

Ιδού τέλος πάντων ὁ λαὸς τῆς κλεινῆς Ἑλλάδος, ὁ πρὸ τασούτων αἰῶνων δι' ὅλου σχεδὸν ἀπονεκρωμένος ἀπὸ τὰς ἀλλοπαλῆς πλῆγας χειρῶν βαρβάρων καὶ μαιφόνων, ἰδοὺ ἀνεγέρχεται, οἱ ἐμφυσησέναι θεῖας, καὶ ἤδη ἐπιδάμπει ἐπ' αὐτὸν ὁ λαμπρὸς τῆς ἀναγεννήσεως ἡλιος. Τὸ ἱερὸν τῆς Ἑλλάδος εὖαφος, εἰς τοῦ ὁποίου τὰς πεδιάδας ποτὲ οἱ Μυληῖοι καὶ οἱ Θερμοπλεῖς ἀνέγειραν τὸ λαμπρὸν ἐκεῖνα τρέπαια κατὰ τῶν βαρβάρων, καὶ ὅπου διέλαμψαν ἡ ἀκαδημία καὶ ἡ Στοά, ἀφ' οὗ τέσσαρες περίπου αἰῶνας κατεμίανθη ἀπὸ τῶν ἀλλοθροήτων καὶ τρεσφαιρβάρων τυράννων τὸ μῆαμα, ἰδοὺ ἤδη, θεῖα συνάρπαι, ἐλαβάρειθι, καὶ διὰ τοῦ χειμάρρου τῶν εὐγενῶς ἐκχυθέντων Ἑλληνικῶν αἱμάτων ἀπεπύθῃ ὁ ῥύπος τῆς καταισχύνου. Ἀλλ' ἐν τῷ ὀύρει; οὗτος καὶ δυσυχὴς λαὸς ἐξανατὰς ἀπὸ νέκρωσιν μαρτυρῶν, καὶ τὰ πρῶτον ἤδη ἐμφανίζεται εἰς τῆς φωτισμένης Εὐρώπης τὸ θέατρον, καλεῖται ἀπὸ ἐπιθυρίαν διαπύρρον νὰ ἀναφανῇ ἄξιος τῆς νέας ταύτης ζωῆς διὰ τῆς εὐνομίας, τὴν ὅποιαν ἐπιφέρει ὁ πολιτισμὸς καὶ ἡ φώτις. Μῆστον δὲ εἰς τοῦτο συντελεσιώτερον καὶ δρασιώτερον τῶν λαπῶν εἴη εἰαὶ ἡ σίσσις τῶν σωρῶν κυβερνωμένων ἐφημερίδων καὶ ἡλίον φανερώτερον. Διὰ τῶν ταύτων ἐφημερίδων οἱ Ἕλληνες, θέλοντες διδάχθῃ περὶ τῶν προσέων τῆς εὐνομίας καὶ τῆς κατὰ νόμους αὐτονομίας, περὶ τῶν ἡλικῶν κατωρθωμάτων καὶ κοινωφελῶν τῶν πολεμικῶν καὶ πολιτικῶν ἐργασιῶν τοῦ ἔθνους, περὶ τῶν ἡλικῶν χρεῶν τοῦ πολέμου καὶ τῆς ὀφειδομένης παιδαρχίας πρὸς τοὺς νόμους καὶ τὴν δικαιοσύνην. Ἐφημερίς ἐμφρόνως κυβερνωμένη, εἴη ἡ κατὰ τὴν τοῦ Ἕλληνα πολίτου ἀγαθίαν, χριστιανὴ εὐσεβεία, καλὸς πατέρας καὶ ἀγαθοῦ εἰκονόμος· καὶ πρὸς τοῦτους ἐμβαλῶνται τὰς ἡλικίας πράξεις τῶν προέχοντων τῆς πατρίδος τῶν διακρίτων καὶ σωρῶν, θελεῖ ἐμπνεῖν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἡλικῶν Ἑλλήνων τὴν εὐγενῆ ἀμιλλάν καὶ τὴν ἱερὴν ἐνθυσιάζον τὸν ὑπὲρ πατρίδος, καὶ ἐξαπτόντα αὐτοὺς εἰς ἀνδραγαθία τοῦ ὁμοῦ, θελεῖ πληθύνει τὸν ἀριθμὸν τῶν γενναίων πατριωτῶν, καὶ θελεῖ γνωστοποιεῖ τὰ ὄνοματά των, εἰς τὴν Εὐρώπην διὰ τὴν ἐργαστικὴν εἰς τὴν χορείαν τῶν ἀδικημάτων ἡλικῶν. Ὅθεν ἐπ' αὐτοῖς τοῖς συνεστήθῃ ἤδη καὶ ἡ παρούσα ἐν Μετολογγῶν ἐφημερίς, φέροντα τὸ ὄνομα „ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ καὶ θελεῖ ἐμπεριέχει

α'. Εἰς ἡλικίαις ἀκριβεῖς τῶν κατὰ τὴν συρραίνοντων εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὴν ὅσον τὸ δυνατόν ἀντιγράψαν τῶν μαχῶν τῶν διὰ τῆς καὶ σωρῶν, καὶ τὰ ὄνοματά των, εἰς κατ' αὐτοὺς ἐξέχους διέτρεψαν διὰ τῆς γενναίτης αὐτῶν καὶ ἀνδραγαθίας, καὶ εἰς τοὺς ὁποίους αἰεὶ ἐκαλεῖται τὸ ὄνομα **ΠΡΟΜΑΧΟΙ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ.**

β'. Τὰς διαπραγματεύσεις τοῦ βουλευτικῆς καὶ ἐκτελεστικῆς σώματος.

γ'. Τῶν φιλελλήνων Εὐρωπαίων τὸς ἀλληλογραφίας καὶ πράξεις.

δ'. Τὴν εὐασαφῆσιν τῶν δικαιοματιῶν τοῦ πολέμου, καὶ τὰς ἀποφάσεις αὐτῶν πρὸς τοὺς νόμους καὶ τὴν δικαιοσύνην.

ε'. Προτροπὰς ἀφορρομένης εἰς ἀνέγερσιν τοῦ ἔθνικου πνεύματος, καὶ ἐπαινετικὰς εἰς τὸ κατὰ τὴν ἔθνος ἡλικῶν καὶ προοχέται ὑπὲρ τῶν νόμων καὶ τῆς πατρίδος κατὰ τῶν ἐκτελεστικῶν καὶ ἐκτελεστικῶν ἐπιφελῶν.

ς'. Νέας ἐφευρέσεως ἀποφρομένης εἰς τὴν πολεμικὴν ἐπιστήμην, εἰς τὴν πολιτικὴν εἰκονομίαν, εἰς τὴν ἡλικίαν, εἰς τὴν γεωργίαν, εἰς τὴν ἡλικίαν, εἰς ἐργασίαν (φάρμακας) καὶ εἰς τὴν εὐασαφῆσιν καὶ ὁμοῦ.

ζ'. Πολιτικὰς καὶ πολεμικὰς εἰδήσεις τῆς Εὐρώπης καὶ τῶν λαπῶν τῆς εἰκαμένης μερῶν, καὶ ὁμοῦ ἐκείνης. ἔστι μερικώτερον ἔχοντες ἀποφράν καὶ ἐπὶ ὁμοῦ πρὸς τὰ πρῶτα τῆς Ἑλλάδος, ἔστι ὁμοῦ θελεῖ ἀποφράν νὰ ἀνακοῖμεν τῶν Εὐρωπαϊκῶν αὐτῶν τὴν πολιτικὴν.

η'. Καὶ τελεταῖν, τὴν βιογραφίαν τῶν ἐπισημοτέρων ἡλικῶν καὶ πολιτῶν τῶν διαπρεψάντων εἰς τὴν εὐγενῆ καὶ εἰκαμένη ἀγῶνα, καὶ ὁμοῦ ὑπὲρ τοῦ ἡλικῶν τῶν πρῶτων.

Ἡ ἐργασία αὐτῇ θέλει ἐκτελεσθῆαι δι' τῆς ἐβδόμης καὶ ἡ ἐπιτέλῃ αὐτῆς-τιμὴ θέλει εἶναι εἰς ταλῆρα κολλομένη ἰσπανικά (χωρὶς ὅμως τῆς πέντης τῆς εἰδος) καὶ οὐκ αὖτε πρέπει νὰ προστεθῇ ὡς τε καὶ ἐπὶ ταλῆρα πρὸς τοὺς κατὰ τόπους δουλοπληθύνοντες· ἐς αὐτὴν τούτην εἰσπλάταις, τὸν οὖν τὸν αὐτὸν θέλουν κληροποιῆθαι δι' ἐνὸς τῶν πρώτων τεταθημένων φύλων τῆς ἐργασίας.

Παρακαλοῦνται οἱ φιλοφρονεῖς καὶ φιλελλήνες νὰ συνδράμωσιν εἰς τὴν ἀποτέλειαν τοῦ κληρονομίου κατὰ τὴν ἐκτίσιν τούτου, ἐκτελλόντες πρὸς τοὺς ἀντιθέτους τὰς εἰδήσεις αὐτῆς καὶ παρατηρήσεις, διανοήσαντες τε πρὸς τοὺς γράμματάς τε πρὸς τὸν διακριτὰ τῆς ἐργασίας ὅς· εἶναι.

ὁ ἱατρὸς

ἐν Μιχαήλ τῇ 18 Δεκεμβρίου 1823.

Δρ. Ἰωάννης Ἰάκωβος Μάιερ.

Περὶ δὲ τῆς ἐλευθερίας τοῦ τύπου, καὶ προνοήκατέ μας ἐξηρῶνται σαφῶς εἰς τὴν ἀλλοῦ-
ον περιόχου τῶν συγγραμμάτων τοῦ Βουδερμ.

Τίμως διδάσκει ἡ πείρα εἰς τὰς ἐπειρατίας τῆς Ἀμερικῆς; Οὐδεμίαν καταδρομὴν διὰ συγγραμμάτων γράφοντα ἐκκρίνει τῆς διοικήσεως δὲ δύναται νὰ κάμωσι οἱ διοικηταὶ καὶ ὁ διοικητὴς, ἀλλὰ μόνον κατ' ὁ ἀπλοὶ πολῖται. Οὐδὲ περαιτέρω τὸ δύναται καὶ γὰρ εἰς τὴν Ἀμερικὴν περὶ τῶν συνελευσεων, αἱ διοικηταὶ συζητοῦνται διὰ νὰ κινήσῃ περὶ τῶν συγγραμμάτων τελειῶν ὑποθέσεων καὶ περὶ τῆς πράξεως τῆς διοικήσεως ἢ περὶ τῆς διοικήσεως τῶν ὑπουργῶν αὐτῆς. Μίλλον τοῦτο αὖ εἶναι τοῖς διοικηταῖς οἱ περιόχοντες ἡγεμόνες καὶ εἶναι ἀναγκαῖον ἢ νὰ ἐθροῦνται εἰς τὴν καὶ ἢ διοίκησιν, αὐτοὶ βέβαια ἔπειτα καὶ εἶναι ἡ Ἀμερικὴ ἔπειθ' ἐκεῖ ὁ λαὸς εἶναι ὅλος ἐκπαισμένος, καὶ ἐκπαισμένος ἐν παντί κοινῇ διὰ τὰ ἄλλα μέρη γὰρ.

Εἰς αὐτὴν τὴν ἀρίστην διοίκησιν, ὑπὸ τὴν ὅτιαν δὲν συνέβη ἡ παρακινεῖται τῆς εἰς διάστημα 40 ἐτῶν, εἶναι ὅτιαν ἐλευθερίαν τὸ συνόμιον δημοτικὸς ὡς τὸ συντρέχειν ἰδιαιτέρως.

Ἀλλὰ τί θέλετε νὰ κάμωμεν; Θέλετε νὰ καταστρέψωμεν τὴν διοίκησιν; Θέλετε νὰ μείνῃ ἡ διοίκησις ὡς ὁ τόπος; χωρὶς τινὰ ὑπερκατασκευῆς καὶ τῆς ὑπὸ τῆς διοικήσεως ἐπὶ τῆς διοικήσεως διακρίνεται ἐν τῇ διοικήσει ἡ δύναμις τῆς, αὐτὸν λέγων τὸν τόπον πολὺ μου θηταυρὸν θέλετε νὰ παραστήσωμεν χωρὶς ὑπερκατασκευῆς; ἢ θέλετε νὰ ἀρήσῃμεν νὰ ἀρκεσθῇ αὐτὴ ἡ δύναμις ἀπὸ καὶ ὑπερκατασκευῆς; εἰς ἀποκομὴν κατὰ τὴν πρῶτον χωρὶς τὸ παραμικρὸν ἐπιστημονικὰ εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρῃ διοίκησις; ἰδεῖτε. πανταχῶ καὶ ἡ διοίκησις ἐστὶν εἰς καλὴν καλὴν καὶ αὐτὴς αὐτῆς τῆς ἐλευθερίας. διοικήσατε τὰς ἐνωμένους ἐκπαισμένους διοικῶν θέλετε εἶναι μίαν διοίκησιν χωρὶς τινὰ κατὰ τὸν Λιβέλλου νόμον.

Πρὶν εἰσελθεῖν ἐν κατὰ ἀποστασίαν νόμος οὐκ εἰς πολιτικὸς λιβελλος τοῦ ἡμετέρου νὰ καταστρέφῃ εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ ὁ κατὰ τὰς νόμους ἐξεδόθη μὲν ἀπὸ τὴν τοῦ Ἰουλίου κατὰ τὸ 1798 ἐπὶ γενόμενῃ τοῦ νελευσίου, αὐτοῦ δὲ καὶ τὸ τοῦ Ἰουλίου περιορισμὸς κατὰ τὸν Μάρτιον 1801 καὶ ὁ ὅλος ὅτι ἡ τοῦ ὅτιαν ἡ καταδρομὴ εἰς ἀλλοῦ τῶν νόμων, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἡ τοῦ εἰς τὴν μεγάλῃ τῆς δύναμιν, διατασσέσθαι ἀπὸ τὸν ὅτιαν, καὶ οἱ ὑπουργοὶ οἱ ὅτιαν ἐτήρχον αὐτὸν τὸν νόμον ἡ ἀναγκάσθησαν αὐτοὶ τὴν ψῆφον τοῦ λαοῦ νὰ καταστήσῃ τὰς ἀνάγκας κατὰ τὸν Μάρτιον 1801 μετὰ ταύτην τὴν περίοδον καμμία νύμμος καταδρομὴ δὲν ἡμετέρητε κατὰ διαταγὴν τῆς διοικήσεως ἐναντίον τῶν πολιτικῶν Λιβέλλων. εἰς δὲ τὸν τελευταῖον πόλεμον αἱ πρῶτοι τῆς διοικήσεως τῆς Ἀμερικῆς κατακρίθησαν ἀπὸ τὴν ἀπὸ τῆς διοικήσεως τῆς τοῦ φαντασίου μὲν καὶ ἀπὸ τῆς διοικήσεως ἐλευθεριασμένης. ἡ δὲ διοίκησις ἐπὶ εἰς τὸν ἐπὶ τῆς διοικήσεως τῆς τοῦ φαντασίου καὶ τὰς ἀπὸ τῆς διοικήσεως διοικεῖται τῶν διοικητῶν τοῦ λαοῦ, καὶ τὸς δι' αὐτὸν τοῦ τῆς διοικήσεως τῆς διοικεῖται ἀπὸ τῆς διοικήσεως.

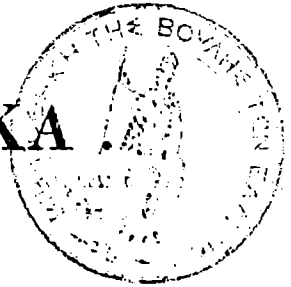

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΤΑΡ: 1

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι .

Φρανκλῖνος .

Μεσολόγιον τῆ 1 Ἰανουαρίου 1824 .

Ἐστὼ τερικαὶ Εἰδήσεις .

Τοῖς δημόσιον εἶναι ἀναμφιδόλως περί-
εργον νὰ πληροφορηθῇ τὴν ἀλήθειαν τῶν ἐν
Ἀργεὶ Συμβάντων, ὅπως πρὸ μηνῶν εὐρίσ-
κετο τὸ ΣΕΒΑΣΤΟΝ ΒΟΥΛΕΤΤΙΚΟΝ
ΣΩΜΑ . Ἀκούει, ὅτι οἱ παραστάται τοῦ
ἔθνους, τοὺς ὁποῖους τοῦτο σέβεται καὶ ἀγα-
πᾷ, καὶ οἱ νόμοι, εὐχριστῶμενοι εἰς παρα-
κατὰ τὴν αὐτῶν, ἐκινδύνευσαν μεγάλως,
καὶ δοκιμάζει ἀνησυχίαν καὶ φόβον· ἡ φή-
μη, ἥτις μεγαλύνει τὰ πράγματα, ἀντὶ νὰ
τὸ πληροφορήσῃ, τὸ παρ᾽ ἑνὸς ἐτι μᾶλλον
αὐξάνοντα τὰς υποψίας τε . Ἦθελε λοιπὸν
ἀναγνώσει μὲ εὐχαρίστησιν εἰς τὸ πρῶτον
φύλλον τῶν ΧΡΟΝΙΚΩΝ, τὴν ἐκθεσιν τῶν
συμβάντων ἐσχάτως εἰς Ἄργος· διὸ προσ-
φέρομεν εἰς αὐτὸ τὴν ἐξῆς περίληψιν διαφό-
ρων Γραμμάτων, ἐκ Κρανιδίου, τόσον ἐπι-
σημῶν, ὅσον καὶ μερικῶν, ἐκ τῆς ὁποίας
δέλξει γνωρίσει καὶ τὰς αἰτίας, αἵτινες πα-
ρεκίνησαν τὸ ΣΕΒΑΣΤΟΝ ΒΟΥΛΕΤΤΙ-
ΚΟΝ νὰ ἐκδώσῃ πρὸς τὸ ἔθνος καὶ τὴν κα-
τωτέρω προκήρυξιν .

Περὶ τῶν ἐν Ἀργεὶ συμβάντων ἀπὸ 26
μέχρι 30 Νοεμβρίου .

Αφ' οὗ τὸ ΣΕΒΑΣΤΟΝ ΒΟΥΛΕΤΤΙ-
ΚΟΝ ΣΩΜΑ ἔκαμεν ἐκπτώτης τῆς ἀξίας
τοῦ Κόμητος Ἀνδρέαν Μεταξῶν,

διότι, ἄνευ νόμου, ἀνεχώρησεν ἀπὸ τοῦ ΣΕ-
ΒΑΣΤΟΝ ἘΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΝ, καὶ ἄ-
φησεν αὐτὸ εἰς ἀπραξίαν, μὴ δυναμένον
κατὰ τὸν νόμον, τῶν δύο μεινάντων μελῶν
νὰ ἐνεργῶσι τὰ διοικητικὰ ἔργα· τὸν Χα-
ράλαμπον Περσέαν, ἐκ τοῦ ὑπαρχείου
τῆς οἰκονομίας, διότι ἄνευ νόμου, καὶ μά-
λιστα, παρανόμως, ἔβαλε μονεπωλεῖον ἄ-
λατος, τὸ ὁποῖον κατήντησεν ἐκ τούτου πεν-
τήκοντα παρὰ τὸ ἥμισυ, καὶ δι' ἄλλα πολι-
τικὰ ἐγκλήματα, καὶ τινὰς τῶν Βαλευτῶν,
εὐρεθέντας καὶ τούτους ἐνόχους· αὐτοὶ τότε,
ὁμοῦ μὲ ὅσους εἶχον καὶ πρότερον συνεγγούς
εἰς τὰς μαζικαίας των, ἐρέθισαν τινὰς ἀρ-
χηγούς τῶν ὁπλῶν, διὰ νὰ ἐπαγρυπνοῦν εἰς
Ἄργος, νὰ κυριεύσωσι τὰ ἀρχεῖα τοῦ ΒΟΥ-
ΛΕΤΤΙΚΟΥ, καὶ νὰ ἐπισταλέωσι τὴν
ζωὴν τινῶν Βαλευτῶν . Οἱ ἀρχηγοὶ οὗτοι ἤ-
σαν, ὁ Φρούραρχος τοῦ Ναυπλίου, ὁμῶς μὲ
τὸν ἀδελφόν τε, φθάσαντα μετὰ ταῦτα, εἰς
Χιλιάρχος, καὶ ἐκεῖνος ἀπὸ τοῦ στρατη-
γούς τῆς Πελοποννήσου, ὅστις ἔχει τὴν μι-
γαλητέραν ὑπόληψιν διὰ τὴν ἀνδρείαν, ἀφι-
λοκέρδειαν καὶ ἀγαθότητά τε, ἀλλ' ἐν ταυτὶ
ἔχει καὶ τὴν ἀτυχίαν νὰ γίνεταί πολλακίς,
διὰ τὴν ἀπλότητά τε, ἀκρίτως, ὅργανον τῆς
κακίας τῶν ἀνταγῶν καὶ παραχρυσίων .
Οὗτοι ἐλθόντες εἰς Ἄργος, τῇ 26 Νοεμβρίου,
μετὰ διακοσίων στρατιωτῶν, ἐμῆκαν
αἰφνυδίως ἐναπλοῖ εἰς τὴν συνέλευσιν τοῦ
ΒΟΥΛΕΤΤΙΚΟΥ, τὸ ὁποῖον ἔτυχε τότε εἰς
συνεδρίαν, καὶ τοὺς ἐνέβλη ἀπαράχως .

καὶ ἐζήτησε τὴν αἰτίαν τοῦ ἐρχομοῦ των· αὐτοὶ, καταπληχθέντες ἀπὸ τοῦ ἀτάραχου καὶ σεβάσμιου τῶν ΠΑΡΑΣΤΑΤΩΝ τοῦ ἔθνους, δὲν ἐκτέλεσαν οὐδὲν τῶν προμελετημένων, ἀλλ' ἐδοκίμασαν νὰ δικαιολογήσῃ μετὰ τὴν ἀπροσδόκητον, καὶ ἀτοπὴν παρῆσιν τῶν· καὶ ἐκδάντες ἐκεῖθεν, ἔστειλαν μετ' ὀλίγον στρατιώτας καὶ ἤρπασαν τὰ ἀρκεῖα.

Ὁ Καπ. Θεοδωρῆς Ζαχαροπούλος, πολιτάρχης τοῦ Ἀργεῖ, ἔδειξεν εἰς ἐκείνην τὴν περίστασιν, ὅτι δὲν φέρει δι' ἄλλο τὰ ὅπλα, παρὰ διὰ νὰ ὑπερασπίζεται τὴν Πατρίδα καὶ τοὺς Νόμους. Οὗτος ἠπειλῆσε νὰ τιμωρήσῃ τὴν ἀνυπακοήν τῶν ἀνταρτῶν καὶ ἐπιβουλῶν, καὶ ἐμβὰς εἰς τὴν οἰκίαν, ὅπου εἶχον αὐτοὶ τὰ ἀρκεῖα, καὶ ἐνώσας τὴν λέχνην μετὰ τὴν ἀνδρίαν, ἔσωσεν αὐτὰ, καὶ φέρων, παρέδωκε πάλιν εἰς τοὺς ΠΑΡΑΣΤΑΤΑΣ τοῦ ἔθνους. Τὸ Σ. ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΝ ἐπρόσφερεν εἰς τὸν καπ. Θ. Ζαχαροπούλον ἕν σπαθίον, εἰς τιμὴν τῆς ἀνδρείας καὶ πίστεως τὴν ὁποίαν ἔδειξεν. Οἱ ἀντάρται ἐπολιώρκησαν τὴν οἰκίαν τοῦ Ἀντιπροέδρου τοῦ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ, ἀλλ' ἐτραβήχθησαν μετ' ὀλίγον εὐρόντες αὐτὴν ἱκανῶς δυνατὴν, καὶ ὑπῆγαν καὶ ἐγύμνωσαν τὴν κατοικίαν τοῦ κυρίου Ἀναστασίου Λόντη, ἐνὸς τῶν Βουλευτῶν.

Εἰς τὰς 28 οἱ ἐν Ναυπλοῖῳ μετέβησαν εἰς χωρίον Δαλαμάραν, μετὰ τὴν Ναυσιλοῖαν καὶ Ἀργεῖ, καὶ ἐκεῖθεν ἐμύνησαν δι' ἀπεσταλμένων πρὸς τοὺς ἐν Ἀργεῖ, ὅτι ἐπιθυμοῦν νὰ γένῃ ἡ ἐνωσις μετὰ τῶν δύο σωμάτων. Τὸ Σ. ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΝ ἐπεμψεν ὁμοίως ἀπεσταλμένους, διὰ νὰ ἀκούσῃ τὰ προβλήματα τῶν· ἀλλ' οὗτοι φθάσαντες ἐκεῖ, καὶ ἰδόντες ὅτι ἐκεῖνοι ἐπόμενον εἰς τοὺς σκοποὺς των, καὶ ὅτι ἐν ἐκ τῶν προβλημάτων των ἦτον τὸ νὰ ἀποκαταστήσῃ τὸν Κ. Α. Μεταξὺν, καὶ τὸν Χ. Περθεκάν εἰς τὰς πρώτας τῶν Ἰλίας, ἐπέστρεψαν εἰς Ἀργεῖ καὶ ἀνήγγειλαν τὰ πάντα. Τὸ Σ. ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΝ ἔκρινε τότε ἀναγκάσιον νὰ ἐύ-

ρη ἀσφαλῆ, καὶ ἡσυχεῖν τὸ πᾶν ὅπου, νὰ ἐνασχοληθῇ εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους, καὶ εἰς διόδοσιν τῶν παρόντων πραγμάτων· ὅθεν ἀπεφάσισε νὰ μεταβῇ εἰς Κρανίδιον, ὅπου καὶ ἐπορεύθη τῇ 30 Νοεμβρίου. Τῇ δὲ ἐπαύριον, φθάσαν ἐκεῖ, εὗρεν εὐχάριστον ὑποδοχὴν ἀπὸ τοῦς ἐγκατοίκους, καὶ ἤδη ἐξακολουθεῖ νὰ ἐκτελῇ, μετὰ ζέσιν καὶ πατριωτικὸν ζῆλον, τὰ μεγάλα τῆς χρέης.

Προκήρυξις τοῦ Βουλευτικοῦ.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

* * * * *

Τὸ Βουλευτικὸν Σῶμα.

Πρὸς Πάντας τοὺς Ἕλληνας διακηρύττει.

Ἄνδρες Ἕλληνες ὅλοι μικροὶ καὶ μεγάλοι, ἱκετεύετε ὅτι ὁ μέγας σκοπὸς, διὰ τὸν ὁποῖον ἐμβήκαμεν εἰς αὐτὸν τὸν ἱερὸν καὶ πολυπαρῆ ἀγῶνα, ἦτον ν' ἀπολαύσωμεν τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἰεῖρας ἡμῶν Πίστεως, νὰ ζώμεν, ὡς ἀδελφοὶ, μετὰ ἐδικούς μας νόμους, νὰ εἴμεθα ὅλοι ὅμοιοι ἐμπροσθεν αὐτῶν, νὰ εὕρισκῃ καθεὶς τὸ δίκαιόν τε, καὶ νὰ μὴν ἡμπαρῇ ὁ ἀρματωμένος νὰ βιάξῃ τὸν ἀσφματώτον· διὰ νὰ γένῃ ὅμως αὐτὸ τὸ τόσον μέγα ἀγαθόν, ἡ μόνη εὐτυχία τοῦ Γένους, καὶ νὰ ὁμοιωθῶμεν ἐν ταύτῳ μετὰ ὅλα τὰ ἄλλα χριστιανικὰ ἔθνη ἀπεφασίσσαμεν, [ὅταν ὁ καιρὸς μᾶς ἐσυγχώρησεν] καὶ ἐσυστήσαμεν Ἑθνικὴν Διοίκησιν, ἐσυνθέσαμεν τὸν ὀργανικὸν μαρ Νόμον, καὶ ὥρκισθημεν δις, πρῶτον ἐν Ἐπιδαύρῳ, καὶ ἔπειτα ἐν Ἀστρεῖ, διὰ νὰ τὸν φυλάξωμεν ὡς κέρην ὀφθαλμοῦ. Τούτῳ λοιπὸν τὸν ὀργανικὸν Νόμον, τὸ κέντρον τῆς ἐνώσεώς μας παρέδωκεν ἡ Ἑθνικὴ Συνέλευσις εἰς τὰς χεῖρας τῶν παραστατῶν τῆς Ἐλευθερίας Ἑλλάδος τοὺς ὁποῖους ἀνό-

μασε Βηλεντικὸν Σῶμα, καὶ ἔργον τοὺς ἐδιώρισε τὴν φύλαξιν αὐτοῦ, τὴν ἀνεξαγρηπίαν τοῦ ἔθνους, καὶ τὴν διατήρησιν τῶν ἐθνικῶν δικαιωμάτων, καὶ ὡς τοιοῦτον λοιπὸν Σῶμα τὸ ἔθνος τὸ θέλει ἀπαραβίαστον, καὶ τοιοῦτον φυλάττεται, καὶ θέλει φυλαχθῇ εἰς πάντος.

Ἄλλ' ἐν ᾧ διέτριβεν εἰς τὸ Ἄργος, καὶ ἐνεργοῦσε τὰ χρέη τε, χωρὶς τὴν παραμικρὰν ὑποψίαν καὶ ἀναγκάτων, ἔχον τὴν ἑλπίδα τε, μετὰ Θεὸν εἰς τὸν Νόμον καὶ εἰς τὸ ἔθνος, ἠθέλησαν τινὲς ἑνπλοὶ νὰ τὸ βιάσωσιν· ἀλλ' ἡ ἀνδρία καὶ ὁ πατριωτισμὸς τοῦ ἀξίου πολιτάρχου Θεοδώρου Ζαχαρόπουλου, καὶ ἡ τοῦ λαοῦ ὁμόφρονος διάθεσις διέλυσαν τὴν χίμαιραν, ὡς οἱ ἐν Ἄργει εἶδον ἰδίους ὀφθαλμοῖς καὶ τὸ ἐπίλοιπον ἔθνος, ἴσως ἔως τῶρα ἔμαθε.

Δὲν ἀγνοεῖτε, τυχὸν, πόθεν προήλθεν ἡ τοιαύτη παρανομία. Τὸ Βηλεντικὸν μὲν ὅλον τοῦτο κατὰ τὸ παρὸν τόσον μόνον σᾶς λέγει, ὅτι εἰς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένων ἀταξιῶν μετέβη εἰς Κρανίδιον, ἐμπόδισε τὰ ἀτοποτήματα, ἐγλύτωσε ἀσπαχθέντας Νόμους καὶ τὰ ἀρχεῖα τε, καὶ ἔλθον ἐδῶ σῶον, ὡς ἦτον εἰς Ἄργος, σήμερον, μὲ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, ὅπου φυλάττει τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ καθε κακόν, ἐσωτερικόν τε καὶ ἐξωτερικόν, ἤρχισε τὰς ἐργασίας τε ἐν ἡσυχίᾳ ἐδῶ εἰς Κρανίδιον, ἐν τῷ μέσῳ τῶν καλῶν καὶ εὐπειθῶν πατριωτῶν. Εἰδοποιεῖ λοιπὸν τὸν λαὸν πρὸς ἡσυχίαν τε, καὶ εὐχαριστεῖ αὐτὸν διὰ τὴν προθυμίαν, τὸν ζῆλον, καὶ τὴν πρὸς τοὺς Νόμους ἐμπιστοσύνην, ὅπου εἰδείξεν εἰς τοῦτο τὸ ἀπερίσκεπτον συμβάν. Ἀκολουθῶς ἂν [ἐναντίον τῆς εὐχῆς τε] τὸ Βηλεντικὸν δὲν ἰδῇ ἐν ἡσυχίᾳ διόθωσιν τῶν πραγμάτων, πρὸς ἀσφάλειαν τῆς πατρίδος, πρὸς καλὴν καὶ δικαίαν ἐξοικονύμησιν τῶν δημοσίων εἰσοδημάτων, θέλει διακηρύξει καθαρὰ τοῦ αἰτίως, τὰ αἰτία, τοὺς ἰσώπους καὶ σκοποὺς αὐτῶν, πρὸς πληροφροσύνην ἀκ-

ριθεῖ τῶν ὅσοι ἀδικῶνται ἢ ἀπατῶνται.

Τῇ 3 Δεκεμβρίου 1823 Ἐν Κρανιδίῳ.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος.

Τ Σ.

Βρεσθέν. Θεοδώρητος.

Ὁ Ἀ' Γραμματεὺς Ι. Σκανδαλίδης.

Καθυποβάλλονται εἰς τὴν προσεχῇ ἀνάγνωσιν τῶν πατριωτῶν διάφορα ἐπιτολὰι τοῦ Λόρδου Βύρωνος καὶ ἄλλων.

Οἱ σοφοὶ αὐτοὶ ἄνδρες συμβουλευσιν εἰς ἡμᾶς τὴν ἔνωσην καὶ ὁμόνοιαν, μὴ νὰ μέσα δι' ὧν ἡμποροῦμεν νὰ λυτρώσωμεν τὴν πατρίδα καὶ νὰ διατηρήσωμεν τὴν ἐλευθερίαν· ἀφ' οὗ λοιπὸν καθομολογήσωμεν τὰ αἰσθήματα τῆς πρὸς αὐτοὺς εὐγνωμοσύνης μας διὰ τὰς εὐλικρινεῖς συμβουλὰς των, ἃς προσέξωμεν καὶ εἰς τὴν διατήρησίν των. Ἐν αὐταῖς ταῖς ἐπιστολαῖς ἀναγινώσκεται ὅτι ἡ φιλέλλην Ἑταιρεία [Κομητᾶτον] τῆς Ἀγγλίας ἔστειλεν εἰς τὰ ἐνταῦθα τὸν Κύριον Κολονέλον Λ. Στάνχοπ ὡς ἐπίτροπόν της διὰ νὰ συνεργῇ συμφῶνως μετὰ τοῦ Λόρδου Βύρωνος ὑπὲρ τῆς εὐτυχίας μας· χρεωστοῦμεν εἰς αὐτοὺς φιλόφρονα ὑποδοχὴν καὶ σέβας, ὅταν ἀνταποκριθῶν αἱ πράξεις των μὲ τὰς ἐλπίδας μας· ἐξ ἐναντίας ὅμως ἃς μὴν ἐλπίσωσιν ὅτι θέλουν ἀποφύγει τὸν δίκαιον ἔλεγχον τοῦ ἔθνους.

Ὁ Δ.

Ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ Γράμματος τοῦ Λόρδου Βύρωνος πρὸς τὴν ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΔΙΟΙΚΗΣΙΝ.

Ἐκ Κεφαλληνίας τῇ 30 Νοεμβρίου 1823.
Κύριοι.

Ὁ Συνταγματάρχης [Κολονέλος] Στανχόπος κτ, κτ, ἐλθὼν ἀπὸ Λόνδρου ἐπιφορτισμένος ὑπὸ τῆς ἐκεῖ Φιλελληνικῆς Ἑταιρείας [Κομητᾶτε] διὰ νὰ συνεργήσῃ μετ' ἐμοῦ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς Ἑλλάδος, με-

καβαίνει ἤδη εἰς τὴν Καθέδραν τῆς Διοικήσεως, διὰ τὰς Σᾶς προσφέρει τὰς ἐκδηλεύσεις τῆς, αἱ ὁποῖαι θέλουν εἶσθαι μεγάλης ὀφελείας πρόξενοι, καὶ τὰς Σᾶς προσάλλη μερικὰ σχέδιά τῆς πρὸς ὄφελος τῆς Ἑλλάδος. Αὐτὸς εἶναι μέλος μιᾶς τῶν παλαιτέρων, καὶ εὐγενεστέρων οἰκογενειῶν τοῦ Βρετανικοῦ Κράτους, καὶ εἷς τῶν ἐμπειροτέρων πολιτικῶν ἀξιωματικῶν μᾶς. Ὑπὲρ εἶμαι βέβαιος ὅτι θέλετε τὸν ὑποδεχθῆ με τὴν αὐτὴν εὐγένειαν, με τὴν ὁποίαν ὑπεδέχθητε καὶ ὁ σὺς ἄλλως ξένης προλαδόντος Σᾶς ἐσύστησα, διὸ Σᾶς γνωρίζω εὐκρινεῖς καὶ ἀπειθεῖς εὐχαριστίας.

Ἡ ὑπόθεσις τοῦ δανείου, ἡ ἐλπίς τῆς ἐλευσεως τοῦ πρὸ πολλοῦ ὑπερποθεμένου στόλου, καὶ ὁ εἰσέτι διαρκῶν κίνδυνος τοῦ Μεσολογίου, με ἐμπόδισαν ἐδῶ ἕως τῶρα καὶ θέλουν μ' ἐμπόδισαι, ἕως ὅτε νὰ ἐκλείψῃ καὶ ἀπὸ αὐτὰ τὰ αἷτια. Ὅταν τὰ διωρισμένα χρήματα διὰ τὰ ἔνοπλα Ἑλληνικὰ πλοῖα ἀποπληρωθῶσι, θέλω ἀναχωρήσει, ἀλλὰ νὰ μὴ βλέπω εἰς τὴν ἡμπορεῖ νὰ ὀφελήσῃ ἡ παρὸς μου εἰς Πελοπόννησον, οἷτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων.

Εἴδοσαν ἐδῶ διάφοροι ἐναντίαι φῆμαι νέων ταραχῶν καὶ διχονοιῶν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Διοίκησιν, μάλιστα ἀρχῆς τινὸς ἐμφυλίου πολέμου * ἐπιθυμῶ ἐξ ὅλης καρδίας νὰ ᾔναι ψευδεῖς ἢ ἡλαχίστου ὀλίγου ἀληθεῖς, ἐπειδὴ δὲν ἡμπορῶ νὰ φαντασθῶ ἄλλην δυστυχίαν φοβερωτέραν διὰ τὴν Ἑλλάδα, παρ' αὐτὴν. Πρέπει νὰ Σᾶς εἰπῶ εὐκρινεῖς τὴν γνώμην μου, ὅτι ἐὰν μία ὁποῖα δῆποτε εὐταξία καὶ ἑνωσις δὲν ᾔθελε στερεωθῇ, ὅλαι αἱ περὶ δανείου ἐλπίδες θέλουν ματαιωθῇ. ὅλαι αἱ βοήθειαι τὰς ὁποίας ἡμποροῦσεν ἡ Ἑλλὰς νὰ ἐλπίσῃ ἀπὸ τοῦς ἀλλογενεῖς, καὶ αἱ ὁποῖαι τῷ ὄντι δὲν ᾔθελον εἶσθαι οὔτε ὀλίγαι, οὔτε ἐνκαταφρόνητοι θέλουν ἀναβληθῇ, καὶ ἴσως θέλουν ἐμποδισθῇ δι' ὅλην. Τὸ δὲ χειρότερον εἶναι, ὅτι αἱ μεγάλαι Δυνά-

μεις τῆς Εὐρώπης, ἀπὸ τὰς ὁποίας ἡμῶν μία δὲν ἦτον ἐχθρὰ τῆς Ἑλλάδος, καὶ αἱ ὁποῖαι ἐφαίνοντο νὰ συγκαλίνων ὁμοφώνως εἰς τὴν στερέωσιν μιᾶς ἀνεξαρτήτης ἀποκαταστάσεως τῆς Ἑλλάδος, θέλουν πληροφωρηθῇ, ὅτι οἱ Ἕλληνες δὲν εἶναι ἱκανοὶ νὰ δικηθῶσιν ἀφ' αὐτῶν καὶ θέλουν εὖρει συμφώνως καὶ νένα μέσον, διὰ νὰ δώσῃν τέλος εἰς τὰς ἀταξίας Σας, τὸ ὁποῖον θέλει κόψει ὅλας τὰς πλέον χρηστὰς ἐλπίδας, τὰς ὁποίας ἔχετε Σεῖς, καὶ οἱ φίλοι τῆς Ἑλλάδος.

Συγχωρήσατέ με νὰ Σᾶς προσθέσω μίαν φρενὴν διὰ πάντα, ὅτι ἐγὼ δὲν ἐπιθυμῶ ἄλλο, εἰμὴ τὸ καλὸν τῆς Ἑλλάδος, καὶ θέλω προσπαθήσει, με κάθε δυνατόν μέσον, νὰ τὸ βεβαιώσω. ἄλλα δὲν στέργω, οὔτε θέλω στέρξει ποτὲ, ὥστε τὸ δημόσιον καὶ τὸ μερικὸν τῶν Ἀγγλων νὰ μένουν εἰς ἄγνοιαν τῆς ἀληθοῦς καταστάσεως τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων, τὸ δὲ ἐπιλοιπον Κύριοι, ἐξαγτάται ἀπὸ Ἰμᾶς. Σεῖς ἐπολεμήσατε ἐνδόξως, φερθεῖτε καὶ με τὴν πρὸς τοὺς Συμπατριώτας Σας, καὶ πρὸς τὸν Κόσμον, καὶ τότε δὲν θέλει πλέον ἡμπερεῖ τις νὰ λέγῃ, καθὼς εἰς δύο χιλιᾶδων χρόνων διάστημα πολλάκις ἐβρίθην με τοὺς Ῥωμαίους Ἰστορικοὺς, ὅτι, Ὁ Φιλοποίμην ἐστάθη ὁ τελευταῖος τῶν Ἑλλήνων.

Μὴ θελήσετε νὰ συγχωρήσητε μηδὲ αὐτὴν τὴν συκοφαντίαν [καὶ ποῖος ἡμπορεῖ νὰ τὴν ἀποφύγῃ, μάλιστα εἰς τοιοῦτον θεινὸν ἀγῶνα;] νὰ ἡμπορέσῃ νὰ συγκαλίνῃ τὸν Ὀθωμανὸν Σατράπην με τὸν Ἑλληνα Πατριώτην, ἐν εἰρήνῃ, ἀφ' οὗ αὐτὸς τὸν κατέστρεψεν ἐν Πολέμῳ.

Παρακαλῶ νὰ ὑποδεχθῇτε τὴν εὐκρινὴν μου ταύτην γνώμην ὡς σημεῖον τῆς προσηλάσεώς μου εἰς τὰ ἀληθῆ Σας συμφέροντα, καὶ νὰ με στοχάζεσθε, ὡς ὁμολογοῦμαι, διὰ πάντα ταπεινότητος δούλος.

Νόελ Βύρων.

Πατριάρχης τῆς Ἀγγλίας.

* Ἦτον ἡ εἰδομένη περὶ τῶν ἐν Καρταγίνῃ συμβάντων.

Τὰ πλείω ὄφελι, ταῖς πλείων.

Φρανκλιν

Μεσολάβητον τῇ 5 Ἰαννουαρίου 1824.

Μενοπείθεις τῆς Ἑλληνικῆς ἐταιρείας
(Κομητᾶτον) τῆς Λόνδρας.

II παρὸντα τῆς Ἑλλάδος κατάστασις ἐλ-
κει δικαίως εἰς τὸν αὐτὸν τῆς τῆν συμ-
πάθειαν ὄλων τῶν φίλων τῆς ἀνθρωπό-
τητος, καὶ διὰ τῆς θρησκείας, καὶ διὰ
τὸν ευγενισμόν τοῦ ἔθνους.

Μετ' οὗτοι αἱ περιστάσεις αὐτῶν
τοῦ ἔθνους διέτρεξαν εἰς τρόπον ἀπελπι-
στικόν, οἱ Ἕλληνες ὁμῶς πάντοτε γιγαν-
τιαίως ἐπροχώρησαν πρὸς τὴν ὁποίαν πρὸ
πολλῶν αἰώνων ἀπέβλεπον ἀνεξαρτησίαν.

Τὰ μέγχα, ὅσα ἡμῶν νὰ δια-
σωσῶν τὴν σκλαβίαν τοῦ ἔθνους τούτου,
ὥς τῆς ὥρας ἐματαιώθησαν,

Ἡ Δυτικὴ Ἑλλὰς ὅλη σχεδὸν ἐλευ-
θερώθη, καὶ οἱ Ἕλληνες κάμνουσιν ἐξα-
κολούθους προσόδους. Ἐν μέτω δυσυχίων
ἐνὸς πολέμου, ὁ ὁποῖος ἔκαμεν ἐποχὴν διὰ
τὴν ἀπαρδείγματίσιν τοῦ τυράννου ἀκν-
θροῦσαν, καὶ τὸς καλοπαθείας τοῦ ἔθνους,
οἱ Ἕλληνες ἐσχηματίσαν μίαν τακτικὴν
παραστατικὴν Διείκησιν, ἡ ὁποία μετριά-
ζει ὅπωςδὴποτε διὰ τῆς φρονήτου κυβερ-
νήσεως τὰ θειὰ τοῦ ἔθνους.

Ἦτον ἀδύνατον νὰ βλέπῃ τις
αὐτὴν τὴν σημαντικὴν ἀθλίαν κατάστασιν,
χωρὶς νὰ λάβῃ τὴν πλείων ζωηρὰν συμ-
πάθειαν. Εἰς τὴν Γερμανίαν, Σουηδίαν, Σβί-

τζεραν) καὶ τὴν Γαλλίαν ἐσχηματίσθησαν
ἐταιρεῖαι (Κομητᾶτα) διὰ νὰ ευκολύνωσι
περισσότερον ταῖς προσόδους τοῦ ἱεροῦ τούτου
σκοποῦ.

Αἱ παλαιὰτεύεσαι χρονατικαὶ πο-
σότητες εἰς αὐτὰς τὰς ἐταιρείας (Κομητᾶτα)
εἶναι σημαντικαί, καὶ ἡ ἐνέργεια, ὅτι
τῆς ὁποίας ἡ Ἑλληνικὴ ἀνεξαρτησία προέ-
κυψεν ἐξωτερικῶς, φέρει τιμὴν τούτου εἰς
αὐτὰς, τοῖς Ἕλληνας, ὅσον καὶ εἰς τοὺς
συνηγόρους καὶ φίλους των.

Καὶ εἰς αὐτὴν τὴν μεγάλῃν Βρετᾶ-
νίαν, τὸ περίβλεπτον θέαμα ἐνὸς ἔθνους
τὸ ὁποῖον ὡς ἐξ ὕψους τρέχει πρὸς τὸ
φῶς καὶ τὴν ἐλευθερίαν, δὲν ὑπελήφθη
παρὰ ἰς ἀναζητήσις ἐθνικῶν δικαιωμά-
των, καθὼς καὶ πολλὰ διδόμενα ἀπέδει-
ξαν ὅτι ὑπάρχουσι τοιαῦτα αἰσθητικά,
καὶ δύνανται εἶναι ναυσιπλόμα, ὅτι ὡς
ὡς προσεφέρθημεν ὅχι ἀναλόγως ὡς πρὸς
αὐτό,

Τέλος πάντων μὴ πολυέριθμος ἐ-
ταιρεία (κομητᾶτον) φιλοκλήνηται ἐπιστήνῃ,
καὶ ὁ καιρὸς ἐρῆται, κατ' οὗ αὐτοὶ ἐγνώ-
ρισαν τὸ χρέος των τοῦ νὰ κάμνουν μίαν
γενικὴν πρόσκλησιν ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ,
ἐν ὁνόματι τῆς Ἑλλάδος εἰς βοηθίαν
ἐνὸς λαοῦ, ὅστις πρῶτον ἐσάκη ἐδόθη
πρὸς καὶ πεφωτισμένους, πλὴν οὐα τὸν ὅ-
ρον τυράννων ἐξόν, στεραιεν ἐπὶ πλὴν
ὑπερον, εἰς τὸ σκότος τῆς γλώσσας τοῦ

καὶ τοῦ πᾶσι πνεύματος.

Εἰς οὗτου τὰ πράγματα τῶν Ἑλλήνων ἦσαν περιουρημένα εἰς μίαν στήν περιφέρειαν, καὶ ἦτον γνώμη, ὅτι ἐμελλον εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἐπαρχίας τῶν νὰ κατακυβητοῦν ἀπὸ τὴν Ὀθωμανικὴν δύναμιν, ἐν ὅσῳ ἦτον ἀβεβαίον, ἀν μὴ ἀπὸ τῆς ἡδύνατος νὰ λαβῇ δύναμιν ἐκβατικὴν κατὰ τῆς τῶν Μουσουλμάνων τυραννίας, ἡμπούτε καὶ ἀἀκριβῶς ἀλλεται, ἀν ἦτον φρονήσεως ἔργον, τὸ νὰ ἐνδυναμώθῃ τις μὲν σύμπνοισιν, ἡ ὁποία ἤθελε μόνον ἐπιβαίνει τὰ δεινὰ, τὰ ὅποια ἦτον σκοπὸς νὰ διαλυθῶσιν. ἀλλ' ὁ πόλεμος ἤλλαξε τῶν σημεία, καὶ εἶναι προφανές, ὅτι δέν ἡμπορεῖ νὰ παύσῃ, παρὰ ἢ μὲ τὴν ἀνέξαρτησίαν, ἢ μὲ τὴν τελείαν ἐλλείψιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. ἔαν οἱ τῶν τοι δέν ἡμπούρεται νὰ σβέτουν τὴν ἐπαναστατικὴν εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς. ὅτε οἱ Ἕλληνες ἦσαν ἀσπλοῖ, καὶ ἀνίδεοι τῆς παρειακῆς ἐπιστήμης, ὅτε δέν εἶχον κατακυβερνῆται φρουρία, κα δέν εἶχον Διοίκησιν τακτικὴν, τί θέλει κατορθώσων τῶν ἐναντίον ἔθνους ἀνανεωθέντος, καὶ βοηθουμένου ἀπὸ τὴν ἐνεργητικὴν συμπάθειαν τῶν Χριστιανικῶν Λαῶν; Διὰ νὰ καταπαύσῃ ἡ αἵματοχυσία, διὰ νὰ ἐπιστηριχθῇ ἐν σύστημα ἐπιμῶν ἡσυχίας, διὰ νὰ ἐπαυξηνθῶσιν αἱ πρόοδοι τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῆς ἀρετῆς, διὰ νὰ κατασθῶσιν ἐπιτήδειοι οἱ Ἕλληνες εἰς τὸ νὰ κατακτοῦνται σθερεῶς, καὶ χεῖρωνται ἐν εἰρήνῃ τὴν Γῆν τῶν Προγόνων τῶν, ἡ Ἑλληνικὴ ἐταιρεία (Κομμάτων) ἐπικαλεῖται τὴν συνδρομὴν τοῦ Βρετανικοῦ ἔθνους.

Καθ' ὅλους τοὺς τρόπους ἀναγκαίως ἐπὶ τῆς αἰτίας διὰ τὴν ἀληθῆ ὑπαρξίν τοῦ ἔθνους τῆς ἡ, ἐνέχουσιν τῆς ἐν Πελοποννήσῳ Γενικῆς Διοικήσεως, καὶ ἡ συνδρομὴ τῶν Χριστιανικῶν Λαῶν τῆς Εὐρώπης, οἱ ὅποιοι εἰς ἐλλείψωσιν ἀπὸ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν χρειῶν τῶν ὡς πρὸς

τοὺς Ἕλληνας διὰ τὸ ὁμόρητον ἔθνος ἡνίοχον οἱ τοὶ νὰ ἐγκαταλειφθῇ χιλιάδες τοῦ κοῦλφῶν μας Χριστιανῶν εἰς τὴν διακρίσιν τῆς ἀπανθρωποτήτος τῶν Τούρκων, κα νελόμε, ἐοῖ τὰς τραγικὰς τῆς παρειακῆς μὲ τὴν τῆς Χίου, καὶ Κύπρου, ὅπου ολοκλήρει Χριστιανικοὶ Λαοὶ ἐθυαυῶσαν.

Ἡ Ἑλληνικὴ ἐταιρεία (Κομμάτος) τῆς ἡνίοχας ἐφροντισεν ἀμελῶντως διὰ νὰ ἀπαυξήσῃ ἐνὰ σκοπὸν τοιαύτου ευγενῆ. ἔδωκεν ἀρχὴν εἰς μίαν ἀμετρον ἀντὶ λογραφίαν μὲ ὅλας τὰς κατὰ τόπον Διοικήσεις ἐν Πελοποννήσῳ, καὶ μὲ τὰς διαφόρους φιλελληνικὰς ἐταιρίας (Κομμάτα) τὰς κατὰ τὴν Εὐρώπην, καὶ μὲ τὴν πλήρη πεποίθησιν ὅτι θέλει ἐπινοήσῃ τὰ πλέον ἐπιτήδεια μέσα πρὸς ἐκτελεσθῆν τοῦ ἱεροῦ τούτου σκοποῦ, παρίσταται σήμερον ἐνώπιον τοῦ κοινού, εὐέλπεις οὖσα, ὅτι θέλει ἀπαντήσῃ τὴν πρόθυμον συνδρομὴν καὶ τῶν λοιπῶν Χριστιανικῶν λαῶν τῆς Εὐρώπης, ἀπὸ τῆς ὁποίας μόνον ἐλπίζομεν τὴν ποθυμένην ἐκβατικὴν.

Εἰδήσεις Ἐσωτερικαί.

Ἀναγκαῖον κρίνομεν νὰ προφέρωμεν εἰς τὴν περιέργειαν τοῦ δημοσίου τὰς ἐξῆς δύο ἐπιστάς τοῦ κοινού τῆς Νήτου Ὑδρας, ἐκ τῶν ὁποίων θέλει καταλαβεῖ πὺς ἐθεωροῦντο, καὶ πρὶν τῶν ἐν Ἀργεὶ συμβάντων, οἱ ταράττοντες τὰ πράγματα, καὶ ὁποῖον σέβας καὶ ἐμπιστοσύνην ἀπολαμβάνουν οἱ παραστάται τοῦ ἔθνους ἀπὸ τοὺς ἰσχυροτέρους διαφεντευτάς τῆς Πατρίδος καὶ τῶν Νόμων, (α)

(α) Σίμφωνα μὲ τὰ φρονήματα τῶν Ὑδραίων εἶναι καὶ τὰ τῶν Λατρετικῶν καὶ Μαρτίανων.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΕΒΑΣΤΟΝ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΝ ΣΩΜΑ.

Σεβαστοὶ Πατέρες, εἰς τοὺς ὀφείλουσιν τὸ Ἑλληνικὸν ἀναγεννώμενον ἔθνος, ἀναστρέψῃ τὴν πολιτικὴν του ὑπαρξιν, Παιδείαν, καὶ Βουλὴν, ἡ εἰς Σᾶς προσορᾷ τοὺς ὀφθαλμοὺς του τὸ ἔθνος αὐτὸ, καὶ προσμένει νὰ ἰδῇ, ὅτι μὲ γενναίαν ἰσχύα, καὶ πατριωτισμὸν, ἀνὰ λόγον ἢ τὸν ὑπέρτατον Βαθμὸν, εἰς τὸν διέδωκε Σὺ ἀνεβίβασε, θέλετε ὑπερασπιστῇ τὰ δίκαιά του, τὸν πολιτικὸν ὀργανισμὸν τοῦ, καὶ τοῦ παρ' ὑμῶν πρὸς σιτηρίας του διασπορέντους νόμους. Μὴν δειλιάσῃτε ποτὲ εἰς τὴν τελευτήν τῶν ἡμερῶν τούτων χρόνων Σας, Οἱ θέλοντες καὶ καταχρήσεις εἰσὶν ὀλίγοι ἄρπαγες, τοὺς ὁποῖους πᾶς πνέων Ἑλληνικὴν καρδίαν, ἐμφορεῖ ἤδη νὰ καταφρονῇ. Οἱ ὀλίγοι εἰς αὐτοὺς ἔτι μένοντες φίλοι εἰσὶν ἀνθρώποι ἀπατημένοι ἀπὸ τὰς ψευδεῖς, καὶ ἰδιωτελεῖς αὐτῶν ὑποσχέσεις, οἵτινες ἀφ' οὗ ἴδωσι τὸ φῶς τῆς ἀληθείας, ἐκβάντες ἀπὸ τὴν ἀπάτην των, θέλουν Σᾶς ἐμολογήσῃ χάριν, ὅτι δὲν τοὺς ἀφήσατε νὰ πέσωσιν εἰς τὸ βάραθρον ἐκεῖνο, εἰς τὸ ὁποῖον ἐζητοῦν οἱ κακοῦργοι νὰ τοὺς ῥίψουν, οἱ δὲ λοιποὶ, Ἕλληνες ἅπαντες, ἡμεῖς δὲ κατ' ἐξοχὴν καὶ πάντοτε, θέλομεν ὑπερασπιστῇ ὅλῃς δυνάμετι τὰς δικαίας ὑμῶν πράξεις.

Μὲ τὴν αἰήκον σέβας ὑποβαλόμεθα,
Ἀπὸ Ὑδρας τῇ 28 Νοεμβρίου 1823.

Οἱ Πρόκριτοι τῆς Ν Ὑδρας

Πρὸς οὐρανίαν Σας Σας ἐμπέρικλειόμεν καὶ αἰτίγματον τῆς πρὸς τὸ Σεβαστόν Ἐκτελεστικὸν ἐπιστολῆς μας.

Τ. Σ.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΕΒΑΣΤΟΝ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΝ ΣΩΜΑ.

Τὸ ἔθνος μας πρὸ τρικῶν ἤδη ὑπὸ

φύει μεγέθους θυσίας. ἡμεῖς δὲ κατ' ἐξοχὴν ἐδαπανήσαμεν ἑλληνικὴν περιουσίαν μας, καὶ ἐφθείραμεν τὰ πλοῖα μας διὰ νὰ τὸ ὑπερασπισθῶμεν εἰς τὸν κατὰ τοῦ τυράννου ἀγῶνα του. ἐν ᾧ ὁμοῦς ἡμεῖς φρίσσομεθα διὰ τὴν σωτηρίαν του, καὶ ἀποιωτάσασίν του, ἄλλοι μὲ ἀνόμους καταχρήσεις δι' ἀρπάξουσι τὰ ἐθνικὰ πάντα, καὶ διὰ αὐτῶν ἐκτελέσουν τῆς πλεονεκτητικῆς αὐτῶν σκοποῦς, ἀπρὸς πᾶσι παντοῦ τὴν αὐτοκρασίαν, τὴν καταφρόνησιν πάσης εὐνομίας, τὰς διχοφύλας, καὶ τοὺς ἐμφυλίους πολέμους. διότι μόνον εἰς τὰς αὐτοκρατίας ταύτας δύνανται νὰ καταπύωσι τὰς προσοχὰς ὅλας τοῦ ἔθνους, αἱ ὁποῖαι, εἰμὲν ὑπῆρχεν εὐνομία, ἔπρεπε, ἥς καὶ ἄλλοτε ἀπερρίξαμεν, νὰ ἀρκῶσι πρὸς τὰ ἐτήσια ἐξοῦσα καὶ μᾶλλον κατ' ἔτος νὰ περισσεύωσι, δίχως νὰ ἐπιτεθῇ φόρος παραμικρὸς εἰς τὸν λαόν. Εἰναι τοιοῦτοτρόπως ἐξῆκτο λουθῆσθαι τὰ πράγματα ἔτι ὀλίγον, καὶ πανόσασίς μας ἐγίνετο μόνον διὰ νὰ πλουτήσωμεν ὀλίγους ἀχորτάτους τυράννους, καὶ νὰ θυσιάσωμεν εἰς τὴν πλεονεξίαν των τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ὅλον.

Τὸ Ἱερὸν Σῶμα Σας ἀνέλαβεν ἀπὸ τὸ ἔθνος τὸ βῆρος τῆς συντηρήσεως, καὶ ἐκτελέσεως τῶν νόμων, καὶ ἐπὶ τὸ Ἱερὸν Σῶμα Σας βλέπομεν, μὲ βαθύτατον πόνον τῆς καρδίας, οὐχὶ μόνον νὰ θεωρῶνται μὲ ἀδιαφορίαν, αἱ ἐγληγματωδεῖς καταχρήσεις, ἀλλὰ μάλιστα νὰ ὑπερασπίζωνται καὶ πρᾶγνυνται, ὡς μηδὲν δεῖ νὰ ψυφίεταί· τὸ Βουλευτικὸν Σῶμα, εἰς τὸ ὁποῖον ἐδρεύουσι καὶ συγκεντρίζονται, τὸ παραστατικὸν καὶ ἡ Βουλὴ ὅλων τῶν ἐλευθέρων Ἑλλήνων.

Εἶναι καιρὸς ὁμοῦς νὰ παύσωσιν αἱ καταχρήσεις, καὶ βασιλεὺς δὲ μόνον ἐνέμος. ἡμεῖς ὅλῃς δυνάμετι θέλομεν συνεισφέρει εἰς τὸ σωτήριον τοῦτο ἔργον. Ἀρχὴν δὲ ποιούμεν διευθυνόμενοι εἰς τὰ Σεβαστά ὑμῶν ὑποκείμενα, καὶ παρακαλοῦν

τίες σας, εάν εὐγνωμονεῖτε ἰπποσύνην πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν καταπληκτικὸν ἔθνος, δι-
 ὅτι ἐθετε εἰς σας τὴν ἐλπίδα τῆς θερα-
 πείας του, καὶ τῆς σωτηρίας του· νὰ συ-
 νεργήσῃτε τὸς πάντων μὲ πατριωτικὴν
 εὐληρίκειαν, καὶ ὁμόνοιαν, μὲ τὸ Σέρβα-
 τὸν Βουλεβυτικὸν Σώμα, εἰς τὸ νὰ
 καταπύσῃ πάσα ἀκαταμάχητος, νὰ ληφθῶ-
 σι οἱ καὶ ἐκτελεσθῶσι, δραστηρίως τὰ μέσα
 τὰ ἀναγκαῖα, καὶ συμφερόντα οὐα νὰ εὐ-
 πακτήσῃ, καὶ ἐπομένως νὰ οἰκονομηθῇ τὸ
 Ἑλληνικὸν ἔθνος, τὸ ὅποιον διακινδυνεύει
 νὰ ἐξολοθρευθῇ, μένον καὶ μένον διὰ τὰ
 χερσαςθῶν ὀλίγοι ἀναίτητοι, καὶ ὀχόρ-
 πατοι ἄρπαγες.

Ἀπὸ Ὑδρας, τῇ 28 Νοεμβρίου 1823.

Μὲ τὸ ἀνῆκον σέβας ὑπεφανόμεθα.

Οἱ Πράκτικοι τῆς Διῆς Ὑδρας.

Τ. Σ.

Ἐξοφῶν Ἐξωτερικαί.

Ἀναγνωσκόμεν εἰς τὴν ἐφημερίδα τῶν
 Παρισίων ὀνόματι Ὀριφλὸν τὸ εἶδος
 παράρτημα.

Παρίσι, τῇ 8 Ὀκτωβρίου 1823. Ν.

Φαίνεται ὁμοθυμαδὸν αἱ αἰ δυσυχίς Ἑλ-
 ληνες, θέλουσι παύσειν ἀπὸ τοῦ εἶναι
 ἐγκαταλειμμένοι, καὶ ὅτι Χριστιανικαὶ δυ-
 νάμεις δὲν θέλουσι ἀφήσει εἰς τὸ εἶδος
 νὰ λομπινοῦσιν καὶ νὰ ἐξολοθρευθῶσι
 αἱ ἀρχαιότεροι ὑπῆκοι τοῦ Εὐαγγελίου καὶ
 τοῦ Σταυροῦ. Ἠρξισαν οἱ ἄνθρωποι νὰ
 νομίσωσιν, ὅτι ὑπάρχει φυσικὴ καὶ θρη-
 σκευτικὴ συμμαχία μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, ὅσα
 πρεσβεύουσι τῷ ἡέτῃ τῶν θρησκείων,
 καὶ ὅτι ἤθελαν εἶναι αἰτία κοινοῦ πλε-
 θάλου, ἵσως μάλιστα καὶ πρέξως μετὰ
 λης μας κατασχύνεως ὡς πρὸς τὰς ἐπερ-
 χορέας γενεάς, ἢ ἀλλήλους ἐκείνηφιλο-
 γενεῖαν τῶν φρονημάτων, τῶν ἐκτάσιν τῶν φώτων, καὶ τὴν πατριὴν τῆς δικαιοσύνης οὐτῶν
 ἀγαθότητα, ὅποια ἄραγε καλῶς δὲν εἶναι ἀπὸ αὐτοῦ ἐλπίσθημενα ὡς πρὸς τῶν λαῶν
 τῇ, εὐδαιμονίαν;

σοφία ἥτις μέχρι τὴν σήμερον μᾶς κα-
 τέστητε δεκτὰς ἀπαθείς τοῦ δυσυχημάτου,
 τὰ ὅποια πρὸ τριῶν ἡδὴ χρόνων καταπι-
 ἐξουν τὰς ὀρεκτοτέρας ἐπαρχίας τῆς οἰ-
 κουμένης, καὶ ἐκείνας μάλιστα, πρὸς τὰς
 ὁποίας χρεωσθῶμεν τὴν μεγαλητέραν εὐγλω-
 σσοσύνην. Ἀρκετὰ ἀπελαύσαμεν τοὺς καρπὸς
 τοῦ συστήματος τὸ ὅποιον ὁ Αὐτοκρατο-
 ρὸς Παράκλητος ἡς ἐξεθείαξε, ὡς ἔρ-
 γον ὑψηλοτάτης σοφίας.

Ἐξυπνήσαμεν ἔθνος βάρβαρον κα-
 ταβυθισμένον εἰς ὕπνον βαθυτάτου, ἀ-
 νειδέσαμεν μάχιμον, ἐδώσαμεν εἰς αὐτὸν
 τὴν συναίσθησιν τῶν δυνάμεων του, καὶ τὸ
 ἀποκατεστήσαμεν λαὸν αὐθάδη καὶ ὑπερή-
 φανον. Εὐ ὃ ἐδυνάμεθα νὰ προσάξωμεν,
 νομοίσαμεν φρομώτερον νὰ ταπεινώθῃεν
 εἰς ἡμετέρας, καὶ κατηντήσαμεν νὰ μετα-
 χειρισθῶμεν μετετέας εἰς διοίκησιν ἀπολύ-
 τευτον, τῆς ὅπως ἡ παρευσία εἶναι προ-
 τετραποῦν πρὸς τὸν χρόνον ἔλεγχος καὶ
 κατασχύν, τῶν Χριστιανικῶν Δυνάμεων.
 Βεβαίως τινος, ὅτι νῦν οὐδὲν σῶμα θέλει
 διαδεχθῇ τὸ μέχρι τοῦδε, διότι τὸν ἔ-
 γνωστὴν σφεδράτα ὅτι οἱ Ἕλληνες δὲν εἶναι
 ἀποστάται, καὶ ὅτι ἄγριοι κατατῆται,
 καὶ ἀπληεῖς τύραννοι οὐκ ἔχουσι τί κοινὸν
 μὲ Βασιλεῖς νομίμους. Ὅθεν δικαίως τῷ
 λόγῳ ἐλπίσθημεν, ὅτι οἱ δυσυχίς Ἕλλη-
 νες, τοὺς ὁποίους ἡ ἀκαταμάχητος γενναίότης του
 ἐσφρίξε μεταξὺ φρικωδέστων δυσυχῶν,
 θέλουσιν εὖ-εἶρετμα εἰς τὴν συναελ-
 φοῦς των χριστιανῶν, οἷτις ἐκὼν ἀδελφῶ-
 λον δὲν ἐκστρατεύουσιν ὑπὲρ αὐτῶν, τὸ ἀ-
 χιστον θέλουσι τοὺς βοηθήτη μὲ ορασηριον
 μετῆσαν, καὶ αἱ πολιτισμένοι δυνάμεις θέ-
 λουσιν ἀναλάβει τὸν ἀνήμετον τόνου πρὸς
 τὴν αὐτὴν ἔθνος βαρβαροῦ καὶ ἀμαθούς.
 Φρονῶσιν, ὅτι ἡ συντυχία τῶν Αὐτοκρατῶν
 εἰς Ἑρμεβίτς δὲν θέλει εἶναι ἀλλοτρία πρὸς
 τὸ εὐγεῖες πρᾶγμα, τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος.
 Ἀφ' οὗ οἱ Βασιλεῖς ἀνεδείχθησαν σήμερον
 ἀληθεῖς εὐεργέται τῶν λαῶν, διὰ τὴν εὐ-
 γλωσσοσύνην τῆς δικαιοσύνης οὐτῶν
 τῇ, εὐδαιμονίαν;

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Αρ. 3

Τὰ πλείω ὄφελι, τοῖς πλείοσι.

Φρανκλίνος.

Μετοδγγίου τῇ 9 Ἰαννουαρίου 1824.

Ἐσωτερικά.

Ὅποιον τέλος ἔλαβεν ἡ κατὰ τῆς
Ἑλλάδος ἐκστρατεία τοῦ παρελθόν-
τος ἔτους.

Ενα χρόνον σχεδὸν προητέρα ἐφοβέ-
ριαν τὴν Ἑλλάδα μετ' ὄνομα τοῦ Σκόν-
δρα, καὶ ἀπὸ τὸν Ἰαννουαρίου τοῦ πα-
ρελθόντος ἔτους ἠκούσθησαν αἱ φοβεραὶ ἐ-
τοιμασίαι τῆς θαλάσσινης δυαμείας τοῦ
ἐχθροῦ, τῆς ὁποίας διοικητὴς ἐμελλε νὰ
ᾔνυκε ὁ Χουσρέφ Μεχμέδ Πά-
σας, μαθητὴς τοῦ Χουσεῖν Πάσα,
ὅστις ἐτελειοπόνησε τὸ ναυτικὸν τῆς Τουρ-
κίας. Ὁ στόλος συνειροτήθη καλῆτερα πα-
ρὰ ἄλλοτε, καὶ ὁ Σουλτάνος εἶχε τότεν
ὑπόληψιν εἰς τὴν ἀξίειν καὶ φρόνησιν τοῦ
ἀρχιεπιλαττοῦ του, ὥστε τὸν ἐκπρεσιώδευ-
σεν, οἷς λέγουσι, εἰς εἰς τῆς Χήρας τ' αἰ-
πέλι, ἐπλεύοντα ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως.
Αἱ ξέναι δυαμείαι ἐλεινολογούσαν τὴν τύ-
χην τῆς Ἑλλάδος, καὶ τινὲς κῦχοντο νὰ
εἰδῶσι καὶ, μετὰ τὴν ὑπὸ τὴν καὶ ταπει-
νωσιν, νὰ ἀποτρίψῃ τὴν εὐέλλαν, ἣτις
ἐμελλε νὰ διαβράγῃ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς
ὅσοι ἐνομιζον ὅτι ὁ Γεώργιος ὠμοίαζε ἄ-
νθρωπον κομῶμενον, ἔλεγον. “Γόρρα
Σέλει ἐξουσιῇ καὶ καταπραΰν μετὰ τοῦ
συνχᾶς τοῦ μίαν φουχταν ἀνδραγατῶν”.

Ἀλλὰ τί ἐκμεν ὁ Σκόνδρας εἰς τὴν
ξηράν, καὶ τι ὁ Καπετάν-Πατᾶς
εἰς τὴν θάλατταν; Οὗτος, ἀφ' οὗ διήλθε
τὸ Ἀρχιεπὶλατος χωρὶς νὰ δοκιμασθῇ νὰ
καθυποτάξῃ τὰς νήτους, σπειδῶν νὰ προ-
φθατῇ ὁ τὸν τάχος, διὰ τὰ συμπτᾶξῃ με-
τὰς δυαμείας τῆς ξηρᾶς, ἐφθασε εἰς Π. Πά-
τρας (τὴν 5 Ἰουλίου), ὅπου παρέμει-
νε τετταράκοντα καὶ μίαν ἡμέραν, κρατῶν
εἰς ἀπαραίτητον ἐκπαράλια τοῦ Μετο-
δγγίου. Καὶ ὅτε νυκτὸς τὸ διάστημα δὲν ἐ-
δυήθη ἀκατορθοῖσιν ἄλλο, παρὰ νὰ καν-
σῇ τινὰς βάρκας, μετὰ εἰς τὸν Ἀχελῶον,
καὶ νὰ δοκιμασθῇ εἰς μόντην ἀπὸβασιν πλη-
σίον τοῦ εὐηνεῦ (Ψίδαρη). δὲν ἐπαυσε
δὲ νὰ ὑβρίζεται ἀπὸ τὰ πλοίαρια τῶν κα-
ταίων, τὰ ὅποια διεκόμιζον ἡμέραν καὶ
νύκτα διὰ μέσου τοῦ στόλου τῆς ζωοτρε-
φίας εἰς αὐτὴν τὴν τότεν ἀναγκαίαν καὶ
πεισιπούδαςον πόλιν, πολιορκουμένην ἤδη
διὰ ξηρᾶς. Ἀφήσας (τὴν 15 Αὐγ. οὗτου) τὰς
Π. Πάτρας, ὑπῆγε νὰ ὑποτάξῃ τὰς νή-
τους τοῦ Ἀγαίου πελάγους. ὁ δ' Ἑλλη-
νικὸς στόλος ἐξέπλευσε διὰ τὰς διαυθεν-
τεῦσιν. Ἐς ἑλληνικὰ πλοῖα μετὰ τὸν ἀθάνα-
τον Μιαούλην, εὐρέθησαν κατὰ τύχην τὴν
αὐτὴν τῆς 15 Σεπτ. μεταξύ εἰς εἰκοσι-
ὀκτὼ πρεβάδας κορβέτα καὶ μπρίκια τοῦ ἐ-
χθροῦ, ὑπὸ κατὰ τοῦ Ἀθωῶνος μετὰ τεσ-
σάρων ὀκτὼ ναυμαχίαν διέσπασαν τὴν
κυλίσσαντα αὐτὰ ἐχθρικήν γραμμὴν, καὶ

ρίς νὰ ἰσχύουν ἄλλην· ζημίαν εἰκὴ εἶ-
 ἔλαφρα πληρωμένους καὶ τὸν χαμῶν ἐνός,
 ἡραιεύου (μπουρότου) καέντος ἀνωφελῶς.
 Μετὰ ταῦτα, εὐτετέμενος εἰς τὴν νῆτον
 τῆς Σκιάθου, τὴν ὁπίαν ὑπέταξεν, ἐκτυ-
 πῆθη ἐξαίφνης ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν, ἀ-
 γαλλὰ κατωτέμων τὸν ἀριθμὸν, καὶ μὲ
 μεγάλῃ φύρῃ ἠναγκάσθη νὰ τραβηχθῇ,
 κακῶς ἔχων, εἰς Ἑλλήσποντον (Δαρδα-
 νεία)· ἡ μετὰ ταῦτα ναυμαχία δὲν ἔ-
 χει σχετὺν μὲ τὸν μεγάλου στόλου· ἔνδε-
 καὶ πολεμικὰ καὶ φορτηγὰ πλοῖα, ἐν οἷς
 καὶ τέτταρα τοῦ Ἀμπουλαμποῦ-Πατᾶ,
 Ῥούμελη-Βαλεῖ, μετακομίζοντα τροφὰς
 εἰς Εὐρίπον, μέρος ἐκυριεύθησαν, καὶ μέ-
 ρος κατεφραύθησαν εἰς τὴν ξηρὰν ὑπὸ
 ἑπτὰ Ἑλληνικῶν, ἐκτὸς ἐνός, τὸ ὁποῖ-
 ον διεσώθη.

Ὁ δὲ Σατράπης τῆς Σαλονίδας, ἀφ' οὗ
 διέβη τὰ Ἄγραφα μὲ δεκαπέντε περίπου
 χιλιάδων στρατευμα, ἀφ' οὗ τὸ ἰσχυρότερον
 μέρος τοῦ στρατεύματός του ὀλίγου ἔλλειψε
 νὰ κατατροπωθῇ δι' ὅλου εἰς Καρπενήσιον,
 ἀπὸ τὸν μεγάλου τοῦ Μάικου Μπότσα-
 ρην, ὅς τις μὲ ἑκατὸν πεντήκοντα πολεμι-
 στὰς ἐπέπεσε νυκτὸς εἰς αὐτό, καὶ ἔμει-
 νεν εἰς τὸ ξάδιον τῆς δόξης· ἐνώστας τὰς
 δυνάμεις του κατέβη εἰς τὸν Κατω Ζυγὸν
 τῆς Αἰτωλίας, κα' ἔσπεν, ὁμοῦ μὲ τὸν
 Ὁμέρ-Πατᾶν, τὸ στρατοπέδον του εἰς Γου-
 ριαν, χωρίον κείμενον ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς
 ὁχθῆς τοῦ Ἀχελώου (Ἄσπερον) τῇ 17
 Σεπτ. Μὴ τολμήσας νὰ προσβάλλῃ εἰς τὸ
 Μετολόγγιον, τὸ ὁποῖον εὐρηκεν ὠχυρω-
 μένον, ἀφ' οὗ τὸ στρατεύμα του ἐπεριφέρ-
 θη εἰς μῆκα ἀπὸ τὸν Ἀχελῶον ἕως εἰς
 τὸν Εὐρυπὸν, μετεκόμισεν τὸ στρατόπεδον
 εἰς τὰ περιβόδια καὶ τοὺς ἐλαίωνας τοῦ
 Ἀνατωλικοῦ, ἀπέναντι τούτου, πρὸς Με-
 σσημβρίαν (τὴν 17 Ὀκτ.)· Ὁ ὑπερή-
 φανος οὗτος Σατράπης, ἀφ' οὗ ἔρριψε χι-
 λιάρδας βόμβας εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν· ἀφ' οὗ
 ἐδοκίμασεν εἰς μάτην νὰ ῥίψῃ εἰς τὴν

θάλασσαν ἑπτὰ μικρὰ πλοῖα, τὰ ὁποῖα
 ἔφερε διὰ τῆς πεδιάδος ἀπὸ τὸν Ἀχελῶ-
 ον, μαθὼν τὴν ἡττάν τοῦ Ὀθωμανικοῦ στό-
 λου, τὴν ἐκπλευσιν τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων,
 διευθυνομένων εἰς Μετολόγγιον, καὶ τὴν
 διέλευσιν τοῦ στρατοπέδου τοῦ Περκέφ-
 τζαλη-Ιουσούφ-Πατᾶ, κατὰ
 τὴν Ἀνατολικὴν Χέρσον Ἑλλάδα· συλλο-
 γιζόμενος δὲ ἀφ' ἑτέρου μέρους τὴν πλη-
 σίαν τοῦ χειμῶνος, καὶ τὰ διάφορα Ἑλ-
 ληνικὰ σώματα, τὰ ὁποῖα τοῦ διέκοπτον
 τὴν ἀνταπόκρισιν καὶ τὴν ζωοτροφίαν, ἠ-
 ναγκάσθη νὰ λύσῃ τὴν πολιορκίαν (τὴν
 17 Νοεμ.), καὶ βιαίως νὰ ἐξέλθῃ τῶν
 ὀρίων τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἐπὶ τῆς
 ὁποίας ἑτάρῃ τὸ τέταρτον μέρος τοῦ στρα-
 τευματός του· Οὗτος μετὰ δύο ἡμερῶν
 διατρεβὴν εἰς Ἄρταν, ἐπορεύθη εἰς τὰ Ἰ-
 ὀδια· ὁ δὲ Ὁμέρ-Πατᾶς ἔμεινεν εἰς
 Πρέβεζαν ἢ Ἄρταν.

Τοιοῦτον τέλος ἔλαβεν ἡ κατὰ τῆς
 Ἑλλάδος ἐκστρατεία τοῦ παρελθόντος ἔτους,
 ἥτις, ἀντὶ τὰ κατασφύρη τὴν Ἑλλάδα,
 κῦξεν ἠθικῶς τὰς δυνάμεις της. Αἱ τοῖς
 θαλασσιναῖς νῆσιν, ἐμψυχωμένοι ἀπὸ τὰς
 λαμπρὰς νίκαις των, βεβαιωθεῖσαι ἔτι
 μᾶλλον πόσον συντρέχουσι εἰς τὴν σωτη-
 ρίαν τῆς πατρίδος, μὲ τὴν ἐνωσίαν των, ἀ-
 πεφάσισαν ἡδὴ νὰ λάβωσι πρόνοιαν τῶν
 γενικῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους, κα' νὰ
 συντελέσονται εἰς τῶν νόμων τὴν σεράειν.
 Οἱ πρόκριτοι καὶ οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ἀρμάτων
 τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, βλέποντες τὴν ἐ-
 ρήμωσιν τῆς χώρας, καὶ τὰ τρία τέταρ-
 τα τῶν κατοίκων της χωρὶς οἰκίας καὶ χωρὶς
 τῶν πρὸς γεωργίαν χρησίμων ζώων, ἀπε-
 φάσισαν νὰ εὕρουν ἰατροεῖαν εἰς τὰς πλη-
 γὰς των, καὶ συνελθόντες εἰς Μετολόγγιον,
 ἐσκεύθησαν περὶ τῶν μέσων τῆς μελλού-
 σης ἀτφαλείας, καὶ προοργάνισαν τὸ προ-
 σφυέσερον εἰς τὰς περιστάσεις των σύστημα

δηροσίου οικονομίας (α)

Διαρκούσης ἔτι τῆς πολιορκίας Μεσολογγίου καὶ Ἀνατολικοῦ, οἱ κάτοικοι τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος ἐνθυμήθησαν ἐκείνον, ὅστις πέρυσιν, ἀφ' οὗ εἰς μάτην ἐπάσχισε, με μυρίους ἀγῶνας, νὰ ἐμποδίσῃ τὰ κινήματα τῶν ἐχθρῶν, προαγομένων ὑπὸ τῆς προδοσίας· βλέπων ἤδη κινδυνεύειν τὸ ἔσχατον προπύργιον τῆς Ἑλλάδος, κατέβη ἀπὸ τὸν Ἀράκυνθο (Ζυγόν) διὰ νὰ κλεισθῇ εἰς τὸ Μεσολόγγιον, με τριακσίους πισοὺς Μεσολογγίτας, καὶ με τὸν αἰμῆνησεν Μάρκον Μπότζαρη· ἐπρόσφραξαν εἰς τὴν γενικὴν Διοίκησιν, ζητῶντες μέσον βοηθείας, καὶ αὐτὸν ἐπὶ τῶν πραγμάτων τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος· ἡ Διοίκησις ἤκουσε τὴν δεσφύντων, καὶ ὁ Π. Μαυροκορδάτος ἐφθάσεν ἐπὶ τῶν Ἑλλήνων πλοίων εἰς Μεσολόγγιον (τῇ 30 Δεκεμβρ.).

Ἡ πρόνεια, ἣτις ἐπιβλέπει εἰς τὴν τύχην τῆς Ἑλλάδος· ἐνεύσεν εἰς τὴν καρδίαν τοῦ φιλέλληρος καὶ γενναίου Λόρδου Βύρωνος, διὰ νὰ συνεργήσῃ εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς. Οὗτος βλέπων τὸ μᾶλλον ἐκτεθειμένον εἰς κίνδυνον μέρος τῆς Ἑλλάδος ἔχον χρεῖαν ἐξαιρέτου βοηθείας, ἀφ' οὗ ἐδάνεισεν ὑπὲρ αὐτοῦ εἰκοσι χιλ. ταλ. λήρων εἰς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν ἀπεφασίσε, μετὰ τὴν ἔλευσιν τῶν ἑλληνικῶν πλοίων, νὰ ἔλθῃ καὶ ὁ ἴδιος εἰς Μεσολλόγγιον, καὶ νὰ προσθέσῃ, εἰς τὴν ἀνάστασιν τοῦ ὀνοματός του, τὴν εὐκλειαν τῆς συμπραξείας του εἰς τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος.

Ἀφ' οὗ τὸ Σ. ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΝ ΣΩΜΑ μετέβη εἰς Κρανίδιον, καὶ ἐκοινοποίησεν ἀπιστήμως τὴν μετάβασίν του ἐκεῖ, τὸ κινὸν τῆς Ὑφρας ἔγραψε

(α) Ἐπομένως θέλομεν ἐκδώσῃ τὰ πρακτικὰ αὐτῆς τῆς συνελεύσεως.

καὶ ἄλλην ἐπιστολὴν (Ἰδε ἀρ. 2 τῆς Χρονικ.) πρὸς τὸ Σ. ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΝ, τὴν ὁποῖαν κρύοντες ἀξίαν τῆς περιουσίας τῶν ἀναγνώσων μας, ἐκδίδομεν ἐνταῦθα.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΕΒΑΣΤΟΝ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΝ ΣΩΜΑ.

Ἐλήφθη ἡ ἀπὸ Κρανιδίου Σεβαστῇ ἐπιστολήτας τῶν 4 τοῦ ἐνεστώτος ὑπὸ Ἀρ. 526 καὶ ἡ ἐν αὐτῇ προκήρυξις, ἐκ τῶν ὁποίων ἀσμένως βλέπομεν, ὅτι τὸ ΣΕΒΑΣΤΟΝ ΣΑΣ ΣΩΜΑ ἀνέλαβεν αὐτοῦ τὰς ὑπὲρ τοῦ ἔθνους σωτηριώδεις ἐργασίας του. Τὰ ἐν Ἀργεῖ ἐσχάτως συμβάντα ἀφαίρεταν τὸ πρωτοπῆϊον ὑπὸ τὸ ὅποιον ἔτι ἐκρύπτοντο εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ ὄχλου οἱ ἐχθροὶ τῆς ἀνεξαρτησίας, καὶ τῆς εὐδαιμονίας τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, οἱ θυσιαῖοντες εἰς τὰ ἴδια μόνον συμφέροντα, καὶ τὴν κατάσφαξιν τῆς Πατρίδος, καὶ τὸ αἷμα τῶν πολιτῶν. Ἀπεδείχθη ὁμοῦ πότον εἶναι τοὺς ἄνθρωποι καὶ μικροὶ οἱ καταχρῶμενοι τὸν νόμον ἐνὸπιον τῶν ἱερῶν φυλάκων αὐτοῦ, καὶ τῶν ΣΕΒΑΣΜΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ τοῦ ἔθνους. Ἐξακολουθήσατε λοιπὸν δραστηρίως καὶ Γενναίως τὸ σωτηριεὺ ἔργον τῆς καταπάστεως πάσης καταχρηστεως, καὶ τῆς ματαιώσεως παντὸς ἰδιοτελοῦς σκοποῦ ὑπὸ τῶν ὁποίων θειῶν ἀσθενεῖ καὶ δυσυχεῖ τὸ ἔθνος ὅλον, ἐν ᾧ ἐντροπῶσι καὶ εὐφραίνονται ὀλίγοι πλεονέκται τυραννίται, εἰτιες, ἀν καὶ ἀνάξιοι τοῦ Ἑλληνικοῦ οὐνοῦ, διαρπαῶσιν ὅμως τὴν ἐθνικὴν κατάστασιν, κατακρατοῦσι τὰ ἔθνη καὶ φρουρία, καὶ κινουσιν τέλος πάντων εἰς ἀλληλομαχίαν τοὺς γενναίους στρατιώτας καὶ ὑπερμάχους τῆς Πατρίδος, τοὺς ὁποίους σὲν ἐσάθηναν ἀξιοὶ νὰ κινήσωσιν ἢ νὰ ἐνδυναμώσωσιν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, πρὸς υπεράσπισιν τῆς Ἀνατολικῆς, καὶ Δυτικῆς Ἑλλάδος.

Συνεργοὺς θέλετε ἔχει εἰς τὸ κατὰ χρέος ἐπιχειρημάσας ταῦτο, πρῶτον τοῦ

Θεόν, ὅς τις διὰ πολλῶν ἡδὴ θαυμάτων ἐνέργειᾳ ἀπέδειξεν, ὅτι ἐθέσπιτε καὶ ὑπερασπίζετε τὴν ποιότητα τῶν Ἑλλήνων· τὸν ἀρχὸν ἔπειτα καὶ ἔξυπνον λαὸν τῆς Ἑλλάδος, ὅς τις πάσχει ἀπὸ μέρους τῶν νῦν τυραννιτικῶν, τυραννίαν βαρυτέραν παρὰ τὴν Ὀθωμανικὴν, καὶ ἡμᾶς τέλος πάντων, αἵτινες θυσιάσαντες ἕως τῶρα τὴν καταστροφὴν, διὰ τὰ ἀποσπάζομεν ἀπὸ τὰς φθοροποιᾶς χεῖρας τοῦ ἀγαθίου τυράννου, τὴν καλὴν καὶ φιλάτην Πατρίδα μας, τὴν Ἑλλάδα, θελομεν χύσει καὶ τὴν τελευταίαν ρανίδα τοῦ αἱματός μας, διὰ τὰ ὑπερασπισθῶμεν κατὰ τῶν ἐσώτερικῶν αὐτῆς τυραννῶν, τὸ, διὰ τοῦ ὀργανικοῦ, νόμου, ἀπαρξίαςου τοῦ παραστρατιώτου, καὶ Βουλευτικοῦ αὐτῆς σώματος, εἰς τὸ ὅποιον ἐδρεύει ἡ Μεγαλειότης, καὶ ἡ Ἑλλὰς ἐνεπιστευθῇ τὰ ἱερὰ αὐτῆς δικαιώματα.

Δὲν σὰς λανθάνει, ὅτι ὁ ἐχθρὸς ἀρχήσε τὴς καθ' ἡμῶν ἐτοιμασίας τοῦ σοχιστήτε λοιπὸν, ὅτι τὸ πᾶνγμα ἀναβόλῃν δὲν ἐπιδέχεται, διότι δὲν οἰκονομεῖται κατὰ Ἑλληνικὴν κατὰ θάλασσαν, ἢ κατὰ ξηρὰν στρατείαν, ἐν ᾗ τὰ οἰκονομικὰ τοῦ ἔθνους μέτα εἶναι εἰς τὴν διακρίσιν τῶν ἀχρηστῶν πλεονεκτημάτων, διὰ τὰς καθ' ἡμετέρας καταχρήσεις. σοχιστήτε δὲ, ὅτι αἱ καταχρήσεις δὲν θέλουν παύσαι ποτὲ, ἐν ᾗ οἱ ἄρπαγες καὶ ὅχι ἡ Διοίκησις, κατέχουσι τὰ ἐθνικὰ προύρτια· ἐν ᾗ αὐτοί, καὶ ὅχι ἡ Διοίκησις, κινουσι τὴν στρατιωτικὴν δύναμιν, τὴν ὁποίαν πληρῶντες καὶ ἐφοδιάζοντες μὲ τὸ χιλιοσημορίον τῶν ἄρπαγῶν τῶν, σμικρύνουσι μὲν σημαντικῶς, μεταχειρίζονται δὲ μόνον πρὸς ἰδιαιτῶν ὠφελειῶν καὶ παραλύουσιν τῆς Διοικήσεως, σχεδὸν δὲ ποτὲ κατὰ τοῦ ἐχθροῦ· καὶ ὅτι ἡ Διοίκησις δὲν θέλει κινήσει ποτὲ τὴν στρατιωτικὴν δύναμιν, ἐν ᾗ δὲν ἔχει ἔννομον Ἐκτελεστικὸν Σώμα, καὶ ἐπὶ μελῶς καθυστερούμενον, ὅχι μόνον ἀπὸ τοῦ

ποιούντος καταχρήσεις, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ κατὰ μικρὸν ὑπερασπισιζομένου, ἢ καὶ μόνον παραβλέποντος αὐτὰς. Μὲ τὸ προσήκον σέβας ὑποφεινόμεθα.

Οἱ Πρόκριτοι τῆς Νήτου Ἰδρας.
Τ. Σ. Ἀπὸ Ἰδρας τῇ 9 Δεκεμβρίου 1823

Μανθάνομεν ὅτι ὁ Συνταγματάρχης Κύριος Στάνχωπ ἐπεφορτίσθη παρὰ τοῦ σοφοῦ Βενθάμου νὰ διευθύνῃ εἰς Ἀγγλίαν δύο νέους Ἑλλήνας, διὰ τῶν ὁποίων τὴν καλὴν ἀγωγὴν, ὁ σοφὸς οὗτος ἀνὴρ θέλει καταβάλλει τὴν ὅσον ἐνδεχεται μεγαλητέραν φροντίδα· δικαίως λοιπὸν πρεπεινᾷ ἐλπίζομεν, ὅτι ὁ Κύριος Στάνχωπ θέλει ἀνυλᾷ τὴν χρεώσομένην φροντίδα περὶ τῆς ἐλλογῆς τῶν ῥηθέντων νέων· συμβουλεύομενος κατὰ τοῦτο καὶ ἄλλους συνετοὺς καὶ εἰδημόνας ἀνδρας, οἵτε νὰ ἐσώσῃν ὅχι μόνον υἱοὶ πατριωτῶν, αἵτινες συνεισέφερον εἰς τὸ νὰ ἀπαλλαγῇ ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ τοῦ βδελυροῦ τῶν Ὀθωμανῶν δεσποτισμοῦ, ἀλλὰ ἀνδρῶν, αἵτινες κατὰ συνέχειαν ἐφάρμακον συντελεστικοὶ εἰς τὴν πρόσδοκόν τῆς ἐλευθερίας εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ὅτι θέλει ἐπιμελεῖν ἡ νὰ ᾖ οἱ ἀνωτέρω δύο νέοι, σοφισμένοι ἀπὸ τὴν φύσιν, μὲ ἐλευθέρως φρονήματα, μὲ ὑγιεῖ κράσιν καὶ μὲ εὐθεῖς πνεῦμα, διὰ τὰ ἀποκατασταθῶσιν ἐν καιρῷ εἰς τὴν πατρίδα των χρῆσιμοι.

Νομίζομεν μεγίστην τῶν πατριωτῶν μας εὐτυχίαν τοῦ σοφοῦ Βενθάμου τὴν φιλίαν· ἀπὸ τὴν πρώτην ἀρχὴν τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος μας ὁ ἐνδόξος οὗτος ἀνὴρ ἐνησχολήθη μέγας εἰς ὅσα εὐκόλυναν τὴν εὐτυχίαν αὐτοῦ ἐλθόντι, συνέγραψε καὶ ὑπόμνημα ὑπὲρ τοῦ πολιτικοῦ καὶ συνταγματοδότη ὅποιον εἶναι τοσόν πλεον λαμπρὸν διὰ τοῦ τοῦ Βενθάμου τὸν χαρακτήρα, καθ' ὅσον ὁ σεβαστὸς συνηγόρος μας εἶναι ὁ μέγιστος τῶν νομοδιδασκαλῶν τοῦ αἰῶνος τοῦ του ἴππου καὶ τῶν παρελθόντων· καὶ κατὰ χρεὸς τὸν ὁδεῖ αἰὶνός ὡς κοινὸν εὐεργέτην.

Τὰ πλείω εφέλη, τοῖς πλείοσι.

Φραγκλῆνος.

Μετολόγησεν τῇ 12 Ἰαννουαρίου 1824.

Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον τῶν Χρονικῶν ὑπεσχέθημεν νὰ δημοσιεύσωμεν τὰ πρακτικά τῆς ἐν Μετολογίᾳ συγκροτηθείσης συνελεύσεως τῶν προκρίτων καὶ τῶν ἀρχηγῶν τῶν ὀπλῶν τῶν πλειοτέρων ἐπαρχιῶν τῆς ἐλευτέρας στερεᾶς Ἑλλάδος ἥδη ἐκπληρούμεν τὴν ὑπόσχεσίν μας.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

Τῆς ἐν Μετολογίᾳ γενομένης Συνελεύσεως.

Τῇ 23 Δεκεμβρίου ἐγένετο Σύλλογος ἀπάντων, καὶ τῶν πολεμικῶν, καὶ τῶν πολιτικῶν τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, ὅτε ὁ Πρόεδρος τοῦ Βουλευτικοῦ, Κύριος Α. Μαυροκορδάτος, ἐξεφώνησε τὸν ἐξῆς λόγον.

Κύριοι!

Ὅσον χαρὰν ἔλαβον, ὅτε πατήσας τὸ ἔσχατος τῆς Δουτικῆς Ἑλλάδος ἐπληροφόρηθην, ὅτι ὁ πατριωτισμὸς, ὃ ἐπιμενῇ, καὶ ὃ ἀνδρεία Σας ἐμπατάωσαν ὅλα τὰ σχέδια τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἠνάγκασαν τὸ πολυπληθὲς ἐκεῖνο στρατόμαχον, τὸ ὅποιον ἀφοβήθητε, ἔχει μόνον νὰ καταπῇ τὸ μέρος τοῦτο τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Πελοπόννησον νὰ εἰσχωρήτῃ, νὰ ἀποσυρθῇ μετὰ μίαν μέγαν, καὶ μετὰ μεγαλύτεραν κατα-

σχύνην, ἐξω τῶν συνέρων τῆς ἐλευτέρας Ἑλλάδος· ἄλλην τόσην εὐχαρίστησιν αἰσθάνομαι, εὐρισκόμενος σήμερον μεταξύ μίας τῶν πολλοῦ ἀριθμοῦ Συνελεύσεως, τῆς ὁποίας δικαίως πρέπει νὰ ἐλπίσω πολλά καὶ λαμπρὰ ἔσπευγμένα, διότι ἔμπορῶ νὰ εἰπῶ, ὅτι ἐγένεν αὐτοκλήτως, καὶ ἀπὸ τῆς συναίσθησιν, τὴν ὁποίαν ἔλαβον εἰς ἑαυτοὺς καὶ τούτου τοῦ μέρους, τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ ἐλθῶν εἰς εἴ, νὰ κοινοποιήσων ἡμεῖς βραχὺ τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων εἰς τὰς κατὰ μέρος ἐπαρχίας, νὰ γνωρίσων τὰς χρεῖας τῶν, καὶ νὰ σκεφθῶν περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐξοικονομήσεώς των. Ὅταν λοιπὸν τοιαῦτα αἰτία Σας ἐκίνησαν, ὅταν μόνοι Σας ἐγνωρίσατε, ὅτι πρέπει νὰ συναγροικηθῇτε, διὰ νὰ ἐγῆτε τὸ ὠφελιμώτερον, καὶ συμφερότερον διὰ ὅλους, δὲν εἶναι ἀμφιβολία καμμία, ὅτι καὶ τὸ ἀποτελεσματὸς τῆς συνελεύσεώς Σας, εἴλει εἰσθὰς κοινωφελές, καὶ ἀνάλογον μετὰ τὸν σκοπὸν, διὰ τὸν ὅποιον συναθροίσθητε.

Ἄν πολλάκις εἶναι δύσκολον τὸ νὰ συμφωνήσων ἡμέτερος δύο ἢ τρεῖς γνώμας μόνον, βέβαια πολὺ δυσκολωτέρα εἶναι ἢ συμφωνία ὅλων τῶν γνώμων εἰς τὰς πολλοῦ ἀριθμοῦ συνελεύσεις. Ἡ συμφωνία εἰς αὐτὴν, ὅταν ἔχη βάσιν τὴν εὐκρινῆ ἐξέτασιν τοῦ κοινῶν συμφέροντος, καὶ μόνον δὲν βλάπτει ἀλλὰ καὶ ὠφελεῖ, οἷον χρησιμεύει εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ συμ-

πρεσβύτερου, τὸ ὅποιον ὅλοι ἀποδέχονται, ὅτε, καθὼς εἶπομεν, σκοπὸς κύριος ἐκάστου εἶναι ἢ εὐκρινής, καὶ ἀπαλῆς ἐξέτασις τοῦ συμπερόντος. Ἐκείνο τὸ ὅποιον καίρως βλέπει, καὶ τὸ ὅποιον ὀχιμόνον πρέπει ν' ἀπορύγνῃ, ἀλλὰ καὶ νὰ διορθώσῃτε, ἂν τυχὸν εὐρίσκεται μεταξύ σας, εἶναι τὰ ζιζάνια, ἢ ἑξαφῆς τῶν παθῶν, καὶ ὁ σκοπὸς ἐμφυλίου ταραχῶν, ἀντὶ τῶν ὁποίων τὸ μόνον ἐπιθυμητὸν, τὸ μόνον σωτήριον εἶναι τὸ ν' ἀντικαταστήτε τὴν εὐκρινὴ ὁμόνοιαν τὴν ἀπάθειαν, τὴν ἀδελφικὴν ἁρμονίαν.

Δὲν χρειάζεται νὰ Σᾶς εἶπω πόσα κακὰ ἡμποροῦν νὰ γενήσουν αἰ ταιαῦται ταραχαί, καὶ ἐμπαθεῖς διχόνοιαι, δὲν χρειάζεται νὰ Σᾶς φέρω παραδείγματα ἀπὸ τὰς ἱστορίας. τὰ παραδείγματα τὰ ἔχοντες πρότερα· ἅς μᾶς χρησιμεύσουσι λοιπὸν ὡς μαθήματα τὰ μέχρι τοῦδε παθήματά μας. Τούτου μόνον χρειάζομαι νὰ Σᾶς εἶπω, ὅτι ἂν καὶ δὲν ἐφοβήθητε ποτὲ τὰς δυνάμεις τοῦ ἐχθροῦ μας, δυνάμεις τὰς ὁποίας ἡ πείρα μᾶς ἔδειξεν, ὅτι εἴμεθα ἱκανοὶ νὰ καταπατήσωμεν, καὶ τὰς ὁποίας εἰς τὸ ἐξῆς ἀίμαρ ὀκνηρότερον ἡμποροῦμεν νὰ περιφρονησωμεν, ἐτρόμαξα ὅμως πάντοτε τ' ἀποτελέσματα τῶν ἐσωτερικῶν μας ταραχῶν, διότι πραγματικῶς εἶδα, ὅτι αὐταὶ ἡμποροῦν νὰ μᾶς κάμουν τόσον καλὸν, ὅσοι δὲν ἤθελον θυμῶν αἱ δυνάμεις τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἂν ἦσαν διπλάσιοι. Αὕτη ἡ γνώμη δὲν εἶναι μόνον ἰδική μου, οὔτε τὸν τοιοῦτον φόβον εἶχα μόνος ἐγὼ. Πολλοὶ ἄνδρες Σοφοί, ὅλοι οἱ φίλοι τῆς ἀνεξαρτησίας, τὴν αὐτὴν γνώμην εἶσταν, καὶ τὸν αὐτὸν φόβον ἔλαβον· καὶ ὑμεῖς ὅμως, κύριοι, τὴν ἐκκληρονομήσατε. Ποῖος ἀπὸ ὑμᾶς δὲν ἐγνώριζεν, ὅτι εἰς ἀνεκλήρωτον ἐπέστημεν ἡμεῖς ν' ἀποκαύσωμεν τὰς περιστάσεις, καὶ ἀγατερώς ἐκστρατείας τοῦ ἐχθροῦ, ἐνωμένοι ὅλοι ἠθέλαμεν προχωρήσει, καὶ

φέροντες τρόμον εἰς τὴν καρδίαν τοῦ ἐχθροῦ ἠθέλαμεν τὸν ἀναγκάσει πρῶτος αὐτὸς νὰ δεχθῇ καὶ νὰ γνωρίτῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν μας, ἐν ᾧ ἐξ' ἐναντίας τούτου ἂν καὶ εἴμεθα νικηταὶ διότι ἀπεδιώξομεν τὸν ἐχθρόν, ὁμολογουμένως ὅμως ἐνημιώθημεν μεγάλως, ἐγυμνώθημεν, καὶ βλέπομεν κατεργημένους τότας καὶ τότας ἐπαρχίας, τῶν ὁποίων αἱ πρόοδοι ἤθελον χρησιμεύσει εἰς τὸν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ πόλεμον;

Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ πεισθῶ εἰς ἐκεῖνο τὸ ὅποιον πολλοὶ προβάλλουν, ὡς δικαιολόγημα, ὅτι ἡ πτωχεία μας φέρει τὴν διχόνοιαν, καὶ τὰς διαιρέσεις καὶ ὅτι αὕτη μᾶς ἀναγκάζει νὰ προτιμώμεν τὸν ἐχθρόν, ἀντὶ νὰ πηγαίνωμεν ἐναντίοντος. Δὲν εἶπω τὴν πτωχείαν αὐτὴν, ἐξ' ἐναντίας παρατήρων μὲ ἀκρίβειαν γνωρίζω, ὅτ' ἡ Ἑλλάς ἔχει μέτα, ἕως καὶ περισσότερα ἀφ' ὅσα μᾶς χρειάζονται διὰ νὰ κάμωμεν τὸν πόλεμον. Φθάνει νὰ φροντίσωμεν τὴν ἐξοικονόμησιν τούτων τῶν μέτων, διὰ νὰ μὴ τκορπίζονται, ἀλλὰ μὲ τὸ μέτρο τῆς Διοικήσεως νὰ ἐξοδεύονται ὅπου, καὶ ὅπως πρέπει. Ἀλλ' ὅς ὑποθέτωμεν ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ πορισθῶμεν αὐτὰ τα μέτα ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, ὅτι δὲν ἐξοικονοῦν τὰ εἰσοδήματα ὅσον καλῶς καὶ αὐτοὶ κυβερνηθῶσι, καὶ ὅτι ἔχομεν χρεῖαν νὰ πορισθῶμεν καὶ ἐξώθεν τ' ἀναγκαῖα μέτα, ἡ διχόνοια ἄραγε εἶναι τὸ ἀντιόδιον μέτρον διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς τὸν σκοπὸν μας; ὅχι βέβαιον. ποῖος δανείζει χρήματα, ἔτι καὶ δὲν ἠξέωρη εἰς ποῦν τὰ δανείζει, καὶ πόθεν, καὶ πῶς ἔχει νὰ τὰ λάβῃ; Εἰς ἄλλον βεβαίως δὲν θα εἰσέλθουν πλὴν εἰς τὴν Διοίκησιν, καὶ διὰ ταῦτα εἰσέλθῃ ἡ Διοίκησις, πρέπει νὰ ἔγῃ τὸν τρόπον τοῦ ν' ἀπαιτήσῃ τοὺς δανεισὰς. Τότε δὲ μόνον ἔχει τοῦτον τὸν τρόπον, ὅταν ὑπακούσῃ, καὶ ἔτι καὶ ὅταν ἐκ συμφωνίας τὴν ὑποστήρξουν· καὶ τὴν δυναμώσουν. Ἰδοὺ λοιπὸν καὶ

κατ' ἐκείνους οἱ ὅποιοι προβάλλουν τὴν ἀνέχειαν πηγὴν τοῦ κακοῦ· ἡ μόνη διέξωσις κρέματα εἰς τὴν ὁμόνοιαν, καὶ εἰς τὴν ἔνωσιν ὅλων τῶν πατριωτῶν, οἷός τι τότε ἡμπορεῖ νὰ θεραπευθῇ ἡ ἀνέχεια μὲ τὴν λήψιν τῶν ἀναγκαίων δανείων.

Ἐγώ, Κύριοι, ἂν καὶ εὐρίσκομαι σήμερον μεταξύ Σας, διὰ τὴν ἐπίμονον ζήτησίν Σας πρὸς τὴν Διοίκησιν τοῦ νὰ πεμφθῶ ἐδῶ, διὰ νὰ διευθύνω τὰ πράγματα τούτου τοῦ μέρους, Σᾶς ὁμολογῶ ὅμως, ὅτι οὐκ γνωρίζω ποτὶς χρήσιμον τὴν παρουσίαν μου, ὅταν δὲν ὑπάρξῃ μεταξύ Σας εὐκαιρίας ἔνωσις, καὶ ἀγότης. Ὅ, τι καλὸν καὶ ἂν γενῇ, δὲν θέλει γενῇ ἀπὸ ἐμὲ, ἀλλὰ ἀπὸ ὑμᾶς ἐνωμένους μὲ σκοπὸν τοῦ νὰ τὸ κάμετε. Ὅταν εἰσθε ἐνωμένοι, εἰσθε ἱκανοὶ καὶ μόνον Σας νὰ τὸ κάμετε· διηρημένους ὅμως οὗτ' ἐγώ, οὔτε καὶ εἰς ἄλλος ἡμπορεῖ νὰ Σᾶς χρησιμεύσῃ.

Εἶναι ἀνάγκη ἵσως νὰ Σᾶς κάμω μερικὰς παρατηρήσεις ἐπ' αὐτῷ εἰς μίαν φήμην, τὴν ὅποιαν μὲ εὐχαρίστησέν με φρονῶ διόλου χωρὶς βασιλῆα. Διεδόθη ἴσως ἀποτυχίας, ὅτι ἕως ἴσχυα ἀπὸ τοὺς σκοποὺς τῆς παρούσης Συνελεύσεως εἶναι τὸ νὰ ἐννοηθῇ ἡ στερεὰ Ἑλλάς, καὶ νὰ χωρισθῇ ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου. Τοιοῦτος σκοπὸς εἰς ὑμᾶς βεβηκώς εἰς καὶ ἐνδὸς πατριωτῶν νεῦν, οὐκ ὅλοι ἐπίσης γνωρίζουν τὴν αἰαγὰν τῆς ἐνώσεως, καὶ τοῦ πυκνευθῆναι, καὶ ὅχι τῆς διαίρεσεως. Ἀπὸ δόλος γινόμενος εἰς τὴν στερεὰν Ἑλλάδα ἀκτιγῇ ἐξῆλθεν εἰς τὰ ὅποια δὲν ἡμποροῦν μετὰ νὰ ἐξαρκέσων αἱ ὀλίγαι πρόσοδοι τούτων τῶν ἐπαρχιῶν, εἰς δὲ τὴν Πελοποννήσου περιττεύουν αἱ πρόσοδοι, ὅτι τὴν ὀλιγότητα τῶν ἐξόδων, εἶναι δόλιον νὰ ζητησώμεν ἀπὸ τὴν Διοίκησιν νὰ προφθάσῃ καὶ εἰς μᾶς. Ἐὰν γνωρίζομεν, ὅτι ἀπὸ τούτων καταναλίσκονται κακῶς,

εἶναι δίκαιον νὰ ζητήσωμεν τὴν διόρθωσιν τούτου τοῦ κακοῦ ἀπὸ τὴν Διοίκησιν, ἢ μάλλον εἰπεῖν νὰ ἐνθυνασώμεθα τὴν Διοίκησιν, διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τοῦτον τὸν σκοπὸν, ὅχι ὅμως ποτὲ νὰ χωρισθώμεν, οὔτε καὶ αἰδῶνται ἀφῆρμαι παθῶν μεταξύ τῶν κατῴκων τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος, καὶ τῆς Πελοποννήσου.

Ἡ συνέχεια ἀκολουθεῖ εἰς τὸ ἐπόμενον φύλον.

Τὰ μεταξύ συμβάντα εἰς τοῦ Λόρδου Βύρωνος τὸν πλοῦν ἀπὸ Κεφαλληνίας εἰς Μεσολόγγιον.

Τῇ 15 Δεκεμβρίου ἀπέπλευσεν ὁ Λόρδος ἀπὸ Κεφαλληνίας εἰς Ζάκυνθον, μὲ δύο πλοῖα, ἐξ ὧν τὸ εἶναι, εἰς τὸ ὅποιον ἐπέβη καὶ αὐτὸς, ἦτο πλοιαρίον τι, κοινῶς ὀνομαζόμενον Μύτικον, τὸ δ' ἄλλο μίαν Βουβάργδα, παρὰ τοῦ κυβερνήτου Σπίου Βαλσαμάκη διοικουμένη, μεταξύ τῶν ἐπιβατῶν τῆς ὁποίας ἦτο καὶ ὁ Κύριος Γάμβας, φίλος τοῦ Λόρδου, συνεπιφέρων ἱκανὴν χρημίστων πρόστητα, καὶ τὰ πλεόντα τῶν πραγμάτων καὶ ἐφοδίων τοῦ ὁρηθέντος ἐννεοῦς Λόρδου. Περὶ τὸ ἐσπέρας τῆς 17 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἀεχώρησεν ἀπὸ Ζάκυνθον, διευθυνομένη εἰς Κάλωμον, καὶ ἐκεῖθεν εἰς Μεσολόγγιον· καὶ το μὲν πλοῖον τοῦ Λόρδου ὡς ταχυπορότερον, ἐφθάσε δύο ὥρας πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου εἰς τὰς Ἐχινάδας (Σαρύφας) ὅπου εὐρήθη ἀπὸ τοῦ ὁρηθέντος πλησίον μίας πηγῆς Ὀσμυρικῆς, τὴν ὅποιαν οὐκ ἐδυνάστησαν νὰ γράψωσι καὶ διὰ τὸ ἀσέληνον τῆς νυκτός, καὶ διὰ τὴν πληροσύναν, ὅτι ὁ ἐχθρὸς πλοῖος ἦτο εἰς Νάυστακται. Ἀλλ' ἀπ' αὐτῆς τῆς ἀναγωγῆς καὶ τὸν Λόρδον τὸν ἀτάκτον Ὀσμυρικῶν τοῦ αὐτοῦ ἐννεοῦς τὴν ἀλήθειαν κυβερνήτης τοῦ πλοιαρίου, ἀμέλειαν εἶχε τὸ πλοῖον πρὸς τὰς Ἐχινάδας, καὶ

καὶ διεσώθη, ἀπὸ οὐρίων ἀνεμὸν βοηθούμενος. Ἡ οὖν Βομβάρδα, μεταξύ τῶν ἐπιβατῶν τῆς ἐπείας ἦτο, καθὼς εἶπομεν, καὶ ὁ Κόμης Γάβρας, περὶ τὸ λυκαυγὲς περιέπεσεν εἰς τὸν αὐτὸν τοῦ Λέρδου κίνδυνον, ἀλλὰ κατὰ δυστυχίαν δὲν ἐδυνήθη νὰ τὸν ἐκφύγῃ· διότι ὁ κυβερνήτης τῆς, μ' ὅλον ὅτι ὑπόπτευσεν τὸ πρᾶγμα διὰ τοῦ πλείου τοῦ μέγθους, ἐκλαμβάνων ὁμῶς τὴν φρηγάταν Αἰγριακὴν, ἀφόρως ἤκολούθει τὴν Σαλασσοπορίαν του, καὶ ἐπλησίασε τὸν ἔχθρον, ὅστις ἀνύψωσε παρενθὺς τὴν Ὀθωμανικὴν σημαίαν, εἰς τὴν ἐπείαν ἡ Βομβάρδα ἀνταπεκρίθη διὰ τῆς Ἰονικῆς. Ἀκολουθῶς ὁ ἔχθρος ἐκραξεν αὐτὴν ἀρέσως νὰ πλησιάσῃ, καὶ ὁ Ὀθωμανὸς κυβερνήτης ἐδεχθὲν ξιφήρης τὸν τῆς Βομβάρδας, διότι ὑπόπτευσεν μήπως ᾤτον Ἑλληνικὸν Ἠφαίρειον (Μπρουλότο) πλοῖον. Ἐξετασθεὶς δὲ ὁ κυβερνήτης τοῦ Κόμης πόθεν ἤρχετο, καὶ εἰς ἀντιμέτωπον εἰς Μεσολόγγιον, καὶ ἀπεκρίθη ἀπὸ τοῦ ὑπερβολικοῦ φόβου καὶ τῆν ἄκραν ταραχὴν, ἥτις κατεκυρίευσεν τὴν ψυχὴν του. Ἡ ἀπερίσκεπτος αὕτη ἀπόκρισις ἔφερεν εἰς λύσσαν τὸν βαίβαρον, ὥς ἐπρόσβλεπε παρενθὺς τὴν σφαγὴν τοῦ Γραικοῦ κυβερνήτου καὶ τῶν ναυτῶν, καὶ τὸν καταβυθισμὸν τῆς Βομβάρδας, ὅτε κατ' εὐτυχίαν ὁ Βυλσαμακὴς, ὅστις πρό χρόνων συνέπεσεν εἰς τὸν Εὐξείνιον πόντον νὰ διασώσῃ τὴν ζωὴν τοῦ αὐτοῦ κυβερνήτου καλουμένου Ζελεριαῖ, γνωρίσας αὐτὸν, ἐκραξεν μεγαλοφώνως, "τὸν σωτήρα σου φοιτεῖς;" "Ὁ Ὀθωμανὸς τότε εὐθυμῆσθαι τὸν σωτήρα του, τὸν ἐπέμεινεν, τὸν κατησπᾶσθαι, καὶ τὸν ὑποσχέσθαι, ὅτι εὐθὺς ἀφ' αὐτοῦ φθάσωσιν εἰς Πάτρας, θελεῖ συνεργάσει εἰς τὴν ἐλευθερίαν του. Ὁ δὲ Κόμης ἀείψετε σταθερὸς εἰς τὰς ἀποφάσεις σου, διεματύρετο ἀναντίον πάσης βίας, ἥτις ἤθελε γένει κατ' αὐτοῦ, λέγων, ὅτι κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῶν τακτικῶν ἐφοδιστικῶν του ἐγγράφων διευθύνετο εἰς

Κάλαμον, ὅπου ἐμελλεῖ νὰ συναντήσῃ ἐν φίλῳ τοῦ Ἀγγλόν, διὰ τὰ συμπεριελθὰ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Τευρκίαν. Εἰς τοῦτον τοῦς λόγους τοῖς Κόμητες πεισθεὶς ὁ κυβερνήτης, ὑποσχέθη πρὸς αὐτόν, ὅτι τὴν ἐπισπασὰν θελεῖ ἀπολιθῇ, καὶ αὐτοῦς ἐπλησίασαν εἰς τὰς Πάτρας. Τὴν ἀκόλουθον ἡμερὰν ἐσάλη ὁ Κόμης εἰς τὸ φρενύριον τοῦ Πατρῶν, ὅπου εὐρίσκετο ὁ Ἰουσοῦφ Πασάς, καὶ μετὰ τριῶν ἡμερῶν διατριβὴν εἰς τὸ ῥηθὲν φρενύριον, λαβὼν τὰ ἀναγκαῖα ἐφ' ἑαυτοῦ ἐγγράφα, ἀπέπλευσε τῇ 23 Δεκεμβρίῳ, καὶ ἐφθάσε περὶ μεσημβρίαν εἰς Μεσολόγγιον, ὅπου καὶ ἡξιώθη τῆς ἀνηκούστης ὑποδοχῆς.

Ὁ δὲ εὐγενὴς Λέρδος, ὅστις, καθὼς εἶπομεν ἀνωτέρω, διευθύνετο πρὸς τὰς Ἐχιᾶδας, φεύγων τὸν κίνδυνον τῆς φρηγάτας, περιέπεσεν εἰς ἄλλαν ὅχι μικροτέρον· διότι τρεῖς ὁλοκληρεῖς ἡμέρας ἐβούρμεν ἀπὸ βικιάτου ἀνέμου τὸ πλοῖόν του, ἐκιδύνετο νὰ συντριβῇ ἐναντίον τῶν μεταξὺ Ἐχιᾶδων καὶ Δραγαμῆς σκεπῶν. Ἐν ταύταις ὁ Πρίγγιψ Μαυροκαρδάτης μαλὼν τοὺς κινδύνους καὶ τὰς ταλαιπωρίας, ὅσας ἔπασχεν ὁ μέγας λψυχὸς Λέρδος, ἐσείλαν εὐθὺς πέντε ἔνοπλα Ἑλληνικά πλοίαρια, καὶ ἐν πολέμικόν Βρίκιον, Λαωνίδας ἐνομαζόμενον, τὰ ὅποια ἐπρόσφερον πρὸς αὐτὸν πᾶσαν χεῖρα βοηθείας, καὶ ἀκολουθῶς περὶ τὴν αἰγὴν τῆς 24 Δεκεμβρίου κατευσεύθη εἰς Μεσολόγγιον, ὅπου ὅλαι αἱ τάξεις τῶν ἐγκατοίκων τὸν ὑπεδέχθησαν μὲ προπομπὴν μεγίστην, εἰς ἐνδειξὴν τῆς σφοδρῆς ἐὺγνωμοσύνης πρὸς ἄνδρα συντελεστικώτατον εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος τὴν ἐναγένησιν.

Σημ. Εἰς τὸ πρῶτον ἄρθρον τοῦ προηγουμένου φύλου ἀρ. 3, σελ. 1 στήλ. 8 καὶ 9 ἀντί (τὴν 5 Ἰουλ.), ὅπου παρέμεινε τεσσαράκοντα καὶ μίαν ἡμέραν, ἀναγ. οὕτως· τῇ 5 Ἰαννου.) ὅπου παρέμεινεν ἐβδομηκοντακαὶ μίαν ἡμέραν.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Αρ. 5

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι.

Φρανκλίνος.

Μετοδγγιον τῇ 16 Ιανουαρίου 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Συνέχεια τοῦ λόγου τοῦ Π. Α. Μαυροκορ -
δάτου καὶ τῶν Πρακτικῶν (ἴδε' Αρ. 4.)

Μήπως οἱ κάτοικοι τῆς Πελοποννήσου ὅλοι
σφαιτερίζονται τὰ κοινά; μήπως αὐτοὶ εἶναι
αἵτιοι τοῦ νὰ ἐξεθενούνται κακῶς; ὅχι βέ-
βαια. Βεβαιάζοντες τὸ πρᾶγμα με' ἡσυχίαν,
καὶ με' ἀσφάλειαν, καὶ εὐρίσκοντες τὸν τρό-
πον τῆς θεραπείας του, χρεὶς ἔχομεν νὰ πα-
ραστήσωμεν τὰς σκέψεις μας πρὸς τὴν Διοί-
κησιν, καὶ νὰ προσπαθῶμεν διὰ τὴν διόρ-
θωσιν τοῦ κακοῦ, ὅχι ὅμως νὰ περιπλεχθῶ-
μεν εἰς νέας ἐριδας, καὶ νὰ ἐξάψωμεν
κίκα πάσῃ.

Διὰ τὴν φυλάττεται τάξις εἰς τὴν
Συνελευσίνας, ἀναγκαιότατον κρίνω τὸ
νὰ ἐκλέξῃτε δύο γραμματεῖς, διὰ νὰ κρα-
τοῦν τὰ πρακτικά τῆς Συνελεύσεως, καὶ
νὰ κάμνουν τ' ἀναγκαῖα ἔγγραφα.

Ἄν καὶ αἱ συνεδριάσεις σας θέλουν
εἶσθαι κοιναί, ἀναγκαιότατον ὅμως εἶναι
ἀπὸ καθ' ἑπαρχίαν νὰ διορισθῶν δύο,
ἢ τρεῖς διὰ νὰ ὁμιλοῦν, διὰ νὰ μὴν
ζῶνται σύγχυτις εἰς τὰς ὁμιλίας.

Ἐπειδὴ διάφοροι ὑποθέσεις θέλουν
προτεθῇ, ἀναγκαιότατον εἶναι καὶ διὰ τὴν
εὐταξίαν, καὶ διὰ τὴν συντομίαν, νὰ δι-
ορίσῃτε ἐπιτροπὰς διὰ νὰ ἐξετάζουσιν τὰς
ἐκουστικὰς κατὰ μέρος, καὶ νὰ σᾶς ἀ-

ναφέρουν τὰς σκέψεις των, τὰς ὁποίας ὁ-
σεσον ἀπὸ γενικὴν καὶ ὠρμον σκέψιν,
ἢ ἀποδέχεσθε, ἢ προσθαφαιρέιτε, ἢ ἀπορ-
ρίπτετε, ἔαν αἱ γνώμαι τῶν πλείονων δὲν
συμφωνήσουν.

Ὅσον δι' ἐμὲ, Κύριοι, ἂν ἡ γνώ-
μη μου ἡμπορῇ νὰ συντελέσῃ εἰς καίμικον
περίστασιν, θέλω τὴν ἔλβετι ἐλευθέρως,
καὶ εὐλικρινῶς, θέλω τὴν εἶπῃ παρ' ἡ-
σία· ὑμεῖς τὴν ἀκούετε, καὶ τὴν κρίνε-
τε. Ἐπὶ τὸ παρὸν καθυποβάλλω εἰς τὴν
σκέψιν τὰς διαφόρους προτάσεις, ἡ λύσις
τῶν ὁποίων εἶναι, καθὼς νομίζω, τὸ οὐ-
σιωδέστερον τῶν σκοπομένων τῆς παρού-
σης Συνελεύσεως.

Ἐύχομαι καὶ πάλιν νὰ φυλαχθῇ καθ'
ὅλην τὴν τὴν ἔκτασιν ἢ μεταξύ σας ὁμό-
νοια, ἀπὸ τὴν ὁποίαν καὶ μόνην ἐλπίζω
τὴν εὐδωσίαν τῶν πραγμάτων τῆς Πα-
τρίδος.

Προτάσεις.

Α'.) Πῶς ἡμποροῦν νὰ παύσων καὶ καὶ
ταχέως, ὅπου γίνονται εἰς τὰς διαφῆ-
ρους ἐπαρχίας, καὶ ν' ἀτραχισθῶν οἱ κά-
τοικοι, ὥστε νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὰς ἐργα-
σίας των, καὶ νὰ μὴν ἐρχμωθοῦν αἱ ἐπ'
παρχίαι.

Β'.) Πόση ποσότης στρατεύματος χρειάζε-
ται νὰ ᾔῃαι ὑπὸ μισθόν, καὶ πόθεν ἡμ-
ποροῦν νὰ οἰκονομηθῶν οἱ ἀναγκαῖοι μι-

σβοί, καὶ αἱ τροφαὶ τῶν.

Γ'.) Πῶς ἡμποροῦν τὰ κατὰ τοῦ ἐχθροῦ στρατιωτικὰ κινήματά μας νὰ γίνωνται ἐκ συμφύλου, καὶ εὐτάκτως, διὰ νὰ ἔχουν καὶ καλὸν ἀποτέλεσμα.

Δ'.) Πῶς ἡμποροῦν νὰ παύσουν αἱ διχονοιαὶ τῶν στρατηγῶν, καὶ καπετάνω διὰ τὴν διανομήν τῶν ἐπαρχιῶν.

Ε'.) Ποῖα μέτρα πρέπει ἀληθῶς, διὰ νὰ κατορθωθῇ ἡ Γενικὴ ἔνωσις, ἡ παύσις τῶν διχονοιῶν, καὶ ἡ ἐνδυνάμωσις τῆς Διοικήσεως.

Αφ' οὗ ἀνεγνωσθησαν αἱ ἀνῳθεν προτάσεις, ὁ Πρόεδρος τοῦ Βουλευτικοῦ ἀφῆκε τὴν συνέλευσιν, ἀπῆλθεν εἰς τὰ ἴδια. Ἐγένετο μετὰ ταῦτα λόγος περὶ τινος δι. αδοθείσης φήμης, ὅτι ὁ Πρόεδρος τοῦ Βουλευτικοῦ Κύριος Α. Μαυροκορδάτος δὲν ἦλθε κατὰ ζήτησιν τῶν προκρίτων στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος, καὶ ὡμολόγησαν ὅλοι οἱ εἰρημένοι ἐκ συμφύλου, ὅτι ἔγραψαν εἰς τὴν ὑπερτάτην Διοίκησιν παρακαλοῦντες νὰ ἔλθῃ ὁ Πρόεδρος, καὶ ἀποδέχονται αὐτὸν μετ' εὐπειθείας ἐφ' ᾧ καὶ τῷ ἐδόθη ἔγγραφον ὑπογεγραμμένον παρὰ πάντων.

Ἐγένετο λόγος περὶ διατηρήσεως τῆς οὐταξίας εἰς τὴν συνέλευσιν· καὶ ἀπεφασίσθη νὰ γένῃ κατάλογος τῶν στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν τῶν παρεννευρησμένων εἰς τὴν συνέλευσιν.

Τῇ 24 Δεκεμβρίου συνεκροτήθη πρώτη Συνέλευσις, καὶ ἀνεγνωσθῇ ὁ κατάλογος τῶν πολιτικῶν καὶ πολεμικῶν τῶν καταταχθέντων εἰς τὴν συνέλευσιν.

Ἐγένοντο διάφοροι ἐμιλίας περὶ μισθῶν στρατιωτικῶν, χρηματικῶν πόρων καὶ ἐθνικῶν εἰσοδημάτων.

Κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν δευτέρας συγκροτηθείσης Συνελεύσεως, ἐγένετο σκέψις περὶ ἐξοικονομήσεως τῶν στρατιωτικῶν μισθῶν, καὶ ἀπεφασίσθη νὰ γένῃ κατα-

γραφὴ τῶν ἐθνικῶν εἰσοδημάτων τῶν ἐπαρχιῶν, ὅσαι ἀπέστειλαν πληρεξούσιους εἰς τὴν συνέλευσιν, καὶ ἐγένετο παρὰ τῶν πληρεξούτων ἡ καταγραφή.

Κατὰ τὴν 25 Δεκεμβρίου ἐγένετο τρίτη Συνέλευσις, ὅτε ἐγένετο λόγος περὶ συμφωνίας τῶν στρατιωτικῶν, καὶ περὶ παύσεως τῶν καταχερήσεων, αἱ ὅποιαι ἐποιοῦνται παντελῇ ἐρημωσιν εἰς τὴν Σεραὴν Ἑλλάδα, καὶ περὶ ἐξοικονομήσεως τῶν μισθῶν τῶν στρατιωτῶν, καὶ ἄλλων δι' ἐκστρατείας ἀναγκαίων, καὶ ἐξετέθησαν ἐν καταλόγῳ καὶ παρὰ τῶν πολιτικῶν καὶ τῶν πολεμικῶν, ὅσα ἀπαιτοῦνται πρὸς ἀποφυγὴν τῶν καταχερήσεων, καὶ κατὰ τὰς τῶν πραγμάτων, τὰ ὅποια ἐξετάσθησαν ἀκριβῶς, καὶ ἔμεινε νὰ ἐπικυρωθῇ τῇ ἐπαύριον.

Κατὰ τὴν 26 Δεκεμβρίου τετάρτη ἐγένετο Συνέλευσις, καὶ ἀνεγνωσθησαν αὖθις τὰ αὐτέρω προβλήματα, τὰ ὅποια μετὰ ἱκανὴν ἐξέτασιν καὶ προσθαφαιρέσεις ἐνεκρίθησαν, καὶ ἀπεφασίσθη νὰ ἐπικυρωθῇ.

Κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν πέμπτη συνεκροτήθη Συνέλευσις, καὶ ἐγένετο ὑποθετικὸς λογαριασμὸς, τῶν ὅσα χρήματα ἀπαιτοῦνται διὰ μισθῶν καὶ τροφῶν χιλίων στρατιωτῶν, ὥστε ἐκ τούτου νὰ γνωστῇ πόσον μισθωτὸν σράτευμα εἶναι δυνατόν νὰ οἰκονομηθῇ.

Κατὰ τὴν 27 Δεκεμβρίου ἕκτη συνεκροτήθη Συνέλευσις, καὶ σκέψεως γενόμενης περὶ τῆς ποσότητος τῶν ἀπαιτούμενων μισθωτῶν στρατιωτῶν πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν ὁρίων τῆς Δυτικῆς καὶ Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος, πρὸς ἀποκλεισμὸν τῆς Ναυπάκτου, καὶ καταδρομῇ τῶν ἐχθρῶν, ἀπεφασίσθη νὰ διορισθῇ ἐντῷ παρόντι τρεῖς χιλιάδες περίπου, ἐξ ὧν ἐξακότια μὲν νὰ ᾔνυναι Σουλῶται, δύο δὲ χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι νὰ εὐρίσκωνται ὑπὸ τῇ ὁδηγίᾳ τῶν κατὰ τὰς ἐπαρχίας στρατηγῶν.

Ἐγένετο λόγος καὶ περὶ τοῦ πόσου
ἡ ἔχρη ἐπὶ τὴν ὁδηγίαν του ἑκάστος τῶν
καπιτανῶν μισθοῦς στρατιώτας καὶ ἁ-
ξιαρχικοῦς, καὶ ἐγένετο περὶ τούτου
κατάλογος.

Ἡ συνέχεια ἀκολουθεῖ εἰς τὸ ἐπόμενον φύλ.

Εἰς ΧΩΡΙΟΙ ΕἰΔΗΣΕΙΣ.

Μετολόγγιον 13 Ἰαννουαρίου.

Πρὸ δέκα ἡδὴ ἡμερῶν, εἶχε λάβει ὁ Ναύ-
αρχος, Κύριος Παναγιώτης Μπότασης,
γράμματα ἀναγκαῖα ἀπὸ Κρανιδίου, καὶ
ἐκτοτε ἐτοιμάζετο νὰ ἀναχωρήσῃ· μόλις
δὲ σήμερον τὸν ἐσυγχώρησαν αἱ ἐπικρατή-
σασαι κατ' αὐτὰς συνεχεῖς βροχαὶ ν' ἀ-
φίση ταύτην τὴν πύλιν· θέλει δὲ πορευ-
θῇ, διὰ τοῦ παρὰ τὴν Ναύπακτον στρα-
τοπέδου τοῦ στρατηγοῦ Δήμου Σκαλτσᾶ,
εἰς Γαλαξίδι, ὅθεν, ἐπιβὰς εἰς πλοῖον,
θέλει μεταβῆ εἰς Κόρινθον, καὶ ἐκεῖθεν
εἰς Κρανίδιον. Ἡ πρόσκλησις τοῦ Κυ-
ρίου Μπόταση σκοπὸν ἔχει τὸν διαριστῆν
του ὡς μέλος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ.

Τὰ πέντε πλοῖα, τὰ ὅποια εἵχομεν
ἐσχάτως ἐδῶ, ἦσαν ἀπὸ τὰ καλῆτερα
καὶ μεγαλῆτερα τῶν Ἑλληνικῶν· τὸ τρί-
καρτον, ἐνομαζόμενον Ἀχιλλεύς,
ἦτον ἡ Ναυαρχίς.

Ἡ Διοίκησις, φαίνεται, ἔχοντα σκο-
πὸν νὰ ἐνεργήσῃ, εἰς ἀρμοδιώτερον και-
ρὸν, δυνατωτέραν ἐκστρατείαν, ἐκρινε πε-
ριττὸν νὰ ἐξοδύνηται, κρατοῦσα ἐδῶ τὰ 5
πλοῖα· διὸ τὴν 7 τοῦ τρέχοντος, εἰς τὰ
ἐνημερώματα, ἀπέπλευσαν. Ὁ Ὀθωμα-
νικὸς στόλος τὴν ἰδίαν ἡμέραν ἐκβῆκεν ἀπὸ
τὸν κόλπον, καὶ ἕως τὴν αὐτὴν ἐσπέραν
ἐμακρύνθη ἀπὸ τὴν ἑρασίν μας· τὴν δὲ
ἐγγύην πάλιν ἀνεφάνη, καὶ ἐκτοτε εἶναι
ἀραγμένος μακρὰν τοῦ λιμένος μας, καὶ
μας ἔχει ἀποκλεισμένους μόνον κατ' ὀ-
νόμα.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ὀθωμανικὴ Ἐπικράτεια.

Κωνσταντινούπολις 15 Νοεμβρίου.

Πρὸ πολλῶν ἡδὴ ἡμερῶν ἔρχασεν ἐδῶ
ἡ εἰδήσις, ὅτι ὁ στόλος ἐμβῆκεν εἰς κα-
κὴν κατάστασιν εἰς τὸν Ἑλλήσποντον, καὶ
ἄρῃξεν εἰς τὸν ἀναγαρᾶν. Πρὸ ὀλίγων
ἡμερῶν ἔφεραν ἐδῶ 240 πληρωμένους,
μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὸν Ἀλῆ-Μπέην,
εἷνα τῶν πρώτων ἀξιωματικῶν τοῦ στόλου,
ὅσους εἶναι καιρῶς πληρωμένοι· ἕως προ-
χθὲς ἐλέγετο, ὅτι περιμένεται ἡμέραν
παρ' ἡμέραν νὰ ἐλθῇ ἐδῶ ὁ στόλος, ἀλλὰ,
δὲ ἐλλείψιν ἀνθρώπων, ἐμποδίζεται· τῶ-
ρα ὁμοῦς ἄρχισε νὰ διαδίδεται ἡ φήμη,
ὅτι μέρος αὐτοῦ θέλει μείνει εἰς Ἑλλή-
σποντον. Δέκα ἐπτὰ Σαλοῦπαι ἐτοιμά-
ζονται νὰ ἐκπλεύσουν ἐντεῦθεν εἰς τὰ ἐκεῖτε.

Προσαγαί εἶναι πρὸ πολλοῦ σαλμέ-
ναι εἰς τὰ ναυπηγεῖα, διὰ νὰ σκαρφεύουν
φρεγάται, αἱ ὁποῖαι ἡδὴ κατασκευάζονται.

Πολλὰ ἐμπορικά πλοῖα ἐναυάγησαν
εἰς Μαύρην θάλασσαν, ἐκ τῶν ὁποίων 50
ἦσαν μὲ Ὀθωμανικὴν σημαίαν, καὶ 7 Εὐ-
ρωπαϊκά.

Ὁ Μιντζάκης πρῶτον καγγελάριος τῆς
Ῥωστικῆς πρεσβείας, περιμένεται εἰς ταύ-
την τὴν μητρόπολιν, ἀποσταλὴς ἀπὸ Τζέρ-
νοβιτσ, μετὰ τὴν συντυχίαν τῶν δύο
Αὐτοκρατόρων· ἡ ἀποστολὴ αὐτοῦ ἀποβλέ-
πει εἰς ἐμπορικὰς σχέσεις.

Πρόβλεξα 30 Δεκεμβρίου.

Πρὸ μιᾶς ἡδὴ ἐβδομάδος, ἀεχώρησεν ἐν-
τεῦθεν ὁ Ὁμέρ-Πασᾶς μετὰ τοῦ ἀνεψι-
οῦ του Ἀχμεδ-Πασᾶ, ὁμοῦ μὲ ὅλον του
τὸ στρατεῦμα συμποσούμενον εἰς 1400
ἀνθρώπους, καὶ διευθύνθη εἰς Ἀρταν· ἐ-
κείθεν, ἴσως, θέλει μεταβῆ εἰς Ἀλβανί-
αν, ὅπου ὁ Σιλιατάρ-Πάσας ἄρχισε νὰ
κτυπᾷ φανερά τὴν φατρίαν αὐτοῦ.

Ὁ Πρίγκιψ Α. Μαυροκορδάτος, ὡς Γενικός Γραμματεὺς, ἔγραψεν ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως κατὰ τὸν Ἰούλιον τοῦ παρελθόντος ἔτους πρὸς τὸν Λόρδου Ἰρσταν, ὅστις τότε κρούσθη, ὅτι ἔλαβε τὴν προεδρείαν τοῦ φιλελληνικοῦ Κομιτάτου τῆς Λόνδρας. Εἰς αὐτὴν τὴν ἐπιστολὴν ἀποφύεται ὁ Λόρδ Ἰρσταν μετὰ τὸ μετὰ τοῦ συνταγματάρχου Α. Στανχώπου.

Τῷ Ἐξοχωτάτῳ Κυρίῳ Α. Μαυροκορδάτῳ Ἀρχιγραμματεῖ τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτεύματος.

Τὸ γράμμα, τὸ ὅποιον ἡ Ἐξοχότης Τῆς μ' ἔλαβε τὴν μεγάλην καὶ ὑπεραξίαν τιμὴν, ἡ μὲν γράφη διὰ τοῦ Κυρίου Βλάκει, κατὰ τὴν εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἐπιστοφὴν τοῦ, μ' ἐπροξένησεν ἀνέμφραστον εὐχαρίστησιν. Τὸ πρὸς τὴν Ὀθωμανικὴν καταδυναστείαν μῖτός μου, καὶ ἡ ἀπαραιώτως πεποιθητίς μου εἰς τὴν ἀποκαταστασιν τῆς παλαιᾶς Ἑλλάδος ὑπὸ Χριστιανικὴν ἐξουσίαν, ὑπῆρχον πρὸ πολλοῦ. Πολλοὺς χρόνους πρὶν οἱ ἀπόγονοι τοῦ λαμπροῦ τούτου ἔθνους φθάτωσιν εἰς κατάστασιν νὰ εὐδοκίμησούν κατὰ τῶν βαρβάρων τυράννων των, καὶ ἀπὸ αὐτὴν ἀλόμῃ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν μου δὲν ἔπαυσα νὰ ἐπιθυμῶ μὲ ἐνθερμον ἀνυπομονησίαν τὴν ἐλευθερίαν των.

Ποτὲ οἱ Ἕλληνες δὲν ἔπρεπε νὰ παρομοιωθῶσιν ἀπὸ τῆς Εὐρώπης τὰ ἔθνη μὲ τὰ, ἀποικίας ὅπου ἐσύστησαν, καὶ αἱ ὁποῖαι ἐφ' ἡμερῶν μας ἐπαναστάτησαν ἐναντίον τῶν μητροπολεωμένων, καὶ ἔγιναν αὐτόνομοι. τὸ πότε καὶ εἰς ποίας περιστάσεις συνέβησαν αἱ μεγάλαι αὗται μεταβολαί, καὶ εἰς ἡν αἰξιοκατάκριτοι τὸ ἐναντίον, τα τοιαῦτα δὲν ἔχουν καμμίανσχέσιν, πρὸς τὸ παλαιὸν ἔθνος σας, ὅταν πρὸβῇ τὴν πρωτότυπον ἀνέξαρτη-

σίαν του, οὐδὲ αἱ ταραχαὶ τῆς Νεαπολεως, οὔτε αἱ ἄλλαι δυσἀρέσκειαι ἀπὸ Εὐρωπαϊκῶς Διακίσεις δὲν ἔχουσιν οὐδεμίαν ἀναφερὰν πρὸς τὸν πόλεμον τῆς Ἑλλάδος. Ἰπσινέχ. ἀκολουθ. εἰς τὸ ἐπομεν φῶλ.

Ταύτην τὴν σιγμὴν λαμβάνομεν ἀπὸ Εὐριππον τὴν ἐξῆς εἴησιν.

Τῇ 26 Δεκεμβρίου) Κατ' αὐτὰς γίνεται ἐτοιμασία, διὰ νὰ πολιορκηθῇ σενὰ τὸ φρούριον τῆς Εὐρύπου. ἔχομεν τὰ μὲν καράβια τῶν Ψαρρίων συμπτρᾶττοντα διὰ θαλάσσης, τὸν δὲ στρατηγὸν Ὀδυσσεῖα ἀρχηγὸν τῆς πολιορκίας. Πρὶν ἡμερῶν οἱ ἐχτροὶ λαβόντες νεαν ἐπικουρίαν ἀπὸ τὸν Ροῦμελη-Βαλεσί, ἐστρατοπέδευσαν εἰς Ἀλιβάρν, κώμην κειμένην εἰς ἰσχυρὰν βέτιν, ἐξ ὥρας περίπου μακρὰν τοῦ φρουρίου, πρὸς ἀνατολᾶς· ὁ στρατηγὸς Ὀδυσσεύς, ἀγκαλὰ μὲ νύσαιν πολλὰ κατατέρων, ἐβάσταξε μίαν βέτιν πλησίον τοῦ ἐχθροῦ, ἀπέφυγε γελκὴν μάχην, καὶ ποτὲ μὲν ἀποκρούων τὰς ἐπιθέσεις τοῦ ἐχθροῦ, τατὲ δὲ ἐφορμῶν ἀπροσπολήτως ἐναντίον του, ἐπροξένησεν εἰς αὐτὸν μεγάλην φθοράν, καὶ ταυταῖον τὸν ἠνάγκασε νὰ φύγη. νύκτος μὲ μεγάλην σπουδὴν, ἀφήτη, εἰς τὸ στρατόπεδον πλήθος ἀταρῶν νεκρῶν, καὶ πληγωμένων, καὶ μέγα μέρος τῶν ἀποσκευῶν καὶ ἐφοδίων του, καὶ νὰ κλεισθῇ πάλιν εἰς τὸ φρούριον.

Σημ. Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον ἀρ. 17 σελ. 1 ἀντὶ „ ἡ συμφωνία ὅπως αὕτη, ὅταν ἔχη καὶ τ. λ. ἀναγ. εὐτως. „ ἡ συμφωνία ὅπως αὕτη καὶ τ. λ.

Τὰ πλείν ὀρέη, τοῖς πλείοσι.

Φραγκλῖνες.

Μεσολόγγιον τῇ 19 Ἰαννουαρίου 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Συνέχεια καὶ τέλος τῶν Πρακτικῶν.

Τῇ 31 Δεκεμβρίου, ἐβδόμης γενομένης Συνελεύσεως, ἀεγνώσθησαν αὐτοῖς τὰ αἰωτέρω προβλήματα, τὰ ὅποια, μετὰ τινὰς προσθαφαιρέσεις, ἐπεκυρώθησαν καὶ ὑπεγράφησαν ἐκτεθέντα ὡς ἀκολουθῶς.

Ἡμεῖς οἱ ὑπογεγραμμένοι, βλέποντες τὴν ἰστωρικὴν ἀκαταστασίαν, συναχθέντες εἰς ἓν, καὶ ἐξετάσαντες τὰς αἰτίας, ἰδόντες, ὅτι ἀπὸ τοῦ ἐν μέρος τοῦ ἔμβυσμα τῶν ἐχθρῶν, καὶ ἡ γυνῶσις καὶ ὁ σκορπισμὸς τῶν κατοίκων, καὶ ἀπὸ τοῦ ἄλλο τοῦ ἀνοικονόμητον τῶν μισθῶν τοῦ στρατιωτικῷ, εἶναι ἡ καθ' αὐτὸ αἰτία τῶν εἰταξιῶν, καὶ θέλοντες νὰ εὐρεθῇ τρόπος διὰ νὰ παύσῃ εἰς τὸ ἐξῆς κάθε κατάχρησις, συνεφωνήσαμεν μὲ κοινὴν ἀπόφασιν εἰς τὸ ἀκόλουθα.

α.) Θέλει διορισθῇ μισθὸς διὰ τρεῖς χιλιάδας στρατιώτας, καὶ εἰς τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν θέλουν ἐμβῆ, ὅσοι ἀπ' ἀρχῆς ἐστάθησαν εἰς τὰ ὅπλα, καὶ θέν ἡμπορῶν, οὔτε ἡξυρῶν νὰ κάμουν ἄλλην ἐργασίαν. οἱ δὲ λοιποὶ, ἐν ὅσῳ μὲν θέν εἶναι χρεῖα, νὰ καταγγέλωνται εἰς τὰς ἐργασίας των, ἐν καιρῷ χρεῖας ὁμῶς, νὰ εὐαλύνουν καὶ αὐτοί, καὶ νὰ ἐνώνονται μὲ τὸ σῶμα

τῶν μισθωτῶν στρατιωτῶν.

β.) Ἡ ποσότης τῶν μισθωτῶν στρατιωτῶν, ὅπου θέλει ἔχει ὁ κάθε ἀρχηγός, διορίζεται μὲ ξεχωριστὸν κατάλογον, καθὼς καὶ οἱ μισθοὶ αὐτῶν.

γ.) Νὰ διορισθῇ ἐν στρατιωτικὸν Συμβούλιον, συγκείμενον ἀπὸ τρία ὑποκείμενα τῶν ἀρμάτων, τὸ ὅποιον νὰ κρίνῃ ὅλας τὰς στρατιωτικὰς ὑποθέσεις, καὶ αἱ ἀποφάσεις του νὰ ἐνεργῶνται· τὸ αὐτὸ συμβούλιον νὰ κρίνῃ καὶ τὰς ἐγκληματικὰς μόνον διαφορὰς μεταξὺ τῶν στρατιωτῶν καὶ τῶν πολιτῶν.

δ.) Τὸ αὐτὸ συμβούλιον ἔχει νὰ παρασάγῃ εἰς τὴν Διοίκησιν, ὅσοι εἶναι ἀξιόμοι προβιβασμοῦ, ἢ ἄλλης ἀνταμοιβῆς, διὰ νὰ βραβεύωνται καὶ νὰ τιμῶνται οἱ καλοὶ καὶ ἀξιοὶ στρατιῶται.

ε.) Τὸ αὐτὸ Συμβούλιον ἔχει νὰ κάμῃ ὅλα τὰ σχέδια διὰ τὰς ἐκστρατείας, καὶ νὰ τὰ παρασάγῃ εἰς τὴν Διοίκησιν· καὶ ἕνας δὲ στρατηγὸς χωρὶς τὴν ἄδειαν τοῦ πολεμικοῦ Συμβουλίου νὰ μὴ ἡμπορῇ νὰ ἐκστρατεύῃ εἰς οὐδεμίαν ἐκστρατείαν, ἐκτὸς μεγάλῃς ἀνάγκης ἀπὸ ἐπιβρομὴν ἐχθρῶν.

ς.) Ἡ Διοίκησις εἰς ὅλας τὰς ἐργασίας νὰ μεταχειρίζεται τοὺς μισθωτοὺς στρατιώτας τοὺς εὐρισκόμενους ὑπὸ τὴν ἰσχύαν τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ στρατιωτικοῦ. οἱ πολιτάρχαι ὁμῶς τοῦ Μεσολογγίου καὶ Ἀ-

νατολικού να ήναι ἐντόπιοι, ὑποκείμενοι εἰς τὸν ἀρχηγόν, τὸν ὅπλιον ἤθελε διορίσει ἡ Διοίκησις.

ζ'.) Κάθε τρεῖς μῆνας να' πληρώνωνται οἱ μισθοὶ τῶν στρατιωτῶν, χωρὶς ἀντιλογίαν.

η'.) Διὰ να' παύτη καθε' ὑποψία καταχρήσεως εἰς τὰ κανὰ εἰσοδήματα, να' διοριθῇ εἰς τὴν ἐπιστάλειαν τοῦ ταμεῖου καὶ ἓνας ἐκ τῶν στρατιωτικῶν διὰ να' κρατῇ καθαρὸν λογαριασμόν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων.

θ'.) Κανείς στρατιωτικὸς να' μὴν ἀνακατώνηται εἰς τὰ ἐθνικὰ εἰσοδήματα, ἀλλὰ να' τὰ συνόξῃ ἡ Διοίκησις, διὰ τὴν ἐξουσιάζουσαν τῶν μισθῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀναγκῶν.

ι'.) Οἱ στρατιωτικοὶ να' μὴ θεωροῦν κρίσεις, μητέρε' αἰρουντοὺς ἐρεμέδεις καὶ ἄλλα δεσπόμενα ἀπὸ τὸν λαόν.

ια'.) Να' κάμωσιν οἱ στρατιωτικοὶ κερβὴ κατὰλογον τῶν μισθῶν τῶν στρατιωτῶν τῶν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν των, καὶ να' τὸν παραδώσωσιν εἰς τὴν Διοίκησιν, διὰ να' λαμβάνωσι τοὺς μισθοὺς των κατὰ τὸν κατάλογον.

ιβ'.) Κανείς τῶν στρατιωτῶν να' μὴν ἡμπορῇ να' περιέρχεται εἰς τὰς ἐπαρχίας χωρὶς τὴν ἐγγράφον ἀδειαν τοῦ ἀρχηγοῦ του.

ιγ'.) Ὅσοι στρατιῶται εὐγαίουν ἀμισθὶ ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας, να' συνόξωνται κατὰ τὸν κατάλογον, ἐπεὶ ἤθελε δώσει ἡ Διοίκησις.

ιδ'.) Να' μὴν υπερασπίζωνται οἱ πολεμικοὶ καὶ κανένα ἄνθρωπον ἐναντίον τῆς ἀποφάσεως τοῦ κριτηρίου.

ιε'.) Να' μὴν ἡμπορῇ κανείς τῶν στρατιῶν να' κάμῃ συνθήκας μετὰ τὸν ἐχθρόν, χωρὶς τὴν ἀδειαν τῆς Διοικήσεως καὶ τοῦ πολεμικοῦ Συμβουλίου.

ισ'.) Οἱ στρατιῶται ὅπου εἶναι διωρισμένοι εἰς τὰς ἐπαρχίας, να' ὑποτάσσωνται εἰς τὸν ἐπαρχὸν, καὶ να' μὴ κάμωσι

τίποτε χωρὶς ἐγγράφον ἀδειαν τοῦ ἐπαρχοῦ καὶ τῶν ἐπιστατῶν.

ιζ').) Ἀν χρειασθῇ αὐξήσις μισθῶν στρατιωτῶν, να' γίνεταί ἡ προσθήκη ἀπὸ τὴν Διοίκησιν.

ιη').) Εἰς ὅποιαν ἐπαρχίαν ἀπολευσθῇ κλεψία, ἢ γυμνωσις, αὐτὴ ἡ ἀταξία γειῇ ἀπὸ στρατιώτας τοῦ εὐρισκόμενου ἀρχηγοῦ τῶν ἀρμάτων, να' ὑποχρεώσεται να' πληρῶνῃ τὴν ζημίαν, καθὼς καὶ αὐτὸς ἦναι ἀλλοῦ ἀρχηγοῦ, καὶ ἀποδειχθῇ τὸ πρᾶγμα, να' ὑποχρεώσεται ὁ ἀρχηγὸς ἐκεῖνος.

ιθ').) Ὅταν οἱ κάτοικοι μιᾶς ἐπαρχίας, δι' ἐπιδρομὴν, ἢ φόβον τῶν ἐχθρῶν, καταρύγουν εἰς ἄλλην ἐπαρχίαν, οἱ μὲν πολῖται χρεώσονται να' τοὺς δέχωνται ὡς ἀδελφοὺς, καὶ αὐτοὺς περιποιῶνται. ὁ δὲ εὐρισκόμενος ἐκεῖ ἀρχηγὸς τῶν ἀρμάτων δεῖται προτέχει να' μὴ γίνεταί τι εἰς αὐτοὺς ἢ παραμικροτέρα ἀδικία, ἢ ἀτιμία ἀπὸ τοῦ στρατιωτικοῦ, καὶ εἰάν γενη, δεῖται λόγίζεσθαι ὑπεύθυνος καὶ καταδικάζεσθαι εἰς τὴν ἀποζημίωσιν.

Εν Μετολεγγίῳ τῇ 31 Δεκεμβρίου 1823.

Νότης Μπότσαρης.
Νηπιὸς Κουτογιάννης.
Κώστας Μπότσαρης.
Γεώργιος Τζιῶγλας.
Γεαννάκης Γιολλάκης.
Δῆμος Σκαλτζᾶς.
Νικολὸς Στορνάκης.
Κήττος Τζαβέλας.
Ανδρέας Καραϊσκού.
Ανδρίτζος Σεφάκας.
Γεαννάκης Ράγκος.
Γεαννάκης Μπουκοβάλας.
Γρηγόρης Λιακατᾶς.
Σπύρος Κουτογιάννης.
Χρήστος Μακρῆς.
Ανδρέας Ζαγκανᾶς.
Σπύρος Λάμπρος.
Κωνσταντὴς Βλαχόπουλος.

Συγγραφέας Κοντζαμάνης.

Μητρες Χαλκούνης επίτροπος του Πεσλῆ.

Ἡ δημοσίευσίς εἶναι ψυχὴ
τῆς δικαιοσύνης.

Ἦλθεν ὁ καιρὸς καθ' ὃν αἱ ἀλήθειαι ἀ-
κροῦνται, καὶ τότεν προμερώτερον ἀντη-
χοῦν, καθ' ὅσον βραδυτέρα συμβαίνει ἡ
διατάλπηξίς των.

Ἡ δια τοῦ τύπου δημοσίευσίς διαλευκαί-
νει καὶ διασαφηνίζει τὰ πάντα, καὶ δι-
δει το ἀκριβέστατον μέτρον τῶν πραγμά-
των ὅλων τῆς δὲ ἐπωφελεστάτης ταύτης
δημοσιεύσεως ὅργανα εἶναι αἱ ἐφημερίδες.

Περὶ τῆς ἐλευθερίας τοῦ Τύπου.

Οἱ Ἕλληνες ἔχουν εἰς τὸ νὰ γράψωσιν
ἐλευθέρως τὸ αὐτὸ ἐπίτης δικαίωμα, κα-
θὼς καὶ εἰς τὸ νὰ πνέωσι καὶ νὰ ζῇσι
καὶ ἀπὸ κανένα νόμον τὸ αὐτοῦ δὲν
ἀπαγορεύεται. Οἱ δὲ περὶ τοῦ Τύπου νό-
μοι πρέπει νὰ ἦναι ὁμοιοὶ με τοὺς περὶ
τοῦ προφορικοῦ λόγου, ὅτι καὶ ἡ γλώττη
δὲν εἶναι καὶ αὐτὴ ἄλλο τί, εἰμὴ τρόπος,
καθ' ὃν ἐκφράζομεν τὰ διανοήματα τῆς
ψυχῆς μας. Ἐκαστος πολίτης, ὅποιοςδή-
ποτε καταστάσεως, ὑπόκειται εἰς εὐθύνας
τῶν ἔργων καὶ λόγων του. Αἱ Σύραι των
δικαστηρίων μας εἶναι ἀνευγμέναι· καὶ εἰ
νόμι διωροῦν τὸν δυστυχέστερον χωρικὸν
ἐξ ἑνὸς μὲ τὸν πλουσιώτερον ἀρχοντα τῆς
Ἑλλάδος. Τούλάχιστον τοιευτοτρόπως ἐκ-
φράζεται τὸ ἐξαιρετικὸν πολιτικὸν ἡμῶν
σύνταγμα.

Συνέχεια τῆς Ἐπιστολῆς τοῦ Λόρδ Ἑρσκην
πρὸς τὸν Πρίγκιπα Α. Μαυροκορδάτου.

Οἱ Ἕλληνες δὲν ἦσαν οὔτε ἄποικοι, οὔτε
ὑπήκοοι τῆς Ὀθωμανικῆς Περσίας, οὔτε

ἤμποροι νὰ θεωρήτω τὴν Τουρκικὴν δυ-
ναστείαν ὡς ἐξουσίαν, τὴν ὁποίαν, εἴθι,
εἰς τὴν κοινὴν ἰσχυρίαν τοῦ Κόσμου, κα-
ταπολεμηθέντα ἤθελον γνωρίσει, ἢ ἤθε-
λον διοικηθῇ ἀπ' οὗ ὑπεταχθησαν, κατὰ
τοὺς νόμους καὶ εἴθη τῶν φωτισμένων
πολιτειῶν. ἀλλ' ἀπεναντίου θεωρῶ τὴν
καταδυναστείαν καὶ τυραννίαν τῆς ὡς ἔρ-
γον φοβερόν καὶ μυσικὸν τῆς Θείας προ-
νοίας, ἥτις ἐσυγχώρησε μέχρι τινὸς διω-
ρισμένου καιροῦ τὴν ἑλευθερίαν κατατρο-
φὴν ἐνὸς τῶν ἱεροτέρων μερῶν τῆς γῆς,
καὶ οὕτως ἐμπόδισε, κατὰ τὴν μεγάλην
ταύτην ἐκλείψιν, τὴν πρόεδον τοῦ τῆς ἐ-
παγγελίας φωτός, καὶ τὴν γνώσιν τοῦ
Χριστιανισμοῦ. Ὅθεν εἰς τῆς Ἑπαιρω-
τικῆς Ἑυρώπης τοὺς βασιλεῖς, οἵτινες τὰς
ἀφῆσαν νὰ καταδιωχθῇτε τόσο καιρὸν,
καὶ χωρὶς τὴν ἀπαραιτήτως σας ἀνδρίαν
νὰ ἐξολοθρεῖν ἦτε, καὶ νὰ γένητε, ἀν-
δρες, γυναῖκες, καὶ παιδιὰ ὅλοι ἐν γένει
βρομα μαχαίρας, δὲν ἐδώκατε καμμί-
αν αἰτίαν προσκρούσεως, οὔτε ἤμπορεῖ νὰ
σας ἐγκαλέσωσι διὰ κανένα σκοπὸν ἢ ἑσ-
χατμὸν ἀναφερόμενοι πρὸς ἰδιαιτέρων
βλάβην, ἐν ᾧ σεῖς ἠγωνίζεσθε πρὸς ἀνά-
κτησιν τῆς ἐλευθερίας σας. Ἡ ἀντίστασις
σας εἰς τὴν πλέον ἀφόρητον τυραννίαν συ-
νέβη ἀπλῶς κατὰ περίεσιν νὰ ἦναι σύγ-
χρονοι με τὸ σύστημα τὸ ὁποῖον αὐτοὶ οἱ
ἴδιοι ἐσχατῆθησαν νὰ συστήτουν, τὸ ὅτι
διηλαθὴ ὁ Κόσμος ὅλος ἔπρεπε διὰ δικαιο-
σύνης νὰ ἦναι εἰς τὴν παρῶσαν κατάστασιν
τοῦ ὑπὸ μόνῃ τὴν ἀμεσῶν των κυβερνή-
σειν, καὶ αἱ ἀδικίαι καὶ ἄλλαι παραφρο-
σύναι των νὰ μὴν ἔχωσι κριτὴν. Ἐπει-
ὅτι ὅμως οἱ Ἕλληνες δὲν ἐχρεώσθησαν καμ-
μίαν ὑπακοὴν εἰς τοὺς μακρὰν ἀπόντας
τούτους ἡγεμόνας, δὲν ἦσαν βιασμένοι
νὰ ὑπακούωσιν εἰς τὰ δόγματά των. Εἰς
τὴν Σαυμασίαν αὐτῶν ἀναφορὰν πρὸς τοὺς
ἐν Βερώνῃ συνελθόντας Μονάρχας ἀπέ-
δειξαν τοτραγωνικῶς τὴν Ἑλλάδα χω-

ρισμένην δ' ὅλου ἀπὸ ὅσα ἠμποροῦσαν ναυπηγεῖν τὴν ἀποβολὴν τῆς ἐν γλώττου των καὶ παθητικῆς παρακλήσεως ὑπερπροσάτιας. Ἐλπίζω ὅμως ὅτι ἡ ἱστορία οὐδὲν ἑλεῖ παρατιωπήσει ὅτι ἡ Μεγάλη Βρετανία καίτοι παρούσα δι' ὑπουργοῦ τῆς εἰς τὸ συνέδριον, μ' ὅλον τοῦτο δὲν προσέλησε νὰ γείνη κοινωνὸς τῆς τριαύτης ἀποβλήτης, ὅθεν καὶ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐνταχθῇ ὡς ἄφριστα εἰς τὰ ἱερὰ τῆς ἀνθρωπότητος οἴκαια. Σὰς ὑπεθυμίζω δὲ τοῦτο, ἐπεὶ δὲν θερμώτατα ἐπιθυμῶ νὰ Σὰς ἐλλήνων ὅσον τὸ δυνατόν πλησιέσσω εἰς τὴν ποθιτὴν μοι Πατρίδα, περίφημον πρὸ τοσούτων ἡθῶν αἰώνων διότι οἰεσπεῖς τὰς εὐλογίας τῆς πίστεως καὶ τὴν ἐλευθερίαν εἰς τῆς Οἰκουμένης τὰ πέρατα. Ἀς εἰσαίε βέλαιοι, ὅτι μία μόνη καρδιά, μία ψυχὴ μία φωνὴ εἴμεθα ὅλοι ἐδῶ ὑπὲρ τοῦ τελευταίου Σριάμβουσας, μ' ὅλον ὅτι κατ' ἀρχὰς τῆς ἐνδόξου ἀντιστάσεως σας εὐρεθίσαν δυσκολίαι εἰς τὴν ἄρετον βεβήλαιαν τῶν γενους, ἀποτέλεσμα πρῶτων πολεμικῶν τῆς ἐπαναστατικῆς σας. Ἡ Οὐμανικὴ Πόρτα ἔπρεπε, κατὰ τὴν γνώμην μου, νὰ θεωρηθῇ πάντοτε καθ' ὅν τὸ πρῶτον δὲν ἔπαυτα νὰ τὴν θεωρῶ ἐγὼ, καὶ ποτὲ δὲν ἔπρεπε νὰ συγκαταταχθῇ εἰς τὴν κοινωνίαν τῶν φωτισμένων πολιτικῶν. Ἐπειδὴ ὅμως, τόσους αἰῶνας, ἄλλως πως τὸ πρῶτον ἐθεωρήθη καὶ ἀκολουθῶς ἐγένετο καὶ συνθῆκε, ἔπρεπε νὰ ἀπαντῶνται ἐμπόδια εἰς παρεκτροπὴν τοῦ ἑκπαλαί ἐπικρατήσαντος συστήματος, ἀν καὶ ἀντιπολιτικῶν καὶ γελοίων· ἀλλὰ σήμερον ὅπου οἱ Ἕλληνες ἔγιναν ἔθνος συνεστησαν δὲ οὐκ αἰκισιν τακτικὴν καὶ εἶναι ἀνώτεροι παντὸς κινδύνου νὰ ὑποδουλωθῶσι καὶ δευτέρου, σήμερον ὅπου ἡ Πόρτα δὲν ἠμπορεῖ νὰ διασχυρισθῇ ὅτι ἔχει καμμίαν ἐξουσίαν ἐπ' αὐτῶν οὔτε ἐκ δικαίωματος, οὔτε πραγματικῶς. Δὲν ἠμπορῶ νὰ συμβιβάζω μετὰ τὸν χαρακτῆρα μου τὸ νὰ συγ-

καταθεῶ εἰς τὸ νὰ ἐξακολουθῇ καὶ εἰς τὸ ἐξῆς τῆς αἰματοχυσίας καὶ ἐξοδερύσεως ἢ τρεμετωτοῦ αὐτῆς σκηνῇ· καὶ ἐπειδὴ οἱ πολιτικαὶ μας ἐντὸς ὁρίου πρέπει νὰ ἀνακαλύψουν, ὅτι τὰ Ἑβραῖα συμφέροντα εἶναι ἀχωρίτως συμπλεγγόμενα μετὰ τὴν ἀσφάλειαν καὶ πρόσδόν σας, με' ὅλα τὰ δυνατά μου σὰς ἐπαρῶμαι εἰς τὸ ἀεὶ ἐλπίζειτε, (ἀν καὶ οὐδὲν σὰς ἐμὲ ἐπιήμως οὔτε ἐν γνώτῃ τῶν ἀσκοπῶν τῆς Διαικίσεως) ὅτι ἡ ἀσφαλεία τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτεύματος δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἴσται πολλὰ μακράν. Ἐγὼ παρακαλῶ τὸν Θεὸν νὰ μ' ἀξιώσῃ τὰ ἴδια, διὰ τὰ ἑνὸς τὸ νεκρὸν ναυτικόν σας ἀναρχὸν εἰς τὸν Ἀρχιπέλαγος, καὶ τὴν φίλικὴν σημαίαν τῆς Μεγάλης Βρετανίας νὰ φέρῃ τὸ ἔμβλημα τοῦ Κόσμου εἰς ὅλους τοὺς λαοὺς τῆς Ἑλλάδος.

Δὲν εἶναι σχῆμα ῥητορικόν, Κύριοι, ὅταν ἐκφράζω ἐλπίδα νὰ ἴδω τα τοιαῦτα, ἐπεὶ δὲν κατ' εὐτυχίαν τοῦτο συνέβηκε ἐν ᾧ εἰσέτε συγκαταριθμοῦμαι μετὰ τῶν ζώντων, τίποτε δὲν ἤθελε μ' ἐμποδίσαι νὰ τὸ ἴδω· καὶ ἀν ἦμην δὲ καὶ εἰς τὴν ὥραν τοῦ θανάτου, ἤθελον ὑπερυφραυρῆ βλέπον Σάμα, τὸ ὅποιον προηγουμένως μελλόν λαμπρὸν καὶ παραμυθητικόν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα καὶ τὴν δικαιοσύνην,

ἤσυνεχ. εἰς τὸ ἐπόμεν. φύλ.

Εἰδοποιοῦνται οἱ Κύριοι Συνδρομηταὶ τῶν Ἑλλ. Χρονικῶν, ὅσοι ἔχουσιν ἤδη τὰ εἰσπρατικάτων δοτμένα, νὰ πέμψωσι τὴν τιμὴν διὰ τὴν πρώτην τριμηνίαν, συμποσούμενην εἰς ἡμῖν Τάλαρον δίσυλον Ἰσπανίας. Ὅσοι οὐκ ἀπὸ τὰ μακρινὰ μέρη ἐπιθυμοῦν νὰ λαμβάνουν τὴν ἐφημερίδα, παρακαλοῦνται νὰ πέμψωσι τὰ ονόματά των, διὰ νὰ ὁδηγηθῇ ὁ τυπογράφος πρὸς ἀντίτυπα χρεώσῃ νὰ τυπώη, στέλλοντες ἐνταυτῶ καὶ τὴν τιμὴν. Ὅσοι δὲν ἔχουσιν ἐδῶ φίλους, ἀς διευθύνωνται πρὸς τὸν ἐδῶ Κύριον Διευθ. Ἰω. Ἰακωβ. Μίγγερ.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Αρ. 8

Τὰ πλείω ἐφέλη, τοῖς πλείοσι.

Φραγκλῖνος.

Μεσολόγγιον τῇ 26 Ἰαννουαρίου 1824.

Ἡ παρούσα τῶν πραγμάτων τῆς Ἑλλάδος κατάστασις, καὶ ἡ φήμη, ὅτι ἐντὸς ολίγου θέλει συγκροτηθῇ γενικὴ τῶν Ἑλλήνων συνέλευσις, διὰ τὰς διατάξεις κατ' ἡμᾶς, καὶ τὰς συνάψῃ με δεσμοὺς σφιγγοτέρους, μᾶς ἀναγκάζουν νὰ δώσωμεν πρὸς τοὺς συμπατριώτας μας συμβουλὰς τινὰς ἀναγκαίας, βάσειν ἔχουσας τὸ πολιτικὸν ἡμῶν σύστημα (Constitution) Ἀκούσατε, φίλοι καὶ προμαχοὶ τῆς ἐλευθερίας, διότι τὸ ἀξίον, λογιώτερον βραβεῖον διὰ Σᾶς ἀπὸδεύεται.

Αἱ ἐκδικήσεις εἶναι πρᾶγμα ἐπιβλαβὲς καὶ ἐλέηριον. Ἀποφεύγετε τὰς δυναστείας καὶ αὐτογνώμονας πράξεις, διότι συνεπιπύουσι τὰς ἐκδικήσεις· φεύγετε τὰς ἐκδικήσεις, καθότι αὐταὶ ἐπιφέρουν τῶν τοιούτων πράξεων τὴν συνεχείαν. Ἀλλ' εὖν θέλετε καὶ τὰ δύν' ἀποπαύ' ἀποφύγετε, ὅλοι τρέξατε ὁμοθυμαδόν, καὶ ὑποτάχθητε ἐκ συμφώνου εἰς τὰς ἀρχάς (principes) τοῦ ἐλευθέρου πολιτικοῦ μας συστήματος, τὸ ὅποιον μόνον δύναται νὰ σᾶς διαφυλάξῃ ἀμείντως καὶ ἀπὸ τὰ δύν' ταῦτα μολυσματᾶ.

Ἀπὸ μόνον τοῦ συσταγματικῶν τούτων ἀρχῶν τὸ σύστημα εἶναι ἐλπιζομένη κούφια διακοπὴ καὶ μόνιμος· μόνον τὸ σύστημα τοῦτο ἀντιτάττει ἀνυπερβλήτον πρᾶγμα κατὰ τῆς ὑπερχειλήσεως τῶν

πολιτικῶν ἐκτάσεων. Διότι ὅπου διαλάμπουν τοῦ ὀρθοῦ λόγου αἱ μαθηματικαὶ ἀποδείξεις, ἐκεῖ ἀμέσως κατασιγάζεται ἡ φωνὴ τῶν παθῶν, τὰ ὅποια τότε παύουν νὰ πολεμῶσι τὴν νῆδ' ἀποδεδειγμένην ἀλήθειαν, διὰ τὰ ἐπιτεθῶσιν ἐναντίον ἄλλης εἰσέτι ἀμφισβητούμενης, μὲ πλείω ὁρμὴν καὶ τραχύτητα.

Εἰν' ἀκόμη εἶδῃ τινὰ κληρονομικῶν προνομίων (καθὼς φέρ' εἰπεῖν τὰ τῶν Καπιτανίων) προσενέωσι μεταξὺ ἡμῶν διατάσεις καὶ διχονείας, τοῦτο προέρχεται διότι αἱ ἀρχαί, αἱ ὅποια καταργοῦν τὰ τοιαῦτα πρὸνμία, δὲν ἔχουν τὴν ἀπαιτούμενην ἐνέργειαν. Ἀλλὰ μετὰ παρέλευσιν ἐνὸς αἰῶνος θέλομεν ὁμιλεῖν περὶ αὐτῶν, καθὼς σήμερον ἀναφέρομεν τοῦ Σατράπου τῆς Σκόδρας τὴν εἰσδρομὴν εἰς τὴν χώραν μας. Τοιουτοτρόπως τέλος πάντων θέλει ἐκλείψει καὶ αὕτη ἡ ὕλη τῆς ἐριδος ἀπὸ τὰ πάθη τὰ θορυβώδη καὶ ἰδιωφελῆ. Διότι ὅπου πλείωτερον αἱ φιλελεύθεροι ἀρχαὶ ἐρεβδύνται, τότε περισσύτερον κατενύχονταί· οἱ μανιώδεις ἐκτασμοὶ καὶ ὅταν τελευτᾶν αὐταὶ θριαμβεύωσι, τότε εἰρήνην εἰς τὸ πᾶν βασιλεύει.

Τοιουτοτρόπως ὑποχωροῦν καὶ ἐρέφουν τὰ εἴδη τὰ πάθη, τὰ φύει μανιώδη, αἰμοβόρα, καὶ θηριώδη, τὰ ὅποια νικῶσι μὲν πολλάκις τῆς κοινωνίας τὰ μερικώτερα ἄτομα, ἀλλ' ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν

αν καταδαμάζονται πάντοτε . ἀκολού-
θως ὀπισθοδρομοῦν μὲ φρίκην , ὅσας
συναντήσωσιν ἀντιτεχνίσματα νέα , ὅσα
κατ' αὐτῶν προβάλλει τὸ τακτικὸν τοῦτο
πολιτικὸν ἡμῶν σύνταγμα , τὸ ὅποιον
προβαίνει βαθμυδρὸν , καὶ θέλει λάβει κατ'
ὀλίγον τὴν ἀπαιτουμένην ἐντέλειαν , ἐξ
αὐτῆς τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων , κα-
θὼς ἐλπίζοντες παρηγοροῦνται ὅτι τῆς ἐ-
λευθερίας οἱ ζηλωταί .

Πολιτικοὶ ὑπολογισμοί , ὅμοιοι σχε-
δὸν μὲ τοὺς μαθηματικοὺς κατὰ τὴν ἀ-
κρίβειαν , βιάταις σφαίραι τῶν γενικωτέρων
συστάσεων , ἀσφάλεια τῶν ἀτομικῶν δικαί-
ων καὶ τῆς ιδιοκτησίας ἐκάστου τῶν πο-
λιτῶν , ὅσος φέρονται βεβαίως εἰς τὴν ἀ-
πόλυσιν τῶν ὅσων ὁ καθείς δικαίως σκο-
πεύει , ἐντελὴς ἐλευθερία τῶν πολιτῶν ,
πληρεστάτη ὑπακοή εἰς τοὺς νόμους , ἀμιλ-
λα μεταξύ τῶν διαφορῶν προτερημάτων ,
κατάλυσις τῆς καταχρηστικῆς δυνάμεως
καὶ τῶν χιμαιρικῶν ἐκείνων ὑπεροχῶν ,
αἱ ὁποῖαι , ἐπειδὴ δὲν πηγάζουν οὔτε ἀπὸ
τῶν συμφέρον , οὔτε ἀπὸ τῆς θείας ἐκείνης
κοινῆς , ἀποκατασταίουν τοὺς κτήτορας αὐ-
τῶν μισητοὺς , ὡς ἄρπαγας , ἡ ἀρμονία τοῦ
ὅλου , ἡ εἰς τὰς λεπτομερίας ἀκρίβεια ,
θεωρία φωτοπάροχος , καὶ πρᾶξις προφυ-
λακτικὴ ἀπὸ τῶν ἐνδεχόμενων πταίσματα ,
ταῦτα εἶναι τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ πολι-
τικοῦ μας συντάγματος , καὶ ἐπομένως τοι-
οῦτον πρέπει νὰ ᾔῃ τῶν πατριωτικῶν
ἀρχῶν μας τὸ σύστημα . Εἰς τὸ πολιτικὸν
ἡμῶν σύνταγμα , καὶ εἰς τὰς ἀρχὰς αὐτοῦ
θελομέν ὑπὲρ τῆς κοινῆς καὶ μερικωτέ-
ρας εὐτυχίας τὴν ἑνωσιν . Τοῦτο γεννᾷ
τοὺς μεγάλους νόας τοῦτο ὑπερασπίζεται
τοῦ πτωχοῦ τὴν ιδιοκτησίαν . τοῦτο , οἱ
αἰῶνες θέλουν σεβάσονται . καὶ κατ' αὐ-
τοῦ ποτὲ δὲν θέλουν κατισχύσει τῶν ἐ-
ναντιῶν αἱ ἀντικρούσεις καὶ προσβολαί .
Ἐάν τινες ἀντιτείνωσιν εἰς αὐτὸ (καὶ ποῖοι
θέλουν ἀντιτείνει ; οἱ Τουρκοκράται !)

οἱ τοιοῦτοι δύνανται μὲν νὰ ἐπιφέρωσι
πρὸς καιρὸν κλονισμοὺς ὀλεθρίους , εἰς τὴν
Ἑλλάδα , ἀλλ' ἀφ' οὗ εἰς τὸ τρίτετς διά-
σημα τοῦτο ἀνυψώθη τῶν Ἑλλήνων τὸ
πνεῦμα , καὶ ἡ τυπογραφία ἀρχήσεν ἡδὴ
νὰ σημειοὶ τὰς προόδους του , δὲν θέλει
ὑπάρξει πλέον τυράννων καὶ προλήψεων
συμμαχία , διὰ τὴν ὁποῖαν νὰ ὀπισθο-
δρομήσωσιν αἱ γενναῖαι ἀρχαί πολιτικοῦ
συντάγματος , συντεταγμένου ἀπὸ ἀνδρας
πνέοντες ἐλευθερίαν , καὶ οἱ ὁποῖοι ἐκέρυ-
ξαν τρανώτατα τὰ φρονήματά των ἐνώπιον
ὅλης τῆς πολιτισμένης Εὐρώπης .

Λέγομεν καὶ δὲν θέλομεν παῦσαι νὰ
λέγωμεν , πρέπει τὰ φῶτα νὰ ἐκταυθῶσιν
εἰς τὰς κοιλάδας μας , οἱ Ἕλληνες διὰ
τῆς ισότητος νὰ ἀνυψωθῶσι , καὶ ἐκάστη
ἀπὸ τὰς ἀλληλοδιαδόχως ἐπερχομένας
γενεάς , τὰς ὁποίας θέλει καταπίει ὁ
θάνατος , φεύγουσα ν' ἀφίξη τοῦλάχιστον
κατόπιν αὐτῆς ἵχνη φωταυγῆ , τῶν βημα-
τῶν τῆς ἀληθοῦς ἐλευθερίας , σεμελιωμέ-
νης εἰς τὰς ἀρχὰς συντάγματος πολιτικοῦ
ἐλευθέρου , καὶ διαχεομένης δια τῆς τοῦ
τύπου δημοσιεύσεως .

Ἀφ' οὗ διελύθη ἡ ἐν Μετολογγίῳ συνέ-
λευσις , πρὶν διασκορπισθῶσιν ἐτι τὰ μέ-
λη , ὑπεγράφησαν καὶ ὅτι γράμματα εἰς
πρὸς τὴν Διοίκησιν , καὶ ἕτερον πρὸς τὸν
Κύριον Ἀνδρέαν Ζαΐμην , καὶ ἐκλεχθη-
σαν ὑπὸ μιᾶς ἐπιτροπῆς τὰ μέλη τοῦ
πολεμικοῦ καὶ πολιτικοῦ συμβουλίου .
τὰ ὅποια μέλλουν νὰ συμπράττωσι
μετὰ τοῦ Πρέδρου τοῦ Βουλευτικοῦ Α.
Μαυροκορδάτου καθ' ὅλον τὸν καιρὸν τῆς
ἐν τῇ Δυτικῇ Ἑλλάδι διαμονῆς του .

Ἀναγκαῖον ἐκρίναμεν νὰ προσφέρω-
μεν εἰς τοὺς ἀναγώγας μας , ἐν εἴδει πα-
ραρτήματος τῶν πρακτικῶν ,
τὸ πρὸς τὴν Διοίκησιν γράμμα , καὶ τὰ
ψηφίσματα περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ συμ-
βουλίου .

Γράμμα τῆς ἐν Μετολογίᾳ γενομένης Συ-
νλεύσεως πρὸς τὴν Σεβαστὴν Διο-
οίκησιν.

Σεβαστὴ Διοίκησις!

Δὲν λαβάνουσιν ἀναμφιβόλως τὴν Σε-
βαστὴν Διοίκησιν ὅτι καὶ εἴπαθον τὰ μέ-
ρη ταῦτα, κατὰ τὸς τελευταίους δύο
χρόνους, ἀπὸ τοῦ ἰσχυρότερου καὶ ὀρμητι-
κώτερου κράτους τῶν ἐχθρῶν. Διὰ τὰ
σκεπθόμενα ὁμοφώνως, καὶ τὰ εὐρωμεν μι-
κρὰν θεραπείαν τῶν πληγῶν μας, ἀναγκαί-
ον ἐκρίναμεν νὰ συνελθῶμεν ἐνταῦθα ἀπὸ
τῆς περιστοτέρας Ἐπαρχίας τῆς Σερεᾶς
Ἑλλάδος. Ἡ ἀποκατάστασις τῶν κατόι-
κων εἰς τὰ χωρία των, τὰ ὅποια ἐρημώ-
θησαν ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς, καὶ ὁ τρόπος
τοῦ νὰ εἰσυχθῇ ἡ οἰκονομία εἰς τὰ δημό-
σια εἰσδήματα, νὰ εὐρεθῶν τὰ μέτα
εἰς τὸ νὰ ἀσφαλισθῶσι τὰ μέρη ταῦτα
ἀπὸ τῆς μελλούσας ὁρμᾶς τῶν ἐχθρῶν,
νὰ προετοιμασθῶσι τὰ κατ' αὐτῶν κινή-
ματα, καὶ νὰ συσπῇ ἡ ἐσωτερικὴ εὐτα-
ξία, αὐτὰ ἦσαν τὰ κυριώτερα ἀντικεί-
μενα, τὰ ὅποια ἐλάβομεν ὑπ' ὄψιν εἰς
τὴν παρούσαν συνέλευσιν. ἀπεφασίσταμεν
δὲ νὰ συστήσωμεν ἐν σώμα τριῶν χιλιά-
δων μισθοφόρων στρατιωτῶν, εἰς τὸ ἐποῦν
νὰ συμπεριληφθῶσιν οἱ Σουλιῶται καὶ ὅ-
λοι ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι ἐξῆσαν πάντοτε εἰς
τὰ ὅπλα, διὰ νὰ τοὺς δοθῇ πόρος ζωῆς,
καὶ νὰ χρησιμεύωσιν εἰς τὸ ἐξῆς εἰς τὴν
διαθέντευσιν τῆς πατρίδος, καὶ τὴν δια-
τήρησιν τῆς ἐσωτερικῆς εὐταξίας. ὅλον μας
τὸ στρατιωτικὸν ἐμβαίνει ἡδὴ εἰς τὸν διορ-
γανισμὸν τοῦτον, καὶ εὐχαρισεῖται εἰς τὸν
προεπιτιθέντα μισθὸν ὑπὸ τῆς Σεβαστῆς
Διοικήσεως. οἱ δὲ στρατηγοὶ καὶ λοιποὶ
ἐξωματικά δέχονται καὶ ὀλιγώτερον ἀπὸ
αὐτὸν. ἀπεφασίσθη νὰ ἔμβῃ μία τακτι-
κὴ δημόσιος οἰκονομία, καὶ τόσον τὸ
στρατιωτικόν, ὅσον καὶ οἱ ἐθνομόσιοι ὑπουρ-

γοί μας καθυποβάλλονται εἰς τοὺς πλέον
αὐστηροὺς τῆς εὐταξίας κανόνας, καὶ πε-
ριστρέφονται εἰς μόνον τῶν χρῶν των τὴν
ἀκριβὴ ἐκπλήρωσιν. ἀλλὰ μ' ὅλην τὴν
ὕνατὴν οἰκονομίαν, τὴν ὁποίαν ἡμεροῦ-
μεν νὰ κάμωμεν εἰς τὰ κοινὰ, μ' ὅλην
τὴν μετρίότητα τῶν ἀπολύτως ἀναγκαίων
ἐξόδων, αἱ χρεῖαι μας πάλιν ὑπερβαίνουν
πολὺ τὰ εἰσδήματα τούτων τῶν ἐπαρχιῶν,
καθὼς θέλει ἐντελῶς πληροφρηθῇ ἡ Σε-
βαστὴ Διοίκησις ἀπὸ τοῦ λογαριασμὸν τῶν
ἐσθῶν καὶ ἐξόδων, τὸν ἐποῦν ἡδὴ κα-
τασρόνομεν διὰ νὰ πέμψωμεν πρὸς Αἴγην.
Εἶναι ἀνάγκη νὰ πληροῦνται τακτικῶς
τὰ μνησῖα τῶν στρατιωτῶν διὰ νὰ μένω-
σιν εἰς ὑποταγὴν. εἶναι ἀνάγκη νὰ πλη-
ρωθῶσι ἐννεά μηνῶν δεδουλευμένοι μισθοὶ
τῶν Σουλιωτῶν, καὶ νὰ ἐξοφληθῶσιν
ἄλλα πολλὰ ἀναγκαῖα καὶ ἀναπόφευκτα
χρέη γενόμενα εἰς τὸ διάστημα τῆς τελευ-
ταίας πολιρκίας, ἀφ' οὗ τὰ εἰσδήματα
τοῦ παρελθόντος ἔτους μέχρι οἱ τοῦ ἐρ-
χομένου Μαρτίου ἐξηντλήθησαν δι' ὅλου.
ὡς προσεθῶσιν εἰς αὐτὰ καὶ τὰ ὑπερῶ-
κα ἐξόδα τῆς θαλασσίου δυνάμεως, καὶ
τῶν ἀναγκίων ζωοτροφῶν τὰς ὁποίας ὁ
τέπος, διὰ τὴν ἐρήμωσιν δὲν εἶναι εἰς
κατάστασιν νὰ προμηθεύσῃ ἐντελῶς, καὶ
ἡμερεῖ νὰ συλλογισθῇ ἡ Σεβαστὴ Διοίκη-
σις, εἰὰν ἔχωμεν ἐνταῦθα τὸν τρόπον διὰ
νὰ ἐξοικονομήσωμεν αὐτὰ. διὸ παρακα-
λοῦμεν νὰ συλλογισθῇ, ὅτι ἀπὸ τὴν ἀ-
σφάλειαν τούτου τοῦ μέρους τῆς Ἑλλάδος
κρέμεται καὶ ἡ σωτηρία τῶν λοιπῶν, καὶ
νὰ εὕρῃ τρόπον ἐξοικονομήσεως. Ὅλοι
μας αἱ ἐλπίδες εἶναι θεμελιωμέναι εἰς τὴν
Πατρικὴν πρόνοιαν τῆς Σεβαστῆς Βουλῆς
τοῦ ἔθνους, ἣτις αἰσθάνεται τὴν μεγα-
λὴν ἀνάγκην τῆς πατρίδος, καὶ ἀνεβέβη
ἡδὴ τὸν ἀγῶνα τοῦ νὰ στερεώσῃ τοὺς νό-
μους καὶ τὴν Διοίκησιν. διὸ εἰμεθα εὖ
ἐλπίδες. ὅτι θέλει εἰστακουσθῇ ἡ δεη-
σίς μας, ἐπειδὴ καὶ ἡμεῖς προσπαθοῦντες

ὑπὲρ τῆς ἀσφαλείας καὶ εὐταξίας τούτων τῶν μερῶν, συντρέχοντες εἰς τὴν γενικὴν τοῦ ἔθνους ἀσφάλειαν καὶ τῶν νόμων τὴν ἐφεύρεσιν. μένομεν μὲ βαθυτάτου σέβας. Τῇ 1 Ἰανουαρίου 1824. Μετολόγγιον. (α)

Πάνος Γαλιάνου. Ἰωάννης Τρικουπῆς. Ἀναστάσιος Πιλαμῆς. Ἀθανάσιος Ραζῆς. Νικόλαος Κασοπούλης, Γιαννάκης Μιχαῆλ. Κωνσταντὴς Εὐδή. Ἀναγνώστης Καναβός. Γεωργάκης Πλατανιώτης. Ἀναγνώστης Κατσηλάκης. Ἀναγνώστης Μαργέλης. Παπ. Αθανάσιος Παλαιοξαρῆς. Κωνσταντὴς Δημητρογιάννης. Ἀναγνώστης Παππᾶ Γεοργίου. Κωνσταντὴς Καραγιάννης. Ἀντώνιος Βούτυρος. Γεώργιος Παππᾶ Δημητρίου. Ἰακ. Κ. Μαγγίνα. Ἀναστάσιος Τζιμπίτης. Χρῆστος Γ. γεροθανάτης. Ἀναγνώστης Μπαρλᾶς. Ἀντώνιος Ἀναστασίου. Γιαννάκης Μπαλμπής. Σταθάκης Σταῖκος. Γεωργάκης Τζιτσωῆς. Πάνος Οἰκονομοπούλος. Ἰωάννης Δημητρίου. ἀκολουθεῖ τὸ προκείμενον εἰς τὸν ἐπόμενον. ἀρ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Κρανίδιον 10 Ἰανουαρίου) Ἀπὸ τῆς α' τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἀπολαμβάνει ἡ πόλις μας τὴν τιμὴν νὰ ἔχη εἰς τὸν ἄλπου τῆς τῷ Σεβαστῷ Σώματι τῶν Παρασώτων τοῦ ἔθνους. Οἱ Κάτοικοι αὐτῆς βλέπουσι μὲ εὐχαρίστησιν, ὅτι αὐτὸ εὗρηκε μεταξὺ τῶν ἐκείνων τὴν ἀσφάλειαν καὶ ἡσυχίαν, ἣτις τῇ ἡτῶν ἀναγκαίᾳ, κατ' αὐτὰς τὰς δυσκόλους περιστάσεις, διὰ νὰ ἀσφαλῇ ἀσφαλῶς καὶ μὲ ὅλην τὴν ἀπαυγασμένην προσοχὴν εἰς τὴν διόρθωσιν τῶν καταχρήσεων.

Τὸ Σ. Βουλευτικόν, φαίνεται,

(α). Κρίνομεν περὶ τὸν νὰ ἐπαναλάβωμεν τὰς ὑπογραφὰς τῶν πολεμικῶν, αἱ ὁποῖαι ἐξεδόθησαν εἰς τὸν ἑκτον ἀριθμὸν.

καὶ ἀκολουθῶνς διεσκορπίσθησαν κακῶς ἔχοντα μένη τῆς Ζακύνθου, καὶ ἀφ' οὗ διέτριψεν

ἀφ' οὗ μετεχειρίσθη εἰς μάτην ὅλα τὰ εἰρηνικὰ καὶ συμβιβαστικὰ μέτρα εἰς τὸ νὰ ἐπαναγάγῃ εἰς τὰ χρεὴ τοῦ τὰ ἐν Ναυπλίῳ μέλη τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, ἀπεφασίσε νὰ κόψῃ τὸ κακὸν ἀπὸ τὴν ῥίζαν, καὶ οὕτως ἐξέδοκε τὴν καθαίρεσιν τῶν δύο ἐτέρων μελῶν, καὶ ἐκλεξεν εἰς συμπλήρωσιν τῆς Β'. περιόδου, τὸν Κύριον Γεώργιον Κουτουριώτην, Πρόεδρον τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, καὶ λοιπὰ μέλη αὐτοῦ τοὺς Κυρίους Παναγιώτην Μπότατην, Νικόλαον Λούτον, καὶ Ἰωάννην Κυλέτην· τὸ πέμπτον μέλος ἀκόμη δὲν εἶναι γνωστὸν. Ἐν τούτῳ τὰ εὐταῦθα εὐρισκόμενα νεκρὰ χρεῖντα μέλη τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ἔδωσαν κατ' αὐτὰς δημοτικῶς τὸν Διοικητικὸν ὅρκον, καὶ ἄρχισαν ἐπ' ἀγαθῇ τῆς Ἑλλάδος νὰ ἐνεργοῦν τὰ μεγάλα αὐτῶν χρεῖντα.

Μετολόγγιον 25 Ἰαν.) Χθὲς ἐφθάσεν ἐν ταῦθα ἐπίτιδες ταχυδρόμος φέρων ἀπὸ Κρανιδίου τὰς προκηρῆξεις τοῦ Βουλευτικοῦ καὶ Ἐκτελεστικοῦ Σώματος.

Τὸ Ἀγγλικὸν Πλοῖον ἡ "Λύρα", ἐρχόμενον ἀπὸ Ἀνδράς, καὶ φορτωμένον μὲ ἐφόδια τοῦ πολέμου καὶ ἄλλα ἀναγκαῖα διὰ τύσαντι εἰς τὸ μηχανουργεῖον, (Laboratoire) διοικούμενον ἀπὸ τὸν ἐντιμὸν Καπιτάνον Πάριον, ἐφθάσεν πρὸς τινων ἡμερῶν εἰς τὸ Δραγαμέσου, καὶ ὅλον τὸ φορτεῖον τοῦ μετεκομίσθη ἐνταῦθα.

Ἐλπίζομεν, ὅτι ἡ Ἑλλάς θέλει μετεχειρίσθαι τὸ πολυτίμητον τοῦτο θῆρον τυμφώνως μὲ τοὺς ἀγαθοποιούς σκοποὺς τῆς ἐν Ἀνδρῶν Ἑλληνικῆς Ἐταιρείας. Τὸ αὐτὸ πλοῖον ἐμπεριέχει καὶ πολεμικὴν ἀποσκευὴν ἀπεσταλμένην παρὰ τῆς γενναίας ἑταιρείας τοῦ ἐν Γερμανίᾳ Δαρμσταδ.

Κατὰ ταύτας τὰς ἡμέρας μαυθάνομεν, ὅτι 28 πολεμικὰ πλοῖα Αἰγυπτιακὰ στέλλομενα ἀπὸ τὸν Σατράπην τῆς Αἰγύπτου κατὰ τῆς Κρήτης, ἐν τῷ μεταξὺ τοῦ πλοῦς αὐτῶν περιέπεστον εἰς σφοδρὰν τρικυμίαν, ἐν δὲ ἐξ αὐτῶν κατέφυγεν εἰς τὸν λιμὲν 24 ὥρας, ἀνεχώρησε.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Αρ. 9

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι.

Φραγκλῖνος.

Μεσολόγγιον τῇ 30 Ἰαννουαρίῳ 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Προσφέρομεν εἰς τοὺς Ἀναγώσας μας τὴν ἐξῆς ἐπιστολὴν τοῦ Κοινοῦ τῆς Νήτου Σπετζῶν πρὸς τὸ Σ. Βουλευτικὸν Σῶμα. Αὕτη εἶναι μία ἐξ ἐκείνων, ὅσαι διευθύνοντο ἀπὸ πολλὰ μέρη τῆς ἐλευθέρως Ἑλλάδος πρὸς τὸ Σεβαστὸν τοῦτο Σῶμα, ὑπὸ τῶν ὁποίων ἐμφυχούμενον προέβαινεν ἀδιστάκτως εἰς τὴν διόρθωσιν τῶν καταχρήσεων.

Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων Πανυπέριτοι!

Καὶ διὰ τῆς φήμης, καὶ διὰ τῆς Πατρικῆς Σου Προκηρύξεως, καὶ πρὸ πάντων, διὰ τῆς λεπτομεροῦς ἐξιστορήσεως τῶν αὐτόθεν ἐλθόντων ἡμετέρων Πληρεξουσίων, ἐπληροφωρηθήμεν ἀδιστακτως, ὅπως ἐπιρρίας, καὶ καταδρομαῖς ὑπήνεγκας παρὰ τινων περυστωμένων τέκνων τῆς Πατρίδος, καὶ ἐπὶ ταύταις συνηγήσασιν, καὶ σφοδρῶς ἐπικραύσασιν, ὅτι ὅσα ἐργάζονται καὶ ἐπιτελοῦνται νὰ κατεργάζωνται καθ' ἡμῶν οἱ ἀδιαλλάκτοι ἡμῶν τυράννοι, τὰ αὐτὰ κατεργάζονται ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς φιλογενείας καὶ τῆς υἱότικτος τινὲς τῶν υἱῶν τῆς Πατρίδος. Ἀλλ' ἀνδρίξου, ὦ Μήτηρ, καὶ ἰσχυρὰ μὴ προκαταλαβέτω Σε

δισαγμὸς καὶ δειλία, διότι θέλεις ἰδεῖν περὶ σὲ συνηγμένα τὰ ἀγαπητὰ καὶ γνήσια τέκνα Σου, ἐν ἀποφάσει ἀμεταθέτῳ, μετὰ Σοῦ νὰ ζήσωσιν, ἢ νὰ συναποθάνωσιν. Εὐ' τῇ Ὀλιγομελείᾳ Σου εἶται ἡ ἀπαράλλακτος τοῦ ἔθνους εἰκὼν, εἶσαι τὸ καθ' αὐτὸ ἔθνος, καὶ ἀρ' οὗ ἀπαξ αὐτὸ Σε καθιέρωσεν, ὡς Μητέρα φιλόπαιδα, μὴ φοβου' τῶν νεοθουμένων καὶ ἀπειθῶν τὰς πεινωρίας, ἀλλ' ἀάσῃσι ἀνευδίασως, καὶ παραλαβοῦτα τοὺς οἰάκας, διέδυσαν τὴν Ἑλληνικὴν Ὀλλιάδα πρὸς ὄρμον ἀλύμαντον. Ὑψωσεν ἐν ἰσχύϊ τὴν φωνήν σου, καὶ κατὰ τρόμαξον τῶν ἀπειθῶν τὰς καρδίαις, καὶ γνῶθι, ὅτι αἱ χεῖρες ἡμῶν, χεῖρές Σου. Περὶζῶσαι τὴν Ἑλληνικὴν ῥομφαίαν ἐπὶ τῶν μηρῶν Σου, καὶ κατὰ τοὺς παρὰ Σοὶ νόμους ἔντεινε, καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασιλεῦε. Δεῖξον ἀρετὴν Ἀρισειδῶν, καὶ Κιμώνων, καὶ ἐργάζου τὰ εἰς ἡμᾶς συτελεῦτα.

Εἰς δείγμα δὲ τῆς εἰς Ἑσὲ ἡμῶν ἀφυσιώσεως, πέμπομεν πρὸς Σε μὲ δύνάμιν πληρεξουσιότητος τοὺς συμπολίτας ἡμῶν Κυρίους Ἀναγώσῃ Χ. Ἀναργύρου, Γεώργιου Παύκουρου, Ἀνδρέαν Σουλᾶν, καὶ Χριστόδουλον Νάτζη, ἐρχόμενοι θεόθεν ἐπίτευξιν εἰς τὰς ὑπὲρ παντὸς τοῦ Γένους εὐεργετίας Σου.

Τ. Σ. Οἱ Πρόκριτοι τῆς Νισσοῦ Σπετζῶν
Ἐκ Σπετζῶν τῇ 2 Ἰαννουαρίῳ 1824.

Πρόβλημα τοῦ σχηματισμοῦ ἐνὸς Κώδικος.

Ο Περιβόητος Βενδάμ, ἐπρόβαλεν εἰς ἕνα του πείσμα διευθυνόμενον εἰς τὰς Διοικήσεις ὅλων τῶν φιλελευθέρους ἀρχαῖς ἐχόντων ἐθνῶν, νὰ σχηματισθῇ ἕνας Κώδικς Γενικῶν Νόμων, μὲ παρατηρήσεις προσηρμοσμένους εἰς κάθε νόμον.

Τὸ περιεχόμενον τοῦ αὐτοῦ ποιήματος εἶναι το ἀκολουθον.

α.) Εἰς κάθε Ἐπικρατικόν, ἡ ὠφέλεια τῶν περισσοτέρων, ἐπιζητεῖ τὸ νὰ προβλεφθῇ ἡ ἐπικρατεία αὐτῇ με ἕνα Κώδικα Νόμων ευκαταληκτικῶν.

β.) Ἡ ὠφέλεια τῶν περισσοτέρων ἐπιζητεῖ, ὅτι ο τοιοῦτος Κώδικς νὰ συντρυφεύεται μὲ παρατηρήσεις ἀναλόγους εἰς κάθε νόμον.

γ.) Ὅτι αὐτὰι αἱ παρατηρήσεις νὰ δεμελιούνται εἰς τὴν μεγαλητέραν ὠφέλειαν τῶν περισσοτέρων.

δ.) Ἡ μεγαλητέρα ὠφέλεια τῶν περισσοτέρων ἐπιζητεῖ, ὅτι αἱ παρατηρήσεις νὰ ἀκολουθοῦν προτεχῶς κάθε Νόμον.

ε.) Ἡ μεγαλητέρα ὠφέλεια τῶν περισσοτέρων ἐπιζητεῖ, νὰ ἡμπορῇ ὁποιοσδήποτε ὑποκείμενον νὰ προσφέρῃ ἕνα τοιοῦτον Κώδικα, δεμελιωμένον εἰς τὰς εἰρημένας ἀρχάς.

ς.) Ἡ μεγαλητέρα ὠφέλεια τῶν περισσοτέρων ἐπιζητεῖ, οὐσεμία πληρωμὴ νὰ δοθῇ, θιά τὸν σχηματισμὸν τοῦ τοιοῦτου Κώδικος.

ζ.) Ἡ μεγαλητέρα ὠφέλεια τῶν περισσοτέρων ἐπιζητεῖ, ὅτι ὁ Κώδικς πρέπει νὰ εἶναι τὸ πρῶμα ἐνὸς καὶ μόνου ὑποκειμένου.

η.) Ἡ μεγαλητέρα ὠφέλεια τῶν περισσοτέρων ἐπιζητεῖ, νὰ ἔχῃ τὴν ἀδειαν κάθε ξένος, νὰ παρ' ῥήσιαντῃ ἕνα τοιοῦτον Κώδικα, ὅς τις μὴν ἔχων προλήψεις, ἡμπορεῖ νὰ τὸν σχηματίσῃ καλῆτερα.

θ.) Ἡ ἔννοια τοῦ Νομοθέτου εἶναι νὰ δώτῃ τὸν ἀνήκοντα λόγον εἰς κάθε Νόμον.

Ἐπιστολὴ ἀποσταλείτα πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Βουλευτικοῦ Α. Μαυροκορδάτου ἀπὸ μέρους τοῦ Γειχοποιοῦ τοῦ Μετολογίου.

Ἐλαμπρότατε !

Δὲν πρέπει νὰ ἀποδοθῇ ἡ σιωπῇ μου ἀπὸ τὰς 7 Ἀπριλλίου, εἰς ἄλλο παρὰ εἰς τας περιστάσεις. Κατὰ τὰς εἰδήσεις, τὰς ὁποῖς λαμβάνω τὸ θάρρος νὰ περικλείσω εἰς τὴν παρουσίαν μου, ἐκστατικὸς θέλει μένει καθείς, βλέπων τὰς δυσκολίας, τὰς περιπλοκάς, καὶ τὰ ἐμπόδια, τὰ ὁποῖα ἀπήτηται εἰς τὴν ἐξακολούθησιν τῶν ἔργων μου.

Ἡ Θεὴ πρόνοια, ἥτις δὲν ἔπαυτεν ὑπεραπτιζομένη τὰ ἱερῶτατα δικαιώματά μας, ἐπαγρυπνεῖ καὶ εἰς τὸ πρῶτον τοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ ὀχύρωμα τοῦ Μετολογίου, καὶ μικρότατος αριθμὸς Ἑλλήνων, περικυκλωμένος μαλιστα καὶ διὰ ξηρὰς καὶ διὰ θαλάσσης ἀπὸ ἐχθρὸν τρομερὸν κατῴρθετε θάματα.

Ἐκ ψυχῆς χαίρων, Ἐλαμπρότατε, Σας εἰδοποιῶ, ὅτι τὸ Ἐπτάγωνον τοῦτο ὀχύρωμα εἶναι ἐπὶ τὸ παρὸν ικανὸν νὰ ἀνθέξητῃς πᾶσαν ἐχθρικήν τριβελίαν. Οἱ Ἀγγλοι τιμῆσαντες αὐτὸ με τὴν παρουσίαν τῶν τὴν παρελθοῦντων ἐβδμαδά, οὐ μόνον ἐθαύμαζαν, ἀλλ' ἐμείναν δι' ὅλου ἐκστατικοί. Ὁ Πύργος Αρ, 1 καθὼς καὶ ὁ ἀνταποκρινόμενος Ἐπταγωνικός Πύργος, τὸ κατὰ κάθετον ὀχύρωμα κατὰ τὸ σύστημα τοῦ Ἀρχιτεκτονικοῦ καὶ ἀθανάτου Μονταλμπέρου, ἡ διάθεσις τοῦ σχεδίου κατὰ τὸ νέον σύστημα τῶν Γεωμετρῶν τῆς Γαλλίας, καὶ οἱ κατὰ τὸ σύστημα τοῦ Ἀρχιτεκτονικοῦ Κλεράκου δύο Πύργοι ἀποκαθίστανται.

ἀκαταμάχητοι καὶ ἀνάλωτοι ἀπὸ τὸν ἐχ-
θρόν. Ἀφ' οὗ αὐτὰ τελειοποιήσῃ, θέλουν
εἶναι θαυμαστὸν ἀριστούργημα, ἄξιον τοῦ
Ἑλληνικοῦ ἔθνους, καὶ θεοῦ ἀναδειχθῆ
ὡς ἐν θαύμα εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἐθι-
κῆς μας ἐπαναστατικῆς. Πᾶς εὐήμων ἀ-
ποδίδει τὸν καλὸν λόγον ἑκάστου πρὸς τοὺς
σκάπτας, κτίστας, ἐπιστάτας, διευθυντάς,
πρὸς τὸν γενναῖον ἀδελφόν, καὶ φιλόπα-
τριον λαὸν τοῦ Μεσολογγίου, καθὼς καὶ
εἰς τὴν μικρὰν προσηνὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ
μας Τειχοποιεῖ. Ἰδοὺ, Ἑλλαμπρότατε,
τί κατ' ὠρίσθησαν ὀλίγοι Ἕλληνες μὲ τὴν
βοήθειαν τῆς Θεῆς προοίτιας εἰς διάστημα
ἑπτὰ ἐβδομαίων.

Ἀσκήματα τοῦ χαύδακος Ἁγίου Νικολά-
ος. Κυβ. Ὁργ. 1440

Τῆς Παναγίας 1880

Τοῦ Θεοῦ μου καὶ εὐεργέτου

Ἀντωνίου Κοκίνη. 540

Τοῦ Κ. Μακρή. 960

Τοῦ ἀοωμένου Ῥήγα. 960

Τοῦ Μοταζεμπέρου. 1490

Τοῦ Λόρδ Ὁφ Σεφιέλτ. (α) 1044

Οἱ δύο μικροὶ πύργοι τοῦ Σκεν-
τέρ-Μέν. καὶ Κωνσταντίνου

Καυάρη. 336

Ἐσχάτος Πύργος πρὸς τὸ Βα-
χίριον. τοῦ Δρακούλη. 360

Τείχος ἐσωτερικὸν τοῦ Πύργου Ἀρ 1.

Πρόσωπον. Ἁγίου Νικολάου. 150

(α) Ἐπειδὴ οὗτος ὑπερασπίσθη καὶ ἐλύ-
τρωσεν ἐβδμηήντα δύο Ἕλληνας, οἵτινες

εἶχαμεν ἐμβαλαστικῇ ἀπὸ τὸν Ἀγκῶνα

κατὰ τὸν Φεβρουάριον μῆνα εἰς τὸ πλοῖ-
ον τοῦ Κ. Φρατζέττου Πελοῖη, καὶ ἐ-

φθάσαμεν εἰς Βουδαπέστην, καὶ χωρὶς τοῦ-

του τοῦ εὐγενούς καὶ γενναίου Λαζάρου Σέ-

φιέλτ ἡμεῖς ἠδελάμεν ἀποβάνει ἀπὸ τὴν

πύαν, καὶ ἠδελάμεν χαρὴν εἰς τὴν θάλατ-

σαν, ἐπειδὴ δὲν μᾶς ἐδίχοντο εἰς τὸν

λιμένα οἱ κάτοικοι τοῦ Βουδαπέστου.

Παναγίας. 180

Ὁ Ἀντίπυργος. (Μάρκου Μπότζαρη)

Τείχος ἐσωτερικόν. 126

Μένει λοιπὸν ἀέμνη καὶ ἀνοιχθῇ ἡ πλε-

ρα τοῦ Πύργου Ἀρ. 1

Τῆς Παναγίας (Ἱεροκλείου) 144

Τοῦ Ἁγίου Νικολάου (Κοραῆ) 144

Ὁ μέγας Πύργος γωνιαῖος τοῦ Ἀθανάτου

Φραγκλίου κατὰ τὸ Ἀνατωλικὸν περιέ-

χων τοὺς δύο μικροὺς Πύργους Γκυλλόμ

Τὲλ καὶ Κοτζηοῦστου καὶ τὴν Βαταλὴν

Κυριακοῦλη. 1560

Οἱ Νέοι Ἕλληνες δὲν ἀπολείπονται

οὔτε κατὰ τὴν ἀνδρείαν οὔτε κατὰ τὴν

δόξαν εἰς τοὺς Προγόνους των. Ἢ ἐπα-

νάσκηται ἡρῶν θέλει γενήτῃ ὅχι μόνον

προτερήματα συνήθη, ἀλλὰ πνεύματα ἐξαι-

σια εἰς πᾶν εἶδος ἐπιστημῶν καὶ τεχνῶν.

Αὐτοὶ μὲ μικρὰ μέτα θελουσι ἐκτελέ-

σει ἔργα θαυμάσια. τοιοῦτος ἦτο πάν-

τοτε ὁ ἔθνικός μας χαρακτήρ, καὶ ἡ Εὐ-

ρώπη ὅλη ἔλαβεν ἡδὴ ἱκανὴν αὐτοῦ μέ-

χει τοῦδε πείραν, καθὼς καὶ δ' ἐχθρὸς τῆς

ἀνθρωπότητος καὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐ-

ξαίρετα καὶ σωτηριώδη μαθήματα. Διὰ τὰ

ἐπιταχυομένη ἀκομῇ τὰ ἔργα, Σας καθικε-

τεῖω, Λυθέντα, καὶ εὐδελήνῃτε καὶ μοι

γαλῶπι παῖλοι, σῆλοι, κτίσαι, χοῦμα-

τα, βόμβες, καὶ κανόνια, μ' ὅλον ὅτι

κατὰ τὸ παρὸν ἔχουμεν κανόνια ἱκανὰ,

καὶ ταῦτα μὲν περὶ τούτων ἐγὼ δὲ πάν-

τοτε μετὰ προθυμότητος εἰς τὰς προσ-

γὰς Σας, ἔχω τὴν τιμὴν καὶ εἶμαι μὲ βα-

θύτατον σέβας.

Τῆς Ἑλλαμπρότητος Σας

Γαπεινότητος καὶ εὐπειθέστους δαῖτος.

Μιχαὴλ Πέτρον. Κοκίνη.

Μεσολόγγιον τῇ 14 Μαΐου 1826

Μεσολόγγιον 24 'Ιαννουαρ) Τό Σῶμα τῶν ἀνδρείων Σουλιωτῶν ἤδη εἰσιμαίζεται εἰς ἐκστρατείαν· αἱ ἐσωτερικαὶ διατάξεις τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἡ παρουσία τοῦ λαμ. προῦ Λόρδου Βύρωνος, καὶ ἡ κατὰ τῶν ἐχθρῶν κοινὴ προθυμία, μᾶς δίδουσι χρεσσας ἐλπίδας, ὅτι δὲν θέλουσι ἀκολουθήσει πλέον τὰ λάθη τοῦ παρελθόντος χρόνου.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Βουλευτικοῦ Κύριος Α. Μαυροκερδάτος ἐπεσκέφθη σήμερον τὸ Τυπογραφεῖον μας, καὶ εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν ἐφανερώτε πρὸς τὸν παρευρεθέντα Συντάκτην, τὰ διὰ τὸν τύπον ἐλεύθερα καὶ εὐγενῆ του φρονήματα· βεβαιωμένοι ἀπὸ τας καλὰς βάρεις τῶν πράξεών του ἐλπίζομεν πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ τὴν ἀτάραχον σερέωσιν τῆς ἐλευθερίας τοῦ τύπου.

Μεσολόγγιον τῇ 29 'Ιαννουαρίου) Σήμερον διεσπάρη ἐνταῦθα ἡ φήμη, ὅτι ὁ Μέγας Ἄρμεσθης τῶν Ἰονικῶν Νήσων Κύριος Θωμᾶς Μαίτλανδ ἀπέθανεν εἰς Μάλταν· περιμένεται δὲ ἡ ἀληθὴς περὶ τοῦ του εἰδήσις.

Μεσολόγγιον 30 'Ιαννουαρ) Τόσον ἀποτέλεσμα ἔλαβεν ὁ ἀποκλεισμός τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου, τοῦ ὁποῦ τὸν ἐκπλουν ἀπὸ τὸν Κορινθιακὸν ἐκονοποιήσαμεν εἰς τὸν 5 'Αρ., ὥστε καὶ ὅταν ἐτραβήθησαν τὰ ἐχθρικά εἰς τὸν Κόλπον, πολλὰ μικρὰν διαφοράν ἠγάθημεν εἰς τὴν συνέχειαν τῆς διὰ θαλάσσης ἀνταποκρίσεώς μας, μὲν ὅλον ὅτι ἐτάθησαν ὑπὲρ τὴν μίαν ἐβδομάδα ἀντικρυ τοῦ λιμένος μας. διὰ τοῦτο οὐδὲ νὰ τὸ κοινοποιήσωμεν ἀμέτῳς ἐσυλλογίσθημεν διὰ τῆς ἐφημερίδος μας. Ἐροχθὲς πάλιν ἐκβῆκαν

τέσσαρα ἐχθρικά, τὰ ὅποια διευθύνθησαν κατὰ τὴν Ζάκυνθον καὶ Κλαρέτζαν· Σήμερον δὲ ἐφάνη ἐν ἐξ αὐτῶν ἐπιστρέφον εἰς τὸν Κόλπον, καὶ ἔχον ἐν τῶν κατάρτιών του συντριμμένον.

Ὁ πρῶτος καὶ Κυριώτερος σκοπὸς τῆς Ἀγγλικῆς φιλελληνικῆς Ἑταιρείας (Κομητάτου) εἶναι τὸ νὰ δώσῃ εἰς τοὺς Ἑλληνας ἐκείνας τὰς Πολιτικὰς καὶ Πολεμικὰς Γνώσεις, τῶν ὁποίων ὑπερῆθησαν εἰς τὸ διάστημα τοῦ βδελυροῦ ζυγοῦ τῶν Ὀθωμανῶν. Ὁ δευτερός σκοπὸς τῆς εἶναι νὰ ἀποκαταστήσῃ σερεὺν ὅλον ἐκεῖνο τὸ ὅπου ἤθελε συστήσῃ. Διὰ νὰ αὐξήτῃ τὰς τῶν Ἑλλήνων Πολεμικὰς γνώσεις ἐτύσσε Πολεμικὸν Μηχανουργεῖον (Laboratoire) εἰς Μεσολόγγιον· διὰ νὰ ἀποκαταστήτῃ δὲ σερεὺν τὴν αὐτοῦ τύσῃν, ἐπιθυμεῖ νὰ ἀπολαύτῃ θῶδεκα μαθητὰς ἡλικίας 16 ἕως 20 ἐτῶν οἱ ὅποιοι θέλουσι προσκολληθῇ εἰς αὐτὸ ἢ ὡς Διυλισαί, ἢ ὡς Πολεμικοὶ Μηχανουργοί, ἢ ὡς ξυλουργοί, ἢ ὡς Μεταλλοχρυσῆται, ἢ ὡς Παφυλοτεχνῆται, ἢ ὡς Σιδηροχαλκοτύποι, ἢ ὡς Τροχοποιοὶ καὶ Αἰαζοποιοί. Οἱ ἀρχαρίοι οὗτοι θέλουσι ἀπολαμβάνειν τὴν καθημερινὴν τροφὴν των καὶ 15 γρόσι μισθὸν κατὰ μῆνα, ἐν ὅσῳ ἡ διαγωγή των εἶναι ἐνάρετος.

Εἰδοποιεῦνται οἱ Κύριοι Συνδρομηταί, ὅταν λαμβάνωσιν ὁποιαδήποτε χρεῖον πληροφορίας, ἢ ὅτις ἄλλου ἀναφερομένου εἰς τὴν ἐφημερίδα, νὰ διευθύνωσι τὰς ἐπιστολάς των πρὸς τὸν Συντάκτην, Λοτὸρ 'Ιωάννην 'Ιακώβον Μάγερ.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Αρ. 10

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι.

Φραγκλῆνος.

Μισολόγιον τῆ 2 Φεβρουαρίου 1824.

Περὶ τῶν ἀναφορῶν τῶν νόμων πρὸς
τὰς δικασίας, καὶ τῶν δικασιῶν πρὸς
τὰς ἀποδείξεις.

Σκοπούμενον εἶναι τῶν σοφῶν νόμων νὰ
προξενῶσιν, ὅσον τὸ δυνατόν πλείοτερον,
τὴν εὐδαιμονίαν τῶν περισσοτέρων ἀνθρώ-
πων· ἀλλ' οἱ νόμοι, εἴτε καλοὶ εἶναι, εἴτε
κακοί, τότε μόνον ἐνεργοῦν, ὅταν ἐξ αὐ-
τῶν προκύπτῃ δίκαια καὶ ἐνοχί.
(obligationes) τὰ μὲν δίκαια ἐμπεριέχουν,
ὅσα καλὰ καὶ εὐάρεστα, ὅτα προξενοῦν
ἀπολαυσιν καὶ ἀνταίρεσιν· αἱ δὲ ἐνοχαι,
ὅσα ἐπαχὴ καὶ ἐπίποννα, ὅτα ἐπιφέρουσιν
ἐνόχλησιν καὶ γένησιν, τῶν ὁποίων ὁμοῦς
πραγμάτων τὸ κακὸν συγκροτεῖται ἀπὸ τῶν
καλῶν, ὅσα ἐξ αὐτῶν πηγάζουσιν. Ἰδοὺ
τοῦλάχιστον τὰ χαρακτηριστικὰ τῶν καλῶν
νόμων· οἷδὲ κακοὶ γεννῶσιν ἐνοχὰς πε-
ριττάς, καὶ πλέον ἐπαχθεῖς παρὰ ὠφε-
λίμους.

Οἱ νόμοι ἤθελον εἶσθαι διόλου ἀ-
τελεσφόρητοι, ἂν ὁ νομοθέτης δὲν ἐθέ-
σπειε καὶ ἄλλους, οἱ ὅποιοι συντείνουν
εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν προθεσπιθέντων·
οὗτοι δὲ οἱ δεῦτεροι νόμοι εἶναι οἱ τῆς
φρονήσεως.

Χωρὶς ἐνταῦθα νὰ σημειώσωμεν
τὴν μετὰ τῶν νόμων τούτων διαφορὰν,
θέλομεν ὀνομάσαι τοὺς κατωτέρους νόμους,

οὐσιαστικοὺς, καὶ τοὺς δευτέρους, ἐπιθετοὺς.

Ὁ πρὸς ὃν ἄρος τοῦ δικαστοῦ εἶναι
ἡ ἀπόφασις, ὅπως καὶ ἂν τὴν ὀνομάσω-
μεν, εἴτε κρίσιν, εἴτε ψῆφον, εἴτε θέ-
σπισμα καὶ διδασκαλίαν.

Ὅταν ιδιώτης τις διευθύνεται πρὸς
τὸν δικαστὴν, ὁ σκοπὸς τοῦ εἶναι νὰ τοῦ
ζητήτῃ μίαν ἀπόφασιν, ἣτις θέλει εἶσθαι
σχετικὴ, ἢ εἰς μίαν πράξιν, ἢ εἰς ἓνα
δικαίον. Ὅταν πρόκειται λόγος περὶ πρά-
ξεως, ζητεῖται, εἰς τὴν δικαστὴς φρονῇ
ἀληθῆ ἢ ψευδῆ τὴν πράξιν, τὴν ὁποίαν
καθυποβάλλουν εἰς τὴν κρίσιν τοῦ, καὶ
τότε ἡ ἀπόφασις ἔχει βᾶσιν τὰς ἀπο-
δείξεις. Ὅταν δὲ πρόκειται λόγος περὶ
δικαίου, ζητεῖται, ποῖος ὁ νόμος περὶ τοῦ
δεῖνα, ἢ τοῦ δεῖνα πράγματος, ποῖα δι-
καια χορηγεῖ, ποῖα δίκαια ἐπιβάλλει.

Ὅταν ζητῆται παρὰ τοῦ δικαστοῦ
μία καταφατικὴ ἀπόφασις, ἀποτεινομένη
εἰς τὴν ἀπολαυσιν τοῦ δικαίου, καὶ τὸ
ζητήμα ὑπόκειται ἔτι εἰς ἀντιδικίαν
σιν, τότε ὁ ἀντίδικος ζητεῖ μίαν ἀντε-
φατικὴν ἀπόφασιν, μὴ υποκειμένην εἰς
τὴν ἐνοχλήν, τὴν ὁποῖαν ὁ ἐναντίας ἐπιφέ-
ρει κατ' αὐτοῦ.

Ἐδῶ ἐμπεριέχεται ὁ τιμωρητικὸς
νόμος, ὁ αὐτὸς ὀνομαζόμενος κοινῶς καὶ
πολιτικὸς· διότι ζητεῖται, τίς ὁ λόγος
τοῦ τιμωρητικοῦ; τοῦ ψηφίζειν, εἰς πρῶ-
τον ὀνομαζομένη ἐγκληματικὴ, εἰς κα-

(2)
βεβαιωτική ή όχι, και επομένως εάν τὸ ἐγκαλούμενον ἄτομον (πρόσωπον) πρέπη νὰ καθυποβληθῇ εἰς τὴν ἐνοχλὴν, ὥστε νὰ λάβῃ τὴν νόμιμον ποινὴν ταύτης τῆς πράξεως.

Μεταξὺ ὅλων τούτων τῶν ζητημάτων τὸ χρέος τοῦ δικαστοῦ εἶναι τὸ νὰ ἐπιτυχάνῃ ὅλας αὐτὰς τὰς ἀποδείξεις ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, ὅσον τὸ δυνατόν μετ' ἐνὸν καλλίτερον τρόπον, παραβάλλων, καὶ ψηφίζων κατὰ τὴν δυνατὴν αὐτῶν πιθανότητα.

Οὕτω λοιπὸν ἡ δικαστικὴ εἶναι συσσωδῶς ἐπιστήμη τοῦ ἐπιφέρειν τὰς ἀποδείξεις.

Μεσολόγγιον .

Τέλος τοῦ παραρτήματος τῶν πρακτικῶν.

Εἰς τὸν 8 ἄρ. ὑπεσχέθημεν νὰ δημοσιεύσωμεν, ὡς συνέχισαν τοῦ παραρτήματος τῶν πρακτικῶν, τὰ ψηφίσματα περὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν συμβούλων· ἥδη, κρίνοντες περιττὴν τὴν δημοσίευσιν αὐτῶν, προσθέτομεν μόνον, ὅτι μέλη τοῦ πολεμικοῦ συμβουλίου εἶναι οἱ Στρατηγοὶ Νότης Μπότσαρης, Μητῆος Κουτσογιάννης καὶ Νικέλαος Στοιμάρης· τοῦ δὲ πολιτικοῦ, οἱ Κύριοι Πάνος Γαλιάνη, Ἰωάννης Τρικούπη, Γεώργιος Αἰνιάν, καὶ Τάτσης Κ. Μαγγίνα· οὗτοι θέλουσιν παρευρίσκειν μετὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Βουλευτικοῦ Α. Μαυρογεωργιάδου, καὶ θέλουσι τυμπράττει μετ' αὐτοῦ, ἐν ὅσῳ εὐρίσκεται ἐπὶ τῆς Γενικῆς διεσθύνσεως τῶν πραγμάτων.

Αἱ τελευταῖαι εἰδήσεις ἀπὸ τὰ σύνορα τῆς Ἀκαρνανίας μάς φανερώουν, ὅτι ὁ Μπεκὴρ-Τζογαδόρος δὲν ἔχει περισσότερους ἀπὸ ὀγδοήκοντα στρατιώτας· αὐτὴ εἶναι ἡ μόνη δύναμις ἣτις φυλάττει κατὰ τὸ πικρὸν αὐτὸ τὸ φρούριον. Ὁ Ἐμὴρ-Πα-

σᾶς, μετ' ἐνὸν Ἀχμέδ-Πασᾶν, εὐρυσκόπη εἰς Ἄρταν μετ' ἐνὸν χι. ακοσίους· ὁ πρῶτος μελετᾷ νὰ εἰς Μπεράτι, ὅπου οἱ ἐναντίοι ται ἡμέραν παρ' ἡμέραν ἰσχυρὰ καὶ κτυποῦν ἀναφανδὸν τὴν φατρίαν· θέλει ἀφήσει δὲ εἰς Ἄρταν τὸν ἀπὸ Πασᾶν μετ' ἐνὸν πεντακοσίους.

Χθὲς ἐλάβομεν ἀπὸ διάφορα ἐξωρικὰ μέρη βεβαίως τὴν εἰδήσιν περὶ τοῦ θανάτου τοῦ Κυρίου Θ. Μαίτλανδ, Μεγαλοῦ ἄρμοστοῦ τῆς Ἰονικῆς Διοικήσεως· οὗτος ἐτελεύτησεν εἰς Μάλταν μετ' ἀποπληξίαν, κατὰ τὴν 5 Ἰανουαρ. ε.π.

Ταχυδρομία .

Ἀπόσπασμα γραφῆς τοῦ Συνταγματάρχου Κυρίου Στανχώπου πρὸς τὴν Σεβαστὴν Διοίκησιν τῆς Ἑλλάδος. εἰς Κρανίδιον.

Μεσολόγγιον 3ο Δεκεμβρίου 1823 .

Ἀποσπασθεὶς ἀπὸ τὴν φιλελληνικὴν Ἀγγλικὴν ἑταιρείαν πρὸς αὐξήσιν τῶν συμφερόντων τῆς Ἑλλάδος, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλλω εἰς τὴν προσοχὴν τῆς Σεβαστῆς Διοικήσεως τὴν σύστασιν μιᾶς ταχυδρομίας εἰς τὴν Πελοπόννησον πρὸς μεταφορὰν ἐπιστολῶν καὶ ἄλλων φακέλλων. Παρατηρήθη ὅτι εἰς κάθε τόπον ἡ ὀγλίγωρος κυκλοφορία τῶν ἰδεῶν εἶναι ὁ ὁδηγὸς εἰς τὴν κοινὴν εὐτυχίαν, καὶ ἔτι περισσότερον εἰς τὸν ἐλευθερον καὶ ἐμπορικόν. Πεισμένος ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν προβάλλω εἰς τὴν Σ. Διοίκησιν νὰ ἐπιχειρήσῃ μετ' ἰδιάμου ἐξῆς τὴν σύστησιν μιᾶς τακτικῆς ταχυδρομίας, κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

Κέντρον αὐτῆς θέλει εἶναι ἡ πόλις Τριπολιτζᾶ, ἔχουσα πόλεις ἀνταποκρινομένης τὴν Γασούνην τὸ Ναύπλιον καὶ

...θεν· ὥστε διὰ μὲν τῆς Γασούνης
... ἢ μετὰ τῆς Δυτικῆς Ἑλλά-
... πτανήσου ἀνταπόκρισις, διὰ δὲ
... λοίου ἢ μετὰ τῶν Νήσων τοῦ
... εἰλάγους, καὶ διὰ τῆς Κορίνθου
... τῆς ἀνατολικῆς Ἑλλάδος.

Οἱ πεζοδρόμοι θέλουν διευθύνονται
ἡμέραν πρὸς Κορίνθον καὶ τὴν ἄλλην
Γασούνην.

Διὰ τὰς ἐπιστολάς καὶ φακέλους θέλει
ῶνεται κατὰ τὸ βάρος καὶ τὸ διάστη-
... τῆς μεταφορᾶς των.

Σημ. Ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ λάβῃ ὅποιανδήποτε
τε ὁδηγίαν ἀναφερομένην εἰς τὴν νεοσυσ-
... θησομένην ταύτην ταχυδρομίαν, εἰς
διευθύνεται πρὸς τὸν Συντάκτην τῶν Ἑλ-
... ληνικῶν Χρονικῶν Κύριον Δρ' Ἰω. Ἰάκωβον
Μάγερ εἰς Μεσολόγγιον.

Περὶ τῆς ἐλευθερίας τοῦ τύπου, καὶ περὶ
τῆς ἐξετάσεως τῆς γενεμένης εἰς ὅσα
διὰ τοῦ τύπου ἐκδίδονται.

Ἀδύνατον νὰ προσδιορίσωμεν ἀκριβῶς
ὅποσα κακὰ πηγάζουν ἀπὸ τὴν ἐξέτασιν
ταύτην, διότι εἶναι ἐπίσης ἀδύνατον νὰ
προσδιορίσωμεν μέχρι τίνος ἡμποροῦν τὰ
τοιαῦτα κακὰ νὰ προχωρήσωσι. Τούλαχι-
... στον ἐξ αἰτίας τῆς ἐνδέχεται νὰ ἐμποδισθῶ-
... σιν ὅλαι τοῦ ἀνθρωπίνου νοῦς αἱ πρό-
... δοι εἰς ὅλα τὰ ἐπαγγέλματα. Ἄν ἔμε-
... νε τῆς ἐξετάσεως ἡ ἐξουσία εἰς τὰς χεῖ-
... ρας τῶν ἐξουσιασῶν, σήμερον ποῦ ἡθέ-
... λομεν καταστήσει; ἀναμφιβόλως καὶ ἡ
Θρησκεία, καὶ ἡ Νομοθεσία, καὶ ἡ Φυ-
... σικὴ, καὶ ἡ Ἠθικὴ ἡθελον εἶσθαι ἀκό-
... μη εἰς τὴν πρώτην αὐτῶν νηπιότητα.

Ἡ ἀληθὴς ἐξέτασις εἶναι ἡ ἀπὸ
μέρους τοῦ κοινοῦ ἐκείνου τοῦ φωτισμέ-
... νου, τὸ ὅποιον τὰς μὲν ἐπικινδύνους δο-
... ξασίας ἀποβάλλει μὲ καταφρόνησιν, ἀπ'
ἐναντίου δὲ ἐνθαρρύνει τὰς ἐκφυλεῖς

ἐφυρρίσεις. Εἰς διοίκησιν ἐλευθερίας
... θρασυῆτος ἐνὸς ὑβριστικοῦ ποιήματος δὲν
διασώζει τὸν ποιητὴν ἀπὸ τὴν κοινὴν κα-
... ταφρόνησιν· ἀλλὰ πάλιν ἐξ ἀντιφάσεως,
τὴν ὅποιαν εὐκόλως ἡμποροῦμεν νὰ ἐξη-
... γήσωμεν, ἡ ἀπὸ μέρους τοῦ κοινοῦ συγκα-
... τήβασις περὶ τὰ τοιαῦτα ἀναλογεῖ μὲ τὴν
αὐστηρότητα τὴν ἀπὸ μέρους τῆς Διοική-
... σως.

Μεσολόγγιον.) Ἐκτὸς τοῦ πρώτου Δι-
... καστηρίου τῆς Αἰτωλίας τὸ ὅποιον ἐσυστή-
... θη τακτικῶς πρὸ ἐνὸς ἡδὴ χρόνου, καὶ
ἔχει τὴν Καθέδραν του εἰς ταύτην τὴν
πόλιν, κατ' αὐτὰς ἐσυστήθη καὶ ἑτερου
πρώτον Δικαστήριον εἰς Ἀνατωλικὸν· αὐ-
... τὰ θέλουν χρησιμεύει ἱκανὸν καιρὸν δι'
... ὅλην τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα· ἐπειδὴ δὲ
μέχρι τῆς σήμερον διωρίζοντο διὰ τὰς
ἐκκλητοὺς ἐπιτροπαί, πρᾶγμα τὸ ὅποιον
εἰς τὴν Διοίκησιν ἔφερε πολλὰς δυσκολί-
... ας, ἐσυστήθη, ἐκτὸς τοῦ πρώτου, εἰς ταύ-
... την τὴν πόλιν καὶ Δικαστήριον τῶν ἐκκλη-
... των, συγκείμενον ἀπὸ ἑπτὰ μέλη· τοῦτο,
ἐκτὸς τῶν ἰγκυλισμένων εἰς αὐτὸ ὑποθέ-
... σεων, καὶ τῶν ἐγκληματικῶν, θέλει κρί-
... νει καὶ τὰς λείας τῶν θαλασσιῶν κατα-
... δραμεῶν (κυρσάρων).

Πρὸς τὸν Κύριον Συντάκτην τῶν Ἑλ-
... ληνικῶν Χρονικῶν.

Φίλε Δόκτωρ!

Μ' ὅλον ὁποῦ γνωρίζω, ὅτι τὰ Ἑλλή-
... κα Χρονικά περιορίζονται εἰς τὸ νὰ δη-
... μοσιεύωσι μόνον πολιτικὰ καὶ πολεμι-
... κας εἰδήσεις, ἵσως δὲν ἡθελε γένη περι-
... τὸν νὰ προστίθενται καί τινα ἄρθρα Γεν-
... γραφίας, ἐπισήμης ὅτι πάντῃ ἀπὸ πλητε-
... ρωμένης ἀπὸ τὰ πολεμικά καὶ πολιτικά.

Αἱ Μύται εὐαρεστοῦνται εἰς τὴν βα-
... θεῖαν εἰρήνην, ἡμπορεῖ νὰ εἴπῃ τις, κα-

ἔχει εἰς τοὺς Θορυβάδεις πατάγους τοῦ Ἄρεος· Τίς ἔχει νουν νὰ σκέπτεται περὶ Γεωγραφίας, ἐν ᾧ πορεύεται πόλεμος; Ναί, ἀποκρίνομαι, ἀλλὰ μία διατριβὴ περιέχοντα παραλληλισμὸν νέων οὐράτων μὲ παλαιὰ, καὶ παλαιῶν πύλων μὲ πολλὰ σωζόμενα ἢ ὅτι ἐρείπια, ἐξαιτημένη ἀπὸ Σράβωνα, Παυσανίου, Θουκυδίδου, Πολύβιου, καὶ ἄλλους συγγραφεῖς ἑλληνίας, καὶ ἐπικυρωμένη μὲ τὴν αὐτοπρόσωπον παρατήρησιν τοῦ γράφοντος, ἡμυνοῦσε νὰ ἐξηγήσῃ πολλὰς πολλὰν παλαιῶν ἀγώνων θέσεις, καὶ νὰ σαφηνίσῃ εἰς τοὺς ἀναγιώσκοντας τὴν νέαν ἱστορίαν

μας φιλόλογος, ὑποὶ τῇ Γραφίᾳ, τὰς, τὰ Βασιλικὰ, τὸ Καρπενήσι, ἀλλὰ τόσα χωρία τῆς Ἑλλάδος, τὰ ποῖα ἀπαθανατίσθησαν μὲ ἡρωϊκὰς νυν Ἑλλήνων ἀνδραγαθίας.

Ἰδοὺ εἰλικρινῶς το φρόνημάμι δέξαι τὴν μικρὰν μου διατριβὴν, καὶ αὐτὴν κρίνῃς ἀξίαν νὰ ἀναπληρωθῇ ἐνὶ τὸ κενὸν εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Χρονικά, ἐξακολουθήσῃ τὴν δημοσιουμένην, ἐκδίδων πότε ἐν ἄρβρον, καὶ πότε οὕτω εἰς τὰ ἐπόμενα φύλλα.

Ἐν Μετολογίᾳ τῇ 31 Ἰαν. 1823.

Ὁ φίλος σου Γ. Αἰνιάν.

ΘΟΥΡΙΟΝ ΑΣΜΑ.

Ἑλλήνων παῖδες,
ἄνδρες γενναῖοι,
ὁρμάτε πάντες
κατὰ ἐχθρῶν.
Τουρέκι εἰς χεῖρας
δράξετε, κ' εἴτα δ'
εἰς ὦμον ξίφος
τὸ κοπτερόν.
Αὐτὰ σολίζουσιν
ἑσὰς μεγάλως,
καὶ θά τιμήσουσιν
δια' παντός.
Σάλπιγγ' ἀκούετε;
σαλπίζει μάχην,
αὐτὸ προσάξει
τῶρ ὁ Θεός.
Ἰδοὺ δ' Ἄρης
ἑσὰς προσμένει,
καὶ ὠπλισμένη
ἔσθ' ἡ Παλλὰς.
Πατρίς μου χαίρει,
Θεὸς ποιεῖ σε,
καὶ βουδίζει,
φίλη Ἑλλάς.
Ἄρης φωνάζει,
ἀκούτε τῶρα;
αὐτὸς προσάξει
πολλὰ ἀγαθὰ.
Θέσετε τάξιν
εἰς στρατὸν, λέγει,
καὶ ἐπὶ μάχῃ

Δέκαρχος ἔσω·
πρῶτος πεντάρχου,
καὶ οἱ δὲ ἄς ἀκούουσιν
τὸν Λοχαγόν.
Ἀρχὴς πενήντα δ'
ἑκάτον πάντως
ἄς ὑπεκούῃ
τὸν ἀρχηγόν.
Κ' ἐπάνω τούτων,
Ἀρχὴς χιλίων
λερέσθω πάντων
ἡ κεφαλὴ.
Στρατηγὸς δ' ὅταν
παρῶν ὑπάρχῃ,
τούτου γενέσθω
ἡ προσαγὴ.
Αὐτὰ μὲν Ἄρης
ἡ δὲ Ἀθῆνη
ὑπαγορεύει
τὰ ἐφεξῆς.
Βουλὴ μὲν πρῶτον
γερόντων λέγει,
ἃς ἔχῃ κράτος
πᾶσις ἀρετῆς.
Ἐσῶσιν πάντε
νουνεχεῖς πάντες,
χ' ὅ Πρόεδρός των,
ἑκτος αὐτοῖς.
Ὅξυς νεῖται,
ἔτοιμος πρᾶξαι,
καὶ ἐπὶ μάχῃ

Ἐπιτα δ' ἄνδρας
ἐκάσῃ πόλιν
σαφούς ἄς ἐστήνῃ,
καὶ συνετοῖς.
Παλλὰσος λατρεῖς,
καὶ τῶν Μουσῶν,
καὶ Ψείβου πάντας
ἀγαπητοῖς.
Ἀφ' οὗ δὲ ταῦτα
γένησιν οὕτως,
ἰδοὺ τί λέγει
Θεῖα φωνή.
Ὅμανεῖτε,
γενῆτ' ἀνδρείοι,
κὶ ἄς ἀνταγήσῃ
ὅπλων ἀλαγῇ.
Θούριον ἄσμα
ἄδειτ' ὕμνεῖτε
Ἡρώας πάντας
τοὺς παλαιούς.
Θεμισοκλέα,
καὶ Μιλτιάδην,
κ' εἰς τὴν Τρωάδα
τοὺς Ἀχαιοῖς.
Ὀῖον τὸ Σάρπτος
τοῦ Ἀχιλλέως
καὶ Ὀδυσσεὺς
πᾶσις μηχανάς.
Ἰνὰ πορθεῖτε
πόλεις μεγάλας,
αὐτάς νεκρῶσθε τε

Τύραννοι πέπτοντο
ἀστερεῖς, ὅταν
πάντων τὸ μένος
συνενωθῇ,
Καὶ λαμπρὸν σῆμα
ἐν ευδρείας,
εἰς γῆν καὶ πόντον
ἀνυψωθῇ.
Ὅθεν κινεῖσθε
μέθυμον μέγαν,
κ' ἐκδικηθῆτε
κατὰ λησῶν,
Τουρκῶν βαρβάρων,
αὐτοὶ γὰρ πάντας
καοὺς μαινοῦσιν
τοὺς τῶν παλαιῶν.
Διώξῃ ἀχρεῖον
Μωάμεθ ὄχλον,
ὃς τις μολύνει
τὴν θεῖαν γῆν.
Καὶ εἰς τὰς διούσας
φέρετε ὕμνον,
εὐθερίας
τὴν ἀπαρχὴν.
Τῆς ὁμοῦ, ὁ ἕρος,
κ' ἐκ λήθρου εἰς λόφον
ΣΤΑΥΡΙΟΥ σημειῖον
ἄς κινηθῇ.
Κ' ἐς Κωνσταντίνου
τὴν τερπνὴν πόλιν
μετὰ θεοῦ ἀμβων

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

ΧΡΟΝΙΚΑ.

Αρ. 11

Ἰάηλῳ ὀφείλη, τοῖς πλείοσι.

Φραγκλῖνες.

Μετολόγγιον τῆ 6. Φεβρουαρίου 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Αἱ τρεῖς Ναυτικοὶ Νῆτοι Ὑδρα, Σπέτζαι,
καὶ Ψαρόρα πρὸς τοὺς Ἕλληνας
ἀπαντας.

Μὴ γένοιτο, ἄνδρες Ἕλληνες, νὰ νομί-
σῃτε, ὅτι εἰς ὑμᾶς ἀποτεινόμεθα ἐπὶ σκοπῷ
καυχώμεν, ἢ νὰ δείξωμεν, ὅτι μὲ τὰς
δουλεύειν μᾶς ὑπεχρεώταμεν τὴν Πατρίδα!
Ἡμεῖς ἐντελῶς γινώσκουμεν, ὅτι, ὅσα καὶ
ἀν καμὴ χριστιανὸς ὑπὲρ τῆς ἀγίας ἡμῶν
πίστεως, ἢ δίκαιος πολίτης ὑπὲρ τῆς Πα-
τρίδος, πάντα μικρὰ νομίζονται, παρα-
βαλλόμενα μὲ τὰ πρὸς αὐτὰς χρέη του.
Τούτο μόνον μᾶς βιάζει νὰ λύσωμεν τὴν
συνήν, ὅτι, ἐν ᾧ τρία σχεδὸν ἔτη κα-
ταπανήταντες τὸ χρηματικόν μας, χύ-
νουτες τὸ αἷμά μας, καὶ θυσιάζοντες τὰ
πλοῖά μας, ἐρθεῖραμεν τὴν κατάστασίν μας,
καὶ μὲ ἐλίγην τοῦ ἔθνους συνδρομὴν ἀν-
τιπαρατιτόμεθα μὲ τὰς ὑπερόγκους θα-
λασσίους δυνάμεις τῶν ὀθωμανῶν, καὶ λοι-
πῶν βαρβάρων, ἀπαντα τὰ ἴδια παρα-
βλέποντες, καὶ ὅλοι χαριζόμενοι εἰς τὴν
σωτηρίαν τῶν ὁμογενῶν μας, θεωροῦμεν
ὀλίγους τινὰς ἀρπαγας, αἵτινες πρᾶγοντες,
καὶ φέροντες παντοῦ τὴν ἀταξίαν, τὰς
ἐλθόντας, καὶ τὰς καταχρήτας, τὰ πάν-
τα διασπέρουσι εἰς ἰδίαν τῶν ὀφελείαν,

καὶ καταγδύνουσι τὴν ταλαίπωρον Ἑλλάδα.

Ὑπὸ τῆς τυραννίας αὐτῶν κατα-
βαρύνεται ἀδίκως ὁ λαὸς μὲ δυσφορη-
τάτους φόρους· ἐν ᾧ αἱ πρόσδοι μόνον
τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, εἰάν ὑπὸ τῆς ἀ-
συστασίας δὲν ἡμελοῦντο, καὶ ἀπὸ τῶν ἐκ
μόνης τῆς ἀτυστασίας ὑπάρχοντες, δὲν δι-
ηρπάζοντο, ὑπεραρκοῦσαν πρὸς τὰς ἐπι-
σίους ὄλας κατὰ ξηράν, καὶ κατὰ θάλασ-
σαν ἀνάγκας. Οὐδεὶς ἐντελεῖται τῶν νό-
μων οἱ ὅποιοι ἔπρεπε νὰ ἐπιφέρωσι τὴν εὐθα-
μονίαν τοῦ ἔθνους· ὁ δὲ καθημερινῶς φο-
ρολογούμενος πολίτης οὐδὲ τὴν ἰδίαν αὐ-
τοῦ ὑπαρξίν βλέπει ἐν ἀσφαλείᾳ· ἀπει-
κίζεται ὁ ἐνάρτεος πατριώτης· νὰ ἰδῇ ποτὲ
τὸ ἔθνος ἀνεξάρτητον· οἱ δὲ ὑπὲρ τῆς
αὐτοῦ σωτηρίας κατεξοδευθέντες γενναῖος
ἀδημονοῦσι, βλέποντες, ὅτι, ὕστερον ἐπὶ
τόσας θυσίας, καὶ ὀλατῶν τὰ πλεῖστα ἀν
θυσιάζουσι, δὲν θέλουν δυνηθῇ νὰ ὑπε-
ραπτιθῶσι τὴν Ἑλλάδα κατὰ τοῦ ἐξω-
τερικοῦ ἐχθροῦ, ἐν ᾧ ἄλλοι πολλὰ ἐ-
πικινδυνώτεροι ἐχθροὶ ἐσωτερικοὶ καταπί-
νουσι εἰς ἐσχάτης ῥαυίδος τὸ αἷμα
αὐτῆς.

Ἐκ τῶν τοῦ λήγοντος ἔτους προσό-
δων τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, τελωνίων,
ἐράνου, καὶ θατμοῦ, ὅσα κατὰ ξηράν
ἐτυνάχθησαν, μόνον γρόσια ἑκατὸν εἰκο-
σι μίαν χιλιάδας, καὶ ἑκατὸν τεσσαράκον-
τα ὀκταὶ, καὶ παράδες τριάκοντα, ἐστὶ

θησαν ἀπὸ τὴν Διείκητι εἰς τὰς τρεῖς Ναυτικὰς Νήσους, ὡς ἡ ἐπὶ τοῦ τέλους καταγραφὴ φανερώνει. "Αὐτοὶ Πελοποννήσιοι, σεις γινώσκετε, ὅποτα ἐπληρώτατε. σεις, λέγομεν, διότι ἐφέτος κατὰ ξηρὰν ἡ Πελοπόννησος μόνον ἔμεινεν ἐλευθέρα ἐμβολῆς ἐχθρῶν στρατευμάτων· εἰς ἡμᾶς δὲ μόνον ἀνήκει νὰ σᾶς φανερώσωμεν, ὅποτα ἐλάβομεν· ἀλλὰ μήπως τὰ περισσότερα κατὰ ξηρὰν ἐξωδεύθησαν, ἐν ᾧ παραμικρὰ στρατιωτικὴ βοήθεια δὲν ἐκινήθη πρὸς βοήθειαν τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος, ἥτις διὰ τοῦτο καταληλατεῖται, καὶ κατερημόνεται ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς; ἢ πρὸς υπεράσπισιν τῆς Δυτικῆς, ὅπου καὶ τὸ Μεσολόγγιον, τὸ προπύργιον τῆς Πελοποννήσου ἀφέθη εἰς τὴν Θεῖαν πρόνοιαν· κινδυνεύον δὲ τὰ ἔσχατα, διετώθη μόνον ἀπὸ τὴν ἀναξιώτητα τῶν ἐχθρῶν μας, καὶ ἀπὸ τὸν ἐπερχόμενον χειμῶνα;

Ἀλλὰ τ' αὐτὰ φωνάζουν ἐξίστου με ἡμᾶς· βοῶσιν ἐξίστου με ἡμᾶς καὶ οἱ πεισύντες τὰς καταχρήσεις, κατὰ τῶν καταχρήσεων· καὶ οἱ ἄρπαγες αὐτοὶ, κατὰ τῆς ἀρπαγῆς. Μεταξὺ τῶν βούλων βέβαια εἶναι καὶ οἱ ἀληθινοὶ τῆς Πατρίδος καλοθεληταί· ἀλλὰ πῶς νὰ τοὺς διακρίνῃ ὁ λαὸς, ἀπὸ τοὺς ὑπὸ τὸ πρωταίεον τοῦ πατριωτισμοῦ κρυπτομένους ἰδιοτελεῖς; ἡμεῖς, εἴτινες κατοικοῦμεν τρεῖς σκοπέλους, οἱ ὅποιοι οὔτε ἐθνικὰ, οὔτε ἰδιόκτητα εἰσδήματα ἔχουσιν· εἴτινες, ὡς εἶναι τοῖς πᾶσι γνωστὸν, θυσιάσαντες τὰ πλοῖά μας, καὶ τὰ χρήματά μας, ἐθυσιάσαμεν τὴν κατὰσάτιν μας ὅλην, καὶ μένομεν ἄνευ πόρου ζωῆς, μόνον δὲ καὶ μόνον εἰς τὴν πολιτικὴν ἀποκατάστασιν, καὶ εὐδαιμονίαν τοῦ ἔθνους βλέπομεν τὴν σέψιν τῶν ἀγώνων μας, καὶ τὴν ἀντιμιθίαν τῶν θυσιῶν μας· ἡμεῖς, ἀκριβέστερα παρὰ πάντα ἄλλον, πρέπει νὰ καταγινώμεθα εἰς τὴν διάγνωσιν τῶν ἀληθινῶν τοῦ ἔθνους συμφερόντων· κρίνοντες δὲ δι' ὅλου ἐ-

ναντίον τοῦ συμφερόντος μας, τὸ νὰ ἀγκαλιθῶμεν τινὰ μερικὴν πατρίαν, ἀλλεὺ δὲν θέλομεν ζητήσῃ τὸ ἔθνος, παρὰ εἰς τὴν ὁμίγηριν τῶν ἐπιτρόπων του, τοὺς ὁποίους ἄπασαι αἱ ἐλευθεραὶ ἐπαρχίαι, κατέστησαν παρασάτας, καὶ ἀντιπροσώπους αὐτῶν.

Τὰ ποτὲ μέλη τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Σώματος, ἂν καὶ τοιαῦτα διωρίσθησαν, ὡς καὶ πῆρα τῶν πραγμάτων, καὶ δύναμις, καὶ ὑπόληψις ἐν αὐτοῖς εὐρίσκεται ἰκανῶς, ὡς πρὸς τὸ ἐκτελεῖται τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους, εὐδὲν ὁμῶς τῶν εὐκαίῳ ἐνήργησαν, καὶ παραλόγως καυχῶνται, ὅτι ἐξ ἀπόρου πόρου εἰσῆγαγον· ἐν ᾧ ἐσυγχώρησαν νὰ σφετερισθῶσιν ὀλίγοι τοὺς πόρους ὅλου τοῦ ἔθνους, καὶ τοῦτο ἄφησαν εἰς παντελὴ ἐνδεῖαν χρημάτων, μηδὲν ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ σωτηρίας ἐξοθεύσαντες.

Ἀκαίρως δὲ κηρύττουσιν, ὅτι υπεράσπισθησαν τὰ πρωτοπικὰ δικαιώματα ὅλας τοῦ πολίτου, ἐν ᾧ, ὅταν τὸ Βουλευτικὸν Σώμα, ἀγωνιζόμενον διὰ νὰ χαλινώσῃ τὴν ὁρμὴν τῆς ἀρπαγῆς, τὴν ἰδιοτέλειαν, καὶ τὰς καταχρήσεις, μετεκομίσθη εἰς Ἄργος, ἀψιφῶντες τὰ δικαιώματα ὅλων τῶν ἐλευθέρων Ἑλλήνων, ἐσυγχώρησαν νὰ καταπατηθῇ ἡ Σεβασμιότης αὐτῆς τῶν Ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους, ἀπὸ ὀλίγων τινῶν ἐγκληματίας, κινηθέντας ἀπὸ τὸν τόπον, ὅπου ἐκεῖνοι διέτριβον, καὶ ὅπου οὗτοι ἀνασχύντως ἔτι συνδιατρίβουσι, καὶ συνεταρίζουσι μετ' ἐκείνων· εἰς μάτην τέλος πάντων προκαλοῦσιν ἐθελὴν Συνέλευσιν, διὰ νὰ θάπανηται εἰς αὐτὴν τὸν ὀλίγον ἔτι μένοντα καιρὸν, ὅς τις θέλει ἄλλως χρησιμεύει πρὸς ὀλεθριον μὲν εἰς τὰ τέλη αὐτῶν, σωτήριον δὲ τοῖς ἀγαθοῖς ἐπανόρθωσιν, καὶ εὐτάκτησιν τῶν πραγμάτων. Ὁ σκοπὸς τῶν βέβαια εἰς ἄλλο δὲν ἀποβλέπει, παρὰ εἰς τὸ νὰ μᾶς ἐμποδίσωσιν ἀπὸ τοῦ νὰ προετοιμασθῶμεν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, ἕως ὅτου οὗτος νὰ κάμῃ

τὴν ἐπικειμένην, καὶ ἐτοιμαζομένην ὑπὸν τοῦ ἐκστρατεῖαν, ἐλπίζοντες, ὅτι τότε δὲν ἀνορθοῦνται πλέον τὰ πράγματα, καὶ μένει πάλιν εἰς αὐτοὺς ἐλευθέρου τὸ σάδιον τῆς κατασχέσεως, καὶ τῆς ἰδιοτελείας.

Ἐβλικὴ συνέλευσις δὲν ἤμπορεῖ νὰ καλεσθῇ τώρα, κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς τελευταίας ἐν Ἀσφει Συνελεύσεως· καὶ δὲν εἶναι ἀναγκαῖα, εἰμὴ, ὅταν προτεθῇ λόγος περὶ τινος μεταβολῆς τοῦ Ὁργάνου Νο·μου· ἡμεῖς ὅμως πρὸς τὸ παρὸν οὔτε χρεῖαν, οὔτε καιρὸν ἔχομεν νὰ διορθώσωμεν τὸ πωλίτευμά μας, ἢ νὰ συνθέσωμεν νέον· Ἐν προτωρινόν, τὸ ὁποῖον ἔχομεν, ἀρκεῖ εἰς ἡμᾶς, ὅταν ἀκριβῶς τὸ φυλάξωμεν, ὅχι μόνον εἰς τὸ νὰ ὑπερασπισθῶμεν τὴν ἀνεξαρτησίαν μας, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ καθαρίσωμεν ὅλην τὴν λεγομένην Εὐρωπαϊκὴν Τουρκίαν ἀπὸ τὴν παρουσίαν τῶν βαρβάρων ἐχθρῶν τῆς ὑπαρξέως μας, καὶ τῆς ἰερέας ἡμῶν πίστεως.

Ἡμεῖς λοιπὸν εἴτινες ἀπ' ἀρχῆς τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων, πάντοτε ἠγωνίσθημεν διὰ τὴν σερέωσιν, καὶ ἐνδυναμώσιν τῆς Διοικήσεως, νομιζόμεν χρέος μας ἀπαραίτητον νὰ διακηρύξωμεν εἰς ἅπαντας τοὺς ὁμογενεῖς μας, καὶ νὰ διακηρυχθῶμεν ἐνώπιον Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων, ὅτι εἰάν δὲν συνενωθῶμεν ὅλοι σφικτικῶς, εἰς τὸ νὰ καταπύσωμεν τὰς κατασχέσεις, διὰ νὰ ἐνεργῶνται εἰς τὸ ἐξῆς ἀκριβῶς αἱ ἀποφάσεις τοῦ Βουλαιτικοῦ, καὶ τοῦ κατὰ νόμον ἀνανεωθέντος Ἐκτελεστικοῦ Σώματος, καὶ διὰ νὰ βραδύηται μόνον ὁ νόμος, προβλέπομεν ἀναπόφευκτον τὸν ἀφανισμόν τοῦ ἔθνους, καὶ ἀπόφασιν ἔχοντες σερεῖν νὰ λάβωμεν πλέον ἄλλα μέτρα, διὰ τὴν ἰδίαν σωτηρίαν ἡμῶν, καὶ τῶν Σελόντων νὰ συνδιασωθῶσι μετ' ἡμῶν.

Σημειώσις τῶν χρημάτων, ὅσα ἐλάβομεν ὀφείτος.

Αἱ τρεῖς Νῆσοι ἀπὸ ὅσα κατὰ ξη-

ρὰν ἐτυνάχθησαν ἀπὸ τὰ ἔθνηκα εἰσεδήματα, δὲν ἐλάβομεν ἐν λεπτόν.

Ἀπὸ τὸν διοριθθέντα ἔρανον τῆς Πελοποννήτου ἀπὸ τῆς ἐπαρχίας Βοσιτίης καὶ Καλαβρύτων ἐλάβομεν. Γρ. 26300

Ἀπὸ τὸν Δασμὸν Κορίνθ.

Καλαβρ. Ναυπλ. καὶ Βοσιτίς. 36000

Ἀπὸ θάνατα ἀτομικὰ εἰς

τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Δασμοῦ. . . 12510

Ἀπὸ τὰ πωληθέντα ἐθνικά κτήματα. 46338.30

Γρ. 121148.30

Ὑδρα τῇ 11 Ἰαννουαρίου 1824.

Τ. Σ. Οἱ Πρόκριτοι τῆς Νήσου Ὑδρας.

Τ. Σ. Οἱ Πρόκριτοι τῆς Νήσου Σπετζῶν.

Εἰς ἔλλειψιν τῆς Σφραγίδος Οἱ Πληρεξούσιοι Ψαρρῶν. Λεώργιος Σκαυδάλης. Κωνσταντὴς Ἀνδριαγιαννῆ. Ἰωάννης Δ. Μαμούνη.

Θέλομεν σᾶς παραστήσει, ἀγαπητοί μας συμπατριῶται, τίνι τρόπῳ ὁ καθεὶς δύναται νὰ γένη τοῦ ἑαυτοῦ του σονήγορος. Ἄν, ὅσα καλὰ ὁ ἄγραφος νόμος ἐμπεριέχει, μεταβληθῶσιν εἰς νόμον γραπτόν· ἂν, ὅτα εὐρίσκωνται εἰς τὰ δύο ταῦτα εἰδητῶν νόμον κοινὰ εἰς πάντα τὰξιν ἀνθρώπων, συναθροισθῶσιν εἰς τόσα μικρὰ βιβλία, ὅσαι αἱ διαφοροὶ αὐταὶ τάξεις, διὰ νὰ εὐρίτκη ὁ καθεὶς ὅ, τι μερικῶς πρὸς αὐτὸν ἀναφέρεται, ἀδιαφορῶν δὲ ὅσα δὲν τὸν ἀνήκου· ἂν τὸ βιβλίον τὸ περιεκτικὸν τῶν γενικῶν νόμων ἀναγιγνώσκεται εἰς τὰς ἐκκλητίας, καὶ ὁ κώδικς οὗτος δοθῇ εἰς τῶν παιδιῶν τὰς χεῖρας, τὴ ὁπλὴ Σέλουσι τὸν ἀποσπείλει ὡς τὰ θεματάτων οἷς τὸ σχολεῖον· ἂν καθὲν ἀπὸ τὰ παιδιά, ὅταν ἡλικιωθῇ, χωρισθῇ νὰ διδῇ ἐν ἀντίγραφῳ αὐτοῦ ἰδίῳ χειρὸν τοῦ κώδικος τούτου, πρὶν λάβῃ τὸ δικαίωμα τῆς ψηφοφορίας, καὶ τὰ λοιπὰ δικαιώματα· ἂν τὸ βιβλίον τῶν

περικτικὸν τῶν γενικῶν νόμων περιέχει καὶ κατάλογον ἀκριβῆ τῶν μερικωτέρων, καὶ πρὸς τούτοις αἱ διοικήσεις μεταχειρίζονται ὅλα τὰ μέσα τὰ ἀναγκαῖα διὰ νὰ λαμβάνῃ ὁ καθείς κατὰ μέρος τοῦτον τὸν κώδικα -- τότε ὁ καθείς, τὸ ἐπαναλαμβάνονμεν, ἡμπορεῖ νὰ γένῃ τοῦ ἐαυτοῦ του συνήγορος.

Πρέπει ὁμως οἱ νόμοι οὗτοι νὰ μὴν ᾔναι ἐλθευμένοι εἰς φράσεις σχοινωτενεῖς, καὶ νὰ ἑμοιάζωσι τοὺς νόμους τοὺς Γαλλικοὺς, καὶ ὅχι τοὺς ἄλλους γραπτοὺς νόμους, ὅπου ἐνίοτε εὐρίσκονται γνωμικά, ἐξ ὧν τὸ καθέν μ' ὅλον ὅτι συμπληροῖ δεκατρεῖς σελίδας ἱκανὰς ν' ἀποτελέσωσιν ἓνα τόμον, δὲν ἀπαρτίζει ὁμως ἐλόκληρον ἔννοιαν. γνωμικὰ γέμοντα ἀπὸ ἐπαναλήψεως καὶ λόγους, εἴτινες εἰς ἄλλο δὲν συντελοῦν, εἰμὴ εἰς πλείστορον κέρδος τῶν συζητῶν αὐτῶν συνηγῶν. Ἐπειτα πρέπει ὅλον τῆς πολυλογίας τοῦτον τὸν ὅγκον νὰ ἔχη τις εἰς τὴν μνήμην του, διὰ νὰ ἐμβατεύσῃ εἰς τῶν γραφομένων τὴν ἔννοιαν. διότι αὐτὰ εἶναι ἐν μόῳ γνωμικὸν ἐκτεθειμένον εἰς ἑκατὸν σελίδας. Τοιοῦτοτρόπως οἱ συνηγόροι φαρμακεύουν τὴν ἐκφρασίν των, διὰ νὰ γυμνῶσιν τοὺς δυσχερεῖς ἐκείνους, ὑπὲρ τῶν ὁποίων συνηγοροῦν. Ὅλα δὲ ταῦτα ἦτο δυνατόν νὰ συντεθῶσι μὲ πλειοτέραν σαφήνειαν, καὶ εἰς κατάκτις πλέον συντόμως.

Πολλὰς χάριτας ἡ Ἑλλάς ὁμολογεῖ πρὸς τὴν Γερμανίαν καὶ Ἑλβετίαν, τῶν ὁποίων τὰ τέκνα ἀπέθαναν ἐνδόξως ὑπὸ τὰς σημαίας τοῦ Σταυροῦ, ἀφ' οὗ γενναίως συνηγωνίσθησαν κατὰ τῶν βαρβάρων ὁμοῦ μὲ τῶν Ἑλλήνων τὰ τέκνα. Οἱ Ἕλληνες ὅσοι ἀπὸ Μολδαβλαχίαν ἔφευγον καταδιωκόμενοι, ἐν τῇ μεταξύ τῆς πολυιδύνου ὁδοπορίας των ἡγωνίσθησαν μεγάλας περιθάλψεις καὶ θεξιώσεις εἰς τὰς οἰκίας τῶν

Γερμανῶν καὶ Ἑλβετῶν. εἴτινες προτεφέρθησαν πρὸς αὐτοὺς μετὰ τὸν τρόπον τοῦτον τὸν ευγενῆ καὶ φιλόανθρωπον, δειλόντες νὰ δείξωσι τὰ πρὸς ἡμᾶς καλὰ φρονήματα, καὶ ἀδελφικὰ τῶν αἰσθημάτων.

Πρὸς πλειοτέραν πιστοποίησιν περὶ τοῦτου προτφέρομεν εἰς ἀνάγνωσιν τοῦ καινοῦ τὸ ἀκόλουθον παράρτημα τοῦ λόγου τοῦ ἐκφωνηθέντος παρὰ τοῦ χιλιάρχου Ἑρρίκου Βρέμη, πρὸς τὰ μέλη τῆς Φιλελληνικῆς ἐταιρείας.

Ἵπέρτιμοι Κύριοι καὶ Ἀδελφοί!

Σωτήρις καὶ ἱερὸς εἶναι ὁ τῆς ἐνώσεως ὑμῶν καὶ Συνελεύσεως σκοπὸς, καὶ ἡ ἐκβασις αὐτοῦ, εἰ καὶ ἀμφίβολος, δὲν πρέπει ὁμως περὶ τῆς ἐπιτυχίας του νὰ δειλιάσωμεν παντελῶς. Οἱ περιφημότεροι καὶ σφώτεροι ἱστορικοὶ ὅλων τῶν ἐθνῶν καὶ ἐπὶ χῶν ἐβιάσθησαν νὰ ὁμολογήσωσι τὴν ὀλήθειαν, ὅτι ἀπὸ τὰ παραμικρότερα αἰτία προέκυψαν τὰ μεγαλύτερα καὶ θαυμάσια ἀποτελέσματα. --- --- ---

Ἡ συνέχ. εἰς τὸ ἐπόμεν. φύλλον. Μεσολόγγιον). Τὴν 3 τοῦ παρόντος ὁ Λαμπρὸς Λόρδος Βύρουν περιέπετεν αἰφνιδίως εἰς ἡμιπληγίαν προσεκοιμήσαν εἰς αὐτὸν ἀπὸ τὰς μεγάλαις καὶ ἀκαταπαύσεως τοῦ πνεύματος ἀσχελίαις. τὴν ἐποῦσαν δὲ ἡμέραν ἠθάυθη τὸν ἑαυτοῦ του εἰς καλῆτέραν κατάστασιν. Οἱ ἱατροὶ Φραγκίσκος Βρούνος καὶ Ἰούλιος Μιλιγγένης, ὁ μὲν ὡς ἱατρὸς καὶ χειρουργὸς του, ὁ δὲ σαλμένος εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὴν Ἀγγλικὴν ἐταιρείαν ἐβεβαίωσαν, ὅτι μετ' ὀλίγας ἡμέρας ὁ Λόρδος δελεῖ ἀνυλάβει ἐντελῶς τὴν υγίαν. Ἰ. ὕπο γνωστοποιεῖται εἰς τὸ κοινὸν πρὸς καταπάσαις τῆς ἀκρας συγχύσεως τὴν ὁποίαν ἐπροξένησαν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων αἱ διάφοροι ψευδεῖς καὶ ἀπεικταῖαι φημαι περὶ τῆς ἀσθενείας τοῦ λαμπροῦ τούτου ὑποκειμένου.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Αρ. 12

Τὰ πλείω ἐφέλη, τοῖς πλείοσι.

Φραγκλῖνες.

Μισολόγιον τῇ 9 Φεβρουαρίου 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Διὰ τοῦ προχθεσινοῦ ταχυδρόμου τῆς Δι-
οικήσεως ἐλάβομεν ἀπὸ Κρανίδιον ἀν-
τίγραφα τῶν ἐξῆς δύο ἐπιστολῶν.

Περ. Β'.) ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ
'Αρ. 623.)

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Βουλευτικὸν Σῶμα

Πρὸς τὸν Ἐκλαμπρότατον Κύριον Ἀνδρέαν
Ζαΐμην.

Ἀνεγνώσθη τὸ ἔγγραφόν σας σημειωμέ-
νον τῇ α'. Ἰαννουαρίου. Τὸ Βουλευ-
τικὸν εὐγνωμονεῖ διὰ τοὺς ἀγῶνας, ὅ-
που ὑπεφέρετε, καὶ ἤδη δοκιμάζετε ὑπὲρ
Πατρίδος. Πρὶν ἢ τῶρα πρέπει νὰ σὰς
ἔγινε γνωστὴ ἐκ τῶν Προκηρύξεων, ἡ ἀν-
τικατάστασις τῶν νέων μελῶν τοῦ Ἐκ-
τελεστικοῦ, ἅτινα καὶ διὰ θεσπίσμα-
τος ἤρξαντο τὰς ἐργασίας των, καὶ περι-
μένονται καὶ τὰ λοιπὰ μέλη. ἐν τοσούτω
προσκαλεῖσθε καὶ ἡ Ἐκλαμπρότης σας, διὰ
νὰ ἔλθῃτε νὰ συνεκτελεῖτε μετὰ τοῦ Σώ-
ματός σας. τὸ Βουλευτικὸν ἔδωκε
τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς πρὸς τὸ Ἐκ-
τελεστικὸν, διὰ νὰ γράψῃ εὐχαριστή-
ρια πρὸς τε τὸν Δόρθον, καὶ πρὸς τὸν
Πανιερώτατον ἅγιον Ἰγνάτιον. Τὸ αὐτὸ

Ἐκτελεστικὸν τοῦ λοιποῦ θέλει σὰς
πληροφορεῖ περὶ πάντων. ἐρρώσθε.

Τῇ 11 Ἰαν. 1824. ἐν Κρανιδίῳ.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος Βρεσθίνης Θεοδώρητος,

Ὅτι ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.
Ὁ ἀ. Γραμματεὺς Ἰωάν. Σκανδαλίδης.

Αρ. 567.) Πρὸς τὸ Σεβαστὸν

Βουλευτικὸν Σῶμα.

Ελήφθη τὸ ὑπὸ ἀρθ. 623. καὶ ἡμ. 11
Ἰαν. τοῦ Σεβαστοῦ Τοῦτου Σώμα-
τος, προσκαλοῦντός με εἰς Κρανίδιον, ἵνα,
καθὸ μέλος τοῦ Σεβαστοῦ Ἐκτελεσι-
κοῦ, προεκλεχθεὶς εἰς τὴν ἐν Ἀφρεὶ Ἐ-
θνικὴν Συνέλευσιν, συναριθμηθῶ καὶ ἤδη
εἰς τὰ νεωστὶ ἀντὶ τῶν ἐκπτώτων συγ-
κροτοῦντα τὸ ρηθὲν Σῶμα λοιπὰ μέλη.

Τεταύτη τιμὴ καὶ τότε ἐπὶ τῆς Ἐ-
θνικῆς Συνελεύσεως μ' ἐνδύμισε τὸ θελφικόν
ἐκεῖνο „ Γινώθι σαυτὸν „ διὸ παρκαλέ-
σα, ἵνα λάβῃ τὸ μέγα τοῦτο βάρος ἄλλος
τῶν Πατριωτῶν ἱκανώτερός μου. ἀλλὰ
τὸ ἔθνος ἐπίμονον εἰς τὴν ἀποφασίν του
μὲ ἔπεισε καὶ ἄκοντα.

Εὐγνώμων οὖν καὶ εἰς τὴν ὁποίαν
ἔδειξεν ἡ Συνέλευσις διάθεσιν, καὶ τὴν
ὁποίαν δυνάμει ἤδη τὸ Σεβαστὸν Βουλευ-
τικὸν, παρκαλῶ θαρμῶς, ἵνα πληρώ-

ση τὸ μὲν ἑλλείπον τοῦ Ἐτελεστικοῦ ἀπὸ ἀνδρᾶ ἀξιώτερόν μου, ἐμὲ δὲ ὡς γνήσιον τῆς Πατρίδος τέκνον, γνωρίζῃ πρόθυμον εἰς ὅ, τι δῆποτε κρίνει ἱκανόν, καὶ εὐρήσει με ἀείποτε εὐπειθῇ εἰς τὴν νόμιμον Διοίκησιν. Μένω μὲ σέβας.

Τῇ 27 Ἰαν. 1824. Ἀνδρέας Ζαήμης.
Ἐν Βοστίτζη.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ .

Ἀπόσπασμα τῆς Ἐφημερίδος τῆς ὀνομαζομένης Γαλινιάνου.

Παρίσιαι τῇ 31 Δεκεμβρίου 1823 .

Ἐπιτομή τοῦ λόγου τοῦ ἐκφωνηθέντος παρὰ τοῦ Προέδρου τῶν κατὰ τὴν Ἀμερικὴν Ἠνωμένων Ἐπαρχιῶν, εἰς τὴν ἐναρξιν τῆς Συνελεύσεως .

„ **Ε**πειδὴ κατὰ τὸ ἰδικόν μας πολίτευμα ἡ
„ ὑπερτάτη ἐξουσία ἀνήκει ἐξαιρέτως εἰς
„ τὸν λαόν, ἀφεικτικῶς ἀπαιτεῖται νὰ θώ-
„ σωμεν πρὸς αὐτὸν ἰδέας ἀκριβεστάτας
„ ὅλων τῶν ἀξιολογωτέρων πραγμάτων, διὰ
„ νὰ τὸν καταστήσωμεν ἐπιτήδειον νὰ ἐνεργῇ
„ κατὰ τὸν ἀνήκοντα τρόπον τὴν ὑπερτάτην
„ τοῦ θύναμιν . θίσῃ δὲν δεῖται εἰσθαι
„ εἰς τοῦτο ἱκανός, ἐν ὅσῳ πλανᾶται
„ εἰς τῆς ἀμαθείας τὸ σκότος .

„ Ὅλοι κοινῶς ὑποκείμεθα εἰς ἀπάτην
„ ἀλλ' οἱ δημόσιοι ὑπουργοὶ πλείοτερον
„ παρὰ τοὺς ἄλλους εἶναι εὐκατάφοροι
„ εἰς θυμὸν, καὶ περισσότερον παραφέ-
„ ρονται ἀπὸ τὰ ἴδια συμφέροντα καὶ
„ πάθη .

„ Τὸ μέγα σῶμα τῶν πολιτῶν, ὅσοι
„ ζῶσιν εἰς τοὺς οἴκους των, ἀσχολούμε-
„ νοι περὶ τὰς συνήθεις των ἐργασίας,
„ αἷς εἶναι μὲν δεαταὶ ἡσυχιοι, ἀλλὰ πε-
„ ριέργοι συγχρόνως ἐξετασαὶ τῶν συμ-
„ βαινόντων, καὶ τῆς κυβερνήσεως
„ τῶν κοινῶν πραγμάτων, σπὸς τὰ ὅποια

„ καὶ αὐτοὶ φυσικῇ τῇ λέγει μετέχουν .

„ Αἱ ἐπαρχίαι καὶ αἱ διάφοροι ὑπουρ-
„ γοὶ χρεωσθῶν νὰ δώσωσιν εὐθύνας τῆς
„ κυβερνήσεως τῶν πραγμάτων εἰς τοῦ
„ λαόν, ὅσις ὅσον ἀκριβεστέρας ἔχει τῶν
„ τρεχόντων ἰδέας, τόσον ὀρθότερον δύ-
„ νάται νὰ κρίνῃ περὶ τῆς σοφῆς κυβερ-
„ νήσεως, καὶ πολιτικῆς φρονήσεως τῶν
„ ὑπουργῶν του . Μεγίστην δὲ ὠφέλειαν
„ προξενεῦν αἱ ἀφιλοπρόσωποι κρίσεις εἰς
„ τὰς τοιαύτας γνωστοποιήσεις, ἐπειδὴ ἡμῶν
„ δικαία ὁδοοχὴ τῆς διαγωγῆς ἐνός ὁ-
„ ποιουδήποτε ὑπουργοῦ κινεῖ καὶ τοὺς
„ λοιπούς εἰς τὴν ἀμιλλαν τὴν καλλίστην,
„ καὶ ἐν ταύτῃ ἀνταμείβει ἄριστα τὰς ἐνα-
„ ρέτους πράξεις, ὃ δὲ φόβος τῆς κατα-
„ κρίσεως ἰσχυρότατα ἀναχαίττει τὴν
„ κατάχρησιν τῆς πίσεως τοῦ λαοῦ . “

Ὁ Πρόεδρος ἀφ' οὗ ἐγνωστοποίησε
πρὸς τὴν Συνέλευσιν τὰς μετὰ τῆς Ρωσ-
σίας διαπραγματεύσεις περὶ τῆς διαφιλο-
νεικουμένης γῆς εἰς τὰ παράλια τῆς Ἀρ-
κτικῆς Ἀμερικῆς, σημειῶν, ὅτι εἰς τὰς
λογιστρίδας, ὅσαι προῆλθον ἐκ ταύτης
τῆς ὑποθέσεως, καὶ εἰς τὸν συμβιβασμόν,
ὅσις θέλει τὰς καταπαύσει, ἐπιτυγχόντες
τὴν εὐκαιρίαν ταύτην, συνέστησαν ὡς ἀξι-
ωμα γενικὸν τὸ, ὅτι τὰ συμφέροντα καὶ
τὰ δίκαια τῶν Ἠνωμένων Ἐπαρχιῶν πρέ-
πει νὰ ᾖναι συνδεδεμένα, καὶ ὅτι ἡ Ἡπει-
ρος τῆς Ἀμερικῆς, διὰ τὴν ὁποίαν ἔλα-
βε καὶ θέλει ἔχει ἀνεξάρτητον καὶ ἐλευ-
θέραν ἀποκατάστασιν, θέλει παύσει νὰ
θεωρῇται εἰς τὸ ἐξῆς ὡς τόπος ὅπου ἡμ-
πορεῖ ποτὲ νὰ συστήσῃ ἀποικίας καὶ μὴ
Εὐρωπαϊκὴ Δύναμις .

Περὶ δὲ τῆς Ἑλλάδος τοιοῦτοτρόπως
ἐκφράζεται .

„ Πρὸ πολλοῦ διὰ τῶν ἡρωικῶν των κα-
„ τερθωμάτων οἱ Ἕλληνες μᾶς ἔδωσαν
„ ἐλπίδας χρηστοτάτας, ὅτι θέλουν εὐδο-
„ κημήσει εἰς τὸν ἀγῶνά των, καὶ ἔπα-

„ νικήσει τὴν μεταξύ τῶν Ἑθνῶν τῆς
 „ τῆς παλαιᾶν αὐτῶν χώραν . Φρονῶ ,
 „ ὅτι ὅλα τὰ φωτισμένα Ἔθνη θέλουν
 „ δεῖξει μέγαν ἐνθουσιασμόν ὑπὲρ τοῦ
 „ πράγματος τῶν Ἑλλήνων , μ' ὅλον ὅτι
 „ μέχρι τοῦδε καμμία δύναμις δὲν ἐκί-
 „ νήσῃ ὑπὲρ αὐτῶν . Τὸ πρᾶγμα καὶ τ'
 „ ὄνομα τῶν Ἑλλήνων τοὺς διέσωσαν
 „ ἀπὸ κινδύνους μεγίστους , ἐν ᾧ ἐκτός
 „ αὐτῶν ὅποιονδήποτε ἄλλο ἔθνος ἀναμ-
 „ φιβύλλως ἐξωλοθρεῖτο . Τὸ ἴδιον συμ-
 „ φέρον καὶ ἡ κατάκτησις , οἱ συνηθέσε-
 „ ροι σκοποὶ τῶν μεταξύ τῶν ἄλλων ἐθνῶν
 „ πολέμων , φαίνεται , ὅτι δὲν ἔχουν καμ-
 „ μίαν ἀναφορὰν πρὸς τοὺς Ἕλληνας .
 Καθ' ὅσα μαυθάνομεν , ἔχομεν λόγον
 „ νὰ φρονῶμεν , ὅτι ὁ ἐχθρὸς δὲν ἔχει
 „ πλέον ἐλπίδα ν' ἀποκτήσῃ ἐκ νέου τὴν
 „ πρώτην ἐπ' αὐτῶν ἐξουσίαν του . Εἴθε
 „ ἡ Ἑλλάς νὰ καταστῇ πάλιν ἀνεξάρ-
 „ τητον ἔθνος ! Εἴθε νὰ ἐπαναλάβῃ τὸν
 „ ἀνήκοντα εἰς αὐτὴν βαθμὲν ! Τοῦτο
 „ ἐκ ψυχῆς εὐχόμεθα . „

Τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Καμβρίτζ συνέστη-
 σεν ἑταιρείαν μερικωτέραν διὰ νὰ δια-
 τάξῃ μίαν συνδρομὴν ὑπὲρ τῶν Ἑλλή-
 νων . Τοῦ αὐτοῦ Πανεπιστημίου ὁ Καγ-
 κελάριος , ἡ Βασιλικὴ Αὐτοῦ Ὑ-
 ψηλότης ὁ Δούξ τοῦ Γλότσεστερ
 συνεισέφερε Δίτρας ἑκατὸν εἰς τὴν ἑ-
 ταιρείαν .

Ἡ αὐτὴ Ἑταιρεία διέδωκε τὴν
 ἐξῆς προσκλητικὴν εἰδοποίησιν .

Ἡ Ἑταιρεία ἔκρινεν εὐλογον ν' ἀνακα-
 λίστῃ κατὰ τὴν στιγμήν ταύτην τῶν μελῶν
 τοῦ Πανεπιστημίου τὴν προσοχὴν εἰς τὸν
 εὐγενῆ σκοπὸν , εἰς τὸν ὁποῖον αὐτὴ ἀ-
 ποτείνεται , καὶ ἐν ταύτῃ ἐπικαλεῖται τῶν
 συμπατριωτῶν τὴν φιланθρωπίαν καὶ
 Θεοσέβειαν . Ὁ παρὼν τῆς Ἑλλάδος ἀ-
 γὼν ὅρ' ἐνὸς μέρους μᾶς δίδει ἐλπίδας

χαρποῦς , ὅτι θέλομεν ἰδεῖ τὴν πατρίδα
 τοῦ Ὁμήρου , Σόλωνος , Μιλιτιάδου καὶ
 Πλάτωνος ἐλευθέραν ἀπὸ τὸν βαρύντατον
 ζυγὸν τυραννίας ἀπαρδειγματίσου , ἀφ'
 ἑτέρου δὲ πόλιν ἐπαπειλεῖ , ὅτι , εἰ μὴ
 ἡμισέληνος Σριαμβεύσῃ , θάλει ἐκλείψει τὸ
 φῶς τοῦ Χριστιανισμοῦ ἀπὸ τοὺς χαριεσ-
 τούς ἐκείνους τόπους , ὅπου κατὰ πρώτον
 ἐδιδάχθη τὸ Εὐαγγέλιον , ἡ οἱ ὁπαδοὶ αὐ-
 τοῦ θέλουν καταβυθισθῇ εἰς ἄβυσσον δυ-
 συχιῶν πολὺ φρικτοτέρων παρ' ὅσας ὑπέ-
 μειναν κατὰ τὰς παρελθούσας τέσσαρας
 ἑκατονταετηρίδας . Ὅτι δὲ ἀφεύκτως θέ-
 λει συμβῇ ἐν ἀπὸ τὰ δύο θλιβερά ἐπα-
 κολουθα , τοῦτο εἶναι φανερόν εἰς ὅλους
 ἐκείνους , ὅσοι ἐξηκρίβωσαν τὴν πολιτικὴν
 καὶ θρησκείαν τῆς Ὀθωμανικῆς διοικήσε-
 ως . Πρὸ ὀλίγων χρόνων ἀκόμη ὁ Σουλ-
 τάνος καὶ ἡ βουλὴ του ἐμελέτησαν κατὰ
 τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους παντελῇ ἐξολό-
 θρευσιν , καὶ τὰ σκληρότατα τῶν ὀθωμα-
 νῶν ἔργα εἰς τὰς δυσυχεῖς νήσους τῆς
 Χίου , Κρήτης , καὶ Κύπρου , καὶ αἱ αἰμε-
 βόροι θυτίαι ὅσαι συνέβησαν εἰς τὰς πρω-
 τίσας πόλεις τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους
 ἀποδεικνύουν , ὅτι τὸ αὐτὸ πνεῦμα τοῦ
 καταδιωγμοῦ πάντοτε ἐμφωλεῖ εἰς τὰς
 ψυχὰς τῶν ἐπαδῶν τοῦ Μωάμεθ .

Οἱ Ὀθωμανοὶ διαφέροντες ἀπὸ τοὺς
 ἄλλους κατακτητὰς , ὅσοι ἐνωθέντες μὲ
 τοὺς νικημένους , ἔδωσαν εἰς αὐτοὺς τὰ
 ἰδικάτων προνόμια , ἡ καθυπεβλήθησαν
 αὐτοὶ εἰς τοὺς νόμους τῶν νικημένων ,
 διεχωρίσθησαν ἀπὸ τοὺς χριστιανούς ὑπη-
 κούς των διὰ χιεσου τῶν βδελυκτοτέρων
 χαρακτηριστικῶν , δηλαδὴ τῆς τυραννίας
 καὶ τῆς δουλείας , καὶ τοιοῦτοτρόπως πα-
 ρητήθησαν αὐτοβελήτως τὰ δικαιώματα ,
 τὰ ὅποια μ' ἡνὰ ἔμπορουν νὰ καταστήσωσι
 τὰς κατακτήσεις νομίμους .

Ἄν τινες μέχρι τῆς σήμερον ἐδει-
 λῶν νὰ βοηθήσωσι τοὺς Ἕλληνας , διὰ
 τὴν διαφθορὰν τοῦ ἐθνικοῦ χαρακτηῆρός των ,

ας σκεφθῶσιν, ὅτι ὁποῖος ἦτο κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν οἱ Ὀθωμανοὶ τοὺς ὑπέταξαν, ὁ αὐτὸς διέμεινεν εἰς ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἀφορήτου δουλείας, ἀπὸ τὴν ὁποίαν τὸ δυσυχές τοῦτο ἔθνος κατεπιέζετο. ἀλλ' ἐν τούτοις ὁ πατριωτισμός καὶ ὅλαι αἱ κοινωνικαὶ ἀρεταὶ ἡῤ-ξανον εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ κατὰ τὴν ἐσχάτην ἑκατονταετηρίδα διέλαμψαν. Ὅθεν ἂν ἄλλοι βραδέως συνέδραμον εἰς βοήθειαν φρονεῦντες τὰ πράγματα τῶν Ἑλλήνων δι' ὅλου ἀπηλπισμένα, ὁ τοιοῦτος φόβος ἔπεται νὰ ἔπαυτε διὰ τὰς χαροποιὰς ἀγγελίας, αἱ ὁποῖαι μᾶς ἤλθον ἀπὸ αὐτοῦ τοῦ ἀγνώστου τοῦ γάδιου, καὶ ἐδημοσιεύθησαν ἀπὸ τὴν ἐν Λονδίῳ Φιλελληνικὴν ἑταιρείαν. Τὸ πλείοτον μέρος τῆς καθαυτῆς Ἑλλάδος εἶναι ἐλεύθερον, καὶ ἡ σημαία τοῦ Σταυροῦ ἐσήθη εἰς τῆς Πελοποννήσου τὰ φρούρια, ἐκτὸς Πατρῶν Μεθώνης καὶ Κορώνης.

Καὶ πῶς θέλομεν ὑποφέρει ὁ τόπος ὁ τόσον πολῦτιμος διὰ τὰς ὁποίας ἀναπολεῖ ἐνθουσιαστικὰς ιδέας, νὰ ὑποπέσῃ πάλιν εἰς χεῖρας βαρβάρων ἀνηλεῶν, ἐν ᾧ ἡμποροῦμεν μὲ τὰς συνεισφοράς μας ν' ἀναδείξωμεν τοὺς γνησίους τῆς Ἑλλάδος προμάχους ἱκανοὺς νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐκ νέου εἰς τὸ πεδίου τῆς μάχης μὲ χρηστέρας ἐλπίδας ν' ἀπελαύσωσι τὴν ἐλευθερίαν των;

Ὅθεν τὰ μέλη τῆς ἑταιρείας γνωσποιοῦν, ὅτι οὔτε διὰ τῆς παρούσης προσκλήσεως, οὔτε δι' ἄλλης τινὸς σχετικῆς πρὸς τῶν Ἑλλήνων τὸ πρᾶγμα δὲν ἀναφέρονται παντελῶς εἰς γνώμας πολιτικάς, ἐλπίζουν ὁμῶς μεγάλως, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ἔχουν βεβαίαν πεποιθήσιν, ὅτι εἰς τοὺς τόπους ἐκείνους, ὅπου δίδεται ἡ καλλιέργεια καὶ εὐσεβὲς ἀτὴ ἀνατροφή, δὲν θέλουν συσῆσει εἰς μάτην τὸν Ἕλληνα ἀντὶ τοῦ βαρβάρου, τὴν ἐλευθερίαν ἀντὶ τῆς δουλείας, καὶ ἀντὶ τῆς ἡμισελήνου τὸν Σταυρὸν. Κομβρίγγ, τῇ 24 Δεκεμβ. 1823.

Συνέχ. τοῦ Λόγου τοῦ Σχολάρχου Ἐρρίκου Βρέμη. (ιδ. κρ. 11)

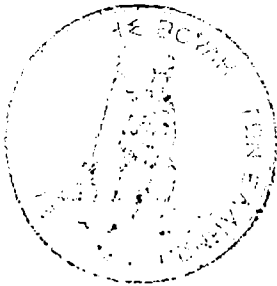
— — — Ὁ προσεκτικὸς παρατηρητὴς εὐρίσκει τὴν βεβαίωσιν τούτων μου τῶν λόγων, ὅχι μόνον εἰς τὸν ἰδιαιτέρον βίον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἱστορίαν πατῶν τῶν πολιτειῶν ἐπικυρωμένην. Σπάνιον μόνον εἶναι ἐκεῖνο καὶ ἐφήμερον, τὸ ὅποῦν ἐξαίφνης αὐξάνει καὶ ἀκμάζει, καὶ ὅς τις κινεῖται ἀποβλέπων μόνον πρὸς ἰδιαιτέραν ὠφέλειαν, ὁ τοιοῦτος ὅχι μόνον δὲν ἐγνώρισε τὰ ἀπαραίτητα χρέη τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλ' οὔτε τὰ ἐξηκολούθησε ποτέ.

Ὅποιος ἐπιθυμεῖ ν' ἀπολαύσῃ εἰς σκοπὸν μ' ὅλα τὰ μέσα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ὁ φόβος καὶ ἡ δειλία κρίνει ἀναγκαιᾶ, καὶ δὲν ἐπιχειρεῖται τὰ ἀνά χεῖρας καὶ δυνατὰ μέσα, ὁ τοιοῦτος τρέχει εἰς τὸν ἀφανισμόν του, καὶ εἰς καμμίαν περιστῆν δὲν θέλει ἐπιτύχει τὸν σκοπὸν του, ἐπειδὴ δὲν ἐκτελεῖ, ὅσα ἔπρεπε καὶ ἐδύννατο.

Ταῦτα λέγων, δὲν ἐννοῶ ὅτι πρέπει ἀπερισκέπτως καὶ ἀπροβουλεύτως νὰ ἐνεργῶμεν. Ὅπου ἔμῳς, πρόκειται λόγος διὰ τὴν ἐπικύρωσιν τῶν ἱερῶν τοῦ ἀνθρώπου δικαιωμάτων, δὲν πρέπει καὶ κινδυνεύοντες νὰ δειλιάσωμεν· παραδειγμα τῆς αὐτῆς ἀρετῆς ἔχομεν ὅχι μόνον πολλοὺς γενναίους ἄνδρας, ἀλλὰ καὶ γυναικας γενναίφρονας, αἱ ὁποῖαι προτιμῶνται θάνατον εὐδοξον παρ' αἰτιμον ζωὴν, ἀπέλαυταν διὰ τοῦ ἡρωϊσμοῦ των μνήμην αἰώνιον καὶ δόξαν ἀθάνατον. —

Ἡ συνέχ. εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον.

Μετολόγιον.) Ὁ Λαμπρὸς Λόρδος Βύρων ὅς τις δὲν ἔπασχεν ἀπὸ ἡμιπληγίας ὡς κατὰ λάθος εἰδοποιήταμεν, (κρ. 11) ἀλλ' ἀπὸ σπασμούς νευρικούς τινας προσελθόντας, καθὼς εἶπομεν, ἀπὸ τὴν μέγαλν τοῦ νοὸς τάσιν καὶ ἀδιάσκοπον ἀσχολίαν. Χάριτι θεῷ δι' ὅλου ἀνέλαβεν.

Τὰ πλείω ὀφέλη, ταῖς πλείοσι.

Φραγκλῖνος.

Μεσολόγγιον τῇ 13 Φεβρουαρίου 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Συνέχ. καὶ τέλος τοῦ λόγου τοῦ Σχολάρχου Κυρίου Εὐφρίκου Βρέμη.

— — — — — Ἐάν οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ Μιλτιάδου ἐξήτουν πιθανό-τητα, δὲν ἀπερρίπτον νὰ ἐκστρατεύωσιν ἐννέα χιλιάδες τὸν ἀνὲμα ἐναντίου ἐκα-τόν χιλιάδων Περσῶν εἰς Μαραθῶνα, ἀλλ' ἤθελον γέννη θύμα τῆς θελίας, καὶ μικρο-ψυχίας, ἐν ᾧ διὰ τῆς γενναϊότητος τῶν αὐτῶν τὴν λαμπροτέραν κατὰ τῶν ἐχθρῶν νίκην, καὶ ἐξεσώσαν τὴν ἐλευ-θερίαν τῆς Ἑλλάδος. Ἀραγε δὲν εἶναι ἄ-λογον κίνημα, μία φουχτα Ἑλλήνων νὰ ἀντιπαραταχθῶσι κατὰ μυριάδων Περσῶν εἰς τὰς Θερμοπύλας; καὶ ὁμοῦ, πάλιν ἤθελον ἐπιτύχει οὗτος ὁ ἱερός λόχος τὸν σκοπὸν του, εἴαν ἐπίβουλος τις δὲν ἤθελον ὀδηγήτη τοὺς ἐχθροὺς ἄλλην δίοδον διὰ τῶν δυσβάτων ὁρῶν. Οὗτοι ὁμοῦ οἱ τρι-ακόσιοι Σπαρτιάται ὁμοῦ με ἄλλους χι-λίους ἑκατὸν Ἕλληνας, οἱ ὁποῖοι ἐπρό-τειναν θάνατον, παρὰ νὰ σρέψωσι τὰ νῦτα, καὶ νὰ ἀφήτωσι τὴν θῆσιν των, ἥσαν οἱ πρωτοαῖτις τῶν λαμπρῶν νικῶν, Σαλαμῖ-νος, καὶ Πλαταιῶν· διότι διὰ τοῦ παρα-δείγματος αὐτῶν οἱ Ἕλληνες, καὶ κατ' ἐξοχὴν οἱ Ἀθηναῖοι ἐμψυχωθέντες, παρε-κινήθησαν εἰς τὰ γενναϊότερα κατὰ τῶν ἐχθρῶν κατορθώματα, καὶ διὰ τὴν ἡ-

ρωικὴν των ἀνδρείαν, οἱ Πέρται ἐμικροψύ-χησαν, καὶ ἔχασαν ὅλας τὰς ἐλπίδας, τὰς ὁποίας εἶχαν εἰς τὸν πολυἀριθμὸν στρατὸν. Ταῦτα τὰ παραδείγματα, τὰ ὅποια ὄχι μόνον μετὰ τὰ ἐσωτερικά, ἀλλὰ κατὰ τύ-χην ἀγαθὴν, καὶ μετὰ τὰ οἰκεία πολυπλα-σιάζονται, ἀποδεικνύουν σαφῶς, ὅτι πράγ-ματα, τῶν ὁποίων τὴν πιθανότητα μόλις ἐδύνατο νὰ ἀναγνωρίτῃ ὁ ἡτυχος ἀκρι-βὴς νοῦς, ἔλαβεν ἀληθὴ ὑπάρξιν. Τίς ἄρα εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς ἐνώσεώς μας; καὶ ἀποδείκνυμεν, ὅποσον πόθουμεν τὴν καταπάυσιν τῶν δεινῶν, τὰ ὅποια κατα-πιέζον τῶρα τοὺς Ἕλληνας, νὰ προφυ-λαξώμεν τὸ ἔθνος τοῦτο ἀπὸ τὴν παντε-λῇ ἐκκατελλομένη ἀφανισμῶν, καὶ νὰ τὸ κατατάξωμεν εἰς τὴν σειράν των Φωτι-σμένων ἔθνων. Ὅμως ἐρωτᾷται, εἶναι δίκαιον τοιαῦτα φρονήματα νὰ ἀναφανῶσιν; εἶναι τὸ ἔθνος τοῦτο ἄξιον λύτης καὶ συν-δρομῆς, ἢ εἶναι ἄξιον νὰ καταταχθῇ εἰς τὴν σειράν των ἀποσπῶν; -- Ὁ ἡμέτε-ρος σκοπὸς δὲν ἀποβλέπει εἰς ὑπεράσπισιν ἀποσπῶν, φερ' εἰπεῖν εἰς ὑπεράσπισιν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι ἀντιφερόμενοι, δὲν ὑποτάσσονται εἰς νόμιμον ἀρχήν. Ἀλλὰ ποῖαν σχέσιν ἔχει ἡ τῶν ἀποσπῶν ἰδέα μετὰ τοὺς Ἕλληνας; Ἐγινε ποτὲ ἡ Ἑλλὰς νόμιμον μέλος τῆς Ὀθωμανικῆς ἐπικρα-τείας; Ἐδόθη πρὸς αὐτὴν συστηματικὸν πολέτευμα διὰ τοῦ ὁποίου ὑπεχρεώτο ποτὲ

νά διοικίται παρ' ἄλλου; "Οχι, εἰ Ὁθωμανοὶ καὶ Ἕλληνες γέκουν, καὶ ἔως σήμερον ἀκόμη, ὡς δύο ξεχωριστὰ ἔθνη ἀντιπαρεταγμένα, καὶ διαφέροντα κατὰ τὴν καταγωγὴν, γλῶσσαν, ἥθην, θρησκείαν, καὶ παιδείαν, καὶ καθ' ὅλα ἐκείνα τὰ οἰκεία πράγματα, τὰ ὅποια ἀποκατασταίνουν τὴν μεταξύ τῶν ἐθνῶν διαφορὰν. Ἰστέν δὲν ὁμοφρόνουν ταῦτα τὰ δύο ἔθνη, ἀλλ' ἐχθροπαθῆ ἔσεκον πάντοτε πρὸς ἄλληλα. Τμήματα τινὰ, καθὼς οἱ Μανιάται, ὅχι μόνον δὲν ὑπετάχθησαν ποτὲ, ἀλλ' οὔτε ἔβλιναν τὸν αὐχένα ὑπὸ κατὰ εἰς κἀνὲν συστηματικὸν πολίτευμα. Καὶ τοιοῦτοτρόπως ἀνθίσταται ἔθνος κατ' ἔθνος, τὸ ἀρχόμενον κατὰ τοῦ ἀρχοντος, χριστιανὸς κατὰ τοῦ ἀντιχρίστου.

Ἄς θράσωμεν λοιπὸν, Ὑπέρτιμοι! ἀρχίζοντες τὸ ἱερόν μας ἔργον γενναίως καὶ προθύμως, χάριν βοηθείας τῶν ἀδελφῶν μας χριστιανῶν Ἑλλήνων. Ἄς καταβάλωμεν καθεὶς κατὰ τὴν δύναμιν καὶ θέλησίν του, καὶ τὸ παραδειγμά μας δὲν θέλουν λείψει καὶ ἄλλοι πολλοὶ νὰ ἀκολουθήσωσι μὲ τοὺς αὐτοὺς σκοποὺς καὶ τὰ αὐτὰ φρονήματα.

Ὅσα ἔργα ἐκτελοῦνται μὲ τὴν ἀνήκουσαν τῆς καρδίας εὐληκρίαν, μένουσιν ἀνεξάλειπτα, καὶ λαμβάνουσιν ἀνεπαισθήτως ἀνταμοιβήν. Ὁ Θεὸς μεθ' ἡμῶν!

Ἐπιστολὴ τῶν ἐν Σμύρνῃ Εὐρωπαϊῶν Προξένων πρὸς τοὺς Προσφύτους τῆς Νήσου Ψαρῶν.

Σμύρνη, τῇ 12 Δεκεμβρίου 1823.

Κύριοι Πρόκριτοι τῆς Νήσου Ψαρῶν.

Τὰ πλοῖά σας ἔρχονται καὶ κάμνουν διαφόρους λαίους ἕως σχεδὸν ἐμπρὸς εἰς τὴν Σμύρνην. Ἐσχάτως μάλιστα καταδρομεῖς τινὲς ἐκ τῆς νήσου σας ἤρπакαν ἀπὸ τὰς

νήσους τοῦ Ὀβιλάκ πολλὰ τούρκικα πλοῖα φορτωμένα διάφορα προϊόντα εἰς λογαριασμὸν Εὐρωπαϊῶν. Ἰσως ἔχετε σκοπὸν νὰ ἐπιχειρήσετε καὶ ἄλλας σημαντικώτερας καὶ τολμηροτέρας εἰς τοῦτον τὸν κόλπον καταδρομὰς. Ἡ φήμη πολλὰ περὶ τοῦτου διακηρύττει, καὶ οἱ τούρκοι τῆς Σμύρνης ἔπεται νὰ συμπεραίνωσιν ἀπὸ τὴν παντελῆ μας ἀδράνεια, ἡ ὅτι σιμπλῶς ἀποδεχόμεθα τὰ τοιαῦτα, ἡ ὅτι τοῦλάχιστον δὲν φροντίζομεν δι' ὅλου περὶ τῆς ἀσφαλείας τοῦ τόπου, τὸν ὁποῖον κατοικεῖμεν. Ὁ δὲ τοιοῦτος αὐτῶν συμπερασμὸς καὶ ἡ φυσικὴ τῶν θρησιῶν τούτων φέρουν εἰς τὸ νὰ μελετῶσι κρυφίως, δι' ὅσα κακὰ πάθουν, ἐκδικήσιν καθ' ἡμῶν· καὶ μὴν ἠμποροῦντες ἀμέσως νὰ μᾶς ἐκδικηθῶσιν, ἔχουν ἀναμφιβόλως κατὰ νοῦν νὰ ἐρέψωσι τὴν ἐκδικήσιν τῶν ἐναντίων τῶν Εὐρωπαϊῶν, ὅσοι κατοικοῦν εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς ἐπικρατείας τῶν. Μάλιστα ἄρχισαν νὰ διαφημίζωνται καὶ πολλοὶ λόγοι αὐτῶν ἐπαπειλητικοί, τοὺς ὁποῖους ἠθέλομεν καταφρονῆσαι, ἀν' ἐπρόκειτο λόγος περὶ ὑποθεσεὺς μας ἰδιαιτέρας· ἀλλὰ δὲν μᾶς εἶναι συγχωρημένον νὰ βάλωμεν εἰς κίνδυνον προφανῆ τὴν ἀσφάλειαν τῶν ὁμογενῶν μας. τῆς μεγάλης ταύτης ἀποθήκης τοῦ ἐμπορίου τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας, τῶν διαφόρων ἐμπορίων μας, καὶ τῶν ὅσοι ἔχουν ἀνταπόκρισιν μὲ αὐτοὺς, διὰ μίαν ἀλληλομαχίαν δι' ὅλου ξένου ὡς πρὸς ἡμᾶς. Ἀναμφιβόλως δὲ θέλομεν βάλεῖν εἰς κίνδυνον αὐτὴν τὴν ἀσφάλειαν, ἀν' βλέπωμεν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς μὲ ἀδιαφορίαν πράξεις ἐχθρικός, αἱ ὁποῖαι, ἐπειδὴ συμβαίνουν πλησίον τῆς Σμύρνης, ἀφεύκτως θέλουν ἐπιτύρει κατ' αὐτῆς πολλὰ δυστυχήματα. Διότι ἐν ὅσῳ οἱ καταδρομεῖς σας ἀρπάζουν τούρκους ἀπὸ μέρη πλησιόχωρα, φονεύοντες ἑσους ἐξ αὐτῶν εὐρωσιν ἐνόπλους, μᾶς ἐκθέτουν εἰς τρομερὰς ἐκδικήσεις, αἱ ὁποῖαι ἴσως θέλουν ἐνερ-

γρηθῇ κατὰ πρῶτον ἐναντίον τῶν Εὐρωπαϊ-
ων, καθὼς καὶ ἠκούσθησαν ἀπὸ μέρους
τῶν τούρκων τοιαῦται ἀπειλαὶ περὶ τὰ τέ-
λη τοῦ τρέχοντος ἔτους. Ἡμεῖς οὐτε
σκοπὸν οὔτε δικαίωμα ἔχομεν ν' ἀνακατω-
θῶμεν εἰς τὰς διαφορὰς τὰς μεταξὺ Ἑλ-
λῶν καὶ τούρκων, πρὸς τούτοις οὔτε ἐ-
πιθυμοῦμεν τὸ κακὸν τῶν Ἑλλήνων. Τὰ
αὐτὰ ἀπαιτοῦμεν καὶ ἀπὸ τοῦ Ἑλληνος,
εἴτινες δὲν ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ μᾶς
ρίπτωσιν εἰς κίνδυνον προφαίῃ, καθὼς
οὔτε ἡμεῖς τοὺς Ἑλλήνας. Ἀδύνατον δὲ
νὰ μὴ περιπέσωμεν εἰς μέγιστον κίνδυνον
ἐξ αἰτίας τῶν ἐχθρικῶν σας εἰς τὸν κόλ-
πον τῆς Σμύρνης ἐπιχειρήσεων.

Ἄν ποτὲ τὰ πλοῖά σας φανῶσιν εἰς
τὸ φρεῖριον, ὅπου συχνάκις ἐπλησιάσα-
τε, ἀναμφιβόλως θέλει ἐκδικηθῇ διὰ μέτου
φόνου, πυρπολήσεως, καὶ λεηλασίας ὁ
παρωργισμένος τούρκικὸς λαὸς, ὅστις θέ-
λει κατεδαφίσει τὴν δυστυχῇ ταύτην πόλιν,
διὰ νὰ σας στερήσῃ καὶ ἀπὸ αὐτὰ τὰ ἐ-
ρείπιά της, καθὼς ἐφέρθη καὶ εἰς τὴν ἀ-
θλιοτάτην πόλιν τῶν Κυδωνιῶν.

Αἱ ναυτικά δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι
μᾶς φυλάττουσιν, δὲν θέλουν δυνηθῇ νὰ
ἀναχαιτίσωσι τὰς μανιώδεις παρεκτροπὰς,
ὅσαι θέλουν συμβῇ μακρὰν τῶν παρα-
λίων. Ἀλλ' ἐν τούτοις σὰς ἐρωτῶμεν,
καὶ ναυτικά μᾶς δυνάμεις θέλουν ἄραγε
ιδεῖ τοὺς αἰτίους τῆς τοιαύτης καταστρο-
φῆς, μὲ ἀπάθειαν; ὅχι. Δὲν ἀνέκει
παντελῶς εἰς τοὺς Ἑλλήνας νὰ ἐκλέξωσιν
ὡς πεδὶον μάχης τὸν κόλπον τοῦτον, ὅπου
θέλουν συναντήσῃ τοὺς Εὐρωπαίους, καὶ
ὡς προξενούντες εἰς αὐτοὺς ἐκ πλαγίου τόσα
δεινὰ, θέλουν ἐπισύρει κατὰ τῆς κεφαλῆς
τῶν τὴν ἐκδίκησιν τῶν ἰσχυροτέρων τῆς
Εὐρώπης Δυνάμεων.

Βιαθέντες ἀπὸ τὰ ἐμπορικά μας
καὶ ἀπὸ αὐτὰ τὰ ἰδιόκτης συμφέροντα νὰ
λαβώμεν τοιαῦτα μέτρα εἰς τὸ ἐξῆς, ἀπε-
φασίσαμεν ἐκ συμφώνου μὲ τοὺς ἀρχηγούς

τῶν ναυτικῶν μας δυνάμεων νὰ σᾶς γρά-
ψωμεν τὴν παρούσαν ἐπιστολήν, καὶ ἀκο-
λούθως παρακαλοῦμεν καὶ ἀπαιτοῦμεν νὰ
ἐκδῶσιντε προσοχὰς εἰς ὅλα τὰ πλοῖα, καὶ
εἰς τοὺς στόλους σας, καὶ εἰς τοὺς καταδρο-
μεῖς σας, ὥστε νὰ ἀπέχωνται εἰς τὸ ἐξῆς
ἀπὸ πάσαν ἐχθρικήν ἐκστρατείαν εἰς τὸν
κόλπον τῆς Σμύρνης, δηλαδή ἀπὸ τὰς
νήτους τοῦ Ὀβιλιᾶν, συμπεριλαμβανομέ-
νων καὶ αὐτῶν τῶν νήτων, ἕως εἰς τὸ
βάθος τοῦ κόλπου καὶ κατ' Ἀρκτον καὶ
κατὰ Μεσημβρίαν. Παρακαλοῦμεν πρὸς
τούτοις καὶ ἀπαιτοῦμεν νὰ διαδώσῃτε καὶ
μίαν προκήρυξιν, ἢ ἄλλο τι ἐπίσημον ἐγ-
γραφον, τὸ ὅποιον νὰ κηρύττῃ τὸ μέρος
τοῦτο τοῦ κόλπου οὐδέτερον, καὶ νὰ προ-
λαμβάνῃ τὰς προσβολὰς, τὰς μάχας, καὶ
λείας, αἱ ὁποῖαι ἐνδέχεται νὰ ἐπι-
φέρωσιν ἐπακόλουθα ὀλεθριώτατα κατὰ
πρῶτον εἰς ἡμᾶς, καὶ ἔπειτα εἰς σὰς τοὺς
ιδίους. Διὰ νὰ σὰς παραστήσωμεν δὲ σαφέ-
στερον τὴν κατεπείγουσαν ἀνάγκην τῶν μέ-
τρων, τὰ ὁποῖα σὰς προβάλλομεν, Κύ-
ριοι, βιαζόμεθα ἐπισήμως νὰ σὰς εἰπῶ-
μεν, ὅτι τὰ Εὐρωπαϊκὰ ἔθνη τὰ ἀποκα-
ταστημένα εἰς τοῦτον τὸν λιμένα, ἔχουν
περὶ πολλοῦ τὸ ἐμπόριον τῶν καὶ τὴν ἀ-
σφάλειαν αὐτοῦ, ὅτι πᾶσα ἐντὸς τοῦ
κόλπου ἐπιχείρησις, διὰ τὴν ὁποίαν τὸ ἐμ-
πόριον τοῦτο ἤθελε κινδυνεύει, θέλει δι-
εγείρει τὴν ὀργὴν αὐτῶν, καὶ ὅτι τῶν
νήτων οἱ πρόκριτοι, καὶ τὰ ἄλλα πρό-
σωπα, ὅσα ἔχουν ἰσχύιν μεταξύτας, καὶ
εἰς τὰ πλοῖά σας, θέλουν θῶτα λόγον
ἐλθόντων τῶν κακῶν, τὰ ὁποῖα ἐκ τούτου θέ-
λουν πηγάσει. Ἐπειδὴ ἀποτείνεσθε, Κύριοι,
εἰς τὸ νὰ ἀνυψωθῇτε εἰς τὴν περιωπὴν τῶν
εὐνομιουμένων ἐθνῶν, ἐνθυμήθητε, ὅτι ὁ
Κύριος Ὁρλόφ ὁ ναύαρχος τοῦ Ῥωστικοῦ
στόλου κατὰ τὸ 1771 ἔτος ὅταν ἔγινε
πρὸς αὐτὸν ἀπὸ μέρους τῶν εὐρωπαϊκῶν
τῆς Σμύρνης μία τοιαύτη ἀπαίτησις, ἔ-
σπευσε νὰ βάλῃ εἰς πράξιν τὰ ἀπαιτούμε-

να, καὶ ἀπέφυγε πᾶσαν ἐχθρικήν ἐπι-
χείρησιν ἐναντίον ταύτης τῆς πόλεως.

Ἐνθυμήθητε ὁμοίως τὸν εὐγενῆ
τρόπον τοῦ Ἀγγλοῦ ναυάρχου Δβιλβόρτ,
ὅστις κατὰ τὸν ἔτχαιον πόλεμον τὸν με-
ταξὺ Μεγάλης Βρετανίας καὶ Τουρκίας
ἀπέφυγε πᾶσαν ἐχθρικήν ἐπιχείρησιν κα-
τὰ τῆς Σμύρνης καὶ τῶν περὶ αὐτῆς, διὰ
τὴν μὴ βάλῃ εἰς κίνδυνον ταυτὴν τὴν ἐμ-
πορικὴν ἀποθήκην. Δὲν ἀμφιβάλλομεν,
ὅτι θελετε φιλοτιμηθῆναι μὴ μὴνθῆτε τὰ
οὗτα ταῦτα εὐγενῆ παραδείγματα. Δότε
μας τὴν περὶ τούτου ἀσφάλειαν καὶ λά-
βετε τὰ θρασυτέρα περὶ τούτου μέτρα,
τὰ ὅποια καὶ θελετε σὰς τιμῇσι μεγα-
λῶς εἰς τὴν Εὐρώπην.

Δέχθητε Κύριοι Πρόκριτοι τὴν ἐν-
δείξιν τῆς ὑπολήψεώς μας.

Ἐπὶ ταῖς αἰ ὑπογραφαῖς τῶν ἐν Σμύρ-
νῃ Εὐρωπαίων Προξένων.

Μετολόγγιον, 8 Φεβρουαρίου.

Ἄν τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, δικαίως ἡ ἀδίκως
κατήγορήθη διὰ τὴν ὁποίαν ἔδειξε πρὸς τοὺς
ἐχθροὺς τοῦ σκληρότητα, ἀφίνομεν τὴν
περὶ τούτου κρίσιν εἰς τοὺς ἀπρὸς ὁ-
πολήπτους ἱστορικοὺς, εἰς τοὺς ὁποίους ἀρ-
κεῖ νὰ ὑπευθυμῇται ὅσα φρικώδη καὶ ἀ-
πάνθρωπα ἔργα ἐπράχθησαν εἰς εὐδὴ φω-
τισμένων, ἐπαναστασιῶν κινήσεως χωρὶς αἰ-
τίας βατίμους, ἀλλ' ἀπλῶς ἀπὸ παραφο-
ρὰν ἐγθουσιασμοῦ παραλόγου. Οἱ Ἕλλη-
νες δὲ ἐλτοῖς τοῦ ὅτι ἐν διαστήματι τεττά-
ρων αἰώνων τυραννιζόμενοι ἀπὸ βδελυκτοῦς
καὶ τριτταρβάρους τυράννους, ἐσερήθη-
σαν ὅ, τι καλὸν εἶχον πολιτισμοῦ καὶ φω-
τισμοῦ, καὶ σχεδὸν καὶ αὐτὴν τὴν φυσι-
κὴν αἰσθὺν ὑπαρξίν, εἰς τὴν ἀνέγειναι
τῆς πατρίδος εἶχαν νὰ ἐδικηθῶσιν ὁ μὲν
πατέρας ὁ δὲ ἀδελφὸν, ἄλλος τὴν τιμὴν τοῦ
καὶ ἄλλος τὸν ἀλλόκοτόν τι θυσιάζον· καὶ μὴ
ὅλα ταῦτα καὶ εἰς τοῦ Ναυπλίου καὶ εἰς

τῆς Κορίνθου τὴν ἀκρόαν καὶ εἰς πολλὰς
ἄλλας περιστάσεις ἐμπρόστω ἀπέδειξαν,
ὅτι γνωρίζουν τῆς φιλανθρωπίας τοὺς νό-
μους, καὶ ὅτι δύναται νὰ χολιωνώσῃ τὴν
δικαιοσύνην ὁρμήν των, ἐν ᾗ δὲν ἀγνοοῦν,
ὅτι εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἐχθρῶν των πάν-
τοτε ἐμφωλεῖται τὸ πνεῦμα τοῦ θυγμοῦ.
Μεταξὺ τῶν πολλῶν παραδειγμάτων τῆς
εὐσπλαγγίας των σπουδαίον νὰ κοινοποιή-
σωμεν κατὰ χρεὸς καὶ τὰ ἐξῆς. Πολλοὶ
Ὀθωμανοὶ τῶν Παλαιῶν Πατρῶν αἰτικοί,
κατὰ διαφόρους καιροὺς αἰχμυλωτισθέντες
ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας, ἀπεσπάρησαν πρὸ ὀ-
λίγων ἡμερῶν εἰς τοὺς αἰκὺς των παρὰ τῆς
ἐδῶ Διοικήσεως, διὰ μετετείας τοῦ Λαμ-
προῦ Λόρδου Βύρωνος, ὅστις καὶ ἀφ' οὗ μὲν
ὅλα τὰ ἀναγκαῖα ἀφθόως τοὺς ἐρωθίατε,
ἔδωκε πρὸς αὐτοὺς καὶ ἐπιστολὴν συστατικὴν
πρὸς τὸν Γιουτοῦφ-Πατᾶν τὸν Διοικητὴν τοῦ
φρουρίου. Προχθὲς πάλιν διὰ τυχερείας
τοῦ αὐτοῦ Λόρδου ἀπεσπάρησαν εἰς Πρέβε-
ζαν δι' ἐξόδων τῆς Διοικήσεως ὅλοι αἱ αἰ-
πὶ ἀρχῆς τῆς ἐπαναστάσεως εὐρισκόμενοι ἐδῶ
Ὀθωμανικαὶ οἰκογένειαι.

Ἄρα ἡμποροῦμεν ἐλευθέρως νὰ εἴπω-
μεν, ὅτι οἱ Ἕλληνες εἰς τὸ μικρὸν τοῦτο δι-
αστήμα τῆς ἐλευθερίας των ὅχι μόνον ἀ-
πέβαλον τὴν ὑπὸ τῆς τυραννίας ἐμφυτευθεῖ-
σαν εἰς τὰς ψυχὰς των ἀπαθροπία, ἀλλὰ
καὶ ἔγιναν ἀξιοὶ νὰ διώσῃ παρὰδειγμα αἰ-
ρετῆς καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς ἐχθροὺς των, οἵτι-
νες λογίζονται πρὸ πολλοῦ ὡς ἐν μέλῳ καὶ αὐ-
τοὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς κοινωνίας.

Παρὰ τοῦ Ἀγγλικοῦ Βρικόου λεγομένου Σ-
βύλλα, εἰδικοποιημένου, ὅτι ἐν Τουρκικὸν
Βρικόον εὐρισκόμενον εἰς τὸν λιμένα τῶν Πα-
λαιῶν Πατρῶν τῇ 2 τοῦ αὐτοῦ κατεκρά.

Εἰδήσεις τῆς Ἀλβανίας.

Ὁ Ὁμέρ-Πατᾶς, ὁ Ἀχμέδ-Πατᾶς, ὁ Τα-
χὶρ Ἀβράτης, καὶ ὁ Δερβίς-Χατάνης εὐ-
ρίσκονται εἰς Ἄρταν, ἔχοντες χιλίους στρα-
τιώτας καὶ μεγίστην ἀσυμφωνίαν. Εἰς δὲ
Πρέβεζαν καὶ Βόνιτζαν δὲν ὑπάρχει δι' ὅλου
στράτευμα ἐχθρὸν.

Μετολόγγιον. 10 Φεβρουαρίου. Τὸ ἑσπέρας περὶ τὰς τρεῖς ὥρας ἡσθάνθημεν σφοδρότατον σει-
σμόν, ὅστις διήρκεσε τέσσαρα δεύτερα λεπτά, ἐκτεινόμενος ἀπὸ Μεσημβρίας πρὸς Ἄρταν.
Κατὰ τὴν αὐτὴν στιγμήν τὸ θερμομετρεῖον ἐξέπευεν ἀπὸ τοὺς 50 βαθ. (Fahr) μέχρι τῶν 39.

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι.

Φραγκλῖτες.

Μεσολόγγιον τῆ 16 Φεβρουαρίου 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Απάντησις τῶν Προκρίτων τῆς Νήτου
Ψαρῶν εἰς τὴν ἐπιστολὴν τῶν ἐν
Σμύρνῃ Προξένων τῶν διαφόρων Εὐ-
ρωπαϊκῶν Δυνάμεων, τὴν καταχωρηθεῖσαν εἰς
τὸ προηγουμένον φύλλον τῆς Ἐφη-
μερίδος.

Ψαρὰ, τῆ 6 Δεκεμβρίου 1823.

αρ. 686) Ἐξοχώτατοι!

Ελάβομεν σήμερον παρὰ τοῦ Διοικητοῦ
τῆς Βασιλικῆς Γοσιέτας, Ἀμαράντου, τὴν
ἀπὸ δωδεκάτης τοῦ τρέχοντος Σεβαστῆν ἐ-
πιστολὴν σας, εἰς τὴν ὁποίαν βλέπομεν πα-
ρασημένας κατ' ἑκαστὴν, ὅσας παρὰ τῶν
πατριωτῶν μας εἰ ἔχθροί μας Ὀθωμανοὶ
δοκιμάζουν ζημίας, αἱ ὁποῖαι γίνονται αἰ-
τία νὰ διεγείρωνται οἱ βάρβαροι κατὰ τῶν
Χριστιανῶν, καὶ τῶν ὑπηκόων των καὶ τῶν
λοιπῶν Εὐρωπαϊκῶν. Πρὸς τοῦτοις μᾶς γρά-
ψετε, ὅτι ἐκ τούτου ταραττεται τὸ Εὐρωπαϊ-
κὸν ἐμπόριον, προτρέποντές μας νὰ ἐμπε-
δίσωμεν τοὺς πατριώτας μας ἀπὸ τοῦ νὰ κα-
τατρέχωσι τὸν ἔχθρὸν πλησίον τῆς Σμύρνης.

Εὐχῆς ἔργον ἦτο νὰ ἐδυνάμεθα νὰ
ἐκτελέσωμεν ἀπαραιμῶτως, ὅσα ἀπαιτεῖ-
τε ἀπὸ ἡμᾶς· ἀλλὰ τὰ πρὸς τὴν Πα-
τρίδα καὶ πρὸς τὸν πόλεμον χρῆμας, ὁ-

μῶς δὲ καὶ αἱ διαταγαὶ τῆς Ἑλληνικῆς
Διοικήσεως ἐμποδίζουν τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς
ἐπιθυμίας μας, καὶ βιαζόμεθα νὰ σας εἴ-
πωμεν, ὅτι κατὰ τὰ δικαιώματα τοῦ πο-
λέμου δὲν θέλομεν λείψει νὰ διώκωμεν τὸν
ἐχθρὸν εἰς ὅλα τὰ παρὰ τῆς ἐπιπρα-
τείας του. Ἀν δὲ ἐκ τούτου οἱ ἔχθροί διεγεί-
ρωνται καὶ κατὰ τῶν ὑπηκόων των καὶ
κατὰ τῶν ὑπηκόων σας Χριστιανῶν, τοῦτο
εἶναι τῆς βαρβαρότητος αὐτῶν ἀποτελε-
σμα. ἀντικειμένου εἰς τὰ δικαιώματα τῆς
ἀνθρωπότητος, καὶ τοὺς ἱεροὺς νόμους
τῆς εὐνομιουμένης Εὐρώπης, ἥ τις ἡμπορεῖ
νὰ ὑπερασπισθῇ δύναμι τῶν ὅπλων τὴν
ἀσφάλειαν καὶ τιμὴν τῶν ὑπηκόων της
καὶ ὅλων κοινῶς τῶν Χριστιανῶν. Διο-
καὶ εἴμεθα πεπεισμένοι, ὅτι καὶ θέλει
ἐνεργῆσαι τὰ ὅσα δύναται, χωρὶς νὰ ἀ-
δικαίῃ ἀπὸ ἡμᾶς καμμίαν ἐγγύησιν τῶν
ζημιῶν τῶν προξενουμένων ἀπὸ τὴν Ὀθω-
μανικὴν ἀταξίαν καὶ βαρβαρότητα. Ἰπὴν
ἀμφιβάλλετε, ὅτι οἱ πατριῶτάι μας σεβό-
μειναι τὸ ὄνομα "Εὐρωπαϊκός", δὲν
ἤθελον ἐνοχλεῖ τὴν Ὀθωμανικὴν ἐπικράτει-
αν, ἀν' ἔβλεπον ἐξηλωμένους εἰς τὰς θαλάσ-
σας τῆς ρηθείσης ἐπικρατείας μόνους τὰς
Εὐρωπαϊκὰς Σεβαστὰς σημαίας, χωρὶς ὑ-
παρξιν Ὀθωμανικῶν· ἀλλὰ γνωρίζοντες τὴν
ἐπικράτειαν Ὀθωμανικὴν, καὶ ὄντες εἰς
πόλεμον τριττὴν κατὰ τῆς Ὀθωμανικῆς
δυναστείας, δὲν θέλουν λείπει νὰ βοηθήσιν.

εἰς πράξιν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, ὅσα δύναται. Ἄν δὲ οἱ Ὀθωμανοὶ δὲν θέλωσι νὰ ἐνοχλῶνται, ἄς ἀποφασίσωσι νὰ πληρώσωσι τρὸς τὴν νήσόν μας, καὶ γενικῶς πρὸς τὸ ἔθνος φόρον ἀνάλογον τῶν ὅσων ζημιῶν δοκιμάζουν καὶ θέλουν δοκιμάσει καὶ εἰς τὸ ἐξῆς Θεοῦ θέλοντος, καὶ τότε ἄς μείνωσιν ἡσυχαι, ὅτι δὲν θέλομεν ἐνοχλεῖ τὰ εἰς τὰ παράλια τῆς Σμύρνης ἐμπορικὰ πλοιάτων.

Ἐξοχότατοι! κάλλιστα γνωρίζετε ὅσον ἐπιθυμίαν ἔχομεν νὰ συγκαταριθμηθῶμεν εἰς τὰ πολιτισμένα καὶ εὐνομούμενα τῆς Εὐρώπης ἔθνη, καὶ ὅτι ὁ πόλεμος ἡμῶν κατὰ τῶν Ὀθωμανῶν, ὡς ἐθνικός, πολὺ διαφέρει ἀπὸ τοῦ τῶν Ῥώτων καὶ Ἀγγλων, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν εἰς αὐτοὺς ἐκ διαμέτρου ἀντίκειται. Ὅθεν εἰμεθα πεπεισμένοι, ὅτι εἰδήμονες ὄντες καὶ τῶν τοιούτων καὶ τῶν ἱερῶν μας δικαιωμάτων, δὲν θέλετε μᾶς προβάλει εἰς τὸ ἐξῆς πράγματα ἀντικείμενα δι' ὅλου εἰς τὰ χρῆμας καὶ εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ ὅθους τοῦ πολέμου, βέβαιαι ὄντες, ὅτι ὅλοι οἱ πατριῶταί μας τρέφουσι μερικὸν σέβας πρὸς τὴν Ἐξοχότητά σας καὶ πρὸς πάντας τοὺς ὑπηκόους σας. Παρακαλοῦντες δὲ νὰ δεχθῇτε τὰς ὑποκλίσεις μας φιλοφρόνως, μένομεν τῆς Ἐξοχότητός σας δοῦλοι εὐγνωμονέσασθαι.

Οἱ Πρόκριτοι τῆς νήσου Ψαρῶν.

Νομίζομεν χρεὸς μας ἀπαραίτητον νὰ ἐξηγήσωμεν εἰς τοὺς Ἕλληνας τὰς λέξεις ΜΟΝΑΡΧΗΣ καὶ ΜΟΝΑΡΧΙΑ· ἀκοῦνται συνεχῶς λόγοι παρὰ τινῶν, ὅτι ἡ συμφορτωτέρα Διοίκησις διὰ τοὺς Ἕλληνας εἶναι ἡ Μοναρχική, ἀλλὰ δὲν ἠξεύρομεν, εἴαν οἱ Ἕλληνες ἐφανέρωσαν ὡς ἀπὸ στόματος τοῦ ἔθνους τῶν τὸ περὶ ταύτης τῆς

ὑποθέσεως φρόνημά των· τούτων μὲν ἠξεύρομεν, ὅτι εἴαν τινα αἷτομα ἐπεθύμησαν ἈΦΕΝΤΗΝ, τοῦτο δὲν εἶναι ἐκφρασις τῶν φρονημάτων ἑνὸς ὁλοκλήρου ἔθνους, μάλιστα ἐξ ἐναντίας δυνάμεθα καὶ νὰ βεβαιώσωμεν, ὅτι τὸ πλῆθος τῶν περιστετέρων Ἑλλήνων ἐκφράζονται οὕτω.
,, Τρία ἤδη ἔτη πολεμοῦμεν· ἐφρονεῦθησαν
,, οἱ ἀδελφοί μας, κατεστράφησαν τὰ
,, κτήματά μας. Ταῦτα πάντα δὲν ἐγένοντο διὰ νὰ προικοδοτησώμεν Βασί-
,, λεά, ἀλλὰ διὰ ν' ἀγοράσωμεν τὴν ἑλευ-
,, θερίαν μας, ἐλευθερίαν νόμιμον καὶ ἀνεξάρτητον. ,,

Εἰς τὴν Μοναρχίαν, ὅπου ὅλα τὰ ἀντικείμενα τῆς κοινῆς ἐπιθυμίας κρέμονται ἀπὸ τὴν διάθεσιν ἑνὸς μόνου αἰσίου, τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα μόνον τῆς Διοικήσεως ἤθελεν εἶναι ἱκανὰ νὰ συστήσωσι μίαν βᾶσιν διαφθορᾶς πραγματικὴν καὶ ἀνεξάλειπτον, ἢ μᾶλλον τὴν ἕλιν αὐτὴν τῆς διαφθορᾶς ἐνισχυομένην ἀπὸ τοὺς καρποὺς τῆς ἀδικίας. Ἐν ᾧ ἡ ἀδικία προσδεύει, συμπροσδεύει καὶ ἡ δυναστεία, ἀμφοτέραι δε προβαίνουνσι μετὰ ταχύτητα πάντοτε αὐξάνουσιν, δίδονται ἀμοιβαίαν πρὸς ἀλλήλας βοήθειαν. Ἀλλ' ἐν ᾧ ἡ πρόσδος τῆς ἀδικίας παύει, ὅταν γίνεται προσηύχεται τὸ ὅλον τῶν φόρων, χωρὶς νὰ γίνεταὶ αὐξήσις εἰς τὴν ἀργυρολογίαν, ἀπ' ἐναντίου ἢ πρόσδος τῆς δυναστείας δὲν ἔχει τέρμα, ἀλλ' ἐξακολουθεῖ προβαίνουσα ἐπ' ἀπειρον. Δεῖγμα δὲ προφανέστερον τῆς δυναστείας δὲν εἶναι ἄλλο, ἀπὸ τὴν ἐρήμωσιν, ἢ ὅποια ἀρχιτεν ἦδη εἰς Ἰσπανίαν, καὶ ἐνεργεῖτο εἰς Γουρκίαν, ὥς ὅτου ἀντικατέστησαν ἀγρία ζωὰ εἰς τὸ πόν τῶν ἀνθρώπων.

Μετολόγιον.

Τὴν νύκτα τῆς πέμπτης τοῦ παρόντος ἐν Δρίκιον ἐχθρὸν, τὸ ὅποιον ἀπεπαύθη ἀπὸ τὸν περὶ τὰς παλαιὰς Πάτρας Ὀθω-

μικρὸν ὅλον, ἔπασεν εἰς τὴν ξηρὰν κλη-
σίον εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Εὐηνοῦ. Τὴν ἀνό-
λουθον πρῶτ' ὑπῆσαν διάφορα πολεμικά μας
πλοιαρία ἐπὶ σκοπῇ νὰ τὸ κυριεύτωσι, καὶ
τῷ ὄντι ἤθελον ἐπιτύχει, ἀν' οἱ ἐχθροὶ
βοηθούμενοι καὶ ἀπὸ τὴν Σέτιν των, καὶ
ἀπὸ τὴν μετολαβήσασαν ἀργοπορίαν διὰ
τῶν ἀναγκαιῶν κανονίων τὴν μετακόμι-
σιν, δὲν ἐπρολάμβανον νὰ καύτωσι τὸ
πλοῖον, καὶ νὰ φύγῃσι κακῶς ἔχοντες μὲ
ὅσα τῶν ἐν αὐτῷ ἐπρόφθασαν νὰ λάβωσι.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ .

Επιτομὴ τῆς Ἑφημερίδος, Μεσάζ, τῶν
ἐν Ἀμερικῇ Ἠνωμένων Ἐπαρχιῶν.

Τῇ 8 Ἰαννουαρίου 1824) Κατὰ τὴν τρί-
την τοῦ Δεκεμβρίου ἔγινεν εἰς τὸ Νού-
γιρκ, ἐπὶ λόγῳ συνεισφοράς ὑπὲρ τῶν Ἑλ-
λῆνων, Συνέλευσις, εἰς τὴν ὁποίαν συ-
νέρ' ρέυσσε πολὺ πλῆθος συνδρομητῶν.

Κατὰ τὰς ἀπὸ Νούγιρκ ἐσχάτας
εἰδήσεις, ἀκόμη δὲν εἶχε γένει λόγος περὶ
πραγμάτων σημαντικῶν οὔτε εἰς τῶν ὑπουρ-
γῶν τὸ συνέδριον, οὔτε εἰς τὴν Βουλὴν
τῶν παραστατῶν, ἐκτὸς ἐνὸς προβλήμα-
τος γενομένου ἀπὸ μέρους τοῦ Βέσπερ
τοῦ ἐκ Μαπαχαζέτ κατὰ τὴν ἀπὸ 28 Δε-
κεμβρίου Συνέλευσιν.

Ἡ ἔννοια τοῦ προβλήματος ἦτον,
ὅτι πρέπει διὰ θεσπίσματος τῆς Βουλῆς
νὰ γίνῃ προμήθεια περὶ τῶν ἀναγκαίων
ἐξόδων εἰς ἀποστολὴν ἐνὸς προξένου εἰς τὴν
Ἑλλάδα. Πρωτὰτὸ πρὸς τούτοις ὁ Πρό-
εδρος, ἀν κρινῇ τὸ πρᾶγμα εὐλογον.

Κατὰ διαταγὴν τῆς Βουλῆς ἔβαλαν
τὸ πρόβλημα εἰς τὴν τράπεζαν. (α) τὸ πρᾶγ-

(α) Τὰ ἔγγραφα προβλήματα τῶν Πα-
ραστατῶν τῶν Ἠνωμένων Ἐπαρχιῶν Σέ-
τουται ἐπάνω εἰς μίαν τράπεζαν, διὰ νὰ
μὴ μένῃ λόγος εἰς κἀνένα Παραστάτην νὰ
προφασισθῇ ὅτι δὲν τὰ ἀνέγνωτε.

μα διεπιλουεικῆτε, καὶ ὁ Βέσπερ, ἐν τῇ
ὑπερασπίζετο τὸ πρόβλημα, εἶπεν, ὅτι
ὁ σκοπὸς τοῦ μ' ὅλου τούτου δὲν ἦτο νὰ ἐμ-
περιπλέξῃ τὸ ἔθνος τοῦ οὔτε εἰς τὴν ὑ-
πόθεσιν τῶν Ἑλλήνων, οὔτε εἰς κἀμμίαν
ἄλλην τῆς Εὐρώπης ὑπόθεσιν.

Ἄλλ' ὁ Πρόεδρος τῶν Ἠνωμένων Ἐ-
παρχιῶν εἰς τὸν λόγον αὐτοῦ τὸν πρὸς τὴν
Συνέλευσιν ὅχι μόνον ἐκφράζεται σαφέ-
στα ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, λέγων, ὅτι
ὅλα τὰ φωτισμένα ἔθνη τῆς οἰκουμένης
ἔπεται νὰ εὐχωνται ἐκ ψυχῆς τὴν εὐ-
τυχῇ ἐκβατίν τοῦ ἀγῶνος, τὸν ὁποῖον τὸ
Ἑλληνικὸν ἔθνος ἀνέλαβε κατὰ τῶν τυ-
ράννων του, ἀλλὰ καὶ ὁμολογεῖ τὸ φρόνημα
του, ὅτι ἡ ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος Ὀθωμα-
νικὴ δυναστεία εἰς τὸ ἐξῆς κατελύθη, καὶ
μετ' ὀλίγον ἐπιφέρει, ὅτι, ἀν οὕτως ἔχῃ
τὸ πρᾶγμα, ἀναγκαῖον κρίνει νὰ δοθῇ μία
ἀπόφασις τῆς συνελεύσεως εἰς τὸ περὶ προ-
ξένου κεφάλαιον. Αἱ Ἠνωμέναι Ἐ-
παρχίαι, λέγει, ἔχουν εἰς τὴν Μεσόγειον
θάλατταν διαφόρους σχέσεις, αἱ ὁποῖαι
ἐνδέχεται νὰ ἐκταθῶσιν. Ἄλλ' ὁ κυρι-
ώτερος τοῦ λόγου τούτου σκοπὸς, τὸν ὁ-
ποῖον καὶ ὁμολογεῖ ὁ Πρόεδρος, εἶναι τὸ
νὰ ἰδῇ τὴν Συνέλευσιν ἀνταποκρινομένην
εἰς τὰ αἰσθήματα, ὅσα ἐμπνέουσιν εἰς τὴν
ψυχὴν τοῦ αἰ μεγάλοι Συσταί καὶ ταλαι-
πωραὶ τοῦ Ἡρωϊκοῦ τούτου ἔθνους, Συ-
σταί καὶ ταλαιπώραι, αἱ ὁποῖαι κινεῦν
τὴν συμπάθειαν παντὸς ἀνθρώπου φιλε-
λευθέρου.

Ἀλλὰ καθ' ὅποιονδήποτε τρόπον τὸ
πρᾶγμα θεωρηθῇ, σχετικῶς ὡς πρὸς τὰς
ἄλλας δυνάμεις, ἀν δὲν συμφέρῃ νὰ ἀ-
ναλάβωμεν τὴν ὑπόθεσιν τῶν Ἑλλήνων,
χρεωσόμεν ὁμῶς τοῦλάχιστον νὰ ἐκφράσω-
μεν ἐλευθέρως τὴν περὶ τούτου ἰδέαν μας.
Ὁ Πρόεδρος δικαίως φροεῖ, ὅτι ἔχο-
μεν Διοίκησιν, ἥτις ἡξίῃται νὰ θεωρῇ κα-
θὼς πρέπει τὸν βάρβαρον ἐκείνον δ-σπο-
τισμὸν, εἰς τὸν ὁποῖον ἐσυγχωρήθη, κατὰ

σύστημα μαρτυρίας ἀπανθρωπίας, νὰ ἐξελθρεύσῃ ἐπὶ παρουσίᾳ ὅλης τῆς Εὐρώπης ἑθνος χριστιανικὸν εἶπον ἀξιογάπητον.

Ἡ δημόσιος ἐκθεσις τῶν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος φιλικῶν φρονημάτων τοῦ πρωτίστου ὑπουργοῦ καὶ τῶν παραστατῶν τῶν Ἡνωμένων Ἐπαρχιῶν, μὴ ὅλον ὅτι κινεῖ φυσικῶς τῷ λόγῳ τὴν ἐγνωμοσύνην παντὸς Ἑλλήνου πατριώτου, δὲν πρέπει ὁμῶς νὰ φανῇ παντελῶς παράδοξος γινομένη ἀπὸ μέρους ἔθνους, τὸ ὁποῖον μὲ τόσας θυσίας ὑπόγραψε τὴν ἐλευθερίαν του, καὶ τὸ θαυμαστότερον, ἐδυνήθη νὰ τὴν φυλάξῃ καὶ νὰ τὴν σερεώσῃ τόσον φρονίμως. Ἄλλ' ἐν τούτοις ὁ σκοπὸς, τὸν ὁποῖον δείχνει ἡ ἐλευθέρᾳ Ἀμερικῇ εἰς τὸ νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ συνάψῃ μετ' αὐτῆς σχέσεις, θεωροῦσα τοὺς Ἕλληνας ὡς ἔθνος χριστιανικὸν ἀνεξάρτητον, πολιτικῶς συμβάλλει τὰ μέγιστα εἰς σύσσειν τῆς ἀνεξαρτησίας μας, καὶ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐλπίζωμεν ἀπὸ τοῦ φιλικῶν τούτου ἔθνους μεγαλητέραν εὐεργεσίαν. Εἶθε καὶ ἡ Μεγάλη Βρεταννία βαδίζουσα κατὰ τοῦτο συμφώνως μὲ τὴν Ἀμερικὴν, διὰ τὴν ὁμοιότητά καὶ τῆς ἐλευθερίας τοῦ πολιτεύματος καὶ τῶν πολιτικῶν συμφερόντων, νὰ μιμηθῇ τὸ γενναῖον τοῦτο παράδειγμα! Ἄλλ' ἐκτὸς τούτου ὅν ἡμποροῦμεν νὰ ἐννοήσωμεν, πῶς εἶναι δυνατὸν καὶ οἱ λοιποὶ λαοὶ τῆς Εὐρώπης, οἵτινες καυχῶνται, ὅτι εἶναι χριστιανοί, νὰ μὴν ἀκολουθήσωσιν ἐν κυρῷ τὸ αὐτὸ τοῦτο σύστημα, τὸ ὁποῖον, ἐν ᾧ εἶναι σερεωτικὸν τοῦ Εὐαγγελίου, ἀποδεικνύει καὶ τῶν σκοπῶν τῶν τὴν εὐλοκρεῖται.

Μία ἄλλη ἀνεκτίμητος εὐτυχία, ἣτις θέλει προκύβει εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὰς σχέσεις τῆς μὲ τὴν Ἀμερικὴν (ἂν ἡξεύρῃ ἀπὸ αὐτῆς νὰ ὠφεληθῇ) θέλει εἶσθαι τὸ νὰ μιμηθῇ τὴν σοφὴν τῆς νομοθεσίας, ἡ ὁποία, ἐν ᾧ προλαμβάνει τὰς προμελε-

πισθεν μέρος πρὸς Διαμάχας τὸ Καρπενήσιον. Ἐπάνω εἰς τὰς κορυφὰς εὐρίσκεται ἐν μενεπάτι Καγγεῖλια ὀνομαζόμενον, διάβασις ἀπὸ τὰ Ἀγραφαίς τὸ Καρπενήσιον.

τημένας τῆς φιλαρχίας ἐπιχειρήσεις, συγκρόνως σερεοὶ τὴν ἐξωτερικὴν ἀνεξαρτησίαν, τὴν ἐσωτερικὴν ἐλευθερίαν, τὴν εὐρήνην, καὶ τὴν εὐδαιμονίαν.

Σημειώσεις Γεωγραφικαί.

Περὶ Φθιώτιδος καὶ τῶν ἐν αὐτῇ.

Φθιώτις ὠνομάζετο τὸ παλαιὸν ἡ πεδιάς τῆς ἐπαρχίας Νεαπάτρας καὶ Ζητουνίου, ἥτις ἐκτείνεται ἀπὸ τὰς Θερμopyλῶν εἰς τὴν πεδιάδα τοῦ Ἀρμυροῦ κατὰ πλάτος, καὶ ἀπὸ τὰ παρὰ τὴν Ζητουνιακοῦ κόλπου εἰς τὸ Βελούχιον κατὰ μήκος. Ὁ θρύς ὠνομάζετο ἡ σειρά τῶν ὄρεων, ἥτις ἀρχεται ἀπὸ τὸ Βελούχιον, καὶ χωρίζουσα τὴν Φθιώτιδα ἀπὸ τὸ λοιπὸν μέρος τῆς Θεσσαλίας, φθάνει εἰς τὸ Ζητούνι, ὅπου ἀφίνουσα τὸν ἐκδυσμὸν πρὸς Ἀνατολὰς δρέμει, σερεφει πρὸς Ἀρκτον, καὶ προβαίνει μέχρι τῶν πεδινῶν τοῦ Ἀρμυροῦ· καὶ Οἶτη ἡ ἄλλη σειρά τῶν ὄρεων, ἥτις ἀρχεται ὁμοίως ἀπὸ τὸ Βελούχιον, καὶ προβαίνουσα πρὸς Ἀνατολὰς σχεδὸν παραλλήλως μὲ τὴν Ὁθρυν, περατεύεται εἰς τὸ στενὸν τῶν Θερμopyλῶν.

Ἀπὸ τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸν Στράβωνα περὶ Τυμφρησῶς, „Ὁ θρύς, ὁρὸς πρὸς Ἀρκτον κειμένου τῇ Φθιώτιδι, ὁμοῦρον δὲ τῷ Τυμφρησῶ ὄρει καὶ τοῖς Δόλοφιν· βιβ. 9. κεφ. 6. καὶ “ τοῦ δὲ Σπερχεῖος μεμνημένος πολλάκις ὡς ἐπιχωρίον ποταμὸν, τὰς πηγὰς ἔχοντος ἐκ Τυμφρησῶς Δρυοπηκοῦ ὄρους, αὐτόθι φαίνεται ἀναντιρρήτως, ὅτι τὸ νῦν Βελούχιον ὠνομάζετο τὸ παλαιὸν Τυμφρησὸς, ἐπεὶδὴ ἀπὸ τοῦς πρόποδας αὐτοῦ, συναπτομένου μὲ τὴν Ὁθρυν, ἀρχεται ὁ Σπερχεῖος, ὅστις διέσωσεν ἐπὶ τῶν χρόνων τῆς βαρβαρότητος τὸ κλεινὸν τῆς Ἑλλάδος ὄνομα. Περὶ τὸν Τυμφρησὸν ἐκατοικοῦσαν οἱ Δόλοπες κατὰ τὸν Στράβωνα, ὅπου εὐρίσκονται σήμερον πρὸς Ἀνατολὰς τὸ χωρίον τῆς Νεαπάτρας Μαυρήλου, καὶ μερικὰ χωρία τῶν Ἀγραφῶν, καὶ ἀπὸ τοῦ θ-

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

ΧΡΟΝΙΚΑ.

Αρ. 15

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι,

Φραγκλῖνος.

Μετολόγιον τῆς 20 Φεβρουαρίου 1824.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Επιτομή τῆς Εφημερίδος τῆς Μάλτας.

Μάλτα τῆς 10 Φεβρουαρίου 1824.

Τὴν ἐρχομένην παρασκευὴν θέλει ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὴν νητόν μας, διευθυνόμενον ἑξ ἑσ. Τουρλίαν, τὸ Ἀγγλικὸν Βρίκιον, Βέζελ, διοικούμενον παρὰ τοῦ καπιτάνου Τε. Κορβέττας. Τὴν δὲ κυριακὴν τὸ πρῶτον ἐφθασεν ἐνταῦθα ἀπὸ Ἀλγερίου τὸ Βασίλειον τῆς Βρετανικῆς τοῦ Μεγαλειότητος, ὁ νομαζόμενος Ναΐας, καὶ διοικούμενον παρὰ τοῦ καπιτάνου Ρόβερ-Σπένζερ. Μεταξὺ τῶν ἐπιβατῶν αὐτοῦ εἶναι καὶ ὁ Κύριος Μαν. Δονέλ, γενικὸς Πρόξενος τῆς Μεγαλειότητος Βρετανίας παρὰ τῆς Ἀλγερικῆς διοικήσεως, ὅπου μετ' ὅλην τὴν οἰκογένειάν του.

Ἡκούσθη, ὅτι ἐπειδὴ ὁ Δεῖς τοῦ Ἀλγερίου ἀπερρίψε τὰ τῆς Ἀγγλίας προβλήματα διὰ τὴν βίαν τὴν γενομένην εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἀγγλικοῦ προξένου Κυρίου Μαν. Δονέλ, ὁ ῥηθεὶς πρόξενος ἐπροςάχθη παρὰ τῆς διοικήσεώς του νὰ καταβάσῃ τὴν Ἀγγλικὴν σημαίαν, καὶ νὰ ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὸ Βασίλειον τῆς Βρετανικῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος, ὁ νομαζόμενος Ναΐας.

Ὁ Καπιτάιος Σπένζερ ἔχων προσάγειν τῆς διοικήσεώς του ν' ἀρχίσῃ κατὰ τὴν δεῖνὰ περίστασιν τὰς πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις ἐναντίον τοῦ Ἀλγερικῶν πλείων,

ἀπήντησε, καθ' ἣν στιγμήν ἐξήρχετο ἀπὸ τὸν λιμένα, μίαν Κορβέτταν Ἀλγερικὴν, τὴν ὁποίαν ἀμέσως ἐκτύπησε. Μετ' ὀλίγον τὴν ἐπλησίασε τὸ ἀπὸ τὴν Ναϊάδα συνοδευόμενον Ἀγγλικὸν Βρίκιον, Χαμαιλέων. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ Κορβέττα ἀπὸ τὴν σφοδρότητα τοῦ ρεύματος παρεσύρθη, ταχέως πρὸς τὴν ξηράν, καὶ ἐφθασεν ὑπὸ τῆς τεύχευ τοῦ Ἀλγερίου, ὅθεν ἤρχισαν εἰς ἐχθροὶ νὰ κτυπῶσι διὰ τῶν πυρρροβόλων, τὰ δύο πολεμικὰ πλοῖά μας, ὁ Καπιτάιος φρονίμως φερόμενος, τὴν ἄριστε νὰ ἐμβῇ εἰς τὸν λιμένα τοῦ Ἀλγερίου, ἀφ' οὗ ἐπῆρε τὸν κυβερνήτην της, καὶ δεκάεπτα Ἰσπανοὺς αἰχμαλωτισθέντας εἰς τὰ παράλια τῆς Ἰσπανίας, οἱ ὁποῖοι τοιοῦτοτρόπως διασωθέντες, κατενδύθησαν εἰς τὴν νησὶν μας εὐτυχῶς.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω συνάγεται, ὅτι τὸ ὀποῖον ἡ Ἀλγερικὴ διοίκησις πρὸ ὀλίγων χρόνων ἔλαβε μάθημα παρὰ τοῦ Λόρδ' Ἑσμουν, δὲν ἤρμεται εἰς τὸ νὰ τὴν διδάξῃ τὰ χρήματα. Ἀλλὰ τί πρέπει νὰ ἐλπίζωμεν ἀπὸ διοικήσιν δι' ὅλου σεταθρομένην, καὶ μὴ ἐπιστηριζομένην εἰς ἄλλο τι, εἰμὴ εἰς μωραὴν καὶ τυραννικὴν βαρβαρότητα; Με μικροτάτην νοῶς ἐπίστατιν εὐκόλως ὁ καθείς θέλει προῖδεῖ, ὅποια θέλει ἔχει ἀποτελέσματα ὁ πόλεμος τῆς Ἀγγλίας κατὰ τοῦ Ἀλγερίου. Ἀλλ' ἐν ταῦταις ὁρῶν ἡμῶν σημαίωσιν,

ὅτι ἡ Μεγάλη Βρετανία, καθὼς καὶ προλαβόντως πολλάκις, καὶ τώρα πάλιν ἐκ πείρας διδάσκεται, ὅτι οὔτε πίσις οὔτε διατήρησις συνθηκῶν ποτὲ δὲν συμβιβάζονται μὲ δισεικῆσεις Μωαμεθανικῆς.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Περ. Β'.) ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ
'Αρ. 2.) ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ
Διακηρύττει.

Η φωνὴ τῆς Πατρίδος, καὶ ἡ ζήτησις ὁλοκληροῦ τοῦ ἔθνους, διὰ τῶν Νομίμων παραστατῶν του, δυνάμει τοῦ Ὁργανικοῦ Νόμου ἡ καὶ, μᾶς ἐπροσκάλεσαν εἰς τὸ μέγα τοῦτο χρέος, καὶ μᾶς ἀφείρωσαν ὁμοφώνως τὴν ἐκτέλεσιν τῶν Νομῶν, τὴν φροντίδα τοῦ ἱεροῦ μας ἀγῶνος, τὴν ἐσωτερικὴν εὐταξίαν, καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῆς ἰδιοκτησίας, τιμῆς, καὶ ζωῆς ἐκάστου Πατριώτου.

Ἄν καὶ τὸ χρέος μέγα καὶ ὑπὲρ δύναμιν, μ' ὅλα ταῦτα ἐλπίζοντες εἰς τὴν Οὐράκιον ἀντίληψιν τοῦ Πατρὸς τῶν Φύλων, ὅς τις δὲν ἔλειψε ποτὲ χειραγωγῶν τὸ ἔθνος ἀπὸ δόξαν εἰς δόξαν, εἰς εὐλογίαν τοῦ ὀνόματός του, καὶ πεπεισμένοι ἐσωτερικῶς διὰ τὴν εἰς τοὺς νόμους εὐπειθειαν, τὴν ὁποίαν ἔδειξε καὶ δεικνύει τὸ γένος ἐξ αὐτῆς σχεδὸν τῆς συστάσεως τοῦ νομίμου πολιτεύματός μας, ἐνεψυχώθημεν εἰς τὸν ἐπιφορτισμὸν τοιοῦτου ἐπαγγέλματος. Ἀξίως λοιπὸν καὶ ἡμεῖς τῆς τοιαύτης ἐθνικῆς διαθέσεως τοῦ ἔθνους θέλομεν ἀγωνισθῇ ἐπιμόνως, διὰ νὰ παραστήσωμεν ἑαυτοὺς εἰς τὸ γενικὸν τῆς Ἑλλάδος κριτήριον, ὅχι πάντῃ ἀναξίους τῆς ἐκλογῆς καὶ τῶν χρηστῶν τοῦ ἔλλειψαν, τὰς ὁποίας

περὶ ἡμῶν συνέλαβε. Ὅθεν ἡ πρώτη καὶ ἀρχικὴ φροντίς ἡμῶν θέλει εἶσθαι νὰ λάβωμεν τ' ἀναγκαῖα μέτρα, ὅχι μόνον νὰ διαφυλάξωμεν τὴν Πατρίδα ἀπὸ τὰς διαθλάσεως καὶ κατὰ γῆν ὁρμᾶς τοῦ τυράννου, καὶ νὰ ὑπερασπίσωμεν καὶ τέταρτον ἤδη ἔτος ἀξίως τῆς προγονικῆς ἡμῶν ἐκλείας τὴν πολιτικὴν μας ὑπερξίν, ἀλλὰ διατάττοντες τὰ ἐσωτερικὰ πράγματα τοῦ ἔθνους ἐπὶ τὸ κρεῖττον, καὶ παρεισάγοντες εὐνομίαν, ν' ἀρχίσωμεν νὰ προσδεύωμεν κατὰ μέμνησιν τῶν φωτισμένων ἔθνων τῆς σοφῆς Εὐρώπης εἰς τὴν εὐταξίαν, διὰ νὰ δυνηθῶμεν νὰ ἐλευθερώσωμεν καὶ ἄλλους συναδελφούς πατριώτας ἀπὸ τοῦ πικροῦ ζυγῶν τῆς Ὀθωμανικῆς τυραννίας, καὶ νὰ ἐκτείνωμεν τὰ ὅρια τῆς ἐπικρατείας μας.

Διὰ ταῦτα θέλομεν ἀγωνισθῇ μ' ὅλην τὴν ἀνήκουστον δραστηριότητα εἰς τὴν αὐστηράν ἐκτέλεσιν τῶν Νομῶν, καθ' ὅλην τὴν ἐλευθέραν γῆν τῆς Ἑλλάδος.

Ὅθεν προτρέπομεν πατριωτικῶς τὸ ἔθνος, νὰ σέβηται καὶ ὑπακούῃ τούτους, διότι ὁ μὲν εὐπειθὴς καὶ ἐνέρετος πατριώτης θέλει ἀνταμείβεται κατ' ἀναλογίαν τῶν περιστάσεων τῆς Πατρίδος, καὶ κατ' ἀξίαν τῶν ἔργων καὶ κατορθωμάτων του, ὁ δὲ ἀπειθὴς καὶ παραβάτης, ὡς ἀντιπατριώτης, ὡς ἀντιπράττων εἰς τὰ κοινὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους, θέλει παιδεύεται ἀπὸ τὴν δικαίαν ὀργὴν τῶν νόμων, καὶ ἀπὸ τὴν ἀγανάκτησιν τῆς Πατρίδος.

Μὲ τοιαῦτα φρονήματα ὑπηρετοῦσαμεν εἰς τὴν προσκλήσιν τῆς Πατρίδος, καὶ μὲ τοιαῦτα ἐλπίζομεν νὰ διατρέξωμεν τὸ γάδιον τοῦ ἱεροῦ μας ἐπαγγέλματος, τὸ ὁποῖον ἐνεπιστεύθη εἰς ἡμᾶς καὶ ἡ Πατρίς καὶ τὸ ἔθνος.

Εν Κρανιδίῳ τῇ 7 Ἰαννουαρίου 1824.
Ὁ Πρόεδρος Γεώργιος Κουντουριώτης.
Γκίκας Μπότας. Ἰωάννης Καλέτης.
Ὁ γραμματεὺς γραμ. Π. Γ. Ρόδιος.

Ἡ ἀνωτέρω Προέδρις τοῦ Προέδρου τοῦ Σεβαστοῦ Ἐκτελεστικοῦ Σώματος ἐμπερί-
χει φρονήματα ὑψηλά, φρονήματα ἀξία
ἀνδρῶν, οἵτινες ἀγωνίζονται γενναίως ν' ἀ-
ποκτήσωσι τὴν ἐλευθερίαν των. Ἐλπίζο-
μεν, καὶ μάλιστα εἰμεθα πεπεισμένοι, ὅτι
αἱ μεγαλόφρονες ἐκφράσεις τῆς Προκηρύ-
ξεως δὲν εἶναι, οὔτε θέλουν ἐλεγχθῆ ἐκ
τῶν ἐφεξῆς πραγμάτων ἀπλοῦς πάταγος
ἐθόντων, καὶ λόγοι ἀτελεσφόρητοι. Ἡ Ἑλ-
λάς, εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις πρὸ
πάντων, εἶχει χρεῖαν τοιούτων ἀρχηγῶν δρα-
στηρίων, καὶ ἱκανῶς ν' ἀντιτάξωσιν, ἐπὶ
ὁνόματι τοῦ νόμου, τείχισμα ἀδιάσειστον
ἐναντίον τῶν οὐτιδανῶν ἐκείνων ἀντιπα-
τριωτῶν, οἵτινες ἐξήτησαν καὶ ζητοῦν ἀκόμη
μέχρι τῆς σήμερον ν' ἀνατρέψωσι, διὰ
τὰ ἰδιώτων τὰ χαμερπύστα τέλη, ἐλευ-
θερίαν κατεστημένην ἡρωϊκῶς, καὶ θεμελι-
ωμένην εἰς βῆμα, τῶς ὁποίας καὶ αὕτη
ἡ φρασιμένη Εὐρώπη ἐτίμησε διὰ τῆς κα-
λῆς αὐτῆς ὑπολήψεως.

Ἐπειδὴ εἰς τὰ παρελθόντα φύλλα τῶν ἐ-
φημερίδων εἶπομεν ὀλίγα τινα περὶ τῆς
ἐξώσεως τῶν τριῶν μελῶν τοῦ Ἐκτε-
λεστικοῦ, χωρὶς ν' ἀναφέρωμεν τὰς
αἰτίας, διὰ τὰς ὁποίας ἐξώσθησαν, ὁ
ἀναγνώστης θέλει εἶσθαι περιέργως νὰ
μάθῃ τὸ πρᾶγμα λεπτομερέστερον.
Διὸ καὶ πρὸς εὐχαρίστησιν τῆς περιερ-
γείας του, σπεύδωμεν νὰ ἐκδώσωμεν εἰς
φῶς τὴν ἐξῆς προκήρυξιν τοῦ Βου-
λευτικοῦ, καὶ ἀκολουθῶς καὶ τὴν
ἐκθεσιν τῶν ἀνεμημάτων τῶν τριῶν
ρρηθέντων μελῶν, τὴν γενομένην ἀπὸ
μέρους τῆς ἐννεαμελοῦς ἐπιτροπῆς,
ἣτις ἀντιλήθη εἰς τὸ νὰ ἐξετάσῃ τὸ πα-
ράνομον των πολιτευμα.

Περ. Β'.) ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ
(Ἀρ 601) ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Βουλευτικὸν Σῶμα

Διακηρύττει πρὸς τὸ Πανελλήνιον.

Ἐναντίον τῆς εὐχῆς τοῦ Βουλευτι-
κοῦ, ἔφθασεν ἡ ὥρα, ὥς μὴ ὤφειλεν, καθ'
ἣν οἱ νόμοι Παρασάτας, ὡς ἄνδρες
Ἕλληνες, βιάζονται ἀναφανδὸν νὰ σᾶς
λαλήσωσι. Τὸν διοργανικὸν νόμον, τὴν
βάσιν τῆς Σωτηρίας σας, δι' ἣν τιαυτὰ καὶ
τοσαῦτα ἐπάθαμεν καὶ πάσχομεν, καὶ τὸν
ὁποῖον, ἡ θῆλσις σας ἐσύσῃ, καὶ ὁρ-
κωθέντες παρεδώκατε εἰς τοὺς νομοφύλα-
κας παρασάτας σας, τὸν νόμον τοῦτον κα-
τέπατήσαν τρία ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Ἐκ-
τελεστικοῦ, ὁ Πρόεδρος Π. Μαυρο-
μιχάλης, ὁ Σωτήριος Χαραλάμπους, καὶ
Ἀνδρέας Μεταξᾶς. Κατὰ τί, καὶ πόσον,
καὶ πῶς παρηνόμησαν, πληροφροεῖσθε ἀπὸ
τὴν ἐκθεσιν τῆς κατὰ τὸν διοργανικὸν νό-
μον διορισθείσης ἐννεαμελοῦς ἐπιτροπῆς,
ἣτις ἐξετάσασα τὰ ἐκείνων πεπραγμένα,
καθυπέβαλλεν εἰς τὴν ἐπίκρισιν ὅλου τοῦ
Β. Σώματος, καὶ παμψηφὶ ἐγενετο δε-
κτὴ ἡ κατηγορία. Ὅθεν τὸ Βουλευ-
τικὸν κηδόμενον περὶ τῆς Σωτηρίας τοῦ
ἐμπιστευθέντος ἔθνους, καὶ τῆς ἀσφαλείας
τῆς Πατρίδος, βιάζεται διὰ νὰ μὴν ὑπο-
πέσῃ καὶ αὐτὸ εἰς κατηγορίαν καὶ ὀργὴν
τοῦ ἔθνους, νὰ προλάβῃ, μήπως καὶ θα-
πανηθῇ ἐπὶ ματαίῳ καὶ αὐτὸ ἀρμοδιότα-
τον μὲν, ὀλιγώτατον δὲ διάστημα τοῦ και-
ροῦ, ὅπου μαῶς χαρίζει ὁ χειμὼν, καὶ ἡ
περίσσεια, ὥς νὰ προφθασθῇ ἐνταυτῷ
καὶ ἡ δημόσιος οἰκονομία, τὰ νύκτα τῆς
ἐπικρατείας, καὶ δυνάμει τοῦ ὁργανικοῦ
νόμου, ὅς τις εἶναι ἡ θῆλσις τοῦ ἔθνους,
διακηρύττει ἐκπιώτους τῆς νομοτελεσιμῆς
ἀρχῆς τοὺς ῥηθέντας. Π. Μαυρομιχά-
λης, καὶ Σωτήριον Χαραλάμπους, σὺν τοῖς

Ανδρέα Μεταξά ἐκ πεπτωκέντι ἀπὸ τῆς 25 Νοεμβρίου 1823 διὰ προβουλευματος ὑπὲρ ἀρ. 510, καὶ ἄλλων ἀντικαθίστηται τὸν Κύριον Γεώργιον Κουμπουριώτην, Πρόεδρον τοῦ Σώματος, τὸν Κύριον Πα- νχαγιώτην Μπετάνην στρὸν προβιορισθέντα Κύριον Ἰωάννην Κολέτην ἀπὸ τὴν 25 Νοεμβρίου 1823 δι' ἐπιστήμου ὑπ' ἀρ. 510, καὶ τὸν Κύριον Νικόλαον Λόνδαν, ἀν- δρας ἀξίους νὰ ὑποφέρωσι τὰ βάρη τῆς Διοικήσεως, καὶ εἰδόμενα, σεβασθαι τὰ κα- θεστώτα, ἱκανοὺς νὰ εὐκολυνώσι τὰ δύ- σκολα, διὰ καὶ προσυλῆθῃ, ἡ Πατρίς, ἐταιμαζομένη κατὰ τοῦ ἐχθροῦ διὰ θαλάσ- σης, καὶ ξηρᾶς, μετὴν ἀπαιτουμένην στρα- τιωτικὴν καὶ ναυτικὴν δύναμιν. Εἰς τὸ νέον λοιπὸν Ἐκτελεστικὸν Σώμα ὁφείλει καθεὶς πῦρος πατριώτης, καὶ εὐπειθὴς εἰς τοὺς νόμους Ἑλλήν, νὰ ἀποδίδῃ τὴν παρὰ τῶν νόμων διωρισμένην ὑπακοήν καὶ εὐπειθειαν, συντρέχοντες ἐκαστὸς μετὰ ἡ- λπὸς καὶ προθυμίαν, μετὴν ἀναμεταξύ- μας σύμπνοιαν καὶ ἀγάπην, ὅπως μαται- ῶσωμεν διὰ τῆς Θεοῦ χάριτος, καὶ τοῦ ἐρχομένου χρόνου, τοὺς ἐχθροὺς σκοποὺς τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἀνταλλάτσωμεν τὴν Πατρί- δα, σερευνόντες τὴν ἡσύχϊαν καὶ εὐτυχί- ας μας.

Ἐξεδόθη ἐν Κρανιδίῳ τῇ 6 Ἰαν. 1824.

Τ. Σ.) Εἰς ἀπουσίαν τοῦ Προέδρου, ὁ Αν- τιπρόεδρος, Βρηθέννης Θεοδώροτος.

Εἰς ἀπουσίαν τοῦ Α. Γραμματέως ὁ Β. Γραμματεὺς, Κωνσ. Τζεφτίδης.

Πρὸς τὸ Σ. Βουλευτικὸν Σώμα.

Διορισθέντες ἡμεῖς οἱ ὑποστημιούμενοι παρὰ τοῦ Σ. Τούτου Σώματος Ἐν- ναμελής ἐπιτροπή, διὰ νὰ ἐξετάσωμεν ὅν δεκτὴ ἢ κατηγορία τῶν δύο μελῶν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Σώματος, ἡ- γου τοῦ Προέδρου Κυρίου Π. Μαυρομι-

χάλη καὶ Κυρίου Σωτηρίου Χαλαλάμπους, καὶ ἀκολουθῶς ἐρευνήσαντες κατὰ τοὺς παρα- γράφους τοῦ ὁργανικοῦ Νομοῦ ὑπὲρ ἀρ. 56, εὐρόμεν τὴν κατηγορίαν δεκτὴν, καὶ αὐτοὺς ὑπεθύνους, κατὰ τὴν ἐφεξῆς ἐκδοσιν, ἐμπεριέχονταν τὰς παρανομίας, ἐγκλήματα, καὶ καταχρήσεις των, εἶναι δέ.

α.) Τὰ δημόσια εἰσοδήματα, τῶν ὁ- ποίων ἡ ἐπιστάτια τοὺς ἐδόθη, διὰ νὰ ἐξοι- κονομώσῃ τὴν ἐκστρατείαν θαλάσσης καὶ ξηρᾶς, πρὸς ἀσφάλειαν τῆς ἐπικρατείας, τὰ κατεχράσθησαν.

β.) Ἐν δὲ τῷ Βουλευτικῷ ἔδωκε τὴν πληρεξουσιότητα εἰς ὅλα τὰ τρία μέ- λη τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, τὰ ἐκστρατεύ- σαντα, καὶ ἐξεδόθη νόμος ὑπ' ἀρ. 25, ὥστε ὁ Πρόεδρος, Ἀντιπρόεδρος, καὶ ἐν τῶν μελῶν νὰ συμπάρευσι κινῶνται, καὶ νὰ συνενεργώσιν, αὐτοὶ ἔδωσαν τὴν πληρεξουσι- ότητα, καὶ ἀπεχώρισαν ἐκ τοῦ Σώματος τῶν, τὸν Ἀντιπρόεδρον ἐνατίον τοῦ νό- μου, χωρὶς νὰ εἰδοποιηθῇ τὸ Β. Σώμα.

γ.) Ὁ ὁργανικὸς νόμος, κατὰ τὸν παράγραφ. μ'. διορίζει οἱ στρατιωτικοὶ προβιβασμοί, νὰ ἐγκρίνονται παρὰ τοῦ Β. προβαλλόμενοι παρὰ τοῦ Ἐκτελε- στικοῦ, αὐτοὶ δὲ ἔδωκαν ἱκανοὺς προ- βιβασμούς, χωρὶς νὰ ἐρωτηθῇ καὶ τὸ Βουλευτικόν.

δ.) Τὰ δημόσια πράγματα, καὶ μά- λιστα Κανόνια, καὶ ἄλλα εἶναι ὅλου τοῦ ἔθνους, καὶ δὲν ἐμπορεῖ μὴτε Βουλευτικὸν μὴτε Ἐκτελεστικὸν νὰ ἐκποιήτῃ, καὶ αὐ- τὴ μ' ἐλογ τούτο, ἐπώλησαν κανόνια, τοῦ Ναυπλίου, καὶ χωρὶς τῆς εἰδήσεως τοῦ Βουλευτικοῦ.

ε.) Ἐν ᾧ μὴτε τὸ ἐννόνειν, μὴτε τὸ διακρίναι ἐπαρχίας εἶναι ἐκ τῶν καθηκόντων τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, αὐτοὶ ἐξέδωκαν προκήρυξεις νὰ ἐνώτωσι τὴν ἐπαρχίαν ἀ- γίου Πέτρου, μετὸν Πρασόν, ἐπειριθό- μενοι εἰς μίαν πλαστὴν ἀναφορὰν τινῶν ἀ- τόμων, καὶ ἐπειτα, ἰδουμένησαν τὸ Βου- λευτικόν, ἀκόλουθ. εἰς τὸ ἐπ. φύλ.

Αρ. 16

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι.

Φραγκλῖνες.

Μεσολόγγιον τῇ 23 Φεβρουαρίου 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Συνέχεια τῆς ἐκθέσεως τῶν αἰτίων τῆς ἀποβολῆς τῶν δύο μελῶν τοῦ ἐκτελεστικοῦ.

Γ.) Εὐ' ὃ τὸ ψήφισμα τῆς ἐθνικῆς συνέλευσεως, διορίζει τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐπαρχιῶν, ὡς καὶ τὴν ἀποβολὴν, νὰ γίνεταί συναινέσει τῶν δύο σωμάτων τῆς Διοικήσεως, οὕτω ὥστε, νὰ μὴν ἀποβῇ ἄλλοι καὶ ἕνας τῶν ἐπαρχῶν, εἰμὴ συναινέσει τῶν δύο εἰρημένων σωμάτων, καὶ τότε ἡ ἐκλογὴ καὶ ὁ διορισμὸς, ὅσοι ἡ ἀποβολὴ τῶν ἐπαρχῶν, προβάλλονται ἐκτελέσθω, πάντοτε ὅμως ἐγγράφως « ταῦτα τὰ μέλη ἐδιόρισαν ἐπαρχοὺς ἀνεὺ τῆς συγκαταθέσεως, καὶ τῆς προεδροποιήσεως τοῦ Βουλευτικοῦ.

Δ.) Ὁ ὀργανικὸς νόμος σιλάβαν δὲν γνωρίζει, καὶ ἐμποδίζει καὶ νὰ ἀγνοῖται, καὶ νὰ πωλῆται, αὐτοὶ ἐπώλησαν τούρκους αἰχμαλώτους, τοὺς ὁποίους ἠχμαλώτευσεν ὁλοντὸ ἔθνος μετ' αἱμάτου.

Ε.) Ὁ ὀργανικὸς νόμος δίδει τὴν πρᾶσιν ἐθνικῶν κτημάτων εἰς μόνον τὸ Βουλευτικόν, καὶ τὸ Ἐκτελεστικόν δὲν ἔχει καμμίαν ἐξουσίαν, ἢ ἀδείαν, καὶ ὅμως αὐτὰ τὰ μέλη προεκλήρυσαν πρᾶσιν ἐθνικῶν κτημάτων, ἀνεὺ τῆς εἰσθσεως καὶ ἀδείας τοῦ Βουλευτικοῦ.

ΣΤ.) Ὁ ὀργανικὸς νόμος ἐμποδίζει καὶ

θε εἰσπραξίν, ἀνεὺ προεκδοθέντος νόμου· αὐτὰ ὅμως τὰ μέλη παρέβλεψαν, καὶ ὁ ὑπουργὸς τῆς οἰκονομίας προεκλήρυσεν, καὶ ἀποκατέστη μονοπωλεῖον ἄλατος, καὶ ἐν ὃ τὸ Βουλευτικὸν ἀπεικλήρυσεν αὐτὸν παρανεμήσαντα, αὐτοὶ τὸν κρατοῦν, καὶ ὑπογράφει ὡς ὑπουργός. Ἄρα, καὶ τὸ τόσον ὀλέθριον πρὸς τὸν λαὸν μονοπωλεῖον ἄλατος εἶναι μὲ τὴν συγκαταθέσιν των.

Ζ.) Εὐ' ὃ κατὰ τὸν νόμον ὀλιγώτερα ἀπὸ τρία μέλη τοῦ Ἐκτελεστικοῦ δὲν ἤμπορουν νὰ ἐνεργήτεον, καὶ εὐθύς ὅτε ὑλείπει ἓν τῶν τριῶν μελῶν, τὸ Ἐκτελεστικὸν μένει καλυμένον, καὶ ἄρχει ἡ Διοίκησις, αὐτοὶ συνεφώνησαν, καὶ ἔστειλαν εἰς Καρύταινάν, τὸν Ἀνδρέαν Μεταξᾶν, τρίτον μέλος, καὶ οὕτω διέσεισαν τὰς Θεμελιώδεις ἀρχὰς τοῦ ὀργανικοῦ νόμου, καὶ ἔκτετε διέκοψαν καὶ ἀνταπόκριτον μετὰ τοῦ Βουλευτικοῦ, καὶ ἐνέκρωσαν τὰς ὑποθέσεις τῆς Πατρίδος.

ΙΑ.) Τὸ Βουλευτικὸν διὰ τὴν παρανομίαν τοῦ Ἀνδρέου Μεταξᾶ, διώρισεν ἐπιτροπὴν, ἥτις ἐξετάσασκε τὴν κατηγορίαν, εὔρε δεκτὴν, καὶ οὕτως ἐγένετο ἔκπτωτος, τὰ ἄλλα ὅμως δύο μέλη τοῦ Ἐκτελεστικοῦ οὐδόπως εἰσέηκυσαν τὴν φωνὴν τοῦ νόμου, ἀλλ' ἐκράτησαν αὐτὸν εἰς τὸν χώρον, καὶ συνεπέγραφε.

ΙΒ.) Ἀντὶ τοῦ ἐλλείποντος μέλους τοῦ

Ἐκτελεστικοῦ διώρισε τὸ Βουλευτικόν τὸν Κύριον Ἰωάννην Κολέτην, καὶ ἔπεμψε κατὰ τὴν τάξιν τὸ προβούλευμα πρὸς τὰ μέλη τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, καὶ αὐτὰ δὲν ἔβαλον εἰς πρᾶξιν τὸν νόμον.

γ.) Εἰς τὸ Βουλευτικόν διέτριβεν εἰς Ἄργος, καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑπ' αὐτοῦ, ἐπροσκαλοῦτε καὶ τὰ μέλη τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, αἰφνης τῇ 26 Νοεμβρίου ἔρχεται ἐκ Ναυπλίου ἡ Ἐκτελεστικὴ δύναμις τῆς Διοικήσεως σημαγοῦντα, καὶ ὁ φορέαρχος τοῦ Ναυπλίου μ' ἄρματα νὰ βιάσῃ τὸ ἀπαρβιάσαν Βουλευτικόν, μὲ ἐκεῖνα τὰ ἄρματα, τὰ ὅποια τοὺς ἔδωκεν ἡ Πατρις νὰ ὑπερασπίζωνται τοὺς νόμους, καὶ τοὺς φύλακας τῶν νόμων. τὰ δὲ ἐκ Ναυπλίου μέλη τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, ἀδιαφοροῦντα ἔβλεπον τοῦτε τὸ παράνομον κίνημα, καὶ ὅχι μόνον δὲν συνέδραμον εἰς προφύλαξιν τῶν κατακρατηθέντων νόμων, ἀλλ' οὐτε καὶ ἔγραψαι πρὸς τὴν Ἐκτελεστικὴν δύναμιν, νὰ ἀναχωρήσῃ καὶ ἀφήσῃ ἡσυχον τὸ Βουλευτικόν, ἀλλὰ μενόντων τῶν ἁρμάτων εἰς Ἄργος, ἐζήτειν συμβιβασμοὺς μὲ τὸ Βουλευτικόν. Τῇ 19 Δεκεμβρ. 1823.

Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἀναστάσιος Λόνδος. Δημ. Παρδαλάκης. Γεώργιος Καραγιάννης. Νικόλαος Μιλιόνης. Σ. Μαυρομάτης. Γ. Π. Κλιόπουλος. Μαργαρίτης Δημάδης. Ἰωάννης Κουτουμάς. Ἰωάννης Εὐγενίδης.

Ὅτι ἵσταν ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ

Ὁ β'. γραμματεὺς τοῦ Βουλευτικοῦ.

Κωνσταντῖνος Τζερετίδης.

Ἡ Ἑλλάς πρὸς τοὺς Ἕλληνας.

Εἰσθε τάχα τέκνα μου; εἰσθε ἀδελφοὶ ἐμῶν τῶν τριακοσίων, οἱ ὅποιοι ἀφῆσαν ἀθάνατον τὸ ὄνομα τῶν Σερμπουλῶν; εἰ-

σθε ἀδελφοὶ ἐκείνων, οἱ ὅποιοι μὲ δέκα χιλιάδας ἐνίκησαν δέκα μυριάδας βαρβάρων εἰς τὸν Μαραθῶνα; Εἰσθε ἀδελφοὶ ἐκείνων, οἱ ὅποιοι μὲ ὀγδοήκοντα πλοῖα κατεναυμάχισαν χίλια διακόσια τῶν τυράννων; Εἰσθε ἀδελφοὶ ἐκείνων, οἱ ὅποιοι κατετρόπωσαν εἰς τὰς Πλαταιας τριακοσί-
ας χιλιάδας ἐχθρῶν; Εἰσθε τέκνα μου τῶν τι, ἡ κατάγεσθε ἀπὸ βαρβάρους, καὶ δὲν μένει πλέον εἰς τὴν καρδίαν σας αἷμα τῆς μητρός σας; Εἰσθε τέκνα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὅποιος ἀφῆ-ας τὴν δεξάν μου ἀθάνατον, ἐξέλειψε μόνον τὸ ἐκ τῆς εἰδωλολατρείας ὄνειδος μου, καὶ μὲ ἠγάσε διὰ τοῦ παναγίου Του αἵματος; Πολεμεῖτε τάχα διὰ τὴν ἐλευθερίαν; Πολεμεῖτε τάχα διὰ τὴν πίσιν; Ὡς δυσυχὴς ἐγὼ Ἑλλάς! Τί βλέπω; Τί πάσχω; Τὰ λεγόμενα τέκνα μου μὲ καταπαράττειν! Αἱ διχόνοιαί των μὲ ἀπελπίουν! Αἱ ἀδικίαι καὶ ἀρπαγαί των μὲ νεκρῶν! Ὡς δυσυχὴς ἐγὼ! καὶ πόθεν νὰ πισεύσω ὅτι εἰσθε τέκνα μου; πού εἶναι ἡ ἀδελφικὴ συμφωνία σας; πού εἶναι ἡ χριστιανικὴ ἀγάπη σας; πού εἶναι ἡ εἰς τοὺς νόμους ὑποταγή σας; πού εἶναι τὸ πρὸς τὴν Διοίκητιν σέβας σας; ἐσκώστε λοιπὸν τὰ ὄπλα διὰ νὰ ἀποστείτε τὸν τυραννικὸν ζυγὸν τοῦ Ἀγαρηνοῦ, καὶ ἔπειτα νὰ γενήτε εἰς τὴν ἐλευθερίαν μου διὰ τὰ μου προξενήτετε βαρυτέρους στυγμούς; Σεῖς οἱ ἴδιοι ἀνεστρέφετε διὰ τὴν τυραννίαν τῶν ἀπίστον Ἀγαρηνῶν, καὶ ἐλεγετε πότε νὰ ἔλθῃ ἡ ἡμέρα ἐκείνη νὰ ἐνωθῶμεν ὅλοι, νὰ γενῶμεν μία ψυχὴ ὅλοι, διὰ νὰ διώξωμεν τοὺς ἀτεβεῖς τυράννους ἀπὸ τὴν φιλότατην μας Ἑλλάδα, καὶ νὰ ζῶμεν μὲ εὐνομίαν, καὶ τῶρα πρὶν ἀκόμη ἀπολαύσετε τὰ ὀληθινὰ ἀγαθὰ τῆς ἐλευθερίας, ἀλησμονήσετε ἐκεῖνα τὰ κακά τῆς τυραννίας; πού εἶναι ἐκεῖνοι οἱ φρικτοὶ ὄρκοι σας; πού εἶναι ἐκεῖνος ὁ γλυ-

κίτατος ἐνθουσιασμός σας; Ἄν ἦσθε ἀ-
ληθινὰ τέκνα μου, δείξατέ το με τὴν πλέ-
ον ὀγλίωρον μεταβολὴν τοῦ τρόπου σας.
Ἄν ἦσθε ἀληθινὰ τέκνα καὶ τοῦ Κυρίου
μου Ἰησοῦ Χριστοῦ, δείξατέ το με τὴν πλέ-
ον ὀγλίωρον μετάνοιαν· εἰδὲ μὴ, . . .
ὦ τρομερὰ ὦρα! μὴ Κύριε τοῦ οὐρανοῦ
καὶ τῆς γῆς! καταβύθισέ με καλῆτερα εἰς
τὴν ἄβυσσον τῆς θαλάσσης, ἢ εἰς τὰ κα-
ταχθόνια τῆς γῆς, παρὰ νὰ με βλέπῃ
πλέον ὁ ἥλιος εἰς τοιαύτην κατατυχύνῃν.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞΩΣΕΡΙΚΑΙ.

Κίρκυρα, τῇ 7. Φεβρουαρίου.

Κατὰ τὰς ἐκ Τριετίας ἐσχάτας ἐπιστολάς,
ὁ πρῶτος τῆς Δυσριακῆς Διοικήσεως ὑπουρ-
γός, ο Πρίγγιφ Μετερινίχ ἀθθενήσας, ἔ-
χασεν ἐξαίφνης καὶ τὸν νοῦν καὶ τὴν ἔ-
ρασιν· ἀλλ' ἡ ρηθεῖσα εἰδησις ἔχει χρεὶ
ἐπικυρώσεως.

Χθὲς ἔλαβον· ἡ ἐδῶ Διαικίσις ἐπι-
σήμως τὴν εἰδησίην τοῦ πολέμου τῆς Με-
γάλης Βρετανίας κατὰ τοῦ Ἀλγερίου.

Κατὰ τὰς ἐσχάτας ἐπιστολάς, ἡ αἰτία
τοῦ πολέμου εἶναι, ὅτι ὁ Δέσς κατεπάτησε
τὸν εἰσὶν τοῦ Ἀγγλικοῦ Προξένου, καὶ ἀπο-
σπάσας δυναστικῶς δύο πταίσας χριστιανούς
καταφυγόντας ἐκεῖ, τοὺς ἐκρέμασεν· ἀλλ'
ὅπου ὑποτεθῇ τὸ ἀληθὲς αἷτιον τοῦ πο-
λέμου, εἶναι βέβαιον, ὅτι εἰς τὴν διὰ
θαλάσσης μέλλουσιν ἔρῃον τοῦ ἐχθροῦ θά-
λει λαίψει ὁ Ἀφρικανὸς Σιλος, ὅστις εἶναι
ἀναμφιβόλως ἡ δυνατωτέρα τοῦ τυράννου
θαλάσσιος δύναμις.

Γράμματα τῆς Κωνσταντινουπόλεως
ἐπὶ 18 Ἰαννουαρίου ἀναφέρουν, ὅτι ἡ
μεταξὺ Τουρκίας καὶ Περσίας διαπραγμα-
τευσις δὲν εὐδόκη, καὶ ἀκολούθως ἄρχι-
σεν ἐκ νέου ὁ πόλεμος· πρὸς τούτοις, ὅτι
ὁ Σατράπης τῆς Ἀρμενίας ἠνώθη με τοὺς
Πέρσας.

Εγκύκλιος ἐπιστολὴ δημοσιευθεῖσα παρὰ
τῆς ἐν Λονδίνῳ Φιλελληνικῆς Ἑταιρείας,
κατὰ τὴν Συνέλευσιν αὐτῆς τὴν
ἀπὸ 27 Δεκ. 1823.

Η Ἑλληνικὴ Ἑταιρεία, ὅσῃν ζέσιν αἰ-
σθάνεται εἰς τὸν ἱερὸν ἀγῶνα τῆς Ἑλ-
ληνικῆς ἀνεξαρτησίας, μ' ἄλλην τὴν αἰ-
δημονίαν καὶ ἀγωνίαν εἶδε τὰς εἰδήσεις,
ὅπου ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον ἔλαβε, περὶ
τῶν ἐσωτερικῶν διχοστασιῶν, ἀπὸ τὰς ὁ-
πείας καὶ ἡδὴ ἐπρόξενήθη εἰς τὸ κοινὸν
καλὸν τόσον κακόν, καὶ νέαι ἐπικειλύν-
ται συμφοραὶ, πιθανὰ ἐλθέσθαι εἰς τοὺς
λαμπροὺς σκοποὺς, ὅπου τῆς Ἑλλάδος εἰ
ἦρωες, καὶ οἱ ἐν Ἀγγλίᾳ φιλοπτῶν ὁμοῦ
προβάλλουν.

Κάνεν ἄλλο, εἰμὴ ζήλος ὑπὲρ Ἑλ-
ληνικῆς ἐλευθερίας θερμότητος, καὶ ὄξυ-
τάτη αἰσθαντικότης πρὸς πᾶν ὃ, τι ἐμπο-
δίζει τὴν πορείαν τῆς, καὶ ἀναβάλλει τὸν
ὑστατον θρίαμβόν τῆς, δὲν ἠθέλει κινήσει
τὴν Ἑλληνικὴν Ἑταιρείαν νὰ παρρήσια-
σθῇ πρὸς τοὺς ἐυδόξους Ἀρχηγούς τῆς
Ἑλλάδος οὕτως, ὡς σήμερον. Τοὺς πα-
ρακαλεῖ δὲ οἱ ἀγάπῃν τῆς πατρίδος των,
ὅπου τόσον γενναῖα ἐδούλευσαν, διὰ πᾶν
ὃ, τι αἰσθημα νομίζον ἱκανόν, διὰ πᾶσαν
γλυκεῖαν ἐλπίδα, νὰ λησμονήσωσι τὰς οὐ-
τιδανὰς φιλονεικίας, ἀποτέλεσμα ἴσως τῆς
ὁρμῆς τῶν πραγμάτων, νὰ τριγυθῶσι με
τοὺς ἰσχυροτέρους δεσμοὺς ἀδελφικῆς ἀγά-
πης, καὶ νὰ ἐνώπῃσι καρδίας καὶ βραχί-
ονας εἰς τὸν κοινὸν ἀγῶνα, ἀγῶνα εἰς τὸν
ὁποῖον ἐνδέχεται νὰ κινδυνεύτῃ ἀπὸ μό-
νην διχόνοιαν καὶ ἀτυμφωνίαν.

Τοιαύτη ἐνωσις ἀφεύκτως καὶ εἰς ὁ-
λγὸν πρέπει νὰ φέρῃ τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸν
ὕψιλόν καὶ λαμπρὸν βαθμόν, ὅπου φαί-
νεται νὰ τῆς εἶναι κληρομένος μεταξὺ τῶν
παρόντων καὶ μελλόντων ἐθνῶν, βαθμόν,
ἄξιον τῆς ἀρχαίας τῆς δόξης. Κάνεις ἄλ-
λος, πλὴν τῶν ἐχθρῶν σας, γενναῖοι Ἑλ-

λινες, δὲ ἡπορεῖ νὰ εὐρίσκηται χάρις αὐτῶν εἰς ἐσωτερικὰς διαφωνίας. Αἱ τῶν αὐτῶν διαφωνίαι ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς σας εἶναι γεννημέναι καὶ θρεμμέναι, καὶ εἰς τοὺς ἐχθρούς σας θέλουν προξενήσῃ μεγίστην ὠφελείαν. Αὐταὶ θέλουν καταστήσῃ καὶ μεσολαβήσεως πρόφ.σις εἰς τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ ἐλευθερίαν σας, τὰς ὁποίας θέλουν ἐμποδίσῃ ὡς ἀναγνωρίσῃ καὶ τὰ φιλικὰ καὶ ἀπροσπάληπτα ἔθνη, ὅπου προτίχουν εἰς τοῦ ἀγῶνος τὴν πρόοδον. Τέλος, θέλουν εἶναι, καθὼς ἔως τώρα, φανερῶν καὶ κρυφίων ἐχθρῶν μηχανὴ ἐναντίον σας.

Ὅχι μόνον τὸ γενικὸν συμφέρον, καὶ ἡ εὐτυχία τοῦ τόπου σας, ἀλλὰ καὶ ἡ μερική ἀσφάλεια καὶ ἀνεστὶς ἐκάστου κρέμαται ἀπὸ τὴν ἑνῶσιν ὅλων τῶν πατριῶν ἀπὸ τὴν πειθαρχίαν εἰς τὴν Διοίκησιν, ἀπὸ τὴν συμφωνίαν τῆς ἐνεργείας καὶ τῶν μέσων, καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ, ἀπὸ τὴν γενικὴν ὁμόνοιαν καὶ πίσιν, ἥτις θέλει δώσει ἀσφάλειαν εἰς ὅσους ἐνεχειρίσασθε δύναμιν, καὶ θέλει προσηύχῃ διὰ τὸ συμφέρον ὅλων ἐν γένει νῶν πολιτῶν.

Ὡς δοθῇ δὲ νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι τῶν αὐτῶν ἐνώσεως καὶ μετριοτήτος χαρακτήρ σας συμφέρει τὰ μέγιστα τόσον ὡς πρὸς τὴν Διοίκησιν, ὅσον καὶ πρὸς τὸ ἔθνος τῶν Ἀγγλῶν. Εἰς μὲν τὸ ἔθνος θέλει δώσει ὁρμὴν εἰς ἐξακολούθησιν καὶ αὐξήσιν τῆς συμπαθείας καὶ βοηθείας του· τὴν δὲ Διοίκησιν ἵτως ἤθελεν ἐλκύσει νὰ προσπαύσῃ φανερώτερα τῆς Ἑλλάδος τὴν ἀνεξαρτησίαν.

Ὡς πρὸς τὰς χρηματικὰς πραγματείας τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, ἡ παραμικροτέρα φιλονεικία πρέπει νὰ ἐπιφέρῃ ὀλεθριώτατα παρεπόμενα. Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐταιρεία ἐλπίζει δάνειον, καὶ αὐτὸ ὅχι ἀκέρδές, νὰ τελεσφορήσῃ ἐδῶ. Εἶναι ὁμῶς τῆς πρωτίτης ἀνάγκης νὰ τὸ συνοδεύῃ καὶ τὸ ἠθικόν ἐκεῖνο κύρος, ὅπου

ἀπὸ ἐμφύλιον σύμπνοian καὶ ὁμόνοιαν προέρχεται.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐταιρεία αἰσθάνεται μεγίστην εὐχαρίστησιν νὰ κοινοποιήσῃ τὸ μέρος τῆς ὁμιλίας τοῦ Προέδρου τῶν Ἡνωμένων τῆς Ἀμερικῆς ἐπαρχιῶν, ὅπου γίνεται μνήμη τοῦ ἐνδόξου ἀγῶνος τὸν ὁποῖον ἀγωνίζεσθε, καὶ εἶναι βεβαία, ὅτι τὰ ὑπερασταντικὰ ἔθνη γενικῶς, μὲ ἅκραν προσήλωσιν θεωροῦν τὸ εἶδος τῶν διατρεχόντων (α).

Ἀπὸ πολλὰ μέρη τῆς Ἀγγλίας δέχεται ἡ Ἑλληνικὴ Ἐταιρεία ἀδιακόπως νέας ἀποδείξεις ζήλου τῶν συμπατριωτῶν τῆς πρὸς τὰς Ἡρωϊκὰς πράξεις τοῦ λαοῦ τῆς Ἑλλάδος, καὶ λαμβάνει τὸ εἶδος νὰ παραστήσῃ, ὡς παράδειγμα, τὸ προγράμμα (β) τινὸς τῶν Πρωτευουσῶν Ἀκαδημιῶν, ὅπου ἀνείχθη συνεισφορά, καὶ ὅπου ὁ πρῶτος ὑπογραφεὺς εἶναι πρῶτος Βασιλικὸς αἷματος.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐταιρεία διώρισε πρὸς τοῦτοις τοὺς Εὐγενεῖς Βύρωνα, καὶ τὸν Συνταγματάρχην Λ. Στανχώπου, νὰ ἀσπάζοιτο ἑκείνους, μὲ τὰς πλέον δυνατὰς ἐκφράσεις, τὴν χρεῖαν ἐνώσεως καὶ συμπράξεως, καὶ ἐνταύτῳ νὰ προσφέρωσι τὰς διηκεῖς εὐχὰς καὶ ἐγκαρδίας προσηύχης τῆς Ἑλληνικῆς Ἐταιρείας.

(α) Ἐνθυμεῖται ὁ ἀναγνώστης τὸν λόγον τοῦ Προέδρου τῶν Ἡνωμένων τῆς Ἀμερικῆς Ἐπαρχιῶν, τὸν ἐκδοθέντα εἰς τὸ ἱερὸν τῆς ἐφημερίδας μας, ὅπου γίνεται ἀναφορά περὶ τοῦ λαμπροῦ ἀγῶνος τὸν ὁποῖον τὸ ἔθνος μας ἀγωνίζεται, καὶ πρὸς τοῦτοις φαίνεται ἡ κλίσις τῆς Ἀμερικανικῆς Διοικήσεως εἰς ἀναγνώρισίν μας. (φυλ. 14)

(β) Ἐκδόθηίς τὸ 12 φυλ. τῆς ἐφημερίδας.

Τὰ πλείω ὄφελη, τοῖς πλείοσι.

Φραγκλῖνες.

Μεσολόγγιον τῇ 27 Φεβρουαρίου 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Οἱ πλείότεροι Ἕλληνες ἀγνοοῦν τὰ πολιτικά αὐτῶν δικαιώματα, καὶ πολλοὶ γνωρίζοντες αὐτὰ, δὲν θέλουν νὰ τὰ βάλωσιν εἰς πράξιν. Διὸ καὶ μετα' σκέψιν μακρὰν ὑποσχομέθα πρὸς τοὺς Ἕλληνας νὰ ἐκδῶσμεν τὸν προσωρινὸν ὀργανικὸν μας νόμον, τὸν δημοσιευθέντα εἰς τὴν ἔθνικὴν τῆς Ἐπιδαύρου συνέλευσιν, μὲ προσθήκην τινῶν σκέψεων καὶ ὑποσημειώσεων, δυνάμει τῶν ὁποίων ἐλπίζομεν, ὅτι ὅχι μόνον θέλει γένει εὐκαταλπητος εἰς πάντα πατριώτην, ἀλλὰ καὶ θέλει ἐμφυτευθῇ εἰς τὰς ψυχὰς τῶν Ἑλλήνων, ὥστε νὰ μάθωσι νὰ τὸν ἀγαπῶσι, καὶ νὰ ὑποτάσσωνται εἰς αὐτὸν, καθὼς ἡξεύρουσι νὰ τὸν ὑπερασπίωσιν.

Ἡ σύστασις τῶν ὑπερτάτων δικαστηρίων (καθὼς τὸ τῶν ἐκκλησιῶν) εἰς Μεσολόγγιον μᾶς δίδει πάλιν ἄλλο ἐνδόξιμον εἰς τὸ νὰ ἐκθέσωμεν τὰς ἀρχάς, τὰς ὁποίας, πρέπει νὰ ἔχωσιν ὡς βάσιν τὰ ρηθέντα κριτήρια, καὶ νὰ δημοσιεύωμεν δι' ἐνὸς βιβλιαρίου, ἀνατεθειμένου πρὸς τὸν Πρίγγιπα Μαυροκορδάτου, τὰς περὶ τούτου ιδέας μας. Ὡς προλεγόμενα δὲ ἐκδίδομεν εἰς φῶς ἐπὶ τοῦ παρόντος γενικὰς τινὰς σκέψεις περὶ τοῦ πολιτικοῦ συντάγματος, τοῦ ἀνήκοντος εἰς ἐπικράτειαν ἐλευθέραν.

α'.) Ἡ ὑπερτάτη ἐξουσία ἀνήκει εἰς τὸ ἔθνος· καὶ τοῦτο θέλει κηρυχθῇ ἀπὸ τὸ ἔθνος ὁλόκληρον· συνελθὼν εἰς ἓν, διὰ νὰ προλαμβάνωνται αἱ φατρίαι, καὶ νὰ διατηρῇται ἡ ἐσωτερικὴ εὐταξία καὶ ἡσυχία.

β'.) Τὸ νομοδοτικὸν δικαίωμα ἰδιαιτέρως ἀνήκει εἰς τοὺς παραστάτας τοῦ ἔθνους· ἐμπεριέχεται δὲ εἰς τὸ δικαίωμα τοῦτο, χωρὶς τινὸς ἐξαιρέσεως, τῶν φόρων ἢ συστάσεως.

γ'.) Τὰ κοινὰ ἔξοδα προσδιορίζονται ἀπὸ τοὺς παραστάτας τοῦ ἔθνους, ὁμοίως καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων.

δ'.) Ὅλοι οἱ λογαριασμοὶ τῶν κοινῶν προτεξέδων παραδίδονται εἰς ἐπιτροπὴν, διωρισμένην ἀπὸ τοὺς παραστάτας τοῦ ἔθνους.

ε'.) Ἀνανεῦται κατ' ἔτος ἡ πληρεξουσίου ἢ ἀναγκαία εἰς τὴν συνάθροισιν τῶν φόρων, ἐξαιρουμένων ἐκείνων, ὅσοι εἶναι προσδιωρισμένοι εἰς ἀποπλήρωσιν τῶν τῶν κοινῶν χρέους τινὸς δημοσίου.

ς'.) Ἀπαγορεύεται πᾶσα ἐξουσία τυραννικὴ, καὶ ὁ καθεὶς ἀπὸ τοὺς πολίτας ἔχει δικαίωμα νὰ ἐγγαλῆσῃ καὶ εἰς τὰ πολιτικά καὶ εἰς τὰ ἐκκλησιαστικά δικαστήρια τοὺς δημοσίους ὑπουργοὺς, εἴτινες ἤθελον κακομεταχειρισθῇ κατ' αὐτοῦ τὴν πολιτικὴν ἐξουσίαν τῶν.

ζ'.) Ἀπαγορεύεται πρὸς τοὺς πολεμικοὺς ὑπουργοὺς νὰ ἐνεργῶσιν ἐντὸς τῆς ἐπικρατείας, χωρὶς νὰ προκληθῶσιν εἰς

τοῦτο ἀπὸ τῶν πολιτικῶν ὑπουργῶν.
π.) Ἀνακεῖνται ἐτησίως παρὰ τοῦ νομοθετικοῦ σώματος οἱ νόμοι οἱ συνισῶντες τὴν στρατιωτικὴν πειθαρχίαν, καὶ ἀκολουθῶς τὴν δρασιμότητα καὶ τὴν ἰσχύιν τοῦ στρατευματος.

στ.) Ἡ ἐλευθερία τοῦ τύπου ἐκτείνεται ὥς εἰς τὸν βαθμὸν ἐλευθέρου, καθ' ὃν συμβιβάζεται μετὰ τὴν κοινὴν ἡσυχίαν καὶ χρησθήσειαν.

ζ.) Οἱ φόροι διανέμονται μετ' ἰσότητος, καὶ πρὸς τοῦτοις πᾶς Ἕλλην ἔχει δικαίωμα, νὰ ἀποτένεται εἰς ὅλα τὰ δημόσια ὑπουργήματα.

εἰ.) Ὅσοι οἱ λειτουργοί, καὶ ὁ ἄρροισις τῆς διοικήσεως ὑπουργοὶ ὑπόκεινται εἰς τὸ νὰ οὐδένω ἐν ὅντας τοῦ πολιτευματος.

ιβ.) Ἡ Ἐκτελεστικὴ δύναμις ἀνήκει ἐξ ὅλων κλήρου εἰς τὸ Σῶμα τῶν Ἐκτελεστικῶν (ἐννοεῖται ὅτι ὅλα τὰ μέλη τούτου τοῦ σώματος εἶναι ἄνθρωποι δεδουλευμένοι, καὶ πρὸς τοῦτοις ἐκλεγμένοι καὶ ἀνυψωμένοι εἰς τὴν ῥηθειάν ἀξίαν ἀπὸ τοῦ παραστάτου τοῦ ἔθνους, καὶ ὅτι ἀκολουθῶς ὑπόκειται παντοτε εἰς τὸ νὰ δίδωται ἐν ὄντας τοῦ πολιτευματος τὸς τῶν πρὸς τοὺς παραστάτας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς ὅλον τὸ ἔθνος) τὸ ὅποιον θέλει ἔχει ὅλα τὰ μέσα νὰ βάλλῃ αὐτὴν εἰς πρᾶξιν, διὰ νὰ ἀτφελισθῇ τοιοῦτοτρόπως ἡ δημοσιότης εὐταξία, καὶ νὰ ἐμποδίσῃται ἀκριβείως καὶ τὸ σῶμα τὸ νομοθετικὸν ἀπὸ τῆς ὁποίας ἡ θέλησις ἐπιφέρει τυραννίαν ὃ εἰς τοῦτο τὸ σῶμα συγκεντρισμὸς ὅλης τῆς δυνάμεως.

Ἡ ἐλπίς προσθέσει εἰς τὰ ἀνωτέρω καὶ τὸ μέγιστον σέβας τὸ χρυσοῦμενον εἰς τὰ δικαιώματα τῆς ἰδιοκτησίας, ἂν τὸ σέβας τοῦτο δὲν ἦτον ἐν ἀπὸ τὰς τοιχείωδιν συστάτικα τῆς γενικῆς ἡλικίας, ὑπὸ ὁποιοῦνδήποτε διοικήσεως εἶδος εἶναι ἡνωμένοι οἱ ἄνθρωποι.

Τὰ ἀνωτέρω δώδεκα ἄρθρα περιέχονται πρὸς ὅλους τοὺς φωτισμένους ἄν-

θρώπους τὰς κυριωτέρας βᾶσεις τῆς ἐξωτερικῆς καὶ ἐσωτερικῆς ἐλευθερίας ἐκάστου ἔθνους.

Πρέπει ἐν εἴδει παραρτήματος νὰ προσθέτωμεν εἰς τὸν συνταγματικὸν χάρτην μας τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα.

Δὲν φρονούμεν τὸ πρᾶγμα δι' ὅλου παραλογόν, καὶ ἰδοὺ οἱ λόγοι.

α.) Διότι αἱ ἀνωτέρω θεμελιώδεις ἀρχαὶ τῆς ἐλευθερίας ἐμπεριέχονται ὁλόκληροι ἢ εἰς τὸ κείμενον ἢ εἰς τὰς προκήρυξεις τῆς ἐν Ἐπιδαύρῳ ἐθνικῆς συνελεύσεως.

β.) Διότι ὅλαι αἱ τάξεις τῶν πολιτῶν μετὰ σύγχυσιν καὶ ἀβεβαιότητα τινὸς χρονικοῦ δισσήματος τέλος πάντων θέλουν παραδεχθῆναι τὰ αὐτὰς πολιτικὰς βάσεις, καὶ ἴσως καὶ τώρα τὰς παραδέχοντο, ἂν εἰς τοῦτο ἐπρωκαλεῖντο.

Ἐπιστῶν τῶν παραστατῶν τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸν Π. Α. Μαυροκορδάτον.

Ἐλαμπρέτατε!

Δὲν εἶναι ἴσως περιττὸν ἡμῶς ἐκθέσωμεν λεπτομερῶς καὶ τὰ ἐδῶ διατρέχοντα, μήπως καμμία ἀπατηλὴ φήμη, ἢ πλάνος γλῶττα παρχυορφῶνται καὶ ὅσα ὁ καθαρῶτατος πατριωτισμὸς ὑπαγορεύει εἰς τὰς καρδίας τῶν πατριωτῶν, ζητήσῃ νὰ παραταλεύτῃ, καὶ νὰ ἀνατρέψῃ ὅσα τορῶς καὶ φρονίμως πρὸς ὠφέλειαν τῆς Πατρίδος εἰς τὸ μέρος αὐτὸ τῆς Ἑλλάδος ἐθεμελιώταται. Ἡμεῖς ἐν ὧμοις δι' αὐτὸ πρὸς τὴν Ἐλαμπρότητάς σας δὲν λείπομεν σπουδάζοντες, ὅσα καὶ πρὸς τὸ μερικὸν συμφέρον τῆς Πατρίδος μας συντείνουσι, καὶ γενικῶς δι' ὅλην τὴν Ἑλλάδα. Κατ' αὐτὰς ἐλάτουμεν μετὰ λύπην μας τὴν παρατήρησιν τοῦ Κυρίου Ἀνδρέου Ζαΐμη, ὃς τις κινούμενος ἀπὸ ἀληθῆ τῶν πατριωτικῶν ἐλπίδων εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα, ὅτι ἀγνωρίζεται μόνον διὰ τὸ κοινὸν καλὸν τῆς Πατρίδος, διὰ τὸ ὅποιον θυσιάζ-

ζει ιδίαν δόξαν, καὶ συμφέροντα, διὰ τὰ μὴν δώτῃ οὐδὲ αἰτίαν κατηγορίας εἰς τοὺς ἐχθρούς. Τὸ Βουλευτικὸν λοιπὸν Σῶμα ἀντικαθίστησι τὸν Κύριον Σπηλαιωτάκην πέμπτοι μελὸς τοῦ Ἐκτελεστικοῦ. ἐτίμησε ὁμιλῶς καὶ τὸν Κύριον Παναγιώτην Μπότσην μὲ τὸ ἀξίωμα τῆς Ἀντιπροεδρίας, ἔχον ἀγαθὰς ἐλπίδας περὶ αὐτοῦ διὰ τὸ εὐραϊνὸν τοῦ χαρακτήρος του, καὶ τὴν ἀγαθότητα τῆς ψυχῆς του.

Ἡ Διοίκησις ἀρ' οὐ μίαν φεραν ἀπεφάτιτε νὰ ἐλέγξῃ, καὶ νὰ ἀπεκλήρῃ τοὺς φθορεῖς ἐκείνους, καὶ λυμεῖνας τῶν κοινῶν τῆς Ἑλλάδος συμφερόντων, ἔκτοτε δὲν ἔπαιε προσπάθειαν νὰ δείξῃ εἰς τὸν λαὸν τῆς Ἑλλάδος, τὰ ἀληθῆ του συμφέροντα, τὴν Νόμίμόν του Διοίκησιν, καὶ τοὺς ἀγρίους τυράννους, οἱ ὅποιοι ζητοῦσιν ἀνυλεῖν νὰ τὸ κατασπαράττωσι, καὶ τὰθερά παντοτε εἰς τὴν ἀποφάντης, ἔλαβε τὴν μετρά ἢ νὰ ἀπαλλῇ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἀπὸ τὴν ἀγριότητα τῶν νέων τυράννων του, ἢ νὰ χαθῇ προμαχόμενη ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας του· πλην ἀρχίσαν ἤδη νὰ γίνωνται μάταιαι ὅλαι αἱ σκευαρίαι τῶν ἐναντιῶν, διότι καὶ ὁ λαὸς τὰς ἐνόησε πλέον· δις καὶ τρεῖς ἤδη ἀπατηθεὶς ἐγένετο πλέον ἀπρόσιτος παντὲς εἶδους ἀπάτης ὑπὸ ὁποῖον σχῆμα καὶ μορφήν πρὸ ῥησιαστικῇ εἰς αὐτὸν, καὶ ἐμπόρει νὰ τυμπεράνῃ καὶ εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σχεδίου τῶν ἐχθρῶν, ὅταν ἔχῃ βῆσιν τὴν ἀπάτην, τῆς ὁποίας ὁμως κατ' εὐτυχίαν ἀνεκαλύφθη τὸ πρῶτον.

Ἀρ' οὐ μυριτρόπως ἐπροσπάθησαν νὰ συζητήσωσι τὸν τραγέλαρον τῆς ἰδικῆς των Διοικήσεως, βλέποντες, ὅτι εἰς μάτην ἐλοπίλουν, ἀπερίτισαν νὰ ζητήσωσιν ἤδη συμβιβασμούς, καὶ συνθήκας μὲ τὴν Διοίκησιν, καὶ ἀπέπειλαν ἐπὶ τούτῳ τὸν Δημήτριον Ὑψηλάντην, διὰ νὰ ἐξισάσῃ τὰς μεταξὺ τῶν δύο μερῶν διαφορὰς,

ἀλλὰ δὲν θέλουν νὰ ἐννοήσωσι, ὅτι φθάνει μόνον εἰς αὐτοὺς νὰ γίνωσι καλοὶ Πατριῶται, (ὅχι ὅμως μὲ τὸν λόγον, ἀλλὰ μὲ τὸ ἔργον) καὶ ἡ Διοίκησις μετὰ προθυμίας μεγάλης τοὺς δέχεται εἰς τὰς ἀγκαλάς της, ἀλλὰ μὲ τοὺς προβαλλομένους συμβιβασμούς ζητοῦν νὰ ἀπατήσωσι καὶ πάλιν τὴν ἀγαθότητα τῆς Διοικήσεως, καὶ νὰ ἐκτελέσωσι τοὺς μικροῦς των σκοποὺς, ἀλλὰ

Πάσαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι

Ἀπὸ τὰς ὁμιλίας τοῦ Ὑψηλάντου εἴδομεν, ὅτι Κεφάλαια τοῦ προβαλλομένου συμβιβασμοῦ εἶναι ταῦτα. α'.) Ὅσα μέλη τοῦ Βουλευτικοῦ ἀπεβλήθησαν, νὰ λάβωσι πάλιν τὸν χώρόν τους εἰς τὸ Βουλευτικὸν Σῶμα. β'.) Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα νὰ γένη ἑπταμελές, καὶ νὰ προσεβῶσιν εἰς τὰ ἤδη παρὰ τοῦ Βουλευτικοῦ ἐλλειγμένα, καὶ ὁ Σωτῆρις Χαλαζάμπος, καὶ Α. Μεταξάς. γ'.) Ὁ Πετρόμπεης νὰ γένη Πρόεδρος τοῦ Βουλευτικοῦ. δ'.) Νὰ γένη καὶ ἐθνικὴ Συνέλευσις. Τὸ Βουλευτικὸν ὅμως δὲν παρεδέχθη κἀνὲν ἀπὸ αὐτὰ, λέγον ὅτι ἡ ἀπόφαις περὶ αὐτῶν ἔγεινε, καὶ πᾶς νεωτερισμὸς εἶναι παρανομία, ὅτι ἐπροσπάθητε προλαβόντος μὲ μυρίους τρόπους, διὰ νὰ φέρῃ αὐτοὺς εἰς τὴν εὐθείαν ὁδόν, καὶ νὰ μὴν καταντήσῃ τὸ πρᾶγμα ἕως αὐτοῦ, ἀλλὰ βλέπον τὸ ἀμετάθετον τῆς γνώμης των, καὶ τὸν προσηλωμένων εἰς τὴν κακίαν, ἀρπαγὴν, καὶ παρανομίαν, ὑπὸ τῶν ἐπείων ἐπαπειλεῖτο γενικὴ φθορὰ τῆς Πατρίδος, ἀπεράσιστε τὴν ἐκπτώσιν αὐτῶν, καὶ ἡ ἀπόφαις Αὐτοῦ θέλει εἶναι διὰ παντὸς ἀμετάτρεπτος· ἀλλὰ περὶ τούτων μὲν τοσαῦτα, δὲν λείπομεν ὅμως νὰ σᾶς παρακαλέσωμεν (ἀν καὶ δὲν εἶναι χρεῖα παρακλήσεως, διότι ἐπληροφόρηθιμεν τὸ αὐθόρμητον τῆς προαιρέσεώς σας πρὸς τὸ

καλὸν τῆς Πατρίδος) νὰ προσπαθήσῃτε, ὥστε νὰ συνδεθῶτε μὲ αὐτὸ τὸ μέρος, καὶ οἱ Ὀλύμπιοι, τῶν ὁποίων τοὺς σκοποὺς, καὶ προαυρεῖς πληροφορεῖσθε ἀπὸ τὰ πρὸς τὴν Ἐκλαμπρότητα τῆς ἰδίας αὐτῶν γραμμάτων· γνωρίζετε πόσον χρήσιμον ἐμπορεῖ νὰ γένη ἐν τοιοῦτον ἀνδρεῖον στρατιωτικὸν σῶμα, ὀδηγούμενον μάλιστα ἀπὸ τὰς σοφάς, καὶ φρονιμύστας συμβουλὰς, εἰς ὅποιον μέρος τῆς Ἑλλάδος κινήσῃ εὐλογον νὰ στρατεύῃ ἢ εἰς Μαγνησίαν, ἢ εἰς Ὀλύμπον· καὶ μ' ὅλον τοῦτο κινδυνεύει νὰ διαλυθῇ δι' ἔλλειψιν τῶν ἀναγκαίων, ἐν ᾧ ἤμποροῦτε νὰ προπολεμῇ τῆς ἐλευθέρως Ἑλλάδος, ἢ νὰ ἀπατχολῇ τοὺς ἐχθροὺς τὸν ἐχθρὸν, ἕως τοῦ διαταχθέντων καλῶς τῶν πραγμάτων, νὰ καταδράμωμεν τὸν ἐχθρὸν εἰς τὴν ἐπικρατείαν του, καὶ νὰ μὴν τὸν προτρίνωμεν πλέον νὰ ἐρχεται φέρων τὴν φθοράν, καὶ τὸν ὀλεθρον εἰς τὸ κέντρον τῆς Ἑλλάδος.

Ἐκ Κρανιδίου τῇ 10 Φεβρουαρίου 1824.

Ἐτοιμοὶ εἰς τὰς προσαγὰς σας.

Γ. ὁ Μαυρομμάτης. Γεωργάκης Καναβός. Χαράλαμπος παπασά Γ. Πολίτης. Ἀναγνώστης Ἀθανασίου. Γ. Παπακλεισθένους. Δημήτριος Ἱερομνήμανος.

Σημειώσεις Γεωγραφικαί.

Η Φθιώτις καὶ Ὁμηρον ἦτον ἐπικρατεία τοῦ Ἀχιλλέως, καὶ εἰς τὴν ἐσχάτην τῆς Φθιώτιδος, ὅπου κατοικοῦνται οἱ Δόλοποι, ἐξουσίαζεν ὁ Φοῖνιξ, ὁ παιδαγωγὸς τοῦ ἥρωος. Ἀπὸ τὰς ἀναφερομένας εἰς τὸν Ὁμηρον πόλεις τὸ ὄνομα τῆς Ἀλόπης σώζεται εἰς δύο χωρία, τὸ ἐν Ἀλοποχωρί ὀνομαζόμενον πλησίον τῆς Ὑπάτης, καὶ τὸ ἄλλο Ἀλοπόπητα εἰς τοὺς πρόποδας τῆς Οἴτης, μεταξύ σχεδὸν Ὑπάτης καὶ Θερμοπυλῶν. Ὀνομάζεται καὶ ἄλλο χωρίον Λαλα, καὶ πιθανὸν νὰ ᾖ αἱ ἑκατέρωθεν πόλεις, καθὼς τὰ Λιδορίκι

ἀπὸ τοῦ πλ Dorie, ἀντὶ τῆς Δωρικῆς, καὶ καθὼς πολλὰ ὀνόματα χωριῶν, οἷον Ἀλαμάννα καὶ Φραντζὴ εἰς Φθιώτιδα, Δομνίσα εἰς Καρπενήρι, Φραγγίσα εἰς Ἀγραφα, ἔλαβον τὰ ὀνόματα εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς ἐπικρατείας τῶν Ἑνετῶν, ἢ καὶ προτῆτερα ἐπὶ τῶν Σταυροφόρων. Ἀπὸ τὰς περιόδους τοῦ Στράβωνος, βιβλίου θ'. κεφαλαιον ε'. „ἐκδιδότος (τοῦ Σπερχεῖου) δὲ πλησίον Θερμοπυλῶν, μεταξύ αὐτῶν καὶ Λαμίας „ καὶ „ ἀπέχει Λαμίας ὁ Σπερχεῖος περὶ τριάκοντα σταδίους, ὑπερκειμένης πεδίου τινὸς καθήκοντος ἐπὶ τὸν Λαμιακὸν κόλπον „ καὶ ἀπὸ τὴν Θέσσι τῆς Λαμίας μετὰ τὸν Ἐχίνον, Ἀχινὸς νῦν ὀνομαζόμενον, καὶ τοῦ μικροῦ ποταμοῦ Ἀχελώου, πλησίον τῆς Λαμίας κειμένου, φαίνεται, ὅτι ἡ Λαμία εἶναι ἡ πόλις τοῦ Ζητενίου, καὶ αὐτοῦ ἐγένετο ὁ περίφημος Λαμιακὸς πόλεμος.

Γεωγραφικὸν πῖνακα διὰ τὰς ἀρχαίας ὀνομασίας θέλω μεταχειρισθῇ τὸν Ἀτλαντα τοῦ νέου Ἀναχάρτιδος, ἐκδομένου παρὰ τοῦ κυρίου Βαρβιῆ δὲ Βοκαῆ, σημειῶν ὅσα συμφωνοῦν μὲ τὴν φυσικὴν Θέσιν, καὶ μὲ τὰς μαρτυρίας τῶν παλαιῶν συγγραφέων.

Εἰδήσεις ἀπὸ τὰ σύνορα τῆς Βλαχίας.

Βρασοβέν, τῇ 4 Ἰαν. 1824) Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν διέβη εἰς Βλαχίαν ὁ ἀντὶ τοῦ κυρίου Πίνη διορισθεὶς Ῥωστικὸς Γενικὸς Πρόξενος ἐν Βουκουρεστίῳ, κύριος Μιντῆακης. Ὁ ἡγεμὼν τῆς Βλαχίας κύριος Γρηγόριος Γκίκα ἀπέστειλεν εἰς προὔπαντησιν αὐτοῦ τὸν πρῶτον τοῦ Μιντῆρου καὶ ἀδελφὸν κύριον Μιχαήλ Γκίκαν, ὃς τις καὶ τὸν ὑπεδέχθη μ' ὅλας τὰς σπουδαίας περιποιήσεις. Ὁ ῥηθεὶς Γενικὸς Πρόξενος διευθύνεται εἰς Κωνσταντινούπολιν διὰ μένιν ἰδιαίτεράν διαπραγματεύσιν, τῆς ὁποίας τὸν σκοπὸν ἀγνοοῦμεν. Θέλει δὲ φθάσει ἐκεῖ ἀφύκτως περὶ τὰ μέσα τοῦ τρέχοντος

Σημ. Εἰς τὸ προηγ. φύλ. ἀρ. 16. σελ. 4. αὐτὶ „ τοὺς εὐγενεῖς Βύρωνα καὶ τλ. „ ἀνάγν. τοὺς εὐγενεῖς Λόρδον Βύρωνα καὶ λ. π. „

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Αρ. 18

Μετολόγιον τῆς 1 Μαρτίου 1824.

Ἰσπανικά.

Γνωστοί εἶναι οἱ τρόποι, καθ' οὓς ἐνηργεῖτο εἰς τὴν Ἰσπανίαν ἡ τυραννία· ἡξεύρομεν, ὅτι ἐκ νέου ἐστύθη εἰς τὸν δυστυχῆ τούτου τόπον ἡ αὐτὴ τυραννικὴ ἐκείνη διοίκησις· ἡκούσαμεν τοῦ Παπαῆ Πέγου τὸν θάνατον, καὶ δὲν ἀγνοοῦμεν τοῦ Κιρέγου καὶ τῶν ἄλλων ἀνδρῶν τὰς τύχας. Δὲν εἶναι τόχα συγχωρημένον νὰ σημειώσωμεν καὶ ἡμῶς ὁλίγας λεπτομ. περὶ τούτων;

Ὁ Βασιλεὺς παρέδωκε τὰς ἡνίας τῆς διοικήσεως εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἱεροῦ κληρίου καὶ τῶν πνευματικῶν, οἵτινες ἐτίσταν πάλιν ὅλα τὰ καταργηθέντα τὸν μοναχῶν τάγματα, καὶ μ' ἀπαρσδειγμ. τισιν μανίαν ἀνέτρεψαν διὰ μιᾶς, εἰα αἱ Κέρται κατὰ τοὺς τρεῖς τελευταίως χρόνους ἐστύσταν. Ἐν ἀπὸ τὰ πρῶτα δεσπότηματά των ἦτο νὰ μὴν ἀναγνωρισθῶσι ὡς χρεὴ τῆς διοικήσεως, ὅσα δυνεία ἢ παρελθούσα διοικήσις, διὰ συγκαταθέσεως Φερδινάνδου τοῦ 3^{ου}, ἔλαβεν ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν καὶ ἄλλ.θεν. Ἀλλ' ἐκ τούτου τί τόχα προέκυψεν; Ἡ ὑπόληψις τῆς διοικήσεως ἡμαυρώθη, ἢ μάλλον εἰπεῖν δι' ὅλου ἐξηφανίσθη. Διὸ καὶ εἴταν ἐδοκίμασε νὰ θανεισθῇ ἀπὸ τοὺς ἐν Λονδίῳ ἐμπόρους μίαν ποσότητα ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἀπολύτου Μονάρχου,

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι.

Φραγκλῖνες.

εἰρθεῖντες ἔμποροι ἀπεποιήθησαν τὸ πρᾶγμα μὲ περιφρόνησιν. Αἱ περὶ ταύτου σάφεις τῆς ἀπρωτοπολήπτου ἐφημερίδος "Χεράλδ", εἶναι ἄξια σημειώσεως. Κατὰ τὰς ὁποίας ἔλαβεν ἐσχάτως ὁ Χεράλδ ἀκριβεῖς ἰδέας, τὸ ἐθνικὸν τῆς Ἰσπανίας χρὸς ὑπολογίζεται εἰς δεκατεσσάρων Πεαλδων διλίωνια· καὶ τὰ μὲν ἀναγκαῖα τῆς διοικήσεως ἐξοδα ἀναβαίνουν κατ' ἕτος εἰς 202,328.664 Πεαλδα, τὰ δὲ εἰσπραττέμενα δὲν ὑπερβαίνει τὰς ποσότητας τῶν 300 μιλλιωνίων.

Οἱ πόροι, οἱ προξενηθέντες ἐκ τῆς δημεύσεως τῶν κτημάτων τοῦ κλήρου, ἐξέλιπον δι' ὅλου ὡς πρὸς τὴν νέαν διοίκησιν, ἥτις ἐπέσρεψεν εἰς τὰ τάγματα τῶν μοναχῶν ὅλα τὰ κτήματα τὰ δημευθέντα. Τίσι τρόπῳ θέλει εὐδοκιμήτει, εἰς περιστάσεως ταιαύτας, διοικήσις, ὅποια ἦ τοῦ Φερδινάνδου, εἶναι ἀκατανόητον. Ὅτε χωρὶς χρημάτων τὰ παραμειρότερον δὲν κατορθοῦται ἀπὸ καμμίαν διοίκησιν, πολλῶν δὲ μάλλον ἀπὸ μοναρχίαν δεσποτικὴν, εἶναι ἥλιου φανώτερον. ἀλλ' ὁ δεσποτισμὸς εἶναι εἶδος πολυτελείας, καὶ ἀκολούθως ἀπαιτεῖ πλῆθος ἐξόδων περιττῶν, ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ πολυτέλειαι. Πῶς ἄρα ἔχει νὰ εἰσνομήτῃ τὸ πρᾶγμα ὁ Φερδινάνδος, ὅστις σφερίται καὶ αὐτῶν τῶν ἀναγκαιῶν, καθὼς ἀπεδείξαμεν; Δικαίως θεωροῦν ὡς ἐν ἀπὸ τὰ πρῶτα αἰτία τῆς Ἰσπανικῆς

ἐπαναστάτῳ τοῦ 1820 ἔτους, τὴν ὁποίαν ἐπαυχεν ἡ διείκητις ἀμνηστίας καὶ πληρωὴ τοῖς δεδουλευμένοις μισθοῖς τῶν στρατιωτῶν τῆς ἑσχόας, τῶν ναυτῶν, καὶ τῶν πολιτικῶν ὑπουργῶν. Ἄλλ' οἱ ῥηθέντες μισθοὶ ὄχι μόνον μέχρι τοῦδε δὲν ἐπληρώθησαν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ἔξης ἠκυρώθησαν.

Οὐδεμία ἀμφιβολία, ὅτι οἱ στρατιῶται τοῦ Μοριλλου, καὶ Βαλεσρόζου, καὶ τῶν ἄλλων στρατηγῶν, ὅσοι παρέβησαν τὰ χρέων εἰς τὸ Κάδιζ, περιμένον ἀπὸ τὴν νέαν ἀποτίμησιν καὶ χρηματικά, καὶ ἄλλας διαφορὰς ἀνταμοιβῆς, καὶ εἰς τοῦτο πρέπει ν' ἀποδῶσμεν τὰς ἐριδας, ὅσαι συνέβησαν εἰς τὸ Μανδριδ καὶ Κάδιζ μεταξὺ τῶν Ἰσπανικῶν καὶ Γαλλικῶν στρατευμάτων. Αἱ τοιαῦται ἀταξίαι μέχρι τίος βαθμοῦ ἐπροχώρησαν, θέλωμεν το συμπέραναι ἐκ τοῦ, ὅτι ὁ Γάλλος στρατηγὸς Βορμόντ ἐπρόσβαξε τὰ Ἰσπανικά στρατεύματα ν' ἀναχωρήσωσιν ἀπὸ τὸ Μαδριδ.

Εἰς ἐφημερίδας τῆς Γαλλίας ἀναγινώσκοντες, ὅτι τοῦ κοινου ταμείου ἡ δυσυχία εἶναι μία ἀπὸ τὰς πρωτίστας αἰτίας, διὰ τὰς ὁποίας πρέπει ἡ Ἰσπανία νὰ κυριεύτῃ ἐκ νέου τὴν Ἀμερικὴν. Ἀλλὰ τοιοῦτος σκοπὸς χωρὶς χρημάτων εἶναι ἐσφαλτὴ μωρία. Ἐπειτα καὶ ἂν ἡ Ἰσπανικὴ διοίκησις εὐποροῦτεν ἀπὸ ἀργύριον, πάλιν ἀριβάλλομεν ἂν ἦτον δυνατόν νὰ εὐρηγῇ τὴν τοιαύτην ἐπιχείρησιν στρατιώτας εἰς τὴν Ἰσπανίαν καὶ Ἰσπανοὺς.)

Στοχασμοὶ πρὸς τοὺς ἑμβροθεῖς μου.

Τί θέλει νὰ εἴπῃ Ἐλευθερία.

Αἱ ὀρθαὶ πράξεις πηγάζουν ἀπὸ τὰς ὀρθὰς γνώσεις τῶν πραγμάτων, καὶ ἀπὸ τὴν σαθεράν θέλησιν τοῦ ν' ἀκολουθῶμεν τὴν ἀρετὴν τῶν γνώσεων. Ἄν ὁ σὺ θνητὸς

ἔχῃ μὲν θέλησιν τοῦ καλοῦ, σελήται ὁμῶς ἀπὸ ὀρθὰς γνώσεως, τότε ἀκολουθεῖ φυτικά νὰ μὴν ἦναι ὀρθαὶ οὐδὲ αἱ πράξεις του, ἀλλὰ κακαὶ καὶ διεστραμμέναι, διότι ἡ θέλησις του ὀδηγεῖται ἀπὸ ψευδεῖς γνώσεις. Ἐὰν πάλιν ἔχῃ μὲν ἰδέαν ὀρθάν, ἡ θέλησις του ὁμῶς ἀνυποτακτὴ εἰς τὸ ὀρθόν, διακρίνεται ἀπὸ κακὴν ἀνατροπὴν καὶ ἀτοκὺς συνηθείας, καὶ τότε ὁμῶς ἀκολουθεῖ νὰ ἦναι καὶ αἱ πράξεις του κακαὶ, διότι ἡ θέλησις ἐτυμώθηται εἰς τὸ κακόν. Εἰς τὴν τελευταίαν λοιπὸν τοῦ ἀνθρώπου πρέπει νὰ συντρέξωσιν εἰς ὀρθὴν ἀνατροπὴν σπουδαία καὶ γνώσεις ὀρθαί, ἐκείναι μαλιστα, αἱ ὁποῖαι μορφύνουν τὰ ἦθη καὶ τὸν κοινωνικὸν βίον του, καθὼς εἶναι αἱ περὶ δικαιοσύνης, αἱ περὶ δόξης, τιμῆς, πατρίδος, ἐλευθερίας, ἀγάπης τοῦ πλητῶν, καὶ αἱ περὶ τοιοῦτων ἄλλων ἀρετῶν. Ποῖος τῶντοι περατηρητὴς δὲν βλέπει καθ' ἡμέραν μελῶν καὶ φρικημάτων παραλόγους καὶ ὀλεθρίους πράξεις, αἱ ὁποῖαι γεννῶνται ἀπὸ τὴν ἀμείλιχον τῆς αμαρτηρίας, καὶ ἀπὸ τὰς ψευδεῖς γνώσεις, ὅσας ἡ ἀκαθάρτη καὶ ἡ ἀπάτη, αἱ δυνάμυναι τῶν τοῦ τυραννίου, ἐσίστηται κατὰ διαφορὰς καίρους εἰς τὰ πνεύματα τῶν λαῶν; Ἡ μεγαλητέρα λοιπὸν, μεφείεται, εὐεργετικά, ἀπ' ὅσας ἐμπορεῖ νὰ κάμῃ εἰς τοὺς πολίτας τῆς πάσης φιλάνθρωπος καὶ φρονίμος διοίκησις, καὶ πᾶς μερικὸς πολίτης, ὅς τις εὐτύχισιν ἀλόβηται καὶ εὐτυχία, καὶ νὰ κάμῃ χωρὴν σπουδὴν τοῦ ἀνθρώπου, εἶναι νὰ ἐνσταίῃ πᾶς τότε εἰς τὰ πνεύματα ὀρθὰς καὶ ἀδιαφθόρους γνώσεις περὶ τῶν ἠθικῶν ἀρετῶν καὶ κακιῶν.

Εἰς τὴν λαμπράν λοιπὸν ταύτην ἐποχὴν, καθ' ἣν τὰ πνεύματα τοῦ θεοῦ τοῦ τύπου ἐσηρξίχθητ' ἐκάλω εἰς ἐλευθερίαν Ἑλληνικὸν ἔθνος, ὃς συγχωρηθῇ καὶ εἰς ἐμὲ νὰ κοινοποιήτω διὰ μέσου αὐτῶν πρὸς τοὺς ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγωνι-

ζομένους ὁμοθυμῆς μου τοὺς ἀκολουθούς
σοχασμούς περὶ ἐλευθερίας.

Λοιπὸν, ἀδελφοί μου Ἕλληνες, ἃς
μὴ σοχάζεται καὶ εἰς μὲς, ὅτι Ἐλευθερία
θέλει νὰ εἴπῃ τὸ νὰ κ' ἔμνη ὅ, τι θέλῃ.
Δὲν βλέπετε, ὁ Σουλτάνος ἔκαμνεν ὅ, τι
ἤθελεν· εἰ πατάδες του ἔκαμναν ὅ, τι ἤ-
θελεν· ὁ καθεὶς Τούρκος ἔκαμνεν ὅ, τι ἤ-
θελε· φόβου Θεοῦ δὲν εἶχαν· Δίκαιοσύ-
νην δὲν ἐτέβοντο· Νόμους δὲν ἐγνώριζαν·
Ἄλλο δὲν ἤκουαν παρὰ τὰ ἀδίκαια καὶ
ἀδικα πάθη των, καὶ τὴν πλεον ἀκόμη
ἀνόητον ἀδυσσεβεσίαν των· πῆν τί ἀπολαύ-
σαν; καὶ τί ἀπολαμβάνουσιν; Ὀργὴν ἀπὸ
τοῦ Θεοῦ (α), καταφρόνησιν ἀπὸ τὰ ἔ-
θνη, μῖτος ἀδιάλλακτον ἀπὸ τοὺς τυράν-
τουμένους, καὶ τέλος πάντων, μᾶς ἔκα-
μαν νὰ πιάσωμεν τὰ ἔπλκ, καὶ νὰ τοὺς
πολεμῶμεν μετὰ καθεὶ δίκαιον ὄντας τυράν-
τους καὶ τῆς πίστεως, καὶ τῆς τιμῆς, καὶ
τῆς ζωῆς μας· Χωροῖς λοιπὸν νὰ ζητῶ-
μεν παραδείγματα εἰς τὴν ἱστορίαν, βλέ-
πόμεν ζωντανὰ ὅτι ἐλευθερία δὲν θέλει
νὰ εἴπῃ τὸ νὰ κ' ἔμνη καθεὶς ὅ, τι θέλει.
Ἄς ὑποθέσωμεν ἀκόμη, ἀδελφοί μου, δὲν
σαῶς λέγω ἐν ὁλόκληρον ἔθνος, ἢ μίαν πό-
λιν, ἢ ἐν χωρίον, ἃς ὑποθέσωμεν μίαν
μόνην αἰσθόνην, εἰς τὴν ὅποιαν ὁ πα-
τήρ νὰ θέλῃ τὸ ἰδικόν του, ἢ μήτηρ τὸ
ἰδικόν της, καὶ καθέν ἀπὸ τὰ τέκνα τὸ
ἰδικόν του· ποῖος δὲν θέλει ὁμολογήται
ὅτι μὴ τοιαύτη αἰσθόνη δὲν ἔμπορεῖ νὰ
ἔχῃ οὐδὲ μίαν ὥραν ἡσυχίαν, εἰρήνην ἐ-
σωτερικὴν ἢ καὶ ἀσφαλῆαν; ποῖος δὲν θέ-
λει ὁμολογήσει, ὅτι μὴ τοιαύτη αἰσθό-
νη θέλει διασκορπισθῇ καὶ χαθῇ μετέ-

λωτα καὶ καταφρόνησιν ὅλων τῶν ξένων;
Εἶναι λοιπὸν ἡ πλεον μεγάλη ἀνοησία νὰ
σοχάζεται καὶ εἰς ἐλευθερίαν τὸ νὰ κ' ἔμνη
ὅ, τι θέλῃ· εἶναι καὶ ἡ πλεον με-
γάλη ἀδικία, καὶ κατή-περ' αὐτὴν εἶπω, τυ-
ραννία· διότι τί ἄλλο εἶναι ὁ τύραννος,
παρὰ εἰς τοιοῦτος ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος
κ' ἔμνει, ἢ τοῦλάχιστον, θέλει νὰ κ' ἔμνη
ὅ, τι θέλῃ;

Διὰ νὰ καταλάβωμεν ἀκόμη καλὴν-
τερα τὴν οὐσιώδη ταύτην ἀλήθειαν, ἐπά-
νω εἰς τὴν ὅποιαν σεμελιόνηται ἡ ἀληθι-
νή μας ἐλευθερία, ἃς ἐξετάσωμεν ἀπὸ
τὴν ἀρχὴν τὸν ἄνθρωπον· Ὁ Θεός
δὲν μᾶς ἐπλατεν οὔτε παντόφους, οὔτε
παντοδυνάμους, ἀλλὰ γεννώμεθα εἰς τοι-
τον τὸν κόσμον ἀδύνατοι παντάπασι,
ἀμαθεῖς, καὶ ὑποκείμενοι πάντοτε εἰς λα-
θῇ· μᾶς ἐχάριτεν ὁμῶς ἀρκετὰς δυνά-
μεις καὶ μέσ' αὐτὰς νὰ ζήτωμεν εὐτυχεῖς,
εἰάν τὰ μεταχειρισθῶμεν κατὰ τὸν σκο-
πὸν των· Εἶναι λοιπὸν φυσικὰ ἀδύνατοι
νὰ κ' ἔμνη καὶ εἰς ὅ, τι θέλῃ· καὶ αὐ-
τὸ διὰ ὀλίγον καιρὸν ἤθελε δοθῇ εἰς τὸν ἄν-
θρωπον τόση δύναμις καὶ ἐξουσία, αὐτὴ
ἐλεύθερον καὶ εὐτυχὴ ἤθελε τὸν κατα-
στήσει ἐξ ἐναυτίας τοῦ πλεον δυστυχῆ δοῦ-
λου· διότι, ἔχων καθ' ὑπόθεσιν τὴν ἐ-
ξουσίαν νὰ βάλῃ εἰς πρᾶξιν τὰ λάθη του,
εἰς κάθετου λάθος ἐμελλε νὰ πάσχη μίαν
δυσυχίαν, καὶ ἀπὸ ταύτην νὰ πίπῃ εἰς
ἄλλας· Ἀπὸ αὐτὴν λοιπὸν τὴν πλάσιν
τοῦ ἀνθρώπου δείχνηται, ὅτι τὸ νὰ κ' ἔμνη
καὶ εἰς ὅ, τι θέλῃ εἶναι δυσυχία, καὶ
τυραννία τῶν ὄντων, ὅχι εὐτυχία· ὅθεν, ὅ-
σοι ἐτραχηλίζονται εἰς τοιοῦτον παραλο-
γισμόν, καταστρέφονται ἄδικοι, τυράννοι,
καὶ τέλος πάντων, μετὰ τὸν ἴδιόν των ἀ-
φανισμόν ἀποδείχνουν τὴν ἀτοπίαν, καὶ ἀ-
λογίαν τῆς διεφθαρμένης των κρίσεως.

Ποία λοιπὸν εἶναι ἡ ἀσφαλτος καὶ
ἀληθινὴ ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου; Πρέπει
βέβαια νὰ ᾔναι μὴ τοιαύτη ἐλευθερία,

(α) Οὕτω τοῖον εἶναι τὰ ἔγχατα πάν-
των τῶν ἐπιθανομένων τοῦ Κυρίου· ἐλ-
πίς γὰρ ἀπερὸς ἀπολείται· αἰκίοντος γὰρ
αὐτοῦ εἶναι ὁ οἶκος, ἀράχνη δὲ αὐτοῦ ἀπο-
βήσεται ἡ σκηνή (Ἰωβ, ἡ, 13, 14)

διὰ τὴν ὁποίαν ἔκαμε τὸν ἄνθρωπον ὁ Θεὸς, καὶ τὴν ὁποίαν ζητοῦτες καὶ ἡμεῖς, ἐπάταμεν τὰ ὄπλα ἐναντίον τῶν ἀσεβῶν καὶ ἀπανθρώπων τυράννων μας. Διὰ τὴν γνωρίσωμεν ἀσφαλές· ἐρα πᾶσα εἶναι ἡ ζητούμενη αὕτη ἐλευθερία, ἣς ἐξετάσωμεν ἀκόμη τὸν ἄνθρωπον.

Δὲν εἶναι ἀμφιβολία ὅτι ὁ Θεὸς μᾶς ἔπλασε διὰ τὴν ζωὴν ὁμοῦ, τὸ ὁποῖον καὶ ὀνομάζομεν Κοινωνικὴν ζωὴν· ὁ σκοπὸς καὶ τὸ τέλος τῆς κοινωνικῆς ταύτης ζωῆς μας εἶναι βέβαια τὸ νὰ ζῶμεν εὐχαρίστως, ὅσον εἶναι δυνατόν καὶ πρέπον εἰς αἰσθητικὰ καὶ λογικὰ ὄντα, ἄγουν, νὰ μὴν ἀδικῇ ὁ εἰς τὸν ἄλλον, νὰ μὴν πωρᾷ τὴν τιμὴν του, νὰ μὴν ἐνοχλῇ τὴν ἀπόλαυσιν τῶν ὑπαρχόντων του, νὰ μὴ βλάπτῃ εἰς τὸ παραμικρὸν τὴν ζωὴν του· διότι ἡ χαρὰ καὶ ἡ εὐχαρίστησις τῆς παρούσης ζωῆς τοῦ καθενὸς μας κρέμεται ἀπὸ τὴν βεβαιότητα καὶ ἀσφάλειαν τῆς τιμῆς, τῆς ζωῆς, καὶ τῶν ὑπαρχόντων μας. Διὰ τοῦτο καὶ λέγονται ὅλα ταῦτα Δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου, διότι κατὰ πᾶσαν δικαιοσύνην ἀνήκουν εἰς τὸν καθένα, καὶ χωρὶς τὴν βεβαίαν καὶ ἀτραπὴν ἀπόλαυσιν αὐτοῦ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ συσταθῇ εὐτυχὴς καὶ βεβαία κοινωνικὴ ζωὴ μεταξύ τῶν ἀνθρώπων.

ἡ συνέχ. εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Μετολέγγιον, τῇ 28 Φεβρ.) Κατὰ τὰς ἀπὸ 25 Ἰαννουαρίου εἰδήσεις τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὁ Μιντζάκης, ὅστις ἐστάλη ἀπὸ Τζέρνοβιτς μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς συντυχίας τῶν δύο Αὐτοκρατόρων, ἔφθασε τέλος πάντων εἰς τὴν ῥηθείσαν μητρόπολιν. Ἀκολούθως ἐνεφανίσθησαν πρὸς αὐτὸν οἱ Ῥωστικαὶ ὑπῆκοι, πρὸς τοὺς ὁποίους εἶπεν, ὅτι πρέπει νὰ μείνωσιν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν συμμα-

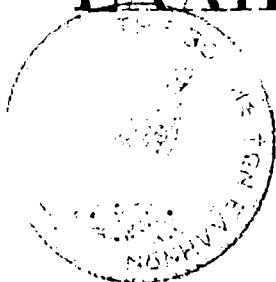
χικῶν δυνάμεων. Ἐκ τούτου συναγεται, ὅτι ὁ Μιντζάκης δὲν ἐστάλη εἰς Κωνσταντινούπολιν διὰ σημαντικὰς ὑποθέσεις.

Ἄδεται λόγος, ὅτι ὁ Σαρτζάκης τοῦ Ἐρζουρούμι ἀπεστάλη κατὰ τοῦ Σουλτάνου, ὅστις καὶ ἐπεῖσε τρεῖς πατάδες μὲ στρατεύματα πολλὰ ἐναντίον του, ὅτι ἀναίφεν ἐκ νέου ὁ Περσικὸς πόλεμος, καὶ ὅτι ὁ τυράννος παρωγισμένος κατὰ τῶν Σκονδριάνων, καὶ Ἀλβανῶν, τοὺς ἀπεκήρυξεν ὡς ἀσεβεῖς καὶ ἀπιστοῦντας εἰς τὸ Κοράνιον.

Κατὰ τὰς ἐσχάτας εἰδήσεις τῆς Ἡπείρου, αἱ ὁποῖαι ὁμῶς ἀκόμη ἔχουν χρειαν ἐπικυρώσεως, ὁ Σιλιχδάρ-Πόδας ἐτοιμάζεται νὰ κτυπήτῃ τοὺς ἀπὸ τὸν Ὀμέρ-πατὰ βοηθούμενους ἐχθροὺς αὐτοῦ Ταγλίτας, τῶν ἰσχυρῶν τῶν ἀρχηγῶν, Τελχάμπεν, ἐφρονεῦτε πρὸ καιροῦ, καὶ ἀκολουθῶς οἱ δύο οὗτοι στρατηγοὶ ἔπεται μέχρι τοῦδε νὰ κατήντησαν εἰς ἀλληλομαχίαν.

Κατὰ τὰς ὁποίας πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐλάβομεν εἰδήσεις, οἱ Γενναῖοι Ψαριανοὶ κρατοῦν γενναίως ἀποκλεισμένον διὰ θαλάσσης τῆς Εὐρίπου τὸ φρουρίον, ἀναλαβόντες αὐτοὶ μόνοι τοῦ ἀποκλεισμοῦ τούτου ὅλον τὸ βάρος. Ἡ τῶ ὄντι Ἑλληνικὴ ἀνδρεία καὶ σταθερότης τῶν μᾶς δίδει χρηστοτάτας ἐλπίδας περὶ τῆς εὐδοκίᾶς τῆς ῥηθείσης ἐπιχειρήσεως. Ἐάν δὲ καὶ ὁ στρατηγὸς Ὀδυττεὺς ἐξακολουθήτῃ ὀλίγον καιρὸν ἀκόμη τὸ αὐτὸ σύστημα τῆς πολιορκίας, τὸ ὁποῖον μεταχειρίζεται κατὰ τῆς Καρύσου, καὶ κυριεύθῃ, καθὼς εἶναι ἐλπίζόμενον καὶ ὁ Ἀνθορίτης (ἔστις ὀχυρὰ, ὀλίγας ὥρας ἀπέχοντα ἀπὸ τὸν Καραϊσκάκη) καταντᾷ σχεδὸν βεβαία ἡ ἐντὸς ὀλίγου ἄλωσις τούτου τοῦ φρουρίου, τὸ ἰσχυρὸν εἶναι τὸ κλειθὶ τῆς Εὐρίπου.

Αρ. 19

Μουσολόγιον τῇ 5 Μαρτίου 1824.

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι,

Φραγκλῖνες.

Ἐξακολουθήσεις τῶν στοχασμῶν περί τοῦ
τί δελεῖ νὰ εἶπῃ ἐλευθερία.

Διὰ νὰ διαφυλάττεται λοιπὸν ἡ βεβαιότης
καὶ ἀσφάλεια τῶν δικαιωμάτων τοῦ καί-
θε πολίτου, χρειάζονται νόμοι, οἱ ὁποῖοι
νὰ τὰ ἐπικυρόντων ἐγγράφως, οἱ ὁποῖοι
νὰ μὴ γραφῶσι τίποτε ἐναντίον με τὸν
σκοπὸν τῆς κοινωνικῆς ζωῆς, καὶ οἱ ὁ-
ποῖοι νὰ παιδεύωσι αὐστηρὰ τὸν ὅστις ἤθε-
λε τολμήσει νὰ παραβῇ αὐτούς. Ἰδοὺ λοι-
πὸν, ἀδελφοί μου, με συντομίαν, ἡ δικαία
καὶ ἀληθινὴ ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου,
σύμφωνος με τὴν θεῖαν πλάσιν του,
καὶ με τὸν θεῖον σκοπὸν τῆς κοινωνικῆς
του ζωῆς. Διατί λέγομεν ὅτι ἐτυραν-
νοῦμεθα ἀπὸ τοὺς Τούρκους; Βέβαια δι-
ότι με μυρίας δυσκολίας καὶ με πολλὰ χρο-
ματὰ ἀγοράζομεν μὲν οὐκ ὀλίγων πηχῶ-
ν ἀπὸ τὴν γῆν τῶν πατέρων μας, δια-
νὰ κτίσωμεν ναὸν Θεοῦ· διότι καθ' ἡ-
μέραν ὑβρίζαν τὴν πίσιν μας, καὶ με μυ-
ρίους τρόπους ἐβίβαν τὰ τέκνα μας νὰ
ἀποστειρωθῶσι ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν τοῦ
Κυρίου καὶ σωτήρος ἡμῶν, ἢ ἐκατήντη-
σαν οἱ ἀσεβεῖς ἕως καὶ εἰς τὸ νὰ ἀ-
νοίσωσι αὐτοὺς καὶ καταφύγῃον τυραννι-
κὸν τῆς κακίας καὶ αὐτῶν τῶν ἀκουσίων
ἁμαρτημάτων τὸν βδελυρύντων Μωα-
μεθισμόν· διότι ἀτίμαζαν τὰ πλέ-
ον ἱερά μας μετὰ Θεὸν καὶ φίλτατα ὑ-

ποκείμενα· διότι ἄρπαζαν τοὺς καρπούς
τῶν ιδρώτων μας· διότι μᾶς ἔσπαζαν ὡ-
σὰν κτήνη· διότι δὲν εἶχαμεν καμμίαν
ἀσφάλειαν οὔτε εἰς τὴν πίσιν μας, οὔτε εἰς
τὴν τιμὴν μας, οὔτε εἰς τὴν κατὰ σάσιν μας,
οὔτε εἰς τὴν ζωὴν μας, τὰ ἅλα ἐκρέμεντο ὅλα
ἀπὸ τὴν βάρβαρον καὶ ἀνόμον θελητὴν μᾶς
σειρᾶς τυράννων, ἀπὸ τὸν Σουλτάνον ἕως
τὴν χαμᾶλιν Τούρκον. Ταῦτα ἦσαν ἡ
τυραννία μας, τυραννία ἡ πλεονεχία,
διὰ τὴν ὁποίαν ἐπρεπε βέβαια νὰ ἀπο-
σώμεν τὰ ὅπλα με ἀπορρίψιν ἢ νὰ ἐ-
λευθερωθῶμεν, ἢ πολεμοῦντες νὰ χαθώ-
μεν ὅλοι, παρὰ νὰ ζῶμεν ὅχι Ἑλλή-
νων ἀπογόνων ζωὴν, ὅχι ἀπλῶς ἀνθρώ-
πων, ἀλλὰ ζωὴν τῶν πλεόν καταφρονεμέ-
νων ζώων. Λοιπὸν ἡ ἀληθινή μας ἐλευ-
θερία εἶναι νὰ ἀναλάβωμεν τὰ θεῖα δι-
καιώματα τοῦ ἀνθρώπου, νὰ ἐπιστρέψω-
μεν εἰς τὸν ἀληθινὸν σκοπὸν τῆς κοινω-
νικῆς ζωῆς, νὰ ζῶμεν καὶ ἡμεῖς καὶ
οἱ ἀπόγονοί μας με εὐνομίαν, με νόμους,
οἱ ὁποῖοι νὰ ὑπερασπίζωνται τὴν πίσιν,
τὴν τιμὴν, τὴν κατὰ σάσιν, τὰ δικαι-
ώματα τοῦ πνεύματός μας καὶ τὴν ζω-
ήν μας.

Διὰ ν' ἀπολαμβάνωμεν ὁμῶς ταιαύτην
δικαίαν καὶ ἀληθινὴν ἐλευθερίαν, δὲν φθά-
νουν μόνον οἱ καλοὶ νόμοι· διότι, ὅσον καλὸί
καὶ ἂν ᾖναι, δὲν εἶναι ἄλλο παρὰ γραμ-
μένα συμφωνία τοῦ λαοῦ τῆς κοινω-

κῆς μας ζωῆς· Ἀνάγκη λοιπὸν ὅλοι ἐξίττυ
καὶ νὰ τοὺς φυλάττωμεν, ὡς τὰς πλεόν
ιεράς συμφωνίας μας, καὶ νὰ ὑπερμαχώ-
μεθα δι' αὐτοὺς καὶ μὲ λόγον, καὶ μὲ
χρήματα, καὶ μὲ ζῶν, συλλογίζεμενοι
πάντοτε ὅτι χωρὶς τοὺς νόμους χάνομεν
καὶ τὴν ἐλευθερίαν μεταχείριτιν τοῦ λόγου,
καὶ τῆ· ἀποιχυσιν τῶν χρημάτων, καὶ
πάντων δικαίων εὐχαρίστησιν τῆς ζωῆς. Ἀ-
νάγκη καὶ νὰ ὑπακούωμεν προθύμως εἰς
ἐκείνους, οἱ ὅποιοι μὲ κοινὴν καὶ ἀδιάφθο-
ρον ἐκλογὴν διορίζονται ἐπιστάται τῶν νό-
μων, ἐκτελεσται, καὶ μὲ ἓνα λόγον, δι-
οικηταί· καθὼς πάλιν καὶ οὗτοι οἱ διοι-
κῆται πρέπει νὰ συλλογίζωνται πάντοτε
ὁποῖαν ἱερὰν παρακαταθήκην ἐνεπιστεύθη-
σαν, καὶ ὅτι ἔχουν νὰ δώσωσι λόγον τῆς
δικαιοσύνης καὶ ἐπαγρυπνήτως τῶν ἐνώ-
πιον Θεοῦ, ἐνώπιον τοῦ ἔθνους τῶν, ἐνώ-
πιον τῶν ἄλλων ἔθνων, ἐνώπιον καὶ τῶν
μετὰ ταῦτα γενεῶν.

Εἰς ὅλα δὲ ταῦτα πρέπει νὰ θεω-
ρῶμεν, ὡς βάρεις καὶ θεμέλια, τὴν θρη-
σκίαν, τὰ ἥθη καὶ τὸν φωτισμὸν τοῦ
ἔθνους, διότι, ἐλευθερίᾳ χωρὶς εὐτέβει-
αν, χωρὶς καλὰ ἥθη, καὶ χωρὶς φωτι-
σμὸν τοῦ νοῦς, εἶναι ἀδύνατον καὶ νὰ
γένῃ καὶ νὰ βασιχθῇ. Ὁ φωτισμὸς τοῦ
νοῦ μᾶς κάμνει νὰ γνωρίζωμεν τὴν ἐ-
αυτὸν μας, καὶ νὰ κρίνωμεν ὀρθότερα τὰ
πράγματα. Τὰ καλὰ ἥθη μᾶς κάμνουν
νὰ αὐθιγάνομεθα τὴν γλυκύτητα τοῦ ὀρ-
θοῦ καὶ τοῦ πρέποντος, νὰ ὑψωνόμεθα εἰς
γενναῖα φρονήματα, νὰ ἀποσπερμάσωμεθα
πάντα κακία ὡς δουλοπρεπὴ καὶ ἀνελευ-
θερον, καὶ συντόμως, νὰ ὑπακούωμεν προ-
θύμως καὶ εὐχαρίστως εἰς τὰς ὀρθὰς κρί-
σεις τοῦ φωτισμένου μας νοῦ. Ἡ δὲ εὐ-
τέβεια μᾶς ἐνώνει μὲ τὸν Θεόν, τὴν
ἀέναν πηγὴν πάσης σοφίας καὶ ἀρετῆς,
μᾶς δείχνει τὴν ἀριότητα τῶν χρειῶν μας,
διακύνει εἰς τὴν καρδίαν μὲς θεῖαν ἀγαλ-
λίαν, ὅταν ἐκπληρῶμεν τὰ χρεῖμάς,

χαλινώνει τὰς ἀλόγους καὶ ἐπιθυμίας ὁρ-
μὰς τῶν παθῶν, ἀναπληροῖ διὰ τῆς θεϊ-
κῆς χάριτος τὴν ἀδυναμίαν τοῦ περιορι-
σμένου μας νοῦ, καὶ μὲ ἓνα λόγον μᾶς
κρατεῖ πάντοτε πραετικῶς εἰς τὸν Θεόν,
εἰς τὴν πατρίδα, εἰς τὸν ἑαυτὸν μας, καὶ
εἰς τὸν πλησίον μας.

Διὰ ταῦτα λοιπὸν εἶναι ἀνάγκη σχι-
λεῖν, ἱεροκηρύκειν καὶ πνευματικῶν, εἰς
τῶν ὁποίων ὅλων τὴν σύστασιν καὶ καλὴν
ἐκλογὴν θέλει βεβραία φροντίζει ἡ διεί-
κητις τοῦ ἔθνους, χρειωτοῦμεν ὁμῶς καὶ
ἡμεῖς νὰ συντρέχωμεν προθύμως, διὰ νὰ
εὐκολύνωμεν τὴν ἐκτέλεσιν τῶν κοινωρε-
λεσάτων τούτων σκοπῶν καὶ χρειῶν τῆς
διοικήσεως. Ἀπ' ὅσα ἀποβλέπουσιν εἰς τὴν
κοινὴν ὠφελίαν τοῦ ἔθνους τίποτε δὲν
πρέπει ὁ καλὸς πολίτης νὰ ἀμελῇ ὡς ἀ-
διάφορον καὶ ἀνωφελές εἰς τὸ ὑποκείμε-
νόν του· διότι, ὅσον μακρὰν καὶ ἀνφαί-
νεται ἀπὸ αὐτοῦ ἡ ὠφελεία του, δὲν παύει
διὰ τοῦτο ἀπὸ τοῦ νὰ ᾔῃαι ὠφελίμων καὶ
εἰς αὐτόν. Δὲν ἔχεις, παραδείγματος χά-
ρι, τέχνα; Δὲν πρέπει διὰ τοῦτο νὰ
ἀδαφορῆς εἰς τὴν σύστασιν τῶν δημοσίων
σχολείων. Συλλογίζου ὅτι, ὅταν οἱ συγγε-
νέισοι, καὶ οἱ συμπολίται τοῦ ᾔῃαι χρη-
στοὶ καὶ πεπαιδευμένοι, βοηθεῖσαι εἰς
τὰς χρεῖας σου, συζῆς μὲ εὐχαρίστησιν,
καὶ τέλος πάντων, συλλογίζου ὅτι ἡ προ-
σωπικὴ τοῦ ἐλευθερία κρέμεται ἀπὸ τὴν ἐ-
λευθερίαν τοῦ ἔθνους σου· καὶ ὅτι πάλιν
ἡ εὐθερία τοῦ ἔθνους σου κρέμεται ἀπὸ
τὰ ἥθη σου, καὶ ἀπὸ τὸν φωτισμὸν σου.
Λοπὸν ὅταν συντρέχῃς εἰς τὴν σύστασιν
καὶ διακμύνην τῶν σχολείων, συντρέχεις
τῶν εἰς τὴν διαφύλαξιν τῆς πρωτοπι-
κῆς σου ἐλευθερίας. Ἡ συνεχ. ἀκτλ.

Εἰς τὸν ἀπὸ 24. Δεκ. 1823 Πρό-
δρομὸν τῶν Ἑλ. Χρονικῶν ἐξηγήθη ἀρ-
κετὰ ἡ ὑπ' ἑσέως ἡ συμβάσα εἰς τὴν Ἰθάκην.

Ἡ πρώτη αἰτία ἀπὸ τὴν ὁποῖαν πα

κεκινήθημεν νὰ δικαιολογηθῶμεν δημοσίᾳ διὰ τοῦτο τὸ συμβάν, ἦτον ἡ προκήρυξις τοῦ Μεγάλου Ἀρμούτου τῶν Ἰονικῶν νή-
σαν, τοῦ μακαρίτου Λόρδου Μαιλάν.
Ἡ δὲ ἀπολογία εἶναι ἡ ἀπλή τοῦ πράγ-
ματος ἑκθεσις, ἀπαραλλάτως καθὼς συ-
νέβη.

Ἀνέγνωμεν ἔπειτα τὴν ἀπὸ 30 Δεκ.
1823 ἐφημερίδα τῆς Μάλτας, ὅπου εἴ-
δομεν τὴν ἀνω ῥηθεῖσαν προκήρυξιν ὁ-
μοῦ μὲ μίαν σημείωσιν τοῦ κυρίου συντάκ-
του, ὅστις προσάπτει εἰς τοὺς Ἕλληνας
ἔργα φρικωδεστάτη ἀπανθρωπίας.

Ἡ διὰ τῆς ἐφημερίδος μας ἑκθεσις
τῆς υποθέσεως ταύτης ἐξεδόθη κατὰ τὴν
τῆς Δελεμβρίου, καὶ ἀκολούθως ὁ ῥη-
θεὶς κύριος συντάκτης τῆς ἐφημερίδος ἀ-
κόμη δὲν εἶχεν ἀναγνώσει τούτο τὸ ἄρ-
θρον μας. Διὸ καὶ τὸν συγχωροῦμεν,
εἰάν ἔδωκε πῆξιν εἰς ὅσα ἔγραψε πρὸς
αὐτὸν ὁ ἀνταποκριτὴς του.

Μ' ὅλα ταῦτα ἔχομεν χρεῖαν νὰ
ἐξετάσωμεν πλησιέστερον ἐκφράσεις τινὰς
τοῦ κυρίου ἀνταποκριτοῦ.

Σελίς 9. „ Εἰς τὴν ξηρὰν ἔκειντο
„ τὰ πτώματα ἐξαρθρωμένα, καταπατή-
„ μένα, κατακοιμένα ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας „

Ἄλλ' εἰάν οἱ Ἕλληνες κτυπώμενοί
διὰ τῶν πυροβόλων ἀπὸ τοὺς Ὀθωμανοὺς
τοὺς καταφυγόντας εἰς τὴν ξηρὰν, ἀντε-
κτύπων καὶ αὐτοὶ ὁμοίως τοὺς ἐχθροὺς των,
καὶ τοὺς ἐφόνευον, τὸ τοιοῦτον ἀγράγε-
γεται, κατὰ τὴν ἐκφράσιν τοῦ ἀνταπο-
κριτοῦ, ἐξάρθρωσις καὶ κρεουργία;

„ Τὰ πτώματα ἐπάνω εἰς τὸ κα-
„ τάσρωμα τοῦ Ὀθωμανικοῦ πλοίου ἐ-
„ φαίνοντο κτυπημένα ὅχι ἔξωθεν, ἀλλὰ
„ ἔσωθεν „

Μήπως καὶ ὁ κύριος ἀνταποκριτὴς
ἦτον εἰς ἀπὸ τοὺς ἐπιβάτας τοῦ πλοίου
τοῦ νικηέντος; παράδοξον; τῇ ἀληθείᾳ;
ὁ κύριος νὰ γράφῃ ὡς εἰδήμιαν ἀκριβῆς μι-
ας υποθέσεως, τὴν ὁποίαν εἶναι ἀδύνα-

τον νὰ γνωρίσῃ. Τὸ πλεῖον εὐθὺς ἀφ' οὗ
ἐπιάσθη καὶ ἐκενώθη, ἄρχισε νὰ κατα-
βυθίζεται. Ὅτι δὲ ἦσαν ἐπάνω εἰς τὸ
κατάσρωμα πτώματα κατεσπαράγμένα,
περὶ τούτου δὲν ἀμφιβάλλομεν, διότι νο-
μίζομεν, ὅτι ἡμποροῦν καὶ τὰ Ἕλληνα
καὶ τῶν πυροβόλων σφαιρίδια, ὡς καὶ τὰ
τῶν ἄλλων ἐθνῶν, νὰ φανειωθῶν ἀνθρώ-
πους, καὶ νὰ διασπαράττωσι μέλη.

Εἰς ἀπὸ τοὺς Ὀθωμανοὺς ἐπιβά-
τας τούτου τοῦ πλοίου πληρωθεὶς, ἐλήφθη
αἰχμάλωτος, καὶ ἐφέρθη εἰς Μετολόγγιον
οἱ Ἕλληνες τὸν ἐπερίθαψαν, καὶ ἰάτρευ-
σαν τὴν πληγὴν του. Μετὰ τὴν θεραπεί-
αν του, ἡ, κατὰ τὴν ἐκφράσιν τοῦ κυρίου
ἀνταποκριτοῦ, ἀπαραδειγματίστως τῶν Ἕλ-
λῶν ἀπανθρωπία ἐχερήγησε πρὸς αὐτὸν
ὅλα τὰ ἀναγκαῖα μέσα διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ
εἰς Π. Πάτρας, καὶ νὰ διηγηθῇ πρὸς
τὸν Γιουσούφ Πασᾶν, ὅτι οἱ Ἕλληνες οἱ
θηριώδεις τὸν ἔθρεψαν, τὸν ἐνδυσαν, καὶ
διόρισαν ἰατρὸν νὰ ἐπισκεφθῇ τὰς πλη-
γὰς του.

Μ' ὅλα ταῦτα χρεώσομεν νὰ πα-
ραστήσωμεν τὴν εὐγνωμοσύνην μας πρὸς τὸν
κύριον ἀνταποκριτὴν, διότι, ἀφ' οὗ εἶπεν,
ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ ἀπανθρωπία εἶναι φρικώ-
δης, ἐπιφέρει κατωτέρω „ ἐγὼ εἶμαι ἑ-
„ τοῖμος νὰ συγχωρήσω τὰ πάντα εἰς ἔθνος
„ εὐρισκόμενον εἰς τὴν ὁρίαν εἶναι καὶ
„ ἦσαν κατὰς αὐτὸν οἱ Γραικοί „

Ἐπιστολὴ τῶν Ὀλυμπίων πρὸς τὸν Πρό-
εδρον τοῦ Βουλευτικοῦ Κυρίου
Ἀλέξανδρον Μαυροκορδάτου.

Ἐλαμπρότατε!

Ἐπειδὴ ἐκ φήμης ἐμάθομεν, ὅτι ἡ τῆς
Δυτικῆς καὶ μέρους τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλ-
λάδος πολεμικαὶ ἀρχαὶ συνέρχονται κατὰ
προσκλησίν σας εἰς Μετολόγγιον, διὰ νὰ
συσκεφθῶσι περὶ τῶν συμφερόντων τῆς Πα-

τρίδος, παρακαλούμεν τὴν Ἐκλαμπρότητά σας νὰ συνεννοηθῇτε διὰ γραμμάτων μετὸν στρατηγὸν Διαμαντὴν Νικολάου (τὸν ὁποῖον ἀπεξείλαμεν πληρεξουσίου μας πρὸς τὴν Ὑπερτάτην Διοίκησιν, διὰ νὰ παραστήτῃ τὰ καθ' ἡμᾶς, καὶ νὰ μᾶς φέρῃ τροφὰς καὶ ὅσα ἀναγκαῖα εἰς πόλεμον) καὶ ἀκολούθως νὰ μᾶς γνωστοποιήσῃτε τοὺς σκοποὺς σας, διὰ νὰ συναγωνισθῶμεν ἐκ συμφώνου ὑπὲρ τῆς φίλης Πατρίδος μας.

Οἱ Ἀρχηγοὶ τοῦ Ὀλύμπου.

Καρὰ Τάσιος. Στάντζος. Μπίνος. Γούλας. Γεώργιος Σπύρου. Παναγιώτης Τζάρας.

Ἐπιστολὴ τοῦ Στρατηγῷ Διαμαντῇ, γραφείσα πρὸς τὸν Π. Α. Μαυροκερδάτου ἀπὸ Κρανίδιον.

Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἔλθων εἰς Κρανίδιον, ὅπου διατρίβει ἡ Ὑπερτάτη Διοίκησις, καὶ μαθὼν ἀκριβῶς τὸ σῶφόν σύστημα, τὸ ὁποῖον ἐνεκρίθη εἰς τὴν ἐν Μετολογίῳ Συνέλευσιν, σπεύδω καὶ ἐγὼ νὰ κοινοποιήσω πρὸς τὴν Ἐκλαμπρότητά σας καὶ τὰ ἰδικά μου αἰτήματα, καὶ τῶν συμπατριωτῶν μου Ὀλυμπίων τοὺς σκοποὺς καὶ τὰς σκέψεις. Ἡμεῖς, Ἐκλαμπρότατε, ἀφ' οὗ ἐπιάταμεν κατὰ τῶν τυράννων τὰ ὅπλα, καὶ εἰς διαφόρους μάχας κατετροπώταμεν τὸν ἐχθρόν, τέλος πάντων σερηθέντες γυναῖκας, τέκνα, συγγενεῖς, οἰκίας, καὶ κτήματα, καὶ μείναντες ἀπάτριδες καὶ φερέοικοι, κατηντήσαμεν εἰς τὴν νῆσον Σκιάθον, ὅπου γενναίως ἀγωνισθέντες, ἀπεκρούσαμεν τὸν σόλον τὸν ἐχθρικόν, ὅστις ἐπῆλθε καθ' ἡμῶν αἰφνυδίως, καὶ ἠλευθερώταμεν τὴν νῆσον, φονεύσαντες ὑπὲρ τοὺς 400 Ὀθωμανοὺς. Καὶ τοιαῦτα μὲν τὰ καθ' ἡμᾶς μέχρι τοῦδε· ἤδη δὲ ὅλοι ἐκ συμφώνου οἱ στρατηγοὶ καὶ συμπατριωταί μου μ' ἐξείλαν πληρεξουσίου των πρὸς τὴν

Ὑπερτάτην Διοίκησιν· διὰ νὰ παραστήτω πρὸς Αὐτὴν ὅλα τὰ καθ' ἡμᾶς, καὶ πρὸς τοῦτοις, ὅτι εἴμεθα κρόβουμοι νὰ χύσωμεν ὑπὲρ τῆς Πατρίδος καὶ μέχρι ἐσχάτης ῥανίδος τοῦ αἵματός μας, ἀν μόνου ἢ Διοικήσεις μᾶς προμηθεύτω τροφὰς καὶ ὅσα ἀναγκαῖα εἰς πόλεμον. Ὅθεν σπεύδω νὰ γνωστοποιήσω τὰ αὐτὰ καὶ πρὸς τὴν Ἐκλαμπρότητά σας, καὶ πρὸς τοῦτοις, ὅτι ὁ ἐχθρὸς ἄρχισεν εἰς τὴν Θεσσαλίαν νὰ συναθροίσῃ δυνάμεις, ἐπὶ σκοπῇ νὰ εἰσβάλῃ εἰς τὴν Φωκίδα, καὶ ἀκολούθως εἶναι χρεῖα νὰ κινηθῶμεν καὶ ἡμεῖς κατ' αὐτοῦ μ' ὅλην τὴν δυνατὴν συμφωνίαν καὶ δρασιμότητα.

Τὸ Ὀλυμπιακὸν εἰς τὸν σκοπὸν συμποσούται εἰς δύο χιλιάδας στρατιωτῶν καὶ ἐπέκεινα, καὶ ἔχει σκοπὸν ν' ἀντιπαραταχθῇ κατὰ τοῦ ἐχθροῦ καὶ διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης. Παρακαλῶ θερμῶς νὰ παραστήσῃτε πρὸς τοὺς στρατηγοὺς τῆς Δυτικῆς καὶ Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος τοὺς τοιοῦτους τῶν γενναίων Ὀλυμπίων σκοποὺς, καὶ μένω μετὰ τὸ ἀνῆκον σέβας.

Τῇ 3 Φεβρ. 1824, Ὁ Στρατ. Διαμαντῆς ἀπὸ Κρανίδιον. Νικολάου, Ὀλύμπιος.

Θεωροῦμεν ὡς χρέος ἡμῶν ἀπαράιτητον νὰ γνωστοποιήσωμεν πρὸς τὰς ἐν Γερμανίᾳ καὶ Ἑλβετίᾳ φιλελληνικὰς ἐταιρείας, καὶ πρὸς πάντας γενικῶς τοὺς φιλέλληνας διὰ τῶν Ἑλληνικῶν Χρονικῶν, τὰ ὁποῖα ἔχουν κατ' εὐτυχίαν ἱκανοὺς συνδρομητὰς καὶ ἀναγνώσας ὅχι μόνου εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀλλὰ καὶ εἰς πολλὰ μέρη τῆς φωτισμένης Εὐρώπης, νὰ μὴ δώσωσιν ἀκρόασιν εἰς τοὺς λόγους Δανου τινος Βαρδίου Ἀδάμ Φρίδελ ὀνομαζόμενου, ὅστις ὑπὸ τοῦτο τοῦ ὀνόματος σκοπεύει νὰ ἐπισκεφθῇ (καθὼς ὁ ἴδιος εἶπεν) τὰς ῥηθείσας ἐταιρείας, διὰ νὰ διαπραγματευθῇ μετ' αὐτῶν περὶ Ἑλληνικῶν υποθέσεων.

Οἱ ἐν Ἑλλάδι Παραστὰται τῆς Γερμανο-Ἑλβετικῆς Ἑταιρείας.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

ΧΡΟΝΙΚΑ.

Αρ. 20 καὶ 21 .

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι.

Φραγκλῖνος .

Μεσολόγγιον τῇ 12 Μαρτίου 1824 .

Συνέχεια καὶ τέλος τῶν σοχατμῶν τοῦ
περὶ τὴν ἐλπίδα καὶ εἰρήνῃ
ἐλευθερίᾳ .

Οὕτω πρέπει νὰ συλλογισθῶμεθα καὶ διὰ κάθε
ἄλλο κοινὸν συμφέρον τοῦ ἔθνους. Ἀσθάζο-
μεν παρὰ θεῖγμα καὶ ἀπὸ τὸ σῶμά μας. Ἡ
χειρὶ κεφαλὴ, αἰσθήσεις, χεῖρες, πόδες, καὶ
ἄλλα διασπᾶ μέλη· ὅταν λοιπὸν τρέψω-
μεν τὸ σῶμα, ἢ ὅταν τὸ ποτίσωμεν,
κάμνομεν εἰς αὐτὸ ἐν κοινῷ συμφέρον,
ἀπὸ τὸ ὁποῖον ὠφελοῦνται καὶ αἱ χεῖρες,
καὶ οἱ πόδες, καὶ οἱ δάκτυλοι, καὶ τὸ
πλεονεκτήσιμον μέρος του· ὁμοίως καὶ
ἐν ἔθνει, εἴη ἐν σῶμα ὁργανισμένον
ἀπὸ πόλεις, ἀπὸ κώμας, ἀπὸ χωρίων καὶ
οἷς δὲ ἀπὸ ἡμᾶς εἶναι ἐν μικρῷ μέρει
τοῦ ἐθνικοῦ μας τόματος· λοιπὸν ὅ, τι πρᾶγ-
μα ὠφελεῖ τὸ ἐθνικὸν μας σῶμα, ὠφελεῖ
βέβαια καὶ κάθε μέρος του. Λοιπὸν εἴ-
ναι ἀνόητος φίλανθρωπος, καὶ κοινὸς ἐχθρὸς,
ὅποιος ἀδιαφορεῖ εἰς ὅτι πρᾶγμα γίνεται,
ἢ πρέπει νὰ γένη, διὰ τὴν κοινὴν ὠ-
φελίαν τοῦ ἔθνους του, καὶ λέγει· **Τί μὲ**
μέλει. Τοῦτο τὸ τί μὲ μέλει ἐστὶν ἀν-
νοῦς τὸ ἔθνος μας τέτοις αἰώνας. Τοῦ-
το μὲς ἐσέρηται ἀπ' ὅλα τὰ κατὰ. Τοῦ-
το μὲς ἐπαράδιδεν ὡτὰν ἀνέχεται πρόβα-
τα εἰς τοὺς αἰμαβόρους λύκους. Ἀν λοι-
πὸν πολεμῶμεν τώρα διὰ νὰ ζήσωμεν τι-
όντι ἐλεύθεροι, ἅς ἐξαλείψωμεν ἀπὸ τὰς

καρδίας μας τὸ διεσθαρμένον τοῦτο καὶ
δουλικὸν φρόνημα, Τί μὲ μέλει· ὅλους
πρέπει νὰ μᾶς μέλῃ, διὰ νὰ ἡμεῖς ἐ-
λεύθεροι· ὅλοι πρέπει νὰ ἡμεῖς ἐνωμέ-
νοι μὲ ἀγάπην ἀσέβλητον, καὶ νὰ συν-
τρέχωμεν μὲ ζῆλον ἐνθερμον εἰς τὸ νὰ
συστήσωμεν τὴν δαίμονα ἐν ὅλῳ, εἰς τὸ νὰ
αὐξήσωμεν τὰς στρατὰς καὶ θυνάμεις τοῦ
ἔθνους, εἰς τὸ νὰ ἐκρίνωμεν τοὺς ὀ-
σεβεῖς τυράννους ἀπὸ τὴν γῆν των πα-
τέρων μας, εἰς τὸ νὰ συστήσωμεν δημοσίαν
σχολεῖαν καὶ τυπογραφίαν, καὶ εἰς ἕνα
λόγον, ὅλους πρέπει νὰ μᾶς μέλῃ, διὰ
νὰ θεμελιώσωμεν στερεὰ τὴν ἐλευθερίαν
μας. Ταῦτα πρέπει καὶ νὰ φρονώμεν, καὶ
ὁ εἰς εἰς τὸν ἄλλον νὰ λογιώμεν, καὶ εἰς
τὰ παιδία καὶ αὐτὰ διδάσκειν. Ναί, ὁμοῦ
μὲ τὴν κατήχησιν τῆς οὐρανίου θρησκεί-
ας μας, πρέπει νὰ γίνεται καὶ ἡ κατήχη-
σις τῆς πολιτικῆς μας ἐλευθερίας, καὶ
τῶν εἰς τὴν πατρίδα χρησίων μας. Δὲν
βλέπετε ἀδελφοί, ἀφ' οὗ ἐκτελέσθη τὸ ἔ-
θνος μας, ὀρχίστηνται ἡ χάνωμεν καὶ τὴν
θρησκείαν μας. Ποῦ εἶναι αἱ τότε χριστι-
ανικαὶ ἐπαρχίαι τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς
Ἀφρικῆς; τὴν σήμερον μολὲς εὐρίσκονται
εἰς αὐτὰς ὅλην χριστιανικήν ἡ ἐξουσίαν ἢ ἐν-
τόπιον, καὶ οὕτω τεταπεινωμένοι ὅλοι καὶ
κατηγχεμένοι ὑποκᾶντι εἰς τὸν σάραν
ζυγὸν τῶν ἀρεβῶν τυράννων. Καὶ εἰς
αὐτὴν τὴν Ἑλλάδα καθ' ἡμέραν ἀφίστανται

ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁπαδῶν τοῦ ἀνθρωποπλά-
νου Μωάμεθ, καὶ ὠλοφύρεται ὁ ἀριθμὸς
τῶν μαθητῶν τοῦ κυρίου Εὐαγγελίου.
Βέβαια ἡ τυραννία εἶναι ἐνα τέταρτὴν
θρησκευτικῆς, τῆς μόνῃ ἀληθείᾳ, τὴν
μόνῃ φιλανθρωπίας, τὴν μόνῃ ἐλευθε-
ραν (α). Λοιπὸν ὁμοῦ μὲ τὴν κατή-
χυσίν της πρέπει νὰ ἐνδύωμεν καὶ τὴν
κατήχησιν της πολιτικῆς ἐλευθερίας μας.

Ἰσως ἐκφυλισμένα ἔξω ἀπὸ τὰ ὁ-
ρια τῆς σε ὁπότες τῶν ἐφημερίδων· τα-
ύτας ὅμως πολυλογίαις πρέπει τώρα νὰ
καίνομεν, ἂν δὲν θέλωμεν νὰ μᾶς κλει-
σθῇ πάλιν τὸ στόμα, καὶ νὰ δεθώμεν ἄλ-
λην μίαν φοράν χεῖρας καὶ πόδας.

B.

Μετολόγιον τῇ 6 Μαρτίου.

Εἰς αἰφνίδιος θάνατος, ὅστις συνέβη
τὴν νύκτι τῆς 29 τοῦ παρελθόντος μηνὸς
κατέταραξε ταύτην τὴν πόλιν. Πρὸ 10
περίπου ἡμερῶν ἡκούσθη, ὅτι ἀπέθανον
τινὲς αἰφνιδίως εἰς τὴν Γασούνην, καὶ
ἀμέσως ἐπὶ τὸ προστίγνηρον τῆς ὑγείας,
οἱ ὑποψίαν παύλους, ἄρχετε νὰ ἐμποδί-
ξῃ εἰς τὰ ἐξώθεν ἐρχόμενα πλοῖα τὴν εἴ-
σοσον τοῦ Βασιλεῖου. Ἡ περίστασις αὕτη
κατέστητε, ἔτι μᾶλλον ἐπέροβεν τὸ ἐπὶ
συμβάν.

Ὁ ἀποθανὼν ἦτο Πελοποννήσιος, ἐλ-
θὼν ἀπὸ Πελοποννητον πρὸ 15 ἡμερῶν,
πρὶν φθάσῃ αὐτὸς Ἰατρικὴν τῆς ἀσθενείας ἣ
εἶδης. Εὐθὺς ἀπ' ἐξ ἡρώτην ὁ αἰφνί-
διος καὶ αὐτὸς τοῦ, ἐκ τῶν ἐνταῦθα ἐπιστημο-
τέρων ἰατρῶν καὶ κυρίου Βροῦνός καὶ Μάγιστρον
ὑπῆρχον καὶ ἐπελέγησαν τὸν νεκρὸν,

(α) ἵνα μὴ ἀρ' ἐπ' ἐλευθερίᾳ ἐκλήθη-
τε, ἡμεῖς γὰρ μόνον μὴ τὴν ἐλευθερίαν
εἰς ἀφορμὴν τῆς τιμῆς, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀγάπης
δουλεύετε ἀλλήλοις (ὁ Θεὸς Παῦλος πρὸς Γα-
λάτας κεφ. ε', 18)

εἰς τὸν ὁποῖον δὲν εὗρον κανένα βουβῶ-
να. Ἐπειτα τὸν ἐσχίσαν μὲ τὴν ὄσον
τὸ δυνατόν ἀκριβεστέρην προφύλαξιν, καὶ
ἐπῆραν τὰ ὕγρα τοῦ στομάχου τοῦ, διὰ νὰ
κάμωσιν εἰς αὐτὰ τὴν ὁ κοινὴν τῶν χημι-
κῶν ἀναλύσεων, μήπως εὗρωσι σημεῖα φαρ-
μακῶν. Ἡ δοκιμὴ ἐγένετο, ἀλλὰ κανέν
τοιούτου σημεῖον οὐκ εἶρα· καὶ ὡς θέλει
γενεὶ φανερόν ἐκ τῆς κατωτέρω ἐκθέ-
σεως τῶν ἱατρικῶν παρατηρήσεων τῶν
ιδίω.

Ἡ Διέκκλησις ἔβαλεν ἀμέσως εἰς πρᾶ-
ξιν τὰς πλεοναυσιεῖς προφυλάξεις· ἐμ-
ποδίσθησαν αἱ συναθροίσεις τοῦ λαοῦ καὶ
εἰς τὰς ἐκκλησίας καὶ εἰς τοὺς φόρους·
οἱ καφωδὲς καὶ τὰ καπνελεῖα ἐκλείσθησαν,
καὶ διαωρίσθησαν οἱ φοροῦντες, εἰς τοὺς
ὁποίους χρεωσθῶν καὶ οἱ ἱερεῖς τῶν ἐνορι-
ῶν καὶ οἱ οἰκοκυραεῖς νὰ ὑπῶσιν ἀμέσως
εἶδῃσιν εἰς τὸ πρῶτον τῆς ἀσθενείας ση-
μεῖον, τὸ ὁποῖον ἤθελεν παρατηρηθῆναι. Τὴν
δὲ ἐκτέλεσιν καὶ διατήρησιν τούτων τῶν
κανόνων, καὶ πάσης ἄλλης δεπτομερεπέ-
ρας προφυλάξεως ἐνεπιστεύθη ἡ Διέκκλησις εἰς
αἰὶν ἐπίτιδες διορισθέντων τῆς ὑγείας ἐπι-
τροπὴν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐδόθη καὶ ἡ
ἐσχατὰ στρατιωτικὴ δύναμις, κατὰ τὴν
ἐξῆς διαταγὴν.

Διαταγὴ.

Αρ. 854) ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διὰ τὴν ὑποψίαν, ἣ ὁποία ἀκολουθεῖ εἰς
τοὺς ἐκ Πελοποννητου εἰρχομένους, καὶ διὰ
τὸ αἰφνίδιον τοῦ θανάτου ἐνὸς Πελοπον-
νησίου εἰς ταύτην τὴν πόλιν.

Διὰ νὰ φυλαχθῇ ὁσον τὸ δυνατόν,
ἡ κοινὴ ὑγίεια.

Δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀρ. 314, καὶ ἡμ. 15
Ὁλτωμβρίου δεπιστάτος τοῦ Βουλγα-
ρικοῦ Στάματος.

Διατάσσεται .

α.) Οἱ Κύριοι Ἀθανάσιος Παΐσης, Νικόλαος Καρβούνης, Στάνος Στάικου, Ἀναστάσιος Παπαγιαννάκης, καὶ Δημήτριος Σιδέρης διορίζονται εἰς ἐπιτροπὴν τῆς ὑγείας.

β.) Οὗτοι θέλουν φροντίζειν νὰ γενῇ ἀκριβὴς προφύλαξις ἐνδον τῆς πόλεως, καὶ νὰ ληφῶσι τὰ ἀνθρωπότερα μέτρα πρὸς διαφύλαξιν τῆς κοινῆς ὑγείας.

γ.) Ὁ πολιάρχης θέλει ὑπόκειται εἰς τὰς διαταγὰς τῆς ἐπιτροπῆς, κρατῶν ἐν σῶμα εἰς τοὺς στρατιωτῶν διαμονὴν τὴν ἐλπίσιν τῶν διαταγῶν τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης.

δ.) Ἡ ἐπιτροπὴ ἔχει ἔλθῃ τὴν πληρεξουσιότητα νὰ διοίτῃ πᾶν ὅ, τι κρίνῃ ἀναγκαῖον εἰς τὴν περίεσιν, καὶ αἱ διαταγαί-της θέλουν ἐκτελοῦνται.

Τῇ α. Μαρτίῃ 1824 Μετολόγγιον .

Α Μαυροκορδάτος .

Αναφορὰ τῶν ἱατρῶν τῶν ἐπισκεφθέντων τὸ πτώμα .

Πελοποννησίαις τις ἐλθὼν ἐδῶ πρὸ ἡμερῶν ὀλίγων ἀπὸ Γασίουνην, ἔπεν τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν τῆς ἀριστεῆς τοῦ ἡλίου σθῆ, ὅτι ἀπεθάνον πολλοὶ ἄνθρωποι ἀπὸ πανώλης, ἐξέπνευσεν εἰς ὀλίγων ὥρων διάστημα κατὰ τὴν νύκτα τῆς δωδεκάτης τοῦ τρεχόντος. Μαθὼν τοῦτο τὸ συμβαῖν ὁ Π. Μαυροκορδάτος ἀμέσως ἐπρόταξε νὰ περικυκλώσῃ τὴν κατοικίαν τοῦ πολιάρχου φυλακαί, καὶ διαῖτε νὰ ἐπισκεφθῇ τὸ σῶμα τοῦ νεκροῦ ὁ ἱατρὸς κύριος Μάγχο, καὶ ὁ ἱατρὸς καὶ χειρουργὸς τοῦ Λέρου Βύρωνος κύριος Βρούνος. Ἀπὸ τῆς ἐποικῆς ἔλαβον οἱ ῥηθέντες πληροφορίες τοιαύταις, ὅτι ὁ ἀποθανὼν ὑγαίμων μετὰ τῆς δωδεκάτης, περὶ τὸ ἑσπέρας ἠσθάνθη ἀδυναμίαν τινα, καὶ ἔπειν ὀλίγον ῥακίον μεμιγμένον μὲ νερόν.

Τὸ ποτὸν τοῦτο ἀμέσως ἐπέφερεν εἰς αὐτὸν ἐμετοὺς σφοδροτάτους, διὰρρῶσαι, καὶ φρενίτην. Τὰ συμπτώματα ταῦτα, τὰ ἐποῖα ἀκαταπαύστως τὸν ἐβλάπτον, τέλος πάντων εἰς ὀκτὼ ὥρων οὐδ' ἄσκημα τὸν ἔσευδα εἰς τὸν αἶθρα. Οἱ ἱατροὶ ἐπισκεφθέντες τὸ πτώμα, εὗρον μὲν ὅν τὸ πρῶτον αὐτοῦ ὁμίλῃς καὶ τὸν λαιμὸν, καὶ ὅλον τὸ στήθεον μέρος τοῦ σώματος τοῦ εἶς εἰς τὰς πτέρυγας. Ἐπειδὴ δὲ εὗρεσκετο καὶ εἶδη τινα φαρμάκων, τὰ ὅποια ἐπιφέρουν τὰ αὐτὰ σχεδὸν ἐπακρίλουθα, οἱ ῥηθέντες ἱατροὶ ἀέτερον τὸν νεκρὸν, μεταχειρίζομενοι τὰς ἀναγκαίαις προφυλάξεις, διὰ τῆς κατωτέρως τὴν ὑπεψίαν, καὶ εὗρον τὸν στήθεον τοῦ ἐξωτερικῶς μὲν ὑγιὴ πλὴν συνεσφιγγμένον, ἐσωτερικῶς δὲ περιχυμένον ἀπὸ αἵματος μαύρου μεγάλῃν ποσότητα. Τὰ ἐντέσθια αὐτοῦ ἦσαν σημειωμένα μὲ μελαῆς κηλίδας, καὶ ἔτθεν περιχυμένα ἀπὸ μαύρου αἵμα. Πρὸς τοῦτο ἦσαν εἰς τὸν στήθεον συνηγμένα καὶ μετὰ τὴν ὑγρῶν ποσότητος, χρώματος νεφελώδους κλίοντες εἰς τὸ βαθύ. Μετὰ τὰς παρατηρήσεις τῶν ἱατρῶν ἐτάφη τὸ σῶμα, σκεπασμένον μὲ ἄσβεστον, εἰς τάκον βαθύτατον. Οἱ σύνοικοι τοῦ ἀποθανόντος, συνεδουμένον μὲ ἱκανοὺς στρατιώτας, μετεπορεύθησαν εἰς τὰς καλύβας τὰς εὐρισκομένας εἰς τὰ ἄκρα τῆς πόλεως, ὅπου φυλάσσεται ὁποῦ φυλακὰς ἀγροπνους. Συγχρότως ἀπηγορεύθη ἡ διαβάσις πλητύνει τοῦ ὑποπτεῦ ὁσπητίου εἰς τὸ ὑπὸν ἔσθαι καπνους, ἀρ' οὐ κατέκαυαν ὅσα πράγματα ἐβρέθησαν εἰς αὐτὸ. Κατὰ τὰς χημικὰς δοκιμασίας γενομένας εἰς τὰ ὑγρά τὰ συνηγμένα εἰς τὸν στήθεον τοῦ νεκροῦ, δὲν εὗρεθῇ καὶ ἐν τῇμεν φαρμάκων. Ἐν ταῖς ἡμετέροις δὲ εἴπαυτε μεταχειριζομένη ὅλας τὰς ὑγείας προφυλάξεις, οἱ καφρέδες καπηλεῖα, καὶ ἐλλήσται ἐκλείσθησαν, συνεστήθη ἐπιτροπὴ ἱατρῶν, καὶ

ἐλήφθησαν καὶ πολλὰ ἄλλα δρασικὰ μέτρα, ὅσα συνηθίζονται εἰς περιστάσεις τοιαύτας. Ἀλλὰ, χάριτι θεῆα, ἐξαλείφθη πᾶτα ὑπόνοια, ἐπειδὴ μέχρι τοῦδε ἡ ὑγεία τῶν κατείκων ταύτης τῆς πόλεως εἶναι ἐπίσης ἐντελής, ὥς καὶ πρότερον.

Ἀπὸ τὰς ἀφορᾶς τῶν ἰατρῶν τῆς Γασούνης συναγεται, ὅτι αἱ ἐκεῖ συμβᾶσαι ἀσθένειαι ἦσαν αἱ συνηθεις ἐπιδημῖαι. Γὰρ ἐκεῖθεν ἐλθόντα γράμματα ἀνδεικνύουν δι' ὅλου ἀνύπαρκτον τὴν διαδοθεῖσαν περὶ παύλους φήμην, καθὼς ἐφάνη, ὅτι καὶ ἡ ἐδῶ ὑποψία δὲν εἶχε βίαιον· διότι πιθανώτατον εἶναι ὅτι συνεβη ὁ θάνατος τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ προδρότου φάρμακον, τὸ ὁποῖον δὲν ἐβαστάχθη εἰς τὸν σόμαχον, ἀλλὰ ἐβλήθη διὰ μέτου τῶν σφοδρωτάτων ἐμετῶν, καὶ τῶν μεγάλων τῆς κάτω κοιλίας κινήσεων, τὸ δὲ λεπτότερον αὐτοῦ μέρος προσεβλήθη εἰς τὰ νεύρα με τοιαύτην ὁρμήν, ὥστε ἐπέφερε τὸν βίαιον θάνατον. Ἐν τούτοις εἶναι ἀξιώπαινοι αἱ προσεκτικαὶ προσφύλαξεις τοῦ Πρίγ. Μανροκορδάτου, αἱ ὅποιαι μὲν ὅλον ὅτι, χάριτι θεῆα, ἐφάνησαν περιτταί, οὐχ ἥττον ὁμῶς τιμῶσι τὴν Διοίκησιν διὰ τὴν ἀγρυπνον προσοχὴν της.

Οἱ ἰατρ. Φραγκῆσκος Βρούνος, καὶ Ἱ. Ιακ. Μάγιερ.

11 Ματίου.) Μετὰ τὸ συμβῶν τοῦτο, τὸ ὁποῖον κατετάλαξε τὴν πόλιν, παρήλθον ἤδη ἡμέραι πολλαί, καὶ χάριτι θεῆα, δὲν συνέβη τί ἀπευκατῶν, τὸ ὁποῖον νὰ ἐπικυρήσῃ τὴν ὑποψίαν μας. Ἀπ' ἐναντίου δὲ αἱ ἀφορᾶς τῶν ἰατρῶν τῆς Γασούνης, καὶ αἱ ἐκεῖθεν ἐλθόντα ἐπιστολαί, αἱ ὅποιαι ἀναιροῦν ὡς παντὶ ἀνύπαρκτον τὴν ἐκεῖ παύλιν, τῆς ὁποίας ἡ διαδοθεῖσα φήμη ἦτον ἡ πρωτίστη αἰτία τῆς ὑποψίας μας, ἐνταυτῷ δὲ καὶ ἡ ἀκροτάτη ὑπόψια, ὅτι ἐπικρατεῖ εἰς τὴν πόλιν

μας, διέλυσαν ὅλας τὰς τροχούτας λυπηρὰς ὑπονοίας.

Τὴν κατ' Ἐβρ. ἀπεστάλη εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Διοίκησιν ἀπὸ Κέρκυραν ὁ Συνταγματάρχης Ποττουβύς καὶ ὁ Πλάτων Πετρίδης, μετ' αὐτῶν Σιβύλλαν, διὰ νὰ πληροφωρηθῶσιν, ὡς φαίνεται, τὰ ἐν Ἰωάνη συμβαύτα, καὶ ἀκολουθῶς νὰ ἐξετάσῃ τὸ πρᾶγμα.

Ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως νεώτερόν τι δὲν ἔχομεν, εἰμὴ, ὅτι ὁ Σουλτάνος καταγίνεται εἰς μεγάλης ἐτοιμασίας πολεμικὰς.

Γὰρ πρᾶγματα τῆς Κρήτης εὐέλκονται εἰς ἄρκην αἰκινήσιν. Ὁ δὲ Αἰγυπτιακὸς σόλος, συγκείμενος ἐκ πλείων δεκατριῶν, δι' ὅλου ὁμοῦ περιλαμβανόμενος καὶ εἰς ἀθλοντάτην κατάστασιν, παραχρῆμα εἰς Σούδαν.

Κατὰ τὰς ἐσχάτας εἰδήσεις ἀπὸ Κρανίου, ἡ Πεζωνική γολέττα τοῦ Κ. Πότατη ἐπέστρεψε πρὸ ὀλίγου ἡμερῶν ἀπὸ τὴν Εὐρώπην, τῆς ὁποίας μέρη πλεῖστα περιέπλευτε, φέρουσα αἰείποτε τὴν ἐμπορικὴν σημαίαν τοῦ ἔθνους μας, Ὁ κυβερνήτης αὐτῆς διηγέται, ὅτι ἤλθον καλλιπῶς τὴν ὑποδοχὴν εἰς ὅλους τοὺς Ἰσπανικοὺς Πορτογαλλικοὺς, καὶ Ἀγγλικούς λιμένας, ἔθεν διέβη, ἐξόχως δὲ εἰς τὴν πόλιν τοῦ Τιβραλτάρ, ὅπου ὑπεδέχθησαν μετ' εὐδοξίας χερὰς μεγίστης καὶ τὴν ἐπιτροπὴν, ἥτις ἀπεστάλη εἰς Λονδῶν, διὰ νὰ ζητήσῃ ἐκεῖθεν θάυσια ἀπὸ μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους. Ἡ ῥοδέττα ἐπ' τροπῇ κατὰ τὰς ἐσχάτας ἀπὸ Λονδῶν ἐπιστολάς, ἔφθικεν ἐκεῖ κατὰ τὴν 13 25 Ἰαν. καὶ ἔχει χρηστὰς ἐλπίδας, ὅτι θέλει κατορθοῦν ἐντὸς ὀλίγου τὸν σκοπὸν, διὰ τοῦ ὁποῖου ἀπεστάλη.

Κατὰ τὰς ἐκ Πελοποννήτου ἐσχάτας εἰδήσεις, ἡ εἰς Κασρί συμβᾶσα ἀσθένεια ἀπεδείχθη, ὅτι ἦτο κατὰ δυστυχίαν πα-

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι.

Φραγκλῖνος.

Μισολύγγιον τῇ 15 Μαρτίου 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐπιστολὴ τοῦ Στρατηγοῦ Ὀδυσσεύς πρὸς
τὸν κύριον Ἀδαμάντιον Κοραΐν. (α)

Σεβασμίε Πατριώτα!

Τὸν πλείοτερον καιρὸν τῆς ζωῆς σου
ἀπέρατας ἐξωρισμένους ἀπὸ τὴν φιλάτην
πατρίδα, μὴν υποφέρων νὰ τὴν βλέπῃς
δουλωμένην ὑπὸ τον βαρβαρότατον τῶν
Τούρκων ζυγόν. Ἀνεχώρησας εἰς τὰ πο-
λιτισμένα ἔθνη, ἔχι διὰ νὰ τρυφᾷς, ἀλλὰ
νὰ κανονίζῃς τὰ πάθη σου, καὶ νὰ
συλλέγῃς, οἷς μέλιστα, τὰς οὐτιωδεσέ-
ρας διδασκαλίας πρὸς ἀνθρώπων τῆς δυσ-
χοῦς Ἑλλάδος. Οἱ κόποι σου δὲν ἐμα-
ταιώθησαν· ἀφ' ἧς στιγμής σὺ ἄρχιτας νὰ
περιγράφῃς εἰς τὴν γλώτταν μας τὰ καλὰ,
ὅσα ἡ παιδεία προσευνεῖ εἰς τὸν κόσμον,
ἀρχιταν καὶ οἱ ὁμογενεῖς νὰ ὑψώνωσι τὸν
νοῦν των εἰς μαυήματα ὑψηλότερα, καὶ
νὰ γνωρίζωσι τὴν πολιτικὴν των κατάστα-
σιν. Ἐνὶ λόγῳ τὰ φιλελεύθερα τῶν Ἑλ-
λήνων φρονήματα ἀρχιταν μὲν πρὸ χρό-
νων νὰ ἐξυπνώτιν, ἀλλὰ τὰ πανταχοῦ

(α) Τῆς παρούσης ἐπιστολῆς, ἥτις ἔ-
γράφη ἀπὸ Ἄσρος κατὰ τὴν 20 Ἀπρι-
λίου 1823, ἡ ἀποστολὴ ἀνεβλήθη, διὰ
λόγους ἰδιαιτέρους, μέχρι τὴν σήμερον.

διαδοθέντα προλεγόμενα καὶ αἱ σημειώσεις
τῶν ἐκδόσεών σου ἐνέσπειραν εἰς τῶν Ἑλ-
λήνων τὰς ψυχὰς σπέρματα μεγαλοφρο-
σύνης καὶ προγονικῆς ἀρετῆς.

Οἱ πεπαιδευμένοι τοῦ ἔθνους ὅλοι
σχεδὸν ὁμοφώνως μᾶς ἐπικυρώνουν τὰς
εἰρημένας ἀληθείας· ἀλλὰ τὸ μέγα τοῦτο
τῆς Ἑλλάδος κίνημα εἶναι ἀπόδειξις ἀ-
ναντίρρητος, ὅτι καὶ οἱ τόσων χρόνων φι-
λοσοφικοὶ σου ἀγῶνες συνέτρεξαν καὶ αὐτοὶ
τὸ ἐπιβάλλον αὐτῶν μέρος, καὶ ὅλοι σχε-
δὸν οἱ λαοὶ τῆς Ἑλλάδος ἀγωνίζονται
ἤδη διὰ τὴν αὐτονομίαν καὶ ἀνεξαρ-
τησίαν των· πράγματα καὶ τὰ δύο, ὡς
τὰ ἡξεύρεις, τὰ πλέον οὐσιώδη, ἀλλὰ καὶ
τὰ πλέον δύσκολα ὡς πρὸς ἡμᾶς, ἐπειδὴ
ἡ βαρβαρότης καὶ ἡ Τευρκικὴ κακοθεία
εἶναι εἰσέτι πολλὴ εἰς ἡμᾶς ἐξ αἰτίας τῆς
πολυχρονίου συναναστροφῆς μας μὲ τοὺς
τυράννους. Τῆς παιδείας αἱ ῥίζαι εἶναι
ἀκόμη καὶ ὀλίγαι καὶ ἀδύναται, καὶ ἡ
ἐπανόστασις πρὶν λάβῃ τέλος, ἐγένετο
τὴν φιλαρχίαν καὶ φιλοπλουτίαν.

Τὸ φιλαρχεῖν καὶ φιλόπλουτον τοῦτο
εἶδος νὰ ἐμποδίσῃ τὸ ἔθνος, εἰς σύλλη-
γον ἤλθεν εἰς Ἐπίδαυρον καὶ Ἄσρος, καὶ
εἰς τὴν πρώτην περὶ ἔσαν καὶ εἰς τὴν δευ-
τέραν πάντοτε ὑπερίτχυσαν ἡ ἰδιοτέλεια
καὶ αἱ φατρίαι. Ὅλλα ταῦτα, πατριώτα,
ἤτον ἐνδεχόμενον νὰ συμβῶσιν· ἀλλ' εἰς
τὰ μέλλοντα βλέποντες πολλοὶ τοῦ ἔθ-
νου

γενῶν εἶπαν ὀημοσίως, ὅτι νέοι ὄντες εἰς τὸ γάδιον τῆς πολιτικῆς ἐπιστήμης, ἀνάγκη νὰ προστρέξωμεν ἐν πρώτοις εἰς τοὺς ὁμογενεῖς καὶ τοὺς ὁπωσούν πρακτικοὺς καὶ εἰδημονεῖς τῆς ἀνθρωπίνου καρδίας, μὲ τοὺς σοφούς συμβουλευόμενοι καὶ διὰ γραμματέων καὶ διὰ γέματος, ἡμποροῦμεν νὰ διατρέξωμεν ὀλιγώτερον ἐσφαλμένως τὸ μέγα καὶ ἄγνωστον ὡς πρὸς ἡμᾶς γάδιον.

Αἱ τωριναὶ ὁμῶς πρὸς τὴν Ἑλλάδα συμβουλαὶ πρέπει νὰ διαφέρωσι πολὺ ἀπὸ τὰς πρότερον γραφείσας εἰς τὰ βιβλία· ἐπειδὴ ἐκεῖναι ἂν καὶ εὐθὺς δὲν ἐννοοῦντο οὔτε εἰς πράξιν ἐβάλλοντο, ἢ πρόοδος ὅμως τοῦ χρόνου ἦτο μέγας διδάκταλος. Τώρα δὲ ἐπειδὴ βιαζόμεθα ἀπὸ τὴν ἀδυσωπικτον ἀνάγκην τοῦ νὰ ἐξελεθρευθῶμεν, ἢ νὰ υπάρξωμεν ὡς ἔθνος, καὶ ἔθνος ἀνεξάρτητον καὶ αὐτόνομον, πρέπει καὶ αἱ συμβουλαὶ νὰ ᾖναι προσηρμοσμέναι εἰς τὰς περιστάσεις, καὶ οἱ σύμβουλοι μ' ἀρεκτὴν πολιτικὴν συνεστίν καὶ ἀρεκτὴν, διὰ νὰ τελεσπορήσωσιν αἱ συμβουλαὶ των. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἄλλο τὸ ἰδεῖν ἄλλο τὸ ἀκούσαι, καὶ ἡ ὄρασις ὀρθοτέρα τῆς ἀκοῆς, εἶναι οὐσιωδέστερον οἱ συμβουλοὶ νὰ βλέπωσιν ὀφθαλμοφανῶς τὰ πράγματα, καὶ οὕτω δύνανται ἀπταισῶς καὶ ὀρθῶς νὰ ὀδηγήσωσιν εἰς τὰ καλὰ τὸ ἔθνος.

Ὅθεν καὶ τὰς συμβουλάς σου ἐπιθυμῶ ὁμοῦ μὲ πολλοὺς ἄλλους, καὶ τὴν παρουσίαν σου εἰς τὴν Ἑλλάδα θεωρῶ ἀναγκαῖοτάτην. Ἀφ' οὗ ἡγωνίσθης τόσους χρόνους νὰ διδάτῃς μακρόθεν τοὺς δυσυχεῖς σου ὁμογενεῖς, δὲν εἶναι πλέον δίκαιον σήμερον νὰ ἔλθῃς καὶ τὴν νὰ συντρέξῃς εἰς τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ αὐτονομίαν τῆς Ἑλλάδος προσωπικῶς; Ἀν' συγγραφῇς εἰς τοὺς ὀλίγους σου χρόνους, τὰ ὑψηλότερα πράγματα, καὶ ἡ Ἑλλάς κέτῃ, τίς ἢ ὡφέλεια; Ἀν' ὅλοι οἱ μετὰ ταῦτα αἰῶνες γενησύντοι τοὺς χρόνους σου καὶ τοὺς λαοὺς.

πρότεροὺς ἐπαίνους, καὶ ἡ Ἑλλάς μείνῃ πάλιν ὑπὸ ζυγόν, ποῖα πλέον ὁδὸς; ἀνσὺ, εἰς ὀλίγα λόγια, ἀπαθανατισθῇς συγγράφων, καὶ ἡ πατρίς σου παραδοθῇ εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἀγρίου τυράννου, ἢ εἰς τὴν διάκρισιν τῶν ἀνθρωπίνων παθῶν, τί ἐκέρδισας;

Ἡ Ἑλλάς ἔχει ἀνάγκην σου καὶ ὄλων τῶν πεπαιδευμένων ὁμογενῶν. Λοιπὸν συμπαραλαβὼν ὅσους δυνατῆς μαζίστου, ἔλθε νὰ συναγωνίσθῃς μὲ τοὺς ἀδελφούς σου τὸν δικαιοτάτον καὶ νομιμώτατον παρ' ὅλους τοὺς ποτὲ ἀγῶνας τοῦ κόσμου. Ὁ ἀγὼν μας εἶναι ὑπὲρ τῆς χριστιανικῆς πίστεως, καὶ ὑπὲρ τῶν ἀνθρωπίνων δικαιῶν. Πολλοὶ τῶν φιλανθρώπων τῆς φητισμένης Εὐρώπης ἔτρεξαν, καὶ ἀκαταπαύσως ἔρχονται, καὶ συναγωνίζονται μὲ ἡμᾶς. Ἐλπίζομεν μαζίστου νὰ ἔλθῃς καὶ ὅσοι ἑλλογενεῖς σεβόμενοι τῶν ἐθνῶν τὴν μεγαλειότητα, εἶναι πληροφορημένοι, ὅτι μὲ τὴν σοφίαν των δύναναι νὰ συντρέξωσιν εἰς τὴν βελτίωσιν ἐνὸς ἔθνους τυραννομένου τόσους αἰῶνας, ἔχοντες ὁμῶς πρὸ ὀφθαλμῶν ὅλας τὰς Σωκρατικὰς σκληραγωγίας, καὶ τὴν σωτηρίαν ἐνὸς ἔθνους ἰγγὺς νὰ γενῇ θῦμα τῶν παθῶν.

Ὁ υἱός σου
Ὁδυσσεὺς Ἀνδρίτζου.

Κατὰ τὰς ἀπὸ 8 Μαρτίου βεβαίως εἰδήσεις ἀπὸ Σαλόνων, τὰ Ὁθωμανικὰ σταυρώματα κατὰ τῆς Ἑβραίας διορισθέντα ἐτροχώρησαν μέχρι τῆς ἀριστερᾶς ὀχθῆς τοῦ Σπερχειοῦ, ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ πλειότερον αὐτῶν μέρος δὲν ἠθέλητε ὑ ἀπεράσῃ τὸν ποταμὸν, μετὰ πολλὰς μεταξὺ των εἰσθας, τελευταῖον ἐπέστρεψαν ἀπρακτα. Ἀναγκασόμενοι δὲ καὶ πάλιν νὰ ἐκστρεύσωσιν, ἐπρότειναν εἰς τὴν Ὁθωμανικὴν διοίκησιν ὅσα μὴν ἀπολαύσαντες προλαβόντες, ἐλειποτάκτησαν.

Τὰ προβλήματα αὐτῶν ἦσαν πρῶτον μὲν

να υποποσώθῃ εἰς δοῦσα τὸ εἰς Εὐρίπον τῆς Εὐβοίας διευθυνόμενον στρατεύμα, δεύτερον να λαμβάνῃ ἑκάστος στρατιώτης ἀνὰ 100 γρόσια μηνιαῖον, καὶ τρίτον πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς των ἐκ Ζητεινίου να προμετρηθῶσιν εἰς αὐτοὺς δύο μηνιαῖα. Τὰ τοιαῦτα πρὸς τὸν Σουλτάνον προβλήματα ἀπὸ μέρους 5000 στρατιωτῶν ἀποδεικνύουν ἐκτὸς τοῦ μεγάλου φόβου τὸν ὁποῖον συνέλαβεν ἡ ψυχὴ των διὰ τὸν ἀφεικτον ἀποκλεισθόντων εἰς Εὐρίπον, καὶ τὴν ἄκραν χαύνωσιν καὶ παράλυσιν τῆς Ὀθωμανικῆς διοικήσεως. Ὁ Μουχαφίζης (Φρουράρχος) τοῦ Ζητεινίου Σαλίχ-Πασᾶς βλέπων τὴν κατάσασιν τῶν πραγμάτων, καὶ εἰς μόνην τὴν ἰδίαν ἀσφάλειάν του ἀπαιτούμενος, πρὸ μικροῦ παρητήθη, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Λάρισσαν. Διάδοχος δὲ αὐτοῦ εἰς τοῦ Ζητεινίου τὴν Φρουράρχίαν κατεστήθη ὁ Περκόφτζακλῆ Γιουσούφ Πασᾶς, ἕως πέρυσιν εὐρισκόμενος εἰς τὴν Εὐρίπον, ἐδοκίμασε νὰ εἰσβάλῃ ἐκεῖθεν εἰς τὴν Ἀττικὴν. Ὁ ἀνὴρ οὗτος, ὡς Κρίτζαλης θεωρούμενος, εἶναι κάλλιστος στρατιώτης· ἀλλὰ κατήντησεν ὑπέργηρος καὶ εἶναι εἰς ἄκρον δυσαρεστημένος κατὰ τοῦ Σουλτάνου διὰ τῆς κατασασεὺς του τὴν ἀθλιότητα.

Ἀργύριον, ἡ πηγὴ ὅλων τῶν ἀνθρωπίνων ἀρετῶν καὶ ἐλαττωμάτων, ἀργύριον μέλλει νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Τὸ δάνειον, περὶ οὗ διεπραγματεύθη τὸ ἔθνος μας, κατωρθώθη ἀπὸ τὴν ἀποσταλείσαν ἐπιτροπὴν, ἣτις καὶ μᾶς ἐγνωστοποίησε τοῦ πράγματος τὴν εὐδῶσιν κατὰ τὴν 5 (17, Φεβρουαρίου.

Δάνειον γινόμενον ἀπὸ μέρους ἔθνους τινός, γίνεται ἡ δὲ ἀνάγκη κατεπείγουσαν πολυεξόδου πολέμου, ἡ δὲ διότι τῆς ἐπικρατείας αἱ πρόσοδοι δὲν ἐξωδεύθησαν, ὅπου καὶ ὅπως ἔπρεπε νὰ ἐξωδευθῶσιν, ἀλλ' ἐσφραγίσθησαν τινὲς ὁλας τὰς προ-

σόδους ὁλοκλήρων ἐπαρχιῶν, χωρὶς νὰ μεταχειρισθῶσιν ἐξ αὐτῶν οὐδὲ τὸ μικρότερον μέρος εἰς ὄφελος τῆς πατρίδος. Φυτικῶ τῷ λόγῳ αἱ ῥηθεῖνοι πρόσοδοι, πίπτουσιν ἀκαταπαύτως εἰς βαρὰθρον ἀχανές, θέλουν ἐπιφέρει τὴν παράλυσιν τῆς οἰκονομίας καὶ αὐτῆς τῆς πλουσιωτέρας ἐπικρατείας, πολλῶ ὑπὲρ μᾶλλον τῆς Ἑλλάδος, ἣτις ἔχει κατὰ τὸ παρὸν χρεῶν οἰκονομίας σφοδρῆς πλειοτέραν παρὰ τᾶσαν ἄλλην διοίκησιν.

Μέλλει νὰ ἔλθῃ ἀργύριον, καὶ ἀργύριον ἱκανόν· ἀλλὰ ποῶς θέλει μείνῃ χρεώσεως τῶν χρημάτων; τὸ ἔθνος ὁλοκλήρον.

Πρὸς τί τέλος ἀναλαμβάνει βάρος τόσου χρέους ἔθνος ὁλοκλήρον; ἐπειδὴ φρονεῖ, ὅτι δυνάμει τῶν χρημάτων θέλει ἡμπορέσει ν' ἀντισταθῇ καὶ εἰς τοὺς ἐξωτερικοὺς καὶ εἰς τοὺς ἐσωτερικοὺς ἐχθρούς του.

Οἱ λόγοι οὗτοι εἶναι σαφές· ἀλλ' ἵτως πρέπει νὰ προσθέσωμεν, ὅτι, ἐάν τὸ ἔθνος ὅλον ἀναλαμβάνῃ βάρος τοιούτου, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ εἴπῃ καὶ νὰ διορίσῃ διὰ τῶν παρασάτων του οὐ μόνον ποῦ πρέπει νὰ ἐξοδευθῶσιν, ἀλλὰ καὶ ποῖος πρέπει νὰ ἐξοδεύσῃ τὰ χρήματα.

Ποῦ πρέπει νὰ μεταχειρισθῶμεν τὰ χρήματα; ὅπου εἶναι ἀνάγκη μεγυλητέρα, ὅπου δηλαδὴ ἡ πατρίς ἐπαπειλεῖται περισσότερο ἀπὸ τοὺς βαρβάρους, καὶ οἱ ἀντιπατριῶται δὲν θέλουν νὰ ὑπακούσωσιν εἰς τὴν νόμιμον διοίκησιν.

Εἰς ποῖον πρέπει νὰ ἐμπιστευθῶμεν τὰ χρήματα; Εἰς τὸ ἔθνος, τοῦ ὁποίου τὰ ὄργανα, οἱ παραστάται ἡξιοῦνται (ὅταν ἦναι φρόνιμοι καὶ πιστοὶ εἰς τὰ ἱερὰ αὐτῶν χρέη) νὰ ἐκλέξωσι τοὺς διανομεῖς, καὶ νὰ διασώσωσι τὴν ὑπαρξιν καὶ τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ ἔθνους.

Χωρὶς νὰ μακρολογῶμεν, ἀρχοῦν τὰ ὅσα εἶπομεν εἰς τὸ νὰ γνωστοποιήσωμεν, ποῦ καὶ διὰ τίνων πρέπει νὰ μεταχειρισθῶμεν τὰ χρήματα.

ὑποβάλλω μὲ τὸ ὀφειλόμενον σέβας εἰς τὴν κρίσιν τῆς Σεβαστῆς Διοικήσεως καὶ τοῦ ἔθνους, τὰς ἀκολουθούσας παρατηρήσεις περὶ τῆς ἀμωμότητος ἡμῶν πίσεως.

Η εἰς Χριστὸν πίσις ἔχει δύο θείους σκοπούς, καθὼς καὶ αὕτη εἶναι θεία· πρῶτον νὰ νὰ ἐμπνεύσῃ ἀληθείας καὶ καθαράς γνώσεις περὶ Θεοῦ, καὶ δεύτερον νὰ μορφώτῃ τὰ ἦθη μας. Οἱ δύο οὗτοι σκοποὶ εἶναι τόσον συνδεδεμένοι, ὥστε κτενεῖς δὲ ἐμπορεῖ νὰ εἴπῃ ὅτι ἔφθασεν εἰς τὸν ἕνα, εἰάν ᾔῃναι μακρὰν ἀπὸ τὸν ἄλλον· ἀληθὴς χριστιανὸς εἶναι τινόντι ὁ πιστεύων εἰς Χριστὸν καὶ ζῶν κατὰ Χριστόν. Ἡ δὲ κατὰ Χριστόν ζωὴ εἶναι ἡ πλέον γνήσιος καὶ καθάρως ἐλευθερία· διότι καὶ πνευματικῶς καὶ πρᾶκτικῶς εἶναι ἐναντία εἰς τὰ πάθη, εἰς τὰς ἀνομίας, καὶ εἰς πᾶσαν κακίαν καὶ ψεῦδος· ὥστε ὁ λόγος καὶ ἔργον ἀληθινὸς χριστιανὸς εἶναι ὁ πλέον ἀδιάλλακτος ἔχθρὸς τῶν τυράννων. Οἱ τυράννοι ὡς διεφθαρμένοι ἀπὸ αὐτὴν τὴν φύσιν τῆς τυραννίδος, θέλουν τοὺς τυραννουμένους νὰ ᾔῃναι καὶ αὐτοὶ διεφθαρμένοι. Ἡ εἰς Χριστόν πίσις θέλει ἐξ ἐναντίας τὸν χριστιανὸν νὰ ᾔῃναι ἐλεύθερος ἀπὸ πᾶσαν διαφθοράν· ἐκείνοι θέλουν τὸ σκότος· ἡ εἰς Χριστόν πίσις θέλει τὸ φῶς· ἐκείνοι, τὴν ἀνομίαν· ἡ εἰς Χριστόν πίσις, τὴν εὐνομίαν· ἐκείνοι τὸ ψεῦδος καὶ τὴν ἀπάτην· ἡ εἰς Χριστόν πίσις, τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν εὐκρίνειαν· ἐκείνοι τὴν δειλίαν καὶ τὸν φόβον· ἡ εἰς Χριστόν πίσις, τὴν ἀνδρείαν καὶ ἀρβύριαν· ἐκείνοι τὴν ἀτυμωρίαν· ἡ εἰς Χριστόν πίσις τὴν συμφωνίαν· καὶ ἀδελφικὴν ἐνότητά· καὶ μὲ ἕνα λόγον, οἱ τυράννοι θέλουν τοὺς ἀνθρώπους, ὡσὰν τὸς κατήχη, διὰ νὰ τοὺς δουλεύωσιν ὑποκρίτως ἀπὸ τὸν ζυγὸν τῆς ἀνομίας· ἡ εἰς Χριστόν πίσις θέλει τὸν ἄνθρωπον νὰ ζῇ ὡς τὸ πλεον εὐγενὲς ἀπὸ ὅλα τὰ δημιουργήματα τοῦ Θεοῦ. Ὅσοι λοιπὸν εἶναι

τυράννοι ἐπάκου εἰς χριστιανισμόν, ἀνὰ καὶ αὐτοὶ πρέπει νὰ ἀκολουθήσῃ μὲ τὸν καιρὸν ἐν ἀπὸ τὰ ἀκόλουθα τρία, ἢ αὐτοὶ νὰ ἀλλοξώσιν τὸ τυραννικὸν τῶν τύσημα, ἢ νὰ κατασφραγίσιν, ἢ νὰ διαφθεύωσιν τοὺς τυραννουμένους χριστιανούς, καὶ νὰ τοὺς ἀπομακρύνωσιν δι' ὅλου ἀπὸ τὰ χριστιανικὰ ἦθη καὶ φρονήματα.

Τοῦτο ἐξήτει νὰ κατορθώσῃ ὁ τυράννος μας, καὶ μέχρι τινὸς εἶχε προχωρήσει εἰς τὸν σκοπὸν τοῦ· ἐμεταχειρίζετο ὄργανα τῆς διαφθορᾶς ἐκείνους ἐκ τῶν ἀρχόντων καὶ ἀρχιερέων, ὅσοι πλητίζοντες του, εἶχαν διαφθορὰν περισσώτερον. Οὗτοι δὲ γινόμενοι μέτοχοι τῆς ἐξουσίας τοῦ τυράννου καὶ τῶν μαρῶν ἀγαθῶν τῆς τυραννίδος, ὡς ἄλλοι τυράννοι εὕρισκαν καὶ αὐτοὶ ἄλλα ἐπιτήδεια ὄργανα τῆς διαφθορᾶς· καὶ οὕτως ἐμεταδίδετο καὶ ἐξαπλόυετο καθ' ἡμέραν εἰς τὸ μείζον καὶ χεῖρον ἢ κακοίδια, ἡ δεισιδαιμονία, ἡ ὑπόκριτις, καὶ ἐντὶ τῇ ἀσέβειᾳ, καθὼς τὸ μαρτυροῦν τόσα παρχαί, τῶν ὁποίων οἱ χριστιανοὶ καί τικαι καταθλιβόμενοι ἀπὸ τὰς τυραννίας, καὶ τετυρλωμένοι ἀπὸ τὴν ἀμάθειαν, ἀπισκίρτουσαν εἰς τὴν ἀγέλην τοῦ Μωαμβ· πλην ἐκείνους ὅστις μακροθυμεῖ ἄλλα· δὲ ἀδιαφορεῖ, ἐκείνους ὅστις εἶπε περὶ τῆς Θεοσηρίτου ἐκκλησίας του, καὶ πύλαι αἶθου οὐ κατισχύουσιν αὐτῆς, ἐπισκίφατο τέλος πάντων τὸν περιούσιον αὐτοῦ λαὸν καὶ μᾶς ἐφώτισε, καὶ μᾶς ἐνίσχυσε, καὶ πολυτρόπως συμμαχεῖ μὲ ἡμᾶς, διὰ νὰ συντρίψωμεν τὸν ἀσεβῆ ζυγόν, καὶ νὰ καταβάλωμεν τὸν ἀντίθεον θρόνον τοῦ Φαραωνίτου.

Ἡ συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον.

Μετολόγησον) Μαυθάνομεν ἀπὸ γράμματος τῆς Ζακύνθου, γεγραμμένου ἀπὸ 6 Μαρτίου ὁ Σατράπης τῆς Αἰγύπτου διωρίσθη παρὰ τοῦ Σουλτάνου ἀρχιερέτης τῶν Ὀθωμανικῶν δυνάμεων καὶ τῆς θαλάσσης καὶ τῆς ξηρᾶς κατὰ τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὅτι ὁ Σουλ-

τάνος ὑπεσχέθη πρὸς αὐτὸν τὴν ἐξουσίαν ὅλων τῶν Ἑλληνικῶν τόπων, ὅσους ἤθελεν ὑποδουλώσει, καὶ ἀκολουθῶς ὅτι ὁ ῥηθεὶς Σατράπης καταγίνεται εἰς μεγάλας ἐτοιμασίας πολεμικάς. Ἡ εἰρησὶς ὅμως αὕτη ἔχει χρεῖαν ἐπικυρώσεως.

Αρ. 23.

Ἐὰ πλείω ὀφείλη, τοῖς πλείοσι.

Φραγκλῖνος.

Μετολόγγιον τῇ 19 Μαρτίου 1824.

Ο Βεζίρ Μουχαμέτ Ἐμῖν Πατάς, ε. 9.
Βαλῆς Ρούμελης, Δερβεντάτ Ναζιρῆ, Σε-
ρασκέρης πληρεξούσιος, κτλ. κτλ.

(Τ. Σ.)

Τιμιώτατοι καὶ Πανουργιᾷ, προεστώ-
τες Σαλῶνων, καὶ λοιποὶ ῥαγιάδες! Μετὰ
τὸν χαιρετισμὸν μας σᾶς φανερόνωμεν,
ὅτι τὰ κακὰ καὶ αἰ. ἀλλεπάλληλαι δυσ-
χίαι, ὅπου ἐν διαστήματι χρόνου ὑπέ-
στην σήμερον, βλέπομεν παρ' ἐλπίδα, καὶ
μὲ θλίψιν τῆς ψυχῆς μας, ὅτι ἕως τῶ-
ρα δὲν σᾶς ἐπειταν εἰς τὸ νὰ συνέλθετε
καὶ νὰ κάμετε ἀποχὴν ἀπ' ὅλα τὰ ἀ-
ποσπαστικά ἐπιχειρήματά σας, νὰ ζητήσετε
πάλιν τὴν ἀφ᾽ ἐστὶν καὶ συγχώρησίν σας
διὰ μέτρου μας ἀπὸ τοῦ ἔλεος τοῦ κραταιο-
τάτου Σεβκετλιοῦ βασιλέως μας, καὶ νὰ ζή-
σετε εἰς τὸ ἐξῆς, καθὼς ὅλα τὰ εὐνομο-
μενα ἔθνη, εἰς τὸν βασιλικὸν σαγιέν(σκιὰν)
μὲ τὴν ἡσυχίαν καὶ ῥαχάτι σας. Φαίνεται,
ὅτι δύνᾳ πράγματα ἀναφυτοῦν τὴν φαντα-
σίαν σας καὶ κατὰ δυσυχίαν σᾶς ἐμπο-
δίζουν ἀπὸ τοῦτο τὸ σωτήριον καὶ ἐπα-
φελέστατον ἔργον, τὸ μὲν, ἡ ἐλπίς, ὅτι
ἴσως ἀπαυδῇ τὸ κράτος του, καὶ ἐκ τούτου
κατερθωθῇ ὁ μάταιος καὶ ἀσύνητος καθ'
ἑλῶς τοὺς τρόπους καὶ λόγους σκοπὸς σας.
Ἀλλὰ τοῦτο μὴ γένοιτο πύποτε. Μία
τοιαύτη αὐτοκρατορικὴ δύναμις, ἐν ᾧ σῶ-
σεῖς ἐπιμέεστε εἰς τὰ τοιαῦτα καθυργνή-

ματά σας, κατὰ τοσοῦτον καὶ τὴν ὀργάν-
της ἐπαυξάει, καὶ τὴν ἐπιμονὴν της πλεο-
νάξει, ἐν ᾧ νὰ σᾶς καταβάλῃ τελείως,
καὶ νὰ καταδαμάσῃ τὸ ὑπεροπτικόν, καὶ
μανιώδες τοῦτό σας φρόνημα· τὸ δὲ, ὅτι
ὁ φόβος ἐπειδὴ καὶ ἀτυνέτως ἐπράξατε
ἴσταν πληθὸς κακῶν, ἴσως θέλει μένει
ἀδιέλκτο, τὸ βασιλικόν καθ' ὑμῶν μί-
τῃ. ὁ φῦτε πολυεὺς πλαγχθῶν, καὶ συμπα-
θητικὸν τῆς αὐτοῦ Μεγάλῃ τιτὸς εἶναι πα-
σίδηλον, καὶ ἐπιρρέει καὶ εἰς ἀλλοὺς,
πολλῶν δὲ μᾶλλον εἰς τοὺς ἰδίους ῥαγιά-
δες του, καὶ εἰς τὰ ἰδιακτήματα του καὶ
εἰς τὸ ἔμμανα του ἀλλ' ἐν ἐξῆς. ὅπου καὶ σεῖς
ἐξ αὐτοῦ λογίζεσθε. Ὅθεν τὸ τοιοῦτον μω-
ρὸν καὶ ἀσύνητον φρόνημα, ὠχῶσθε το ἀπὸ
τὴν φαντασίαν σας, συνέλθετε, μετανοή-
σατε ἀπὸ καρδίας, καὶ ζητήσετε τὸ βα-
σιλικὸν ἀπέραντον ἔλεος ἐλευθέρως, καὶ
βεβαιωθῇτε ὅτι δι' ἡμῶν τὸ ἀπολαμβάνε-
τε ἐν τάχει, καὶ ὡς πληρεξούσιος τῆς αὐ-
τοῦ μεγαλειότητος, αἰμέτως μὲ ανοικτὰς
ἀγκάλας θέλω σᾶς δεχθῆναι, καὶ μὲ κάθε
τρόπον περιθαλπτικόν, καὶ μὲ ἀμνηστίαν
τῶν ὧσιν ἕως τῶρα κακῶς ἐπράξατε.
Ἐπιταχύνετε λοιπὸν τὴν πρὸς ἐμὲ κατὰ
τοῦτο ἀπόκρισίν σας, καὶ ἄμποτε νὰ γέ-
νουν οἱ λόγοι μας ὠφελίμοι καὶ σωτήριοι!
εἰ δὲ ἔψεσθε, καὶ ἡ ἀμαρτία τῶσων αἰ-

θέων, καὶ γυναικῶν καὶ βρεφῶν ἅς εἶναι
διὰ παντός καταδικνύσας.

Ὅτι ἴσταν ἀπαράλατον τοῦ πρωτοτύπου.

Εν Σαλῶναις τῇ 7 Φεβρουαρίου 1824.

Τοῦ Στρατηγοῦ Πανουργιά ὁ γραμματεὺς
Γεώργιος Δ. Γυοτζαμάνου.

Ἀπάντησις τοῦ Στρατηγοῦ Πανουργιά εἰς
τὴν ἀνωτέρω ἐπιστολὴν.

(Ὁ) τῆς Ὑπερτάτης Διοκῆσεως τῶν

(Τ. Σ.) Ἑλλήνων Στρατηγῶς Πανουργιάς.

Πρὸς τὸν Μουχαμμέδ Ἑμὴν Πασᾶ χαίρειν !

Εἰς ἀπόκριτιν τοῦ πρὸς ἐμέ καὶ λοιποὺς
Σαλῶνιτάς γραμματέας σας ἀπὸ τὰς 3 τοῦ
τρέχοντος αἰσ φεβρουῶν, ὅτι ἐχάρηκα
διὰ τὴν ὑγείαν σας. Εὐχαρίστησαν εἶχα
ἕως τώρα ὡς ἀκούω τὸ ὑπολείμενόν σας πλη-
σίον μου νομίζοντας νὰ φροῦ ἢτε ὀρθῶς καὶ
γενναίως, καὶ ὅχι ὡς ἀπλοῦς ὀθωμανός.
τὸ γράμμα σας δὲ τοῦτο μὲ εὐγαλεν ἀπὸ
τὴν πλάνην καὶ ἐλυπηθῆκα βλέπωντες
καὶ αἱ δυσυχίαι ὅπου ὑπέφεραν οἱ Ὀθωμα-
νοὶ εἰς τὴν παροῦσαν ἐποχὴν παρὰ τῶν
Ἑλλήνων, παραβαλλόμενα μὲ ἐκεῖνα ὅπου
ὑπέφεραν ἀπὸ σας οἱ Ἕλληνες, ἀτυχερί-
τως φαίνονται περισσότερα· τὰ τοιαῦτα
ὁμῶς κακὰ κατήντησαν εἰς τοὺς Ἕλλη-
νας καὶ φιλῶνται τότε εὐφροσύναι, καὶ
ἡ σκληρότης καὶ κακοπάθεια τὴν ὁποίαν
ἠναγκαζέμενοι παρ' ὑμῶν ἐγυμνάσθησαν ὑπὸ
τὸν ζυγόν, τότε ἀγαλλιάσις, καθὼς ἐξ
ἐναντίας δεινὰ ἀποδεικνύονται πρὸς τοὺς
Ὀθωμανοὺς διὰ τὴν τυραννίαν τῆς ζωῆς
τῶν. Οἱ Ἕλληνες δὲν ἐκινήθησαν ἀσκέ-
πτως ὡς λέγετε, ἀλλ' ἐβάλον ὅλα πρὸ
ὀφθαλμῶν, καὶ εἰς ὑπέμειναν, εἰς μά-
την τότες καὶ νὰ ἀλλάξῃ ὕψος ἡ βασι-
λεύς σας, μεψάμενοι καλῶς, ὕψωσαν τὴν ἀ-
καταμάχτητον σημαίαν τοῦ Τ. ΣΤΑΥΡΟΥ,
ἔλαβεν τὰ ὅπλα, ἀπετείναν τὸν зу-
γόν τῆς τυραννίας, καὶ ἠλευθέρωσαν τὴν

πρὸ τῶν αἰῶνων καταθλιμμένην πατρί-
δα τους. Τοῦτο ἐφάνη ὀρεσόν καὶ εἰς
ἅπαντα τὰ εὐνομούμενα ἔθνη. Ἀβῶς λοι-
πὸν ἔχετε νὰ σοχαίεσθε ἀποστάτας τοὺς
Ἕλληνας, διότι ἀποσάται λεγόμενοι ἐκεῖ-
νοι, οἵτινες παρὰ λόγως ἐγείνου ὅπλα εἰς
βασιλέα καλῶς διοικούντα. Ὁ βασιλεὺς
σας, εἶχε τέσσαρας αἰῶνας καιρὸν ὡς ἀλλά-
ξῃ διαγωγὴν, ὡς εἶπον, ἀλλὰ τὸ ἐλάν-
θατε, καὶ τώρα πλεόν εἶναι ἀργὰ· οἱ Ἕλ-
ληνες ὡςτόσον ἐτύθησαν νομιμον Διοίκη-
σιν, καὶ χαίρονται ζῶντες ἐλεύθεροι ὑπὸ
τὴν ὑπεράσπισιν αὐτῆς, καὶ ἀναπνέοντες
καθαρὸν αἶρα· ὁθεν καὶ οὐδὲ πούποτε σο-
χαίζονται τὰ προβλήματα τοῦ βασιλέως
σας, ἀλλὰ τοὺς φαίνονται τόσα παραμυ-
θία καὶ διασκέδασεις· διὸ καὶ ἀδύνατον
νὰ δεχθῶν ἐκ νέου, τὸ ὄνομα ῥαγιαῶς,
ἢ γὰ ζητήσων συγχωρησιν, ἐπειδὴ οὔτε
ἱκανὴν κἀνένα σφάλμα. Τὸ δὲ ἀπέραν-
τον ἔλεός του, ἀπὸ τὸ ὅποιον ἐχόρτασαν,
αλλοῦ νοσιμεῖται. Οἱ Ἕλληνες δὲν ἐμί-
αν τὰς χεῖρας των εἰς αἶμα ἀδῶν, ἐν ᾧ
οἱ Ὀθωμανοὶ ἔχυσαν ῥύσας. Ὁ βασι-
λεὺς σας λοιπὸν ἀδίκως ὀργίζεται κατὰ τῶν
Ἑλλήνων, ἀγανάκα καὶ ἀν' ὀργίζεται, αὐτοὶ
ἐνθέρρύνονται. Οἱ Ἕλληνες ἐν ἐνὶ λόγῳ
εἰσισι δὲν ἔκαμαν τίποτε, τώρα μόλις
ἄρχσαν τὰ χρέη των εἶναι μεγάλα, οἱ
πρόγονοί των ἔδωσαν εἰς ὅλα τὰ ἄλλα ἔ-
θνη ρῶτα, καὶ δὲν καταδέχονται νὰ ζή-
σουν εἰς τὸ ἐξῆς ὑπόφοροι, ἀλλ' αὐτόνο-
μοι καὶ ἀνεξάρτητοι. Διὸ καὶ δὲν ἐρω-
τοῦν, εἰμὴ ποῦ ἐχθροὶ, ποῦ σάδιον πολέ-
μου. Οἱ προπάτορές των καὶ τὸ αἶμα
τῶν ἀθῶν χριστιανῶν φωνάζουν ἐκδί-
κησιν.

Ταῦτα πάντα γνωστοποιήσατε καὶ εἰς
τὸν βασιλέα σας, καὶ ἂν τι τὸν ἐνοχλῇ ἄς
ἀναφερθῇ περὶ τούτου πρὸς τὴν Ἑλληνι-
κὴν ἡμῶν Διοίκησιν, ἥτις φαίνεται γνω-
ρισμένη καὶ ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα ἔθνη.

ἴσως ὁμῶς ἤμπορεῖτε νὰ μὲν γράφετε εἰς τὸ ἕξῃς ὡς φίλος, καθὼς καὶ ἐγὼ θέλω ἀκολουθήσει.

Ὅτι ἴσο ἀπαράλλακτον τοῦ πρωτοτύπου.

Εν Σαίωσις, τῇ 7 κερουαρίου 1824.

Τοῦ Στρατηγικοῦ Πανουργιᾶ ὁ γραμματεὺς.

Γεώργιος Δ. Γιοτσαμάνου.

Πρὸς τὸν Κ. Α. Παλαιολόγον τὸν φίλον μου.

Ἰσως ἐρεθίσου καὶ σὲ, φίλε, νὰ πισεύῃς, αἱ ἀπὸ διαφορὰ μέρη ἀκουσθεῖσαι ἀπανταχοῦ καὶ αὐτὰς εὐρίσκειαι εἰδήσεις τῆς Κρήτης, ὅτι πολλοὶ καὶ ἄλλοι ἐπί- σταν, χωρὶς καὶ νὰ ἱπομείνουν ὀλίγον, καὶ νὰ βεβαιωθοῦν ἀκριβῶς τὸ ἐκεῖ ἀπ' ἀρχῆς τρέξαντα, ὅχι ὡς ἡ φήμη ψευδῶς αἰείπετε ἐκλήρυξε, ἀπὸ κακίαν δηλαδὴ, ἀναυδρίαν, καὶ ὀχνοῦς τῶν Κρητῶν, ἀλλ' αὐτὰ μᾶλλον καὶ ἀπλότητα, ὅτε τὸν πρώτῳ χρόνῳ ἀμέσως τῆς ἐθνικῆς μας ἐπαναστασεως ἐξήτησαν, ὅπου καὶ ὅπως ἐδυήθησαν, ἰκανὸν ἄνθρωπον διὰ νὰ τοὺς διοικήσῃ.

Ἡ τεχνὴ τοῦ διοικεῖν ὡς τ' ὁμολογεῖν ὅλοι καὶ ἄσφοι καὶ σοφοί, εἶναι ἡ πλέον δύσκολος ἀπὸ ὅσας ἕως τώρα ἐφάνησαν εἰς τὴν Σφαίραν μας, καὶ διὰ τοῦτο καλοὶ διοικηταὶ ὑπῆρχαν πάντες καὶ παντοῦ ὀλίγοι, ὅθεν ἔμειναν καὶ ὀνομαστοί. Διοικητὴς ἐνὸς ὁλοκλήρου μέρους ἀπόλυτος, εἶναι ἀπὸ τὰ πλέον δύσκολα νὰ μὴ καταυτῇσῃ περὶ τὰ μέσα ἢ καὶ περὶ τὰ τέλη τοῦ τύραννος, καὶ νὰ μὴ φαντασθῇ, ὅτι ὑπερέχει ὅλους τοὺς ἄλλους εἰς πολλὰ καὶ φυσικὰ καὶ ἠθικὰ προτερήματα, καὶ διὰ τοῦτο ἡζύωσιν νὰ ἦναι καὶ Διοικητὴς τῶν Σὺ, φίλε, γὰρ εἰς καλῶς ὅλα ταῦτα, καὶ ἀπ' ἐμὲ χρεῖαν βέβαια νὰ τὰ μάθῃς δὲν ἔχεις, μηδ' ἐγὼ μελετῶ νὰ σὲ τὰ διδάξω. ἐπιθυμῶ νὰ δείξω μόνον με ταῦτα, ὅτι ἰδὼ ἐχρεωσοῦσαν οἱ Κρήτες εὐθὺς τότε νὰ ρίψωσιν ὅλην αὐτῶν τὴν προσο- χὴν, καὶ νὰ ζητήσωσι διὰ κυβερνήτην τῶν

ἄνθρωπον καὶ τῶν τωρινῶν περιστάσεων καὶ τῆς Κρήτης ἄξιον, διὰ νὰ μὴν ὑποφέρω- μεν ὅλοιμας τώρα τὰ κακὰ τῆς κακίης τῶν πολιτικῶν πραγμάτων ἐκεῖ διατάξεως, χωρὶς νὰ ἔχωμεν ἔπειτα εὐκολον τὴν δύ- ναμιν νὰ τ' ἀποτινάξωμεν, καὶ εἰς παρόμοι- ας περιστάσεις ὅτι λογὴς εἶναι κατὰ τὸ παρὸν Γενικῶς ὅλης τῆς Ἑλλάδος· ἀλλ' ἀγνοῶ διατιδέν ἐπρόσεξαν, καὶ εἰς ἄλ- λότε νὰ τὸ ἀποδώσω ὅθεν ἐμπορῶ παρὰ εἰς τὴν φυσικὴν τῶν ἀπλότητα, καὶ εἰς τὴν ὁποίαν, κ' εἶχομεν ἐξ ἀρχῆς ὅλοιμας καὶ ἀκόμη ἔχομεν εἰς παρόμοια, μεχί- ρην ἀγνοίαν. Ταῦτα μόνον τὰ διῶ, ὑμίζω, πῶς ἐγὼ νὰ ἀφορμὴ νὰ ὑπάγῃ πα- ρεὺθις τότε Διοικητὴς καὶ Ἀρχιτεράτῃς Ιενίκης (ὡς ὁ ἴδιος αὐτοχειρετόντες ὑπε- γράφετο) κάποιος Μιχ. Κομν. Ἀφεντου- λήφ, εἰς τὴν Κρήτην, τὸν ὁποῖον ἐκείναι μόνον γνωρίζουσι καλλιῖα, ὁποῖων ἡθῶν καὶ ὁποῖας γνώσεως ἄνθρωπος ἦ του. ὅσος καὶ προσωπικῶς τὸν ἐγνωρίσαν, καὶ νοῦν καὶ τόσον εἶχον, ὅσος εἶναι ἱκανὸς διὰ νὰ γνωρίσῃ τίς ἄνθρωπον ὅτι λογὴς ἦ του. ὁ Ἀφεντουλῆς, καὶ νὰ τὴν ὁργανίσῃ καὶ πολιτικῶς καὶ πολεμικῶς ὅπως τότε τὴν διωργάνισε. Οἱ Κρήτες (ἀγχαλὰ καὶ τῶν τοιούτων ἀνίδεοι, ὡς σὲ τοὺς πρωτο- ἀπέδειξα) ἐγνώρισαν, πλὴν ἀργὰ, καὶ τὰ ἡθῆ του, καὶ τὸν νοῦν του, κ' ἐκατά- λαβαν, ὅτι ἔπρεπε νὰ ζητήσωσι παρευ- θὺς αὐτ' αὐτοῦ ἄλλον πολὺ πλέον δια- φορετικώτερον, διὰ τῶν καλῶν ἐδγγιῶν καὶ δραστηριότητος τοῦ ὁποῖου, καὶ τα ὅπλα τῶν ἡθῶν προχωρήσει, καὶ αὐτοὶ ἡθῶν διοικητῇ ὡς ἐσίμπερε, καὶ ἐπο- μένως ἐλπίζει καὶ ἐντελὴ τῆς πατρίδος μας ἐλευθερίαν, διδασκέντες καὶ μετὰ τὴν πείραν, ὅτι ὅσα μείνη εὐτύχησαν ἀπ' ἀρ- χῆς νὰ λάβωσι καὶ φρονίμους καὶ χησο- ἡθεῖς Διοικητὰς, ἐκεῖνα καὶ κατὰ τῶν ἐχ- θρῶν ἐπροχώρησαν, καὶ τὴν εὐταξίαν εἰσήξαν εἰς τὸ ἐνδοτερόν των, τὴν μόνον

πηγὴν τῆς εὐδαιμονίας. Ἄλλ' εἰς μάτην! Δὲν εἶναι, ὡς τινὲς τὸ νομίζουσιν, εὐκολον, ἀφ' οὗ παραλυθῶσι τὰ μέλη τινὸς σαμματος ἀπὸ τὴν ἀρχὴν, νὰ ἐμβωσιν ἔπειτα εἰς τὴν πρώτην αὐτῶν ἀρμονίαν καὶ τάξιν. Οἱ Σ . . . μας, φίλε, ἀνθρώποι (ὡς πολλάκις μὲ φαίνεται πρὸς τοὺς ἐξέτρηστα διὰ νόματος) ἤτον ἀνάγκη νὰ λάβωσιν ἄλλον διοργανισμόν ἐξ αὐτῆς τῆς ἀρχῆς πολὺ διαφορετικώτερον, ἀπὸ τὸν ὅποιον ἔλαβον· ἐστάθη πλέον ἀδύνατον καὶ Διοίκησις καὶ ὁποῖος δήποτε ἄλλος νὰ τοὺς πείθῃ εἰς τὰ ἀληθινὰ τῆς Κρήτης συμφέροντα, καὶ νὰ τοὺς διοργανίσῃ ὡς ἔπαρεπεν. Ὁ νῦν τῆς Κρήτης Διοικητής, τὸν ἐποῦν εἶμαι βέβαιος χωρὶς ἐγὼ νὰ τὸν ἀναφέρω ὅτι προπολλοῦ ἐμαθῆς πότε ἰδιορίσθη καὶ ποῖος εἶναι, ἀγανακτεῖ συχνὰ μὲ τὰ γράμματά του πρὸς τὴν Διοίκησιν, καὶ πολλάκις τὴν καθικέτευτε νὰ διορίσῃ ἄλλον τινα ἀντ' αὐτοῦ, ὅστις ἴτως ἤθελε δουρῆθαι νὰ διατάξῃ τὸ ἐσωτερικόν της, καὶ νὰ κατορθώσῃ μὲ τοῦτον τὸν τρόπον νὰ προχωρήσῃ τὰ ἄρματα της, ἀφ' οὗ μ' ὅλον τοῦτο ἤθελεν ἔχει μαζήτου τρεῖς τουλάχισον χιλιάδας ἐκκληγεγμένων στρατιωτῶν, καὶ ὀλίγα ἐκ τῶν πολεμικῶν πλοίων μας, διὰ νὰ ἐμποδίσουν καὶ τώρα μετὰ τρεῖς τῆς ἐπαναστάσεώς μας χόρους, μίαν ἀπὸ τὰς συνεχεῖς καὶ ἀλεπαλλήλους ἐκστρατείας τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ Σατράπου, ὅστις δὲν ἔπαυσεν ἀπ' ἀρχῆς ἀπὸ τὸ νὰ βοηθῇ καὶ συντρέχῃ τοὺς τούρκους τῆς Κρήτης, χωρὶς ποτὲ νὰ ἰδῇ τὴν παραμικρὰν ἀντίστασιν εἰς τὰς ἀποβάσεις του ἀπὸ τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖά μας. Ἄλλ' ἐπειδὴ εὐρίσκεται, διὰ τὴν κακὴν μας τύχην, καὶ ἡ Διοίκησις κατὰ τὸ παρὸν, ὅπως δὲν ἤθελε βέβαια εὐρίσκεται, εἰς ἡσσαν μακρὰν ἀφ' ἧς αἱ παλαιαὶ τῶν ἀντιπατριωτῶν αἰσχροκέρδειαι, χωρὶς δηλαδὴ τα χρηματικὰ μέτα, ἀνευ τῶν ὁποίων, μὴτ' ἔ-

γινε μήτε θάλα, γυνή ποτε ἴσως καὶνὲν ἀπὸ τὰ καλὰ; ἀφῆκε καὶ τοῦτον τὸν χρόνον τὴν Κρήτην, τὴν ὁποίαν καὶ Θεὸς καὶ ἀνθρώποι ἐγκατέλιπον, καὶ εἰς αὐτὴν τὴν κριτικώτεραν αὐτῆς περίστασιν, ἀβρόθητον· καὶ μὲ τοῦτο τί γίνεται; Οἱ ἐκεῖ ἰδιοίμας ἀπελπίζονται καθ' ἡμέραν, νομίζοντες ὡς ἀδύνατον νὰ ἐλευθερώσῃ μόνον τὴν Κρήτην, καὶ οὕτω χάουσιν ἀπὸ τὰς ὀλίγας αὐτῶν δυνάμεις, καὶ ὅ,τι ἤτον ἀνάγκη νὰ ἔχουσιν· οἱ δ' ἐχθροὶ βοηθούμενοι πάντοτε, ὡς προείπα, μὲ διαφόρους καὶ πολλὰς βοηθείας ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, προχωροῦν πάντοτε, καὶ ἡμεῖς κινδυνεύομεν.

Ὁμοῦ μὲ τὸν κίνδυνον ὅμως ἔχομεν καὶ τῶν ἄλλων τὰς κατακρίσεις ἀδίκως, ὅτι εὐρίσκομεθα ὅπως εὐρίσκομεθα, διὰ τὰς διχονοίας καὶ πάθους μας. Αὕτη, φίλε, μὴν ἀμφιβάλλεις ὀλότελα, ὅτι εἶναι κρίσις ἐσφαλμένη καὶ ἀδικος. Ἐάν καὶ ἡ Κρήτη ἐλάμβανεν μισρὸν μόνον μέρος ἰπὸ ὅσας βοηθείας τὰ λοιπὰ τῆς Ἑλλάδος μέρη καὶ ἀπὸ τοὺς ἰδιοῦς μας καὶ ἀπὸ τοὺς φίλους μας ξένους ἔλαβον, καὶ διοργανίζετο ἀπ' ἀρχῆς ἀπο χρησθήσῃ καὶ φόνιμον ἀνθρώπων, ἴτως (διὰ νὰ μὴν ἐκωβέβαια) δὲν εὐρίσκετο σήμερον, ὅπως βέπομέν πῶς εὐρίσκεται, καὶ ἐσφαλμένως δὲ ἤθελον ἐνεδύζονται καὶ οἱ κατοικοῖτες, ἢ ὡς φρενιάσι, ἢ ὡς ἀνάνδρῳ, ἢ ὡς . . . δὲν ἐξεύρω πῶς. Ἐνδέχεται, φίλε, νὰ ἐπολυλόγητα περισσότερον ἀπὸ ἔσσαν ἴτως ἀνηκεῖ εἰς ἐπιστολὴν! Ἑλλὰ γράφω εἰς φίλου μου, οἷος εἶσαι σι, δὲν φοβοῦμαι μήπως τὸν προξενήσω βίρος διὰ τὸ μακρὸς της· πάντοτε δ' ἐγνώριστα καὶ υπομνητικῶν καὶ περιέργων. Ὑγιαίνει καὶ ἄγα παμε. Τῇ 15. Ἰαν. 1824.

Εὐ Κρανιδίῳ

Ὁ φίλος σου

Κ. Νικολαΐδης Κρητ.

Ἡ Συνέχεια τῶν περὶ θρησκευτικῆς παρατηρήσεων ἔμεινε διὰ τὸ ἀκόλουθον φύλλον.

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι.

Φραγκλῆτος.

Μετολόγιον τῇ 22 Μαρτίου 1824.

Συνέχεια καὶ τέλος τῶν περὶ Θρησκεί-
ας παρατηρήσεων.

Εἰς τοῦτον βέβαια τὸν ἱερὸν πόλε-
μον ἂν ἐπέβημεν συμφορὰς, αἱ συμ-
φοραὶ αὐταὶ δὲν προήλθαν ἀπὸ τὴν φύ-
σιν τοῦ πολέμου, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἀκατα-
στασίαν μας, ἢ διὰ τὴν εἶπω τὸ ἀληθέσε-
ρον, προήλθαν ἀπὸ ἐκεῖ οὖς τοὺς τυραν-
νίσκους, οἱ ὅποιοι μὲ τὸ σχῆμα τοῦ χρι-
στιανισμοῦ καὶ μὲ τὸ ὄνομα τῆς ἐλευθε-
ρίας κἀμύουν, ὅσα ἔκαμναν καὶ ἀκόμη
χειρότερα, παρὰ ὅταν ἦσαν δούλοι καὶ
σύτρωφοι τῶν τυράννων, ἀρπάζουν, ἀ-
δικοῦν σπεύρουν τὴν διχόνοιαν, καὶ κα-
ταπαράτουν οἱ δειλαὶ τὴν κοινὴν πα-
τριδα, χωρὶς νὰ συλλογίζωνται ὅτι βάλ-
λουντες αὐτὴν εἰς κίνδυνον, κινδυνεύουν
αὐτοὶ νὰ ἀπολεσθῶσι κακῶς κακῶς, ἀλλ'
ὄχι ἡ Ἑλλάς· διότι βραχίων Θεοῦ τὴν
ὑπεραπείχεται· πλὴν εἰς μὲν τοὺς τοιού-
τους ἂς εὐχόμεθα μετάνοιαν καὶ διόρθωσιν,
ἢ εἰ μὲν μένωσιν ἀδιόρθωτοι, δὲς αὐτοῖς
Κύριε κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, καὶ ἐδῶ
καὶ εἰς τὴν μέλλουσιν κρίσιν.

Ἡμεῖς δὲ πρέπει νὰ ἐκρίζωμεν ὅσα
αἰτία δουλείας ἐπαρτήθησαν κατὰ καιρὸν
εἰς τὰς καρδίας τῶν ὁμογενῶν, καὶ νὰ
προλαμβάνωμεν ὅσα ὁ μετελεύθερος διά-
βολος ἤθελε ζητήσει νὰ σπεύρῃ ἀκόμη.
Καὶ ἐπειδὴ τὸ ἰσχυρώτερον μέσον διὰ νὰ
ἐμποδίσωμεν τὴν ἠθικὴν διαφθοράν εἶναι

ἡ Θρησκεία μας καὶ ἡ ὀρθὴ παιδεία, πρέ-
πει νὰ παρατηρήσωμεν ποίας δεισιδαιμονί-
ας καὶ συνηθείας ἐναντίας καὶ εἰς τὸ κα-
θαρώτατον πνεῦμα τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως,
καὶ εἰς τὴν ἐθνικὴν ἐλευθερίαν μας εἰτῇ-
ξεν εἰς τὴν ἀμώμητον ἐκκλησίαν τοῦ Χρι-
στοῦ, ἡ τυραννία καὶ ἡ λαοπλάνος ὑπό-
κρισις καὶ ἀπάτη· καὶ ὅλας ταύτας τὰς
ἀντιχρίστους δεισιδαιμονίας καὶ συνηθείας
νὰ τὰς ἐξορίσωμεν, καθὼς εἶναι οἱ ὀγκύ-
δεις καὶ τυραννικοὶ τίτλοι, τοὺς ἐποίους
ἔλαβαν οἱ Ἀρχιερεῖς ὑποκάτω ἀπὸ τὸν
ἀντίχριστον τύραννον, καὶ ἄλλα πολλὰ
τοιαῦτα, τὰ ὅποια εἶναι δι' ὅλου ἀνάρ-
μοστα εἰς τὴν ἀπλότητα καὶ πνευματικό-
τητα τῆς οὐρανοῦ ἡμῶν πίστεως. Ἀπὸ
τὰ διάφορα μέτα, τὰ ὅποια ἡ εὐσεβὴς
φρόνησις τῆς διοικήσεως ἤθελε μετα-
χειρισθῇ διὰ νὰ ἐξορίσῃ τὰς εἰταχθείας
δεισιδαιμονίας καὶ συνηθείας, καὶ νὰ προ-
λαμβάνῃ τὰς ἄλλας, εἶναι μὲ φαίνονται
καὶ τὰ ἀκόλουθα. Πρῶτον νὰ συσταχθῇ
χριστιανικὴ κατήχησις, εἰς τὴν ὁποίαν νὰ
περιλαμβάνωνται καὶ τὰ χρέη τοῦ πολί-
του πρὸς τὴν πατρίδα καὶ πρὸς τὸ ἔθνος
του, ὡς χρέη ἱερά. Δεύτερον νὰ ἐκλέ-
γουνται πνευματικοὶ καὶ ἱεροκλήρικες πε-
παιδευμένοι καὶ εὐσεβεῖς χωρὶς δεισιδαί-
μονίας καὶ τρίτον, τὸ ὅποιον εἶναι ἀπὸ
ὅλα τὰ ἄλλα κυριώτερον, ὡς πηγὴ πνεύ-
των, νὰ τεθῇ νόμος ὅτι εἰς τὸ ἔθνος

δὲν θέλει ἐμβαίνειν εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν τάγμα, ἂν δὲν ἐξεύρῃ τουλάχιστον τὴν γλῶσσαν, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι γραμμέναι αἱ ἱεραὶ γραφαί· τέταρτον, ὅσοι χειροτονοῦνται εἰς τὸ ἐξῆς διὰ τὴν ἱερατεῦσιν εἰς τὰς ἐκκλησίας τῶν πόλεων καὶ χωρίων νὰ εἶναι πρεσβύτεροι, καὶ ὅχι ἱερομόναχοι· πέμπτον, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἱερέων καὶ ἱεροδιακόνων νὰ προσδιορισθῇ ἀναλόγως μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν χριστιανῶν ἐκάστης πόλεως καὶ χωρίου· ἕκτον, νὰ προσδιορισθῇ ἐτήσιος μισθὸς ἐκάστου ἱερατεύοντος, ἢ μὲ συνεισφορὰν τῶν ἐνοριτῶν, ἢ ὅπως ἄλλως ἤθελε κριθῇ εὐλογον, διὰ νὰ λείψωσιν ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς μας τὰ αἷτια καὶ αἱ προφάσεις τῶν καταχρήσεων τοῦ χρηματισμοῦ, αἱ ὁποῖαι φέρουν σκάνδαλον εἰς τὰς ψυχὰς τῶν χριστιανῶν, καὶ ἐξουτελισμὸν εἰς τὸν ἱερατικὸν χαρακτῆρα.

Ἴσως ἤθελε μὲ εἰπεῖ κανεὶς, ὅτι δὲν εἶναι τώρα καιρὸς νὰ καταγινώμεθα εἰς τὰ τοιαῦτα· πρὸς τὸν ὁποῖον ζητῶν συγχώρησιν, ἀποκρίνομαι ὅτι ὁ πόλεμος δὲν πρέπει νὰ γίνεταί πρόφασις ἀμελείας, ἢ ἀδιαφορίας· βέβαια τὰ τοῦ πολέμου εἶναι τώρα τὰ κυριώτερά πάντων· διότι ἀπὸ τὴν ἀγαθὴν του ἔκβασιν κρέμονται ὅλα τὰ ἄλλα, καὶ ἐκκλησίαι καὶ κατὰστασις, καὶ τιμὴ καὶ ζωὴ· τὸ ὁμολογῶ, καὶ εὐχομαι καὶ φρονάζω, ὅτι διὰ ταύτην μάλιστὰ τὴν ἀγαθὴν ἔκβασιν πρέπει νὰ ἐξαλείψωμεν κάθε ἐσωτερικὴν διχόνοιαν, νὰ πνέσωμεν κάθε μικρὸν πάθος φιλαρχίας καὶ πλεονεξίας· νὰ εἴμεθα ὅλοι ἐν πνεύμα, μία καρδιά, τόσα δὲ γῆθη καὶ βραχίονες διὰ νὰ κρημνίσωμεν τὸ εἶδωλον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐθυσιαζόμεθα τόσους αἰῶνας ὡς πρόβατα ἀπωλείας. συγχρόνως ὁμοῦς πρέπει νὰ δουλεύωμεν εἰς τὰ θεμέλια τῆς ἐλευθερίας μας. Εἰς τὸν πρῶτον χρόνον ἐμπορούσαμεν νὰ δικαιολογηθῶμεν ἀπὸ τὸν δεύτερον ἄρχισαν αἱ δικαιολογίαι καὶ ὀλιγοσύνων· εἰς τὸ ἐξῆς δὲν μᾶς

μένει καμμία πρόφασις οὔτε ἐνώπιον Θεοῦ, οὔτε ἐνώπιον ἀνθρώπων.

Νικῶν δ' ὅτι πᾶσιν ἡμῖν μέλλει συνείσταν.

Ν. Βάμβας.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἡ ἐν Κρανιδίῳ νόμιμος Διοίκησις ἀνέλαβεν τὸ ἔργον αὐτῆς μὲ θαυμαστὴν δραστηριότητα· διὸ καὶ ὅλοι οἱ καλοὶ πατριῶται ἔχουν ἐλπίδας, ὅτι οἱ ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀγωνέες τῶν θείων λάβει τὴν καλὴν λίσην ἐκβασι.

Ἀκούομεν ὅτι εἰς τὴν Ἀλβανίαν μὲ ὅλον ὅτι ἐπικρατεῖ, μεταξύ τῶν ἀρχηγῶν τῶν ἀρμάτων μεγίστη διχόνοια, ὁ Ὁμὲρ πασας καταγίνεται εἰς ἐτοιμασίας πολεμικὰς, καὶ προπαρασκευάζεται νὰ εἰσβάλῃ καὶ ἐκ τρίτου εἰς ταύτας τὰς ἐπαρχίας. Τῇ ἀληθείᾳ λυπούμεθα βλέποντες, ὅτι τὰ κατὰ τὰς δύο προλαβούσας ἐκστρατείας παθήματα δὲν ἔγιναν ἀκόμη πρὸς αὐτὸν μαθήματα.

Ὁ Ἑλληνικὸς Τηλέγραφος κοινοποιεῖ σήμερον τὴν ἀκόλουθον εἰδήσιν.

Κατὰ τὰς ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως ἐσχάτας εἰδήσεις, ὁ ἐχθρικός στόλος ἦτον ἑτοιμὸς νὰ ἐκπλεύσῃ ἐκεῖθεν. Διεφνημίετο, ὅτι ἐμέλλε νὰ διαιρεθῇ εἰς δύο μέρη, ἐξ ὧν τὸ μὲν συνιστάμενον ἀπὸ μεγάλα πλοῖα, τοῦτέστι βαστέλα καὶ ἄλλα, θέλει περιπλέει τὸν Εὐξείνου πόντον διὰ νὰ ἐνεργήσῃ δύνανται ἐναντίον τῶν Περτῶν (ἐξ οὗ καὶ συναίγεται, ὅτι ὁ μετ' αὐτῶν πόλεμος τοῦ Σουλτάνου εἰσέτι δὲν ἔπαυσε) τὸ δὲ, συγκείμενον ἀπὸ διαφόρους φρεγάδας, βρεῖκια, καὶ πλοῖαρία φορτηγὰ, καὶ διοικούμενον, ὡς λέγεται, παρὰ τοῦ ιδίου καπ. Πατᾶ, παρ' οὗ ἐδιοικεῖτο καὶ πέρυτι, θέλει ἐκπλεύει εἰς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος κατὰ τῶν Ἑλλήνων.

Θαυμάζομεν, πῶς ἡ ἁντυχὴς ἐκβασίς τῆς περυσινῆς ἐκστρατείας τοῦ αὐτοῦ καπ. Πατᾶ

δὲν ἀντεμείφθη κατὰ τὴν συνήθειαν τοῦ
Σουλτάνου μὲ τῆς κεφαλῆς του τὴν ἀ-
φαίρεσιν.

Ἀπόσπασμα γραφῆς ἐκ Λουδίου ἀπὸ τὰς
17 Φεβρουαρίου.

Τὸ δια' τοῦς Ἕλληνας πραγματευθὲν
δάνειον ἐπιδόθη μὲ ἐν ἀπὸ τὰ ἐδῶ ὡ-
πολιτικώτερα ἐμπορικὰ ὁσπτήτια ὑπὸ συμ-
φορῶτά τινι καὶ ἀπροσδόκητον συμφωνίαν
τοῦτέσι πρὸς 59 τοῖς ἑκατὸν, κατὰ τὴν
ἐπίεικον καταστάσιν ἀληφῶσι καθαρά 56.
Πρὸς ἡμερῶν τινῶν ἐπραγματεύθη δάνειον
τοῦ Μεξικικοῦ πρὸς 58 τοῖς ἑκατὸν, μ' ὅλον
ὅτι δὲν ἀγνοεῖτε ὅποια διαφορὰ μεταλαβεῖ.
Τῆς ὠφελείας ταύτης τὴν χάριν χρεωστοί-
μεν εἰς τὴν ἐνταῦθα Ἑλληνικὴν ἐταιρεί-
αν, καὶ ἰδιαίτερος εἰς τὴν ἄσκον προ-
σπάθειαν τοῦ κυρίου Βοβρύκη. Ἡ ῥη-
θεῖσα Ἑλληνικὴ ἐταιρεία συμφώνως μετὰ
τῆς ἐπιτροπῆς ἔκρινε συμφέρον νὰ σαλῶ-
σι τὰ χρήματα πρὸς τοὺς εὐγενεῖς Ἀδρῶν
Βύρων, συνταγματάρχην Στανχώπον καὶ
ἕνα ἄλλον Ἀγγλον συνταγματάρχην εὐ-
ρισκόμενον εἰς Κορφοῦς (τοῦ ὁποίου ἀ-
γνοούμεν τὸ ὄνομα) ὑπὸ τῶν ἐξουσίαν
καὶ θέλησιν τῆς Διοικησέως. Ὁ δὲ
σκοπὸς τῆς τοιαύτης προνοίας εἶναι νὰ μὴ
ἐποπείσωσιν εἰς χεῖρας τῶν ἀντιπατριωτῶν,
ἀλλὰ νὰ χρησιμεύσωσι πρὸς ὄφελος τοῦ
ἔθνους.

Φαίνεται, ὅτι ἡ θεία πρόνοια βοηθεῖ
τὸ γένος μας, καὶ ἀποφασίσασα τὴν ἀνε-
ξαρτησίαν μας, ἐκτελεῖ θαύματα.

Τὸ ῥηθὲν δάνειον ἀρχισε νὰ πραγμα-
τεῖται ἐνταῦθα μὲ ἐν τοῖς ἑκατὸν προ-
σβλήκῃ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ἐμάθομεν μὲ λύπην ἀνέκφραστον, ὅτι
ὁ Χριστιανικώτατος Ἀσιατικὸς Θεατὴς ἡ-
σθένησεν ἐξ αἰτίας τοῦ τρόμου, τὸν ἐπι-
βουλεύσας εἰς τὴν ψυχὴν του ἡ εἰδησις,
ὅτι ὁ Μέγας Βεζίρης καὶ τῆς Αἰγύπτου

ὁ ἀντιβασιλεὺς μέλλου νὰ ἐκστρατεύσωσι
κατὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ διὰ ξηρᾶς καὶ
διὰ θαλάσσης. Ἡκούσαμεν μάλιστα, ὅτι
ἡ ἀσθένειά του εἶναι εἶδος ἀποπληξίας, ἡ ὁ-
ποία ἐσκλήρυνε τὸν ἐγκέφαλόν του, καὶ τὸ
μυῶδες ἐκεῖνο μέρος τοῦ σώματος τὸ λε-
γόμενον καρδιά. Ἡ διαθήκη, τὴν ἐπείαν
ἔκαμεν εἰς τὴν ἀσθένειάν του, ἐμπεριέχει
καθὼς λέγουσιν, μίαν πολιτίμου ὠρεαν πρὸς
τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, ὅλας δηλαδὴ τὰς
πανταχοῦ διαδεδομένας Χριστιανικώτατας
ἐφημερίδας του.

Ἡκούσαμεν, ὅτι ὁ Βεκίρ ἀγὰς τῆς
Πρεβέζης, ὅστις προλαβόντος εἶχεν ἀ-
ναχωρήσει ἀπὸ τοῦτο τὸ φρούριον, ἐμ-
νήθη ἐσχάτως ἀπὸ τοὺς ἐκεῖ μέινοντας
ἀγάδες νὰ ἐπιστρέψῃ ταχέως, διότι οἱ
Ἕλληνες τῆς πόλεως ταύτης ἔζησαν τὴν
σημαίαν τῆς ἐλευθερίας. (Ἡ ἀνωτέρω εἰ-
ρησις ἔχει χρεῖαν ἐπικυρώσεως).

Ἀπὸ τὸν εἰς Π. Πάτρας ὀθωμανικὸν
τόλον τρεῖς φρεγάτται καὶ ἐν Βρίκειν ἐ-
ξέπλευσαν σήμερον ἀπὸ τὸν κόλπον, ἐπὶ
σκοπῇ, φαίνεται, νὰ περιέλθωσιν ὀλίγον
ἐπιπλεῖν εἰδὼν τὸν καιρὸν καλλίστον.
Διὸ καὶ ὅταν μετὰ τὴν μεσημβρίαν ἀρ-
χιστε νὰ πνεῖ ὀλίγος νότος, πάλιν εἰσέ-
πλευσαν εἰς τὰς Πάτρας. Ὁμολογητέον
ὅμως, ὅτι οἱ ὀθωμανοὶ κυβερνῆται ἔχουν
μεγαλεψυχίαν ἀξιοθαύμαστον. Μίαν ἡμέ-
ραν, καθ' ἣν ἐλήφθη καὶ μετ' ὀλίγον ἀ-
πελύθη ἐν πλοιάριον Ἰονικὸν ἀπὸ μίαν φρε-
γάτταν Τουρκικὴν, ὁ κυβερνήτης τῆς φρε-
γάτας ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν κυβερνήτην τοῦ
πλοιαρίου ἐν ἐνδεικτικὸν ἔγγραφον μετὰ τὴν
ἐξῆς εὐνοίαν· ὅτι ὁ ὀθωμανικὸς κυβερ-
νήτης, μ' ὅλον ὅτι ἦτον μακρὰν ἀπὸ τῶν
Π. Πατρῶν τὰ κανόνια, κατώρθωσε μὲ
μόνην τὴν φρεγάταν του νὰ πιάσῃ τὸ Ἰο-
νικὸν πλοῖον. Ὁ Γραικὸς τὸν ἠρώ-
τησε διατι ζητεῖ ἔγγραφον τοιοῦτον· δὲν
ἠξέυρει, ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὸν ὁ ὀθωμα-

νός, ὅτι ἐνδέχεται νὰ γένωπατᾶς, ἔχων τοιοῦτον ἔγγραφον ἀνὰ χεῖρας;

Μετολόγγιον) Τριακόσιοι Τούρκοι ἰππῶς ἐξήλθον ἀπὸ Ναύπακτου καὶ ἐπροχώρησαν μέχρι τῆς κακῆς σκάλας· οἱ συνιστῶντες τὴν φυλακὴν ἐκεῖνου τοῦ μέρους Ἕλληνες τοὺς ἐκτύπησαν· οἱ δὲ Τούρκοι φοβηθέντες διὰ τὸ ἀπροσδόκητον, ἐπέσρεψαν παρευθὺς.

Τὸ πολεμικὸν τῶν Ἑλλήνων πνεῦμα ἐπαγρυπνεῖ μὲ Ἀρχαὺς ὅμμασις ὅλας τὰς διὰ ξηράς καὶ θαλάσσης τοῦ ἔχθρου παρασκευάς. Περιμενεῖν ὅλοι ἐκεῖνη τὴν στιγμήν ὡς ἡξέουρτες εἶναι πρᾶγμα ἀναστέφοντο. Ὅλοι εἶναι ἐνθουσιασμένοι ἀπὸ τὰ πλέον εὐγεῖη αἰσθήματα· εἶναι ὅλοι πεπεισμένοι ὅτι ἐὰν γενναίως ἀντισταθῶσι καὶ εἰς τὰς τελευταίας ταύτας τοῦ τυράννου δυνάμεις, θέλουν ἀτφαλῆσαι διὰ παντὸς τὴν γῆν τῶν πατέρων τῶν τὴν ὁποίαν ματαίως ἤρπαξαν στρατεύματα τὰ ὁποῖα ποτὲ εἰς αὐτοὺς τοὺς τόπους δὲν ἐσυστήθησαν, καὶ οἱ ὅποιοι ἐξοσποτέδευσαν μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ τοὺς ἐξολοθρεύωσι, καθὼς οἱ Νομάδες ὅταν εὐρίσκωσι τοὺς ὠραίους καὶ παχεῖς διὰ τὰ πέρμιά των λειμῶνας.

Ὁ Πατᾶς τῆς Σκόνδρας ἐφθασεν εἰς Ἑλμπατᾶν· οἱ Μπέιδες καὶ ἀγάδες τῶν Ἰωαννιῶν συνέρχονται διὰ νὰ βουλευθῶσι καὶ νὰ ἐνεργήσωσι καὶ τρίτην κατὰ τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος ἐπιδρομὴν. Εἰς ὅλας αὐτὰς τὰς ἐτοιμασίας ὁ Ἕλλην τῆς Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας σέκεται πάντῃ ἀφοβος, ἐπεὶ γινώσκει μὲ ποίους καὶ περὶ ποίου μέλλει νὰ πολεμήτῃ.

Αἱ νῆοι τῆς Ὑδρας Σπετζίων καὶ Ψαρῶν ἐτοιμάζουσιν τὸν Ἑλληνικὸν μάς στόλον, ὅστις εὐτυχῶς καθ' ὅλας του τὰς ἐκστρατείας ἐθιμάμβευσε κατὰ τῶν ἀψύχων καὶ ἀνάνδρων ἐθνομικτικῶν κολοσσῶν· ὡς ἔλθωσι, φωνάζουσιν ναθημερινῶς οἱ ναῦται μας· ὡς ἔλθωσιν ἀλόμη καὶ αὐτὴν τὴν φορὰν διὰ νὰ μάθωσιν ὁποῖα κατορθοῦσιν ἄνδρες

ἐλεύθεροι ἐναντίον χεῖνων αἰδομένων.

Τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα πανταχοῦ τρέφει τὰ σωτηριώδη ταῦτα φρονήματα. ὁ λαὸς ἐπιθυμεῖ καὶ θέλει νὰ ᾔσῃ ἐλευθερος. Θέλει νὰ γενῇ ἔθνος τίμιον, ἔθνος οἷον ἐξάβη τὸ τῶν προσγόνων του, καὶ τέλος καλοὶ ἄνθρωποι καὶ καλοὶ πολῖται.

Ἄλλα διὰ συνεργείας τοῦ πονηροῦ θαίμονος δὲν λείπουσιν ἀναμεταξύμας, καὶ ἄνθρωποι μιτόκαλοι καὶ ἀντιπατριῶται, οἱ ὅποιοι ὑπὸ τὸ ὄνομα Χριστιανοῦ ζητοῦσι νὰ οὐτικαταστήσωσι τοὺς Σατράπας καὶ Οὐλεμάς. Τὸ ἔθνος γινώσκει αὐτοὺς κάλλιστα. Τί ἐλπίζουσι νὰ ἀποκτήσωσι λοιπὸν αὐτὰ τὰ ἀνθρωπάκια; ὅχι ἄλλο βέβαια παρὰ τὴν καταφρόνησιν τῶν Ἑλλήνων, τὸ μῖτος των, καὶ τέλος, ὅταν ἀκακοπραξίαι των δημοσιευθῶσι, τὸν ἐξοστρακισμόν ἢ τὸν θάνατον.

Οἱ Ἕλληνες δὲν θέλουν ὀπισθοδρομήσει πλέον· πόλεμος ἐπιστηριγμένος εἰς τὰ πλέον βέβαια τῆς δικαιοσύνης καὶ ἀνθρωπότητος δικαιώματα, καὶ διαρκῶν τέσσαρα ἡδὴ ἔτη θέλει κάμει λαμπράς εἰς τὴν πρόδους. Οἱ Ἕλληνες ἔχουν Διοίκησιν, καὶ (χάρει τῇ θεῇ προνοίᾳ) ἡ Διοίκησις αὕτη φαίνεται τῷ ὄντι ἀξία ἐνὸς ἐθνοῦ τὸ ὁποῖον θέλει νὰ ὑψωθῇ εἰς τὸν βαθμὸν, ὅπου ἦν καὶ πρότερον. Τί ἔχουσιν λοιπὸν νὰ φοβῶνται; Τοὺς Τούρκους, ἢ τὴν γνώμην των; Οὐδὲν βέβαια. ἐπειδὴ ὅσον διὰ τοὺς πρώτους· οἱ Ἕλληνες εἶναι γενναῖοι τῆς πατρίδος ὑπεραττίσται· διὰ δὲ τὸ δεύτερον ἔχουν τὴν ἰσوریαν τὸν μέγαν καὶ ἀληθῆ τοῦ κόσμου κριτὴν, καὶ ὅλα τὰ συμβεβηκτικά,

Λόνδρα 4 Ἰαν. 1824.) Εἰς τὸ Μάνκεσερ ἐσυστήθη μία ἄλλη φιλελληνικὴ ἐταιρεία, τῆς ὑποίας τὰ ἀποτελέσματα προχωροῦσι καθημερινῶς μὲ συνεχείαν. Μία συνεισφορά, ἀπὸ τετρακοστίας λύρας σερλίνας, ἐσυνάχθη ἕως τῶρα, καὶ ἐλπίζομεν νὰ

αὐξήσῃ πολὺ περισσότερον, Ὁ Κ Βλακί-
ρερ εὐρίσκεται παρὼν εἰς τὸ Μάνκεσερ, καὶ συμβοηθεῖ τὴν ἐταιρείαν αὐτήν καὶ διὰ μέ-
σου τῶν πληροφωρῶν ὅπου τῆς ὕλει, καὶ διὰ μέσου τῆς ἰδιαιτέρας του δραστηριότητος.

(Τίμης)

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι.

Φραγκλῖνες.

Μισολόγγιον τῇ 26 Μαρτίου 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Μισολόγγιον) Ἐπτά πολεμικά πλοῖα πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐλβήκαν ἀπὸ τὸν κόλπον, καὶ ἦσαν ἐδῶ ἀραγμένα, τὴν 22 τὸ πρωὶ πάλιν εἰσεπλευσαν.

Τὸ πῶμα τῶν Σουλτανῶν εὐρίσκεται ἀκόμη εἰς Ξηρόμερον. Τὴν 21 τοῦ τρέχοντος ἀνταμώλησαν οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ἀρμάτων Βάλτου καὶ Ξηρομέρου μετὰ τοὺς ἀρχηγούς τῶν Σουλτανῶν εἰς Μπαμπίνι, διὰ τὰ συντηρῶσι περὶ τῆς ἐκστρατείας, καὶ νὰ λάβωσι ἐκ συμφώνου τὰ ἀρμοδιότερα μέτρα.

Τὴν ἐπέραν τῆς 22 ἐφθάσαν γραμματα τῆς Διοικήσεως ἀπὸ Κρανιδίου μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦτο καὶ ἡ κατωτέρω πρὸς τοὺς προκρίτους τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος ἐπιστολὴ εἰς ἀπάντησιν τῆς ἀπὸ 1 Ἰαν. ἀναρρῶς τῶν.

Περ. β'.) ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ
ἀρ. 516.) ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα

Πρὸς τοὺς φιλογενεστὰς Προκρίτους τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος.

Μὲ πολλὴν εὐχαρίστησιν ἀνέγνωσεν ἡ Διοίκησις τὴν ἀπὸ 20 Φεβρουαρίου ἀναφορὰν, εἰς ἣν εἶδεν, ὅτι ἐγινε πασιθῆλος, καὶ εὐχάριστος ἡ ἐπ' ἀγαθῷ αὐτῇ ἀλλοιῶσις τῶν διοικητικῶν μελῶν. Ἡ Διοίκησις, Κύριε, ἡξέυρει ὅλα τὰ

κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν ἀκριβῶς· ἔλαβεν ὅλην τὴν ἀπαιτουμένην πρόνοιαν, καὶ ἤδη καταγίνεται νὰ ἐπιταχύνῃ τὰ μέσα· μὴν λείπετε ὁμῶς καὶ ἡ φιλογενιά σας ἀπὸ τοῦ νὰ χορηγῇτε εἰς τὰς ἀνάγκας τὰ δυνατά σας μετὰ μὲ ὅλην τὴν ἀπαιτουμένην ἑλληνικὴν προθυμίαν. Ἐχετε τὸν καλὸν πατριώτην Κύριον Α. Μαυροκορδάτον, ὅστις ἡξέυρει νὰ σᾶς ἐδηγῇ, καὶ εἰς τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα, καὶ εἰς τὴν ἀληθῆ δοξάν· εἰς τὸν τόπον σας ἀρχίσαν τὰ εὐγενῆ καὶ λαμπρὰ παραδείγματα, τὰ ὅποια θελοῦν φωταγωγηθεῖν τοὺς Ἕλληνας εἰς τὴν ἀληθῆ εὐτυχίαν τῶν· φιλοτιμηθεῖτε λοιπὸν, ὥστε μὴδ' ἀτομικὴ ἐξαίρεσις νὰ γενῇ. ὕγιαίνετε.

Εν Κρανιδίῳ τὴν 4 Μαρτίου 1824.
(Τ. Σ.) Ὁ Πρόεδρος Γεώργιος Κουντουριώτης. Παναγιώτης Μπότσης. Ἰωάννης Κολέτης. Ἀναγνώστης Σπυλιστάκης. Νικόλαος Λόντος. Ὁ προσωρινὸς Γεν. Γραμματεὺς Π. Γ. Ρόδιος.

Κρανιδίου 5 Μαρτ. Εἰδήσεις ἐπίσημοι.

Ἡ Διοίκησις, ἥτις ἀπερχοιτο νὰ βῇ ἐν Φρουρᾷ ἰδικῆς τῆς εἰς τὸ Παλαμίδι, καὶ νὰ μεταβῇ ἡ Ἰδιὰ εἰς Ναύπλιον, εἰς δὲ ὁ μετὰ τοῦ φρουρχοῦ ἡθελε δειξέι ἀπειθεῖαν, νὰ τὸν ἀπολειπθῇ διὰ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης· ἔκαμεν ὅλας τὰς ἀναγκαίους προετοιμασίας καὶ πῶς ἐπὶ

εδρες τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, Κύριος Γ. Κουντουριώτης ἐπέβη εἰς τὸ πολεμικὸν πλοῖον τοῦ ναυάρχου Μιαούλη, διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν λιμένα τοῦ Ναυπλίου καὶ νὰ ἐκτελέσῃ αὐτὴν τὴν ἀπόφασιν.

Πλεῖστα ἱκανὰ τοῖς ἐχθροῦ πολεμικὰ καὶ φορτηγὰ ἐκβήκων ἀπὸ τὸν Ἑλλήσποντον, τὰ ὅποια ἴσως διευθύνονται εἰς Ἀλεξάνδρειαν, διότι κηρύττεται ὡς ἀληθεῖς, ὅτι ὁ Μεχμέδ-Ἀλῆς Σατράπης τῆς Αἰγύπτου, ἐδέχθη παρὰ τοῦ Σουλτάνου τὴν ἀρχιστρατηγίαν.

Σήμερον ἐπέσρεψαν ἀπὸ Κρήτην οἱ ἀπεσταλμένοι παρὰ τῆς Διοικήσεως διὰ νὰ πληροφορηθῶσιν αὐτοφεί τὴν ἀληθῆ κατὰστασιν ταύτης τῆς νήσου· αἱ πληροφορίαι, τὰς ὁποίας ἔδωσαν εἰς τὴν Διοίκησιν, δὲν εἶναι τόσον εὐχάριστοι. Ὁ λαὸς τῆς Κρήτης δὲν εἶναι τόσον μάχιμος, διότι ἐπὶ τῆς τυραννίας, ἐκτὸς τῶν Σφακιανῶν, οἱ ἄλλοι δὲν εἶναι πολλοὶ τὸν ἀριθμὸν, καὶ οἱ ἄλλοι δὲν ἀπλοφροῦσιν. Εἰς τὴν ἐλευθέρωσιν τῶν δύο σηματικῶν ἐπαρχιῶν Σελήνου καὶ Κισσάμου, κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, συνέτρεξε περισσότερον τὸ σῶμα τῶν ξένων Ἑλλήνων τὰ ὅποια εἶχε μεθ' ἑαυτοῦ ὁ ἀρμοστής Κ. Ε. Τομπάζης· ἀλλ' αὐτὸ τὸ σῶμα, μὴ λαμβάνον τοὺς μισθοὺς του τακτικῶς διὰ τὴν ἑλλειψιν τῶν χρημάτων, ὠλιγόσεν πολὺ, καὶ διὰ τοῦτο καὶ καμμία ἀντίστασις ἀξιώλογος εἰς τὰς καθημερινὰς ἔρμας τῶν ἐχθρῶν δὲν ἔγινε, καὶ οὗτοι ἐσχάτως ἐπροξένησαν μεγάλην φθοράν εἰς τοὺς χριστιανούς. Μ' ὅλον ὅτι ἐλλήνῃ βοήθειαν χρειάζονται οἱ Κρήτες διὰ νὰ λάβωσι πάλιν τὴν ὑπεροχὴν εἰς τοὺς ἐχθρούς, καὶ νὰ τοὺς ἀποκλείσωσιν εἰς τὰ φρούρια· εἶναι ἐπαινετὴ ἡ ὑπομονὴ καὶ ζῆλος τοῦ Κυρίου Ε. Τομπάζη καὶ τινῶν προκρίτων τῆς νήσου, οἱ ἅνθρωποι εἰς τοῦτον τὸν κίνδυνον, καὶ εἰς τὴν ἐσχάτην χρηματικὴν ἔνδειαν, μετεχειρίσθησαν καθ' ἕνα τρόπον διὰ νὰ οἱ

κουμώσωσιν ὀλέγκηματα καὶ νὰ τείλουν εἰς Ὑδραν καὶ Πέττας, ζητοῦντες δέκα ἢ ἑνδεκα πλοῖα· ζητοῦν δὲ ξεχωριστὰ καὶ ἀπὸ τὴν Διοίκησιν μὲ ἰδιότητος ἑξοδα νὰ στείλῃ 1500 μισθωτοὺς στρατιώτας. Αὐτὴ ἡ βεβήθεια εἰς φθάσῃ ἐν καιρῷ, καθὼς δὲν ἀμφιβάλλομεν, ἡ Κρήτη καταστάνεται ἐκτὸς κινδύνου.

Ἀπάντησις τοῦ Βουλευτικοῦ εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Κυρίου Ἀνδρέου Ζαίμη (ἴδε ἀρ. 12)

Περ.β'.) ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ
ἀρ 685.) ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Βουλευτικὸν Σῶμα.
Πρὸς τὸν Πανεγγενέστατον Κύριον
Ἀνδρέαν Ζαίμη.

Ἀνεγνώσθη ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ ἡ ἐπιστολὴ σας ἐκδομένη τῇ 27 Ἰαννουαρίου μηνός, δ' ἧς ἐξαιτεῖσθε τὴν παραίτησίν σας ἐκ τοῦ Ἐκτελεστικοῦ χώρου, εἰς ὃν ἡ Πατρίς Σᾶς ἐξελέξατο, καὶ τὸν ὁποῖον πρὸς εὐχαρίστησιν αὐτῆς καὶ τιμὴν τοῦ ὑποκειμένου Σας ἐπέσχετε ἀξίως, ἀναδειχθέντες μὲ ὅσα χαρακτηρίζουσι τὸν φρόνιμον, εὐπειθῆ καὶ ἐνάρετον πατριώτην.

Ταῦτα εἰδὸς τὸ Βουλευτικὸν (Σᾶς ὁμολογεῖ, Κυριε, τὸ ἀληθὲς αἶσθημά του) ἐδυσκολοῦν τὰ μέγιστα νὰ συγκατανεύσῃ εἰς τὴν αἴτησίν Σας, καὶ ἐς βέβαιον, ὅτι, ἂν δὲν ἀπέβλεπεν εἰς τὸ νὰ Σᾶς εὐχαρίστησῃ, καὶ εἰς τὸν πεπεισμένον, ὅτι καὶ ἄλλως δουλεύοντες τὴν Πατρίδα, θέλει χρησιμεύετε τὰ μάλιστα, τὸ ἀποτέλεσμα τῆς σκέψεως τοῦ Βουλευτικοῦ ἤθελεν εἶναι ἡ ἀρνήσις· ἡ δὲ ἀδυσχερὴς ἐλπίς καὶ μείζονας τῶν μέχρι τοῦδε ἐκδουλεύσεών Σας πρὸς τὴν Πατρίδα, ἀναμένει τὴν ὥραν νὰ σείῃ καὶ δημοσίως τὸν πολλὰς εὐφημισθέντα εἰς τὸ τοῦ ἔθνους

πρακτικά Κύριον Ἀνδρέαν Ζαήμεν.

Τῇ 25 Φεβρ. 1824 ἐν Κρανιδίῳ.
(Τ, Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος Βρισθένης Θεο-
δόρητος. Ὁ ἀ. Γραμματεὺς Ἰωάν-
νης Σκανδαλίδης.

Αἱ πανταχοῦ διαδοθεῖσαι λυπηραὶ τῆς
Κρήτης εἰδήσεις ἔκαμαν μεγάλην προσβο-
λήν εἰς τὰ πνεύματα τῶν Πατριωτῶν,
καὶ ζωηρὰ ἐνεχάραξαν εἰς τὰς Καρδίας των
τὴν λύπην καὶ τὴν ἀπελπισίαν. Μέγα
δίκαιον ἔχομεν, ἄνδρες Ἕλληνες, νὰ λυ-
πώμεθα ἀκούοντας τὰς τραγικωτάτας εἰδήσεις
τοσούτων χιλιάδων ἀδελφῶν μας, ἐξ ὧν
οἱ μὲν ἐσφάγησαν ἀπὸ τῶν ἀπανθρωπῶν
Βαρβαρῶν τὴν μάχαιραν, οἱ δὲ ἠχμαλω-
τίστησαν, καὶ ἐπωλήθησαν εἰς τὴν γῆν τῶν
Ἀφρικανῶν, καὶ ἄλλοι τέλος πάντων ἐλε-
εινῶς ἀπέθανον εἰς ὄρη καὶ εἰς τὰ σπή-
λαια ἀπὸ τὰς βατάνους καὶ ταλαιπωρίας
τῆς πείνης καὶ τοῦ ψύχους. Πόσον σκληρὸν
εἶναι νὰ σερῶμεθα ὑπὲρ τὰς πεντήκοντα
χιλιάδας Ἑλληνῶν ψυχὰς, αἱ ὁποῖαι ἐλε-
εινῶς ἀπόλλυνται διὰ νὰ χρησιμεύσωσι
μόνον καὶ μόνον εἰς χορτασμόν τῆς ἀχορ-
τάσου λύττας τῶν αἰμοβόρων λύκων τῆς
Πατρίδος μας, καὶ διὰ νὰ εὐχαρισήσωσι
τὰ αἰσχρὰ καὶ ἀτελήγη πάθη τῶν
διεφθαρμένων ἐπαδῶν τοῦ αἰσχίσιου
Μωάμεθ! Πόσον σκληρὸν νὰ σερῶμεθα
τὴν δεξιὰν χεῖρα τῆς Ἑλλάδος, τὴν ὁποί-
ου ὅταν θεῷ θέλοντος, ἀναγεννηθῶσι νέοι
Φειδίαι, μὲ βαθεῖς ἀνασπαραγμοὺς θέλουσι
τὴν ζωγραφίζει ὑπὸ τὸ σχῆμα γυναικὸς,
ἡ δεξιὰ τῆς ὁποίας χεὶρ νὰ λείπῃ! Πόσον
σκληρὸν νὰ σερῶμεθα μίαν νῆσον, ἡ ὁποία
διὰ τῶν ἀφθόνων προϊόντων της ἤθελε
χορηγεῖ ἐτησίως τὴν πλέον μεγάλην χρη-
ματικὴν ποσότητα εἰς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον!
ἀλλὰ πλέον σκληρὸν, πλέον αἰσθαντικόν,
καὶ ὅπως ἀνάξιον τῆς τιμῆς μας εἶναι τὸ
νὰ ἀκούωμεν ὅτι ὀκτακισχίλιοι ἐχθροὶ ἡ-
ξιώθησαν νὰ κατεξουσιάζωσι καὶ νὰ ὑπο-

δουλώσωσι μίαν ἐλόκληρον Κρήτην!

Ἐκ τοῦ τραγικωτάτου τούτου συμβάντος
διοικοῦντες καὶ διοικούμενοι θέλομεν δι-
δαχὴν ὅποια κατὰ ἐπιφέρει ἡ ἀμέλεια καὶ
κατόχρησις τῶν ἱερῶν ἐκάστου πρὸς τὴν
πατρίδα χρεῶν. Τὸ παράδειγμα τῶν συμ-
φορῶν τῆς νήσου ταύτης θέλει μαζὺ ὠφελή-
σει νὰ κινηθῶμεν εἰς τὸ μέλλον μὲ τὴν
πλέον ἀπαρσάβατον ἐκτελετὴν τῶν χρεῶν
μας τούτων, καὶ οὕτω διὰ τῆς συμπνεσίας
καὶ προγονικῆς μας γενναιότητος δὲν θέ-
λομεν χάσει εὐδεμίαν ἐλπίδα νὰ ἀποδιώξω-
μεν τὴν βδελυραὴν τοῦ Μωάμεθ σημαίαν
ἀπὸ τὴν πατρίδα τοῦ Μίνωος. Τῆς νο-
μιμοτάτης καὶ Σεβαστῆς ἡμῶν Διοική-
σεως ἡ πρόνοια, μικρὰ ἀπὸ τῆς ἄλλης
Ἑλλάδος στρατιωτικὴ καὶ ναυτικὴ βοήθεια,
καὶ τέλος, τὸ μόνον ὅπου περὶ δὲν πρέ-
πει νὰ παραβλεφθῇ, ἀρχηγὸς ἀξίος καὶ ἑ-
μπειρος νὰ διευθύνῃ τὸν στρατὸν εἰς τοὺς
κατὰ γῆν πολέμους, ἱκανὸς νὰ συγκεν-
τρώτῃ τὰς ἐντοπίους δυνάμεις, καὶ νὰ βρά-
λῃ εἰς τὰς εἰς τοὺς λευκορίτας, εἶναι τὰ
πλέον ἱκανὰ μέσα διὰ νὰ ἀπολαύσωμεν
τὸν ἱερὸν μας τοῦτον σκοπόν.

Οἱ ἑνοπλοὶ τῆς νήσου ταύτης Ἕλλη-
νες εἶναι διπλάσιοι παρὰ τὰ τουρκικὰ ἐν-
τόπια καὶ Αἰγυπτιακὰ στρατεύματα. ἀλλ'
ὅλοι γνωρίζομεν ὅτι τῶν ἀπίστων ὀθωμα-
νῶν ἡ τυραννία ἐκεῖ ἐνεργεῖτο μὲ περισσ-
τέραν θηριώδη ἀγριότητα καὶ ἀπανθρωπί-
αν παρὰ εἰς τὰ λοιπὰ τῆς Ἑλλάδος μέρη,
ὅθεν ὁ τοσούτον σκληρὸς ζυγὸς κατήντησεν
ὥστε τῶν Κρητῶν τὰ πνεύματα καὶ φρονή-
ματα νὰ ᾔναι ἀπλὰ, ἀδύνα καὶ νὰ μὴν
ἐκτείνωνται τοσούτου εἰς ὑψηλὰς καὶ ἐλευ-
θέρας ιδέας· ὅταν ὁ μῶμος συνοδευθῶσιν,
ὡς εἴπομεν, τί ἤθελον δυνηθῇ νὰ κατορθώ-
σωσιν ὀκτακισχίλιοι ἐχθροὶ, καὶ μάλιστα εἰς
τὴν ἔκτασιν τῆς Κρήτης; θέλουσι κλει-
σθῇ ἀφεύκτως εἰς τὰ τεῖχη των. καὶ ὅταν
ἅπαξ πολιορκηθῶσι τὰ φρούρια, καὶ συ-
ναχθῶσιν ἐν τῇ ἐν μόνον ἔτος τὰς

Θυμικά εἰσδηήματα, τὸ ταμείον τῆς Κρήτης θέλει εἶναι εἰς κατάστασιν· νὰ πληρῶνῃ τὸλον ἐλέγκηρον διὰ τὰ τὴν φυλάττη καὶ τὰ πολιτορικὴ τὰ φρουρίαι της, καὶ νὰ ἔχῃ καὶ ὅσους κατὰ ξηρὰν χρειάζεται μισθωτοὺς γρατιώτας.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣ ΕΙΣ.

Ὁ ΣΤΑΤΕΣΜΑΝ ἔφημευ τῆς Λόνδρας κατὰ τὴν 12 Ἰανουαρίου ε. ν. περιέχει τὴν ἐξῆς ἀξιοσημείωτον εἰδησιν περὶ τῆς Βρασιλίας.

Τὰ τελευταῖα γράμματα ἀπὸ Ρίο-Γιανέiron τῆς 27 Νοεμβρίου φανεροῦν, ὅτι κατὰ τὰ μέτρα τὰ ὅποια ἔλαβεν ὁ νέος Αὐτοκράτωρ τῆς Βρασιλίας, δὲν μένει πλέον ἀμφιβολία, ὅτι ὁ σκοπὸς του εἶναι ἢ νὰ διαφυλάξῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατρὸς του τὸ πλούσιον βασιλεῖον τῆς Βρασιλίας, ἢ νὰ λάβῃ ὁ ἴδιος τὴν ἀπόλυτον ἐξουσίαν εἰς αὐτὸν τὸν τόπον. Φαίνεται, ὅτι ὀλίγας ἡμέρας πρὶν γραφοῦν τὰ ῥηθέντα γράμματα, διέλυτε τὴν νομοθετικὴν συνέλευσιν, εἰς καιρὸν ὅπου αὐτὴ κατερίνετο εἰς ἐν οὐτωδέσκατον ὑποκειμένου δηλαδὴ εἰς τὴν σύστασιν ἑνὸς πολιτεύματος εἰς Βρασίλιαν, τοῦ ὁποίου τὰς βάσεις φαίνεται νὰ ἀπεδέχθη καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος Αὐτοκράτωρ. Οὗτος δὲν εὐχαριστήθη μόνον νὰ προσάξῃ τὴν ἀπλὴν διελυσιν τοῦ νομοθετικοῦ σώματος, ἀλλ' ἐκρίνευ ἀκόμη πρὶν νὰ διαρίτῃ νὰ βάλουν εἰς φύλαξιν καὶ ἐκεῖνα τὰ μέλη αὐτοῦ τοῦ σώματος, τὰ ὅποια ξεχωριστὰ ἐγνωρίζοντο, ὅτι ἔχουν φιλελεύθερα φρονήματα· αὐτὰ εἵπειτα ἐτυλλήφθησαν καὶ ἐσάλησαν μὲ ἕνα πλοῦν εἰς τὸ Χάβρε-δε-Γράς. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον διελύθη ἡ συνέλευσις, καθηρέθησαν οἱ μινιστροί, καὶ τὸν νέον μινιστέριον ἐσυντάθη ἀπὸ ὑποκείμενα τὰ ὅποια, ἀγχαλὰ νὰ ἔχῃσι δημοκρατικὰς ἀρχάς, μὲ ὅλον τὸν τρόπον φαίνεται, ὅτι κλείουν εἰς τὸ νὰ θυσιάσουν ὅπως τὰ ἴδια τῶν συμφέροντα.

Χρονικῶν, Κύριον Δ. Ι. Μάτιερ· ἢ εἰς τοὺς πρωτίστους τῶν ἀπανταχοῦ βιβλιοπώλων, οἱ ὅποιοι ἀνευ ἐξόδων θέλουσι προτιθεῖν τὴν ἐξαποστολὴν των.

Αἱ ἐφημερίδες τοῦ Παριτίου, ἕως 27 Ἰαννουαρίου ε. ν., εἰς τὰς περὶ Βρασιλίας εἰδητεῖς φανεροῦν, ὅτι ἡ συνέλευσις διελύθη εἰς τὰς 12 Νοεμβρίου, καὶ εἰς τὰς 14 ἐξεδόθη μία προλήρυξις τῆς ὁποίας σκοπὸς εἶναι νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι κατὰ τὴν κοινὴν καὶ ἐμόρφωτον θέλησιν ὁ Αὐτοκράτωρ, ὁ ΠΑΝΤΟΤΙΝΟΣ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΗΣ τοῦ λαοῦ, ἐπαγγυνηεῖ εἰς τὴν σωτηρίαν τῆς ἐπικρατείας, καὶ θέλει βοηθήσει τὸ ἔθνος καὶ μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς του· ὅτι τὰ ἄλλόκοτον τινῶν ἀνθρώπων, ἐποῦ κυριεύονται ἀπὸ τὴν ἀλαζονίαν, καὶ φιλοδοξίαν, ὀλίγον ἔλλειψε νὰ προσενητήσιν τὸν ἀφανισμόν των· ὅτι ἐὰν ἡ συνέλευσις δὲν διελύτο, ἡ δημοκρατία των ἤθελεν ἐξουθενωθῇ, καὶ ἤθελεν σιγματισθῇ μετὰ τὰ ἱμάτια των· ὅτι μία νέα συνέλευσις ἐτυγκαλέθη, ἡ ὁποία καθὼς συγκροτήθη, θέλει βουλευθῇ περὶ ἑνὸς πολιτεύματος, τὸ ὁποῖον ὁ ἴδιος Αὐτοκράτωρ θέλει παρρησιάζεται. Τέλος πάντων βεβαίονε, ὅτι ἡ ὑπερξίς τῶν κρατηθέντων ὑποκειμένων δὲν θέλει κινδυνεύει καὶ αἱ ἐκλογεῖται τῶν θέλων μένει ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Διοικήσεως.

ΕΙΔΗΣΙΣ

Κατὰ τὰς 20 (8) τοῦ τρέχοντος ἔδημοσιεύθη νέα ἐν Μετολογίῳ Ἐφημερίς ἐπιγραφομένη ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ. Τῆς Ἐφημερίδος ταύτης τὰ ἀεθρα θέλουν δημοσιεύεσθαι κατὰ τὴν ὁποίαν διάλεκτον θέλουν παρησιάζονται εἰς τοὺς ἐκδότας. Θέλει ἐκδίδεσθαι ἀπλὴς τῆς ἐβδόμης τῶν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου. Οἱ Συνδρομηταὶ αὐτῆς θέλουν πληρῶναι κατ' ἑτέρας ἐξ Ἰσπανικὰ τέληρα, διδόντες ἀνα δύο εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς κάθε τετραμηνίαν.

Παρακαλοῦνται λοιπὸν ὅσοι ἐπιθυμοῦσι νὰ γίνωσι συνδρομηταὶ ἢ καὶ νὰ σέλλωσιν ἄρθρα καὶ εἰδητεῖς, νὰ διευσκυντῶνται ἐνταῦθα πρὸς τὸν τυπογράφον Κύριον Δ. Μετθενεάν, ἢ πρὸς τὸν Συντάκτην τῶν Ἑλληνικῶν

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Αρ. 26.

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι.

Φραγκλῖνος.

Μισολόγγιον τῇ 29 Μαρτίου 1834.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Τὴν 26 τοῦ τρέχοντος τοῦ γράτευμα, τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται εἰς Ξηρόμερον, ἔφθασε, κατὰ διαταγὴν Ἀνωτέραν, εἰς Ἀνατολίον, ὅπου ἐμβῆκε μετὰ ταχύτητα τὴν αὐτὴν ἐσπέραν, συγκείμενον ἀπὸ 1500 ἀνθρώπων. Ἡ κοινὴ ἀσφάλεια ὑπαγόρευσε τὴν Διοίκησιν νὰ λάβῃ τέτοια θρασυγὰς μέτρα καὶ εἶναι βεβαία εἰς τὸν ζῆλον, καὶ τὴν δικαίαν κατὰ τῆς κοινῆς ἀσφαλείας, ἀπὸ τὰ ὅποια εἶναι ἐμφυχωμένοι οἱ ἀρχηγοὶ καὶ στρατιῶται τούτου τοῦ τάγματος, ὅτι θέλουν ἐνεργῆσαι ἀκριβῶς τὰς σωτηριώδεις προσαγὰς τῆς. Εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον θέλομεν εἰπεῖν εἰς κατάστασιν νὰ ἐξηγήσωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώσας μας αὐτὴν τὴν περίστασιν.

Εἰς κανὲν ἀπὸ τὰ σύνορα τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος δὲν εὐρίσκεται ἀξιόλογος δύναμις ἐχθρική· μόνον εἰς Μχυρίδον καὶ Κιάφι, χωρία συνορικά τῆς Νέας Πάτρας πρὸς τὸ Καρπενήτι Ἀλβανός τις ἀρχηγός, ὄντα μαζόμενος Πράχος μετὰ περίπου 600. Ὁ στρατὸς Γιαννάκης Γιολλάτης, ὅστις εἶναι δι-φριζόμενος εἰς φύλαξιν τούτων τῶν συνόρων, λαμβάνει ὅλην τὴν δυνατὴν πρόνοιαν διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν· ἡδὴ σέλλονται ἐντεῦθεν διὰ τὸ γράτόπεδόν του τροφαὶ καὶ πολεμικά. Ἡ Διοίκησις εἶναι ἀναγκασμένη νὰ ἀγοράσῃ τὰς τροφὰς δι' ὅλα τὰ στρατεύματα, διότι ἡ χώρα τῆς Δυτικῆς Ἑλ-

λάδος εἶναι δι' ὅλου σερμημένη ἀπὸ τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα τῶν στρατιωτῶν· μόνον τὸ κρέας ἔχουν οἱ στρατιῶται εἰς ἀφθουίαν.

Ἀπὸ Κρανίδιον νεωτέρας εἰδήσεις δὲν ἔχομεν· ἡξυρόμενον μόνον διὰ σώματος ἀπὸ ὑποκείμενα ἐλθόντα ἀπὸ ἄλλα μέρη τῆς Πελοποννήτου, καὶ μάλιστα ἀπὸ Τριπολιτῶν, ὅτι συγχρόνως μετὰ τὸν ἐρχομὸν τῶν πλοίων, τὰ ὅποια ἡ Διοίκησις ἐξείλετο εἰς Ναύπλιον, ὑπῆγεν ἓν σῶμα, καὶ ἐκυρίευντε τοὺς Μύλους. Εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν διάφορα ἄλλα σῶματα, ἔχοντα προηγουμένως τὰς διαταγὰς τῆς Διοικήσεως, ἔφθασαν ἔξω τοῦ Ναυηλίου, καὶ ἡ Διοίκησις ἦλθεν εἰς Ἄργος. Εἰς Τριπολιτῶν ὁ λαὸς σέβεται τὴν Διοίκησιν, καὶ πολλάκις μάλιστα ἐξείλετο ἀπιστομένους εἰς Κρανίδιον. Ὅσοι ἐναντιοῦνται εἰς τὰς προσαγὰς τῆς ὀλίγου ὁπαδοῦς εὐρίσκουσι. Δὲν θέλομεν ἀργῆσαι νὰ λάβωμεν ἀκριβεστέρας εἰδήσεις τόσον περὶ Ναυπλίου, ὅσον καὶ περὶ Κορίνθου.

Πρὸ τριῶν ἡδὴ μηνῶν διετπάρη ἡ σκληρὰ φήμη τῆς ἀτυχῆς ἐφόδου εἰς τῆς Κορώνης τὸ φρούριον, καὶ ἀκολούθως θέλει εἰπεῖν περιέργου τὸ κοινὸν νὰ μάθῃ πῶς ἡκολούθησε τὸ τραγικὸν τοῦτο συμβεβηκός. Διὸ καὶ καθυποβάλλομεν εἰς τὴν ἀναγνώσιν αὐτῶν τὰ ἐξῆς· ὅπου δεῖται

ιδεῖ ὁ ἀναγνώστης μετ' ὀλίγων τὴν ἀποτυχίαν τῆς ἡρωϊκοτάτης ταύτης ἐπιχειρήσεως.

Ἐπιτομή τῶν συμβάντων εἰς τὴν αὐτῇ τῆς Κορώνης ἐφοδῶν.

Βεβαρυμένοι οἱ Κορωνάιοι νὰ πολιορκώσι τρία ἔτη ὀλόκληρα φρεῦριον, τὸ ἑποῖον διὰ τὴν θέσιν του πάντοτε ὁ Ὀθωμανικὸς στόλος εἶχε τὴν εὐκολίαν νὰ προμηθεύῃ μ' ὅλα τὰ ἀναγκαῖα, ἀπεφάτισαν κατὰ τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον ἢ ν' ἀποθάνωσιν ὡς ἄνδρες γενναῖοι, ἢ νὰ κυριεύσωσιν ἐξ ἐφόδου τὸ φρεῦριον, καὶ νὰ καθαρίσωσι τὴν πατρίδα των ἔντελώς ἀπὸ τῶν τυράννων τὸ μῖασμα. Διὸ καὶ συνηλθόντες πάνταχόθεν, καὶ ἱκανῶς συγκεφθέντες περὶ τοῦ ἐπιχειρήματος τούτου, ἀπεφάτισαν νὰ καλέσωσιν εἰς βοήθειάν των καὶ διακεσίους πεντήκοντα μισθοῦς ἀπὸ τοῦ ἐν Ναυπλίῳ Βουλγάρους.

Μαθόντες δὲ, ὅτι οἱ ἐν τῷ φρευρίῳ Ὀθωμανοὶ, διὰ προτροπῆς τοῦ φρευράρχου Ἀχμεδ-πέη ἐκαθάρισαν τὴν τάφρον, τὴν ὁποίαν πρὸ πολλῶν χρόνων εἶχαν σκιάσει οἱ Ἑνετοὶ, ἔλαβον τ' ἀναγκαῖα περὶ τούτου μέτρα, καὶ κρυφίως ἔστειλαν νὰ καταμετρήσωσι τὸ ὕψος τοῦ τεύχους. Ἐπειδὴ δὲ εἶδον, ὅτι τοῦτο δεῖν ὑπερέβαινε τοὺς ἑκκοσι πόδας κατεσκευάσαν ἐξ κλίμακας ἀναλόγους ὡς πρὸς τὸ ὕψος, καὶ μίαν γέφυραν κινητὴν, καὶ προετοιμασθέντες μ' ὅλα τὰ χρειώδη, τὴν νύκτα τῆς 13 τοῦ ῥηθέντος μηνός, νύκτα δὲ ὅλου σκατεινῆς καὶ ἀσέληνον, ἀπεφάτισαν νὰ βάλωσιν εἰς πρᾶξιν τὸν σχεδὸν των, ἔχοντες ἀρχηγὸν τὸν στρατηγὸν Ἀντωνάκην. Ὁ στρατὸς αὐτῶν ὅλος ἐσυμποσοῦτο εἰς τρισχιλίους, μεταξύ τῶν ὁποίων καὶ ὁ Γρίβας μ' ἑκατὸν ἐξήκοντα ῥουmeliώτας.

Μετὰ τὰς συνήθεις πρὸς θεὸν παρακλήσεις τεσσαράκοντα ὀκτώ ἐντέπειε ἡρώες ἀποφάσισαν νὰ ἐπακουμβήσωσι τὰς κλίμακας εἰς τὸ τεῖχος, καὶ πρῶται νὰ ἀναβῶσιν. ἄλλους δὲ ἑκατὸν τρισχίοντα δώ-

ρισεν ὁ στρατηγὸς νὰ ὑπάγωσιν ἀπὸ τὸ ἀπέναντι μέρος, διὰ νὰ πρεξενήσωσι θόρυβον πλασόν μετὰ τὰ ὅπλα των, ὅταν ἀκούσωσιν, ὅτι οἱ πρῶτοι εἰσῆλθον εἰς τὸ φρεῦριον, καὶ οἱ λοιποὶ ἔμειναν ἐκεῖ πλησίον μετὰ τοῦ στρατηγοῦ των.

Ὅταν αἱ κλίμακες ἐβλήθησαν, καὶ τὸ πᾶν ἡτοιμάσθη, πρῶτος ὁ γενναῖος Κατζάνης ἀνέβη εἰς τὸ τεῖχος, καὶ ἀκούθως κατὰ τὸ παράδειγμά του καὶ οἱ λοιποὶ. Μαθὼν τοῦτο ὁ στρατηγὸς ἐπρόσβαξε παρευθὺς τοὺς Βουλγάρους νὰ τρεῖωσι χωρὶς ἀναβολὴν εἰς βοήθειαν. ἄλλ' οὗτοι δὲν ἤξεύρου πόθεν παρακινούμενοι, δὲν ἠθέλησαν νὰ ὑπακούωσιν εἰς τὸ πρόσταγμα τοῦ στρατηγοῦ των, ὥςτις βλέπων τότε τὸν προφανέστατον κίνδυνον τῶν ἀναβάντων ἡρώων, ἐμήνυτε πρὸς αὐτοὺς νὰ καταβῶσι, καὶ λαβόντες τὰς κλίμακας καὶ τὴν γέφυραν, νὰ ἐπιστρέψωσι. Ἄλλ' ἐν τούτοις ὁ γενναϊότερος τῶν στρατιωτῶν τοῦ Μ. Γρίβα μὲ ἄκραν εὐφυΐαν ἀρπάξει τὰ ὅπλα, πετὰ ὅπου ἦσαν σηνέναι αἱ κλίμακες, καὶ ἀναβαίνα τὸ τεῖχος. Εἶχε πιασθῇ πρὸ ὀλίγου ἢ ἐχθρική φρευρά, διὸ καὶ ἀφ' οὗ ἔμειναν τέσσαρες μόνον στρατιῶται εἰς τὴν φυλάξιν τῶν κλιμάκων, οἱ λοιποὶ ἐφώρμησαν εἰς τὴν χώραν καὶ ἄρχισαν νὰ φονεύωσιν ὅλους ἐκείνους, ὅσοι δὲν ἀπεκρίνοντο εἰς τὸ σύνθεμα. προχωροῦντες ἐφθασαν εἰς τὴν ἀγορὰν, καὶ ἐμβῆκαν εἰς τὰ ἐργαστήρια, καὶ κατέσφαξαν πλῆθος ἐχθρῶν, οἱ ὁποῖοι ἀγνοοῦντες τὸ πρᾶγμα, ἡρώων, ποία ἢ αἰτία τῆς ταραχῆς. ἀλλὰ τελευταῖον οἱ ἡρώες βλέποντες, ὅτι οἱ Ὀθωμανοὶ ἐννοήσαντες μόλις τὸ πρᾶγμα, ἐπάσαν ὅλας τὰς ἀναγκαῖας θέσεις, καὶ μάλιστα ἐκείνας, ὅπου ἦσαν σηνέναι αἱ κλίμακες, εἰσέβαλον εἰς τὸ πλῆθος τῶν ἐχθρῶν ἐκ τῶν ὁποίων ἐφόνευσαν ἱκανοὺς. ἔπειτα σενωχοῦμενοι πάνταχόθεν, ἐκλείσθησαν εἰς μίαν οἰκίαν, ὅπου ἐσῆλθον πολιορκούμενοι μέχρι τῆς

αύριον. Εὐ ᾧ δὲ ἐκινδύνουν, νὰ πιασθῶσι ζῶντες, ἔβαλον παρενθὺς πῦρ καὶ ὡς ἄξιαι τῶν παλαιῶν Ἑλλήνων ἀπόγονοι κατεκάησαν αὐτοπροαιρέτως, ἀφήσαντες εἰς τὰς ἐρχομένας γενεάς τὸ παράδειγμα τοῦ σπανίου ἡρώισμου.

Κατὰ τὰς ἐκ Μεθώνης βεβαίας εἰδήσεις 50 ἐχθροὶ ἐφρονεύθησαν, καὶ 45 ἐπληρώθησαν. ἀγνοεῖται δὲ ἡ ποσότης τῶν γυναικῶν καὶ παιδιῶν.

Ἄδεται λόγος, ὅτι ὁ παστᾶς τῆς Σκόνδρας εὐρίσκεται εἰς Ἑλυπατάν· φαίνεται ὁμως, ὅτι δὲν ἔχει πλέον διάθεσιν νὰ ἐλθῇ καὶ δευτέραν φοράν πρὸς τὰ μέρη μας. Διὸ καὶ πασχίζει παντοιοτρόπως ν' αὐοῖσῃ πόλεμον μετὰ τοὺς Μαυροβουνιώτας, καὶ οὕτω ν' ἀποφύγῃ τῆς Ἑλλάδος τὴν ἐκστρατεῖαν, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ πέρυσιν ἀπέτυχεν μετὰ καταισχύνῃ, καὶ εἰς τὴν ἐξῆς νὰ ἐπιτύχῃ ποτὲ δὲν φαντάζεται. Τοῦ Ὁμέρ-πασᾶ ἡ ζηλοτυπία δὲν θέλει ἀφήσῃ τὸν Μουσαφᾶ-πασᾶ νὰ ἐπιτύχῃ εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις του, καθὼς ἀπ' ἐτέρου μέρους ὁ Γιουσούφ-πασᾶς εὐχεται ἐκ μέσης ψυχῆς τὴν κατατροπὴν καὶ τῶν δύο.

Κρίνομεν ἀναγκαῖον, διὰ νὰ εὐχαριστήσωμεν τὴν κατὰ τοῦτο περιέργειαν τοῦ κοινοῦ, νὰ δημοσιεύσωμεν μερικὰ ἀπὸ τὰ περιεχόμενα εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ ἐν Πρεβέζῃ Ἀγγλικοῦ Προξένου πρὸς τὸν ἐνταῦθα Κόμτητα Π. Γάμβαν, ἀποκριτικὴν εἰς ὅσα ὁ αὐτὸς τοῦ εἶχε γράψῃ ἐξ ἐπιταγῆς τοῦ Λαμπροῦ Λόρδ. Βύρωνος, συγχρόνως μετὰ τὴν ἀποστολὴν εἰς Πρεβέζαν τῶν Ὀθωμανικῶν οἰκογενειῶν. (ἴδε ἀρ. 13 τῶν Χρονικ.).

Εὐ Πρεβέζῃ τῇ 20 Φεβρ. 1824.

Μετὰ τὴν εἰς τὰ ἐδῶ ἀπόβασιν τῶν θαλθέντων γυναικοπαίδων, ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν μου ὁ ἐνταῦθα διοικητὴς Μπεκιρ-Αγάς τζογαδόρος, προσφέρονς ἀπείρους εὐχαριστήσεις διὰ τὴν ὁποίαν ἔλαβε χάριν, λέγων

μάλις, ὅτι καὶ αὐτὸς θέλει κάμει εἰ δυνατόν, ἀμοιβαίως τὸ χρέος του εἰς παρομοίαν περίστασιν. Μετὰ ἐπρόσθεσιν, ὅτι εἶχε σκοπὸν νὰ γράψῃ καὶ πρὸς τὸν Π. Μαυροκορδάτον εἰς ἀποκριτικὴν τῆς ἐπιστολῆς τὴν ὁποίαν ἔλαβε παρ' αὐτοῦ.

Μερίστην παρηγορίαν αἰσθανόμεθα ἀκούοντες τέλος πάντων μεταξὺ τοσούτων αἰματοχυσιῶν τοῦ πεισματικοῦ τούτου πολέμου τὴν φωνὴν τῆς φιланθρωπίας εἰς ὁποιαυδὴποτε γλῶτταν καὶ ἀν' ἁλῆ.

Ὅσον ἡ φιλανθρωπία τιμᾷ καὶ ὑψώνει τὴν ἐλευθερίαν ἐνός ἔθνους, τοσούτον κημνίζει καὶ κατασφίγγει ὡς ζῶον ἄλογον τὸν λαὸν ἐκεῖνον, ὅστις μαινίζει τὰ ἱερὰ αὐτῆς δικαιώματα.

Εὐ ἐνὶ λόγῳ εἶναι αἱ Διοικήσεις δὲν ἔσθραν τὴν προτοχὴν τῶν εἰς ἄλλο, εἰμὴ εἰς τὴν πράξιν καὶ διατήρησιν τῆς φιλανθρωπίας.

Ἡ ἀπὸ τὴν κατὰστασιν τῆς δουλείας ἀπελευθέρωσις τῶν ὀθωμανικῶν τούτων γυναικοπαίδων μεγάλην χαρὰν θέλει προσενηύσει εἰς τοὺς φίλους τῆς ὁρθῆς κυβερνήσεως καὶ φιλανθρωπίας, καὶ συγχρόνως λύπην καὶ ὀργὴν εἰς τοὺς ἐχθροὺς ταύτης, ὅποιοι καὶ ἂν ᾖναι.

Ἄν κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ Μπεκιρ ἀγὰ τζογαδόρου ὅλοι οἱ Ὀθωμανικοὶ ἀρχηγοὶ ἤθελον εὐγνωμονεῖ εἰς ταιαύτας χάριτας, καὶ εἶχον διάθεσιν νὰ κάμνωσι τὴν ἀμοιβαίαν ἀλλαγὴν, μεγάλη εὐεργεσία ἡθέλει εἶναι διὰ τὴν ἀνθρωπότητα, καὶ αἱ πλέον ἀξιοδράκρυτοι τοῦ πολέμου τούτου δυσυχίαι ἡδέον κατασφαιδῶσιν ὅπως οὐ μετρίωτεραι

ΒΕΒΛΩΤΕΡΙΚΑ.

Τὴν 22 Ἰαννουαρίου (3 Φεβρουαρίου) ἡ τοῦ ἡ προσδιορισμένη ἡμέρα, εἰς τὴν ὁποίαν ἔπρεπε νὰ συνέλθουν πρῶτην φοράν αἱ Βουλαι τῆς Ἀγγλίας (ἡ ἀνω καὶ κάτω) διὰ νὰ ἀκούσων τὸν λόγον τῆς ἐνάρξεως, τὸν ὁποῖον ὁ Βασιλεὺς ὁ ἴδιος εἶναι συνήθεια νὰ ἐκφωνῇ εἰς τὴν ἀρχὴν

ΕΙΔΗΣΙΣ. Πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐξεδόθη εἰς τὴν Ἱταλίαν καὶ ἀγγλοῦνικὴν διαίκετον τὸ παρὰ τοῦ ἱατροῦ Βροῦίου συγγραμμάτιον, δι' οὗ διδάσκονται οἱ στρατιῶται τὴν τροπὴν καὶ διατηροῦν τὴν υἱαν τῶν. Τοῦ ἀλλοπαίου τούτου συγγραμμάτιον καὶ δευτέρου διότι ἐκείνου τὴν φιλικὴν τὴν νεολογίαν διὰ τὴν σπουδὴν καὶ ἀλλῶν διὰ τὴν ἀνθρώπου.

τῆς ἄνω Βουλῆς ὅπου καὶ ἡ κάτω Βου-
λὴ πέμπει μίαν ἐπιτροπὴν· τούτῃ τὴν
φορὰν ὅμως, ἐπειδὴ ἡ ὑγεία τῆς αὐτοῦ
Μεγαλειότητος δὲν ἦτον εἰς καλὴν κατά-
στασιν, διωρίσθη μία Βασιλικὴ ἐπιτροπὴ,
συγκειμένη ἀπὸ τούς Λόρδους Λιβερπούλ,
Ἐλδων, καὶ Μπαρβούρττ, οἱ ὅποιοι ἐκφώ-
νησαν εἰς τὴν Συνέλευσιν τὸν λόγον τῆς
ἐνάρξεως ἐκ μέρους τῆς αὐτοῦ Μεγαλειό-
τητος. Τὰ γενὰ ὅρια τῆς ἐφημερίδας
μας δὲν μᾶς συγχωροῦσι νὰ κάνωμεν
ἄλλο, παρὰ νὰ δώσωμεν μίαν περίληψιν
αὐτοῦ.

Ἀφ' οὗ ἡ ἐπιτροπὴ παρέστητε τὸν κα-
κοφαντικὸν τῆς Α. Μ., ὅτι δὲν ἤμπο-
ρεῖ νὰ παρενρεθῇ προσωπιῶς, διὰ νὰ συγ-
χαρῇ μετ' αὐτῶν διὰ τὴν εὐτυχίαν τοῦ
βασιλείου του, ἐβεβαίωθεν, ὅτι τὰ δημό-
σια εἰσοδήματα καθ' ἑκάστην αὐξάνουν ἐ-
παιτυθητῶς, καὶ ὅτι ἡ Γεωργικὴ κάμνει καθ'
ἡμέραν μεγάλας προόδους· ὅτι ὅλαι αἱ
κλάσεις τῶν κατοίκων τῆς Ἀγγλίας εὐδι-
ξαν, παρὰ κάθε ἄλλην φορὴν περισσοτέ-
ραν ἀγάπην τῆς εὐταξίας· ὅτι εἶναι χρη-
σαὶ ἐλπίδες νὰ ξαναέμβῃ ἡ καλὴ εὐταξία
εἰς τὰ πράγματα τῆς Ἰρλανδίας· ὅτι ἡ
Α. Μ. ἔχει πολλὰς εὐλόγους αἰτίας νὰ
πισεύτῃ, ὅτι ἡ εὐτυχία των δὲν θέλει
ταραχθῇ ἀπὸ καμμίαν ἐξωτερικὴν περί-
στασιν· ὅτι ἡ Α. Μ. ἐξακολουθεῖ νὰ λαμ-
βάνῃ ἀπὸ τὰς συμμαχικὰς δυνάμεις, καὶ
γενικῶς ἀπὸ ὅλους τοὺς Ἡγεμόνας καὶ
τὰς ἐπικρατείας τὰ ἀληθῆ σημεῖα τῆς ἐ-
πιθυμίας των, εἰς το νὰ φυλάττουν, καὶ
νὰ καλλιεργοῦν τὰς φιλικὰς των ἀνταπο-
κρίσεις μετὰ τῆς Α. Μ., ἡ ὅποια καταβάλλει
ὅλην τὴν ἐπιμέλειαν εἰς τὴν διαφύλαξιν
τῆς γενικῆς εἰρήνης, εἰς τὸν ἀπομακρυ-
σμὸν κάθε αἰτίου διχονοίας, καὶ εἰς τὸ νὰ
σφίγγῃ περισσότερον τοὺς φιλικούς δεσμούς
μεταξὺ τῶν ἄλλων δυνάμεων, καὶ τῆς
Μεγάλῃς Βρεττανίας· ὅτι ἡ διαπραγμα-
τευτικὴ περὶ τοῦ συμβιβασμοῦ τῶν διαφο-

ρῶν μεταξὺ Ῥωσσίας καὶ Πόρτας, ἡ γι-
νομένη διὰ μέσου τοῦ Πρέσβους τῆς Α. Μ.
δίδει χρηστὰς ἐλπίδας διὰ τὴν καλὴν εὐ-
τυχίαν· ὅτι ἐγίνε μία συνθήκη μετὰ τῆς
Α. Μ. τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας,
διὰ νὰ τακτοποιηθῶν οἱ λογαριασμοὶ με-
ταξὺ τῆς αὐτῆς τῆς Βιέννης καὶ τῆς Ἀγ-
γλίας· ὅτι ἡ Α. Μ. ὅσῃν ἀνησυχίαν καὶ
ἂν ἐδοκίματε βλέπουσα τὴν ἀρχὴν τοῦ
κατὰ τῆς Ἰσπανίας πολέμου, ἔλαβεν ὅμως
πάντοτε περισσοτέραν εὐχαρίστησιν εἰς τὴν
ἀκριβῆ φύλαξιν τῆς γενῆς εὐδαιμονίας,
τὴν ὁποίαν ἡ αὐτοῦ Μ. υπαγόρευεν· ὅτι
ὅσον διὰ τὰς ἐπαρχίας τῆς Ἀμερικῆς,
αἱ ὁποῖαι ἐκήρυξαν, ὅτι θέλουν νὰ χωρι-
σθῶν ἀπὸ τὴν Ἰσπανίαν, τὸ φέρτιμον τῆς Α.
Μ. ἐστάθη φανερόν, καὶ πολλάκις ἡ Α.
Μ. ἐκφράσθη ἐλευθέρως εἰς τὴν Ἰσπανίαν
καὶ εἰς τὰς ἄλλας δυνάμεις, πῶς θεωρεῖ
αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν· ὅτι ἐστάθησαν Ἀγ-
γλικοὶ Πρόξενοι (Κόντολοι) εἰς τὰς πρω-
τευούσας καὶ τοὺς ἐμπορικὰς λιμένας αὐ-
τῶν τῶν ἐπαρχιῶν, καὶ ἀκολούθως ἡ Α.
Μ. εἶναι ἐλευθέρη νὰ φερθῇ καθὼς ἀπαν-
τεῖ τὸ συμφέρον τοῦ λαοῦ της· ὅτι ἡ ἀ-
νάγκη τοῦ νὰ διασπαρθῶν εἰς πολλὰ μέ-
ρη αἱ θαλασσιναὶ δυνάμεις τῆς Α. Μ.
καὶ νὰ ἐνδυναμοθῶν αἱ φρουραὶ τῶν Δυ-
τικῶν Ἰνδιῶν κάμνει ἀφεντοῦ τὴν αὐξη-
σιν τῶν δυνάμεων τῆς ξηρᾶς καὶ θαλάσ-
σης· μ' ὅλον τοῦτο μὲ ὅλα τὰ ἐξῆς
ὅπου ἀπαιτεῖ αὐτὴ ἡ αὐξησις τῶν δυνά-
μεων, ἡ Α. Μ. ἐλπίζει νὰ διατάξῃ τὸ
σύστημα τῶν θοσιμάτων εἰς τέτοιον τρόπον,
ὥστε νὰ ἐλαφρωθῇ ὁπωσούν ἡ ἐθνικὴ
φιλοτεχνία· ἡ ἐπιτροπὴ ἐβεβαίωσε προσέτι
τὴν ἐπιθυμίαν, ἣν ἔχει ἡ Α. Μ. νὰ κα-
λιτερεύσῃ τὴν κατάστασιν τῶν Μαύρων
εἰς τὰς Δυτικὰς Ἰνδίας, καὶ νὰ βαλθῶν εἰς
πρᾶξιν ὅλοι οἱ ἀρμόδιοι τρόποι διὰ νὰ ἐξεν-
γενισθῶσι βαθμηδὸν τὰ ἥθη των· καὶ μετὰ
ταῦτα ἀνεχώρησε. Μετὰ δὲ τὴν ἀναχώ-
ρησιν τῆς Βασιλικῆς ἐπιτροπῆς ἀπῆλθε καὶ
ἡ ἐπιτροπὴ τῆς κάτω Βουλῆς.

S. J. Philippi

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Τιμή ἑτησία τὰλλ. δίσηλα
 Ἰσπανικὰ ἔξ, προπληρω-
 τέα κατὰ τριμηνίαν.
 Ἐκδίδεται δις τῆς ἐβδομάδος.

Αρ. 27.

Ἐὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι.

Φραγκλῖνος.

Μεσολόγγιον τῇ 2 Ἀπριλλίου 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Μεσολόγγιον. Τὴν ἑσπέραν τῆς 24 Μαρτίου, ὁ Κωνσταντῆς Βουλπιώτης διὰ προσαγῆς τῆς Διοικήσεως ἐβάλλθη εἰς φύλαξιν. οὗτος εἶχε ὑπάγει εἰς Ἰωάννινα εἰς ἀντάμωσιν τοῦ Ὁμέρ-πατᾶ καὶ ἐπέ-στρεψεν. ἡ Διοίκησις ἐκαταχρόπενε τὰ κινήματα του, καὶ βεβαιουθεῖτα, ὅτι εἶχε σκοπὸν πάλιν νὰ ὑπάγῃ εἰς Ἰωάννινα, παρετήρητε τὴν συζητήσιν, καθ' ἣν ἐμελλε νὰ ἀναχωρήσῃ, ἔδοξε διαταγὴν νὰ κρατηθῇ. Ἀπὸ τὴν πρώτην ἐξέτασιν, ἐγίνε γνωστὸν, ὅτι αὐτὸς εἶχεν ὑπάγει εἰς Ἰωάννινα, καὶ μετὰ γνώμην τοῦ Καραϊτάκη, τοῦ ὁποίου εἶχε παραγγελίας εἰς τὸν Ὁμέρ-πατᾶν. εὐρέθησαν ἐπάνω του γράμματα τοῦ Πρίγκιπος Μαυροκορδάτου καὶ τινῶν πολεμικῶν ἀρχηγῶν πρὸς τὸν Καραϊτάκην, μετὰ ὅποια τὸν ἐπέπληττον διὰ τὰ ἄτακτά του φροσίσματα. αὐτὰ τὰ γράμματα ἐδόθησαν εἰς τὸν Βουλπιώτην ἀπὸ τὸν Καραϊτάκην, μετὰ τὸν, φαίνεται, νὰ τὰ δείξῃ εἰς τὸν Ὁμέρ-πατᾶν, διὰ νὰ τὸν δώτῃ νὰ τυμπεοῦν, ὅτι ἀπὸ τὰς ἐπιπλήξεως πού λαμβάνει, ἀπὸ τοὺς ἀρχηγούς τῶν Ἑλλήνων, φαίνεται πόσον καλὰ τὸν δουλεύει.

Ὁ Π. Μαυροκορδάτος ὑπῆγε τὸ παρελθόν Σάββατον εἰς Ἀνατωλικὸν ὁμοῦ μετὰ τοὺς ἐδῶ εὐρεθέντας πολεμικοὺς ἀρχηγούς καὶ προκρίτους, διὰ νὰ ἀνταμωθοῦν μετὰ

τοὺς ἀρχηγούς τοῦ στρατοπέδου, οἱ ὅποιοι, καθὼς ἐφανερῶταμεν εἰς τὸ προλαβὸν φύλλον, εἶχαν ἔμβη μετὰ τὸ στρατεῦμα εἰς ἐκείνην τὴν πόλιν. ὁ σκοπὸς τῆς ἀνταμώσεως αὐτῆς εἶναι νὰ ἐξετάσῃ καὶ νὰ κρίνουν τὸ ἄτακτον φρόσιμον τοῦ Καραϊσκάκη, ὅστις εὐρίσκεται εἰς Ἀνατωλικὸν ἐνωμένος ἀκόμη μετὰ τοὺς Τζαβελλαίους. Προσαγῇ ἐδόθη νὰ μεταφερθῇ ἐκεῖ καὶ ὁ Κωνσταντῆς Βουλπιώτης.

Γράφουν ἀπὸ Κορφοῦς τὴν 23 Μαρτ. ὅτι ὁ Ἀμπουλουμεντ-πατᾶς Ροῦμελ-Βαλεσί καθρέθη, καὶ ἀντ' αὐτοῦ ἐδιορίσθη ὁ Δερβίς-πατᾶς ὅστις ἔφθασεν ἤδη εἰς Δαρίσαν, καὶ ὅτι ὁ Ὁμέρ-πατᾶς ἀνεχώρησεν ἀπὸ Ἰωάννινα εἰς Μπεράτι, καὶ ἐστειλεν εἰς Ἀρταν ἓνα ἀπὸ τοὺς ἀνεψιούς του μετὰ 300 ἀνθρώπους. Τὸ θανατικὸν ἔλλειψεν εἰς Ἰωάννινα.

Μετὰ Μεγάλην ἔκκατιν καὶ φρίκην μας μαυθάνομεν ἀπὸ Κалаμάτας τὸ ἐφέξης μιὰρὸν καὶ ἀπάνθρωπον ἔργον, τὸ ὅποιον παρὰ νόμους ἐπὶ ἐλπίτε νὰ πράξῃ τὸ παρτίκος Κ. Ἀρμάκη διοικούμενον Μύτικον τοῦ ἀρχηγ. τῆς Μάνης.

Περὶ ταῦ μετὰ τοῦ παρελθόντος μηνὸς εἶχε φθάσει εἰς τὸν λιμένα τοῦ Ἀρμουρᾶ (α)

(α) Λιμὴν τῆς Μάνης πλησίον τῆς Κалаμάτας.

Ευρίπου τῶν Θέτων, καὶ μάλιστα τῆς Καρύσου ἐπρόξενησαν μέγαν ἐν Κωνσταντινουπόλει ταραγμὸν· καὶ τέλος τὸ ἐποίησαν τὴν μεγαλύτεραν εἰς τὴν πρώτουσαν ταύτη ἐντύπωσιν, τὰς ἐν Ἀκαρνανίᾳ σημαντικωτάτας τῶν Ὀθωμανῶν ζημίας, οἱ ὁποῖαι μὲ μεγίστην τὴν κατατχύνην ἠναγκάστησαν νὰ τραβιχθῶσιν ἀπὸ τὰ σύνορα τοῦ Μετολογίου καὶ Ανατωλικοῦ.

Ὁ Παρατηρητὴς ὁμοῦς ζητεῖ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι αἱ ἀποτυχίαι αὗται δὲν πρέπει νὰ ἀποδοθῶσιν εἰς τὴν σταθερότητα καὶ γενναίωσιν τῶν Ἑλλήνων, ἀλλ' εἰς τὴν ὁποίαν ἐδοκίμασαν οἱ Τούρκοι τροφίμων καὶ πολεμικῶν ἐφοδίων ἔλλειψιν, εἰς τὴν καταστροφὴν τῶν Ἀλβανῶν, καὶ εἰς τὸ κακὸν τοῦ καπετάν-πατα φέρσιμον, ὅστις δι' αἰτίας πάντῃ ἀφανεῖς, αἰτίας ὁμοῦς αὐτῆς τῆς Θελήσεως τοῦ ἄφησε τὴν ἀναγκαίαν τῶν Π. Πατρῶν θέσιν κτλ. Αὗται ὁμοῦς εἶναι αἱ συνήεις τῶν νικημένων αἰτίαι, καὶ μαρτυρίαι τοῦ νὰ δικαιολογῶνται πάντοτε διὰ τὰς ἡττας τῶν. Ἰδοὺ τίνι τρόπῳ τελειώνει ὁ ἐφ' ἐμμελογράφος τὸν ἐπιλογὸν του.

„Ἡ ἀποτυχία τῆς ἐκστρατείας ταύτης ἐστάθη διὰ τὴν Πόρταν δυσυχία πολλὰ ἐπιζηήμιος, διότι ἐκτὸς τοσούτων ἄλλων, ἀμφιβάλλει τὸ κυριώτερον ἂν οἱ Ἀλβανοὶ, ἀφ' οὗ τοσαῦτα ἔπαθεν, Θελήωσι πλέον νὰ ἐκστρατεύωσι διὰ τὰ μέρη ἐκεῖνα· μ' ὅλον ὅτι ἀφ' ἑτέρου μέρους δὲν εἶναι βέβαιον ἂν οἱ ἀποστὰς Θέλουσιν ἠμπορεῖν νὰ ὠφεληθῶσιν ἀπὸ αὐτὰς τὰς περυσίας. Τὴν κακὴν ἐκβασιν τῆς ἐκστρατείας τοῦ ἔτους τούτου, ἥ ὁποία καθὼς εἰς ὅλους εἶναι γνωστὸν ἀπέτυχεν ὅχι ἀπὸ ἀναξιοσύνης καὶ δειλίας τῶν Ὀθωμανικῶν ἀρχηγῶν, ἀλλὰ μᾶλλον ἀπὸ ἀδιαφορίας, καὶ διότι δὲν ἐλήφθησαν τὰ ἀναγκαῖα πρὸς ἐξοικονόμησιν μέτρα, οἱ φίλοι τῶν ἀποστῶν τὴν ἀποδίδουσιν εἰς τὴν ἀξιοσύνην

τούτων, μ' ὅλον ὅτι καλῶς ἠξεύρουσιν ὅτι οἱ ἀποστὰς ἐκτὸς τοῦ ἐν Καρπενήσῳ αἰφνιδίου ἐκείνου κινήματος, καὶ τῆς μικρᾶς ἐμβολῆς τὴν ἐποίαν ἔκαμον ὅταν ἐφανεύθη ὁ Μπότζαρης δὲν ἐφάνησαν ἄλλοτε νὰ κατορθώωσι ἔργον ἀξιοσημείωτον. Ποσάκις ὁ Κολοκατρώνης ἐσύναξεν ἐξ καὶ ὀκτὼ χιλιάδας στρατοῦ, καὶ ποτὲ τίποτε δὲν ἐκατόρθωτε;

Ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως βεβαιούμεθα, ὅτι ὁ Ὀθωμανικὸς στόλος θέλει βαλθῇ ὅσον τάχιστα εἰς τὰ παρὰ· ἔχει δὲ σκοπὸν νὰ μεταχειρισθῇ ἐφέτος διαφορετικωτέρους τρόπους. Πλέον πιθανὸν ὁμοῦς εἶναι ὅτι τὸ καλοκαίρι τοῦτο, καὶ τὰ δύο μέρη Θέλουσιν εἶθαι εἰς ἀδράνειαν.

(ἐφημερίς Γένοβας).

Συνειδητοῦμεν ὁ Αὐστριακὸς Παρατηρητὴς νὰ κάμῃ πάντοτε τὰς σκέψεις του, δὲν ἔλειψε νὰ κάμῃ αὐτὰς, καὶ ὅταν περὶ τῆς πολιορκίας τοῦ Μετολογίου καὶ Ἀνατωλικοῦ φήμῃ διεσπάρη. Καθ' ἐν μόνον σφάλλει, καθ' ὅτι τὸ κοινὸν πολλὰκις προτοῖσιν τῶν πραγμάτων· καὶ πρὶν ἀκόμη πληροφρηθῇ περὶ τίνος πράγματος γράφει συνεχῶς μὲ μελάνην πολὺ σκοτεινὴν.

Ἀνεκφραστὸς εἶναι ὁ τῶν ἐν Λόνδρᾳ ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων ἐνθουσιασμὸς. χωρὶς νὰ ἀναφέρωμεν τοσαῦτα ἄλλα, γνωστὰ εἰς ὅλους, εὐνοϊκάτων κινήματα, περιοριζόμεθα νὰ κοινοποιήσωμεν μόνον, ὅτι καὶ μὲ αὐτὰ τῆς Ἑλληνικῆς μας σημαίας τὰ χρώματα ἀΐχτησαν ὅλοι οἱ Λόρδοι καὶ ἀξιωματικοὶ νὰ φορεῖσι τῶν ὠρεολογίων τῶν τὰς κορδέλας.

Νεκρολογία.

Ἐνας ἀπὸ τοὺς ἀνδρειότερους, καὶ καλύτερους πολεμικοὺς μας, ὁ χιλιάρχης Γιαννῆς Ἰζαβούση, ἐτελεύτησε, καὶ ἐτάφη τῇ 31 Μαρτίου μὲ τὴν ἀνάκεισάν στρατιωτικὴν τιμὴν.

Τῇ ἐτησίᾳ τῶν διδασκ.
 Ἰσπανικῶν, προπληρω-
 τὰ κατὰ τριμηνίαν.
 Εὐφρίδεται διὰ τῆς εβδομάδος.

Δρ. 28.

Τὰ πλείω ὄφελι, τοῖς κλείουσι.

Φραγκλῆνος.

Μετολόγγιον τῇ 5 Ἀπριλλίου 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐχθροὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τῶν ἀν-
 θρωπίνων δικαιωμάτων δὲν ἐπαύσαν οὔτε
 παύσου· καὶ παύσου μετὰ τοῦ ὅλας τὰς
 πρὸς ἡμᾶς τοῦ ἔθνους μας ἀποτεινόμε-
 νας ψευδεῖς φημίας. Πόσων χιλιάδων ψυ-
 χῶν αἷμα εἰς τὸ διάσκημα τῶν τεσσάρων
 τοῦτων ἐσθῶν ἐχύθη, καὶ καθήμενός ἐ-
 λυκοῦσθαι νὰ χύνηται! Πόσαι ἀδελφὰ μας
 ἐπέσαν αἰχμαλωτοὶ εἰς τῶν αἰμοβόρων
 λύκων τὰς χεῖρας! Ὀλοὺντο οἱ ἔθνος ἀγώ-
 νηζόμενον ὑπὲρ τοῦ πλεονέκτηστος τοῦ
 καινοῦ καὶ τοῦ κινδυνεύει νὰ γένη θύμα τῆς
 ὀθωμανικῆς τυραννίας, καὶ οἱ καλὸφρονεῖς
 οὗτοι κατατήτην νὰ κηρύττωσι πρὸς τοὺς
 ἄλλους ὅτι καὶ αὐτὴν τὴν νομιμοτάτην
 ἡμῶν Διοίκησιν διέλυσαν καὶ κατέσφαξαν
 οἱ κακὸφρονες λησταί· καὶ ὅποιον βέβαια
 ἀρμοδιώτερον διὰ τοὺς βδελυροὺς τῶν σκο-
 πῶν αὐτῶν ἢ τὸν ἐφεύρεσι νὰ διατηροῦσι
 αὐτὴν πάλιν τὴν ἀρχίαν; Καὶ τί ἄλλο
 ἢ μὴ ποτε νὰ εὐχεται κατὰ τοῦ ἐχθροῦ
 τοῦ πάλιν νὰ τὸν ἰδῇ κατοικοῦντα εἰς
 πόλιν εὖθις βασιλεύει ἡ ἀνρχία; Τὴν
 ἀνρχίαν καταρῶν οἱ ἀτίχοις νὰ εἰ-
 σάξωσιν εἰς τὴν ἡμετέραν Πατρίδα· ἀλλ'
 εἰς μέτρη βουλεύονται. Ἡ θεὰ πρόνοια
 καὶ ἡ πρὸς ἀλλήλους ἐγγύτης καὶ ἀγάπη
 θάλει ματαιώσῃ τοὺς ὀλεθρίους τῶν διαλο-
 γισμῶν. Ἀς μὴν ἀπατάμεθα πλέον, συμ-
 πατριώται, ἀπὸ τῶν τοιοῦτων ἀντιπατρι-

ωτῶν τοὺς λόγους, διότι ἀρκετὰ τοὺς ἐ-
 γνωρίζαμεν ὅτι ψεύδονται. Ἴδου ὅποια
 διαλαμβάνουσιν ἡ ἀελοῦθος σημαντικὴ
 ἐπιστολή, καὶ τῆς Ἀστυνομίας ταύτης ἡ
 Προκήρυξις.

Προβ'.) ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ
 ἀρ. 666.) ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἡ Ἀστυνομία Αἰτωλίας.

Ἀποστολεῖ.

Ὅσα χθὲς διεφημίσθησαν εἰς ταύτην
 τὴν πόλιν περὶ τῶν ἐν Πελοποννήτῳ δια-
 τρεχόντων, βεβαιούμεν ὅλους τοὺς πατρι-
 ώτας ὅτι εἶναι λόγοι ἐπίτηδε κατασκευα-
 σμένοι ἀπὸ ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι δὲν ἐπαύ-
 σαν νὰ ταράττωσιν τὴν κεινὴν ἡτυχίαν
 καὶ νὰ εὐρίθουν κατάκαρδα τοὺς καλοὺς
 πατριώτας· διότι ἡ Ἀστυνομία αὕτη μὴ
 λύπην τῆς ὑπερβολικῆς ἀκούστα τὰ τὰ αὐτὰ
 διαφημισθέντα, καὶ παραχρῆστα ὑπερμετῶ
 εἴλαβε μέτρα θαλασπείας, καὶ ἐξακριβώσεν
 ὅλην τὴν ἀλήθειαν. Ὅθεν εἰσδοκοῖ τὸ
 κεινόν, ὅτι ὅλα ταῦτα εἶναι ψευδῆ καὶ
 ἐφευρέματα χαιρεκίχων. Ἡ Διοίκησις
 ὑπερίσχυσε, καὶ ἐπὶ ὅς ὁλίγου χρόνου και-
 δευθὴ οἱ ἀντιπατριώται παιδεῖν ἀξίαν εἰς
 τὰ ἔργα τῶν κατηγάρων, καὶ αἰτχῶν
 ἀπὸ ὅλας τὰς γενεάς.

Οἱ ἐπίθυμοι νὰ ἀπομαρτυρηθῶσι

τοῦτο αὖς διευθυνθῶσιν εἰς τὸν κύριον Γεώργιον Μίσιου, ὅστις ἔλαβεν ἀπὸ Πελοποννήσου ἐπιστολὰς σημειωμένας τῇ 27 Μαρτ., αἱ ὁποῖαι διαλαμβάνουσιν ἱκανὰ περὶ τῆς ὕλης ταύτης. ὁ ῥηθεὶς Γεώργιος Μίσιου κατοικεῖ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Νικολάου Ἰγγλέζου. Ἐν Μετελλογγίῳ τῇ 1 Ἀπριλ. 1824.

Ὁ Ἀστυόμιος Αἰτωλίας

1. Τομπαλάκης.

Ἐπιστολὴ τοῦ Στρατηγοῦ Ἀνδρέα Λόνδου πρὸς τὸν Κύριον Ἀνδρέαν Ζαήμεν.

Οἱ ἀνομιούντες ἐξῆλθον ὅλοι ἀπὸ ταύτων τὴν ἐπαρχίαν, καὶ ἀπ' οὗ εἰ περισσότεροι, καὶ ῥέπλεκται στρατιῶται τοῦ Γενναίου ἦλθαν πρὸς ἡμᾶς, ἐκείνος μὲ μόνους 30 ἐπῆλθεν εἰς Τριπολιτῖαν, ὅπου εἶναι τὸ καταφύγιον τοῦ συνεδρίου τῶν ἀσέμων. εὐρίσκουμεν εἰς τὸν δρόμον εἰς τὸ χάνι πλητὸν τοῦ Ἀργεῶς, καὶ τήμερον, μετὴν εὐχὴν τῆς Διοικήσεως, καὶ τῆς ἰδιότητός, εἰσερχόμεναι ἐκεῖ, διαταγμένους ἀπὸ τῆς Διοικήσεως μετὰ στρατιωτικὸν μου τάγμα· πελοποννήσιος ἐδιδέρθη καὶ ὁ αἰτιστὴς Περμεύς, τὸν ὁποῖον ἔγραψα νὰ ἀφήτῃ εἰς Τρίκαλα 100 μόνους στρατιώτας, καὶ μετὰ τοὺς ἄλλους ὅλους, Κοινθίους, καὶ Καλαβρυτινοὺς, νὰ κατέλθῃ καὶ αὐτός. Εἰς τὴν πολιτείαν τῆς ἀκροκορίνθου ἀφῆκα τὸν φρούραρχον Κίτζον, καὶ ἀντιστρατηγὸν Νοταρᾶν· τὸ φρούριον ὁπόθεν εἰς αὐριὸν πέλεκται· ἐκεῖ μένει ὁ φρούραρχος μετὰ τὴν ἀναγκαίαν φρουράν, καὶ κατέρχεται εἰς Ἀργεῶς ὁ Κ. Νοταρᾶς μετὰ τοὺς ὑπὸ τὴν ἐδήξιάν του· σοχάζομαι, ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς Διοικήσεως εἶναι νὰ ἀφήτῃ εἰς Ἀργεῶς μίαν φρουράν μόνον, καὶ νὰ τυρῇ ὅλα τὰ λοιπὰ στρατεύματα εἰς τὴν πολιτείαν τῆς Τριπολιτιᾶς, διὰ νὰ καθυποτάξῃ τοὺς ἀρχηγούς τῆς ἀνομίας· τὰ πράγματα δείχνουσιν ὅτι σὺλκωσις θὰ λάβωσιν αἰτίαν τέλος, καὶ ὁ Νόμος θὰ βασιλεύσῃ, διότι καὶ αἱ ἐν τοῖς πράγμασι

ὁρατῆρως ἐκτελοῦσι τὰ συμφέροντα, καὶ αἱ ἀνομούντες ἐκυριεύθησαν ἀπὸ πανικὸν φόβον. Τῇ 18 Μαρτίου 1824. Μένω ἀδελφός. Ἀνδρέας Λόνδος.

Τὸ ἔθνος χρωσθεῖ πολὺ εἰς τὸν στρατηγὸν Λόνδον, διότι πάντοτε ἐφάνη πρόθυμος εἰς τὴν φωνὴν τῆς Πατρίδος. Πέρυσιν αὐτὸς πρῶτος ἀπὸ τοὺς Πελοποννησίους ἔτρεξε νὰ βοηθήτῃ το Μετελλογγίον, καὶ ἐνωθεὶς μετὰ τοὺς Ρουμελιώτας ἦλθεν ἕως εἰς τὴν Γαβαλὸν διὰ νὰ κτυπήτῃ τοὺς ἐχθρούς ἀπὸ ταῖς πλαταῖς, ἐν ᾧ ἐπολιορκούταν αὐτὴν τὴν πόλιν, καὶ ἐπειτὰ ἐπιστρέψας εἰς Πελοπόννησον ἔτρεξε διὰ Σαλαμίης καὶ ἐμβῆκεν εἰς Μετελλογγίον. Εἰς τὴν ἐκστρατείαν τοῦ Σαλινδρά παλιν δὲν ἔμεινεν ἐπίτω· τώρα δὲ ὅπου οἱ νόμοι καὶ ἡ Διοίκησις ἐζήτησαν διαφθετεντάς, τὴν 20 Φεβρουαρίου ἔλαβε τὴν διαταγὴν τῆς Διοικήσεως καὶ τὴν 21 ἔτρεξεν εἰς Κορινθὸν μετὰ ἐξαρτίους.

--- Ἦν γράμμα ἀπὸ Σάλωνα τῆς 27 Μαρτίου ἀφαιρεί, ὅτι ἡ Ἀκροκορίνθος ἐπέσεν εἰς τὰς χεῖρας τῆς Διοικήσεως· αὐτὴ ἡ εἰδήσις πιθανολογεῖται ἀπ' ὅτι γράφει εἰς τὴν ἀνωτέρω ἐπιστολὴν τοῦ ὁ στρατηγὸς Λόνδος.

--- Τὴν 2 τοῦ τρέχοντος εἰλάβομεν τὰ πρῶτα τρία φύλλα τοῦ Φύλλου τοῦ Νόμου μιᾶς ἐφημερίδος, ὅπου ἀρχισιν νὰ ἐκδίδεται μετὰ αὐτὸ τὸ ὄνομα εἰς Ὑδραν τὴν 10 Μαρτίου. Εἰς αὐτὰ εὐρίσκομεν εἰδήσεις περὶ τῆς πολιτείας τοῦ Ναυπλίου, καὶ δύο προκηρύξεις τῆς Διοικήσεως ἀναφερομένας αὐτῇ.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ

Διακηρύττει.

Ἐπειδὴ ἡ θέσις τῆς πόλεως Ναυπλίου καίτοι Γεωγραφικῶς σχεδὸν μεσόγειος ἀπὸ πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν, καὶ ὅση

παραβαλάσσιος, είναι και κατάλληλος ως προς την ανταπόκρισιν με τὴν ἐπικράτειαν· και ἐπειδὴ ἡ Διοίκησις ἤδη ἀρχισεν νὰ λαμβάνῃ ὅλα τὰ μέτρα καὶ μέσα, διὰ νὰ ἐνεργῇ ὁρασηρῶς και ταχέως, και νὰ εἰσαῇ τὴν εὐταξίαν κατ' ὅλην τὴν ἑκτατίαν. ἐπιφάσκει, διὰ νὰ κερδίῃ και τὴν ταχύτητα τοῦ ἐνεργεῖν, και ἐθέτισε διὰ καθέδραν τῆς τοῦ Ναυπλίου, ὡς ὁ Νόμος ὑπ' ἀρ. 22 τοῦ Κώδικος.

Εἰδοποιεῖται ὅλοι οἱ Ἕλληνες, πολιτικοὶ και πολεμικοί, και λοιποὶ τῆς ἐπικρατείας, ταύτην τὴν πλὴν διὰ τὸ ἐξῆς νὰ γνωρίζωσιν ὡς καθέδραν· ἅπαντες δὲ οἱ ὑπάλληλοι τῆς Διοι ἤτις, ἐκεῖ νὰ διευθύνωσι τὰς περὶ πασῶν τῶν ὑπεθέσεων ἀναφορὰς τῶν.

Εν Κρανιδίῳ 2 Μαρτίου 1824.

Γ. Κοντουριώτης.

Ὁ πρὸς Γ. Γρ. Π. Γ. Ρόδιος.

— Ἀφ' οὗ ἐξέδωκεν ἡ Σεβαστὴ Διοίκησις αὐτὴν τὴν προκήρυξιν, και ἐφανέρωσεν εἰς τὸ ἔθνος τὴν ἀπέφασιν και τὸ τέλος τῆς μετεκλήσεώς της, ἐμφάνει εἰς δύο πλοῖα τοῦ Ὑδραίου Ναυάρχου Μιαούλη, και τοῦ Πετρώτου καπ. Καλαφίτη τὴν 6 Μαρτίου, και τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐφθάσεν εἰς Μύλους. Τὴν ἀλλοῦθεν ἡμέραν ἐτάλη πρὸς τὸν φρούραρχον τοῦ Ναυπλίου Πάνον Κολοκοτρώνην ἐπιταγή διὰ νὰ ἐτοιμάσῃ τὰ ἀναγκαῖα καταλύματα διὰ τὴν Διοίκησιν· ἀλλ' αὐτὸς ὅχι μόνον τὴν διαταγὴν ἀψήρηται, ἀλλὰ και στρατιώτας ἐστευλεν εἰς τοὺς Μύλους. Ἡ Διοίκησις ἔπειθε τὸν Πάνον πάλιν εἶπε πρὸς αὐτὸν τὴν αὐτὴν διαταγὴν· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐκεῖνος πάλιν ἔδειξε τὴν ἰδίαν ἀπειθεῖαν και ὕβριν, ἀπεφάσισεν ἐξ ἀνάγκης νὰ μεταχειρισθῇ τὴν βίαν, και νὰ τὸν πολιορκήσῃ κατὰ γῆν και θάλασσαν.

Τὴν 9 Μαρτίου διὰ προσαγῆς τῆς Διοικήσεως, ὁ στρατηγὸς Ἰατράκος και ὁ καπ. Θ. Ζαχαρόπουλος ἐκτύπησαν και ἐθώσαν

ἀπὸ τοῖς Μύλοις ὅσους στρατιώτας εἶχον ἐκεῖ ὁ φρούραρχος Πάνος. Ἐπειδὴ τὸ φερσιμον τοῦτο τὸν δείχνει φανερά ἀποστατὴν κατ' αὐτῆς και καταπατητὴν τῶν Νόμων, ἡ Διοίκησις τὸν κηρύττει ὡς τσιούτον πρὸς τὸ ἔθνος μετὰ τὴν ἀκόλουθον διακήρυξιν.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ

Διακηρύττει.

Ἄνδρες Ἕλληνες, οἱ Νόμοι, καταπατηθέντες, ὠργίσθησαν. Ἡ Πατρίς ἐξυβριζομένη φωνάζει λυπηρῶς· και τὸ κλεινὸν Ναυπλίον, διὰ τὸ ὁποῖον ἐτρεῖξαν χεῖμα ῥοὶ αἱμάτων ὀλκλήρου ἔθνους, διὰ νὰ ἐλευθερωθῇ ἀπὸ χεῖρας Ὀθωμανικῆς, σήμερον πάλιν ξενάζει, και προσκαλεῖ τοὺς ἰσχυροῦς σας βραχίονας.

Ὁ προδιορισθεὶς παρὰ τῆς Διοικήσεως φρούραρχος Πάνος Κολοκοτρώνης, ἀπειθῶν εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ Νόμου, δυσσιδῶν τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους εἰς τὴν ἰδιωτεῖαν, προδίδων τὴν δόξαν τῆς Πατρίδος εἰς τὴν ἀνομιαν φιλαρχίας του, κατακρατῶν τὸ ἐθνικὸν φρούριον, και καταστῆρας αὐτὸ φυλακὴν τῆς παρανομίας του

Κηρύττεται.

α.) Ὁ Πάνος Κολοκοτρώνης ἀποστάτης, και ἐχθρὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, και παραδίδεται εἰς τὴν δικαίαν αὐστηρότητα τῶν Νόμων, και εἰς τὴν ἀγανακτῆσιν τῆς Πατρίδος.

β.) Ὅσοι τῶν ἀξιωματικῶν, καὶ τῶν ἀπλῶν στρατιωτῶν, εὐρίσκαμένων εἰς τὰ φρούρια Ναυπλίου, δὲν ἐξέλθῃ ἐντὸς 24 ὥρων, ἀφ' οὗ γνωστοποιηθῇ εἰς αὐτὸν ἡ διακήρυξις αὕτη, νομίζεται ἀποστάτης, και κηρύττεται ὡς τσιούτης.

γ.) Ὅσοι τῶν ἀξιωματικῶν, καὶ στρατιωτῶν ἐξέλθωσι κατ' αὐτὸ τὸ διάστημα, ἡ Διοίκησις θέλει δεῖξαι πρὸς αὐτοὺς ὅλην τὴν ἀπαιτούμενην πρόνοιαν.

δ' .) Όσοι τῶν ἄλλων πολιτῶν , ἐπιμέ-
νοντες , φανερώσιν ποτὲ ὅτι ἀνέλαβον
ὄπλα ἐκ τῆς Διοικήσεως , νομίζον-
ται ἀποστῆναι καὶ παιδεύονται ὡς τοιοῦτοι .

ε' .) Όσοι κινήσιν ἔξωθεν , διὰ τὰ δῶκεν
στρατιωτικὴν βουλήν , ἢ μικράν , ἢ με-
γάλην , νομίζεται ἀποστάτης , καὶ παιδεύ-
εται ὡς τοιοῦτος .

ς' .) Όστις , ἢ διὰ ξηρίας , ἢ διὰ θαλάσ-
φης , ζητήσιν (ἐκτός ἐσὼν τὸ ἄγασθ') τὰ
εἰσοδήματα εἰς Ναύπλιον , νομίζεται
ἐνοχὸς ἀποστασίας , καὶ παιδεύεται ὡς τοι-
οῦτος .

ζ' .) Διορίζεται ἀπὸ τῆς τήμεν ἡ πο-
λιτοσύνη τοῦ Ναυπλίου καὶ κοτὰ γῆν , καὶ
κατὰ θαλάσσαν .

Τῇ 7 Μαρτίου 1824 . ἐκ τοῦ πλείου ὁ
Κόμης εἰς Μόλουσ .

ὑπογεγραμμένος Ὁ ποτ. γεν. Γραμ .

(ὁ φίλος τοῦ Νόμου)

Μόλοι τῇ 14 Μαρτίου .

Τὰ αἴγματα τῶν Πασιωτῶν , ὁδηγού-
μενα ἀπὸ τῶν πατριωτικῶν καπετάνων
Χριστόδουλου ἐκλήσαν ἔχθες τὴν ἐκτὴν
ὥραν τῆς ἡμέρας ἀπὸ τὴν Ἀρεάν , καὶ
τὴν ὁδοὴν εἰσῆλθον εἰς Ἄργος . Οἱ κλεινοὶ
κάτοικοι τῆς εὐκαλεῖς ἐκείνης πόλεως , ἐδευθε-
ρωβήσαν ἀπὸ τὴν μετῃ δειπνοῦσαν τῶν
ἀντιδιοικητῶν , τὰ ὑπεδέχθησαν μετ' αἰσθαντι-
κώτατα σημεῖα χαρᾶς καὶ εὐγνωμοσύνης .
Σήμερον ἀνεχώρησεν εἰς τὰ ἐκεῖ ὁ στρατη-
γὸς Ἰατρίκος , καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἡ
πόλις αὕτη θέλει ἔχει εἰς τὸν κάλπον τῆς
τῆς Σεβαστῆς Διοικήσεως , ἥτις , πρὸς τὸ πα-
ρόν , εὐρίσκεται ἀσθενὴς εἰς τὰ πλοῖα . Θέ-
λει δὲ διατεῖναι εἰς Ἄργος , ἕως ὅτου
νὰ ἀποπαύσῃ τὸ Ναύπλιον ἀπὸ τὰς χει-
ρας τοῦ ἀπιστοῦ Πάριου Κολοκοτρώνη .

Διάφοροι στρατιῶται διακίς ἀγκυραγεύον-
τες , ὅτι οἱ ἀντιδιοικηταὶ ἐβέλησαν τὴν ἀ-
μαυρώσαν τὴν δοξάν τους , καὶ νὰ τοὺς
μεταχειρισθῶν εἰς τὰ ἴδια καὶ τυραννικὰ
τῶν τέλη , ἐρχονται καθ' ἑκάστην παντα-

χέθεν προσφέροντες ὑπέκλινον καὶ ὑπακούει
εἰς τὴν Σεβαστῇ Διοίκησιν , καὶ ὁμνούντες
τὰ τὴν ὑπερασπίζονται ἕως ἐσχάτης ἀ-
ναγκῆς .

Οἱ ἀντιδιοικηταὶ καὶ ἐχθροὶ τῆς ἀ-
ταξίας , γνωρίζοντες τὸ ὅτι καὶ ὅτι
τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος ζητεῖ ἐπιμονῆς εὐνο-
μίας , καὶ βεβαιωθέντες διὰ τῆς πίστεως
ὅτι οὗτοι φοροῦν ὅπλα . τὰ φοροῦν ὑπὲρ
τῆς Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας , καὶ ὅχι
ποτὲ διὰ τὰ δουλεῖον ὀλίγους ἀξίους
καὶ τυραννοῦσιν τὰς τυραννίτους , ἀρχι-
στον τὰ ἀθροῦν καὶ τὰ ἀπελπίζονται , εἰς
τρόπον ὥστε δὲν εἶναι πλέον μακρὰν ἐθελ-
αμβος τοῦ Νόμου , καὶ ἡ ἐν αὐτῷ ἐνω-
σις ὅλων τῶν Ἑλλήνων .

(ὁ φίλος τοῦ Νόμου)

Πρὸς τὸ Συντάκτην τῶν Ἑλληνικῶν Χρο-
νικῶν Κύριον Ι. Ι. Μάττιν .

Σας παρακαλῶ ἐπιμόρους αὐθιγὰς
βαλετέ εἰς τὴν ἀ ἀγασσιν τῆς Ἑλληνικῆς
Διοικήσεως , καὶ τὰ διακρίνετε διὰ τοῦ
που τὴν ἐτώλειται ἐμπλήρη (α) τῆς ἐν
Λόνδρᾳ εταιρίας , ἡ ὁποία συμφουλεύει
σα τὴν ἐκδοὺς τῶν ἀρχηγῶν τῆς Ἑλλάδος
ἀποδεικνύει ὅτι δὲν θέλουσι ποτὲ ἀπειλῶ-
σαι ἄνευ ταύτης τὴν αὐτονομίαν καὶ ἐ-
λευθερίαν τῶν .

Πολλοὶ φησὺν ὅτι ἡ Μεγαλὴ Βρετ-
τανία βουλεύεται τὴν Ἑλλάδα ἀποβλέπει
εἰς τοποῦς ιδιοτελεῖς . πολλοὶ κερύττουσι
μαλιστα ὅτι αὕτη ἐεργάσα ἀγοράστῃ τὴν
Πελοπόννησον . Ὅθεν χάρις μου ἀπαρα-
τήτεον κρίνω νὰ καθυποβάλω εἰς τὴν φρά-
σην καὶ τῶν τοποτηρητῶν τοῦ
ἔθνους τὰ τοιαῦτα , διὰ νὰ κινήσιν ἂν
ὁ μεγαλόψυχος Ἀλέξανδρος μετὰ τὰ πολυ-
δοκίμα καὶ γενναῖα τακτικά στρατεύματά
του , βοηθούμενος καὶ ἀπὸ τοὺς νικηφόρους

Ἡ συνέχ. εἰς τὸ παράρτημα σελ. 5 .

(α) Ἀπορροῦμεν ὅποια περιστασιαστικὰ συνή-
γησι διὰ νὰ μὴ φανῇ ἐπιστολὴ αὕτη ὅτι

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.

τοῦ Αρ. 28.

—O—

Ἕλληνας ἤθελε συγκαταναύτει εἰς ταυ-
την προχματεῖαν. Ἰταὶ ἡλπορεῖ τις
να εἴπῃ ὅτι οἱ παραπαιστωταῖ αὐτοῦ εἶσι εἰς
υπερβολὴν ιδιορρεΐας, καὶ διὰ τοῦτο ἐπι-
θυμοῦν νὰ ἰδῶν τὴν Ἑλλάδα μετὰ τὴν
καὶ ἐλευθερίαν μεγάλην μὲν, διὰ νὰ ὠ-
φελῶνται καὶ τὸν κόπον καὶ τὸ πλοῦ-
τον τῆς, ἐλευθερίαν δὲν διὰ νὰ ἐπικρί-
σῃ τὴν ἀριθμὸν τῶν υπερχαττιζομένων τῇ
ἀντιλήσει καὶ ἐλευθερίᾳ τῆς Ἀγγλίας.
Ἀλλ' αὐτὴ χρορρεῖται κατὰ ταυτὸν ἰδι-
οτελέῃ τριτὸν, σπὸς τὴν ἐλλειρομένη αὐτῇ χι-
ρακτοῦ καὶ ἔλκεν ὅτι, αὐτὴ καὶ ἡ φιλο-
δοξία καὶ ἡ θύλη εἶναι κακίστου χαρα-
κτὸς εὐκταῖ τὴν τρόπον ἡλέλαμεν ἐλπί-
σιν ἀποκρίνηται τῇ Ἑλλάδι βουδδολογίαν
ἀπὸ ἐν μιλοῦντων Ῥωτικῶν βαρυνέτω;
Οὐδὲν ἄλλο δὲν ἡλέλαμεν ἐλπίται βεβαι-
ότατα, περὶ νὰ ἰδῶμεν τὴν Ἑλλάδα
νικημένην ἀπὸ τὸν πρόσατην τῆς, καὶ τὴν
παντοδυναμίαν τοῦ σερβαμένου εἰς αὐτήν.

„Ἐπιθυμῶ νὰ ἐννοήτῃ καλῶς τὸ Βου-
λευτικὸν Σώμα ὅτι δὲν παραπνοεῖται διὰ
τὰς σκληράς αὐτὰς ἰδέας, ἀλλ' εἰς ἐ-
ναντίας ἐπιθυμῶ νὰ ἐκδοθῶν εἰς φῶς διὰ
νὰ ἀναισθηθῶν. Οἱ ἐλευθεροὶ ἄνδρες,
καὶ ἐλευθεροὶ Διοικήται ἀγαπᾶται τὴν δη-
μοσίευσιν, διότι αὐτὴ ἐξελίσσει τὰς το-
κορρυτίας καὶ τὰ ψεύματα, καὶ φέρει τοὺς
ἀνθρώπους εἰς τὴν γνῶσιν τῆς ἀληθείας.

Μὲ τὸ ἀνῆκεν, σέβας ὑποσημειοῦμαι.
Τῇ 17 Μαρτίου 1824. Α. Στ.

Κερφοὶ τῇ 22 Μαρτ.) Αἱ διχόνοιαί τῆς
Ἀβαντιᾶς δὲν ἔπαυσαν· μάλιστα οἱ υἱοὶ

τοῦ Μουσαρὰ-πατᾶ, οἱ Κοκάται, καὶ οἱ
Σκουεῖται εἶσι νὰ πικτῶν εἰς τὸ του-
φαι. Ὁ Ολιερ-πατᾶ, ἄρ' οὐ ἐτοίμασε
τὸν Χιτάν-πατᾶν με 300 ἀνδρῶν τοῦ δια-
τῆν Ἀρσεν, αὐτοὶ ἡτὸν νὰ ἀνῆκεν διὰ
Μπρατ, διὰ νὰ τοῦ ἀξήσκει τρυμᾶ.

Περὶ τοῦ 30 χιτῆνδρος ἡλθον με-
φρομαίει πρὸς τοὺς πρωτοῦς τῆς Ἀλ-
βαντίας, ἀποδοὶ πρὸς αὐτοὺς νὰ ἔρα-
τεύων κατὰ τῆς Ἑλλάδος, ὅταν διὰ
τοῦς μισθοῦς, τοὺς ὑποχρῶνται, ὅτι δέ-
λων τοῦ λαβοῖ εἰς Ἀλβανίαν ἀπὸ τῶν
Σερβατικῶν, ὅταν ὑπάγουσιν εἰς τὸ ὀ-
πιοῖ, δὲν ἡκούσαν με ευχαρίστησιν οἱ
Ἀλβανῖται.

Γράμμα τῆς Αἰβέρνου ἀπὸ 15 (27)
Μαρτίου φανερώνει, ὅτι, κατὰ τὴν τελευ-
ταίαν γραμμὰν τῆς Λονδρῆς, ἐπαλωθῇ
ἐκτὶ εὐκα πλοῦν ταχυπλοῦν ἐπὶ τῆς, διὰ
νὰ φέρῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα ὡς 400 χιλ.
τάλλαρα μέρος τοῦ δα εἶναι.

Τὰ τελευταῖα καὶ γράμματα ἀπὸ τοῦς
εἰς Λόνδρον ἀποσταλμένους εἶσι ἕως
14 (26) Φεβρ., καὶ ἐτοίμαζοντο τότε νὰ
ξεκινήσῃ αὐτὴν τὴν ποσότητα ἐλπί-
ζον δὲ ἕως τὸν Ἀύγουστον μῆνα νὰ ἐμ-
βάσῃσιν εἰς τὴν ποσότητα τοῦ θανείου.

Ὁ Ἀρτὶ Στρατηγὸς ἀνέγραψεν πρὸς τὴν
Ὀθωμανικὴν Διοίκησιν, ὅτι ἡ Ἀγγλία ἔ-
χει τριτὸν νὰ ἐκδικηθῇ διὰ τὴν ὁποίαν
παρὰ τοῦ ἐν Τουμαζίῳ Δέη ἔλαβε κα-
ταρρόνησιν.

Ὁ Σουλτάνος ἡρέλησε διὰ τῆς ἰδίας τοῦ

μετιτίσας νὰ ἐξισπῇ ὑπόθεσις αὐτῇ·
ἀλλ' ὁ Πρέσβυς ἀπεκρίθη, ὅτι δὲν ἔχει
τὴν ἀδειαν νὰ δεχθῇ μετιτίσας· ὅθεν ὁ
Σουλτάνος ἀνέγγειλεν εὐθὺς εἰς τὸν Δῆνον
διὰ νὰ ἀπολογηθῇ πρὸς τοὺς Ἀγγλοὺς περὶ
τοῦ ἄρ. 101· τὸν αὐτὸν αἰσχυρισμὸν τοῦ.

(Ερ. Φραγκρ.)

Εἰς ταῦτα ἐκρίθη·

Ταύτην τὴν σιγὴν ἐλαβόμεν γράμμα-
μα ἀπὸ τῆς Διοικήσεως σημειωμένον τῇ 24
Μαρτίου· ἀπὸ αὐτοῦ μνημονομεν βεβαίως,
ὅτι ἡ Ἀποκρίσις παρεδόθη εἰς τὴν ἐ-
ξουσίαν τῆς Διοικήσεως, καὶ ὁ διορισθεὶς
παρ' αὐτῆς προεσάρχης ἐπέληθε εἰς αὐτήν·
ὅτι τὸ Ναύπλιον περιθωρεῖται γενικῶς ὅτι
εἰς τὰς 22. ὁ Θ. Κολοκοτρώνης εὐλόγησεν
ἀπὸ Τριπολιτῶν μὲ τούτους στρατιώτας του·
διὰ νὰ κτυπηθῇ τὰ στρατεύματα τῆς
Διοικήσεως, διοικούμενα ἀπὸ τὸν στρατη-
γὸν Γεωργίον Γιατράκην, καὶ νικηθεὶς
ἔμεινε μὲ τεσσαρὰς ἀνθρώπους καὶ δι-
εσώθη εἰς Τριπολιτῶν· ὅτι εἰς τὰς 23
ὁ στρατηγὸς Ἀνδρέας Λόνθος μὲ τὸν αὐ-

τιστράτηγον Νοταρόπουλον, ἔχοντας ὡς
χιλοὺς στρατιώτας· εἰσένησαν ἀπὸ Ἄργους
διὰ Τριπολιτῶν· Βεβαιώνεται προ-
σέτι ἡ εἰρητις ὅτι ὁ Γενναῖος (Γιαν-
νάκης) Κολοκοτρώνης ἀρ. 101 ὅλοι του αὐ-
στρατιῶται τὸν ἄρ. 101, καὶ ἐνώθησαν
μὲ τὴν Διοίκησιν, αὐτὸς ἔργον καὶ ἐκλεί-
σθη εἰς Τριπολιτῶν ὅχι μὲ τριάντα ἀλλὰ
μὲ τρεῖς μόνον ἀνθρώπους.

Ἡ ἀπὸ Ζάκυνθου, πρὸς τὸν Συντάκτην
τῶν Ἑλληνικῶν Χρονικῶν εἰληθεῖσα ἀνώνυ-
μος ἐπιστολὴ δὲν ἔπαυσε νὰ δημασιονεῖ διὰ
τῆς ἐρημείας ταύτης· διότι εἰς τῶν
πρωτίστων νομῶν μας εἶναι τὸ νὰ μὴ
πειράζωμεν ποτε πρωτοπικρῶς τινα· αὐ-
τοὺς μὰς ἐξέλεν αὐτὸ τὸ ἄρθρον ἐπι-
θυμῇ διὰ νὰ τὸ ἐάσωμεν, ὡς μᾶς
γνωστοποιεῖ τὸ ὄνομά του διὰ νὰ ἡμπο-
ρέσῃ ὁ Συντάκτης νὰ πληροερῇ περὶ
τοῦ ὅποιου μέλλει νὰ δώσῃ ἀπάντησιν.

Ὁ Συντάκτης τῶν Ελ. Χρ. I. I. Μαῖερ.

Τιμὴ ἑτάσια παλ. δίστηλ.

Ισπανικά ἔσ., προπληρω-

τέα κατὰ τὴν ἡμέραν.

Ἐκδίδεται δις τῆς εβδομάδος.

Αρ. 29.

Μετολόγιον τῆ 9 Ἀπριλίου 1824.

Μετολόγιον τῆ 7 (19) Ἀπριλίου 1824.

Ἀπαρηγόρητα θρηκεῖ μεταξύ τῶν χει-

μοτύνων τοῦ Πάτχα ἡμερῶν ἡ Ἑλλάς.

διότι αἰφύδνως σερεῖται ἀπὸ τὰς ἀρχά-

λας τῆς τὸν πολύτιμον αὐτῆς ἐνεργέτην,

τὸν Λαμπρὸν Λόρδον Νέελ Βύρωνα.

Ὁ ὑπέρτιμος αὗτος ἀνὴρ μετὰ δεκαήμε-

ρον ἀνέβηκεν φλογικτοῦ ρευματικοῦ πυ-

ρετοῦ, ὅστις αἶψα εἰσέλθει εἰς τὸν

ἐγκεφάλον, ἔξ. εὐτε σήμερον περὶ τὸ

ἑσπέρας εἰς τὰς ὥρας 11 λ. 40 5 λ. 40. (α)

Δὲν ἔπαυεν ὁ αὐτοῦ ὁ Λαμπρὸς

Φιλέλληνα παρὰ τὴν τοῖς εὐσεβεῶς ὑ-

πὲρ τῆς Πατρίδος σκοπὸς του. Ὁ ὑπὲρ τῆς

(α) Ἀγνοοῦμεν διὰ πόσας αἰτίας δὲν

ἠθελήκεν ὁ Λαμπρὸς Λόρδος τὰ τυχα-

τικὰ εἰς ὅσας περιπτώσεις εἶχε πα-

ρὸς αὐτοῦ ὁ ἰατρός του ὁ Ν. Βούρνε,

καὶ ὁ ἰατρός τῆς Ὑπαιρείας Γ. Μόλκεν

διὰ τὸν τὸν φλεβοτομήσων.

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι.

Φράγκλινος.

ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος τῆς Ἑλλάδος ἡλὸς του

μεγάλος πᾶς ἐεθάρρυνε, καὶ μᾶς ἔδιδε

τὰς πλεονεχίας, ὑπὲρ τοῦ ἔθνους ἐλπίδας.

Πικρῶς θλίβεται καὶ κατάκαρδα λυ-

πεῖται ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος σερουμένως

τὸν τοῦ Πατρίδα ἐνεργέτην. Εἰς ὧν

τῶν πατριωτῶν τὰ πρόσωπα ἡ θλίψις

καὶ κατήφεια φαίνονται ζωγραφισμέναι.

ἀλλὰ περισσότερον κλαίει καὶ ὁ ἀγεστός

ὁ λαὸς τοῦ Μετολόγιου, διότι αὐτὴ ἡ

πόλις εἶχε τὴν καλὴν τύχην τὰ συγκατα-

ριθμῇ μεταξύ τῶν πολιτῶν τῆς ἀδελφῆς

ἀρετῶν καὶ προτερημάτων τοῦ Λαμπροῦ

Λόρδου. Αἱ πρὸς αὐτοῦ τοῦ ἔθνους μας

ἐλπίδες ἀπέτυχον, καὶ πλέον δὲν μᾶς

μένει, παρὰ τὰ κλαίμεν ἀπαρηγόρητως

τὸν τόπον σκληρὸν δι' ἡμᾶς θάνατον.

Εἰς αὐτὴν τὴν περίσσειαν ἡ Διοίκησις ἐ-
ξέδωκε τὴν ἀκόλουθον Διαταγὴν.

Ἄρ. 1185) ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ
ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Αἱ παρούσαι χαρμόσυνοι ἡμέραι ἔγιναν
διὰ ὧν ἡμᾶς ἡμέραι πένθους.

Ὁ Λόρδ Νόελ Βυρὼν ἀπέλασε σήμερον
εἰς τὴν αἰλλὴν ζωὴν, περὶ τὰς ἐνδεκα ὥρας
τὸ ἑσπέρας μετὰ μίαν ἀσθένειαν φλεγμον-
οῦ ρευματικοῦ πυρετοῦ 10 ἡμερῶν.

Καὶ πρὶν ἀκόμῃ χωρὶς ἡ ψυχὴ ἀπὸ
τὸ σῶμα, ἡ κοινὴ κατάρχεια ἔλεγεν ὅσπιν
Σίλβιν ἤθνατο ἡ καρδίᾳ ὄλιον, καὶ ὄλοι
μικροὶ μεγάλοι, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, νικη-
μένοι ἀπὸ τὴν Σίλβιν, ἐθελονήσατε τὸ
Πάσχα.

Ἡ σέβησις αὐτοῦ τοῦ Λαμπροῦ ὑποκει-
μένου αὐτοῦ βέβαια πολλὰ αἰσθαντικὴ δι-
έβην τῇ ἑλλάδι. ἀλλὰ εἶναι πολὺ πε-
ρισσότερο ἀξιοῦν ἡμᾶς δια αὐτὴν τὴν
Πόλιν, τὴν ἑπὶ αὐτὴν ἡγάπησεν διαφερόντως,
καὶ εἰς αὐτὴν ἐπέλιτο γράφει, καὶ ἀπόφα-
σιν σιθεῖαν εἶχεν, αὐτὸ ἔφερεν ἡ περί-
σσεια, ὡς γὰρ καὶ προσωπικῶς συμμετο-
χος τῆς οὐσίας τῆς

Καὶ οὗτος βλέπει ἐμπρὸς τοῦ τὰς πλου-
σίας πρὸς τὴν κοινὴν εὐεργεσίαν του, καὶ
μὴτε ἔπαυσε μὴτε παύει κάποιος, με εὐγνώ-
μονα καὶ ἀληθινὴν φωνὴν καὶ τὸν διομα-
ζην εὐεργετήν.

Ἔως οὐ καὶ γνωστοποιεῖται αἱ διαταγαὶ
τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως περὶ αὐτοῦ τοῦ
πολυδουρήτου συμβάντος,

Δυναμὶς τοῦ ὑπ' ἄρ. 31 ἡ καὶ ἡμ. 15
Ὀκτωβρίου Σεπτεμβρίου τοῦ Βουλευτικοῦ
Σώματος,

Διατάσσεται,

α.) Αὐτοῖς, μόλις ἀνατεῖλῃ ὁ ἥλιος,
να πέσῃ ἀπὸ τὸ μέγαλον καὶ οὐρανὸν
τοῦ τείχους αὐτῆς τῆς Πόλεως 37 Κατο-
νικίς (μία τὸ κάθε λεπτόν), κατὰ τὸν

ἀριθμὸν τῶν χρόνων τῆς ζωῆς τοῦ ἀπο-
θανόντος.

β.) Ὅλα τὰ κοινὰ ὑπουργεῖα, διὰ τρεῖς
ἡμέρας κατὰ συνέχειαν, νὰ κλεισθῶν,
ἐμπεριεχομένων καὶ τῶν κριτηρίων.

γ.) Νὰ κλεισθῶν ὅλα τὰ ἐργαστήρια,
ἐκτὸς ἐκείνων, ὅπου πωλοῦνται τροφαί,
καὶ ἱατρικά· καὶ νὰ λείψουν τὰ μουσι-
κὰ παρρηΐδια, οἱ συνειθισμένοι εἰς αὐτὰς
τὰς ἡμέρας χοροὶ, ἀπαύτου τὰ φαγο-
πότια εἰς τὰ καρακωλεῖα, καὶ κάθε ἄλλο
εἶδος κοινῶν ξεφυντωμάτων.

δ.) Νὰ γενῇ 21 ἡμέρας Γενική πενθροφορία.

ε.) Νὰ γενῶν ἐπικηδειοδότης εἰς ὅλας
τὰς ἐκκλησίας.

Ἐν Μετολόγγῳ τὴν 7 Ἀπριλλίου 1824.

Τ. Σ. Α. Μαυρεορδάτος.

Ὁ Γραμ. Γεώργιος Πραϊνός.

Μετολόγγιον) Εἴμεθα εἰς περίσσειαν νὰ
πληροφορήσωμεν τὸ δημόσιον περὶ τῆς ὑ-
ποθέσεως τοῦ Καραϊσκάκη, καθὼς εἰς τὸν
27 ἀριθμὸν ὑπετέχθημεν.

Ὁ πολεμικὸς αὐτοῦ ἀρχηγός, ἀσθεῖων
ἀπὸ φρίκης, ἐκάθητο εἰς Ανατολικὸν, ὅπου
διέτριβεν ἀπὸ τὸν καιρὸν, καὶ ὅν ἐτε-
λείωτε, ἡ προλαβούσα Συνέλευσις τῶν ἀρ-
χιγῶν καὶ προκρίτων τῆς Δουλιχῆς καὶ μέ-
ρους τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία με-
κάθε τρόπον ἐπάσχιτε νὰ μὴ τὸν ἀφήσῃ
δυσταρεσσημένον, ὅφ' οὐδὲν ἐνέδωκεν εἰς
πολλὰ παραύγου ζητήματα του· τὸν διώ-
ρισε δὲ νὰ ἔχῃ ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν του ἑκά-
στὸν στρατιώτην λαμβάνοντας τὸν μισθὸν
παρὰ τῆς Διοικήσεως, καὶ νὰ ᾔναι ἑτοιμός,
εἰς τὰ προστάγας τῆς· αὐτὸς ὑπεκρίθη κατ'
ἀρχάς, ὅτι εὐχαριστήν, καὶ ὅτι δὲν ἐ-
προσπαθεῖτε ἄλλο, παρὰ νὰ ἀναλάβῃ τὴν
υγείαν του, καὶ νὰ δεῖξῃ ἔπειτα, μετὰ
ἔργα, ὅτι εἶναι ἄξις περιττετέρος ἀμει-
βῆς καὶ ἀγασίς· ἀκολουθῶς ὁμῶς τὰ πε-
ριστατικά τὸν ἔδωσαν λαβὴν νὰ κάμῃ νύα

παράπονα (ἀρχαῖα ἀδικία), καὶ νέας ἀ-
παιτήσεις. Ἡ Διοίκησις, ἐπειδὴ εἶχε κρί-
νει ἀναγκαῖον νὰ αὐξήσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν
προσδιορισθέντων ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως
μισθωτῶν στρατιωτῶν, αὐξήσῃ καὶ τοὺς
μισθωτοὺς στρατιώτας τοῦ Καραϊσκάκη,
διὰ τὰ τὸν εὐχαρίστη, χωρὶς νὰ κάμῃ
ἐνταυτῷ καὶ πλὴν πρᾶγμα ἔξω τῆς τά-
ξεως. οὗτος ὁμοῦ ἐμίσθιεν ὑπὲρ τοὺς
πειρασιεῖς, πολὺ περιττοτέρους παρ' ὅ-
σους ἡ Διοίκησις τὸν διώρισε, καὶ τοὺς
εἶχε καὶ ἐξέκοτο, ὡς ἐθελονταί, εἰς τὰ
ἄνθορα τοῦ Καρπενησίου· ἐν ταύτῃ δὲ ἐνερ-
γοῦτε τὴν ἀνταποκριτὴν τοῦ μετὺς ἐχθρῶς.

Μίαν τῶν ἡμερῶν ἔσειδεν ἐδῶ εἰς Με-
τελλογγίαν τὸν ἀνεψιὸν του, διὰ μίαν ὑπόθε-
σιν. οὗτος τὴν 19 Μαρτίου θῆλιν νὰ
ἐπιστρέψῃ εἰς Ἀνατολικόν, ἐπιάσθῃ μὲ
τοὺς μοῦσουλμανοὺς, καὶ τοῦ ἐκτύπησαν
τινὲς Μετελλογγίται, καὶ τοῦ ἔσχιταν τὸ
κεφάλι ἐπάνω εἰς αὐτὴν τὴν ἔριδα. ἡ Διοί-
κησις ἐβάλεν ὅλα τὰς τὰ δυνατὰ διὰ νὰ
εὕρῃ τοὺς ἐνόχους, αἵτινες εἶχον φύγει,
διὰ τὰ τοὺς κρίνη καὶ νὰ τοὺς παύσῃ
κατὰ τὸ σφάλμα· ἀλλ' ἐν ᾧ ταῦτα ἐγί-
νοντο, ὁ Καραϊσκάκης ἔξαφνα σέλλει ἐδῶ
τὴν δευτέραν ἡμέραν ὡς ἐκατὸν πενήντα
στρατιώτας μὲ λέγειν ὅτι μοναχοὶ τοὺς ἤλ-
θαν διὰ νὰ ζητήσουν ἀπὸ τὴν Διοίκησιν
νὰ τοὺς γίνῃ ἡ δικαία ἐκκαταβολὴς διὰ τὸ
κτύπημα τοῦ συνταφῆναι των· τοῦτο τὸ
αἴτημα ἀντὶ νὰ εὐκολύνῃ, καθὼς ἐλείπει
ἐλέγον, ἐκαμε δυσκολώτερον τὴν εὐρετὴν
τῶν ἐνόχων· διὰ τοῦτο, τὸ πρᾶγμα ἀν-
γοπήρητε, ὥς τὴν 21 τοῦ μηνός.

Τὴν ἑσπέραν τῆς αὐτῆς ἡμέρας αὐτοὶ
οἱ ἄνθρωποι τοῦ Καραϊσκάκη ἐβάλαν μὲ
γέλαιον εἰς τὸ χεῖρ δύο ἀπὸ τοὺς προ-
κρίτους ταύτης τῆς πόλεως, καὶ κρυφίως
τοὺς ἔσειλαν εἰς Ἀνατολικόν πρὸς τὸν
ἀρχηγόν των· Συγχρόνως ἄλλοι σαράντα
ἄνθρωποι τοῦ ὑπῆχον ἀπὸ Ἀνατολικόν
μὲ τὰ μονόξυλα, καὶ εὐγῆσαν εἰς Βασι-

λάδι ἐξαίφνης καὶ με τοιοῦτον τρόπον,
ὥς εἰ φύλακες αὐτοῦ τοῦ ὀχυρώματος
δὲν ἔλαβαν κατ' ἀρχῆς ὑποψίαν, ἐπειδὴ
ἔσπευον, δὲν εἶχον νὰ φροντίζωσι καὶ νὰ
ἐχθρὸν· ἔπειτα δὲ δὲν ἦτον πλέον
καιρὸς νὰ τοὺς ἐμπεσίσουν.

Ἡ Διοίκησις ἀμέσως εἰς τὰ ἡμε-
ρῶματα ἔλαβεν ὅλα τὰ πλέον δραστήρια
μέτρα· ἔφερε δύναμιν μετὰ εἰς τὴν πόλιν,
καὶ διώριεν ἀρματομέτας βαλκας νὰ ὑ-
πάγουν νὰ πολιορκήσιν τὸ Βασιλάδι. ὁ Κα-
ραϊσκάκης, ἰδὼν, ὅτι ἡ Διοίκησις ἔλα-
βε τὸν ἐναντίον τῶν ἀταξιών του, ἠνα-
γκάσθη νὰ σείῃ ὁπίσω τοὺς δύο προκρίτους
Μετελλογγίτας, καὶ τότε ἀφῆθησαν καὶ
οἱ ἄνθρωποι τοῦ ἀπὸ ἐδῶ καὶ ἀπὸ τὸ Βα-
σιλάδι ἐλεύθεροι, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Ἀνα-
τολικόν. Σημειώτεον δὲ, ὅτι εἰς τὸν
αὐτὸν καιρὸν ἦσαν, καὶ ἑπτὰ καβαβία
ἐχθρικά ἔξω ἀπὸ τὸ Βασιλάδι ἀρμυμένα.

Εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν ἡ Διοίκησις ἔ-
γραψε καὶ πρὸς τοὺς ἀρχηγούς τοῦ στρα-
τεύματος, τοὺς εὐρισκομένους, εἰς Μπα-
μπῆνι, εἰς Ἐπρόμερον, καὶ ἦλθαν μετ' ὅλον
τὸ στρατεῦμα, καὶ ἐμβῆκαν εἰς Ἀνατολι-
κὸν τὴν ἑσπέραν τῆς 26 Μαρτίου· ἐπειδὴ
ἄλλῃως ὁ Καραϊσκάκης ἦτον ἀρκετὰ δυ-
νατὸς, καὶ δὲν ἠμποροῦνεν ἡ Διοίκησις νὰ
κάμῃ καμμίαν προσφύλαξιν ἐναντίον του.

Ἀφ' οὗ ἐπέστρεψαν οἱ δύο πρόκριτοι ἀπὸ
Ἀνατολικόν, ἡ Διοίκησις ἔδοσε προσα-
γὴν καὶ ἐπιάσθῃ καὶ ἐβλήθη εἰς φύλαξιν
ὁ Κωνσταντῖνος Βουλκιώτης, ὅστις εἶχεν
ὑπάγει εἰς Ἰωάννινα, καθὼς ἐφανερώταμεν
εἰς τὸ 27 φύλλον.

Εἰς τὰς 27 ὑπῆγεν ὁ Πρίγκιψ Μαν-
ροκορδάτος μετὰ τοὺς ἐδῶ εὐρισκομένους στρα-
τηγούς, εἰς Ἀνατολικόν, ἀφ' οὗ δὲ ἀνταμά-
θη, καὶ συνετρίβη καὶ μετὰ τοὺς ἐλεῖ ἐλ-
θόντας ἐκ τοῦ στρατοπέδου ἀρχηγούς τῶν
ἀρμάτων, διώριεν ἐπιτροπὴν, τόπον ἐ-
πύχονταν πολεμικοῦ δικαστηρίου, διὰ νὰ κρίνῃ
τὰς κατὰ τοῦ Καραϊσκάκη κατηγορίας.

τὰ κατωτέρω ἐπὶ τῇ ἀγγραφῇ κάμνου γυναι-
σά τὰ σπυρίδια τοῦ Καραϊσκάκη, ὅθεν
δὲν μὲν ἐπὶ τῇ νῆα εἰσώμεν εἰς τὰ εἰ-
αν πληροῦν τῆς ὑποθέσεως, εἶπε ὅτι
ὁ Καραϊσκάκης, ἀρτίως καὶ ὁ ἀδελφεὶς,
πληροφρονήσαντες διὰ τὴν προέβασιν τοῦ,
δὲν πείσθησαν πλέον καὶ φανερὸν διακυν-
τουσί του, ἔμεινεν αὐτὸς μετὰ τοὺς τοῦ
ἀδελφοῦ τοῦ, τότε εἶπε δὲ προσαγγῆν
νὰ ἐλθῇ ἀπὸ τοῦ Ἀνατλήου.

Ἡ πρόβασις τοῦ κατήχησεν εἰς τὸν τρίτον
βαλόν, καθὼς ἐβεβαίωσαν οἱ ἱατροί, καὶ
δὲν θέλει ῥηθῇ πολὺν καιρὸν αἰώνη.

Τὴν 3 Ἀπριλίου ἐκλήθη αὐτὸ Ἀνα-
τολίαν καὶ ταπεινὰ καὶ ὑπαρχεῖς Κάλ-
μου καὶ μετὰ μικρὸν τῶν ἀνθρώπων τοῦ,
φειδωμένον πρὸς τὸν, τὸν ἡκολούθησαν.
Δὲν ἤλθον εἰς τὸν ἀπὸ τοῦ περιπατήτη, ἢ νὰ
καβαλιώσῃ, ἀλλὰ τὸν σπλύνον τέσσα-
ρες ἀνδρῶν εἰς ῥαβδὸν· εἰς εἰς τὰς 6
τοῦ μὲν εἶχε μὲν εἰδῆσθαι ὅτι εὐερίετο
εἰς Γουαϊν, χωρὶς κείμενον ἐπὶ τῆς ἀ-
ριστερᾶς ὁχλῆς τοῦ Ἀχιλίου.

ἀρ. 1125 ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀρ. 314 καὶ ἡμ. 15
᾽Οκτωβρίου 1823 Σεπτεμβρίου τοῦ Βου-
λευτικῆ Σύμβουτος,

Διατάσσεται.

α.) Οἱ Στρατηγὶ Γεώργιος Τζούρας,
Δῆμος Βαλκίτης, καὶ Ἀλεξάνδρος Βλαχό-
πουλος, καὶ οἱ χιλιάρχοι Γρηγόριος Δια-
κας, καὶ Ἀναγνώστης Καραγιάννης, δι-
ορίζονται εἰς ἐκτετατὴν τὴν ἐπέχου-
σαν πολεμικοῦ διαστήσεως, ἢ αὐξάνουσι
τὰς κατὰ τοῦ Γεωργίου Καραϊσκάκη κα-
ταγὰς, καὶ ἀπορατίουσι.

β.) εἰδῆσθαι παροικίως ὅτι οὗτος
ἐνδεθὺς ἐνοχὸν τῶν παρελθούτων διχο-
στασιῶν.

γ.) Κατὰ τὸ βῆθος τοῦ ἐγγυήματος τῶν
ὁσίων ἀποσχεθῶν ἐνοχὸν, θέλει ἀποφα-

σισθῇ καὶ ἡ πο. ἡ.

Ἀνατολίαν τῇ 30 Μαρτίου 1824.

Α. Μανουκοδάτης.

ἀρ. 1128) ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Κατὰ τὴν ὑπ' ἀρ. 1125 διαταγήν,
Διατάσσεται,

α.) Ὁ Πανιερώτατος ἄγιος Ἄρτης Κύ-
ριος Πορφύριος, ὁ Στρατηγὸς Ν. Στεφ-
νῆς, καὶ οἱ Κύριοι Παῖδες Γαλιάνης,
Γάβριος Μαργάρης, καὶ Σαυῆς Γιωτῆς
διορίζονται συνήγοροι ἐκ μερὸς τῆς
Διοικήσεως.

β.) Ὅσα θέλουσι παρήρησιαι ἐνώπιον
τῆς διοριθείσης ἐπιτροπῆς τὰ δικαιώμα-
τα τοῦ ἐθνικοῦ ἐναγίου τοῦ κατὰ τὸν
Γεωργίου Καραϊσκάκη, καὶ ὅσων ἄλλων ἤθε-
λουν φανῇ ἐνοχὸν ἐπὶ τῆς κατὰ τῆς
Πατρίδος κατὰ τὸν Νόμον τῆς Ἐκκλησίας.
γ.) Ἡ παρούσα νὰ σταθῇ εἰς ἀντίγρα-
φον πρὸς τοὺς εἰρημένους συνήγορους,
οἵτινες ἰσχύουσι διὰ μόνον τὴν αὐτὴν
ὑπόθεσιν.

τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

Α. Μανουκοδάτης.

Ἐπεταί εἰς τὸ ἐπ' ἡμ. φύλλον ἡ προκήρυ-
ξις περὶ τῶν ἐγκλημάτων τοῦ Καραϊσκάκη.

Ζάκυνθος 25 Μαρτ.) Ἀπὸ ἐπιστολᾶς τῆς
Ἀλεξανδρείας σημεωμένης τῇ 14 Μαρτίου
εἰδοποιούμεθα ὅτι, ὁ Νατζιπ-εφέ της ἔφθα-
σε πρὸς εἰρὴν ἡδὴ μὲν εἰς εἰρήνην τὴν
πόλιν, φέρων ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως
τὰς ἐγγράφους πρὸς τὸν Μεχμέτ-ἀλίαν.
σὰ διαταγὰς διὰ νὰ ἐκπαινεθῇ κατὰ τῆς
Ἑλλάδος. Τὰ μεγαλτερεὰ μετὰ τῆς
ὁ Σατράπης αὐτοῦ θέλει μεταχειρι-
εῖσθαι ὡς λέγουσι ἡ πληθὺς τῶν χρι-
στιανῶν. θέλει δὲ εἶσθαι Σιέρ-ατῆρ
νὸς αὐτοῦ Ἰμπραϊμ-πατᾶς.

Τῇ 12 Μαρτ. ἐπῆρε φοιτᾶν τὸ κοινο-
δοχεῖον (τῆς πρὸς τὸν) τοῦ φρουρίου τῆς
Αἰγύπτου καὶ ἀνέτρεψεν ὅλον τὸ φρούριον.

Εἰς τὸ συμβεβηκὸς τοῦτο ἐκλήθησαν δις χίλιοι ἄνδρες, ἐν οἷς καὶ ἐξ πολὺ σημαντικοί.

Τιμὴ ἑτησίᾳ τὰ λλ. δίσηλα
 Ἰσπανικὰ εἶς, προκληρω-
 τέα κατὰ τριμησίαν.
 Ἐκδίδεται δις τῆς ἐβδομάδος.

Αρ. 30.

Τὰ πλείω σφέλη, τοῖς πλείοσι.

Φραγκλῖνες.

Μισολόγιον τῇ 12 Ἀπριλλίου 1824.

Προκήρυξις τῶν ἐγκλημάτων τοῦ Κα-
 ραϊτσάκη (ὁ. ἀρ. 29.)
 ἀρ. 1167) ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ
 ΔΙΟΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς στρατιωτικοὺς, καὶ πολιτικοὺς
 ἄρχηγούς τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος, καὶ πρὸς
 πάντας τοὺς Ἕλληνας.

Ὁ Γεώργιος Καραϊσκάκης, ἐπειδὴ ἀ-
 παρχῆς εὐρέῃ σύντροφος τῶν ἀομάτων
 πρὸς τὸν ἐν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγῶνα,
 ἡ Πατρίς τὸν ἐτίμησε μὲ σφώματα. πῶς
 ἐφέρθη ἕως εἰς τὴν ἐκστρατεία τοῦ Σκόν-
 δρα, εἰς αἰγῶσόν εἰς ὅλους· μὲ ὅλου τοῦτο
 ἡ Πατρίς παρέβλεψε τὰ σφάλματά του.
 Διὰ τὴν τραβίξιν εἰς μεταμέλειαν· ἦλθεν
 εἰς τὰς δύο χώρας ἐπιπροσφάται τῆς ἀθι-
 κείας του, καὶ τὸν ὑπεδεχθήσαν φιλο-
 φρόνως· ἀλλ' αὐτὸς δὲν ἐφέρθη ὡς Πα-
 τρίστῃς, καὶ ὡς χριστιανός· αὐθαδίασε· ἀ-
 πίασεν ἀνίσταται ἐναντίῳ τῆς Πατρίδος· ἐ-
 λαμὲν ἐκστρατεῖαν ἐναντίον τοῦ Μετολό-
 γιου· ἐπίασε τὸ φρούριον τοῦ Βασιλαδίου,
 θιώξας ἐκεῖθεν τὴν φρουράν· οἱ στρατιώ-
 ται τοῦ ἐλαβον δύο ἐκ τῶν Προκρίτων
 τῆς πόλεως ὡς αἰχμαλώτους, ἀπὸ τοὺς
 ὀφθαλμοὺς τῆς Διοικήσεως, καὶ ἔφεραν
 τούτους πρὸς αὐτὸν τῇ νύκτι, ἐν μισό-
 μινον εἰς τὸ Ἀνατολικόν· ἐξηγήθη δὲ
 καὶ εἰς πολλοὺς ὅτι θέλει ἐμβάσαι Τούρ-
 κους εἰς τὴν Πατρίδα.

Διὰ ταῦτα ὑποπευθεῖσα ἡ Διοίκησις,
 ἔλαβε τὰ ἀπαικτά μέτρα, καὶ διώκει
 ἐπιτροπὴν τόπον ἐπέχουσαν στρατιωτικοῦ
 Δικαστηρίου, συνθεμένην ἀπὸ στρατηγούς,
 καὶ χιλιάρχους, εἰσίνες ἐξετάσας αὐτόν
 τε, καὶ ὅλα τὰ αἵτια, τὰ ἐποία καθ' ἡ-
 μέραν ἤβησαν τὰς ὑποφίλως ἐναντίον του,
 Εὐρηκάν.

“Ὅτι ὁ Καραϊσκάκης εἶχε αὐτὴν ἀν-
 ταπόκειται μὲ τοὺς ἐχθροὺς τῆς πίστεως,
 καὶ τῆς Πατρίδος· “ ὅτι ἀπὸ τὸν Ὁ-
 μέρ-πασάν ἐλήθησε μπουγιουρτι διὰ τὰ
 γέννη καπιτάνος τῶν Ἀγροφών· “ ὅτι ὑ-
 πέτχετο εἰς τὸν ἐχθρόν· τὰ πᾶσιν τὴν
 Ταταρῶν μὲ χιλίους στρατιώτας, καὶ
 ἐσυμβούλευε τὰ εὐγὴ ὁ ἡγεστῆς Βαρ-
 νακιώτης μὲ χιλίους εἰς τὸ Ἐννεμερον·
 ὅτι ὑπέτχετο εἰς τὸν ἐχθρόν· τὰ τραβίξιν
 πρὸς ἐκὺτον στρατηγούς, καὶ χιλιάρχους
 Ἕλληνας ἐναντίον τῆς Πατρίδος· ὅτι ἐν
 ᾧ ἐγίνοντο αὐτὰ εἰς Μετολόγιον, συγ-
 χροῦνς εὐγῆκεν ὁ ἐχθρὸς ἐλὼς ἀπὸ Π.
 Πατρῆς, καὶ ἀρῆξεν εἰς τὸ Βασιλαδί,
 καὶ ἔγινε μυδικὴ ἐκστρατεία· Τουρκῶν ἀπὸ
 Κασοῖα, καὶ Ναύτακτε. καὶ τὸ
 Μετολόγιον, ἡ ἐποία δὲν ἐβλάστησε,
 ὅσοι οἱ ὅλοι σθεροὶ Ἕλληνες τὸς ἐβλύ-
 πησαν εἰς τὴν Κωνσταντινίαν· καὶ τοὺς
 ἐγύρισαν ἐπίστω· ἡ ἐπιτροπὴ ἔλαβε τέ-
 λος πάντων πολλὰ διδόμενα διὰ τὰς ἡρω-
 ρίσας αὐτὸν ἐπίβουλον τῆς Πατρίδος, καὶ

προδοτήν.

Ἐπειδὴ ὁμως ἡ Πατρίς ἀγαπᾷ τὰ τέμ-
να της, καὶ μακρεθυμεῖ δια νὰ τὰ ἐλευ-
θερώσῃ ἀπὸ τὴν ἀπάτην, καὶ νὰ τὰ φέ-
ρῃ εἰς μεταίεσιαν, νὰ γνωρίσουν τὰ χρι-
στιανικὰ χρέη των, ἀπεφατίσθη παρὰ τῆς
διορισθείσης ἐπιτροπῆς, τῇ συναινέσει ὄλων
τῶν παρεμεινέντων ἀρχηγῶν τῶν ἀρμα-
των, καὶ τῶν πολιτικῶν, καὶ ἐδόθη προ-
σγῇ πρὸς τὸν αὐτὸν Καραϊσκάκη νὰ
ἀναχωρήσῃ ἀμέσως ἀπ' ἐδῶ, μ' ὅλον
ὅπου εἶναι καὶ ἀσθενής, ἔστις καὶ ἀνεχώ-
ρησε σήμερον.

Ἀν' μετανοήσῃ ἀληθῶς, καὶ ἐπιστρέψῃ
εἰς τὰ χριστιανικὰ καὶ Ἑλληνικὰ χρέη του,
ἡ Πατρίς δέλει λαβῇ τὴν εὐχαρίστησιν ὅτι
τὸν ἐκέρθησεν, εἰδ' ἐπιμελῆν εἰς τὴν κα-
κίαν του, ἃς ὄψεται.

Σεῖς δέ, ἀδελφοί, εἰδοποιεῖσθε διὰ τοῦ
παρόντος, ὅτι ὁ Καραϊσκάκης εἶναι δι-
ωγμένος ἀπὸ τὴν Πατρίδα, καὶ δὲν ἔχει
καμίαν ἐξουσίαν παρὰ τῆς Διοικήσεως.
Μαλιστα ἐξερίθη ὄλων τῶν βαθμῶν, καὶ
ἀξιοματων ὡς ἀμαρτήτας. Ὅσοι δὲ ἀ-
πατηθέντες πηλοῦνθισαν αὐτὸν, προσκα-
λοῦνται νὰ γυρίουν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ
νὰ ἐνωθῶν με τοὺς ἀρχηγούς, τοὺς ὑπε-
ρασπιστάς της Πατρίδος. πάντες δὲ οἱ
λοιποὶ Ἕλληνες νὰ ἀπομακρυνθοῦν τῆς
συναναστροφῆς του, καὶ νὰ τὸν τοχασ-
θοῦν ὡς ἐχθρὸν, ἐν ὧν νὰ μετανοή-
σῃ καὶ νὰ προσπέσῃ εἰς τὸ ἔλεος τοῦ ἑ-
θνους, καὶ ζητήτῃ συγχώρησιν.

Ἐν Ἀνατολικῇ τὴν 2 Ἀπριλίου 1824.

Α. Μανουχορδάτος.

Οἱ Στρατηγοί

Νότης Μπότζαρης. Νικόλαος Σορυάρης.
Γεώργιος Τζιώγλας. Δῆμος Σκαλιτζάς.
Ἀλέξιος Βλαχόπουλος. Δημήτριος Μακρῆς.
Γιαννάκης Γιολιτάτης.

Οἱ Χιλιάρχοι.

Γρηγόριος Λιακατάς. Ἀναγνώστης Καραγι-
άννης. Στάθης Κατζαρός.

Οἱ Καπιτάνοι.

Κωνσταντῖνος Βλαχόπουλος. Γιαννάκης
Σουλτάνης.

Ο Φίλος τοῦ Νόμου ἐδημοσίευσεν τὴν
ἐξῆς ἐπιστολὴν, πεμφθεῖσαν ἀπὸ Ἀλεξάν-
δρειαν παρὰ τιος φιλέλληνας, πρὸς τινε
σημαντικὸν Ἕλληνα.

Ἀλεξάνδρεια τῇ 14 Φεβρ. 1824.

Ἡ ἐπιθυμία, ὅπου ἔχω διὰ τὰ θρησκευ-
σὴν ἡ δικαιοσύνη ὑπόθεσις τὴν ὁποίαν ὑπερα-
σπίζεσθε, με ἀνυγκάζει νὰ σὰς γραψῶ τὴν
παρόυσαν, διὰ νὰ σὰς γνωστοποιήσω, ὅσο
ἐτοιμάζονται κατὰ τῶν Ἑλλήνων, καὶ νὰ
σὰς παρακινήσω νὰ βιάτε εἰς πράξιν τὴν
ἐνωσιν καὶ τὴν δύναμιν, εἰς ἀποφυγὴν τῶν
κακῶν, τὰ ὁποῖα, χωρὶς ἐκείνα τὰ μέτρα,
ἡμπορεῖ ἡ τολαίπωρος Ἑλλάς νὰ πάθῃ.

Ὁ Πατὴρ της Αἰγύπτου ἐδιωρίσθη ἐ-
σχάτως, ἐπὶ κεφαλῆς, ἀρχηγὸς ὄλων τῶν
μελλουσῶν κατὰ της Πελοποννήσου τουρ-
κικῶν πράξεων. Οἱ Πασᾶδες ὅλοι, καὶ
ὅλοι αἱ δυνάμεις τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους
κρέμονται ἀπὸ αὐτόν, διὰ νὰ φθάσῃ νὰ
καθυποταξῇ τὴν Ἑλλάδα. Εἰς τὴν συνέ-
λευσιν, τὴν συγκροτηθεῖσαν κατὰ τὴν 6
τοῦ τρέχοντος, εἶπε δημοσίως πρὸς τοὺς
στρατηγοὺς, καὶ ἄλλους ἀρχηγούς, ὅτι
δέλει ἐκστρεφεῖται προσωπικῶς λαμβάνει
12 χιλιάδας τακτικούς στρατιώτας μαύρους
καὶ Αἰγυπτίους, 8 χιλιάδας Ὀθωμανοὺς
καὶ 2 χιλιάδας ἰπποεῖς. ἐτοιμάζον-
ται ἄπειρα ἐφόδια. παξηνμάδε μοιροὺς πρέπε
μετ' ὀλίγας ἡμέρας νὰ ἐτοιμασθῇ 80 χι-
λιάρχη, ἀπὸ τοῦτο φαντασθῆτε τὰ
δοσιμὰ. Σκεπτεῖται νὰ ἐκπεύτῃ κατὰ τὴν
15 Ἀπριλίου. τοχάζουσι ὁμως, ὅτι τὰ
καράβια μόνος περὶ τὰ τέλη Ἰουλίου ἡμ-
ποροῦν νὰ γένωσιν ἐτοιμὰ. τὰ σκεπόμενα
μέρη διὰ τὴν ἀπόβασίν του εἰς αἱ αἱ Π.
Πάτραι, τὸ Νεόκαστρον, τὸ ὅποιον ἐλπίζω
νὰ κυριεύσῃ ἐξ ἐφόδου. ὅταν φθάσῃ εἰς
τὰς Π. Πάτρας, τοχάζεται, ὅτι, αἱ

τὸν κόλπον τῆς Ναυπάκτου, ἔμπορεῖ νὰ ἐνδολύνη τὰς πράξεις τῶν στρατευμάτων, ὅσα ἀπὸ τὴν Ῥεῦμελιν μέλλουν νὰ ἐνωθῶσι μὲ αὐτόν. Ἐχει καὶ σκοπὸν, εἰν ἔμπορέτῃ, νὰ κατασφύρη τὴν Ὑδραν καὶ τὰς Πέτρας. Θέλει μεταχειρισθῇ πρότερον τοῦ δόλιν καὶ τὴν ἀπατην διὰ νὰ φθέρῃ μὲ τὴν δύναμιν τοῦ χρυσοῦ τοὺς Ἕλληνας, νὰ σπείρῃ διχόνοιαν, καὶ νὰ κἀμῃ τὴν φαντασίαν μεταξὺ οὐτῶν· καὶ διὰ εὐκολύνη τὸ σχέδιον τοῦτο ζητεῖ νὰ φέρῃ εἰδῶ τὸν Πατριάρχην τῆς Ἀλεξανδρείας, τὸν διατρέβοντα εἰς Πάτμον. Ὁ πραγματευτῆς Μιχαὴλ Τσιτίκας εἶναι μέτοχος καὶ συνεργὸς τῆς ἐπιβουλῆς καὶ θέλει νὰ ἀναχωρήσῃ καὶ αὐτὸς μὲ τὸν στόλον.

Τὸ σχέδιον τοῦτο εἶναι φοβερόν καὶ κατατροχάζει πάντας τοὺς πιστοὺς φίλους τῆς Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας· ὅλοι οἱ τοιαῦτοι εὐχόμενοι διὰ τὴν ἑνωσιν, χωρὶς τὴν ὁποίαν, ἡ μεγαλτέρα δύναμις, τίποτε δὲν κατορθώνει.

Ἐντὸς τοῦ ἀπείρων πολεμικῶν καὶ τροφίμων ἐφοδίων, καθ' ὅσον τοῦ στρατοπέδου καὶ τῆς ποιοτικῆς, ἔχει νὰ λάβῃ μεθ' αὐτοῦ τρεῖς ἑως τέσσαρα μελλιοῦνια τάλαντα, καὶ τὰ πλεονάζοντα θέλει εἶναι ὀλιγότερα ἀπὸ διακόσια πενήντα.

Προσμένονται ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως τὰ βασιλικά κατ' ἄρτι ὁ Καπετὰν Πασῆς ὁμοῦς θέλει μείνει.

Ἐτοιμασθῆτε λοιπὸν ν' ἀντισταθῆτε μὲ γενναϊότητα, νὰ ἀσφαλίσετε τὰς πόλεις μὲ ἐφόδια, καὶ μὲ ἐνδύματα ὑπερατπισίας, καὶ προσέχετε νὰ μὴ γειῇ ποτὲ ἡ μελετουμένη φθορὰ. Παρακινεῖτε τὰ μέλη τῆς Διοικήσεως νὰ μὴν ἀπολοιμηθῶσιν ἀπὸ τοὺς γλυκεῖς καὶ ἀπατηλοὺς λόγους τοῦ Πατᾶ, διότι εἰς τοὺς ἔχει αὐτὸς ἀγαθὰς ἐλπίδας ἐπιτυχίας· ὅς ἔχωσι πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ παράδειγμα τῶν Μωαβιτικῶν Μπείδων. Εἶθε νὰ δυνηθῆτε, ἐντὸς ὀλίγου, νὰ κυριεύσετε τὰς Π. Πάτρας, τὴν Μεσσηνίαν,

καὶ τὴν Κορινθίαν· εἶθε τὰ ὅπλα σας, καὶ κατὰ γῆν, καὶ κατὰ θάλασσαν, νὰ ἐνδοκιμῆσιν. Αὐταὶ εἶναι αἱ ἐπιθυμίαι καὶ εὐχαι τοῦ κηρυττομένου στόλου σας.

Τὴν 10 τοῦ τρέχοντος ἐγένετο ἡ κηδεῖα τοῦ Λόρδου N. Βυρῶνος· ἡ Δυτικὴ Ἑλλάς, ἡ ὁποία ἐδοκίμασε τὰς εὐεργεσίας τοῦ Μεγάλου τούτου ἀνδρός, καὶ μάλιστα ἡ Πόλις αὕτη, ἐδείξαν εἰς αὐτὴν τὴν περίεσιν ὅλα τὰ σημεῖα τῆς ὑπερβολικῆς λύπης, ἡ ὁποία κατεμαρῆνε τὴν καρδίαν των· ἀπὸ ὅλα τὰ περίε μέρη εἶχαν συναχθῇ καὶ ἱερεῖς καὶ στρατεύματα, διὰ νὰ τιμῆσιν τὸ λείψανον, καὶ νὰ ἐνώσουν τὰ δάκρυά των με ἐκεῖνα τῶν Μισολογιτῶν· Ὁ Πανιερωτατὴς Μητροπολίτης Ἀρτίς K. Παρφύριος μετὰ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου· Ρωγῶν K. Ἰωσήφ, καὶ μετὰ τῶν ἱερέων, ὁ Πρόεδρος A. Μαυροκορδάτος, οἱ Διαιτητοὶ N. Μπότσαρης, Δ. Σκαλτσᾶς, Γ. Τσόγκας, A. Βλαχόπουλος ὁ καὶ ὑπουργὸς τοῦ πολέμου, καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἀξιωματικοί, οἱ Πρόκριτοι τῶν δύο πόλεων καὶ ὅλης τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος, καὶ ὅλοι οἱ Πολιτικοὶ ὑπουργοί, παρενύθησαν εἰς τὴν τελετὴν.

Τὸ στρατεῦμα ἐσχημάτιζε δύο εἰς ἑαυτὸν, μετὰ τῶν ὁποίων ἐπορεύοντο οἱ συνοδευόντες τὸ νεκρικὸν κρεββατι, ἀπὸ τοὺς ὁποίους προηγεῖτο τὸ τάγμα τῶν πυροβολιστῶν μὲ ὅλους τοὺς ξένους ἀξιωματικοὺς καὶ μέρος τοῦ λοιποῦ στρατεύματος.

Ἀπὸ τόσον ἀναρίθμητον πλῆθος λαοῦ, καὶ στρατευμάτων, δε ἤκουετο οὐδὲ ψιθυρισμός, ἀλλὰ μόνοι ἡ λυπηρὰ ψαλμωδία τῶν ἱερέων, καὶ ὁ βραχνὸς ἤχος τῶν πολεμικῶν μουσικῶν ὁργάνων· οὕτως ἐπορεύθησαν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Νικολάου κειμένην πλησίον τοῦ τείχους· Ἐν τῇ μετὰ τῆς τελετῆς καὶ εἰς τὸ τέλος ἐρρήχθησαν τρεῖς φορεῖς ἐκ δαυλεμμάτων

τὰ χιτώνια ἀπὸ τοῦ μεγάλου κανονοστάτου, καὶ ὅλα τὰ λεπτὰ πυροβόλα ὧν στρατιωτῶν.

Πρὶν τοῦ τελευταίου ἀπαταμεῦ, ὁ κύριος Σπυρίδων Τρικυπὴς ἐκφώνησε τὸν ἐπιταφίον λόγον. Ὁμιλοῦν ἀδικησε τοὺς ἀναγκάσας μας ἐὰν τοὺς σερήτωμεν ἀπὸ τὴν ἀνάγκωσιν αὐτοῦ· διὰ τοῦτο θέλομεν τὸν ἐκδῶναι εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον· τὰ δ' ἀκρυα ὅπου ἐχύθησαν ἀπὸ τοὺς ἀκρατάς μαρτυροῦσι τὴν ζωηρότητα καὶ τὸ προσφύς τῶν επιχειρημάτων· ζωγραφίζεται εἰς αὐτὸν ἡ ἐνὶ ἡ κατῆρεια τῆς πόλεως καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς σθηνείας τοῦ μακαρίτου, καὶ ἡ ὑπερβολικὴ λύπη, ἥτις τὸν συνώδευεν εἰς τὸν τάφον· παρίσταται τὸ μέγεθος τῆς ψυχῆς του, νὰ ἀπορατίσῃ νὰ εἰσθῇ εἰς τὴν ἑλλάδα, διὰ νὰ ἀποθάνῃ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας μας, καὶ ἡ γενναϊότης τοῦ χαλκῆρός του, ἥτις τὸν ἔκαμε νὰ ὀνομασθῇ ὑπεργέτης τῆς ἑλλάδος τὸ σπάνιον πνεῦμα, καὶ ἡ ὑψηλὴ φαντασία ὅπου τὸν ἐξόλισαν, καὶ τὰ ὅποια τὸν κατέστησαν ἀθάνατον εἰς τὸν σφόν Κόσμον· Κατ' ἐξοχὴν δὲ ἡ μεγαλὴ του ἀγάπη πρὸς τὴν ἑλλάδα, τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα, ὁμοῦ μὲ ἐκεῖ· τῆς μοναχικῆς του θυγατρὸς, ἐφύλαξεν εἰς τὸ σῶμα ὁ μακαρίτης μέχρι τελευταίας ἀναπνοῆς.

Μετὰ τὸ τέλος τοῦ λόγου ἐδόθη ὁ τελευταῖος ἀπαταμὸς μὲ ἀπαρχορήτα δ' ἀκρυα, καὶ ἔλαβε τέλος ἡ τελετὴ.

Εἰς τὸ διάστημα τῆς ἐνταῦθα διατριβῆς τοῦ ἐργίλου τούτου ἀνδρός, ἡ πόλις τοῦ Μισολογγίου, διὰ νὰ δείξῃ τὴν μεγάλην πρὸς αὐτὸν εὐγνωμοσύνην τῆς, τὸν ἐπολιτογράφησε.

Δὲν εἶναι ἔξω τοῦ πρέποντος νὰ προσφέρωμεν εἰς τοὺς ἀναγκάσας μας τὸ ἔγγραφο τῆς Πολιτογραφῆσεως, ἀποσπᾶντον καὶ εὐρίσκεται εἰς τὰ ἀρχεῖα.

ἀπορᾶς μεταξύ Περσίας καὶ Πόρτας· ὅθεν καὶ τὰ στρατεύματα πάλιν ἐκτυπῆθησαν πρὸς τὰ σύνορα τῆς Βαβυλωνίως (Μπαγιάτ). ἡ εἰδησις αὕτη ὅμως δὲν ἐφθασεν ἐπισήμως εἰς καὶνὸν μέρος. (ἐφημ. Φραγκφόρτ.)

„ Ἐπειδὴ ὁ Ἀόρδος Νόελ Βύρων, βουλευμένος συμπράκτωρ τῆς ἐλευθερίας, τῇ ἑλλάδι γενέσθαι, καὶ τὴν Δυτικὴν μάλιστα τῆς λοιπῆς κινδυνεύουσαν ὁρᾶν, ἔγω εἰς ταύτην ἀφικέσθαι τὴν πόλιν, καὶ ταύτην εὐεργετῶν, ἀνάσσει τῆς Διαιτικῆς ἑλλάδος τὴν σωτηρίαν κατεργάσασθαι· ὁ δὲ καὶ τοῖς ἔργοις ἐδηλώσει, οὐ μόνον μεγάλαις δωρεαῖς μεγίσταις ἐπαρκέτας ἀνάγκαις, ἀλλὰ καὶ τοῖς λόγοις καὶ τῷ εὐχέλματι αὐτοῦ ὀφείλονται τὰς πράγμασι γενομέναις· ἡ Πόλις Μισολογγίου Εὐεργέτην αὐτὸν ἀνακηρύττει, καὶ Πολίτην Μισολογγίτου ψηφίζεται, τῶν αὐτῶν αὐτοῖς ἀπολαίοντα δικαίων, καὶ ἀναγράφει τούτο ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς Πόλεως, ἡ δὲ ἑλὼν γέννηται πᾶσιν, ὡς ο. Μισολογγίται τοῖς ἀγαθοῖς ἄνδρασι οἶδασιν τι εἶναι, καὶ τοῖς εὐεργέταις γενομένοις αὐτῶν, εἰς εὐγνωμοσύνην, πολιτεῖαν διδόναι.

Εἰς Μισολογγίᾳ τὴν 17 Μαρτίου 1824. Ἐποταῖαι ὑπογραφαὶ τῶν ἐπισκεπτῶν καὶ Προκρίτων τῆς Πόλεως.

Ἀναγιγνώσκωμεν εἰς τὴν ἐφημερίδα τοῦ Φραγκφόρτ τὰ ἐξῆς περὶ τοῦ μεταξύ Περσίας καὶ Πόρτας πολέμου.

„ Αἱ συνθήκαι τὰς ὁποίας οἱ πληρεξούσιοι τῆς Περσίας καὶ Πόρτας κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰούλιον ἐπεκύρωσαν, περὶ δὲν ἐτελεσφόρησαν· διότι νύαι δυσκολίαι ἀνέφάνησαν παρὰ τῆς αὐλῆς τοῦ Τεχεράν· ἡ

βραδύτης αὕτη παρήγαγεν ἐκ δευτέρου δι-

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

ΧΡΟΝΙΚΑ.

Γενική ετήσια τάλλ. δίσηλα
Ισπανικά εἶς, προσπληρω-
τά κατὰ τριμήνιαν.
Εκδίδεται δις τῆς εβδομάδος.

Αρ. 31.

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείω.

Φραγκλῖνος.

Μετολόγιον τῇ 16 Ἀπριλλίου 1824.

Λογος ἐπιτάριος τοῦ Λόρδ Γεωργίου
Νόελ Νιπαίρων
Αὐτοσχεδιασμένος (α) καὶ ἐκφωνημένος
ἐπὶ τὸν Κύριον Σπυρίδωνα Γρικουπην
εἰς Μετολόγι ταῖς 10 Ἀπριλλίου 1824.

Τὴν ἀνέλπισον συμβεβηκός! τί ἀξιοβη-
ήτον δυσόχημα! ὁλέρος κειρὸς εἶναι ἀρεῶ
εὐλαὸς τῆς πολυπαθοῦς Ἑλλάδος ὅλος χαρὰ
καὶ ἀγαλλύντις ἐδεχθῆκεν εἰς τοὺς κόλπους
τοῦ τὸν ἐπίσημον τούτον ἀνδρα, καὶ τήμε-
ρον ὅλος θλίψις καὶ κατήρεια καταβρέχει
τὸν κερκινὸν τοῦ κρεββάτι με πικρότατα δά-
κρυα, καὶ δάδεται ἀπαρρηγμένα. Ὁ γλυ-
κώτατος χαριετιμὸς, ΧΡΙΣΤΟΣ ἌΝΕ-
ΣΤΗ, ἔγινεν ἄχαρις τὴν ἡμέραν τοῦ Πά-
σχα εἰς τὰ χεῖλη τοῦ κάθε Ἑλλήνος Χρι-
στου, καὶ ἀπυκταίνωντας ὁ εὖας τὸν
ἄλλον, πρὶν τοῦ εὐχηθῇ ταῖς καλαῖς ἐερ-
ταῖς, ἐρωτοῦτε, πῶς εἶναι ὁ Μυ-
λῆρδ εἰς; χιλιάδες αὐθροῦται, συναγμένοι
νὰ δώσω, μεταξὺ τούτων τὸ Θεῖον φίλημα τῆς
ἀγάπης εἰς τὴν εὐδούχουην πεδιάδα ἔξω ἀπὸ
τὸ πείχος τῆς πολέως μας, ἐρρίνονταν ὅτι
ἐπυλάθηκα μόνον καὶ μένον νὰ παρκα-
λέσω τὸν εὐεθροῦ τὸν Πικρὸς διὰ

τὴν ὑγείαν τοῦ συναγωνιστοῦ τῆς ἐλευθερίας
τοῦ Γένους μας.

Καὶ πῶς ἦτον δυνατόν νὰ μὴ συντρι-
βῇ ἡ καρδία ὧλων; νὰ μὴ καταπικρα-
θοῦν ὧλων τὰ χεῖλη; εὐρεθῆκεν ἀλλην φο-
ρὰν τὸ μέρος τοῦτο τῆς Ἑλλάδος εἰς πι-
ρισσότερη χρεῖαν καὶ ἀνάγκην πρὸς εἰς
τὴν ἐποχὴν εἰς τὴν ὅποιαν ὁ πολυθρήνη-
τος Μυλῆρδ Μπαίρων ἀπέρατε με κίνδυ-
νον καὶ αὐτῆς τῆς ζωῆς του εἰς τὸ Με-
τολόγι; καὶ τότε καὶ εἰς ὅταν καιρὸν συ-
νέζητε μαζὶ ἡμᾶς, δὲν ἐθελάπευτε τὸ πλου-
τιοπροχόν του χέρι ταῖς θειόταταῖς χρεῖ-
αις μας, χρεῖαις ὅπου ἡ πτωχεία μας ταῖς
ἄρηνεν ἀδιόρθωται; πότι ἄλλα καλῇ,
πολύ ἀκόμη μεγαλότερα, ἐλπίζαμεν ἀπὸ
αὐτοῦ τὸν ἀνδρα; καὶ τήμερον, ἀλοίμενοι!,
σήμερον ὁ πικρὸς τάφος καταπίνει καὶ
αὐτὸν καὶ ταῖς ἐλπίδαις μας!

Ἀλλὰ δὲν ἠμποροῦτε τάχα καθήμενος
καὶ ἔξω ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, ἀναπαύμε-
νος καὶ χαιρέμενος τὰ καλὰ τῆς Ευρώπης,
νὰ τρεῖς με μόνον τὴν μεγαλοδοξίαν τῆς
καρδίας του εἰς βοήθειάν μας; τοῦτο ἀρ-
κούτε διὰ ἡμᾶς, ἐπειδὴ ἡ δοκιμασιὴν
φρονητικῆς καὶ βαθεῖα ἐμπειρία τοῦ Προέ-
δρου τῆς Βουλῆς καὶ Διοικήτορος ἡδὲν
ἐξικολογήται με μόνον τὰ μετὰ αὐτὰ τὴν
ἀπραξίαν τοῦ μετὰ τούτων. ἄλλα ἂν
ἀρκούτε τοῦτο διὰ ἡμᾶς, δὲν ἀρκούτε,
ὄχι, διὰ αὐτὸν· πλατύνετε ἀπὸ τὴν φύ-

(α) Εἰς ταῖς ἐντελὲς πληροπορήμενοι καὶ
κλειστοῦμεν νὰ κρίνηται ὅτι ὁ ἐκ-
δορ μένος, ὁ γὰρ συντεθῇ εἰς διάταμα τρι-
ῶν τεσσάρων ὡρῶν. Ὁ Ἐκδ.

σιν, διὰ τὰ ὑπερασπίζεται πάντοτε τὰ δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου, ὅπου καὶ ἂν τὰ ἔβλεπε καταπατημένα, γεννημένος εἰς ἐλεύθερον καὶ πύλοτον ἔθνος, θρεμμένος ἀπὸ μικρὸς μετὰ τὴν ἀνάγκωσιν τῶν συγγραμμάτων τῶν ἀθανάτων προγόνων μας, τὰ ὅποια διδάσκουν ὅσους ἤξευρουν νὰ τα διαβάσουν, ὅχι μόνον τι εἶναι, ἀλλὰ καὶ τι πρέπει νὰ ᾖναι, καὶ τι ἡμπορεῖ ἂ ᾖναι ὁ Ἄνθρωπος, εἶδε τὸν ἐξαχλωμένον, τὸν αὐτοδοκούμενον ἄνθρωπον τῆς Ἑλλάδος νὰ ἀπορατίη καὶ νὰ ἐπιχειρηθῇ νὰ συντριψῇ ταῖς φρικταῖς αὐτοταῖς του, καὶ τὰ συντρίμματα τῶν αὐτῶν του νὰ κόμῃ κορτεὺς σπαθιά δια νὰ ξαναπυχτήσῃ μετὰ τὴν βίαν ὅ,τι τοῦ ἔρπαξεν ἡ βία, εἶπε, καὶ ἄφησεν ὅλαις ταῖς πνευματικαῖς καὶ σωματικαῖς ἀπολαυταῖς τῆς Εὐρώπης, καὶ ἦλθε νὰ κακοπαθήσῃ καὶ νὰ ταλαιπωρηθῇ μαζί μας, συναγωνιζόμενος ὅχι μόνον μετὰ τὸν πλούτον τοῦ τῶν ὁποῦν οὐ ἐλυπήθηκεν, ὅχι μόνον μετὰ τὴν γνώσιν του, τῆς ὁποίας μᾶς ἔδωκε τόσα σωτηριώδη σημεῖα, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὸ σπαθίον ἀκονιζόμενον ἐναντίον τῆς τυραννίδας καὶ τῆς βαρβαρότητος· ἦλθεν, εἰς ἓνα λόγον, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῶν οἰκιακῶν του, μετὰ πέφασιν νὰ ἀποθῶνῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ τὴν Ἑλλάδα· πῶς λοιπὸν νὰ μὴ συντριβῇ ὅλων μας ἡ καρδιά διὰ τὴν σερκσιν ἐνδὸς τέτοιου ἀνδρός; πῶς νὰ μὴ κλαύσωμεν τὴν σερκσί του ὡς Γενικὴν σερκσιν ὅλου τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους;

Ἀλλὰ εἰς αὐτοῦ, ἀυθιφί, εἶδατε τὸν φιλελεύθερον, τὸν πλούτιον, τὸν ἀνδρεῖον ἄνθρωπον, τὸν ἀληθινὸν φιλέλληνα, εἶδατε τὸν εὖε γέτῃ· τοῦτο φθάσει βεβαία διὰ νὰ μᾶς ἀποστή τὰ δάκρυα· δὲν φθάσει ὅμως, δὲν φθάσει, διὰ τὴν ὑπόληψίν του καὶ διὰ τὸ μέγεθος τοῦ ἐνδοξοῦ ἐπιχειρηματός του· αὐτός, τοῦ ὁποίου κλαίμεν τὸν θάνατον ἀπαρηγόρητα, εἶναι ἄν-

θρωπος ὁ ὁποῖος (εἰς τὸ εἶδος του) ἔδωκε τὸ ὄνομά του εἰς τὸν αἰῶνά μας· Ἡ εὐρυχωρία τοῦ πνεύματός του, καὶ τὸ ὕψος τῆς φαντασίας του δὲν τὸν ἄφησαν νὰ πατήσῃ τὰ λαμπρά, πλήν κοιναῖ, ἔχῃ τῆς φιλολογικῆς τῶν παλαιῶν δόξας. ἔπιασε νέον δρόμον, δρόμον τὸν ὁποῖον ἡ γερωνικὴ πρόληψις ἐπρόσπαθῆσε καὶ προσπαθεῖ ἀκόμη νὰ τὸν κλείσῃ εἰς τὴν σφῆν Εὐρώπην· ἀλλὰ ὅσῳ ζοῦν τὰ συγγράμματα του (καὶ θὰ ζοῦν ἡ τῶς ὁ Κόσμος) δελεῖ μείνει πάντοτε ὁ δρόμος αὐτός ἀνοιχτός, ἐπειὴ καὶ αὐτὸς καθὼς καὶ ὁ ἄλλος εἶναι δρόμος ἀληθινὸς δόξας. Ἐδῶ παρατρέχω ὅσα με βιάζει νὰ τὰς κενωποιήσω τὸ βαθύ σεβας καὶ ὁ μεγάλος ἐνθουσιασμός, ὅπου πάντοτε ἐμπνευσεν εἰς τὴν καρδίαν μου ἡ ἀνδρεία τῶν συγγραμμάτων του, καὶ τὸν ὁποῖον αἰσθάνομαι τώρα σφοδρότερον ἀπὸ ἄλλην φράσιν· ἐγκωρύατε καὶ ἐγκωμιάζει τὸν ποιητὴν τοῦ αἰωός μας ὅλη ἡ σφῆ Εὐρώπην, καὶ δελεῖ τὸν ἐγκωμιάσαν ὅλοι οἱ αἰῶνες, ἐπειδὴ ἐγεννήθηκε διὰ ὅλην τὴν Εὐρώπην, καὶ διὰ ὅλους τοὺς αἰῶνας.

Ἐνας ἄλλος συλλογισμὸς μοῦ ἐρχεται εἰς τὸν νοῦν, συλλογισμὸς τόσαι ὀρθὸς καὶ ἀληθινὸς ὅσον προταχισμένος εἰς τὴν πέρας τῆς Πατρίδος μας· ἀκούσατε, Ἕλληνες, μετὰ προσηχὴν αὐτὸν τὸν συλλογισμὸν, ἐπειδὴ θέλω νὰ γεῖῃ καὶ συλλογισμὸς ἐθνικός σας, καὶ συλλογισμὸς παντοτινός.

Πολλὰ ἐσχέθησαν τὰ λαμπρά ἔθνη εἰς τὸν Κόσμον, ἀλλὰ ὀλιγώταται ἡ ἐποχὴς τῆς ἀληθείας, τοὺς λαμπρότητας· ἓνα ὅμως φαινόμενον, σχάζομαι, λείπει ἀπὸ τὰ χροικά ὅλου τοῦ λαμπροῦ Κόσμου, φαινόμενον διὰ τὸ ὅπου ἐτίσασεν, ἀνπατὲ ἡμποῖν καὶ φανή, καὶ αὐτὸς ἐπαρτηρητικὸς τοῦς τῆς φιλοσοφίας. Ὅλα σχεδὸν τὰ ἔθνη τῆς γῆς ἔπεται ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ ἐνδὸς εἰς τὰ χέρια τοῦ ἄλλου

αδυνάτου. Κάποτε ἐκαλλιτέρευσαν, Κἀ-
ποτε ἐχειροτέρευσαν· πούθεν ὁμως τὸ
μάτι τοῦ ἱστορικοῦ δὲν εἶδε καὶ ἐν ἑνὶ ἔθνει
κατατλασθέντων ἀπὸ φοβερύων, καὶ
μάλιστα βαρβάρων ῥιζωμένων ἀπὸ αἰῶνος
εἰς αὐτὸ τὸ ἔθνος, δὲν τὸ εἶδε λέγων ἡ
ἐκτετραβωδῆ ἀφ' ἐαυτοῦ τοῦ· ἰδοὺ τὸ φαί-
νόμενον· τοῦτο σημεῖον παρρησιάζεται κατὰ
πρώτην φοράν εἰς τὸν Κόσμον, καὶ φαί-
νεται εἰς μοναχὴν τὴν Ἑλλάδα. καὶ,
εἰς μοναχὴν τὴν Ἑλλάδα φαίνεται· τὸ βλέ-
πει μακρόθεν ὁ φιλόσοφος, καὶ χαίρει τὸν
δισαγμόν του, τὸ βλέπει ὁ ἱστορικός καὶ
ἐτοιμάζεται νὰ τὸ θυγῇ ὡς νὰν ἀ-
νακαλύψῃ τῆς τύχης τῶν ἐθνῶν· τὸ βλέ-
πει ὁ ποιητικὸς, καὶ γίνεται σκεπτικώτε-
ρος καὶ προφρονητικώτερος· τότε παρα-
δόξος εἶναι ὁ καιρὸς εἰς τὸν ὅποιον ζοῦ-
μεν, ἀγαπητοί μου Ἑλλήνες! ἡ ἐπαύ-
λας τῆς Ἑλλάδος δὲν εἶναι ἐποχὴ τοῦ
ἔθνους μόνον, εἶναι ἐποχὴ ὅλων τῶν
ἐθνῶν, ὅλων τῶν αἰώνων, ἐπειδὴ καθὼς σὰς
εἶπα, εἰς αὐτὸν φαινόμενον μοναδικὸν εἰς τὴν
πολιτικὴν κατῴσατο τῶν ἐθνῶν.

Αὐτὸ τὸ μοναδικὸν φαινόμενον ἐπαπα-
τήρησεν ὁ μέγας νοῦς τοῦ μεγαλόφρο-
νος, τοῦ πολυθλήτου Μπαίρων, καὶ ἡ-
θέλησε νὰ ἐνύμῃ τὴν ἀθανάτην του δόξαν
μέτρησεν τὴν δόξαν σας, καὶ νὰ ἐμβύσῃ τὸ ὄ-
νομα τοῦ εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν λαμπρῶν σας
κατορθωμάτων· δὲν ἔγνων καὶ ἄλλαις ἐ-
παναστάσεσιν εἰς ταῖς ἡμέραις του; Καμμίαν
ὁμως δὲν ἠκολούθησε, καμμίαν δὲν ὑ-
περατίστη, ἐπειδὴ εἶναι πολλὰ διαφορε-
τικὸς ὁ χαρακτήρ αὐτοῦ, καὶ πολλὰ δια-
φορετικὴ ἡ φύσις του· ἡ μοναχὴ δόξα τῆς
Ἑλλάδος ἡ τοῦ ἄλκιου δόξα διὰ ἐκείνον τὸν
ὅποιον δοξολογοῦν ὅλα τα σφὰ σώματα·
βλέπετε λοιπόν, ὦ Ἑλλήνες, βλέπετε εἰς
τὴν καὶ τὴν ἡμέραν, εἰς τὴν ἀγῶνα ἐμβήκατε;
βλέπετε ὅτι μετὰ τὴν δόξαν σας δὲν ἤμ-
πορεῖ νὰ συγκριθῇ καμμία δόξα ἀπερα-
μένη; Οἱ φιλελεύθεροι, οἱ φιλόπονοι,

οἱ φιλόσοφοι ὅλων τῶν ἐθνῶν, καὶ μάλι-
στα τῆς μεγαλόδοξης Ἑλληνικῆς σὰς χαί-
ρεται ὅλοι μακρόθεν, ὅλοι σὰς συγχαί-
ρονται, ὅλοι σὰς ἐμψυχύνουν, καὶ ὁ ποιη-
τὴς τῶν καιρῶν μας, ἀγαθὰ καὶ σεφάνω-
μέος ἀθανάσιον, ἐξήλυσεν τὴν δόξαν σας,
καὶ ἤλυσεν προσηπτικῶς νὰ ἐπλύνη μάζη-
σας μετὰ τὸ αἶμα τοῦ ταμνισμένου ἀπὸ
τὴν τυραννίαν χώματά μας.

Γεννημένος εἰς τὴν λαμπρότατην Μη-
τρόπολιν τῆς Δουδρας, Εὐγενέστατος καὶ
ἀπὸ πατέρα, καὶ μητέρα, πόσῃ χαρὰν
αἰσθάνθηκεν ἡ φιλέλληνικη καρδιά, ὅταν
ἡ πτωχὴ ραὶ Πέλις, εἰς σημεῖον ἐγνώμο-
σύνης, τὸν ἐπολιτογράψεν; εἰς αὐτὸν τὸν
ἀγῶνα τοῦ θανάτου του, ἤγουν εἰς τὴν
σιγμὴν, ὅταν κρυμμένη ἡ αἰωνιότης δείχ-
νεται εἰς τὸν ἀνθρώπον εὐρισκόμενον εἰς
τὰ ὅρια τῆς θνητῆς καὶ τῆς ἀθανάτης
ζωῆς, ὅταν λέγω ὅτις ὁ ἐρατὸς κόσμος
φαίνεται εἶναι μένον σημεῖον ὡς πρὸς τὰ
λαμπρὰ ἔργα τῆς Σεῖας Παντοδυναμίας,
εἰς ἐκείνην τὴν φοβερὴν ὥραν ὁ πολυέδο-
ξος τιτὴς νεκρὸς ἀνίσταται τοῦ Κόσμου
ὅλον, ἐβάσταξεν εἰς τὸ σῶμα τοῦ μοναχῆ
δύο ὀνόματα, τῆς μοναχικῆς
καὶ πολυαγαπῆμένης τοῦ Κό-
ρης, καὶ τῆς Ἑλλάδος· αὐτὰ τὰ
δύο ὀνόματα βαθιὰ ῥιζωμένα εἰς τὰ
σπλάγχνα τοῦ, μήτε ἡ σιγμὴ τοῦ θανάτου
δεν ἠμπορεῖ νὰ τὰ ἐξαλείψῃ· Συγκατέ-
ρα μου!, εἶπεν, Ἑλλάδα! εἶπε, καὶ
ἡ φωνὴ τοῦ ἔλεψε! ἡ πᾶσα Ἑλληνικὴ καρ-
διά νὰ μὴ συντρίβεται ὅσαις φοαῖς ἐν-
θυμεῖται αὐτὴν τὴν περίστασιν;

Δεκά βεβαία, ἀγαπητοί μου Ἑλλήνες,
πολύ δεκά εἶναι εἰς τὴν σκιά τοῦ τα-
τάκηναμας, ἐπειδὴ εἶναι δάκρυα τῶν
κληρονόμων τῆς ἀγάπης τοῦ ἀλλοῦ πολὺ δε-
κτέρα δι' αὐτὸν Σεῖα εἶναι τὰ ἔργα μας
διὰ τὴν Πατρίδα, τὰ ὅποια, καὶ χωρὶς
σμένους ἀπὸ ἡμᾶς, Σεῖα παραμένει ἐπά-
νωθεν ἀπὸ τοὺς Οὐρανούς, τοὺς ὁποίους

τοῦ ἀνείλεν ἡ ἀρετὴ τοῦ· αὐτὴν καὶ μνη-
χὴν τὴν εὐγνωμοσύνην γυρεύει ἀπὸ ἡμᾶς εἰς
ταῖς εὐεργεσίαις τοῦ, αὐτὴν τὴν ἀγταμοιβὴν
πρὸς τὴν πρὸς ἡμᾶς ἀγάπην τοῦ, αὐτὴν τὴν
ἐλάφρωσιν εἰς ταῖς ταλαιπωρίαις τοῦ, αὐ-
τὴν τὴν πληρωμὴν διὰ τὸν χαμὸν τῆς πρὸς
λυτρώσεως ζωῆς τοῦ. Ὅταν, ἀγαπῶντοί μου
Ἕλληνες, ἡ δύναμίς σας καταβύθῃ νὰ ἀ-
ποστντρέψῃ τὰ χεῖριά ὅπου μᾶς ἀλυσσοδε-
ναν, τὰ χεῖριά ὅπου ἄρπαζαν ἀπὸ ταῖς
ἀγκάλαις μας τοὺς ἀδελφοὺς, τὰ τέκνα,
τὴν κατάστασίν μας, τότε θέλει χαρῇ ἡ
σικιὰ τοῦ, τότε θέλει ἀγαλλικτῇ ἡ καρδί-
α τοῦ· ναι, εἰς τὴν μακαρίαν ἐλεῖν ὅραν
τοῦ εὐτυχισμένου τέλους τῶν ἀγώνων σας,
ὁ Ἀρχιερεὺς θ' ἀπλῶναι τὴν ἱεράν του καὶ
ἐλεύθερον δεξιάν, καὶ θ' αὐλογεῖ καὶ ἀ-
γαῖζει τὸν πολυένδοξον τάφον τοῦ Παλ-
ληκάρη, ζωτμένον τὸ σπαθὶ ἀπὸ τὰ τυραν-
νικά αἵματα βαμμένον, θ' αὐτὸν σολίζει με-
θ' αἰφναις ὁ Πολιτικὸς μετ' ἐκπῶμα, ὁ Ποι-
ητὴς γυμνός εἰς τὴν ἀρμονικώτατην παρὸς
πετρὰν τοῦ θ' αὐτὴν ποιητικώτερος· τότε
ἀνθοσεραμμέναις ἡ Παρθεναῖς τῆς Ἑλλά-
δος, τὴν μαχευτικὴν ὥραις τέτα τῶν ὁποίων
ἔφαλεν ὁ πολυένδοξος συμπολίτης μας Μπαί-
ρων εἰς πολλὰ τραγικοῦς, τότε τὰ ὠ-
ρατὰ μας τέκνα, χωρὶς πλεον νὰ φοβού-
ναι νὰ μολυνθοῦν ἀπὸ τὰ ἀσπαχτικά χεῖρια
τῶν τυράννων μας, θ' αἰκνούν χορὸν τριγύ-
ρω εἰς τὸν τάφον τοῦ τραγουδῶντος τακάλλη
τῆς γῆς μας, τὰ ὁποῖα μετ' ὅλην χάριν καὶ
ἀληθείαν ὁ ποιητὴς τοῦ αἰῶνός μας ἔφαλεν.

Ἀλλὰ ποῖα ἰδέα λυπηρὴ μοῦ ἔρχεται
τώρα εἰς τὸν νοῦν; μετ' ἐπλάνησεν ἡ φαν-
τασία μου, ἐνόμισα ὅτι βλέπω ὅσα ἡ καρ-
διά μου ἐπιθυμεῖ· ὑπόθετα εὐλογίαις Ἀρ-
χιερέων, δημοσεφηνώματα, ὕμνους, χο-
ροὺς τριούρη εἰς τὸν τάφον τοῦ εὐεργέτου
τῆς Ἑλλάδος· ἀλλὰ ὁ τάφος αὐτοῦ θ' ἐ-
λεῖ ἔχει μέγα τοῦ πολυτίμου λείψανος αὐτοῦ
τοῦ εὐεργέτου! ἀδελφε, θ' αἰκνέει ὁ τάφος ἰ-
σὺ τὸ σῶμα τοῦ ὀλίγου, ἡμέραις ἀκόμη μένει εἰς

τὸ προσώπου τοῦ Ἰησοῦ καὶ τῆς
Πατρίδος τοῦ· δὲν παραδίδεται εἰς ταῖς
καταλαῖς τῆς· μεταφέρεται εἰς τὴν γῆν, τὴν
ὅποιαν ἐτίμησεν ἡ ἐννοσίς τοῦ.

Ἡ εὐκαῖς τοῦ ἀγκάλαις ἀκριβῆ τοῦ κα-
πολυαγάπητη θυγατέρα, ἡ εὐκαῖς σου θ' αὐ-
τὸ δεχθῶν, τὰ δάκρυα τὰ ἐδικά σου θ' αὐ-
παρηγορήσῃ τὸν σωματοφόρον τάφον τοῦ
καὶ τὰ δάκρυα τῶν ὀρφανῶν Ἑλλήνων θ' αὐ-
λεῖ χύνονται ἐπάνω εἰς τὴν στήλην τοῦ πε-
λυτιστάτου Πνεύματος τοῦ, καὶ ἐπάνω εἰς
ὅλην τὴν γῆν τῆς Ἑλλάδος, ἐπεὶ ὅλη ἡ
γῆ τῆς Ἑλλάδος εἶναι τάφος τοῦ· καθὼς
εἰς αὐταῖς ταῖς ὑστερίαις στιγμαῖς τῆς ζω-
ῆς τοῦ ἐστὶ καὶ τὴν Ἑλλάδα εἶχε εἰς τὴν
καρδίαν τοῦ, καὶ εἰς τὰ χεῖλη τοῦ, ὅλαι-
ον ἦτον καὶ ὑπερὰ ἀπὸ τὸν θάνατόν του νὰ
λάβῃ καὶ αὐτὴ μερίδιον ἀπὸ τὰ μαχαιρώ-
μετὰ λείψανά τοῦ. Ἡ Πατρίδα τοῦ τὸ Μι-
σελόχην, σφιχταγκαλιάζει, ὡς συμβόλον
τῆς ἀγάπης τοῦ, τὸν πνεύματό τοῦ, θέξου
καὶ σύ, γλυκύτατε καρπὲ τῆς καρδίας τοῦ
ἀποθανόντος, θέξου τὸ πτώμα τοῦ, τὴν
καρδίαν τοῦ, τὰ ἐντόσθιά τοῦ· σοῦ τὰ ξεπρο-
βοδεῖ ἡ Ἑλλὰς ὅλη μυροφορεμένη, ὅλη
ἀπαρηγόρητη· σοῦ τὰ ξεπροβοδεῖ μετ' ὅλην
τὴν ἐκκλησιαστικὴν, τὴν πολιτικὴν, καὶ στρα-
τιωτικὴν τιμὴν καὶ παράταξιν, καὶ μετ' ὅλην τὴν
πλῆθος τῶν συμπολιτῶν τοῦ Μισολογῆτων καὶ
ὁμογενῶν τοῦ Ἑλλήνων· σοῦ τὰ ξεπροβοδεῖ
σεφηνώμενα μετ' ὅλην εὐγνωμοσύνην τῆς, παρη-
γορημένα μετ' ὅλην δάκρυά τῆς, συνοδευμένα
μετ' αἰς θεόδεταῖς εὐχαῖς καὶ εὐλογίαις τοῦ
Πανιερωτάτου μας Ἀρχιεπισκόπου τοῦ ἀθη-
νικοῦ ζηλωτοῦ τῆς ἐλευθερίας τοῦ Ἰησοῦ
Κυρίου Πορφύριου, τοῦ φιλοπάτριδος ἀγίου
ἐπισκόπου καὶ ἱωσήφ, καὶ ὅλου τοῦ Κλήρου·
Μάθε εὐγενέστατη Κόρη, μάθε, ὅτι στρα-
τηγαὶ τὰ ἐβάσσαν εἰς τοὺς ὤμους τοὺς
καὶ τὰ ἔφεραν εἰς τὴν ἐκκλησίαν· χιλιά-
δες Ἕλληνες στρατεύονται ἐπὶ τὰς δε-
ξιὰς καὶ ἀριστεράς μέρη τοῦ δρόμου, ὅθεν
τὰ ἐδιάβαιναν, καὶ τὰ σώματα τῶν τοῦ.

φαιών έπου εκάταφραγαν τόσους και τόσους τυράννους, ήταν όλα γυμμένα κατά την γήν, όσων να ήθελαν να πολεμήσουν κα αυτήν την γήν, όπου τους άρπαζε τον ειλαριν φέλου τους· όλα αυτά τα πλήθη των στρατιωτών με το σπαθί το την την σιγμήν εις την μέσην, με το Τουφέκι εις τον ώμεν, και έτσι μοι να εκσπορεύουν εναντίον του άσπόνδου έχθρου του Χριστού και του Άνθρωπου, περικυκλουν τον ιερικόν του κριββαί, και έρκίζονται επάνω εις αυτό να

μη λησμονήσουν ποτέ ταίς θυσίαις του πατρός σου, και ποτέ να μην αφήτουν να πατήθῃ από βάρβαρον και τυραννικόν ποδάρι· τόπος εις τον όπτιον εύρίσκονται άπομεινάριά του· χιλιάδες στόματα χριστιανικά άκούγονται αυτόν την σιγμήν, και ό Ναός του Ύψίστου Θεού των χριστιανών αντίκειται όλος ύμνους. Ός ιερείς δια να κατευδωθούν τα σεβάσματα λειψανάτου εις την πατρικήν του γήν, και να διασπαιθῇ ή ψυχή του όπου οι δόκιμοι απανούνται.

Ίδου όποια περιέχει η άκόλουθος έπισηολή περί της ευτυχούς έκβάσεως του δανείου· με όλον έτσι κατά τάς ύστερινάς ειδήσεις έμβαλε πληροφρημένη· τι μέρος αυτόν έσάλθη με επίτιδες πλοίου, και κατ' αυτός περιμένεται να φθάσῃ εις την Ελλάδα.

Αίκόνα τη 8 Μαρτίου 1824.

Με χαράν πιστεύω δια της παρούσης μου να σας αναγγείλω την όποιαν από Λονδίνου κατά τάς 17 του παρελθόντες έλάβαμεν όπισθεν· ότι το έπιθυμητόν δάνειον δια την Διεύλυσιν της Ελλάδος απεδέχθη, και έλαβε τέλος. συμποσούται δε εις 800,000 λίρας στερλίνες προς 59 το 100, με τον έτήσιον τόκον προς 5 το 100. Μετάλλην ευχαριστην έπροξέστη τούτο εις όλους, και ευχαρισούν τον Θεόν, ός εις υπόκλησι να λάβῃ ή υπόθεσις αυτή τοιούτου αίσιον τέλος.

Από άλλην επιστολήν σημειωμένην τη 24 του παρελθόντες ειδοποιούμεθα ότι τα έμνηντα κεφάλαια (φόρτα) του δανείου άνέβησαν δια μιας έως 64 τα 100, και ότι πάλιν κατέβησαν εις τα 61 τα 100, εξ αίτίας ενός στρατηγού Μουμβουλιώτου, ός εις χωρίς διαταγήν τινα επαρήρηταισθη εκ δευτέρου να λαβῃ δάνεια δια την Έλληνικήν Διεύλυσιν· και ό κόσμος, ός εις δέν έχει ιδέαν των τοιούτων, βλέπων αίσχυρίως νέον δανειον, όμνουν εις απο-

ρίαν. Όθεν ή Έταιρεία και οι άπεραλμέσοι παρευθές έσημείωσαν έγγραφως την άπάτην, και έλήρυξαν αυτόν ως εν δεύτερον, και μη έχοντα την παραμιαν έξυστιαν από μέρους της Έλληνικής Διεύλυσως. Τούτου γενομένου άμέσως τα ρηθέντα κεφάλαια δίδουνται έχει πάλιν την τιμήν των.

Ζάκυνθος τη 12 Απριλ.) Διάφοροι επιστολαί, όμοι και εν πλοία·ριο· έλθον από Πετρίαις εις ταύτην την νήσον, λέγουσιν ότι ή Διεύλυσις παρεΐσθεν υπό την έξουσίαν της το Ναύπλιον, και έτύσησεν εκεί την Κυβέρνησιν της. Το αυτό λέγουσιν, ότι συνέβη και εις την Τριπολιτζάν πλην αι ειδήσεις αυτές, αλλαγα ευχαριστεί δι όλους τους φίλους της ρήτης κυβερνήσεως του έθνους, έχουν χρείαν επικυρώσεως

Από έμπορικόν πλείον με σημαίαν Ιωνικήν το όπτιον άιτωχωρήσιν από Κρήτην τη 22 Μαρτίου, μαθαίνομεν ότι 18 Έλληνικά πλοία πλοία εκτύπησαν κατά την Σούδα τον Αίγυπτιακόν στόλον, και με φόβον όχι μικρόν τον κατέδωσαν. Έχει όμως και ή ειδήσις αυτή χρείαν να επικυρωθῇ

The second day after the outbreak of the war, the British Government issued a statement in which it declared that it was determined to resist the aggression of Germany to the last. This statement was a direct challenge to the German demand for the evacuation of Polish troops from the Polish territory. The German Government, in reply, declared that it was determined to achieve its aims by force of arms. The situation was thus a dangerous one, and the world was watching with interest the developments of the crisis.

The British Government's statement was a clear declaration of its policy. It was a statement of principle, and it was a statement of fact. It was a statement which was based on the principles of justice and of international law. It was a statement which was based on the facts of the situation. It was a statement which was based on the interests of the British people. It was a statement which was based on the interests of the world.

The British Government's statement was a clear declaration of its policy. It was a statement of principle, and it was a statement of fact. It was a statement which was based on the principles of justice and of international law. It was a statement which was based on the facts of the situation. It was a statement which was based on the interests of the British people. It was a statement which was based on the interests of the world.

The British Government's statement was a clear declaration of its policy. It was a statement of principle, and it was a statement of fact. It was a statement which was based on the principles of justice and of international law. It was a statement which was based on the facts of the situation. It was a statement which was based on the interests of the British people. It was a statement which was based on the interests of the world.

The British Government's statement was a clear declaration of its policy. It was a statement of principle, and it was a statement of fact. It was a statement which was based on the principles of justice and of international law. It was a statement which was based on the facts of the situation. It was a statement which was based on the interests of the British people. It was a statement which was based on the interests of the world.

The British Government's statement was a clear declaration of its policy. It was a statement of principle, and it was a statement of fact. It was a statement which was based on the principles of justice and of international law. It was a statement which was based on the facts of the situation. It was a statement which was based on the interests of the British people. It was a statement which was based on the interests of the world.

The British Government's statement was a clear declaration of its policy. It was a statement of principle, and it was a statement of fact. It was a statement which was based on the principles of justice and of international law. It was a statement which was based on the facts of the situation. It was a statement which was based on the interests of the British people. It was a statement which was based on the interests of the world.

The British Government's statement was a clear declaration of its policy. It was a statement of principle, and it was a statement of fact. It was a statement which was based on the principles of justice and of international law. It was a statement which was based on the facts of the situation. It was a statement which was based on the interests of the British people. It was a statement which was based on the interests of the world.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Τιμή ἑτησία τάλ. ἑξήκοντα Ἰσπανικά ἑξ, προπληρωτέα κατὰ τριμήνιον.
Ἐκδίδεται δις τῆς εὐδομάδος.

Ἀρ. 32

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι.
Φραγκλῖνος.

Μεσολόγιον τῇ 19 Ἀπριλλίᾳ 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Κατὰ τὰς ἀπὸ Σάλωνα, ἐσχάτας εἰδήσεις, συνεκροτήθη εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην ἡ πρὸ καιροῦ μελετωμένη Γενικὴ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος Συνέλευσις, σκοπὸν ἔχουσα τὴν ἑνωσιν καὶ συγκέντρωσιν τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων, πρὸς ἀπόκρουσιν καὶ τῶν φετεινῶν τοῦ ἑθνοῦ στρατιωτικῶν κινήματων ἐπὶ τοῦ τοῦ ἐπὶ ἐκεῖ καὶ ὁ Στρατηγὸς Ὀδυσσεύς.

Κρίνομεν ἄξιον τῆς περιεργίας τοῦ κοινοῦ νὰ δημοσιεύσωμεν τὴν ἐξῆς ἐμιλίαν τοῦ Κυρίου Θ. Νέγρη πρὸς τοὺς ἐκεῖ συναχθέντας Πληρεξουσίου τῶν Ἀνατολικῶν ἐπαρχιῶν τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος τῇ 8 Ἀπριλλίου 1824.

«Τὰ διατρέχοντα δεινὰ εἰς τὴν Πατρίδα, τῶν ὁποίων ἡ περαιτέρω διάσκησις ἐμποροῦν φέρη τὸ ἔθνος εἰς κίνδυνον, καὶ ὁ ἀνὰ χεῖρας κατὰ τοῦ Σουλτάνου πόλεμος, εἶναι δύο αἵτια, διὰ τὰ ὁποῖα ἐπρόσπαθῃσα νὰ συγκροτηθῇ γενικὴ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος Συνέλευσις. οἱ τῶν Ἀνατολικῶν αὐτῆς ἐπαρχιῶν ἡλῳατε, Κύριοι, δὲν ἤνῳραte ὅμως τοὺς ἀδελφοὺς τῶν Δυτικῶν ἐπαρχιῶν, καὶ τοῦτο προῆλθεν ὅχι ἀπὸ ἀμέλειαν ἐκείνων, ἀλλ' ἀπὸ φροντίδας, αἱ ὁποῖαι δὲν τοὺς ἐσυγχύζησαν νὰ ἔλθωσιν ἕως τώρα· ἀλλ' εἶναι ἀναγκαῖα ἡ παροῦσία τῶν, διὰ νὰ συνδιατρεφθῇ ὁλόκληρος ἡ στερεὰ περὶ θεραπείας τῶν δεινῶν, νὰ διακηρυχθῶσι τὰ πάντα πρὸς τοὺς λαοὺς, οἱ ὁποῖοι διδασκόμενοι οὕτω τὴν ἀλήθειαν τῶν πραγμάτων, νὰ κάμωσι τὰς νέας ἐκλογὰς

κατὰ τὸ εἶκος· εἶναι ἀνάγκη, ἀδελφοὶ, νὰ θεωρήσῃτε μὲ ἀπάθειαν, νὰ σπευδῇτε μὲ προσοχὴν, καὶ νὰ προσπαθῇτε μὲ ὅλην τὴν δυνατὴν ἐπιμέλειαν εἰς τὰ ἀφ' ὧν τὰ δι-ατρέχοντα δεινὰ καὶ τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας πόλεμον. Σεῖς, Κύριοι, ἔχετε τέκνα νὰ προστατεύσῃτε, ἀκίνητον περιουσίαν νὰ ὑπερασπισθῇτε, ἀνεξαρτησίαν νὰ κερδίσῃτε, ἰσνομίαν νὰ ἐπιστηρίξῃτε, Σεῖς, Κύριοι, χρεωστεῖτε τὸ λοιπὸν νὰ φροντίσῃτε μὲ ἐνδυσιασμίᾳ εἰς τὸ νὰ εὐδομηθῇ ἡ κατὰ τοῦ Σουλτάνου πόλεμις, καὶ νὰ κατορθωθῇ πραγματικῶς Ἑθνικὴ ἢ Κεντρικὴ τοῦ ἔθνους Διοίκησις, διὰ νὰ ἀπολαύσωμεν οἱ Ἕλληνες ὅλοι ὅλα τὰ πολῦτιμα δικαιώματα, τὰ κατὰ τὸν εὐτυχῶς ἐπικρατοῦντα Νόμον τῆς Ἐπιδιόρου· οἱ στρατιωτικοὶ μας ἀρχηγοὶ ἔκαμαν ἕως τώρα τὰ χρέη των κατ' ἀλήθειαν· ἐσκότωσαν πλῆθος τυράννων, ἐτέλεμασαν τὸν Σουλτάνον, ἐξέτεινον τῆς Ἐπικρατείας τὰ ὅρια· συλλογισθῇτε δὲ ὅτι αὐτοὶ κάμνουν τὸ χρέος των, εἶναι ὅμως συνελθισμένοι νὰ ζῶσιν εἰς τὰς ἐρημίας, σκέπην ἔχοντες τὸν ἔλατον, καὶ προσκέφαλον τὴν σκληρὰν πέτραν, ὅτι αὐτοὶ μὴν ἔχοντες ἀκομή καὶ ἀκίνητα κτήματα, καθὼς Σεῖς, ἐμποροῦν εἰς πᾶσαν ἐναντίαν περιστάσιν, ἐπιστρέφοντες εἰς τὰ βουνά, ὅθεν πρὶ ὀλίγου κατέβησαν, ἐμποροῦν νὰ διασπασθῶσιν. Σεῖς δὲ γίνεσθε βεβαιότατα δύνατα τῆς μισανδρωπίας τοῦ τυράννου, φθείρεσθε χωρὶς καμμίαν ἀργοποισίαν. Εἰς ἑσᾶς λοιπὸν ἀ-

νήκει κυρίως διὰ τὴν σωτηρίαν Σας νὰ λάβητε τὴν δυνατὴν πρόνοιαν, καὶ ἐπειδὴ χρησιμεύει ἡ παρουσία τῶν ἀδελφῶν τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος, στοχαζόμεαι καλὸν νὰ ἐκλέξετε μεταξύ Σας ἕνα, ὁποῖος νὰ τρέξῃ νὰ προσκαλέσῃ τοὺς ἐκείθεν περικοινομένους ἀδελφοὺς, διὰ νὰ μὴν παρέρχεται ὁ πολῦτιμος καιρὸς ἐπὶ ματαίῳ. Ἐνας εὐγενὴς Ἀγγλος φίλος εἰλικρινὴς τῶν Ἑλλήνων, ὁ καρτερόψυχος Τρελῶνης αὐθόρμητος ἀπέρχεται εἰς Ἀνατολικὸν καὶ Μεσολόγγιον ἐπ' αὐτῷ τούτῳ αὐριονπρωΐ· οἱ δὲ ἐνταῦθα συνηγμένοι στρατιωτικοὶ ἀρχηγοὶ, θέλουν καὶ αὐτοὶ ἐκλέξαι ἕνα μεταξύ των νὰ ἀπέλθῃ εἰς τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα· ἐκλέξατε καὶ Σεῖς ἕνα, ἂν τὸ κρίνετε εὐλογον, νὰ συναπέλθωσι καὶ οἱ τρεῖς διὰ νὰ κατορθωθῇ μίαν ὥραν προτῆτεζα ἢ συνέλευσις καὶ τῶν καλῶν ἢ ἐνέργεια.

Ἐχω ἀκόμη ἐν νὰ Σας εἰπῶ “Οἱ λαοὶ τῆς Ἑλλάδος, ἀρχήσαν εὐτυχῶς, νὰ πα-
 ,, ρατηροῦν μὲ πολλὰ περίεργον ὄμμα τὰ
 ,, κινήματά μας ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, διὰ
 ,, τὴν ὁποίαν αὐτοὶ ἔχυσαν καὶ χύνουν τὸ
 ,, αἷμά των,, στοχασθῇτέ το δὲ καλὰ,
 φίλοι μου.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ὁμιλίας ταύτης ἐκλέχθη ὁ Κ. Ἀναγνώστης Λαζαρόπουλος, καθὼς καὶ ἀπὸ τοὺς στρατιωτικὰς ἕνας ἀξιωματικὸς Γεώργιος Σουρουπιώτης, οἱ ὁποῖοι φέροντες γεράμματα προσκλητικὰ, ἀνεχώρησαν μετὰ τοῦ Κ. Τρελῶνου τὴν 2. τοῦ τρέχοντος.

Μεσολόγ.] Τὸ Ἀγγλικὸν Βρεγαντίνον ἢ Φλωρίς εὐδωδῇ τῇ 12 τοῦ τρέχοντος εἰς Ζάκυνθον μὲ μέγρος τῶν γνωστῶν δανειῶν, εἰς παραδοσιν τῶν ἐκεῖ κυρίων Κόμητος Καίσαρος Λογοθέτου καὶ Σαμουήλ Βάρφ, καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιστοσίαν καὶ φροντίδα τῆς τριμελεῦς ἐπιτροπῆς· τοῦ ἀξιωματικοῦ Λόρδ Μπαίρων, τοῦ Συνταγματάρχου Γορδὼν, καὶ τοῦ εὐγενεστάτου κυρίου Λαζάρου Κουντουριώτου. Μὲ τὸ αὐτὸ πλοῖον ἦλθεν ἀπὸ Ἀγγλίας καὶ ὁ γραμματεὺς τῶν ἀπεσταλ-

μένων μας κύριος Πολυζωίδης, καὶ ὁ Ἀγγλος κύριος Ἐδουάρδος Βλακίερος, ὅς τις καὶ πέρυσιν περιῆλθε τὴν Πελοπόννησον, καὶ ὠφέλησεν ὅχι ὀλίγον τὴν Ἑλλάδα ἐπιστρέψας εἰς Ἀγγλίαν, καὶ κοινοποιήσας εἰς τὸ ἔθνος του τὰς ὁρδὰς καὶ φιλανθρωποὺς του παρατηρήσεις.

Ζάκυνθος τῇ 12 Ἀπριλλίου] Ἐπικυρεῖται ἡ εἰδήσις ὅτι τὸ Φρουριον τῆς Αἰγύπτου, ἐν ᾧ εὐρίσκοντο πολλὰ πολεμικὰ ἐξόδια τοῦ Σατράπου Μεχμέτ-Ἀλῆ, ἀναποδεδυρίσθη, διότι τὸ κοινοδοχεῖον ἐπῆρε φωτιά. Μεταξὺ τῶν δισχιλίων Τούρκων, οἱ ὁποῖοι ἠφανίσθησαν εἰς ταύτην τὴν πυρκαϊάν ἐπαριθμοῦνται καὶ πολλοὶ σημαντικοί, ἐξ ὧν ὁ πιστότατος τοῦ Πασᾶ Φρουερχος Ἰμπραϊμ-ἀγάς, ὁ Κιαχαγιά-μπεΐς του καὶ ὁ Ἰσμαήλ-πασᾶς.

Ὁ Καπ. Γεώργιος Σοῦλος Ζακύνθιος φθάσας ἀπὸ Ῥόδου καὶ Μήλου λέγει ὅτι εἰς τὴν Μῆλον εἶχεν ἔλθει καί τις ἀπὸ Κρήτην, τὸ ὁποῖον ἔδωκε τὴν εἰδήσιν, ὅτι ὁ ἐκεῖ φθάσας Ἑλληνικὸς στόλος μετὰ τὴν ναυμαχίαν ἔκαμε τὴν ἀπόβασιν [ντισπάρκο] τῶν στρατευμάτων· ταῦτα δὲ ἀμέσως ἐκτύπησαν μέρος τῶν ἐχθρῶν, καὶ ἐφόνησαν 270, ἀναγκάσαντές τους νὰ τρεβιχθῶν εἰς τὸ μέγα κάστρον.

Εἰδήσεις ἐγγώριοι. τῇ 18 Ἀπριλλίου. Τέσσαρα Ὀθωμανικὰ καράβια ἐξῆλθον χθρὲς ἀπὸ τὸν κόλπον τῆς Ναυπάκτου καὶ διευδύνθησαν πρὸς ἀνοικτὴν θάλασσαν.

Ἀπόψε μίαν ὥραν μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἠκούσαμεν ἀπὸ μέγρους τῶν Π. Πατρῶν μέγαν κρότον κανονίων καὶ τουφεκιῶν, τὴν αἰτίαν τούτων ἀκόμη ἀγνοοῦμεν. Εἶναι γνωστὸν μόνον ὅτι χίλιοι πεντακόσιοι Γαστονιῶται ἀπέρασαν τὸ στενὸν, τὸ ὁποῖον εἶναι πλησίον τῶν Π. Πατρῶν, καὶ ἴσως συνέβη τι μετὰ τούτων.

Σήμερον πρὸ ἀνεχώρησαν διὰ τὴν Συνέλευσιν τῶν Σαλαῶνων οἱ ἀπεσταλμένοι τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος· οὗτοι δὲ εἶναι ὁ ὑπουργὸς τοῦ πολέμου στρατηγὸς Ἀλέξιος Βλαχίπουλος, ὁ Σύμβουλος Τάξεως Μαγγίνας, καὶ ὁ Συνταγματάρχης Δήμιος. Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ ἐξαποστολὴ τούτων θέλει συνεισφέρει εἰς τὴν καλὴν ἐκβασιν τῶν πραγμάτων. ἡ ἔνστασις τῶν φρονημάτων καὶ τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων τῶν δύο τούτων μερῶν τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος εἶναι μεγίστης ὠφελείας προξενος. Ἄμποτε δὲ ἡ Συνέλευσις αὕτη νὰ δώσῃ μίαν φορὰν τὸ παράδειγμα τῆς ἀδελφικῆς ἐνώσεως· ἄμποτε οἱ ἀρχηγοὶ τῆς Πατρίδος νὰ φανῶσιν ὅτι δὲν ἔχουσι πάντοτε ὁδηγὸν τὰ ἰδιαίτερα συμφέροντα. αὐτὸ ἐξ ὅλης καρδίας εὐχονται ὅλοι οἱ εἰλικρινεῖς φίλοι τῆς Ἑλλάδος.

Κατὰ τὰς 5 Ἀπριλλίου [τὴν παραμονὴν τοῦ Πάσχα] ἡ Τριπολιτζὰ παρεδόθη εἰς χεῖρας τῆς Διοικήσεως παρὰ τοῦ Κολοκοτρῶν καὶ παρὰ τῶν λοιπῶν φατριαστῶν τοῦ αὐτοῦ δ' ἐτραβίχθη εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς Καριταίνης, καὶ ὑπεσχέθη ν' ἀπέλθῃ ὅσον τάχιστα πρὸς τὴν Διοίκησιν διὰ νὰ ἀπολογηθῇ εἰς τὰς κατ' αὐτοῦ κατηγορίας.

Δὲν εἶναι βέβαιον, ἂν ὁ Π. Μαυρομιχάλης ἐζήτησε νὰ μείνῃ ὡς ἰδιώτης εἰς τὴν Τριπολιτζάν, ἢ ν' ἀπέλθῃ εἰς τὴν Πατρίδα του Μάνην.

Αὕτη ἡ εὐκταία διάλυσις τῶν ἀξιοσημίων ἐκείνων διχονοιῶν πρέπει ν' ἀποδοθῇ εἰς τὸν ὄχλον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῆς Τριπολιτζᾶς, ὅς τις βλέπων τὰ στρατεύματα τῶν δύο μερῶν ἐξηγριωμένα, καὶ ἔτοιμα ἤδη εἰς μάχην, ἐξῆλθεν εἰς πάνδημον λιτανίαν, καὶ εἰσχωρήσας μεταξὺ τῶν στρατιωτῶν, τοὺς ἐπαρακάλει ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Πατρίδος νὰ ἡσυχάσωσι, καὶ οὕτως ἡδυνήθη νὰ τοὺς φέρῃ εἰς τὴν σωτήριον ἔνωσιν.

Ὁ Κύριος Σισίνης ἐδέχθη εἰς τὴν ἐπαρχίαν του [Γαστούνην] τὸν παρὰ τῆς Νομί-

μον Διοικήσεως σταλέντα ἐκεῖ ἑπαρχον κύριον Ἀνδρέαν Καλαμογιάτην· Ἐκ τούτων δυνάμεθα εἰς τὸ ἐξῆς νὰ ἔχωμεν τὰς πλέον στερεὰς ἐλπίδας διὰ τὴν καλλίστην προόδον τῶν ἐσωτερικῶν μας πραγμάτων.

Ἀπὸ ἐσχάτας ἐπιστολᾶς τῆς Ζακύνθου συνάγεται ὅτι ὁ Συνταγματάρχης Σταυροῦπ εἶναι προσδιωρισμένος διὰ νὰ ἐπιστατήσῃ εἰς τὰ χρεῖματα τοῦ δανείου, μετὰ τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει Λόρδου Βύρωνος, καὶ τοῦ εὐγενοῦς κυρίου Λαζάρου Κουντουριώτη, προσωρινῶς μέχρι τῆς ἀφίξεως τοῦ Συνταγματάρχου Γορδῶν.

Ἰθάκη τῇ 15 Ἀπριλ.] Ὁ Κύριος Ἀνδρέας Κουντούρης ἔλθων ἀπὸ Κεφαλληνίας ἀνέφερε τὴν ἐκεῖ ἀπὸ Κερκύρας εἰδήσιν, ὅτι ἡ Ἱερὰ Συμμαχία διώρισε νὰ ἔλθωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα πέντε ἀπεσταλμένοι διὰ νὰ γνωρίσωσι τὴν ἀληθῆ κατάστασιν τῶν πραγμάτων τῆς, καὶ ἐπομένως ν' ἀποφασίσωσι περὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς.

Αὐτὸς λέγει προσέτι, ὅτι μέλλει μετ' ὀλίγον νὰ συγκροτηθῇ Γενικὴ Συνέλευσις εἰς τὴν Βιένναν.

Αἱ ὑποθέσεις τῆς Ἑλλάδος χάριτι Θεοῦ εὐρίσκονται εἰς κατάστασιν διὰ νὰ καθυποβληθῶσιν εἰς τὴν ἐπίσκεψιν ὅχι μόνον πέντε, ἀλλὰ καὶ πεντήκοντα ἀπεσταλμένων τῆς Ἱερᾶς Συμμαχίας.

Οἱ Ἕλληνες ὑποτάσσονται εἰς τοὺς νόμους, οἱ Ἕλληνες ἔγιναν Ἕθνος ἀνεξάρτητον, καὶ μὲ εὐχαριστήσιν τοὺς θέλουσιν δεχθῆναι τοὺς ἀπεσταλμένους τῶν Μονάρχων, διὰ ν' ἀποδείξωσι πρὸς αὐτοὺς, ὅτι εἶναι ἄξιοι νὰ καθυποβάλωνται εἰς πᾶσαν προσοχὴν τῶν ἐξευγενισμένων ἔθνων· ἄμποτε ἡ ἐν Βιέννῃ συγκροτουμένη Συνέλευσις νὰ ὑπερασπισθῇ τὴν ἀληθῆ εὐδαιμονίαν μας, τυτέστι τὰ ἐθνικά μας δικαιώματα, τὴν πραγματικὴν ἀνεξαρτησίαν μας, καὶ τοὺς σοφοὺς καὶ δικαίους νόμους, τοὺς ὁποί-

ους ἡμεῖς ἀφ' ἐαυτῶν ἐσυστήσαμεν εἰς τὴν Πατρίδα μας .

Ἀπὸ μίαν ἐπιστολὴν, ἣτις ἔφθασεν ἐνταῦθα πρὸς δύο ἡμερῶν μανθάνομεν, ὅτι ὁ παστὰς τῆς Σκόνδρας κάμνει ὅλον ἕνα τὰς κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐτοιμασίας του . "Ὅλα τὰ ἀναγκαῖα πολεμικὰ καὶ τρόφιμα ἐφ' ὅδια ἤλθον ἕως εἰς τὰ κατωτέρω τῆς Ἀλβανίας. ὁ δὲ Ὁμέγ-πασὰς καὶ Σηλιχτάς-πύδας ἐδιωρίσθησαν, ὁ μὲν διὰ τὸ Ζητοῦνι, ὁ δὲ διὰ τὴν Εὐβοίαν .

Εἰς ὅχι μικρὰν θύελλαν μέλλει ἡ Ἀνατολικὴ καὶ Δυτικὴ Ἑλλὰς καὶ τοῦτον τὸν χρόνον νὰ ἀνδέξῃ· χάρις ὅμως εἰς τὸν πατριωτισμὸν καὶ ζῆλον τῶν περισσοτέρων μας στρατηγῶν, καὶ εἰς τὴν ἀκούραστον καρτερίαν χιὰν τοῦ λαοῦ μας, τίποτε δὲν μᾶς μένει νὰ φοβώμεθα δι' αὐτὰς τὰς ἐτοιμασίας . Τὸ μόνον ὅπου εἰς ταύτην τὴν περίστασιν μᾶς προξενεῖ τὴν μεγαλητέραν δυσἀρέσκειαν καὶ λύπην εἶναι, τὸ νὰ βλέπωμεν ἄτομάτινα, τὰ ὅποια χωρὶς ἀκόμῃ νὰ ἐξαλείψωσι καὶ νὰ ἀποβάλωσι τὰ βδελυρὰ τῶν Τούρκων ἥδη θέλουν νὰ ἀπολαμβάνωσιν εἰς τὰς παρούσας ἡμέρας μερικά προνόμια, τὰ ὅποια ποτὲ ἡ ἐλευθερωμένη Ἑλλὰς δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀποδεχθῇ, καὶ τὰ ὅποια πρὸ τεσσάρων ἡδὴ ἐτῶν παρέδωκεν εἰς τὴν κατάραν τῶν παρόντων καὶ μελλόντων αἰώνων .

Περὶ τῆς Δημοσιότητος [Publicité]

"Ὅταν ἡ εἰσὸδος εἰς τὰ Κριτήρια ᾖναι ἐλευθέρα, ἡ νόμιμος τῆς ἀληθείας διασάφησις δὲν προστατεύεται ὀλιγώτερον ἀπὸ τοὺς περισσώτερας ἀγκιστρὰς, παρ' ἀπὸ τῶν Κριτῶν τὴν χρηστότητα· διότι οἱ Κριταὶ βλέποντες ἐαυτοὺς περικυκλωμένους ἀπὸ πλήθος ἀνδρῶν, ἃν καὶ ποτὲ ἤθελον τολμήσει νὰ μεταχειρισθῶν τὸν δόλον, φοβοῦνται μήπως τόσα στόματα τῶν περισσώτων φωνάξωσι τὸ ἐναντίον .

Εἰς ὃ παρίστανται τοσαῦτα γνωρισμένα

καὶ ἀγνώριστα πρόσωπα, ὁ Κριτὴς ὀφειλούμενος ἀπὸ τοὺς λόγους των, θέλει τοὺς συγκρίνει μὲ τοὺς τοῦ κρινομένου, καὶ ἐμπορεῖ ἐντεῦθεν νὰ ἀνακαλύπτῃ τὴν ἀλήθειαν, ἢ τὸ ψεῦδος .

"Ὅλαι αἱ ἄλλαι προφυλάξεις εἶναι ἀσήμαντοι χωρὶς τῆς δημοσιότητος, καὶ ὡς πρὸς ταύτην εἶναι ὅλαι ἀνωφελεῖς. Τὸ σύστημα τῶν Ἀγγλικῶν δικαστηρίων εἰς τὴν δημοσιότητα μᾶλλον, παρὰ εἰς ἄλλο τι, χροωστέῃ τὴν ὑπαρξίν του· αἱ δὲ τοῦ Φριδερίκου καὶ τῆς Αἰκατερίνης πράξεις, μόνον δι' ἐλλείψιν τῆς οὐσιωδεστάτης ταύτης ἀρχῆς ἔκαμαν εἰς τὸ στάδιον τῆς δικαιοσύνης διαφορετικώτερον, παρ' ὅ,τι ἠλπίζετο, ἀποτελεσμα .

Ὁ πληθυσμὸς καὶ παραλληλισμὸς τῶν Δικαστηρίων δὲν συντείνουν εἰς τὸ νὰ συντηρηθῇ τῶν δικαστῶν ἡ χρηστότης κατ' ἄλλο εἰ μὴ κατ' ὅ τῶν δικαζομένων αἱ δυσἀρέσκειαι, καὶ διαφοραὶ εἰς τὰς ἀποφάσεις τῶν Κριτῶν δύνανται κατὰ περίστασιν δι' αὐτὸ νὰ κοινοποιηθῶν ευκολώτερον . Αἱ ἐκκλήσεις ἄνευ τῆς δημοσιότητος δὲν συμβάλλουν, παρὰ εἰς τὴν στεγνώσιν τοῦ δεσποτισμοῦ, καὶ τῶν ποινῶν ἡ μετρίσις χωρὶς αὐτὴν γίνεται μᾶλλον κατὰ προπέτειαν, ἢ καὶ ῥαθυμίαν τῶν Κριτῶν, παρὰ κατ' ἀνάγκην ἀνυπέβλητον .

Μεσολόγγιον] Ἀπὸ γράμματα τῆς Ζακύνθου πληροφωρούμεθα ὅτι ὁ κύριος Πολυζωίδης ἐξ ἀπορρήτων τῶν ἀποσταλμένων μας, εἰς Λόνδρον ἀπέραςεν εἰς Νεόκαστρον καὶ ἐκεῖθεν σπεύδει νὰ φθάσῃ εἰς τὴν Διοίκησιν εἰς τὸ Ἄργος διὰ νὰ ἐπικυρωθῶν ὅσα ἔπραξαν οἱ ἀποσταλμένοι περὶ τῶν δανείων .

Προσμίνομεν σήμερον αὖτις ἐδῶ καὶ τὸν φιλέλληνα κύριον Βλακίερον διευδυνόμενον καὶ αὐτὸν εἰς τὴν Διοίκησιν .

Ἐχομεν εἰδῆσιν βεβαίαν ἀπὸ Κορυφῶν ὅτι ἡ ἐκεῖ Διοίκησις δὲν ἠδέλησε νὰ ἀφήσῃ τὸν κύριον Δημήτριον Περούκαν μῆτε νὰ πατήσῃ τὸ πόδι του εἰς ἐκεῖνην τὴν Πόλιν .

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Τιμή ἐτησία τάλ. δίστηλα Ἰσπανί-
κῆ ἔξ, περιληφτέα κατὰ τριμήνιαν.
Ἐκδίδεται δις τῆς εβδομάδος.

Ἄρ. 33

Τὰ πλείω ὀφείλη τοῖς πλείοσι.
Φραγκλῖνος.

Μεσολόγγιον τῇ 23 Ἀπριλλίῳ 1824.

Περ. β'.) ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

ἀρ. 833.)

ΠΡΟΣΩΡ. ΔΙΟΙΚ. ΤΗΣ ΕΛΛΑΔ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ

Διακηρύττει.

Ἄνδρες Ἕλληνες, κάτοικοι τῆς Ἐλευ-
θέρας Ἑλλάδος, ὁ Οὐράνιος Πατὴρ τῆς Ἐ-
λευθερίας εὐλόγησε καὶ κατὰ τὸ περιοδικὸν
ἔτος τοῦτο τὰς πράξεις τοῦ Ἱεροῦ μας ἀγῶ-
νος, καὶ ὁ κραταίος τῆ βραχὺ ἀπερείσχυ-
σε τὰ ὄπλα μας καὶ αἰθίρα κατὰ τῶν ἀ-
σπίτων ἐχθρῶν τῆς Χριστιανωσύνης καὶ
τοῦ ἔθνους μας.

Ἰδοὺ τελευτᾷ καὶ ἡ δευτέρα Περίοδος,
καὶ κατὰ τὸ τέλος αὐτῆς ἡ Πατρίς ἠδυνή-
θη νὰ ὑψώσῃ τὸ ἐνδοξότερον ἀπὸ ὅλα τῆς τρέ-
παιον. Οἱ ἐχθροὶ τῆς Πατρίδος καὶ τῆς
εὐταξίας, οἱ παραβιάται τῶν Νόμων, σήμε-
ρον μόνοι, καὶ ἀπελπισμένοι, ζητοῦσι
καταρύγιον, εἰς τὸ ἔλεος τῶν Νόμων, τοὺς ὁ-
ποῖας πρὸ ὀλίγου κατεπάτην καὶ κατέτρεχον.

Ἡ Διοίκησις ἀφ' οὗ εἶδε τὴν Πατρίδα
ἐλευθέραν ἀπὸ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς ἐχθροῦς,
οἱ ὅποιοι τὴν κατετάζατον, καὶ τοὺς Νό-
μους τῆς ὑπερὶσχύοντος ἡλπίζε μέχρι τοῦ-
δε, κατὰ τὸν περὶ ἐκλογῆς Νόμον ὑπ' ἀρ. 17
ἐπικεκυρωμένον παρὰ τῆς ἐθνικῆς νομοδοτι-
κῆς δευτέρας Συνελεύσεως, νὰ ἴδῃ καὶ τοὺς
ἀφ' ἐκαστῆς ἐπαρχίας Νέους Παζαστάτας
τοῦ ἔθνους συναθροισμένους, ὅπως καὶ ἡ
Διοίκησις, διὰ νὰ παραλάβωσι τοὺς Νόμους
εἰς χεῖρας των, καὶ νὰ ἐνεργήσωσι τὰ συμ-

φέροντα τοῦ ἔθνους· ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ μέ-
χρι τοῦδε δὲν ἀνεφάνησαν, ἡ Διοίκησις κα-
τὰ χρέος ὑπεκθυμίζει τὰς ἐλευθέρους ἀπὸ
τὸν τυραννικὸν ζυγὸν ἐπασχίας τῆς Ἑλλά-
δος, διὰ τῆς παρουσίας Περιοχέως, καὶ
διατάττει τὴν ὅσον ἐγγήγεον ἐκλογὴν καὶ
ἀποστολὴν των.

Οἱ σταλθέντες νὰ ἐκλεχθῶσι μὲ ἀπά-
θειαν, νὰ ᾔναι ἄνδρες ἐνάετοι, εὐνύπ-
ληπτοι, καλοὶ καὶ ἀγαθοὶ Πατριῶται, ἱ-
κανοὶ εἰς τὰ βουλευτικὰ χρέη, καὶ ἐν γένει
ὁ περὶ ἐκλογῆς Νόμος ὑπ' ἀρ. 17 τοῦ Κώ-
δικος, νὰ γίνῃ ὁδηγὸς καὶ διδάσκαλός σας
τῆς παραστατικῆς ἐκλογῆς, ἄλλως εἶναι
ἀπαράδεκτοι.

Ἕλληνες· συνέλθετε ἀπαθῶς, ἐκλέ-
ξατε ἀπορρωπολήτως, τιμήσατε τοὺς ἀ-
ξίους· διὰ νὰ λάβωσιν εἰς χεῖρας τοὺς Νόμους
τῆς Πατρίδος· καὶ ἔστε βέβαιοι περὶ τῆς
εὐδαιμονίας καὶ ἀσφαλείας σας.

Ἐκ Μύλων τοῦ Ναυπλίου τῇ 4 Ἀπρ. 1824
[Σ.Τ.] Ὁ Πρόεδ. Γεώργιος Κεντρωίτης.

Ὁ προσ. Γ. Γεωμ. Π. Γ' Πρόεδρος.

Ἐπειδὴ ἦλθεν ὁ καιρὸς, καθ' ὃν μέλλων
οἱ νέοι Παραστάται νὰ ἐκλεχθῶσιν, ἀναγ-
καῖον ἐκρίναμεν νὰ κάμωμεν μερικὰς σκέ-
ψεις περὶ τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν ἐκλογὴν
των, καὶ περὶ τῶν ὅσα χρεωστοῦν νὰ πρά-
ξωσι, διαζούσης τῆς ἐνιαυσίῃ πενιότητι,
ὥστε κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον νὰ ἡμπορέ-
σωμεν νὰ κάμωμεν τὰς νέας ἐκλογὰς. ὅς

πρέπει, καὶ νὰ εὐρωμεν τοὺς πατριώτας, οἱ ὁποῖοι θέλουν θυσιάζονται ὑπὲρ τῶν κοινῶν συμφερόντων.

§ Ἐφέτος ἡ κατάστασις τῆς Ἑλλάδος εἶναι πολὺ καλυτέρα παρὰ τὸ παρελθὸν ἔτος. Βλέπουμεν πανταχοῦ τὰς ἐσωτερικὰς ταραχὰς καταπαυομένας, καὶ τὴν νομιμωτάτην ἡμῶν Διοίκησιν ἀναγνωρίζομένην ἀπὸ ὅλης τοὺς καλοὺς πατριώτας. Αὐτὴ ἔλαβε δάνεια χρήματα, διὰ νὰ ἀποκτήσῃ ὅλα τὰ μέσα νὰ καταβάλῃ, ὅχι μόνον τὸν ἐξωτερικὸν ἐχθρὸν, ἀλλὰ καὶ ὅλης τοὺς καταμαχομένης τὴν εὐταξίαν καὶ κοινὴν σωτηρίαν. Ἡ ἐλευθερία τοῦ τύπου ἄρχισε νὰ καταγράφῃ ὅλας μας τὰς πράξεις, ἡ καλὰς ἡ κακὰς· καὶ ἐπομένως ὁ δικαιοτάτος Κριτὴς τὸ Κοινὸν δὲν θέλει ὑπομένει νὰ βλέπῃ, καὶ νὰ ἀδιαφορῇ εἰς τὰ συμφέροντά τε καὶ τὴν ἀληθὴ εὐδαιμονίαν τε. Εἶναι ἔξ μῆνες ἀρ' οὗ τῶν Ἑλλήνων τὰ πνεύματα ἔλαβον ἄλλην μεταβολήν, ὥστε σήμερον δὲν αἰτούμεν ἀπὸ τῶν ἐλευθέρων πολιτῶν μας τὰ στέματα, παρ' ὅτι ἐπιθυμοῦν νὰ ὑποτάσσωνται εἰς τοὺς νόμους, καὶ διαμέσῃ τῆς ὑποταγῆς ταύτης νὰ καταβάλωσι τὸν τύραννον.

§ Περὶ ἐκλογῆς τῶν Παραστατῶν. Λέγοντες τι ἐστὶ κακὸν, θέλομεν νὰ φανερώσωμεν ὅσα κακὰ πρέπει νὰ διορθωθῶσι· καὶ λέγοντες τι δὲν ἔγινε, ζητοῦμεν παρομοίως νὰ ἀποδείξωμεν ὅσα πρέπει νὰ γίνωσι. Πόσα διάφορα πράγματα, μεγίστης ὠφελείας πρόξενον μένου ἀμελημένα, καὶ ἐπικαλοῦνται τὴν πρόνοιαν καὶ φροντίδα, ἐξαιρίτως δὲ τὴν σταθερότητα τῶν Παραστατῶν μας. Ἀπὸ ποίους λοιπὸν ἡμποροῦμεν νὰ περιμένωμεν νὰ λάβωμεν τὴν ἀναγκαίαν ταύτην πρόνοιαν, καὶ νὰ μεταχειρισθῶν αὐτὴν τὴν σταθερότητα; Ἀπὸ τοὺς καλυτέρους μας συμπατριώτας. Καὶ ποῖοι εἶναι οὗτοι; “Ἄν θέλωμεν ὅλοι οἱ πολῖται νὰ ὀνομασθῶμεν ἄνδρες ἀνεξάρτητοι, ἂν θέλωμεν οἱ Παραστάται μας νὰ ὑπερασπίζονται τῶν πολιτῶν τὰ δικαιώματα, ἂν θέλωμεν ὁ τύπος νὰ

ᾗναι ἐλεύθερος, καὶ ἡ Ἑλλὰς νὰ μὴ κατακτηθῇ τόσους τοσοῦτον βάρβαρος, ὥστε οἱ πολῖται νὰ μὴ ἔχωσι καὶ μὴ ἀνιδεάν τῶν διατρεχόντων εἰς τὸ ἔσω-τερικόν, ἂν θέλωμεν τέλος πάντων νὰ θεωρῇται ἡ Δικαιοσύνη, ὡς τὸ μόνον ἀπαραβίαστον ὄν, ἃς ζητήσωμεν πῶς τοὺς ἐρμηνευτὰς διὰ νὰ τοὺς ἐξηγήσωμεν ταύτην τὴν ἐπιθυμίαν μας, καὶ διὰ τούτων εὐκλῶς θέλομεν ἡμπορέσει νὰ εὐρωμεν πολίτας οὐδετέρας, καὶ μακρὰν πάσης φατρίας, οἱ ὁποῖοι θέλωσι φροντίσει περὶ τῶν κοινῶν συμφερόντων.

§ Ὁ ὀργανικός μας νόμος εἰς μόνον τὸν λαὸν δίδει τὴν δύναμιν καὶ ἐξουσίαν νὰ ἐκλέξῃ τοὺς Παραστάτας τε· ἀλλὰ κατὰ δυστυχίαν ὅταν ἔλθῃ ὁ καιρὸς διὰ νὰ ἐκτελέσωμεν τούτο τὸ ὅποιον ὁ Νόμος μᾶς ἐχάρισε προνόμιον, εἶναι τὸ ἴδιον, ὡς νὰ μὴν ὑπάσχη ποσὺς Ὀργανικός Νόμος. Τί λοιπὸν; ὁ λαὸς τῶν ἐπαρχιῶν πρέπει νὰ συναζέται, καὶ νὰ ψηφίσῃ τοὺς Ἐκλογεῖς. Οὐδὲ οἱ Ἐκλογεῖς πάλιν νὰ συνέρχωνται, καὶ νὰ ἐκλέγωσι τοὺς Παραστάτας. Ἐκτὸς δὲ τῆς λαῶ, οὐδεὶς ἄλλος ἡμπορεῖ νὰ ἔχῃ τὴν ἐξουσίαν ταύτην καὶ δύναμιν.

§ Οἱ Παραστάται χρεωστοῦν νὰ ὑπερασπισθῶσι τὰ πλεον ἱερά ἐνὸς ἐλευθέρου ἔθνους δικαιώματα· οἱ αὐτοὶ μέλλου νὰ δώσωσι λόγον περὶ ὅλων τῶν πράξεών των. Θέλου μισεῖ καὶ ἀποστρέφονται παντὸς εἴδους φατρίαν. Ὅταν δὲ ὅλα ταῦτα ἐνωθῶσι μετὰ τὴν σταθερότητα, εἰμεθα εὐέλπιδες ὅτι ἡ Πατρίς θέλει ἀπολαύσει ἀπὸ τῶν Παραστατῶν της τὴν εὐτυχίαν τῶν πραγμάτων της ἑκάστιν.

Ἐπιστολὴ τοῦ κυρίου Θ. Νέξη
Πρὸς τὸν Ἐκλαμπρότατον Κ. Γεώργιον Κυ-
θηριώτην, Πρόεδρον τοῦ Ἐκτελεστικῆς.
Ἐκλαμπρότατε.

Ὁ μέγας κίνδυνος, εἰς τὸν ὁποῖον καὶ ἐφέτος ὑπέπεσαν οἱ ἐπικρατοῦντες Νόμοι, καὶ αἱ κατεπιείγουσαι χρεῖαι τοῦ Πολέμου,

τὰς ὁποίας νὰ θρασυεύσῃ ἡ Κεντρικὴ τοῦ Ἐθνὸς Διοίκησις ἀδύνατον κατὰ τὸ παρὸν, στοχαζόμενος νὰ ἀπαιτοῦν τὴν συνδρομὴν τῶν νομοθετησάντων λαῶν, οἱ ὁποῖοι μόνον εἶναι εἰς ἡμᾶς Νομοθεταί, καὶ οἱ ὁποῖοι μόνον ἔχον τὸν Πόλεμον, ἐνσχολήθην εἰς τοῦτο πρὸ καιροῦ, καὶ ἀνταποκρινόμενος μὲ τὸν Ἐκλαμπρότατον Πρόεδρον τοῦ Βουλευτικοῦ καὶ ὅσας ἄλλας ἔκαμε χρεῖα, ἐλπίζω γρηγόρα νὰ συγκροτηθῇ Γενικὴ τῆς διακινδυνεύουσας Στερεᾶς Ἑλλάδος Συνέλευσις, μετὰ τὴν ὁποίαν νὰ ἀποσπεμφθῶσι καὶ οἱ νέοι Παραστάται διὰ τὴν τρίτην Περιόδον τῆς Διοικήσεως, καθὼς ἐν μέρει πληροφορεῖσθε ἀπὸ τὸ περικλειόμενον προσκλητικὸν ἔγγραφον πρὸς τὰς ἐπαρχίας, καὶ καθὼς θέλετε ἐντελῶς πληροφορηθῇ ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀναφορὰν χρεωστεῖ ἡ Συνέλευσις, καὶ ἐλπίζω νὰ μὴ λείψῃ νὰ κάμῃ πρὸς τὴν Ὑπερτάτην Διοίκησιν.

Ἄλλοι τῶν Ἑλληνικῶν Λαῶν νὰ ἔχωσιν ἀνοικτὸν τὸν πόλεμον μὲ τὸν τύραννον, καὶ εἰς ἄλλας νὰ ἀνοίγεται σταδίων ἐμφυλίου πολέμου, ζημιώνει τοὺς τρέχοντας τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας κίνδυνον ὅχι μόνον μὲ τὴν ἄλλειν τῆς ὀφειλομένης συνεργείας, ἀλλ' ἀκόμη καὶ μὲ ὅσον θάρρος ἐμπνέει εἰς τοὺς ἐχθροὺς, οἱ ὁποῖοι εἰς τὴν ἐσχάτως ἐν Λαρίσσει συγκροτηθεῖσαν Συνέλευσιν, ἐξέθεσαν τὰ εἰς ἡμᾶς διατρέχοντα δεινὰ μὲ μεγάλην ἔμφασιν, ἀποδύσαντες εἰς τὴν Δείαν πρόνοιαν, τὴν δυστηχίαν τοῦ Σουλτανικοῦ θρόνου μὴν ἀποφασίζεσαν, καὶ πολλοὺς οὕτως ἐνθουσίασαντες.

Δὲν βλέπω καθαρὰ πῶς καὶ πότε ἔχει νὰ παύσῃ θριαμβεύουσα ἡ κακοήθεια, καὶ εὐχῆς ἔργον ἦεν νὰ ἐλαμδάνοντο μέτρα δραστήρια, ὅσα μακρὰν ἀπὸ κοινὰς ἀνθρώπων ἀδυναμίας, ὑπαγορεύονται ἀπὸ μόνην τὴν δικαιοσύνην, τὴν μητέρα καὶ προστατίαν τῆς ἐλευθερίας· ἔχετε δὲ εἰς ταῦτα ὁμοφωνοῦντας καὶ προθύμως νὰ συντελέσωσιν, ὅλως ὅσοι ἄδολον ἔχον τὸν πατρι-

ωτισμὸν εἰς τὰς καρδίας των.

Ἐν Σαλῶναις τῇ 26 Μαρτίῳ 1824.

Ὁ Πατριώτης Θ. Νέγγης.

Ὁ ἐν τῇ Συνελεύσει τῶν Σαλῶνων παρὰ τοῦ Κ. Θ. Νέγγη ἐκφωνηθεὶς λόγος, (ἴδ' ἀρ 32) καὶ ἡ πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ἀνωτέρω ἐπιστολή τε, φανερώτατα μᾶς κάμνουν νὰ ἐννοήσωμεν, ὅτι ἀκόμη δὲν ἀλησμώνησε τὴν παλαιὰν τὴν τέχνην αὐτὸς ὁ ἀνθρώπος. Ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ Δικαιοσύνη ἀπαιτοῦσι νὰ μὴ παραβλέψωμεν νὰ εἰπῶμεν τὰ πρὸς ἔπαινον τῶν προτερημάτων τοῦ πνεύματος τοῦ κυρίου Νέγγη ἀφορῶντα· ἀλλὰ μεμονωμένα τὰ πνευματικὰ ταῦτα προτερήματα δὲν εἶναι ἱκανὰ νὰ χαρακτηρίσωσι τὸν καθ' αὐτὸ ἀνθρώπον, καὶ νὰ τὸν καταστήσωσιν ἀληθῆ πατριώτην, ὅς ὁ ἀπαιτεῖ νὰ ᾔναι ὁ κύριος Νέγγης.

Μεγίστην εὐχαρίστησιν ἠθέλομεν λάβει, ἀνίσως ὁ κύριος Νέγγης, κάμνων ἄλλην φορὰν ὁμιλίας ἠθελεν ἐξηγεῖται σαφέστερα· καὶ τοῦτο, πρῶτον μὲν, διότι οἱ Ἕλληνές μας δὲν εἶναι ἀκόμη εἰς κατάστασιν νὰ ἐννοῶσι τὰς πολλὰ περιπλεγμένας διατριβὰς· καὶ δεύτερον, διότι τῆς δημοσιότητός μας τὸ σύστημα, δὲν συγχωρεῖ οὔτε νὰ γράφωμεν, οὔτε νὰ λέγωμεν μὲ φράσεις μυστηριώδεις.

Εἰς τὸ προλαβόν φύλλον ἐθεβαιώσαμεν ἀπὸ γράμματα τῆς Ζακύνθου τῶν 12 Ἀπριλίου τὴν συμβᾶσαν εἰς ἐν τῶν ἐν Αἰγύπτῳ φεβριῶν πυρκαϊάν· ἤδη ἔχοντες καὶ περιστατικώτερον τὰς περὶ τοῦ συμβεβηκότος τούτου εἰδήσεις κοινοποιούμεν καὶ ταύτας, διὰ νὰ λείψῃ πᾶσα πλέον εἰς τοῦτο ἀμφιβολία.

Ἡ πυρκαϊὰ ἤρχισε τὴν 21 Μαρτίῳ δύνῳ ὥρας μετὰ τὰ μεσάνυχτα, εἰς τὸ παλαιὸν φρούριον, ἀπὸ τὸ στρατιωτικὸν καταγώνιον (casernes) πλησίον τῆς Ὀπλοθήκης, ὅπου κατασκευάζον φυσέκια· ἡ φωτιά ἐντὸς ὀλίγου διεδόθη ἐκπληκτικώτατα εἰς τὰ περίεκα καὶ μάλιστα εἰς τὰς ἀποθήκας τῆς ἐφωδισμένης βαρούτης· εἰς τὰς 3½ ὥρας διά-

φορα κιθώτια τῆς αὐτῆς ὕλης ἐπῆραν φω-
τίαν καὶ ἐκάησαν. Εἰς τὰς 5 συνέδῃ ἔξα-
φνα μία τρομερὰ ἐκρηγξίς, ἣτις κατέβλι-
ψεν ὅλης τοῦς ἐγκατοίκους. τὴν φορὰν ταύ-
την πολλὰς τῶν πλησιουσίων οἰκιῶν τὰς ἀ-
ναποδογύρισεν ἡ ἐκρηγξίς, καὶ ὅχι μικρὰν
ζημίαν ἔκαμε καὶ εἰς τὰς πλέον μακρυσμέ-
νας. ἤϊραν, λέγον, ὑπὸ τὰ ἐρείπια τὰ
πτώματα 2000 περίωψ ψυχῶν. μετὰ ἐλί-
γων ὥρῶν κατάπαυσιν ἐνῷ ἠλπιζέτο ὅτι τὸ
κακὸν ἐξέλιπε διὰ πάντα, ἄλλη δυνατὴ ἐκ-
ρηγξίς περὶ τὰς 10 ὥρας ἐπέφερε τὴν φρί-
κην καὶ τὴν ἀπωελπισίαν, αἱ ὁποῖαι διήρκε-
σαν ἕως τὴν αὐγὴν. τότε ἡ φωτιά κατέ-
παυσε. δὲν ἐπέρασεν ὅμως πολὺ καὶ εὐθὺς
νέος φόβος κατεκυρίευσεν τοὺς πολίτας διὰ
τὴν διαδοθεῖσαν εἰδησίην, ὅτι ἡ μεγάλη ἀπο-
θήκη τῶν 400 βαρελλίων βαρύτερης ἐπαπέι-
λουσε καὶ αὐτὴ τὸν παντελὴ τοῦ Καίσαρος ἀ-
φανισμὸν. καὶ ἄρχισεν ὅλος ὁ λαὸς νὰ φεύ-
γῃ ἀπὸ τὴν πόλιν καὶ τὸν κίνδυνον, χωρὶς
νὰ λαμβάνῃ καμμίαν προφύλαξιν ἀπὸ τὸ
κακὸν τῆς πανώλης τὴν ὁποίαν δὲν ἐφοβεῖτο
ποσῶς πλέον ὁ κόσμος.

Κατὰ τὰς εἰδήσεις τῶν 30 Μαΐτις τὸ
φρεῦγιον εἶναι ἡ εἰκὼν καὶ ἡ παράστασις
ἀκαταλόγιστη καὶ τῆς πλέον θλίψεως κα-
ταστροφῆς. εἶναι ἐν χάος, εἶναι ἐν ἄλῳν
ἐρείπῳν. εἰς ἀσχετὸν διάστημα δὲν βλέ-
πει τίς ἄλλο παρὰ ὀγκώδη πετρῶν κομμά-
τια, συντρίμματα ξύλων, τοίχων κρη-
μνίσματα, θραύσματα μηχανῶν, σκευῶν,
πυροβόλων, μελούδη, σιδήρεα, ἀμαξῶν κατε-
σπαραγμένων ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐ-
προξένησεν ἐκρηγξίς τῆς βαρούτης ἡ ἐξαφίς.
Διάφοροι μηχαναὶ τῆς Ἀρτιλλερίας εἶναι
συντρίμματα, ἡ ὀπλοθήκη ὕλη ἔγινε τοῦ πυ-
ρὸς πασανάλωμα, ἐκτὸς μιᾶς ἀποθήκης τη-
φερίων, ἐνὸς μεγάλου μαγαζιῦ, ξυλουργικῶν
τινῶν ἐργολέων καὶ ἄλλων μηχανῶν χρησίμων
εἰς τὴν Πυροβολικὴν, μελυνότι καὶ ταῦτα
εἶχαν περικυκλωθῇ ἀπὸ τὴν φωτίαν.

Τὸ νέον φρεῦγιον, ὅπου εὐρίσκεται τὸ
νεμισματικὸν εἶναι [ταραωχανές], τὸ τα-

μεῖον [χαζνές], ἡ σάλα τοῦ Διδανιῦ, ὡς
καὶ τὰ ἄλλα ὑποθρεῖα δὲν ἐκάησαν οὐδὲ
ταῦτα, ἔπαθον ὅμως ὅχι μικρὰν ζημίαν.

Ἀπὸ τὴν μίαν ἄκρην τοῦ φρεγίου ἕως
εἰς τὴν ἄλλην κεῖται πλήθος ἀλόγων, μυ-
λαρίων, ὄνων, καὶ σκύλων φονευμένων.

Τέλος πάντων ἡ φωτιά ἐσδέσθη μετὰ 24
ὥρας, φθείρασα 5 χιλιάδας ψυχῶν. Με-
ταξὺ τούτων εἶναι ἀξιωματικοὶ, μαμαλοῦχοι
καδασίδες, κανονιέροι, στρατιῶται, σακκά-
δες, ἀχθοφόροι, οἵτινες ἔτρεξαν εἰς βοήθει-
αν, πολλοὶ ἄλλοι σημαντικοὶ καὶ ὁ περισ-
σότερον τῶν ἄλλων ἄξιος λύπης Ἀλή-μπε-
ης, ὅστις ἔμεινε θυτία τοῦ ζήλητος καὶ τῆς
γενναιοφυχίας τῆς.

Ἡ ζημία εἶναι ἀναρίθμητος. Διὰ τὴν
ἐπιδιορθωθῇ τὸ φρεῦγιον καὶ ἡ ὀπλοθήκη,
καὶ νὰ τὰ φέρῃ εἰς τὴν πρῶτην τὴν ἐκείνην
κατάστασιν, δὲν φθάσῃ 50 μιλιόνια
γροσίων.

Τῇ 20 Ἀπριλ.) Ἀνέκφραστον λύπην
ἡσθάνθημεν ὅλοι σήμερον στερηθέντες ἀπὸ
τὰς ἀγκάλας μας τὸ σῶμα τοῦ Ἀειδόμε-
νός τοῦ Βύρωνος. Ἰκανώτατος ἦτον αὐτὸς ὁ
ὀλίγος καιρὸς, καθ' ὃν ἔζησε μετὰ ἡμᾶς,
νὰ κάταστήσῃ αὐτὸν τὸν ἄνδρα τοσοῦτον ἀ-
γαπητὸν ἀπὸ ὅλης μας. Ἀσχετὰ ἀπεδεί-
κνυν τὴν γενικὴν τῆς πόλεως ταύτης θλίψιν,
τοσαῦτα κανόνια καὶ ταφέκια, ριπτόμενα
καθ' ἣν στιγμὴν τὰ δύο ἀπὸ Ζακύνθου σταλ-
θέντα πλοιαρία σχίζοντα βιαίως τῆς θα-
λάσσης τὰ κύματα μᾶς ἀφαιροῦσαν διὰ πάν-
τα τὸν νέον συμπολιτὴν μας.

Ὁ Π. Α. Μαυροκορδάτος ἀνεχώρησε
σήμερον διὰ τὸ Βραχῶνι, ὅπου πολλοὶ τῶν
στρατηγῶν πρό τιμῶν ἡμερῶν εἶχον συνέλθῃ.

Με μεγίστην μας δυσἀρέσκειαν εἰμὲθα
βιασμένοι νὰ εἴπωμεν, ὅτι αἱ παρὰ τινῶν
ἀτόμων ἀναφνεῖσαι ταραχαὶ, ζημίας μά-
λιν, παρὰ τιμῆς καὶ ὠφελείας καρπὸν ἀ-
νεβλάστησαν. Φαίνεται δὲ, ὅτι τὰ άτομα
ταῦτα πασχίζουσι, καὶ αὐτὴν τὴν Δυτικὴν
Ἑλλάδα, ἣτις πρῶτη ἔδωκε τὸ παραδειγμα
Πελοποννήσου. Ἐλπίζομεν ὅμως, ὅτι ἡ εἰς τὰ ἐκεῖ τοῦ Προέδρου παρυσία δέλει ἐξίστατε ὅλας αὐτὰς
τὰς ἀνωμαλίας.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Αρ. 34

Τηλετηρία τῆς Ἰσπανίας ἐξ, πληρωτέα
κατὰ τοιμηρίαν. Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος.

Τὰ πλείον ὀφείλη, τοὺς πλείους.
Φραγκλῖνος.

Μεσολόγγιον τῇ 26 Ἀπριλλίᾳ 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Σύμφωνα τῇ 1 Ἀπριλλίᾳ 1824.] Ὁ στόλος τῆς
Κωνσταντινουπόλεως συνιστάμενος εἰς τέσσα-
ρας φρεγάτας, δύο κορβέτας καὶ πέντε βρεί-
κια, ἐφύσεν εἰς τὸν λιμένα τῆς Ἀλεξανδρείας.
Ἄλλα τριακοντα τέσσαρα Αἰγυπτιακὰ πλοία εἶτοι
μάχονται διὰ τὴν ἐνωσίαν μετ' αὐτῶν. τὰ ὅποια ἀφ'
αὐτῶν μὲν ἀρκαρῶν καὶ δώδεκα χ. λ. στρατεῖματα τῆς
ἑξέως. Δέλην ἀναχωρήσει δι' ὅσον λάβωσι δι-
αταγὰς.

Πῶς προφήτης ἀνεφάνη εἰς Μένικαν, ὅστις
ἐκρίνετο μετ' αὐτοὺς Βαχαμπίτας ἐκείνη ἐκ-
λεμὸν κατὰ τοῦ Μεχμέτ Ἀλή-πασσα.

Εἶναι γνωστὸν ἐν τοσούτοις ὅτι ἀφ' ὅτι τῶν
Βαχαμπιτῶν ἡ αἵρεσις ἤρχισε παρὰ τοῦ Ἀμ-
πταούλ Βαχάρω [δούλου τοῦ ἰφίστη] καὶ
παρὰ τοῦ Ἀμπταούλ Χαζίζ υἱοῦ καὶ δια-
δόχου τοῦ Ἰμπέρ Στιούτ, διατρίβοντες εἰς
Τεριγάτ, δὲν ἐπαυσε τοὺς κατὰ τοῦ Ἀμ-
φμπέχερ πολέμους· καὶ τόσον εὐτυχῶς πάν-
τοτε, ὥστε πολλάκις καὶ αὐτὸν τῆς Βαδουλῶ-
νος τὸν Πασιᾶ Σελείμάν ἐκαμὲ νὰ τρομῆξῃ.

Ἐπιστολὴ τοῦ Συνταγματάρχου Λ. Στάνχωπ
πρὸς τοὺς κατοίκους τῶν Ψαῶν.

Σάλανα τῇ 7 Ἀπριλλίᾳ 1824.

Γενναῖότατοι Ψασιανοὶ!

Πεπεισμενος διὰ τὸν πρὸς τὴν Πατρίδα ἐν-
θεσμὸν ζήλον καὶ προθυμίαν Σας, καὶ γνωρίζων
κάλιστα πόσον μετὰ τῶν λοιπῶν συναδελφῶν

Σας Νησιωτῶν ἐθυσιάσατε ὑπὲρ αὐτῆς, ἔχον-
τες σκοπὸν ἀμετάθετον νὰ ἀποκτήσετε τὴν
ἀνεξαρτησίαν τῆς πολυποθήτης Ἑλλάδος, καὶ
νὰ ἐπιστηρίξετε τὸν Ὀργανικὸν τῆς Ἐπιδιάρ-
κτου Νόμον, ὡς σημεῖν καὶ ἐγὼ τῆς πρὸς τοὺς ἀ-
δελφοὺς νησιώτας κλίσεως καὶ ἀγάπης Δέλω
Σας ἐξαποστείλει μετ' πρώτην εὐκαιρίαν μίαν
τυπογραφίαν, ἣτις μοῦ ἐδόθη ἀπὸ τῆς Φιλελ-
ληνικῆς τῆς Βρεττανίας ἐταιρείαν. Δεσφῆτέ
τὴν λοιπὴν παρακαλῶ εὐμενῶς μεταχειριζόμε-
νοι αὐτὴν εἰς φωτισμὸν τῶν κατοίκων τοῦ Ἀγ-
χιστελάγους.

Ὡς ἀμφιβάλλω ὅτι ἀρκετὰς περὶ ἐλάβετο
τῆς ἀπὸ τῶν φύτων προσερχομένης ἐφελείας.
Ἀρκετὰ ἐγνωρίσατε ὅτι ἡ δύναμις, τὰ πλοῦτη,
ἡ εὐδαιμονία καὶ ἡ καλὴ φήμη γεννῶνται ἀπὸ
μόνα τὰ φῶτα. Οἱ ἀπόγονοι Σας, κληρονόμοι
τὰ ἀγαθὰ ταῦτα, αἰώνιος Δέλην εὐγνωμονεῖ διὰ
τοὺς εὐγενεῖς ἀγῶνας Σας.

Ὁ πρόθυμος εἰς τὰς πρεσταγὰς Σας
Λ. Στάνχωπ.

Πολὺ νοστιμιεύεται ὁ Ἀνατολικὸς Θεατὴς
νὰ δηγῆται εἰς τὴν ἐφημερίδα τῇ 15 Ἰανου-
αρίᾳ νέου τοῦ συγγραφέως, οὗτος τὸ ὄνομα
ἀγνωστὸν, λόγους τινὰς, τοὺς ὁποίους καὶ ἄλλην
φορὰν εἰς τὸ πρῶτον τῆς ἐνδόξης ἡμῶν ἐπανα-
στάσεως ἔτος, ὁ κύριος Λαβάνης συντάκτωρ
τῆς Γαλλικῆς ἐφημερίδος ἀνέδεξε.

Ὁ κύριος Λαβάνης ἐλάδεν ἡ πὶ τλ, περισσοτέ-
ρας φιλελευθέρως τῆς Εὐρώπης ἐφημερίδας τὰς
ὁποίας χρεῖαν εἶχεν νὰ μάθῃ διδασκαλίας, καὶ πο-
λὺ περισσότερον εἰς Τριέστη ἐδιδάχθη τὴν αὐ-

φελιμώτερα δι' αὐτὸν μαθήματα. Ὁ Ἀνατολικὸς Θεατῆς, καθὼς ἤδη εἵπομεν, νοστιμεύεται νὰ διηγῇται τοὺς αὐτοὺς λόγους, οἱ ὁποῖοι παρὰ τὴν ἄνοιαν τῶν δύο τούτων ἀνθρώπων τίποτε ἄλλο δὲν περιέχουσιν. Ὅτι ὁ Θεατῆς γράφει εἰς τὴν Τηρχίαν καὶ διὰ τοὺς Τούρκους, τοῦτο καλῶς τὸ ἤξευρομεν, καὶ οὔτε νὰ τὸ ἐμποδίσωμεν θέλομεν. Μᾶς φαίνεται ὅμως πάντοτε παράδοξον πῶς ἡμπορεῖ ὁ συντάκτωρ μιᾶς ἐφημερίδος μὲ τόσον κομπῶδη τίτλον, ὁ Θεατῆς, νὰ ᾔναι τοσοῦτον ἁμοιβὸς τῆς Ἱστορίας, καὶ τόσον μικρόνως διὰ νὰ τὸ φανερώσῃ ἀκόμη εἰς ὅλον τὸν κόσμον. (Sapienti Sat:)

Μεσολόγγι τῇ 24 Ἀπριλλίῳ.) Σήμερον ἐφθασαν δύο πλοίαρχα ἀπὸ Πρέβεζαν, τὰ ὁποῖα ἀνέφερον ὅτι δύο τάταροι ἐλθόντες ἐκεῖ κατ' εὐθείαν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως ἔφερον ἐπιστολάς, αἱ ὁποῖαι περιεῖχον εἰδήσεις πολλὰ μυστικὰς· μετ' ὀλίγας ἡμέρας ὅμως ἠκούσθη ὅτι αἱ ἐπιστολαὶ αὗται περιεῖχον διαταγὰς διὰ νὰ βγαδύνουν εἰσέτι τὴν ἐκστρατείαν, καὶ ὅτι ὁ Σουλτάνος ἐπέστειλε νὰ γίνη εἰς Κωνσταντινούπολιν συμβούλιον τῶν Πασσάδων καὶ Μυλλᾶδων.

Εἰς τὰς μοναρχικὰς ἐπικρατείας, οἷα ἡ Γαλλία, ὁ Ὄργανικὸς Νόμος συγχωρεῖ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ τύπου καθ' ὅλην τὴν δυνατὴν ἑκτασιν, ὥστε πᾶς τις ἡμπορεῖ νὰ ἐκφράζεται μὲ τὸν πλέον χαλακτηριστικὸν καὶ εὐγενῆ τρόπον.

Καθυποδάλλομεν εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ κοινοῦ ἀπόσπασμα τῆς ἐφημερίδος Constitutionnel ἀπὸ τὰς 22 Φεβρουαρίου, νομίζοντες ὅτι ἡ ἀναγεννωμένη Ἑλλάς ἔχει χρεῖαν νὰ ἀκούῃ τὰς ἐλευθερίας, δοξασίας, ὥστε νὰ κατασταθῇ εἰς ἑαυτὴν καὶ δι' ἑαυτῆς ἐλευθερία, προφυλαττομένη ἐναντίον παντὸς ἀτόμου αὐτεξουσίας, ἢ δόλησις τοῦ ὁποῖου ἤθελεν ἡμπορέσει νὰ τὴν βλάψῃ.

Ἐν Παρισίοις τῇ 22 Φεβρουαρίου 1824.

Αὐστρ. Παρ. Ἐξαποστολὴ τῶν καταφυγόντων εἰς τὴν Ἑλβετίαν.

Κατὰ τὸν παρελθόντα Ὀκτ. 1823 ἡ ἐφημ. τοῦ Constitutionnel ἐδημοσίευσεν μερικὰς παρατηρήσεις περὶ τῆς ἔξαποστολῆς τῶν εἰς Ἑλβετίαν καταφυγόντων. Ὅχι ὀλίγον Ὀλιβεραν ἐντύπωσιν ἐπροξένησε τοῦτο εἰς τοὺς ἐν τῇ Εὐρώπῃ, ὅσοι οὐδὲν τῶν πολιτικῶν καὶ πολεμικῶν ἀξιωματικῶν μετέχουσιν. Ὁ ἐπιμελὴς Αὐστριακὸς Παρατηρητῆς μετὰ τεσσάρων μηνῶν σκέψιν ἐπεχειρήσθη νὰ κάμῃ τοὺς περὶ τοῦτο διαλογισμούς τε. Ἀτελῶς ὅμως ἤθελε γνωρισθῇ ὁ τρόπος τῶν γραφομένων τε, ἀνδρῶν ἡθελόμεν προοιμισθῇ μὲ μερικὰς παρατηρήσεις περὶ τῆς βιογραφίας καὶ τοῦ ἐπαγγέλματος τῶν συγγραφέων τῆς ἐφημερίδος ταύτης· διότι δὲν εἶναι δίκαιον νὰ ἀγνοῇ ὁ κόσμος ὁποῖοι ἄνθρωποι τὰ τοιαῦτα μὲ τοιαύτην βεβαιότητα διδάσκουσιν.

Ὁ Αὐστριακὸς Παρατηρητῆς δὲν εἶναι ἄλλο, παρὰ ἡ ἐφημερίς τοῦ Debats τῆς Βιέννης, μὲ τὴν διαφορὰν ὅμως τοῦ Φιλίντη ὡς πρὸς τὸν Baron de Thundertentrunk, ὅταν ἐδιηγείτο τὰ παραμύθια εἰς τὸ παλάτιον. Ὁ Παρατηρητῆς εἶναι τὸ δημιουργὸν τοῦ καθ' ἑλπίαν Γκένιζ, ἐκεῖνο τὸ παλαιὸν τοῦ Πιτ ὄργανον, καὶ ὁ παντοτινὸς ὅλων τῶν συνελεύσεων γραμματεὺς. Τοιοῦτοι μισθωτοὶ δὲν ἔλειψαν, οὔτε λείπουν ἀπὸ κάθε καιρὸν καὶ εἰς κάθε τόπον. ἔχει συνεγᾶτην ἓνα καθ' ἑλπίαν Πετὰτ· ἡ ἐφημερίς αὕτη διωρισμένη νὰ γράφῃ τοὺς στοχασμούς τοῦ Μινιστερίου τῆς Αὐστρίας, καλὸν ἤθελεν εἶσθαι νὰ ὀνομάζεται Καπινέτον τοῦ Μινιστερίου· ἡ παιδαριότης, ἡ ἀνοησία καὶ ἡ προπέτεια, μὲ τὴν ὁποίαν οἱ ὑπογραμματεῖς ἐνίοτε ἐκφράζονται, ἐναργῶς ἀποδεικνύουσιν ὁποῖοι ἄνθρωποι εὐρίσκονται πλησίον τῆς αὐλῆς· ἡ ἐφημερίς αὕτη συνθέττει μόνη τὰς ἀναγκαίας ὑλὰς, αἱ ὁποῖαι δελὸν χρησιμεύουσιν διὰ τὴν πολιτικὴν τῆς Αὐστρίας ἀγωγὴν· καὶ διὰ τοῦτο φαίνεται ὅτι εἶναι πολλὰ λιγνῇ.

Αἱ ἐπίσημοι αὐταὶ ἐφημερίδες ἐφυλάχθησαν ἀπὸ τὴν Δεῖαν πρόνοιαν διὰ τὴν καλὴν τύχην τῶν λαῶν, εἰ ὅποιοι Δέλην κατασταθῇ νομοδοταί. Ἰδοὺ λοιπὸν ἡ Αὐστρία, καθὼς τῷ ὄντι ἐπιθυμεῖ, κατεστήθη ὁ πλεον πεπαιδευμένος τῆς Εὐρώπης τύπος· ἐὰν ἤθελεν ἴσθαι περιτριγυρισμένη καὶ ἀπὸ τεῖχος, ἤθελε νομίσαι τις ὅτι εἶναι ἡ Κίνα. Εἰς τὴν Αὐστρίαν πρᾶπει, καθὼς καὶ εἰς τὴν Κίναν, νὰ φέρεται κατὰ τὰ ἤθη καὶ ἔθιμα. Αὕτη δὲν ἐχθρεύεται ἄλλο τι, παρὰ τὸ πνεῦμα τῶν ἀνθρώπων· ἡ Διοίκησις τῆς μετ' ὅλην τὴν τέχνην τῆς δὲν πασχίζει, παρὰ νὰ τὸ περιορίσῃ, νὰ τὸ καταστήσῃ ἀδρανές, ἢ τέλος πάντων, ἂν ἦναι δυνατόν καὶ νὰ τὸ καυφώσῃ. Νομίζει ὅτι διὰ τῆς ἀκινήσιος ἀσφαλίζει ἑαυτὴν καὶ τοὺς ὑπηκόους τῆς. Τὸ σύστημα τοῦτο ἐξαιρεμένης τῆς ὁμότητος, ὁμοιάζει τὸ τοῦ Φιλιππῶν τοῦ β'. Νὰ καταδυσθίσωμεν, νὰ καταδυσθίσωμεν τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὴν ῥυπαρότητα τῆς ἀμαθείας, ὥστε καὶ εἰς τοὺς τυφλοὺς νὰ ὑπακούωσι· νὰ τοὺς ἐμποδίσωμεν ἀπὸ κάθε λογικὸν κίνημα, νὰ ἀποκοιμίσωμεν τὰ πνεύματά των, καὶ νὰ ἀδυνατίσωμεν ὅλων τὰ μέσα καὶ εὐκολίας. Ἰδοὺ ὅποιοι εἶναι αἱ βάσεις τοῦ συστήματος τούτου. Τισὺντες ἐστάθη πρὸ χρόνων τὸ τῆς Αὐστρίας, τοιοῦτον καὶ ἀκόμη χειρότερον Δέλει εἶσθαι καὶ μετὰ μίαν ἐπανάστασιν, ἡ ὁποία ἀνεκάλυψε τὴν ὀθὴν ὁδὸν, καὶ ἐφώτισε τῶν ἀνθρώπων τὰ πνεύματα. Ἰδοὺ τινι τρόπῳ πρὸ δέκα ἡδὴ ἐτῶν πολιτεύεται ἡ Αὐστρία· μετ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὑπεχρέωσε τὴν Νεάπολιν διὰ νὰ μὴ τῆς δώσῃ τὸ ὅποιον ὑπεσχέθη εἰς αὐτὴν πολιτικὸν σύνταγμα· μετ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐστερέωσε πάλιν εἰς ὅλην τὴν Ἰταλίαν τὴν ἀπόλυτον ἐξουσίαν τῆς· ἐξ αἰτίας τούτου ἔδειξε τοσαύτην ἀπείχθειαν εἰς τὴν ἐπανάστασιν τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἔκαμε τοσούτης περιορισμοὺς εἰς τῆς ἄνω Γερμανίας τὸ πολιτικὸν σύνταγμα· ἐξ αἰτίας τούτου ἐπολιτεύθη τοιοῦτος ὅπως εἰς τὴν Σύνοδον τοῦ Καλαμῶνα, καὶ ἐξ αἰτίας τούτου τέλος πάντων ἐ-

σύστησε τὴν ὑψηλὴν εἰς Φραγκφὸρτ Ἀστυνομίαν. Διοικημένη ἡ Αὐστρία ἀπὸ τὴν ἀπόλυτον τῶν πολεμικῶν ἐξουσίαν, φοβεῖται πάντες δι' ὅσα ὁ λαὸς βλέπει καὶ συλλογίζεται. Πρέπει νὰ ζῇ εἰς τὸ σκότος· διότι εἰς τὸ φῶς ἤμπορεῖ νὰ ἀνακαλύψῃ πολλὰ πράγματα. Παρόμοιον σύστημα πρέπει νὰ ἔχῃ καὶ ὅργανα ἀνάλογα. Ἰδοὺ λοιπὸν ὁ Αὐστριακὸς Παρατηρητῆς αὐτὸ τὸ ὄργανον· δι' αὐτοῦ ὁ Αὐστριακὸς Μινίστρος μεταδίδει εἰς τὴν Εὐρώπην τοὺς μυστικὰς στοχασμοὺς περὶ τῶν ὑποθέσεων τῆς ἐπικρατείας ταύτης. Εἰς τὴν Αὐστρίαν, καθὼς ἀπανταχοῦ, τὰ ὅργανα καὶ οἱ Μινίστροι δὲν εἶναι, παρὰ οἱ χερυσοχόοι καὶ οἱ βαφεῖς. Πιστὸς λοιπὸν ἐξ ἡμέρας εἰς αὐτὸ τὸ ὑπούζημα ὁ Παρατηρητῆς γεμίζει τὰς ἐφημερίδας τῆς ἀπὸ συκοφαντίας, ἀπὸ ὑποθέσεις καὶ πράξεις αἱ ὁποῖαι συνέβησαν εἰς τὴν ἐπανάστασιν τῆς Νεαπόλεως· ἔγινε προστάτης τῶν Τούρκων, κατήγορος τῶν Ἑλλήνων, παντοῦνος συκοφάντης τῶν ἐπασχῶν τῆς Ἰσπανίας καὶ καταλαλητῆς τῶν ἀνεξαρτήτων Ἀμερικάνων. Κάθε ἔργον εὐγενές, γενναῖον καὶ ἐλεύθερον εἶναι τὸ ὑποκείμενον τῆς κατακρίσεως καὶ καταλαλιάς τῆς. Καὶ βέβαια, ἐπειδὴ πλημένεται ἐπιταυτοῦ διὰ νὰ κακολογῇ, καὶ πρέπει νὰ κάμνῃ τὸ χεῖρότερον διὰ νὰ κερδίῃ. Ἰδοὺ λοιπὸν οἱ διπλωματικοὶ οὔτοι, οἱ ὅποιοι κλεισμένοι εἰς τὰ βάθη τῶν Καπινέτωντων, ὁμιλοῦν εἰς τὸν κόσμον μίαν γλώσσαν, τὴν ὁποίαν αὐτοὶ μὲν καὶ οἱ μετ' αὐτῶν ἀκούουσιν. Εἰδοποιηθεῖσα ἡ Αὐστρία ὅτι ὅλη Ἑὐρώπη κατὰ καρδὰ ἐπειράχθη διὰ τὴν ἔξορᾴν τῶν εἰς Ἑλβετίαν καταφυγόντων, ἐπρόστεξεν εἰς τὴν συνειθισμένην τῆς διεγερτικῆς καὶ ἐπειδὴ σήμερον δὲν ευχαριστεῖται νὰ ἦναι ὁ ἰσχυρότερος, ἀλλὰ θέλει νὰ ἀποδείξῃ ὅτι εἶναι καὶ ὁ δικαιοτέρος, ἐπειδὴ γράφῃ ὅτι ὅλα ἐτελείωσαν, ὅτι ὁ κόσμος κατεπεῖσθη εἰς τὰ διαδοθέντα σεβίσματα, ὁ Παρατηρητῆς ἐμβόηκεν εἰς τὸ στάδιον, καὶ ἀμύλησε κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον πρὸς τὴν Εὐρώπην, ἥτις οὐδὲ λέγειν ἀπ' αὐτὰ θέλει πιστεῦσαι.

1) Τὰ πρὸς τοὺς ἐν ἀξιώμασι γινόμενα ἐγκλήματα ἀγκυλὰ μικρὰ, εἶναι πλέον βδελυρὰ παρὰ τὰ πρὸς τοὺς λοιποὺς πολίτας, ἀν καὶ μεγάλα.

2) Κανὼν Κριτῆς οὔτε εἰς τὸν Οὐρσινὸν οὔτε εἰς τὴν Γῆν δὲν ἔμπορεῖ νὰ δικαιώσῃ τὰ βδελυρὰ ταῦτα ἐγκλήματα· καὶ κἀκεῖς δὲν ἔμπορεῖ νὰ προβάλλῃ μετρίασιν πονῶν δι' αὐτὰ.

3) Ὅστις ταραττεῖ τὴν παρούσαν εὐταξίαν δὲν θέλει ἀποφύγει τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων τὴν δικαίαν ἀγανάκτησιν.

4) Οἱ Βασιλεῖς καὶ οἱ λαοὶ τῆς Εὐρώπης σχηματίζον ἐν σῆμα μὲ τὸ αὐτὸ πολίτευμα.

5) Τὰ ἄσυλα θέλουν συγχωροῦνται εἰς τὸ Κριτήριον τῆς Εὐρώπης.

6) Τὰ ἄσυλα εἶναι ἐπικινδύνα διὰ τὰς μικρὰς ἐπικρατείας. Εἰς μόνην δὲ τὴν Ἀμερικὴν ἀρμύζουσιν αὐτὰ.

7) Διὰ τὸ καλὸν τῆς Ἑλβετίας, διὰ τὴν ὀξιοπρέπειαν τῶν πλησίων ἐπικρατειῶν καὶ διὰ τὴν ἰσχυρίαν τῆς Εὐρώπης ὁ ἀγριμὸς τῶν ἐξορισμῶν ὑλιγίστους.

Τῶν ἐγκλημάτων τούτων τοὺς διαφόρους βαθμοὺς διόκομεν ἀφήσει εἰς τὴν ἐρευναν τῶν νομικῶν καὶ λοιπῶν καθηγγητῶν τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων· ἡ ἐξέτασις αἴτη ἰδῶ δὲν ἔχει τύπον. Τώρα ἐξετάζομεν μόνον ἐὰν ὑπάρχῃ ἐγκλημα· ὁ φόνος καὶ ἡ κλοπὴ εἶναι πάντοτε ἐγκλήματα εἰς κάθε τόπον καὶ εἰς κάθε καιρὸν. Τίς ὅμως ἤθελεν εἶπει τὸ ἴδιον πρᾶγμα διὰ τὰς ἐπαναστάσεις, ὁποίας ὁ Αὐστριακὸς Πατριάρχης ὀνομάζει πολιτικὰ ἐγκλήματα. Καὶ τί ἄλλο εἶναι ὁ κόσμος παρὰ διαρκῶν καθημερινῶν ἐπαναστάσεων. Δὲν εἶπεν ἓνας Ἀγγλικὸς Μινίστρος εἰς τὰ 1823, ὅτι δὲν πρέπει νὰ καταδικασθῶσι γενικῶς ὅλαι αἱ ἐπαναστάσεις, ἀλλ' ὅτι πρέπει νὰ ἐκτιμῶσιν ὅσαι κοπὸν ἔχουσιν τῆς ἐπικρατείας τὴν σωτηρίαν, ἡ ὁποία καθ' ὑπόθεσιν ἐσκόπη ἢ τῆς Ἰσπανίας; καὶ βέλαια, αὐτὴ εἶναι ἡ ἀλήθεια· μέγιστον ἐγκλημα εἶναι νὰ κάμνωμεν ἐπαισιπλάσεις ἄνευ κατεπειγούσης ἀνάγκης, ἀποθλέποντες εἰς ἰδιαίτερα συμφύροντα· δὲν εἶναι ὅμως ποτὲ τὸ αὐτὸ ὅταν πρό-

κειται νὰ συστηθῇ ἡ εὐνομία εἰς μίαν ἐπικρατείαν, ὅπως αἱ καταχρήσεις βασιλεύον, καὶ ἡ δύναμις εἶναι αὐτεξούσιος.

(Constitutionnel)

Ἀκολουθ. εἰς τὸ ἐπόμε. φύλλον.

Εἰδήσεις Ἐπίσημοι.

Ἐκ Μύλων τῇ Ναυπλίῃ τῇ 5 Ἀπριλλίῃ 1824.

Χθὲς εἰσῆλθον τὰ στρατεύματα τῆς Διοικήσεως εἰς Τριπολιτῶν, ἀφήσαντα τὴν ἐξόδον εἰς τοὺς ἀντιπατριώτας ἀνεόχλητον. κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἡ Τριπολιτῶν εὐρισσεται ἤδη ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς Διοικήσεως καὶ νὰ πάθῃ τί ἀπευκταῖον ἢ πόλις. τὸ Ναύπλιον ἐπικρατεῖ ἀκόμη, ἀλλὰ καὶ τοῦτο κατ' αὐτὰς θέλει ἀκολουθήσει τῆς Τριπολιτῶν τὸ παράδειγμα.

Κατὰ τὰς ἀπὸ Σύζαν προσφάτους εἰδήσεις καὶ πιθανὰς, ἡ πυριτοθήκη τῆς Ἀλεξανδρείας πυρεκκροτήσασα διέφθειρεν ὑπὲρ τριῶν χιλιάδας κατοίκους, καὶ τετρακοσίους στρατιώτας ἀνωμεζίτας· ἡ πανόλη ἐκεῖ ἐπανέβηκε μὲ μέγαν ἔλεθρον, ὥστε καὶ ὁ Μεχμετ-ἄλης προσφυλάττεται, καὶ πιθανώτατα ἡ κηρυττομένη ἐκστρατεία τε, ἡ θέλει ἐμποδισθῇ, ἡ θέλει ἀργωπορήσει ἐπὶ πολὺ, διότι καὶ τὰ ἐκεῖ ἐνρωπαϊκὰ πλοῖα διὰ τὸν φόβον τοῦ Νοσήματός δὲν ἀποδέχονται φορτία καὶ στρατιώτας.

Μεσολόγγιον) Μανθάνομεν ὅτι ὁ Συνταγματάρχης Λ. Στανχώπος ἐρίσεν ἐκ ἀπὸ Σάβωνα πρὸτινων ἡμερῶν διὰ τὴν Ζάκυνθον μὲ πλοῖον Ἰονικόν

Τὰ δύο τῆς Εὐρώπης φρούρια εὐρίσκονται στενύτατα πολιωζυμένα· εἰς ὀλίγων ἡμερῶν διάστημα ἐλπιζομεν ἂν ὁ Ὀθωμανικὸς στόλος δὲν τὰ προμηθεύσῃ ἀπὸ τροφῆς, νὰ στήσωμεν καὶ εἰς αὐτὰ τὴν Ἑλληνικὴν μας σημαίαν.

Ὁ ἐκ τῶν τριῶν ναυτικῶν νήσων συγκεντρωμένος στόλος μας εἶναι ἔτιμος περμιμένων νὰ ἀντιπαρταχθῇ καὶ τὸ ἐτος ταῦτο, καθὼς πάντοτε μὲ τὴν πλέον εὐτυχὴ ἐκδασιν ἐναντίον τῶν κολλουσῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως. ὅλαι αἱ ἐ-

λεύθεροι τοῦ Ἀρχιπελάγους νῆσοι ἔκαμαν σημαντικὰς καταβολὰς διὰ νὰ κάμωσι νὰ γίνωσιν ἐγκαίρως αἱ ναυτικαὶ ἐκστρατεῖαι. Αἱ στοματικῶς διαδοθεῖσαι τῆς Κρήτης εἰδήσεις δὲν εἶναι εὐάγεστοι ἀμποτε δὲ δι' ἐπισήμων γραμμῶν νὰ πληροφρονηθῶμεν τὰ ἐναντία.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Αρ. 35

Τιμὴ ἑτησίαν τὰ λ. Ἰσπανικὰ ἔξ, περιπληρωτέα
κατὰ τριμηνίαν. Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος.

Τὰ πλείω ὀρέλη, τοῖς πλείοσι.
Φραγκλῖνος.

Μεσολόγγιον τῇ 30 Ἀπριλλίῳ 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Εἰδήσεις ἐκ Μύλων τοῦ Ἀργαῆ 21. Ἀπριλίῳ.

Εἰς τὰς 16. τοῦ τρέχοντος ἀπῆλθεν εἰς
τὴν ἄλλην ζωὴν ὁ Κ. Νικόλαος Λόντος μέ-
λος τοῦ Ἐκτελ. Σώμ. ἡ δὲ ἐκλογὴ εἰς ἀ-
ναπλήρωσιν τοῦ μέλους τούτου ἔπαισεν εἰς τὸν
Κ. Ἀνδρέαν Ζαήμην.

Κατὰ τὰς νεωτέρας εἰδήσεις, ὁ ἐχθρικός
στόλος εὐγῆκε, συνθεμένος ἀπὸ ἑν δελίνι,
δεκαπέντε φρεγάδας, καὶ κηρῶτα, καὶ ἀ-
πὸ μυσγίκια καὶ ἄλλα, ὁμοῦ ὅλα τὸν ἀριθ.
57. κηρύττεται ὅτι ἔχει καὶ ἑως τέσσαρας ἡ
πέντε χιλ. Γενίτσαρος· λέγουσιν ἀκόμη, ὅτι
κατὰ τὰ παζάλια τῆς μικρᾶς Ἀσίας κατα-
δαίνων ἱκανὰ στρατεύματα.

Εἰς Ὑδραν ἐτοιμάζονται εἴκοσι πλοῖα μὲ
τὰ ἀνάλογα μηχανήματα· ὁμοίως θέλουν ἐτοι-
μασθῇ καὶ εἰς Πέλλαις, καὶ Ψαρὰ ἀνάλογα
καράβια, διὰ νὰ ἐκπλεύσων κατὰ τοῦ ἐχθροῦ.

Σήμερον ἔφθασεν ἐνταῦθα ὁ Κ. Ἀναστά-
σιος Πολυζωίδης, ὁ ὁποῖος ἐστάλη πρὸς τὴν
Διοίκησιν ἀπὸ τοῦ εἰς Λόνδρον ἀπεσταλ-
μένου μας, μὲ γράμματα, καὶ ἄλλας πα-
ραγγελίας.

Τὸ Ναύπλιον ἀκόμη πολιορκεῖται.

Μεσολόγγιον. Ἡ ὑπόθεσις τοῦ Βλοχοῦ μὲ
τὴν παρουσίαν τοῦ Π. Α. Μαυροκοδάτη, ἔ-

λαβε τέλος, καὶ ἡσύχασαν τὰ πράγματα ἐ-
κείνης τῆς ἐπαρχίας. Ὁθεν ἡ Ἐκκαμπρότης
τὴν ἐπέστρεψε τῇ 24. εἰς Ἀνατωλικὸν.

Τὰ γράμματα τῆς Διοικήσεως, καθὼς καὶ
ἄλλα μερικὰ ἔξ Ἀργαῶν γραμμένα ὁμοίως τὴν
21 Ἀπριλ. δὲν ἀναφέρουν τίποτε περὶ Κρήτης.
Φαίνεται λοιπὸν ὅτι ἐκεῖ εὐρίσκονται ἀκόμη εἰς
τὴν αὐτὴν ἀγνοίαν περὶ τῶν ἐν Κρήτῃ διατρεχόν-
των, καὶ ὅτι αἱ διὰ στόματος διαδοθεῖσαι ἐν-
ταῦθα λυπηραὶ εἰδήσεις εἶναι ψευδεῖς.

ἘΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Μίλτα. 8. (20) Ἀπριλίῳ) Εἶναι τρεῖς ἡμέ-
ραις ὅπου ἤλθαν διάφορα καράβια ἀπὸ Ἀλε-
ξάνδρειαν, καὶ μᾶς ἐφάνερυσαν συμφώνως τὴν
ἐξῆς εἰδήσιν· ὅτι ὁ Πασᾶς τῆς Αἰγύπτου εἶχεν
ἐτοιμασμένους πενήντα χιλ. ἀνθρώπων, διὰ νὰ
τοὺς μεταφέρῃ μὲ τὰ πλοῖα, καὶ νὰ κάμῃ ἀ-
πώδασιν εἰς τὴν Πελοπόννησον. Εἰς τὰς 12
Μαρτίην εἶχαν φθίσει εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐννέα
φρεγάδες ἀπὸ Κωνσταντινούπολιν, αἱ ὁποῖαι,
ὁμοῦ μὲ ἑπτὰ κηρῶτα, ἐκ τοῦ Στόλου τοῦ
Μεχμέτ-ἀλῆ, εἶναι διωρισμένοι νὰ συνοδεύσων
ὀγδόντα πέντε πλοῖα φριτγηγὰ, τὰ ὁποῖα εἰς
τρεῖς λιμένας τῆς Αἰγύπτου ἐφόρτωναν στρατεύ-
ματα. Ὁ Μεχμέτ-ἀλῆς θέλει ἐκστρατεύσει
προσωπικῶς, ὡς ὀνομασμένος ἀπὸ τὸ Ντιβάνι
τῆς Κωνσταντινουπόλεως Σερασκέρης ὅλης τῆς
Ὀθωμανικῆς δυνάμεως· ἔχει δὲ μαζή τιν καὶ
πολλοὺς Εὐρωπαίους ὀφφικιάλους μεταξὺ τῶν ὁ-
ποίων καὶ ἓνα Γενεράλην Γάλλον· ἡ εἰδήσις

αὐτὴ μᾶς ἐκοινολογήθη ἀπὸ τέσσαρα διάφορα καράβια ἀπαρallάκτως, καὶ μάλιστα ὁ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἀγγλικὸς Κόσουλός τὴν ἐκοινοποίησε ξεχωριστὰ πρὸς τὴν ἐδῶ Διοίκησιν. Βέβαια εἰς ὁδοιπορευτὰς φρενῆγὰ πλοῖα δὲν ἠμποροῦν νὰ χωρέσῃ πενήντα χιλ. ἄνθρωποι· λέγουσιν ὅμως ὅτι πολλὰ ἄλλα καράβια ἐναυλώθησαν, καὶ ὅτι ἡ ἀποστολὴ τῶν στρατευμάτων θέλει γένει δύο φοραῖς μετὰ τὰ αὐτὰ πλοῖα.

Ἀνέγνωσα εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Χρονικὰ ἀρ. 32 ὁμιλίαν τινα γενομένην εἰς Σάλωνα πρὸς τοὺς ἐκεῖ συναχθέντας στρατιωτικοὺς καὶ πολιτικούς, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι ἀναγκαῖον νὰ κάμω ὀλίγας τινὰς παρατηρήσεις, ἐξετάζοντας τίς ὁ ὁμιλῶν, τί λέγει, καὶ πρὸς τίνα σκοπὸν ἀποτείνονται οἱ λόγοι τῆ.

Ὁ ὁμιλῶν εἶναι ὁ κύριος Θεόδωρος Νέγγης, ὅστις εἰς τὴν πρώτην περίοδον τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως ἐτιμήθη μετὰ τὸ ὑπουργεῖμα τῆς Ἀρχιγραμματείας· Ἀρχιγραμματεὺς ἦτον καὶ εἰς τὴν ἐν Ἀστρεῖ γενομένην Ἑθνικὴν Συνέλευσιν· ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ἐκρίθη ἄξιός ὑπουργήματος διὰ τὴν δευτέραν περίοδον, κατεπαύθησε τοὺς ὄγκους, τοὺς ὁποίους ἐσύνθεσεν αὐτὸς ὁ ἴδιος, ἐνώθη μετὰ τὸ σῶμα τῶν Ἀντιδιοικητῶν, εὐχρηκε μαζὴ μετὰ τοὺς ἔξω τῆς Τοιπολιτῆας, εἶπε καὶ ἔγραψεν ὅσα στασιαστικὰ ἠδυνήθη διὰ τὰ διεγείρει τὸν λαὸν ἐναντίον τῆς Διοικήσεως, καὶ κατεγίνετο νὰ μορφώσῃ Ἐπανορθωτικὴν Διοίκησιν· ἀλλ' ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἀντιδιοικητικοῦ συστήματος Κολοκοτρώνης, ὅστις συνηθίζει νὰ μεταχειρίζεται τοὺς τοιοῦτους ὄγκους, ἕως νὰ ἐκτελεθῇ τοὺς παρανόμους σκοπούς τῆς, καὶ τότε νὰ τοὺς ἀπορρίπτῃ, ἀπέρριψε καὶ τὸν κύριον Νέγγην φερωμένον εἰς τοὺς ὅμους τὰ ἀξιοέθιστα ἔγγραφα τῆς Ἐπανορθωτικῆς Διοικήσεως· οὗτος παρρησιάζεται ἤδη εἰς Σάλωνα, μετὰ προσηκόντων πατριωτισμοῦ, καὶ ζητεῖ νὰ συστήσῃ συνέλευσιν.

Ἀς ἰδῶμεν καὶ τί λέγει ὁ καλὸς οὗτος πατριώτης· „Τὰ διατρέχοντα δεινὰ εἰς τὴν πατρίδα, καὶ ὁ ἀνά χεῖρας κατὰ τοῦ Σουλτάνου

πόλεμος εἶναι δύο αἷτια, διὰ τὰ ὁποῖα ἐπροσπάθησα νὰ συγκροτηθῇ Γενικὴ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος Συνέλευσις,“ καὶ παρακάτω· „εἶναι ἀναγκαῖα ἡ παρουσία (τῶν ἀπὸ τῶν Δυτικῶν ἐπαρχιῶν πληρεξουσίων) διὰ νὰ συνδιασκεφθῇ ὁλόκληρος ἡ Στερεὰ περὶ Θεραπείας τῶν δεινῶν, νὰ διεκηνυχθῇ τὰ πάντα πρὸς τοὺς λαοὺς, οἱ ὁποῖοι διδασκόμενοι οὕτω τὴν ἀλήθειαν τῶν πραγμάτων νὰ κάμωσι τὰς νέας ἐκλογὰς κατὰ τὸ εἶκος, „.

Ὅστις ἀναγνώσει μετὰ προσοχῆς τὰ ἀνωτέρω, εὐκολὰ δύναται νὰ ἐνοήσῃ τὸ ἀντιδιοικητικὸν πνεῦμα, καὶ τὴν ἀπεριόριστον κενόδοξίαν τοῦ κυρίου Νέγγη· καὶ ἰδοὺ ἡ ἀνάλυσίς· „Τὰ διατρέχοντα δεινὰ, λέγει, ... εἶναι τὰ αἷτια ὅπου ἐπροσπάθησα νὰ γένῃ ἡ συνέλευσις τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, καὶ νὰ συνδιασκεφθῇ ὁλόκληρος ἡ Στερεὰ περὶ Θεραπείας τῶν δεινῶν. Ἀπὸ τοῦτο φαίνεται προφανέστατα ὅτι ὁ κύριος Νέγγης ζητεῖ νὰ ἀποδείξῃ πρῶτον, ὅτι Διοικήσις ἡ δὲν ὑπάρχει διότι εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἡ ὑπάρχει, καὶ δὲν φροντίζει περὶ τῆς Θεραπείας τῶν δεινῶν· δεύτερον, ὅτι ὅλοι οἱ πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ ἀρχηγοὶ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος ἡ εἶναι ἀνασθητοὶ εἰς τὰ δεινὰ τῆς πατρίδος, ἡ ἐθελοκακοῦσι καὶ δὲν συνέρχονται διὰ νὰ τὰ Θεραπεύσῃ, καὶ παρρησιάζεται αὐτὸς ὁ μέγας ἀνὴρ, καὶ προσκαλεῖ τοὺς λαοὺς εἰς συνέλευσιν διὰ νὰ γένῃ αἷτια νὰ Θεραπευθῇ τὰ δεινὰ· καὶ ἐπειδὴ προσλαβόντως ἡ συνέλευσις τοῦ Μεσολογγίου ἐλαβεν αὐτὴν τὴν φροντίδα τὸ κατὰ δύναμιν, τὴν ἀποσιωπᾷ μετὰ δολιχότητα, διὰ νὰ φανῇ ὅτι αὐτὸς μόνος καὶ πρῶτος ἠσθάνθη τὰ δεινὰ τῆς πατρίδος, καὶ ἐπροσπάθησε διὰ τὴν Θεραπείαν τῶν. Αἱ περυσιναὶ ἐκλογαὶ κατὰ τὴν γνώμην τῆς δὲν ἔγιναν κατὰ τὸ εἶκος, καὶ εἶχε δίκαιον, ἐπειδὴ δὲν τὸν ἐκρίναν ἄξιον ἐκλογῆς, καὶ ἐφέτος συγκαλὼν τοὺς λαοὺς, ὡς συνηθίζει νὰ γράφῃ δὲν προσπαθεῖ νὰ ἐνεργήσῃ ἄλλο εἰμὴ νὰ τὸν ἐκλέξωσιν εἰς καλὴν ὑπουργεῖαν, καὶ τότε ἀναμφιβόλως αἱ ἐκλογαὶ γίνονται κατὰ τὸ εἶκος.

Ἀλλ' ἐπιθυμοῦσα νὰ μοι εἰπῇς κύριε Νέγγη.

ἐφ' οὗ ἡ Διοίκησις ὑπάρχει, καὶ μὲ κίνδυνον
τῆς ζωῆς τῶν Σεβαστῶν Μελῶν, ἐκ τῶν ὁ-
ποίων συνίσταται, ὑπερασπίσθη τὴν κυριό-
τητα τῶν Νόμων ἐναντίον τῶν φιλάτων ση-
συτηρόρων, οἱ ὅποιοι ἐβρόντιζον νᾶ συστήσωσιν
εἰς Τριπολιτῖδα τὴν ΕΠΑΝΟΡΘΩΤΙΚΗΝ ΣΥΓ ΔΙ-
ΟΙΚΗΣΙΝ, διατὶ νὰ λάβῃς αὐτὸν τὸν κόπον ἐσὺ
νὰ συγκαλῇς λαοὺς εἰς συνέλευσιν; ἔπειτα γρά-
φει Ο ΕΥΤΥΧΩΣ ΕΠΙΚΡΑΤΩΝ ΝΟΜΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙ-
ΔΑΤΡΟΥ, ὅτι ἕνας ἀπλοὺς Νέγρης ἤμπορεῖ νὰ
συγκροτήτῃ, ὅταν θέλῃ; συνέλευσιν; ἡ νο-
μίσεις, ὅτι δὲν ἐγνώρισεν ἡ Ἑλλάς, ἐκ πεί-
ρας, ὅτι θυσιάζει; τὰ πάντα διὰ τὸ κενὸν δο-
ξαρίου; Τὸ ἐγνώρισε, καὶ διὰ τοῦτο δὲν σέ
ἐκρίνεν ἄξιον ὑπεργήματος, καὶ σὺ ἐν τοσού-
τῳ γενόμενος αὐτοχειροτόνητος Πρόεδρος ζη-
τεῖς νὰ συγκροτήσης συνέλευσιν, καὶ ἀληθεύει
εἰς τὸ ὑποκείμενόν σι ἡ κοινὴ παροιμία, κῆ-
ποιον δὲν τὸν ἤθελαν εἰς τὸ χωριό, καὶ αὐτὸς
ῤωτοῦσε διὰ τοῦ παπᾶ τὸ σπῆτι, „ Μὴν ἀπα-
τάσαι φίλε· ἔσο βέβαιος ὅτι ὕσιν κατὰ τὸ
εἰκὸς καὶ ἂν γένωσιν αἱ ἐκλογαί, διὰ σέ ἐ-
κλείσθη διὰ παντὸς ἡ εἰσόδος εἰς τὰ Ἑλλη-
νικὰ ὑπεργήματα, καὶ εἶναι καλὰ νὰ παύ-
σῃς ἀπὸ τὸ νὰ ταράττῃς τὴν κοινὴν ἡσυχίαν.

Συνέχεια τῶν ἐκ τῆς Ἐφημ. τοῦ Constitutionnel
ἰδε Ἀρ. 34

Πρέπει λῆγει ὁ Βοσνέτιος εἰς τὴν ἱεράν τε
πολιτικὴν, νὰ ἐγγίξῃ ὁ Θεὸς Νέγωνόστινος τὴν
καρδίαν, καὶ ἂν δὲν θελήσῃ νὰ τὴν ἐγγίσῃ
πρέπει νὰ χαθῶμεν· λοιπὸν διὰ τοῦτο ἐκα-
μεν ὁ Θεὸς τοὺς ἀνθρώπους; ἀλλ' αὐτὸ δὲν γίνε-
ται παρ' ὅταν τὸ πρᾶγμα κατανήσῃ εἰς τὸ
ἄκρον, ὥστε νὰ ᾔναι φανερὰς καὶ ἀποφασι-
στικῆς λύσεως δεκτικόν. Ἀ: εἰπῇ ὁ Ἀσ-
τριακὸς Παρατηρητῆς, ὅτι οἱ Ἰ-
σπανοὶ δὲν ἦσαν εἰς τὴν εὐνοίαν τοῦ Θεοῦ, διότι
ἠθέλησαν νὰ δώσῃν τέλος εἰς τὴν Διοίκησιν
τῆς Καμαρίλας, καὶ ὅτι οἱ Ἕλληνες πρέ-
πει νὰ καταδικαθῶσι, διότι ἠθέλησαν νὰ κα-
ταβάλωσι τὴν τρομερὰν τῆς Κωνσταντινῆς πόλε-
ως Διοίκησιν. Θέλει ἐρωτηθῇ ἔπειτα τί ἐ-
πρεπεῖν εἰς τοὺς Σιέδους, διότι ἐλευθερώθησαν

ἀπὸ τὸ Χριστιεῖ, καὶ τί εἰς τοὺς Ἀμερικὰ-
νους, διότι ἀπεστράφησαν τὴν τίσιν σοφὴν καθῶς
καὶ εὐεργετικὴν τῆς Ἰσπανίας Διοίκησιν;

Ἀλλ' αὐτὸς καθὼς καὶ οἱ συναδελφοὶ τε,
θέλουν εἰπῇ ἴσως, ὅτι αἱ ἐπαναστάσεις ἐπισύρῃσι
πολλὰ κακὰ· ἔχι, αὐτὸ δὲν εἶναι ἀληθές·
τὰ κακὰ δὲν προέρχονται ἀπὸ τὰς ἐπαναστά-
σεις, ἀλλ' ἀπὸ τὰς αἰτίας, αἱ ὁποῖαι τὰς κατα-
σταίνουσιν ἀναγκαῖας· ἔπειτα τὰ ἱατρικὰ προ-
ξενοῦσι πόνας, σπασμούς, ἀηδίας καὶ καθε-
ξῆς. Τὰ ἱατρικὰ λοιπὸν πρέπει, ἢ τὰς αἰτί-
ας τῆς νόσου νὰ μεμφώμεθα καὶ νὰ καταπο-
λεμῶμεν; ἢ ἐπανάστασιν τῆς Ὀλλάνδας διηγ-
κησε τοιάκοντα ἔτη πόλεμον· πρέπει λοιπὸν
διὰ τοῦτο νὰ κατηγορῶμεν Φίλιππον τὸν β'.
ἢ τοὺς Πρίγγιπτες τοῦ Ὁράγγεν; οἱ γενναῖοι
πολίται, οἱ ὁποῖοι ἐθεμελίωσαν τὴν Ἑλβετικὴν
ἐλευθερίαν ἤνοιξαν σκληρότατον πόλεμον· ποῖοι
λοιπὸν ἀπ' αὐτοὺς ἢ ἀπὸ τοὺς κυριεῖς τῆς
Ἀυστρίας ἐπιτρόπως εἶναι ἔνοχοι; Ὁ Καί-
σαρ ἔκαμεν ἐπανάστασιν εἰς τὴν Ρώμην· τὸν
ἔβαλεν ὁ κόσμος κάτω τοῦ ἀριθμοῦ τῶν φονέων.
καὶ τοῦ Ἀυστριακοῦ Παρατηρητοῦ
ὁ αὐθέντης δὲν ἐτιμήθη πολὺν καιρὸν μὲ τοῦ
διαδόχου τὴν τίτλον; Τί λοιπὸν θέλει νὰ εἴ-
πῃ αὐτὸς ὁ λόγος;

Ἡ Ἀυστρία δὲν ἔκαμεν ἐπανάστασιν εἰς
τῆς Πολωνίας καὶ Βενετίας τὴν ἐπικράτειαν·
ἂν τῶρα αὐτὰ ἤθελον ζητήσῃ νὰ ἀναλάβωσι
τὸν νόμιμον τῶν τόπων, ὁ Παρατηρητῆς
ἤθελε τοὺς εἰπεῖ, εἰσθε κακοῦργοι, καὶ ἔ-
χετε νὰ δώσετε λόγον διὰ τὰ ὁποῖα ἐπιφέ-
ρετε κακὰ εἰς τὴν Πατρίδα. Καὶ λοιπὸν,
κατὰ τὸν Παρατηρητὴν, ὁ Γελιέλμος
Πέλ, ὁ Γουσταῖος Β΄, ὁ Φραγκλῖνος, ὁ
Κουσιούσκος εἶναι ἐγκληματῖαι, καὶ πάσης τι-
μωρίας ἄξιοι. Ἀκούσατε Γελιέλμου τοῦ Ὁράγγ-
γεν, καὶ Φριδερίκου τῆς Ναμσοῦ, Βόλιβερ.
Ὁ Οὐγανὸς καὶ ἡ Γῆ δὲν ἤμπορουν νὰ σᾶς
συγχωρήσωσι. Βέβαια, ἡ φωνὴ τῆς Οἰκ-
μένης σᾶς διξάξει, ἀλλ' ὁ Ἀυστριακὸς
Παρατηρητῆς νομοθετεῖ, νὰ μὴ τοιμήσῃ
κάνει νὰ προβάλλῃ μετρίαν τῶν πινῶν Σας.
ὁ Ἀυστριακὸς Παρατηρητῆς σᾶς ἐ-

φέρτωσε τὸ ἀσυγχώρητον ἁμάρτημα, καὶ τὸ βδελυγρὸν δόγμα, τὸ ὅποιον ἡ Θρησκεία ἀναθεμάτισε.

Ὅστις ταράττει τὴν παροῦσαν εὐταξίαν εἶναι ἀνάξιος συγχωρήσεως, λέγει ὁ Παρατηρητής. Ἀχ, Γέντ? καὶ Πιτὰτ! ὑπῆρχέ ποτε κάποια εὐταξία καὶ εἰς τὴν Πολλωνίαν καὶ εἰς τὴν Βενετιαν, ἀλλὰ τίς τὴν ἐτάραξε; Σεῖς ἐν τοσούτῳ κατεδικάσθητε νὰ κατοικήτε τὴν δυστυχημένην αὐτὴν γῆν. Τίς ἔδωκε τὸ δικαίωμα εἰς τοὺς Φράγκους νὰ ταράττωσι τὴν Γάλλων τὴν εὐταξίαν; Τίς ἐκ τῶν Ἰσπανοῦς, νὰ ταράττωσι τοὺς Ἰγκας, καὶ τίς εἰς τοὺς Ἀγγλούς νὰ ταράττωσι τοὺς Ναδὰδ; ἀλλὰ κατὰ τὰς διδασκαλίας τοῦ Παρατηρητοῦ μας πρέπει νὰ παύσωμεν πλέον τοῦ νὰ θεωρῶμεν τὴν ἀνθρωπότητα, καθὼς τῷ ὄντι ὑπάρχει. Φαίνεται ὅμως ὅτι ἐνταῦθα ἔχει τι ὑπονοούμενον ὁ Παρατηρητής, θέλει δηλαδὴ μόνον εἰς τὸν λαὸν ἡ ἠθικὴ αὕτη νὰ προσαρμόζεται, οἱ δὲ βασιλεῖς νὰ ᾔναι πάντῃ ἐλεύθεροι· εἰς αὐτοὺς μὲν τὰ πάντα συγχωροῦνται, εἰς ἐκείνους δὲ ὅλα εἶναι ἀπηγορευμένα.

Ὁ Παρατηρητής προσθέτει, ὅτι οἱ βασιλεῖς καὶ οἱ λαοὶ σχηματίζον ἐν σῶμα μὲ τὸ αὐτὸ πολίτευμα, ἀ. χθὲς ἡξέφυκεν τὸ πρῶτον ἄρθρον, β'. δεχόμεθα τὸ δεύτερον. Ἰδοὺ λοιπὸν οἱ λαοὶ ἀναγνωρίζουν ὅτι ὑπῆρχεν πράγμα τι καὶ αὐτοῖς.

Τὰ ἄστυα, ἐξακόλυθεῖ νὰ λέγῃ ὁ Παρατηρητής, συγχωροῦνται εἰς τῆς Εὐρώπης τὸ κριτήριον· ἀς παρατηρήσωμεν· θέλεις ἐξακόλυθεῖ νὰ γράδῃς τάχατες εἰς συνέδριον, ἢ εἰς κῆμμιαν Εὐρωπαϊκὴν συνέλευσιν, εἰς τὰ Καπινέτα τῆς ὁποίας νὰ μὴν εἰσέρχωνται ὅλα τὰ μέλη; φαίνεται ὅτι ὅλα κέμμανται ἀπὸ τὸν σχηματισμὸν τοῦ Κριτηρίου.

Λέγει προσέτι ὁ Παρατηρητής, ὅτι τὰ ἄστυα εἶναι ἐπικινδύνα διὰ τὰς μικρὰς ἐπινεγάτας· τοῦτο ἀληθεύει, ὅταν αἱ μεγάλα ἐπινεγάται κἀμνην κατάχερσιν εἰς τὴν δύναμιν των, καὶ μεταχειρίζονται εἰς τοὺς ἀδυνάτους τοῦ ἰσχυροτέρου τὸ δικαίωμα· δὲν εἶ.

να ἀληθὲς περιγέλασμα νὰ λέγωσιν ὅτι τὰ ἄστυα διὰ μόνην τὴν Ἀμερικὴν εἶναι καλὰ; ἀλλ' εἶναι καλὰ καὶ διὰ τοὺς καταφεύγοντας; Δέλῃν οἱ μισθωτοὶ οὗτοι γεαμματεῖς νὰ τοὺς προσληθῶσι παρόμοια ἄστυα; τί ἤθελον στοχασθῇ τότε περὶ τούτῃ; Ποτὲ οὗτοι δὲν προσβάλλουσιν ἀπὸ μέρους τῆς ἀνθρωπότητος, ἀλλὰ πάντοτε ἀπὸ μέρους τῆς δυνάμεως· ἀς πάσχη ἡ ἀνθρωπότης, λέγην, ἀς πάσχη, φθάνει μόνον ἡ δύναμις ἀδούως καὶ χωρὶς ὑποψίαν τινὰ νὰ ἐξουσιάζῃ. Μετὰ τοῦτο πρὸς νὰ παρατηρήσωμεν ὁποίας ὕδρεις ὁ Παρατηρητής κἀμνει εἰς τὰς Ἑνωμένας ἐπαρχίας, αἱ ὁποῖαι πολὺ περὶ ταύτῃ δέλῃσι δυσαρεστηθῇ· διότι εἶναι πολὺ μακρὰν ἡ ἀπόλυτος τῆς Ἀστρορίας Διοίκησις ἀπὸ τὴν ἐλευθέραν Διοίκησιν τῶν Ἀμερικανῶν· καθὼς καὶ ἡ ποθεινὴ ὑποδεξιῶσις, διὰ τὴν ὁποίαν ἡξίζων οὗτος τὴν Ἀμερικὴν λέγει, ὅτι αὕτη χρησιμεύει εἰς τὴν Πιρῶσιν διὰ καταστάλαγμα τῶν κακῶν ἀνθρώπων· καὶ ἰδοὺ μὲ ποίας λέξεις ἐκφράζεται. Ἴσως πρέπει νὰ στοχαζώμεθα ὡς εὐεργεσίαν, διότι τοιοῦτοι βλαβεροὶ χυμοὶ, οἱ ὁποῖοι ἤθελον μολύνει τὸ αἷμά μας, εὐρίσκοντες τὸν εὐρύχωρον αὐτὸν ἀλλοκατόπον ῥοῆς διὰ νὰ ἐξέσχωνται.

Ὅσον διὰ τοὺς ἐξορισθέντας, οὗτοι κατὰ τὰ διάφορα γραφόμενα συμποσούντα διακόσιοι περίω· οἱ ἄνθρωποι οὗτοι δὲν εἶναι βεβαίωτα οὔτε συνωμόται, οὔτε ἀρχηγοὶ ἐπαναστάσεων· ἡμπορεῖ ποτὲ ὁ κύριος Κόμης νὰ ᾔναι συνωμότης, ἄνθρωπος συστήμενος πρὸ τοσούτων χρέων εἰς τὴν Λαυσάνην, καὶ διδάσκαλος περιφημῆς; ἡ Διπλωματικὴ ἀποφύγησιν τὴν λεπτομερὴ ἐκφρασιν, ἐπιθυμῇ τὴν γενικότητα· καὶ ὅταν ἐπειτα πλεονεργηθῇ, λαμβάνει τόνον διδασκαλικόν, ἀναπτύσσει τὴν ἀξιοτήτάτης, καὶ ὁμιλεῖ ἐπιτακτικῶς· ὅλα ὅσα ἐγίναν, διὰ τὸ μέγα λήτερον καλὸν ἐγίναν· τῆς τοῦ ὑπόμνημα τούτων τῶν πολλὰ γνωστῶν λόγων „Κύριε, πᾶν ὅ,τι γίνεται, εἶναι διὰ τὸ καλόν· ὅ,τι ἐκῆμα, Ἀδνερ, ἐνόμισα ὅτι ἔπρεπε νὰ τὸ κάμω.

ἀκολ. εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Αρ. 36

Τιμή ἐτησίαι τάλ. Ἰσπανικὰ ἔξ, προκληρωτέα
κατὰ τριμηνίαν. Ἐκδίδεται δις τῆς ἐβδομάδος.

Τὰ πλείω ὀρέγη, τοῖς πλείοσι.
Φραγκλῖνος.

Μεσολόγιον τῇ 3 Μαΐου 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Τῇ 28 Ἀπριλλίῃ διελύθη ἡ ἐν Σαλόνιοις συγκροτηθεῖσα Συνέλευσις· μετὰ τὸ πλεον αἴσιον τέλος. Ἀρ' οὐ ἱκανῶς διεπραγματεύθησαν τὰ σχέδια, δι' ὧν ἡ Ἀνατολικὴ καὶ Δυτικὴ Ἑλλάς μέλλει καὶ ἐφ' ὅσον νὰ ἀποκορύψῃ τὰς βαρβαρικὰς τοῦ Σουλτάνου δυνάμεις, ἐπ' ὁποίᾳ ἡ διόρθωσις μερικῶν καταχρήσεων, αἱ ὁποῖαι δὲν ἔλειψαν νὰ διατρέχωσιν ἐξ ἀρχῆς τὴν ἐκτετατὴν, τότεν ἀπὸ μέρους τῶν πολεμικῶν, καθὼς καὶ τῶν πολιτικῶν.

Τὰ μέλη λοιπὸν τῆς Συνελεύσεως ταύτης ἐπ' ὁποίᾳ νὰ φυλάξωσιν ἀπαράδωκ' τὰ ἐφ' ἑξῆς ἀσθρα.

α.) Τὰ εἰσοδήματα καθ' ἑπαρχίαν νὰ φυλάσσονται ἀπὸ τοὺς ἐπὶ τούτῃ διορισμένους παρὰ τῆς Διοικήσεως, καὶ νὰ στέλλωνται εἰς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον, διὰ νὰ ἐξοδεύωνται εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς Πατρίδος, κατὰ τὰς διαταγὰς τῆς Διοικήσεως.

β.) Οἱ εἰς τὰ πολεμικὰ νὰ μὴν ἀνακατώνωνται ποσῶς εἰς τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τῶν ἐπαρχιῶν, ἀλλὰ νὰ ὑπακούωσιν εἰς τὰς διαταγὰς τῆς Διοικήσεως. ἔτι δὲ νὰ μὴ περιφέρωνται εἰς κλῆρον μέρος χωρὶς τοῦ στρατηγοῦ τὴν ἐγγυαφὸν ἀδείαν.

γ.) Οὔτε πολεμικὸς οὔτε πολιτικὸς ἔχει τὴν ἀδείαν νὰ κάμνῃ κτίσεις. ἀλλὰ νὰ διορισθῶσιν εἰς καθ' ἑπαρχίαν κτιτήρια κατὰ τοὺς νόμους τοῦ ἔθνους.

δ.) Οἱ Παραστάται τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος νὰ ἦναι ὅλοι σύμφωνοι, μόνον σκοπὸν ἔχον-

τες, τὴν στερῆσιν τῶν νόμων· ἐὰν δέ τις τῶν Παραστατῶν ἤθελε μεθέξει ἀπὸ καμμίαν ἐναντίαν τῆς Διοικήσεως φατρίαν, καὶ ἐξωθῇ ἀπὸ τὸ Βουλευτικὸν Σώμα, ἡ Στερεὰ Ἑλλάς χρεωστεῖ, χωρὶς νὰ δώσῃ τὴν παραμικρὰν πρὸς αὐτὸν ὑπεράσπισιν νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς παιδείας τῆς.

ε.) Κάθε Ἕλληνα, ὁ ὁποῖος ἤθελεν ἐννοήσῃ τινὰ τῶν εἰς τὰ πολεμικὰ καὶ πολιτικὰ διορισμένων, ὅτι ἀμελεῖ ἢ παραδαίνει τὰ χρέη τῆς, χρεωστεῖ νὰ ἰδεῖται ἀμέσως περὶ τούτου τὴν Διοίκησιν.

ς.) Ὅποιος ἀπὸ τοὺς πολεμικοὺς ἤθελε τολμήσῃ νὰ κακοποιήσῃ τὴν Πατρίδα, θέλει παιδεύεται ὁ τοιοῦτος κατὰ τοὺς νόμους παρὰ τῆς Διοικήσεως, χωρὶς κινεῖς, ὅποιος δὴ ποτε καὶ ἂν ἦναι, νὰ τολμήσῃ νὰ δώσῃ τὴν παραμικρὰν πρὸς αὐτὸν ὑπεράσπισιν.

ζ.) Κανεῖς ἀπὸ τοὺς πολεμικοὺς δὲν ἡμπορεῖ ἐπὶ λόγφ οικονομίας νὰ ἀρίνη τοὺς Ἕλληνας νὰ ἀνακατώνωνται μετὰ τῶν Τούρκων, οὔτε νὰ μεταχειρίζωνται προφάσεις πρὸς ὑπεράσπισιν τύπων τερικῶν διὰ τὰ ἴδια συμφέροντα.

η.) Ὅσοι χριστιανοὶ καταβύωνται ἀπὸ τὰς ὑποδουλωμένας ἐπαρχίας εἰς τὰ ἐλεύθερα τῆς Ἑλλάδος μέρη, θέλωσιν εἶναι δεκτοὶ ὡς ἀδελφοί, ἀπολαμβάνοντες τὰ αὐτὰ μετὰ τοὺς λοιποὺς Ἕλληνας· δικαιώματα. θέλωσιν μεταχειρίζεσθαι τὴν ἐθνικὴν γῆν ὡς καὶ οἱ αὐτόχθονες, λαμβάνοντες καὶ πληρόντες τὰ αὐτὰ μετὰ τοὺς αὐτόχθονας. ἡ δὲ λέξις ξένος δὲν θέλει ἀναφέρεται καθόλου μετὰ τῶν Ἑλλήνων.

Ταῦτα οἱ πολεμικοὶ καὶ πολιτικοὶ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος ἀπεσταλμένοι συμφωνήσαντες καὶ ἐπιβεβαιώσαντες, ὑπεγράφησαν.

Ἐν Σαλόνικς τῇ 24 Ἀπριλλίῳ 1824 καὶ δ' ἔτος τῆς Ἑλλήνων ἀνεξαρτησίας.

Ἔπονται ὅλων αἱ ὑπογραφαί.

Σάλωνα. τῇ 27 Ἀπριλλίῳ.

Ὁ Ὀθωμανικὸς τῆς Κωνσταντινουπόλεως στόλος συνιστάμενος εἰς 34 πλοία, ἐξελθὼν τῇ 23 Ἀπριλλίῳ ἀπὸ Ἑλλήσποντον, τῇ 24 τοῦ αὐτοῦ ἔφθασεν εἰς τὸν κόλπον τῆς Εὐρείπῃ, ἔνθα προσορμισθεὶς ἐπρομήθευσε τὰ δύο τῆς νήσῃ ταύτης κλονούμενα φρούρια ἀπὸ ὅλας τὰς ἀναγκαίας τροφᾶς· καὶ οὕτως ἐν ᾧ ἡ Εὐριπὸς εὐρίσκειτο εἰς τὴν ἀκμὴν νὰ καθαρισθῇ ἀπὸ τὸ Μουσουλμανικὸν μύλυσμα, τὰ ἐκεῖ στρατευματά μας θέλουσιν εἶσθαι ἀναγκασμένα νὰ κρατήσωσι νέαν πολιορκίαν.

Δύο Ἑλληνικά πλοία, τὰ ὅποια ἐπολιορκῶν τὴν Εὐριπὸν εὐρέθησαν αἰφνιδίως κλεισμένα εἰς τὸν κόλπον ἐκείνον ἀπὸ τὸν Ὀθωμανικὸν στόλον, καὶ δὲν ἠμπούρεσαν νὰ φύγωσιν· ὅθεν τὸ μὲν διὰ νὰ μὴν ὑποπέσῃ εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν ἐβυθίσθη ἀπὸ τὸν ἴδιον καπιτάνον τῆς Μαργαρίτης Κούταβου· τὸ δὲ ἄλλο, ἀγνέεται, ἂν διεσώθῃ, ἢ ὄχι.

Περιγραφή τῶν ἐν Πελοποννήσῳ διατρεχόντων.

* Ἀργος τῇ 22 Ἀπριλλίῳ.

Κλεισμένοι τισαύτας ἡμέρας οἱ ἀντιδιοικηταὶ εἰς τὸ φρούριον τῆς Τριπολιτζᾶς βλέποντες ἑαυτοὺς μισημένους διὰ τὰς κακουργίας τῶν καὶ ἐγκαταλελειμένων ἀπὸ ὅλων τὸ ἔθνος, ἐπρόσπεσαν τέλος πάντων εἰς τὸ ἔλεος τῶν νόμων καὶ τὴν φιланθρωπίαν τῆς Διοικήσεως, καὶ εὐγῆκαν μὲ συμφωνίαν νὰ μὴν πειραχθῶν, ἀλλὰ νὰ ὑπάγῃ ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια· μὲ μεγίστην λοιπὸν κατασχύνῃν των ἐφερχόμενοι, ἀπέβρασαν ἀνάμεσα ἀπὸ τοὺς προμαχάνους (ταμπούρια) τῶν ἐθνικῶν στρατευμάτων, καὶ διευθύνθησαν, ὁ μὲν Π. Μαυρομιχάλης διὰ τὴν Καλαμάταν, ὁ δὲ Θ. Κολοκοτρώνης μὲ τὸν υἱ-

ὄν τε Γενναῖον, οἱ Ντελιγιανναῖοι καὶ ὁ Σωτήρις Χαραλάμπης διὰ τὴν Καρύταιναν, οἱ δὲ πρῶτοι διὰ τὴν Βιτίναν, οἱ δὲ ἄλλοι δύο διὰ τὰ Λαγκαδία.

Ὁ Κανέλλος Ντελιγιάννης καὶ Γενναῖος Κολοκοτρώνης πρὶν ἀκόμη εὐγῶσιν ἀπὸ Τριπολιτζᾶν, ἐσυγχίσθησαν ἀναμεταξύ τῃς, ὑβρίσθησαν καὶ τέλος ἐπίασαν ὁ μὲν τὴν πιστόλαν, ὁ δὲ τὸ σπαθὶ διὰ νὰ κτυπηθῶσιν. Ἦθελε δὲ ἐλευθερωθῇ ἡ πατρίς ἀπὸ δύο τοιαῦτα σκέλεθρα, ἂν οἱ παρεστῶτες ὑπηρεταὶ των δὲν ἤθελον τρέξει νὰ τοὺς διαχωρίσωσι *). Τοῦτο μαλὼν ὁ Θ. Κολοκοτρώνης ἔδραμε πρὸς αὐτοὺς καὶ πολλὰ ἐπιπληξῆς τὸν υἱόν τε, παρεκάλεσε τὸν Κανέλλον νὰ μὴν συνερισθῇ τὴν μωρίαν καὶ ἀφροσύνην τε.

Ὁ Νικήτας εὐρίσκεται εἰς Λεοντάρι· ἔμεινε δὲ μόνος, διότι ὅλοι οἱ ἀνθρωποὶ τῆς τὸν ἄφησαν καὶ ἔφυγον. ὁ Χατζῆ-Χρηστος μὲ τοὺς Βηλγάβους τε, πρόθυμος πάντοτε εἰς τὰς προσταγὰς τῆς Διοικήσεως πολιορκεῖ τὸ Ναύπλιον μὲ τοὺς Κρανιδιώτας· ὁ δὲ Στ. Λόντος μετὰ τοῦ ἀντιστρατήγου Νοταρᾶ, ἔχοντες ἀμφότεροι ὑπὲρ τοὺς χιλίους ἐκλεκτοὺς Ῥαμελιώτας. ὁ Πάνος Ῥάγγος, ὅστις εἶχεν ἐνωθῇ μετὰ τῶν ἀνταγῶν, ἐπερίστρεξε τῶρα εἰς τὴν Διοίκησιν καὶ ζητεῖ συγχώρησιν· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ Κωνσταντῖνος Μεταξᾶς **), ὅστις ἀπέβρασε εἰς τοὺς Μύλους.

Τριακοσίους Ἀλβανοὺς καὶ Πωριώτας ἔστειλεν ἡ Διοίκησις ἐκτελεστικὴν δύναμιν εἰς Τριπολιτζᾶν· εὐρίσκονται δὲ εἰς τὰ ὅπλα καὶ ἐντόπιοι ὅχι ὀλίγοι. Τὸ Ναύπλιον ἐλπίζομεν ὀγγύγορα ὅτι θέλει πέσει· ὅτε μὲν πέντε, ὅτε δὲ δέκα στρατιῶται δὲν παύουν καθημερινῶς νὰ

*) Δὲν εἶναι ποσῶς παράξενον, ἂν οἱ δύο οὗτοι ἀνάρται μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῶν κακοβουλιῶν των ἀποδίδοντες τὸ σφάλμα ὁ εἰς εἰς τὸν ἄλλον ἐπιχειροῦνται τῶρα αὐτοὶ ἑαυτοὺς νὰ κακοποιῶσι.

**) Ἐν ὅσῳ ὁ κύριος Μεταξᾶς ἦτον ἑπάρχος εἰς Μείσολόγγι δὲν ἔλειψε νὰ ἔχῃ καθημερινῶς τὴν θερμὴν τὴν ὅποιαν ἴσως διὰ νὰ ἀποφύγῃ ἐπὶ τῇ νύκτι ἀναπνεύσῃ τῆς Τριπολιτζᾶς τὸν ἀέρα· καὶ ἐπειδὴ ὡς φαίνεται, οὔτε ἐκεῖνος δὲν τὸν ἐσύμπερε διὰ τὴν νόσον του, ἀπεφάτισε τῶρα καὶ ἀπέβρασε εἰς Μύλους.

νὰ ἐξέρχωνται ἀπὸ τὸ φρούριον· μετὰ βασι-
λευεῖ ἄκρα ἀκαταστασία· ὁ ἀποστάτης Πά-
νος Κολοκοτρώνης ἀρχηγὸς τοῦ φρεσίν, στερη-
μένος χρημάτων, δίδει διουρίας εἰς τοὺς στρα-
τιώτας τῆ διὰ νὰ πληρώσῃ τοὺς μισθοὺς των,
καὶ μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον ἀπατῶν μερικοὺς ἀ-
νόητους τοὺς κρατεῖ μαζὴ τῆ διὰ νὰ συνεργά-
ζωνται εἰς τὰς ἀνομίας τῆ.

Ὁ Μούρτζινος καὶ Ὑφαντάκης εὐρίσκονται
πρόθυμοι πάντοτε εἰς τὰς διαταγὰς τῆς Διοί-
κησης. Ματαιῶς οἱ ἀντάξαι ἐπάσχισαν νὰ
τοὺς ἀποσπᾶσωσιν ἀπὸ τὸν ὅποιον οἱ καλοὶ
οὗτοι πατριῶται βαστοῦν ὁρθὸν δρόμον· ὁ Ἀ-
ναγνωσταρᾶς καὶ ὁ ἀδελφὸς τοῦ Φλέσια Νική-
τας εὐρίσκονται κατὰ τὸν Μεσσηνιακὸν κόλπον
προσέχοντες εἰς τὰ κινήματα τῶν ἀνταγτῶν,
μὴ ὅλον ὅτι οὗτοι τοσοῦτον διαχωρίσθησαν, ὥ-
στε δὲν μένει πλέον ἐλπίς νὰ ἐνωθῶσι, καὶ
νὰ συνδέσωσι τὰ διαλυθέντα σχέδιά των.

Ἐν ὅσῳ ἀκόμη ὁ Θ. Κολοκοτρώνης ἐπολιορ-
κεῖτο εἰς τὴν Τριπολιτζάν δὲν ἔπαυε νὰ φω-
ναζῇ ἀπὸ μέσα τὰ ἐφεξῆς.

» Τὰ σχέδια μετὰ τὰ ὁποῖα ἐφέτος καταπο-
» λευοῦμαι δὲν ἀμφισβάλω ὅτι εἶναι σχέδια
» ὅχι Πελοποννησίων καὶ νησιωτῶν, ἀλλὰ
» τῶν Ῥημελιωτῶν, τῶν ἀνδρῶν ἐκεῖνων, οἱ
» ὁποῖοι ἐνὸς Ἀλῆ-πασσα τὴν κεφαλὴν κατε-
» τάραξαν· φύγετε, ὦ Ῥημελιῶται, φύγετε
» εἰς τὸν τόπον σας, καὶ ἀφήσατε ἡμᾶς τοὺς
» Πελοποννησίους νὰ πολεμῶμεν ἀναμεταξύ μας.
» οἱ δὲ Ῥημελιῶται ἀπ' ἐναντίας ἐφώναζον,
» ὅτι ἐξ αἰτίας τῆ πάσχει ὅλη ἡ Ῥούμελη,
» καὶ ἀναγκάσθησαν καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι νὰ
» στέκωνται ἀργοὶ εἰς Πελοπόννησον· ἐξ αἰτίας
» τῆς ἡ Διοικήσεως ἐμποδίζεται νὰ ἐνεργήσῃ τὰς
» ἀνηκούσας ἐκστρατείας, διότι ἀρπάζων τὰ ἐ-
» θνικὰ εἰσοδήματα, στερεῖ μὲ αὐτὸν τὸν τρό-
» πον τὰ μέσα τοῦ νὰ πολεμῇται ὁ ἐχθρὸς.
» Ζέλει δὲ ἔλθει ἐναντίον τῆ ὅλης ἡ Ῥούμελη,
» αὐτὴ δὲν μεταμελήσῃ καὶ δὲν ὑποταχθῇ εἰς
» τὰς διαταγὰς τῆς Ἐθνικῆς Διοικήσεως. Ἐ-
» ξερχόμενος λοιπὸν ὁ Κολοκοτρώνης ἀπὸ Τριπο-
» λιτζάν δὲν ἠμποροῦσε νὰ τὰ βαστάξῃ τὰ πι-

κρὰ δάκρυα *) ὅπου ἐστάλαζον ἀπὸ τοὺς
ὀφθαλμούς τῆ.

Ὁ Στρατηγὸς Ὀδυσσεὺς ἀφ' οὗ πολλάκις ἐ-
δειξε διάφορα τῆς φιλοκαλίας του σημεῖα δὲν
ἐλείψε νὰ φροντίσῃ καὶ περὶ τοῦ κυριωτέρου
μέσου τῶν προόδων τοῦ ἔθνους μας, περὶ τῶν Σχο-
λεῖων. Ἐπὶ τούτῃ ἐγραψεν ἀπὸ μέρους τῆς Ἀ-
νατολικῆς Ἑλλάδος προσκαλὼν τὸν Κύριον Ν.
Βάμβαν, διδάσκαλον εἰς τὰς Ἀθήνας· εἰς ἐ-
κείνην λοιπὸν τὴν ἐπιστολὴν ἀποκρίνεται
ὁ Κύριος Βάμβας μὲ τὴν κατωτέρω ἐπιστο-
λὴν τῆ.

Γενναῖε Ὀδυσσεῦ.

Τὴν 10 τοῦ παρελθόντος Μαρτίου ἔλαβα μίαν
ἐπιστολὴν σὲ γεγραμμένην, καθὼς ὑποσημει-
όνεις, εἰς τὸ Ἄστρος τὴν 20 Ἀπριλλίῃ 1823,
σταλθεῖσαν ὅμως τὴν 24 Φεβρουαρίου 1824.
Διὰ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης μὲ προσκαλεῖς ἐκ
μέρους τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος Διδάσκαλον
εἰς τὰς Ἀθήνας.

Φρανῶν τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους, ἦτον ἀκό-
λouth, ὅταν ἴδες ἐλευθερωμένας τὰς Ἀθήνας,
νὰ λάβῃς καὶ τὴν εὐγενῆ φιλοτιμίαν νὰ φρον-
τίσῃς περὶ συστάσεως Σχολείων καὶ ἐν τῷ μέ-
σῳ τῶν πολεμικῶν ἀγώνων σὲ· ὅθεν τὴν πρό-
σκλησίν σὲ τὴν στοχάζομαι ἀληθινὸν καὶ εἰ-
λικρινὲς κίνημα τῶν αἰσθημάτων σὲ, τιμὴν δὲ
μεγίστην εἰς ἐμέ· πλὴν συγχώρησέ με νὰ σοῦ

*) Ὁ Θ. Κολοκοτρώνης ἐκλαίεν εὐχαίνων ἀπὸ Τρι-
πολιτζάν! Ἰδοὺ τὰ σημεῖα ἐνὸς μικροπρεποῦς καὶ ἀ-
χαρκτηριστοῦ ἀνδρὸς, ὅστις μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῶν
σχεδίων του, δὲν ἠμπόρσεν νὰ κρύψῃ τὴν λύπην, διότι
ἀπέτυχ· νὰ ἀπολαύσῃ μίαν φαντασιώδη μεγαλειότη-
τα, ἣτις δὲν ἐπιστηρίζετο, εἰμὴ εἰς μόνας τὰς δυ-
στυχεῖς περιστάσεις.

Οἱ πολιορκοῦντες τὴν Τριπολιτζάν ἠπειρῶται δὲν ἐ-
χρήτου καὶ δὲν ἐπάσχιζον ἄλλο τι νὰ ἀπολαύσωσι, εἰμὴ
νὰ στερεώσωσι τὴν νόμιμον Διοίκησιν, καὶ νὰ ἀκολου-
θήσωσι τὰ θελήματα καὶ τὰς διαταγὰς τῆς ἐναντίον
εἰς μερικοὺς ἐνοπλισμένους ἄρπαγας. Πάντοτε οἱ ἀν-
δρεῖ· ἠπειρῶται ἠμποροῦν νὰ πανχῶνται, εἰ μετε-
χειρίσθησαν τοὺς βραχίονάς των εἰς τὸ νὰ στερεώνω-
σι, καὶ νὰ ἀναγκάσωσι τοὺς κακούς νὰ εἴδωνται, τὴν
ἀποίαν ὅλοι οἱ καλοὶ πολῖται ἀγαπᾶσι Διοίκησιν.

φανερῶσω τινὰς ἀπορίας μὴ. Ἀπορῶ λοιπὸν, πῶς ἐνῶ τὸ Ἀνατολικὸν εἶναι μέρος τῆς ὅλης ἐλευθέριας; Ἑλλὰδος, καὶ ἔχομεν μίαν καὶ ἀδιαίρετον Ἑλληνικὴν Διοίκησιν, ἀπορῶ, πῶς τὸ Ἀνατολικὸν ζητεῖ διὰ τῆς γενναϊότητος τοῦ Διδάσκαλον εἰς τὰς Ἀθήνας, ἢ δὲ Διοίκησι; δὲν ἐξέδωκε καμμίαν διατάχην ἀποδιδέσασα τὴν σύστασιν τῶν σχολείων, ἢ τοῦλάχιστον, δὲν ἐψήφισεν ἓνα ἔθρονον τῆς παιδείας τοῦ ἔθνους. Ἀράγε προέρχεται τοῦτο ἀπὸ καταφρόνησιν τῆς παιδείας; ἢ δὲν στοχάζεται ἀκόμη ἀρμόδιον τὸν καιρὸν διὰ νὰ προσκαλέσῃ τὰ μᾶλλον ἢ ἥττον φωτισθέντα τέκνα τῆς κεινῆς Μητρὸς, ἐκ δὲ τῶν ἐσωτερικῶν ἀκαταστασιῶν διασκορπισθέντα εἰς ξένας τόπους; ὅτι προέχεται ἀπὸ καταφρόνησιν τῆς παιδείας, τοῦτο ποτὲ δὲν τολμῶ νὰ τὸ στοχαθῶ· καὶ μὴ γένοιτο πώποτε νὰ μᾶς ῥίψῃ ὁ Θεὸς εἰς τόσῃν μωρίαν! μένει λοιπὸν νὰ συμπεράνω τὸ δεύτερον, ὅτι δὲν στοχάζεται ἀκόμη ἀρμόδιον τὸν καιρὸν· ὥστε, ἐνῶ ἐπαίνῳ καὶ θαυμάζω τὸν ὑπὲρ τῆς παιδείας ζῆλόν σου, πρέπει μετὰ δακρύων νὰ προσμένω τὸν ἀρμόδιον καιρὸν· μετὰ δακρύων λέγω, διότι ἐξεύρω ἀπὸ ποίας αἰτίας προέχεται καὶ τοῦτο τὸ μέγα κακὸν· εἰλικρινῶς δὲ ἀσπαζόμενός σε, μένω.

Ἀπὸ Κεφαλληνίας τὴν 15 Ἀπριλλίῃ 1824.

Ὁ πατριώτης Ν. Βάμδας.

Πρὸς τὸν Κύριον Συντάκτην τῶν Ἑλ. Χρονικῶν.

Μεσολόγγιον τῇ 1 Μαΐῃ 1824.

Κύριε,

Ταύτην τὴν στιγμήν λαμβάνω γραφὴν παρὰ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ, ἀποδιδέσασαν τὴν καταχωριθεῖσαν εἰς τὸ φύλλον τῆς 30 Ἀπριλ. διατριβὴν κατὰ τοῦ Κυρίου Θ. Νέγρη· ἴσον αὐτῆς τῆς γραφῆς Σᾶς πέμπω, κατ' ἐπιταγὴν τῆς Ἐκλαμπροσύνης σου, διὰ νὰ τὸ καταχωρίσετε εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Χρονικά.

Μένω μὲ τὴν ξεχωριστὴν ὑπόληψιν εἰς τοὺς ὀρεισμούς Σας

πρόθυμος δούλος

Γ. Πραϊδης.

Ἐπιστολὴ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ πρὸς τὸν Κύριον Γεώργιον Πραϊδην.

Ἀνατολικὸν τῇ 1 Μαΐῃ 1824.

Ἀγαπητὲ Κύριε Πραϊδῇ,

Μὲ ἄκραν μὴ λύπην εἶδα εἰς τὸν λέ. ἀριθμὸν τῶν Ἑλληνικῶν Χρονικῶν, ὁ ὁποῖος χθὲς ἔλθεν εἰς χεῖράς μου, μίαν διεξοδικὴν διατριβὴν κατὰ τοῦ Κυρίου Θεοδώρου Νέγρη. Δὲν ἐφαντάζην ποτὲ νὰ περιορίσω τὴν ἐλευθερίαν τοῦ τύπου ἐναντίον τῶν καθεστώτων νόμων, ἀλλ' εἰς τὴν ῥηθεῖσαν διατριβὴν νομίζω, ὅτι ὁ Συντάκτης τῶν Χρονικῶν ὑπερεπεσήρσε τὰ ὅρια τῶν Νόμων καὶ ἔπεσεν εἰς προσωπικὰς ὑβρεῖς· δὲν ἠξέυρω ἐὰν ἀπατῶμαι· κινῶν ὅμως χρεὸς τῶν καθεστώτων Δικαστηρίων, νὰ ἐξετάσῃ μετ' ἀκριβείας τὸ πᾶν· εἰς τὴν ἀκύληον δὲ παρατήρησίν μου δὲν ἀπατῶμαι θεοαίως· ὅτι ὁ Συντάκτης τῶν Ἑλ. Χρονικῶν, ἐκδίδων τοιαύτας διατριβάς, ἐξάπτει τὰ πάθη, καὶ προξενεῖ βλάβην μεγάλην εἰς τὰ κοινὰ πράγματα, ἐσωτερικῶς, καθὼς ὄχι ὀλιγωτέραν βλάβην προξενοῦν ἐξωτερικῶς διάφορα ἄρθρα, τὰ ὁποῖα, ἂν καὶ λαμβάνονται ἀπὸ ξένας ἐφημερίδας ἐνίοτε, εἶναι ὅμως διόλου ἀνωφελῆ ὡς πρὸς τοὺς Ἑλληνας, καὶ ἀνοικεῖα ὡς πρὸς τὰς περιστάσεις μας· ἐναντία μάλιστα εἰς τὴν ὁποίαν ἔδοσεν εἰς τὸ Κοινὸν ῥῆθὲν καὶ ἔγγραφον ὑπόσχεσιν ὁ Συντάκτης τῶν Ἑλληνικῶν Χρονικῶν, τοῦ νὰ περιορισθῇ εἰς τὰ τῆς Ἑλλάδος πράγματα, χωρὶς ν' ἀνακινῶνται εἰς τὰ τῶν ξένων.

Τὸ βάρος τῆς διατριβῆς ἐναντίον τοῦ Κυρίου Θ. Νέγρη πίπτει ἐπάνω εἰς τὸν Συντάκτην, διότι ἡ διατριβὴ αὕτη δὲν φαίνεται ὑπογεγραμμένη ἀπὸ ἄλλον τινά. Ὁ σκοπός μου δὲν εἶναι νὰ κάμω τὴν ἀπολογίαν τοῦ Κυρίου Θ. Νέγρη· ἐπειδὴ ὁ ἴδιος εἶναι ἱκανὸς νὰ τὴν κάμῃ, καὶ ὁ Κύριος Συντάκτης δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀνυθῇ τὴν καταχώρησιν αὐτῆς· εἰς τὰ Χρονικά· ἐπιθυμῶ ὅμως νὰ προλαμβάνωνται τὰ τοιαῦτα, τῶν ὁποίων τ' ἀποτελέσματα δὲν βλέπω καλὰ διὰ τὴν Πατρίδα. Ἀντίγραφον τῆς παρουσῆς πέμψατε πρὸς τὸν Συντάκτην τῶν Ἑλ. Χρον. διὰ νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὸ προτεχὲς φύλλον.

Α. Μαυροκοδόματος

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Αρ. 37

Τιμή ἑτησίαν. Ἰσπανικὰ ἔξ, προσωληνιὰ
κατὰ τριμηνίαν. Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος.

Τὰ πλείω ὀφείλη, τοῖς πλείοσι.
Φραγκλῖν.

Μεσολόγγιον τῇ 7 Μαΐου 1824.

ἙΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Μεσολόγγιον.) Κατὰ τὰς ὁποίας ἐσχάτως ἀπὸ
Ἰδρας ἐλάβομεν βεβαίως περὶ τῆς Κρήτης εἰδή-
σεις, μετ' ἐμείστην μας λύπην εὐερισκόμεθα βια-
σμένοι νὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ κοινὸν, ὅτι τῆς νή-
σου ταύτης οἱ ἐχθροὶ, ἐξελθόντες ἀπὸ τὰ φρούρια,
καὶ ἀπὸ τὰς λοιπὰς τὰς ὁποίας κατεκράτην
ῥέσεις, ὥρμησαν εἰς πολλὰς τῶν ἐλευθερωμένων
ἐπαρχιῶν, καὶ ἐξουσιάζαντες αὐτάς, ἠνάγκα-
σαν τοὺς κατοίκους νὰ τραβιχθῶσιν εἰς τὰ ὕψη.
προχωροῦντες ἔφθασαν καὶ εἰς αὐτὴν τῶν Σφα-
κίων τὴν ἐπαρχίαν καὶ ἐδίωξαν καὶ ἀπὸ ἐ-
κεῖ τοὺς κατοίκους· ἐν ᾧ δὲ ἡτοιμάζοντο νὰ
εἰσβάλωσι καὶ εἰς Κίσσαμον, οἱ Ἕλληνες τῆς
ἐπαρχίας ταύτης διὰ νὰ μὴν ἀφῇσωσι τὸ ἐ-
κεῖ φρούριον νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τοὺς ἐχθρούς.
διὰ νὰ ἐμφωλεύσωσιν, ἔβαλον πῦρ καὶ τὸ ἀνά-
ποδονησαν, αὐτοὶ δὲ ἐτραβίχθησαν εἰς τὰς
ὄχυνάς τοῦ Σελίνου ῥέσεις.

Ἐν ᾧ ταῦτα διέτρεχον, δέκα ὀκτὼ Ἕλλη-
νικὰ πλοῖα ἔφθασαν ἐκεῖ ἀπὸ Ἰδρας πρὸς κα-
ταδρομὴν τοῦ ἐν Σούδα Αἰγυπτιακοῦ στόλου.
Ἄλλ' οἱ Κρήτες παρεκάλεσαν τοὺς Καπιτάνους
τῶν караβιων τούτων νὰ παραλάβωσι τὰς γυναῖ-
κας καὶ παῖδιά των διὰ νὰ τὰ μετακομίσωσιν
εἰς Πελοπόννησον καὶ εἰς τὰς λοιπὰς τοῦ Αἰ-
γαίου πελάγους νήσους, διὰ νὰ μείνωσιν οἱ ἀν-
δρες μόνοι των, καὶ νὰ ἀντιπαρατάττωνται
καλῆτερον κατὰ τῶν ἐχθρῶν· οὕτω λοιπὸν οἱ
Κρήτες, ὥς ἄλλοτε οἱ Ἀθηναῖοι ἔστειλαν ἐπὶ
Ἐρβη τὰς οἰκογενεῖας των εἰς Τροιβήν, ἐξα-
ποστείλαντες εἰς τὴν ἄλλην Ἑλλάδα τὰς γυ-
ναῖκας καὶ τοὺς παῖδας των, ἔπιασαν ὅλ-

ὄχυνάς. ῥέσεις, ὅπου καὶ στέκονται μέχρις ἀ-
μοδιωτέρας ἐνκαιρίας.

Οἱ Κισαμίται, ὥς εἶπομεν, κρατοῦσι τὰς
ῥέσεις τοῦ Σελίνου· οἱ Χανιώται καὶ ῥεθυμι-
ῶται τῆς Ἀγιοαρούμελης τὰ στενὰ, οἱ δὲ Ἀμα-
ριῶται καὶ οἱ τοῦ ἁγίου Βασιλείου ἀνέβησαν εἰς
τὰ ὕψη τῆς Ἰδρας· ὁ κύριος Ε. Τημπάζης, Δι-
οικητὴς τῆς νήσου ταύτης, μετὰ τῶν ἄλλων προ-
κρίτων τῆς Κρήτης ἦλθε μετὰ τὴν Γολέταν τὴν
εἰς Μύλους ζητῶν παρὰ τῆς Διοικήσεως βοήθει-
αν, τὴν ὁποίαν εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι πολλὰ
ὀφλήνομεν. ῥέσει λάβει.

Διὰ νὰ ἐμφυχώσωμεν λοιπὸν τοὺς Ἕλλη-
νας, καὶ νὰ ἐνθαρρύνωμεν ὅλους τῆς Ἑλλάδος
τοὺς φίλους, ἀναγκαῖον κρίνομεν νὰ κάμωμεν
τὴν ἀλάνθαστον ταύτην μας παρατήρησιν, ὅτι
ἡ περίστασις αὕτη τῆς Κρήτης ὅσον δεινὴ καὶ
ἀνὴν ἦναι, ἔχομεν χρηστοτάτας ἐλπίδας νὰ μά-
ταιωθῶσιν· ὅλοι οἱ ὀλέθριοι τῶν ἐχθρῶν σκοποὶ
διότι καὶ πολλὰς ἄλλας φορὰς ἔκαμαν οἱ Τούρ-
κοι τοιαύτας ἐπιδρομὰς, οἱ Ἕλληνες μ' ὅλου
τοῦτο πάλιν τοὺς ἐδίωξαν καὶ τοὺς ἐπολιόρη-
σαν εἰς τὰ φρούρια· τώρα μάλιστα μὴν ἔχον-
τες τὴν παραμικρὰν περὶ τῶν γυναικοπαίδων των
φροντίδα, ἐλπίζομεν ὅτι αἱ ὑποθέσεις των ῥέ-
λων προοδεύσει μετ' εὐτυχεστέραν ἐκβασιν, βο-
ηθούμενοι καὶ ἀπὸ τὴν Μητρίκην τῆς Σεβ-
στῆς Διοικήσεώς μας πρόνοιαν.

Τὰ ῥηθέντα πολεμικὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα ἀφ'
οὐ μετεκόμισαν τὰς οἰκογενεῖας εἰς Πελοπόν-
νησον καὶ τὴν νήσον, τὴν τρίτην τοῦ Πά-
αν πάλιν εἰς τὴν Κρήτην.

Τὰ συμβάντα εἰς Καλαβρυτα ἐν Πελοποννήσῳ.

Καλαβρυτα τῇ 25 Ἀπριλλίῳ.

* Ὁ Κωνσταντῖνος Πετιμεζᾶς, φατριασμένος μετὰ τοὺς ἐν τοῖς πράγμασιν ἐκπτώτους ἤδη, ἐνεργεῖτο μετὰ παντοίῃς τρόποις νὰ ἐνσπείρῃ καὶ εἰς ταύτην τὴν ἐπασχίαν τὴν κατὰ τῶν νόμων ἀνταρσίαν, καὶ τὸ στασιῶδες πνεῦμα τῶν ὁμοφρονούντων, μετὰ τῶν ὁμοίων τὴν ἐνέργειαν κατάρθωσε ἐν ἀγοράῃ, μεταξὺ ἄλλων τινῶν ἀσημάτων, καὶ τρεῖς καπιτάνης, Σαρδελιάνην, Ποντιώτην, καὶ Χρυσανθάκην ἀγιοβλαίτην, ὄντας οἰκείους τοῦ Κυρίου Α. Ζαήμη πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως, καὶ ἔπειτα ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τὴν. Μετὰ αὐτοὺς, καὶ μετὰ τὸν Ἀσημάκην Σκαλτζᾶν ἀνταρκεῖντο ὁ Κωνσταντῖνος Πετιμεζᾶς, ἕως εἰς ἓνα καιρὸν μυστικῶς. ὅτε δὲ ἐγένετο φανερὰ ἡ κατὰ τῶν Νόμων ἀνταρσία, ἐκινήθη καὶ οὗτος ἐναντίον τῶν Νόμων· οἱ δὲ ὁπαδοί τινες, μείναντες ἐνταῦθα, ἐπεχείρουν νὰ βάλωσιν εἰς πᾶσιν ὅσα κακῶς προεβλεβήσαν· ἀλλ' ὁ ἄλλος λαὸς, ὑπονοήσας τὸν σκοπὸν τῶν, δὲν τοὺς ἔδωκε καιρὸν νὰ μεταδώσιν εἰς περισσοτέρας τὸ κακόν· αὐτοὶ δὲ ὑποστεινόμενοι, μὴ πῶς τοὺς καταλάβουν καὶ τοὺς πιάσιν, ἐνταῦθα δὲ ἐμψυχονόμενοι καὶ ἀπὸ τοὺς ἐκ Τριπολιτζᾶς ἐξωσθέντας, ὅτι ἦτον ἀρμόδιος καιρὸς νὰ κινηθῶν, ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὰ χωρία τῶν, καὶ εὐγῆκαν νὰ στρατολογήσιν, μετὰ λόγον, ὅτι ἐστάλησαν παρὰ τοῦ Κυρίου Α. Ζαήμη· ὅσοι ἀγνοοῦσαν τὸν σκοπὸν τῶν, τοὺς ἀκολούθησαν, καὶ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, συνάξαντες ὑπὲρ τοὺς ἑκατὸν στρατιώτας, ἐμῆκαν εἰς τὴν πόλιν τῶν Καλαβρυτῶν, ὅπου προετοιμάσθη ἡ εἰσοδὸς τῶν ἀπὸ τὸν Κωνσταντῖνον Πετιμεζᾶν, καὶ Ἀσημάκην Σκαλτζᾶν, χωρὶς νὰ ἡμπορέσιν οἱ πολῖται νὰ δείξουν τὴν παραμικρὰν ἀντίστασιν. Καθὼς ἐμῆκαν εἰς τὴν πόλιν ἐπίασαν τὰ εἰς τὰς εἰσοδὸς, ἐνισχύμενα δυνατότερα ὀσπῆτια, καὶ κατεσκεύασαν πολεμίστρας.

Πολλὰ διάδομα ἀπέδειξαν, ὅτι ὁ κύριος σκοπὸς τῆς συνομιλίας τῶν ἦτον νὰ δολοφονήσιν πρῶτον τὸν Κύριον Α. Ζαήμη, καὶ ἀμέσως ἔπειτα νὰ κινηθῶν ἐναντίον τῶν καθεστώ-

των Νόμων, καὶ ἐναντίον τῶν ἄλλων ὀρθοφρονούντων πατριωτῶν. Ταῦτα ὁ λαὸς γνωρίζας, ἐκινήθη αὐτοβελήτως ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Κυρίου Α. Ζαήμη, καὶ οἱ συνομῶται, μετὰ μίαν ἡμέραν τῆς εἰσοδὸς τῶν εἰς τὴν πόλιν, εὐρέθησαν πολιορκημένοι ἀπὸ 800 περίπου συνεπασχιάτας, πνέοντας κατὰ αὐτῶν ἄκραν ἀγανάκτησιν· οἱ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν αὐτῶν ὁπλοφόροι πληροφορηθέντες τὴν ἀπάτην τῶν, ἐτράπησαν εἰς φυγὴν, καὶ μόλις μετὰ τὴν βίαν καὶ δυναστείαν τοὺς ἐμείναν ὀρμισοί.

Ἐν δευτέρῃ ἡμέρᾳ τῆς ἐλεύσεως τῶν ἐπασχιάτων, ἦγαν τὴν 15 τοῦ λήγοντος, ἐπροβλήθη εἰς τοὺς συνομῶτας νὰ ἀφήσιν τὴν πόλιν Καλαβρυτῶν καὶ νὰ ὑπάγῃ ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια, διότι ἂν δὲν ὑπακούσιν δὲ νὰ κτηνηθῶν· ἀλλ' αὐτοὶ ἀνέβησαν τὴν ἀναχώρησίν των ἕως εἰς τὴν αὐρίον· τοὺς ἐπροβλήθη καὶ δευτέρον, καὶ τρίτον, ἀλλ' ἐδικαιολογοῦσαν τὴν ἐπιμονήν των μετὰ διαφόρων προφάσεις· δὲν ἔπαυαν ὅμως ὑποσχόμενοι, ὅτι γλήγορα θέλουν εὐγεῖ. Ἐλὼν καθὼς ἐγένετο γνωστὸν, ὅτι αὐτοὶ ἀνέμεναν ὥραν-τὴν ὥραν τοὺς συμπατριώτας των, καθὼς πρὸς αὐτοὺς ἔγραφαν, διὰ νὰ τοὺς δώσιν βοήθειαν καὶ νὰ ἐνωθῶν μετὰ αὐτῶν, ἀμέσως ὁ λαὸς ὀρμήσας τοὺς ἀπέκλεισε στενωπάτα, καὶ ἀρχίσαν νὰ τοὺς πυροβολῇ πανταχόθεν· ἀρχίσαν καὶ αὐτοὶ τὸν πυροβολισμὸν· ἀλλὰ πανικὸς φόβος κατέλαβε τότε τοὺς ἀποστάτας.

Ἡ μάχη διήρκεσε μίαν καὶ μισὴν ἡμέραν, καὶ περὶ τὴν γ'. ὥραν τῆς νυκτὸς τὴν 17 ἐδόθησαν εἰς φυγὴν, μετὰ μεγάλην καταισχύνην· ἐπληρώθησαν ἐξ αὐτῶν ἱκανοὶ, παγαίτησαν τὰς σημαίας των, καὶ διὰ νυκτὸς, ἐγκαταλελειμμένοι ἀπὸ τοὺς συντρόφους των, κατήντησαν εἰς ἓν χωρίον μακρὺν τῆς ἐπασχίας μας, ὅπου αὐτοὶ ἐμείναν ὀλίγας ἡμέρας, μετέβησαν εἰς Καρύταιναν μέχρι οἱ καλούμενοι καπετάνοι, χωρὶς κανένα στρατιώτην.

Τὸ ἀκόλουθον ἀπόσπασμα ἐπιστολῆς τοῦ φιλογενοῦς Κυρίου Π. Νικελαΐδη διευθυνόμενης πρὸς τινὰ φίλον τιν εἰς "Τόξαν μᾶς ἐκ"

χειρισθῇ διὰ τὰ καταχωρήσωμεν εἰς τὴν
ἐφημερίδα μας. σήμερον.

Προσφιλέστατε !

Δὲν κρίνω προσέτι ἄτοπων, σιμὰ
τῶν εἰρημένων παρατηρήσεών μου, νὰ σοὶ ἐκ-
φράσω, φιλε ἀξιτιμῆτε διὰ τὰς πολυειδείς ἀ-
ρετάς σου, καὶ τὴν ὁποίαν μὲ ἐπροξένησε λυ-
πηρὰν ἐντύπωσιν τὸ δυσάρεστον περιεχόμενον
τῆς πρὸς τὸν ἐνδοξον Στρατηγὸν Ὀδυσσεῖα ἐπι-
στολῆς τοῦ Πατριώτη Βάμβασδημοσιευθείσης
διὰ τοῦ 36 ἀριθμοῦ τῶν Ἑλ. Χρονικῶν, πε-
πεισμένος ὡς ὅτι καὶ ἡ ἀγαθή σου ψυχὴ τὸ
αὐτὸ ἔπαθε πάθημα ἀφ' οὗ τὴν ἀνέγνωσες.
Καὶ ὄντως, πῶς νὰ μὴν ἐκπλαγῇ ἐν γένει πᾶς
τις εὐαίσθητός κ' εὐφρονὼν βλέπων τοὺς πα-
ρα τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ὑποληπτομένης ὡς
πεπαιδευμένης ἀνδρας νὰ ἐκθέττωσι τὰς ιδέ-
αί των εἰς τρόπον παρόμοιον, καὶ διὰ ψυχρο-
τάτων ἀνιδιῶν ν' ἀνταποκρίνονται εἰς τὸν ἔνθε-
μον ζῆλον τῶν ὑπὲρ τῆς προδῆ τοῦ Γένους φανε-
ρῶς ἐνησχολημένων ; ἀλλ' οἱ ! μόνον εἰς ἡμᾶς.

Ὁ διαλεχθεὶς Πατριώτης (διότι οὕτως
ὑπογράφεται, ὡς εἶδας,) Βάμβας, προσκλη-
θεὶς παρὰ τοῦ ἐπίσης φιλομούσιου καὶ γενναίου
Στρατηγῶν Ὀδυσσεὺς ὡς διδάσκαλος εἰς Ἀ-
θήνας, ἐν ᾧ ἐγκρίνει τὴν εὐγενῆ τοῦ ἀν-
δρὸς φιλοτιμίαν ὑπὲρ τῶν συμφερόντων
τοῦ ἔθνους, ἐν ᾧ προσέτι μετὰ τὴν πρόσκλη-
σιν τιμὴν μεγίστην δι' ἑαυτὸν, ταυ-
τοχρόνως καὶ ἀναποδίζει ἅπαν τὸ μεγαλο-
πρεπὲς τοῦτο οἰκιδόμημα διὰ τῆς τερατώδους
πρωτάσεως ἀποριῶν τῶν τινῶν τὰς ὁποίας βεβαί-
ως δὲν ἠθέλην ἀκούσειν κανεὶς οὐδ' ἐκ τοῦ στο-
μάτος ἰκεῖνου, εἰς τὸν ὁποῖον τοῦ ὀρθοῦ λόγου
τὰ ἅπλα δὲν ἔχουσιν οὐδεμίαν ἰσχύν.

Ἦκεις σὺ, φίλτατε, ν' ἀπορῇ εἰς τὸ,
ἂν ἔφρασεν εἰσέτι ἡ οὐ, ὁ ἀρμόδιος τοῦ
ἐκφωτισθῇ τὸ ἔθνος μας καὶ ὅς ! ἢ τί ἄλλο
τάχα ἐννοεῖ μετὰ τὸ „ ἢ δὲν στοχάζεται
„ (ἡ Διοίκησις) ἀκόμη ἀρμόδιον τὸν και-
„ ρὸν διὰ νὰ προσκαλέσῃ τὰ μᾶλ-
„ λον ἢ ἡττοῦν ἐκφωτισμένα τέκνα
„ τῆς ἐκ. τ. λ. „ φερίτω ! ἔθνος ἀγωνιζό-
μενον ὑπὲρ τῆς ἑαυτοῦ ἀνεξαρτησίας καὶ μὴ

χρῆζον φωτισμοῦ ! ἐξαίρεσιν λοιπὸν ἐπεχεί-
ρησε τοῦ δευτέρου ἐκ τοῦ πρώτου, ἐν ᾧ τότε
μόνον ὀρθοποδεῖ ἔθνος ὅταν εὐρίσκηται καὶ συ-
νοδευμένον ὑπὸ τῆς ἀληθῆς κρίσεως ἢ ἡ ἀληθῆς
τοῦ ἐμπνέει παιδεία ; ἐπεὶ δὲ εἰς τοῦτο πάν-
τες εἰσὶ σύμφωνοι ἐπειδὴ κανεὶς δὲν ἀμφι-
βάλει ὅτι διὰ τὴν ἀπὸ τῆς ἀληθείας τινὸς ἐκ
τῆς ἀληθείας, ἀναπόδευκτος ἀνάγκη εἶναι τὸ
νὰ συντρέξωσι τὰ καλὰ οὐδενὸς ἐξαιρημένη,
δι' αὐτὸ τοῦτο ἐκεῖνος ὅστις ἐκάλεσε τοὺς Ἑλ-
ληνας Γενικῶς κατὰ τῶν τυράννων των, ἐννοού-
μενον εἶναι ὅτι ἔκραξε καὶ τοὺς πολιτικούς,
καὶ τοὺς πολεμικούς, καὶ τοὺς πλεσιῖς, ἐν-
ταυτῶ καὶ τοὺς διδασκάλους. Ἦδη τις διή-
γειρε τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν εἰς εὐλογον ἐπανά-
στασιν ; καὶ ἕτερος παρεκτός εἰμὶ τὸ αἶσθη-
μα τοῦ ἀντιφρονή. Ζυγὸν τοῦτον δὲ οὕτως ἔχον-
τος, εἰς ποίους πρέπει νὰ εἰπωμεν ὅτι ἐμψω-
λεῖται μᾶλλον τὸ εὐγενὲς τοῦτο αἶσθημα ; εἰς
τοὺς πεπαιδευμένους ὁμογενεῖς βέβαια καὶ
λοιπὸν τίνα ὀνειροπολημένην Διοίκησιν περι-
μένον οὗται νὰ τοὺς προσκαλέσῃ διὰ νὰ ἐκ-
πληρώσωσι τὰ πρὸς τὴν φιλότατην Πατρίδα κα-
θήκοντάτων ; πότε τοὺς ἀπεσκημάτισεν ἡ ἀλη-
θῆς Διοίκησις καὶ διὰ τοῦτο ἐθέλων νὰ τοὺς
ἀνακαλέσῃ ; ἢ διατὶ (καὶ ἂν τῶντοι συνέβη
ποτὲ ἀδίκως τοιούτον τι) νὰ μὴν εἰσέρχονται
οὗτοι (δι' ἀγάπην τῆς Πατρίδος των ἣτις δὲν
τοὺς ἀποδιώκει ἀλλὰ μάλιστα τοὺς ἔχει χρεῖαν)
ἀπὸ τὸ παράθυρον ὅταν τοὺς ἐκβάλλων
ἀπὸ τῆς θύρας ;

Ἀληθὲς εἶναι ὅτι οἱ Ἕλληνες ἔχουν μίαν καὶ
ἀδιαίρετον Διοίκησιν, τὴν ὁποίαν καὶ ὀρεῖσθαι
ἀνυπερθέτως νὰ σέβωνται, ἀλλ' ὅμως δὲν ἔχει
αὕτη τάχα ὡς ἀντικείμενον τῷ μεγάλῃ σκο-
ποῦ τῆς ὑποθέσεως σημαντικότερας διὰ τὸ κα-
τεπεῖγον τῶν περιστάσεων ; αὐτὸς οὗτος ὁ Κί-
ριος Βάμβας δὲν ἀντιτείνει εἰς τοῦτο, καθότι
ἀφ' οὗ δαυμάζει τρέποντινα διὰ τὸ πῶς ὁ Στρα-
τηγὸς Ὀδυσσεὺς ἔλαβε καιρὸν νὰ φροντίσῃ περὶ
συστάσεως σχολείων ἐν τῷ μέσῳ τῶν
πολεμικῶν ἀγώνων το, δὲν δύναται
ν' ἀρνηθῇ βεβαίως ὅτι ἡ ὑπερτάτη Διοί-
κησις, ἣτις διευθύνει ὁλόκληρον τὴν τύχην

τοῦ ἔθνους, ἔχει ἐξ ἀνάγκης μεγαλλήτερος ἀγώνας καὶ σωματικούς καὶ πνευματικούς· ἢ ἐμὲλλον ἀραγε αὕτη ἡ ἀποβάλλη τὸν πολυμαθὴ Βάμβαν, καὶ νὰ τὸν ἐμποδίσῃ ἀπὸ τοῦ ἡ ἀποκατασταθῇ διδάσκαλος εἰς τὰς Ἀθήνας, ἀνίσως οὗτος δεχόμενος τὴν πρόσκλησιν τῶν τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος, ἀνεφέρετο συγχρόνως περὶ τοῦτο εἰς τὴν Διοίκησιν ζητῶν καὶ τὴν ἐπικύρωσιν; ἤθελεν αὕτη τάχα δυσχερὴς καθὼς τοῦ ἐπιστήμης Στρατηγοῦ τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος, ἀνίσως ἐβλεπεν ὅτι τὸ ἀγαπητὸν καὶ γνήσιον τοῦτο τέκνον της κ' ἐν τῷ μέσῳ τῶν πολεμικῶν τῶν ἀγῶνων ἐφρόντιζε καὶ διὰ τὴν τῆς ἐκεῖσε νεολαίας ἐκπαίδευσιν;

Ἐνθυμήθητι δ' ἐν τοῖτοις, φίλε πολυσεβαστε, τὸν Κύριον Βάμβαν ἐλθόντα ποτὲ αὐτόκλητον εἰς Ἑλλάδα, διατρίψαντα εἰς Πελοπόννησον καὶ ἐκπληρόσαντα ἐνταυτῷ πολιτικὰ διάφορα ὑποεργήματα· ἐν ᾧ λοιπὸν τότε ὁ Κύριος Βάμβας προσεκάλεσε τὸν Κύριον Βάμβαν ὅπως συναγωνισθῇ μετὰ τῶν ὁμογενῶν τῶν διὰ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τῆς, κ.τ.λ. ἤδη δὲν κατεδέχθη νὰ καθιδρύσῃ αὐτὸν τοῦτον καὶ καθηγητὴν; πιθανὸν νὰ εἴπῃ ὅτι φοβεῖται τὰς αὐτὰς ἀποτυχίας καὶ εἰς τὸ τοῦ διδασκάλου ἐπάγγελμα· λησμονεῖ ὅμως τάχα ὅτι εἰμεθα σήμερον πάντες μάρτυρες τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως; δὲν ἐνθυμεῖται, καὶ τὸ τοῦ ἀγαθοῦ πολίτη Κικέρωνος πατριωτικώτατον λόγιον πρὸς τὸν ἐνάρετον Κάτωνα, ὅτι πάντοτε, καὶ εἰς οἵαςδήποτε περιστάσεις, ὀφείλομεν τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν πρὸς τὴν Πατρίδα καθηκόντων μας, ἀνταμοιβῆν πληρεστάτην τῶν ἀγώνων μας νομίζοντες καὶ αὐτὴν μόνην τὴν τῶν μεταγενεστέρων ψῆφον ὑπὲρ ἡμῶν; Πολυπόθητος ἐνταυτῷ καὶ πολυπαθὴς Ἑλλὰς! καὶ τοῦτο ἦτο τῆς τύχης σου: ἔπρεπε νὰ ὀνομασθῇς καὶ μήτηρ ἀρετῶν οἷτινες ἔχῃσι μὲν παιδείαν ἀλλ' οὐχὶ δὲ καὶ φρόνησιν *), καὶ οἷτινες, δι' αὐτὸ τοῦτο, πα-

λινδρομοῦν ἢ καὶ ἐντροφεῖν εἰς ἀλλοδαπήν, μακρόθεν γινόμενοι μόνον θεωρεῖται τῶν ἐνδοξῶν ἐξίστη καὶ ἐπικινδύνων ἀγώνων σου. Θάρσει μὲν ὅλα ταῦτα, κλεινὴ μήτηρ! σὺ, ἥτις καὶ χρεῖς τῆς συνδρομῆς τῶν τοιούτων, ἐδυνήθης τὸν νὰ πατήσῃς ἤδη τὸν πόδα σου εἰς τὸ κατωφλιον τοῦ ναοῦ τῆς ἀθανασίας, σὺ αὕτη θέλεις ἀξιοθῆναι, καὶ αὐτῶν τούτων μὴ θελόντων, τοῦ νὰ θριαμβεύσῃς πάντων τῶν ἐμποδίων πληρέστατα. Πολυσεβαστε καὶ ὧντος Πατριώτα! Κοραῆ, μὴν ἐξεοδέης καὶ σὺ τοῦ λοιποῦ τοὺς χρυσοὺς λόγους σου συμβουλευῶν καὶ τοὺς Βάμβεις ἐπὶ ματαίῳ· διότι οἱ τοιοῦτοι, μὴ γνωρίζοντες τὸ πνεῦμα τοῦ ἔθνους τῶν παντελῶς, καταισχύνῃ των ἐπομένους μετροῦντες τὸ νὰ μὴν εἰσακούωνται αἱ συμβουλαί των, καὶ εἰς τὸ „καὶ σὺ δὲ θέλεις“, τῶν ἀθανάτων προπατόρων μας μὴ ἐθέλοντες τέλος νὰ προσέξωσιν, οἱ τοιοῦτοι, λέγω, σοὶ ἀποκρίνονται ὡς ἐκ τρίποδος „δὲς ἐξαμαρτεῖν ταυτὸν οὐκ ἀνδρὸς σοφοῦ“, ἐν ᾧ σὺ τοὺς συμβουλευεῖς ἀδελφικῶς τὸ νὰ ἔχῃς ὑπομονὴν τε καὶ ἐπιμονὴν εἰς τὰ πράγματα· οἱ τοιοῦτοι ἰδιωγώμονες δὲν λογίζονται ὡς ὄντως μεγίστην τιμὴν δι' ἑαυτοὺς τὸ νὰ προλάβωσι τὴν πρόσκλησιν τῆς Ἱεραρχίας Διοικήσεως, αὐτῇ, ὡς λέγεις, ἔφθασεν ἤδη τὸν βαθμὸν καθ' ὃν πρέπει νὰ τοὺς κρᾶξῃ· τὸ ἐναντίον δὲ, λέγων δι' ἑαυτοὺς „Ζῆσον μαυρεμὴν φάγῃς τριφύλλι τὸν Αὐγυστον“, ὅταν (διὰ τὴν πλησιάζουσαν τάχος ἡ Διοίκησις τὴν ἀνωτέρω ἐποχὴν) τοὺς παρακινήσῃς νὰ καταβρομήσωσι πᾶν ὅτι ἀπολαμβάνουν εἰς ξένην γῆν, καὶ νὰ δαμάσωσιν ὑπὲρ τῆς Πατρίδος διὰ τὴν ὠφελήσῃ ποτὲ, πολυτρόπως μάλιστα, παρ' αὐτῆς.

Ἐγείρινε· συγγνώμην ἀν' ἐκτάνην καὶ κοινοποίησόν με ὅσον τάχιστα, φίλε μυριοπόθητε, τί φρονεῖς σὺτε αὐτὸς περὶ πάντων ὧν ἤδη σοὶ ἔκθεσα.

ὁ σὸς

Π. Νικολαΐδης

*) ὁ φρόνιμος, λέγει ὁ σοφὸς γάλλος Βολνέ, διαφέρει τοῦ πολυμαθοῦς, καθ' ὃ ἐκεῖνος καὶ πρᾶττεται ἢ παιδεύεται τὸν εἰδίδας.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Αρ. 38

Τιμή ετήσια τάλ. Ίσωνικά έξ, προπληρωτέα
κατά τριμηνίαν. Έκδίδεται δις τῆς εβδομάδος.

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι.
Φραγκλῖνος

Μεσολόγγιον τῇ 10 Μαΐου 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Περίοδος β'. Ἀριθμὸς 1104.

ΠΡΟΣΩΡ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα.

Ἐπειδὴ ὁ Λόρδ Νέελ Βυρὼν κατὰ τὴν 7 τοῦ
ἑξοτῶτος Μηνὸς παύσας τοῦ νὰ πατῇ τὸ ὁ-
ποῖον ἠγάπησε πρὸ ἐτῶν Ἑλληνικὸν ἔδαφος,
μετῆλθεν εἰς τὰς αἰωνίους σκηνας, καὶ ἄφη-
κε λύπην ἀπασχηγόρητον εἰς τὰς Ἑλληνικὰς
καρδίας· καὶ ἐπειδὴ ἡ Ἑλλὰς διὰ τὰς πρὸς
αὐτὴν εὐεργεσίας του χρεωστεῖ χάριν ἀθάνα-
τον πρὸς αὐτὸν, καὶ τὸ ἔθνος ὀφείλει νὰ τὸν
ἐνομάζῃ Πατέρα καὶ εὐεργέτην, καὶ νὰ πεν-
θορροῇ διὰ τὴν στερησίν τι ἐπὶ τοῦ παρόντος.

Διατάττει.

α.) Ἡ πέμπτη τοῦ Μαΐου μηνὸς καθ' ὅλην
τὴν Ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν διορίζεται ἡμέρα
πένθους, εἰς μνήμην τῆς στερήσεως τοῦ Λαμ-
προῦ ὑποκειμένου Λόρδ Ν. Βύρωνος.

β.) Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἅμα ἀνατελεῖ ὁ Ἥ-
λιος, ἡ Ἑλληνικὴ Σημαία νὰ ὑψωθῇ νε-
κρώσιμος.

γ.) Ὅλα τὰ κοινὰ ὑπηρετεῖα νὰ κλεισθῶσιν,
ὑψαύτως καὶ ὅλα τὰ ἐργαστήρια, ἐκτὸς τῶν
ὅσα πωλῶσι τροφὰς καὶ ἱατρικὰ.

δ.) Εἶναι ἀπολύτως ἀπηγορευμένα φαγο-
πότια, μυστικὰ ὄργανα, καὶ χοροὶ.

ε.) Κατὰ τὴν δευτέραν ὥραν τῆς αὐτῆς ἡ-
μέρας νὰ γίνωσι καθ' ὅλας τὰς ἐκκλησίας τῆς
Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας δεήσεις πρὸς τὸν οὐ-

ράνιον Πατέρα ὑπὲρ τοῦ φειμνήστη Λόρδ
Βύρωνος.

ς.) Ὅλοι οἱ Πολιτικοί τε καὶ Πολεμικοὶ νὰ
παρευρεθῶσιν εἰς ταύτην τὴν δέησιν.

ζ.) Οἱ εἰς ἐνέργειαν Στρατιωτικοὶ ἐπὶ Κε-
φαλῆς τῶν ταγμάτων, καὶ μὲ σημαίας τετυ-
λιγμένας νὰ πορευθῶσι μὲ παράταξιν εἰς τὰς
ἐκκλησίας.

η.) Κατὰ τὴν β'. ὥραν τὰ μὲν μεγάλα φρού-
ρια νὰ ρίψωσιν ἑνδεκα κανόνια ἐν εἰς ἑκαπτον τέ-
ταρτον. Τὰ δὲ μικρὰ 7. Τὰ δὲ Κανονιστάσια 3.
θ.) Κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν καὶ ὑψαύτως ἑ-
καστον πλοῖον πολεμικὸν νὰ ρίψῃ τρία κανόνια.

ι.) Τὰ εὐρισκόμενα εἰς τὸν Ἀγολικὸν κώλ-
πον πλοῖα πολεμικὰ, ἑκαστον τούτων νὰ
ρίψῃ 7.

ια.) Τὰ Στρατιωτικὰ σώματα παρατεταγμέ-
να ἐφ' ἐνὸς ἢ ἐπὶ δύο νὰ ρίψωσι τρεῖς τὰ τη-
φέκιά των, κατὰ τὴν ἀνάμνησιν τοῦ Μακαρίτου.

ιβ.) Τὸ ὑπηρετεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν
Πολεμικῶν νὰ ἐνεργήσῃ τὴν διαταγὴν ταύτην
ἑκαστον κατὰ τὸ ἀνήκον.

Ἐκ Μύλων Ναυπολὶς τῇ 22 Ἀπριλλίῳ 1824.

Τ. Σ. Ὁ Προέδρος Γεώργιος Κωνσταντινίδης.
Παναγιώτης Μπούτσας. Ἰωάννης Κολέτης.
Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης.

Ὁ Πρὸς . Γ. Γραμματεὺς Π. Γ. Ρόδιος.

ἀρ. 1523) ΠΡΟΣΩΡ. ΔΙΟΙΚ. ΤΗΣ ΕΛΛΑΔ.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς
τῆς Δυτικῆς Χ. Ἑλλάδος.

Ἐπειδὴ δὲν ἔφθασεν ἐν καιρῷ ἡ ὑπ' ἀρ. 1104

διαταγή τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Σώματος, διὰ τῆς ὁποίας διατάχθη ἡ πέμπτη τοῦ Μαΐου μηνὸς ἡμέρα πένθης εἰς μνήμην τῆς στερήσεως τοῦ Λαμπροῦ Λόρδου Νέλ Βύωνος,

Ἐπειδὴ εἰς περιπτώσεις τοιαύτας ἀναγκαίως γίνονται μεταθέσεις,

Διατάττει.

α.) Ἡ ἐνδεκάτη τοῦ τρέχοντος Μαΐου ἡμέρα Κυριακὴ διορίζεται ἀντὶ τῆς πέμπτης, εἰς μνήμην τοῦ θανάτου τοῦ ἀειδήμου Λόρδου Νέλ Βύωνος.

β.) Κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν νὰ ἐκτελεσθῶσιν ὅσα διατάττει ἡ ὑπ' ἀρ. 1104 καὶ ἡμ. 22 Ἀπριλλίου διαταγή τοῦ Σεβαστοῦ Ἐκτελεστικοῦ Σώματος.

γ.) Οἱ Στρατιωτικοὶ καὶ Πολιτικοὶ ἀρχηγοὶ τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος νὰ ἐνεργήσωσι τὴν παροῦσαν διαταγὴν.

Μεσολόγγιον τὴν 8 Μαΐου 1824.

Τ. Σ. Α. Μανουκοβδάτος.

Ὁ Γεν. Γραμ. Γ. Πραιδης.

Μεσολ. Τῇ 30 τοῦ παρελθόντος μηνὸς οἱ Κύριοι Σπουδίων Τρικοίπης καὶ Λιβέριος Λιβερόπουλος ἐκίνησαν ἀπὸ ἐδῶ διὰ τὸ Ἄργος, πρὸς τὸ Βηλευτικὸν Σῶμα, ἐκλεχθέντες Παραστάται ὁ μὲν τῆς πίλεως Μεσολογγίῃ, ὁ δὲ τῶν διώ μικρῶν ἐπαρχιῶν Ἀποκοῦβη καὶ Βενέτικη· καὶ οἱ διώ στολισμένοι μὲ παιδεῖαν, καὶ προικισμένοι μὲ φρόνησιν καὶ ἀρετὴν, δίδον βεβαίαν ἐλπίδα εἰς τοὺς ἐκλεξαντας αὐτοὺς, ὅτι δέλῃν διαυθεντεῖσαι μὲ ζήλον καὶ σταθερότητα, καὶ τὰ ἰδιαίτερα τῶν ἐπαρχιῶντων, καὶ τὰ γενικὰ τῆς Πατρίδος συμφέροντα.

Τὴν 6 τοῦ τρέχοντος οἱ ἐπαρχιωταὶ τοῦ Ζυγοῦ συναχθέντες κατὰ τὸν Νόμιον τῆς ἐκλογῆς ἐκλεξαν παραστάτην τῶν τὸν Κύριον Ἀντώνην Ἀναστασίω Γαβαλιάτην, ὁμοίως καὶ ἡ πόλις τοῦ Ανατολικοῦ ἐκλεξε καὶ αὐτὴ νομίμως τὸν Κύριον Ἰωάννην Δημητρίω.

Αἱ πολεμικαὶ ἀρεταὶ πολλάκις ἐστεφάνωσαν τὸν ἀνδρεῖον Γιαννάκην Ἰζαβέλαν. ἐλάττωμά τι

ὅμως νεανικὸν τοῦ ἐπέφερον εἰς Ἀνατολικὸν τὴν 5 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς θάνατον ὅχι ἔνδοξον· οἱ δὲ φονεῖς τοῦτο, οἵτινες ἦσαν ἐπίσης ἀνδρες ἐμπειροπολέμοι, ἀπελπισθέντες, ὥς φαίνεται, (μ' ὅλον ὅτι πιθανότατον νὰ ἀθωωθῶσι) μετ' οὐ πολὺ ἐθανατώθησαν, ὁ μὲν αὐτόχειρ γενόμενος, ὁ δὲ ριφθεὶς εἰς τὴν θάλασσαν.

Ἐχομεν ἀπὸ πηγὴν ἀλάνθαστον τὸ σχέδιον τῆς ἐφετινῆς ἐκστρατείας τῶν Ὀθωμανῶν κατὰ τῆς Ἑλλάδος, καθὼς αἱ κατωτέρω διαταγαὶ διορίζουσιν· εἶναι δὲ τὰ ἐξῆς.

„Ὁ Πασᾶς τῆς Σκόνδρας διωρίσθη κατὰ τοῦ Μεσολογγίῃ· ὁ Ὁμέρ-Πασᾶς Βρονόνης, κατὰ τῶν Ἀθηνῶν· ὁ Δερβίης-Πασᾶς, Ρούμελης Σεβασκίης, κατὰ τῆς Νήσου Εὐβοίῃς, καὶ ὁ Μπεκίης-Πασᾶς, Βαλῆς Τρικινάλων, ἐναντίον τῶν Ἀργάφων, τοῦ Κασπενήσι, τῶν Κερασσῶν, τοῦ Λοιδωρικίου, καὶ τῶν Σαλῶνων. Ὁ Ἰσμαῖλ Πλάσας, ὁ Μπενούσης, καὶ Μεξούτης, καὶ ἄλλοι Μπινμπασήδες ἐκαλέσθησαν μετὰ τὰ στεγατεύματά των, διὰ νὰ εἶναι ἔτοιμοι, εὐθὺς καταϊσῇ ὁ Ὀθωμανικὸς στόλος, νὰ ἐμβακαρισθοῦν εἰς αὐτὸν, ἢ ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκην, ἢ ἀπὸ τὸν Βῆλον· αὐτοὶ δὲ εἶναι διωρισμένοι ἐναντίον τῶν Νήσων Σκιάθου, Σκοπέλου, Σκίρρου, Εὐβοίῃς, Ψαφῶν, καὶ Ὑδρας. Ὁ στόλος ἀφ' οὗ τελειώσῃ τὰς ἐργασίας τε καὶ αὐτῶν τῶν Νήσων, δέλει ἐνωθῇ ἔπειτα μ' ἐκεῖνον τοῦ Μεχμέτ Ἀλῆ, Πασᾶ τῆς Αἰγύπτου, τοῦ ὁποῖο ὁ υἱὸς εἶναι διωρισμένος μὲ μεγάλην ναυτικὴν, καὶ περὶκὴν δύναμιν νὰ ὁρμήτῃ κατὰ τῆς Πελοποννήσου· αὐτὸ τὸ σημαντικότερον μέρος τῆς Ἑλλάδος ἀφίνει ὁ Σουλτάνος, διὰ πολλὰς χρόνους, εἰς τὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ τοῦ Σατράπῃ, δι' ἀμοιβὴν τῶν ἐξόδων μιᾶς τοιαύτης ἐκστρατείας.

Αὗται εἶναι αἱ δυνάμεις, μὲ τὰς ὁποίας μᾶς φοδερῖζεν ἐφέτος· τὸ σχέδιον τοῦτο, ἐν μέτρει βλέπομεν, ὅτι ἐβάλλη εἰς πρᾶξιν· ἐπειδὴ ὁ Ὀθωμανικὸς στόλος τῷ ὄντι ἐφθασε, καὶ ἐλύσε τὸν ἀποκλεισμόν τῆς Εὐβοίῃς. Καὶ εἰς τὰ προηγούμενα φύλλα ἐφανερῶσαμεν ὅσας εἰδήσεις ἐλάσαμεν παρὶ τῶν ἐτοιμασιῶν τοῦ Μεχ-

μετ' Ἀλῆ, καὶ θέλομεν δημοσιεύσει εἰς τὸ ἔ-
ξῃς ὅτι βέβαιον μάθωμεν καὶ περὶ τῶν ἐτοι-
μασιῶν τῆς ἡγῆας.

Ἡ Διοίκησις εὐρίσκεται εἰσέτι εἰς Μύ-
λην τοῦ Ναυπλίου. Τὸ κλονούμενον τοῦ Ναυ-
πλίου φρούριον δὲν θέλουν βραδύνει οἱ ἀντάρ-
ται νὰ τὸ παραδώσωσιν εἰς τὴν νόμιμόν μας
Διοίκησιν.

Ὁ Θ. Κολοκοτρώνης ἀνεχώρησεν ἀπὸ Λαγ-
κάδα τῆς Καρυσταίνης διὰ νὰ ὑπάγῃ, ὡς λέγουν,
εἰς τὴν Διοίκησιν, καὶ νὰ προσπέσῃ εἰς τὸ
ἐλεοστής, ζητῶν συγχώρησιν διὰ τὰς πράξεις
τε. Ἡ περὶ αὐτοῦ ἀπόφασις εἶναι νὰ ἐξε-
τασθῶσιν αἱ πράξεις τε ἀπὸ τὰ καθεστῶτα
Δικαστήρια, καὶ νὰ γίνῃ περὶ αὐτοῦ ὅτι οἱ
Νόμοι διατάττωσιν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἰωάννινα, τῇ 17 Ἀπριλλίῳ.

Ὁ Ὁμερ-πασῆς εὐρίσκεται εἰς Μπεράτι
πολεμῶν κατὰ τοῦ ἀνεψιοῦ τῆ.

Ὁ Μπυλαμπουτ-πασῆς τῆς Θεσσαλονίκης
ἐφαρμακώθη διὰ προσταγῆς τοῦ Σουλτάνου. *

Ὁ Σκῦδρα-πασῆς ἰσχυράζει εἰς τὴν ἐπι-
κρατείαν τῆ. ὅλαι δὲ αἱ διαδοθεῖται περὶ τῶν
παρασκευασιῶν τῆ φῆμαι ἦσαν λόγοι πλασμέ-
νοι ἐπιταυτοῦ ἀπὸ τὸν Βασιλικιώτην καὶ τοὺς
ὀμοβούλους τῆ.

Καταχωρηθεῖσα εἰς τὸν ἀρ. 36 τῶν Ἑλληνι-
κῶν Χρονικῶν μία γραφὴ, τὴν ὁποίαν ὁ Σε-

βαστὸς Γενικὸς τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος Διευ-
θυντῆς ἔστειλεν ἀπὸ Ἀνατολικὸν πρὸς τὸν Κύ-
ριον Γ. Πραϊδῆν, μᾶς ἔδωκεν ἱκανὰς ἀφορ-
μὰς νὰ στοχασθῶμεν ὅτι ὁ Σεβαστὸς Διευθυ-
ντῆς εἶναι δυσπαρεστημένος διὰ μερικά τῆς ἐφη-
μερίδος μας ἄρθρα καὶ πρῶτον διὰ τὴν περὶ
τοῦ Κυρίου Θ. Νέγρη διατριβὴν.

Εἴμεθα πεπεισμένοι καὶ πιστεύομεν ὅτι ὁ
Σεβαστὸς Διευθυντῆς οὔτε καὶ ἐφαντάσθη
ποτέ νὰ περιορίσῃ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ τύπου·
ἀλλὰ δὲν ἠμποροῦμεν νὰ ἐννοήσωμεν πῶς, ἐν
ᾧ εἰς τὸ ῥηθὲν περὶ τοῦ Κυρίου Νέγρη ἄρθρον
δὲν ἀναφέρονται προσωπικαὶ ὕβρεις, ἀλλὰ
πράξεις μόνον, λέγει, ὅτι ὑπερεπηθήσαμεν
τῶν νόμων τὰ ὅρια, καὶ θέλει, δι' ὑποθέσεις,
αἱ ὁποῖαι ἀποβλέπουσιν ὅλως δι' ὅλη τὸ
Κοινὸν, νὰ κριθῶμεν ἀπὸ τὰ καθεστῶτα
Δικαστήρια. Ἡ ἐφημερίς μας εἶναι, καὶ
θέλει εἶναι πάντοτε τὸ μόνον μέσον, δι' οὗ,
χωρὶς τὸν παραμικρὸν φόβον, χωρὶς ποτὲ νὰ
ἀποβλέπωμεν εἰς ἰδιαίτερα συμπερόντα, καὶ
χωρὶς ποτὲ νὰ ἐναγκαλισθῶμεν οὐδὲ μίαν,
ὁποῖαδήποτε καὶ ἀνῆται, φασγίαν, θέ-
λει κηρύττεται ἡ καθαρὰ ἀλήθεια. Εἶναι ἀλη-
θὲς ὅτι ἡ διατριβὴ αὕτη δὲν φαίνεται ὑπογε-
γραμμένη ἀπὸ ἄλλον τινα, καὶ οὔτε θέλει
βέβαια φανερωθῇ τοῦ συγγραφέως τὸ ὄνομα,
παρεκτὸς ὅταν ἐπ' αὐτῇ τοῦτ' ὡς μᾶς τὸ
ζητήσωσιν. Ὀλίγον δὲ μᾶς μέλλει ἀν' ὁ Κύρι-
ος Νέγρης ἐκλάδῃ ὅτι τὸ ἄρθρον τοῦτο ἔγινεν
ἀπὸ ἡμῶν· ἀρκεῖ μόνον νὰ εἰπῶμεν ὅτι ὁ
συνθέτης τοῦτο, ὡς σύμβουλος, καὶ ἐπομέ-
νως ἔχων τὰς πλέον οἰκείας μετὰ τοῦ ἀρχη-
γοῦ τῆς Διοικήσεως τούτων τῶν μερῶν σχέσεις,
γνωρίζων προσέτι καὶ τὰ πράγματα ὅχι με-
ὀλίγην ἀκριβείαν, ἔπρεπε βεβαίωτα νὰ γνω-
ρίξῃ ἰδιαίτερος, καὶ ὁποῖος εἶναι ὁ Κύρι-
ος Νέγρης.

Ἡ ἄλλη τοῦ Σεβαστοῦ Διευθυντοῦ παρατή-
ρησις εἶναι, ὅτι αἱ τοιαῦται διατριβαὶ ἐξά-
πτῃσι τὰ πάθη, καὶ προξενοῦν βλάβην με-
γάλην εἰς τὰ κοινὰ πράγματα· ὅς μᾶς συγ-
χωρηθῇ νὰ εἰπῶμεν περὶ τούτῃ, ὅτι φασγίαι
ὅταν δὲν ὑπάρχωσι (αἱ ὁποῖαι καὶ χωρεῖς τῶν

* Οἱ Ἕλληνες ἐν Γίνοι, καὶ ἰδίως ἕκαστος συμ-
παθὲς ἑτερογενῆς, ἀπείλουν νὰ ὑψώσῃ ἀναμφιβίλως
χεῖρας εὐχαριστήριους πρὸς Οὐρανὸν διὰ τὸ ὅτι ἐκαθα-
ρίσθη ἡδὴ ἡ Γῆ ἐξ ἐνὸς αἱματοσταναοῦς τέρατος, τὸ
ὅποιον εἰς τὸ ἀνάνθρωπον ὑποκείμενον τοῦ Ἀσουλαι-
μῶν τὴν ἐμόλυνε χρόνους ἀρκετοὺς διὰ τῶν φονικῶν
τοῦ πράξεων, καὶ μάλιστα εἰς Κασάνδραν καὶ Νάουσ-
σαν· ὁ ἡπρωδὴς αὗτος τοῦ τυράννου μας δήμιος, τοῦ
ὁποίου τὰς ἡμέρας δύναται ν' ἀριθμῇσιν τίς ἐπαριθ-
μῶν τὰς ἀθεμιτοῦργίας του, ἀρ' οὐ (χρόν' καὶ τῆς εἰς
Θεσσαλονίκην τριετοῦς σχεδὸν ἀναδεχθείσης σκληροκαρ-
δίας του) ἐπρωιδιάσθη εἰς ἀξιώματά καὶ β.θ.μοὺς ἐπι-
σημοῦς, ἔλαβεν ἡδὴ δι' ὅλης ἡμοῦ τὰς ἀντιμισθίας του
τὸν ῥηθέντα δικαιοῦστον καὶ ἐπονείδιστον θάνατον.

τοιούτων ἀρθρῶν, προξενούν πλέον ὀλέθρια ἀποτελέσματα), πᾶθῃ ποτὲ δὲν ἐξάπτονται· ἂν δὲ τοιαῦται φάτριαι ὑπάρχωσι, τοῦτο σφάλμα ἐδικόν μας δὲν εἶναι, πλὴν αὐται δὲν θέλουν μᾶς ἐμποδίσαι καὶ νὰ λέγωμεν τὴν ἀλήθειαν. Ὁ Κύριος Νέγρης μὲ ὅλον τοῦτο εἶναι ἐν καταστάσει νὰ δικαιολογηθῇ περὶ τούτου· ἡμεῖς δὲ δὲν θέλομεν ἀρνηθῇ τὴν καταχώρησιν τῆς διατριβῆς ταύτης εἰς τὰ Χρονικά μας. Κατεχωρήσαμεν, λέγουν, εἰς τὴν ἐφημερίδα μας διατριβὴν κατ' αὐτοῦ· ἃς ἀπολογηθῇ καὶ ὁ Κύριος Νέγρης, ἂν ἀγαπᾷ.

Εἰς τῶν Ἑλληνικῶν Χρονικῶν τὴν προκείμενην ὑπεσχέθημεν νὰ μὴν ἀνακινῶμεν τῶν ξένων αὐτῶν τὴν πολιτικὴν. Ἐνθυμούμεθα καλῶς καὶ δὲν ἀληθισμονήσαμεν ὅποια ἐπακόλουθα ὑπέφερε τοῦτο αὐτὸ τῆς ἐφημερίδος μας τὸ φύλλον, ἐξ αἰτίας ἄρθρου τινὸς μὴν ἀντικειμένῳ ποσῶς εἰς τὸ σύστημά μας τοῦτο. ἀλλὰ δὲν ἠμποροῦμεν προσέτι νὰ ἐννοήσωμεν πῶς, τὸ εἰς τὰ Χρονικά μας καταχωρηθέν ἄρθρον τοῦ Constitutionnel (καὶ τοῦτο νομίζομεν, ὅτι ἐννοεῖ ὁ Σεβαστὸς Διευθυντής) δὲν θέλει προξενήσει οὐδεμίαν εἰς τοὺς συμπατριώτας ὠφέλειαν, ἐν ᾧ φαίνονται ἐξωγραφισμέναι τοσαῦται ἄλλαι νόμιμοι ἐπαναστάσεις, αἱ ὁποῖαι ἔγιναν εἰς τὸν Κόσμον, καὶ τόσοι μεγάλοι ἄνδρες, οἱ ὅποιοι τὰς διεύθυναν; Ἐὰν θέλωμεν νὰ ἀποκαταστήσωμεν τὴν Ἑλλάδα ὅχι τὸπον βάρβαρον, ἐν ᾧ τὰ πάντα νὰ ἦναι εἰς ἄγνοίαν, ἀλλ' ὅτι λογῆς ὑπῆρχε πρὸ τοσούτων αἰῶνων, καὶ ὅτι λογῆς ὑπᾶρχεν τὴν σήμερον τὰ ἐξευγενισμένα τῆς Εὐρώπης ἔθνη, πρέπει φυσικᾶ νὰ κοινοποιῶμεν εἰς τὰ τέκνα της ὅλα ὅσα πρέπει, καὶ ἠμποροῦν νὰ μάθωσι. Πρέπει δὲ νὰ κάμνωμεν αὐτὸ κατὰ χρέος, καὶ χωρὶς ποτὲ νὰ φοβώμεθα, ὅτι τὰ ξένα ἔθνη θέλουν ἐπιχειρησθῇ διὰ τοῦτο νὰ μᾶς βλάψωσιν.

Ἄλλ' Ἰδοὺ ἡ ὥρα διὰ νὰ ἐρωτήσωμεν τὸν δικαιοτάτον τῆς Ἑλλάδος κριτὴν, τὸ Κοινόν, ἐὰν θέλῃ νὰ τοῦ πρῶτωμεν τὴν ἀλήθειαν, ἢ ὅχι· ἐὰν θέλῃ νὰ τὴν πρῶτωμεν, ἢ ἐλευθερίαν μας τότε, τῇ ὁποίᾳ τὸσον

ἀκριβῶς ἀγοράσαμεν, δὲν θέλει εἶναι ἄλλο τι, παρὰ μόνον φάντασμα· καὶ ἀνθρώποι, με φαντασιώδῃ τῆς γενέσεώς των προνόμια θέλουν εὐρίσκει τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐνεργῶσιν, ὅσα θέλουν, καὶ νὰ φέρονται, ὅπως τοὺς ἀρέσει, χωρὶς ποτὲ ἢ συνειδητῆς των νὰ φοβῆται τοῦ Κοινοῦ τὴν φωνήν· ἐὰν δὲ πάλιν θέλῃ τὸ Κοινόν νὰ τοῦ φανερώσωμεν τὴν ἀλήθειαν, τοῦ ὑποσχομένου ὅτι θέλομεν τοῦ τὴν ξεσκεπάζει ἀπόδωξ, καὶ πολεμοῦντες ἐναντίον ὅλων τῶν παθῶν καὶ πάσης φαρτρίας, νὰ φρονῶμεν καὶ νὰ λέγωμεν πάντοτε, ὡς ὁ Κάτων.

„Ἐπαναλαμβάνω ὅτι ἡ Καρχηδὼν πρέπει, ἀφεύκτως νὰ καταστραφῇ. *)

ΠΡΟΚΗΡΤΞΙΣ.

Ὁ Κύριος λοχαγὸς Βίττης Αὐγυστος Ἰωσήφ ἐκ Βραβιέλλων, ὅστις εἶχε χρηματίσει παρὰ τῷ Λόρδῳ Βύρυνι ὀφθικιῶδες εἰς τὸ τάγμα τῶν ἐνζωέων, εἰς τὸ σῶμα τῶν Προκρίτων ἀξιωματικῶν, καὶ εἰς τὸν λόχον τῶν Πυροβολιστῶν, εἰδοποιεῖ τοὺς κυρίως φιλιχογράφους ὅτι ἀνέλαβε νὰ ἐκδώσῃ εἰς φῶς με ὑποσημειώσεις ἱστορικὰς τὰς λιθογραφίας, ἰχνογραφίας (dessains) ὅλων τῶν ἀξιολόγων κατασκευμάτων τῶν Ἑλληνικῶν Ἠρώων, ὡς καὶ ὅλας τὰς τοποθεσίας (paysages) καὶ ἄλλα ἀντικείμενα ἄξια τῆς προσοχῆς τῶν ὑπερασπιστῶν τῶν αἰσίων τεχνῶν.

Ἐκάστην τριμηνίαν θέλει ἐκδίδει ἓνα τετράδιον περιέχον 35 εἰκονογραφίας (tableaux)· 24 τοποθεσίας, 6 παραστάσεις μαχῶν, 3 εἰς θάλασσαν συμβεβηκτά, 2 στολὰς τῶν κατοίκων τῶν διαφόρων μερῶν τῆς Ἑλλάδος.

Ὅλων τούτων ὡς καὶ τῶν ἱστορικῶν ὑποσημειώσεων ἡ ἀλήθεια θέλει ἐπικυρωθῇ ἀπὸ τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἐταιρείας τῶν ξένων.

Τὰ ὀνόματα τῶν διαφόρων τοποθεσιῶν, σχεδιασμάτων θέλουν ἐκδοθῇ εἰς τὸ ἀκόλουθον φύλλον, ὡς καὶ ἡ τιμὴ τῆς συνδρομῆς καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἐπιφορτισμένων τὴν παραλαβὴν τῆς εἰς τοὺς ξένους τόπως.

*) Praetereo Carthaginem delendam esse censeo.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Αρ. 39

Τιμητήσι τάλ. Ἰσπανικὰ ἔξ, προπληρωτέα
κατὰ τριμηνίαν. Ἐκδίδεται δις τῆς ἐβδομάδος.

Τὰ πλείω ὀφείλῃ, τοῖς πλείοσι.
Φραγκλῖνος

Μεσολόγγιον τῇ 14 Μαΐου 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἀπὸ γράμμα τοῦ Στρατηγοῦ Δήμου Σκαλ-
τζᾶ, σημειωμένον 8 Μαΐου ἀπὸ Λοιδωζίκι, ἔ-
χομεν τὰς ἐξῆς εἰδήσεις περὶ τῶν κινήματων
τοῦ ἐχθροῦ εἰς Θεσσαλίαν.

Οἱ ἐχθροὶ, οἱ ὁποῖοι ἐσυνάζοντο εἰς Ζητού-
νι ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ Μπερκόττζαλη Ἰσοῦφ
πασᾶ, καὶ τοῦ κεχαγιᾶ τοῦ Δερβίς πασᾶ,
βαλὴ τῇ, Ῥούμελης, εἶναι ἔω; τῇ; σήμερον
ὑπὲρ τὰς 10 χιλιάδας· ἡ ἀπόστασις των εἶναι
νὰ ἐκστρατεύσῃ εἰς Σάλωνα καὶ Λοιδωζίκι.

Ὁ Στρατηγὸς Σκαλτζᾶ; θεοχρύνει, ὅτι
ὅλοι οἱ κάτοικοι τοῦ Λοιδωζίκι καὶ τῶν πέριξ
μερῶν ὠρκίσθησαν ἀμεταθέτως νὰ διαυθεντεύ-
σῃ ἐναντίον τῶν βαρβάρων τὰ σύνορά των, ἔω;
τὴν τελευταίαν ῥαυίδα τοῦ αἵματός των· ἂν καὶ
ἐλιγώτατοι τὸν ἀριθμὸν, ἡ προθυμία των ὅμως
εἰς τὸ νὰ διαυθεντεύσῃ τὴν πατρίδα των εἶναι
ἀπερίγραπτος· μὴ ὅλον τοῦτο τὰ μέλη ἐκεῖνα
χρειάζονται βοήθειαν, καθὼς καὶ ὁ ἴδιος αὐ-
τὸς Στρατηγός, ὡς πληροφροῦν μεθα, ἀναδέ-
ρει πρὸς τὸν Σέδαστὸν Γενικὸν Διευθυντὴν,
καὶ τὸν παρακαλεῖ νὰ τὸν προφθάσῃ μὲ κανὲν
δυνατὸν στρατιωτικὸν σῶμα.

Ἐλάσαμεν μίαν ἐπιστολὴν ἀπὸ τὸν κύριον
Γ. Σισίνην, τὸν λεγόμενον ἀφέντην τῆς Γαστού-
νης, εἰς τὴν ὁποίαν βλέπομεν νὰ παραπονή-
ται διὰ τὴν κατάστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν εὐ-
ρίσκεται.

Εἰμεθα καὶ ἡμεῖς τῆς αὐτῆς μετὰ τοῦ κυρίου
Σισίνης γνώμης, ὅτι ἂν ὁ ἐχθρὸς ἐξασιάσῃ τὴν

Γαστούνην, ἡ Ἑλλὰς χάνει μίαν τῶν σημαν-
τικωτέρων ἐπαρχιῶν τῆς· πολλὸ ἐπεθυμούσα-
μεν ὅμως νὰ μᾶ; εἴπῃ αὐτὸς ὁ ἀνθρῶπος,
διατὶ νὰ μὴ φυλάττῃ καλὰ, καὶ ὅσον ἡμπο-
ρεῖ αὐτὴν τὴν ἐπαρχίαν, διὰ νὰ μὴ τὴν πά-
ρωσιν οἱ Τούρκοι;

Τὸν βλέπομεν προσέτι νὰ παραπονήται,
διότι δὲν ἔχει χρήματα. Παράξενον πρᾶγμα!
Τρεῖς ὁλοκήρες χιόνες κατὰ σειρὰν ὁ κύριος
Σισίνης συνάξει τῇ Γαστούνης ὅλα τὰ πλού-
σια εἰσδήματα. Στρατόπεδον ποτὲ δὲν ἐσύ-
σθητε, στρατεύματα ποτὲ δὲν ἐπληρώσετε, καὶ
παραπονεῖται ὅτι δὲν ἔχει χρήματα· ἀλλ'
εἶναι πιθανὸν τὰ ὅσα χρήματα, καὶ πάρα πολ-
λά ἄλλα πολύτιμα πράγματα, τὰ ὁποῖα ἐστεί-
λεν εἰς Ζάκυνθον, νὰ τοῦ τὰ ἐπῆραν ἴσως,
ἢ καὶ νὰ τὰ ἐξόδευσεν μὲ κανένα τρόπον ἄ-
γνωστον.

Εἰς τὴν ἐπιτολήν τε λέγει, ὅτι ἂν ἐπυ-
λοῦσεν τὸν μεκατᾶν τε, ἢ ἂν ἐδίδεν εἰς
ἐνέχυρον τὴν ἐπαρχίαν τὴν ἠθέλου ἴσως ἐ-
ξοικονομῆται τοῖς μισθοῖς τῶν στρατευμάτων.
Ἀκατανόητον πρᾶγμα εἶναι πῶς ὁ κύριος Σισί-
νης τολμᾷ νὰ μεταχειρίζεται παρομοίᾳ, λέ-
ξεις, λέγων νὰ πωλήσῃ ἢ νὰ βίλῃ εἰς ἐνέ-
χυρον πράγματα, εἰς τὰ ὁποῖα δὲν ἔχει τὸ
παραμικρὸν δικαίωμα. Πῶς γίνεται, ἐν ᾧ τὰ
περισσότερα κτήματα τῆς Γαστούνης εἶναι ἐ-
θνικὰ, νὰ τὰ τρεῖς καὶ νὰ τὰ ἀπολαμῶναι
ἓνας μόνος ἀνθρῶπος· αὐτὸς φαίνεται ὅτι κο-
λακεύεται μὲ τὸν συγκαταμένου τοῦ ἀφέντη τί-
τλου τε, καὶ θέλει μὲ τὰ σωστά τε νὰ γέ-
νη Ἀφέντης Τούρκος· δόξα σοι ὁ Θεὸς ὅμως ὅπου

οὐ Γαστριῶται, χωρὶς νὰ ὑπακούσωσιν, εἰς τὰ ὅποια αὐτοὶ τοὺς ὑποχρεώνει παρὰ νόμα δοσίματα γνωρίζον τὰ δικαιώματά των, καὶ ἐνεργοῦν τὰ ἀνήκοντα ἀφ' ἑαυτοῦ των, χωρὶς καὶ νὰ ἐρωτήσωσι τὸν Ἀφύπτην τῆς Γαστῦνης, ὁποῖος, ὅταν μόνον τὸν ἀρέσῃ, θέλει νὰ γνωρίξῃ νόμους καὶ Διοίκησιν.

Ἀποχαιρετισμὸς τοῦ Συνταγματάρχου Στανχώπ πρὸς τὸ Πανελλήνιον.

Ἕλληνες.

Ὁ Βασιλεὺς, ὁ Κύριός μου μ' ἐπρόσταξε ν' ἀναχωρήσω παρευθὺς διὰ Ἀγγλίαν. Ὑπακούω εἰς τοῦ Βασιλέως μου τὴν προσταγὴν, ἀλλὰ ἡ φιλία ἐπιζητεῖ μερικὸν λόγον πρὸς τοῦ νὰ σᾶς δώσω τοὺς ὑστερινούς χαιρετισμούς.

Οἱ Μεγάλοι σας Προπάτορες, ἐξ αἰτίας τῶν ζηλοτυπιῶν καὶ διχοστασιῶν, τὰς ὁποίας εἶχον ἀναμεταξύ των, ἔχασαν τὴν ἐλευθερίαν των. Αἱ γενεαὶ τῶν μεταγενεστέρων ἐθεώρησαν τὴν δόξαν των μὲ ἡδονὴν, καὶ ἔκλαυσαν τὴν πτώσιν των. Ἡ Εὐρώπη καὶ Ἀμερικὴ εὐεργετήθησαν ἀπὸ τὰ φῶτά των, ἐνῶ οἱ ἀτυχεῖς αὐτῶν ἀπέγονοι ἐκαταδικάσθησαν νὰ ἀπεράσθω τὰς ἡμέρας των εἰς τὴν δουλείαν καὶ τὴν ἀθλιότητα. Τέλος πάντων ἀφοῦ ἔφθασαν αὐτοὶ εἰς τὸν πλέον ὑψηλὸν βαθμὸν τῆς δυστυχίας, ἔκαμαν ἕνα ἔνδοξον πῆδημα, ἔλυσαν τὰς ἀλύσιμους, καὶ εἶναι ἐλεύθεροι!

Ἀπὸ τὴν πείραν λοιπὸν καὶ ἀπὸ τὰ πολυχρόνια πάθη γνωρίζετε τὰ κακὰ ὅσα ἀπὸ τὴν διχόνοιαν προέρχονται, καὶ θέλετε καὶ πάλιν ὦ Ἕλληνες! ἀπόγονοι τῶν Θεμιστοκλέων καὶ τῶν Μιλτιάδων, νὰ καταδυσθῇτε εἰς ἕνα πέλαγος κινδύνων!

Ἡ Κοινὴ ζήτησίς σας εἶναι διὰ χρήματα· τὰ χρήματα, λέγετε, θέλει σᾶς ἀσφαλίσῃ τὴν νίκην καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν. Διατὶ λοιπὸν οἱ πρόγονοί σας ἔτρεψαν τοὺς Πέρσας εἰς φυγὴν, καὶ σεῖς οἱ ἴδιοι τοὺς Τούρκους, οἵτινες ἦσαν τόσοι πλούσιοι καὶ ἀνώτεροι τὸν ἀριθμὸν; Διότι οὗτοι ἦσαν διεφθαρμένοι ἀπὸ τὴν τρυφὴν καὶ τὸν δεσποτισμὸν, ἐνῶ οἱ Ἕλληνες ἦσαν πτωχοὶ καὶ ἐλεύθεροι.

Ψευδὲς εἶναι λοιπὸν τὸ νὰ λέγῃ τις ὅτι ὁ χροστὸς καὶ ὁ σίδηρος εἶναι τὰ νεῦρα τοῦ πολέμου· ταῦτα εἶναι μόνον μέσα βοηθητικά. Τὰ νεῦρα τοῦ πολέμου εἶναι καρδιά, ἀνδρεία, ὁ δηγούμενος ἀπὸ ἡγεμόνας σοφούς, καὶ ἀπὸ ἐναρέτας παρυστάτας ἐνὸς ἔθνους ἐλευθέρου. Εἰσπώθησαν πολλὰ δικαίως ἐναντίον εἰς τὰς στάσεις. Διὰ στάσεις ἐγὼ δὲν ἐννοῶ τὸ διοικητικὸν μέρος, ἢ τὸ παρεκτὸς τῆς Διοικήσεως, ἀλλὰ κάθε κόμμα τὸ ὁποῖον ἀποδιέπει εἰς τὸ ἴδιον κέρδος πρὸς ζημίαν τοῦ λαοῦ.

Οὗτοι εἶναι οἱ προδότες οἱ ὁποῖοι θέλουν ἕνα Βασιλεῖα ξένον, ὅστις διὰ νὰ ἐξωπλίσῃ τὸν λαόν, νὰ ἀφανίσῃ τοὺς στρατηγοὺς, νὰ κρατῇ εἰς φόβον τὸ ἔθνος, καὶ νὰ διατηρῇ εἰς τοῦτο τὴν ἀδικίαν τὴν ἐξουσίαν, πρέπει νὰ ᾔῃ ἕνας τύραννος. Καὶ οὗτοι ἀκόμη εἶναι οἱ προεστώτες καὶ οἱ στρατηγοὶ οἱ ὁποῖοι καταδυναστεύον καὶ γυμνῶν διὰ νὰ ἐκπληρώσωσι τὴν φιλαργυρίαν των, τὰ πάθη των καὶ τὴν ὑπερηφάνειάν των. Ὁ τρόπος διὰ νὰ ἀπελπισθῶσιν οἱ προδότες εἶναι νὰ καθυποτάξῃ τις τοὺς ἀρπαγὰς, καὶ νὰ ὁργανίσῃ σιταίαν· νὰ δώσῃ δύναμιν εἰς τὸν λαόν, ὅστις εἶναι ἐνέρητος καὶ ἄξιός νὰ μὲνῃ ἐλεύθερος, καὶ νὰ δώσῃ αἶψαν εἰς τοὺς παρυστάτας τῆς, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἀναγκασμένοι ἕως τῶρα νὰ κρύπτονται εἰς τὸ σκότος τῆς εὐφυΐαντων καὶ πτριωτισμὸν, ἐξ αἰτίας μάλιστα ὅπως αἱ ἐξετάσεις των καὶ σκέψεις δὲ ἐγείναν ποτὲ δημόσιαι.

Ζάκυνθος 17 Μαΐου 1824.

Εἰμαί, καὶ θέλει εἶμαι ἐνόςω εἰσθε ἐλεύθεροι

Εὐλαδίστο. Δούλος σας

Λ. Στανχώπ.

Ἐπιστολὴ τοῦ ἰδίου Σ. Λ. Στ. πρὸς τὸν Στῆ. Κωνσταντῖνον Μπότζαρη.

Κύριε,

Ζάκυνθος 14 Μαΐου 1824

Ὁ Βενθὰμ ὁ σοφώτατος τῶν νομικῶν καὶ ὁ μεγαλήτερος ἀφ' ὅλης τοῦς εὐεργέτας τοῦ Δημοσίου, μὲ ἐπεφόρτισε νὰ πέμψω εἰς Ἀγγλίαν, διὰ νὰ παιδευθῇ μὲ ἐξοδά τῃ, τὸν υἱὸν ἐκεῖ.

« τοῦ Ἑλληνος, ὅστις ἐπρόσφερε τὰς πλέον ὠφελίμους ἐκδηλεύσεις εἰς τὸν περὶ ἐλευθερίας σας ἀγῶνα. Διὰ τοῦτο σὰς ἐπικαλῶ εἰς τὸ μέγαλον τι ὄνομα νὰ πέμψετε πρὸς τὸν φίλον τῆς Ἑλλάδος τὸν υἱὸν τοῦ Μάρκου Μπότζαρη. Ταῦτα καὶ μένω.

Πρὸς τὸν Στρατηγὸν Κύριον Κωνσταντῖνον Μπότζαρη.

Δουλὸς σας.

Λ. Στανχόπ.

Ἐπιστολὴ τοῦ ἰδίου Συναγ. Στανχόπ πρὸς τὴν Φιλόμυσον Ἑταιρείαν τῶν Ἀθηνῶν.

Κύριοι.

Ζάκυνθος 14 Μαΐου 1824.

Ἐξ ὀνόματος τῆς Φιλελληνικῆς ἑταιρείας τῆς Ἀγγλίας παρακαλῶ τὴν Φιλόμυσον ἑταιρείαν τῶν Ἀθηνῶν νὰ πέμψῃ εἰς Λονδίνον κἀνένα νέον ἑτάροισιν καὶ εὐφύεστατον διὰ νὰ παιδευθῇ μετὰ τῆς εἰς τῆς παιδείας τὸ ἐντελέστερον σύστημα. Οὗτος, ὅταν ἐπιστρέψῃ εἰς Ἑλλάδα, θάλει εἶσθαι ἀρκετὸς νὰ συστήσῃ σχολία ἐπάνω εἰς ἀρχαῖς ὁμοίας.

Ταῦτα καὶ μένω.

Δουλὸς σας.

Λ. Στανχόπ.

Ἀποσπασμα ἐπιστολῆς *) τοῦ Γησοῦφ-πασᾶ πρὸς τοὺς Κατιδες, Μωβτιδες, Γκιζταραγάδες, Μπέιδες, Ἀγάδες, καὶ ἐν γένει εἰς ὅλους τοὺς κατοικοῦντας τὸ φρούριον τῆς Κορώνης.

Ἐλαβον τὴν ἐπιστολήν σας, ὁμοῦ καὶ ἐκείνην τῶν Μοθωναίων, εἰς τὰς ὁποίας εὐχαρίστως ἀνέγνωσα τὴν νίκην σας κατὰ τῶν ἀπίστων, οἵτινες δι' ἐφόδον εἶχον ἤδη ἐξησιάσει ἐν Κανονοστάσιον καὶ μίαν ὀχυρὰν οἰκίαν τοῦ φρουρίου σας· ἀλλὰ τοὺς ὁποίους ἐσκορπίσατε τέλος πάντων ἀπὸ τὰς θέσεις των, φρονέουσιν

*) Ἐπιάσαμεν τὴν ἐπιστολήν ταύτην, ὁμοῦ καὶ ἄλλην μίαν πρὸς τοὺς ἐν τῇ Μοθώνῃ, τὰ αὐτὰ σχεδὸν ἐμπεριέχουσιν, εἰς πλοιάριον Ἰωνικόν, τὸ ὁποῖον ἀναχωρήσαν ἀπὸ τὰ Καστέλλια τῆς Πελοποννήσου ἐπὶ γαίαν διὰ τὴν Κορώνην.

τες ὅχι ὀλίγους, καὶ τοὺς λοιποὺς ἀναγκάσαντες μετ' ἐμείστην κατασχύνῃ των νὰ ἀναχωρήσωσιν. Ἴδον προσέτι νὰ με γράφετε ὅτι ἔχετε φόβον; βλέποντες τοὺς ἀπίστους αὐτοὺς, νὰ συνάξωνται εἰς Καλαμάταν, καὶ νὰ ἐτοιμάζωνται πάλιν νὰ σὰς κτυπήσωσιν, ἔχοντες μετ' ἐαυτῶν βόμβαις, ἐμπειροῦς πυροβολιστὰς, καὶ ὕλας κανστικὰς, καὶ ὅτι διὰ νὰ ἀντισταθῇτε εἰς τὰς νέας αὐτὰς δυνάμεις των, εἶναι ἀνάγκη νὰ σὰς στείλω μετὰ τὰ ἐδῶ εὐρισκόμενα πολεμικὰ πλοία, μας τριακοσίων ἢ τετρακοσίων ἀνδρῶν βοήθειαν, καὶ διαφόρους ἄλλας, ἐκτὸς ψωμῆν, τροφὰς, ἀπὸ τὰς ὁποίας δοκιμάζεστε γενικῶς ἄκρην ἑλλειψιν· μία τοιαύτη βοήθεια νὰ διδεται εἰς ἄνδρας ὅτι λογῆς εἴσθε σεῖς, εἶναι ἀναμφισβόλως ἰερόν καὶ ἀπαραίτητον ἐκάστη Μησθλμάνη χρέος· εἶναι δὲ παρόμοιον μετὰ τὸ ὁποῖον κάθε Τοῦρκος εὐλαβῆς ἔχει χρέος νὰ κάμνῃ πεντάκις τῆς ἡμέρας τὴν πρὸς τὸν Μηάμεθ προσευχήν τὴν ὥστε δὲν μένει οὐδεμία ἀμφισβολία, ὅτι προθύμως ἤθελον σὰς ἐξαποστείλῃ πᾶν ὅτι με ζητεῖτε, ἂν τὰ ἐδῶ εὐρισκόμενα κατὰδίμας δὲν ἤθελον ἀναχωρήσει πρὸς δύο ἡμερῶν, διὰ νὰ ὑπάγωσιν εἰς προὔπαντησιν τοῦ ἀπὸ Αἰγύπτου ἐρχομένου στόλου μας· μέναιτε μὲ ὅλον τοῦτο ἡσυχία διότι οἱ ἀπίστοι ὅχι μόνον δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ σὰς πολεμήσωσιν, ἀλλ' εὐρίσκονται μάλιστα εἰς ἀμηχανίαν πού νὰ καταφύγωσι διὰ νὰ διασωθῶσιν.

Ἀλλὰ διὰ νὰ πληροφρονηθῇτε καλῆτερον περὶ τῶν λεγομένων μου, μάθετε ὅτι ὁ Ἱμπραϊμ-πασᾶς, υἱὸς τοῦ Πασᾶ τῆς Αἰγύπτου, ψηφισθεὶς ἀρχηγὸς τοῦ Αἰγυπτιακοῦ στόλου, καὶ διοικητῆς τῆς Πελοποννήσου, ἔρχεται μετ' οὐ πολὺ ἐνταῦθα, φέγων εἰς διακόσια φορτηγὰ πλοία πενήτην χιλιάδας ἐκλεκτὸν στράτευμα, μετὰ ἀκαταμέτρητα πολεμικὰ καὶ τρόφιμα ἐφόδια, καὶ ὅτι ὁ Αἰγυπτιακὸς στόλος, ἐνδυναμωθείς καὶ μετὰ ἄλλα δώδεκα πολεμικὰ πλοία, σταλθέντα ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως, μέλλει νὰ συντροφεύσῃ ὅλας αὐτὰς τὰς δυνάμεις ἕως εἰς τὸν Μωρέαν. Ἐὰς σὰς ἦναι προσέτι γνωστὸν ὅτι ὁ Δρεβίς-πασᾶς, ἔχων ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν

αυτὴ τὸν Μπεκίγ-πασα, Ὁμέγ-πασα καὶ πολλοὺς ἄλλους περιφήμους ἀρχηγούς θέλει ἐκστρατεύσει κατὰ τῶν Σαλώνων καὶ Λοιδωρικῆ· ὁ δὲ περιφήμος Σκόδρα-πασας θέλει μεταχειρισθῇ ὅλας τὴς δυνάμεις διὰ νὰ καθυποτάξῃ τὸ Μεσολόγγι καὶ Ἀνατολικὸν· καὶ εἰς διάστημα δέκα ἢ δέκα-πέντε ἡμερῶν ὅλοι αὐταὶ αἱ δυνάμεις καὶ μεγάλαὶ προπαρασκευαὶ θέλονται βαλθῇ εἰς κίνησιν. Στοχασθῆτε λοιπὸν ἂν οἱ ἄπιστοι, κὰν τὸ φαντάζονται; νὰ κτυπήσῃ τὴν Κορώνην, ἐν ᾧ κινδυνεύει ἡ ἰδιότης ὑπαρχεῖς.

Μεῖνατε λοιπὸν σταθεροὶ καὶ ἀκλόνητοι.

Τῇ 19 τῆς Σελήνης τοῦ Ῥαμαζῶν.

Ὁ Γιωσούφ-πασας ἀποβλέπει μὲ τὴν γαφῆν τὴ ταύτην εἰς τὸ νὰ ἐνθάρρυνῃ τοὺς Τούρκους τῆς Κορώνης· ἃς παρατηρήσωμεν μὲ ὅλον τοῦτο ὅτι οἱ ἐχθροὶ μας ἐτοιμάζονται ὁλονένα διὰ νὰ μᾶς πολεμήσωσι, μὲ ὅλον ὅτι δὲν εἶναι ἀμφισβητία ὅτι οἱ Ἕλληνες ἀντὶ νὰ ἀδιαφορῶσι περὶ τῶν ἐχθρικῶν τούτων ἐτοιμασιῶν, ἐπιθυμοῦν πάντοτε νὰ μετῶσι τὰς δυνάμεις ταν μὲ ἐκεῖνας τῶν Τούρκων· αἱ μέχρι τούδε πρόοδοι εἰς τοὺς πολέμους μας ἀρκετὰ μᾶς ἐνεθάρρυναν διὰ νὰ μὴν φοδῶμεθα τοιαύτας δυνάμεις, μὲ τὰς, ὁποίας ἡ Πόρτα μᾶς φοδερίζει.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐνωμ. Ἐπερχ. τῆς Ἀμερικῆς τῇ 17 Φεβρ. 1284.

• Εἰς κάθε μέρος τῶν ἐπαρχιῶν μας ἤρχισαν νὰ γίνωνται διάφοραι ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων συνεισφοραὶ· νέοι τινὲς πλούσιοι εἰς τὴν νεάν Τόρκαν διακόπτοντες μέρος ἀπὸ τὰ ὁποῖα οἱ συγγενεῖς τῶν ἔστειλον εἰς αὐτοὺς πρὸς διασκέδασίντων ἔξοδα, κατέβαλον 750 Ἰσπανικὰ τάλ. ἕνας κανονιστὴς (fabricant des canons) ἐπρόσφερον ἐν κανόνι 42 λιτζόν, ὁπλισμένον μὲ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα· ἕνας γέρον, ὅστις ἐστρατήγει εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἐπαναστάσεως συνεισέφερε καὶ οὗτος 2000 ἄγα γῆς· ὅλα δὲ τὰ κοινὰ γαρεῖα εἰς Βοστὸν κρατοῦν ἀνοι-

κτὸν τὸν κατάλογον τῶν ὀνομάτων τῶν συνδεδεμένων, ὁμοίως δὲ καὶ ὅλοι τῶν ἐνοργιῶν οἱ ἐφημέριοι.

Ὁ Κύριος Οὐδέεστες, εἰς τῶν σημαντικῶν τέρων μελῶν τοῦ Συνεδρίου τῆς ἐπιστάσεως Μασαχουσέτης, ἥτις προτεύσαντες εἶχον τὴν Βοστὸν, ἐπρόβαλεν εἰς τὴν Συνέλευσιν καλῶς ἡμπορεῖ ὁ καθείς νὰ τὸ παρατηρήσῃ καὶ εἰς τὰς κοινὰς ἐφημερίδας) νὰ σταλθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπίσημος τῶν Ἀμερικανῶν Τοσοτρηγῆς διὰ νὰ ἀνοιχθῶσιν αἱ μεταξὺ τῶν δύο τούτων Δημοκρατιῶν σχέσεις, καθ' ὃν τρόπον εἶχε γίνῃ καὶ μετὰ τῆς Μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς· ἀλλὰ μὲ ὅλον ὅτι ὁ ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων ἐνθουσιασμός εἶναι γενικὸς, βλέποντες ὅμως ὅτι αἱ Ἐνωμέναι ἐπαρχίαι δὲν θέλουν ὑποφέρει νὰ ἀνακατωθῇ ἄλλη τις δύναμις εἰς τῆς Μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς τὰ πράγματα, καθὼς πᾶς τις ἐναργῶς βλέπει τοῦτο εἰς τὴν προκλήρυσιν τοῦ Προέδρου τῶν, δὲν ἐνεκρίναντες νὰ ἀνοίξωμεν εἰς μίαν ἐπαρχίαν τῆς Εὐρώπης μεσιτείας, διὰ τὰς ὁποίας ἠθελάμεν κατηγορηθῇ, ὅτι σκοπεύομεν τάχα νὰ προσαρμόσωμεν εἰς ὅλον τὸν κόσμον τῆς Διοικήσεώς μας τὸ σύστημα, καὶ νὰ ὑποπείσωμεν τέλος εἰς ἐμπειροδύματα ἀνάγκεια διὰ τὰ συμβέροντά μας, καὶ οὐδεμίαν ὠφελείαν· προὔθενά διὰ τοὺς Ἕλληνας. Ἐν τοσούτῳ ὅλα τὰ μέλη τῆς Συνελεύσεως ἐγνώρισαν ὅτι τὸ πρόβλημα τοῦ Κυρίου Οὐδέεστες ἦτο πολλὰ δίκαιον, καὶ ἐπῆνεσαν τὰ εὐγενῆ τοῦ ἀνδρὸς αἰσθήματα.

Οἱ Ἕλληνες ἃς ἦναι βεβαίον ὅτι κάθε Ἀμερικανὸς τρέφει τὸν πλεονέκτημα ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων ζῆλον. Πρῶτος θέλουν εὐγεῖ τοὺς Ἀμερικανούς, οἱ ὁποῖοι θέλουν ἀναγνωρίσει τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν, καθὼς τὰ αὐτοὶ εἶναι οἱ πρῶτοι, οἵτινες καὶ ἀπεσώρως τοῦ Προέδρου τῶν, δημοσίως κηρύττει τὴν ἰεράν τῶν Ἑλλήνων ὑπόθεσιν. Τὰ πλεῖστά μας θέλουν εἰσελθεῖ εἰς τοὺς λιμένας τῶν. Ὅλοι δὲ καιρὸς θέλει ἀπεράσει καὶ ἡλόμεν συνδεθῇ μὲ συμβέροντα, ἐν ᾧ τῶρα δὲν ἔχομεν δι' αὐτοὺς εἰμὴ μόνον συμπάθειαν.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Αρ. 40

Τιμη ἐτησίαι τὰ λ. Ἰσπανικὰ ἔξ, περιπληρωτέα
κατὰ τρίμηνα. Ἐκδίδεται δις τῆς ἐβδομάδος.

Τὰ πλείω ὀφείλῃ, τοῖς πλείοσι.
Φραγκλῖνος

Μεσολόγγιον τῇ 17 Μαΐου 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Βαλτιμόριον τῆς Ἀμερικῆς τὴν 17 Φεβρ. 1824.

Ὁ Ἑλληνικὸς χορὸς.

Μεταξὺ τῶν παρευρηθέντων εἰς τὴν ἐν Βαλτιμορίῳ Ἑλληνικὸν χορὸν, εἰς εἶναι καὶ ὁ Στρατηγὸς Δεδεῶ, ὁ ἐκ τῆς Κολομβίας, καὶ ὁ Κύριος Μερλτ, υἱὸς τοῦ ἐσχάτου Βασιλέως τῆς Νεαπόλεως.

Ἐλθόντων τῶν εἰς τὴν πρῶτον αἰθυσαν (κάμεραν), ἔβλεπε παρεῖν ἕνα Μεγαλοπρεπεῖ Στανζὸν τῆς Ανατολικῆς Εὐρασιας, ἐστημιπτιζέον ἀπὸ διαδοχῆ βῆμα, καὶ ἰστάμενον ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Δυτικῆς τῆς αἰθούσης μέσης. Ὁλόρυα εἰς τὸν Στανζὸν ἦσαν περιγεγραμμένοι οἱ ἐνδόξοι τοῦ Κωνσταντίνου λόγοι "Εν τούτῳ τῷ σημείῳ νύκα !", Ἀντικυ τοῦ Στανζὸν ἐστῆκε καὶ μαξιμάρινον ὑποστήριγμα ὁ Ἀνδρῆς τοῦ Μότσερο, τοῦ Ἡρώς τῆς Ἑλλάδος, ὁ ὁποῖος ἐσχάτως πολέμῳ ἐν σῶμα Ὁθωμανῶν, ἐνδόξως ἐφρονέυθη. Ὁλόρυα εἰς τοῦ τοίχου ἦσαν γεγραμμένα τὰ λόγια τῶν παλαιῶν καὶ νέων Ἑλλήνων, οἵτινες διεφημίσθησαν διὰ τὰς πόδας τὴν Πατρίδα τῶν ἐκδουλεύσεις· ἐν δὲ τῷ μέσῳ τοῦ ἐδάφους ἐφαίνετο ἡ Λύρα τῆς Ἑλλάδος, καὶ περιγύρῳθεν ὡς ἐν κύκλῳ ἡ ἐπιγραφή αὐτῇ.

Τῇ 25 Ἀπριλλίου 1821 ἡμέρα τῆς διακηρύξεως τῆς Ἑλληνικῆς Ἀνεξαρτησίας.

Μετὰ τὰς ἐπτά ἡμέρας ὥρας, πρὶν εἰσεῖναι ὁ χορὸς ἀνοιχθῇ, ἐκάθισε πρὸς ἀριστερὰν

Νεωτέρας εἰδήσεις ἀπὸ Νεαπάτρων ἔχομεν, ὅτι οἱ εἰς Μαυρίαν εὐρισκόμενοι ἐχθροὶ οἱ πρῶτοι ὅπου ἦτον, καὶ οἱ ὕστεροι ὅπου ἦλθον μετὰ ἀρχηγὸν Ἀλβανὸν Μπαράχον δὲν ὑπερβαίνουν τοὺς πεντακοσίους· καὶ εἰς Ζητούνη εὐρίσκεται ὁ Σιλλιχτάρης τοῦ Δερβίς παρὰ μετὰ τρεῖς περὶ χιλιάδας, οἱ ὅποιοι ἦτον ἀποσπασμένοι εἰς τὰ χωρία ἐξ αἰτίας τῆς πύλης, ἡ ὁποία ἐπιπολάζει εἰς Ζητούνη καὶ Ἀλβανίαν.

Εἰς τὴν Ἀλβανίαν βεβαιῶσι πανταχόθεν, ὅτι ἀναψὲ μετὰ μεγάλην ὁρμὴν ὁ εὐρύλιος πόλεμος, καὶ κατ' ἐξοχὴν μετὰ τοῦ Ὀμέρ πασι καὶ Σιλλιχτάρη πόδα· λέγεται μάλιστα, ὅτι ἐπολέμησεν ὁ Ὀμέρ πασι μετὰ τὸν Σιλλιχτάρην καὶ ἐνίκηθ'· τὸ ὅποιον μὲθ' αὐτῆς Ἀμπάξης ἐκίνησε μετὰ ὅσας ἠδυνήθη ἀπὸ Ἰωάννινα πρὸς βοήθειάν τε.

Περὶ τοῦ Σκάνδρα καὶ οἱ ἴδιοι ἐχθροὶ διαφημίζουσιν, ὅτι δὲν ἔρχεται· καὶ ἂν ἔλθῃ, προσθήσεται, τίποτε δὲν θὰ κατορθώσῃ· μάλιστα δὲ δώσῃ περισσοτέραν τάλημν εἰς τοὺς Ἕλληνας, ἐπεὶ δὴ ἦλθε καὶ πέρυσιν, καὶ δὲν κατώρθωσε τίποτε.

Λέγεται ὅτι ὁ Ἰσμαὴλ πασιὰς Πλιάτας ἐμπαρκαρίσθη εἰς Θεσσαλονικὴν εἰς τὰ ἐχθρὰ καὶ παραδία, καὶ ὥς πενήντα ἐξ αὐτῶν εὐρίσκονται ἀραμμένα εἰς Σηλίδαν, καὶ ἐπαπειλοῦσι τὴν Εὐρώπην, ἡ ὁποία εὐρίσκεται τῶντις εἰς κίνδυνον.

τοῦ ἀνδριάντος ὁ Κύριος Κάρολος Καροτὸν, ἀ-
νὴρ ὀγδοήκοντα ἐξ ἑτῶν, καὶ ὁ μόνος εἰσέτι ζῶν
ἐκ τῶν τριῶν ἐπισήμων, οἵτινες ἐστάθησαν οἱ ἀρ-
χηγοὶ τῆς διακηρύξεως τῆς ἀνεξαρτησίας, διὰ
τὴν στεφάνωσιν τοῦ Μπότζαρη. Πρὸς δὲ ἀ-
γίστην τὴν ἐστάθη ὁ Κύριος Ἰουῶν, ὑπο-
χιλάρχου τοῦ Βαλτημορ. 8.

Εὐθὺς οἱ ἐπιστάται εἰσῆρχοντο ἀνὰ δύο εἰς
τὴν αἴθυσαν, ἡ Μασινὴ ἐφάλλε τὸ θυμὸν ἥσμα
τοῦ Οὐδασινάτην· ἐπισπερείετο δὲ παῖς τις·
Ελλῆν, ὀνομαζόμενος Γεώργιος Καλδοκορέσης·
ἐκ Χ. 1, ὁ τις ἀπὸ οὐ εἰς ἀδελφότητι ἐρονεύ-
θησαν εἰς Χ. 1, οὗτος πιασθεὶς μετὰ τῶν
γονέων τῶν καὶ μετὰ τὸν ἰδὲ ἀδελφόν τὸν αἰχμάλω-
τος, ἐφύγη εἰς Σιούνην· ἀπελευθερώσας δ'
αὐτὸν εἰς ἐν πλοῖον τοῦ Βαλτημορζίν εὐρίσκό-
μενον εἰς τὴν λιμένα, καὶ οὕτω κατήντησε
νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν πόλιν ταύτην. Παρήσιασθεὶς
οὗτος λοιπὸν μετὰ τὰ ἐνδύματα τοῦ τόπῃ τῆς,
ἐθάστα εἰς χεῖρας στέφανον ἀπὸ δάφνης· πρὸς
δὲ ἀριστερὰν τὴν ἐπτεκετο παῖδ' ἑν Ἀμερικανόν,
τῆς αὐτῆς περιπῆς ἡλικίας. Ὄταν δὲ ἔρθα-
σεν ἡ ὥρα τῆς λιτανείας, ὁ Κύριος Κάρολος
ἐσηκώθη ὄρθιος, ἡ Μασινὴ ἔπαυσεν, ὁ δὲ στέ-
φανος ἐχειρισθεὶς παρὰ τοῦ παιδὸς εἰς τὸν
Στράτηγόν Χίσπερ, τὸν πρῶτον ἐκ τῶν ἐπι-
στατῶν, ἐδόθη παρ' αὐτοῦ πρὸς τὸν Κύριον
Κάρολον· οὗτος δὲ παραλαβὼν αὐτὸν ἐξεφώ-
νησε μανόμελιαν.

Ἡ δευτέρα αἵτις ἦτον περιενδυμένη μὲ
μεγάλῃ σκηνῇ, ἔχουσιν τὰ χρώματα τῆς
πολεμικῆς. Ἀλατσίη σημαία, καὶ δεμένην
μὲ τρόπον ὥστε ἐσκέπαζε καὶ ἐστόλιζε τὸν
τοῖχον καὶ τὸν θόλον. Εἰς τὸ ἔδαφος ἀπέ-
ναντι τῆς ὀρχήστρας· ἐφάνετο εἰς διαφανὲς ὁ
Μπότζαρη, διασπείρων τὸ Γερρικὸν στρα-
τόπεδον, βαπτῶν εἰς χεῖρας τὴν σημαίαν τοῦ
Σταυροῦ, καὶ ὀδηγῶν καὶ ἐνθαρρύνων τοὺς στρα-
τιώτας, οἱ ὅποιοι ἔτρεχον ἀπὸ ὀπίσσω τῇ,
καταφρονούντες τῶν ὀφειλῶν τοποθεσιῶν τὸ δό-
σολον· πλὴν γρηγορῶς ἦσαν τυπωμένοι μὲ
μεγάλῃς χαρακτῆρας, περικυκλωμένους ἀπὸ στέ-
φανον δάφνης καὶ κυπαρίσσης, λόγοι τινες συν-

θεμένοι ἐπὶ τούτῃ παρὰ τοῦ Κυρίου Ι. Χ. Β'
Λατρός.

Τότε ὁ Κύριος Κάρολος ἔθαλε τὸν στέ-
φανον ἐπ' αὐτὸν εἰς τὸν Ἀνδριάντα τοῦ Μπότζα-
ρη, ἡ δὲ Σάλπιγξ ἐφάλλε τὴν πρόσκλη-
σιν τῆς Νίκης. Μετὰ τὸ στεφάνωμα,
ὁ Κύριος Φρίκ, εἰς τῶν ἐπιστατῶν, διεσκό-
πισε μ' αὐτὸν ὡδὴν συνθεμένην παρὰ τοῦ ἰδίου δι'
αὐτὴν τὴν περίστασιν· ἡ δὲ Μασινὴ ἐφάλλε
τὴν ἐλευθερίαν τῆς Κολομβίας. Μετὰ τοῦτο
λαβὼν ὁ Στράτηγος Χίσπερ ἐκ τῆς χειρὸς τὸν
ῥηθέντα παῖδα Καλδοκορέσην, καὶ παρήσιασας
αὐτὸν εἰς τὴν Συνέλευσιν ἔλαθεν αὐτὸν νὰ ὁ-
μιλήσῃ ἀρκετοὺς ὑπὲρ Ἑλλήνων λόγους, δι'
ὧν πύκτας ἐκίνησεν εἰς συμπάθειαν. Ἀπὸ
τὸ ἐν μέρος ὅλων τούτων τῶν παριστανόμενων
ἴστατο ἡ σημαία τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ δὲ τὸ
ἄλλο ἡ τῶν Ἑνωμένων Ἑσπερίων· πλησίον τῆς
πρώτης ἦτο ἡ σημαία τῆς Κολομβίας, καὶ
ἀκολουθῶς εἰς τὰ περίεξ πολλαὶ ἄλλαι μεγαλο-
πρεπεῖς σημαίαι τῶν διαδόχων Πολεμικῶν τῆς
πόλεως σωματίων. Εὐ τῷ μίσθῳ τῆς αἰθούσης
ἦσαν τοποθετημένα κατὰ γρηγορῶς δι' ὁμοειδέ-
λεμικὰ τρέπαια, φέροντα ἐπὶ κορυφῆς τῆς
Ἑλευθερίας τὰ σύμβολα· κύκλωθεν δὲ ὁ
ὅλων τούτων ἦτον γεγραμμένον

Ubi Libertas, ibi Patria. *)

Οἱ κάτοικοι τῆς Ἑλλάδος χαίρονται σῆ-
μερον τὸ φιλελεύθερον Πολίτευμα τῆς Πατρί-
δος τῶν, τὸ ὅποιον ἐγγράφεται εἰς αὐτοὺς τὴν
πολιτικὴν ὑπαρξιν καὶ ἀνεξαρτησίαν τὸν. Εἶναι
ὅμοι· πολλοὶ μετὰ αὐτῶν, οἱ ὅποιοι ζητοῦν
νὰ συστήσωσιν ἄλλα εἶδη Διοικήσεων, ἀποσπεί-
ρων ἕκαστος εἰς τὸ ἴδιον αὐτοῦ τυχερόν.
ὅσοι δηλαδὴ διψοῦν διὰ προνομία, διὰ τίτλους
καὶ διὰ χρήματα, ἐπιθυμοῦν νὰ συστήσωσιν
τὸ μοναρχικὸν κράτος, ἄλλοι πάλιν δι' ἄλλα
τέλη τῶν, θέλουν τὴν Ἀριστοκρατίαν, καὶ
ὀλίγοι μόνον οἱ ὅποιοι ἐλπίζουσιν ὅτι εἶναι
οἱ καλῆτεροι Πατριῶται) ἐπιθυμοῦν τὰ καλὰ

*) Ὅπου Ἑλευθερία ἐκεῖ καὶ Πατρίς.

τῆς Δημοκρατικῆς πολιτείας, τὰ ὅποια ἡ Ἑλ-
βετία, καὶ τῆς Ἀμερικῆς αἱ ἑνωμέναι ἐπαρ-
χίαι χαίρουνται σήμερον.

Κείμεντες μερικῶς περὶ τούτων σκέψεις,
ὅς μᾶς συγχωρηθῇ νὰ ἐκθέσωμεν περὶ τῆς τοῦ
ὀρθοῦ λόγου Διοικήσεως ἰδέας τινὰς,
κηρύττοντες μετὰ ὑψηλῆς φωνῆς, ὅτι δὲν
πρέπει ὅταν μέλλωμεν νὰ λαλήσωμεν τι εἰς
τοὺς λαοὺς, νὰ ὁμιλῶμεν πρὸς αὐτοὺς,
καθὼς εἰς τὰ μικρὰ παιδιά· διότι μὲ τὸν
τρόπον τούτον δὲν κατορθώνομεν ἄλλο τι,
εἰμὴ νὰ τὸν ἐρεθίζωμεν εἰς θυμὸν· ἀλλ εἰ-
ναι πρέπει νὰ ὁμιλῶμεν καθὼς εἰς ἓνα νέον,
ὁ ὁποῖός ἀγκαλὰ πεπλανημένος, εἶναι ὅ-
μως εἰς κατάστασιν νὰ δεχθῇ τὰ ὀρθὰ φρο-
νήματα καὶ νὰ συλλάβῃ καὶ τὰς ὁποίας
ἤθελέ τις τοῦ ἐμπνεύσει σωτηριώδεις ἰδέας.

Πολλοὺς ἀνδρας, οἱ ὁποῖοι διέπρεψαν εἰς
τὸν κόσμον διὰ τὴν ἀγχινοϊάντων, διὰ τὰ ὁ-
ποῖα ἐκπλήρωσαν ὑπερήματα εἰς τὸν πολι-
τικὸν βίον, διὰ τὰς εἰς τὰ κοινὰ πράγμα-
τα ἐκδηλούσας τῶν, καὶ δι' αὐτὴν τῶν ἡβῶν τῶν
ἀσυνέτητα, πολλοὺς, λέγω, τοιούτους ἀν-
δρας ἠκούσαμεν πολλάκις νὰ ἐκφράζονται μετὰ τὸν
ἑρπετῆς τρόπον. Ἀλλὰ πῶς εἶναι δυνατόν
νὰ διοικηθῶσιν οἱ ἄνθρωποι μετὰ τὰς
φιλονεκίαις τοῦ ἐνὸς καὶ τοῦ
ἄλλου, καὶ μετὰ τὰς ἐπιτετη-
δεύμενας λέξεις; ἀρκεῖ τάχατες
νὰ ἀνακαλυφθῶσι κατ' αὐτὸν τὸν
τρόπον αἱ ἀπάται; ὅχι· αἱ ἀπά-
ται δὲν ἡμποροῦν κατ' αὐτὸν τὸν
τρόπον νὰ λείψωσι· τὰ πράγμα-
τα τοιοῦτοτρόπως δὲν ἀναλύονται,
καὶ εἰς τῆς ἀληθείας τοὺς ὑπολογι-
σμοὺς δὲν ὑποπίπτῃσι· τί ποιη-
τέον λοιπὸν; εἰς μόνον τὸ λογι-
κὸν θέλομεν δώσει τὸ δικαίωμα
νὰ διοικῇ; μάλιστα! τὸ λογικόν, ὁ ὀρ-
θὸς λόγος, θέλει διοικῇ· θέλει λάβει τὸ
λογικὸν αὐτὴν τὴν προπτεῖαν, διότι μετε-
χειρίσθη ἕως τῶρα μεγίστην ὑπομονήν. Τὸ
πρὸ τσοῦτων αἰώνων ἐκθρονισθὲν θεῖον τοῦτο
ἔθνος, θέλει εἰσελθεῖ πάλιν εἰς τὸ βασιλείον-

τι. Τὸ λογικὸν βέβαια θέλει διοικῇ,
ἀλλὰ ποῖον; ἡ παραλογία; Δυστυχία εἶναι
τῷ ὄντι νὰ ζῇ τις ὑπὸ τοῦ ὀρθοῦ λόγου τὴν
Διοίκησιν!! Τίς εἶναι ὁ Διοικητὴς τοῦ ἀν-
θρώπου; ἡ κατὰ τι ἄλλο παρὰ κατὰ τὸ λογικόν
διαφέρει οὗτος ἀπὸ τοῦ Θεοῦ τὰ λοιπὰ δημι-
ουργήματα; Περιπατοῦντες λοιπὸν τὴν ὀρθὴν
τοῦ λογικοῦ ὁδὸν, εἰς αὐτὰς τοῦ Θεοῦ τὰς
διαταγὰς περιπατῶμεν· καὶ ὅταν ἀπὸ αὐτὴν
ἀποπλανώμεθα, αὐτὴν πρέπει πάλιν καὶ νὰ
ζητήσωμεν. Ποῖος ἐγέννησε τὴν ἀπάτην,
ὁ Θεός, ἡ ὁ ἄνθρωπος; εἰς ὅλον τοῦ παντός τὸ
σύστημα εἶναι πασιδῆλον, ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι
ταύτης ὁ αἴτιος· μόνος ὁ ἄνθρωπος μετέλλα-
ξε τὰ ἔργα τοῦ Δημιουργοῦ τὰ ὅποια εἶναι ὅλα
καθαρά Ἀλήθεια· ἀποδιώκοντες λοιπὸν τὴν
ἀπάτην, εὐρίσκομεν τὴν ἀλήθειαν, ἥτοι τὸν
ὀρθὸν λόγον, ὅστις εἶναι ὅλος πλάσμα Θεοῦ·
ὁ ὀρθὸς λόγος εἶναι ἡ καθαρὰ καὶ σωτή-
ριος τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος ὁδός, καθ' ὃν
τρόπον ὁ διδάσκαλος τῆς Ῥωμαϊκῆς εὐγλωτ-
τίας Κικέρων ἐξαργαφίξε τὴν εἰκόνα Τῆ. Ἰδοὺ
λοιπὸν τὸ μέσον, δι' οὗ πρέπει ὁ ἄνθρωπος
νὰ ὁδηγῇται εἰς τὰς κοινὰς καὶ ἰδιαιτέρας
πράξεις Τῆ. Ἰδοὺ τὴν κατασταίνει ὄντως ἄν-
θρωπον, καὶ κανονίζει τὸν δέμον τῆς ζωῆς τῆ
ὀρθῆς. με ποῖον δικαίωμα λοιπὸν πρέπει τὸ
λογικὸν τοῦ ἐνὸς νὰ ὑποτάσσῃται εἰς τὸ τοῦ
ἄλλου; Ὅταν ᾖναι ὁ λόγος περὶ ἀξιωματῶν
καὶ ἀρχῶν, πρέπει πάντοτε μετὰ μεγίστης
προσοχῆς νὰ ἐρευνῶμεν, ποῖα αἱ πράξεις εἶναι σύμ-
φωνοι μετὰ τὸν ὀρθὸν λόγον, καὶ ὅταν ἀ-
κριβῶς πληροφορηθῶμεν περὶ τούτου, τότε νὰ
ὑποχωρῶμεν τοῦ ἄσχειν τὸ δικαίωμα· ὅν δὲ
τυχὸν ἠθέλομεν ἀπατηθῇ εἰς τὴν ἐκλογὴν μας,
καθὼς πολλάκις συμβαίνει, ἐνκόλως θέλομεν
ἡμπορεῖ τότε νὰ ἐννοῶμεν τὴν ἀπάτην καὶ νὰ
ἀνακαλύπτωμεν τὴν ἀλήθειαν· διότι δὲν ἔχο-
μεν πλέον, ὥς ἄλλοτε οἱ Ῥωμαῖοι, τὴν νύμ-
φην Αἰγαιρείαν, οὔτε τοῦ Σωκράτους τὸ δαιμόνιον, ἀλλ'
οὔτε τόσα ἄλλα διάφορα ἔντεχνα πρᾶγματα,
τὰ ὅποια τότε τὰ εἶχον διὰ τόσον βέβαια·
εἴθε δὲ πάντοτε τοιαῦτα πρᾶγματα νὰ χάνω-

μεν! ἀλλ' ἄς ἴδωμεν πρὸς ποίους λαοὺς παρέ-
σταιναν τοὺς πλαστοὺς τούτης Θεοῦ; οἱ Ῥω-
μαῖοι εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Νερῶ δὲν ἦσαν, εἰ-
μὴ διάφοροι λησται, τοὺς ὁποίους ὁ Ῥωμῖλος
εἶχε συναῖξει. Καὶ πῶς κατήντησαν, διότι ἐ-
νεπιστεύθησαν εἰς τοσούτης ἀθλήτης δαυματωπι-
οῦς; ὁ πλὴν δεισιδαίμων τοῦ Κόσμου λαός. Ανα-
γνώσατε τὸν Ἰστον Τίτιον, καὶ θέλετε ἰδεῖ εἰς
τὸ χρυσὸν ἐκεῖνο συναῖξαι πλῆθος ἀπὸ τοι-
αῦτα δαίματα. Ὁ λαός τῆς Ῥώμης κατήν-
τησε τέλος πάντων ἐξ αἰτίας τῆς Φαντασμο-
γονίας ταύτης νὰ γελᾷ καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος διὰ
τὰ ὅσα ἐπίστευε· μόνον μέσον δι' οὗ δια-
φθείρονται τὰ ἔθνη τῶν λαῶν.

Ἄς ἴδωμεν τώρα καὶ τὸν Μωάμεθ, εἰ;
ποίους ἐκήρυξε καὶ κατέπεισε νὰ πιστεύσουν τὰ
τόσον φανερά ψεῖματά τῃ; εἰς ποίαν ἐλεεινὴν
κατάστασιν ἔφερε τοὺς ἀνθρώπους; οἱ ὁποῖοι
ἔχον τὴν δυστυχίαν νὰ τὸν πιστεύωσιν; ὁποῖα
εἶναι τὰ ἔθνη καὶ ἡ ἰσικὴ κατάστασις τῶν
ἐχθρῶν μας Μωαμεθάνων; μὲ τί φορτίον ἀ-
πάτης κατεβάρυνεν ὁ πλάνος οὗτος τὸ ἀνθρώ-
πινον πνεῦμα; Ἄς ὑποθέσωμεν ἑμῶς τὴν ἀ-
μαίρεσιν τοῦ ὁρθοῦ λόγου μεταξὺ τούτων
τῶν ἀνθρώπων· ἤθελε τις τοὺς ἰδεῖ τότε ὅχι
νὰ λυπῶνται, δότι ἐστερήθησαν τὰ τόσον ὀλέ-
θριάτων δόγματα, ἀλλὰ μάλιστα νὰ πασχί-
σων παρρησίᾳ νὰ καθαρίσωσι τὸ λογικὸν καὶ
τὴν Διοίκησιν των· αὕτη δὲ ἡ καθαρότης δι-
δοῖται, καθὼς καὶ ἡ ἀπάτη, ἥτις μωραίνει τοὺς
ἀνθρώπους, καὶ τοὺς φέρει τέλος εἰς τῆς θηλεί-
ας τὴν κατάστασιν· διότι ἡ μωρία καὶ ὁ δεσπο-
τισμός, ὅντες φύσει σύμμαχοι διδῶσι πάντοτε
πρὸς ἀλλήλους χεῖρα βοηθείας. Ἀλλ' ἄς
ἐπιστρέψωμεν τὸν λόγον, καὶ ἄς ἴδωμεν τί
ἔγιναν οἱ παλαιὲι λαοὶ, μεταξὺ τῶν ὁποίων
ἔλειπεν ἡ ἀπάτη, μεταξὺ τῶν ὁποίων οἱ Νό-
μοι εἶχον διὰ σύστημα τὸν ὁρθὸν λόγον,
καὶ νομιθῆται ἐστάθησαν ὅσοι διεσπείσθησαν
διὰ τὰς συμφωνίας, μὲ τὸν ὁρθὸν λόγον περὶ
ἐξιστοῦντων; ὁποῖα χυρὶ πρὸς ἄλλων ὁπίσω των;
ὁποῖον τόπον βαστοῦν εἰς τὴν ἰστέραν; Ἄς
παρατηρήσωμεν εἰς τὰς ἡμέρας μας τὴν Ἀγγλί-
αν, τὰς Ἑνωμένας ἐπαρχίας τῆς Ἀμερικῆς

καὶ τὴν Ἑλβετίαν. Εἰς αὐτάς δὲν βλέπει
τις πρὸς κρυφίως ἀπεσταλμένους, οἱ ὁποῖοι
νὰ ἐκατέβησαν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, ἢ νὰ ἐξήλ-
θον ἀπὸ τὴν γῆν. μόνον τὸ λογικὸν βλέ-
πει τις ἐκεῖ, μόνον τὸ δῶρον ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖ-
ον ὁ Θεὸς εἰς μόνον τὸν ἀνθρώπου ἐνέκρινε νὰ
δῶσιν· αὐτὸ διατάττει εἰς ἐκεῖνα τὰ μέλη τὰ
πάντα, αὐτὸ προεδρεῖ εἰς πάντα· οθεν καὶ τὰ
ἔθνη ἐκεῖνα κατήντησαν νὰ φθίσουν εἰς τὴν
ὑλιστικὴν τοῦ ἐξευγενισμοῦ βαθμὸν, καὶ εἰς τὴν
εἰρηρικὴν καὶ ἀθάνατον εὐδαιμονίαν. Δὲν ἐλείπει
τις εἰς τὰ μέλη ἐκεῖνα τὰς διανοίας, τοὺς βα-
θμοὺς καὶ τὰς διατάξεις τῶν ἀξιοματῶν νὰ γί-
νυνται καθὼς εἰς ἄλλα μέλη, μὲ τὸ ὅτι οὐκ ὥστε
οἱ δεχόμενοι ταῦτα νὰ ἀποκαταστασθῶνται περ-
ράται τῆς πολιτικῆς κοινωνίας, προφασίζόμε-
νοι νὰ διατηρήσωσι ταύτην καλῆτερον κατ' αὐτὸν
τὸν τρόπον. Συγκρίνοντες μ' ὅλον τοῦτο τοῦ
ἐπιφορτισθέντος ἢ ἐλευθερωθέντος ἀπὸ τὸν θυ-
γὸν τοῦτον λαοῦς, θέλωμεν κρίνει ταύτην τῇ
ἀλήθειαν, χωρὶς πρὸς νὰ ἀπατηθῶμεν· διότι
δὲν εἶναι ἄλλο εἰμὴ παράπεινα τῆς ἐκπαιδείσεως
ἀριστοκρατίας, καὶ προσκλήσεις αὐτῇ, εἰς τοὺς
παραιτηθέντας βωμούς τῆς.

Ἄς ἀφήσωμεν τὸ λογικὸν νὰ ἐνεργῇ,
ἄς τὸ ἀφήσωμεν νὰ ἐπενταθῇ, καὶ ἀντὶ νὰ
ἐμποδίζωμεν τὰς προόδους τῆς, ἄς συνδράμωμεν
εἰς τὴν ἐπαύξεισιν τῆς. Ἀπὸ τὰ μέχρι τούδε
ἀποτελέσματα τῆς ἡμποροῦμεν ἀρκεῖν νὰ πλη-
ροφορηθῶμεν ὅτι τὸ λογικὸν καὶ δι' ἡμᾶς καὶ
διὰ κάθε ἄλλο ἔθνος εἶναι κάλλιστον καὶ ἐπω-
φελέστατον. Τὰ παρελθόντα μᾶ, διδὼν βεβαί-
αν περὶ τούτῃ πεπεισθῆναι. Τῆς παραλογίας τὸ
βασιλεῖον εἶναι ἀλχηϊστικόν· ἡ παρατηρήσω-
μεν ἐποῖα εἶναι τὰ ἀποτελέσματά τῃ. Πόθεν
πυρέγεται ἡ ἀποκατάστασις αὐτῇ τῶν πραγμά-
των, ἀπὸ τῆς ὁποῖαν ὁ Κόσμος ταλαιπωρεῖται,
καὶ ἀναγκάζεται νὰ ξεμπερδεύῃ ἄς ἀπὸ φοβ-
τίων; ποῖοι εἶναι οἱ ἀξιοτίμητοι αἰτιῶν;
Δὲν εἶναι οἱ Ἰσθμοὶ, οἱ Βισιγόθιοι, καὶ ἄλλοι
ἱπὸ διὰ τῆς ἐννοίας βάρβαροι, οἱ ὁποῖοι
πρὸ 1400 ἐτῶν ἐμίλυναν τὴν Εὐρώπην ἀπὸ τὰ μὲ-
ν δι' ἐκείνης αἵμα συστήματά των;

Ἡ συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Αρ. 41

Τιμή τέτοια τάλ. Ἰσπανικά ἑξ, προπληρωτέα
κατὰ τριμηνίαν. Ἐκδίδεται δις τῆς ἐβδομάδος.

Τὰ πλείω ὁράλη, τοῖς πλείοσι.
Φραγκλῖνος

Μεσολόγγιον τῇ 21 Μαΐου 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἀποσπασμα Γεώμματος ἀπὸ Γαστούνην 11 Μαΐου

Ὁ Κύριος Σισίνης κάμνει τὸ χρέος τε πρὸς
τὴν Πατρίδα. Εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν,
καθ' ἣν ὁ ἐχθρὸς ἐτοιμάζεται νὰ κάμῃ ἐξοδὸν
δυνατὴν ἀπὸ Παλαιᾶς Πάτρας, διὰ τὸ ὅτι οἱ
ἐλάθοντες ἐν βεβαίᾳ πληροφωρίᾳ, ὁ Κύ-
ριος Σισίνης στρατολογεῖ εἰς τὴν ἐπαρχίαν
ταύτην μὲ μεγάλην δραστηριότητα, διὰ νὰ πι-
άσῃ τὰς ἀναγκασίας θύσεις, καὶ νὰ ματαιώ-
σῃ τὸ σχέδιον τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἡ δύναμις αὐτῆς
εἰς τὰς 21 22 τὸ πολὺ ἐμδαίνει εἰς κίνη-
σιν. εἰς τοῦτο ὁ Κύριος Σισίνης, ὅχι μόνον
ἐμπληροῖ τὰ πρὸς τὴν Πατρίδα χρέη τε, ἀλλ'
ἐκτελεῖ καὶ τὰς ῥητάς ἐπὶ τούτῳ διαταγὰς τῆς
Σεβαστῆς Διοικήσεως. αἱ ὁποῖαι, καθὼς μαθη-
κόμεν, ἦλθον πρὸς τὸν ἐπαρχὸν ταύτης τῆς
ἐπικρατείας καὶ πρὸς τὸν ἴδιον.

Μεγάλῃ εὐχαρίστησιν ἠθέλομεν λάβει ὅν
ὁ Κύριος Σισίνης ἠθέλεν ἀρχίσει τέλος πάν-
των καὶ αὐτὸς νὰ κάμῃ μίαν φορὰν τὸ χρέος
τε. εἶναι ὅμως ἀκατανόητον πρᾶγμα νὰ ἀλη-
θεύσῃ τοῦτο. καὶ πολὺ ὑποπτευόμεθα ὅτι
αὐτό, ὁ ἀνθρωπὸς γυρίζει ἀπὸ ὅποιον μέρος
τοῦ φυσήσῃ ὁ ἀνεμὸς, ἐπειδὴ εἰμεθα βεβαί-
ως πληροφορημένοι ὅτι αὐτὸς ἔβαλεν εἰς δημο-
κρασίαν [ἰνκάντο] διάφορα χωρὰ τῆς Γα-
στίνης, καὶ τὸ βδελυγώτερον, ὅτι ἀπαιτεῖ νὰ
ἐνιμάζωνται οἱ υἱοὶ τῆς μετὰ τοὺς Τηρκικοὺς τι-
τλους Μιχαήλ-μπεϊς Χρυσανθό-μπε-
ϊς, κ. τ. λ. Ὁ Θεὸς νὰ τοῦ δώσῃ φώτισιν

νὰ ὑποτάσσεται εἰς τὴν νόμιμον Διοίκησίν μας,
καὶ νὰ ξετεινάξῃ ἀπ' ἐπάνω τε τέλος πάντων
τὰ τοιαῦτα Τηρκικὰ πρὸς ὄφελος.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ζάκυνθος. τῇ 13 Μαΐου.

Τὸ σῶμα τοῦ ἀειμνήστου Λόγδο Βύρωνος ἐ-
πέσθη χθὲς μετὰ τὴν μεσημέριαν εἰς τὰς ὥρας
5 καὶ λεπτὰ 28 εἰς τὸ Ἀγγλικὸν πολεμικὸν
πλοῖον ἢ Φλωρίς, διὰ νὰ μετακινηθῇ εἰς
Ἀγγλίαν. ἔγινε δὲ καὶ εἰς ταύτην τὴν πό-
λιν ἡ πένθιμος τελετὴ κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον.
Ὅλα τὰ παρευρεθέντα εἰς αὐτὸν τὸν λιμένα
πλοῖα ὕψωσαν τὴν σημαίαν νεκρώσιμον. ἡ
Φλωρίς ἔρριψε 37 κανονικοὺς μαν εἰς κάθε
λεπτὸν. ἡ ζώνη τοῦ πλοῖου τοῦτο εἶχε βαρὴ
μὲ τὸ βαρὺ κυανοῦν (γαλῆζιο) χρώμα.
ὅλα δὲ τῶν ἐκκλησιῶν τὰ σήμαντρα ἐσήμαινον
πένθιμον. ἰκανὴν ὤσαν.

Τὸ ἀξιόπαινον τοῦτο σῶμα συνιερφεύεται
ἀπὸ τὸν φιλέλληνα Συνταγματάρχην Στανχώφ
ἢ δὲ Φλωρίς ἀνεχώρησε σήμερον διὰ Λον-
δίνον εἰς τὰς 4 ½ ὥρας μετὰ τὸ μεσημέρι.

Ἴδου πόσας ἄλλας πείρας ἔχομεν τῆς γε-
νικῆς τῶν Ἀγγλων πρὸς τὰ Ἑλληνικὰ πράγ-
ματα εὐνοίας, ἥτις καθ' ἡμέραν πολλαπλασι-
άζεται εἰς τὸ φιλόανθρωπον τοῦτο ἔθνος. Ἀμ-
ποτε καὶ οἱ Ἕλληνες νὰ ἀνταποκριθῶσι μὲ
τὰς πράξεις των εἰς τὰς ὑψηλὰς ἐλπίδας,

τὰς ὁποίας τρέφον ὑπὲρ αὐτῶν οἱ φίλοι των.

Ἀγγλία. 14^{ος}. τῇ 24 Φεβρουαρίου 1824.

Κατ' αὐτὰς ἔγινεν εἰς τὸ λαμπρὸν ξενοδοχεῖον τῆς Ἀρκτῆ καὶ τοῦ Στεφάνου λεγόμενον, συμπόσιον συγκείμενον ἀπὸ διαφόρων ἀνδρῶν, ἐπιταυτοῦ συνελθόντας, διὰ νὰ συστήσωσι μίαν ἑταιρείαν εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Σαφίλου, ἢ ὅποια συνεγκαζομένη καὶ ἀνταποκρινόμενη μετὰ τῆς ἐν Λονδίνῳ, νὰ ἐφείξῃ τὰ συμπεριλαμβανόμενα μέσα τοῦ νὰ γίνωσι διάδοχοι ὑπὲρ Ἑλλήνων συνδρομῆς εἰς τὸν κατὰ τῶν Ὀθωμανῶν ἐπικρατοῦντα πόλεμόν των, καὶ νὰ συνεισφέρῃ οὗτοι οὗτοι ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας των.

Παρόντες λοιπὸν τοῦ Κυρίου Βιλιάν, ὁ δὲ Μιδλετὼν, τοῦ Κορυφαίου οὖν, ἀπεφασίσθησαν ὁμοφώνως τὰ ἑφεξῆς.

α.) Ὅλοι οἱ πεζωτισμένοι ἄνδρες νὰ ἐγκολπώσιν τὰ συμπεριλαμβανόμενα τῆς Ἑλλάδος, ἥτις εἶναι ἡ πηγὴ τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν, ἡ περιφροσύνη πατρὶς τῶν πρὸ τοσούτων αἰώνων διαπρεφάντων μεγάλων ἀνδρῶν, καὶ ὁ τόπος, τὸν ἐποικίον οἱ οἱ εὐγενῶς ἀνατεθραμμένοι ἐνθυμοίμενοι, αἰσθάνονται πάντοτε ὑψηλὴν τινα πνευματικὴν ἀγαλλίαν.

β.) Τὰ φρονήματα καὶ αἰσθήματα παντὸς Ἀγγέλου, ὅστις ἐγεννήθη ἐλευθέρος, πρέπει νὰ ᾔνῃ σύμφωνα μετὰ τὸν ἱερὸν σκοπὸν τῶν χριστιανικῶν τῆς Ἑλλάδος λαῶν, τῶν ἀνδρείων ἀπογόνων τῶν παλαιῶν ἑκείνων μαχητῶν, (ὅποιοι τῷ νῦν φαίνονται καὶ τὴν σήμερον) εἰς τὸ νὰ ἀποτεινᾶσιν, ἐν τῷ μεσῷ ταύτων μεγάλων καὶ τρομερῶν δυσκολιῶν, τὸν ἀνυπόθετον ζυγὸν τῶν αἰμαδιῶν Τούρκων, καὶ εἰς τὸ νὰ συστήσωσιν ἀφ' ἑαυτοῦ των Διοικήσιν ἀνεξάρτητον, καὶ νόμῳ δικαίῳ καὶ ἀξίῳ τοῦ ἔθνους των.

γ.) Νὰ αὐξήσῃ ὁ ἀριθμὸς τῶν καλοθελητῶν τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης, διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ τὰ γενναῖα καὶ ἀσπασίμαθα ἀνδραγαθήματα τῶν Ἑλλήνων ἐκείνων, τοὺς ὁποίους ἕνας ἀπιστος τύραννος κατατρέπει.

δ.) Ἡ ἑταιρεία αὕτη φλεγόμενη ἀπὸ τὰ

τοιαῦτα αἰσθήματα, καὶ ἐμψυχωμένη ἀπὸ τὸ παρὰδειγμα τῆς ἐν Λονδίνῳ Φιλελληνικῆς ἑταιρείας, προσκαλεῖ τὴν φιλόφρονα συνδρομὴν ὅλων τῶν μερῶν τῆς ἐπαρχίας τοῦ Σαφίλου διὰ νὰ βοηθήσῃ τὴν ἐπιχειρήσασαν ταύτην ὑπόθεσιν, διὰ τὴν ὁποίαν καὶ ἔγινεν ἡ παρούσα Συνέλευσις.

ε.) Οἱ ὑποσχεσθέντες Δέλην συνιστῶσι τῆς ἑταιρείας τὰ μέλη, συνερχόμενοι καὶ συμβουλευόμενοι περὶ τῶν συμφερόντων τῆς Ἑλλάδος. Διότι ἔχει προσέτι τὴν ἐξουσίαν νὰ ἐπανεξήσωσι κατ' ἀρεσκείαν τὸν ἀριθμὸν τῶν μελῶν τῆς ἑταιρείας.

(Ἐπὶ τῇ αἰ ὑπογραφῇ.)

Ὁ πρὸ ὀλίγων μηνῶν φθάσας εἰς τὴν Ἑλλάδα εὐγενὴς Κολυβίλος Στάνχεπ ἀναχωρεῖ κατ' ἐπιταγὴν τοῦ Βασιλέως, τῇ εἰς Ἀγγλίαν, καὶ ἀποχαιρετῶν τὸ Πανελλήνιον ἀποτείνει καί τινος λόγου συμβουλευτικὸν πρὸς τοὺς Ἕλληνας. Ἑλλήν. Χρον. ἀρ. 39

Πρέπει νὰ εὐγνωσκῶμεν, δι' ὅσα ἐμψυχωσὶς συμβαλεῖται περὶ τῆς παύσεως τῶν διχονομιῶν καὶ ἂν ποτε οἱ στεναγμοὶ τῶν ἀδίκως σπαραττομένων ἀθῶν θυμάτων νὰ κατασπῶσιν Οὐρανόνθεν τὴν Θεῶν Οργὴν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς πάντων τῶν δι' ἰδιαιτέρας συμπεριλαμβανόμενων τῆς διχονομίας τὰ σπέρματα.

Καταβαίνων ἔπειτα εἰς ἄλλην ὑπόθεσιν, ἀποφαινεται ὁ φιλέλληνας Κολυβίλος, ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν ἔχει ἀνάγκην χρημάτων, καὶ προσπαθεῖ νὰ βεβαιώσῃ ταύτην τὴν γνώμην συγκρίνων τὴν ἐπὶ Περσῶν κατάστασιν τῇ; δημοσίᾳ οἰκονομίας τῶν Προπατόρων μας, καὶ τὴν ἀπ' ἀρχῆς τῆς νῦν ἐπαναστάσεως μετὰ τὴν ἰδὴ ὑπάρχουσαν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἀλλ' εὖν δὲν ἀπαύσκει ἐγὼ, τολμῶ νὰ ἐκφωνήσω, ὅτι ἡπατήθη ὁ εὐγενὴς Στάνχεπ εἰς ταύτην τὴν γνώμην. Ἡ Ἑλλὰς ἐτοιμάζεται νὰ ἐπιπαραταχθῇ εἰς τὰ κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν δυνάμεις τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἐπομένως χρειάζεται στρατεύματα διὰ ξηρᾶς καὶ παράθια διὰ θαλάσσης, τροφὰς καὶ πολε-

μερῶς δι' ἀμφοτέρας τὰς ἐκστρατείας. "Ὅσον ὀλιγοχρόνιος καὶ ἂν ἦτον ἡ διατριβὴ τῆ εἰς τὴν Ἑλλάδα, πρέπει νὰ ἔμαθε καὶ νὰ εἶδεν, ὅτι αἱ κακποφόροι πεδιάδες τῆς Βοιωτίας καὶ Αἰτωλίας ἐχερσώθησαν, διότι τρία ἤδη ἔτη σπείρουν οἱ Ἕλληνες καὶ δὲν θερίσουν, καὶ αἱ πολυάριθμοι ἀγέλαι τῶν βοῶν καὶ προβάτων ἐξέλιπον ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε μήτε μυκηθμός μήτε βέλαιμα ἀκούεται εἰς τὰς ἐξοχάς μας. Αἱ τρεῖς περσῶν νῆτοι, τῶν ὁποίων οἱ γενναῖοι κάτοικοι ἀνενέωσαν πολλάκις τὰ τρόπαια τῆς Σαλαμίνος καὶ τοῦ Εὐρυμέδοντος, ὅποια πρῶντα ἔχουσι, διὰ νὰ ἀρματώσωσιν ὅσα πλοῖα εἶναι ἱκανὰ νὰ ἀντιπαραταχῶσιν εἰς τὸν ἀπὸ διαίτια περίπρη πλοῖα συγκείμενον ἐχθρὸν στόλον; ἢ δὲν εἶναι ἱκανὰ, ὅσα χρίματα οἱ πλεονέστεροι αὐτῶν κάτοικοι ἀρχῆς τῆς ἐπανατάξεως μέχρι τοῦδε κατεδάπνησαν;

Ἡ σύγκρισις τῆς δημοσίου οἰκονομίας τῆς παρούσης εποχῆς μετὰ τὴν ἐπὶ Περσῶν, ἂν δὲν ἀπατῶμαι, εἶναι πολλὰ ἐσφαλμένη· ἐπειδὴ τότε εἰς χρηματικὴν κατάστασιν δὲν ἤμπορεῖ νὰ συληθῇ ἐλευθέρου ἔθνους μετὰ τετρακοσίων χρόνων ὑπὸ κράτος τυραννικῆς δυναστείας. Εἶναι ἀληθές, ὅτι εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς ἐπαναστάσεως ἔκαμαν δι' ἐπιχειρήματα μεγάλα, μεγάλα ἔξοδα· ἀλλ' αἱ χρηματικαὶ δυνάμεις, ὡς εἶπον ἀνωτέρω, ἦτον μικραὶ, καὶ ἡ φιλιτιμία μεγάλη, καὶ ἀπέκαμαν ὀλίγηνα.

Δὲν ἀρνούμαι ὅτι εὐρίσκονται εἰσοδήματα εἰς τὴν Ἑλλάδα· ἀλλ' ἀπὸ τὸ αὐτὸ φύλλον τῆς ἐφημερίδος ἤμπορεῖ νὰ πληροφορηθῇ τί γίνονται. ὁ Κύριος Σισίνης ἀναφέρων, περὶ τῶν ἐθνικῶν εἰσοδημάτων, λέγει, τὸν Μηκατὰν τῆς καὶ τὴν ἐπαρχίαν τῆς τοῦτο τὸ τῆς πρὸς νὰ τὸ εἶδεν ὁ Κύριος Στάνχοπ καὶ εἰς ἄλλας ἐπαρχίας τῆς Ἑλλάδος, ὅπως περιήλθε, καὶ ἴσως ἐμύνηεν εἰς περιέγειαν νὰ μᾶλλον εἰς τὴν ἐκείσε διατριβῇ, πότα ἐδόθησαν εἰς κοινὰς χρεῖας ἀπὸ τὰ ἐθνικὰ εἰσοδήματα τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Σάλλονος.

Ὁ τῆς (λέγει εἰς τὸν ἔσχατον παράγραφον) διὰ νὰ ἀπελπισθῶσιν οἱ προδότες

εἶναι νὰ καθυποτάξῃ τις τοὺς ἀρσενους, καὶ νὰ ὀργανίσῃ στρατιῶν, „ Εἰς ταύτην τὴν γνώμην εἶμαι καὶ ἐγὼ σύμφωνος, φθάνει ὅμως νὰ θελήσῃ ὁ Εὐγενὴς Κολονέλος νὰ ἀλλάξῃ τὴν θέσιν τῶν περιόδων τῆς· πρῶτον πρέπει μετὰ φαίνεται „ νὰ ὀργανίσῃ τις στρατιῶν, καὶ δεύτερον „ νὰ καθυποτάξῃ τῶν ἀρσενους „, μετὰ ταύτην τὴν μετάθεσιν ἀπελπιζονται οἱ προδότες. Ἀλλ' ἐπιθυμοῦσα νὰ μάθω, πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ὀργανισθῇ στρατιὰ χωρὶς χρήματα· ἐπειδὴ αὕτη ἡ μέθοδος εἶναι ἄγνωστος εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Μ' ὅλον τοῦτο πρέπει νὰ εὐνομενῶμεν εἰς τὸν Εὐγενὴ Κολονέλον δι' ὅσα μετὰ εὐγενὴ εἰσθήματα φιλανθρωπίας μᾶς συμβαίνει, καὶ νὰ νομιζομεν, ὅτι δὲν περιήλθεν ὡς ταχὺ δέξιμος τὴν Ἑλλάδα· πρέπει νὰ εἴμεθα ὅμως βέβαιαι, ὅτι ἤθελε φανῇ πολλὰ χρησιμώτερος, ἐὰν Ὑψηλαὶ διαταγαὶ δὲν τὸν ἡνάγκασον νὰ ἀποσπασθῇ εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν βαθέων τῆς σκέψεως ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, ἢ ὅποια θέλει τιμῇ καὶ μακρόθεν τὰς ἀρετάς τας, καὶ τὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας βήλόν τῆς.

Γ. Αἰνεῖανὸν Σύμβουλος.

Συνέχεια τῆς περὶ τοῦ Ὁρθοῦ λόγου Διοικησεως (ἴδε τὸ προηγούμενον φύλλον).

Δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ σεβώμεθα καὶ νὰ περιβάλωμεν τὰ τοιαῦτα συστήματα μόνον καὶ μόνον διότι εἶναι ἔργα τῶν Περιπατόρων μας Γότθων καὶ Βισιγότθων· ἐπειδὴ κἀνὲν κἀλὸν εἰς τὴν Εὐρώπῃ δὲν ἐπορεύθησαν, οὔτε κἀνὲν ἔχουσιν φωτὸς δὲν ἄρῃσαν. Δὲν πρέπει, διότι τότε καθεὶς ἤμπορεῖ νὰ εἴπῃ ὅτι καὶ αἱ Γόθικαὶ οἰκίαι εἰς τὰς ὁποίας μόλις τὸ φῶς τῆς ἡμέρας καὶ ὁ ἀῆς ἠδύναντο νὰ εἰσέλθωσιν, εἶναι ἄξιοι λύσης, διότι ἐπαυσαν, καὶ ἄρχισαν ἤδη νὰ κτιζονται ἀραιαὶ καὶ μετὰ συμμετρία οἰκοδομίαι. Τότε ἤθελε τις εἰπῇ, ὅτι διὰ νὰ διατηρήσωμεν τὴν θρησκείαν, πρέπει νὰ ἐναγκαλιζώμεθα ὅλας τὰς δισησιναιμονίας, διότι εἶναι τὰ προπύργια ταύτης. Οἱ ἀριστοκρατικοὶ πρέπει τότε νὰ ε-

καγκαλίζονται τὴν ὑπόκρισιν, διότι αὕτη εἶ-
ναι τῆς Ἀριστοκρατίας τὸ προπύργιον, καθὼς
ἡ Ἀριστοκρατία εἶναι παρομοίως τοῦ δεσπο-
τισμοῦ ἢ ἀσπῆς. Ὁ ὀρθὸς λόγος ὅμως
ἀνακαλύπτει ὅλας ταύτας τὰς καταχρήσεις
τῆς πολιτικῆς καὶ τῆς θρησκείας, διότι ὅ-
λαι τὴ αἱ πράξεις ἐνεργοῦνται εἰς τὸ φανερόν.
Οὗτος ἐκαθάρισε τὴν θρησκείαν ἀπὸ τοσαύ-
τα τεράστια, καὶ ἀπὸ τόσας μικροπραπετεῖς
καὶ μωρὰς δοξάς, τὰς ὁποίας ἡ βαρβαρότης
τῆς εἶχεν ἐπισφραγεῖν ὡς τοσαῦτα ἐπιστη-
ρίγματα. Καὶ τί τάχατες ἔπαθεν, ἢ τί θέ-
λει πάθει ἡ θρησκεία καθαριζομένη ἀπὸ το-
σαύτας καταχρήσεις; πρέπει νὰ ἐλεεινολογῶ-
μεν τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους. οἱ ὁποῖοι φρο-
νοῦσιν, ὅτι διὰ νὰ διοικηθῶσι παρ' αὐτῶν οἱ
ἄνθρωποι, πρέπει νὰ μένουν εἰς τὸ σκοτός
τῆς ἀμαθείας καὶ βέβαια, ἐν ὅσῳ ὁ ἄνθρω-
πος εἶναι ζῶον μόνον, τουτέστι δὲν μεταχει-
ρίζεται τὰς λογικὰς δυνάμεις τῆς, χρησιμεύει
εἰς αὐτοὺς δι' ὅλων τὰ τέλη· εὐθὺς ὅμως
ἔστιν συντροφευθῇ μετὰ τὸ λογικόν τῆς, τότε
πίπτειν εἰς ἀμηχανίαν καὶ δὲν ἤξεύειν τί νὰ γέ-
νωσιν, νὰ τὸν μεταχειρισθῶσιν.

Ὅσα λοιπὸν τὸ λογικὸν κατέβησε ὑ-
πὲρ τῶν συμφερόντων τῆς θρησκείας, τὰ
αὐτὰ θέλει ἐνεργήσει καὶ ὑπὲρ τῶν συμφερόν-
των τῶν Διοικήσεων· διότι τὰ περὶ Διοικήσε-
ων, δι' αὐτοῦ θέλουν εἶτι μᾶλλον διαταφηνίσθῃ,
οἱ ἄνθρωποι θέλουν φροντίζει περὶ τούτων με-
περισσότερον ἐπιμέλειαν, καὶ θέλουν αἰσθάν-
ονται καλῆτερον τὴν προεργασμένην ὠφέλειαν.
Δὲν θέλουν δὲ διαφιλενικεῖ δι' ὅσα ἡθελον γνω-
ρίσει ὡς ἀληθῆ· διότι ὅλα τῆς πολιτικῆς κοι-
νωνίας τὰ συμφέροντα, ἀναδερόμενα ὡς πρὸς τὸν
καθ' αὐτὸ σκοπόν των, θέλουν τιμῶνται κα-
λῆτερον, ἢ ὠφέλειά των θέλει γίνεται μᾶλλον
ἐπαισθητῇ, καὶ ἐπιμένους ἡθελον βεβαίως δι-
αιωνισθῇ δι' αὐτὰ ταῦτα εἶτι μᾶλλον. εἶναι
ἀληθές ὅτι θέλουμεν ἔχει ἄλλα εἶδη διοικήσε-
ων, θέλουν εἶναι ὅμως ἐπωδελότερα, διότι
θέλουν εἶναι πλέον φανερά καὶ εὐληπτά· καὶ
ἰδοὺ τὸ ὁποῖον εἶναι δι' ἡμᾶς πλέον συμφε-
ρότερον.

Ἡ Ἀμερικὴ ἔχει καλῆτερον σύστημα δι-
οικήσεως, καὶ ζῇ εὐτυχέστερα, διότι διοικεῖ-
ται ἀπὸ νόμους, οἱ ὁποῖοι γίνονται μετὰ τὴν
πλέον μεγαλπρέσαν ἀσφάλτητα, καὶ ἐμπρο-
σθεν εἰς ὅλων τῶν ἀνθρώπων τὰ ὄμματα. Ἡ
Ἀμερικὴ εἶναι, εὐδαιμονοτέρα ἀπὸ κάθε ἄλλο
μέρος, ὅπου τὰ πάντα ἐνεργοῦνται κρυφίως
καὶ Ἀριστοκρατικῶς. Ἡ Ὁλλάνδα καὶ ἡ Ἑλ-
βετία ἀνθοῦσι καὶ εὐδαιμονοῦσι τὴν σήμερον,
διότι δὲν τιμῶνται πλέον τῆς Βενετίας καὶ
Γένοβας τὰ ἀριστοκρατικὰ συστήματα· θέ-
λουν δὲ τιμῶνται πανταχοῦ τὰ μίση ἐκεῖνα,
ἐνθα προτιμᾶται παρακάθε τι τοῦ Κοινοῦ
ἢ εὐδαιμονία, καὶ ἔχει ἐνθα καταπατοῦνται διὰ
μερικῶν ἰδιοτελειᾶς τὰ λατὰ τὰ συμφέροντα.

Ἀλλ' ὦ! πόσον κινδυνεύει ὁποῖος τολμᾷ
νὰ διακηρύξῃ τὴν Ἀλήθειαν! Πόσον ὀλέθριον
πράγμα εἶναι νὰ ρωδιῇται· νὰ διαδῶσῃ τὸν
ὀρθὸν λόγον! Ὡς ὅπως ἄν τις! ἢ καρ-
διακῶς ἀναπαύεται βλέπονσα τὰ κακὰ νὰ κα-
ταπαύονται, καὶ τὴν ἀπάτην νὰ σῶνται
εἰς τὰ μίση ἐνθα σὺ βασιλεύεις· ἀλλὰ κατὰ
δυστυχίαν διατρέχοντες τὸν Κόσμον δὲν βλέ-
πομεν εἰσὶν σχεδὸν ἄλλο, εἰμὴ τῆς ἀπά-
της τὸ βασιλεῖον.

Ἡ Ο ΕΧΩΝ ΩΤΑ ΑΚΟΤΕΙΝ, ΑΚΟΤΕΤΩ.

(λέγει τὸ Εὐαγγέλιον.)

Μεσολόγγι 21 Μαρτίου.

Βεβαιούμεθα ἀπὸ τὰς ἐσχάτας περὶ Ἀλβανί-
ας εἰδήσεις, ὅτι ὁ Ὁμέρ-πασας εὐρίσκειται εἰς
ἐμφύλιον πόλεμον μετὰ τοῦ Σιλιχτάρ-πόδα, ὃ
δὲ Σκόδρα-πασας ἀντὶ νὰ ἐτοιμάζεται διὰ νέαν
ἐκστρατείαν ἀναπαύεται εἰς τὴν ἐπικρατείαν τῆς.

Οἱ Ἀλβανὶ διηρημένοι εἰς, διαφόρους φατρίας,
δὲν σκοπεύουν ποσῶς, καθὼς ἀναγγέλει ὁ ἀνταπο-
κριτὴς μας, νὰ μᾶς ἐνοχλήσῃν ἐξέτος· ἀλλ' ἐπι-
θυμῶν γενικῶς νὰ ἰσχυρᾶσιν εἰς τὸν τόπον των.

Δι' εἰδήσεις αὗται, δὲν πρέπει νὰ μᾶς ἀποκοι-
μίσωσιν, ἀλλ' εἰς αἰτία, νὰ μᾶς ἐνθαρρύνωσι,
καὶ ἀντὶ νὰ φροντίσωμεν πῶς νὰ ὑπερασπισθώ-
μεν, νὰ ὁρμήσωμεν πρὸς βλάβην τῶν ἐχθρῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Αρ. 42

Τιμή ἑξατάλ. Ἰσπανικὰ ἔξ, προσληρωτέα
κατὰ τριμήνιον. Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος.

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι.
Φραγκλῖνος

Μεσολόγγιον τῇ 24 Μαΐου 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Περίοδος Β'. Ἀριθμὸς 30.

ΠΡΟΣΩΡ. ΔΙΟΙΚ. ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ καὶ πρὸς ἐξοικονόμησιν τῶν χορεῖων
τῆς Ἑλλάδος, τὸ Βουλευτικὸν Σῶμα ἀπεφά-
σισε νὰ ληφθῇ δάνειον ἐξωτερικὸν ἀπὸ τέσ-
σερα Μιλλιονία Τάλληρα Ἰσπανικὰ κατὰ
τὸν Νόμον ὑπ' Ἀρ. κδ'. καὶ ἐπειδὴ τοῦτο τὸ
Δάνειον ἐπραγματεύθη εἰς Λονδίνον, καὶ τοῦ ὁ-
ποῖο μέρους ἔφθασεν εἰς Ζακύνθον, καὶ

Ἐπειδὴ εἰς ταύτην τὴν περιστάσιν ἀπαι-
τεῖται ἀσφάλεια μετὰ προσοχῆς, καὶ χρήσι-
μετὰ φρονήσεως, τῶν ὁποίων ἡ ἔλλειψις ἐμ-
πορεῖ νὰ βλάβῃ διὰ νὰ προκαταληφθῶσι ταύ-
τα τὰ ἐνδεχόμενα.

Τὸ Βουλευτικὸν ἔθεσπίσατο.

Α'. Ἀπὸ τὸ Δάνειον τοῦτο νὰ μὴν ἐξοδεύη-
ται μηδ' ὅσολος διὰ προγεγονότα ἔξοδα,
ἢ λογαριασμοὺς ὁποιοδηποιοῦν εἴδης.

Β'. Τὸ Δάνειον τοῦτο θέλει χρησιμεύσει εἰς
τὰς προόδους τοῦ ἔθνους, ἐξοδούμενον με-
τὰ τὴν ἀπαιτημένην οἰκονομίαν εἰς τὰς κατὰ
τὴν καὶ θάλατταν ἐκστρατείας, καὶ ἄλλας
μελλούσας ἀνάγκας τοῦ ἔθνους.

Γ'. Τὸ Δάνειον τοῦτο θέλει παρακατατεθῇ ἐν
Ζακύνθῳ ἢ ἐν Σηρίῳ.

Δ'. Ὄφειλε νὰ διδῇ ἡ ἐκ Λονδίνου συστηθεῖσα
ἐνταῦθα ἐπιτροπὴ ἐκ τούτου τοῦ Δανείου,
ἢ διατάξῃ ἡ Διοίκησις, κατὰ τὸν ἀπο-
λθόν τροπὸν ἢ γὰρ ὅσαςκις ἤθελεν ἐμφα-

νισθῇ ἔγγραφος ἀπὸδείξις τοῦ Βουλευτικοῦ,
ὑπογεγραμμένη πρὸς τοῦ Προέδρου, ἢ Ἀν-
τιπροέδρου, καὶ προσυπογεγραμμένη παρὰ
τοῦ Α' ἢ Β' Γραμματέως, καὶ μετ' αὐτῆς
σημείωσις τῶν περὶ τούτου πρακτικῶν ἐ-
κείνης τῆς ἡμέρας ὑπογεγραμμένη ἀπὸ τὰ
μέλη τοῦ Βουλευτικοῦ τὰ συγκατοῦντα τὴν
Συνέλευσιν ταύτην, καὶ προσυπογεγραμ-
μένη ὁμοίως παρὰ τοῦ Α' ἢ Β' Γραμμα-
τέως, καὶ παρῆρσιάζομένη παρὰ τοῦ Ἐκ-
τελεστικοῦ διὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Οἰ-
κονομίας.

Ε'. Ὁ παρῶν Νόμος ἀναλλοίωτος φυλαττόμε-
νος κατὰ γράμμα καὶ ἔννοια, ἕως ὅτου νὰ
ἐξοδευθῇ ὅλον τὸ Δάνειον, δημοσιευθεὶς,
θέλει καταχωρισθῇ εἰς τὸν Κώδικα τῶν
Νόμων.

Ἐν Ἀργεὶ τῇ 27 Ἀπριλίῳ 1824.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος Βεμισθένης Θεοδώρητος.

Ὁ Α' Γραμματεὺς Ι. Σκανδαλίδης,

Ἐπικυροῦνται.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ,

Γεώργιος Κηνητριώτης.

Ὁ Προσωρ. Γενικ. Γραμ. Π. Γ. Ῥόδιος.

Διορίζεται ἡ ἀνατίπτωσις.

Ἐν Μεσολογγίῳ 22 Μαΐου 1824.

Α. Μανουελάτος.

Ἀπὸ Ἀργεὶ τῇ 15 Μαΐου 1824.

Τῇ 5 τοῦ τρέχοντος ἔλθον οἱ ἀναντίοι τῆς
Διοικήσεως εἰς Κητσοπόδι, χωρίον ἀπέχον
μίαν περίωπιν ὥσαν ἀπὸ Ἀργεὺς, μετ' ἐν σῶμα

400 στρατιωτῶν, ὀδηγούμενον ἀπὸ τὸν Κολιό-
 πωλον, Νικήταν καὶ Γενναῖον. Οὗτοι εἶχον
 σκοπὸν νὰ διαλύσωσι τὴν πολιορκίαν τοῦ Ναυ-
 πλίου, καὶ βοηθούμενοι ἀπὸ τοὺς Ἀργεῖτας,
 νὰ κυριεύσωσι καὶ τὸ Ἄζγος. ἀλλὰ παρευ-
 θύς τὰ ἀπὸ Ῥημελιώτας συνθεμένα στρατεύ-
 ματα τῆς Διοικήσεως, ὀδηγούμενα πρὸς τοῦ
 ἀντιστρατήγου Ι. Νοταρᾶ, ὤρμησαν ἐναντίον των,
 τοὺς ἐκτύπησαν καὶ τοὺς ἐδῶξαν ἀπὸ τὸ χωρεῖον
 ἐκεῖνο. ἐξήλθον καὶ οἱ πολιορκούμενοι εἰς Ναύ-
 πλιον διὰ νὰ πολεμήσωσι τοὺς πολιορκητάς
 των Κρανιδιώτας, ὀδηγημένους πρὸς τοῦ Καπ.
 Σκούρτη, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ἐκτυπήθησαν, καὶ
 κακῶς ἐπώστρεψαν ὀπίσω. εἰς τὰς μά-
 χας ταύτας ἐφυνεύθησαν ἕως τεσσαράκοντα
 καὶ ἀπὸ τα δύο μέρη· οἱ περισσότεροι ὅμως
 ἀπὸ τῶν ἀντιδιοικητῶν τὸ Σῶμα.

Τῇ 12 τοῦ αὐτοῦ ἤλθεν εἰς Μίλως πρὸς
 βοήθειαν τῶν ἀνταρτῶν, ἐν σῶμα Πρασιωτῶν
 ἀπὸ τριακοσίων, καὶ ἐπίασε τὸ πλῆσιον τῶν
 Μύλων πολιορκαστρῶν. Τὸ ἐκεῖ εὐρισκόμενον
 καράδι τοῦ Ναυάρχου Μιαούλη, ἐνθα καθε-
 δρεῖται προσηκόντως τὸ Ἐκτελεστικόν, ἔρριψεν
 ἱκαναῖς κανονιαῖς ἐναντίον των· οὗτοι δὲ πάλιν
 ἀδείασαν. πολλάκις τὰ τεχνικά των· συγχρό-
 νως ἐκστρατεύει κατὰ τῆς πόλεως μας τὸ ρη-
 θέν τοῦ Κολιόπωλου, Νικήτα καὶ Γενναίου σῶμα,
 ἀλλ' οἱ περὶ τὸν ἀντιστράτηγον Νοταρᾶν γεν-
 ναῖοι Ῥημελιῶται, ὀρμήσαντες ἐναντίον των
 μὲ μόνον ταῖς φωναῖς τοὺς κατεδιώξαν. Τὸ
 αὐτὸ ἔπαθον εἰς Μίλως καὶ οἱ Πρασιῶται·
 μάλιστα ἑκατὸν Βηλγάροι μὲ τὸν Χ. Στεφανῆ
 ἠνώθησαν μὲ τὸ σῶμα τῆς Διοικήσεως.

Ἐν ᾧ ἐγίνοντο ἐδῶ τὰ τοιαῦτα κινήματα,
 ὁ Κολοκοτρώνης μὲ 500 ἐξεστράτευσε κατὰ τῆς
 Τριπολιτζᾶς, καὶ ἐπίασε τὰ Τρίκορφα. ἀρ-
 κεταὶ δυνάμεις ὀδηγούμεναι παρὰ τοῦ Ἀρχι-
 μανδρίτη Δικαίου, τοῦ στρατηγοῦ Λόντη καὶ
 Ζαφειρόπουλου τὸν ἐκτύπησαν καὶ τὸν ἐδῶξαν.

Ὁ Κύριος Ζαΐμης κινεῖται διὰ τὴν Καρ-
 ταιναν μὲ στρατεύματα· οἱ δὲ Κύριοι Δελι-
 γιανναῖοι στέκονται ἀδιάφοροι.

Ταῦτα τὰ συμβάντα ἐμπόδισαν νὰ τελε-
 ῶσιν τὰ περὶ δανείων ἐπικινεωτικὰ γράμματα,

καὶ νὰ μὴ σταλλῇ ἕως τῆς ὥρας ἐνταῦθα ἡ
 ἀναγκαία χρηματικὴ βοήθεια.

Πενήντα καράδια εἶναι ἔτιμα νὰ ἐκπλεύ-
 σωσιν ἀπὸ τὰς τρεῖς ναυτικὰς νήσους, καὶ
 δὲν περσιμένον εἰμὴ τὰ ἀπὸ Ζάκυνθον χρεῖ-
 ματα. Μα ἐκστρατεία ἀπὸ τετρακισχιλίων
 ἐνεργεῖται διὰ νὰ προβῇ τὴν Κρήτην, ἡ
 ὁποία ἀκόμη βαστιεταί.

Ὁ Ὀθωμανικὸς στόλος εὐρίσκεται εἰς Μι-
 τυλήνην.

Ἰδοὺ αἱ εἰδήσεις αὗται μᾶς ἀναγγέλῃσι τοὺς
 κατὰ τῶν ἀντιπατριωτῶν Δριάμους τῆς Διοι-
 κήσεώς μας. Εἰς τὴν Κρισιμωτάτην ταύτην
 περίστασιν τὸ Βουλευτικὸν ἐβέβη μὲ τὴν πλέ-
 ον ἀξιώσασιν δραστηριότητα καὶ ἐπιμονήν. Τὸ
 τοιοῦτον ποθητὸν ἀπὸ ὅλης τοὺς καλοὺς καὶ
 ἀληθεῖς πατριώτας Βουλευτικὸν εἰδείξεν, ὡς πα-
 ρατατικὸν τοῦ ἔθνους δλοκλήρη, ὅτι ἕνας λαὸς,
 ὅστις ἐπιθυμεῖ τὴν σωτηρίαν τῆς Πατρίδος τῆς
 ἡμπορεῖ νὰ καταβῇ κάθε ἐμπόδιον τὸ ὁ-
 ποῖον ἀντίσταται εἰς τὴν εὐδαιμονίαν τῆς.

Ἀλλ' ὦ Βουλευταὶ τῆς Ἑλλάδος! ἡ Ἱστο-
 ρία θέλει σᾶς ἀνταμείψει διὰ τοὺς μεγάλους
 κόπους σας· ἡ Εὐσέπεια θέλει σᾶς τιμήσει,
 καὶ ἡ καρδιά κάθε ἐλευθέρος Ἕλληνας θέλει
 ἰᾶς ἀγαπᾶ, ἐν ὅσῳ μένετε σ' αἰετοὶ εἰς τὰς
 ἱπὲρ τῆς κοινῆς εὐδαιμονίας ἀποφάσεις σας.
 Χρεωστεῖτε νὰ ἦσθε συνδεδεμένοι μὲ τὸ Ἐκ-
 τελεστικὸν Σῶμα, νὰ ἦσθε μία ψυχὴ καὶ μία
 καρδιά, φλεγόμενοι ἀπὸ τὰ εὐγενῆ αἰσθή-
 ματα, τὰ ὁποῖα χαρακτηρίζουν ἐν ἔθνους ἐλεύθερον.

Βουλευταὶ τῆς Ἑλλάδος, καὶ Σεῖς Ἐκτε-
 λεσταὶ τῶν Νόμων μας! Ἐφάνητε ἄξιοι
 τῆς Πατρίδος.

Μεσολ.) Μὲ τῆς πλέον ζωηρᾶς εὐγνωμοσύνης τῆς
 αἰσθήματα ἀκούομεν ὅτι οἱ ἐν Ὀλάνδᾳ Φιλέλλη-
 νες, καὶ πρὸ πάντων οἱ τοῦ Ἀμστερδὰμ ἀφι-
 ἐρωσαν διὰ τὸ ἔθνος μας 7000 φλ. Ὀλλανδικὰ.
 ὁ Κύριος Ἐμμανὴλ Ξένος, ὑπουργὸς τῆς Οἰ-
 κονομίας, μᾶς εἰδοποιεῖ περὶ τούτου. Πρὸς φέ-
 ρει λοιπὸν μεγάλας εὐχρησθήσεις τὸ ἔθνος μας
 πρὸς τοὺς γενναίους τούτους Ὀλλανδοὺς διὰ τῶν

αἰσθημάτων των τὴν συμπάθειαν, καὶ διὰ τὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας ζήλόν των

Ὁ ταραχιποῦδς Καραισκάκης ἀφ' οὗ μὲ διαφύκει τρέφει; ἐπάσχιζε νὰ ἀπερᾷσῃ εἰς Μέρτζον, ἐκτυπήθη ἀπὸ τοὺς γενναῖς στρατηγούς Ράγγον καὶ Στεφνάρην, καὶ ἠναγκάσθη νὰ τραχιχθῇ εἰς Καρπεντσί. μετὰ τὴν καταδεσμένην τὴ ταύτην ἐωρόσσεξε ζητῶν ὑπεράσπισιν παρὰ τοῦ Καπ. Ἀνδρέα Ἰσκη· μετ' ὀλίγας ἡμέρας θέλει μὲ μάθει τὸ τέλος τῆς συμμαχίας ταύτης.

Ἀφ' οὗ πιστῶς ὁ φιλέλλην Κύριος Βλακαῖρος κατόρθωσεν εἰς Ἀγγλίαν τοὺς ὑπὲρ Ἑλλάδος φιλελευθέρας σκοπούς τιν, διὰ τοὺς ὁποῖους καὶ εἶχεν ἔλθει κατὰ πρῶτον εἰς τὴν Ἑλλάδα, δευτέραν ἤδη φορὰν ἔφθασεν ἐνταῦθα, καὶ ὡς Παραστάτης τοῦ Βρεττανικοῦ ἔθνους, μᾶς δίδει τὰς πλέον χρηστὰς ἐλπίδας ἀπὸ μέρους τῆς πεφωτισμένης Ἀγγλίας. Τὸ φιλελευθερον τοῦτο ἔθνος τρέφει τὸν πλέον ἑνθερμον ζήλον ὑπὲρ τῶν ὑποθέσεών μας, αἱ ὁποῖαι εἰς ὅλης τῆς Εὐρώπης τὰ πράγματα ἔχουν ὅχι μικρὰν ἐπιρροίαν.

Ναὶ Ἕλληνες! ἡ ὑπόθεσίς μας, ἥτις ἐσφύρει ἐπάνω μας ὅλης τῆς ἐξευγενισμένης Εὐρώπης τὰ ἔμματα, ἔχει καὶ μεγάλην πολιτικὴν ἐπιρροίαν εἰς τὰ πράγματά της. μεγάλα συμφέροντα ἀνεφάνησαν, καθ' ἣν στιγμήν ἐκηρύξαμεν εἰς τὰ ἔθνη τὴν πολιτικὴν ὑπαρξίν μας· ταῦτα δὲ ἐγεννήθησαν ἢ διὰ τὰ κατὰ τὴν τούτου τοὺς λαοὺς εὐτυχεῖς, ἢ διὰ τὰ τοὺς ρίψωσιν εἰς ἀπεράντους δυστυχίαν ἀδύσους. Πνέον πάντοτε τὸ Βρεττανικὸν ἔθνος τὰ φιλελευθέρα καὶ εὐγενῆ αἰσθήματα, εἶναι τὸ πρῶτον, τὸ ὁποῖον συμφώνως μετὰ τῶν Γερμανῶν ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς χεῖρα βοηθείας. εἰμεθα βεβαίως πεπεισμένοι, ὅτι πρώτη ἡ Ἀγγλία καὶ θέλει μᾶς ἀναγνωρίσει ὡς ἀνεξάρτητον ἔθνος. Αὕτη ἐπαγαγματεύθη διὰ τῶν πολιτῶν τῆς δάνεια δι' ἡμᾶς χρήματα, καὶ μεσσωπὴν συγκατένευσε (μὲ ὅλας τὰς ἐναντιότητάς τοῦ Κυβίου Ροτσὴλ, ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ

Γὰρ), χωρὶς νὰ παραστήσῃ τὸ παραμικρὸν ἐμπόδιον νὰ μᾶς θεωρήτῃ ὡς ἔθνος. ἐκτός δὲ ὅλων τούτων, τὸ Καπινέτον τοῦ Σ. Ἰάμες, μετὰ πολλὰς σκέψεις, ἀξίας ἔθνους ἐλευθέρου, ἴδε καὶ ἀνέφερεν ὅτι εἶναι πολλὰ ἀναγκάσιον νὰ συστηθῇ καὶ νὰ ἐπαυξηθῇ ἐν ἀνεξάρτητον ἔθνος πρὸς τὰ Ἀνατολικά τῆς Εὐρώπης μέρη. Ὅσον δὲ ἀπὸ μέρους τῆς ἱερᾶς συμμαχίας, αὕτη τρέφει μέγιστον ὑπὲρ τῆς στερεώσεως τοῦ χριστιανισμοῦ ζήλον, καὶ προσθυμοποιεῖται μεγάλως νὰ μᾶς ἀναγνωρίσῃ.

Καὶ Σεῖς, Ἕλληνες! Σεῖς Προξήριτοι τοῦ ἔθνους τούτου, ὑπὲρ τῆς πολιτικῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ ὁποῖου, ἀναριθμητον πλήθος ἐτερογενῶν εὐχεται πρὸς τὸν Οὐράνιον Πατέρα! Σεῖς Προῦχοντες τοῦ ἔθνους τούτου, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου ἐξήλθον οἱ μεγάλοι ἐκείνοι ἄνδρες, οἵτινες μετὰ τοσούτων αἰῶνων παρέλευσιν θαυμίζονται ἀκόμη ἀπὸ τὰ ἐξευγενισμένα τῆς Εὐρώπης ἔθνη! εἰς ἐσᾶς, λέγω, Ἀρχηγοὶ! κάμνετε τάχα καὶ Σεῖς τὰ πρὸς τὴν Πατρίδα χρέος σας; Σεῖς οἱ Πρώτιστοι τοῦ Γένους, πάλιν σᾶς ἐρωτοῦμεν, ἐκπληροῦτε τὸ χρέος σας; ἀλλὰ διατὶ εἴσθε διηρημένοι εἰς φατρίας; Δὲν ἀκούετε τὴν κατασπαρattoμένην φωνὴν τῆς Πατρίδος, ἡ ὁποία σᾶς παρακαλεῖ νὰ ἐνωθῆτε, καὶ εἰλικρινῶς νὰ συνδράμετε εἰς τὸν γενικὸν τῆς Ἑλευθερίας σκοπὸν; Διατὶ σεῖς οἱ μεγάλοι λεγόμενοι δὲν βλέπετε πόσα καλὰ καὶ πόσας βοηθείας, ἐν ὧσιν εἴσθε σεῖς ἐνωμένοι, προσφέρουσιν ὅλα τῆς Εὐρώπης τὰ ἔθνη εἰς τὴν Πατρίδα μας; διατὶ δὲν τὰ βλέπετε; Σᾶς ἐμποδίζουν ἴσως εἰς τοῦτο τὰ μικρὰ ἰδιαίτερα συμφέροντά σας; ἀλλὰ πόσῃς χεῖρας ἔχετε νὰ ζήσετε εἰς αὐτὸν τὸν Κόσμον, ὥστε προτιμᾶτε νὰ καταστραφῇ διὰ τὰς μικροπρεπεῖς ἰδιοτελείας σας ὁλόκληρον ἀθῶν, ἀλλὰ ῥωμαλαῖον ἔθνος; διατὶ κατασπαράττετε αὐτὴν τὴν ἀγαπημένην Πατρίδα μας διὰ μίαν σκιὰν ἀσήμαντον; καὶ θέλετε νὰ ἀφήσετε εἰς τὰ τέκνα σας τὴν αἰώνιον τῆς δουλείας δυστυχίαν; Διατὶ δὲν ἀκούει τις καθόλου ἄλλο τι, παρὰ μόνον τὰς λέξεις, Μαυροκορδατίστας, Κοσκορδατίστας καὶ τὰ τοιαῦτα; Δὲν πρέπει,

συμπατριῶται, δὲν πρέπει εἰς τὴν Πατρίδα μας νὰ ἡμεθα πατριασται, καὶ νὰ κρατῶμεν τὸ μέρος τοῦ ἐνός καὶ τοῦ ἄλλου· ἀλλ' ὅλοι νὰ ἡμεθα καθαροὶ πατριῶται, καὶ τῆς Πατρίδος τὸ μέρος νὰ ὑπερασπιζόμεθα. Τὴν κεινὴν εὐδαιμονίαν, τῷτέστιν ἐλευθερίαν καὶ ἀνεξαρτησίαν πρέπει ὅλοι μας μόνον σκοποῦν νὰ ἔχωμεν. Διὰ τί, ὦ Πρόκριτοι τῆς Ἑλλάδος, διατὶ λησμονεῖτε ὅτι ὅλη ἡ Εὐρώπη μᾶς θεωρεῖ μὲ ὄμμα εἰλικρινές, τὸ ὅποιον χαρακτηρίζει τὸν καθ' αὐτὸ εὐαισθητὸν ἄνθρωπον; Διατὶ λησμονεῖτε ὅτι ὅλοι οἱ ἀληθεῖς τῆς ἀνθρωπότητος φίλοι ἔστρεψαν ὅλην τὴν προσοχὴν πρὸς τὴν Ἑλλάδα; ἂν λησμονήτε ὅλα αὐτὰ, λησμονεῖτε αὐτὸ τὸ ἱερὸν μας ἐπιχείρημα· καὶ δεικνύετε εἰς τὸν Κόσμον, ὅτι ἔως τῶρα δὲν ἦσθε ἄλλοτι, εἰμὴ φαντάσματα, τὰ ὅποια κακῶς ἐπαρστήσατε τὸ ὑποκρινόμενον πρόσωπον εἰς τὸ θέατρον τοῦ Κόσμου, καὶ τῆς Ἱστορίας.

Πολλάκις ἤδη εἴπομεν ὅτι ἡ ἐφημερίσ μας αὕτη εἶναι ὅλως ἀφιερωμένη εἰς τὴν Ἀλήθειαν· καὶ ὅτι ποτὲ δὲν ἀποβλέπομεν εἰς τὸ νὰ κολακείσωμεν κανὲν ἄτομον ἢ φατριάν. ὁ μόνος μας σκοπὸς εἶναι νὰ διακηρύττωμεν τὴν ἀλήθειαν, ὅσον ἡμποροῦμεν. Δὲν γνωρίζομεν, ἀλλ' οὔτε θέλομεν ποτὲ νὰ γνωρίσωμεν φατριας· μόνον τὴν Πατρίδα γνωρίζομεν, καὶ αὐτῆς μόνης τὰ συμφέροντα θέλομεν πασχίζειν νὰ ὑπερασπιζόμεθα.

Μία ποσότης τοῦ ἐν Ἀγγλίᾳ διαπραγματευθέντος δανείου ἦλθεν εἰς Ζάκυνθον· ἂν τὰ χρήματα ταῦτα δὲν ἦσαν ἀναγκαῖα διὰ τὴν Πατρίδα, βίδια ἢ Διοικήσις δὲν ἤθελε τὰ δανεισθῆναι. Διατὶ λοιπὸν ὁ Κολοκοτρώνης καὶ ὁ Πέτρος Μαυρομιχαλὴς ἔστειλαν εἰς Ζάκυνθον ἀνδραπῆς, καθὼς ἓνα κάποιον Θ. Λεονταρίδην, καὶ κάποιον Φλαβιανὸν διὰ νὰ ἐμπυδίσωσι τὰ χρήματα ταῦτα νὰ ἔλθωσι εἰς τὴν Ἑλλάδα; διότι δὲν φοβοῦνται τὴν Νόμιμόν μας Διοίκησιν, ἢ ὅποια ὅταν ἐνδυναμωθῇ, θέλει διαλύσει καὶ καταστρέψει τὴν αὐτεξούσιον καὶ δεσποτικὴν τῶν δυνάμιν. Διὰ τί ὁ Νέγρης ἐπάσχισε μὲ τὰς ραδιουργίας τὴν νὰ ἀ-

ποτρέψῃ τὸν Συνταγματάρχην Στανχέω ἀπὸ τὰ ἀληθῆ τῆς Πατρίδος συμφέροντα; διὰ τί ἐπάσχισε νὰ καταστήσῃ εἰς τοῦτον τὸν φιλέλληνα μισητὸν τὸν Μανροκορδέτον, ὁ ὅποιος μ' ὅλα τὰ σφάλματα ὅπου ἔχει, εἶναι ὅμως ὁ καλῆτερος τῶν ἀρχηγῶν μας ἀκόμη, καὶ ὁ ὅποιος καλῆτερα παρὰ τοὺς ἄλλους αἰσθάνεται ἀκόμη ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶναι μόνον ἡ Πατρίς τῆς, ἀλλ' ὅχι καὶ Βασιλείον τῆς; Διὰ τί ὁ Νέγρης ἔκαμεν ὅλα ταῦτα; διὰ νὰ κολακείωσιν τὸν Ὀδυσσέα καὶ νὰ εὐχαριστήσῃ τὴν κενοδοξίαν τῆς.

Ἄς μᾶς συγχωρηθῇ τῶρα νὰ κίωμεν καὶ μερικὰς παρατηρήσεις. Ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἐλεύθερος, καὶ ἀρχισε νὰ αἰσθάνεται τὴν ἐλευθερίαν τῆς. Εἰς τί λοιπὸν ἐπιστηρίζονται ὅλοι αὗτοι οἱ ἀντιπατριῶται καὶ φατριασται; Ἄς δώσωμεν ἐνταῦθα ἓν παράδειγμα διὰ νὰ φανερωθῇ καλῆτερον ἢ ὑπόθεσις. Εἶναι ἓνας Ναὸς κτισμένος μὲ 12 στύλους· ἐπάνω εἰς αὐτοὺς τοὺς 12 στύλους εἶναι κτισμένοι 6 θάλαμοι [ὀντάδες]. Ἄς ὑποθέσωμεν ὅτι οἱ 12 οὔτοι στύλοι εἶναι ὁ λαὸς, οἱ δὲ 6 θάλαμοι εἶναι οἱ Πρόκριτοι. Ἄν οἱ 6 θάλαμοι βαρύνωσι πολὺ ἐπάνω εἰς τοὺς 12 στύλους, οὔτοι θέλουν ἀρχίσει νὰ κινῶνται, καὶ τέλος πάντων θέλουν ρίψει εἰς τὴν λάσπην ὅλης τῆς 6 θάλαμης, ἀγκαλὰ καὶ ἤθελον εἶναι εὐμορφεα καὶ ὑπερήφανα κατασκευασμένοι. Μὴ τύχη καὶ εἰπῇ κανεὶς ὅτι οἱ 6 θάλαμοι ἡμποροῦν νὰ σπᾶσωσι τοὺς στύλους· ὅχι, ὅχι· ὁ καλὸς ἀρχιτέκτων ἡξεύρει νὰ κατασκευάσῃ τὰ τοιαῦτα μὲ συμμετρίαν.

Τὸ παράδειγμα τοῦτο εἶναι ἀρκετὸν νὰ μᾶς ἀποδείξῃ ὅτι μόνον ὁ λαὸς ἔχει ὅλην τὴν δύναμιν, καὶ αὐτὸς μόνος δυνάμει καὶ τοὺς Προὔχοντας· ὅτι οἱ 12 στύλοι ἡμποροῦν νὰ καταστρέψωσι ὅλης τοὺς Προκρίτας τῆς Ἑλλάδος, ὅταν οὔτοι δὲν ὑποτάσσωνται εἰς τὴν φωνὴν τοῦ λαοῦ, ὁ ὅποιος μὲ ἀπελπισίαν πολεμᾷ διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς, καὶ εἶναι ἐγνωμνιστατὸς διὰ τὴν ἀδελφικὴν τῶν ἑτερογενῶν λαῶν εὐνοίαν, οἵτινες μὲ τὰ πλέον εὐγενῆ αἰσθήματα ὑπερασπίζονται τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ καὶ ὑπὲρ Ἑλευθερίας ἀγῶνά μας.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Αρ. 43

Τιμή ἑτησία τὰ λ. Ἰσπανικὰ ἔξ, προπληρωτέα κατὰ τριμήνιον. Ἐκδίδεται δις τῆς ἐβδομάδος.

Τὰ πλείω ὀρέγη, ταῖς πλείεσι.
Φραγκλῖνος

Μεσολόγιον τῆ 28 Μαΐου 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐγχώριοι Εἰδήσεις.

Εἰς τὰς 21 τοῦ Τρέχ. ἀνεχώρησεν ἐντεύθεν ὁ Στρατηγὸς Ἀλέξης Βλαχόπουλος διὰ Βοαχῶσι. Ὁ Στρατηγὸς οὗτος σκοπεῖ νὰ ἀνταμώσῃ μετὰ τῶν στρατευμάτων τῶν τὸν Γενναῖον Στρατηγὸν Τζόγκαν, καὶ οὕτω νὰ ἐκστρατεύσῃ μαζὶ κατὰ τῶν πλησιοχώρων Τούρκων.

Εἰς τὸ ἔσχατον φύλλον τῆς ἡμερίδος μας εἴπομεν, ὅτι μετ' ὀλίγας ἡμέρας θέλομεν μῶν θῆαι τὸ τέλος τῆς μεταξὺ Καραϊσκάκη καὶ Ἀνδρέα Ἰσκη συμμαχίας. Ὁ Ἀνδρέας Ἰσκη καθὼς καὶ τὸ ἐπρωδλέσαμεν, ἐδέχθη τὸν Καραϊσκάκη, καὶ διὰ τὰ ἰδιὰ τὰ συμφέροντα ἔγινεν ὁ πλέον στενὸς φίλος καὶ σύμμαχος τούτου τοῦ ἀπίστου, ὁ ὁποῖος τόσαις καὶ τόσαις φογαῖς κατεπάτησε τοὺς ἱερούς μας νόμους, καὶ ἐνήργησε κάθε μέσον διὰ τὴν κατατροπὴν τῆς Πατρίδος.

Κατεδέχθηκες, Ἀνδρέα Ἰσκη, νὰ γένῃς φίλος καὶ σύμμαχος τοιούτου ἀνθρώπου; ἀλησμόνησες ὅτι ἔχεις Πατέρα τὸν Καραϊσκήν; δὲν συλλογίζεσαι ὅτι καὶ σήμερον ἀκόμη ὅλος ὁ κόσμος σέβεται καὶ τιμᾷ τὸν μακαρίτην πατέρα σου; Δὲν πρέπει, υἱὲ τοῦ Καρλίσκου νὰ πασάφινεσαι ἀπὸ τὰ αἰσχροὶ κέρδη, καὶ νὰ ὀδηγῇσαι ἀπὸ τῶν διεφθαρμένων τὰ φρονήματα. Σὲ παρακαλεῖ ἡ Πατρίς, εἰς τοῦ πατρὸς σου τὸ ὄνομα, νὰ ἀλλάξῃς τὸν τρόπον τῶν φεροσιμάτων σου, καὶ νὰ μὴ καταδεχθῇς νὰ φανῇς ἀνάξιος υἱὸς τοῦ περιφθίμου πατρὸς

σου· ἐξ ἐναντίας θέλει στυσθῇ ἡ πολεμικὴ σου φήμη καὶ ὑπόληψις, καὶ ἄλλο δὲν θὰ σοῦ μένῃ, παρὰ ἡ καταισχύνῃ καὶ ἡ καταδίκη τῆς Πατρίδος.

Ἀπὸ τὰς νεωστὶ ἐλθούσας εἰδήσεις πληροφροῦμεθα, ὅτι εἰς Ζάκυνθον περιμένεται ἡμέραν τὴν ἡμέραν ὁ Λόρδ Γορδῶν, ὅστις μέλλει νὰ ἀπεράτῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Περὶ τὸν κρίνομεν νὰ εἰπῶμεν, ὅτι ὁ Εὐγενὴς οὗτος ἀνὴρ εἶναι ὅλος διόλου ἀδιστάκτως εἰς τὰ πράγματά μας. Πολλὰ μᾶς ἔκαμε νὰ βεβαιωθῶμεν ὅτι ὁ ὑπὲρ τῆς Πατρίδος μας ζήλός τιν εἶναι πάντοτε ὁ αὐτός.

Ἀπὸ τὰς αὐτὰς εἰδήσεις μανθάνομεν προσέτι, ὅτι εἰς διαφόρας λιμένας τῆς Ἀγγλίας ἐτοιμίζονται νὰ ἀναχωρήσῃ δι' ἐδῶ ἀφ' ἑκτὰ πλοῖα φορτωμένα ἐφόδια, καὶ ἄλλα χρειώδη τοῦ πολέμου.

Ἡ Διοίκησις προνοοῦσα περὶ τῆς ἀσφαλείας τῶν κατοίκων, ἀπεφάσισε νὰ ὀχυρώσῃ τὴν Ἀποκλείστραν. Αὕτη ἡ ἐπωφελεστία τῆς Δέσις διὰ τὰς παρούσας περιστάσεις τῶν Ἑλλήνων εὐρίσκεται μεταξὺ τῶν τριῶν ἐπαρχιῶν Ἀποκουρῆ, Κραδίρης καὶ Κασπενησιῶν· περικυκλοῦται ἀπὸ βεσῆς ἀβίτης, ἔχει εὐρυχωροτάτην ἑκτασιν χωροῦσαν πέντε χιλιάδαις οἰκογενείας καὶ ἔτι πρὸς, νερὰ ἱκανὰ διὰ κατασκευὴν μύλων, καὶ μίαν μόνην εἰσοδον. Μία ἀποθήκη διὰ τροφᾶς, ἐν μικρὸν φρούριον εἰς τὴν εἰσοδον, καὶ εἰς μύλος τὴν ἀποκαθιστῶσιν ἀπὸ ῥήγον, καὶ ἱκανὴν νὰ ἀνθέξῃ εἰς πο-

λυχνίον πολιορκίαν χωρὶς παραμικρὰν ἐνόχλησιν, ἐν ᾧ μάλιστα εἰς τὰς ἐμπεριεχομένας πεδιάδας καὶ κοιλάδας ἡμποροῦν νὰ τρέφονται καὶ ἰκανὰ ἀγεαῖα βῆα. Τὴν ἐπιστάσιαν τῆς ὀχυρώσεως ταύτης τῆς ἀσφαλεστάτης Δέσεως, καὶ τὴν προκαταβολὴν τῶν ἀπαιτημένων ἐξόδων ἀνέλαβε προθύμως ὁ κύριος Γεώργιος Λέλης, καὶ εἴμεθα εὐέλπιδες ὅτι ὁ αὐτὸς ἀνὴρ μέλλει νὰ μᾶς δώσῃ ἐν καιρῷ διαγραφὴν τῆς εἰρημένης ὀχυρᾶς ταύτης Δέσεως.

Κάθε ἄνθρωπος πρέπει νὰ ἀπολαμβάνῃ ἀπαρσιβιάτως τὰ ἀνήκοντα πρὸς αὐτὸν δικαιώματα, χωρὶς ἄλλος τις ὁποιοσδήποτε καὶ ἂν ᾖ, νὰ τολμήσῃ ποτὲ νὰ τὰ πειράξῃ· ἐξαιρέτως δὲ πρέπει τοῦτο νὰ φυλάττηται, ὅταν θεωρῆται ὡς πρὸς τοὺς ἄλλοθενεῖς. Τὸ ἔθνος μας, νομίζομεν ὅτι ἐφέρθη μὲ τὴν ὅσον δυνατὴν μεγαλητέραν εἰς τοῦτο προσοχὴν· νομίζομεν ὅτι ἐτίμησεν παντὸς ξένου τὸν ὑπὲρ τῆς Πατρίδος μας ζῆλόν του καὶ ἐνθουσιασμόν. * Ἄν λοιπὸν τὸ ἔθνος μας ἐφέρθη κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὡς πρὸς τοὺς ξένους, πρέπει, νομίζομεν, καὶ οἱ ξένοι νὰ τιμῶσι τὸ ἔθνος, καὶ νὰ προσέχωσιν ἀκριβῶς, νὰ μὴ καταπατῶσι τοὺς νόμους τοῦ.

Εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην τὰ μυστικά τῶν γραμμάτων εἶναι πᾶγμα ἱερὸν, καὶ ὑπόκειται εἰς μεγίστην τιμωρίαν ὅποιος τολμᾷ νὰ ἀνοίγῃ ξένα γράμματα. εἰς τὰς δεσποτικὰς μόνον ἐπικρατείας (ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ εἰς σημαντικὰς περιστάσεις) μεταχειρίζονται τὰ τοιαῦτα μέσα διὰ νὰ εἰσχωρήσῃν εἰς τὰ μυστικά τινος ἀνθρώπου, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἔχουν διαφόρους ὑποφίλων αἰτίας· ἂν δὲ ἰδιαίτερός τις πρᾶξῃ τοιοῦτον ἀμάχητον, παιδεύεται μὲ τὴν πλέον μεγάλῃν αὐστηρότητα τῶν νόμων.

Ὁ Κύριος Τρελλώνης, ἀνοίγων τὰς ὁποίας ὁ Πρόεδρος Μαυροκορδάτος ἔστειλε πρὸς τὴν Κεντρικὴν Διοίκησιν ἐπιστολάς, μὲ τὴν τερατῶδη πρόφασιν, ὅτι ἐνόμιζε νὰ εὐξημέσῃ ἰδικά τι γράμματα, νομίζομεν ὅτι ἐπείραξε μὲ αὐτό τι τὸ κάμωμα, ὅχι μόνον τὰ δικαιώματά μας, ἀλλὰ μιᾶς Διοικήσεως καὶ ἐνὸς Δι-

οικητοῦ τὰ δικαιώματα. Πολὺ λυπούμεθα διότι ἡ πρᾶξις αὕτη τοῦ κυρίου Τρελλώνη δὲν ἔχει οὐδεμίαν ὁμοιότητα μὲ ὅσα τὸν ἡκούσαμεν πολλάκις νὰ λέγῃ, καὶ τὰ ὁποῖα μᾶς κατέπεισαν νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι οὗτος ὁ φιλέλλην φέρεται ἐνταῦθα ἀφιλοκερδῶς, καὶ ὅτι δὲν εἶναι, παρὰ εἰλικρινῆς τῶν πραγμάτων μας ὑπερασπιστῆς.

Πολλάκις οἱ ἄνθρωποι ἠπατήθησαν ἀπὸ τὸ φαινόμενον· ἴσως τὸ αὐτὸ ἐπ' αὐτῷ καὶ ἡμεῖς τῶρ μὲ τὸν κύριον Τρελλώνην. ἐν πρᾶγμα παρακαλοῦμεν λοιπὸν αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον, ὅτι νὰ προσέχῃ εἰς τὸ ἐξῆς νὰ σέβηται τὰ δικαιώματά μας, καὶ νὰ μὴ κάμνῃ πλέον πράγματα, τὰ ὁποῖα διδοὺν τὸ κακὸν παραδείγμα, καὶ προξενοῦν ἀτιμίαν εἰς ὅλους τοὺς ἄλλογενεῖς.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Εἰδήσεις ἐκ Κερκύρας τῇ 16 Μαΐου.

Τὰ Ἠπειρωτικὰ εὐρίσκονται εἰς ἄκραν ἀκαταστασίαν. Ὁ Ὁμέρ πασᾶς εἰσέτι εἰς τὸ Μπεράτι· θέλουσιν, ὅτι ἐδιορθώθησαν αἱ μετὰ τοῦ ἀνεψιοῦ τι ἀλληλομαχίαι, καὶ ὅτι ἐπροσμένετο εἰς Ἰωάνινα, πλὴν καὶ τοῦτο ἀβέβαιον. Κατὰ τὰς ὁποίας ἐλάθομεν πρὸ ἡμερῶν ἀπὸ Ἀρταν εἰδήσεις πληροφροῦμεθα, ὅτι τὸσον ὁ Μηκατᾶς αὐτῆς ὅσον καὶ ὅλα τὰ ἐμπλάκια Σαντζακίων παλαιὰ καὶ νέα ἀφαιρέθησαν μὲ χάτι ἀπὸ τὸν ρήθέντα Ὁμέρ-πασᾶν, καὶ ἐδόθησαν εἰς τινα Ἀργυροκαστρίτην Ἀλιζότ-πασᾶ-ζαντέ Νηριλάχ-μπέην, καὶ εἰς κάποιους τζάμιδες Σείκας εὐρισκομένης πρὸ χρόνων εἰς Κωνσταντινούπολιν. Ὁ Καπὼτζοχαδάκης τοῦ Ὁμέρ-πασᾶ εἰς Κωνσταντινούπολιν ἔκαμε κάθε δυνατὸν νὰ ἀπαντήσῃ αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν, προσβάλλων εἰς τὸ δεξιό, ὅτι ὁ Πασᾶς τι μὲν νὰ λαμβάνῃ ἐννέα χιλ. πεντακίσια πηγία ἀπὸ μισθὸν τριετοῦς ἐκστρατείας, ἀλλὰ δὲν εἰσηκούσθη. ὅθεν καὶ οἱ νέοι Μηλτεζίμηδες ἔφθασαν εἰς Ἀργυροκαστρον, περάσαντες ἀπὸ Ζαγῶρι, φέροντες μεθ' αὐτῶν καὶ καπὼτζίμπασσην. Ὁ Ὁμέρ-πασᾶς, λαβὼν τὴν εἰδήσιν, ἐνήγγισεν ἀπὸ Μπεράτι, καὶ ἐστάλησαν εἰς τὸν

Ρεύμελιν. Βαλῆσιν μερικοὶ ἐκ τῶν Ἰωαννιτῶν καὶ Ἀρτινῶν Οὐλαμίδων μὲ Μαχζάρια ὑπὲρ αὐτοῦ, ἀλλ' ἐπέστρεψαν ἄσπαιτοι· φαίνεται ὅτι δὲν παρῆλθε, καὶ ὅτι ἔδωκε διατάγας εἰς τοὺς ἐδικούς, τῇ νὰ μὴ δεχθῶσι κἀνὲν αὐτῶν, καὶ ἡ διαθοράτων. Δέλει καταντῆται εἰς τὸ τῆδε. Κατ' αὐτὰ, ἦτον νὰ πηγαῖνον εἰς Πρέβεξαν καὶ οἱ τζάμιδες, διὰ νὰ λῶσιν τὴν ἐξέσιν. πῶς ἔχει νὰ τοὺς δεχθῇ ὅμως ὁ Ἰζογαδός, εἰσέτι ἀδηλον. λέγειν προσέτι, ὅτι τοῦ ἐτύκωσαν καὶ τὰ πεισλήκια Ἰωαννίνων, καὶ Δελσίνων, καὶ τοῦ ἄφησαν μόνον τοῦ Αὐλῶνος· τοῦτο εἰσέτι ἀδέξαιον.

Ἐπιστολὴ τοῦ Κ. Δημητρίου Παύλου πρὸς τὸν Κύριον Α. Κοζαῖν εἰς Παρίσις.

Κύριε Κοζαῖ !

Οτε ἤρχισες νὰ προσκαλῆς τὸ Γένος μας εἰς τὸν φωτισμόν, δις εἶχεν ἤδη δοκιμάσει ν' ἀποτεινᾷ ἐπ' αὐτὸν τὴν αἰσχρὴν τῆς δουλείας ζυγόν. Ἰδες βέβαια ὅτι σωτηρίας ἄλλος τρόπος ἐπιτυχῆς δὲν τὸ εἶχε μείνει παρὰ τὴν παιδείαν αὐτήν. Ἀνακάλεσες λοιπὸν μὲ φωνὴν ἀληθοῦς Πατριώτη τοὺς ἀκίνητα κοιμωμένους ὁμογενεῖς σὺ, ἀπὸ τὸν βορρὸν τῆς ἀμαθίας λήλασγον εἰς τὸ φῶς τῶν προγόνων των, ἐκράξες ὅσον ἐμπόρεσες τοὺς νέους μας εἰς τὰ παιδευτήρια τῆς Εὐρώπης, τοὺς ἔδειξες ἱκανῶς τῆς παιδείας καὶ τὸν τρόπον καὶ τὸν σκοπὸν, ὅπως πρέπει νὰ ᾔναι, καὶ τοὺς ὥρμους αὐστηροῦς εἰς τῆς Πατρίδος τὸ γλυκὺ ὄνομα νὰ τὴν μεταφέρῃ παρθένον καὶ ἄμικτον τῶν κακῶν εἰς τὴν Γῆν τῆς γεννήσεώς της. Πόσον δὲν ἐχάσῃ ἡ φιλοσοφία σὺ ψυχῇ, ὅτε ἤμεις τῆς Εὐρώπης τὰ φροντιστήρια συχαζόμενα ἀπὸ πλῆθος νεῶν ὁμογενῶν σὺ ! Πόσον, ὅτε μᾶς Ἰδες ὁλόγυρά σὺ νὰ προσμένωμεν ἀνυπόμονοι τὰς ἀπὸ στόματος σοφῆς ὁδηγίας σὺ ! καὶ πόσον ὅχι, ὅτε μᾶς ἐγνώρισες ὅλην ἀναμμένην ἀπὸ τὸ καταφλέξαν σε ἱερὸν τοῦ πατριωτισμοῦ. πῶς ! Ἡ μοῖρά σὺ, ἡ καλλίτερα, τῆς Ἑλλάδος αὐτῇ σ' ἤξισεν ἡ ἰδὴ καὶ σὺ μὲ θάυμασμόν σὺ ἀνέκφραστον τὴν ἐντὸς ὀλίγων ἐν-

τελεστικὴν ἐνέργειαν τῶν πρώτων τῆς παιδείας εἰς τὴν Ἑλλάδα καταβολῶν. Μόλις τῶντι ἐπίτησεν ἡ ἀγαθοεργὸς αὕτη θεὰ τὸ ἐνδοξὸν ἔδαφος τῆς Πατρίδος της, καὶ εὐθὺς ἐλύθησαν τὰ συγκρατοῦντα τὰς χεῖρας τῶν ὁμογενῶν σὺ δεσμὰ, καὶ εὐθὺς καὶ τῆς τυραννίας τὸ θεοποιούμενον εἶδωλον ἔπεσε κατὰ κεφαλῆς εἰς τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ ποδοκυλινδούμενον εἶναι τῶρα κοντὰ νὰ ἀπορριφθῇ ὁλότελα τῶν κλιμάτων μας. Τὸ θάυμα τοῦτο τῆς παιδείας, σοφὴ καὶ Σεβασμίε Γέρον, ἐπλήρωσεν αἰσίως τὰς εὐγενεῖς τῶν Ἑλλήνων καρδίας ἀπὸ σέβας θεοσκευτικὸν πρὸς αὐτήν, καὶ ὤμοσαν ὅρκον φρενὸν εἰς τῆς ἐλευθερίας τὸ μέγα ὄνομα ν' ἀποσοφῇσιν δίχως ἀναβολὴν τὴν πολέμιον τῶν καλῶν ἀμαθίων.

Ἀλλὰ τὸ Μεσολόγγι περιέφημον ἤδη διὰ τὰ μεγάλα τῶν Ἑλλήνων ἀνδραγαθήματα, γνωστὸν διὰ τὴν εἰς Μεσολογγίτην πολιτογράφειαν τοῦ Ἐνδοξοτάτου τῶν ποιητῶν τῆς Ἀγγλίας αἰοδήμου Λόρδου Βύρνος, πρῶτον αὐτὸ συσταίνει σχολεῖον διὰ τὰ τέκνα τῶν καταμαχομένων τοὺς βαρβάρους Ἑλλήνων. Τὰ μέσα τῆς πόλεως ἀληθινὰ εἶναι μικρὰ ὥς πρὸς τὰς παρούσας αὐτῆς ἄλλας χρείας, ἐπεὶ διὰ μόνον νὰ ὠχυρωθῇ ἀσφαλέστερον κατὰ πάσης νέας τῶν βαρβάρων προσβολῆς, χρειάζεται ὅχι μετρίαν διαπάνην· ἀφ' ὧν τῶρα τὰ ἄλλα ἔσονται καὶ ὅμως ἓνα σχολεῖον, ὅπως νὰ διδάσκωνται τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα καὶ μία τῶν νεωτέρων γλωσσῶν, διὰ τὰς μὲ τοὺς Εὐρωπαϊκῶν τωρινῶν μας σχέσεις, ἐκρίθη ἀναγκαϊότατον νὰ συστηθῇ καὶ ἐδῶ κατὰ ὁποῖον πλὴν πρώτος σὺ μᾶς ἔδειξες ἀληθῶς ὠφέλιμον τρόπον· καὶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον νὰ φροντισθῇ καὶ τῶν ὑψηλοτέρων μαθησέων εἰς τὴν πρωτεύουσάν τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος ἡ εἰσαῖς.

Ὅτε οἱ Μεσολογγῖται μ' ἐπρόβαλαν ν' ἀναδεχθῶ τὸ σχολεῖον τῶν εἰς βάσεις μὲ, ἀν καὶ τὸ εὐρισκὰ βάρος ὑπὲρ τὰς δυνάμεις μὲ μέγα, διὰ νὰ μὴ ψυχράνῃ ὅμως τὸν καλὸν τῶν πολιτῶν τούτων διὰ τὰ καλὰ ζῆλον δὲν τὸ ἀπεποιήθην καθόλην, πεποιθὼς ἄλλως ὅτι αἱ σοφαὶ καὶ φρονίμοι συμβουλαὶ σὺ θέλουν μ' ἰ-

δηγεῖ πάντοτε εἰς τοῦ ἔργου τὴν εὐδοκίμησιν ἐνόσω καὶ δὲν παρήρησιασθῇ ὁ ἀξιώτερός μου νὰ τὸ δεχθῇ ἐπάνω τῇ.

Σχολεῖον χωρὶς βιβλία, εἶπες πῶς εἰς τοὺς αὐτοσχεδῶνς σὲ στοχασμούς, εἶναι τὸ αὐτὸ καὶ τεχνίτη ἐργαστήριον γυμνὸν ἀπὸ τ' ἀναγκαῖα τῆς τέχνης ἐργαλεῖα. Κατὰ δυστυχίαν τὸ σχολεῖόν μας δὲν ἔχει οὐδ' ἐν βιβλίον. Οὐτε ἡ πόλις μας εἶναι εἰς κατάστασιν διὰ τὴν ἄραν νὰ προμηθευθῇ τοῦλάχιστον ἀπὸ τὰ ἀναγκαϊότερα εἰς τὴν παροῦσάν μας χρείαν. Ἀλλ' ἐλπίζομεν ἀδιστάκτως, ὅτι καὶ σὺ θέλεις μᾶς στείλει τὴν σειρὰν τῶν συγγραφέων ὅσους ἐξέδωκες εἰς ὄφελος καὶ τῶν ξένων καὶ τῶν ὁμογενῶν τῇ λογίῳν, καὶ ἄλλης τῶν σοφῶν τῆς Εὐρώπης θέλεις καὶ δι' ἡμᾶς τώρα, ὡς ἄλλοτε διὰ τοὺς Χίους, γράφων πρὸς αὐτοὺς παρακινήσει νὰ μᾶς προβάσῃ με βιβλία τῆς τωρινῆς μας χρείας. Αἱ εὐχαί σ' ἐν, βλέπεις, καθεκαστὴν πραγματοποιοῦνται εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἀλλ' εἰς πολλὰ ἔχομεν πάλιν χρείαν τῆς συνδρομῆς σου.

Τὰ νέα τῆς Ἑλλάδος τὰ μανύσονται ἀπὸ τὰς ἐκδιδόμενας δύο ἐδῶ ἐφημερίδας "τὰ Ἑλληνικὰ Χρονικά," καὶ τὸν Ἑλληνικὸν Τηλέγραφον," ἐγραψα καὶ προλαβόντως μακρὰν ἐπιστολὴν εἰς ἕνα τῶν αὐτοῦ φίλων μου, καὶ ὀλίγον ὕστερον ἄλλην συντομωτέραν, καὶ τὸν παρηγγεῖλα νὰ σὲ τὰς κοινώσῃ, διὰ νὰ γνωρίσῃς περιστάτικωτέρον πως τὰ πράγματά μας.

Υγίαινε, σοφὲ καὶ ἀγαθὲ Πατριώτα! χρόνους μακροὺς καὶ καλοὺς ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ἀγαπητῆς σου Ἑλλάδος· καὶ μὴ παύσῃς συμβουλεύων ὅλους μας τὰ δέοντα.

Μεσολ. τῇ .... Ὁ γνωστός σὲ ὁμογενὴς Δημήτριος Παῦλος.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ.

Πρῶτοι οἱ Μεσολογγῖται, μετὰ τὴν ἐλευθέρωσίν μας ἀπὸ τὸν ζυγὸν τοῦ βαρβάρου, ἐφρόντισαν ἐπιμόνως νὰ συστήσῃ σχολεῖον τοῦλάχιστον ἀνέλεγον εἰς τὴν σημερινήν των κατάστασιν. Οὐτε εἶχαν πρὸ καιροῦ ἡμελημένα

Σημ. Εἰς τὸ προηγ. φύλ. εἶπαμεν ὅτι αἱ εἰδήσεις περὶ τῶν ἐν Ὀλλάνδῃ γενομένων συνεισφορῶν μᾶς ἐσθλῶσαν πρὸς τοῦ κυρίου Εὐμανουὴλ Ξένου, ὑπουργοῦ τῆς Οἰκονομίας. Κατὰ λάθος εἰπόμεν διότι ὁ ῥηθεὶς δὲν εἶναι ὑπουργὸς τῆς οἰκονομίας, ἀλλ' ἀπεσταλμένος ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον τῆς οἰκονομίας διὰ νὰ παραλάβῃ ἀπὸ Ζάκυνθον μέρος ἀπὸ τῶν μετρητὰ τοῦ δανείου.

οἱ φιλόκαλοι οὗτοι πολῖται τὰ τοιαῦτα καταστήματα εἰς τὴν Πατρίδα των. ἔως πρὸ ὀλίγου ἀκούη με ὅλας τὰς ἐναντιότητας τῶν καιρῶν εἶχαν διδάσκαλον τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων τὸν μακαρίτην Γεηρόβιον τὸν Πικλαμῶν. Ἐστοχάσθησαν ὅμως τῶρα καλὸν καὶ αναγκαῖον νὰ εἰσάξω εἰς τὸ παιδευτήριόν των παρὲς τῶν Ἑλληνικῶν καὶ τὴν σπαρδὴν μιᾶς τῶν γλωσσῶν τῆς Εὐρώπης, διὰ τὰς νέας με τοὺς Εὐρωπαϊκὰς σχέσεις των. Ἡ Γαλλικὴ ὡς κοινότερα καθ' ὅλας τούτων τὰς ἐπικρατείας ἐνεκείνη προσφορωτέρα εἰς τὸν σκοπὸν των. Καὶ ὅταν οἱ νέοι μας ἐγκρατεῖς ἤδη τῆς προγονικῆς καὶ τῆς Γαλλικῆς γλώσσης αἰσθανθῶσι καὶ τῶν ἐπιστημῶν τὴν ἀνάγκην, ἀμφιβολία δὲν εἶναι ὅτι θέλει φροντισθῇ καὶ τούτων εἰς τὸ Μεσολόγγι ἢ εἰσαίξῃς. Προσκαλοῦται λοιπὸν ὅλοι οἱ φιλόμαστοι νέοι Μεσολογγῖται καὶ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος νὰ τρέξωσι πρόθυμοι εἰς τὸ νέον τοῦτο στάδιον τῶν ἀγώνων τοῦ πνεύματος, ἃν ὅσοι ἐργάζονται φιλοτίμως νὰ μεγαλύνουν αὐτὴ τὴν δόξαν τῆς νέας Ἑλλάδος. Ἡμεῖς οὖν τῶν κολωνίων καὶ τῶν μαθημάτων πλήθη τῶν ἀνόντων ἐχόμεν καὶ τὴν ἀχρεῖστον αὐτῶν ἀμαθίαν καὶ κακότηταν.

Δύω τάξεις τῶν Ἑλληνικῶν ἔχον νὰ γείνῃ μία τῆς Γραμματικῆς διὰ τοὺς ἀναγινώσκοντας λευθέρω, καὶ ἄλλη ἀνωτέρα διὰ τοὺς ὅσοι ἐξήγηται ἤδη κανένα συγγραφεῖα τῆς δε Γαλλικῆς γλώσσης ἢ τάξις θέλει εἶσθαι πρὸς τὸ παρὸν καὶ μόνη. Οἱ μαθηταὶ λοιπὸν, ὅσοι εὐρίσκονται εἰς τὸ Μεσολόγγι, ὡς ἔλθον εἰς τὸν Μῆτση τὴν οἰκίαν ἀντικρὺ τοῦ ποτὲ Γαλλικοῦ Κονσολάτη, διὰ νὰ καταγραφθῶν τῇ τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων, καὶ νὰ ἐμμελυνθῶν με τὸν νεοσύστατον διδάσκαλόν των διὰ τὰ βιβλία, ὅσα των εἶναι ἀπαραίτητως ἀναγκαῖα νὰ προμηθευθῶν ἐν καιρῷ.

Μεσολόγγιον τῇ 8 Μαΐου.

Ὁ Δημήτριος Παῦλος.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Αρ. 44

Τμήματα τὰ λ. Ἰσπανικὰ ἔξ, προπληρωτέα
κατὰ τριμήνιον. Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος.

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι.
Φραγκλῖνος

Μεσολόγιον τῇ 31 Μαΐου 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΠΡΟΣΩΡ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ δυνάμει τοῦ Νόμου ὑπ' ἀρ. κβ'. τὸ
τῆς Ἑλλάδος δάνειον πραγματοποιθὲν ἐπεραιώθη
ἐν Λονδίῳ, καὶ ἐπαρρήσιασθήσαν τὸ συμ-
φωνητικόν, καὶ ὅλα τὰ ἀνήκοντα ἔγγραφα.

Τὸ Βουλευτικὸν ἐθεσπίσατο.

Α'. Ὅτι τὸ δάνειον τοῦτο εἶναι δεκτὸν, καὶ
ἀναγνωρίζεται ὡς χρεὶς κοινὴ τῆς Ἑλλά-
δος κατὰ τὸ συμφωνητικὸν τῆς ἐν Λονδίῳ
ἐπιτροπῆς συγκεκριμένης παρὰ τῶν κυρίων
Ἰωάννου Ὀρλάνδου, καὶ Ἀνδρέου Λαζαρίου,
μετὰ τῶν Κ. Κ. Ἀνδρέου Λαζάρου, Ἀνδρέου
Λαζάρου τοῦ νεωτέρου, Ἀνδρέου Μεαγέου Ὁ-
βριένου, Ἐδουάρδου Ἐλίου, Ἰωσήφ Οὐρμυ, ἐκ-
δεδομένον τῇ 21 Φεβρουαρίῳ 1824.

Β'. Ὅτι αἱ συμφωνίαι ταύται τοῦ δανείου πε-
ριεχόμεναι εἰς ὅκτω ἄρθρα παραδέχονται
καὶ ἐπικυροῦνται, ὅπως ὑπεγράφησαν ἀπὸ
τὰ εἰρημένα μέλη, ὡσαύτως καὶ τὰ ἀνα-
φερόμενα εἰς τοῦτο ἔγγραφα τῆς 21 Φεβ-
ρουαρίου 1824. καὶ τῆς 18 Μαρτίου 1824.

Γ'. Δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου ὁ Πυρόδοξος
τοῦ Ἐκτελεστικοῦ νὰ ἐπικυρώσῃ τὸ συμ-
φωνητικόν, ὡσαύτως καὶ τὰ ρηθέντα δύο
ἔγγραφα μετὰ τὴν προσυπογραφήν τοῦ Γενικοῦ
Γραμματέως, καὶ σφραγίδα τῆς Διοικήσεως.

Δ'. Τοῦ παρόντος Νόμου νὰ γίνωσι τέσσαρα
πρωτότυπα, καὶ τὰ μὲν δύο νὰ μείνωσιν εἰς
τὰ Ἀρχεῖα τοῦ Βουλευτ. καὶ Ἐκτελ. Σώματος,
τὰ δὲ τρίτον νὰ ἐγχειρισθῇ πρὸς τὴν ἐν

ταῦθα διορισθεῖσαν ἐκ Λονδίνου Ἐπιτροπὴν,
καὶ τὸ τέταρτον ν' ἀποσταλῇ μετὰ τοῦ
συμφωνητικοῦ εἰς τὴν ἐν Λονδίῳ Ἑλλη-
νικὴν Ἐπιτροπὴν, διὰ νὰ ἐγχειρισθῇ, ὅ-
πως ἀνήκει.

Ε'. Ὁ παρὼν Νόμος δημοσιευθεὶς καταχω-
ρισθῆσεται εἰς τὸν Κώδικα τῶν Νόμων.

Τῇ 28 Ἀπριλίῳ 1824. Ἐν Ἀργεῖ.

Ὁ Ἀντιπρ. τοῦ Βουλευτ. Βρεσθένης Θεοδώρητος.
Ὁ Α'. Γραμ. τοῦ Βουλευτ. Γ. Σκανδαλίδης.

Ἐπικυροῦνται.

Ὁ Πρόεδ. τῆς Ἐκτ. Γεώργιος Κωνσταντινίδης.
Ὁ Προσ. Γεν. Γραμ. Π. Γ. Ρόδιος.

ΠΡΟΣΩΡ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Βουλευτικὸν Σώμα.

Πρὸς τὸ Σεβαστὸν Ἐκτελεστικόν.

Κατὰ τὸν β' δ' τοῦ Νόμου ὑπ' ἀρ. Α'. δίδεται
ἡ ἀδεία πρὸς τὸ Σ. Ἐκτελεστικόν, νὰ παραλάβῃ
παρὰ τῆς ἐκ Λονδίνου διορισθείσης περὶ τῶν δανεί-
ων τριμελοῦς ἐπιτροπῆς, παρρῆσιαζομένης κατὰ
τὸ παρὼν ἐνταῦθα παρὰ τοῦ Συνταγματάρχου κυρίου
Λεϊτξενστερ Στανχουπ, καὶ κυρίου Λαζάρου Κωνσταν-
τινίδου τὰ τάλληρα διακοσίας χιλιάδας ἀρ. 200,000
εἰς νόμισμα τάλληρα Ἰσπανικὰ πενήντα χιλιά-
δας, καὶ τριάκοντα χιλιάδας λύρας στεργλίας,
μέρος τοῦ δανείου, τὸ ὅποσον ἔρρασεν εἰς Ζάκυνθον.

Τῇ 10 Μαΐου 1824. Ἐν Ἀργεῖ.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀντιπρ. Βρεσθένης Θεοδώρητος.
Ὁ Α'. Γραμ. Ἰω. Σκανδαλίδης.

Μεσσολ. Μανθάνομεν ὅτι ὁ ὀθωμανικὸς στόλος εἶχεν ὑπάρχει εἰς Σκόπελον, ἔθα ἔδοκίμασε μὲ τὴν ἀποβάσιν 4 χιλ. στρατιωτῶν νὰ τὴν καθυποτάξῃ, ἀλλ' ἐματαιήθησαν, καθὼς καὶ τὸσαις ἄλλαις φεαῖς, τὰ πυνξατὴ διαβούλια. διότι οἱ γενναῖοι Σκοπελίται φονεῖσαντες χιλίους περίπῃ εκ τῶν ἀποδάντων στρατιωτῶν, τὸν ἡγάγκασαν κακῇ κακῶς νὰ φύγῃ ἀπ' αὐτοῦ.

Αἱ ἀπὸ Ἀσπροπύταμιν εἰδήσεις μᾶς ἀναφέρουσι τὸν ὀλοτελῆ τοῦ Καζαϊσκάκη ἐξολοβρευμὸν, ὅστις κακῇ κακῶς καὶ ἀπὸ ὅλης τοὺς Καπιταναῖς κατατρεχόμενος καὶ καταπολεμούμενος ἦλθε κατὰ τὸ Καρπενήσι.

Ἀπὸ τὰς αὐτὰς εἰδήσεις πληροφορούμεθα ὅτι αἱ Ὀθωμανικαὶ δυνάμεις διενδύνονται κατὰ τὰς νέας Πάτρας. Ὁ Ὁμέρ-πασᾶς ἐπέστρεψεν εἰς Ἰωάννινα· εἰς τὰ Τρίκαλα περιμένεται ὁ Σιλιχτάρ-πύδας· εἶναι δὲ σχέδιον νὰ διαίρεθῶσιν εἰς τρεῖς μέρη ὅλαι αὐταὶ αἱ δυνάμεις τῶν μερῶν ἐκείνων.

Μανθάνομεν ἀπὸ ἐπιστολὰς ἐλθοῦσας κατ' εὐθείαν ἀπὸ τὴν Γερμανίαν, ὅτι θέλει περὶ τὰ τέλη Ἰουνίου συστήθῃ ἐν Πράγα Γενικὴ Συνέλευσις ὅλων τῶν χριστιανικῶν Δυνάμεων· καὶ ὅτι ὁ πρεσβύτερος τῆς συνελεύσεως ταύτης σκοπὸς θέλει εἶναι ἡ περὶ τῶν ὑποθέσεων τῆς Ἑλλάδος ἔρευνα.

Ἰδοὺ καὶ ἄλλη μαρτυρία, ὅτι εἰς τὴν Εὐρώπῃ ἐνασχελῶνται πάντοτε περὶ τῶν ὑποθέσεων τῆς Πατριδος μας· καὶ ἀμποῦτε νὰ ἀποβλέπωσιν εἰς τὸ ἔθνος μας τὴν ἀληθῆ εὐδαιμονίαν. Καθημερινῶς λέγουσι πολλοὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅτι πότε οἱ Βασιλεῖς τῆς Εὐρώπης δὲν θέλουν ἐνεργῆσαι τι ὑπὲρ τῶν συμφερόντων μας· ἡμεῖς οὖν εἰμεθα ἐναντίας γνώμης. Ὁ πεισματεύδης μετὰ τῶν Ὀθωμανῶν πόλεμός μας ἔτυρε πρὸς ἡμᾶς ὕχι μόνον τὴν προσοχὴν ὅλων τῶν ἐθνῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν Καπινέτων ὅλων τὴν πολιτικὴν κατετάρταξε. Αἱ περὶ τῆς Βλαχίας καὶ Μολδαβίας παλαιαὶ μετὰ τῆς Πόστας συζητικαὶ κατακλονοῦνται· τῶν Ἀνατολικῶν μερῶν τὸ ἐμπόσιον διεκόπη ἀπ' ἧς στήγ-

μῆς ἤρχισεν ὁ πόλεμός μας· ἡ ἀναφνεῖσα νὰ ἐπικρατεῖα πρέπει φυσικᾶ καὶ διὰ τὴν βάσιν τῆς καὶ διὰ τὴν ἔκτασιν τῆς νὰ ἔχῃ μεγίστην ἐπὶ ῥοίαν εἰς τὸ σήμερον τῆς Εὐρώπης πολιτικὸν σύστημα. Ἰδοὺ λοιπὸν ὅποιαί μεγάλαι αἰτίαι, διὰ τὰ περιστατικὰ ἀναγκάζον τοὺς Βασιλεῖς νὰ ἐνασχοληθῶσι περὶ τῶν πραγμάτων μας. Ἄν τῆς Ἀσκησίας καὶ τῆς Μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς αἱ ὑποθέσεις ἔχουν ἐπὶ ῥοίαν εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπῃν, πολλῶ μᾶλλον τῆς Πατριδος μας αἱ ὑποθέσεις.

Ἡ τοπογραφικὴ τῆς Ἑλλάδος θέσις ἡ μεγάλη διαφορὰ τῆς ἐθνικῆς μας ἐπαναστάσεως ἀπὸ ὅσας ἄλλας, τὰς ὁποίας περιγράφει ἡ Ἱστορία, (διότι ὁ ἹΕΡΟΨ ΣΤΑΤΡΟΨ πολεμᾷ μετὰ τὴν Σελήνην, ὁ Ἀληθὴς ΧΡΙΣΤΟΨ μετὰ τὸν ψευδῆ Μωάμεθ, δὲν ἡμποροῦν νὰ μὴν ἐπισύρουν τῶν Χριστιανικῶν Δυνάμεων τὴν προσοχὴν, αἱ ὁποῖαι πρεποεὶ ἀφεύκτως νὰ μᾶς ἀναγνωρίσωσιν ὡς ἔθνος, καὶ ὡς ἔθνος τὸ ὁποῖον θέλει ἔχει τὸ βάρος τε εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς Εὐρώπης στάθμην.

Ἰδοὺ οἱ λόγοι αὐτοῖ, τοὺς ὁποῖους ὅπως θέλουν ἂς κρινώσιν, ἡμποροῦν νὰ μᾶς βεβαιώσωσιν, ὅτι τὰ περισσότερα Καπινέτα φρονοῦν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ὅτι τῆς Ἱερᾶς συμμαχίας τὸ σύστημα θεμελιόυται εἰς τοῦ ἹΕΡΟΨ ΕΤΑΓΓΕΛΙΟΥ τὴν βάσιν· καὶ πρέπει ἀφεύκτως κατὰ τοῦτο αὐτὸ τὸ σύστημα τῆς νὰ γνωρίσωσι τὸν Χριστιανικὸν λαὸν, ὅστις πολεμᾷ εἰς τὰ Ἀνατολικά τῆς Εὐρώπης μετὰ τοὺς βαρβάρους ὁπαδοὺς τοῦ Μωάμεθ, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ ὑπερασπισθῇ ΘΡΗΣΚΕΙΑΝ, ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ, ΠΑΤΡΙΔΑ καὶ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ.

Διὰ τοῦ κατωτέρω ἄρθρου ἀποδεδέτωμεν, Γενικῶς ὁμιλοῦντες, νὰ φανερώσωμεν εἰς τὸ Κοινὸν τὴν καταστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν τὰ πράγματα τῆς Διοικήσεως μας, καὶ ἐν Γενεὶ τῆς ὅλης Πατριδος μας, εὐρίσκονται σήμερον· ἂς μὴν ὑπολάβῃ δὲ κανεὶς, ὅτι προσωποικῶς ἀποστεινόμεθα εἰς τινὰ ὅχι. ὁ μόνος μας σκοπὸς εἶναι νὰ γνωστοποιήσωμεν τὰς ἀρχὰς καὶ βάσεις τῆς σημε-

εἰς τὴν μορφὴν τῶν ὑποθέσεών μας.

Τῆς Διοικήσεώς μας τὰ πράγματα εὐρίσκον-
ται σήμερον εἰς τὴν κρισιμωτέραν περὶστασιν,
ἀφ' ὅσας ἀνεφάνησαν εἰς ὅλον τῆς ἐπαναστά-
σεώς μας τὸ διάστημα. ΤΟ' ΒΟΥΛΕΤΤΙ-
ΚΟΝ ΣΩΜΑ ἐνόησε κάλιστα, ὅτι ὅλη ἡ
δύναμις, μὲ τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἐνεργῇ,
εὐρίσκεται εἰς τὸν λαόν, τοῦ ὁποῖου εἶναι πα-
ραστάτης· ἀλλ' ἀφ' ἐτέρου μέρους ἐνόησεν ἀ-
κριδέστατα προσέτι, ὅτι ἐν ὅσῳ ἡ Σεμελιώ-
δης αὕτη δύναμις εὐρίσκεται εἰς χεῖρας τῶν
Καπεταναίων, τῆς Διοικήσεως ἡ δύναμις δὲν
δέλει ποτὲ ὑπερσχύσει. Καὶ τῷ ὄντι, ἡ
μεταξὺ τῆς Διοικήσεως καὶ τῶν Καπεταναίων
ἰσοσταθμία αὕτη, εἶναι ἡ μόνη αἰτία τοσούτων
διχοστασιῶν, αἱ ὁποῖαι κατετάραξαν, καὶ ἀ-
νομή καταταράττων τὴν Πατρίδα. Ποτὲ δὲ
τῆς Πατρίδος τὰ κακὰ δὲν δέλουν ἐξομαλισθῇ
ποτὲ τὸ ἔθνος μας δὲν δέλει ἡσυχάσει, ποτὲ
οἱ νόμοι δὲν δέλουν βαλθῇ εἰς πρᾶξιν, ἐν ὅσῳ αἱ
δύναμεις ἰσορροποῦσιν, ἐν ὅσῳ τὰ
δύο ταῦτα μέγη βαρύνωσιν ἐξίσου εἰς τὴν πο-
λιτικὴν στάθμην.

Εἶναι ἀληθές ὅτι οἱ περισσότεροι τῶν Κα-
πιταναιων μας ἐπολέμησαν μὲ μεγίστην γεν-
ναϊότητα καὶ εὐτολμίαν κατὰ τοῦ τυράννου. Εἶναι
ἀληθές ὅτι συνεισέφερον τὰ μέγιστα εἰς τῆς
Πατρίδος τὴν ἀναγέννησιν· ἀλλὰ δὲν ἤμπο-
ροῦν δι' αὐτὰς τὰς αἰτίας νὰ ἔχωσι καὶ νὺν
δικαίωμα νὰ οἰκαιοποιοῦνται μερικὰ προνόμια
καὶ συμφέροντα, τὰ ὁποῖα ἡ Πατρίς κατήγ-
ησε, καὶ οἱ νόμοι μας ποτὲ δὲν ἀποδέχονται·
διότι ἀπολαμβάνοντες ὅλα ὅσα οἰκαιοποιοῦνται,
ἀντὶ νὰ μᾶς ἐλευθερώσωσιν ἀπὸ ἑνα τυράννου,
Κύριος οἶδεν εἰς πῶς τυράννης δέλουν μᾶς
κάμει νὰ ὑποπέσωμεν.

Τὰ σημερινὰ διατρέχοντα φανερώτατα μᾶς
κάμουν νὰ γνωρίσωμεν ταύτην τὴν ἀλήθειαν· δι-
ότι ἂς παρατηρήσωμεν ὅτι ὁ Κολοκοτρώνης δὲν
ἤθελε τολμήσῃ ποτὲ νὰ πολεμήσῃ κατὰ τῆς
Διοικήσεως, ἂν δὲν ἐγνώριζε καλᾶ ὅτι ἔχει
εἰς χεῖράς τιν ἴσην δύναμιν μὲ ἐκείνην τῆς Δι-
οικήσεως, ἢ καὶ μεγαλητέραν ἴσως· διότι

ἤξευρεν ὅτι θέλει εὖρει καὶ πολλοὺς ἄλλους ὁ-
μόφρονας Καπιταναίους, οἱ ὅποιοι νὰ τὸν βο-
ηθῶσιν εἰς τὰς κακοθυλίας του.

Τὶ ἤμπορεῖ λοιπὸν νὰ κάμῃ ἡ Διοίκησις,
ἐν ᾧ στερεῖται τὰς ἀναγκαίας δυνάμεις διὰ νὰ
ἐκτελῇ μὲ δραστηριότητα τὰς ἐργασίας της;
Πῶς δέλει ἤμπορέσῃ αὕτη ἡ Διοίκησις νὰ
βάλῃ εἰς πρᾶξιν τοὺς Νόμους, νὰ κυβεργήσῃ
εὐτάκτως τὰ πράγματα τῆς Πατρίδος, καὶ
νὰ φέρῃ τοῦ Κοινοῦ τὴν εὐδαιμονίαν, ἀφ' οὗ
ἔχει νὰ πολεμᾷ τὴν ἐσωτερικὴν ἐχθρότητα,
τὴν ὁποῖα οἰκαιοποιοῦται προνόμια ἀνοί-
κεια τῆς Πατρίδος, καὶ τὸ δυσκολώτερον ἀπὸ
ὅλα, νὰ πολεμᾷ τοσαῦτα πρῶτα πρῶτα φρο-
νὰ τῶν ποτὲ προεστώτων; Λαέ! εἰς ἐσέ
Βασιλεύει ὅλη ἡ δύναμις· ἡ ἐδική σου δύναμις
ἤμπορεῖ νὰ σὲ καταστήσῃ εὐτυχῇ, καὶ ἡ ἐδική σου
δύναμις πάλιν, ὅταν τὴν προσφέρῃς εἰς τοὺς κα-
κοὺς δέλει σοῦ ἐπιφέρει τὴν δυστυχίαν καὶ
τὸν ὀλεθρον. "Ὅταν ἡ Διοίκησις ἐναγκαλισθῇ
τὸν λαόν, ὅταν αὕτη ὑπερασπίζεται τὰ δι-
καία τῇ ἐναντίον τοσούτων δυναστῶν, οἱ ὁποῖ-
οι ἢ μὲ τὴν σπᾶθην, ἢ μὲ τὴν ἀλωπεκὴν
ἀπέκτεττον πλοῦτή καὶ τιμὰς, ὅταν τελευταῖ-
ον πασχίζῃ, ὥστε νὰ βασιλεύσῃ ἡ ἀμοιβαία
μεταξὺ Βουλευτικοῦ καὶ Ἐκτελεστικοῦ ἀγάπη
καὶ ὁμόνοια, ἔχομεν χρηστὰς ἐλπίδας τίτε
ἡ σημερινή της κατάστασις δέλει εἶναι τότε
αἰσία διὰ τὴν ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΑ' ΤΗΣ,
ὡς ΒΟΥΛΗ, καὶ τὸ ἔθνος μας δέλει εὐτυχῆσαι.

Τὰ δύο ταῦτα μέγη, περὶ ὧν ὁ λόγος,
ἐκηρύχθησαν πλέον φανερὰ ἐναντία· ἂν ἡ
Διοίκησις ἤθελεν ὑποχωρήσῃ εἰς τὸν Κολοκο-
τρώνην, ἢ εἰς τοὺς συμπατριαστάς τι, ἂν
ἀφελθῇ πάλιν νὰ κλονιζῇται καὶ νὰ ἀδυνατῇ,
εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι τοῦτο ἤθελεν εἶναι ὁ ὀ-
λεθρος τῆς ἀνεξαρτησίας μας.

Μανθάνομεν ὅτι ζητοῦν νὰ φιλιώσωσιν αὐτὰ
τὰ δύο μέγη· ἀλλὰ τὸ ζήτημα τοῦτο εἶναι
ὀλέθριον· οὐδεμία φιλία δὲν ἤμπορεῖ νὰ χρη-
σιμεύσῃ, οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων. Ἀφ'
οὗ πλέον μίαν φοράν ἐκηρύχθησαν φανερὰ ἐ-
ναντίοι, ἂν ἡ Βουλὴ ἀφίενται νὰ ἀδυνατίζη-
ται καὶ νὰ ἐκπίπτῃ, ὁλόκληρον τὸ ἔθνος δέ-

λει βλάψει τὴν ὑπόληψίν τε, καὶ θέλει ὑποπέσει εἰς μέγαν δεινὸν λαβύρινθον· ἀλλὰ τοιοῦτον κίνημα ποτέ μας δὲν τὸ ἐλπίζομεν· τὸ πρᾶγμα ἠὲ ξήνη, ὁ λαὸς ἐγνώρισε τὰ δικαιώματά τε, καὶ δὲν μένει φόβος πλέον νὰ διαταχθῶσιν ἀτελῶς αὐτὰ τὰ πράγματα. "Οχι· ἡ Βουλὴ πρέπει καλῶς νὰ συλλογισθῇ ὅτι παρσταινεί τὸ ἔθνος· πρέπει νὰ σκεφθῇ καλῶς, ὅτι ἐπειράχθη πολὺ ἡ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ ΤΗΣ, ὡς ἔθνος, καὶ ὅτι ἀπὸ αὐτὴν κρέμαται ἡ εὐτυχία καὶ ἡ δυστυχία τῆς Πατρίδος. Σκεπτομένη ταῦτα καλῶς ἡ Βουλὴ, θέλει εἶναι σταθερὰ εἰς τὰς ἀποφάσεις της, οἱ ἀντιπατριῶται δέλην ἐξολοθρευτῇ, ἡ Πατρίς δέλει ἡσυχάσει, καὶ αἱ φαιτρὶαι δέλην σθενοσθῇ.

Παρακαλοῦμεν τὴν Βουλὴν νὰ σκεφθῇ τὰ τοιαῦτα μετὰ μεγάλην προσοχὴν, καὶ νὰ στοχασθῇ ὅτι ἡ Ἱστορία, ὁ δίκαιος οὗτος κριτὴς, θέλει κρίνει μίαν ἡμέραν τὰς πράξεις της· καὶ ἐπομένως, ἡ θέλει τὴν τιμῆσει, ἡ θέλει τὴν ἀναθεματίσει εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα.

Σάλανα, 23 Μαΐου.

Λέγεται ὅτι ὁ Δερβίς-πασὰς ἔστειλεν ἐξ χιλιάδας στρατευμάτων εἰς τὰς Θερμοπύλας, τὰ ὅποια καὶ ἐλευθέρως ἀπέρασαν τὰ στινὰ ἐκεῖνα· οὗτος δὲ ὁ ἀρχιστρατῆγος ὅλων τῶν ἐν Ρούμελῃ Ὀθωμανικῶν δυνάμεων εὕρσκεται ἀσθενὸν εἰς Λάρισσαν.

Χίλιοι διακόσιοι στρατιῶται τοῦ στρατηγοῦ Πανουργιᾶ φυλάττουν κατὰ τὸ Ἄμπλαϊ· ἐτοιμάζονται δὲ καὶ ἄλλοι νὰ συνδράμωσι πρὸς ἐπισχυσίν των.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Κύθηρα 10 Μαΐου.

Οἱ ἐνταῦθα καταφυγόντες Κεῖτες ἔστειλαν ἐπιτήδες πλοίαριον εἰς τὴν Κρήτην διὰ νὰ κατασκοπεύσῃ τὰ κινήματα τῶν ἐχθρῶν καὶ νὰ μάθῃ τὴν κατάστασιν τῶν ἐκείμεινάντων στρατιωτῶν. Ἐφερε λοιπὸν τὴν εἰδήσιν ὅτι τὸ μὲν ἐν τῇ Ἀγίᾳ Ῥαμέλῃ εὕρισκόμενον στρατόπεδόν μας συσταμένον ἀπὸ 3 ἕως 4000 εἶναι ἐφωδιασμένον μετὰ ἱκανὰς τροφὰς καὶ πολε-

τῶσιν εἰς χεῖράς των τοὺς δυνατοὺς τόπως διὰ νὰ μὴν ᾔναι ὑποκείμενοι εἰς τὰς ἐναντίας των συμφερόντων των διαταγὰς τοῦ Σουλτάνου καὶ τῶν ὁπαδῶν τε.

μεθοδία καὶ ἀνίσταται ἀνδρείως εἰς τὰς προσβολὰς τῶν Τούρκων· διότι πρὸ ἡμερῶν οἱ Τούρκοι ἐδοκίμασαν νὰ τὸ κτυπήσῃ, καὶ τοὺς ἔτρεψεν εἰς φυγὴν μετὰ μεγάλην ζημίαν των. Τὸ δὲ εὕρισκόμενον εἰς Τρυπητὴν ἰσάριθμον σχεδὸν μετὰ τὸ πρῶτον καὶ ἐπίσης ἀνίσταμενον εἰς τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐγκύβας, ἔχον ὀλίγας ζωοτροφίας, ἐφωδιάσθη ἀπὸ πλείων Εὐρωπαίων, τὸ ὅποιον ὑπέχεν ἐκεῖ φροταμένον σιτάρι. Οἱ ἐχθροὶ μαθόντες ὅτι τὸ στρατόπεδον τοῦτο ἦεν ἀνεφωδιασμένον ἐδοκίμασαν νὰ τὸ περικυκλώσῃ πανταχόθεν, διὸ καὶ ἔστειλαν πλοῖα διὰ νὰ καταλάβῃ τὰ ὅπισθέν τε· πλὴν οἱ ἰδικίμας εἶχαν ἐφωδιασθῇ καὶ κατέλαβον τὰς ἀνεγκυβὰς θέσεις διὰ νὰ τοὺς ἀντικρούσωσιν.

Οἱ πολλαχοῦ λοιπὸν εὕρισκόμενοι Κεῖτες ὀργανίζον ἓνα σῶμα διὰ νὰ στείλῃ εἰς τὴν Κρήτην πρὸς βοήθειαν τῶν οὐκ ἐκείνων στρατοπέδων. Τοῦτο τῶντι θέλει τοὺς καταστήσει ἀξιεπαινετοί, ἀλλ' οὐ τοὺς ἀπαλλάξει ἀπὸ τοῦ αἰσχυροῦ τοῦ ὅτι ἐγκατέλιπον τὴν πατρίδα των εἰς τὴν διάκρισιν τῶν ἀπανθρώπων ἐχθρῶν των. (Φίλος τοῦ Νόμου)

Κάλαμος. Τῇ 23 Μαΐου.

Κατ' αὐτὰς ἔφθασαν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως 150 χαλκούπιδες εἰς Πρεβεζάν. ἐκτὸς 15 τῶν ἐγκριτωτέρων, οἱ ἄλλοι ἔλαβον διαταγὴν παρὰ τοῦ Μπεκίρ-αγὰ νὰ μὴν εἰσέλθωσιν εἰς τὸ φρούριον, ἀλλὰ νὰ μένωσιν ἔξω. Τὰ φερόμενα, τὰ ὅποια οὗτοι εἶχον φέρεи μαζήτως, περιεῖχον διαταγὰς πρὸς τοὺς ἐν Πρεβεζᾷ Βονίτζα καὶ Πάργα Ἀλβανούς, διὰ νὰ ἀναχωρήσωσιν ἐκείθεν καὶ νὰ ὑπάγῃ εἰς τοὺς βασιλικούς. Πρὸς ταῦτα ὁ Μπεκίρης εἶπεν ὅτι μετ' ὀλίγον θέλει δώσει ἀποκρίσιν.

Οἱ Ἀλβανοί, οἵτινες θεωροῦσι τὴν Ἀγίαν Βονίτζαν καὶ Πρεβεζάν ὡς μόνον ἄσυλόν, δὲν νὰ ᾔναι ἀνεξάρτητοι ἀπὸ τὸν Σουλτάνον, δέλην ὑποφέρει ποτὲ, καθὼς μᾶς φαίνεται, νὰ ἔμδον εἰς τὰ φρούριά των οἱ Ὀσμανλῆδες, ἐν ᾧ ἡξεύρων προσετι καλῶς ὅτι ἡ Πόρτα δὲν τοὺς ἔχει τόσον πολὺ εἰς τὴν ἀγάπην της, καὶ πρέπει διὰ τοῦτο, ὅσον δυνατόν νὰ κμα-

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Αρ. 45

Τιμή ἑτησία τάλ. Ἰσπανικά ἔξ, προκληρωτέα
κατὰ τριμηνίαν. Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος.

Τὰ πλείω ἐφέλη, τοῖς πλείοσι.
Φραγκλῖνες

Μεσολόγγιον τῇ 4 Ἰουλίου 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΣΑ.

Μεσολόγγιον.

Τὰ γράμματα τοῦ Ἀργυρίου καὶ τῆς Τριπολι-
τῆδος, σημειωμένα τῇ 18 καὶ 19 τοῦ παρελ-
θόντος μηνὸς, μᾶς βεβαιοῦσιν ὅτι ἡ Διοίκησις
ἐξακολοθεῖ μὲ μεγίστην σταθερότητα νὰ κατα-
τρέχη τοὺς ἀντάγας, καὶ νὰ φυλάτῃ τὸν
ὅποιον ἐξ ἀρχῆς ἔδειξε χαζακτῆρα. Ὁ κύριος
Ἀνδρέας Ζαΐμης ἐμδῆκε κατ' αὐτὰς ἐν Τριπολι-
τῆδι μὲ ὀκτακοσίους περίσῃ· ὁ δὲ Κολοκοτρῶ-
νης κατατρέχεται δυνατὰ. Ὁ Στρατηγὸς Λόν-
τος, καὶ ὁ ἀντιστράτηγος Νοταρᾶς ἐδιορίσθη-
σαν παρὰ τῆς Διοικήσεως νὰ ἐκστρατεύσωσι μὲ
χιλίους ἑξακοσίους πρὸς τὴν Καρύταιναν· μάλι-
στα ὁ δεῦτερος ἐκίνησε δι' ἐκεῖ ἀπὸ Ἀργος εἰς
τὰς 18 τοῦ παύσαντος. Τὸ Νάυπλιον πολι-
ορκεῖται ὁλονένα, καὶ εἶναι πολὺ στενοχωρη-
μένον.

Τὰ αὐτὰ γράμματα μᾶς βεβαιοῦσι καὶ τὴν
ὅποιον ὁ Ὀθωμανικὸς στόλος εἰς Σκόπελον ἔκα-
μεν ἀπόδασιν δις χιλίων Γενιζάρων· ὁ ἐκεῖ
παρευρεθεὶς ἀνδρεῖος Καζατάσος τοὺς ἄφητε
καὶ εὐγῆκαν μὲ θάρρος ὅλοι εἰς τὴν ξηρὰν· ἔ-
πειτα ὁρμήσας κατ' αὐτῶν, χιλίους ἐφένευσε,
πολλοὺς ἄλλως ἔπνιξε, καὶ δύο Λαντζόνια
τοὺς κατεκράτησε. Ὁ Γενναῖος οὗτος ἀρχηγὸς
μᾶς ἐνδόξως νικήσας καὶ ταύτην τὴν φρενὴν ἐ-
στεφάνωσε διὰ τῆς ἀνδρείας καὶ φρονήσεώς τε
καὶ τὰ λοιπὰ τε ἀνδραγαθήματα, τὰ ὅποια
ὁ Πίνδος, ἡ Νιάρυστα, ἡ Πλάκα καὶ ἡ Τρίκε-
λη ἀκόμη μαρτυροῦσι.

Οἱ Στρατηγοὶ Τσόνκας, Στρενάρης καὶ Ράγ-
γος, μετὰ τῶν χιλιάρχων Γρ. Λιζακή,
Δήμου Ἰτέλιου καὶ Καγαγιάνου ἐνωθέντες ὅλοι
ἐστρατοπεδεύσαν προχθές μετὰ τὰ στρατεύματα
τῶν εἰς τὰ περίξ τῆς Ἀρτης καὶ κατὰ τὰς
εἰδήσεις, αἱ ὅποιαι χθὲς μᾶς ἦλθον, τὰ στρα-
τεύματα ταῦτα ἐσπλησίασαν ἀρκετὰ εἰς τὴν
Ἄρταν, καὶ πιθανὸν ἡ πολιορκία τοῦ φρενῆ
τούτου ἤρχισε. Τῶν Ἀλβανῶν αἱ ἀτυμῶναι
πολὺ θέλουν μᾶς εὐκολύνει τοῦτο τὸ ἐπιχεί-
ρημα· ἔχομεν δὲ χρησιμότητας ἐλπίδας εἰς
τῶν ἀνδρείων Στρατηγῶν μας τὴν φρονήσιν καὶ
γενναϊότητα νὰ μὴν ἀρῇσωσι τιμὴν, εὐκαιρί-
ας νὰ ἀπερᾶσωσιν ἐπὶ ματαίῳ.

Ἀπὸ εἰδήσεις ἐλθούσας κατ' εὐθείαν ἀπὸ
Πρέβεζαν βεβαιούμεθα ὅτι ἡ Πέρτα ἔστειλε
δύο Βοΐδοντάδες, ἔξ ὧν ὁ μὲν νὰ διοικῇ τὴν
Ἄρταν, ὁ δὲ τὴν Πρέβεζαν. Ἐπειδὴ δὲ ὁ
Μπεκίρ γας δὲν ἠθέλησε ποσῶς νὰ τοὺς δεχ-
θῇ, λέγειν ὅτι πρέπει νὰ λάβῃ κατ' εὐθεί-
αν περὶ τοῦτο διαταγὰς παρὰ τοῦ Ὁμέρ-
πασα, οὗτοι ἠναγκάσθησαν νὰ ἐπιστρέψωσι μὲ μεγá-
λην τῆς κατασχύνῃ. Μαθὼν ταῦτο ὁ Ὁμέρ-
πασας, ἐπῆνεν τῷ Μπεκίρ-αγα τοῦτο τὸ
φέρεσιμον, καὶ ὡς κηρυγμένος Φερμανλῆς, πα-
ρακινεῖ τοὺς χριστιανοὺς Ἀλβανοὺς νὰ ἐπανα-
στατήσωσι κατὰ τοῦ Σουλτάνου, καὶ νὰ συ-
νενωθῶσι μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων. Τὰ τοι-
αῦτα κινήματα εὐκόλα μᾶς κάμνουν νὰ προϊ-
δῶμεν τοῦ Σκόδρα-πασα τὴν ἀδιαφορίαν· ἐξ
αἰτίας τῆς ἀδρανείας τούτου τοῦ Πασᾶ μᾶς ἀ-
φαιρεῖται κάθε φέδος τοῦ νὰ ἐκστρατεύσῃ καὶ
δεύτερον πρὸς τὰ μέρη μας· καὶ οὕτως, ἡ ἐ-

πανάστας τῶν χριστιανῶν Ἀλβανῶν, καὶ τοῦ Σκόδρα ἡ ἀδελφεία, εἵμεθα εὐέλπιδες ὅτι Θέλων προξενήσει εἰς τὴν Πόρταν τὸ πλεονεξία μακρὸν αἶσθημα. ὁ μόνος φόβος ἄξιός τῶν Ὁθωμανῶν Στρατιώτης εἶναι ὁ Ἀλβανός. οἱ δὲ Ὀσμανῶδες τῆς Ἀσίας συνειθισμένοι νὰ ζῶσιν εἰς τὰς τρυφὰς καὶ ἀναπαύσεις, ποτὲ δὲν ἔμπορουν νὰ ἐλάψουν εἰς τὸ παραμικρὸν τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας τὰ στρατεύματα.

Πολλοὶ Θέλοντες νὰ μᾶς κάμωσι μερικὰς παρατηρήσεις, λέγουσιν ὅτι δὲν εἶναι καιρὸς ἀκόμη νὰ γεῶμεν εἰς τὴν εφημερίδα περὶ ὑποθέσεων, αἱ ὁποῖαι, κατὰ τὴν γνώμην μας αὐταὶ καθ' ἑαυτὰς ἀπαιτοῦσι μὲ ἀυστηρότητα νὰ δημοσιεῖνται. Πρὸς ἀπόκρισιν λοιπὸν τῶν τοιούτων λέγομεν, ὅτι πᾶς ἄνθρωπος ἔχει ἓνα ἰδιαιτέρον τρόπον τοῦ νὰ συλλογίζεται καὶ νὰ ἐνεργῇ. πιθανὸν δὲ ὁ ἰδικός μας τρόπος νὰ ᾖναι διαφοροτικώτερος ἀπὸ πολλῶν ἄλλων ἀνθρώπων. Ἡ διαφορὰ αὕτη τοῦ συλλογίζεσθαι προερχεται ἰσως, διότι καὶ νὺν ἄλλο μέρος ἢ πατρίαν δὲν γνωρίζομεν, παρὰ τὸ μέρος μόνον τῆς Πατρίδος. ὁθεν καὶ περιπατοῦντες τὴν εὐθείαν ὁδὸν, δὲν ἔχομεν ἐπιπομένως καὶ κάμμιαν αἰτίαν νὰ φιθώμεθα. Πολλὰ πράγματα εἶναι, τὰ ὁποῖα δὲν πρέπει νὰ ἀποσιωπήσωμεν. πάμπολλα εἶναι τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ παρατηρήσωμεν, καὶ νὰ πασχίσωμεν νὰ καλυτερεύσωμεν. καὶ πλῆθος ἄλλα, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ κατηγορήσωμεν. ὀλιγώτατα ὅμως, εἶναι ὅσα πρέπει διὰ νὰ ἐπαινήσωμεν.

Ὅταν τὰ τῶν Κριτηρίων ἐνεργοῦνται καθ' ὅν τρόπον ἡ φύσις αὐτῶν ἀπαιτεῖ, ὅταν τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν δημοσιότητα [publicité] ἔχωσι διὰ μόνον αὐτῶν σύστημα, προξενοῦσι τιμὴν τότε εἰς τὴν πατρίδα, προξενοῦσι τιμὴν καὶ εἰς τοὺς πολίτας. Ἀλλ' ὅταν, ἀντὶ νὰ ἔχωσι χάριν τὰς δύο ταύτας ἀρχὰς, βλέπωμεν αὐτὰ συντιθέμενα ἀπὸ ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι οὐδεμίαν ἰδεάν περὶ τῶν τοιούτων ἔχον, ἀντὶ νὰ προξενήσωσι τότε καλὸν, ἐπισύρουν πάμπολλα δεινὰ, κινδυνεύον νὰ ὑποπέσωσιν

εἰς τὸ δεσποτικόν, καὶ ὁ κρισιολογούμενος πολίτης πάσχει τότε τὰ μύρια.

Εἰς τοῦ Μεσολογγίου τὴν πόλιν ὑπάρχουσιν δύο Δικαστήρια, τὸ Πρῶτον Δικαστήριον, λεγόμενον, καὶ τὸ τῶν Ἐκκλητῶν. Ὅσον περὶ τοῦ Πρώτου εἶναι ἀνάγκη, ἐκφραζόμενοι μὲ τὸν συνήθη τῆς εἰλικρινείας μας τρόπον, νὰ εἰπῶμεν ὅτι μερικοὶ τίτλοι καὶ φαντασιώδη τιμὰ προνόμια πρέπει ὀλοτελῶς νὰ λειψωσιν ἀπὸ τὸ μέρος ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον εἶναι τρέψον τιμὰ κατὰ τῆς ἀδικίας καὶ τοῦ δεσποτισμοῦ ἀντιστάμενον προτύπον. Ὅθεν παρακαλοῦμεν πολὺ τὸ Κριτήριον τοῦτο νὰ μεταβάλῃ τρόπον καὶ σύστημα πολιτείας. διότι διαφορῶν συμπατριωτῶν τὰ παράπονα Θέλουσιν ἐπιφέρει δεινὰ κατὰ τῶν μελῶν τῆ ἐπακόλουθα. Τὸ δὲ Δικαστήριον τῶν Ἐκκλητῶν εἶναι μυρίων ἐγκαιμίων ἄξιον. ἐνθαρρύνομεν δὲ τὰ μέλη τῆ μετὰ τοὺς πρὸς αὐτοὺς ἐπαίνης μας νὰ ἐξακολοθῶσι μέχρι τέλους τὰς ἐργασίας των μὲ τὴν συνειθισμένην τὴν δικαιοσύνην καὶ προθυμίαν, τὴν ὁποίαν μετεχειρίσθησαν μέχρι τῆς σήμερον, διὰ νὰ δώσωσι καὶ εἰς τὸ Πρῶτον Δικαστήριον τῆς καλῆς διαγωγῆς τὸ παραδειγμα.

Ὁ Κύριος Βλακαῖος ἀναχωρήσας ἐντεῦθεν εὐρίσκεται ἀκόμη εἰς τὸ λαζαρέτον τῆς Ζακύνθου. Οὗτος ὁ φιλέλληνας μᾶς ἀναγγέλει ὅτι ἄλλαι διακόσιαι χιλιάδες ταλλήρων ἐκ τοῦ δανείου ἤλθον προσέτι εἰς Ζάκυνθον. ἐν μόνον παραδοξὸν πρᾶγμα, ἡ βεβαύτης τῆς πληρώσεως τῆς χρηματικῆς ταύτης ποσότητος, εἶναι τὸ ὅτι μᾶς δυσχερεστεῖ κατὰ κράτος, καὶ μᾶς κάμνει νὰ ἀπορῶμεν, πῶς, ἐν ᾧ ἡ Σεβαστὴ ἡμῶν Διοίκησις καθ' ἡμέραν ἐνδυναμοῦται, ἡ ὑπόθεσις τῶν χρημάτων τούτων μένει ὁπίσω. Ἡξεύρομεν μὲ ὅλα ταῦτα κάλλιστα τὰς μηχανουργίας αἱ ὁποῖαι συνέβησαν, καὶ σήμερον ἀκόμη δὲν ἔπαυσαν νὰ ἐνεργῶνται. Ἡξεύρομεν κάλλιστα ὅτι ὁ Νέγρης ἔφερεν ἄνω κάτω, καὶ μετελλάξε τοῦ Εὐγενεῦς. Συνταγματάρχης Στανχωπ τὰ φρονήματα. (ὅστις δὲν εἶχε γνωρίσει ἀκόμη ὅτι ἡ ραδιοῦργος τοῦτο ψυχὴ καὶ τὰ πλεον ἱερὰ τοῦ Κοινοῦ συμφέροντα θυσιάζει

διὰ τὴν κενοδοξίαν τῇ), καὶ κατόρθωσεν ὥστε οἱ ἐπίτροποι τοῦ δανείου νὰ μεταχειρισθῶσι ταύτην τὴν βραδύτητα, ὀλεθριωτάτην διὰ τὸ συμφέρον τῆς Πατρίδος. Ἀφ' ἑτέρου μέρους γνωρίζομεν ὅτι καὶ ὁ χιῶτης Φλαβιανὸς δὲν παύει προσέτι νὰ φαίνεται ἄξιος καὶ πιστὸς ὑπηρέτης τοῦ Μανιάτ-μπεϊ, μεταχειριζόμενος ὅλα τὰ δυνατὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐθνικοῦ δανείου. Βεβαιῶμεν ὅμως ὅλης τῆς συμπατριώτας μας ὅτι ἡ Σεβαστὴ ἡμῶν Διοίκησις ἐνίκησε καὶ ἀκόμη θέλει νικήσῃ ὅλα ταῦτα τὰ ἐμπόδια. Ἄς μείνωσι δὲ ἡσυχοὶ περὶ τοῦτο, συλλογιζόμενοι πάντοτε ὅτι δὲν ἡμποροῦσι ποτὲ ὀλοτελῶς νὰ λείψωσιν ὅσα καὶ διά τινος αἰτίας συμβαίνει νὰ βραδύνωνται.

Σήμερον ἡνοῖξεν ὁ κύριος Δημήτριος Παύλου τὸ σχολεῖον τῆς παλαιᾶς Ἑλληνικῆς καὶ Γαλλικῆς διαλέκτῃ μετὰ ἕνα πρόλογον ἄξιον τῆς παιδείας καὶ τοῦ πνεύματός τῃ. Ὁ νέος οὗτος εἶναι μαθητὴς τοῦ περὶ φήμῃ Κοραῆ· εἰμεθα δὲ εὐέλπιδες ὅτι τὰ αἰσθήματα, τὰ ὅποια ἔδειξε σήμερον θέλῃν ὠφελῆσαι τὰ μέγιστα τὴν νεολαίαν, τῆς Ἑλλάδος, τὴν ὁποίαν ἡ πόλις μας ἐνεπιστεύθη εἰς τὴν πρόνοιάν τῃ.

Ἡ ἀσυμφωνία τῶν Κρητῶν, τοὺς ἔφερεν εἰς τὸν ἔσχατον κίνδυνον· αἰτία δὲ τῆς ἀσυμφωνίας τῶν εἶναι ἡ ἀδυναμία τοῦ Νόμου.

(ἐκ τῆς ἐφημερίδος τῆς Διοικήσεως καὶ τῆς Ν. Ὑψίτης, ἐνομαζομένης Ὁ Φίλος τοῦ Νέμου ἀρ. 5.)

Αἰτία τῆς ἀσυμφωνίας τῶν Κρητῶν, λέγει, εἶναι ἡ ἀδυναμία τοῦ Νόμου. ἀλλὰ τίς εἶναι ἡ αἰτία τῆς ἀδυναμίας τοῦ Νόμου; χωρὶς νὰ ἀποκριθῶμεν εἰς τοῦτο τὸ ἐρώτημα, ἄς ἐνθυμηθῶμεν ὅσα ἀκριβῶς περὶ Κρήτης ἐπληροφορήθημεν παρὰ τῶν ἐπὶ τούτῃ ἀπεσταλμένων τῆς Διοικήσεως, καὶ παρὰ διαφόρων ἄλλων, οἵτινες ἦλθον ἐκεῖθεν· καὶ μετὰ ἀληθοῦς πατριώτη πνεῦμα ἄς παρατηρήσωμεν, ἂν ὁ εἰς τὰ ἐκεῖ πέφωσι σταλθεὶς ὑπηρέτης τῶν Νόμων εὗρῃ ἢ ὄχι ἀρμοδίας εὐκαιρίας διὰ νὰ ἐνδυνα-

μώσῃ τὸν Νόμον. Πληροφορημένοι περὶ τῶν εὐτυχῶν περιστάσεων, αἱ ὁποῖαι ἐπαρρήσιασθησαν κατ' ἀρχὰς εἰς τὸν Ἀρμοστὴν τῆς Κρήτης, ἀναγκασίον ἐκρίναμεν δυνάμει τοῦ ἡ. ἄρθρου τοῦ Ὁρθογώνιου Νόμου νὰ καθυποβάλωμεν εἰς τὴν ἐπίκρισιν τῆς Σεβαστῆς Διοικήσεως τὰς ἐφεξῆς παρατηρήσεις μας.

Α'. Εἶναι πασιδῆλον ὅτι ἡ σημερινὴ τῆς Κρήτης κατάστασις εἶναι κρίσιμωτάτη, καὶ ὅτι ἀπαιτεῖ ἐπομένως κυθεγήτην μετὰ ὅχι μικρὰν τῶν κατὰ τὴν πολέμων ἐμπειρίαν, καὶ δραστηριότητα. πιθανὸν ὁ πέρυσσι σταλθεὶς Ἀρμοστὴς τῆς Κρήτης νὰ εἶναι προικισμένος μετὰ τὰς τοιαύτας ἀρετάς· τοῦλάχιστον ὅμως δὲν ἔδειξε κατὰ τὸν τοιοῦτον σημεῖον εἰς ὅσας μάχας τῆς Κρήτης παρευρέθη. Ἡ μάχη τοῦ Σελίνου (τὴν λεπτομέρειαν τῆς ὁποίας ἡ Σεβαστὴ Διοίκησις ἀρκετὰ γνωρίζει, καὶ ἡμεῖς δι' ἀξίας σιωπῆς αἰτίας δὲν ἐγκρίνομεν νὰ ἐκθέσωμεν), ἢ ἐν Ἀμυργέλαις, καὶ αἱ λοιπαὶ εἰς τὰς ὁποίας παρευρέθη, σαφέςτατα ἀποδεικνύουν ταύτην τὴν ἀλήθειαν.

Β'. Ἄν ὁ πέρυσσι σταλθεὶς Ἀρμοστὴς ὑποτεθῇ ἐμπειρος καὶ ἱκανὸς νὰ διευθύνῃ κατὰ τὸ εἶδος τὰ πολεμικὰ τῆς Κρήτης, εἰμεθα γνώμης, ὅτι δὲν θέλει ἡμπορέσει μὲν ὅλα ταῦτα εἰς τὸ παραμικρὸν νὰ ὠφελήσῃ· διότι ἴσως οἱ Κρητῆς, καθὼς καὶ πολλοὶ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος πολεμικοὶ, εἰς τὰ παρελθόντα ἐπιστηριζόμενοι, δὲν τὸν ὑπολήπτουνται πλέον ὡς τοιοῦτον. καὶ ὁποίας προόδους ἡμπορεῖ ποτὲ τις νὰ φαντασθῇ, ὅταν τὰ στρατεύματα δὲν ἔχουσιν οὐδεμίαν πρὸς τὸν ὁδηγόν των ὑπόληψιν;

Γ'. Ὅσον καὶ ἀνυπόθετῃ, ὅτι ὁ συμπατριώτης, περὶ οὗ ὁ λόγος, θέλει φιλοτιμηθῇ καὶ θέλει πασχίσει ὅλαις δυνάμεσιν νὰ ὠφελήσῃ τὴν κλονημένην Κρήτην, δὲν πιθανολογεῖται μὲν ὅλα ταῦτα, ὅτι θέλει ἐπιτύχει τοῦ σκοποῦτος· διότι εἶναι ἀδύνατον εἰς τὸ ἐξῆς οἱ Κρητῆς νὰ ἐκτελῶσι τὰς διαταγὰς τῇ, εἶναι ἀδύνατον εἰς τὸ ἐξῆς νὰ τὸν σέβωνται καὶ νὰ τὸν ἀγαπῶσι διὰ τὰ ρηθέντα αἰτία, καὶ ἐξαιρέτως, διότι φρονοῦν ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ αἴτιος τῆς σημερινῆς καταστάσεως τῆς νήσου τῶν. ἂν

δὲ ἔχῃσι δίκαιον ἢ ὄχι, τὰ πράγματα, καὶ ὁ ὀρθὸς συλλογισμὸς τὸ ἀποδεικνύει *).

Δ'. Ἡ Διοίκησις δὲν ἀμφισβᾷλλει πῶς μὲ πῶσιν ἡραστηριότητα πρέπει νὰ ἐνεργῇ, ὅστις μέλλει νὰ σταλθῇ τῆς Κρήτης κυβερνήτης. Κατὰ τὰς κρίσεις πολλῶν φρονίμων καὶ ὑποληπτικῶν ὑποκειμένων, ὁ πέρυσι σταλθεὶς Ἀρμοστής εὗρεν ἀεμοδιωτάτας περιστάσεις νὰ κάμῃ περισσότερα, παρ' ὅσα ἐκάμε καλᾶ· καὶ ἡ Σεβαστὴ Διοίκησις βέβαια ἐρεύνησε, καὶ ἐπληροφρήθη κάλλιστα, τίνι τρόπῳ ἐφείθησαν κατ' ἀρχὰς οἱ Κρητὲς πρὸς τὸν Ἀρμοστήν, καὶ πῶς ὁ Ἀρμοστής πρὸς τοὺς Κρήτας.

Ε'. Πολλοὶ τῶν Κρητῶν δὲν ἐπιθυμοῦσι, καὶ δὲν εὐχαριστοῦνται νὰ ἔχῃσι Διοικητῆντων εἰς τὸ ἔξης ἐκεῖνον, ὅστις καὶ τὸ παρελθὸν ἔτος τοὺς ἐδιοίκει· διότι ἰδεάσθησαν ὅτι τοῦ Διοικητοῦ τῶν ὁ σκοπὸς ἀπέβλεπε μᾶλλον διὰ νὰ ἐμπερνεύεται, παρὰ νὰ φροντιζῇ περὶ τῶν συμφερόντων τῆς νήσου τῶν· ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα θέλει ἀνακαλύψει τῆς Σεβαστῆς Διοικήσεως ἡ πρόνοια. Εὐ τοσούτῳ νομίζομεν ὅτι ἤθελεν εἶναι συμφερότερον νὰ σταλθῇ ἕνας οὐδέτερος δι' ἀποφυγὴν παντὸς σκανδάλου.

Χωρὶς νὰ ἀναφέρωμεν διαφόρους ἄλλας αἰτίας ἀνοικείας δημοσιεύσεως, περιοριζόμεθα εἰς ταῦτα μόνον τὰ ὁποῖα γνωρίζοντες καλῶς βάλλομεν ὑπὸ ὄψιν τῆς Σεβαστῆς Διοικήσεως· αὕτη δὲ θέλει ἀποφασίσαι, ὅπως ἐγκρίνει συμφερότερον. Εἴμεθα εὐέλπιδες, ὅτι θέλει ἐνεργήσῃ τὰ ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος· διότι γνωρίζει κάλλιστα, ὁποῖον πολὺ τιμὸν πρᾶγμα τῆς ἐνεπιστεύθη τὸ ἔθνος.

Ολέθριον εἶναι, ὅταν πρόκειται λόγος περὶ Πατριδος, νὰ κρύπτωμεν τὰς πρὸς τὸ κοι-

νὸν συμφέρον ἀφορώσας ἀληθείας, διὰ νὰ μὴ δυσαρεστήσωμεν ἐν ἄτομον· εἴμεθα μ' ὅλον τοῦτο πεπεισμένοι, ὅτι ὁ πατριώτης οὗτος δὲν θέλει ποτὶς δυσαρεστήθῃ εἰς τὰ λεγόμενα.

Εἰς διαφόρους ἐπαρχίας βλέπομεν νὰ γίνονται μεγάλα παράπονα καὶ νὰ ἀκολουθοῦσι πάμπολλαι δυσαρέσκειαι ἐξ αἰτίας τῶν εἰς τὰ ἐκεῖ σταλθέντων ἐπαρχῶν. Οὕσα πληροφωρμένη καλῶς ἡ Διοίκησις περὶ τούτη, ἔσται· λε κατ' αὐτὰς τοὺς κύριον Μελὰν διὰ νὰ ἐξετάσῃ ταύτην τὴν ὑπόθεσιν, πρὸ πάντων δὲ νὰ ἐρευνήσῃ καλῶς περὶ τῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας τοῦ Βλαχου καὶ Ἀποκίου ὡς ἀπὸ μέρους τῶν ἐπαρχῶν διατρεξάντων.

Τὰ χρέη ἐνὸς ἐπαρχοῦ εἶναι πολλὰ ἐκτεταμένα· καὶ δι' αὐτὴν ταύτην τὴν αἰτίαν φροντίζει καὶ ἡ Διοίκησις μετὰ μεγίστης προσοχῆς καὶ ἀκριβείας περὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν, ἀμιλλωμένη εἰς τὸ νὰ ἐκλέγῃ πάντοτε ὑποκείμενα ἄξια τοῦ ὁποῖου τοὺς ἐμπιστεύεται μέγα ὑπεργήματος. Ἀλλ' ὅταν οἱ ἐκλεγόμενοι ἐπαρχοὶ πασχίζωσι νὰ ᾔναι πάντοτε συνηνομημένοι διὰ τὰ τέλη των μὲ τὸν καπιτάνον τῆς ἐπαρχίας, φυσικὰ τότε ὁ λαὸς ὑποφέρει τὰ μέγιστα θεινὰ· καὶ ἐξ αἰτίας ὅτι ὁ λαὸς πάσχει βλάπτεται τὰ μέγιστα ὑπὸ τῆς καὶ ἡλικίας τῆς Διοικήσεως· καθότι ὁ λαὸς θεωρεῖ τὸν ἀποστελλόμενον ἐπαρχον, ὡς παριστάοντα αὐτὸ τῆς Διοικήσεως τὸ πρόσωπον.

Ἐλπίζομεν ἐν τοσούτῳ νὰ λάβωμεν μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἀκριβεῖς περὶ τῶν δύο διαληφθεισῶν ἐπαρχιῶν πληροφορίας παρὰ τοῦ κυρίου Μελᾶ. Πῶσον δὲ ἤθελε μᾶς χαροποιήσῃ μαυθάνοντες ὅτι τὰ παράπονα καὶ αἱ δυσαρέσκειαι αὗται δὲν προέρχονται, εἰμὴ μόνον ἐξ αἰτίας τῶν περιστάσεων!

Τῇ 3 Ἰαννί. ὁ καπετὰν Δημήτριος Βενδραμῆς Μεσολογγίτης ἀρετὰς ὥρας πολεμήσας (μ' ἐν μικρὸν πλοιάριόν τι) μ' ἐν Ὀθωμανικὸν Βοϊκί τὸ ὁποῖον περιήρχετο ἔξω τοῦ λιμένος μας, τοῦ ἐκζήμισε τὴν Γαππιν, καὶ τὸ ἡνάγκασε νὰ ἐπιστρέψῃ πάλιν, ὅθεν ἐξῆλθε.

*) Ἄν ἡ ἀναξίτης τῶν Κρητῶν ἐπέριε τὰ τοιαῦτα θεινὰ εἰς τὴν νῆσόν των, ἤθελε φυσικῶς τῷ λῆγι συμβῆναι τοῦτο κατ' ἀρχὰς, ὅτε οἱ κάτοικοι ἦσαν μᾶλλον ἀπειροπόλεμοι καὶ ἀνάξιοι, καὶ οἱ ἐχθροὶ ἦσαν ἀσυγκρίτως πολυπληθέστεροι. καὶ ὑπὸ ἀρχηγὸν σπουδατικώτατον τὸν περίφημον Κασάν-πασα· ἀλλ' ὅχι ὅταν οἱ ἐχθροὶ ὀλιγίστευσαν, αὐτοὶ ἔγιναν μᾶλλον ἐμψειροπόλεμοι, καὶ ἤρχισαν νὰ χάνωσι πλείον τῆς Τουρκικῆς λίσσας τὸν πόδον.

Τιμη ἐτησίαι τάλ. Ἰσπανικά 2ξ, προσηληρωτέα
κατὰ τριμήναι. Ἐκδίδεται δις τῆς ἐβδομάδος.

Τὰ πλείω ἰδέσθαι, τοῖς πλείοσι.
Φραγκλῖνος

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῇ 7 Ἰανυῖ 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἀναφορὰ τῶν Στρατηγῶν Γ. Τζόγκα καὶ Γιαν-
νάκη Ῥάγκη πρὸς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν
τῆς Δυτ. Ἑλλάδος, ἐκ τοῦ κατὰ τῆς Ἀρ-
τας διωριζομένου Στρατοπέδου.

Σκηλιαριῶν 3 Ἰανυῖ.

Καθὼς μὲ τὴν προλαβοῦσάν μας σᾶς ἀνα-
φέραμεν, ἤλθαμεν εἰς τὸ σύνορον Ῥαδοβίτζιν,
καὶ ὁ Γῶγος ἔμαθασε Τούρκως, διὰ νὰ τὸ βα-
στάξῃ· ἀλλ' ὅθ' οὐ εἶδαν, ὅτι εἴμεθα ἐτοι-
μοὶ νὰ τοὺς ῥιχθῶμεν καὶ ἀπὸ τὸ ἀπάνω καὶ
ἀπὸ τὸ κάτω μέρος, διὰ νυκτὸς ἔφυγαν οἱ
Τούρκοι, καθὼς ἀκόμη καὶ ὁ Δημητράκης Γώ-
γος, ὁμοῦ μὲ τοὺς πλείον στενοὺς συγγενεῖς
αὐτοῦ, ὅστις ὑπῆγεν εἰς Ἀγταν, διὰ νὰ συ-
ζήσῃ μὲ τὸν Βαρνακίωτην. Πρὶν τῆς φυ-
γῆς τούτων, εἶχεν ἔλθει εἰς Κομποτί οἱ
Ταχέρ-ζαῖδες μὲ χιλίους Τούρκως, καὶ Χρι-
στιανούς Λακίώτας εἰς βοήθειάν των, πλὴν
καθὼς εἶδαν τὸν Γῶγον φεύγοντα νὰ ἀπετά-
σῃ ἐκεῖθεν, ἔφυγαν καὶ αὐτοὶ, καὶ ἐμῆσαν
ὅλοι μαζὴ εἰς τὴν Ἀγταν κατατρομασμένοι.

Τὸ τμήμα τοῦτο δὲν ἐπειράχθη τελείως,
καὶ ἡμεῖς φερόμεθα μὲ πολλὴν προσοχὴν διὰ
νὰ μὴν λάβωμεν κάμμιναν ἐνόχλησιν οἱ κάτοικοι·
μάλιστα καὶ εἰς τὰς ζωοτροφίας, ὅπου δι-
ωρίσαμεν νὰ μᾶς συνάξωμεν, πηγαίνομεν μὲ
ἀσφαιρὸν νὰ μᾶς συνάξωμεν, διὰ νὰ μὴ τοὺς βαρύνωμεν.

Ὅλοι οἱ ἐντόπιοι ἤλθαν προθύμως εἰς ἀ-
πάντησίν μας, δοξάζοντες τὸν Θεόν, ὅπου
τοὺς ἐλευθέρωσεν ἀπὸ τὸν ζυγὸν, καὶ μᾶς
ἐπρόδωκεν μὲ ζήλον νὰ συμπολεμήσωμεν μὲ ἡμᾶς,

ὅπως καὶ ὅπως θέλομεν. Καταγινόμεθα λοι-
πὸν τῶρα νὰ τοὺς διοργανώσωμεν, διορίζοντες
ἕναν ἀπὸ κάθε χωρίον ἐπάνω εἰς τοὺς χωρια-
νοὺς τε, καὶ δύο, τοὺς καλητέους, ἀπὸ αὐτοὺς,
ἐπάνω εἰς ὅλους, διὰ νὰ ἦναι εἰς εὐταξίαν
τὰ ἄρματα των.

Εἶναι δὲ ἀναγκαῖον νὰ παροῦν μέτρα διὰ
τοὺς ὑπόπτους τοῦτο τοῦ τμήματος, καθὼς
ἰδιαίτερος ἀναφερόμεθα.

Ὅμοιως εἶναι ἀναγκαῖον νὰ διορισθῇ καὶ ὁ
ἐπαρχος, καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἀρμάτων, ὅπου
πρέπει νὰ σταθῇ εἰς τοῦτο τὸ τμήμα, διὰ νὰ
ἔχῃ τὴν δύναμιν εἰς τὸν τόπον, ἐν ᾧ ἡμεῖς
εἴμεθα εἰς τὴν ἐκστρατείαν.

Ἀμέσως καθὼς τελειώσῃ ἡ συνέλευσις τῶν
ἐντοπίων, θέλομεν στείλει πρὸς τὴν Ἐκλαμ-
πρότητά Σας δύο ἐκ τῶν προκρίτων, διὰ νὰ
Σᾶς δώσωμεν κάθε πληροφορίαν τοῦ τμήματός των.

Ἐγείψαμεν καὶ πρὸς τὸν Κετελίδαν [κά-
πετάνον τῶν Ἰθμερικῶν], διὰ νὰ ἐνωθῇ
μαζί μας κατὰ τῶν ἐχθρῶν· καὶ ἐὰν θελήσῃ,
καλῶ, εἰδὲ μὴ, θέλομεν σᾶς εἰδοποιήσῃ τι
πρέπει νὰ κίωμεν, διὰ νὰ μείνῃ μετανοη-
μένος. μένομεν μὲ ὅλον τὸ σέβας.

Εὐπειθεῖς εἰς τὰς προσταγὰς Σας.

Γεώργιος Τζόγκας. Γιαννάκης Ῥάγκος.

Μ' ὅλον ὅτι πάντοτε ἡ αὐτὴ εἰλικρίνεια ὑ-
παγορεύει τὰ αἰσθηματά μας ὅταν δημασιεύ-
ωμεν τὰ Ἑλ. Χρονικά, ὁ μῶμος δὲν ἔλλει-
ψε μ' ὅλον τοῦτο ἀπὸ τοῦ νὰ μᾶς προσάψῃ
ἐνίοτε τῆς ματαιοφροσύνης τὸν ἑλεγχον· ἀνῆ-
κει (μᾶς λέγουσιν οἱ κατήγοροι) εἰς μεζικόν

ἄτομον τὸ νὰ γυμνοδοτῇ περὶ τῶν κοινῶν ὑποθέσεων, καθ' ὃν τρόπον ὁμιλοῦσιν οἱ φαινόμενοι ἐν τοῖς πράγμασιν; συγχωρεῖται ποτὲ εἰς ὑποκείμενον ἰδιαίτερον τὸ νὰ θεατρίδῃ τοὺς κατοποιοῦς;

Ἐνόησαμεν τοὺς τοιοῦτους λόγους· ἀλλ' αἱ περιστάσεις μᾶς βιάζον νὰ τοὺς καταφρονήσωμεν· εὐθὺς ἀφ' οὗ ἡ συνείδησις τοῦ ἀνθρώπου εἶναι καθαρά· εὐθὺς ἀφ' οὗ βλέπωμεν ὅτι ἡ Διοίκησις δὲν κοιμᾶται πλέον· ἀλλ' εἶναι ἀπ' ἐναντίας ἐγρήγορος· εὐθὺς ἀφ' οὗ τὸ ἔθνος ἐσωφρονίσθη ὑστερον ἀπὸ διαφόρου θλιβεράς δοκιμᾶς, μεγαλλήτερον ἁμάρτημα δὲν ἤθελε νομισθῇ καὶ ἐν Οὐρανῷ καὶ ἐπὶ Γῆς παρὰ τὸ νὰ ἀφίσωσιν οἱ χεῖστοι πατριῶται διὰ νὰ χαθῶσιν οἱ τοιοῦτοι ἐξαισιοὶ κατῶποι, ἀδιαφοροῦντες ἀπὸ τοῦ νὰ συνδράμωσιν εἰς τὴν περιθάλψιν των διὰ τῶν ὁποίων ἔχει ὁ καθείς γνώσεων.

Παρεκτός λοιπὸν τῶν ὅσα μέχρι τοῦδε ἐσαφηνίσαμεν καὶ ἡμεῖς πρὸς τὸ Κοινόν, ἡ τῶν ὄσων μόνον τὰς ἀρχὰς ἐκθέσαμεν εἰσέτι, μέντοι περιπλέον καὶ ἄλλαι σημαντικώταται ὑποθέσεις περὶ ὧν ἐν καιρῷ τῷ πρέποντι θέλομεν λαλήσει. Ὁ κύριος καὶ μόνος σκοπὸς μας εἶναι τὸ νὰ ὠφελῶμεν, καὶ, ἂν ἡ φιλοτιμία μας δὲν μᾶς ἐξαπατᾷ, εἰμεθα πεπεισμένοι ἢ τὰ Χρονικά μας προξενῶν μέγα καλόν, ἀποδεικνύντα ὅτι τότε μόνον ἡ ἐλευθερία εἶναι πᾶσα καὶ ἀκέραιος, ὅταν τιμωροῦνται οἱ κακοῦργοι καὶ ἀνταμείβονται οἱ ἐνάρετοι.

Εἰς μίαν δημοκρατίαν ἐκεῖνο τὸ ὅποῖον λέγεται καὶ εἶναι τάξις, πρέπει νὰ ᾔναι τοῦ λαοῦ ἔργον, καὶ πρέπει νὰ ἀπωλαμβάνῃ οὗτος τὸ δικαίωμα τοῦτο διὰ νόμων ἐπιτήδεις δημοτικῶν, ἔστω ὅτι ἤθελε φαίνονται πολλὰ ἐλεύθεροι οἱ τοιοῦτοι· ὁ δὲ λόγος εἶναι, διότι εἰς τὴν δημοκρατικὴν διοίκησιν ἡ τάξις πηγάζει ἀπὸ τὰ φρενήματα τοῦ λαοῦ, τὰ δὲ φρενήματα τοῦ λαοῦ ἀρχίζον, καὶ τελειοποιῦνται ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν, δηλαδὴ ἀπὸ τὸν καιρὸν. Οἱ ἄρχοντες ἅ αὐτῶν δημοκρατίας ὑποληπτόμενοι τὸν λαόν (ὅστις εἶναι τῆς ἐξουσίας των ἡ πηγή) ὑποληπτούνται ἑαυτοὺς· ἀλλ' ὅταν αὐτοὶ κάμωσιν κατάχρησιν τῆς ἐξου-

σίας ταύτης, εἶναι δίκαιον νὰ σιωπηθῇ τοῦτο.

Τὸ πολιτικὸν σύνταγμα [constitution] δὲν γίνεται διὰ νὰ ζῶσιν οἱ ἄνθρωποι εἰς ἔχθραν· γίνεται μάλιστα ἐξ ἐναντίας διὰ νὰ ζῶσιν εἰς εἰρήνην, γίνεται διὰ νὰ συνδέσῃ τὰς ἀμοιβαίας σχέσεις τῆς διοικήσεως καὶ τοῦ λαοῦ, καὶ νὰ δεῖξῃ καὶ εἰς τὰ δύο μέρη τὸ πᾶς πρέπει νὰ συνεχῶνται, νὰ στηρίζωνται καὶ νὰ συμβοηθῶνται εἰς τὸ μεταξύνων. Ὅταν λοιπὸν μερικὰ ὑποκείμενα δοκιμάζωσιν διὰ νὰ παραβιάσωσιν αὐτὸν τὸν ὀργανισμόν, πρέπει νὰ μὴ ὁμιλήσῃ κανεὶς;

Διὰ νὰ γενηῇ δὲ στερεὰ καὶ ἀδιάσπαστος ἡ μετὰ τῆς διοικήσεως καὶ τοῦ λαοῦ συμφωνία, ἀνάγκη εἶναι τὸ νὰ προσδιορισθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν διαφορῶν διοικητικῶν σωμάτων, καὶ νὰ κανονισθῇ ἡ ἐνέργεια καθενὸς καὶ ἡ ἀμοιβαίων σχέσεις ὡσαύτως, καὶ τότε διὰ τοῦ τρόπου τούτου τὸ ἐν δὲν προσκρούει κατὰ τοῦ ἄλλου, ἀλλ' οὔτε ἀδιαφωνία συμβαίνει. Πάντοτε ἂς ἔχωμεν πρὸ ὀφθαλμῶν ὅτι ὅσον μία Διοίκησις εἶναι δικαία, τόσον περισσότερον νὰ ἀγαπῶμεν διὰ νὰ προφυλατίζμεθα: ὅταν ἔχωμεν τὸν κοινὸν περιτειχισμένον, δὲν φοβούμεθα οὔτε τὴν νύκτα, οὔτε τὴν ἀνεμοζάλην, ἐπειδὴ θέλει εἰμεθα βέβαιαι ὅτι, ὁ δρόμος εἶναι ἀσφαλὴς καὶ οὐχὶ ὀλισθηρὸς.

Δι' αὐτὸν τοῦτον τὸν λόγον, ἀνάγκη πᾶσα εἶναι νὰ καταβάλλωμεν ὅλα τὰ δυνατὰ μέσα καὶ τοὺς τρόπους διὰ νὰ θεραπεύσωμεν τὰ δυστυχήματα ὅσα βασανίζον εἰσέτι τὸ γένος μας· τὸ πλέον δὲ δραστήριον ἱατρικὸν εἶναι σήμερον ἡ πείρα: ἐκ τῆς πείρας ταύτης (τὴν ὅποιαν ἀποκτήσαμεν ἀφ' οὗ ἐκάμαμεν τόσα σφάλματα καὶ ὑποφέραμεν τόσα δεινὰ) πληροφροῦμεθα ὅτι ἡ ἀναρχία, τὴν ὅποιαν ἀπεράσαμεν, εἶναι μέγα κακόν, καὶ οὐχὶ μὴ κρύτερον ἀπὸ ἐκεῖνο τοῦ δεσποτισμοῦ, τὸν ὅποιον ὡσαύτως ἐγνωρίσαμεν ἐπιπολλύζοντα εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Οἱ Ἕλληνες ἤδη ἠξεύροσιν ὅτι ἡ πολιτικὴ ἐλευθερία εἶναι ἐξίσου δι' αὐτοὺς ἀναγκαία ὅσον καὶ ἡ ἀτομικὴ των: οὗτοι ἔμαθον πλέον ὅτι δὲν εἶναι τὸ ἴδιον τὸ νὰ ᾔναι μὴ ἔναι

λαὸς εὐτυχὴς πλὴν νὰ μὴν ᾔνοι ἐνταυτῷ καὶ πολιτικῶς ἐλεύθερος· ἐγνώρισαν ὅτι ἡ πολιτικὴ ἐλευθερία εἶναι ἡ δύναμις τοῦ νὰ ζῇ ὁ ἄνθρωπος εὐτυχῶς χωρὶς νὰ ἐμπορῇ κανεὶς νὰ ταράξῃ τὴν εὐδαιμονίαν τῆ ταύτης. ἀνίσως τὰ ἀγαθὰ ὅσα ἀπολαμβάνωμεν, δὲν συνεκπηγάξωσιν ἀμέσως καὶ ἀπὸ τὴν πολιτικὴν ἐλευθερίαν, ἐξάπαντος ταῦτα καὶ φθείρονται γρήγορα. "Οθεν τὸ νὰ εἴπω τις ὅτι αὕτη εἶναι περιτλὴ, εἶναι τὸ αὐτὸ ὡς νὰ ἤθελεν εἶπω ὅτι εἰς τὴν ὁποίαν μέλλει νὰ κατοικήσῃ οἰκοδομήν τὰ θεμέλια εἶναι πάντῃ περιτλὰ. Παρεκτός δὲ τούτῃ, αὐτὸς καθ'αυτὸ ὁ δεσποτισμὸς δὲν εἶναι πᾶντα ποταπὸν καὶ ἀχρεῖον, καὶ ὀχληρὸν ἐνταυτῷ διὰ τὸν ἴδιον δυνάστην, ὅστις καταδαρύνεται δεσπότης καθ' ἡμέραν μηχανικῶς; Εἶναι λοιπὸν δίκαιον νὰ ἐπιθυμῶσιν ἄνδρες Ἕλληνες! παρομοίως δυσσεσκείας; ;

"Οσοι συστήνουν τὸν δεσποτισμὸν, περιῦρίζουν τὰ μέγιστα τοὺς ἐξουσιαστὰς, ἐπειδὴ μὲ τούτῳ κηρύττουν αὐτοὺς ὡς ἀναξίους εἰς τὸ νὰ φιλιώσωνται καὶ καταπαύσωνται τοὺς ἄλλους δι' ἄλλῃ τρὸσιν καὶ διὰ μέσθ τῶν νεερῶν δυνάμεων αἱ ὁποῖαι διακρίνουν τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὸ θηρίον. Τὶ νὰ πράξῃ λοιπὸν ἕνα ἔθνος διὰ νὰ ἀποδῇ ἔθνος ἐλεύθερον, διὰ ν' ἀποκτήσῃ ἄρχοντας ἀνεξαρτήτους, διὰ νὰ ἴδῃ τοὺς παραστάτας τῆ εὐλακρενὴς πατριώτας;

Νὰ καταπολεμήσῃ τοὺς κακοποιούς, καὶ νὰ καταδικάσῃ αὐτούς διὰ τοῦ πολιτικοῦ ἀνθρώπου.

Sapienti Sat.

Κύριε ἐκδότα τῶν Ἑλ. Χρονικῶν!

Δημοσιεύσον, παρακαλῶ, διὰ τῆς ἐφημερίδος σου τὰς ἐφεξῆς μὴ παρατηρήσεις, καὶ ὑγίεινε! Ὁ φίλος σου Π. Νικολαΐδης

"Ἄν δὲν ἀπατῶμαι, εἶπεν ὁ Κύριος Γ. Αἰνεῖαν εἰς τὸν 40 ἀριθ. τῶν Ἑλ. Χρονικῶν, τολμῶ νὰ ἐκφωνήσω ὅτι εἶναι σφαλῆρα· ἡ γνώμη τοῦ εὐγενοῦς Σταυροῦ ὅταν

„ αὐτὸς ἀποφαίνεται ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν ἔχει „ ἀνάγκην χρημάτων. „ Ἡ πατὴρ ὁ μως ὁ ῥηθεὶς Κύριος Αἰνεῖαν, καὶ ἐτόλμησε διὰ τούτῳ νὰ ἐκφωνήσῃ τὰ ἀνωτέρω. Ὁ φιλέλλην Σταυρὸς δὲν ἀποφαίνεται λέγων τοιοῦτον τι εἰς καὶ ἐν μέρος τοῦ πρὸς τὸ Πανελλήνιον ἀποχαιρετισμοῦ τῆ, ἀλλ' ἐκφράζεται μάλιστα ἀπ' ἐναντίας σαφέστατα: αὐτός, ἰδὼν τοὺς Ἕλληνας ἐν διχοστασίᾳ σήμερον ὄντας, καθιστορεῖ (εἰς τὸν β. καὶ γ. παραγράφον) τὰ δεινὰ πάντα ὅσα πρέρχονται ἐκ τῆς διχονοίας· κατόπιν [εἰς τὸν δ. καὶ ε.] ἐξάγει συμπερασμὸν ὀρθότατον καὶ ἀναγῶς ἀποδεικνύοντα ὅτι ἀνευ τῆς ἀνδρείας καὶ τῆς ἀρετῆς, ὁ πλοῦτος ξηρὸς δὲν κατορθώνει τίποτε, καὶ ὅτι, διὰ τούτῳ, ψεύδονται ὅσοι λέγουν ὅτι τὰ χρήματα εἶναι ψυχὴ τοῦ πολέμου ἐν ᾧ εἶναι μόνον χεῖρες ἐνεργῶσαι διὰ τῆς ὁμονοίας, ἥτις εἶναι ἡ καθ'αυτὴ ψυχὴ τῶν τοιούτων ἐπιχειρημάτων· καὶ τέλος, γνωμοδοτεῖ ὅτι διὰ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ ἔθνους ἀνάγκη εἶναι νὰ ὀργανισθῇ καὶ στρατιά.

"Ἦδη λοιπὸν, ὁποῖος καλλιτέτης λόγος δύναται νὰ εἴπω ἀτῆς τις φιλάνθρωπος πρὸς τοὺς Ἕλληνας; ὁποῖος πλέον σωτηρίας νοθεύσας ἢ μμπορεῖ ποτὲ ν' ἀκούσῃ, ἀπὸ ἄνδρα ἐλεύθερον καὶ φιλελεύθερον, ἐν ἔθνος ἀγωνιζόμενον ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆ ἀλλ' ἐν ἐμφυλίῳ πολέμῳ ἐμπροσθ;

Διὰ νὰ ἀποδειχθῇ δὲ προσέτι ὅτι ὅσα εἶπεν ὁ Κύριος Αἰνεῖαν, σιμὰ τοῦ ὅτι δὲν ὠφέλησαν εἰς τὸ παραμικρὸν, βλάπτουσι μάλιστα μεγάλως τὸν χαρακτῆρα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἃς ὑποθέσωμεν πρὸς καιρὸν ὅτι τοῦ Κυρίου Σταυροῦ τὸ γράμμα περιέχει γνώμας ἐσφαλμένας ὅσας ἐθέλει ὁ ἀνταγωνιστῆς τῆ· ἃς ὑποθέσωμεν πρὸς καιρὸν ὅσα ἴσως ὅτι κανεὶς εἰσέτι δὲν μᾶς ἐδάγεισε χρήματα· καὶ ἃς ἐρωτήσωμεν ἤδη τὸν Κύριον Αἰνεῖαν ἀνίσως τὸ ἰδικόν τῆ γράμμα, τὸ ὅπερ ἀπὸ κορυφῆς μέχρῃ πιδὼν εἶναι γεμάτον ἀπὸ γεμάτων καὶ ἁλλὰ λα χηρήματα, δύναται νὰ μεταφέρῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ πρᾶγμα τὸ καὶ καὶ ἡ χητὶ καὶ χηρήματα· ἂν εἴπῃ μὲν

λίστα, κανείς δὲν θέλει τὸ πιστεύσει· ἂν εἰπῇ οὐχί, ὅλοι τὸ πιστεύομεν, καὶ ἄς τὸ πιστεύσῃ καὶ ὁ ἴδιος ἀπ' οὗ στοχασθῇ ὅποιαν τινα ἀξιόλογον σύστασιν ἔκαμε τοῦ Γένους τῶ ἐνώπιον τῆς Εὐρώπης, ὁμολογήσας ὅτι δὲν ἀρνεῖται μὲν τὸ ὅτι εὕρισκονται εἰσοδήματα εἰς τὴν Ἑλλάδα, πλὴν ὅτι τὸ ΤΟΥΤ' καὶ ΤΟΥΤ' καὶ τὸ ΤΟΥΤ' τῶν ἐπαρχιῶν, καταπίνονται αὐτά, ὥς ποτὲ ὁ Κρόνος κατέπινε τὰ ἴδια τέκνα τῆς ἑξέως στοχασθῇ, ἐνὶ λόγῳ, ὅτι ὅσα εἶπεν εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ ἰσως καὶ τὴν Ἀμερικὴν [διότι καὶ ἔως ἐκεῖ δύναται νὰ φθάσωσι τὰ Ἑλ. Χρονικά] ἔχουσιν ἀπαράλλακτον ἔνοισιν μὲ τὰ: „Φιλέλληγες πλούσιοι τοῦ πεθωτισ-“, μένω κόσμῳ! Σεῖς γνωρίζετε τὸ ἐπανεῖ-“, διστον τοῦ ζυγοῦ ὅστις κατεβάρυνε τοσοῦτος „αἰῶνας τὸν εὐγενὴ αὐχένα τοῦ ἔθνους μῆ!“, ἐμάθατε ἤδη ὅτι τοῦτο διέσπασε τὰ δεσμά-“, τῆ καὶ ἤρξατο ν' ἀγωνίζεται ὑπὲρ τῆς ἀ-“, πολευθερόσεως τῆς! ἠκούσατε τὰς λαμπρὰς „προῦθς τοῦτῃ τὸ κατ' ἀρχὰς! Μάθετε „ὅμως νῦν ὅτι εὕρσκεται εἰς διχάνοισιν, ὅτι „διάφορα μεγάλα ΤΟΥΤ' κατακυριεύσαντα „νέμονται τὰ μέρη τῆς ἐπικρατείας τῆς ἐξ ὧν „ἐπορίζετο τὰ πρὸς τὸν πόλεμον χρειῶν! „δώσατε λοιπὸν πίστιν εἰς τὸν ἀέθραι θανεί-“, σατέ τῃ χρήματα διὰ νὰ ἐξαναλάβῃ τὴν ὁ-“, ποῖαν δὲν ἔχει κατὰ τὸ παρὸν εἰς τὴν ἐ-“, ξασίαν τοῦ Γῆν, καὶ τίτε σὰς πληρώνει „ἄς στοχασθῇ, λέγω, τοῦτο, καὶ ἄς λάβῃ τὴν καλοσύνην νὰ μᾶς εἰπῇ ἂν δύναται νὰ ἐμπιστευθῶσι μετρητὰ οἱ Εὐρωπαῖοι στηριζόμε-“, νοι εἰς τὸν ἀνεμόν, ἐν ᾧ τὸ φρόνιμον τού-“, των σύστημα εἶναι τὸ νὰ δανειζῶσι τοὺς ἐν ὁμονομίᾳ ἀγωνιζομένους ὑπὲρ τοῦ καλοῦ καὶ βάσιν τινὰ ἔχοντας ἐν ταυτῷ πραγματι-“, κῇν, πρὸς ἀσφάλειαν τῆς ἐξέτοιμης διδομέ-“, νης παρ' ἐκείνων συνδρομῆς.

Ἄς ἀφίσῃ λοιπὸν, ὁ Κύριος Αἰνεῖαν ὁ καὶ σύμβουλος [ἀλλὰ τίνας;], τοὺς φιλέλληγας νὰ ἔχωσι τὴν ὅποιαν ὄντως ἔχωσι καλλήτεράν δι' ἡμᾶς ὑπόληψιν, καὶ ἄς μὴν καταφρονῶμεν ἡμᾶς αὐτοὺς ἐν Γένει τοσοῦτον:

ἐν τῇ πόλει Μεσολογίῳ Πρῶτον Δικαστηρίου, ὅτι πρίν ἐγγότατος νὰ λείψωσι μερικοὶ Τίτλοι καὶ φαντασιῶδη πρᾶνῳμια, ἤρεκεν ἐξηγηθῇ ὅποιοι εἶναι αὐτοὶ οἱ Τίτλοι καὶ ὅποια τὰ φαντασιῶδη πρᾶνῳμια. Ἐφωρετο δὲ καλὸς διερ-
 θωτῆς νὰ μὴ παρακαλῇ τὸν Κριτήριον τοῦτο νὰ μεταβάλλῃ τρίτον καὶ σύστημα πολιτείας, ἀλλὰ σαφῶς καὶ εὐκρινῶς νὰ συμβουλευῇ· καθὼς ἡμεῖς εὐχαριστοῦντες τὸν διὰ τὴν ὅποιαν ἔλαβε πρᾶνῳμια νὰ μᾶς σῶσιν ἀπὸ τὰ ἐπικίνδυνα, πρῶτον ἀποκρινόμεθα εἰς τὴν φιλαλήθειάν του, ὅτι οἱ αὐτόχθονες συμπατριῶται γνωρίζουσι καλλήτερά καὶ τὸν χρηματικὴν μᾶς, καὶ τὰ πρακτικὰ τοῦ Δικαστηρίου ἀπὸ αὐτὸν τὸν χθεῖς ἔλθον· εἴτα σαφῶς καὶ εὐκρινῶς συμ-
 βουλευόμεν αὐτὸν, νὰ μεταβάλλῃ τὸν τρίτον τῆς φαρμακοπωλείας του, καὶ νὰ μὴ ζητῇ νὰ ἐκδύῃ τὸν κόσμον μὲ δράμα καὶ σιταρίσπεφζ φαρμάκων, διὰ νὰ μὴ γίνεταί δημοκατάρτος, καθὼς μᾶς βεβαιούσι τὰ καθημερινὰ πα-
 ράφανα τῶν συμπατριῶν ὅλων.

Τὸ Πρῶτον Δικαστήριον τῆς Αἰτωλίας.

ὁμολογῶ ὅτι οἱ ἀντιπατριῶται ἔφερον εἰς δει-
 νὴν περιστάσιν τὰς ὑποθέσεις μας, ἀλλ' ὅ-
 μως δὲν πρέπει νὰ τοὺς φανταζόμεθα ὅποιοι
 δὲν εἶναι. τὸ ὅτι αἱ ἐκ τῶν ἐπικρινῶν εἶ-
 ναι ὅλον τὸ ἔθνος! πρὸς αὐτὸ ἂν φωνάζωμεν
 τοῦτο ἄς μὴν ἀφίνωμεν ν' ἀποκάμῃ διὰ τὰ
 πρὸς καιρὸν δυστυχήματά τῃ· τὴν δυνάμιν τῆς
 ἄς τῷ δώσωμεν νὰ καταλάβῃ· ἄς ἐνεργήσῃ
 τοῦτο ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς Διοικήσεως τῆς
 μὲ δεαστηριότητά δέκα μῶνας ἡμέ-
 ρας, καὶ τὰ ἀρπακτικὰ καὶ σαρκωδὲς ὁρ-
 νεα τῆς Ἑλλάδος γίνονται διὰ μιᾶς ἄφα-
 τα. Ἄν δὲ [κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Κυρίου Αἰ-
 νεῖαν], αἱ περιστάσεις μας κατήντησαν πε-
 ριστάσεις ἀπελπισίας, ἡ ἀπελπισία (μᾶς
 ὑπαγορεύει ὁ φυσικὸς νόμος) διπλασιάζει τοῦ
 ἀνθρώπου τὰς δυνάμεις, καὶ δύναται νὰ ἐπι-
 χειρήτῃ καὶ τελειώσῃ τὰ μεγαλλήτερα πράγ-
 ματα. „Ὅθεν“, ἀπ' οὗ τὸ ἔθνος, ἔχει δύν-
 αμιν, πῶς δὲν ἐνασχολῶμεν αὐτὴν κατὰ τῶν ἀ-
 τόμων τῶν ὀλγῶν ἀνταρτῶν; εἶδε καὶ πάλιν
 ἐφθάσαμεν εἰς ἀπελπισίαν; διατὶ νὰ μὴ δῇ
 τῶμεν τὴν ἐλπίδα μας ἥτις ἐμφωλεῖται εἰς τὰ
 σπλάγχνα αὐτῆς ταύτης τῆς ἀπελπισίας;
 Τί εἰς μάτην θεατριζόμεθα ἐμπροσθεν τῶν πε-
 φωτισμένων ἐθνῶν, καὶ τῶν ἐχθρῶν μας τοῦ
 κων ἐν ταυτῷ; διατὶ νὰ ἀπατώμεθα τὸ
 σον ἐν κλύς, καὶ νὰ τολμῶμεν δι' αὐτὸ
 νὰ ἐκφωνώμεν ὅσα οὐδὲ νὰ φανταζώμε-
 πρέσσει καὶ;

Καθυποβάλλομεν εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Κοινῷ τῇ
 ὅποιαν τὸ Πρῶτον Δικαστήριον τῆς Αἰτωλίας ἔκαμε δι-
 ατρίβην, ἐπὶ σκοπῷ νὰ ἀποκριθῇ εἰς τὸ ἐπ' ἀρ-
 τῶν Ἑλληνικῶν Χρονικῶν καταχωρηθὲν περὶ αὐτῶν ἄρθρον.
 Ὁ τρίτος τῆς ἀποκρισεως τῶν ἀποδεικνύει νὰ γνέσται
 τὰ τὴν ἀλήθειαν τῶν ὅσα περὶ αὐτῶν σφειρόντες ἐδη-
 μοσιεύσαμεν. Κἀλλιστα ἀποδεικνύει προσέτι τὴν ἀνα-
 ξιτητα αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων τοῦ νὰ ἔχωσι τὸ μέγα
 τῶν Κριτῶν ὑπουργημα· διότι εἰς τὴν λειτουργίαν αὐ-
 τήν τῶν ἀνθρώπων καὶ προσωπικῶς ἔβρεις, καὶ
 ὅποιοι ἀπὸ τὸ Πολίτευμα τῆς Ἑλλάδος εἶναι διὰ τοῦ
 ἐμπροσθέντος νὰ ἐξηγηθῶμεν καλλίτερον περὶ ὧν ἀναφ-
 ρομεν περὶ αὐτῶν, εἰς τὰ ἐπόμενα φύλλα θέλομεν εὐχα-
 ριστήσῃ τὴν ἐπιθυμούντων.

„Μυρίων ἐπαίνων καὶ χαρίτων ἄξιος ἦτοίαι εἶναι ὁ
 Κύριος Συντάκτης τῶν ἐφημερίδων. ἂν λέγῃ περὶ τοῦ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Αρ. 47

Τιμη ἐτησίαι τάλ. Ἰσπανικά 25, προκληρωτικά
κατὰ τριμηνίαν. Ἐκδίδεται δις τῆς ἐβδομάδος.

Τὰ πλείω ἰσλάη, τοῖς πλείοσι.
Φραγκλίνας

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῇ 11 Ἰουνίου 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Εἰδησις Ἐπίσημος.

Μεσολόγγιον 8 Ἰουνίου.

Χθὲς πρὸς ἑσπέραν ἔφθασεν ὁ πεζὸς τῆς Διοικήσεως· ἐκ τῶν γραμμάτων, τὰ ὁποῖα ἔφερε, τόσον ἐπισήμων, καθὼς καὶ μερικῶν, βεβαιούμεθα τὰ ἀκόλουθα.

Μετὰ τὴν νίκην τῆς 12 Μαΐου τὴν ὁποίαν ἔλαβον τὰ στρατεύματα τῆς Διοικήσεως ἐναντίον τῶν ἀντιπατριωτῶν εἰς ὅλας τὰς συμπλοκάς ἐκείνης τῆς ἡμέρας, καὶ ἡ ὁποία τῶν ὄντι ἐστάθη ἡ σωτηρία τῆς Ἑλλάδος, ὅλοι οἱ ἐναντίοι εταπεινώθησαν, τὰ στρατεύματα τοῦ Κολοκοτρώνη ὅστις εὐρίσκετο εἰς Τρίκορφα, ἐλειποτάκτησαν, καὶ καθ' ὅλην τὴν Πελοπόννησον ἐβριχμώσεν ἡ Διοίκησις. Οἱ Στρατηγοὶ Ἀνδρέας Λόντος, καὶ Ἰωάννης Νοταρᾶς, καὶ ὁ Κύριος Ἀνδρέας Ζαήμης ἐκίνησαν ἀπὸ διέξοχα μέγη με μεγάλην δύναμιν, διὰ νὰ πατήσῃ τὴν Καρύταιναν, καὶ φθάσαντες εἰς τὰ σύνορα αὐτῆς τῆς ἐπαρχίας, τόσον φόβον καὶ τρόμον ἔδωσαν εἰς τοὺς ἐγκατοίκους, ὥστε βλέποντες οὗτοι πόσον ἐκινδύνουν, ἐβίασαν τὸν Κολοκοτρώνη νὰ παραδῇ τὸ Ναύπλιον, καὶ νὰ ὑποταχθῇ εἰς τοὺς Νόμους. Ὁ Κολοκοτρώνης ὑπετάχθη εἰς τὴν ἀνάγκην, καὶ συνομιλήσας με τοὺς ἀνωτέρω ἀρχηγούς, ὑπεσχέθη ἐγγράφως νὰ παραδῇ τὸ Ναύπλιον εἰς τὴν Διοίκησιν, διὰ μέσῃ τοῦ Κυρίου Ἀνδρέα Ζαήμη, καὶ Ἀνδρέα Λόντη, οἵτινες ὑπεσχέθησαν ἅρ' ἑτέροις μέρεσι τὴν ἀσφάλειαν τῶν υἱῶν τε, καὶ τῶν λοιπῶν οἰκείων τε,

ὅσοι εὐρίσκονται εἰς Ναύπλιον. Μετὰ ταῦτα οἱ δύο οὗτοι ἀρχηγοὶ καταβάντες εἰς Ἄργος, καὶ Μύλους, ἀνέφερον τὰ πρæκτικάτων εἰς τὴν Διοίκησιν, ἡ ὁποία βλέπущα ὅτι ὁ Κυριότερος σκοπὸς τῆς ἐτελείωσε χωρὶς τινὰ ἀργοπορίαν, καὶ χωρὶς χύσιν Ἑλληνικοῦ αἵματος ἐπεκύρωσε τὴν συνθήκην, ἃρ' οὗ καὶ ὁ Πάνος Κολοκοτρώνης ὑπετάχθη εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ πατρός τε, νὰ εὐ/η δηλαδὴ ἀπὸ Ναύπλιον, καὶ νὰ ἀφελῇ εἰς τὴν προστασίαν τῶν Κυρίων Ἀνδρέα Ζαήμη, καὶ Ἀνδρέα Λόντη· ἐπομένως διωρίσθη τῇ 11 Ἰουνίου ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Σ. Βαλεντικοῦ Σώματος, διὰ νὰ παραλάβῃ τὸ Ναύπλιον, ἡ ὁποία σύγκειται ἀπὸ τοὺς Κυρίους Ἀναστάσιον Λύτων Γ. Καλαφάτην, καὶ Γεώργιον Καναδόν· τὸ αἰεττασµα τοῦ Ναυπλίου θέλει γίνεαι τῇ 6ῃ Ἰουνίου ἀφ'εὐκτως, καὶ μετὰ μίαν ἢ δύο ἡμέρας· εἰσέρχεται ἡ Διοίκησις.

Πρὶν τῆς 26 Μαΐου, τὸ Θαλάσσιον φρούριον τοῦ Ναυπλίου (τὸ Μπουρτζι) ἐκυριεύθη με τὴν δύναμιν τῶν ὅπλων.

Ἀπὸ τὰς 24 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἦσαν εἰς τὸν λιμένα τοῦ Ναυπλίου ἐν Κορβετόν καὶ ἐν Βορίκι με Γαλλικὴν σημαίαν ἐπὶ τῶν ὁποίων εὐρίσκετο καὶ εἰς Τραπεζίτης τοῦ Σουλτάνου, ὅστις ἔμελλε νὰ πραγματοποιῇ τὴν ἐξαγορὰν τῶν αἰχμαλώτων πασάδων μετὰ τοῦ Πάνου Κολοκοτρώνη· ἀλλ' ἰδοὺ πῶς ἐματαιώθη τὸ σχέδιον τοῦ το κατ' ἀγαθὴν τύχην.

Εἰς τὰς τρεῖς τῆς νυκτὸς διὰ τινος θυρίδος ἐμβῆκεν ὁ Προσ. Γεν. Γραμ. Κύριος Ρόδιος με ἄλλους ὀκτὼ Ὀδραίους εἰς τὸ Θαλάσσιον φρού

ριον· ἀμέσως διετάχθησαν οἱ φύλακες νὰ ἐγρηγοῦσιν· ἡ πρὸς τὸ μέρος τῆς θαλάσσης φυλακὴ ἀνεκάλυψε μεταξύ τοῦ φρεγιᾶ τῆς Σελήνης ἐν πλοιάριον διευθυνόμενον εἰς τὸ Γαλλικὸν πολεμικὸν Βρικίον· προσκλήθην μὲν, ὑπῆκουσε νὰ ἐπιστρέψῃ, ἀφ' οὗ πολλά ριζήματα τῆς φρεγιᾶς ἔμειναν ἐναντίον τῆς· εἰς τὸ πλοιάριον τοῦτο εὐρίσκετο καὶ ὁ κύριος Κωθαράς, ὅστις ἀγνοοῦν ἐν τῷ φρεγίριον παρεδόθη εἰς τὴν Διοίκησιν· μετέβησεν οὖν πηγαινὲς εἰς τὸ Γαλλικὸν Βρικίον, διὰ νὰ συνομιλήσῃ περὶ τῶν πασχόντων ἤρχισε νὰ παρηγορῇ τοὺς στρατιώτας, ὅτι τὸ πρᾶγμα ἐτελεώσεν, εἰ πασάδες αὐτοὶ ἐμδάρκωνται· καὶ 300.000, τιμὴ τῶν αἰχμαλώτων, θέλων χρησιμεύσει διὰ μισθοὺς στρατιωτικούς· Ὁ κύριος Κωθαράς φοβηθεὶς ἀπὸ μανκανονίαν, ἣτις διευθύνθη πρὸς τὸ πλοιάριον, ἐπιστρέφει εἰς Ναύπλιον, καὶ μετὰ δύο ὥρας πλέον μακρὰν τοῦ φρεγιᾶ, ἀπέφυγε διὰ τὸ σκότος τὴν παρατήρησιν τῶν φυλάκων, καὶ ἐπιλησίασεν εἰς τὸ Γαλλικὸν Βρικίον· ἡ φωνή τῃ ἠκούσθη, καὶ εἰς Ἑλλήν ἐξελθὼν τὸ πρῶν ἀπὸ τοῦ Βρικίου τὸ ἐφάνεωσεν· οἱ φύλακες ἐδιπλασίασαν τὴν προσοχὴν των, καὶ διετάχθησαν ἀμέσως νὰ κτυπήσωσιν ὅποιον πλοῖον εἰσέλθῃ, ἢ ἐξέλθῃ. Πρὶν τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου ὁ Κύριος Ρόδιος ἐνέμισε χεῖρα, καὶ νὰ ἐκδηλώσῃ τὸ Βρικίον νὰ ἀναχωρήσῃ ἐκεῖθεν, καὶ διεύθυνε μὲ δύο στρατιώτας, τὴν ἀπέλθον ἐπιστολὴν εἰς τὸ Γαλλικόν.

Πρὸς τὸν Κυβερνήτην τοῦ Βρικίου Κ.

Κύριε, τὸ Ναύπλιον πολιτοκρεῖται ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Διοίκησιν, καὶ ὁ τόπος, εἰς τὸν ὁποῖον ἐρρίψατε ἀγγύραν, ἐναντιοῖται εἰς τοὺς Νόμους περὶ ἀποκλεισμοῦ. Παρακαλεῖσθε νὰ ἀναχωρήσετε ἐκεῖθεν, καὶ νὰ ὑπάγετε εἰς Μίλην, ἢ ὅπου ἀγαπήτε· εἰάν εἰς διάστημα μιᾶς ὥρας δὲν ἀναχωρήσετε, εἰμαι ἀναγκασμένος νὰ κίω πῦρ ἐναντίον σῆς προλαμῶν νὰ σὲ εἰδῇ πῆρ, καὶ πῆρ τὴν μετράσῃ.

Ἀμέσως, καὶ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐπιστολῆς, τρία ἀνόνια μεγάλῃ ἐμβαδού ἐσκέπων

ἐναντίον τοῦ Βρικίου· ἀλλὰ τοῦτο μετὰ τὴν παραλαβὴν τῆς ἐπιστολῆς, ἀμέσως ἐσκαύθη εἰς τὰ παντὰ. Βεβαία ἡ θεία πρόνοια γινώσκουσε κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα τὸ θαλασσίον φρεγίριον νὰ ὑποπέσῃ εἰς τὴν Διοίκησιν, ἀλλως ὁ καλὸς καὶ φιλλέλλην Κ. μᾶς ἔπευγε τοὺς αἰχμαλώτους διὰ ἀγάπην ἀργυρίῳ.

Ὁ ἐχθρικός στόλος τῆς Κωνσταντινουπόλεως εὐρίσκεται εἰς ἄσραν ἀδυναμίαν, καὶ παραπλῆει εἰς τὰ παράλια τῆς μικρᾶς Ἀσίας.

Ὁ Σατράπης τῆς Αἰγύπτου ἐτοιμάζεται, καὶ ἡ ἐκστρατεία τῆς εἶναι ἀφεντος περὶ τὰ μέσα τοῦ Ἰανίου Μηνός.

Ἀναφορὰ ἐκ τοῦ κατὰ τῆς Ἁγίας Ἑλληνικοῦ στρατοπέδου πρὸς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος.

Βελενισκίον τῇ 4 Ἰανίου.

Ἐκλαμπρότατε,

Ὅσα ἠκολούθησαν εἰς Σκελικάριὰ σᾶς ἐκάμαμεν γνωστὰ διὰ τοῦ ὑπογενοῦ τοῦ πολέμου καὶ στρατηγοῦ Αλεξίου Βασιλόπουλου (α).

Ἐφ' ἧς ἤλαβμεν καὶ ἐδῶ εἰς τὸ Βελενισκίον, πλησίον τῶν συνόρων τῶν Ἰζημεικῶν, καὶ ἐσυνήχθησαν οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας Ραδοβιζίου, οἱ ὁποῖοι, ἕνα μὲν διὰ τὴν φιλογενειάντων καὶ ἄλλο διὰ τὴν δύναμιν μας, παρεκινήθησαν νὰ συμμαχήσῃν μετ' ἡμᾶς κατὰ τοῦ ἐχθροῦ. Βλέποντες ἡμεῖς καὶ αὐτοὶ, ὅτι χωρεῖς νὰ διωρισθῇ ἕνας ἀρχηγὸς τῶν ἀρμάτων, δὲν διευθύνεται κανένα πρᾶγμα, οὔτε ἐμβαίνει εἰς πρᾶξιν κανένα Γενικὸν σχέδιον ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος, ἀπεφασίσαμεν κοινῇ γνώμῃ καὶ ἐκλέξαμεν ἀρχηγὸν τῶν ἀρμάτων τὸν Κώσταν οἰκονόμῃ, εἰς δὲ τὴν ἐπιστασίαν τῶν πολιτικῶν τῆς ἐπαρχίας, τὸν Πάνον Στουμπων, καθὼς θέλετε πληροφωρηθῇ ἀπὸ τὸ ἐγγράφον τῶν ἰδίων ἐπαρχιωτῶν· αὐτοὶ οὐτὲς ὅχι μόνον ἄξιοι τῶν τειούτων ὑποθηγημάτων, ἀλλὰ καὶ ἐναντίοι τῶν Γωργίων, εἰμεθα βεβαίοι, ὅτι θέλων ὀφελήσῃ εἰς τὴν παροῦσαν

περίστασιν· μένει τώρα εἰς τὴν Ἐκλαμπρότητά -
 σας νὰ ἐγκρίνετε καὶ νὰ ἐπικυρώσετε τὴν ἐκλογὴν.
 Πρὸς τοὺς τοῖς ἡμεῖς ἐλάσαμεν τὰ ἀναγκαῖα
 μέτρα διὰ τὴν ἐκστρατείαν μας ὡς ἀκολουθῶς.

«Ὁ μὲν Στρατηγὸς Γ'ράγκας, μετὰ τοῦ
 Χιλιάρχου Ἀντιγνώστη Καζαγιάνη, νὰ στρα-
 τοπεδεύσῃ με ἐν δυνάτῳ σῶμα, εἰς τὸν Ζυ-
 γὸν τῆς Χελώνας, ὅπου εἶναι σύνορον Ἄρτας
 καὶ Βάλτι, διὰ νὰ ἀνταποκρίνεται μετὰ τὴν
 Ἐκλαμπρότητά σ'α, καὶ μετὰ ὅλα τὰ ἐλεύθερα
 μέτρα, νὰ διδῇ βοήθειαν καὶ εἰς τὰ ἀκό-
 λωθα σώματά μας, καὶ νὰ παρατηρῇ τὰ κη-
 νήματα τῶν ἐχθρῶν ἀπὸ τὸ μέρος τῆς Ἄρτας
 καὶ Κομποτίης.

«Εἰ, δὲ τὸ Ρ'αδοσίτζι ἐδιωρίσαμεν νὰ στα-
 θῇ ἕνας ἀξιωματικὸς μας μετὰ ἑκατὸν στρατιώ-
 τας, ἐνῶντος μετὰ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ τμήματος
 τούτου, διὰ τὴν εὐταξίαν τοῦ τόπου, καὶ διὰ
 νὰ συνάξῃν ὅλα τὰ ἄρματα τοῦ τμήματος,
 καὶ ἔπειτα νὰ καταιοῦν εἰς τὰ πλησίον μέτρα
 Ἄρτας καὶ Κομποτίης· διὰ τοῦτο εἶναι ἀνάγκη
 νὰ μὴν ἀργοπορήσετε καὶ τὸν διορισμὸν τοῦ
 ἐπαρχῆ, διὰ νὰ ἔλθῃ καὶ νὰ λάβῃ τὴν διευ-
 θύνσιν τῶν κοινῶν ὑποθέσεων.

«Ὁ δὲ στρατηγὸς Ρ'άγκος, μετὰ τοῦ χι-
 λιάρχου Δήμη Τζέλι, ἐκστρατεύει εἰς Τζη-
 μέρκας καὶ ἂν ὁ καπετὰν Κητελίδας δὲν ἐ-
 νωθῇ μετὰ αὐτὸν, ἄς πηγαίῃ εἰς τὴν Ἄρταν
 νὰ σταθῇ μετὰ τὸν Βαζνακιώτην καὶ Γ'ωγον, καὶ
 ἀμέσως διορίζεται ἄλλος ἀρχηγός, καθὼς ἐ-
 γίνε καὶ εἰς Ρ'αδοσίτζι· τότε ὁ Στρατηγὸς
 Ρ'άγκος συνάξει καὶ ὅλα τὰ ἄρματα ἐκείνης
 τῆς ἐπαρχίας, πλησιάζει εἰς τὰ συμμα-
 τινώτερα μέτρα τῆς Ἄρτας, καὶ ἀμέσως ἀν-
 ταποκρινόμεθα τὰ τρία σώματα τῆς Χελώνας,
 τοῦ Ρ'αδοσίτζι, καὶ τῶν Τζημέρκων, καὶ
 ἐπομένως κινούμεν μετὰ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ
 καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν Σ'α, εὐχὴν, διὰ νὰ κτυ-
 πώσωμεν τοὺς ἐχθρούς εἰς τὴν πόλιν τῆς Ἄρτας.

Εἶναι ἀνάγκη ὡς πόσον νὰ ξεκινήσετε αὐτό-
 θεν καὶ κἀκεν ἄλλο δυνάτῳ σῶμα, διὰ νὰ
 πιάσῃ τὴν Λαγκυδιαν, καὶ νὰ ἐτοιμάσετε ζω-
 οτροφίας, διὰ νὰ στεῖλωμεν τὰ ἀναγκαῖα ζῶα νὰ

τὰς πάσας, ἐπεὶδὴ ἐδῶ ἔχομεν ἔλλειψιν ψωμίου.
 Μένομεν μετὰ τὸ προσήκον Σέβας.

Εὐπειθεῖς εἰς τὰς προσταγὰς Σας.

Γεώργιος Τζόγκας Στρατηγός.

Γιαννάκης Ρ'άγκος Στρατηγός.

Ἐπιστολὴ τοῦ Κυρίου Π. Νικολαΐδου πρὸς τὸν
 Συντάκτην τῶν Εὐλ. Χρονικῶν Κύριον Ι. Ἰάκω-
 βον Μάγερ.

Ἀγαπητὲ Κύριε Μάγερ!

Ὅσον ἀξιώπαίνομαι καὶ ἂν ἐλογισθῇ παρὰ
 πάντων τῶν φίλων σ'α καὶ τῶν χρηστῶν μας
 συμπολιτῶν ἡ γενναίότης τὴν ὅποιαν ἐδείξας,
 συγχωρήσας τὸ νὰ δημοσιεύσῃς σὺ αὐτὸς
 ὕψους προσωπικὰς ἀδίκως προσαφθεύσας σοι
 παρὰ τῶν μελῶν τοῦ Πρώτου τῆς Αἰτωλίας
 Δικαστηρίου, ἐν ᾧ ἠδύναστο, ὡς τοιαύτας,
 νὰ τὰς ἀπορρίψῃς εἰς κόρα καὶ ὅσον,
 λέγω, καὶ ἂν ἐτίμησας σεαυτὸν διὰ τῆς τοι-
 αύτης σ'α ἀδιαφορίας καὶ περιφρονήσεως, πα-
 ράβλεψιν ὅμως χρὴς μετὰ φιλικῶν καὶ πατρι-
 οτικῶν ἡθελα νομίσῃ καὶ ἐγὼ ἐκ μέρους μετὰ τὸ νὰ
 μὴν ἀναφέρω, εἰς παρομοίαν περὶστασιν, πρὸς
 τὸ Κοινὸν, δικαίας τινὰς παρατηρήσεις μετὰ,
 τὰς ὁποίας σὲ συντροφεύω, μετὰ παρακλή-
 σεώς μετὰ, ἵνα δημοσιεύσῃς διὰ τῶν Εὐλ. Χρο-
 νικῶν σ'α, μετὰ τῆς παρουσίας μετὰ.

Σὺ, διὰ τοῦ φερσίματός σ'α ἐμιμήτης, τὸ ὁ-
 μολογῶ, τὸν ἀθάνατον Καίσαρα ὅστις, μαθὼν
 παρὰ τοῦ μεγάλου ἀνδρὸς Κικέρωνος ὅτι οἱ ἐχ-
 θροὶ τοὺς ὁποίους ἐζώγει εἰς τοὺς πολέμους καὶ
 ἔπειτα ἀπελευθέρωνε δὲν ἔπαινον ἀπὸ τοῦ νὰ
 τὸν κατατρέχωσι πάλιν, τῷ ἔγραψεν εἰς Ῥώ-
 μην ἐκ τῆς Γαλλίας ταῦτα: „Ὀλίγον φροντί-
 „ζω ἂν με κατακρίνωσιν οἱ κοινοὶ φίλοι μας
 „διὰ τὸ φέρομαι πρὸς τοὺς αἰχμαλώτους ὡς φέ-
 „ρομαι· φθάνει ἐγὼ νὰ διαμεινῶ πάντοτε τοι-
 „ούτος ὁποῖος εἰμὶ, καὶ οἱ ἐχθροί μετὰ μένω-
 „σι τοιοῦτοι ὁποῖοι εἰσίν.“ ἄλλ' ὅμως ἡ περί-
 στασις αὕτη εἶναι, μετὰ φαίνεται, κατὰ τι διά-
 φορος, ἐπεὶδὴ ἡ κατὰ τοῦ κατηγορία ἀποβλέ-
 πει τὰ πράγματα γενικότερον. Ἐρρώσο!

Ὁ φίλος σ'α Π. Νικολαΐδης.

Τὰ μέλη τοῦ Πρώτου Δικαστηρίου τῆς Αἰτωλίας ἡ θ' ἐλθσαν (ἴδε ἀριθ. 46 τῶν Ἑλ. Χρονικῶν .) με' δ' ὡς ὕβρεις προσωπικὰς ν' ἀπολογηθῶσιν εἰς τὰς ὁποίας τοῖς ἐγίνον ἐσχάτως παρατηρήσει (ἀριθ. 45 τῶν αὐτῶν Χρονικῶν)· καὶ τοῦτο εἶναι σημεῖον ὅτι ὅσπερ οὐ νύτ' ὀπιχειρήματων ἱκανῶν πρὸς ἀντίρρῃσιν καὶ ἀθώωσιν .

Ἡ πρώτη ὕβρις εἶναι τὸ “ ὁ χθεσινὸς Ἑλληγν ” , καὶ ἐρωτοῦνται περὶ τοῦτο οἱ Κύριοι Δικασταί , παρακαλούμενοι συγχρόνως νὰ ἀποκοινωνῶνται : „ Πόσος καιρὸς παρήλθεν ἤδη ἀφ' οὗ ὁ Κύριος Μάγερ ἐπολιτογράφη Ἑλληγν ; — Τεῖς περίηπι ἐνιαυτοί . “ Ἀπὸ πότε ἐνεμπιστεύθησαν εἰς σᾶς τοῦ Κριτοῦ τὸ ὑποῦργμα ; — Πρὸ δ' ὡς σχεδὸν ἐτῶν . „ Ἐπειδὴ ὁ Κύριος Μάγερ διέτριβεν ἀπ' ἀρχῆς ὅπῃ καὶ σεῖς , ἠδύνατο διὰ τοῦτο (καὶ μάλιστα ὡς πεπαιδευμένος κ. τ. λ.) νὰ γνωρίσῃ τὸν χαρακτῆρά σας ὡς ἐκ τῶν πράξεών σας περὶ τὰς διαδικασίας ; — Μάλιστα καὶ κάλλιστα . „ Ὁμολογεῖτε ὅτι ὅταν ὁ ἄνθρωπος εὐρίσκει εἰς ἀρχὰς καὶ δημοσίας ὑποθέσεις , τότε μόνον δεικνύεται πρεσβύτης· τίς εἶναι ; — Τὸ ὁμολογοῦμεν . “ Λοιπὸν , διατὶ τάχα νὰ ἐρωτηθῶσι περὶ τῆς διαγωγῆς σας μόνον ὅσοι ἐγεννήθησαν Ἕλληνες ; . . . τί θέλουν μαρτυρῆσαι οὗτοι ὀλιγότερον περὶ ὑμῶν , ἂν εἶναι εἰλικρινεῖς ; . . . διατὶ ὑβρίζετε ἐκείνους , οἵτινες σᾶς τιμῶσιν ἀναμφιβόλως ὅταν , ἀπαρνούμενοι πάσα τῆς πατρίδος τῶν τὰς ἀπολαύσεις , ἔρχονται διὰ νὰ συνάψωσι τὴν τύχην τῶν μετὰ τὴν τύχην σας , καὶ ὑπομένεσθαι διὰ τοῦτο ὅσα σεῖς ἴσως δὲν ὑπομένετε ; . . . Πῶς δὲν ἀποκρίνεσθε πλέον ; διατὶ ἐσιωπήσατε ; . . . Κύριοι Δικασταί ! Διατὶ ὑβρίζετε λέγω , τὴν Ἱσπερτάτην Διοίκησιν , τὸ ἔθνος μας ὀλόκληρον ! ἐθέλοντες νὰ ἀποξενώσῃτε χλευαστικῶς ὅσης υἱοθέτησεν ἡδὴ διὰ παντὸς ἡ φιλιότης Ἑλλὰς Πατρίς μας , καὶ τοὺς ἐγνώρισε γνήσια τέκνα τῆς ὡς καὶ σᾶς αὐτοὺς ; ἡ μήπως φαντάζεσθε ὅτι τὰ ἐθνικὰ ὀνόματα τιμοῦσι τὰ ἔθνη , καὶ οὐχὶ ὅτι τὰ ἔθνη τιμοῦσι τὰ ἐθνικὰ τῶν ὀνόματα ; Ἀμυδρὰ λέγετε ὅτι καὶ εἰς πολλῶν αὐ-

τοχθῆν Ἑλλήνων φλέβας κυκλοφορεῖ μέ-
χει τῆς σήμερον τερικὸν αἷμα ; στρέψατε
τοὺς ὀφθαλμοὺς σας πρὸς τὸ μέρος τῶν ἀντιδι-
οικητῶν καὶ ἀντιπατριῶν (τοὺς κειμένους κα-
ταγῆς ὅμως σήμερον) , καὶ ἴδετε ! ἡ σᾶς
ἀρέσῃ τὰ τοιαῦτα γνήσια τῆς Ἑλλάδος
λεγόμενα τέκνα ; Κλειστὸν κρατεῖτε
λοιπὸν τὸν Ὁργανικὸν Νόμον , Νομοκράτορες !
δὲν μᾶς λέγετε ἂν αὐτὸς ἀποσκευαζομένης
ὑπὲρ ἡμῶν ἀγωνιζομένης φιλέλληνα , καὶ τοὺς
ἐξ αὐτῶν πεπολιτογραφηθέντας ἡδὴ Ἑλληνας
Σᾶς ὕβρισε Κύριοι Δικασταί , ὁ Μάγερ ; ἂν
οὐχὶ , διατὶ σεῖς τὸν ὕβριζετε ; ἂν ναί ,
διατὶ δὲν τὸν ἐγκαλεῖτε εἰς τὸ ἀνήκον κριτή-
ριον , ἀλλ' ἀποβαίνειτε συνυπεύθυνοι καὶ σείβ
ἀνθυβρίζοντες ἐκείνον ;

Ἡ δευτέρα προσωπικὴ ὕβρις εἶναι τὸ ὅτι ,
„ Καθὼς σᾶς βεβαιῶσι τὰ καθημερινὰ τῶν
„ συμπατριῶτῶν ὅλων παράπανα , ὁ Μάγερ
„ ἐκδύει τὸν κόσμον διὰ τῆς φαρμακοπολη-
„ σίας τῆς (α) , καὶ ἀποβαίνει εὖτα δημῶκα
„ τῆς τῆς . „ Κύριοι Δικασταί ! , τοιοῦτοι
πῶς παρεμνήσατε τὸ χρέος σας μεχεῖ τοῦδε
καὶ δὲν ἐγκαλέσατε τὸν Κύριον Μάγερ ἐνώπι-
ον τοῦ Κριτηρίου σας ἀφ' οὗ καθ' ἡμέραν
ἠκούατε παράπανα τῆς αἰσχυροκεδείας τῆς [β]
ἀπ' ὅλης τοὺς συμπολίτας σας ; Διαμάρτυ-
ρῶς ὑποφέρατε τὸ νὰ ἐκδύνη τὸν κόσμον ἐμ-
προσθεν τῶν ὀφθαλμῶν σας ὁ Μάγερ ! μό-
νοι σας , νομίζω , ὁμολογεῖτε πόσῃ φροντίδι
ἔχετε διὰ νὰ καταδιώκῃτε τὴν ἀδικίαν ἥτις
βλάπτει τοὺς ἐνεμπιστευθέντας σας ἡδὴ τὸ τῆς
Νεμέσεως ξίφος ! καὶ δὲν μένει , θαρρῶ , ἀμφι-
βολία ἐπάνω τίνων πρέπει νὰ διασπᾷσθαι τῆς
δημιουργίας τὸ νέφος .

καὶ ἔγω δὲν οὐκ εἶπα τίποτε διὰ τὰς καταχρήσεις
καὶ ἀδικίας ἀποφάσεις τοῦ Πρώτου Δικαστηρίου , ἀλλὰ
διὰ τὴν κατηγορίαν κατὰ τοῦ συντάκτου μας ἵνα ἐγ-
κελευσθῇ ἰατρὸν πωλοῦντα τὰ φάρμακα , μετὰ σπέρματος
καὶ δράμια , καὶ εἶναι τὸ αὐτὸ ὡς νῦν μὲς σπέρμα-
τος , λεύουν εἰς τὸ ἔξῃς , νὰ πωλῶμεν τὸ τάρταρον ἐμῆκο ,
τὸ σουπλημάτο , καὶ τὰ ἄλλα τοῦτον καὶ τὸ καντάρι ,
καὶ τότε θέλωμεν γίνῃ ἱεροί , καὶ οὐχὶ ἐπικατάρτοι .
Λ. Μ.

φιλόανθρωπον ὑποκείμενον τοῦ Κυρίου Μάγερ , οἱ τοιοῦτοι μόνον καὶ δὲν ἡξέουσι τὰς πῖσας καὶ ὁποῖας θυτίδας ἀπρό-
σφερον οὕτως καὶ προσφέρει εἰσὶν ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων : Ὁ ἰσθμὸς ἀριστος πατριότης καὶ ἱατροφιλοσοφίας οὗτος Μά-
γερ , ἀφ' οὗ ἐνασχολῇ τόσους ἡδὴ χρόνους ἀδικίαν καὶ ζῆλον εἰς τὸ νὰ ἱατρῇ διὰ τῆς σημαντικῆς του παιδείας τοῦ
συμπολίτας μας ἐν ἑνὶ ἡθικῶς , δὲν παύει ἰδίως ἀπὸ τοῦ νὰ θεραπεύῃ ἀμειβόμενος τοὺς πλείστους ἐκ τῶν πασχόντων
φυσικῶς Μεσολογιστῶν καὶ στρατιωτῶν τὸ παραδοξότερον , καὶ μετὰ ἰδικά του ἱατρικὰ ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον , καθὼς εἶναι
ἐπὶ ἡμῶν , γνωστὸν καὶ εἰς τὴν ἰδίαν Διοίκησιν .

[Ε] Ὅσοι μόνον δὲν γνωρίζουσι τὸ φιλελευθέρων καὶ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Αρ. 48

Τιμητή τοιαύτῃ. Ἰσπανικὰ ἐξ, προπληρωτέα
κατὰ τὴν μηνίαν. Ἐκδίδεται δις τῆς ἐβδομάδος.

Τὰ πλείω ἐφάλη, τοῖς πλείοσι.
Φραγγέλῳς

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῇ 14 Ἰανὺς 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Μεσολόγγιον τῇ 15 Ἰανὺς.

Σήμερον ἔφθασε ταχυδρόμος ἐκ Γαστούνης φέρων τὴν χαρποσιὰν εἰδήσιν τῆς ἐν θειάμβῳ εἰσόδῃ τῆς Σεβαστῆς Διοικήσεώς μας εἰς Ναύπλιον τὴν 5 τοῦ παρόντος, καὶ ὅτι ἤδη αὕτη ἐνασχολεῖται εἰς τὴν ἐξαγωγὴν πεντήκοντα ἐνὸς πολεμικῶν πλοίων, καὶ δέκα περίσῃ χιλιάδων ἐκλεκτῶν στρατιωτῶν πρὸς βοήθειαν τῶν ἐν Κρήτῃ, Εὐρώπῃ, Ἀνατολικῇ καὶ Δυτικῇ Ἑλλάδι ἀγωνιζομένων διαφόρων σωμάτων.

Ἀρ' οὗ ἐλάβε τὴν ἀναφορὰν τῶν Στρατηγῶν Τζόγκα καὶ Ῥάγκη (ἶδε τὸν προηγούμενον ἀρ.) ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς, ἐξέδωκε τὰς ἀκολουθεῖσας δύο Προκηρύξεις, πρὸς τοὺς Ῥαδοβιτζίους καὶ Τζουμεριώτας.

ΠΡΟΣΩΡ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΔΛΑΔΟΣ.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Δυτικῆς Χ. Ἑλλάδος.

Πρὸς τοὺς Κατοίκους τοῦ Ῥαδοβιτζίου.

Ἡ Διοίκησις, ἡ κοινὴ Μήτηρ τοῦ ἔθνους, μὴ ὑποθέμεσα νὰ σᾶς βλέπῃ νὰ τυραννῇσθε ὑποκάτω εἰς τὸν βάεβαρον ζυγὸν τῆς Ὀθωμανικῆς ἐξουσίας, θέλωσα νὰ προλάβῃ τὰ κακά, εἰς τὰ ὁποῖα ἤμπορεῖσε νὰ σᾶς ῥίψῃ ἡ ἀπελπισία, ἀπέφασκε νὰ σᾶς δώσῃ χεῖρα βοήθειας, διὰ νὰ ἐλευθερωθῇτε ἡ ἀπόφασίς της ἐγένεν ἔργον, καὶ τὰ Ἑλληνικὰ Στρατεύματα, ὀδηγούμενα ἀπὸ τοὺς ἀ-

ξίους Στρατηγοὺς Γ. Τζόγκαν, καὶ Γιαννάκην Ῥάγγον, ἐμδῆκαν εἰς τὸν τόπον σας. Δύματα τῆς πλεον φρικτῆς τυραννίας, μόλις εἶδετε τὰ Στρατεύματα τῆς Διοικήσεως, καὶ ἐτρέξατε εἰς πρὸ πάντησιν των, τοὺς ὑπεδέχθητε ὡς ἀδελφούς, τοὺς ἐφέρατε τροφάς, τοὺς ἐδόξατε καταλύματα, καὶ τελευταίον ἐπήρατε τὰ ἄρματα, καὶ ἀκολοθήσατε. ἐδείξατε, ὅτι εἴθε ἀληθῶς ἀξιοὶ τῆς Ἐλευθερίας! μὴν ἀμυδίζαλλετε, ὅτι θέλετε τὴν στερεώσεσιν εἰς τὴν Πατρίδα σας, καὶ ὅτι θέλετε ἀπολάυσει τοὺς γλυκυτάτους καρπούς της. Ἡ ἰδέα τῆς Ἐλευθερίας λοιπὸν, καὶ τὸ Σημεῖον τοῦ ΣΤΑΥΡΟΥ, ᾧ σᾶς ἐγκαρδιώσων, εἰς τὴν νὰ σηκώσητε διὰ πάντα τὸν ρύπον τῆς τυραννίας, καὶ νὰ ἐξολοθρεύσετε τοὺς τυράννους ἀπὸ τοὺς τόπους σας.

Ἐὼν ὁ Γῶγος μὲ τοὺς ὀπαδοὺς, τὴν ἠθέλησε νὰ σᾶς βαστάξῃ εἰς τὰ δεσμὰ τοῦ τυράννου, αὐτὸς λαμβάνει τὰ ἐπιχειρήματα τῆς κακίας τῆς κατηραμένου καὶ ἀπὸ τὸν Θεὸν, καὶ ἀπὸ τὴν Πατρίδα, ζῆν κλεισμένος εἰς Ἀῖσαν μὲ τοὺς τυράννους, καὶ θέλει πείσει, μαζὶ μὲ αὐτοὺς, εἰς τὴν ἐνδίκησιν τῶν Ἑλληνικῶν ὄπλων.

Σᾶς μένει τώρα νὰ τελειώσετε τὸ ἔργον ὁποῦ ἀρχίσατε. Οἱ ἐχθροὶ, καὶ οἱ πρεδύται ἐμφωλευμένον εἰς τὴν Μητρόπολιν σας, καὶ πρέπει νὰ τοὺς ἐκρίζώσετε ἀπὸ ἐκεῖ. ἡ τυραννία των δὲν θέλει εὖρει κανένα βοηθὸν. ἡ ἀνθρωπότης βοᾷ ἐναντίον των. ἀρματωθῇτε μὲ τὴν πίστιν πρὸς τὴν Πατρίδα, τὴν ὑποταγὴν εἰς τοὺς Ἀρχηγούς σας, καὶ ἀνέξαντες τὴν Ση

μαίαν τοῦ ΣΤΑΥΡΟΥ, τρέξατε κατὰ τῶν ἐχθρῶν, οἱ ὁποῖοι κατατρομασμένοι, δὲν θέλον ὑποβέρει τὴν ὁρμὴν σας.

Εν Μεσολογίῳ τῇ 10 Ἰανυαρίου 1834.

Α. Μαυροκορδάτος.

ΠΡΟΣΩΡ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντῆς τῆς Δυτικῆς Χ. Ἑλλάδος.

Πρὸς τοὺς Κατοίκους τῶν Τζημερίων.

Ὁ καιρὸς τῆς ἐλευθερίας σας ἦλθε· τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα ἔλασαν παρὰ τῆς Διοικήσεως τὰς Διαταγὰς νὰ ἔλθουν νὰ σᾶς ἐλευθερώσων, καὶ ἐπωχώρησαν εἰς τὸ Ῥαδοσιτζί. Οἱ Κάτοικοι αὐτοῦ τοῦ τμήματος, βεβαρυνμένοι ἀπὸ τὰ κακὰ τῆς τυραννίας, ἔλασαν ὅλοι τὰ ὅπλα ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, καὶ ἐκινήθησαν μετὰ τοὺς ἐλευθερωτὰς τῶν μιμηθῆτε καὶ σεῖς τὸ παράδειγμα των, καὶ τρέξατε εἰς προὔπαντησιν ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἔρχονται νὰ σᾶς ἐλευθερώσων. Ὅσοι ἀπὸ σᾶς σταθοῦν ἐναντίοι εἰς τὴν φωνὴν τῆς ἐλευθερίας, προφασίζόμενοι, ὅτι δὲν εἶναι καιρὸς ἀκόμη, ἢ πάσχοντες μετὰ ἄλλης τέτοιας νὰ σᾶς φοβίσουν, αὐτοὺς νὰ τοὺς στοχασθῆτε φίλης τῶν τυράννων, καὶ προδότης τῆς πατρίδος, καὶ νὰ μὴ ἀκούτε ἀκρόασις εἰς τοὺς λόγους των.

Γενναῖε Κυντελίδαι, τώρα στέκει εἰς τὴν θέλησιν σου νὰ δοξασθῇς, καὶ νὰ λαμπρεύῃς τὸ ὄνομά σου· δὲν ἔχεις νὰ κάμῃς ἄλλο, εἰμὴ νὰ ἔμβῃς εἰς τὴν κεφαλὴν τῶν Τζημερικιώτων, νὰ ἐνωθῇς μετὰ τοὺς στρατηγούς τῆς Διοικήσεως, καὶ νὰ τρέξης ὁμοῦ μετὰ αὐτοὺς ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν· ἤξευρε, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπρωόρισε τὴν ἐλευθερίαν, ὁποῖος σταθῇ ἐναντίος εἶναι μισητὸς καὶ ἀπὸ τὸν Θεόν, καὶ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους· ὁποῖος ἀκούσῃ τὴν φωνὴν τῆς, ἐκεῖνος θέλει ἀγαπηθῆ ἀπὸ τὸν Θεόν, θέλει δοξασθῆ καὶ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους.

Τζημερικιώται, ἐνωθῆτε μετὰ τοὺς γείτονάς σας, καὶ μετὰ τὰ στρατεύματα τῆς Διοικήσεως, ὑποταχθῆτε εἰς τοὺς Νόμους τῆς Πατρίδος, καὶ ὑποκάτω εἰς τὴν Σημαίαν τοῦ ΣΤΑΥΡΟΥ,

τρέξατε μετὰ εὐταξίαν, μετὰ ἀνδρίαν, καὶ μετὰ ζήλον νὰ κτυπήσετε τὴν Ἀρσεν, διὰ νὰ ἐκλιζύσετε τοὺς ἐχθροὺς ἀπὸ αὐτῆς τῆς καταβύθιον.

Εν Μεσολογίῳ τὴν 10 Ἰανυαρίου 1824.

Α. Μαυροκορδάτος.

Ἐπειδὴ οἱ Κάτοικοι Ῥαδοσιτζί ἔχοντες χρεῖαν ἀρχηγῶν διὰ τὰ ἄρματα τοῦ τμήματός των, καὶ ἐπιστάτη εἰς τὰς κοινὰς υποθέσεις, ἐκλεξαν συμφῶνως δύο ὑποκείμενα ἐκ τῶν ἐνοπιῶν, ὁ Γενικὸς Διευθυντῆς ἐπικύρωσεν ἐπισήμως τὴν ἐκλογὴν ταύτην διὰ τῶν ἐξῆς δύο ἐγγράφων.

ΠΡΟΣΩΡ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντῆς τῆς Δυτικῆς Χ. Ἑλλάδος.

Πρὸς τὸν Κύριον Κώσταν Οἰκονόμην.

Οἱ συμπατριῶταί σου ἀπερρίψαντες τὸν Ζυγὸν τῆς Οὐμανικῆς τυραννίας, ἔτρεξαν μετὰ τὰ ὅπλα εἰς τὰς χεῖρας, διὰ νὰ ἐνωθῶν μετὰ τοὺς ἐλευθερωτὰς των, καὶ νὰ πολεμήσων συμφῶνως τοὺς τυράννους· ἀλλ' ἐκεῖνος, ὅστις ἐμελλε νὰ τοὺς ὀδηγῇ εἰς τοῦτον τὸν ἀγῶνα, ἀντὶ νὰ ἀγκαλιάσῃ μίαν τοιαύτην λαμπρὰν περὶ σίτασιν, διὰ νὰ δοξάσῃ τὸ ὄνομά του, καὶ τὰ ὅπλα εἰς τὰ ὁποῖα παιδιόθεν ἐγυμνάσθη, χωρὶς νὰ συλλογισθῇ οὐδὲ τὸ ἱερὸν χρέος, ὅπου εἶχε νὰ μάχεται ὑπὲρ ΠΙΣΤΕΩΣ καὶ ΠΑΤΡΙΔΟΣ, ὁ Διμήτριος Γῶγος, ἐνώθη μετὰ τοὺς ἐχθροὺς, ἀντὶ νὰ τοὺς πολεμήτῃ, καὶ προδόσας τὴν Πατρίδα, κατέφυγεν εἰς Ἀρσεν, καὶ οἱ συμπατριῶταί σου ἔμειναν χωρὶς ἀρχηγόν· ἔπρεπε λοιπὸν νὰ ἐκλεχθῇ ἄλλος ἀρχηγός, πλὴν ἀρχηγὸς ἄξιος, πιστὸς εἰς τὴν Πατρίδα, εὐπειθὴς εἰς τοὺς Νόμους, καὶ ζήλωτῆς τῆς ἐλευθερίας· ὡς τοιοῦτον σὲ ἐκλεξαν μετὰ τὴν γνώμην τῶν στρατηγῶν σου, οἱ Στρατηγοί, καὶ Χιλάρχοι τοῦ αὐτοῦ Ἑλληνικοῦ στρατεύματος, ὡς τοιοῦτον ὑπεσχέθησαν ἐγγράφως νὰ σὲ ὑποτάσσωνται οἱ συμπατριῶταί σου, καὶ ἡ Διοίκησις ἐπικυρώσῃ διὰ τοῦ παρόντος τὴν ἐκλογὴν σου, ἐλπίζει, ὅτι θέλεις

φανή αξίως τῶν ἐλπίδων καὶ αὐτῆς, καὶ τῶν συμπατριωτῶν σὴ.

Εν Μεσολογίῳ τὴν 9 Ἰουνίᾳ 1824.

Α. Μαυροκορδάτος.

ΠΡΟΣΩΡ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Δυτικῆς Χ. Ἑλλάδος.

Πρὸς τὸν Κύριον Πάνον Στοῦμπον ἐπιστάτην τοῦ τμήματος Ῥαδοβιζίου.

Ἡ Πατρίς σὴ ἀπερίριψε τὸν βαρὺν καὶ βδελυγμὸν ζυγὸν τῆς Οἰθουμανικῆς ἐξουσίας, καὶ ἔγινε Κυρία τοῦ ἑαυτοῦν. ὡς τοιαύτη εἶχε χρεῖαν νὰ φροντισθῇ διὰ νὰ διευθύνῃ τὰς υποθέσεις τῆς, καὶ νὰ οἰκονομῇ τὰ δημόσια, τὰ ὅποια ἕως τώρα ἦσαν εἰς τὴν διάκρισιν, καὶ ἐξουσίαν τῶν τυράννων. μία λοιπὸν ἀπὸ τὰς πρώτας φροντίδας τῶν συμπατριωτῶν σὴ ἦτον κατὰ χρέος νὰ ἐκλέξωσι, διὰ νὰ ἐπιστατῇ εἰς τὰς κοινὰς υποθέσεις, ἄνδρα τὸν ὁποῖον ὅλοι νὰ ἐμπιστεύωνται, καὶ νὰ ἔχῃν εἰς ὑπόληψιν. ὡς τοιοῦτον ἐκλέξαντες σὴ ὑπεσχέθησαν ἐγγράφως νὰ σὲ ὑπακούουν. ἤδη ἐπικυρῶναι καὶ ἡ Διοίκησις διὰ τοῦ παρόντος τὴν ἐκλογὴν σὴ, καὶ σὲ διορίζει νὰ ἐπιστατῇς Γενικῶς εἰς τὰς κοινὰς υποθέσεις προσωρινῶς, ἕως ὅτε νὰ σταλθῇ ὁ ἑπαρχος, τὸν ὁποῖον θέλει διορίσει ἡ Διοίκησις κατὰ τοὺς Νόμους τοῦ ἔθνους, ὅτε κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς Πατρίδος σὴ θέλεις ἀκολουθεῖ πάλιν ὑπὸ αὐτὴν τὰ χρεῖα τῆς ἐπιστασίας.

Εν Μεσολογίῳ τὴν 9 Ἰουνίᾳ 1824.

Α. Μαυροκορδάτος.

Πληροφορούμεθα, ὅτι ὁ Κύριος Ἰωάννης Μελάς ἔλαβε διαταγὴν νὰ ἐπιστρέψῃ (ἴδε ἀρ. 45), καὶ βέβαια πρέπει νὰ ἐκπληρώσῃ τὰ χρεῖα τῆς ἀποστολῆς τῆς, καὶ νὰ ἔδωκεν εἰς τὴν Διοίκησιν τὰς ἀναγκαίας πληροφορίες περὶ τῶν πραγμάτων τῶν ἐπαρχιῶν Βλαχίου καὶ Ἀποκωριῶν, ἐπεὶ δὲ πρὸ τριῶν ἡμερῶν ὁ ἑπαρχος τοῦ Βλαχίου ἐπέστρεψεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν, διὰ νὰ ἀναλάβῃ τὰ χρεῖα τῆς, εἰς δὲ τὸ Ἀποκωριῶν

διαβιβάζεται ἄλλος ἑπαρχος.

Πληροφορούμεθα ἀκόμη, ὅτι κατὰ τοῦ ἑπαρχοῦ Βλαχίου δὲν ἔγιναν εἰμὴ μερικὰ πράγματα ἐν ᾗ ἀπὸ πέρη μερὸς ἐδόθη ἀναφορά ὑπὲρ αὐτοῦ γενικῶς ἀπὸ τοὺς ἐπαρχιώτας, μὴ ὅλον τοῦτο ἡ Διοίκησις μὴ θέλῃσιν νὰ ἐπιβαρύνωνται παντελῶς οἱ ὑπαρχοὶ τῆς, ἔκρινεν ἀναγκαῖον νὰ ἐρευνήσῃ ἐπιτοπιῶς τὰ πράγματα τῶν Βλαχαδιτῶν, καὶ Ἀποκωριτῶν, διὰ νὰ κάμῃ ἐπαμένως δικαίαν ἀπόφασιν.

— Ἀναβάνομεν, ὅτι ὁ Κωνσταντῆς Βηλπίότης ὑπάγει πρὸς τὸν Στρατηγὸν Δῆμον Σκαλτζᾶν διὰ νὰ σταθῇ ὑποκάτω εἰς τὰς διαταγὰς τῆς, εἰς τὸ στρατόπεδον· ὁ σκοπὸς τῆς λέγειν, εἶναι νὰ δηλεύσῃ μετὰ ζῆλον, διὰ νὰ ἐξαλείψῃ κάθε ὄνειδος, ὅπου τοῦ ἔμεινεν ἐξ αἰτίας τοῦ προλαβόντος φερόσιματός τῆς, μὴν εὐχαριστοῦμενος μόνον εἰς τὴν συγχώρησιν, τὴν ὁποίαν ἔλαβεν εἰς Ἀνατολικὸν, ὅταν ἐμαστύρησε τοὺς σκοποὺς τοῦ Καραϊσκάκη.

Πρὸ πέντε ἡδὴ μηνῶν ἀρχίσταμεν νὰ δείχνωμεν εἰς τοὺς Ἕλληνας, ποῖα εἶναι τὰ πολιτικὰ αὐτῶν δικαιώματα, καὶ ποῖα εἶναι τὰ χρεῖα τῶν, τὰ ὁποῖα ἐκπληροῦντες, ἤθελον ἀποκατασταθῇ ἄξιοι νὰ χαίρωνται ταῦτα τῶν τα δικαιώματα. Βασανισάμεν εἰς αὐτοὺς κάλλιστα προσέτι τὰ ἀπλούστερα μέσα διὰ νὰ ἀποκατασταθῶσι λαὸς ἐλεύθερος καὶ εὐδαίμων. Πολλάκις ὁμιλοῦντες περὶ τῶν χρεῶν τῆς Διοικήσεως, εἶπομεν ὅτι αὕτη χρεωστῇ νὰ ἐναγκαλιζέται, ὅσον δυνατὸν, τὸν λαόν, μόνον καὶ μόνον, διότι αὐτὸς ἔχει ὅλην τὴν ἐξουσίαν καὶ δύναμιν· ὅτι δὲ ὁρθῶς ἐσκέφθημεν περὶ τούτου, τὰ ἐσχάτως συμβάντα ἐν Πελοποννήσῳ ἐναργέστατα τὸ ἀποδείκνυνται. Καίρὸς εἶναι τώρα νὰ ὁμιλήσωμεν καὶ ὅσα ὁ λαὸς χρεωστῇ πρὸς τὴν Διοίκησιν, ὅταν αὕτη τὸν ἐναγκαλιζέται.

Ἀρ' οὐ ὕστερον ἀπὸ τόσας δυστυχίας οἱ Ἕλληνες ἐστερήθησαν καὶ αὐτὰ ταῦτα τὰ δικαιώματά τῶν, τὰ ὁποῖα πρέπει ἐν ἔθνους ἀνεξάρτητον νὰ ἔχῃ, ὑπέωσαν τέλος εἰς τὴν σκληρὰν μάχαιραν τῶν αἰμοδύρων τυράννων.

ἔλλειψαν πλέον τὰ καθ' αὐτὸ δικαιώματά των δὲν ἦσαν ἄνθρωποι, ἀλλ' ἦσαν ποταμοὶ ὕλοι. Τοῦτο δὲ πρὶν ἦλθεν ἐκ τοῦ ὅτι οἱ Ἕλληνες ἄφησαν πλέον ἑαυτοὺς νὰ παρασύρονται ἀπὸ τὴν σχολαστικὴν ἢ ἐκείνην ματαιοφροσύνην, ἣτις ἐξέπτωσεν τὰ πᾶσι ἐπιφέρει τὴν πῖσιν εἰς ὅσα ἔθνη ἐσθύνθη ἡ εἰλικρινὴς σχέσις καὶ ἀμοιβαία βοήθεια μεταξὺ ἔθνους καὶ Διοικῶν. Ταῦτα ἔθελον τὴν ἀξιοεπὶστον πατριδα καὶ τὴν σήμερον ἀκρίμῃσω. Θέλῃσι τὴν φθεῖραν δὲν φανῶσι μετ' ἄλλοι ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι νὰ ἐπὶ πηρώσωσιν εἰς τὰ μεγάλα δεινά της.

Τὸ πρῶτον τῆς Δημοκρατικῆς Διοικῆσεως ἐπιστήριγμα εἶναι ὁ λαὸς· ἡ Διοίκησις ὅποια ἐπιλέγεται καὶ μεγαλύνεται ἀπὸ λαὸν, χρεώσεται ἀφέντως νὰ τιμᾷ τὸν λαόν, καὶ διὰ τῆς ἀγῆτης κυβερνήτης τὸν κατασταλὴν εὐπειθῆ εἰς τὰς νομίμους ταγὰς της· διότι ὅταν ὁ λαὸς κατανιμῇ τιμᾷ τὴν Διοίκησιν, καὶ νὰ μὴ πείσῃ εἰς τοὺς παρα τῶν παραστατῶν τῆς Θεσπινύμης, ἀτιμάζεται αὐτὸς ὁ ἴδιος, καὶ ὁ ἴδιος δεσμός, ὅστις χορηγεῖ τοῦ ἔθνους τὴν εὐρίαν διαλύεται καὶ κατασφύεται διὰ πᾶσι.

Μία ἀδιάκοπος σειρά δεινῶν περιστάσεων τὴν Διοίκησιν μας εἰς κατὰ τὴν ἐμπορὴν μὲν ὅσον τῶν ἑλλήνων καὶ προθυμίας νὰ συστήσῃ τὴν εὐδαιμονίαν εἰς τὴν κατὰ Διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὸν πολυτίμητον καὶ γὰρ αὐτὸν σκοπὸν δὲν τὴν ἐμποδίζει (διότι ἂν ἦναι καθὲς βέβαιος, ὅτι οὐκ ὁ εὐπειθέστερος λαὸς τοῦ κόσμου, ὅταν ἐμποδίζεται ἀπὸ τοὺς κακὸς καὶ σφετεριστὰς), ἀλλ' ἄτιμά τινα, τὰ ὅποια μετὰ τὴν στεγανότην τοῦ Πολιτικοῦ μας συντάγματος εἶδον νὰ ματαιώνωνται καὶ νὰ ἐξαλείφονται ὅλα τὰ πρὸνύμια, δι' ὧν ἐφανίσαντο νὰ δυναστεύωσι τὸν λαόν σκληρότερα παρ' αὐτοὺς τοὺς τυράννους. Δι' αὐτὴν τὴν αἰτίαν καὶ ὅχι δι' ἄλλην τινα ἐμποδίζεται ὁ λαὸς, ἂν καὶ τὸ ἐπιθυμῇ, νὰ ὑποτάσσῃται εἰς τὰς νομίμους διαταγὰς τῆς Διοικῆσεως. Οὗτοι ἐμποδίζουν τὸν λαόν νὰ κάμῃ τὸ χρέος τῆς πρὸς τὴν Διοίκησιν· οὗτοι θέλουν νὰ καταβάλλωσι τὸν ταλαιπωρὸν λαόν μας, διὰ νὰ χαί-

ρῶνται αὐτοὶ καὶ σήμερον ἀκόμη τῆς φαντασίας τῶν τὰ πρὸνύμια, τὰ ὅποια τὸ πολιτικὸν μας συντάγμα ἐξωστράκισε διὰ πάντοτε. Δὲν τρεῖς τούτῃ αἰτία εἶναι, ὅτι πολλοὶ τῶν παραστατῶν μας νομίζουν, ὅτι χρεωστῶν νὰ ὑπερασπίζονται μόνον τῶν πέλων καὶ τῶν ἐπαρχίῶν τὰ δικαιώματα, ἀπὸ τὰς ὁποίας καὶ εἶναι ἀποσταλμένοι· ἔστω καλῶς καὶ τοῦτο· ἀν φροντίζωσι περὶ τῶν συμφερόντων τῶν ἐπαρχίῶν, ἀπὸ τὰς ὁποίας εἶναι ἀπεσταλμένοι, αὐτοὶ μὴ φροντίζωσι περὶ τοῦ ἔθνους, ὅθεν καὶ εἶναι ἔν σῶμα παρυστάνοισι τῷ ἔθνει, ὁλόκληρον· καὶ ὅτι ἡ πρώτη αὐτῶν φροντίς πρέπει νὰ ᾖ ἡ εὐνική τοῦ ἔθνους, εὐδαιμονία, ἡ εὐδαιμονία ἐκείνη, ἣτις ἐξίστην πρέπει νὰ βοηθῇ τὸν πτωχόν καὶ ἰδύνατον, καλῶς καὶ τὸν πλούτιον καὶ ἰσχυρόν.

Ἄν λοιπὸν ἠθέλομεν ἡμυρῶν νὰ καταδύωμεν τοὺς φαντασιώδεις καπνοὺς τῶν ποτῶν προεστώτων (καταξίμαστων) καὶ τῶν καταπταμένων, ἂν ἠθέλομεν ἔλθαι εἰς κατὰ τὴν ὅστε ὅλοι οἱ Παραστάται τοῦ ἔθνους μας νὰ ἐνεργῶσιν ὅχι ὑπὲρ τῶν τοπικῶν, ἀλλ' ὑπὲρ τῶν γενικῶν συμφερόντων, ὁ δὲ λαὸς τότε δὲν ἠθέλεν κάμνει τὸ χρέος τῆς, τότε βέβαια αὐτὸς ἠθέλεν εἶναι ἡ αἰτία τῶν μεγάλων τούτων δεινῶν. Ἄν ἡμεῖς ἔλθωμεν εἰς τὴν εὐδαιμονίαν, τὸν ὑψηλὸν βαθμὸν· ἡ Διοίκησις μας ἔδειξε περισσότερο παρὰ κάθε ἄλλην φορὴν ὅτι φέρεται ὡς Διοικήσις· ἔδειξε χαρακτηρὰ ἄξιον τῶν μεγάλων τέρων ἐγκωμίων. Ποῖος τότε δὲν θέλει ἐπιθυμῇ νὰ πείσῃ εἰς τοὺς νόμους τοιαύτης ποιότητος καὶ πολυτιμῆτος Διοικήσεως; μόνον οἱ κακούργοι· ἀλλ' ὁ λαὸς μας δὲν συνίσταται ἀπὸ κακούργους· ἐκάμαμεν τόσας καὶ τόσας ἄλλας θυσίας· ἴσως ἡ μεγαλύτερη θυσία μας θέλει εἶναι ἡ ἀποβολὴ ὅλων τῶν κακῶν ἐρίων καὶ προλήψεων μας, διὰ νὰ ἔμψωμεν εἰς τὸ ἐσθὸν καὶ σωτήριον πολιτικὸν μας σύστημα. Σχεπτόμενος ὁ λαὸς ὅλα ταῦτα, καὶ θέλει ἀκούσει τὴν πατρικὴν φωνὴν τῆς Διοικῆσεως, καὶ θέλει ὑπακούσῃ εἰς τοὺς νόμους, διότι γνωρίζει καλλίστα, ὅτι ἀπὸ τὴν πρὸς τοὺς νόμους ὑποταγὴν κρέμαται καὶ ἡ γενικὴ εὐδαιμονία.

Εἰρήσεις Ἐλχάρους. Εἰς τὰς 12 τοῦ τρέχοντος, ἐν ἐχθρικὸν πολεμικὸν Πρίνι εὐλαίων ἀπὸ Π. Πάτρης, ἐκπλήθη μετὰ τὸν Ἑλληνικὸν μύθον τοῦ κυβερνήτου Ἀθανασίου Μαλακίτζη. Ἐπολέμησαν ὡς τρεῖς τέταρτα τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Πρίνι ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Χθὲς, τὸ ἴδιον Πρίνι, πρὸς τὰ ἡμεροδράματα ἐνέβη εἰς τὸ ἀκρωτήριον τοῦ Πάππου διευθυρόμενον πρὸς τὰ ἑξῆς. Πέντε ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν ἐνόπλων τῶν ἐνεργούντων τὴν ἀστυνομίαν τοῦ κλήρου τῶν Πατρῶν, ὁμοῦ καὶ οἱ Μπῆροι διοικούμενοι ἀπὸ τοὺς κυβερνήτας Μήττων Φανκρίλα, Ἀθανάσιον Μαλακίτζη, Δημήτριον Χυτροδῆλον, Διονύσιον Στάμαν καὶ Μήττων Γκιόρτζη ἐκτυπώθησαν μετὰ αὐτὸ ἐπὶ τὴν ὕψος τῶν δύο ὄρεων καὶ ἐπλησίασαν τὸν ὅσον ὥστε ἐδόκειν καὶ ἡ φιλὴ φωνή· ὁ ἐχθρὸς βοηθούμενος ἀπὸ δύο λάντζας τὰς ὁποίας ἐβρίσκει διὰ νὰ τὸν ἐρέσκουν, καὶ ἀπὸ τὸν ἀέρα τὸν ὅσον εὖρον ἀκούσθως βοηθῶν, ἐμῆκεν εἰς Πάτρης. Πρέπει δὲ νὰ ἐδοκίμασε μεγάλην ζημίαν, τοῦ ἐκείνου καὶ μία ποσότης βαρύντης τὴν ὁποίαν εἶχεν εἰς τὸ κατὰστραμα. Ἀπὸ τὰ Ἑλληνικά πλοῖα δὲν ἐβλάβη κανένας ἄνθρωπος.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Αρ. 49

Τὴν ἑτησίαν τὰλ. Ἰσπανικὰ ἐξ, προπληρωτέα
κατὰ τριμηνίαν. Ἐκδίδεται δις τῆς ἐβδομάδος.

Τὰ πλείω ἐρέλη, τοῖς πλείοσι.
Φραγκλῖνος

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῇ 18 Ἰουνίου 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Μεσολόγγιον τῇ 17 Ἰουνίου.

Ἐπακριβὴς περιγραφὴ τῶν διατρεξάντων εἰς
Ἀγταν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἔγεινεν ἡ κατ' αὐτῆς
ἐκστρατεία.

Οἱ Στρατηγοὶ Γεώργιος Τζόγκας καὶ Ἰωάν-
νης Ῥάγκος συνοδευμένοι ὑπὸ τῶν Χιλιάρχων
Ἀναγνώστη Καραγιάννη καὶ Δήμου Τζέλιη,
ἐπὶ κεφαλῇς ὄντες χιλίων μόνων περίπῃ ἐκ-
λεκτῶν στρατιωτῶν ἐστρατοπεδεύσαν τὸ κατ'
ἀρχῇ εἰς τὴν Μεγάλην λεγομένην Φτέρην
(τοπωθεσίαν τοῦ Βάλτη), ὅπου ἔγεινε τὸ
κατὰ τῶν ἐχθρῶν σχέδιον, καὶ ἀμέσως διεν-
θυνησαν πρὸς τὸ Ῥαδοσίτζιον, δι' ὅπου ἐμελλε
νὰ ὑπάγῃ καὶ ὁ Στρατηγὸς Στορνάρης, ὅστις ὡς
ἔγραψεν, εἶχεν ἐτοιμῆς 600 στρατιώτας.

Ἐν ᾧ ἐπλησίασαν λοιπὸν εἰς Ῥαδοσίτζιον,
ὃ ἐν αὐτῷ Δημήτριος Γόγος ἔπεμψεν ἐπιτή-
δες ἀνθρώπους τῇ πρὸς τὸν Στρατηγὸν Τζόγκαν,
παρεκαλῶν τούτον διὰ νὰ μὴ προχωρήσῃ πε-
ρισσότερον, ἀλλὰ νὰ περιμένη ἡμέρας τρεῖς
ἕως ὅτι νὰ δυνηθῇ νὰ ἐλευθερώσῃ κρυφίως τὸν
εἰς Πρέβεζαν κρατούμενον ὑπὸ τῶν τούρκων
(ὡς ἐνέχειρον) ἀδελφόν τῇ, καὶ τότε ἅς εἰ-
σέλθῃ εἰς Ῥαδοσίτζιον μετὰ τοῦ στρατοῦ τῇ
διὰ νὰ ἐνυθαῖν ὅλοι κατὰ τοῦ κοινού ἐχθροῦ.
Ὁ Τζόγκας, φιλανθρωπία κινούμενος συγκατέ-
νευσεν, ἐξήτησεν ὅμως τὰς ἀναγκαίας τροφὰς
τῶν τριῶν ἡμερῶν τὰς ὁποίας καὶ ὑπεσχέθη
ὁ Γόγος διὰ γραμμάτων.

Δύο ἡμέραι παρελήθην καὶ ὁ Γόγος δὲν
ἐκπλήρει τὴν ὑπόσχεσίν τῇ, διὰ τὸ ὅποιον

οἱ Στρατηγοὶ ἐδιάσθησαν νὰ ἀναλάβουν τὴν σει-
ρὰν τῆς προόδου τῶν ὅθεν ὁ μὲν εἶ, τούτων (ὁ
Τζόγκας) ἐπλησίασεν ἔτι μᾶλλον εἰς Ῥαδο-
σίτζιον στρατοπεδεύσας εἰς Χελῶναν, ὁ δὲ
ἕτερος (ὁ Ῥάγκος) ἐπροχώρησεν ἐκ τοῦ ἐ-
πάνω μέρους τοῦ Ῥαδοσίτζιου καὶ φθάσας εἰς
Κανάλιαν διοργάνισεν ὅλα τὰ περίξ χωρία,
προσλαβὼν μὲ τὸ μέρος τῇ τοὺς ἐνόπλους πάν-
τας ἀφ' οὗ μετέφερε τὰς οἰκογενείας τῶν πέ-
ραν τῆς γεφύρας Τατάρανας διὰ προθύλαξιν.

Οἱ Στρατηγοὶ τῶντι δὲν ἠπατήθησαν εἰς τὰς
ὑποψίας τῶν κατὰ τοῦ Γώγῃ, ἐπειδὴ ὁ ἐπι-
θλος οὗτος ἀντὶ νὰ ἐνεργήσῃ εἰς τὸ διάστημα
τῶν τριῶν ἡμερῶν τὴν φυγὴν τοῦ ἀδελφοῦ τῇ ἀπὸ
Πρέβεζαν, ἐνοήθη κρυφίως μὲ τοὺς τούρκους
καὶ ἔβρεγεν εἰς Σικελικαργιά ἕνα σῶμα ἐξ αὐ-
τῶν διὰ νὰ φυλάξῃν αὐτὴν τὴν τοπωθεσίαν.

Τότε ὁ Γενναῖοςφυχος Τζόγκας ἐτοιμάσθη
παρευθὺς διὰ νὰ κτυπήσῃ τὸν ἐχθρὸν μὲ τοὺς
ὁπαδούς τῇ, καὶ τῇ 3 Ἰουνίου ὤρμησε κατ'
αὐτοῦ, ἦλθεν εἰς συμπλοκὴν, τὸν ἐκτέστρε-
ψε, καὶ ἤλελε τὸν ἀφανίσῃ ὁλοτελῶς ἀνίσως
ἢ νύκτα δὲν ἐδόχθῃ τὴν φυγὴν τῇ εἰς τὸ βρού-
ριον τῆς Ἀγτης. Κυριεύσας δὲ οὗτο τὴν Σικ-
ελικαργιά, τὴν ἐπαύριον εἰσῆλθε νικητὴς ὁ
αὐτὸς Στρατηγὸς καὶ εἰς Ῥαδοσίτζιον, πνέων
εὐλογον θυμὸν κατὰ τῶν ἐντοπίων χριστιανῶν
οἵτινες πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν εἶχον τὸν ἀπατήσει
μετὰ τοῦ Γώγῃ· ἀλλ' ὅμως κατεπύστε τὴν
ἀγανάκτησιν τῇ εὐθὺς ἀδ' εἶδε νὰ ἔλθῃν εἰς
πρὸ πάντησιν τῇ ὅλοι οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ πρεσβῆται
τοῦ Ῥαδοσίτζιου λίγοντες τῇ μετὰ δακρύων ὅτι
ἐπειδὴ οὗτοι καὶ ὁ λαὸς ἦσαν ἀθῶοι εἰς τὰ φέρ-

τίματα τοῦ Γόγγ' ἐπαγακάλυν νὰ μὴ παρενοχληθῇ κανεὶς ἐξ αὐτῶν, καὶ ὅτι τῶρα εἶναι ἀδελφοὶ τῶν καὶ συμμαχοῦτων. Ἄθ' οὗ λοιπὸν ἐδιέρισεν ὁ Στρατηγὸς Ἰζόγκας τοὺς στρατιώτας τῇ διὰ νὰ μὴ βλάψῃν εἰς τὸ παγαμικρὸν τοὺς ἐντοπίους, ἐδιόρισε καὶ τοὺς ἀσχηγούς τούτων διὰ νὰ συνάξωσιν ὅσον τάχιστα τοὺς διεσκορπισμένους· εἰ, τὰ ὅσα ἐκ τῶν Ῥαδοσιτζιῶτων καὶ τῶν ἐνισχυομένων εἰς τὴν ἐτοιμασίαν τῶν ζωηροῦν τακτικῶς.

Μετὰ δὲ τοῦτο ἐξηκολούθησε τὸ νὰ προχωρῇ καὶ ἔφθασεν εἰς Βελενιτζιὸν· ἀλλὰ παρατηρήσας μετὰ τινος ἡμέρας ὅτι τοῦ στόματος τὰ ἐφόδια δὲν ἐπεμπνύοντο τακτικῶς εἰς τὸ στρατόπεδον (καὶ τοῦτο προήρχετο ὡς τοῦ ὅτι οἱ διάφοροι ἐν χωρίων κάτοικοι ἦσαν εἰσέτι ἐσκορπισμένοι) ἐντολίσθη νὰ ἐπισθοποδίσῃ ὀλίγον καὶ ἦλθεν εἰς Κόκυρα (Ξιδάκυλον).

Ἡ συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον.

Κατὰ τὰς ὁποίας ἔχομεν ἐκ Πελοποννήσου νεωτέρας εἰδήσεις, ἡ ὑπερτάτη ἡμῶν Διοίκησις περιλαβὼν ὅλας τὰς μέχρι τοῦδε κατακρατημένας παρὰ τοῦ Θ. Κιλοκυτρώνης ἐπαρχίας, τῆς οὗτος δὲ ζῇ ἤδη μεμονωμένος εἰς Καριταῖαν.

Τὸ Ναύπλιον ἐνεπιστεύθη εἰς τὴν φύλαξιν τῶν στρατιῶν Ζαίμης καὶ Λόνδης.

Ὁ Ἑλ. Στόλος εἶναι ἤδη ἔτοιμος, καὶ μετ' οὐ πολὺ ἀναχωρεῖ διὰ Κεήτην φέρων ἱκανὰ στρατεύματα πρὸς βοήθειαν τῆς νήσου· μετὰ δὲ τοῦτο θέλει ὑπάγει πρὸς ζήτησιν τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου, ὅστις ὡς πληροφορούμεθα ἀξιοσθενεῖ καθεκάστην αἰτίᾳ τῆς ἐν αὐτῷ ἐπιπολαζούσης νόστιμης πανώλης.

Οἱ τοῦρκαι τῆς Εὐρείας ἐτόλμησαν ἐσχάτως νὰ ἐξέλθωσι τοῦ φρενέτων προχωρήσαντες μέχρι τῶν συνόρων τῶν Ἀθηνῶν· ἀλλ' ὅμως εἰς καὶ ἐπαγρυπνοῦνται· εἰ, τὰ κινήματά των Ἕλληνας περικυκλώσαντες· τούτης πανταχόθεν, ἐθανάτωσαν πολλοτάτης αἰχμηλωτήσαντες ἐνταυτῷ σχεδὸν τετρακοσίους.

Πρὸς τὸν Συντάκτην τῶν Ἑλληνικῶν χρονικῶν.

Ζάκυνθος τῇ 22 Ἰουνίου. 1824.

Κύριε!

Λάβετε, παρακαλῶ, τὴν καλοσύνην νὰ δημοσιεύσετε διὰ τῆς ἐφημερίδος σας τὸ ἐφεξῆς ἄρθρον.

Ὁ δευλός σας

Hunn fries.

Εἶμαι πεπεισμένος ὅτι καθεὶ κοινῆς ἐφημερίδος τὸ ἀντικείμενον εἶναι νὰ ἐκθέτῃ τὰς πράξεις μὲ οὐδετερότητα. Τοῦ Εὐγενεοῦ Συνταγματάρχου Στανχωπ τὴν ἀπροσδόκητον ἀναχώρησιν, καὶ τὰς αἰτίας, δι' αἷμα ἐμποδίζεται τὸ δάνειον, ἴδον δι' ἐνὸς ἄρθευ τῆς ἐφημερίδος σας νὰ ἀποδίδεται εἰς τὰς ῥαδιουργίας καὶ τὰς ἀντιπαρατιωτικὰς συμπεριλάς τοῦ Κυρίου Νέγερ· ἀλλ' ἐγὼ ἡμπορῶ νὰ βεβαιώσω τὸ κοινὸν τῆς Ἑλλάδος, ὅτι αὐτὸς ὁ ἀξιότιμος οὗτος Συνταγματάρχης ἤθελε δώσει πίστιν εἰς τοὺς λόγους καὶ εἰς τὰς συμβαλάς τοῦ Κυρίου Νέγερ, ἀντὶ νὰ ἀναχωρήσῃ κατ' εὐθείαν ἀπὸ Σάλωνα διὰ Ζάκυνθον, ἥθελεν ὑπάγει βέβαια ἐνθα καθεδρεύει ἡ διοίκησις· Γνωρίζον δὲ ἀκριβέστερα ὅσοι εἶναι εἰς τὰ πράγματα ὅτι ἄλλα αἰτία ἐδυσκόλευσαν καὶ εἰσέτι δυσκολεύον τὴν στάλσιν τῶν χρημάτων των.

Ἀξίωμα ἀναντίρρητον τοῦ φυσικοῦ καὶ πολιτικοῦ νόμου εἶναι τὸ ὅτι ἕκαστος ἄνθρωπος, ὅποιαςδὴποτε Διοικήσεως μέλος καὶ, ἂν ἤθελεν ἦσθαι, ἔχει ἀναφαίρετον δικαίωμα τὸ νὰ ἀποβλέπῃ εἰς ὅσα πράγματα συντείνῃσι τὸ κοινὸν καλόν, καὶ νὰ ἀγωνίζηται ἐνταυτῷ κατὰ πάντα τρόπον διὰ νὰ εἰσάξῃ εἰς τὸ ἔθνος ταῦτα. Ἡ δὲ ἐκπαίδευσις τὸ πλησιέστερον δικαίον τοῦ πολίτη εἶναι τὸ νὰ συλλογίζεται, ὁμιλῇ καὶ πράττῃ ἐλευθέρως τὰ συμφέροντα, φανερὸν εἶναι ὅτι κανεὶς δὲν δύναται νὰ ἐπιφέρῃ ἐμπόδιον εἰς αὐτὸ καὶ ἐπομένως, λαμβάνονται (ἢ κακῶς βελεύονται) ὅσοι ἀποφαίνονται ὅτι εἰς τὰς

περιστάσεις μας σήμερον μόνοι οἱ ἐν ὑπερήμασι χρηματίσαντες, ἡ σωματικῶς τὴν πατρίδα ὑπηρετήσαντες ἀπ' ἀρχῆς ἢ πρὸ καιροῦ, ἔχουσιν ἀδίκαν διὰ τὸ νὰ προσάλλων εἰς τὸ γένος τὰ σωτηριῶδη κ. τ. λ. Οἱ τοιοῦτοι νέοι νομοδιδάσκαλοι, επαναλαμβάνω, πρέπει νὰ καταφρονῶνται ἀπὸ ὅλους ἐν γένει τοὺς εὐφρονῶντας καὶ τοὺς χρηστοὺς πατριώτας, καὶ νὰ νομίζωνται ἀναμφισβύτως ἢ ὡς ἀπαίδευτοι (καὶ διὰ τοῦτο μὴ εἰδότες τί λέγῃσι), ἢ ὡς φιλοδέσποτοι (καὶ διὰ τοῦτο θέλοντες νὰ κρατῶσι τὸ ἔθνος εἰς ὅρια νύξας περιορισμένα καὶ ἀκόμωτα εἰς τοὺς ἰδιοφελεῖς τῶν σκοποῦς).

Ὁμελοῦνται εἶναι ὅτι κανὲν ἔθνος, καμία Διοίκησις δὲν ἔμπορεῖ νὰ ὑπάξῃ καὶ νὰ στερεωθῇ καὶ νὰ εὐτυχῇσιν, ἀνίσως ὅλα τὰ μέλη ἐν γένει (ἀρχίζοντες ἀπὸ τὸν μεγαλύτερον καὶ παύοντες εἰς τὸν μικρότερον) δὲν γνωρίζῃ καλῶς τὰς δύο καὶ καθυτὸ δυνάμεις αἰτίνες μόναι ἔμπορῶν νὰ ποκαταστήσῃσι ταῦτα εὐδαίμονα, λέγω τὰ δίκαια καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ πολίτη. Ὄταν ὁ λαὸς, εἰς τὸν πολιτικὸν βίον, ἀγνοῇ τὴν χρεωστειὰ πρὸς τὴν Διοίκησιν, καὶ, ἀντιστοίχως, τὴν χρεωστειὰ πρὸς αὐτὸν ἡ Διοίκησις, ἀδύνατον εἶναι, ἀνευ τῆς δικαίας ταύτης ἰσοσταθμίας καὶ τοῦ ἀμοιβῆν δεσμοῦ, νὰ μὴ καταστραφῇ ἡ τὸ ἐν μέρος ἡ τὸ ἄλλο· ἀδύνατον εἶναι νὰ μὴ κατατῇ τὸ ἔθνος, γρήγορα ἢ ἄργα, ἢ εἰς Δεσποτικὸν ἀπόλυτον, ἢ εἰς ἀναρχίαν ἐσχάτην.

Τούτων δὲ οὕτως ἐχόντων, ποῖον εἶναι ἐκεῖνο τὸ άτομον τὸ ὁποῖον ἐμπορεῖ ποτὲ νὰ λάβῃ τὴν τέλμην διὰ τὴν ἐμπόδισιν τὸ νὰ μὴ ημοσιεύονται αἱ πλέον σωτήριαι νουθεσίαι εἰς τὸ ἔθνος, καὶ ἔθνος τὸ ὁποῖον, ἐπειδὴ ἐνέσκηται εἰς ἐπανάστασιν, ἐνέσκηται καὶ εἰς τὴν βρασμὸν ὅλων τῶν παθῶν, τὰ ὁποῖα ἂν δὲ προλάβῃ νὰ χαλινώσῃ τις ἐμπορεῖ νὰ ῥίψῃ ῥίβας βαθείας καὶ νὰ σάλευσῃ τὴν ἐθνικὴν ἡσυχίαν; λόκληρον τὸ ἐκδοκίμημα τῆς ἐθνικῆς ἡσυχίας; ποῖος νόμος (παρεκτὸς ὁ τυραννικὸς καὶ οὗτος δυσκόλως,) ἐπεβίβρισε ἢ ἰσχύει νὰ περιορίσῃ ποτὲ τοῦ ἀγαθοῦ πολίτη τὸ στόμα; Ἡ

ἰδία Ὑπερετάτη Διοίκησις ἡμῶν, κατὰ μίμωσιν τῶν εὐνομημένων τῆς Εὐρώπης λαῶν, δὲν ἔδωκε διὰ τοῦ Πολιτικοῦ τῆς Συντάγματος (ἴδε Τμ. Β'. § β'. καὶ ἡ. .) τὸ δικαίωμα εἰς πάντα Ἑλληνα τὸ νὰ δύναται νὰ ἐκφράζῃται καὶ κοινοποιῇ τὸ καλὸν; προσδίδει αὐτῇ εἰς τοῦτο παλαιὸς ἢ νεοφύτης Ἑλληνας; παντελῶς· τί βλάπτει λοιπὸν ὅταν ἓνας Ἕλληνας (ὅστις δὲν συνηγωνίσθῃ μετὰ τὸ ἔθνος τῆς ἡμετέρας) παρρησιάζηται σήμερον διὰ τὸ νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὰ γενικά πράγματα, καὶ ἀσχετὰ ἢ ἀγωνίζηται διὰ τῶν νομῶν τῆς δυνάμεως; εὐθὺς ἀφ' οὗ ὅσα λέγει ἦναι ἀποδοδεγμένως χρήσιμα καὶ εἶναι εἰσέτι καιρὸς διὰ τὸ νὰ βαλθῶσι καὶ εἰς ἐνέσκειαν καὶ νὰ καρποφορήσῃσι, πῶς δὲν εὐχαριστοῦν οἱ μισόκαλοι τὸν Θεὸν διότι τοῖς ἐξαπέστειλε σήμερον τοῦτο τὸ δῶρον; ἢ τάχα νομίζουσιν, ὅσοι νομίζουσι τὴν Ἑλλάδα κληρονομίαν τῶν, ὅτι ἡ Πατρίς μόνον διὰ τοῦ βραχίονος ὑπηρετεῖται καὶ οὐχὶ καὶ διὰ τοῦ νύξος ἐνταυτῷ; ἀγνοοῦν ὅτι ὁ ὀρθὸς λόγος πρέπει πάντοτε νὰ ὀδηγῇ καὶ νὰ διευθύνῃ πᾶσαν εἰς τὴν δέσποσιν τοῦ ἀνθρώπου πράξιν; πρέπει νὰ ῥίπτωμεν λοιπὸν κατὰ τοῦ κεραινοῦ καὶ ὅσας μὴ δυνάμεις διὰ τοῦ σώματος νὰ χρησιμεύσῃσι εἰς μίαν Διοίκησιν, δύνανται ὅμως νὰ ὠφελήσῃσι πολὺ ἢ ὀλίγον διὰ τῶν ψυχικῶν τῶν γνώσεων;

* Ἄς ἐκλείψῃ λοιπὸν ὁ ἐπικατάρατος ἐγωϊσμός ἀπὸ Ἑλληνικὰς ψυχῆς· ἄς μὴν εἴμεθα φίλαυτοι καὶ δοκησίσκοφοι· ἄς εἴμεθα ἀπ' ἐναντίας μετριόφρονες καὶ σεμνοπρεπεῖς· ἄς φερόμεθα εὐγνωμόνως πρὸς ὅσας μᾶς ὑπαγορεύῃσι τὰ καλά εἴτε ὁμογενεῖς εἴτε ἑτερογενεῖς ἤθελον ἤσθαι οἱ τοιοῦτοι· καὶ ἄς ἔχωμεν, τέλος, πρὸς ὀφθαλμῶν ὅτι ἂν θέλωμεν διὰ τὸ νὰ κάμωμεν μέλη, ἂν θέλωμεν δηλαδὴ νὰ ἀποβῶμεν μίαν ἡμέραν δακτυλοδενούμενοι ἀπ' ὅλον τὸν Κόσμον, πρέπει νὰ παύσωμεν ἀπὸ τοῦ νὰ εἴμεθα (ὅσοι εἴμεθα) σφίγες, πρέπει νὰ γείνωμεν μέλισσαις, πρέπει, καθὼς αὐταί, νὰ ἀπανθίζωμεν ἀπ' ὅλα τὰ ὠφέλιμα, πάντα ὅσα ἀπαιτοῦνται ἀφεύκτως εἰς τὸν μέγαν Γενικὸν μας σκοπὸν.

Περὶ διαφόρων εἰδῶν τῶν ἀντενεργειῶν .

(ἀφιεροῦμαι εἰς τοὺς Παγαστάτας μας) .

Διὰ τὰ μένη στερεὸν εἰς ἓν ἔθνος τὸ εἶδος τοῦ Πολιτεύματός τε , πρέπει ἐξ ἀνάγκης νὰ ᾔηται σύμφωνον μὲ τὸ πνεῦμα καὶ τὰς ἰδέας τοῦ λαοῦ ἐκείνου . καὶ τότε δὲν ἡμποροῦν νὰ ὑπάρξωσι καὶ αἱ κυρίως ἐπαναστάσεις λεγόμεναι . αἱ δυστυχίαι , αἱ ἀτομικαὶ καταστροφαί , πολῖται τὸ νὰ κατατρέχουσιν καὶ νὰ καταδιώκωσιν ἄλλης πολίτας , φατρίαι τὸ νὰ καταβαλλῶσιν ἄλλας φατρίας , καὶ ἄπειρα ἄλλα δυστυχήματα ποτὲ δὲν θέλουν λειψεῖ ἀπὸ ἓν ἔθνος , ἐν ὅσῳ τὸ εἶδος τοῦ Πολιτεύματος δὲν εἶναι κατάλληλον μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ λαοῦ , εἰς τῷ ὅσῳ καὶ νὰ ἡμπορῇ νὰ ὑφίσταται .

Ἀναπόθενται εἶναι αἱ ἐπαναστάσεις , ἐν ὅσῳ ἡ μεταξὺ τοῦ πνεύματος ἐνὸς λαοῦ , καὶ τοῦ εἶδους τοῦ Πολιτεύματος συμφωνία καὶ καταλληλότης δὲν ὑφίσταται , καὶ αἱ ἰδίαι αὐταὶ ἐπαναστάσεις δὲν ἀποβλέπωσιν , εἰμὴ εἰς τὸ νὰ συστήσωσιν τὴν συμφωνίαν ταύτην . αἱ ἐπαναστάσεις ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲν προέρχονται ὡς ἀπὸ τὸν σκοπὸν τῶν ὅσοι τὰς ὀργανίσωσιν , ἀλλ' ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἔχον ἐπὶ ῥοῖαν εἰς τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων ἐνὸς ἔθνους .

Ὅταν μία ἐπαναστάσις ἐπιτυχάνει διὰ μιᾶς τούτης τοῦ σκοποῦ της , καὶ χωρὶς νὰ προχωρήσῃ περαιτέρω , ἵσταται ἕως εἰς αὐτὸ τὸ ὅριον , δὲν ἡμπορεῖ ποτὲ νὰ ἐπιφέρῃ ἐναντίον ἀποτέλεσμα . διότι τοσούτην ταχέως παύεται , ὥστε ἅμα ἀναφύεισα , καὶ καταπαύεται . Τιστῶνται δὲ ὑπῆρξαν αἱ τῆς Εὐρωπαϊκῆς , Ὁλλανδῆς καὶ Ἀμερικῆς ἐπαναστάσεις . Ὅταν δ' ὑπερβαίῃ μία ἐπαναστάσις αὐτὸν τὸν ὅρον , τὴν ἐπὶ , ὅταν ἀποβλέπει νὰ συστήσῃ εἶδος Πολιτεύματος ἀσύμφωνον μὲ τὰς ἰδέας καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ λαοῦ , ἢ νὰ ἀλλοιωσῇ τὴν ἐνυπάρχουσαν ταύτην συμφωνίαν , ἐπιφέρει ἀφελκτικῶς πάμπολλα δεινὰ . διότι , τῆς ἰσορροπίας ταύτης ἐλλειπούσης , τὸ εἶδος τοῦ Πολιτεύματος δὲν ὑποστηρίζεται πλέον ὑπὸ ἄλλου τινος , εἰμὴ ὑπὸ ἀλληλοδιαδόχων δυνάμε-

ων , αἱ ὁποῖαι ἅμα καταπαυθεῖσαι , τὰ πάντα ἐπιπίπτουσιν καὶ ὀπισθοδρομοῦσι .

Ἡ κατὰ τοῦ παπικῶν θρόνου ἐπαναστάσις τῆς Ἀγγλίας , ὑπερπηδήταται τὸν ὅρον τοῦτον , ἀκυροῦσα τὴν βασιλικὴν ἀξίαν , μίαν βιαιοτάτην ἐπιδρομήν ἀντενεργίαν , ὥστε ἐστάθῃ ἀνάγκη νὰ ἀπερᾶσθωσιν εἰκοσι ὀκτὼ ἔτη , διὰ τὰ γίνῃ νέα ἐπαναστάσις , καὶ οὕτω νὰ ἐμποδισθῇ τοῦ παπισμοῦ ἡ ἀναστερέωσις . καὶ κατὰ τῶν προνομίων γενομένη τῆς Γαλλίας ἐπαναστάσις , ὑπερβαίῃ ὡσάντως καὶ αὐτὴ τὸν ὅρον της , κατατολεμῶσα τὰ ἰδιώματα , ἐπιδρομήν φρικτωτάτην ἀντενεργίαν , καὶ ἐπὶ χρεῖα , καθ' ὅσον νομίζομεν , νὰ γίνῃ ὀχιζέσα ἐπαναστάσις , ἀλλὰ προφύλαξις μεγίστη καὶ ἄκρα φροντίς διὰ νὰ ἐμποδίσωσιν τὴν ἀναγέννησιν τῶν προνομίων . τῆς Ἑλλάδος ἡ ἐπαναστάσις , ἐδίωξε τὸν τύραννον , μεγάλα καὶ φρικτὰ πάθη ὅμως ἐξῆλθον ἐξ αἰτίας τῶν ποτὲ προεστῶτων λεγομένων , καὶ λοιπῶν , οἱ ὅποιοι ἀκόμη δὲν ἡμποροῦν νὰ λησμονήσωσι τὰ προνόμια ἐκεῖνα , τὰ ὁποῖα ἀπελάμαζον εἰς τὸν καιρὸν τῆς Ὀθωμανικῆς ἐξουσίας . μόνον δὲ τοῦτο τὸ ἐναντίον τῷ κατ' αὐτὸ σκοποῦ ὀλέθειον (ἀλλὰ καὶ κάλλιστον κατὰ τὰς περιστάσεις) ἀποτέλεσμα μᾶς κατήντησε μέχρι τῆς σήμερον νὰ ἔχωμεν τοσαύτην πρὸς τοὺς νόμους ἀπειθείαν , καὶ τοσαύτην περὶ τοῦ εἶδους τοῦ πολιτεύματός μας ἀδιαφορίαν .

Ὅταν μία ἐπαναστάσις ὑπερπηδήταται τὰ ὁρίαις , σταματήσῃ , πρέπει τις νὰ τὴν ἐπαυφῇ εἰς τὰ ὁρίαις . ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ καὶ τοῦτο . διότι πρέπει νὰ παλινδρομήσῃ τὸς περισσύτερον , ὅσον καὶ ἐπὶ προχώρησιν καὶ τότε αἱ ἀντενεργίαι καταπαύονται . ἢ δὲ κτεριοφροσύνη ἀναγεννᾶται .

Δύο εἰδῶν εἶναι αἱ ἀντενεργίαι . αἱ μὲν ἐχρυσιν ὑποκείμενον τὸν ἀνθρώπον , αἱ δὲ τὰς ἰδέας .

Ἡ συνέχεια εἰς τὸ ἐσόμενον φύλλον .

Χθὲς πρὸς τὸ ἐσπέραις ἀνεχώρησεν ἐντεῦθεν ὁ εὐγενέστατος Κύριος Ὑδουάρδος Πλακίριος , διευθυνόμενος πρὸς τὸ μέρος τῆς διατριβῆς τῆς Ὑπερτάτης Διοικήσεως . Πεισιμόνοι ἦδη ὄντες περὶ τοῦ πόσον ἐνησχόλησε καὶ

ἀνασχολεῖ ζῆλον ὁ φιλέλληνας οὗτος ἀνὴρ διὰ τὴν πρόδον τῶν πραγμάτων μας , δὲν διστάζομεν ὅτι θέλει εὐκολύνει ταῦτα μεγάλας νῦν ὅτε ἡ Διοικήσις μας ἀνέλαβε τὴν προτέραν γὰρ της .

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Αρ. 50

Τιμή ἑτήσια τὰλ. Ἰσπανικὰ ἔξ, προπληρωτέα
κατὰ τριμήνιον. Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος.

Τὰ πλείω δρέλη, τοῖς πλείοσι.
Ψαγκλίτος

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῇ 21 Ἰαννίου 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Συνέχεια καὶ τέλος τῶν ἐν Ἀρτα διατρεξάντων.
(Ἴδε ἀρ. 49).

Τὸ τοιοῦτον πληροφορηθέντες οἱ ἐν Ἀρτα τοῦρκοι ἔλαβον ἀναψυχὴν καὶ εἰσῆλθον πάλιν εἰς Σκηνδικασιὰ ὁδηγούμενοι ὑπὸ τοῦ Ταχίε Ἀσάζη καὶ ἀκολουθούμενοι παρά τε τῶν προδοτῶν Γάωη, Νούση, Βαρνακίωτη καὶ Γιάννη Σούκα· εἰς τιαυτήν περίστασιν καὶ οἱ ἄσφατοι Ῥαδοβιτζῶται ἠνώθησαν μετ' αὐτῶν, παρεκτός τῶν φιλελευθέρων καὶ εἰλικρινῶν Κωστα Οἰκονόμη, Πάνου Στούμπου καὶ εἰκοσι περίπου ἄλλων οἰκογενειῶν αἱ ὁποῖαι ὑπῆγον μετὰ τοὺς ἡμετέρους.

Τῇ 9 Ἰαννίου ὁ ἔχθρὸς, τολμήσας περισσότερον, ἦλθε πρὸς τὸ μέρος ὅπου ὁ Στρ. Τζόγκας ἐστρατοπεδεύετο, (εἰς Ξωδάκτυλον) καὶ ὀχυρωθεὶς εἰς λόφον τινὰ κείμενον ἀντικρὺ ἐκείνῃ, ἤρχεισε τὰς βολὰς τῶν τυφεκίων εἰς τὰς ὁποίας ἀνταπεκρίνοντο ὡσαύτως καὶ οἱ ἡμέτεροι. Ἐν τούτοις ὁ ἀνδρείος Στρατηγὸς Ῥάγκος, ὅστις εἰς ἄλλην θέσιν εὕρισκετο τρεῖς περίπου ὥρας ἀπέχυσαν ἀπὸ τοὺς τούρκους, ἀκούσας τὸν πυρεκβολισμόν καὶ πληροφορηθεὶς ἐνταυτῷ ὅτι ὁ ἔχθρὸς ἦλθεν εἰς μάχην μετὰ τῶν ἡμετέρων, ἔβαλε πάραυτα τὸ στέγευμά τι εἰς κίνησιν καὶ μετὰ σπυδῆς ἔτρεχε διὰ τὰ προκαταλάβῃ τὰ ὀπισθεν τῶν τερῶν καὶ τὰ τῶν διακρίψῃ οὕτω τῆς φυγῆς τὴν ἐλπίδα. Πλὴν ἕως ὅτε νὰ γείνη τοῦτο, οἱ ἀνίκητοι καὶ σταθεγίτατοι στρατιῶται τοῦ μεγαλοψύχου Ἰζόγκα μὴν ὑποφέροντες τὴν πόλιν τῶν βαρ-

βάρων, μὴν ὑποφέροντες νὰ βλέπωσιν τὴν νίκην διὰ τὰ ἀργασσοῦν νὰ τοὺς στεφανώσῃ, ἐτοιμάσθησαν νὰ ὀρμήσῃν μετὰ τὸ ξίφος γυμνὸν εἰς τὴν δεξιὰν ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦτων. Εἰς μάτην ἠγωνίζετο ὁ φρόνιμος Στρατηγὸς τῶν διὰ τὰ ἐμποδίσῃ πρὸς καιρὸν τὴν δικαίαν τῶν ἀγανάκτησιν λέγων πρὸς αὐτοὺς ὅτι ἐπειδὴ οἱ ἄλλοι συναδελφοὶ τῶν ὑπῆγον μετὰ τοῦ Στρ. Ῥάγκου νὰ περικυκλώσῃν τοὺς τούρκους ἦτον ἀνάγκη νὰ προσμείνωσι καὶ αὐτοὶ ὀλίγον ἕως ὅτε νὰ κλείσωσιν ὅλας τὰς ἐξόδους τοῦ ἐχθροῦ· τὸ ἀφόβητον στρατεύμα τοῦ Ἰζόγκα δὲν ἤκουσεν, ἀλλ' ἐπιτίπτει χωρὶς ἀναβολὴν κατὰ τῆς τοποθεσίας τῶν τούρκων, μάχεται ὡς στρατεύμα ἡρώων διὰ ἀρκετὴν ὥραν, θανατώνει ἐχθροὺς ἱκανοὺς, προχωρεῖ εἰς τὰ ὀχυρώματα αὐτῶν, καὶ τέλος τοὺς βάλλει εἰς φυγὴν καὶ τοὺς καταδιώκει μετὰ ζημιάντων αἰσθαντικὴν ἕως δύο ὥρῶν διάστημα καὶ ἕως εἰς Σκηνδικασιὰ. Τοιοῦτοτρόπως λοιπὸν ἐπτακόσιοι περίπου ἄνδρες Ἕλληνες μετρηθέντες μετὰ ἐχθροὺς τετραπλασίους σχεδὸν τὸν ἀριθμὸν καὶ ἐξίστη καλῶς πολεμιστὰς ὄντας, εὐτύχησαν νὰ καταπολεμήσωσι τούτους καὶ νὰ θανατώσῃν ἐξ αὐτῶν ὑπὲρ τοὺς ἑκατὸν, καὶ ἂν ἡ πολλή των φιλοτιμία δὲν τοὺς ἐβίαζε τόσο, βέβαια τοὺς ἠφάνιζαν ὅλους· διότι ἀφ' οὗ ἔκλειεν ὁ Στρατηγὸς Ῥάγκος τὸν δρόμον των δὲν ἤθελεν ἡμιπορέσῃν οἱ ἐχθροὶ νὰ εὗρωσι κανὲν καταφύγιον.

Μετὰ τοῦτον τὸν θρίαμβον, οἱ ἡμέτεροι ἐκρύβθησαν μίαν ὀλόκληρον ἡμέραν καὶ νύκταν εἰς τὰς περίξ τοποθεσίας μήπως ἐξαπατήσῃν τὸν ἐχθρὸν καὶ τὸν φέρνῃ εἰς τὰς ἐνέ-

δρας των, οὗτος ὅμως ἦτον τόσον πεφιδισμένος ὥστε αὐδὲ ἐπέβηκε καὶ κεφαλὴν ἔξω τῶν ὀχυρωμάτων τε. τότε οἱ Ἕλληνες μὴ δυνάμενοι νὰ ὑποφθύν πλεον τὴν πειναν, ὑπέστρεψαν εἰς τὸ ἐν Ξοδακτύλῳ στρατόπεδον, ὅπου αὐτοὶ ἐπαρτήρην διὰ κατασκόπων τὰ κινήματα τοῦ ἐχθροῦ καὶ εἶδον ὅτι οὗτος δὲν εἶχε πλεον τὴν τόλμην νὰ παρρησιασθῇ ἐμπροσθέν των, ἀνεχώρησαν μετὰ τῶν Στρατηγῶν των πρὸς τὸν Βάλτον καὶ ἔπειτα εἰς Ξηρόμερον, ἐπειδὴ ἐπασχον ἀπὸ ὀλιτελῆ τροφῶν ἔλλειψιν. προήλθε δὲ τὸ δεινὸν τοῦτο ὡς ἐκ τοῦ Γενικοῦ σχεδὸν διασκορπισμοῦ τῶν ἐγκατοίκων πρὸς τὰ ὄρη καὶ πρὸς τὰς κοιλάδας· δὲν μένει μὲν ὅλον τοῦτο ἀμφισβηλία ὅτι, ἐπειδὴ ἡ κατὰ τῆς Ἀρτας δοκιμὴ ἐμψύχωσε πολὺ τὰς καρδίας τῶν ἡμετέρων, ἴσως ὅχι ἀργὰ γαίην δεύτερον ὅμοιον ἐπιχειρήμα, καὶ ἂν γαίην Διλεὶ βέβαια ἔχει τέλος εὐτυχέστερον, διότι Διλεὺν θάλασσει προσοχὴν καλλητέραν εἰς τὰ ἀποβλεπόντα τὰς ζωτοεφίας.

Μεσολόγγιον τῇ 19 Ἰουνίου

Ἀπὸ γράμμα σταλθὲν ἐνταῦθα πρὸς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν παρὰ τοῦ ἐν Κεραθάρῳ Στρατηγοῦ Ἀνδρέϊτζου Σαφάκα, καὶ σημειομένον εἰς τὰς 16. τοῦ τρέχοντος, πληροφοροῦμεθα ὅτι πλησιάζων ὁ Ρ'οῦμελν Δερεβὺς πᾶσας μὲ τὸ στράτευμά τε εἰς Λιανοκλαδίον, ἔστειλεν ἐμπροσθ (καὶ ὑπὸ τὴν φύλαξιν ἐνὸς Μωπὴ Λαρισαίου ἔχοντος 180 περίην ἐνόπλιους) ὅλα τε τὰ πολεμικὰ ἐφόδια, συνιστάμενα εἰς τριακοσίας κάσας φυσέκια. ἀλλ' ἡ Δεῖα πρόνοια ἥτις ἐξαιρέτως πῶς ἔδειξε μέχρι τοῦδε σημεία ὑπὲρ ἡμῶν, ηὐδόκησε καὶ ταύτην τὴν φορὴν διὰ νὰ ταραχθῶσιν οἱ ἄπιστοι ἐχθροί μας οὐχὶ ὀλίγον· ἐπειδὴ, ἐν ᾧ ἡ νύκτα κατὰ τὴν ὁποῖαν ἐφθασαν τὰ πολεμικὰ ἐφόδια εἰς Λιανοκλάδι ἦτον καθαρὰ καὶ ὁ οὐρανὸς εὐδίας, μετ' ὀλίγον πίπτει ἕνας κεραυνὸς ἐπάνω εἰς τὸν πύργον ὅπου ἐφυλάττοντο αὐτὰ, διαπερᾶ τὴν στέγην, εἰσέρχεται, καὶ κατακαίει ὁμοῦ μὲ ὅλην τὴν αὐτὴν ποσότητα τῶν φυσέκιων καὶ τὸν Μωπὴν ἐνταυτῷ

καὶ ὄλεσεν τοὺς ἀνθρώπους.

Πληροφοροῦμεθα προσέτι ὅτι οἱ Ἕλληνες πολεμικοὶ ἀρχηγοὶ τῶν μερῶν ἐκείνων (ἕνας τῶν ὁποίων εἶναι καὶ ὁ ἀνδρείτατος ῥήθεις Σαφάκας) ἐτοιμάζονται καθήμεραν πρὸς γενναίαν ἀντιπαράταξιν τῶν συναθροισμένων ἐχθρῶν.

Ἐπιστολὴ τοῦ Γεωργίου Βασιλακίου πρὸς τοὺς Καπετανεῖς καὶ λοιποὺς προὔχοντας τοῦ Κάρελη.

Ἀδελφοί μου Καπετανεῖοι καὶ Προεστῶτες.

Ἐν Ἀρτα τῇ 20 Μαΐου 1824.

Ἐφθασεν ἐνταῦθα τὸ ἀπὸ 12 Ἀπρ. φύλ. τῆς ἐν Μεσολογίῳ ἐφημερίδος, εἰς τὸ ὅποιον εἶδον ὅτι ὁ Κύριος Α. Μαυροκορδάτος μὲ τοὺς ὁμόφρονάς Στρατηγοὺς καὶ χιλιάρχους μὲ κηρύττει τῆς φιλτάτης μη Πατρίδος ἀποστάτην, συγκαταριθμῶν καὶ ἐμὲ μετὰ τοῦ Καραϊσκάκη, ἐπισκοπῶν τοῦ νὰ ἐμπνεύσῃ κατ' ἐμοῦ τῶν φιλτάτων μη ἀδελφῶν τὸ μῖσος, κατακρατῶν αὐτοὺς ὑπὸ τὸν ζιγλὸν τῆς ἀρτῆς τῶν ἡμιφρόνων τε συστηθείσης Διοικήσεως. Τῶν ἀρχηγῶν αὐτῶν τὰ ἐπιχειρήματα, καὶ ἡ παρούσα τῆς δυστυχισμένης μη Πατρίδος κατάστασις μὲ ἐδίασαν νὰ γνωστοποιήσω εἰς τοὺς φιλτάτας μη συμπατριώτας τὰ ἐπόμενα.

Ἐσᾶς τοὺς συμπατριώτας μη, οἵτινες αὐτόποτε ἐστάθητε, ἀψευδεῖς ἔχω μάρτυρας, τίνι τρόπῳ εἰς τὴν αὐτοῦσε διατριβὴν μη, ἐδούλευσα τὴν ἀγαπημένην Πατρίδα μη, καὶ ὅτι ὁ εἰς τὰ ἐδῶ ἐρχομὸς μη ἔγινε μὲ τὰς γνώμας καὶ ὑπογραφὰς αὐτοῦ τοῦ ἰδίου Κυρίου Μαυροκορδάτη καὶ τῶν συνυπερχῶν τε, διὰ νὰ ἐξοικονομήσω τὴν σωτήριον Θεραπείαν τοῦ Γένους μη, καὶ νὰ τὸ ἀπαλλάξω ἀπὸ τὸν ἐπαπειλούμενον κίνδυνον· καὶ τώρα ἡ εὐγενεία τε, ἡ χεῖς νὰ ἐνθυμηθῇ καὶ τὴν ὑπογεγραφήν τε, ἡ ὁποία σώζεται εἰσέτι εἰς χεῖράς μη, μὲν προσάπτει τοιαύτην ἀνόσιον συκοφαντίαν; καὶ διὰ νὰ βαστᾷ ἀποκοιμισμένης τοὺς δυστυχεῖς συναδελφούς μη, ἐκδίδει διὰ τοῦ τύπου πλαστὰ ὄνειρα, διὰ νὰ τοὺς ἐνθουσιάσῃ, καὶ νὰ μὴ

τούς διδῇ καιρὸν νὰ γνωρίσωσι τοὺς φιλοδόξους σκοπούς τῃ, ὁ ὁποῖος εἰς ἄλλο δὲν ἀποδλέπει, παρὰ εἰς τὸν παντελῆ ἀφανισμόν τῆς δυστυχοῦς Πατρίδος μῃ;

Ἀδελφοί! ποῦ εἶναι αἱ παρ' αὐτοῦ πρὸ χρόνων ὑποσχέσεις; ποῦ αἱ βοήθειαι; ποῦ αἱ δυνάμεις τῶν ἐξωτερικῶν Βασιλειῶν; ὅλα αὐτὰ ὁ καιρὸς τὰ ἀπέδειξε ψευδῇ καὶ μάταια. Συνεισισμένοι ἢ εὐγενεῖατι ἀπὸ τὴν εἰς Βλαχίαν δι-αγωγὴν τῇ (καθὼς ἢ μετὰ τοῦ Καραντζᾶ ἔπτα-χρόνιος ἐκεῖ διατριβῇ τῇ μαρτυρεῖ), δὲν ἐσχό-πευε καὶ δὲν σκοπεύει ἄλλο, εἰμὴ μιμούμε-νος τὸν τύραννον Ἀλί-πασα νὰ φέρῃ τοῦ Μω-ρώως καὶ τῆς Ρούμελης τὴν ἐσωτερικὴν διχό-νοιαν, τὴν ἀναρχίαν καὶ ἀκολούθως τὸν παν-τελῆ ἀφανισμόν.

Σᾶς ἐνθαρρύνει νὰ ἦσθε σταθεροὶ διὰ τὴν μελετωμένην ἐκστρατείαν τοῦ Μίσση Βαλεσί Μεχμέτ Ἀλί-πασα, καὶ ἐν ᾧ θέλει νὰ συμ-κρῇ τὰς ἐναντίας σας ἐτοιμαζομένας δυνάμεις τῇ, λέγων 22 χιλιάδας μόνον, προσθέτει παρα-κατιῶν, (ὡς φαίνεται εἰς τὸ 2^{ον} Ἀλ-ξ-δρ-αῖ-ας πεπλασμένον γεγάμημα τῇ) ὅτι παξειμάδι μόνον ἐμβαλεκαίρει 80 χιλιάδας καντάγια, 4 μιλ-λιῶνια τάλληρα καὶ 250 καράβια, ἐκτὸς τῶν ἄλλων πολεμικῶν ἐφοδίων τῇ. Στοχασθῆτε ἐν-ταῦθα τὴν ἀντίφασιν τῇ, ὅστις, ἐν ᾧ συμκρῇ-νει τὴν στρατιάν, διὰ τῆς ζωτροφίας κηρύττει καὶ βεβαίῳ τὴν πληθὺν τοῦ στρατεύματος. Καὶ τῷ ὄντι εἶναι ἀληθές, ὅτι ὁ Μεχμέτ Ἀλί-πασας θέλει ἐκστρατεύσει μὲ 60 χιλιάδας στρατεύμα, τακτικὸν καὶ ἄτακτον, τὴν ἀπὸ-δασιν τῶν ὁποίων θέλει κάμει εἰς Π. Πάτρας καὶ Μοθω-κύρνα, ἐκτὸς τοῦ βασιλικοῦ στόλου, ὅστις ἐξήλθεν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλιν, συνι-στάμενος ἀπὸ ἑκατὸν καράβια, ὁμοῦ δὲ καὶ ὁ Καπιτάν-πασας μὲ ἄπειρον στεγάτευμα, πέρ-ων μεθ' αὐτοῦ καὶ τὸν Ὁμέρ-πασα Καστριῶν καὶ τὸν Πλιαταλῇ Ἰσμαήλ-πασα μὲ πολλοὺς Ἀρβανίτας στρατιώτας.

Τῆς στερεᾶς δὲ τὰ στρατεύματα, διοικούμε-να ἀπὸ τῆς Βεζύρηδες, τῶν ὁποίων κεφαλὴ εἶναι ὁ Σιέξ-ἀσκήρ Ρούμελ-βαλεσῆς, καὶ συμ-πράκτορες ὁ Σιόδρα-πασας, καὶ ὁ Αὐλῶνος-

βαλεσῆς Ὁμέρ-πασας, συμποσοῦνται ὑπὲρ τὰς 60 χιλιάδας πεζὸν καὶ ἱππικὸν, ἐξ ὧν τὸ περισσότερον μέρος Ἀρβανίται. Ἐπειδὴ καὶ αἱ ἐτοιμασίαι αὗται εἶναι ἀληθέσταται μοῦ καταβλίθῃσι τὴν ψυχὴν, καὶ μοῦ παριστάνῃσι τὸν βέβαιον ὄλεθρον τῆς δυστυχοῦς Πατρίδος μας.

Οθεν, ἀδελφοί, διὰ νὰ ἀποφύγωμεν τὸν ἐπι-κείμενον τοῦτον κίνδυνον δὲν ἡμπορῶ ἄλλον τρέ-πον νὰ φαντασθῶ, παρὰ Σεῖς οἱ Καπεταναῖοι καὶ Προεστώτες καὶ ὅλος ὁ λαὸς νὰ ἔχετε φυ-λαγμένον τὸν Κύριον Μαυροκορδάτον, διότι ἡ Εὐγενεία τῇ θέλει σᾶς χρησιμεύσει διὰ τὴν κοινὴν σωτηρίαν σας. Μετ' αὐτὰς εἰς τὰ αὐτῇ ἐρχομὸν μῃ, θέλομεν ὁμιλήσει περὶ πάντων προσωπικῶς, καὶ θέλομεν παρρησίᾳ κριθῇ, ποῖος ὁ ἀποστάτης καὶ ὁ ἄθως, ποῖος ὁ φιλοπατρις καὶ ὁ προδότης, ὁ φιλογενὴς καὶ ἐπίθλος.

Ταῦτα, ἀδελφοί μῃ, πατριωτικῶς ζήλῳ κι-νούμενος, σᾶς γνωστοποιῶ· κρίναντες δὲ τὰς ὁρθὰς σκέψεις μῃ, εὗρετε τὰ σωτήρια μέσα, καὶ ἔρρωσθε.

Ὁ φιλογενὴς Πατριώτης καὶ τοῦ καλοῦ ζη-λωτῆς. Γεώργιος Βαρνακιώτης.

Διὰ ν' ἀποδείξωμεν σαφέστατα πρὸς τοὺς ἀναγνώστας καὶ ὁμογενεῖς τὸν μισητὸν χαρα-κτῆρα τοῦ ἀληθοῦς ΠΡΟΔΟΤΟΥ Γεωργίου Βαρ-νακιώτη, ἐκρίναμεν ἀναγκαῖον τὸ νὰ δημοσι-εύσωμεν τὴν ἀνωτέρω ἐπιστολήν τῃ, ἡ ὁποῖ-α δὲν ἔφθασε μὲν πρὸς τὰ ὁποῖα τὴν διεύθυνεν ὑποκείμενα, εὐρέθῃ ὅμως εἰς Σκυλικαργιά ὅταν οἱ γενναῖοι Ἕλληνες ἀπεδίωξαν ἐκεῖθεν τοὺς φίλους καὶ συμμάχους τῇ τούρκους. ἐξ αὐ-τῆς καθὲς καλὸς πατριώτης γνωρίζει ὅτι ὁ καθαντὸ καὶ μόνος σκοπὸς τοῦ ΠΡΟΔΟΤΟΥ εἶναι τὸ νὰ διασπείρῃ διαιρέσεις καὶ ἔριδας μεταξὺ τῶν συμπολιτῶν μας. Πρῶτον, λυπεῖται διὰ τὰ κατ' αὐτὸν δεινὰ τὰ ὁποῖα ἐγέννησεν ἡ ἐπανάστασις τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἔχει δίκαιον εἰς τοῦτο, διότι βίβια πρὶν τῆς ἐπαναστάσεως αὐτὸς ἔξη καλλήτερον παρ' ὅ-τι σήμερον, δηλαδὴ τηρεῖ φρον ὧν ἔκτοτε συνετεράννει μὲ τοὺς ἀπίστους, τοὺς χριστια-

νοὺς ἀδελφούστω, καὶ ὀλίγον ἐφρέντιζεν ἂν αὐτοὶ ἔπασχον ἢ ὄχι. Δεύτερον, συκοφαντεῖ τὸν Κυρίον Μαυροκορδάτον, ἐν ᾧ τὸ Γένος ἔχει δι' αὐτὸν ἀποδείξεις εἰλικρινείας τόσας, ὅσας ἔχει ἐξ ἐναντίας μαρτυρίας περὶ τῆς ἀπιστίας ἐκείνου. Τρίτον, ἐπιχειρεῖ νὰ φοβίσῃ τρόπον τινὰ τοὺς ἀπότητες καὶ μεγαλοψύχους Ἕλληνας, ἐκθέτων τὰς μεγάλας τῶν αὐθεντῶν τε τούρκων ἐτοιμασίας καθ' ἡμῶν, ἐν ᾧ καλῶς ἠξέυρει ὅτι οἱ Ἀρεϊτολμοὶ Ἕλληνες ποτὲ δὲν ἐδειλίασαν τὰ πλήθη τῶν ἀνάνδρων βαρβάρων, ἀλλ' ὅτι μάλιστα εἰς ὅλας τὰς τοιαύτας περιστάσεις ἔδειξαν καὶ δεικνύον ἐνώπιον ὅλων τοῦ Κόσμου ὅτι ἦσαν καὶ εἶναι οἱ ἀληθεῖς ἀπόγονοι ἐκείνων οἵτινες πάντοτε ἠρώτην μόνον ποῦ εἶναι οἱ ἐχθροὶ καὶ οὐχὶ πόσοι εἶναι.

ΕΠΙΒΟΥΛΕ Βαρνακιώτῃ! ἀφ' οὗ ὀνομάζης τὸν ἑαυτὸν σὺ φιλογενὴν καὶ πατριώτην καὶ ζηλωτὴν τοῦ καλοῦ, ἀφ' οὗ ἔχουσιν καὶ ἡμεῖς τὴν λέγειν ται οὗτος, ἀφ' οὗ διὰ τοιοῦτον στοχάζεσαι ὅτι σὲ ὑπολήπτονται καὶ ἐκεῖνοι πρὸς τοὺς ὁποίους γράφεις, διατὶ, **ΠΡΟΔΟΤΑ**! διατὶ δὲν ἔρχεσαι νὰ συνεργήσῃς μετ' αὐτῶν τὰ συμφέροντα τῆς Πατρίδος σου; μὲ τοὺς τούρκους λοιπὸν σκέπτεσαι φιλογενέστατε τὸ πῶς ἔμπορεῖ νὰ ἐλευθερωθῇ ἡ Ἑλλὰς; κράζε, ἀθλιε, κράζε, πλὴν τρέμε καὶ εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν· ἔχε δὲ ἐν τοσούτῳ δι' ἀρκετὴν μάλιστα τῆς συνειδήσεώς σου τὸν ἔλεγχον, μὴ δυνάμενος νὰ χωνεύσῃς (ὡς καὶ τὸ βλέπομεν) τὸν δίκαιον τοῦ **ΠΡΟΔΟΤΟΥ** τίτλον σου. Μᾶς συμβουλεύει, τέλος, ὁ ζηλωτὴς τῶν καλῶν διὰ νὰ ἔχωμεν εἰς προφύλαξιν καλὴν τὸ ὑποκείμενον τοῦ Κυρίου Μαυροκορδάτου· μάλιστα, ὡς ἀποκριθῶμεν πάντες, μάλιστα, καὶ εἴχομεν καὶ ἔχομεν εἰς ἀσφάλειαν τὴν Ἀξιοπρεπέστατον τούτον ἄνδρα διαλογιζόμενοι τὰς πρὸς ἡμᾶς σημαντικὰς ἀγαθοεργίας τε· καὶ θέλομεν εἰμεθα προσέτι οἱ αὐτοὶ πρὸς αὐτὸν διὰ παντὸς ἐν ὧν καὶ εὗτος διαμείνει ἀμετάβλητος εἰς τὰ εἰλικρινῆ τε φρονήματα.

Συνέχεια περὶ τῶν διαφόρων εἰδῶν τῶν ἀντενέργειῶν.

Λέγοντες ἀντενέργειαν δὲν ὀνομάζομεν τὴν δικαίαν τῶν ἀμαρτανόντων ποινὴν, ἀλλ' οὐδὲ τῶν ὁρῶν ἰδεῶν τὴν ἀνάρθρωσιν· διότι ἐξ αὐτῶν, ἢ μὲν εἶναι καθήκον τῶν νόμων, ἢ δὲ, τοῦ θεοῦ λόγῳ· ἀλλὰ μάλιστα τὸν αὐτοῦ· ἐκείνου ὅπερ καὶ αὐτὸ ἐξηγεῖ τὴν ἀντενέργειαν, εἶναι ἡ μεταχείριστις τοῦ αὐτεψαῖς ἀπὸ τοῦ νόμου, καὶ ἡ τῶν παθῶν, ἀπὸ τοῦ ὁρῶν λόγου· διότι ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου νὰ κρίνεται, καταδικάζονται, ἀπὸ τοῦ αἰδεῖν νὰ ἐξετάζονται, ἀποβάλλονται.

Αἱ κατὰ τῶν ἀνθρώπων ἀντενέργειαι φέρουσι τῶν ἐπαναστάσεων τὴν διάρκειαν, διότι αἱ ἀντενέργειαι αὗται διακινεῖσι τὸν δεσποτισμὸν, ὅστις εἶναι ἡ ψυχὴ αὐτῶν. Αἱ κατὰ τῶν ἰδεῶν ἀντενέργειαι ἀποκαθιστῶσι τὰς ἐπαναστάσεις ὀκνάσας, διότι αὗται ἐπιφέρουσι τὰς καταχρήσεις· αἱ πρῶται ἐξάγουν ἀπὸ τὸ τέλος ἐναντίον τοῦ σκοποῦ, αἱ δευτέραι καταπιέχουσιν αὐτό· αἱ πρῶται φέρουσι νὰ ἴσχυται εἰς τὰ λείψια, αἱ δευτέραι ἀποναινοῦσι τὸ εἶδος ὁλόκληρον.

Διὰ νὰ ἐμπυδισθῶσι τὰ ἀλεπάλληλα δεινὰ, πρέπει αἱ πρῶται νὰ καταβληθῶσι· διὰ νὰ ἐξαλειφθῶσιν, εἰ δυνατόν, μέρος τῶν δεινῶν τούτων, τὰ ὅποια ἄλλοι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ προλάβωσι, πρέπει αἱ δευτέραι νὰ ἀδυνατισθῶσιν. Αἱ κατὰ τῶν ἀνθρώπων ἀντενέργειαι ἀποτελέσματα τῆς προρρήθεισος αἰτίας, εἶναι αἰτίαι τῶν μετέπειτα ἀντενέργειῶν. Τὸ καταβληθὲν μέρος καταβλίσκει κατὰ σειρὰν τοῦ ὑπαλλήλου τε· ὅστις βλέπει τὸν ἑαυτὸν τε νὰ γίνεταί ἀθεμίτως θυσιάζει τῆς μανίας τῆς ὁποίας εἶναι ἄξιος, πάσχει νὰ ξαναρπάσῃ τὴν δύναμιν· καὶ ὅταν πλέον θριαμβεύσῃ, ἀπὸ ἐνός, ἔχει δύνάμει τότε αἰτία ἀδικιών· τιθεῖ τὴν φυσικὴν διάθεσιν, ἥτις τὸν ἔφερε νὰ πράξῃ τὰ πρῶτα ἐγκλήματα, καὶ τὴν περὶ τῶν ἐγκλημάτων μνησικακίαν τε, ἥτις ἦν τὸ παρῆκον καὶ ἡ τιμωρία τῶν ἐγκλημάτων τε.

Ἡ συνέχεια ὑπολαμβάνει.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Αρ. 51

Τιμή ἑτησίαν. Ἰσπανικὰ ἔξ, προπληρωτέα
κατὰ τριμηνίαν. Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος.

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι.
Φραγκλῖνος

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῇ 25 Ἰανυῖ 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Μεσολ. Τὰ ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τῶν Στρατηγῶν
Σκαλτζᾶ, Μήτρου Κοντογιάννη, Ἀνδρέα Ἰσκη,
Σαφάκα καὶ Γκιλλάση στρατεῖματα, συμπο-
σούμενα ἕως 4500, κρατῶσι τὰς Δέσεις ἀπὸ
τὸ Μακρυκάμπι μέχρι τῆς Σαράδαινας· εἶναι
δὲ διηρημένοι εἰς τέσσαρα μέρη, τινέσθιν,
ὁ μὲν Σκαλτζᾶς κρατεῖ τὰς Δέσεις τοῦ Μακρυ-
κάμπι, ὁ Μήτρου-Κοντογιάννης καὶ Ἀνδρέας
Ἰσκη τὸ Γεδοῦνι, ὁ Σαφάκας τὸ Μερτο-
κάλι, καὶ ὁ Γκιλλάσης τὴν Σαραδαῖνα.

Ὁ Ρούμελ-Βαλεσῆς Δεσφίς-πασσας λέγων
ὅτι ἦλθεν εἰς νῆας Πάτρας μὲ δέκα περίπου χι-
λιάδας στρατοῦ· ἔχει δὲ ἀπέφασιν νὰ ὁρμήσῃ
εἰς ἐν τῶν ῥηθέντων τεσσάρων τμημάτων τοῦ
στρατεῖματός μας. Οἱ στρατηγοὶ μας ἔχοντες
στερεὰν ἀπέφασιν νὰ τὸν προσμεινωσιν ἐκεῖ,
καὶ νὰ δάσωσι μάχην, ἑτοιμάζεται μὲ κάθε
ἀφειδίαν. Περίττων ἡμερῶν μάλιστα ἵστειλαν
χιλίης πεντακοσίως ἐκλεκτῶν στρατιωτῶν εἰς
Χωροῖον Ἀγὰ διὰ νὰ κτυπήσωσι τοὺς ἐκεῖ ἐχ-
θρούς, οἱ ὅποιοι ἔχον μεθ' αὐτῶν ὅσας αἰχμα-
λώτους ἐπῆραν ἀπὸ τὰ Βλαχονῶρια τῆς νῆας
Πάτρας.

Ἐπίσημος ἐπιστολὴ ἐκ Γαστιούνης (ὑπὸ
20 τρέχοντος) μᾶς ἀναγγέλει ὅτι οἱ τοῦρ-
κοὶ οἰτίνες μὲ προέδοσαν ἐκβῆκαν εἰς Κάσσον
καὶ ἐπρόκειντο κατ' ἀρχὰς αἰσθαντικὴν ζη-
μίαν, κατεπελεμήθησαν ἔπειτα παρὰ τῶν
ἡμετέρων καὶ ἀπεδιώχθησαν ἐκ τῆς νήσου μὲ
ἀπερίγραπτου χαμόντων.

Ἡ αὐτὴ ἐπιστολὴ ἀναφέρει ὅτι τὰς 12
τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐξέπλευσεν ὁ Ἑλληνικὸς
στόλος συνιστάμενος εἰς πεντήκοντα πέντε
πλοῖα πολεμικὰ παρεκτός τῶν ἰφεστίων, καὶ
ὅτι διαιρεθεὶς εἰς δύο, ὁ μὲν διευθύνθη πρὸς
ζήτησιν τοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως στόλου,
ὁ δὲ πρὸς ἐκείνην τοῦ τῆς Αἰγυπτῶ.

Ἐξ ἐπιστολῶν αἰτίνες ἀπὸ τοῦς ἐν Πρεσί-
ζῃ ἐχθροῦς ἐπίμεινοντο πρὸς τοὺς ἐν Πάτρᾳ,
καὶ αἰτίσεις ἐπιστῆσαν κατ' αὐτὰς παρὰ
τινος καταδριμέως Ἑλλήνος, μαυθάνομεν ὅτι ὁ
στόλος τῆς Κωνσταντινουπόλεως, κακῶς πάσχων
ἐκ τῆς νόσου πανώλης ἀπεσύρθη ὁ μὲν ἡμῖς
πρὸς τὸν Ἑλλήσποντον (Δαρδανελίαν), ὁ δὲ
ἕτερος εἰς Μιτυλήνην· καὶ οὕτως ἔχομεν πᾶσαν
πεπειθῆσιν ὅτι δὲν Δέλεμεν τὸν ἰδὴ παντελῶς πρὸς
τὰ μέρη μας.

Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν Στρατηγῶν Τζόγ-
κα καὶ Ῥάγκη ἐκ τῆς ἐπαρχίας Ἀρτῆς (ἴδε τὰ
προηγουμένα φίλ. τῶν Ἑλ. Χρον.), ὁ ἐχθρὸς
τελμήσας ἐπεσχάρησε μέχρι τῶν συνόρων τῆς
ἐπαρχίας Βαλτι, ἵταν εξαίφνης ὁ ἀνδρεῖος
Ῥάγκος ἐφεισμήσας ἐναντίον τῇ τὸν κατέστρεψε
καὶ τὸν ἠνάγκασε νὰ ἔμδῃ εἰς ἑαυτοῦ φυγὴν μα-
ταιώσας τωιτωτέως τοὺς ὀλεθρίους σκοπιούς τῇ.

Χθὲς πρὸς τὸ ἑσπέρας ἀνεχώρησε διὰ Γα-
στιούνην ὁ Γενναῖος Στρατηγὸς Κώστας Μπό-
τζαρης ἐπὶ κεφαλῇς πεντακοσίων ἐκλεκτῶν Ση-
λιωτῶν καὶ ἄλλων Ἠπειρωτῶν· ἐκστρατεύει δὲ
κατὰ τὴν διαταγὴν τῆς Ὑπερτάτης μας Διοι-

κήσεως ἐπὶ σκοπῶ τοῦ νὰ ταπεινώσῃ τὸ ἀγέ-
ρωχον φρόνημα τοῦ ἀπειθοῦς Σισύνη ὅστις καὶ
μετὰ τὴν καταστρεφὴν τῶν ἀντιδιοικητῶν δὲν ἔ-
παυσεν εἶπετι ἀπὸ τοῦ νὰ ταράτῃ τὸ πᾶν εἰς
τὴν ἄνω ἐπαρχίαν Γαστιούνη, καθὼς εἴμεθα
κάλλιστα πληροφόρημενοι ὅτι οὗτος ἐστάθῃ ἡ ἀρ-
χὴ καὶ τὸ αἷτιον τῶν ἀνωμαλιῶν ὅσαι διέτρεξαν
εἰς Πύργον πρό τινων ἡμερῶν, κ. τ. λ. Μαν-
θάνομεν δὲ ὅτι ὁ αὐτὸς τυραννίσκος εὐθὺς ἀφ'
οὗ ἤκησε τὴν ἐκστρατείαν τῶν ἀνικητῶν Σηλιωτῶν
ἡγωνίσθη δυνάμει τῶν ὁπαδῶν τε νὰ προκαταλά-
ξῃ τὰ παραθαλάσσια διὰ νὰ ἐμποδίσῃ οὕτω τὴν
ἀπόδασιν τοῦ Στρατηγαῦμας· τοῦτο λοιπὸν
ἄλλως δὲν ἐξηγείται εἰμὴ ὅτι ἐσήκωσε πλέον τὸ
προσωπεῖον τῆς ὑποκρισίας καὶ ὑπευλόγητος
κηρυχθεὶς φανερὸς ἀντάρτης, διὰ τὸ ὁποῖον
ὁμως κανεὶς ἂς μὴν ἀμφισβῆλλῃ ὅτι ἐντὸς ὀλί-
γων ἡμερῶν θέλει λάβει καὶ αὐτὸς τὸν ἀντάξιον
μισθὸν τῶν ἀδικιῶν τε καὶ καταχρήσεων.

Ἀπὸ ὁμογενεῖς μας οἵτινες ἐστάθῃσαν μάρ-
τυρες αὐτόπται τῷ ἐν Λιανουκλάδῃ συμβάντος
ἐπιβεβαιεῖται ὡς ἀληθέστατον τὸ ὅτι ὁ κεραυνὸς
κατέκαυσεν ὅλα τὰ πολεμοεφύδια τοῦ Δερβύς
πασᾶ ἐνταυτῷ καὶ ὑπὲρ τοὺς τριακοσίους τούρ-
κας, ἀντὶ τῶν 180, τοὺς ὁποίους τελευταίως
ἀναφέραμεν.

Λέγου ὅτι ὁ ἀπιστάτης Καραϊσκάκης ἀνε-
χώρησεν ἤδη πρὸς τὸ μέρος τῆς διατριβῆς τῆς
Σεβαστῆς Διοικήσεως, καυχώμενος ὁ μάταιος
ἄνθρωπος ὅτι δυνάμει τῆς πελυχηματίας τε
θέλει ἡμποτῶσει ἀφέντως νὰ ἐπιτύχῃ τὴν
συγγνώμην τῶν ἀθεμιτηγῶν τε.

Ἀναφορὰ τοῦ Κυρίῃ Γεωργίῃ Λέλλῃ περὶ τῆς
Δέσεως τῆς Ἀποκλείστρας διευθυνθεῖσα πρὸς
τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τῆς Δ. Χ. Ἑλλάδος.
(ἴδε ἀρ. 43 τῶν Ἑλ. Χρον.)

Ἡ Ἀποκλείστρα εἶναι ἐν πλάγιον ἡμερον
βουνὸν εἰς τριγωννὸν σχῆμα, διὼ φάραγγες δι-
αιροῦν τὰς δύο γωνίας, ἡ δὲ τρίτη γωνία διαι-
ρεῖται ἀπὸ τὸν Ἀράκινθον ὄρος ὑψηλόν· ἡ δι-

αίσεις ἐκ τῶν φαράγγων, καὶ ἀπὸ τὸ ἀντικ-
ρυ μέρος, καὶ ἀπὸ τὸ δάθεν, εἶναι βράχοι
δύσβατοι, καὶ ἀδύνατον νὰ πατηθῶσιν ἀπὸ ἀν-
θρώπου, ἐκτὸς ἂν πρῶτον μὲ σχοινία κατέβῃ
εἰς τὸ χάος ἥτις εἰς τὴν κλίμην τῶν φαράγγων,
καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἀνέβῃ εἰς τὸν βράχον τῆς Ἀπο-
κλείστρας, ἔχοντα ὕψος ἴσον μὲ τὸ ἀντικρυ,
εἰς μερικὰ μέρη ὑπὲρ τοὺς 200 πήχεις, καὶ
εἰς ἄλλα περισσύτερον· τὸ χαμηλότερον μέρος
εἰς μικρὸν διάστημα ὅχι ὀλιγώτερον ἀπὸ τὰς 20
πήχεις· εἰς τὸ βάθος αὐτῶν τῶν δύο φαράγγων
τρέχον ἡ πηγὰς διὰ φάραγγα νερὰ, τὰ ὅποια
σχηματίζον ῥύακας, οἵτινες ἐκκινεῖται μὲ τὸν
Ἀρχλιανόν, ὅστις πίπτει εἰς τὸν Ἀρχελῶν.
Οἱ ῥύακες αὐτοὶ τρέφον ἱκανὰ ψάρια, τὰ λε-
γόμενα Πέστροφαι. Ἡ τρίτη γωνία ἥτις εἶ-
ναι ἡ ὑψηλότερα Δέσις τῆς Ἀποκλείστρας, ἐ-
πειδὴ πίπτει εἰς τὸν Ἀράκινθον, καὶ
ἡ Ἀποκλ. ὑψώθησεν τὰς κορυφὰς τῆς, ἀποκα-
τασταίνεται καὶ ἀπὸ αὐτὸ τὸ μέρος πάντῃ δύσ-
βατος, καὶ ὄχυρὰ, ἔχουσα ὕψος ὑπὲρ τοὺς 300
πήχεις, ὥστε κατὰ τὴν ἀπόφασιν μας τοῦ νὰ
κοποῦν ἐπὶ τὰ μονοπάτια, ἀπὸ τὰ ὁποῖα μό-
λις ἀπερνῶν γῆδια, καὶ νὰ κοποῦν εἰς διά-
φορα μέρη τὰ χαμηλότερα ἐλάτια, ἀπὸ τὰ
ὁποῖα εἶναι ὅχι ὀλίγα, γίνεται ὡς μία νησὸς,
καὶ μὲ ὀλίγη φυλακὴν, μὲ μόνον ἑκατὸν ἀν-
δρας κατασταίνεται ἀπόρρητος, ἐπειδὴ ἀπὸ
ὅλην τὴν περιφέρειάν της μόνον γυναῖκες νὰ στί-
κωνται νὰ κοιλεῦν λιθάρια δὲν ἡμπορεῖ νὰ πλη-
σιάσῃ ἄνθρωπος· ἡ δὲ εἰσοδὸς τῆς ἥτις εἶναι
πλησίον τοῦ ὑψηλοτέρου μέρους, καὶ αὕτῃ δὲν
ἔχει εἰμὴ δύο πηγῶν πλάτος διὰ μέσον βράχων,
καὶ μόνον τρεῖς ἄνθρωποι ἐμποδίζον τὸ ἔμβασμα.
Πρὸς Δυσμὰς εἶναι τὸ Ἀπόκρηον, καὶ πρὸς
Μεσημβρίαν τὸ Κεράδαρι καὶ ἀπὸ τὰ ἄλλα
μέρη τὰ διάφορα τμήματα Καρπενήσιον· ἡ δὲ
Δέσις τῆς εἶναι ἐκ τοῦ τμήματος τῶν βραχίον-
ων, καὶ ἔχει πλησίον μικρὰν κόμην Καστα-
νιαν, τῶν κατοίκων τῆς ὁποίας εἶναι ἰδιοκτη-
σία ἡ Ἀποκλείστρα, καὶ ἔχον καὶ παρσίματα
μέσα, διὰ τὰ ὁποῖα τοὺς ὑπεσχηθῇ τὴν ἁμε-
σον ἀποζημίωσιν ἐκ μέρους τῆς Διοικήσεως,
καθὼς καὶ διὰ τὸν τύπον τῆς ἰδιοκτησίας τῶν

ὅν κατοικήθη ἐν καιρῷ ἀποκαταστάσεως. Τὸ
σύνορον Ἀποκοῦρη ἀπέχει μίαν ὥραν, καὶ τὸ
Κιερτοβὸν χωρίον Ἀποκοῦρη δύο ὥρας· τὸ δὲ
τοῦ Κραδερῆ σχοδὸν τρεῖς ὥρας· ἡ περιζέυειά
της ἐσθλὴν εἶναι σχοδὸν τριῶν ὥρῶν διαστήμα,
ἐξωθεν ἔμω, ἱπὲρ τὰς ἐννέα ὥρας· τρεῖς χιλι-
ᾶδες οἰκογένηται χωρὸν νὰ κατοικήτωσι, καὶ
ἐν καιρῷ ἀνάγκης κατοικοῦν ὡς πέντε χιλιάδες,
διότι νότον δὲν φοβούνται διὰ τὸ εὐκρατον τῆς
θέσεως, καὶ ὑπὲρ τὰς ἑξ χιλιάδας θῶα, ὅ-
πως χρειασθῶν νὰ κλείσῃ πρὸς τροφὴν τῶν
χίλια πεντακόσια ὅμως ἡμποροῦν νὰ τρέφωται
διὰ ὅλον τὸ καλοκαίρι. . . . .

Ἡ Συνέχεια ἀκολουθεῖ.

Δημοσιεύομεν τὸ ἐπόμενον ἀπόσπασμα λό-
γῳ ὅστις ἐκφωνήθη παρὰ τοῦ τῆς Διοικήσεως
ὀχυροματοποιοῦ Κ. Π. Κοκίνη ὅταν ἡγιάσθῃ
τὸ φρούριον ΒΥΡΩΝ. Εἰς τὴν τελετὴν ταύ-
την ἦτις ἔγινε τὴν 16 τρέχοντος, παρευρέθη-
σαν, ἐκτὸς τῶν ἐγγχωρίων πολιτικῶν καὶ πο-
λεμικῶν Διοικητῶν, καὶ πολλοὶ ἀξιοτίμητοι
Εὐρωπαῖοι ἄνδρες, ἐν οἷς διεκρίνοντο τὰ ση-
μαντικὰ ὑποκείμενα τοῦ Λόρδου Κ. Μ. καὶ τοῦ
Κυρίου Εὐθάρτου Βλακαίη, πρὸς οὓς καὶ διευ-
θύνεται ἰδίως ὁ Κύριος ἐχρηματισμένος.

... Φιλέλληνες καὶ γενναῖοι Ἀγγλοι! ἐκ
τῶν ἀδυνάτων εἶναι τὸ νὰ μὴ συμπάθῃ ἡ ψυχὴ
ἐκάστου ἀνθρώπου ὅστις ὑποτίθεται φιλάνθρωπος
καὶ εὐλαβὴς ἐραστὴς τῆς ἀληθοῦς ἐλευθερίας,
ὅταν βλέπῃ, καθὼς ἐνταῦθα, τοὺς Ἕλληνας
πλήρεις εὐγνωμοσύνης ὄντας πρὸς τοὺς εὐεργέ-
τας τῶν νὰ συνέχωνται συνεχῶς ἐμπροσθεν τῶν
δυσιαστηρίων τοῦ Ὑψίστου καὶ νὰ ἐκπληρῶσιν
ἐν μέλει (καὶ κατὰ δύναμιν) πᾶν ὅ,τι τὰ ἱερό-
τερα τῶν ἑαυτῶν καθήκοντων τοὺς διατίθεται...

... Ἡ Γεωγραφικὴ τοποθεσία τοῦ Προκο-
πανίστη, ὀχυρὰ ὡς μόνον ἐκ φύσεως, ἤθε-
λε λογιζεσθαι πάντοτε σχεδὸν ἀνυπερβλήτως, ἀνευ
τῆς τέχνης ἥτις συνέδραμε διὰ τὴν ἀποκαταστή-
σιν τὸ μέρος τοῦτο ἀπὸ τῆς κατὰ φύσιν καὶ πρὸς αὐ-
τὸς νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι καὶ ἐνταῦθα συνετέλεσε

τὰ μέγιστα ὁ ἀθάνατος Λόρδος Βύρων, τοῦ ὁ-
ποῖο ἡ ἀτελεύτητος μνήμη μέλλει νὰ στεφανώ-
νῃ αἰείποτε τὰς κορυφὰς τῶν δι' αὐτοῦ ἐν γένει
ἐπιδιορθωθέντων ὀχυρωμάτων μας.

Ἡ Νῆσος Ξεκαλάμισμα, παρεμειλημένη
ὡς παντάπασιν, ἠδύνατο βεβαίως νὰ χρη-
σιμεύσῃ εἰς τὸν ἔχθρον ὅταν διὰ θαλάσσης ἤ-
θελε ποτὲ ἐπιχειρήσειν τὸ νὰ ἐφορμήσῃ κατὰ
τῶν πόλεων Μεσολογίᾳ καὶ Ἀνατολικῷ.

Νῦν ὅμως, εἰς τὴν ποτὲ ἐρημον ταύτην νῆ-
σον ὑπάρχει τὸ φρούριον ΒΥΡΩΝ, ὅπερ ἀπόρ-
θητον ὄν διὰ τὴν θέσιν τῇ εἶν' ἐνταῦθα τὸ προ-
πύργιον καὶ ὁ Γηλέγγαρος τῆς ἐλευθέρας τούτου
τοῦ μέρους Ἑλλάδος.

Λάβετε τὴν καλοσύνην, Κύριοι, ἵνα γνω-
στοποιήσῃτε πρὸς τὴν ἑκαμπτρον οἰκογένειαν
τοῦ αἰμνήστου, καθὼς καὶ πρὸς πάντας τοὺς
λατρευτάς τῃ τὰ ἐγκάδια τῆς ἡμῶν εὐγνωμοσύ-
νης αἰσθήματα κ. τ. λ.

Ἀπάντησις πρὸς τὸν Κ. Κοκίνη.

Κύριε!

Πίστευσον, παρακαλοῦμεν, ὅτι πᾶς Ἀγ-
γλος ἀνεξαιρέτως καὶ θαυμάζει καὶ σέβεται ἐν-
ταῦθα τὴν ἀναγεννημένην ἤδη Ἑλλάδα· τὸν
ἐνδοξον τοῦτον τρόπον ἐκ τοῦ κόλπου τοῦ ὁποῖ-
ο ἐξῆλθον αἱ ἀρχαὶ καὶ αἱ μέγιστα ἐκεῖναι
ἀλήθειαι αἵτινες ἐχρησίμευσαν ὡς βάσις καὶ
ὁδηγὸς ὅλων τῶν ἐλευθέρων τῆς Εὐρώπης ἐθνῶν,
καὶ ἰδίως τοῦ πολυσεβοῦς πολιτικοῦ συντά-
γματος τῆς πατρίδος ἡμῶν.

Ω! πόσον τέρεπει τοὺς ἐκ τῶν σπλάγ-
χνων τῆς Ἀρκτῆ ἐλθόντας ξένους τὸ ἀξιοθέα-
τον θέαμα τοῦ νὰ βλέπωσιν αὐτὴν ταύτην
τὴν Ἑλλάδα ἵνα ἀναγεννᾶται, μετὰ αἰῶνων
δουλείαν καὶ τυραννείας, ἐκ τοῦ στακτοῦ-
της, καὶ νὰ ὑπερασπίζεται ταυτοχρόνως
ἀπὸ φρούρια ἅτινα αἱ ἰδίαι χεῖρες τῶν Ἑλ-
λῶν ὕψωσαν, καὶ τὰ ὁποῖα ὡς αὐτῶς δι-
ευθετοῦνται ἀπὸ ὀχυροματοποιῶν Ἑλλήνων καὶ
τοιούτων πατριῶν, οἷος Σὺ.

Σὺ, ἀπεδώσας τὸ ἀθάνατον ὄνομα τοῦ
Βύρωνος εἰς ἓν ὀχύρωμα τὸ ὁποῖον κάλλι-

στα ὀνόμασες τὸ προπύργιον τῆς τιμῆς, μᾶς ἐμπνέεις τὴν ἐλπίδα τοῦ ὅτι ἡ σκιά καὶ τὸ ὄνομα τοῦ μεγάλου τούτου ἀνδρὸς μέλλει ὡσαύτως νὰ χρησιμεύῃ ὡς ἄτυλον καὶ πρὸς ἐπερχομένα· εἴτε ἄλλας Ἑλλήνων γενεάς, ἐνῷ συγχρόνως ἐλπίζομεν ὅτι τὸ πολίτευμα τοῦ ἐνός^α συμπολιτεύμας θάλει διεξεθίσει καὶ τὴν εὐγενῆ φιλοτιμίαν τῶν συμπατριωτῶν· διότι τούτῳ αὐτὸ μόνον ἐξίατε τὸν μακαρίτην Λόρδον Βύρωνα ἵνα ἀφοσιωθῇ ὅλως εἰς τὸ θεῖον ἔργον, καὶ τοῦτ' αὐτὸ μόνον ἐπιθυμοῦν ἐκ ψυχῆς καὶ ὅλοι οἱ φιλέλληνες τῆς Ἀγγλίας.

Ἐτο βέβαιος, Κύριε, διὰ τὴν ἐκ μέρος ἡμῶν πρὸς τὸ ὑποκείμενόν σι εὐνοίαν καὶ ὑπόληψιν, καὶ ὑγείαινε!

Ἐν Μεσολογγίῳ τὴν 17 (29) Ἰανουαρίου

K. M.

Ἐδωάδου Βλακαῖρος

Συνέχεια περὶ τῶν διαφόρων εἰδῶν τῶν ἀντεργειῶν.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὰ δεινὰ ἐπισωρεύονται, ὅλοι οἱ χαλινοὶ διασπῶνται, ὅλαι αἱ φατερίαι γίνονται ἐξίσω ἔνοχοι, ὑπερπηδῶνται ὅλα τὰ ὅρια, καὶ αἱ ἀδικίαι τιμωροῦνται παρὰ τῶν ἀδικιῶν. Τὸ αἶσθημα τῆς ἀθωότητος, τὸ αἶσθημα ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἐκ τοῦ παρελθόντος ἐγγυεῖται περὶ τοῦ μέλλοντος, δὲν ὑφίσταται πλέον, καὶ πᾶν τὸ προκίπτον, διαστρεφόμενον ὑπὸ αὐτεξουσίᾳ, ἀπωθεῖται μακρὰν τῶν νόμων ἀπὸ κάθε παρεμπιπτόσης αἰτίας, τηρέστιν ἀπὸ τὸν φόβον, ἀπὸ τὴν ἐκδίκησιν, ἀπὸ τὸν θυμὸν καὶ ἀπὸ τὴν τύψιν τῆς συνειδήσεως.

Παραδόξως τετυφλωμένη ἐστὶν ἡ ἐκδίκησις. αὕτη συγχωρεῖ καὶ αὐτοὺς τοὺς ἰδίους, οἵτινες τὴν ἀνήγειραν, φθάνει μόνον νὰ τὴν διευθύνωσιν ἐναντίον τῶν ὀργάνων τῶν πλημελημάτων των. Γινόμενοι οἱ ἄνθρωποι ἀρχηγοὶ τῶν ἀντεργειῶν, τὰς ὁποίας τὰ ἴδια αὐτῶν ἐγκλήματα ἡρέθισαν, ἀποκαθιστῶσιν αὐτὰ πλέον

τρομερὰ (α). οἱ ἀναίσθητοι ἄνθρωποι δὲν ἔμποροῦν νὰ ᾔναι θηριώδεις. ἡ αἰσθησις καὶ μετάνοια τῶν ἐγκλημάτων των ἡμερώνει τὴν θηριογνωμίαν· εἰς τὴν μνήμην τοῦ ποθημένου ὑπάσχει εἰδὸς τι μελαγχολίας, τὸ ὅποιον εἰς ὅλας τὰς προσβλὰς ἐκτείνεται· οἱ ἀσπηνεῖς ὅμως καὶ ἀχρεῖοι ἄνθρωποι, μὴν εὐχαριτοῦμενοι νὰ ἀγοράσωσι διὰ τοῦ αἵματος, τὴν συγχώρησιν τοῦ παρ' αὐτῶν χυθέντος αἵματος, εἰς καὶ νὺν μέρος δὲν βάνουν ὅρια τῶν ἀθεμιτηργειῶν των· αἰτία δὲ τούτῳ δὲν εἶναι ἡ λύπη. ἀλλ' ὁ φόβος· ἡ βαρβαρότης των δὲν παρασύρεται ὡς ἔτυχεν, ἀλλὰ συλλογίζεται τὰ κινήματά της· δὲν φανεύσιν διότι λυποῦνται, ἀλλὰ διότι φοβοῦνται· καὶ ἐπειδὴ ὁ φόβος των εἶναι χωρὶς ὅρια, μήτε καὶ τὰ ἀμαρτήματά των ἔμποροῦν νὰ ἔχωσιν ὅρια.

Ἄν οἱ ἐμπαιθεῖς οὗτοι ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι εἰς τὴν Ἑλλάδα συνήρηνταν διὰ τὰς ἀντεργείας, ἤθελον ἔμπορεύσει νὰ σταματήσωσι μίαν στιγμὴν, διὰ νὰ θεωρήσωσι μετὰ προσοχῆς τοὺς ἀρχηγούς των, ἤθελον φέρει βλάβας ποίων βδελυρῶν ὀργάνων ὅσαιοι ἦσαν, καὶ ποίους ὁδηγούς βδελυρωτέρας ἔτι ἡκολούθουν (β). οἱ ὁδηγοὶ τοὺς ἐπισύρουν εἰς τὴν θηριώδιαν, διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὴν δικαιοσύνην. Διὰ νὰ κατορθώσωσι δὲ νὰ ἀλχησμονηθῶσιν αἱ κακουργίαι των, δολοφονοῦσι τοὺς συνεχῆς των· καὶ διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὴν ἐκδίκησιν τὴν ἀποκαθιστῶσιν ἐθνικὴν, ἀσπηνῆ, κατ' ἀθέμιτον.

Ἡ συνέχεια ἀκολουθεῖ.

(α) Διὲ νὰ ἀποδείξωμεν τὴν ἀλήθειαν τῶν ἰδίων μας τούτων, ἃς λάβωμεν πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ παράδειγμα τῶν πατρισταῶν τοῦ Κολοκοτρώνη, ὅταν οὗτοι ἔρχοντο εἰς Ἄργος διὰ νὰ ἀρπάσωσι τὴν Βουλῆς τὰ ἀρχιεῖα, καὶ ὅταν ἐξήτησαν καὶ αὐτὴν τὴν ἰδίαν Βουλὴν νὰ ἀκυρώσωσι.

(β) Ἐνθυμηθῆτε τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Καραϊσκάκη· Ἰδοὺ τὸ ὄργανον. Ἰδοὺ ὁ ὁδηγός.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Αρ. 52

Τιμή ἑτησία τὰλ. Ἰσπανικὰ ἐξ προπληρωτέας
κατὰ τριμηρίαν. Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος.

Τὰ πλείω ὀφέλη τοῖς πλείοσι.

Φραγκλῖνος.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῇ 28 Ἰουνίου 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Λοιδωρίκι 23 Ἰουνίου

Οἱ Τούρκοι τῆς Ναυπάκτου ἀγροικήθησαν
μέτ' ἄλλα φρούρια καὶ γενόμενοι ὡς χίλιοι
στρατιῶται τὸν ἀριθμὸν ἐβόησαν διὰ νὰ χα-
λάσῃ τὸ στρατοπέδον τοῦ Λοιδωρικίου, τοῦ ὁ-
ποῖο ἀρχηγὸς εἰς τὸν τόπον τοῦ στρατηγοῦ
Σκαλῆζα εἶναι ὁ Τριαντάφυλλος, ἓνας τῶν ἀ-
ξιοτέρων καὶ ανδρειότερων ἀξιωματικῶν αὐ-
τῶν προγνώσας τὸν σκοπὸν τῶν ἐχθρῶν ἀν-
τι νὰ δειλιάσῃ, μὴν ἔχων μάλιστα βοηθοὺς
οὐδὲ τοῦ Κραββαρίτας, οὐδὲ τοὺς Βενετι-
κῶτας οὔτινες δὲν ἐνέβησαν εἰς τὰς θέσεις
τῶν, ἔχων μόλις τὸ τέταρτον τοῦ ἀριθμοῦ
τῶν ἐχθρῶν, ἔκαμεν εἰς διάφορα μέρη χω-
σάδας (ἐνέδρας). οἱ ἐχθροὶ ὁρμήσαντες ἔ-
ως εἰς Ὁμέρ ἐφέντι, ἦλθον εἰς συμπλοκὴν με-
τὸς ἐδικεύμας, ἀγκαλὰ ὀλιγωτάτης τὸν
ἀριθμὸν. ἡ μάχη ἐγίνε πολλὰ πεισματικὴ καὶ
διήρκησεν ἱκανὰς ὥρας, μάλιστα τριγύρω εἰς
ἐναυ παλαιόπυργον, ὅπου εἰκοσιπέντε Ἑλλη-
νες ἀπομονωθέντες ἀπὸ τὴν καθάλαριαν τοῦ
ἐχθροῦ, ἔμειναν περικυκλωμένοι. ἔξ' αὐτῶν
ἐδικούς μας ἔπεσαν ἑνδόξως εἰς τὴν μάχην
καὶ ἑνδεκα ἐπληγώθησαν, οἱ μὲν ἐλαφρὰ,
οἱ δὲ βαρέως. ἀπὸ δὲ τοῦ τούρκου περισ-
σώτεροι τῶν εἰκοσι ἐφρονεῖθησαν. μία τοιαύτη
ἀπορροήντος ἀντιστάτης, ἔκαμε τὸν ἐχθρὸν
νὰ ἀπισθοδρομήτῃ καὶ νὰ παύητῃ δι' ὅλην
ἀπὸ τὸν σκοπὸν τῇ, ὅστις ἦτον νὰ εἰσβάλ-
ῃ εἰς τὸ Λοιδωρίκι καὶ νὰ λεηλατήσῃ αὐ-
τὴν τὴν ἐπαρχίαν, ἡ ὁποία ἀκόμη ἀπὸ τούρ-

κῆς δὲν ἐπατήθη.

Οἱ στρατηγοὶ Μήτσης Κοντογιάννης, Σκαλ-
τῆζας καὶ Σαράκας ἐλευθέρωσαν τριακοσίας
Ἑλληνικὰς οἰκογενείας τῶν βλαχοχωριῶν τῆς
νέας Πάτρας, αἱ ὁποῖαι εἶχον αἰχμαλωτισθῇ
παρὰ τῶν τούρκων, (ἰδε ἀρ. 51) ὁρμήσαντες
διὰ νυκτὸς τῇ 15 τοῦ τρέχοντος μηνίου, ἐνῆς
σώματος τοῦ Δερδὶ-πασα, εὐνοισκομένη εἰς
νέας Πάτρας. ἱκανοὶ τούτοιοι ἐφρονεῖθησαν,
αἱ δὲ οἰκογένειαι ἐλευθερωθεῖσαι ἀπὸ τοὺς τυ-
ράννης τῶν, μετεφέρθησαν εἰς τὰς οἰκίας τῶν.

Ἐκ Μύλων Ναυπλίου 31 Μαΐου.

Ἡ Διοίκησις ἔλαβε κατ' αὐτὴν μεγίστην
φροντίδα τοῦ νὰ ἐφοδιασθῇ ἐντελῶς τὸ φρούριον
τοῦ Νεοκάστρου, καὶ νὰ καθοπισθῇ ἱκανῶς με-
αἰμάξῃσαν στρατιωτικὴν δύναμιν καὶ με' ἐμ-
πειρίας πυρομηχανικῶν φρουραρχὸν δ' ἰδιώτην
τὸν γενναϊότατον Κύριον Παναγῆν Οὐφανόν.

Ὁ Φίλος τοῦ Νόμου ἐδημοσίευσεν τὴν 30 Μαΐου
τὸ ἐξῆς Δεσποτισμα τῆς Ἑταερίτης,
Διοικήσεως.

ΠΡΟΣΩΡ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελέ-
στικου

Πληροφρονηθεῖσα ἡ Ἑλληνικὴ Διοίκησις,
ὅτι πολλοὶ Κυβερνήται ἐμπορικῶν Ἑβραϊαί-
κων πλοίων φιλοκερδεῖν παρακινούμενοι, καὶ
ἐνθαρρυνόμενοι ἀπὸ τὸ σέβας, τὸ ὅποιον πρε-

παντως προσφέρουσι τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα εἰς τὰς ἐνδόξους σημαίας των, ἐναυλώθησαν καὶ καυλῶνται εἰς Κωνσταντινούπολιν, Ἀλεξάνδρειαν καὶ ἄλλου, πρὸς χεῖρσιν τῶν Τουρκικῶν στέλων εἰς μετακόμισιν στρατευμάτων, πολεμικῶν καὶ τριῶν ἐφοδίων, μὲν ὅλον ὅτι οἱ σεβαστοὶ Πισσοεῖς καὶ Προξενοὶ τῶν Διοικήσεων τῶν ζητούντων νὰ τοὺς ἐμυοδισῶσιν ἀπὸ τὸ ἐργον τοῦτο, ὡς ἐναντίον εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς οὐδετερότητος, τὴν ὅποιαν οἱ Κρατικοὶ Βασιλεῖς τῶν ἀπεφάσισαν νὰ φυλάττωσιν εἰς τὸν παρόντα ἀγῶνα μας.

Διακηρύττει

Α'. Τὰ τοιαῦτα πλοῖα καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς ναῦται, ὅποιαν σημαίαν καὶ ἀν' ἐπιφέρωσι, δὲν θέλουν θεωρηθῆναι πλέον ὡς ἀνήκοντα εἰς οὐδέτερον ἔθνος, ἀλλ' ὡς ἐχθρικά. Ὡς τοιαῦτα δὲ θέλουν καταπολεμηθῆναι, πυρποληθῆναι καὶ βελιασθῆναι σὺν τοῖς ναύταις των ἀπὸ τὰ πλοῖα τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου, καὶ ἀπὸ καθέ ἑλληνικὴν δύναμιν, εἰς τὴν ὅποιαν ὑποπέσῃ.

Β'. Ἡ παροῦσα θέλει γνωστοποιηθῆναι εἰς τοὺς Ναυάρχους Ὑδρας, Πετρίων καὶ Βαρῶν, καὶ δημοσιευθῆναι διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως ἀντίτυπα δ' αὐτοῦ μεταφρασμένα εἰς τὸ Γαλλικὸν θέλουν σταλῆναι εἰς τοὺς καθ' ὅλον τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος Προξένους Ἀντιπροξένους καὶ προξενικοὺς Πράκτωρας τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων.

Ἐκ Μύλ. Ναυπλ. τῇ 27 Μαΐου 1824.

Ὁ Προέδρος (Τ. Σ.)

Γεώργιος Κωνσταντινῶτης.

Ὁ Πρωτὸς Γεν. Γραμ. Π. Γ. Ρόδιος.

Αἱ πολλαὶ καὶ μεγάλαι καταχρήσεις διαφόρων ἐμπορικῶν πλοίων τὰ ὅποια, ὑπὸ τὴν σημαίαν τῶν σεβαστῶν τῆς Εὐρώπης δυνάμεων, δὲν ἔπαυσαν μέχρι τῆς σήμερον ἀπὸ τοῦ νὰ μετακωλύωσι στρατεύματα πολεμικά καὶ τρεφᾶς εἰς τοὺς ἐν καταστάσει ἀποκλεισμοῦ διορισμένους παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως ἐχθρικοὺς λιμένας, ἠνάγκασαν τὴν αὐτὴν Σεβαστὴν

μας Διοίκησιν εἰς τὸ νὰ διακηρύξῃ τὸ προηγουμένον θέσπισμα δι' οὗ φανερῶς δεικνύει εἰς ὅλον τὸν Κόσμον, πόσον εἶναι ἀξία νὰ διοικῇ ἐν ἔθνος ἐλεύθερον. Εἰς μίαν τοσοῦτον κρίσιμον περιστάσιν ὅποια ἡ τῶν Ἑλλήνων, οἵτινες πολεμῶσιν ὅχι μόνον μὲ ἀσυγκρίτως πολυαριθμοτέρας ἐχθροὺς, ἀλλὰ καὶ καθ' ὅλα τὰ μείσα ὑπεεπεριμένοντες, ἐκάστη Διοίκησις κατ' ὄρθον λόγον ἤθελεν ἐπιχειρήσει ἵνα ἐλατλώσῃ, ὅσον δυνατόν, τὰς παρεμπιπτούσας δυσκολίας. ἀλλ' ἡ πολυεστος ἡμῶν Διοίκησις, δημοσιεύσας ταύτην τὴν Προκήρυξιν, δὲν ἀποβλέπει ἀναμφιδόλως εἰς οὐδὲν ἄλλο, εἰμὴ εἰς τὸ νὰ ὑστερήσῃ τοὺς ἐχθροὺς τῆς τὰ ἐκ τῶν ὁποίων ἄλλοι προμηθεύον αὐτοὺς μέσα.

Ἀξιοτίμητος καὶ ἀξιεπαινος εἶναι μὴ Διοικήσις ὅταν φυλάττῃ τὸν χαρακτήρα τῆς καὶ δὲν κυριεύεται ἐκ τοῦ φόβου μιᾶς τινος δειλῆς καὶ συνεσταλμένης πολιτικῆς. Ὅταν αἱ πράξεις μιᾶς Διοικήσεως δὲν ἔχουσιν ἄλλον σκοπὸν παρὰ τὴν γενικὴν τοῦ ἔθνους σωτηρίαν καὶ εὐδαιμονίαν, ἡ εὐτολμία ἀναγκαίως ἀπαιτεῖται δι' αὐτήν. καθὼς γενναίως καὶ τῆς ἀληθοῦς ἐλευθερίας ὑπὲρ μαχόμενος τότε θέλει εὐγνωμονεῖ διὰ τὸ θάρραλλον καὶ σεμνοπρεπὲς τοῦ ἔθνους ἐκείνου φέρμιμον, ἀνευ τοῦ ὁποίου δὲν θέλει ποτὲ ἀξιοθῆναι τῆς τιμῆς τοῦ νὰ ὀνομάζῃται καὶ ἵνα ἀνεξαρτήτων καὶ ἀτόνομον.

Μεσολόγγιον.

Κατὰ τὰς ἐκ Πελοποννήσου βεβαίας εἰδήσεις ὁ Ἑλληνικὸς στόλος συνιστάμενος ἀπὸ 54 πλοίων καὶ 14 Ἡφαιστία ἐξῆλθεν εἰς τὸ Ἀρχιπελάγος κατὰ τὰς δεκαεξ τοῦ ἐνεστώτος. Τὰ ἐξόδα τοῦτε διὰ ἓνα μῆνα ἐπὶ πλεονέωθησαν ἀπὸ τῶν νήσων τὰ εἰσοδήματα. γράφουσιν ὅτι θέλει διαιρεθῆναι εἰς δύο, ἐξ ὧν ἐν μέρος θέλει διορισθῆναι διὰ τὸν Αἰγαιτικὸν τοῦ Μεχμέτ-Αλί-πασα στόλον, τὸ δὲ ἄλλο διὰ τὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Μὲ εὐχαρίστησιν τε ἡρώτα καὶ βλέπῃ τοῦ ἔθνους μας ὅτι αἱ ἤδη εὐτυχῶς παύσαναι ἐστὶν περικαίτῃ ἀνωμαλίας δὲν ἔπλεον διόλου τῆς σωτήριον ἐπομένην τῆς πολυσεβάστου τοῦ Δι-

κήσεως εἰς τὸ νὰ καταστρέψῃ τὰ ἀντιπα-
τριωτικά πνεύματα : ὁ Θράμβος μὲ τὸν ὁποί-
ον τὸ ὑγεῖες τῶν Ἑλλήνων μέρος ἐστέφθη κα-
σχάτως τὰ κατὰ τῶν καταχρήσεων καὶ κα-
ταδυναστιῶν νικητήρια , ἀνέδειξε φανερώς ἐκ-
πληρούμενον καθήμεραν τὸ προσδοκούμενον αἰ-
σιον ἀποτελέσματά τε· διὰ τοῦτο, οὐχὶ μόνον οἱ μέ-
μετωπον ἀναιδὲς τὰ κακὰ πράττοντες ἤρξαντο
τὴν ἵνα σωφρονίζονται , ἀλλὰ καὶ ὅσοι προ-
σέτι κρηφύνοες ὄντες ἀπέβλεπον ἴσως εἰς τὸν
αὐτὸν τοῦτον σκοπὸν .

Ὅσοις δὲ ποτε καὶ ἂν ἦσαν τὰ καθ' αὐτὸ
αἰτία ἅτινα ὑπεχρέουν καὶ τὸν Στρατηγὸν Γού-
ραν εἰς τὸ νὰ κρατῇ τόσον ἤδη καιρὸν εἰς τὴν
ἰδίαν ἐξουσίαν τῶν Ἀθηνῶν τὸ φρούριον , ὁ
αὐτὸς οὗτος ὑπετάγη σήμερον εἰς τὰς διαταγὰς
τῆς ἡμῶν Διοικήσεως , παραδώσας τὸ αὐτὸ τεύ-
χος εἰς τὴν Βελησίντης . τῶν Ἀθηνῶν οἱ κά-
ταικοι παρεκάλεσαν μετὰ τοῦτο τὴν Σεβα-
στὴν Διοίκησιν ἵνα τοῖς ἀρίστην ἀλὼν τὸν Γού-
ραν διὰ φρουράρχον , καὶ Στρατηγὸν τῆς ἐ-
παρχίας τῶν , εἰς τὸ ὅποιον καὶ ἐνέδωκεν αὐ-
τῇ ἀφ' οὗ ἐσκέφθη τὸ πρὸς ἄλλα καὶ ἔλαβεν
ἐπ' αὐτῇ τῆς ὑπακοῆς τὴν ὑπόσχεσιν παρὰ
τοῦ διαληφθέντος Στρατηγοῦ . ἔπεμψε δὲ καὶ
ἐπαρχὸν τῶν Ἀθηνῶν τὸν Κύριον Μηχαῆλ Σου-
τζῆν , ἀπὸ τὰ πατριωτικά τοῦ ὁποῖου αἰσθή-
ματα καὶ τὴν σημαντικὴν παιδείαν παιδι-
καίως τὸ Ἑλληνικὸν Γένος περιμένει καρποὺς
ἐξουσίας .

Ἐν τούτῳ μᾶς ἐρωτοῦσι . „ Τί ἐγιναν
τὰ ὅποια ὁ κύριος Τρελλῶνης ἐπῆρεν ἀ-
πὸ ταύτην τὴν πῆλιν κανόνια ; λαβὼν οὗ-
τος ἐντεῦθεν τέσσαρα κανόνια , μᾶς εἶπεν ,
ὅτι εἶναι διορισμένους νὰ τὰ μεταφέρῃ εἰς τὸ
ἐν Εὐρείῳ συνιστώμενον στρατόπεδον ; σήμε-
ρον ὅμως πληροφορούμεθα ὅλον τὸ ἐναντίον ,
τιτίσθιν ; ὅτι ὁ κύριος Τρελλῶνης μετέφερε
τὰ ῥηθέντα κανόνια εἰς σπηλιὰν μέρος τοῦ
Παρασσού , ἔνθα κατέσκησε μίαν μπα-
ταρίαν ἐμπροσθεν εἰς τὴν εἰσόδον τῆς ῥηθεί-
σης σπηλιάς (ἥτις περιέχει τοὺς Θεσαν-
γούς τοῦ στρατηγοῦ Ὀδυσσεως) , διὰ νὰ ὑ-
περασπίζονται ἐν καιρῷ χρείας , οὐ μόνον

οἱ Θεσανγοὶ , ἀλλὰ καὶ ἡ οἰκονομία τοῦ στρα-
τηγοῦ , ἥτις ἐτραβίχθη πρὸς ἐκεῖνα τὰ μέρη .

Πρὸς τὸν Γεώργιον Βαρνακιώτην .

Ἀνέγνωσα εἰς τὸν 50 ἀρ. τῶν Ἑλληνικῶν
Χρονικῶν τὴν ἀπὸ 20 Μαΐου ἐπιστολὴν σου , εἰς
τὴν ὅποιαν ὑπογράφεσαι . Φιλογενῆς
Πατριώτης καὶ τοῦ καλοῦ βη-
λωτῆς .

Πρὶν ἐκθεῖν μερικὰ ἀπὸ τὰ χαρακτηρι-
στικά αὐτῆς τῆς φιλογενείας καὶ τοῦ πατριω-
τικοῦ βήλου σου , σὲ λέγω ἐν παρόδῳ , ὅτι ὁ
Κύριος Α. Μαυροκορδάτος δὲν ἔχει καιρὸν διὰ
χάσιμον νὰ συλλογίζεται πῶς καὶ καταστήσῃ
μισητὸν σὲ τὸν Βαρνακιώτην εἰς τὸ ἔθνος , ἀφ'
οὗ τὸ ἔθνος μόνον τι ἔκαμει ἤδη πρὸ πολλοῦ
τὴν περὶ σοῦ δικαίαν κρίσιν , καὶ σὲ ἔβαλεν
εἰς ἐκεῖνον τὸν τύπον ἀποῦ σὲ ἑνῆμα .

Σὺ δὲν εἶσαι ὅστις δὲν ἠθέλησας ἀποφασίσει
ποτὲ νὰ πάρῃς τὰ ἄρματα διὰ τὴν ἐλευθερίαν
τῆς Πατρίδος , ἐὰν δὲν σὲ ὑπόσχοντο ὅτι θέ-
λεις γενῇ ἐξουσιαστής καὶ ἀρχηγὸς τῶν ὀπλο-
φόρων Ἑλλήνων ἀπὸ τῆς Αναρκαρίας μέχρι
τῆς Θεσσαλίας , καὶ Μακεδονίας ;

Σὺ δὲν εἶσαι ἐκεῖνος ὅστις ὑπάστησας τοὺς
ἀρχηγούς τῶν ἀρμάτων εἰς τὸ Βραχῶριον , καὶ
ἀφ' οὗ ἤρπασας ὅσα τῶν πολιτικῶν τυρκικῶν
λαφύρων ἠδυνήθης , ἔδωκες τὸ κακὸν παρα-
δειγμα καὶ εἰς αὐτοὺς , ἐν ᾧ ἦτο κοινὴ ἀποφα-
σις νὰ σχηματισθῇ ἐξ αὐτῶν κοινὴ κάσπ δια
τὰ ἔξοδα τοῦ πολέμου ;

Σὺ δὲν εἶσαι ὅστις περὶν ἀπὸ τὸ Ζαπέν-
τι ἐνθάρρυνες τοὺς τούρκους νὰ σφαιλισθοῦν εἰς
τὰ ὀσπῆτια , καὶ ἀπεκοίμησας τοὺς Ἕλληνας
μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι ὑποτάσσονται , καὶ οὕτως
ἔλαβον καιρὸν νὰ προμηθευθοῦν καὶ νὰ πολε-
μήσω περὶ τὴν ἡμέραν πεντήκοντα ;

Σὺ δὲν εἶσαι , ὅστις , ὅταν τὸ ὀθωμανικὸν
στράτευμα , μάθον τὴν ἐπανάστασιν τῶν Βλ-
λῶν ; ἐξεστράτευσεν ἀπὸ Ἀρταν νὰ εἰσχω-
ρήσῃ διὰ τοῦ Μακρινέου , ἐμβήκες εἰς Κάλαι-
μον νὰ φυλάξῃς τὰ λάφυρα , μόνον δὲ ὀδοῦ-
κοντα ὀκτὼ Ἕλληνες εὐρεθέντες ἀντεστάθησαν

οὖς τὴν πρώτην ὁρμὴν ποσάσαν περὶτε χιλιά-
δων· τούτῳ κεν, καὶ ἐκέδησαν τὴν περιβόητον
μάχη τῆς 18-Ἰουνίου 1821, τὴν συντελέσασαι
πολλὰ εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος;

Σὺ δὲν εἶσαι, ὅστις διέλυσας τὴν τοπι-
κὴν τοῦ Βραχίονος πρωτορινὴν Διοίκησιν τῶν
1821 ἄμα συστήθεισαν, διὰ τὰ ἀρρώστιας τῆς
Πατρὸς, τὰ εἰσοδήματα;

Σὺ δὲν ἔσαι ὅστις ἐκίεις πάντα λίθον διὰ
τῆς ἐλευθερώσεως τῆς πολιτοεικίας τὸν ἀντιπροσώπου
Ἀλι-πασάν ἐναντίον καὶ τῶν συμβαλῶν τοῦ
Σεβαστοῦ Μητροπολίτου; καὶ ποῦς ἄλλος εἰ-
μὴ ὁ Μακεδονοδάτος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἐμπα-
ταῖσε τοῦς σκοποῦς αὐ;

Σὺ δὲν εἶσαι, ὅστις, σκοπεῖν νὰ μνησ-
χίτης εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν ἠθέλησας ποτὲ νὰ
παρεμβῇς εἰς ὁμιλίαν συστήματος Διοικήσε-
ως, καὶ ἀπέφυγε τὴν προσωπικὴν ἀντάμ-
βιν τοῦ Πατριάρχου, ἔωσ' ὅτε ἐπέσπλη-
ξεν ἡ περιβόητος τῆς 6 οὐτωμυρίῃ 1891 ἀπὸ
Βραγαριδῶν γραφή τι;

Σὺ δὲν εἶπες ὅτις ἐκαστιῶτης καὶ παρέρου-
ρε· καὶ ἄλλοι-να ἐκαστιῶται εἰς τὰ πρακτικὰ
τῆς Συνελέουσας τοῦ Μεσοπολλέω τῆς, ὁ Νο-
εμβρίου 1821; ἔτα

Σὺ δὲν εἶσαι, ὅστις, συστημένης τῆς Διοι-
κήσεως, μεταχειρισθῇ αὐτεξουσίᾳ τὴν τύχην
τοῦ ἔθνους, ἀποστέλλων ἄνδρες εἰς τὴν Κυρ-
βήτι-πασάν, καὶ ἀνταποσφραδίζοντας μετὰ τὸν λα-
τρεῦντί, ὅτι ὁμο-πᾶσι, διὰ νὰ ὑποδουλώσῃς
τὴν ἑσθλότητα. ὅτι

οὐκ ἔστιν ἐστὶν ὅπου ἐμεθέκητε· παρὰ τὰς
ἀνταποκρίσεις, μετὰ τὸν Καπρέτα ἤμισαν, ἐπὶ
σκήπτρῳ ἐβόησεν τῷ Μεσολογγίῳ, καὶ τὰ ἱερὰ
αὐτοῦ ἐκείθεν καὶ ἐνδοχῶς εἰς χεῖρας Πά-
τριάρχου, τότε ποτε, δὲν τὰ ἐοικέναι;

[illegible]

[Faint, illegible handwritten notes]

πρωτοδικὰ τῆς ἐν Βουχαρῳῳ τοπικῆς Συνέλευσε-
ως τῆς 22 Φεβρουαρίου 1822 καὶ ὑποσχέθητε με-
τ' ὅσων ὑποταγῇ εἰς τὴν εὐτυχῶς συνστήθεισαν
τῆς Ἑλλάδος Διοίκησιν, καὶ τὴν δευτέραν ἡ-
μέραν, ἐπίορνε, ἐμπόδισας καθὲς Διοικητι-
κὴν ἐνέργειαν, διὰ τὰ ἀρπάγη τὴν μεγάλαν
ποσότητα τοῦ εἰσοδήματός των ἐθνικῶν χειμαδιῶν
καὶ δὲν ἐντράπη,ς ἐπειτα νὰ στρίψῃς πρὸς τὴν
Διοίκησιν ἑκατὸν ψωρογνηθώπορῶτα καὶ μόνον
4 χιλιάδας γρόσια; Καὶ πού νὰ διηροῦμαι τὰς
πράξεις σου! δὲν ἐξήτεις ψηφίσματα τῆς Γε-
ρυσίας διὰ τὰ γενεῆς Κύριος καὶ αὐτῆς τῆς Δι-
οικήσεως; δὲν ἀνταπεκρίνισθον μετὰ τοῦ Ὁμί-
ου πατὰ ἀπὸ τὸ τοῦ Αἰττακίου στρατοπέδου,
ποστελλῶν κρηθάρια, καὶ ἄλλα, ὅσα ἐστὶ
ρεῖτο αὐτὸς, καὶ διὰ τὰ ἀπατήτης τὸν Κόσμον
καὶ τὴν Διοίκησιν κατηγορεῖς τὸν φιλέλληνα
Α. Πασάνον, ὅστις σ' ἔδωκεν ἐμπῶν εἰς αὐτὴν
τὴν ἀνταπίκνισιν; δὲν ἐστάθης σὺ ὁ ἐπιβληθεὶς
τῆς ἐκστρατείας πρὸς βοήθειαν τοῦ Σουλῆ, διὰ
τὴν ζηλοτυπίαν σι ἐναντίον τοῦ ἀεμινήτη Μπαρ-
κὴ Μπότζαρη; δὲν κατέπαιες διὰ δύο χρόνους
τὰ εἰσδήματα τῶν Σκαλωμάτων τοῦ Ξηρομερι;
ὁ Χάλαστής τῆς Ἀρτας δὲν εἶσαι οὐ, καὶ ὁ
αἰεὶς, τόσων καὶ τόσων κακῶν; Μετὰ τὴν συ-
ναξιν τῆς Κονοπίνας δὲν ἠπάτησας σὺ τοὺς Ἕλλη-
νας νὰ μὴ κτυπήσῃν τὸν εἰς Ἀθηρὰς Χρηστὴν
μεχμέτ-πασᾶν ὑποσχομένους νὰ τὸν πολέμησῃ
μετὰ τὰ αξιοπρεπεῖα γράμματά σου; καὶ τότε σὺ
ἐλλείψεν ἡ μετὰ τῶν τούρκων ἀνταπόκρισις; εἰς
ὅτ' ἄρῃσας τὸ στρατόπεδον καὶ ἐσῆγγες εἰς Ἀρ-
ταν καὶ ἐπρόδωσες τὴν Πατρίδα, καὶ τὴν τι-
μὴν σου; ἀλλ' ἡ Πατρίς, ἀλλε, ὑπερασπίζε-
ται παρὰ τῆς Θεῆας προνοίας, σὺ δὲ ἐπὶ τῇ
αἰωνίῳ εἰς τὸν βόεβρον τῇ κατάσχεσιν σου

Τὶ κατακραυγάζεις ὅτι ἔχει γραμμὴν τοῦ
 Σεβαστοῦ Μαυροκορδάτου, καὶ τὸ βαστάζει
 κρυμμένον; Θεωροῦντο νὰ ἴδῃς ὅτι αὐτὸ
 εἶναι μόνον τὰ τοῦ Μαυροκορδάτου, ἀλλ' οὐ
 γεγραμμένον ἀπὸ ὅλης τοῦ Προκρίτου τῶν
 παρχῶν· σου ὁδεῖ ἀγαθὸν ἂν τὸ αὐτὸ
 νὰ ἐπὶ τὸν εἰς Ἀρτάν νὰ πρὸς τὴν
 τοῦχος, καὶ νὰ τοῦ, φέρει εἰς τὴν Πάριον
 σὲ ὁδηγεῖ τάχα αὐτὸ νὰ ἐπιβλέψῃς τὴν
 (ἀκού. εἰ τὸ Πάριον. σελ. 100)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ του Αρ. 52 τῶν ΕΛ. ΧΡΟΝΙΚΩΝ.

παρῆν ἐνὸς ἔθνους; ἢ σοὶ ἐπιτρέπει νὰ πολι-
τευθῇς πρὸς ἄραν μὲ τοὺς τούρκους διὰ διόρισμι-
νας ἡμέρας ὡς ἀρχηγὸς ἕως νὰ εἰσπραθῇ τὸ
στρατιπεδόν; δὲν ἀπέρασε μίαν ἐβδομάδα,
καὶ συναχθέντος τοῦ στρατοπέδου ἀπὸ τέσσα-
ρας χιλιάδας, ἡ ἐνέργεια αὐτοῦ τοῦ γράμμα-
τος ἔπαυσε. σὺ δὲ ὄχι μόνον ἀντάπεκρινίσαν
μὲ τοὺς τούρκους ἐναντίον τῆς ἐννοίας τοῦ γράμ-
ματος, ἀλλ' ἐμεταχειρίσθης πάντα τρόπον
νὰ διαλύσῃς τὸ στρατιπεδόν διὰ τοὺς πονηροὺς
σὺ σκοποὺς. τὸ πρὸς σὲ γράμμα τοῦ Μαυρο-
κορδάτου ἀπὸ Σταμνὰ μὲ τὸ ὅποιον σὲ παρεκινεῖ
νὰ κτυπήσῃς τοὺς τούρκους εἰς τὸ Λατράκι,
καὶ σὲ εἶδε τίσας καὶ τίσας ὁδηγίας πῶς νὰ
φερθῇς, διὰ νὰ ἐπιτύχῃς, εἶναι ὑπερέχρονον
ἀπὸ ἐκεῖνο, ὅπου ἀναφέρεις, καὶ διατὶ δὲν
τὸ ἠκολούθησες;

Αἱ ράδιουργίαι σὺ δὲν σὲ ὠφελοῦν, διότι ὅλη
ἡ ἀνταποκρίσις σῶζεται, καὶ τὰ γράμματά
σὺ, τὰ ὅποια καλῶς σὲ χαρακτηρίζουν φυλάτ-
τουνται, καὶ ὅσων ἂν προσπαθῇς νὰ ἐνωθῇς
μαζίμας δὲν σὲ δεχόμεθα. δι' ὃ παῦσε νὰ
σπεύρῃς τοιοῦτον σπέρμα καὶ ὅς λείψαν πλέεν οἱ
πρέσβεις σὺ, διότι καὶ ἡ φιλογενεῖα,
καὶ ὁ Πατριωτισμὸς καὶ ὁ ὑ-
πὲρ τοῦ καλοῦ ζήλος σὺ, εἶναι
ταῖς πᾶσι γνωστὰ.

Δὲν μὲ φαίνεται παραδόξον ἂν ἡ φαντασία
σὺ πλάτῃ τόσον φοβερὰν τὴν καθ' ἡμῶν ἐκ-
στρατείαν τοῦ Σηλτάνου. διότι καὶ εἰς τὸν πα-
ρελθόντα χρόνον τόσον τὴν ἐντραγωδήσας ἀπὸ
Κάλαμον, εὐγῆκας καὶ μὲ τοὺς ἐχθρούς τῆς
Ἑλλάδος ἐναντίον τῆς, ἀλλ' ἐμμεντες ἔπειτα
εἰς τὴν ἐντροπὴν, καὶ ἐματαιώθη ἐκ Καλάμης
ἐνιαύσιος ἀνταποκρίσις σὺ τῆς ὁπνίας πολλὰ
ἔγγραφα ἔχουμεν.

Εἰπέμε τῶρα ὅποιαν μετοχὴν ἔχεις εἰς μί-
αν πατρίδα, τὴν ὅποιαν σὺ ἀπεστράφης, καὶ
δὲς ἐπολέμησας, καὶ τὴν κρίσιν ζητεῖς νὰ κά-

μῃς, καὶ μὲ παῖον; ἐν ᾧ εἶσαι κρυφίῳν θα-
νάτων ἐνσχυρὸς; ποῖαν πληροφορίαν ἔχεις ὅτι ὁ
Μαυροκορδάτος ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα; εἰ ἰδιο-
τέλειαν; πότε σὲ ὑποσχέθη βοήθειαν; ἢ πότε
ἔλλειψεν ἀπὸ τοῦ ναυαγίου καὶ ἀφ' ἐαυ-
τοῦτῃ; καὶ διὰ τῆς ὑπολήψεως τῆς τῶν δυνατὰς
βοήθειας εἰς τὴν πατρίδα; ἀλλὰ σὺ πρῶτος,
σπείρων τὸν πᾶνικόν φόβον, κατ' ἐμὲ ὡς Ἀ-
δης πλῆθος πολεμικῶν ἐφοδίων, χωρὶς φόβου.
ὁ φιλογενὴς οὗτος ἀνὴρ δὲν πειράζεται ἀπὸ τῆς
κατηγορίας σὺ, οὐδ' ἀπεκσμεν ἐπὶ τῆς στε-
νοχωρίας, καταγινόμενος εἰς τὸν πᾶν ἀσχετον
τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας μᾶς, διὰ τὸν ἐσώσιν
καὶ ἐκινήθῃ, οὐδ' ἐφαντάσθῃ καθά σὺ, ὅστις
ἐπιστευσάς ὅτι οἱ Βασίλεις τῆς Εὐρώπης θὰ
σὺ στείλλων διαδήματα ἀλλ' εἶναι κείνο ὅστις
μὲ τὴν σταθερότητα καὶ φρονήσει τῆς ἐματαιώ-
σε τὰς πολυτρόπως ἐπιβουλὰς σὺ.

Σὺ δὲ δούλευε τοὺς τῶν ἡμῶν σὺ, τῆς τοῦ
πρόσωπόν σὺ εἰς ταῖς μάχαις πολλὰς τῶν,
σταύρωναι ἐμπρὸς τῶν τῶν χεῖρας σὺ, κλίνε
τρεῖς τὴν κεφαλὴν σὺ ἕως εἰς τὴν γῆν, τρέμε
κάθε στιγμήν διὰ τὴν δικαίαν τὴν ὑπὸ τῆς τῆς
ὅποιαν ἐν νεῦμα τοῦ αὐθεντικοῦ ἡμίπου τῆς
ἐφαιρέση, καὶ μὴ τολμᾷς νὰ ὀνομαζέσθαι πλε-
ον Ἕλλην, εὔτε χριστιανὸς, ὅτι εἶσαι ἀνα-
ξίος τοῦ τοιοῦτου ὀνόματος.

Ἐπιστολὴ ἐκ Ναυπλίου (τῶν 21 πνέ-
οντο.) μᾶς ἀναφέρει ὡς βέβαιον ὅτι ὁ στόλος
μᾶς εὐθὺς ἔχεν ἀφ' οὗ ἐξήλθεν ἀπὸ τῆς
(ἐξω τοῦ Καπὸδοξου) ἐξ Ἀυστρίας πλοῖα ἐμ-
πορικά φέροντα ζωτοφίας καὶ τὰ ὅμοια εἰς
τὰς ἐν Μιτυλήνῃ εἰσέτι εὐρισκόμενον στόλόν τῆς
Κωνσταντινουπόλεως. ἐξετάσας δὲ ταῦτα καὶ
εὐρὼν ἱκανῶς καὶ εὐλόγως τὰς αἰτίας τῆς ἀδερ-
μοφροφίας τῶν αὐτῆς, τὰ ἐκράνισεν μετὰ
τῶν ἐν αὐτοῖς τρεφίμων εἰδῶν, κ. τ. λ.

Ἡ ἰδία γραφὴ μᾶς λέγει ὅτι ἀπὸ ἐπιστο-

λας τοῦ ἐν Σαλονά Στρατηγοῦ Πανουργιά, πρὸς τὴν Ὑπερτάτην Διοικήσιν μίας πληροφοροῦνται τὴν συνάθροισιν 15 χιλ. περίπου τούρκων εἰς Ζιτουνιον καὶ τὸν σκοπὸν τούτων εἰς τὸ νὰ ἐκστρατεύσων ὑπὸ τῶν ἡμετέρων. Ἡ Διοίκησις, κατὰ τὴν ζήτησιν τούτων, ἡτοίμασε παράυτα ἑνα-ίαχυρὸν σῶμα πολέμιστων, ἐνταυτῷ καὶ πολλὰς τροφὰς καὶ πολεμοφόδια διὰ νὰ συνδράμῃ αὐτῷ τοῦς κατ' ἐκεῖνα τὰ μέρη Ἑλλάδας.

Μεσολ. 24 Ἰαννουαρίου. Πληροσφορέμεθα ὅτι καὶ οἱ οὐρεῖς Μαράκας Κεφαλαίους, ἐζητήσαντες ἀπὸ τὸν εἰς Παλαῖδ Πάτριον, Ἰσὺρ πατῶν νὰ τοῦ δώσῃ μίαν ποσὴν τῶν χρυμίων καὶ μερικὰ λαντζίνια, ὑποσχόμενος ἀπὸ τὰ ἔλθον ἡμέρας καὶ νὰ κυριεύσῃ τὸ Βασιλαδερὸν ἡμεῖς τὸν περιμένον μετὰ προθυμίας νὰ κέρη ταύτην τὴν δομὴν διὰ νὰ λάβῃ τὰ ἐπιχειρήματα τῆς καύλας τοῦ καὶ μᾶς κακοφάνεται ἐὰν ὁ Ἰσὺρ πασᾶς δὲν δώσῃ πιστὴν εἰς τοῦς λόγους τοῦ καὶ ἐπομένως δὲν ἐνεργηθῇ τὸ πρόβλημα τοῦ καλοῦ χριστιανοῦ Μαράκη.

Πρὸς τὸν Κύριον Ἐκδότην τῶν Ἑλ. Χρον.

Κίριε,

Εἰμαι διαπιστωμένος νὰ σᾶς φανερῶσω ἐπισήμως, ὅτι ἠπατήθητε εἰς ὅσα ἐκινολογήσατε διὰ τῆς ἐφημερίδος (ἀρ. 51) περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς μεταδόσεως τοῦ Στρατηγοῦ Κώστα Μπότσαρι εἰς Γαστινήν, ἐπειδὴ ἡ Διαταγὴ τῆς Σεβαστῆς Διοικήσεως, τὴν ὁποίαν ἔλαβε καὶ αὐτὸς διὰ νὰ μεταβῇ ἐκεῖσε, καὶ ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς διὰ νὰ τὸν ξεκινήσῃ ἀπ' ἐδῶ, διέλαμβαναι ρητῶς, διὰ νὰ ἐνδυναμώσῃ τὰ „παράλια ἐκεῖνα εἰς ἀντίκρουσιν τῆς ἐκστρατείας, καὶ ἐφόδου τοῦ Μεχμεδ-ἀλή-πασᾶ. „ (α)

Μεσολόγγιον τῆς 26 Ἰαννίου 1824.

Ὁ Γραμ. τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ Γ. Πραϊδης.

(*) Εὐγνωσκόντες, ὅτι ἡ φεβρουαρίαν π. σ. ἡμῶς μᾶς ἐβλεπωμένην ἀπὸ τῆς π. σ. ἀπελευθερὶν νὰ μὴ μᾶς ἐσπεροῦσι καὶ τοῦ λοιποῦ τῆς αὐτῆς τιμῆς (καθ' ὅτι δὲν ἴναι ἀθέμετον) ἡ π. σ. ἀπὸ τῆς π. σ. διὰ νὰ μὴ ἤθελον ἐντοσύντ ἀπαρῶσθαι τὸ κοινὸν. ὁ Ἐκδότης.

Εἴκοσι μίαις ἡμέραις εἰδησις ἀπὸ Κασσῶν (κοινοποιηθεῖσα ἡμᾶς διὰ Ναυπλίου) ἀναγγέλει ὅτι τάχα ὁ ἐχθρὸς ἐμφώλευεν εἰσέτι εἰς τὴν αὐτὴν ἡσόν, ἀλλ' ἡμεῖς, στηριζόμενοι μάλ' εἰς ὅ,τι περὶ τούτου ἀναφέραμεν εἰς τὸ ὑστερον φύλλον μας, εἰμεθ' εὐέλπιδες ὅτι μετ' οὐ πολὺ θείομεν λάβει τὴν εὐχαιριστὴν νὰ βεβαιώσωμεν τὸ Κοινὸν περὶ τοῦ ἐντελοῦ τῶν Κασσιῶν θείαμθ, καὶ τοσοῦτον μᾶλλον ὥστε σιμαντικὸν μέρος τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου εἰς τὰς 16 ἐξέπλευσε πρὸς βοήθειάν των.

Εἰδοποιήσεις.) Συστήνεται ἐνταῦθα κατὰ τὴν πρῶτην τοῦ ἐρχομένης μηνὸς Ἰουλίου καὶ παρὰ τοῦ Συντάκτου τῶν Ἑλληνικῶν Χρονικῶν, διὰ λογαριασμὸν συντροφικὸν μετ' ἐκείνου τοῦ Φίλου τοῦ Νόμου (Κυρίου Ἰωσήφ Δεκιᾶπτε) Ταχυδρομία ἥτις δις τοῦ μηνὸς (τὴν 1 καὶ 15) θέλει πέμπει τακτικῶς διὰ Τριζονίων, Βοσσιτζης καὶ Κορίνθου εἰς Ναύπλιον τὸν ταχυδρομὸν τῆς. Ὅστις ἐπιθυμῇ λοιπὸν τὴν εὐκολίαν τῶν διαφόρων τῶν σχέσεων μετὰ τῶν ῥηθέντων πόλεων, δύναται νὰ διευθύνῃ τὰς ἐπιστολάς τε πρὸς τὸν διαληθθέντα Συντάκτην ἀμεριμνῶν διὰ τὴν ἀσφαλὴ τούτων ἐξαποστολῆν. Εἰς τὸ προσεχές φύλλον θέλει προσδιορισθῇ καὶ ἡ ἀνάλογος τῆς μετακομιδῆς (πρότε) τιμῆ, ἥτις ἔσται ὅσαυτὸ δυνατόν μετρίαν.

Ὅσον δὲ καὶ διὰ τὴν ἐκ Ναυπλίου τακτικὴν τοῦ αὐτοῦ ταχυδρομὸν ἐπιστροφὴν, ἕως ὅτῃ ὁ Κύριος Δεκιᾶπτε νὰ κοινοποιήσῃ αὐτὸ ὀνομάζων ἐνταῦθα καὶ τὸν ἐκείσε ἐπιστάτην τῆς ταχυδρομίας, ὁ ταχυδρομὸς θέλει διευθύνεται πρὸς τὸν ἐκείσε Κύριον Ἰωάννην Σκανδαλίδην, πληρόντας ἐντοσύντ ἐνταῦθα καὶ οἱ ἐκείθεν δεχόμενοι τὰς ἐπιστολάς.

Μεσολόγγιον 28 Ἰαννίου 1824.

Por todos vintas a Deus, Glória

ὑπερμαχος τῆς ἐλευθερίας, καὶ προστάτις τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν Ἑλλήνων, ἥτις μέσα εἰς τοσοῦτος καὶ τοιούτους κινδύνους πολλάκις διέσωσε τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, ἠυδόκησε καὶ αὐτῆς νὰ τὸ διασώσῃ ἀπὸ τὸν ἐπαπειλοῦντα ἐσωτερικὸν κίνδυνον. Ἡ Διοίκησις ἀφιερωμένη ὅλως διόλῃ εἰς τὴν ἐξ ὑψους βοήθειαν, ἀφοῦ αἱ μητρικαὶ τῆς συμβῆλαι δὲν εἰσηκούσθησαν, ἀπεφάσισε διὰ τῆς δυνάμεως νὰ ὑπερασπιθῇ τὴν ἱερότητα τῶν Νόμων, καὶ νὰ προστατεύσῃ τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα· καὶ μὲ τὴν θείαν χάριν ἔφθασεν ἤδη εὐτυχῶς εἰς τὸν κοινωφελῆ σκοπὸν τῆς. Τὸ πολυθρύλλητον φρούριον τοῦ Ναυπλίου, τὸ ὁποῖον παρανόμως κατεκρατεῖτο, εὐρίσκεται ἤδη εἰς χεῖρας τῆς Διοικήσεως, ὁμοίως καὶ τὰ λοιπὰ φρούρια. Οἱ ἐναντίοι τῆς Διοικήσεως μεταμεληθέντες ἤδη, προστρέχον εἰς αὐτήν, αἰτοῦντες τὸ ἔλεος τῆς· καὶ ἰδοὺ ὅλαι αἱ ταραχαὶ διεσπασμέναι, τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἐπικρατείας ἐξωμαλισμένον, καὶ τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα ὑπὸ τὴν ὑπεράσπισιν τῶν νόμων καὶ τὴν προστασίαν τῆς Διοικήσεως, ἥτις, ἀφοῦ ἐτελείωσεν εὐτυχῶς τὸν ὑπὲρ τῆς στερεώσεως τῶν Νόμων ἀγῶνα, καὶ αὗτοι ἔλαβον τὴν ἀνῆλθον βαρύντητα, ἐνασχολεῖται σήμερον μὲ πᾶσαν σπουδὴν καὶ ἐπιμέλειαν εἰς τὰς κατὰ τοῦ ἐχθροῦ διὰ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης ἐκστρατείας. Ὁ Ἑλληνικὸς στόλος ἐκπλέει μετὰ πολλὰς ὀλίγας ἡμέρας κατὰ τοῦ ἐχθρικοῦ, ὅστις μὲ μεγάλας δυνάμεις ἐφωδιασμένος ἐρχεται νὰ ριφθῇ κατὰ τῆς Ἑλλάδος. Τὰ στρατεύματα τῆς ξηρᾶς ἐτοιμάζονται διὰ νὰ ἐξέλθον τῆς Πελοποννήσου ἐντὸς ὀλίγου, καὶ νὰ ἐκστρατεύσῃ κατὰ τοῦ ἐχθροῦ. Ἀλλ' ἡ Διοίκησις ἀπαιτεῖ καὶ ἀπὸ σᾶς ἅπαντας, νὰ προσηλώσῃτε ὅλως διόλῃ τὴν προσοχὴν καὶ τὰς δυνάμεις σας εἰς τὸν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ κοινὸν ἀγῶνα· καὶ σᾶς προτρέπεται, ὅσοι εἴσθε ἱκανοὶ νὰ φέρετε ὅπλα, νὰ εἴσθε προητοιμασμένοι, ὥστε ἀνάγκης τυχοῦσης νὰ ἀποκρούσῃτε τὰς εἰσβολὰς τοῦ ἐχθροῦ, ὁποῖος διὰ τελευταίαν δοκιμὴν, ἀφοῦ τέσσαρα ἤδη ἔτη ἀπέτυχεν, ἐδιπλασίασε τὰς

καθ' ἡμῶν δυνάμεις τε, καταβυζῶν τέως εἰς τὸν δυνατὸν Σατράπην τε τὸν Μεχμέτ Ἀλῆν.

Ἑλληνες! ἡ ἐφεικὴ περίστασις βέβαιον ὅτατα εἶναι κρισιμωτάτη, καὶ ὁ ἐπαπειλὸν ἡμᾶς κίνδυνος μέγας. Εἰάν ἀμελήσωμεν, κινδυνεύομεν ν' ἀπολέσωμεν (ὃ μὴ γένοιτο!) ὅ,τι μὲ μύχθους ὑπερβολικοὺς καὶ μὲ πολυτίμους θυσίας τέσσαρα ἤδη ἔτη ἀπεικνίσσαμεν. Προσέξατε, ἀγαπητοί· ἔστε ἄγνοι, διὰ νὰ μὴ μᾶς καταλάβῃ ὁ ἐχθρὸς ἀνείκτως. Ὁ Μεχμέτ Ἀλῆς εἶναι ἡ τελευταία ἐλπίς τοῦ Σουλτάνου. Εἰάν καὶ τοῦτον κατατροπώσωμεν (καὶ βέβαια τῇ θείᾳ δυνάμει θέλομεν τὸν κατατροπώσει, ἐὰν ὅλοι μὲ μίαν ψυχὴν καὶ καρδίαν τὸν πολεμήσωμεν), τότε ματαιούνται ἄφροντα ὅλαι αἱ ἐλπίδες τε, καὶ οἱ σκοποὶ τε διόλῃ ἐξιδενούνται. Αἱ χριστιανικαὶ ἐξουσίαι γνωρίζουσαι τὰ ἀναντιρρήτα δίκαια ἡμῶν, καὶ τὴν ἀμότητα τοῦ τυράννου, μὲ προσεκτικὰ ὅμματα παρατηροῦσι τὰ ἐφεικινὰ κατὰ τοῦ ἐχθροῦ κινήματά μας· καὶ ἐὰν ἐφείτος κατ' αὐτοῦ θριαμβεύσωμεν, εἶναι ἔτοιμοι νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν Ἀνεξαρτησίαν μας. Δράμετε λοιπὸν, φίλτατοι Ἑλληνες, καὶ εἰς τὸν παρόντα ἀγῶνα μὲ προθυμίαν, ὁμόνοιαν καὶ εὐπειθειαν, καὶ ἔστε βέβαιοι, ὅτι δὲν θέλομεν ἀποτύχει, ἀλλὰ ἐνδόξως θέλομεν φθάσει εἰς τὸν πύθονον σκοπὸν μας, νικῶντες καὶ τώρα ἐκείνον, τὸν ὁποῖον ἤδη τέσσαρας χρόνους ἐνίκησαμεν.

Ἐξεδόθη ἐν Ναυπλίῳ· τῇ 13 Ἰανὺ τῷ 1824· Ὁ Πρὸεδρος

Γεώργιος Κουντουριώτης·

Ὁ προσωρ· Γεν· Γραμ·

Π· Γ· Ρόδιος

Ἐπίσημος ἀπὸ Ναυπλίου εἰδησις μᾶς ἀναγγέλει τὰ ἐφεξῆς. Τῇ 23 μηνὸς πνεύσαντος ἔφθασεν ἐκεῖ ἐπιτήδης ἀπεσταλμένος ἐκ Παριῶν ὅς τις ἔφερε τὸ δυσάρεστον μήνυμα τὸ ὅτι ὁ ἐχθρικός τῇ Κωνσταντινουπόλει στόλος ἀφ' οὗ διὰ πολὺν καιρὸν ἐστρατολόγησεν εἰς Μιτυλήνην καὶ Χίον, ἐπαρρησιάζοι τέλος τῇ 22

καὶ Ἰωνία ἔμπροσθεν τῆς ἑνὸς νήσου Ψαρρῶν, δοκιμάσας ὡς ἀποβιβάσῃ (ἐκβαρκαρῇ) τὰς δυνάμεις τῆς εἰς τὴν ἰδίαν τῆς πόλιν· ἔπειδ' ὅτε ἀπέβησαν ἐντεῦθεν (καθ' ὅτι οἱ αὐτόχθονες βοηθούμενοι καὶ ἀπὸ ἰκανοὺς ἄλλης μὴ ἐντοπίης ὁμογενεῖς, καὶ ἡρώϊκάτατα μαχόμενοι ἐματίζωσαν τὸν τοιοῦτον σκοπὸν τοῦ βαρβάρου) οὗτος περιπλεύσας τὴν νῆσον ἐποίησεν ἀπόβασιν εἰς τὸ ὅπισθεν μέρος αὐτῆς, καὶ ἐκεῖθεν προχωρήσας, ἦλθε διὰ τὰ κτυπήσῃ τοὺς ἡμετέρας ἀπὸ τὰ νῦτα· ὁ πόλεμος ἤρξατο· οἱ τοῦρκοι λυσσῶντες ἐφέρμην· οἱ Ἕλληνες γενναίως ψυχρῶντες ἀπέκρουον ἐκείνους· ἡ μάχη ἐξηκολούθει μετὰ πείσμα ἀμοιβαῖον, καὶ οἱ μεγαλύτεροι Ψαρραῖοι παρεκτός τοῦ ὅτι δὲν παρεχώρουν εἰς τὸν ἐχθρὸν οὐδὲ σπιθαμῆς τόπων ἐκ τοῦ πεδίου τῆς μάχης, προξένον πρὸς αὐτοὺς μάλιστα καὶ ζημίαν αἰσθαντικὴν. Καὶ τὰ μὲν τῶν Ψαρρῶν ἦσαν εἰς τοιαύτην κατάστασιν ὅταν ὁ ταχυδρόμος τῶν ἀνεχώρησεν, ἡ δὲ Σεβαστὴ Διοίκησις εὐθὺς ἀφ' οὗ ἐπληροφορήθη τὰ διατρέχοντα, διέταξε τὸ νὰ πεμθῇ ἀμέσως ἐκ Ναυπλίου ἐν σῶμα ἐκ τοῦ ἐκεῖσε ἐκλεκτοῦ στρατοῦ, ὁμοίως νὰ ἐκπλεύσῃ ἀνευ ἀναβολῆς καὶ ὅλα τὰ ἐν Ἰδρᾷ καὶ Πέτζαις εὐρισκόμενα Ἑλληνικά πλοῖα, πρὸς βοήθειαν τῶν Ψαρρῶν· σημειοτέον ὅμως ὅτι πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν εἶχεν ἀναχωρήσει δι' ἐκεῖ καὶ ὁ Ναύαρχος Μισαούλης μετὰ 18 πολεμικά πλοῖα Ἰδραίο-Πετζώτικα μετὰ διαταγὴν τοῦ νὰ ἐνῶσθαι εἰς ταῦτα καὶ ἐκεῖνα τῶν Ψαρραίων, καὶ ὅλα ὁμοῦ νὰ ὑπάγωσι κατὰ τοῦ στόλου τῆς Κωνσταντινουπόλεως· φαίνεται ὅμως ὅτι ὁ ἀνεμος ἐβροθήσῃ τὸν ἐχθρὸν περισσότερο· ἀλλ' ὅπως καὶ ἂν ἦλθε τὸ πρᾶγμα, ἃς ἔχωμεν σταθερὰν ἐλπίδα ὅτι ὁ ΣΤΑΥΡΟΣ καὶ ταύτην τὴν φορὰν θέλει ἀναδείξῃ τροπαιοφόρος τοὺς Ἕλληνας· ἔπειδ' ὅτε μάλιστα καὶ ἡ δι' ἐκεῖ διευθυνομένη θαλάσσιός μας δύναμις εἶναι σημαντικοτάτη, ἃς πιστεύωμεν ὅτι κατὰ τὴν καὶ κατὰ τὴν θαλάσσαν, μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, θέλουσιν θριαμβεύσει πλεονέστατα (ἂν δὲν ἐγγενεν μέχρι τῆς σήμερον) οἱ καστερούχοι ἀδελφοί μας.

Διάφοροι Ἕλληνες καὶ Φιλέλληνες, νέοι ἐκ διαφόρων καὶ Συμβρομηταί, ἐξέφρασαν ἤδη πρὸς ἡμᾶς τὴν ἐπιθυμίαν τὴν ἵνα ἔχωσι τὴν σειρὰν τῶν Ἑλληνικῶν Χρονικῶν, ἐπιζητοῦντες ἐντάμα καὶ ὅσα ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τοῦδε ἐξεδόθησαν τῶν αὐτῶν φύλλα.

Ἡ προθυμία τῶν φιλοκάλων καὶ φιλελευθέρων τούτων ἀνδρῶν εἰς τὸ νὰ συμμεθέωσι τῆς ἐρημερίας καὶ ἡμῶν εἰτινες κύριον καὶ μόνον σκοπὸν τὴν ταχύτεραν πρόοδον καὶ βελτίωσιν τοῦ Γένους ἔχοντες, ἐνασχολούμεθα ἐπιμόνως καὶ εἰς τὴν ἐντοποίησιν τῶν ὁποίων ὑπὲρ αὐτοῦ συνάδωμεν (πρῶτοι) ἐλπίδα, χρηστὰς, ἡ ἀξίεσταις, λέγομεν, αὕτη προθυμία λογιζέται πανδικαίως (καὶ ἐυγνωμονούμεν) ὁ ἀντάξιός τῶν εἰλικρινῶν καὶ πατριωτικῶν φρονημάτων ἡμῶν μισθός.

Ἀλλ' ἔπειδ' ἡ διὰ τὸ ἔξοδον τῆς ἀνατυπώσεως τῶν προεκδοθέντων φύλλων, δὲν ἐξαρκεῖ ἐντελῶς ἡ νεωστὶ παρήσιασθείσα συνδρομή, παρακαλοῦνται ὅσοι καὶ ἄλλοι εἰσὶν εὐδιάλεκτοι ἵνα γένωσιν ὑπερτέρον συνδρομηταί, καὶ ταχύνωσιν εἰς τοῦτο (ἂν ἔχασιν εὐχαρίστησιν), διευθυνομένοι οἱ μὲν τῆς Πελοποννήσου καὶ τῶν νήσων τῆς Ἑλ. ἐπικρατείας πρὸς τὸν ἐν Ναυπλίῳ Κύριον Ἰωάννην Σκανδαλίδην ἢ πρὸς τὸν ἐν Ἰδρᾷ Κ. Ἰωσήφ Δεκιάω, οἱ δὲ τῶν Ἰωνικῶν νήσων καὶ οἱ ἐν Ἐυρώπῃ Ἕλληνες καὶ Φιλέλληνες πρὸς τὸν ἐν Ζακύνθῳ Κύριον Γεώργιον Λαδόπουλον ἢ πρὸς τὸν ἐν Κερκύρᾳ Κύριον Κωνσταντῖνον Γερσιστῆν, οἵτινες ἀμέσως θέλουσιν λαβεῖν τὴν καλοσύνην νὰ μᾶς κοινοποιήσωσι τὰ ὀνόματα ἐκείνων, καὶ τότε ἐντὸς ὀλίγου θέλουσιν ταῖς πέμψαι τὰ προηγούμενα φύλλα τῆς ἐποικίας τακτικῶς ἥθελον λαμβάνωσι σειρᾶς.

Κύριε Συντάκτα τῶν Ἑλληνικῶν Χρονικῶν,

Ἐπειδὴ κατεχωρίσατε τὴν κατ' ἐμοῦ ἀνώνυμον διατριβὴν εἰς τὰ Ἑλλ. Χρονικά, ἐλπίζω ὅτι θέλετε καταχωρίσει καὶ τὴν περιχλειομένην εἰς ἓνα τῶν προσεχῶν φύλλων τῶν Χρονικῶν ἔχων μάλιστα καὶ τὴν περὶ τοῦτο ὑπόσχεσίν. Σας, δὲν ἀμφισβάλλω τελείως. μένω δὲ

Ἐν Ναυπλίῳ πρῶτος εἰς τοὺς
τῇ 18. Ἰουνίου ἀποχθ. ὀρεισμούς Σας

Θ. Νέγρης

Ἀνεγνώμα τὸ φύλλον ὑπ' ἀρ. 35 τῶν Ἑλλ. Χρονικῶν· εἰς πολυήμερον ὁδοιπορίαν εὐρισκόμενος ὅτ' ἐξεδόθη, καὶ ἀσθενήσας ἔπειτα ἐν Ἀργεῖ, δὲν ἔλαβον καιρὸν νὰ ἀπολογηθῶ εἰς

ὅσα κατ' ἐμοῦ ἐμπεριέχονται· ἤδη δ' ἀταλα-
βάνω κατ' ἀνάγκην αὐτὸ τοῦτο, μὲ τὴν δύναμιν
ὁμως συντομίαν, καὶ διὰ τὸ εὐαποδείκτον τῆς
ἀληθείας, τὴν ὁποίαν ἐπιχειροῦμαι νὰ παρα-
στήσω, καὶ διὰ τὴν φυσικὴν μὲ ἀπέχθειαν
περὶ τὰς τοιαύτας λογομαχίας.

Κατηγοροῦμαι ὡς ἀντιδιοικητικὸν ἔχον πρε-
μα, διότι εἶπον “Τὰ διατρέχοντα δεῖν εἰς
,, τὴν Πατριδα καὶ ὁ ἀναρχεῖας κατὰ τὴν Σηλ-
,, τάνη πόλεμος εἶναι τὰ δύο αὐτὰ, διὰ τὰ δ-
,, ποῖα ἐπροσπάθησα νὰ γίνῃ ἡ Συνέλευσις
,, τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος, καὶ νὰ συνδιασκε-
,, φθῇ ὁλόκληρος ἡ στερεὰ περὶ Θεραπεύσεως τῶν
,, δεινῶν,, ἐπεὶ δὲ λέγει ὁ Κατήγορός μου ὅτι
,, ἀπὸ τοῦτο φαίνεται προφανέστατα, ὅτι δὴ
,, τεῖ νὰ ἀποδείξῃ πρῶτον ὅτι Διοικήσεις ἢ δὲν
,, ὑπάρχει διόλη εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἢ ὑπάρχει
,, καὶ δὲν φροντίζει περὶ τῆς Θεραπεύσεως τῶν
,, δεινῶν· δεύτερον, ὅτι ὅλοι αἱ Πολιτικαὶ
,, καὶ Στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ τῆς στερεᾶς Ἑλ-
,, λάδος ἢ εἶναι ἀναίσθητοι εἰς τὰ δεινὰ τῆς
,, Πατρίδος, ἢ ἐθελονκακῶσι καὶ δὲν συνέχον-
,, ται διὰ νὰ τὰ Θεραπεύσωσιν,,. Ἀντι-
στήσω τώρα ἐλίγον τὸν νοῦν διὰ νὰ γινώσκω ἂν
ἀπὸ αὐτὰ τὰ δύο συμπεράσματα τοῦ Κατήγο-
ρου μου ἀποδεικνύεται ἀντιδιοικητικὸν
Πνεῦμα· “Ὅταν ἕνας βλέπῃ κατὰ συνέ-
πειαν τῆς ἐπιμονῆς τοῦ ἐκπτώτου Ἐκτελεστι-
κοῦ Σώματος εἰς τὸ νὰ διοικῇ, πραγματικῶς νὰ
κινῆται Πόλεμος, Σκάνδαλα νὰ ἀναβῶνται
καὶ διαίρεσεις φρονιμάτων νὰ σχηματίζονται
εἰς τὰς Ἐπαρχίας, τὰ ὅποια αὐτὰ δύνανται
τοῦλάχιστον νὰ παραινέσωσι τὸν ἄδελφον τοῦτον
πόλεμον, καὶ ἐκ τούτου νὰ σχολάσῃ φυσικῶς
ὁ ἔνδοξος τοῦ ἔθνους ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας πέλεμος
κατὰ τοῦ Σουλτάνου, ὅταν τινὰς τὸ βλέπῃ, καὶ
στοχασθῇ ἀναγκάειν εἰς τὸ νὰ παύσωσιν αἱ φ' ὁ-
ροποιαὶ αὐταὶ διαίρεσεις καὶ τὰ σκάνδαλα μὲν
Συνέλευσιν, διὰ νὰ ὁμιληθῶσιν εἰς αὐτὴν ὅλα
κατὰ μέρος λεγόμενα δὲν ἔβελον εὐδοκίμησιν,
παρεξηγούμενα ὡς φατεριστικά ἀπὸ τοὺς δημο-
τερπεῖς λαοπλάνης, διωξισμένης νὰ διαφθεί-
ρῃσι τῶν ἀπληστέγων τὰς καρδίας, ἀπὸ τῆς
ὁποίας λαοπλάνης, ἂν κἀνείας παρευρεθῇ εἰς

τὴν Συνέλευσιν, παρήγορα ἐξελεγχόμενος· πῶ-
στει ἀπαρεμπεδίστως καὶ ἐκ τῶν ἡπιστημέ-
ναν ὅσοι εὐθελοῦν, τὴν ἀλήθειαν εὐκόλως διδά-
σκονται, καὶ ἀνεπαίσθητῳ μεταβαλῶσι γνώ-
μην, διὰ νὰ κληρυθῶσι πρὸς τοὺς λαοὺς, τὰ δέ-
οντα, ὅχι ἀπὸ ἑνα καὶ ἄλλου, μερικῶς καὶ
χαρῆς καρτὶν, ἀλλ' ἀπὸ μίαν Συνέλευσιν,
συνκριτιμένην τῶσαν ἀπὸ πληρεξουσίου των, ὅ-
σον καὶ ἀπὸ τοὺς στρατιωτικῶς ἀρχηγούς των
οἱ ὅποιοι τὴν δύναμιν εἰς χεῖρας ἔχοντες, ἀπο-
λαμβάνουσι καὶ τὸ σέβας τῶν λαῶν τῆς στε-
ρεᾶς Ἑλλάδος ἐκ παλαιωτάτης τῆς συνήθειας,
διὰ νὰ Θεραπεύωσι μὲ τὴν Συνέλευσιν καὶ
μερικαὶ παρεκτροπαὶ τῶν καθεστῶτων Νόμων,
αἱ ὅποια ἄλλως δὲν ἐφαίνετο εὐκόλου, καὶ
τέλος πάντων διὰ νὰ συνδεθῇ ὁλόκληρος ἡ
στερεὰ, καθὼς ἡ φύσις τὴν ἔχει συνδεδεμέ-
νην καὶ τὰ συμφέροντά της τὸ ἀπαιτοῦν·
ὅταν ἕνας βλέπῃ τὰ διατρέχοντα δεῖν εἰς τὴν
Πατρίδα καὶ στοχασθῇ ἀναγκάειν εἰς τὸ νὰ
συντελέσῃ ἕνα μέρος τοῦ ἔθνους εἰς τὴν Θερα-
πειάν των δεινῶν τὴν Συνέλευσιν, πορῶ-
ναι τάχατε τοῦτο Ἀντιδιοικητικὸν
Πνεῦμα; ἐγὼ τοῦλάχιστον δὲν τὸ βλέ-
πω μὲ τὴν Ἀλήθειαν· ἀλλ' ὡς ἐφρόντιζεν
ἡ Διοίκησις τὴν συγκροτήσιν τῆς ταυτοῦς Συ-
νελεύσεως, θέλει ἴσως εἰπῇ ὁ Κατήγορός μου
ἀπαντᾶ εἰς τοῦτο ὅτι ἡ Διοίκησις εἶδε πολλὰς
καὶ αἰφνυδίας συγκροτημένας ἐν καιρῷ χρείας
Συνελεύσεις τῶν Νήσων Τόρας, Πετρίων καὶ
Ψαρρῶν, αἱ ὅποια ἐπεὶ δὲ σκοποὶν εἶχον τὴν
ἐνδυνάμωσιν τῶν καταπολεμωμένων Νήσων,
εὐχαριστήθη, καὶ ἐγὼ μάλιστα, ἀρχιγράφ-
ματεὺς τῆς Ἐσπικρατείας αὐτῆς, προσυπέγραψα
εὐχαριστήρια ἔγγραφα δι' αὐτὸ· ἡ Διοίκησις
εἶδεν εἰς τὰς περιστάσεις τῆς καὶ πληρεξουσίου
λαῶν νὰ ἔλθωσι, χωρὶς νὰ τὸ διοίτῃ, καὶ ὡς
πεδέχθη καὶ εὐχαριστήθη· ἡ Διοίκησις τέλος
πάντων εὐχαριστεῖται σήμερον εἰς τὴν γενικὴν
Συνέλευσιν τῆς στερεᾶς.

Ἡ συνέχεια ἀκολουθεῖ.

Ἡ τιμὴ τῆς μετακιμῆς τῶν ἐπιστολῶν προσδιορίσθη πρὸς τὴν ἐνταῦθα συστηθείσῃ ἤδη Ταχυδρομικῇ (ἴδε ἀρ. 51
τῶν Ἑλλ. Χρημ.) ἀναλίσκας τοῦ βάρους ἐκάστης, ὡς ἀποσώθης:

Δι' ἐπιστολὴν βάρους 1 δραμίου παρ. 10. δι' ἐπιστ. βάρ. δραμ. 1 ἕως 2 παρ. 20. δι' ἐπιστ. βάρ. δραμ. 2 ἕως
6 παρ. 8 δι' ἐπιστ. βάρ. δραμ. 6 καὶ περισσώτεροι παρ. 6

Σημ. Δι' ἐπιστολαὶ θίλονται πέμπονται εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ Συντάκτου τῶν Ἑλλ. Χρημ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΤΑΚΤΟΣ

Αρ. 54 . (σειράς τῶν Ἑλ. Χρονικῶν .)

Πρὸ μιᾶς ὥρας ἔφθασαν ἐπισήμως ἐνταῦθα αἱ ἐφεξῆς δύο ἐπιστολαί , τὰς ὁποίας ἀπαρ-
λάκτως ἐκδίδομεν ἀνευ ἀναβολῆς πλειοτέρας διὰ
τὸ ἰδίως ἀξιόλογον καὶ ἀξιοθαύμαστον τούτων
περιεχόμενον

Μεσολάβητον τὴν 4 Ἰουλίου 1824 .

Ὥρα 11 τῆς ἡμέρας .

Ο' Συντ. τῶν Ἑλ. Χρ.

Οἱ Πρόκριτοι τῆς Νήσου Πετῶν ,

ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΕΒΑΣΤΟΝ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΝ ΣΩΜΑ .

Ἢθες τὸ δειλινὸν ἦλθεν ἐνταῦθα πλοῖον Ψαρ-
μιάων , τὸ ὁποῖον περὶ τὸ ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς
εἶχε μιτεῦσει ἐκ τοῦ λιμένος τῶν Ψαρρῶν . ὁ
πλοίαρχος τούτου μᾶς ἐχαρτοποίησεν ἀναγγείλας
τὰ ἀκόλουθα .

Τὸ φρούριον τῆς νήσου καὶ ἡ πόλις τῆς εὐρί-
σθονται ἤδη εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν Ἑλλήνων . μόνον
δύο καλὰ κανονοστάσια καὶ τινὰ ἄλλα ὄχυντα
μέρη τῆς πέλειως ἦσαν εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν ,
ὡλὴν τὸ σάββατον δύο ἀνδρεῖοι ἐκ τῶν Καπι-
τανίων ἐφορμήσαντες κατ' ἐκείνων μὲ ὀλίγους
αὐτόχθονας κατέσφαξαν ὅλους τοὺς εἰς αὐτὰ
τούρκους πεντακοσίους ὄντας περίσῃ καὶ ἐκδότῃς
εἰς τὴν μέθην ὅλους . τοιοιτοτρόπως ἀποῦ ἡλευθέ-
ρωσαν τὰς ἐκεῖ γυναῖκας καὶ τέκνα των οἱ γεναιό-
ψυχοι Ψαρραῖοι ὥρμησαν τότε ὁμοθυμαδὸν καὶ
κατεδίωξαν τὸν ἐχθρὸν ἕως εἰς τὰς Συκαίαις .
Ἄλλοι πάλιν δεκαπέντε περίσῃ ἐντόπιοι (τῶν
ὁποίων κεφαλὴ ἦτον ὁ Δ. Καλημέρης) κατα-
βυθίζοντες ἀπολαβόντως εἰς ἓν σωτήριον ἐπολε-

μοῦντο ἐκ μέρους τῆς θαλάσσης ἀπὸ τὰ τερχι-
νὰ πλοῖα , καὶ ἀντιπολεμοῦντες καὶ οὗτοι μὴ
ἀπαρδειγμάτιστον καρτεροψυχίαν ἐθανάτωσαν
ἱκανοὺς ἐχθροὺς , ἕως ὅτε ἐπέτυχον νὰ κυριεύ-
σωσι καὶ μίαν Λεύκαν ἣτις εἶχε πλησιάσει πο-
λὺ , καὶ κατακόψαντες τοὺς ἐν αὐτῇ 40 τούρκους
ἦλθεν ἐνταῦθα μὲ τὸ ἴδιον πλοῖον των . ἐν ἐνὶ λό-
γῳ , ἡ μεγαλοψυχία τῶν Ψαρραίων ἐστάθη ἀ-
περίγραπτος , διότι ἐν αὐτῇ τὰ φάσγαντα τῶν ἀν-
δρῶν κατεπλήγωνται τὰ ἐχθρικά στήθη , τὰ Γρεμ-
πώνια ριπτόμενα ἀπὸ τὰς Ψαρριανὰς Ἀμαζό-
νας ἔστελλον εἰς τὸν Ἄδην πολλῆς δραπτενούν-
των ἐχθρῶν .

Τὰς αὐτὰς εἰδήσεις ἔχομεν καὶ ἐκ Πόρου
ἐξ ἐνὸς γράμματος πρὸς τοὺς Ὑδραίους . ὅλα
ταῦτα λοιπὸν ἐφλόγιζαν τὸν πατριωτικὸν ζῆ-
λον καὶ ἡμῶν καὶ τῶν συναδελφῶν μας Ὑδραί-
ων καὶ ἀπεφασίσσαμεν νὰ τρέξωμεν ἀμέσως πρὸς
ἀπελευθέρωσιν τῶν ἀγαπητῶν μας Ψαρραίων .
ὅθεν ἐξέπλευσαν ἤδη ἀπὸ Ὑδραν 14 πολεμικὰ
πλοῖα καὶ 6 ἡφέστια , ἐστεύλαμεν καὶ ἡμεῖς
πέραντα μίαν γολέταν διὰ νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν
κατὰ τὴν Κάσσον πλοῖα μας διὰ νὰ τραβίξῃ
εὐθὺς πρὸς τὰ Ψαρρὰ , τὸ αὐτὸ ἔκαμαν καὶ οἱ
Κύριοι Ὑδραῖοι . ἡμεῖς προσέτι ἐφειδιάσαμεν
ὡς πρὸς τὴν ἡμετέραν δύναμιν καὶ ἐννέα πλοῖα
Ψαρριανὰ , πέντε πυροβολικὰ , καὶ ἄλλα τόσα
ἡφέστια καὶ ἀναχωροῦν ὅλα ταῦτα σήμερον
καταγινόμεθα ἐκτὸς τούτου νὰ ἐτοιμάσωμεν καὶ
ἄλλα πλοῖα διάφορα . μένομεν δὲ μὲ πολλὴν
σέβας .

Πέτρας τῇ 25 Ἰουνίου 1824 .

Περιέμενα νὰ λάβω σωστὴν πληροφορίαν .
καὶ τότε νὰ σοὶ γράψω τὸ τραγικὸν ἐνταῦθα
καὶ ἡρωικὸν ἔργον τῶν Ψαρριανῶν . ἤδη δὲ ἀπὸ
Βαθρίας εἰδήσεις ἐμάθομεν τὰ ἑξῆς . Ὅτι

αυτῇ πρώτῃ ἰσὺς περὶ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡ-
λίου ἔκαμαν οἱ ἐχθροὶ ἀπώδασιν εἰς Ψαρρὰ, με-
τριακόσια περίσῃ πλοῖα, δέκα ἕως δώδεκα χι-
λιάδας στρατεύματα· ἡ ἀπόβασις ἔγινεν εἰς διὰ
φορὰ μέρη, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθησαν ἀλλαχόθεν
να εἰσχωρήσῃν, εἰμὴ ἀπὸ ἐν κανονοστάσιον πρὸς
τὸ μέρος τῆς Χίω καὶ Μιτυλήνης, ὅθεν, διὰ
τὸ ἀποόρημον τοῦ τόπου, δὲν ἠλπιζέτο ἀπὸ-
βάσις· οἱ ἐχθροὶ ὄντες Γκέρκιδες καὶ Ἀλβανεῖ,
ἔωσεν μετὰ μεγάλην λύσσαν καὶ μανίαν, καὶ
μετὰ γενναϊοτάτῃ ἀντίστασιν τῶν ἐκείσε εὐ-
ρεθέντων Ἑλλήνων ἐπροχώρησαν, σφαγέντες
πολλοὶ καὶ σφάζαντες τοὺς φονδρείως ἐνείσε πο-
λεμήσαντις· ἔπειτα διηρέθησαν εἰς δύο,
καὶ οἱ μὲν ἐπροχώρησαν πρὸς τὰ ἄλλα κανονο-
στάσια, οἱ δὲ πρὸς τὴν χώραν· οἱ πρῶτοι εὐ-
ρὸν γενναίαν ἀντίστασιν, μάλιστα εἰς ἐν κα-
νονοστάσιον τρίς ὤρμησαν οἱ ἐχθροὶ ἐναντίον τῶν
Ἑλλήνων, καὶ τρεῖς ἀπεκρούσθησαν, εἰς τὴν
τετάρτην διπλασιάσαντες τὰς δυνάμεις τῶν,
καὶ γενόμενοι ἕως δύο χιλιάδες, ὤρμησαν με-
τελπίσιαν, καὶ ἐμῆλθαν εἰς τὴν κανονοστάσιον, ὅπου
κατεκόπτοντο μετὰ σπαθία, τότε ἕνας γενναῖος Ψαρ-
ρῶν ἐββαλε φωτιὰν εἰς τὴν ἀποθήκην τῶν πολεμε-
θῶν καὶ ἀναπυρρῶσεν ὅλον ἐκεῖνο τὸ μέρος,
ὡς συνετάφησαν ὀγδοήκοντα ἥρωες μετὰ δύο χιλ-
τερῶν ἐχθρῶν· ἡ δευτέρα κολῶνα ἐφθασεν
εἰς τὴν χώραν, ὅπου ἐγένετο πόλεμος φρικτὸς
καὶ ἀπαρρηγμάτιστος· εἰεὶ εὐρέθησαν
πολλοὶ Ψαρρῖανοι καὶ μὴ ἐντόπιοι Ἕλληνες, οἱ ὅ-
ποιοι ὤρμησαν ὡς λέοντες μαινόμενοι, καὶ κα-
τέσφαζαν πλῆθος ἐχθρῶν. Εἰς ταύτην τὴν ἀκ-
μὴν ἔφάνη, ὅτι τὸ ἔθνος μας σώζει ἐκεῖνον τὸν
ἥρωισμὸν, ὅστις ὑπερύψωνε τοὺς Σπαρτιάτας
ὑπὲρ πάντων τῶν ἄλλων ἐθνῶν· πολλὰ γυ-
ναικικὰ ἀφ' οὗ ἐφόνευσαν πολλοὺς ἐχθροὺς ἐφονεύ-
θησαν συνάλλῃως διὰ τὰ μὴν ὑποπέσωσιν
εἰς τὰς χεῖρας τῶν βελόων· πολλοὶ γονεῖς
ἔσφαζαν τὰ τέκνα, καὶ τὰς γυναῖκας τῶν καὶ
ὤρμησαν νὰ ἐκδικηθῇ τὸ αἷμα τῶν ἀπὸ τοὺς
ἐχθροὺς· ἕνας καπιτάνος Σιλαβούνας Ράδος ὀ-
νομαζόμενος, τὸν ὅποιον εἶχε δ' Ἀρεῖος πάγος
εἰς Εὐρώπῳ ὑπασπιστὴν τοῦ Κ. Βάσι, ἀφ'
οὗ αὐτὸς τὴν γενναῖος ὤρην ἰκανὴν, καὶ ἐσκό-

τωσε πολλοὺς πυροβολῶν, εὐγῆκε μετὰ τὸ σπα-
θί εἰς τὸ χεῖρ, κατέσφαζεν πλῆθος ἐχθρῶν, καὶ
ἐπέσπευεν αἱματόληστος διασώτας καὶ πολλὰ
γυναϊκόπαιδα εἰς τὸ μικρὸν φρούριον τὸ ἐκεῖ εὐ-
ρισκόμενον· οἱ ἐχθροὶ ἐκυρίευσαν τὸ ἡμισυ μέ-
ρος τῆς χώρας, καὶ τὸ δυνατώτερον ἔμεινεν εἰς
τὰς χεῖρας τῶν Ἑλλήνων.

Τῇ εἰκοστῇ δευτέρᾳ ἕνας σφοδρὸς ἄνεμος
ἀπεμάκρυνεν ὀλίγον τὰ καράβια, καὶ οἱ ἐχ-
θροὶ φοβηθέντες, μήπως τοὺς ἀφήσῃν, εὐ-
γῆκαν μερικοὶ ἀπὸ τὴν χώραν, καὶ εὐθὺς οἱ
Ἕλληνες ὀρμήσαντες εἰς τοὺς ἐναπολειφθέντας,
κατέσφαζαν ἕως ἑξακοσίους, καὶ ἐλευθέρωσαν
ὅσα γυναϊκόπαιδα εἶχον αἰχμαλωτίσει οἱ ἐχ-
θροὶ, καὶ ὅλην τὴν ἀρπαγείσαν περιουσίαν τῶν
οἰκίων. Εἰς ὅλας αὐτὰς τὰς συμπλοκάς λέ-
γον νὰ ἐφονεύθησαν ὑπὲρ τὰς πέντε χιλιάδας
ἐχθρῶν, ἀπὸ τοὺς ἐδικούς μας ἀκόμη δὲν εἶναι
γνωστὸν πόσοι. σήμερον δὲ μᾶς βεβαιοῦσιν, ὅ-
τι τὰ πρὸ ἡμερῶν σταλέντα διὰ τὴν Κάστον κα-
ράβια, ἀφ' οὗ ἐλευθέρωσαν ἐκείνην τὴν νῆσον,
εἰς τὴν ὅποιαν ἐγένετο ἐπίσης γενναῖα καὶ ἡ-
ρωϊκὴ ἀντίστασις παρὰ τῶν Κασίων, ἐπέ-
στρεψαν εἰς Ψαρρὰ, καὶ ἄρχισαν τὸν πόλεμον·
χθὲς ἐφθασαν καὶ τὰ ἄλλα τὰ καράβια ἀκτῇ,
καὶ συμποσοῦνται τῷ ἔως ὀγδοήκοντα κομάτια,
καὶ ἐλπίζομεν ἕως αὖριον νὰ μᾶς ἔλθῃ ἡ
εἰδησις, ὅτι ἐτελείωσαν καὶ αἱ δώδεκα χιλί-
αδες ἢ δεκαπέντε, ὡς λέγουσιν, τῶν ἐχθρῶν,
ἐπειδὴ ἀδιακρίτως φόνευσαν οἱ ἐδικοί μας, καὶ
ἔτρεξαν ἀπὸ ὅλας τὰς περίξ νῆσους εἰς βοήθει-
αν. Ταύτῃ τῇ ὥρᾳ μαυθαίνομεν, ὅτι ἐνίκηθη
ὁ ἐχθρικός στόλος, καὶ μετὰ τὴν συντριβὴν
τρίων πλοίων ἀπεδιδόχθη, καὶ ὅσοι ἔμειναν ἐ-
πάνω τοῦρκοι, δὲν γλυττώει κανεὶς βέβαια·
καρὰς Ἑλληνικὸν δὲν ἐχάθη κἀνένα, ἐν ᾧ
ἐχάθησαν τρία τέσσαρα μεγάλα ἐχθρικά, καὶ
πολλὰ μικρὰ τὸρα διακηρύττεται λιτανεῖα (α).

Οἱ νησιῶται ἔδειξαν μεγάλην προθυμίαν εἰς
βοήθειαν τῶν συναδελφῶν, καὶ κατέβαλον
μεγάλας ποσότητας εἰς ἐξαγωγήν τῆς
θαλάσσιης δυνάμεως, καὶ ἡ Διοίκησις ἐνῆ-

(α) Ἐγένετο ἀξιοπρεπὲς καὶ ἐνταῦθα τοιαύτη.

δ ΣΥΝΤ.

ἤχεσε μὲ μεγάλην δραστηριότητα· ἐπρόβα-
λαν οἱ ὑδροσπελγιστῶται νὰ τοὺς σταλῶσι στρατεύ-
ματα, ἐπειδὴ ἐβγάζοντες ὅλα τῶν τὰ καρά-
δια, εὐκαιρῶν τὰς νήσους τῶν· τὸ Ἐκτελε-
στικὸν ἐπρόβαλε τρεῖς τῶν Ὀδυσσεῶν νὰ ἐκ-
στρατεύσῃ, καὶ ὅχι μόνον δὲν ὑπήκουσεν, ἀλ-
λ' εὐγῆκεν εἰς τοὺς καφρενέδες, καὶ ἐκοινο-
λογοῦσε τόσα ὥστε ἠμποροῦσε νὰ διεγείρῃ εἰς
ἀποστασίαν τὸν λαόν· τὸ ἐναντίον ἔκαμεν
ὁ Νικήτας, ὅστις ἔγραψεν ἀναφορὰν πρὸς τὸ
Ἐκτελεστικόν, καὶ ὑπῆγεν αὐτόκλητος εἰς
Σπέτζαις μὲ τετρακοσίους στρατιώτας εἰς βο-
ήθειαν· αὐτὰ σὰς τὰ γράφω διὰ νὰ δημοσι-
εῦθουν· Ἐν ἀνέκδοτον ἀκόμη διὰ τὰ ψαρῶν·
ἕνας καπετὰν Καλημέρης ψαρριανὸς μὲ μερι-
κοὺς ἄλλους ἕως δέκα δώδεκα κατέφυγον μετὰ
τὸν πόλεμον εἰς μίαν σπηλιὰν εἰς τὸ ἀκροθα-
λάσσιον· ἐκεῖ ἔφθασεν ἕν ἐχθρικὸν πλοῖον, ἔ-
χον σαράντα τοῦρκους μέσα· τὴν ἰδίαν στιγμήν
ἐξεσπύξουσιν ὡς δράκοντες οἱ γεναῖοι, κυρι-
εῦσαι τὸ πλοῖον καὶ φονεύουσιν ὅλους τοὺς ἐχ-
θροὺς -- ἕως ἐδῶ, καὶ πηγαίνω εἰς τὴν λιτανεί-
αν.

Ἐπιστρέφω ἀπὸ τὴν λιτανείαν ἐπανα-
λαμβάνω, ὅτι ἡ Διοίκησις ἔλαβε πρόνοιαν
μεγάλην διὰ τὰς εἰς Ἱθάκην καὶ Σπέτζας κα-
ταφυγούσας οἰκογενείας τῶν Ψαρριανῶν, καὶ αἱ
μὲν γυναῖκες καὶ τὰ παῖδιά ἔμειναν, οἱ δὲ ἄν-
δρες ἐπέστρεψαν εἰς Ψαρῶν μὲ περισσότερον ἐν-
θουσιασμὸν ἀπὸ τὸ πρῶτον, μάλιστα χθὲς ἔξα-
φον εἰς τὸ Βουλευτικόν, ὅτι ἡ Σεβαστὴ Διοίκη-
σις ἂς λάβῃ φροντίδα περὶ τῶν γυναικῶν καὶ
τῶν τέκνων μας, καὶ ἡμεῖς πηγαίνομεν νὰ ἀπο-
βάνωμεν μεταξὺ τούτων εἶναι καὶ ὁ Γενναῖος Κα-
λῆρης, ὅστις πηγαίνει μὲ ἀποφασιν· ἢ νὰ καύ-
σῃ τὸν Πασιὰ ἢ νὰ καῇ· Φίλε! περισσότερον
δὲν ἠμπορῶ νὰ ἐκταθῶ, ἐν συντομίᾳ ὅμως σοὶ
γράφω, ὅτι εἶναι παιδαριώδη τὰ περὶ Σπαρτι-
ατῶν θρυλούμενα συζητινόμενα μὲ τὴν ἀπαρα-
δειγμάτιστον καρτεροψυχίαν τῶν Ψαρριανῶν ἄν-
δρῶν καὶ γυναικῶν καὶ παιδιῶν, τὰ ὅποια αὐ-
τίπται μάστιγες μᾶς, ἔθεβαίωσαν, ἐν οἷς καὶ
ὁ Νικολαΐδης, ὅστις ἦτον πέρυσιν εἰς τὸ Ἐκτελε-
στικόν, ὁ ἀνεψιὸς τοῦ Λεβιδῆ. Σπεύδω νὰ

σὰς προφθάσω διὰ νὰ μὴ μᾶθητε ἀλλαχέθεν τὰ
συμβεβηκότα, καὶ τὰ νομίζετε δευνὰ καὶ λυ-
πηθῆτε.

Ἐκ Ναυπλίου τῇ 26 Ἰουνίου. 1824.

Τὸ ἀθάνατον τῶν ἀρετιόλων Ψαρριῶν νέον
κατόρθωμα, ὑπενθυμίζον γενικῶς πρὸς πάντας
τοὺς φίλους ὁμογενεῖς μας τοὺς διαφορῆς τῶν
ἀξιωματημονεῦτης τοῦ αὐτοῦ σχεδὸν εἶδους θριάμ-
βους, μέλλει βεβαίως νὰ ἐξάγῃ πλείοτερον τὴν
ἀμίμητον εὐτολμίαν ὧν, πεπειθότες ὅτι οὗτοι
μόνον, ὡς ἙΛΛΗΝΕΣ! δύνανται νὰ διαπρέ-
ψωσιν οὕτω πῶς, διότι οὗτοι μόνοι καὶ ἡντύχη-
σαν ἵνα ἔχωσι διὰ προγόνους αὐτῶν, ΗΡΩΑΣ!

Μεγαλοκαρδιοὶ ἄνδρες Ψαρραῖοι! σεῖς, τῶν
ὁποίων τὸ ἐνδοξον ὄνομα διέδωκε μέχρι τῆς σή-
μερον (ἐξαιρέτως πῶς) τὸν τρόμον ἐνταυτῷ καὶ
τὴν φρίκην καθ' ὅλην τὴν ἑκτασίαν τῆς ὑπὸ τοῦ
Τυράννου κατακρατημένης εἰσέτι γῆς, καθ' ὅλης
τοὺς πολυαριθμῆς στόλους αὐτοῦ· σεῖς ἐπρεπε διὰ
τοῦ ἀπτοῦ φρονήματός σας, νὰ φέρετε σήμερον
εἰς ἐκπληξιν καὶ τὰ πλῆθη τῶν πολεμικότερων τε
στρατιῶν· ὡς θαλασσίους ἀκαταμαχητῆς μόνον
σὰς ἐδόξαζον μέχρι τοῦδε ἡ ἙΛΛΑΣ τε καὶ ἡ
ΕΥΡΩΠΗ! ὡς ἀνίκητης καὶ κατὰ ξηρὰν ἥρω-
ας ἂς σὰς θαυμάσωσι σήμερον, ἡ ΠΑΤΡΙΣ
καὶ ὁ ΚΟΣΜΟΣ!

Ἀκαταγώνιστοι Ψαρραῖοι! ἡ λαμπρότης τῶν
πολυειδῶν ἄθλων σας, χωρεῖς νὰ ἐπιφέρῃ τὴν
παρὰ μικρὰν ἔκλειψιν εἰς ἐκεῖνα τῶν κατὰ και-
ροὺς λοιπῶν σας ὁμογενῶν· εἰς ἐκεῖνα τῶν καὶ
σήμερον συνδοξασθέντων μὲ ΣΑΣ εὐσταθεστά-
των ἀνδρῶν Κασίων· εἰς ἐκεῖνα τῶν καὶ νῦν συν-
τελεσάντων ὑπὲρ τῆς δόξης ΣΑΣ δακτυλοδει-
κτινῶν Ὑδραίων καὶ Πετρωτῶν· χωρεῖς, λέγο-
μεν, ν' ἀμαυρώσωσι παντελῶς τὴν δόξαν καὶ
τῶν λοιπῶν ὑπὲρ τῆς γλυκυτάτης Ἑλλάδος
ἐγερθέντων μέχρι τῆς ὥρας διαφορῶν τροπαί-
ων ὑπὸ τῶν ἀγαπητῶν τέκνων αὐτῆς, εὐ-
φραίνησι μάλιστα τὴν πολυσέβαστον ταύτην
Μητέρα μας, διανοημένην ὅτι μόνον καὶ μό-
νον ἀπὸ τὴν συνέχειαν τῶν ὁμοίων καὶ παρομοί-
ων θριάμβων (τοὺς ὁποῖους προάγει ἡ κοινὴ ὁ-
μόνοια εἰς τὸ εἶναι) θέλει δυνηθῆναι ἀπελευθερω-
θῇ μεθ' ἡμῶν καὶ αὕτη ἐκ τῆς δυσφύμην δουλείας

τοῦ Ἀμαλῆκ:

ΔΟΞΑ λοιπὸν ἀτελείωτος εἰς τοὺς γενναίους καὶ καρτεροψύχους Ἑλληνας!

ΑΝΑΘΕΜΑ αἰνίον! εἰς τοὺς κακὸφρονες καὶ χαιδεκῆς λεγομένους ὁμογενεῖς μας.

Τῆς ἑτησίᾳ τῶν Ἰσπανικῶν ἐξ προπληρωτίαν
καὶ τὰ τριμήνιαν. Ἐκδίδεται δις τῆς ἐβδομάδος.

Τὰ πλεῖν ἐφέλη τοῖς πλεῖσι.

Φραγκλῶν.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῇ 5 Ἰουλίου 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἀπόσπασμα ἐπιστελλῆς ἐκ Ναυπλίου.

(22 Ἰουνίου)

„ Σήμερον ἔρθεσαν ἐνταῦθα ἀπὸ Ἀλεξάν-
„ δρειαν διὰ ἡμέρας 23 ὁ Κύριος Πετρὺ Ζάπ-
„ λος, ὅστις μᾶς διηγείται ὅτι ὁ ἐκεῖσε Ἀλ-
„ γλικὸς Πόλεμος ἔδωκε διαταγὴν πρὸς ὅλους
„ τοὺς εἰς τὸν λιμένα ὑπὸ Ἀλγυκοῦνικας
„ σημαίας ἔχοντες πλοῖα τὸ νὰ μὴ δεχθῇ κα-
„ νεῖς ναῦλον παρὰ τοῦ Μείμετ-Ἀλῆ-Πασᾶ, καὶ
„ εἰσηκουσθῇ ἐναυλώθησαν λοιπὸν μόνον τὰ
„ ἐκείσε εὐθεδέντα πενήκοντα περίπου Ἀν-
„ δρειακά πρὸς 500—1000 τάλληρα τὸν κα-
„ θέκαστον μῆνα ἐπὶ συμφωνίᾳ τοῦ νὰ με-
„ ταφέρωσιν ὀκτὼ σχεδὸν χιλιάδας στρατιω-
„ τῶν (οἵτινες μὲν τούτο δὲν εἶχον εἰσεί-
„ τι καταβῇ εἰς Ἀλεξάνδρειαν), τετρακο-
„ σμίων ἱππῶν καὶ διάφορα πολέμια καὶ στό-
„ ματος ἐφόδια. Τὸ ἀξιολογότερον ὅμως εἶ-
„ ναι ὅτι ὁ Μείμετ Ἀλῆς ἔκαμε δυν ἐπί-
„ σης δυσκόλως προτάσεις πρὸς τὸν Σουλτᾶ-
„ νον τὴν ἢ μὲν, τὸ νὰ μὴν ἀξιώσῃ ταύτην
„ τὴν φορὰν ὡς στόλαρχον τὸν χωλὸν (Το-
„ πᾶλ-Πασᾶν), ὡς ἐχθρόν του ὄντα προ-
„ σωπικόν, καὶ μὴ δυνάμενος διὰ τοῦτο νὰ
„ τὸν ἐμπιστευθῇ ἢ δὲ, τὸ νὰ προσδιορί-
„ σῃ τὸν υἱὸν τὴν ὡς Ἀρχηγὸν πληρεξούσιον τῆς
„ κατὰ Θάλασσαν καὶ ξηρὰν ἐκστρατείας.
„ Ἐπεὶ μένε λοιπὸν τὴν ἀπόκρισιν ἀπόφασιν
„ ἔχων σταθερὰν διὰ νὰ μὴ κινήθῃ παντάπα-
„ σιν ἂν ἤθελεν ἀκούσῃ τὸ ἔχι, τὸ ὁποῖον
„ ἴσως δὲν εἶναι ἀπὸ τὰ ἀπίθανα.
„ Διὰ ὅκτω πλοῖα ἀπὸ Πέλλας καὶ 12

„ ἐξ ὕδρας ἐκπλευσαν ἤδη διὰ Κάσπον, ἧτις
„ δὲν ἔπαυε τὴν ὁποῖαν τὸ κατ' ἀρχὰς δι-
„ φήμισαν ζημίαν. ἕτερα εἴκοσι πλοῖα ὑ-
„ δραικά ὑπήγγα κατ' αὐτὴς εἰς Ὑπὸ διὰ νὰ
„ ἐνοθῶσι μέκοντα καὶ τὴν νῆσιν ταύτην, πρὸς
„ καταδρομὴν τοῦ βαρβαρικοῦ στόλου, σχέ-
„ διοι ἔχοντες τὸ νὰ συνέλθωσιν ὅλα εἰς ἓν
„ ὅταν ἤθελεν ἐξέλθῃ καὶ ὁ τῆς Ἀιγύπτου „

Ἐπεσαν ἐσχάτως εἰς χεῖράς μας δύο ἐπι-
στολαί, αἱ ὁποῖαι ἀγαλὰ ἀναφέρονται εἰς
μῶν περίστασιν, ἧτις πρέπει εἰς τὸ ἐξῆς νὰ
λησμονηθῇ δι' ὅλη, εἶναι ὅμως ἀξίαι τῆς
περιεργείας τοῦ δημοσίου, διὰ νὰ γνωρίσῃ τὸν
χαρακτῆρα καὶ τὰ φρονήματα τινῶν ἀφ' ὧν
διεκριθῆσαν εἰς τὴν προλαβούσαν πάλιν μετα-
ξὺ τοῦ Νόμου καὶ τῆς Ἀνομίας.

Εὐγενέστατε Ἀδελφε Κύριε Ἰωάννη Νοτάρᾳ,

Εὐρισκόμενος ἀπὸ προχθὲς ἐδῶ εἰς Βυτίαν
τὴν νύκταν ἀπώφε ἐπληροφόρηθην τὸν ἐρχομέν-
Σας εἰς Λεβίδι, καὶ ὅτι σκοπεῖτε νὰ ἐλθῇ-
τε μὲ τοὺς στρατιώτας Σας ἐδῶ εἰς Βυτίαν,
τὸ ὁποῖον δὲν τὸ ἐπίστευσα, ἄσαν ὁ καὶ οὔτε
δαλεῖα ἔχετε ἐδῶ, οὔτε ὁδὸς σας εἶναι ἢ ἀπε-
ράσετε, μάλιστα ἡμεῖς προλαβόντως ἀν-
ταμώθημεν μετὰ τοῦ Κυρίου Ζαΐμη, καὶ ὡμι-
λήσαμεν τὰ περὶ συμβιβασμοῦ, καὶ ἀκολού-
θως ἐπώγγεν ὁ ἀδελφός μου κύρ' Ἀναγναστῆς εἰς
Τρέκωφον διὰ νὰ ξαναομιλήσῃ. Ἡ εὐχὰ σας
νὰ κἀμνέτε μὲ τέτοιαις τρόποις, τὰ κληματα
σας δὲν μὲ φαίνεται ποτὶ νὰ γένη συμβιβασ-

μὸς τῶν πραγμάτων· μ' ὅλα ταῦτα Σᾶς λέγω ἀδελφικῶς, καὶ ἐν εὐκρινείᾳ, ὅτι, ἂν ἔχης ἓνα τέτοιον σκοπὸν νὰ τὸν μεταβάλης, καὶ νὰ μὴν ἀκολουθήσῃς τὸν ἐδῶ ἐρχομόν σου, ὅχι ὁμῶς· καὶ εἶται προσταγμένος ἀπὸ τὴν Βουλὴν Σας· διὰ νὰ ἔλθῃς εἶσαι νοικοκύρης· ἱ-
ξευσε· ὁμῶς, ὅτι δὲ νὰ κτυπηθῶμεν, καὶ δὲ νὰ κτυπηθῶμεν πολλὰ ἀχρεῖα, καὶ διὰ τὸ ἀθῶν αἷμα τῶν ἀδελφῶν μας χριστιανῶν, ὁ-
ποῦ δὲ νὰ χυθῇ, ἅς δώσῃ ἀπολογία ὁ αἷτιος. περιμένω ἀδελφικὴν μοι ἀποκρισίν σου, καὶ μένω.
1824 Μαΐου 20 Βυτίνα. ὁ ἀδελφός σου

Κανέλος Δεληγιάννης.

Ἀπέκρίσις τοῦ Στρατηγοῦ Ἰ. Νοταρᾶ.

Εὐγενέστατε Κύρ Κανέλο,

Ἀπαντῶν εἰς τὴν εὐγενικὴν σας γραφὴν, ὅπου σήμερον, ἐν ᾧ ἐσηκώθη ἔλαβον διὰ τοῦ πεζοῦ σας, σὲ λέγω, ὅτι διατεταγμένος ἀπὸ τὴν Ὑπερτάτην, καὶ Σεβαστὴν Διοίκησιν τοῦ ἔθνους ἔφθασα χθὲς ἐδῶ, ἑτοιμὸς νὰ ἀκολουθήσω, ὅπου ἐπομένῳ διαταχθῶ ἀπὸ Αὐτὴν, τῆς ὁποίας μόνης ὁφείλω νὰ εκπληρῶ τὰς διαταγὰς. ὅθεν περὶ τὴν ἡμετέραν γραφικὴν Σας παραγγελίαν· διότι δὲν με ποτεὶ διόλου· βιάζομαι δὲ νὰ σὲ εἰπω, ὅτι τοῦλοιποῦ ἐπιθυμῶ νὰ λαμβάνω γραμματὰς σας εἰδποιητικὰ μόνης τῆς ὑγίας σας, καὶ μένω.
1824 τῇ 20 Μαΐου ὁ ἀδελφός σου
ἀπὸ Λεβιδι. Ἰωάννης Νοταρᾶς.

Ἀδύνατον εἶναι μ' ὅλον τοῦτο νὰ κρατήσω-
μεν τὸν δίκαιον ἐνθουσιασμόν μας ἀναγινώσκοντες τὰς εὐσταθεῖς καὶ εὐστόχους ἐκφράσεις τοῦ ἀ-
ληθοῦς Πατριώτου Κυρίου Ἰωάννου Νοταρᾶ, ἀ-
ξίας τῶ ὄντι ἐνὸς ἀγαθοῦ πολίτου ὅστις ἀπέρ-
χεται νὰ εκπληρῶσιν τὰς ὑψηλὰς τῆς Σεβασ-
στῆς Διοικήσεώς τε διαταγὰς· ἡ ἐπίσημος οἰ-
κογένεια τῶν Νοταραίων ἔδειξε κατὰ ταύτην τὴν
περίστασιν ὅτι ἐξαιρετικῶς πῶς ἐφλογίζετο ἀπὸ
τὸ ὑπὲρ τοῦ θριάμβου τῆς δικαιοσύνης εὐγενὲς
αἶσθημα· καὶ πάντες ἤδη ὡσαύτως γινώσκουσιν
ὅτι ὁ ἀξιοσέβαστος Κύριος Πανούτζος Νοταρᾶς

ἀνεύξας ἐπερ' σφερειν εἰς τὰς ἐπείγουσας ἀνάγκας τῆς Διοικήσεως ὅλης τοὺς Δημοσφαιροὺς τὰ
σχετῶν.

Ὅταν χθὲς ἐκοινοποιήσαμεν μὲ τὴν ἑκτα-
τόν μας ἐφημερίδα ὅλα ὅσα διέτρεξαν διὰ
τὴν λαμπρὰν νίκην τῶν συναδελφῶν μας Ψαρ-
ραίων, ἀναφέρωμεν ἐνταυτῷ ὡς εἰς σχολίον
τὸ ὅτι κ' ἐνταῦθα ἐγένεεν ἡ πρέπῃσα λιτανεία.
Ἦδη ἔχομεν τὴν εὐχαρίστησιν νὰ προσθέσωμεν
ὅτι κατὰ ἀλήθειαν ἡ χθεσινὴ ἡμέρα ἐστάθη
ἡμέρα ἀπεργεγασμένη ἀγαλλιάσεως ἐξαιρετικῶς
διὰ τοὺς κατοίκους τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος. Ὅ-
λων ἡ προσοχὴ ἦτο χθὲς προσηλωμένη εἰς τὸ
μνημόσυνον τῆς ἀξιωματικοῦς μάχης τῆς
4 Ἰουλίου 1822 κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ γενναῖοι
ψυχοὶ φιλέλληνες πολεμήσαντες εἰς ΠΕΡΑ-
μὲ ἀνδρείαν ἡρωϊκὴν, ἔπεσαν θύματα γινό-
μενοι ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἐπ' αὐτῇ τῇ Ἑλ-
λάδι. καὶ ἐνίκησαν νικηθέντες·
τὸ μνημόσυνον τοῦτο, ἐκλύον τὸν θάνατον
καὶ τὴν συμπαθείαν τῶν καλῶν Πατριωτῶν.
ἐβίαζεν ἐνταυτῷ τούτης νὰ στοχάζωνται τὸ πό-
σον εἶναι πάντοτε θάνατοιο τῆς ἐλευθερίας
ὁ ἔρως, καὶ πόσον ἐδόξασεν οὗτος εἰς τὴν ἡμέ-
ραν τὴν χθὲς ἐκείνης ἐλευθεροφρονος ὅταν
ἀντεπαρετάχθησαν ἐναντίον τῶν πολυαριθμῶν
πλὴν δουλοπρεπῶν ὅπως διόλου βαρδάρων.

Ἐν ᾧ λοιπὸν τὰ πνεύματα ἦσαν οὕτως
προδιατεθειμένα ὑπὲρ τοῦ ἡρώους, καθεὶς
εὐκλὺς δύναται νὰ συμπεράνῃ ὅποια ζῆλον ἐν
τύποις ἐγένεεν εἰς αὐτὰ ὅταν, κατὰ τὴν ἡμέ-
ραν (χθὲς) ἡμέραν, ἔφθασεν ἐνταῦθα καὶ ἡ
χαρμόσυτος εἰδήσις τοῦ θριάμβου τῶν τῶν ὁμο-
γενῶν μας Ψαρραίων. Οἱ ἐνθουσιάζοντες εἰς
τρόπον. ὥστε καὶ ἐνόμισαν ἑαυτοὺς διὰ πάν-
τοτε ἐλευθέρους ἀπὸ τοῦ Ἰωάννου τὴν προησίου
καεὶς δὲν ἐφαντάζετο ὅτι ὑπάρχει πλέον
βάρβαροι Τούρκοι εἰς τὸ τερπνὸν τῆς Ἑλλάδος
ἔδαφος· πάντες ἐξέλαβον ὅτι ἀπέβησαν ἤδη καὶ
ἀνεξαρτήτοι. καὶ πάντες μὲ μιᾶν καὶ τὴν αὐ-
τὴν καὶ φωνὴν καὶ καρδίαν ἔτρεξαν σωρηδὸν (καὶ
χωρὶς νὰ περιμένωσι ῥητὴν διὰ τοῦτο διαταγὴν)
εἰς τοῦ Παντοκράτορος τοὺς ναοὺς διὰ

τὰ δεξιολογήσωσι τὸν αὐτὸν Οὐράνιον Πα-
τέρα, τὸν ὁποῖον ἐν γένει οἱ Ἕλληνες θεω-
ροῦν ὡς ΜΟΝΟΝ καθαυτὸ προστάτην τῶν ἀφ'
οὗ εἶδον ἤδη ὅτι οἱ Δυνατοὶ τῆς γῆς ἔδειξαν πληρῆ
ἀδιαφορίαν ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος τούτου τῆς φιλαν-
θρωπίας καὶ τοῦ χριστιανισμοῦ, μᾶλλον ὅτι καὶ
ἡ ἐνωσις ἐκείνων ἔλασεν ὡς βάσιν τὴν φιλανθρω-
πίαν καὶ τὸν χριστιανισμόν.

Ἡ Λιτανεῖα ἔγεινεν ἐπομένως μεγαλοπρε-
πεστάτη, καὶ καθόλην τὴν ἀπαιτημένην πα-
ράταξιν· οἱ κάτοικοι ὅλοι ἦσαν εἰς κινήσιν, καὶ
εἰς ἔκστασιν, καὶ εἰς εὐθυμίαν· ὁ ΣΓΑΤΡΟΣ
ἦτον ὑψωμένος ὡς ἐν Θριάμβῳ· καὶ τὰ φρού-
ρια ὅλα ἐπεμψαν διαδοχικῶς τῆς ἐπισήμῃ νί-
κης τὸ μήνυμα πρὸς τοὺς ἐν Πάτρᾳ γεινιά-
δοντας τούρκους διὰ τοῦ βομδμήματος 41 κανονίων.

Ἐγνωρίσατε τέλος πάντων, ὦ φίλοι Ἑλ-
ληνες, ποῖον εἶν' ἐκείνο τὸ ἀγαθοποιὸν αἷτιον
τὸ ὁποῖον τοσοῦτον ἐδόξασε καὶ ταύτην τὴν φο-
ρὰν τὸ ὄνομά σας καὶ τὴν γῆν τῆς γεννήσεώς σας·
ἴδετε καὶ νῦν ἰδίους ὀφθαλμοῖς ὅτι μόνῃ ἡ
ἐμὴ νίκη ἔχει τὴν δύναμιν τοῦ νὰ καταβάλ-
λῃ τὰς μεγαλλήτερας δυσκολίας καὶ νὰ στε-
φανώῃ μετ' ἡνίκην τὰς κεφαλὰς σας. Ἡ ἐ-
σωτερικὴ οὐμνία τῶν Κατιῶν καὶ τῶν Ψαρ-
ραίων ἐστάθῃ σήμερον τὸ πρωταίτιον τῆς κα-
τατροπῆς τῶν κατ' αὐτῶν ἐλθόντων βαρβάρων·
καὶ ἡ ἀδελφικὴ προσέτι ἀγάπη τὴν ὁποίαν οἱ ἰ-
διοὶ εἶχον μετὰ τοὺς λοιποὺς τῶν ἔξωθεν ὁμογενεῖς,
ἐστάθῃ πάλιν τὸ συναίτιον τῆς ἐντελοῦς ἀσφα-
λείας τῶν νήσων τῶν. Μακρὰν πλέον ἀπὸ ἡμᾶς
καὶ αἱ ἐπιτίπτοι καὶ αἱ γενικαὶ διαιρέσεις, αἱ
τινες μᾶς ὑστέρησαν καὶ τοσοῦτων μερῶν τῆς
ἐπωκρατείας μας, καὶ τοῦ καρποῦ ἐνταυτῷ
τοσοῦτων προλαβόντων ἀξιολόγων πολέμων.
Ὅταν δυνάμεθα νὰ διακρίνωμεν μετὰ τοιαύτην εὐ-
κολίαν τὸ καλὸν ἀπὸ τοῦ κακοῦ, διατὶ δισταγ-
μὸς καὶ χυνοτομῆς;

Μεσολ.) Ἀπὸ γραφῆν τοῦ Στρατηγοῦ Ῥάγ-
κη ἐξ Ἀράφων, φθάσαντες τὴν παρελθούσαν
νύκτα πληροδοοῦμεθα, ὅτι ὁ Σιλιχτάς-πύδας
ἔρρυεν ἀπὸ Λάρισσαν μετ' ὅλης τοῦ ὄσους εἶχεν
Ἀλβανούς, καὶ διαβάς ἀπὸ Τούρναβον ἐλεηλά-

τησέ καὶ ἔκαυσεν ἕνα μέρος τῆς δυστυχούς ἐ-
κείνης πόλεως, καὶ ἔπειτα διευθύνθη διὰ τὴν
τόπον τε. Ἀγνοοῦμεν τὰς αἰτίας τοῦ τοιοῦτου
φεροσίματος τοῦ Σιλιχτάς ὡς πρὸς τοὺς Τερνα-
βίτας. Ὁ Ἅγας εὗτοι (ἡ ἐξέμμενος) δὲν εἶναι
ἐκδοτος εἰς τοιαύτας ληστεικὰς πράξεις, διὰ
καὶ συμπεραίνομεν, ὅτι παρακινήθη εἰς τοῦτο
ἀπὸ ἀπλήν μόνον ἰδέαν τοῦ ὅτι τὸν ἔπαισαν
κατὰ τι οἱ Τερναβίται.

Ἀπὸ ἐπιστολὰς ἀνδρῶν ἀξιολύστον πληρο-
φοροῦμεθα ὅτι οἱ ἀπὸ Κομπότι εἰς Ἀζταν ἐλθόν-
τες προλαβόντως τούρκοι, ἀνεχώρησαν ἤδη
πρὸς τὸ μέρος τῆς Ἀλβανίας καὶ ἕκαστος εἰς
τὰ ἴδια· ὅτι προσέτι ὁ Ὀμέρ-πατὰς εἰσάγει
τροφὰς εἰς Ἰωάννινα ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ κλεισθῇ
ἐνταῦθα φοβούμενος ἐπιβουλὴν ὡς ἐκ μέρους τοῦ
Σηλτάνη τε.

Ἀπὸ ἑτερον γράμμα τοῦ Πεκὺρ Τζογαδέγι
(Διοικητοῦ τῆς Πρεβέζης), τὸ ὁποῖον ἐπεσεν
ἐκ χειρὸς ἑνὸς ὁμογενούς μας, μυνθάνομεν
ὅτι οἱ Ἀλβανοὶ διατηροῦν ἐν γένει ἄσπυρον μί-
σος κατὰ τῶν Ἀσσιανῶν τούρκων, καὶ ἐν τοῦτο
ἐπεκτείνεται καὶ μέχρι τοῦ ἐν Πατρατζήκῳ ἐ-
χθρικοῦ σώματος τὸ ὁποῖον καταξέσχιζέται ἀπὸ
ἐσωτερικὰς ταραχάς· ἔκτινον ἄλλων μάλιστα
ἐμάθομεν ὅτι οἱ εὐρισκόμενοι εἰς Πατρατζήκιον
σύμμαχοι Ἀλβανοὶ ἀνεχώρησαν ἤδη πρὸς τοὺς
τόπους Ἰων. Ταῦτα ὅμως καὶ τὰ τοιαῦτα δὲν
πρέπει νὰ μᾶς φέρωσιν εἰς ἀγίαδον, ἀλλὰ
προφυλατόμενοι πάντοτε νὰ ἔχωμεν εἰς ἐνθύμη-
σιν τὸ τῆς κοινῆς παρομιᾶς „φοβᾶσαι δὲν φο-
βᾶσαι, δὲν φοβᾶσαι φοβᾶσαι“.

Χθὲς ἀνεχώρησε διὰ Σάλωνα ὁ γυναιὸς Στρα-
τηγὸς Γκαζέλλας μετ' ὅλης τοῦς ἐδῷ μείναντας
ἀνδρείους Σηλιώτας· ἐπομένως θέλομεν ἀναφέ-
ρει περὶ αὐτοῦ πλατύτερον

Συνέχεια τῆς ἀπολογίας τοῦ Κ. Θ. Νέγρη

οὕτω τὸ πρῶτον τῶν
δύο Συμπερασμάτων τοῦ Κατηγόρου περὶ τοῦ

Ἀντιδιοικητικοῦ Πνεύματος εἶναι, καθὼς βλέπω, ὅχι σαθρὸν, ἀλλὰ παντάπασιν ἀνυπόστατον· ἐδύνατο, ἂν ᾔθελε, νὰ εἰπῇ, ὅτι εἰς τῶν δεινῶν τὴν Θεραπείαν δὲν ἐχρησκέυε Συνέλευσις, ἀλλ' ἐφημερίς, ἀλλ' ἐν πολύτομον Σύγγραμμα, ἀλλ' Ἱεροκήρυκες, ἢ ἄλλο τι, καὶ μὲ τοῦτο νὰ ζητήσῃ νὰ μὲ ἀποδείξῃ ἀπατηθὲντα εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν μέσων τῆς Θεραπειᾶς τῶν δεινῶν, ὅχι ὅμως Ἀντιδιοικητικὸν Πνεῦμα ἔχοντα. τὸ δὲ δεύτερον Συμπέρασμα τοῦ Κατηγόρου μιν, ὅτι τὸ Ἀντιδιοικητικὸν Πνεῦμα ἀποδεικνύεται προφανέστατα ἐκ τοῦ ὅτι ἔπεται νὰ φαντάζωμαι ὅτι “Οἱ οἱ Πολιτικοὶ καὶ „Στρατιωτικοὶ ἀρχηγὶ τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος „ἢ εἶναι ἀναίσθητοι εἰς τὰ δεινὰ τῆς Πατρίδος, ἢ ἐθελοκακοῦσι καὶ δὲν συνέρχονται „διὰ νὰ τὰ θεραπεύσωσιν „εἶναι, τελμῶ νὰ εἰπῶ, εἶναι ὀλίγον γελείον. “Ὅχι ὅτι δὲν ἔχει τὴν παραιμικρὰν λαδίην ἀπὸ μέρας μὴ εἰς τοῦτο, ἀλλὰ καὶ νὰ εἶχεν ἀνατιρέητος ἐνδείξεις, τί ἐκ τούτου; ὅς τις φρονεῖ αὐτοὺς ὅλως καὶ ἄλλως ἀκρίμην πολλοὺς τοιοῦτους, Ἀντιδιοικητικὸν Πνεῦμα ἔχει; ἀπὸ ἐκταντίας, ἂν τοῦτο ὑποτιθεῖ, ἀναγκαιοτέρα καθίσταται ἡ κακιζομένη Συνέλευσις. ἀλλ' ἂς ἐφρόντιζον μόνον νὰ συνέλθωσιν εἰς Συνέλευσιν, λέγει ὁ Κατήγορός μιν· εἰς τοῦτο ἀρκεῖ νὰ εἰπῶ ὅτι, καθὼς κατὰ τὸ ρῶμα προσκληθέντες συνήλθον, ἀπαρallάκτως καὶ τώρα, καὶ καθὼς τότ' εὐχαριστήθησαν οἱ προσκληθέντες καὶ οἱ λαοί, ἀπαρallάκτως καὶ τώρα δὲν διαφαστούνται. τὸ δεύτερον τέλος συμπεράσμα τοῦ Κατηγόρου μιν ἔχει πολλὰ χειροτέραν τὴν τύχην τοῦ πρώτου. ἂς συμπεράνω δὲ καὶ ἐγὼ ἕνα τι, ὅτι δηλαδὴ ὁ Κατήγορός μιν, ἀπὸ τῆς ἀναγνώσεως τῆς ὁμιλίας μιν νὰ μὲ φαντασθῇ Ἀντιδιοικητικὸν Πνεῦμα ἔχοντα, ἔδοξε σκοπὸν πρῶτα καὶ ἀρχὴ νὰ μὲ προσάψῃ αὐτὴν τὴν κατηγορίαν, καὶ ἔπειτα ἐξήγησε νὰ τὸ ἀποδείξῃ δι' αὐτῆς τῆς ὁμιλίας μιν, καὶ εἶδε μὲν, εἶδε πολλὰ καθαρά, ὅτι ἐκεῖθεν λαδίην δὲν εὗρίσκει· μὴν ἔχων ὅμως ἀπὸ κανένα ἄλλο τῆς Πολιτικῆς μὴ

διαγωγῆς εἰς ἐλευθέραν τὴν Ἑλλάδα νὰ τὸ πορισθῇ, ἡκαγέσθη νὰ συμπεράνῃ ὅσα ᾔδεται ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῆς ὁμιλίας, καὶ ἀπέτυχε, καθὼς ἀποτυγχάνει συνήθως εἰς τοὺς συμπερασμούς των οἱ τὰ ψευδῆ ζητούντες ὡς ἀληθῆ νὰ ἀποδείξωσιν. ἐγὼ, ἀνθρώπε, Ἀντιδιοικητικὸν νὰ ἔχω πνεῦμα; κοιμῶμαι τὰ πάθη σὴ μίαν στιγμὴν, ἂν εἶναι δυνατόν, διὰ νὰ αἰσθανθῇς τὸ ἀσυμδιδασκτον, ἢ ἂς τὰ κοιμίσωσιν οἱ παρὰ τῶν ὁποίων εἴται ἴσως διορισμένος νὰ παρακούῃς συνειδήσιν, διὰ νὰ παύσωσιν οὕτως ἐκδιδόντες Σοι τοιαύτης φύσεως διαταγὰς. Προσκληαίεται ἀκρίμην ὁ Κατήγορός μιν ὅτι ἐπροσπάθησα καὶ δὲν ἐπροσπάθησεν ἴσως αὐτός· εἰς τοῦτο ἔς γελάσῃ ὅστις νὰ κλαύσῃ δὲν ἔχει ἔρεξιν, ἐνθουσιούμενος τὸ “Οὐδὲν ἀκινδυνότερον γὰρ τρέφει ἀνθρώπου ὅσον περὶ τῆς Κενοδοξίας μιν, ἢ ὁ Κατήγορός μιν ἐξαψεν ὑβρίζων, ἐγὼ ἂς μὴν ἀπαντήσω περικυτολογῶν. τὴν δὲ Συνέλευσιν τοῦ Μεσολογγίου δὲν ἀνέφερον εἰς τὴν ὁμιλίαν μιν ἐπειδὴ οὐδ' ἐθυμήθην, καὶ δὲν ἐθυμήθην ἐπειδὴ καὶ μίαν ἀνάγκη δὲν ἐκέντησεν εἰς τὸ τὴν μνήμην μιν κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν, καὶ τοῦτο τόσον δὲν εἶναι ἀδίκημα, ὅσον μόνη ἡ ΔΟΛΙΟΓΗΣ ἐδύνατο δολιότητα νὰ μετονομάσῃ τὴν κατὰ τοῦτο σιωπὴν. Περὶ τῆς πρὸς τοὺς λαοὺς δημοσιεύσεως τῶν διατρεχόντων εἶπον καὶ λέγω, ὅτι δραστηριότερον μέσον καὶ εἰδικότερον ἱατρικὸν Θεραπεῖας τῶν εἰς ἡμᾶς διατρεχόντων δεινῶν δὲν γνωρίζω ἀπὸ αὐτὴν, ἀρκεῖ ἡ δημοσίευστι, νὰ εἶναι εἰλικρινής· καὶ ὅχι δολία, νὰ κοινοποιῶνται τ' ἀληθῆ αἰτίαι τῶν ἐμφυλίων ταραχῶν καὶ πάσης καταχρήσεως, καὶ ὅχι ὑπὸ τὸ σερμὸν πρὸς ἄλλο τοῦ Πατριωτισμοῦ νὰ εὐχαριστῶνται πάθη βάνανσας, καὶ μὲ τέσπον εὐγενῆ, ὡς ὁ ἀνθρωπότης, ὃν δέλη νὰ ὑβρίξῃ τὸν κατηγορούμενον αἰθροπὸν, νὰ ὠφεληθῇ δ' ἡ Κοινωνία, καὶ ὅχι ὁ γράφων νὰ κινή μὲ τὸ ἄσεμνον τῶν λέξεων τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ τιμῆ ἀναγνώστη καὶ νὰ διαταράσσεται ἡ τοῦ Κοινῶ ἡσυχία, καὶ μάλιστα

ΗΘΙΚΗ, τὸ πάντων ἀναγκαιότατον.

Ἡ συνέχεια ἀκολουθεῖ.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Αρ. 56

Τιμή ετήσια τολ. Ἰσπανικά ἐξ προσηληρωτίας
κατὰ τριμηνίαν. Ἐκδίδεται δις τῆς ἐβδομάδος.

Τὰ πλείω ὀφείλη τοῖς πλείοις.

Φραγκλῖνος.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῇ 9 Ἰουλίῳ 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Μεσολόγγιον.

Διάφορα τυρκικά γράμματα διενθυνόμενα
ἀπὸ Πρεσβείας δι' Αλεξάνδρειαν κατεσχέθησαν
κατ' αὐτάς, καὶ ἐκ τούτων πληροφορούμεθα ὅτι
ὁ Ὁμέρ Πασᾶ ἀπὸ Ἰωάννινα γράφει πρὸς τὸν
Μεχμέτ-ἀλή-πασαν, τὰ ἀκόλουθα.

« Παρὰ τῆς ὑψηλῆς Πόρτας ἤμην διορισμέ-
« νος νὰ ἐκστρατεύω κατὰ τῶν Ἀθηνῶν ὑπὸ
« τὰς διατάγας τοῦ Ῥούμελη βαλεσῆ Δερβῆς,
« πασᾶ, καὶ ἀπέβηκα εἰς Μπερᾶτι διὰ νὰ
« στρατολογήσω αὐτοὺς ἐκεῖ μὲν ἔφθασαν νεῖα
« προστυχῆ (α), τότε τὴν ἀκλήθησάν ὅπως
« ἤθελε μὲ διαρίστη ὁ Δερβῆς πασᾶς, καὶ οὕτω
« ἡ ὑψηλότης τὴν ἐνέκρινε τὸ ἐξῆς σχέδιον·
« προχωροῦντος τοῦ ἰδίου εἰς Αλαμάναν μὲ σκο-
« πὸν τοῦ νὰ διορίσῃ ἐν μέσῳ τοῦ στρατεύ-
« ματός τε κατὰ τῆς Εὐρώπης, καὶ μὲ τὸ ἐ-
« πείλοισπον νὰ εἰσδῇ ὁ ἴδιος εἰς Σάλωνα
« καὶ Λοιδορίαι, νὰ προχωρήσῃ καὶ ἐγὼ διὰ
« τῆς Ἀκαρνανίας καὶ νὰ ἐνταμνωμέν εἰς τὴν
« Ναῦπακτον· ἐν τούτοις τρέφομεν τὴν με-
« γαλληγέραν ἐλπίδα εἰς τὸν ἐρχομὸν τῆς ὑ-
« ψηλότητος τοῦ φιλιτάτ πα: Ντιζδε καὶ Μωῆσα
« βαλεσῆ (β) καὶ ἀρχιναύαρχ, καὶ τότε θέλω
« μὲν συνενθῶνθ' ἡ κατὰ πῦργα καὶ τὰ τοῦ ἰδίου διὰ
« νὰ εὐδοκίμηται εἰς τὰ σχέδιά μας. »

- [α] Ἐπὶ ἐξυμνῶμεν ὅτι ὑπῆγεν εἰς Μπερᾶτι διὰ ν'
ἀποφύγῃ τὴν ἐκστρατείαν.
[β] Τοιαύτην νέαν προσταγὴν μὲ μυήτους τρόπους ἐ-
περισπάσθη νὰ τὴν λάβῃ.
[γ] Περιεργείας ἀξίον εἶναι βεῖ τοῦ υἱὸς τοῦ Μεχμέτ-ἀλή.

Θριαμβεύτατα ἤδη ἡ Ἑλλὰς κατ' ὅλης τοῦς
λόγους ἐναντίον τοῦ τυράννου μὲν διὰ τῶν τέκ-
νων τῆς, ἐναντίον τῶν ἀντιπατριωτῶν δὲ διὰ
τῆς Διοικήσεώς τῆς, ἐφανερώσε· νῦν διὰ τῶν
τρωπαίων τῆς· τούτων ὅτι καὶ ὡς ἔθνος καὶ ὡς
Διοικήσις ἀξιοῦται τῆς μεγαλλήτερας ὑπολή-
ψεως, ἀξιοῦται τῆς τιμῆς τοῦ ὅτι σήμερον ἐμ-
ψυχώνει ὅλα τὰ ἔξοχα ἐνθυμήματα ὅσα εἰσὶ
προσκεκολλημένα εἰς τὸ ἴδιον ἔδαφός τῆς, καὶ
ὅτι, τέλος, ἤρξατο νὰ συγκαταβῇ μὲ
τοῦ πεπολιτισμένης τῆς Εὐρώπης λαοὺς.

Καὶ πρώτη μὲν ἡ Ἑλλὰς δὲν ἔδωκεν ἀλη-
θῶς τὸ παρδείγμα τοῦ πᾶσι δύνανται νὰ ἐ-
πιχειρήσῃ καὶ νὰ κατορθώσῃ ἑ-
νας λαὸς ὅταν θέλῃ καὶ ὅταν ἐ-
γείρηται ὁ λόκληρος κατὰ τῆς τυ-
ραννίδος, διότι καὶ ἡ Ἑλβετία καὶ ἡ
Ὁλλανδία καὶ αἱ δύο Ἀμερικαὶ μᾶ, ἔδωσαν
ἤδη προλαβόντες τοιαύτας σταθερότητας καὶ
ἀνδρείας ἐνδείξεις· στοχαζόμεθα ὅμως ὅτι
κανὲν ἄλλο ἔθνος ἐπὶ τῆς γῆς προεκτὶς τῇ Ἑλλᾷ
νικῶν δὲν ἦλθε ποτὲ εἰς ἀνάγκην τοῦ νὰ θυσιά-
σῃ τὰς γυναῖκάς τε καὶ τὰ τέκνα τε (α), ἀγω-
νιζόμενον ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας του καὶ ὑπὲρ τῆς
διατηρήσεως τῶν χριστιανικῶν τιμῶν,

πασᾶ διορίζεται παρ' τοῦ Σουλτάνου τοῦ διοικητῆς τῆς
Ντιζδε καὶ τοῦ Μωῆσα, Ἐντῶν, ἐν ᾧ ἡ μὲν Ντιζδε
κείται πρὸς τὰ ὅρια τῆς Ἀφρικῆς, ἡ δὲ Πελοπόννησος
δὲν εἶναι εἰς χεῖρας τοῦ Σουλτάνου καὶ κείται εἰς τὸ ἄ-
κρον τῇ Εὐρώπῃς.

(α) Οἱ ἐλευθερόφρονες Ἕλληνες ἔπραξαν τοῦτο κα-
εἰς Ὀλυμπόν, καὶ εἰς Νιάουσαν, καὶ εἰς Σούλη καὶ
εἰς Ψαρρὰ.

τας ὁποίας σήμερον σέβονται ὡς
πρώτας ἀρχάς· εἰς κανὲν ἄλλο ἔθνος,
λέγομεν, δὲν ἐπρόκειτο ποτὲ τὸ νὰ καταβάλλῃ
ἓνα τοσούτον αἰμοβόρον τύραννον ὅποιος εἶν'
ὁ Σολτίνου (α)· κανὲν ἄλλο ἔθνος δὲν ἐπρό-
κρινε ποτὲ τὸ νὰ στερηθῇ τῶν φιλάτων τε,
τοῦ δευτέρου τε, ἵνα οὕτως εἴπομεν, ἑαυτοῦ,
μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ ζήσῃ ἀνθρωπίνως, μὲ
φρονήματα πατριωτικὰ, καὶ νὰ διαμεῖνῃ,
τέλο· εἰς τὴν χάριν τοῦ χριστιαν-
ισμοῦ. Ἐνίκησε! τὸ λοιπὸν, ἡ Ἑλ-
λὰς· ἡ λευθερώθη! διὰ τοῦ σμικροῦ ἀρι-
θμοῦ τῶν ἀνδρειωτης, ἡ Ἑλλάς. Μόνην
τὴν Ἑλλάδα δὲν ἐπώθησε μέχρι τέλους τῶν
πρηνειῶν ὁ σύσδεσμος. Ἡμεῖς αὐτοὶ
ἐτιμήθημεν· ἡμεῖς αὐτοὶ ἐδοξάσθημεν. Καί
ποτέ ναι, δὲν θέλομεν λησμονήσῃν τῶν Φιλελ-
λόνων τῆς ἄνω Γερμανίας τῆς Ἑλβετίας καὶ
τῆς Ἀγγλίας τὴν μεγίστην φιλανθρωπίαν·
πάντες οὗτοι ὁμῶς ἦλθον ὡς μερικοὶ· τὸ με-
ρικὸν καὶ κτορικὸν αἶσθημα ὠδήγησε μεταξὺ
ἡμῶν τούτῳ, ἐνῷ αἱ κραταιαὶ Διοικήσεις τῶν
παραίτησαν κλονιζομένην ἐπάνω τοῦ χεῖλος
τῆς ἀθύσῃ τὴν ἀναγεννωμένην Ἑλλάδα, τὸ τερ-
πνὸν τοῦτο ἔδαφος ὅθεν ἐπήγασαν αἱ τέχναι
καὶ αἱ ἐπιστήμαι· οὐχί! δὲν θέλει λησμονή-
σῃ ποτὲ ἡ Ἑλλάς καὶ ἐκείνης, καὶ ταύτας.

Αἱ ἡμέραι τοῦ Μαραθῶνος καὶ τῆς Σαλαμῖνος
ἀνεκαινίσθησαν (β)· οἱ Νόμοι καὶ οἱ κανονισμοὶ
τοῦ Λυκούργου καὶ Σόλωνος ἀνέλαβον τὸ ἀρχαῖον
τῶν κάλλος (γ)· τὰ διδασκαλεῖα καὶ τὰ Λύ-
κεια ἤρξαντο νὰ ρυθμίζον τὸν μερικὸν τῶν πολι-

(α) Εἰς διάφορα μέρη τῆς Εὐρώπης, μάλιστα εἰς
Αὐστρίαν, διασφύζοντι μέχρι τῆς σήμερον κώδονας τινὰς
(καμπάναι) λεγόμενους ἰδίῳ. οἱ κώδονες διὰ τοῦς
Τούρκους· καὶ τοὺς ὁσώλους κρούουσι κατὰ πᾶσαν
ἐσπέραν· λείβανον ἀθλιότητος. Ἰκανὸς εἰσέτι ὕπνι-
θυμίζον τὸν ὄπσιον εἶχεν διασπείρει πάλαι ποτὲ φόβον
αἱ τῶν μουσουλμάνων ὀρδαί!

(β) Ἐνίκησαν ἐνδύως εἰς Πελοπόννησον, Ἀκρά-
τα, Μισολύγιον, Μιτυλήνην, Χίον, Τένεδον καὶ
Ψαρρᾶ.

(γ) Ἐχομεν τὸ Πολίτευμα τῆς Ἑλλάδος καὶ τὰ
Κριτήρια.

τῶν βίον (α)· καὶ ταῦτα πάντα παρήγαγεν ἡ
ἀναγεννωμένη Ἑλλάς μόνη, καὶ τῆς συνδρο-
μῆς τῶν Κραταιῶν ἀνευ. Α' δ' ἑαυτῆς
καὶ δι' ἑαυτὴν ἀναγεννᾶται ἡ Ἑλλάς.

Ἐγκωμιάζοντες δ' οὕτως ἡμᾶς αὐτοὺς, ἄς
διανοούμεθα ὅτι εἰς τὴν ἐξ ὑψους πρένοισαν
χρεοστοῦμεν τὸ πᾶν· ὅτι εἰς αὐτὴν ὀφείλομεν
τὰς δοξολογίας μας, διότι αὕτη ἔσωσεν ἡμᾶς,
ὅτε παρημελήθημεν ὑπὸ πάντων τῶν Δυνάτεων.

Τῆς ἐλευθερίας τὸ γένος ποτιζέται ἐκ τῶν
αἱμάτων ἡμῶν· ἐξ αὐτῶν καὶ καπνίζομεν μέχ-
ρι τοῦδε οἱ ναοὶ μας καὶ τὰ θυσιαστήριά μας·
ἀλλ' ἡ Ἑλλάς εἶν' ἐλευθερά· εἶν' ἐλευθερά, καὶ
χριστιανική, καὶ αὐτόνομος.

Ἴδου τίς ἡ σημερινὴ τῆς Ἑλλάδος κατάστα-
σις· ἐλεύθερος ἀποβὰς ὁ λαὸς τῆς ἡδῆ, ὡ-
μοσεν ὁμόνοιαν, καὶ ὑπακοὴν εἰς τοὺς καθε-
στῶτας Νόμους.

Πανταχόθεν πληροφορούμεθα ὅτι οἱ εἰς Ψαρ-
ρὰ ἀποδόντες ἐχθροὶ, ἄφισαν ἡδῇ τὰ κῶλα
ἐπάνω τῆς αὐτῆς νήσου ὅλοι χωρὶς ἐξαιρέσεων κα-
νενῆς, καὶ ὅτι οἱ ἀνδρεῖοι αὐτόχθονες, βοη-
θούμενοι καὶ παρ' ἄλλων γενναιοψύχων ὁμογε-
νῶν μας οἵτινες ἔδραμον σωρηδὸν, ἐθελιάμβεν-
σαν πληρέστατα κατὰ τῶν βαρβάρων οἵτινες
ἐτόλμησαν νὰ παρενοχλήσῃν αὐτοῦς. Κανείς
ἡδῇ δὲν ἠμπορεῖ ν' ἀμφισβᾷ πῶς πῶς ἐπὶ
ἐντύπωσιν θέλει προξενήσῃ εἰς τοὺς κατὰ θά-
λασσαν καὶ ξηρὰν ἐχθρούς μας ἡ ὑπόθεσις αὐ-
τῇ τῶν Ψαρρῶν καὶ τῆς Κάσου· ὅτι ὅλοι ἐν-
γένει θέλουν κατατρομάξῃν, καὶ ὅτι οὐδέπο-
τε ἄλλοτε θέλει τολμήσῃ ὁ ὑπερήφανος στό-
λος τῶν βαρβάρων διὰ νὰ ταράξῃ τὴν ἡσυ-
χίαν καμμιᾶς ἄλλης νήσου τῆς Ἑκκρατείας
μας· ἐπειδὴ δὲ προσέτι τὸ πλεῖστον μέρος
τῆς δυνάμεως ἣτις ἐχάθη εἰς Ψαρρὰ ἦτον Ἀλ-
βανοὶ καὶ Ἀλβανοὶ ἐκ τῶν περιφημοτέρων κατὰ
τὴν πολεμικὴν γύμνασιν, εἶναι βέβαιον ὅτι

(α) Ἐχομεν τῆς ἀλληλοδιδικτικῆς τὴν Σχολὴν εἰς
Ἀθήνας, καὶ τῆς Ἑλληνικῆς διαλέκτου καὶ τῶν μαθη-
ματικῶν καὶ τῆς Γαλλικῆς γλώσσης τὸ Γυμνάσιον εἰς
τὴν πόλιν Μισολύγιον.

οι συναδελφοί τούτων θέλων ἔχειν μύρια πα-
ράπονα κατὰ τοῦ Καπιτὰν πασάτων καὶ τῶν
Ἀσιανῶν τούρκων γενικῶς, ὅτι τάχα αὐτοὶ ἐ-
πιτήδεις ἄριστον τοὺς συμπολιτάς των ἐπάνω
εἰς τὴν νῆσον καὶ ἀφανίσθησαν ποῖος δύναται
να καταπείσῃ εὐκόλῳ τὸν μικρόν τε ὄχλον τῶν
τουρκῶν διὰ νὰ πιστεύσῃ ὅτι ἓνας Ντονα-
μὰς ὁλόκληρος συγκείμενος ἀπὸ 300 πλοῖα
ἐφυγαδεύθη ὑπὸ ὀλίγων Ἑλληνικῶν; κανεῖς
βέβαια· ὅθεν αἱ νέαι διαιρέσεις μεταξὺ Ἀλ-
βανῶν καὶ Ἀσιανῶν τούρκων ἄς λογίζονται ὡς
ἄφρονται παρ' ἡμῶν.

Χθές ἐλάβομεν τὴν εἶδησιν ὅτι ὁ Ρού-
μελης Βαλεσῆς (Δεβρὺς Πασάς), ἐπὶ κε-
φαλῆς περίπου δεκαπέντε χιλιάδων τούρκων,
ἐκστρατεύσας ἤδη ἐπρωχώρησε μέχρι τοῦ μέ-
ρους λεγομένου τῆς Γραβιάς τὸ χάνι (κατὰ
τὴν ἐπαρχίαν Σαλών), καὶ ὅτι οἱ ἡμέτεροι
ἐπεμψαν ἀμέσως τὰς οἰκονομείας των εἰς Πε-
λοπόννησον καὶ αὐτοὶ κατέλαβον τὰς ἀναγκαί-
ας θέσεις ἔτοιμοι ν' ἀντισταθῶσιν εἰς τὰς προ-
όδους τοῦ ἐχθροῦ. Ἡ εἶδησις αὕτη, ἀντὶ νὰ
μικρύνῃ τὴν μεγαλοφυχίαν τῶν ἀνικητῶν Ἑλ-
λῶν (καὶ ἰδίως τῶν τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος),
πρέπει μάλιστα νὰ ἐνθαρρύνῃ αὐτοὺς περισ-
σότερον, ἐνθυμούμενοι ὅτι δις ἐθελάμθυσαν
μέχρι τοῦδε εἰς παρομοίας περιπτώσεις καὶ πλέον
κρίσιμης μάλιττα· καὶ ὅς εἶναι βέβαιοι ὅτι
ἡ ἐξ ὑψους Δύναμις ἣτις ἐματαιώσεν ἤδη ὁλο-
τελῶς τὰ φονικά σχέδια τῶν Ὁμέρ πασάδων
καὶ Χερσίτ πασάδων, καὶ Σκόνδρα πασάδων,
καὶ χθές ἀκόμη) τῶν Τοπιλ πασάδων, ἡ αὕτη
καὶ ταύτην τὴν φωνὴν θέλει δοξάσει ἐξάπαντος
τῶν χριστιανῶν ὀρθοδόξων τὰ ὅπλα.

Συνέχεια τῆς ἀπολογίας τοῦ Κυρίου
Θ. Νέγρη.

Κατηγοροῦμαι καὶ περὶ τῶν πέρισυ διαγε-
ξάντων εἰς Τριπολιτῶν, ὅτι ἠνώθην μετὰ τὸ
Ἀντιδιοικητικὸν Σύστημα, ἀεχηγὸς τοῦ ὁ-
ποῖου ἦτον ὁ Κολοκοτρώνης, ὅτι εἶπον, ἔ-
γραψα ὅσα στασιαστικά ἠδυνήθη, καὶ ὅτι

κατεγινόμεν εἰς μόρφωσιν ἐπανορθωτι-
κῆς Διοικησέως. ταῦτα κατηγοροῦ-
μαι· ἀς ἴδωμεν τώρα: τὸ Ὀλιγαρχικὸν Κόμ-
μα (α), ἀπὸ τὸ ὁποῖον τόσα καὶ τόσα τε-
τραετία πάσχομεν, τὸ ὁποῖον σήμερον ἀκόμη
χύνει πολῦτιμον αἷμα ἀθῶν Ἑλλήνων, κατ'
ἀγνοίαν ἀλληλοφθορμένων, καὶ ἔχει νὰ χύσῃ
ἀκόμη πολὺ, τὸ ὁποῖον εἰσχύει τὸν ἀσθενῆ
Σουλτάνον, καὶ τὸ ὁποῖον εἰς τῶν δώδεκα τε-
λευταίων μηνῶν τὸ διάστημα ἀπέκοψεν ἀπὸ τὴν
ἐπικράτειάν μας τὴν Κρήτην, τὴν Εὐβοίαν,
τὰ Τρίκερη, ὅτι εἴχομεν εἰς τὸν Βῆλον, τὸ
ὁποῖον μᾶ ἐξημῴωσε τὸ λοιπὸν ἡμῖν τῶν
χωρίων τῆς Βοιωτίας, μᾶ ἐξημῴωσεν ὑπὲρ
τὰς ὀγδοήκοντα ἰσως χιλιάδας κατοικῶν ὑποθα-
νόντων ἀπὸ ἀπορίας τῶν ποδὸς τὸ γῆν, εἰς
ἐμφυλὶς μάχας ἀτίμως πεσόντων, καὶ ἀπὸ
τὸν ἐχθρὸν ἐν οὐ δέοντι ζωγρηθέντων κατὰ μέρη,
μᾶς ἐξημῴωσε τὰ ἐθνικὰ εἰσοδήματα τῆς Πε-
λοποννήσου, καὶ εἶναι φόβος μὴ μᾶς ζημιώσῃ
καὶ τὸν πολῦτιμον Νόμον τῆς Ἐπιδάουρ, αὐ-
τὸ τὸ Ὀλιγαρχικὸν Κόμμα προσεσχέδιασε τὸν
σφετερισμὸν τῆς Ἐθνικῆς Διοικήσεως πέρισυ
ὅταν δὲ ἐμελλε νὰ γίνωσιν αἱ νέαι ἐκλογαὶ ἀπὸ
τοὺς Παραστάτας τῶν λαῶν κατὰ τὸν Νό-
μον ὑπ' Ἀρ. 17. ἐν ᾧ καὶ αὐτοὶ οἱ πληρεξούσιοι
τῶν ἐπαρχιῶν εἰς τὴν ἐθνικὴν Συνέλευσιν ἀπε-
μακρύνθησαν κατὰ τὸ δίκαιον ἀπὸ τὴν περὶ ἐκ-
λογῶν Συνέλευσιν τῶν Παραστατῶν, μερικοὶ
τοῦ Κόμματος, χωρὶς νὰ ἔχον οὔτε Παραστα-
τικὸν οὔτε πληρεξουσιότητος ἔγγραφα, ὥρμη-
σαν εἰς τὴν Συνέλευσιν τῶν Νομίμων Παραστα-
τῶν τοῦ ἔθνους, ἐδημηγύρησαν, μερικοὶ ὅσους
ἄνθρωποι, καὶ ἐκεῖ ἐναντιωθέντες οἱ Παραστά-
ται τῆς Κρήτης, μὲ δεσποτικὴν ἀπεβλήθη

(α) Ζητῶ συγγνώμην, ἀν ἀναγκασμένος ἐντέλλο-
μαι εἰς μερικώτερα πράγματα. εἶμαι, τὸ φέλλει
καθένας, εἶμαι εἰς ἀναπόδραστον ἀνάγκην, καὶ μ'
ἴδον τοῦτο συντέμνω ἴσον δύναμαι, τὴν μερικολογίαν
καὶ μὲ ζητῶν μου· εἰ οὐ Κόμματος τοῦτου ἔχον ση-
μαντικὰς ἐνδουλεύσεις πρὸς τὴν Πατρίδα, ἔχον καὶ προ-
τερή ατ· εἶναι καθ' ὅλα τὰλλα ἀξιωσέαστοι· εἶναι
ὁ Ὀλιγαρχικοὶ, νομίζοντες ἴσως, ὅτι διὰ τῆς Ὀλιγαρχίας
ἐτύχει ἡ Πατρίς· δεξασθία, τὴν ὁποῖαν ἄλλος κρι-
πὴ χωρὶς νὰ παύσῃ τὸ σῆμα.

σαν καταφρόνησιν, καθὼς καὶ οἱ τῶν Ἀνατολικῶν Ἑπαρχιῶν τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος, καὶ Νησιῶται πολλοὶ οὐδ' εἰσηκούσθησαν ὁμιλήσαντες, καὶ οὕτω μέλη ἐκεῖνοι τῆς Διοικήσεως ἐξεληχθήσαν, καὶ τὰς ἄλλας ἐκλογὰς ὅπως ἤθελον ἔκαμαν, κακομεταχειρισθέντες καὶ τὴν πρὸς αὐτοὺς πίστιν ἐνὸς τῶν ἐπίσημοτέρων Πατριῶτων. ἐγὼ δ' ἐπειδὴ ἡ Συνέλευσις ἐγένετο εἰς τὸν Κῆπον μὴ, μακρόθεν ἐθεώρουν τὰ γινόμενα. Ποῖος Ἕλλην ἠδύνατο νὰ μὴ φείξη, ποῖος ἀνθρώπος, ὅπως οὖν γνωρίζων τὰ Ἑλληνικά πράγματα, νὰ μὴ προμαντεύσῃ τὰ διατρέχοντα δεινὰ, καὶ ποῖος Πατριῶτης νὰ μὴ σχεδιάσῃ εὐθὺς κατὰ χρέος νὰ κτυπήσῃ τὴν ὀλέθριον ταύτην Παρανομίαν, ἐμπαδίζων τὴν ρίζαν τοιοῦτο ἀνελευθέρου Συστήματος! οἱ Νησιῶται πρῶτοι δι' ἐπιτίδες Πληρεξισίων ἐκτύπησαν μέρος τῆς Παρανομίας καὶ ἐπέτυχον, μετ' αὐτῶν δὲ καὶ ἐγὼ εἶπον καὶ συνηγόρησα ὅσον ἐδυνήθην. εὐθὺς ἔπειτα διάφοροι Στρατηγοί, ἄλλοι στρατιωτικοὶ ἀξιωματικοὶ καὶ πολλοὶ τῶν Πρωτίστων Πολιτικῶν ἐκτύπησαν ἄλλα μέρη τῆς Παρανομίας, μετ' αὐτῶν δὲ καὶ ἐγὼ εἶπον καὶ συνηγόρησα, ὅσον ἠδυνήθην, καὶ ὅχι ἐν τῷ πρῶτῳ, κατὰ τὴν ἐπιπολλάζουσαν ἀκόμη εἰς ἡμᾶς Πολιτικὴν τῶν δούλων, ἀλλὰ παρρησιᾷ προφανερῶς πρὸς διαφάνειαν ἐπισήμως πολίτας· μὴν ἐπιτυγχάνοντες δ' ἐκεῖνοι, ἔπρεπε νὰ ἀναχωρήσωσι, καὶ ἐγὼ ἠθελον μὲν νὰ μείνω, πολλοὶ ὅμως, καὶ μάλιστα ὁ Σεβαστὸς Πατριάρχης Κ. Ἀ. Φωτύλλας καὶ ὁ ἐμφρονέστατος Στρατηγὸς Κολιόπυλος μὲ κατέπεισαν καὶ συνανεχώρησα· ἐκείθεν δ' ἀναχωρήσαντες, ἐκήρυξαν τοὺς ἀνομήσαντας “Ἀρσάνας τῶν Δημοσίων Δικαιωμάτων τῶν καὶ Κλέπτων τῆς ἐθνικῆς Παρακαταθήκης τῶν Νόμων”, διέταξαν τὰ τοῦ πολέμου, ἐπαραινόμενοι τὸ ἔθνος εἰς στρατολογίαν, καὶ διελεύθησαν ἐτοιμαζόμενοι εἰς ἐκστρατείας κατὰ τῶν Τούρκων· ἐγὼ δὲν ἔκαμει χρεῖα οὔτε καὶ νὰ υπογράψω τὸ ἔγγραφον τοῦτο, ἀλλὰ μετέβην εἰς Ναύπλιον, ἐκεῖθεν Ἀθήνας, ἐκεῖθεν εἰς Εὐβοίαν. Ἐπαγορθωτικὴν Διοίκησιν τῶρα πρώτην φορὰν ἀκούω, καὶ στο-

χαζομαι καὶ πῶς νὰ ἀπατάται εἰς τοῦτο ὁ Εὐαγγελὸς μου, ἐπειδὴ οὐδ' ἀπολαύς λόγος Ἐπαγορῇ. Διοικήσεως δὲν ἐνθυμούμαι νὰ ἐγμένε ποτε ὁ Στρατ. Κελοκετρός καὶ νὰ ἔνεν ἐγέλασεν, οὐδ' ἐδύνατο· δὲν ἦτον ἄσχηγος, ἦτον ἕνας τῶν ἐπὶ τῷ αὐτῷ στρατηγῶν, μᾶλλον συρόμενος ἢ σῶων τοὺς ἄλλους· καὶ ἂν ἐμὲν ἔπειτα ἀντιπροέδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, ἐγένεν ἐπειδὴ ἠθέλησε νὰ γίνῃ, καὶ ἐπειδὴ τὸν ἔκαμαν ὅσοι ἠθέλησαν νὰ τὸν κάμνῃ, καθὼς καὶ ἄλλες συγκλήσεις ἠθέλησε νὰ γίνῃ Προέδρος καὶ ἄλλοι τῶν ἠθέλησαν καὶ ἐπιλέμῃ μετ' ἄλλων κύνων ἵλασθαι τὸν Πόλεμον· ἐπίσης ἀσχετὰ καὶ τὰ ὅσα πρὸς τὰ προδιατρέχοντα γνωρίζονται ἀπὸ τοὺς μὴ ἀγνωστοὺς τὴν Πελοπόννησον· τὸ νὰ διορισθῇ ἄλλος αὐτ' ἐμεῦ γεν. γραμματεὺς εἰς τὸ Ἐκτ. Σῶμα δὲν ἦτον διόλου παράδοξον καὶ ἀκόμη ὀλεώτερον μετὰ τὰ προειρημένα· τὸ δ' ἀγαρχικὸν τοῦτο Κόμμα καὶ ἐγὼ εἶναι ὅσον Δεβλέτι Ὁσμάνι καὶ ἑπαρχος ἡ ἀστυνομὸς κατὰ τὸν Νόμον ὑπ' Ἀρ. 12· καὶ μόνον τοῦτο ἡ Διοίκησις καὶ τότε εὐθὺς ἠδύνατο νὰ με διορίσῃ εἰς ὑπουργεῖον, καὶ ἔπειτα νὰ με διορίσῃ γεν. γραμματεῖα τοῦ Ἐκτελεστικοῦ. καθὼς πολλοὶ τὸ ἐξέφθον, καὶ αὐτὰ τὰ μέλη τῆς Διοικήσεως εἶναι ζῶντα καὶ τὸ ὁμολογοῦν βεβαίως· δὲν συγκάτενευσά ὅμως μὴ δυνάμενοι νὰ ἀφελῶν. (ἡ συνέχ. ἀκολ.)

Εἶδησις.

Παρακαλοῦνται οἱ Κύριοι Συνδρομηταὶ τῶν Ἑλ. Χρον. νὰ μὴ βραδύνωσι τὴν πληρωμὴν τῆς ἀρξαμένης ἤδη τριμηνίας διὰ νὰ μὴ μᾶς ἀκολουθῇ δυσκολία εἰς τὴν εἰσδοσίαν τῶν. *Ἀ. λάβουσι προσέτι τὴν καλοσύνην καὶ ὅσοι ἐκ τῶν φιλογενῶν σκοποῦσι ἵνα γίνωσι συνδρομηταὶ τῆς σειρᾶς τῆς αὐτῆς ἡμερικῆς νὰ μᾶς φανερώσωσιν ἐγκαιρῶς τὰ ὀνόματα αὐτῶν, πρὸς κανονισμόν μας εἰς τὴν τύπωσιν ταῦ τῶν φύλλων ἀριθμοῦ. Οἱ ἐν Εὐρώπῃ δὲ ὡπαύτως νέοι συνδρομηταὶ (Ἑλληνες καὶ φιλέλληνες) τῆς αὐτῆς σειρᾶς δελοῦν διευθύνεσθαι πρὸς τὸν ἐν Λιβύῳ Κ. Κωνσταντίνου Μανρογοδάτον, ὅστις δέλει ἐννοηταὶ μετ' ἡμῶν. ὁ Ἐκδ.

Πληροφορούμεθα μετὰ βεβαιότητος ταύτην τὴν στιγμὴν ὅτι κατὰ τὸν Σάλωνα στρατόπεδον τοῦ Δερβίς Πασᾶ μόλις φθάσαν εἰς τὴν Γραβιᾶν χάρι διελύθη ἡ ταυτῇ, αἰτία ἐστερικῆς διχονοίας· εἰς τὸ προσεχές δὲ φύλλον εἴμεν ἐκτελεστικὴν περὶ τούτου πλατύτητα.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Αρ. 57

Τεκμή ετήσια ταλ. Ἰσπανικά ἐξ προκληρωτέα
κατὰ τριμηνίαν. Ἐκδίδεται δις τῆς ἐβδομάδος.

Τὰ πλείω ὀρέλη τοῖς κλείοσι.

Φραγκλῖνος.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῇ 12 Ἰουλίου 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐξ ἐπιστολῆς ὑποκειμένης αξιοπίστη πληροφροσύμεθα σήμερον ὅτι ὁ διαφημισθεὶς προχθὲς ἐρχομὸς τοῦ Ὁμέρ Πασᾶ εἰς Ἀρτὴν μὲ ὀκτὼ χιλιάδας στρατεύματα δὲν ἀληθεύει· εἰμὴ μόνον ὅτι ὁ αὐτὸς Πασᾶς ἔφθασεν ἤδη πῶντι εἰς τὸ ἀντικεῖν μέρος τῆς Ἀρτῆς καλούμενον Μαράτη καὶ εἶναι συνοδευμένος μόνον ὑπὸ χιλίων στρατιωτῶν· ὅτι προσέτι ὁ ἀληθὴς τοῦ ἐρχομῶντος σκοπὸς δὲν εἶναι διέξοδος αὐτοῦ, ἀλλ' ἦλθε πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ὑποστατικῶν τε καὶ μάλιστα πρὸς διάταξιν τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας τῆς Ἀρτῆς, τῆς ὁποίας τὸ φρούριον εἶχε προδιορίσει ὁ Σουλτάνος τε νὰ παραλάβωσι οἱ Τζαμῖδες καὶ αὐτὸς δὲν ὑπέκρινε.

Ἐκ τοῦ ἰδίου γεάμματος μανθάνομεν βεβαιωτικῶς ὅτι ἐντὸς τῆς πόλεως καὶ τοῦ φρουρίου τῆς Ἀρτῆς ἀνεφύη κατ' αὐτὰς δεινὴ πανώλη βλάβη αἰσθαντικῶς τοὺς βαρβάρους· καὶ ὅτι (τὸ παραλοξότερον!) ἡ νόσος αὕτη ἤρξατο πρῶτον καὶ πρῶτον ἀπὸ τὴν κατοικίαν τοῦ Ἑλληνοκαταράτη Βαγνακιώτη, Δερίσσας ἀμέσως τρεῖς ἐκ τῶν περὶ αὐτοῦ ἐννέα ὁμοφρόνων τε, διὰ τὸ ὁποῖον οἱ τούρκοι χωρὶς ἀναβολῆς καὶ βοῦ μετέφεραν καὶ ἐκλείσαν ἐνταυτῷ τοῦτον εἰς ἐν μονακτήριον (κειμένου πρὸς τὸ ἄκρον τῆς πόλεως) καὶ χάριν τῆς φιλίας καὶ συμμέσχίας ἣν εἶχεν μετὰ τοῦ μελυσμένης τοῦτη κατὰ τὴν ψυχὴν καὶ κατὰ τὸ σῶμα, ἐλάμβανον τὴν φροντίδα τοῦ ρίπτωτι μπεκῆθεν, ὡς εἰς ὅλα κῆρα. Ἐν κομμάτιον ἀρετὴ καθήμεραν Ἡ ἐπιδημία αὕτη ἐμπόδιζε καὶ τὸν Ὁμέρ Πασᾶν διὰ νὰ εἰσέλθῃ εἰς Ἀρτὴν.

Ἀπὸ τὴν ἰδίαν γεαφὴν ἐξάγομεν περιπλέον ὅτι καὶ ὁ Σκῶδρα Πασᾶ, δὲν ἐπεχειρίσθη εἰσέτι παραμεινὸν κίνημα ἀποδελῶπον ἐκστρατεῖαν ἐκ μέθης τε καὶ ὅτι, τέλος, ὁ ἐμφύλιος πόλεμος κατὰ τὴν Ἀλβανίαν ἐξακολουθεῖ, καὶ μὲ πείσμα μάλιστα μεγαλλήτερον.

Περὶ ληψίς τῆς Ἀγωγῆς τοῦ Βερύρη Γαλήπ-Πασᾶ, κοινοποιήθη τῆς 9 Ἀπριλίου 1824) πρὸς τὸν ἐξοχότατον Λόρδον Στρανχφὸρ, διὰ μέσθου τοῦ Βρετανικοῦ Πρωτοδιερμηνέως Κυρίου Βέρτυ Πιζάνη

„Ὁ φίλος μας Πρέσβυς δὲν παύει ἀπὸ τοῦ νὰ λέγῃ πρὸς τὴν ὑψηλὴν Ἡέρταν ὅτι οἱ νόμοι τῆς Πατριδος τε δὲν συγχωροῦν εἰς τὸ Καθινέτον τῆς Λόνδρας τὸ νὰ ἐμποδίσῃ τοὺς Ἀγγλῆς ἀπὸ τοῦ νὰ βοηθῶσι τοὺς ἐν ἐπαναστάσει ὄντας Ἕλληνας, καὶ ἀπὸ τοῦ νὰ συναγωνίζωνται μετ' αὐτῶν εἰς τὸν κατὰ τῶν Μησηλμάνων πόλεμον, καὶ τοῦτο εἶναι τὸ αὐτὸ ὡς νὰ λέγῃ ὅτι Αὐλήτη δὲν ἔχει δύναμιν διὰ νὰ τιμωρήσῃ πράξεις τοσούτων φανεῶς ἀδικίας. Ἀνίσως ἄλλος κανένας ἤθελε μᾶς ἀναδύρῃ παρομοίως λόγους, ἡμεῖς ἤθελαιμεν βεβαιὰ ὑπερῶσαι ὅτι τὸ κάνει διὰ νὰ δοκιμάσῃ μόνον αὐτὴν εἰμῆθα τὸσον εὐκολόπιστοι γινώσκοντες ὅμως τὴν πολυμαθειαν τοῦ φίλου μας Πρέσβου, λέγομεν ὅτι εἶναι ἀποπότατον τὸ νὰ εἴπω τις ὅτι μίαι διοικήσεις (ὅποισθῇ ποτε εἶδος καὶ ἂν ἦναι, καὶ ὅποισθῇ ποτε ἐσωτερικοὺς νόμους καὶ ἂν ἔχῃ)

δὲν δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τοὺς ἰδίους τῆς ὑπηρεσίας ἀπὸ τοῦ νὰ πολεμῶσιν ὅταν θέλουν, καὶ ἀπὸ τοῦ νὰ διασωθῶσι τὰς ὁποίας ἡ Διοικήσις τὼν ἔχει συνθήκας μὲ μίαν ἄλλην δύναμιν. Οἱ ἐπιτόπιοι νόμοι τῆς Ἀγγλίας ἀποβλέπουν μόνον τοὺς Ἀγγλοὺς ὅθεν οἱ μερικοὶ νόμοι μιᾶς Διοικήσεως δὲν ἠμποροῦν ποτὲ νὰ δικαιολογηθῶσι τὸ ἀχρεῖον φέρεσιμον τῶν ὑπηρετικῶν μιᾶς δυνάμεως ὡς πρὸς ἄλλην δύναμιν, . . . Ἄς ὑποθέσωμεν (ὁ Θεὸς νὰ μὴν τὸ δώσῃ!) ὅτι ἐν μέρος τῶν ὑπηρετικῶν τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας ἐπαναστάτησε σήμερον κατὰ τοῦ Βασιλέως τι, καὶ ὅτι οἱ ὑπηρετικοὶ ἐνὸς ἄλλῃ Βασιλείᾳ ὅστις ἔχει εἰρήνην καὶ ριζίαν μὲ τὴν Ἀγγλίαν, παραδειγματος χάριν, ἐκεῖνοι τῆς ὑψηλῆς Πόρτας, στέλλουν δημοσίως εἰς τοὺς πρώτους βοήθειαν παντὸς εἶδους, καθὼς πολυμορφοὶ τροφὰς χρήματα καὶ ἀξιοματικoὺς ἐνεργείας ὄντας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ὑψηλῆς Πόρτας, ἡ Ἀγγλία εἰς τοιαύτην περίστασιν ἤθελε τάχα δεχθῇ ὡς ἀπολογίαν δικαίαν τὸ νὰ ἀκούσῃ ὅτι ἡ Πόρτα δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα ἢ τὴν δύναμιν τοῦ νὰ προσέχῃ εἰς τὰς κακοπραξίας τῶν ὑπηρετικῶν τῆς, ἐπειδὴ οἱ ἐγχωριοὶ νόμοι διδουν εἰς ἕκαστον Μισθολάβον τὸ δικαίον τοῦ νὰ πολεμῇ ὅσους δὲν εἶναι τῆς Φρονησεως τι; Ποῦ δὲν ἤθελαν καταντήσῃν τὰ ἔθνη ἀνίσως τοιαῦται ἀρχαὶ ἤθελον φανῶσι δεκταί; Ἡ γενικὴ εἰρήνη τὴν ὁποίαν μεγάλως ἀγαπᾷ ἡ Ἀγγλία (ὡς μῆς βεβαίῳ ὁ Πρεσβυς τῆς), δὲν ἤθελεν ἐξήρηται πλέον ἀπὸ τὴν ἀσφάλειαν τῶν συνθηκῶν οὔτε ἀπὸ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ δημοσίου δικαίωματος, ἀλλ' ἤθελε κρέμαται ἀπὸ τὴν φαντασίαν καὶ ἀπὸ τὰ πάθη τῶν λαῶν. . . . Καὶ ποία διοικήσις ἐπρεπε νὰ νομίσῃ ὅτι ἐκπλήρωνε τὰ καθήκοντά της ὅταν, κατὰ τὸ φαινόμενον μόνον οὕσα φίλη μὲ τὴν γειτνιζήσαν τῆς διοίκησιν ἤθελε λέγει πρὸς αὐτὴν „Σὲ βεβαίῳ „ ὅτι εἰμι φίλη σε εἰλικρινῆς, μὴν ἐκλάδης „ ὅμως, ἐπὶ κακοῦ τὸ ἀν' ἤθελα συγχωρήσω εἰς „ τοὺς ὑπηρετικοὺς μὴ διὰ νὰ ἔλθουν νὰ σφάζουν „ τοὺς ἰδιού, σθ „;

Μᾶς νομίζει τάχα τοσοῦτον ἀκρίτης ὁ φί-
λος μας Πρέσβυς ὅστις καὶ θέλει νὰ πιστεῦ-

σωμειν ὅτι ἡ Διοικησις τοι δὲν ἔχει τὴν δύναμιν
 τοῦ νὰ ἐπαγευωγῇ ὡς πρέπει εἰς τὰς πράξεις
 τῶν ὑπηκόων της· εἶδαμεν ὅμως ὅτι ἡ Βρετανικὴ
 διοικησις εἶχε αὐτὴν τὴν δύναμιν καὶ ἐστρεψε
 μάλιστα νὰ τὴν βάλλῃ καὶ εἰς ἐνέργειαν ὅταν
 ἠθέλησεν· ἵνα ἐμποδίσῃ τὰ ἀγγλικά πλοία
 ἀπὸ τοῦ νὰ μεταφέρουν ὀλίγον σιτον εἰς τοὺς
 δυστυχεῖς ὁθωμανοὺς οἵτινες ἐφύλαττον τὰ
 φρούριά μας καὶ ἀπέθνησκον τῆς πεινας, ἐν
 ᾧ εἶχαν ὅλα τὰ δίκαια νὰ προσμένωσι μάλ-
 ιστα κάποιαν βοήθειαν ἐκμέρους ἐνὸς παλαίου φί-
 λων. Τότε ἄρα ἔδειξε καθαρῶς ἡ Ἀγγλία
 ὅτι εἶχε πραγματικῶς τὴν τοιαύτην δύναμιν, καὶ
 ὁ ἐπώδυνος θάνατος ἀρεκετῶν Μισσηλμάνων τὸ
 μαρτυρεῖ κατὰ κακὴν τύχην σαφέστατα.
 Ἀνίσως λοιπὸν ἡμεῖς ἔχομεν εἰρήνην μὲ τὴν
 Ἀγγλίαν, φανερὸν εἶναι ὅτι ἔχομεν καὶ τὸ
 δικαίωμα τοῦ νὰ προτείνωμεν εἰς τὴν Ἀυλὴν τῆς
 Αἰνῆδας τὸ ὅτι δὲν πρέπει νὰ συγχωρήσῃ εἰς
 τοὺς ὑπηκόους της διὰ νὰ μᾶς πολεμοῦν πλε-
 ον . . . .

Κακοφαίνεται τοῦ φίλῳματος Πρέσβευς τὸ ὅτι ἡμεῖς δὲν ἐκπληροῦμεν ὅσα μᾶς προβάλλει· ἔχει ὅμως δίκαιον διὰ τὰ ἀπορῆ πλέον ἀφ' οὗ ἑλέσθῃ ὅτι ἡ Ἀυλήτῃ μᾶς ἔδωκε τὸ παράδειγμα μέχρι τοῦδε ; Αὐτὸς μᾶς λέγει πάντοτε λόγους φιλικούς· πλὴν στοχάζεται ὅτι δὲν αἰσθανόμεθα καὶ ἡμεῖς τὸ πόσον προσπαθοῦν οἱ συμπατριῶταί τῃ νῦν μᾶ; θλάψωσιν ἐκ τοῦ ἄλλου μέθους ; πῶς πᾶσι λοιπὸν δυνατόν νὰ συμβιβάσῃ τις τοὺς λόγους ἐκείνους μετὰ τὰς πράξεις αὐτῶν ; ἐπ' ἀληθείας, τίποτε δὲν καταλαμβάνομεν ἀπὸ τὰς τοιαύτας ἀντιφάσεις . . . . Ἡ ὑψηλὴ Πόρτα τέλος πάντων ζητεῖ ὅ,τι ἔχει δικαίωμα νὰ ζητήσῃ, καὶ ὅ,τι ἡ Ἀγγλία δὲν ἔχει κανένα δικαίωμα νὰ ἀρνηθῇ, ζητεῖ δηλαδὴ ὅτι εἰς τοὺς Ἀγγλοὺς νὰ ἀπηγορευθῇ τὸ νὰ φέρωνται ἐχθρικῶς ἐναντίον τῶν Μουσουλμάνων, εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε πέμποντες χρήματα καὶ πολεμοεφόδια (ὡς συμβαίνει δημοτικῶς καὶ αὐσυστόλως), εἴτε τέλος ὑφαίνοντες τὰς ἐναντίον τῶν συμπερόντων τῆς ὑψηλῆς Πόρτας μηχανουργίας τῶν ὑπ' ἄψιν τῆς Ἰωνικῆς Δικικῆσεως. Φανε-

[illegible]

ροτατόν είναι ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ Διοίκησις δύναται νὰ ἐμποδίσῃ ὅλα ταῦτα ἐν Δέλῃ, καὶ πρέπει νὰ τὸ θελήσῃ. (Γ. Οὐ. καὶ Μ. Τ.)
(ἐκ τῆς ἐφημ. Κερκυρας.)

ὑποτιθεμένοι ὡς ἀλήθειαν ἀναμφισβήτητον τὸ ὅτι ἡ Διοίκησις τῆς Ἀγγλίας ἐπέχρησα τὴν σήμερον τὸν πρῶτον βαθμὸν μεταξύ τῶν ἐξουσιῶν τῆς πρώτης τάξεως ἐν Εὐρώπῃ, διακρίνεται ἐναργῶς μεταξύ τούτων κατὰ τὴν ὑπεροχὴν τῶν δυνάμεων τῆς, καὶ κατὰ τὴν τελειότητα ἐνὸς πολιτικοῦ συντάγματος τὸ ὅποιον προξενεῖ ἰδίαν τιμὴν εἰς τὸ ἔθνος τῆς διὰ τὰς φιλανθρωπικὰς καὶ φιλελευθέρους βάσεις αὐτοῦ ὅτι. ἐνὶ λόγῳ, διαπρέπει ἐν τῇ Εὐρώπῃ διὰ τὰς γιγαντιαίας προσόδους καὶ τῶν φυσικῶν καὶ τῶν νοερῶν δυνάμεων τοῦ λαοῦ τῆς ὅτι ἐνὸς τιμᾶται ἐσωτερικῶς ἀπὸ ἑνα λαὸν ἀνεξάρτητον καὶ ἐξευγενισμένον ὅσον ἐνδέχεται, ἀπολαμβάνει ἐνταυτῷ καὶ ἐξωτερικῶς τὸ σέβας τῶν ἐθνῶν ὅλων ἐν γένει ὅτι, τέλος, τοιαύτη εἴσα καὶ πρὸ αἰώνων καὶ νῦν ἡ Μεγάλη Βρετανία, δὲν κατεδέχθη ποτὲ ἀλλ' οὔτε καταδέχεται εἰσέτι ἵνα κρύβῃ ὑπὸ πρῶτον σχημα δολιότητος καὶ ἀπάτης τῶν συμφερόντων αὐτῆς τοὺς στοχασμούς, καθὼς προσέτι καὶ τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν τῆς σχέσεων μεταξύ τῶν λοιπῶν Αὐλῶν ὑποτιθέμενοι, λέγω, ὡς τοιοῦτον τὸν ἀψευδῆ τῆς Ἀγγλίας χαρακτῆρα, οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν μένει ὅτι ὅλα τὰ ἐπιχειρήματα τῆς προηγουμένης Ἀγωγῆς τοῦ Γαλιῶ ἐφέντε ἀποδεικνύονται ὡς τίσις ἄλλα οὐτιδανὰ σοφίσματα, θεμελιωμένα ὄντα ἐπάνω τῆς πλεον σαθρᾶς καὶ νηπιώδους πολιτικῆς. Διό, καὶ χωρὶς νὰ εἰσχωρήσωμεν εἰς λεπτομερεῖς ἐξέτασιν τῶν παραλόγων παραπόνων τῆς Πόρτας (ὁ Βεζύης Γαλιῶν ἐκ μέρους ταύτης κλαίεται), τὰ ὅποια ταῦτα σημαίνουσι τὴν ἀληθῆ τῶν ἰδεῶν τῆς ἀντίφασιν, ἥτις δὲν διακρίνεται ποσῶς εἰς τοὺς λόγους τοῦ Πρέσβους Λόρδου Στρανχφόρ καὶ εἰς τὰς πρᾶξεις τοῦ ἑθνικοῦ ὡς κατηγοροῦνται ἀδικῶς παρὰ τῆς Πόρτας) χωρὶς, λέγω, νὰ ἐπεκταθῶμεν εἰς

μίαν τοιαύτην ἀγῆδη διατριβὴν, λαμβάνομεν τὴν εὐτολμίαν νὰ ἐκθέσωμεν ἐν συνόψει τὰς ἐφεξῆς μας παρατηρήσεις:

Ὡς ἐκ τοῦ ὅτι ἡ Πόρτα δὲν δύναται παντελῶς νὰ ἀγνήθῃ σήμερον εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Διοίκησιν ἔλας τὰς ὁποίας ἀνεφέραμεν ἤδη σημαντικὰς ἀρετὰς, αἵτινες περιορίζονται εἰς τὰς δύο λέξεις δύνάμεις καὶ εἰλικρίνεια.

Ὡς ἐκ τοῦ ὅτι ἡ Πόρτα ἔχει νῦν τὸν αὐτὸν λόγον πρὸς ἑαυτὸν τῶν Καβινέτων τῆς Εὐρώπης καὶ ἰδίως τῆς Ἀγγλίας, ὃν λόγον ἔχει καὶ Κόνωφ πρὸς Ἐλέφαντα.

Ὡς ἐκ τοῦ ὅτι ἡ βαρβαρότης τῆς Πόρτας (καὶ ὅλων ἐν γένει τῶν τούρκων) ὡς πρὸς τὸν φωτισμὸν τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων ἔχει τὴν αὐτὴν διαφορὰν ὅποιαν ἔχει καὶ ὁ τυφλὸς ἀπὸ τὸν ἔχοντα ὑγιαίνειν τὴν ὄρασιν.

Ὡς ἐκ τούτων καὶ ἄλλων πολλῶν, ἡ αὐτὴ Πόρτα εὐγνωμοῦσα διὰ τὴν φιλίαν μὲ τὴν ὁποίαν τὴν τιμῶν αἱ Εὐρωπαϊκαὶ Αὐλαὶ, ἐξ ὧν καὶ ἡ τῆς Μεγάλης Βρετανίας, ἐκρεώσεται νὰ στοχάζηται ὅτι δὲν ἔχει πλέον τὸ παραμικρὸν δικαίωμα τοῦ νὰ ἀντιτείνῃ εἰς ὅσα καὶ ὁ Ἀξιοπρεπέστατος Πρέσβυς τῆς ὑστερας ταύτης Δυνάμεως ἀνέφερεν ἤδη βεβαιωτικῶς πρὸς ἐκείνην (τετέστιν ὅτι: „Οἱ νόμοι τῆς „πατρίδος τῆ δὲν συγχωρεῖν εἰς „τὸ Καβινέτο τῆς Λένδρας τὸ νὰ „ἐμποδίσῃ τοὺς Ἀγγλους ἀπὸ τοῦ „νὰ βοηθῶσι τοὺς ἐνέπαικταστας „Ελληνας συναγωνιζόμενοι μετ' „αὐτῶν εἰς τὸν κατὰ Τούρκων πό „λεμον „), ἀλλ' οὐδὲ νὰ ἐπιχειρήσῃ διὰ νὰ ἐφεύρῃ λόγους τάχα πολιτικούς πρὸς διόρθωσιν τῶν πολιτικῶν συνταγμάτων τῶν Εὐρωπαϊκῶν: ἄτομον μὴ γνωρίζον τί ἐστὶ νόμος, ἀλλ' ἐν ἀνομίᾳ τεχθέν καὶ αὐθιγὲν καὶ γηράσκον, δύναιται ποτὲ νὰ ἀποδῇ νομοθετῆς; δὲν εἶναι τοῦτο τὸ αὐτὸ ὡς νὰ φαντάζηται καὶ ἕνας ἐκ γενετῆς ἀόμματος νὰ μᾶς ὁμιλήσῃ περὶ φύσεως χρωμάτων καὶ διαφορᾶς; ἀμφιβάλλει ἡ Πόρτα ὅτι τὸ Καβινέτον τοῦ Ἀλφί Γιάμες δὲν ἤθελε ποτὲ ἀποφασίσῃ ἵνα πράξῃ ἀνάξια τοῦ Ἰ-

Εὐχαρίστως ἀναγέγραμμεν εἰς τὸ Κεφάλαιον ὅτι ἡ τῆς ὁποίας τῶν ἐθνικῶν τὸν ἐνταυτῷ καὶ ἐξωτερικῶς τὸ σέβας τῶν ἐθνῶν ὅλων ἐν γένει ὅτι, τέλος, τοιαύτη εἴσα καὶ πρὸ αἰώνων καὶ νῦν ἡ Μεγάλη Βρετανία, δὲν κατεδέχθη ποτὲ ἀλλ' οὔτε καταδέχεται εἰσέτι ἵνα κρύβῃ ὑπὸ πρῶτον σχημα δολιότητος καὶ ἀπάτης τῶν συμφερόντων αὐτῆς τοὺς στοχασμούς, καθὼς προσέτι καὶ τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν τῆς σχέσεων μεταξύ τῶν λοιπῶν Αὐλῶν ὑποτιθέμενοι, λέγω, ὡς τοιοῦτον τὸν ἀψευδῆ τῆς Ἀγγλίας χαρακτῆρα, οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν μένει ὅτι ὅλα τὰ ἐπιχειρήματα τῆς προηγουμένης Ἀγωγῆς τοῦ Γαλιῶ ἐφέντε ἀποδεικνύονται ὡς τίσις ἄλλα οὐτιδανὰ σοφίσματα, θεμελιωμένα ὄντα ἐπάνω τῆς πλεον σαθρᾶς καὶ νηπιώδους πολιτικῆς. Διό, καὶ χωρὶς νὰ εἰσχωρήσωμεν εἰς λεπτομερεῖς ἐξέτασιν τῶν παραλόγων παραπόνων τῆς Πόρτας (ὁ Βεζύης Γαλιῶν ἐκ μέρους ταύτης κλαίεται), τὰ ὅποια ταῦτα σημαίνουσι τὴν ἀληθῆ τῶν ἰδεῶν τῆς ἀντίφασιν, ἥτις δὲν διακρίνεται ποσῶς εἰς τοὺς λόγους τοῦ Πρέσβους Λόρδου Στρανχφόρ καὶ εἰς τὰς πρᾶξεις τοῦ ἑθνικοῦ ὡς κατηγοροῦνται ἀδικῶς παρὰ τῆς Πόρτας) χωρὶς, λέγω, νὰ ἐπεκταθῶμεν εἰς

ψηλοῦ χαλακτῆρος, τοῦ εξαπατῶν ἐκείνην; τὸ κραταιότατον Κράτος τῆς Ἀγγλίας ἐφοβήθη τάχα ἢ φοβῆται τὴν ἀσθενεστάτην τερικικὴν Δεσποτειαν; καὶ διὰ τοῦτο φέρεται ὑποῦλως πρὸς ταύτην; ὡς αὕτη τὸ οὐνεργοπολεῖται; διὰ τί δὲν ἀνοίγει τοὺς ὀφθαλμούς της ἢ Πόρτα νὰ εἶδῃ ὅτι οἱ ὅλοι ὁμοῦ αἱ τῆς Εὐρώπης Διοικήσεις ἤθελον προλάβῃ αὐτὴν κἀμνησθαι πρῶται ἐκείναι τὰς παρατηρήσεις των καὶ τὰς ἀγωγὰς των εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Ἀγγλίας ἀνέστοχάζοντο ὅτι ἡ συνδρομὴ τῶν ἰδιαιτέρων φιλελευθέρων καὶ φιλανθρώπων καὶ φιλελλήνων Ἀγγλων ταραττεῖ τὴν πολιτικὴν ἰσοσταθμίαν τῆς Εὐρώπης; καὶ ὅτι ἐπειδὴ μέχρι τοῦδε δὲν τὸ ἔκαμον, δὲν τὸ ἔκαμον διότι δὲν τὸ ἐνέκριναν ἀνεμὸν, ἢ διότι γνωρίζουσι τὰ διάφορα συστήματα καὶ τοὺς πολιτικούς κανονισμούς των διαφόρων ἐθνῶν, ἐνόμισαν ἀδύνατον τὸ ἐμποδίσαι των; πῶς δὲν βλέπει μάλιστα ἀπ' ἐναντίας ἡ Πόρτα ὅτι καὶ αἱ αὐταὶ Διοικήσεις τῆς Εὐρώπης οὐκ μόνον τὸ γενναῖον τῆς Ἀγγλίας ἔνός δὲν ἐμπόδισαν (διὰ τῆς Διοικήσεως ὡς τε) ἀπὸ τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ θεαρέστου ἔργου των, ἀλλ' οὔτε ἐκείνης ἐκ τῶν ἰδίων των λαῶν, ὅσοι εἶχον τὰ αὐτὰ αἰσθήματα, δὲν διέκοψαν ἀπὸ τοῦ νὰ πράττωσι τὸ αὐτό; ἢ τάχα προσποικεῖται ἡ Πόρτα ὅτι δὲν βλέπει τὸ πῶς πλήθος καὶ Ἑλβετῶν καὶ Γερμανῶν καὶ Γάλλων καὶ Ἰταλῶν καὶ Ἀμερικανῶν ἐνταυτῷ φιλελλήνων ἔδραμον καὶ δράμωσι καθεκαστὴν πρὸς ὑπεραρτισμόν μας; δὲν τῆς εἶπαν εἰσέτι τῆς Πόρτας ὅτι διάφοροι λόγοι ἀνικήτων φιλελλήνων (ἐκ διαφόρων χριστιανικῶν ἐθνῶν) εἰς διάφορα μέρη πολεμήσαντες ἡρωϊκῶς αὐτὰ μετὰ καὶ ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, ἀφῆρπασαν ἤδη χιλιάδας τούτων ἀπὸ τὴν Πόρταν καὶ τοὺς ἐπεμψαν πρὸς καιροῦ πρὸς τῆς Γερίχας τὴν Γέφυραν; δὲν ἤκησε προσέτι ἡ Πόρτα ὅτι εἰς πολλὰ μέρη τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς ἐσυστήθησαν ἤδη καὶ συστήνονται καθημέραν Φιλελληνικαὶ Συμμορίαι πρὸς ἀνακαταστάσιν μας; καὶ κατὰ τὴν δὲ θέρυνται τοιαυτοῦτο πρὸς ἡμᾶς οἱ Ἕλλητες μὲν Εὐρωπαῖοι καὶ Ἀμερικανοί, καὶ ἐπειδὴ αἱ Διοικήσεις αὐτῶν δὲν θέλουσι ἢ

δὲν δύνανται νὰ ἐμπεδίσωσιν αὐτοὺς, διὰ τοῦτο πρέπει νὰ εἰπωμεν ὅτι αὐταὶ ἐξαπατοῦν τὴν Πόρταν ἔχουσι συνθήκας, μιλίαν μετ' αὐτῆς; πρέπει διὰ τοῦτο νὰ προσθεσώμεν ὅτι ὅλαι αἱ ἀρχαὶ τῆς ὑγειᾶς, πολιτικῆς, ἀνάγκη εἶναι νὰ ἐξέλθω ἀπὸ μίαν Πόρταν δὲ νὰ βαλλωσιν εἰς τὰς τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἀμερικὴν; Αἱ καὶ τὸ ἐν καὶ τὸ ἄλλο εἰσι παραλογισμοὶ καθαροί. Ἀνίσως λοιπὸν ἡ Πόρτα ἡμπορεῖ νὰ ἀκούσῃ ὅταν ἡ ἀλήθεια κράξῃ, ὥς ἀκούσῃ καὶ ἄλλῃ ὅτι τὰ πλείονερα ἔθνη τῆς Εὐρώπης καὶ ὅλα τῆς Ἀμερικῆς δὲν ὑπόκεινται ποτε εἰς τὰς Διοικήσεις των, ἀλλ' ὑπόκεινται εἰς τοὺς νόμους των ὅτι αὐτοὶ τοῦτων τῶν νόμων εἶναι πάλιν αὐτὰ τὰ ἴδια ἔθνη ὅτι αἱ Διοικήσεις των δὲν εἶναι ἄλλο τι εἰμὴ μόνον οἱ φύλακες τῶν νόμων καὶ τῶν πολιτικῶν συνταγμάτων ὅτι, ἐπιμύνω, αὐταὶ δὲν ἡμποροῦν νὰ κάμωσι ὅ,τι θέλουν (ἐπειδὴ δὲν ἔχουν νόμον τὴν θέλουν, ὡς εἰς τὰς Δεσποτικὰς ἐξουσίας), ἀλλὰ μόνον ὅ,τι ὁ νόμος διορίζει ὅτι (διὰ τοὺς λόγους τούτους) τὰ ἔθνη ταῦτα δὲν λέγονται οὔτε εἶναι ὑπὸ ἡγεμονίαν Διοικήσεων (ὡς βροντὰ ἡ Πόρτα), ἀλλὰ λέγονται καὶ εἶναι ὑπὸ ἡγεμονίαν τῶν Νόμων ὅτι, τέλος, αἱ Διοικήσεις αὐταὶ αἰτινὲς ἐνεργοῦσι κατὰ τοὺς νόμους τοὺς καθεστῶτας, ἐφέρθησαν καὶ φέρονται καὶ θέλουσι φερεθῇ καὶ πρὸς τὴν Πόρταν, ὅπως ὑπαγορεύουσιν ὑπαγορεύει καὶ θέλει ὑπαγορεύσει εἰς αὐτὰς ὁ ὀρθὸς λόγος, ὅστις εἶναι ἡ ψυχὴ τῶν νόμων τῶν ὁποίων κρατοῦν, καὶ οἵτινες συνδέουσι ταύτας μετὰ τὰ ἔθνη ἀδιασπᾶστος.

Ἡ ἀδιάκοπος προθυμία πλήθους ἀισχροκερδῶν Εὐρωπαϊῶν πλοιάρχων εἰς τὸ νὰ μεταφέρωσι λαθραίως ζωτροφίας πολυμορφία καὶ στρατεύματα εἰς τὰ ἐχθρικά φρεῖρια, μαρτυρεῖ μέχρι τῆς σήμερον ἐναργεστάτα ἐνώπιον ὅλων τοῦ Κόσμου ἂν λέγῃ ἀλήθειαν ἡ Πόρτα, λέγουσα ὅτι ὡς ἐκ τοῦ ἐμποδισμοῦ τῶν Εὐρωπαϊκῶν πλοίων προήλθε σκληρὰ κακοὶα εἰς τὴν Τουρκίαν, οἱ τοῦτοι καὶ τῶν τῆς Πόρτας ἔμειναν (καὶ θέλουσι συνδεθῇ) οἱ Ἕλλητες οἱ αἰτοὶ καὶ ἐν ἀπορίᾳ καὶ ἀνέμῳ, οὐκ ἔστιν ὅτι πολλοὶ καθυβρίζονται Εὐρωπαῖοι ἐν ἡμῶν

εὐδιάθετοι ἢ δὲν εἶχον ἀξίαν νὰ τοὺς περιμενεύωσι τὰ ἀναγκαῖα, ἀλλὰ διότι τὸ ἐργηγορὸν καὶ προσεκτικὸν τῶν Ἑλλήνων πλοιάρχων τῶν διαφόρων ἀποκεκλεισμένων λιμένων ἤξευρον καὶ ἤξευραν καὶ ἐκπληρώσι πρεπόντως τὰ ἐαυτῶν ἱερὰ καθήκοντα.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Αρ. 58

Τιμή ἑτησία τὰλ. Ἰσπανικά ἐξ προκληρωτέα
κατὰ τοιμηρίαν. Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος.

Τὰ πλεῖα ὀφείλη τοῖς πλείοσι.

Φοιτητὸν.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῇ 16 Ἰουλίου 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Μεσολόγγιον.

Ἐπιστολὴ τὴν ὁποίαν ἔπεμψεν ἐνταῦθα ὁ
Στρατηγὸς Ἀνδρέας Σαράκας ἀπὸ τὸ ἐν Με-
σολόγγῳ (κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Λοιδωρικῆ) στρα-
τόπεδον τοῦ Στρατηγοῦ Δήμου Σκαλτζᾶ, ἀ-
ναγγέλει τὰ ἐφεξῆς.

„Εὐθὺς ἂρ οὐ ἐπληροφόρηθην ὅτι αἱ το-
ποθεσίαι τὰς ὁποίας ἐφύλαττεν ὁ Στρ. Δ.
Σκαλτζᾶς ἦσαν ἀδύνατοι ὡς ἐκ τοῦ ὅτι ἡ Γεν-
ναίότης τῆ εἶχε στείλλει προλαβόντως πρὸς
βοήθειαν τῶν Σαλονικίων τὸ περισσότερον μέ-
ρος τοῦ στρατεύματός τῆ, καὶ μ' ἐβεβαίωσαν
ἐνταυτῷ ὅτι ὁ ἐχθρὸς ἐσκόπευε νὰ ἐκστρατεύ-
σῃ κατ' αὐτοῦ διὰ νὰ προχωρήσῃ εἰς Μακεδονί-
αν, ἔτρεξα χωρὶς ἀναβολὴν καιροῦ πρὸς
ἐνδυνάμωσιν τῶν συναδελφῶν μας, ἔχων μετ'
ἐμοῦ μόνως 350 ἐκλεκτοὺς στρατιώτας. Εἰς
τὰς 8 τοῦ παρόντος ἐπαρρήσιάζομαι τῶντι ἔμ-
προσθέν μας ἓνα ἐχθρὸν σῶμα συγκείμενον
ἀπὸ 6000 περὶ τὸν Ἀλβανῶν (ἐχόντων δι' ἀρ-
χιηγούς τὸν Ἀπαζ-Πασὰν Γκέγκαν τὸν Πρά-
χον Πρεβίσταν καὶ τὸν Βελῆ Ἀγὰν Γραθενί-
την), καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἤρξατο καὶ ὁ πό-
λεμος μετὰ μεγάλῃ ὁρμῇ καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη
τρεῖς φορὰς κατὰ σειρὰν ὁ ἐχθρὸς ἔλαθε τὴν
ὑπεροχὴν κυριεῶν διαδοχικῶς τὰς δυνάμεις μας,
ἀλλὰ τέλος πάντων ἐνίκησαμεν ἡμεῖς σὺν
Θεῷ κατὰ τὴν τετάρτην προσβολὴν καὶ ἐβάλ-
λαμεν τοὺς βαρύνοντας εἰς ὀλοτελὴ φυγὴν
ἀφ' οὗ ἐπολεμήσαμεν ἐξ ὥρας ἀδια-
κόπως καὶ ἀφ' οὗ ἐθανάτωσαμεν πολλοὺς

ἐξ αὐτῶν καὶ ἐπληρώσαμεν πλειότερος ὁ δὲ
ἄθλιος θάνατος τούτων ἐπεγορίσθη μόνον εἰς
τὸ ὅτι ἐφόνευσαν δύο ἐκ τῶν ἡμετέρων καὶ μᾶς
ἤρπασαν εἰς τὸ κατ' ἀρχὰς τῆς συμπλοκῆς 8
χιλ. πρόβατα καὶ 100 ἵππους. Μετὰ τὴν μά-
χην δὲν ἐλείψαμεν ἀμέσως ἀπὸ τὸ νὰ καταδιώ-
ξωμεν τοὺς φυγάδας σκοτώσαντες νεωστὶ τρι-
ἄκοντα ἀπὸ αὐτοὺς καὶ ἀναλαβόντες ὁπίσω ἐν
ἐκάνον μέρος ἐκ τῶν λαφύρων. Πρὸς εἰδησί-
ας δὲ ὅτι οἱ τούρκοι δὲν παύουν ἀπὸ τοῦ νὰ
συνάζωνται καθεκάστην καὶ νὰ στρατοπεδεύουν
ἐν τῇ μέρῃ διάφορα· μετὰ τοῦδε ὅλοι συμπο-
σοῦνται ἕως 20 χιλ. καὶ ἐπεκτείνονται ἀπὸ τ'
Δαδὶ (κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Λεϊθαδίας) μέχρι
τῶν συνόρων τοῦ Μακεδονισμοῦ. Ἐρρώσθε. „

Ἰουλίου 9.

Α. Σ.

Μετὰ δυσἀρέσκειαν καὶ ἐμάχομεν καὶ κοινο-
ποιοῦμεν ὅτι τὸ παρελθὸν σάββατον (12 Ἰουλίου)
ἐξῆλθον τῆς Πάτρας 400 περίφημοι ἐχθροὶ ἵππειοι
οἵτινες φθάσαντες εἰς τὸ χωρίον Λεχενί (2 ὥρας
ἀπέχον τῆς πόλεως Γαστούνης) ὤρμησαν κα-
τὰ τῶν κατοίκων τῆ κατέσφαξαν καὶ ἠχ-
μαλώτισαν ἕως 300 ἐξ αὐτῶν. Μετὰ τρεῖς ὥ-
ρας σχεδὸν ἔτρεξαν 150 Σηλιῶται καὶ ἄλλοι
τόσοι ἐντόπιοι, συνεκρίστησαν μάχην, ἐφόν-
ευσαν ὀλίγους τινὲς τούρκους, πλὴν δὲν ἐπαρ-
έφθασαν νὰ ἐλευθερώσωσι καὶ τὰς δυστυχεῖς ὑ-
ποδουλθεῖσας οἰκογενεῖας.

Ἐν ὧ δὲ ταῦτα συμβαίνουσι κατὰ τὴν ἐ-
παρχίαν Γαστούνης καὶ ἐν ᾧ προσετι ἐμπίσθον
νὰ ἐπισυμβῶσι καὶ μεγαλύτερα, ὁ Στρά-
της Σισίνης ἀδιαφορεῖ πληρέστατα διὰ τῆς

συμφέρον τῆς Πατρίδος καὶ μόνον διὰ τὸ ἰδίον
τὸ φροντίζει μὲ προσοχὴν. Τί λέγετε; Ἐλ-
ληνες ὁμογενεῖς, εἰς ταῦτα; τί λέγεις Σεβα-
στὴ Διοικήσις; ἐντολῇ τὰ κοβήκοντά τῃ ὁ
Σισίνης; ὁ Σισίνης ἔτος. ὅστις ἐνῶ ἔχει
γεῖναι εἶαν ἐχθρὸν σημαντικόν, κοιμᾶται διό-
λῃ ἀμέριμνος κατὰ τοῦτο καὶ ἀφίνει οὕτως ἐκ-
τεθειμένους εἰς τὸν ἔσχατον κίνδυνον τόσας χι-
λιάδας ψυχὰς; πῶς νὰ μὴν ὑποπτευθῶμεν ὅτι
αὐτὸς ἔχει σχέσεις μυστικὰς μὲ τοὺς τούρκους,
ἀφ' οἷς βλέπομεν φανερῶς ὅτι τὴν ἀσφάλειαν
τῶν ὁμοπίστων τῇ καὶ τῶν ἐπαρχιωτῶν τῇ τὴν
λογαριάζει διὰ μηδὲν; ἐκδίκησιν! κηράζει τὸ
αἷμα τῶν μαετίρων τοῦ Σαβδάτη· ἐκδίκησιν!
φωτίζει ἀπὸ τὸ φεῦρον τῆς Πάτρας αἱ ἄ-
θλια γυναῖκες μετὰ τῶν θυγατέρων των.

Νεότεραι ἀπὸ Ναύπλιον ἐπιστολαὶ (τῶν 6
Ιουλίου) μᾶς ἀναφέρουσι τὰς αὐτὰς περὶ Ψαρῶν
χαροποιίας εἰδήσεις μετὰ προσθήκης μάλιστα
τοῦ ὅτι κανεὶς τούρκος δὲν ἔμεινε πλέον ζῶν εἰς
τὴν νῆσον, ἐπ' ἰδῇ ὁ Ἐλ. στόλος εἶχεν ἀποβυβά-
σει πολλοὺς πολεμιστὰς ὁμογενεῖς οὕτως με-
τὰ τῶν αὐτοχθίνων κατέσφαξαν διὰ μιᾶς περί-
πτῃ δύο χιλιάδας βαρβάρων· οἱ μείναντες δὲ
ἐξ αὐτῶν καὶ διασωθέντες εἰς τινὰ πλοῖα εὐ-
ρισκόμενα εἰς τὸ παράλιον τῆς νήσου, ἐξωγή-
θησαν καὶ εἴτοι παρὰ τῶν ἡμετέρων.

Αἱ αὐταὶ γραφαὶ μᾶς πληροφοροῦσιν ἔτι ὅτι
ὑστερὶν ἀπὸ μιᾶς φρικτῆς ναυμαχίας μεταξὺ
τῶν στόλων Ἑλληνικοῦ καὶ τερρικοῦ, ὁ πρῶτος
ἔλαβε οὖν δεῶ τὴν ὑπερίχην, ἐφυγάδευσε τὸν
δεύτερον τὸν κατεδίωξε, ἐκυρίευσεν ἐξ αὐτοῦ
διάφορα πλοῖα ἰκονοῦ μεγέθους καὶ σὺν τούτοις
12 σαλοῦπας· ἔτι ἐλευθέωσεν τὰ ἑλγὰ μίστικα
ἄτινα ἐχθρὸς εἶχεν ἀφαρπάσει ἀπὸ τοῦ Ψαρ-
ραῖος, καὶ ὅτι τέλος ἠνάγκασε τὸν Καπε-
ταὶ Γιάσον νὰ καταφύγῃ εἰς Σμύρνην μὲ κα-
ταισχύνοντι.

Μᾶς βεβαιοῦσιν ὡσαύτως τὰ ἴδια γράμμα-
τα ὅτι ἡ Σ. Διοικήσις μᾶς ἱπεμφεν ἤδη εἰς
τὰς νήσους Τόρσαν καὶ Πέτρως τὴν παρ' αὐτῆς
ζητηθεῖσαν στρατιωτικὴν φρερὰν, καὶ ὅτι ἐ-
πομένως αἱ τρεῖς ἐνδοχοὶ νῆσοι ἀφέντως δέ-

λει ἐκβάλλων ὅλα των τὰ πολεμικὰ πλοῖα διὰ
νὰ ἐπαναλάβωσι ζωηρότερον τὴν σειρὰν τῶν
κατὰ θάλασσαν μέχρι τοῦδε θριάμβων των.

Συμφωνοῦσι, τέλος, οἱ αἱ ῥηθείσαι ἐ-
πιστολαὶ καὶ κατὰ τὸ ὅτι ἀπεφασισθῇ ἤδη πα-
ρὰ τῆς Σ. Διοικήσεως τὸ νὰ ἐκστρατεύωσιν
ἐν τάχει τρία σώματα καθὲν ἐκ τῶν χιλιά-
δων στρατιωτῶν, τὸ μὲν πρὸς τοὺς Μεσσηνιακὸν
κόλπον ἔχον ἀρχηγὸν τὸν Στρατηγὸν Μούρτζι-
νον, τὸ δὲ διὰ Γαστοῦνην διοικούμενον παρὰ τοῦ
Στρατηγοῦ Ἀναγνωσταρᾶ καὶ τὸ τρίτον κατὰ
τῆς Πάτρας ὀδηγούμενον ὑπὸ τοῦ Στ. Λόντη.

Εἶθε τὰ πάντα πάντοτε νὰ τελεσφορῶσι
κατ' εὐχὴν τῶν συναδελφῶν μας καὶ τῆς Σεβα-
στῆς ἡμῶν Διοικήσεως!

Μόλις ἀπεβύασεν ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος
ὁλόκληρος διὰ νὰ ἐλευθερωθῇ ἀπὸ τὸν ζυγὸν τοῦ
Τυράννου, καὶ παρευθὺς ἡ γενικὴ προθυμία τῇ
αὐτῇ μᾶς ἤξιώσε διὰ ν' ἀπουλαύσωμεν τοὺς το-
σοῦτους καὶ τοιοῦτους γνωστοὺς ἤδη θριάμβους! εἰς
τὰ εὐγενῆ λοιπὸν αἰσθήματα τοῦ Λαοῦ τούτου
χρεώστοῦμεν μόνον καὶ μόνον τὰς πολυειδέας
νίκας μας· εἰς τὰ πατριωτικὰ φρονήματα τοῦ
αὐτοῦ Λαοῦ χρεωστούμεν ὡσαύτως καὶ οἱ ἄρ-
χηγοὶ, τὸ μεγαλεῖον τῆς δόξης καὶ τοῦ ὀνό-
ματός των. Ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ περισσότεροι τῶν
ἀνθρώπων εἰς τὸν κόσμον εἶναι ἢ πλεονέκται ἢ
ἰδιοτελεῖς, διὰ τοῦτο καὶ οἱ περισσότεροι ἀπὸ
τοὺς Ἀρχηγούς ἀποβλέποντες πάντοτε μόνον
εἰς τὰ μερικῶν συμφέροντα, δὲν ἐφροντίζον
παντελῶς διὰ τὸ μέγιστον τῆς Πα-
τρίδος συμφέρον· οὗτοι ἱστοχάζον-
το τοῦτο ὡς ἓνα τρομερὸν Γιγάντα, καὶ ἐ-
πιμένους οὐδὲ νὰ πλησιάσωσιν εἰς αὐτὸ ἠθελόν·
ἐπλησίασεν ἕως εἰς αὐτοὺς ὁ φοβερός οὗτος
Γίγας, καὶ τοὺς ἀναπόδισεν ἐνταυτῷ: ἐθρι-
άμβευσε κατὰ τῶν ἀντιπατριωτῶν ἢ Διοικήσις!

Μὲν ὅλον ὅτι δὲ τὸ ἀντιπατριωτικὸν τοῦτο πνεῦ-
μα ἤδη κατεπατήθη, δὲν ἐξέψυξεν ὅμως εἰσέ-
τι, ἀλλὰ κοιμᾶται· κοιμᾶται, καὶ τὰ ἴδια πρῶτα
πάθη τοῦ χρησιμότητος μέχρι τοῦδε ἐς προσκεφά-
λαιον, τὸ ὅποσον ἔχειν τώρα ἐν ἡλῆ· ἐρον διὰ τῆς
προσθήκης καὶ τῇ μέλῃ παθὸς τῆς ἐκδίκησεως.

Ἡ πολιτικὴ καὶ φυσικὴ αὐτῇ ἐνδικήσις ἐμφανίζονται ἰδίως πῶς τὸ ἀντιπατριωτικὸν πνεῦμα εἰς τὸ νὰ σκέπτεται καὶ ἐνχαρίζη σήμερον διὰ ποιῶν μέσων ἡμπούμεν ἀναλαβεῖν ὅτι ἔχασε· καὶ δὲν εἶναι ἀμφιβολία καμμία ὅτι θέλει ἐπιτύχει, ἀνίσως ἡ νόμιμος ἡμῶν Διοίκησις ἀπατηθῇ ἀπὸ τὴν ὑποκριτικὴν ἡσυχίαν, ἀνίσως δὲν ξηράνη μέχρι τῆς ρίζης τὸ πνεῦμα τοῦτο τοῦ δεσποτισμοῦ καὶ ἐγωῖσμοῦ.

Διὰ νὰ κατορθώσῃ δὲ τοῦτο ἡ Διοίκησις, χρειαστέῃ νὰ φερθῇ ὡς Διοίκησις, χρειαστέῃ νὰ δείξῃ ὅτι ἔχει χαρακτῆρα ὅποιον ἐδειξαν ὅτι εἶχον οἱ Βασιικτῶνες καὶ οἱ Φραγκλινοὶ· καὶ τότε θέλει ἡμπορέσει καὶ αὕτη νὰ ὑπερβῇ ὅλας τὰς δυσκολίας, νὰ διερίσῃ ὅλας τὰς κεφαλὰς τῆς Ὑδρας, νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν Πατρίδα ἀσφαλῆ τε καὶ ἐλευθέραν.

Ὡς λάβῃ δὲ ἰδηγὸν ἡ Διοίκησις τὴν Ἱστορίαν· εἰς αὐτὴν βλέπει ὅτι ὁ Μάριος, ὁ τρέμος τῶν Ἀριστοκράτων, ἔπεσεν ἀπὸ τοὺς ἀριστοκράτας· ὁ Σύλλας ὁ τρέμος τῶν Δημογωγῶν, ἔπεσεν ἀπὸ τοὺς δημογωγούς· ὁ Καίσαρ, ὁ τρέμος τῶν Δημοκράτων, ἔπεσεν ἀπὸ τοὺς δημοκράτας. Ἰδοὺ, ἰδοὺ παραδείγματα μεγάλα, καὶ ἐκ τῶν ὁποίων ἄμποτε ἡ Διοίκησις νὰ ὠφεληθῇ!

Μεγάλοι ἄνδρες χρειάζονται πάντοτε διὰ νὰ κατορθώσωσι καὶ μεγάλα πράγματα· διὰ τοῦτο καὶ ἡ Ἱστορία εἶναι συνδεδεμένη μὲ τὸν αὐθόρμητον, καὶ ἀναλόγως τῶν πράξεων τοῦτο ἡ εὐφραίνεται ἐκ τῆς Ἱστορίας ἡ συρίζεται.

Τινες ἐκ τῶν ἀρχηγῶν μας θέγονται τὸ πνεῦμα καὶ τὸ ζῆτοῦσι ἀπὸ τὴν Πατρίδα μὲ τὸ σπαθίον των, ἄλλοι δὲ προσπαθοῦν νὰ τὸ ἀποκτήσωσι μὲ τὴν ἀπάτην καὶ μὲ τὴν μυστικότητα. ἄλλ' ὅμως, οὔτε οὔτοι οὔτε ἐκεῖνοι δὲν εἰν' ἀξιοὶ δι' αὐτὸ. διὸ καὶ πρέπει νὰ ἀφανισθῇ ἐξίστη καὶ τὸ σύστημα τὸ Κλέφτικον καὶ τὸ σύστημα τὸ καταχθόνιον τοῦ φαναγισμοῦ.

Μήτε ἀπὸ τὸν διεφθαρμένον Μακιαβελισμόν μήτε ἀπὸ τοῦ τυραννικοῦ στραβῶν σπαθίου δὲ λέγεται ἡ Πατρίς· οὐκ! οὔτε τοῦτο οὔτε ἐκεῖνος ἐλύτρωσαν τὴν Πατρίδα· ὁ Λαὸς τὴν ἔσωσεν! ἡ ἀπ' φασίς τε, ἡ σταθερότης του

ὁ χαρακτῆρ τε, ταῦτα μόνον τὴν ἔσωσαν.

Ἐπειδὴ δὲ ἀπὸ τὸν Λαὸν τοῦτον καὶ ἀπὸ τὰ ἐκλεκτότερα μέλη αὐτοῦ σύγκειται νῦν ἡ Διοίκησις μας, ὅς ἀκούσῃ αὕτη τὴν ἔντονον φωνὴν τῆς Πατρίδος ἥτις τῇ λέγει:

„Διατήρησον σταθερότητα ἀδιάσειστον εἰς τὰς ἀποφάσεις σου ὅσαι ἀποθλέσων τῆς σωτηρίας μου τὴν στερέωσιν!“,

Καὶ ὥς μᾶς συγχωρηθῇ τέλος τὸ νὰ ἀναφέρωμεν, ἐκ τῆς τῶν συγχρόνων μας ἱστορίας, ἐν παραδείγματι ἀξιωματικῶν παρὰ πάντων ὅσοι θέλουν διὰ νὰ ᾔναι καὶ νὰ λέγονται ἐνταυτῷ, εἰλικρινεῖς πατριῶται:

Βολιβάρ, ὁ ἐλευθερωτὴς τῆς Μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς, πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχων πάντοτε ἀνυποκρίτως τοῦ Κοινοῦ μόνον τὴν εὐδαιμονίαν, ἐκφώνησε (τῇ 1 Ὀκτωβρίου 1821) εἰς τῆς Ἀνγιστούρας τὴν συνέλευσιν τὰ ἀκόλουθα

„Τέκνον τοῦ Ἀρεως γεννηθεὶς ἐγὼ, μόνον διὰ τῆς ὁδοῦ τῶν πολέμων ἠδυνήθην νὰ ἀπολαίσω σήμερον τὸ Πρατεῖν· ἡ τύχη συνέτρεξεν μετ' ἐμοῦ, καὶ αἱ νίκαι τέλος μὲ ἐστεφάνωσαν. Ὁ βαθμὸς ἄρα τὸν ὅποιον ἐπέχω, οἱ τίτλοι μὲ τοὺς ὁποίους στολίζομαι, δὲν εἶναι τὰ ἀξιώματα ἐκεῖνα καὶ τὰ παράσημα αἵτινα δίδονται εἰς τὸν ἄνθρωπον χάριν τῆς δικαιοσύνης τε, χάριν τῆς ἀληθοῦς εὐτυχίας εἰς τὴν ὁποίαν ἔφεγεν οὗτος τὸ ἔθνος τε· ἡ σπάθη, μ' ἕνα λόγον, ἥτις ἐδιοίκησε τὴν Κολομβίαν, δὲν εἶναι ἡ σπάθη τῆς Ἀδραστείας, ἀλλ' εἶναι τοῦ κακοποιοῦ, δαίμονος ἡ μάστιξ, τὴν ὁποίαν πέμπει ἐνίοτε ὁ Οὐρανὸς εἰς τὴν γῆν διὰ νὰ παιδεύσῃ τοὺς τυράννους, καὶ νὰ σωφρονίσῃ τὰ ἔθνη. Ἡ μάχαιρα αὕτη καταντᾷ ἀχρεῖστος πλεόν· εἰς καιρὸν εἰρήνης, καὶ ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς εἰρήνης ταύτης, θέλει εἶναι ἡ ἐσχάτη τῆς ἰδικῆς μὴ ἐξουσίας· ναί! ἡ ἐσχάτη, διότι ὀρκίσθην τοῦτο εἰς ἑμαυτὸν, διότι τὸ ὑπεσχέθην εἰς τὴν Κολομβίαν· διότι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ Δημοκρατία ὅταν ὁ λαὸς δὲν ἔχει τῆς δυνάμεώς τε τὰ δικαιώματα· ἕνας ἄνθρωπος, καθὼς ἐγὼ, εἶναι ἐπικίνδυνος πολίτης εἰς μίαν Διοίκησιν Δημο-

„ κρατικήν ὁ τοιοῦτος (καὶ τὸ ἤξευρα καλῶς),
 „ φοβερίζει κατ' εὐθείαν τὴν ἐθνικὴν πληρεξ-
 „ σιότητα. Προκρίνω τὸ λοιπὸν νὰ ἦμαι ἀ-
 „ πλοῦς πολίτης διὰ νὰ ἦμαι τοιοῦτρόπως
 „ κ' ἐλεύθερος, διὰ νὰ ἦναι τοιοῦτρόπως ὅλον
 „ τὸ ἔθνος ἐλεύθερον. Προτιμῶ τὸν τίτλον
 „ τοῦ πολίτη ἀπὸ ἐκεῖνον τοῦ ἐλευθερωτοῦ,
 „ διότι εἷς μὲν ἐνθυμίζει τὸν πόλεμον, ἐ-
 „ κείνος δὲ τοὺς νόμους. Ἄς μένωσι κατὰ μέ-
 „ ρος αἱ ἀρχαὶ καὶ τὰ ἀξιώματα ταῦτα μὲ
 „ τὰ ὁποῖα μὲ καταβαρύνει ἡδὴ ἡ Συνέλευσις·
 „ μόνον καὶ μόνον τὸν τίτλον τοῦ ἀγαθοῦ πολί-
 „ τε, εὐχόμεν νὰ ἀξιοῦμαι! „

Ἰδού πῶς ἐκφράζεται ὁ ἀληθὴς πολίτης!
 ἀλλὰ ποῖος, καὶ ἐξ ἡμῶν ὠμίλησε ποτὲ μέχρ'
 τοῦδε παρίμοια; ἢ ποῖος, καὶ ἂν τὰ ὠμίλησε,
 τὰ ἔβαλλε καὶ εἰς πράξιν ἐνταυτῷ; κανεὶς!
 ὁ Μέγας Βασιλεὺς ἡμῶν ἐκπλήρωσεν, ὅτι καὶ
 ὑποσχέθη.

Καθεὶς καταλαμβάνει ὅτι ἐγράψαμεν, διὰ
 τὴν Ἑλλάδα καὶ διὰ τοὺς Ἕλληνας! !

Τὴν ὥραν ταύτην μανθάνομεν μετὰ βεβαιώ-
 τητος ὅτι ὀλίγας ἡμέρας ὕστερον ἀπὸ τὴν νί-
 κην τῶν Στρατηγῶν Σκαλιτῆ καὶ Σαφάκα πε-
 ρὶ ἧς καὶ ἀναφέραμεν ἀνωτέρω, ὁ ἐχθρὸς πύ-
 λων ἐνδίκησιν διὰ τὴν ζημίαν καὶ ἐντροπήν τι
 ἐξδυναμοθεῖς περὶ σφόδρα ἐπαρρησιάζετο πάλιν
 ἐμπροσθεν τῶν ἡμετέρων μὲ στρατεύμα
 δώδεκα χιλιάδων σχεδὸν Ἀλβανῶν, καὶ ἡ
 μάχη ἤρξατο πάραυτα· οἱ Βάρβαροι ὤρμησαν
 μὲ μεγάλην βίαν κατὰ τῶν ἡμετέρων, οἵτι-
 νες μ' ὅλον ὅτι ἀντεστάθησαν γενναϊότατα δὲν
 ἠμπέρεσαν ὁμῶς καὶ νὰ τὸν ἀποκερῶσασιν·
 ἐπομένως ἀφ' οὗ ἐκυρίευσεν ὁ ἐχθρὸς τὰς ὀχυ-
 ρὰς τοπικεσίας καὶ τὰ χαρακώματα καὶ τῶν
 δύο Στρατηγῶν ἔφθασε νὰ προχωρήσῃ σχεδὸν
 ἕως εἰς τὸ κατὰ τὸν Σάλανα Χάνιον τῆς Γρα-
 βιάς. Τοῦτο μαθὼν ὁ Στρατηγὸς Μακρὺς,
 ὅστις ἦτο στρατοπεδευμένος κατὰ τὸ πλάγι-
 ον μέρος τῶν τοῦ Σκαλιτῆ καὶ Σαφάκα θέσε-
 ων, ἔτρεξεν ἐν τῷ ἄμα κατόπιν τῶν τούρκων,
 καὶ οὕτως ἤρξατο νέος πόλεμος· τὸ ἀξιώσαι-
 νον κίνημα τοῦ Μακρὸν ἐνεπύχωσε καὶ τοὺς δύ-
 ω ῥηθέντας ἄλλης Ἀρχηγούς οἱ ὁποῖοι ἀπε-
 σφύοντο ὁλοένα μὴν ἠμποροῦντες νὰ ἐμπεδί-

σωσι τὴν προόδον τῶν ἐχθρῶν· ὁθεν συναχθέν-
 τες εἰς ἓν καὶ οὗτοι ἤρριξαν νὰ κτυπῶσι
 πανταχόθεν τοὺς τουρκοὺς· εὐρεθέντες εἰς αὐτὴν
 τὴν περίστασιν ἐν τῷ μέσῳ τῶν Ἑλλήνων ὄντων
 ὅλων ἕως 1500, καὶ μετὰ μίαν αἱματῶδη μά-
 χην ἠνάγκασαν τὸν Βάρβαρον νὰ ζητήσῃ τὴν σω-
 τηρίαν τι εἰς τὴν φυγὴν· διὰ νὰ ἠμπορήσῃ ὁ-
 μως νὰ διασπάρῃ τοὺς ἡμετέρους καὶ νὰ ἀνοίξῃ
 τὸν δρόμον τῆς εὐτῆς φυγῆς ἔχασε πλῆθος στρα-
 τιωτῶν· οἱ ἡμέτεροι τὸν κατεδίωξαν ἕως 4 ἡμέρας
 μακρὰν τοῦ Χανίου Γραβιάς καὶ μέχρι τῆς Νευ-
 ρηπόλεως. ἀκολουθῶν δὲ θέλομεν δώσῃ εἰς τὸ
 Κοινὸν σαφεστέρα περὶληψιν τοῦ πράγματος λέ-
 γοντες καὶ περὶ τῶν φανευθέντων ἐχθρῶν, διότι ὁ
 ἐκ τοῦ Ἑλ. στρατοπέδου ἐν βίᾳ σταλθεὶς ἐνταῦ-
 θα ταχυδρόμος μᾶς εἶπε ταῦτα ἐκ στόματος.

Εἰδωλοῖσις.

Ἐκδίδεται διὰ τοῦ τύπου, ἐντὸς τεσσάρων
 περίων ἑβδομαδῶν καὶ εἰς εἰκοσιπέντε σχεδὸν
 φύλλα ὀγδοῦ μεγάλου, Περιγραφὴ
 τῶν ἐν Γαλαξίῳ καὶ Σκην-
 λενίῳ περὶ φήμων μαχῶν, ἐν
 ἧ προστίθεται καὶ ἐκείνη τῆς τῆς
 Σάββα καταστροφῆς καὶ τῆς
 ἐν Βηκωρεστίῳ γερονέτο
 συγχρόνως φρικτοῦ πολέμου
 προηγούνται δὲ καὶ ἔπονται πάντων τούτων,
 πολλὰ καὶ κριτικὰ τοῦ Συγ-
 γραφέως (Π. Νικολαΐδου) πα-
 ρατηρήσεις ἀποβλέπουσαι
 τὰς παρούσας ἡμῶν περὶ-
 στάσεις, κ.τ.λ. ἡ ὁλοκληρὸς τοῦ βιβλίου
 δὲ τιμὴ ὀρίζεται εἰς γρόσια δύο ἡμισί, ἐξ ὧν
 τὰ μισὰ προπληρόνεται.

Ὅσοι λοιπὸν ἐκ τῶν φίλων ὁμογενῶν ἐπι-
 θυμοῦν ἵνα γείνωσι τῆς ἐκδόσεως ταύτης συν-
 δρομηταί, παρακαλοῦνται νὰ διευθύνωσι καὶ
 τὰς ὑπογραφὰς τῶν καὶ τὴν προκαταβιβλίου
 πρὸς τὸν Συντάκτην τῶν Ἑλλ. Χρονικῶν Κύρι-
 ον Ι. Ι. Μάγερ εἰς Μεσολόγγιον, (ἢ κατ'
 εὐθείαν ἢ διὰ τῶν Κυρίων Ἰωσήφ Δεκιάσε ἐν
 Τόρῃ καὶ Γεωργίῳ Λαδούπηλῃ ἐν Ζακύνθῳ.)
 καὶ παρ' αὐτοῦ θέλῃν τοῖς πεμφθῶσιν ἐν καιρῷ
 τὰ βιβλidia.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Αρ. 59

Την ἑτησίαν ταλ. Ἰωαννικῆς προπληρωτέα
κατὰ τέμνηται. Ἐκδίδεται διὰ τῆς ἐδουμάδος.

Τὰ πλεία δρᾶται τοῖς πλείοσι.

Φραγκλῆτες.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῇ 19 Ἰουλίου 1824.

ΕΞΩΓΕΡΙΚΑ.

Ἀπὸ Αὐστριακὸν πλοῖον ἑλθὼν χθὲς ἀπὸ
Μάλταν μυθιάνομεν ὅτι ὁ Αἰμιλίων ἐπέστρεψεν
ἀπὸ τῆν πολιτοκίαν τῆς Ἀλγέρας εἰς Μάλταν,
ὅπου περιμένει διαταγὰς ἀπὸ Λοιδιων περὶ τῆς
διὰ πολέμου ἢ συνθηκῶν διαλύσεως τῶν διαφορῶν
τῶν μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Ἀλγέρας. Ἐν το-
σούτῃ ἡ Ἀγγλικὴ ναυτικὴ μοῖρα ἐξακολούθει
πολιορκουσα στενῶς τὴν Ἀλγεριν καὶ τὸν στό-
λον τῆς, τοῦ ὁποῖου λέγουσι ὅτι ἐχάλασε τινα
πλοῖα, καὶ ἀπὸ πολλοὺς συμπεραίνεται ὅτι ἡ
Ἀγγλία θέλει υποχρεώσει διὰ πολέμου τὴν Ἀλ-
γεριν εἰς συμβιβασμοὺς.

Ἡ δὲ ἐφημερίς τῆς Διοικήσεως τῆς Μάλ-
τας 9 Ἰουλίου ε. ν. ἀναφέρει ὅτι τὸ Ἀγγλ. πολεμ.
πλοῖον ἡ Ναΐας ἐκατέρωθεν τὴν 13 τοῦ παρελ-
θόντος Μαΐου νὰ καύσῃ εἰς τὴν Βόναν ἐν Ἀλγε-
ρικὸν πολυμικὸν βερίκιον. ἐπερατοπιδόμενον
ἀπὸ 460 ἀνθρώπων καὶ ὅν ὑπὸ τοῖς φρουρῶν 40
κανονων.

Ἡ αὐτὴ ἐφημερίς λέγει ὅτι τὴν 13 τοῦ πα-
ρελθόντος Μαΐου ἔφθασεν εἰς Μάλταν ἀπὸ τὸν
πολιορκουonta τὴν Ἀλγεριν Ἀγγλικὸν στόλον
ὁ Ἀντιναύαρχος τῶν κατὰ τὴν Μεσόγειον ναυτι-
κῶν Ἀγγλικῶν δυνάμεων, ἐν ταύτῃ δὲ καὶ ὁ
Αἰμιλίων, ὅστις μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἔτι νὰ
ἀναχωρήσῃ διὰ τὴν Ἀγγλίαν (α).

(Ὁ Φ.λ. τοῦ Νότι.)

(α) Ἡ αὐτὴ ἐφημερίς κοινοποιεῖ ὡς αὐτὸς ἀλλαχοῦ
ὅτι ἐν Ἀγγλικὸν πλοῖον τὸ ὁποῖον ἐπισκέφθη ἔξω τῆς
κλῆς ὁ Ἀντιναύαρχος φραγκλῆτες ἀνήγγειλε τὸν καταδα-
ρῶν Ἀλγεριν ὑπὸ τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου.

Τὸ ἀκόλουθον γράμμα στελλόμενον ἐξ Ἀλε-
ξανδρείας, ἀπὸ τινος τῶν Εὐρωπαίων τῶν εὐρι-
σκομένων εἰς τὴν δουλεύειν τοῦ Μεχμέτ Ἀλλῆ
πρὸς τινα φίλον τιν εἰς Σύρον. ἐπιδόσθη καὶ
οὐδὲν ἀπὸ Ἑλληνικὸν πολεμικὸν πλοῖον.

“ (Ὁ) τύραννος τῆς Αἰγύπτου γνωρίζει καλῶς
τῆς Ἑλλάδος τὴν κατάστασιν, καὶ σπεύδει
να ὠφεληθῇ ἀπὸ τὰς διχνοσίας, εἰς τὰς ὁποί-
ας εὐρίσκεται. Ἡ μόνη ἐλπίς ταῦ ὅτι θέλει εὐ-
ρεῖ συμμάχους εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐντοπίης τὸν
κάμνει νὰ ριψοκινδυνεύσῃ τόσον πλοῦτον, ἐπει-
δὴ καὶ αὐτὸς εἶνα. πεπεισμένος ὅτι τὸ τακτικὸν
τε στράτευμα. ὅσων γύμνασιν καὶ ἂν ἐχῇ,
εἶναι πάντοτε δειλοὶ Ἀραβες καὶ οὐδὲν πλειότε-
ρον. Ἐγὼ, ὅστις ἐγνώρισα ἐν πείρας τὸν τρό-
πον τοῦ πολεμεῖν τῶν Ἑλλήνων, καὶ ὅστις
συνεκστρατεύω ἤδη μετὰ τοῦ Ἱμπραήμ πασά,
τολμῶ ἀπὸ τώρα, ἂν μὲ συγχωρεῖται, ν’ ἀ-
ποφασίσω ἀδιστακτικῶς, ὅτι τοῦτο τὸ στρά-
τευμα θέλει ἀφήσῃ τὰ κῶλα εἰς τὴν Ἑλλάδα.
Ταύτης τῆς γνώμης εἶναι ὅλοι οἱ συνεκστρατεύ-
οντες Εὐρωπαῖοι πλην τοῦ Σέδε, τοῦ ὑπερηφά-
νι Σουλτάνου, τοῦ ὁποῖου οἱ σκοποὶ ὅσον καὶ
ὅν φαίνονται κατὰ τὸ παρὸν σύμθωνι μὲ τοὺς
τοῦ Σουλτάνου, καμμίαν σταθερότητα δὲν ἡμ-
προσθῶν νὰ ὑπόσχωται. Ἡ ἐκστρατεία θέλει
ξεσκοτισεῖ τὰ πράγματα Ἀρκεῖ μόνον ἡ Ἑλ-
λας νὰ μὴν εὐθεθῇ εἰς τοιαύτην σύγκρισιν, ὅ-
σον μεγάλην τὴν ζωγραφίζην, καὶ ἡ ἐκστρα-
τεία τῆς Αἰγύπτου θέλει κατὰ πολλὰ τῆς γενῆ
ὠφέλιμος.

„ Ὁ πολυάριθμος στόλος μας ἐκπλέει περὶ

τὰ τέλη Ἰουλίου . Συνίσταται δὲ ἀπὸ πολεμικὰ
πλοῖα

Εὐρωπαϊκὰ	36 (α)
Τζιριμία καὶ φορητὰ	120
	100
	256

Μὲ στρατιώτας πεζοὺς τακτικῶς,	16,000
ἵππεις	2,500
πυρομηχανικοὺς	1,000
δούλους	4,000
	23,000

Θησαυροὺς ἀρκετοὺς χρυσίου καὶ ἀργυρίου

“ Προηγημένως τὸν ὀργανίσασμεν νὰ ἀποφασίσῃ ὥστε τὸ πεζικὸν νὰ ἐμῇ ὅλον εἰς Εὐρωπαϊκὰ πλοῖα τὰ ὅποια ἐφωδιασμένα μὲ διαβατήρια διὰ Ζάκυνθον νὰ προπορεύωνται, νὰ ἐκφύγῃσι τὴν προσοχὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου, καὶ νὰ εἰσπλεύσωσι λάβρα εἰς Πάτρας .
(ὁ αὐτὸς)

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

ΤΑΡΑ, 4 Ἰουλίου .

Μαυθάνομεν ὅτι 2 Ὑπεργώτικα πλοῖαρία ταξιδεύουν τακτικῶς ἀπὸ Καλαμάταν εἰς τὸ μεγάλον φρεῖγιον τῆς Κρήτης, ὅπου μετεκόμεσαν καὶ τινὲς Γούρκως . Συμπεραίνην πολλοὶ ὅτι χρησιμεύουν εἰς τὴν συνεχὴ ἀνταποκρίσιν, τὴν ὅποiam ἔχει ὁ ἀντάτης Πέτρος Μαυρομιχαλὴς μὲ τὸν πασσᾶν τῆς Κρήτης . μὲ τὸν ὅποιον, λήγῃ, κάμνει συνθήκας διὰ προδοσίαν . Αἱ ἀνωγεινῶς ἐξ Αἰγύπτου εἰδήσεις, αἱ ὅποιαί μᾶς ἐκινενοποιήθησαν ἀπὸ ἀξιόπιστον καὶ βέβαιον μέρος, καὶ κατὰ τὰς ὁδοὺς Μανιάται τινὲς ἦσαν ἐκὶ σταμένει ἀπὸ Καλαμάταν μὲ γράμματα πρὸς τὸν πασσᾶν καὶ ἕκαμαν μυστικῶς ἐμὲ λαλῶ μετ' αὐτοῦ, συντείνην τὰ μέγιστα εἰς τὸ νὰ ἐπιθεωρώσωσι πᾶσαν ὑποψίαν κατ' αὐτοῦ . Τοῦ Μεχμέτ Ἀλλῇ τὸ χρυσίον

(α) Κατ' ἄλλους 54, καὶ κατ' ἄλλους 66 .

φαίνεται ὅτι ἔβελξε τὴν χαύνην καὶ διεφθαρμένην ψυχὴν τε, ἥτις ἐστάθη ἀναισθητος εἰς τὴν ὑπερτέραν τιμὴν τὴν ὅποιαν παρ' Ἀξίαν ἔλαβεν ἀπὸ τὴν Πατρίδα καὶ μὴ ὅλον ὅτι ἐχρυσώτισε πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ . ἀπὸ τὴν Ἀξίαν τὴν δόξαν ὅτι ἔκαμν τὴν εὐτυχίαν τοῦ λαοῦ, αὐτὸς ἐπροτίμησε νὰ κηρύττεται μπεῖς τῆς Σπάρτης, καὶ νὰ δυνατεύῃ ληστρικῶς ὅπου δύναται ἂν καὶ μισητὸς καὶ κατηραμένος ἀπὸ ὅλον τὸ ἔθνος . καὶ ἐπειδὴ σήμερον οἱ ἐλεύθεροι Ἕλληνες δὲν θέλουν νὰ τὸν γνωρισωσιν ὥς μπεῖν (ἐν ὧσιν τοῦλάχιστον πιστεύει εἰς τὸν Χρυστὸν καὶ δὲν ἐξηγῆται ἀπὸ τὸν Σελ. ἄν), αὐτὸς εὐχέσκειν ἄλλον δρόμον διὰ νὰ ἐκδικηθῇ τοὺς Ἕλληνας . Ἀφοῦ πρῶτον ἐπάσχει νὰ ἐνσπείρῃ τὴν διχόνοιαν καὶ νὰ ἀναψῇ τὸν ἐμφύλιον πόλεμον, διὰ νὰ βλάψῃ τὸ ἔθνος καὶ τὴν Διοίκησιν τε, ἀφοῦ ἴδεν ὅτι μὲ αὐτὸ δὲν κατορθώνει τίποτε, προστριχεῖ εἰς τὴν προδοσίαν, καὶ συμβιβάζεται ἀφαντῶν μὲ τοὺς Τούρκους νὰ τοὺς πωλήσῃ τὴν περιφρομένην Σπάρτην . 11 Σπάρτη . Σπάρτη, ἀφοῦ τέσσαρες αἰῶνας διεφύλαξεν μόνῃ τὴν ἐλευθερίαν σὺν αὐτῇ τὴν Ἑσπέρειαν δύνασταιαν, ἀφοῦ καὶ αὐτὸν τὸν τύραννον τῆς Ἑλλάδος ἠνέγκρισεν νὰ σὲ ἀφήσῃ αὐτόνομον, θέλεις ὑποφέρει τώρα, ἕνας ἀγορασμένος δούλος νὰ πωλήσῃ τὴν τιμὴν καὶ τὸ αἷμά σου εἰς αὐτόν; Αἱ Περσὲς . Οἱ ἐλαχίστοις Σπαρτιάτης δὲν θέλει ἀφήσῃ τὴν θυγατέρα τε καὶ συρὴν αἰχμάλωτος εἰς τὴν Ἀσίαν, ἢ Ἀφρικὴν . οὐδὲ θέλει ἀλλάξῃ τὴν γλῶσσαν τῆς ἐλευθερίας μὲ τὰς ἀσπληγὰς ὑποσχέσεις τοῦ τυράννου . Τὸν προσπάτορά σας Πανσταν, μὴ ὅλον ὅτι ἐνίκησε 300.000 βακτράνους εἰς τὰς Πλαταιὰς, εὐθὺς ὅμως ὡς τὸν ἐνένησαν οἱ πρόγονοί σας, ὅτι εἶχεν ἀνταποκρίσιν μὲ τὸν βασιλέα τῆς Περσίας, τὸν ἐλιθεβόλησαν ἀμέσως ἡ μήτηρ τε ἔρριψε τὸν πρῶτον λίον . Σεῖς δὲ ἀφίνετε ἀκόμιν αἰμαρῆτον τὸν Π. Μαυρομιχαλὴν, ὅτι ἔξεν ἡνέξεν τὸς πύλας τῆς Σπάρτης εἰς τὸν αἰετὸν χαλκὸν τὸν τύραννον . Ἐξυπνήσατε γένηται . τολμήσατε τὰ σχέδιά τε, διὰ νὰ σώσετε τὴν πατρίδα σας

Προχθὲς ἔλθε πλοῖον ἀπὸ Σάμον δι' ἡμέρας

τρεῖς καὶ ἀποσταλμένοι τῆς νήσου ἐκείνης, ἀπὸ τοὺς ὁποῖα, μανθάνομεν ὅτι κατὰ τὰς ἀποχίον καὶ Τροσμεν εἰδήσει, οἱ Τούρκοι, οἵτινες ἐπολέμησαν εἰς τὰ Ψαρρῶν, ἀφῆσαν 8000 πτώματα χάρις τῶν λαθωμένων, οἱ ὁποῖοι μετεφέρθησαν εἰς Μιτυλήνην καὶ ἐπαρτήμουνται ὑπὲρ τοὺς 400. Ταῦτα ὁμολογήθησαν καὶ ἀπὸ τοὺς Τούρκους αὐτοὺς, οἵτινες προσπαθοῦν βιαιῶς νὰ στρατολογήσωσιν ἐκ νέου ἀπὸ τὴν Ἰωνίαν. Τὸν ἀνωτέρω ἀξιόμην τῶν φρονευνθέντων Τούρκων εἰς τὰς μάχας τῶν Ψαρρῶν ἐπιβεβαιῶνουν καὶ γράμματα ἐκ Σύρας τῆς αὐτῆς ἐποχῆς. (ὁ αὐτὸς.)

Ἑλληνικὸς Στόλος

Ἐκ Ψαρρῶν, 4 Ἰουλίου 1824

Ἐπίσημοι εἰδήσεις

Χθὲς τὸ πρῶτον ἐξημερώθημεν καὶ ἀγάξαμεν πρὸς εἰς Ψαρρῶν εἰς τὸ ἀκρωτήριον λεγόμενον τοῦ Λιμεναρίου, ὅθεν ἴδομεν εἰς τὸν λιμένα περὶ τὰ 35 ἐχθρὴν πλοῖα ὑψωμένην ἔχοντα τὴν ἀλαζύνα ἑρυθρὰν σημάδιαν τῶν. Ἀμέσως παρετηρήσαμεν ὅτι τὰ ὄχυράματα τοῦ Λιμεναρίου καὶ τῶν Λωδῶν ἦσαν κεῖν ἐχθρῶν, καὶ ἀμέτῳς μὲ τὸν Ἑλληνικὸν ἐκείνων χαρακτηρῶν, ὁ ὅτι ἴσως πυκνωθῇ συγχρόνως νὰ ἀποβασίῃ καὶ τὴν ἀπέβασιν εἰς πρᾶξιν νὰ βάλῃ, ἐκάμαμεν ἀπόβασιν ἀπὸ τὸ μέγεθος τοῦ Λιμεναρίου, ἀλλ' εἰ μὴ τὴν, διότι τὰ κανόνια τῶν δύο ῥηθέντων ὀχυρωμάτων ἦσαν ἀνεπιτήδεα πλέον εἰς χρήση. Γενόμενοι ὅμως οἱ ἰδιόμοι, ὑπὲρ τοὺς 1000 καὶ ἰδόντες πλήθος ἐχθρῶν εἰς τινὰ λίφον ἀνωθεν τῆς Λίμνης ἰσταμένων μὲ τὰς σημαίας των, ὤρμησαν κατ' αὐτὴν, καὶ μετὰ τὴν μάχην ἀπεκατεστάθησαν κύριοι ὅλων τῶν ὀχυρωμάτων, καὶ αὐτοῦ τοῦ παλαιοκάστρου, καὶ τῆς χώρας ἀκόμη ἐκτὸς 6 ἢ 8 ὁστῶν τῶν, ἵ τὸ ὅτι ἰα γέμοντα τροφῶν ἐκλείσθησαν 150 περίπου Τούρκοι. Οἱ δὲ ἄλλοι βλέποντες τὴν ὁρμήν τῶν ἰδικῶν μας ἔπασαν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀνέστησαν ἐπὶ τὴν ἐπιχείρησιν, οἱ δὲ λοιποὶ ἐμβόλουν εἰς τὰ πλεῖστα. Οἱ δὲ 150 δὲν ἐκλείσθησαν εἰς τὰ ὀσπήτια παρὰ

διότι δὲν ἐπρέψασαν νὰ ἐμβῶσιν εἰς τὰ πλοῖα, καὶ δὲν ἐκλείσθησαν καὶ εἰς ἄλλα, διότι τὰ καὶ τὰ ἦσαν κρημνισμένα. Οἱ ἐν ταῖς πλοίοις ἀφ' ὧν μᾶς ἴδαν σὺν ἡμῶν, ἤρχισαν νὰ μᾶς ἐολύουν με κανόνια, Ἀφροῦ ὅμως ἐστείλαμεν καὶ δύο βάρκας εἰς τὴν λίμνην, ὅθεν τοὺς ἐβόλιζαν δυνατὰ, ἰδόντες καὶ τὸ ἐκ τοῦ πανικοῦ φόβου ἀτακτὸν ἐμβᾶσμα τῶν εἰς τὴν ἑρὸν συντόφῳ των, κόπησαν ἀγύρας, κέλευν πνία καὶ δίδονται εἰς φυγὴν τοσούτων ἀτακτων, ὥστε ὅλα ὁμοῦ ἐθαίνοντο ὡς ἐν μόνον πλῆθος. Τούτους ἐβόλισαμεν ἀναγμένοι, τέλος πάντων διὰ σημείου τοῦ ναυάρχου ὅλος ὁ στόλος ἐσηκώθημεν εἰς τὰ πνία, καὶ ὡς ὑπόπτεροι ἀετοὶ εἰς ἡμισείας ὡρα. διὰ τῆς τὰ ἐβόλισαμεν. Ἀρχίζει ἡ μάχη καὶ ὅλως ἐκράτη ἐν ἑξῆς εἰς τὰ 8 ὥρας ἐν ἐκάτῃ ἀφ' ἐαυτοῦ, δύο ἐβυθισαμεν ἡμεῖς, καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ ἔπασαν εἰς τὰ παράλια τῆς Χίου κατὰ τὸ μέρος τῆς Βελιστοῦ καὶ ἐκάησαν ὅλα. Καθὲν ἀπὸ τὰ ἐχθρὴν πλοῖα εἶχεν ὑπὲρ τοὺς 100 ἀνθρώπων, ἀλλὰ δὲν ἐσώθησαν ἐξ αὐτῶν οὐδὲ τὸ ἐκτεμῶρον. Πολλοὶ ἀπελπιζόμενοι ἐπιπτον ἀφ' ἐαυτῶν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐπνίγοντο. Μεταξὺ τῶν πνιγμένων εὐρέθησαν καὶ πολλὰ σώματα Εὐρωπαίων, τὰ ὅποια ἐγνωρίσθησαν ἐκ τῆς ἐνδυμασίας των. Μετ' ὀλίγον σκοποῦμεν νὰ κινήσωμεν καὶ κατὰ τοῦ λοιποῦ Ὀθωμανικοῦ στόλου.

Περὶ τῆς γενναιότητος καὶ τῶν ἀθραγκιῶν τοῦ Ναυάρχου δὲν λέγω τί ποτε ἀνεκτὰ γνωστὴ εἶναι ἡ ἀνδρία καὶ φρόνησις τοῦ σεβασμιῶν τοῦτῃ ἥρωος.

Δὲν ἐχάριζαν οἱ ἄχαροι Τούρκοι τὴν ἐκδασιν τοῦ τρομεροῦ ἐπιχειρήματός των. Οἱ οἱ ἀποδάντες πλὴν ὀλίγων ἔλαβον τὰ ἐπιχειρήματα τῆς κακίας των. Μετὰ τὴν αἵμα των ἐξέπλυναν τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ἐμόλυναν, καὶ τὰ ὅσα αὐτῶν θέλων εἶθαι ἐπὶ πολὺν καιρὸν τὸ μαρτύριον τῆς ἐδδικησῆς μας.

(ὁ αὐτὸς)

Ἐκείνη μὲν πλοῖα καὶ πλοῖα ὅτι ἐχάθη καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν ὁλόκληρος ἡ κατὰ τῶν Ψαρρῶν ἐπιπεσοῦσα ἐχθρὴν δύναμις

τὸν δὲ ἀριθμὸν τῶν ἐνδόξως θανατωθέντων Ψα-
ραίων δὲν δυνάμεθα εἰσέτι νὰ τὸν προσδιορίσω-
μεν ἐπακριβῶς, διότι πολλοὶ ἐξ αὐτῶν εἶχον
διασωθῇ μὲ τὰ πλοιάτων κατὰ τὴν πρώτην ἐρ-
μὴν τοῦ ἐχθροῦ· φαίνεται ὅμως ὅτι εἶναι οὐχὶ
μικρὸς· ἐβγιάμψενται τέλος πάντων!

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ.

Εὐχαριστως κοῖνωποιούμεν τὸ ἀκόλουν ἀ-
πόσπασμα ἐπιστολῇ, τοῦ Στρατηγοῦ Ἰω. Γού-
ρα πρὸς τὸν παρχον καὶ Δημογέροντα, Ἀθηνῶν.

„ Προχθές ἐστρατοπεδεύσαμεν εἰς τὴν το-
πωθεσίαν ταύτην τὴν καλημένην Παλαιόκαστρον
καὶ ἦτις κεῖται ἐπὶ τοῦ Μαραθῶνος. Χθές εἴ-
χομεν ἀκροβολισμὸν μετὰ τοῦ ἐχθροῦ. Σήμε-
ρον δὲ ἤλθομεν εἰς συμπλοκὴν μὲ τὸν ἴδιον ὅ-
τις ἄρμηνε καθ' ἡμῶν μὲ ὅλας τῆς δυνάμεις.
Ἡ μάχη ἤρξατο ὁμοῦ μὲ τὴν ἡμέραν, καὶ διήρ-
κεσε ὥρα, 8· ἐστάθη πολλὰ πεισματώδης, καὶ ἐμ-
πορῶ νὰ εἰπῶ ὅτι ἐδείχθησαν κατ' αὐτὴν ση-
μεῖα ἡρωϊσμοῦ μεγαλλήτερα ἀπ' ὅ,τι εἰς τὴν
τῆς Γραβιάς κατὰ τὸ 1821)· ἐνίκησαμεν τέ-
λος ἡμεῖς· ἐφανεύσαμεν ὑπὲρ τοὺς διακοσίους
βαρβάρας, ἐπληρώσαμεν θανάσιμους πολλὰ
περισσοτέρους, καὶ κατεδιέξαμεν τοὺς λοιποὺς,
μάλιστα ὅταν ἔφθασεν ἐκκαιρῶς πρὸς βοήθει-
άν μας καὶ ὁ Ἀντιστράτηγος Διονύσιος Εὐμορ-
φόπουλος. Οἱ Ἕλληνες μας ἐπολούτισαν λαφυ-
ραγαγεῖντες· ἡ εὐχαριστήσις των ὅμως δι-
ότι ἐνίκησαν ἐκεῖ ὅπου ἐνίκησε κάλαι ποτὲ καὶ
καὶ ὁ Μιλτιάδης, εἶναι ἀπεργιγαγὸς· ἐστή-
σαμεν (ἐλεγον) τρέπαια καὶ ἡμεῖς εἰς τὸ αὐ-
τὸ μέγεθος ὅπου καὶ οἱ μεγάλοι προπάτορές μας!
ἀνανεώσαμεν τὴν ἀρχαίαν ἐκεῖθεν ἐνδοξὴν φήμην!
Σᾶς πέμπομεν νῦν μικρὰ φορτώματα κεφαλὰς
τυράνων, δύο σημαίας, καὶ ἐν κ α ὁ ὁ κ ι
πολίτικον, π ὅς ἐνδείξιν τοῦ θριάμβου μας. . (α)
Ἐγχαίετε! „

Ἐκ Παλαιόκαστρον τοῦ Μαραθῶνος, τὴν 6
Ἰουλίου καὶ 4 ὥραν τῆς νυκτός.

Ἰω. Γούρας.

(α) Οἱ Ἕλληνες ἦσαν μίλις 800· οἱ δὲ Τούρκοι
ἐπαπλάσαντο τούτων· συνειδημένοι ἐνταυτῷ καὶ μετὰ
ἐνῆνα· τρεῖς μόνον ἠφικνύσαν ἐκ τῶν ἡμετέρων καὶ
πέντε ἐπὶ τῆς ἐχθροῦ· ἐκείνοι δὲ τὸ ὅπ' ἴων πρὸς κεί-
δαν τῶν ἐν ἐκρήστειαν εἶναι καὶ ὅτι οἱ φίλοι ὁμογενεῖς
μας ἐκτιμῶντες ἀξιοσπρωτὶς τὴν λαμπρὰν προκλιταγωγὴν των, ἐξοικονομοῦν τοὺς σημερινούς βαρβάρους Πέρσας.

(β) Ἐγινεν ἰσχυρὰ παρὰ τὴν μεγαλωπρεπῆς Λιτανεία, καθ' ἣν ἐδοξολογήθη μὲ ἄκραν κατανύξιν ὁ Θεὸς τῶν Ἀν-
τιμέων ὅς τις ἐνίκησαι· ἐδόκει τὸ νῆ στέφανόντες τοσούτον συνεχῶς καὶ λαμπρῶς τὰ Ἑλληνικὰ ἔπλα, ὀντοποιῶν καθ' ἐκά-
στην τὴν ἐκράδα, ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ τούτου ἀγῶνος ἐλπίδα μας.

(γ) Τυπωθεσία μετὰ τὴν Σουλῶν καὶ Γραβιάς.

Σπεύδουμεν νὰ χαροποιήσωμεν τοὺς φίλους ὁ-
μογενεῖς μας, δημοσιεύοντες (ἀπαγαλάντως)
τὰς ἀγαθὰς ἀγγελίας αἰτίνε· ἔφθασαν χθές πρὸς
τὸν ἐξοχότατον Γενικὸν Διοικητὴν τῆς Δυτικῆς
Χ. Ἑλλάδος, καὶ αἱ ὅποια σαφηνίζονται ἐ-
πιδεδομένοι τὴν ἐπίσημον νικὴν περὶ ἧς ἀνα-
φερόμεν εἰς τὸν ὕστερον τῶν Χρονικῶν μας ἀριθμ.

„ Σᾶς εἰδοποιούμεν τὰ ἐδῶ διατρέχοντα·
εἰς τὰς 14 τοῦ παρόντος ἐκστράτευσεν ὁ Ρου-
μελῆς Βασιλεὺς Δερβὺς-Πασᾶς διὰ τὸν Σάλωνα
μὲ δώδεκα χιλιάδας· τὴν αὐτὴν ἡμέραν συνα-
παντήθημεν, καὶ ὁ πόλεμος ἤρξατο παρενθύς·
ἡ ὥρα ἦτον εἰς τὰς 3 ½ τῆς ἡμέρας· καὶ ἐξ αὐ-
τῆς τῆς ὥρας μέχρι τῆς δωδεκάτης τῆς εὐσπύ-
ρας ἡ μάχη ἐξηκολούθη ἀδιακόπως μὲ πολὺν
θυσίαν, καὶ μὲ μεγάλην ἀντιστάσιν τῶν ἐνδό-
ξων Ἑλλήνων. Μετὰ τὸ ἐσπείρας ἔφθασαν εἰς
βοήθειάν μας διάφορα Ἑλληνικὰ σώματα στρα-
τιωτικά, καὶ ἐριφθῆσαν ἀμέσῳ, ὅλοι οἱ Ἕλ-
ληνες ὡς λέοντες κατ' ἐπάνω τοῦ ἐχθροῦ. Ἀφ' οὗ
τοῦ ἐπερίερισαν ὅλης τοὺς δρόμους, τὸν ἐκτὶν-
ησαν ἀπ' ὅλα τὰ μέγῃ· ἐσκότειναν ἐπὶ
τοὺς χ' ἡλῆς βαρβάρας τῶν ἐπὶ ἡμεῶν τρία κα-
τόνια δευτοῦ εἶχαν, ἐπὶ φορτία φυσέκια, καὶ
ἐπὶ σημαίας· τίς νὰ μετρήσῃ τὸ πλῆθος τῶν
τεφεκιῶν, γιαταγανῶν, καὶ σπαθιῶν, καὶ
ὁμοίων; πῶς νὰ διηγηθῇ κανεὶς τὴν λαμπρὰν
νικὴν μας; αἱ σκηνεῖς, οἱ θηναῖοι, καὶ ὅλοι
αἱ ἀποσκευαὶ τῶν τούρκων, ἔγειναν λάφυρα τῶν
Ἑλλήνων· ἄλλοι μὲν ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς ἐσπεί-
ατον ἀπὸ τοὺς βράχους, ἄλλοι δὲ ἐπὶ ἀντό-
ζανταὶ ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας, καὶ ἂν ἡ νύκτα
δὲν ἐδικυθεντεν τοὺς αὐτοὺς ἐχθροὺς ἐχέοντο
ὅλοι· ἐλπίζομεν ὅμως νὰ ἐνῶμεν σήμερον
πολλοτάτους τρυπομένους εἰς τοὺς λόγκους. Ἀ-
πανηγυρίσῃ λοιπὸν καὶ αὐτοῦ ἡ πόλις Μεσολογ-
γίᾳ αὐτὴν τὴν λαμπρὰν νικὴν, ἐπειδὴ εἶναι
μία νίκη ὅπου ἐμμελᾷ μὲ τὰς πλέον παλαιὰς
τῶν προγόνων μας (γ) οἱ τούρκοι ἐτραβίζαν τὸ
μέρος τῆς Γραβιάς καὶ οἱ ἐδίδοι μας τρίχην ἀπὸ
κοντάτων ὡς λέοντες ὀρούμενοι, καὶ οὕτω· ἐλπί-
ζεμεν εἰς τὴν Θεῖαν Δύναμιν νὰ τοὺς ἀναι-
ώλῃς. „ Γαῖα καὶ μετὰ τὸ προτὶνον τοῦ ἐκτ. λ.
τῆς 15 Ἰουλ. Ἀμπλανην. (γ) Δήμος Σουλῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Αρ. 60

Τιμή ἑτησία ταλ. Ἰσπανικά ἐξ προσηλωτέα
κατὰ τοιμηνίαν . Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος .

Τὰ πλεῖα ἀρῶν τοῖς πλεῖσι

Φραγκλῖνος.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῇ 23 Ἰουλίου 1824 .

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ ,

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῇ 20 Ἰουλίου .

Σήμερον ἐλάβαμεν νεωτέρας εἰδήσεις ἀπὸ τοῦ ἐν
Σάλωνα Ἑλ. στρατόπεδον . Κατ' αὐτας , ὁ ἀρι-
στὸς τῶν φονευθέντων ἐχθρῶν ἠϋξήθη μέγας
μετὰ τὴν ἔδοξον μάχην τῆς Ἀιτωλίας , διότι
ἐκτοτε δὲν ἐπαυσαν οἱ γενναῖοι ἄνθρωποι Ἕλληνες ἀπὸ
τοῦ νὰ καταδύκωσι τοὺς αἰσχυροὺς τραπέντας
εἰς φυγὴν βαθείαν (ἴδε ἀρ. 59) : μέχρι τῆς
18 , οἱ θνατοὶ καὶ καίριως πληγθέντες
τοῦσχοι ὑπεύχαινον τὰς δύο χιλιάδας , τὰ λάφυ-
ρα ἐπολλὰ πλατιάσθησαν καὶ εἰς τὰ τρία προ-
κυριευθέντα καὶ οὐκ ἀποσπασθέντα ἦδη καὶ ἐν ἑτε-
ρον πλήθει σακίων γεμάτων ἀπὸ αὐτῶν ἐχ-
θρῶν ἐπέμψθησαν εἰς διαφόρους ἐπαρχίας , πρὸς
δείγμα τοῦ κατὰ τῶν Σάλωνα Ἑλ. θριάμβου ,
εἰς τὸν ὁποῖον συνετέλεσαν μέγας ὅτε Γεν-
ναῖοι Στρατηγὸς Κίττος Τζαβέλας μετὰ
τῶν δικαστῶν τῶν ἐμπειστοπολέμων Σαλιωτῶν
καὶ ὁ Μηρολίσιχος Ἀντιστράτηγος Ἰωάν-
νης Νοταρᾶς μετὰ τοὺς πεντακοσίους τε ἀνδρείους
Πελοποννησίου .

— Ἐξολοθισθῆναι ὅτι ὁ Ὁμέρ-Πασᾶς
Βρυόνης ἀφίσας ἐν μέρει πᾶσαν τὴν ἰσχυρίαν
ὑπέθεσιν ἀπεφάσισε , τέλος πάντων ἐκστρατεύ-
σῃ πρὸς τὰ ἔδω . συμπτρῶμεν ὅτι οὗτος δὲν ἔχεν
εἰσέτι τὴν εἰδήσιν τῆς ὁλοτελοῦς καταστροφῆς
τοῦ ὑπὲρ αὐτὸν Δεσφύ-Πασᾶ εἰς Ἀμπλάνην ,
καὶ διὰ τοῦτο ἐτόλμησε νὰ ἔμβῃ εἰς κινήσιν .
Μὲν ὅλον τοῦτο , ὁ Στρατηγὸς Ἀνδρέας Ἰσχυρὸς δὲν
ἔλλειψεν ἀμέσως ἀπὸ τοῦ νὰ τρέξῃ καὶ προκα-

ταλάδῃ τὴν ἐξόλογον τοποθεσίαν λεγομένην
Τὸ ὕρκα τὴν κειμένην πλησίον τῆς Λαγκά-
δας , με ἀπέβρυσιν σταθερὴν τοῦ νὰ ὑπερα-
σπισθῇ αὐτὴν ἕως θανάτου ὁμοῦ με τοὺς τε-
τρακοσίους ὑπὸ αὐτῶν ἐκλεκτοὺς Ἕλληνας . Ἡ
πατριωτικὴ αὕτη προθυμία τοῦ Στρατηγοῦ ἀπο-
δεικνύει ἀληθῶς τοῦτον ἄξιον υἱὸν τοῦ ἐξομνη-
μονεύτου πατρὸς τοῦ Δημητρίου Καραϊσκάκη ,
καὶ δὲν διστάζομεν παντελῶς ὅτι μέλλει νὰ ὀν-
τοποιήσῃ ὅλας μας τὰς ὑπὲρ αὐτοῦ χρηστὰς
ἐλπίδας .

Εἰμέθα βέβαιον ὅτι αἱ φθοροποιοὶ συνδουλαι
τοῦ προδότη Βαρνακιώτη κατέπεισαν τέλος τὸν
ῥηθέντα Ὁμέρ-Βρυόνην διὰ νὰ ἐπιπέσῃ τρίτην
ἡδὴ φορὰν κατὰ τῆς Ἀκαρνανίας , καὶ νὰ
συνεργήσῃ οὕτω διὰ τὴν ἐτέλεσιν τοῦ βυζικῆς
σχεδίου τοῦ Ρούμελη Βιλεσί (Δεσφύ-Πασᾶ) .
ὅθεν (κατὰ τὴν διαταγὴν τοῦ αὐτοῦ Ὁμέρ-Πασᾶ)
ὁ μὲν Ἀχιμετ-Πασᾶ μετὰ δύο χιλ. Ἀλβανούς καὶ
μετὰ τὸν Γιαννάκη Στράτον (ὅστις εἶναι πλάσ-
μα τοῦ καταράτη Βαρνακιώτη) ἐκστράτευσεν
ἡδὴ κατὰ τοῦ Βάλτη ὁ δὲ ἄξιος υἱὸς τοῦ ἐ-
πιβούλου Γώγῃ ἐπὶ κεφαλῇ ἐνὸς ἐτέρου σώμα-
τος 2000 στρατιωτῶν , ἐπεσχωρήσας μέχρι τῆς
Χελώνης , καὶ τέλος ὁ ἴδιος μοχθηρὸς Βαρ-
νακιώτης μετὰ ἄλλους τόσους πλεμιστάς , διενύνη-
θη πρὸς τὸ κάτω μέρος τοῦ Βάλτη . Τοιοῦ-
τος ὅπως ὅλη ἡ δύναμις τοῦ Ὁμέρ-Πασᾶ Βρυ-
όνης συμπιπτοῦται εἰς ἑξ. χιλιάδας , ἀποβλέ-
πησα τὸ νὰ ἐννοῇ εἰς ἐκείνην μετὰ ἐκείνην
τοῦ Δεσφύ-Πασᾶ (ὅς εἶδομεν εἰς τὸν ἀρ. 56 .
τῶν Χρονικῶν) ἀλλ' αὐτοῖς μὲν κατεστράφη ὁ
ὅσον δὲ δι' ἐκείνους , ἡ ἐνταῦθα Διοίκησις ἔδω-

σε πάραυτα διαταγὴν πρὸς τοὺς Στρατηγούς Δημήτριον Μακρόν (α) Γεώργιον Τζόγκαν κ.τ.λ. ἵνα προλάβουν καὶ στρατιωτικὴν εἰς Λιγούριον, ἐμποδίζοντες, ἐντεῦθεν τὴν πρόδον τοῦ ἐχθροῦ, καθὼς καὶ ὁ Γενναῖος Στρατηγὸς Ἀνδρέας Ἰσκη μέλλει νὰ τοὺς προσέχῃ ἐκ μέρους τῆς Γούρκας.

Εἰμεθα εὐέλπιδες ὅτι τὰ μεγάλα παραδείγματα ὅσα εἶδον οἱ ὁμογενεῖς μας Ἕλληνες τοῦτο τὸ ἔτος, ὁμοίως καὶ οἱ διάφοροι θρίαμβοι αὐτῶν, δέλυν ἐμπνύσκει τούτης γενικῶς εἰς τὸ νὰ ἀντιπαρατάττωται πλέον κατὰ τῶν βαρβάρων μὲ τὴν μεγαλλήτεραν εὐτολμίαν, καὶ ἐστῶσαν βέβαιοι ὅτι τοιοῦτοτρόπως ἡ νίκη δέλει εἶναι πάντοτε ἰδική των.

Τῇ 21 — Πληροφορούμεθα ὅτι οἱ γενναῖοι φρονεῖς κάτοικοι τῶν δύο νήσων Ὑδρας καὶ Πετρίων ἀπὸ τοῦ εἶδον τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Πατρίδος των ἰσφαλισμένον κάλλιστα ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν διαφόρων ὁμογενῶν μας πολεμιστῶν οἵτινες προθυμότητα ἔτρεξαν ἐκεῖ, ἐνησχολήθησαν εἰς τὸ νὰ ἐτοιμάσωσιν ὅλα ἐν γένει τὰ πολεμικὰ πλοῖα των καὶ ὅτι ἐσύστησαν ἤδη δύο τρομεροὺς στόλους προσδιορισμένης νὰ ἐπιπέσωσιν ἐπ' αὐτὰς εἰς ἐκείνην, τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀλεξανδρείας, καὶ ὅτι δέλυν συνοδευθὴ κατὰ τὴν γενικὴν ταύτην ἐκστρατείαν καὶ ἀπὸ μίαν σημαντικὴν ναυτικὴν δύναμιν πλοίων Ψαρραίων τῶν ὁποίων οἱ Κυβερνήται καὶ ναῦται πνέουσιν εἰσέτι θανάσιμον ἐκδίκησιν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ. Ἡ καρδιά παντὸς εἰλικρινοῦς Ἑλλήνος εὐφραίνεται ἐξάπαντος ὅταν αἰσθάνεται τὴν ἄοκνον προθυμίαν τὴν ἐποῖαν δεικνύνει εἰς τὰς πολεμικὰς πράξεις των οἱ μεγαλψύχοι κάτοικοι τῶν τριῶν ἐνδόξων νήσων Ὑδρας Πετρίων καὶ Ψαρρῶν. Οἱ γνήσιοι υἱοὶ τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ ἀρχῆς τοῦ παρόντος Ἀγῶνος μας ἔδειξαν πάντοτε τὸν αὐτὸν

(α) Ἄλλος εἶναι οὗτος ὁ Στρατηγὸς ἀπὸ ἐκείνου τὸν ὁποῖον κατὰ λάθος ὀνομάσαμεν ἐν τῷ ἀρ 58 τῶν Χρ. Στρατηγὸν Μακρόν ἐν ᾧ λέγεται Καπετᾶν. Χρῆστος Μακρὺς ὁ ἑορμαζόμενος παντὸς μεγαλλήτερον καὶ ἐπισημοτέρου βαθμοῦ διὰ τὰς ὁποίας ἔδειξεν ἡρωϊκὰς πράξεις καὶ προλαβόντως, καὶ εἰς τὸν κατὰ τὸν Σάλωνα τελευταῖον πόλεμον.

ἐνθεσμὸν ζῆλον εἰς ὅσα ἀπέβλεπον τὸ γενικὸν τῆς Πατρίδος μας ὄφελος, καὶ ἐπειδὴ εἰς ὅλα των τὰ κατὰ θάλασσαν κινήματα εἶχον πάντοτε ἐρρίξιναι εἰς τὴν ψυχῇ των καὶ τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν εἰλικρίνειαν, διὰ τοῦτο καὶ ὁ ἀγνωστός Θεὸς καὶ ἡ εὐχὴ τῆς Ἑλλάδος τοὺς ἐστεθάνωσαν πάντοτε εἰς δέκα πέντε σχεδὸν ημερικὰς ναυμαχίας κατὰ τοῦ ὑπερηφάνου στόλου τοῦ Τυραννῆ. Ἡ Ἑλλὰς ὅλη ἐν γένει χρεωστεῖ τὴν μέχρι τούδε συντήρησίν της εἰς τὴν ναυτικὴν δύναμιν τῶν αὐτῶν Νήσων, καὶ εἰς τὰ ἀθάνατα κατορθώματα τῶν ἐγκατοικούντων. Πρὸς αὐτοὺς ὀφείλουσιν ἰδιαιτέρως οἱ ὁμογενεῖς πάντες τὴν εὐγνωμοσύνην των καὶ διὰ τὰς μεγάλας ἐκείνων θυσίας ὡς ἐκ μέρους τοῦ χρηματικοῦ, διότι κανεὶς δὲν δύναται ν' ἀρνηθῇ ὅτι μόνοι αὐτοὶ οἱ ἐλευθερόφρονες ἄνδρες κατέβαλλον καὶ ἐξέδυσαν πάντοτε ἐξ ἰδίων ἰσχυρῶν ποσότητας ὀλοκλήρων μυλλιονίων, καὶ ὅτι δὲν ἔχει καμμίαν ἀναλογίαν μὲ αὐτὰς ὅτι ἔλαβον πρὸς ἀποζημιώσεις. Ταῦτα δὲ λέγοντες ὑπὲρ τῶν ἀξιοσεβαστῶν Ὑδροπολιτῶν Ψαρραίων, δὲν ἀποβλέπομεν βέβαια εἰς τὸ νὰ σμικρύνωμεν τὰς ἀρετὰς καὶ τῶν κατοξήρων διαπορφάντων ἡρώων μας· οὐχί, ἡ εὐγνώμων Πατρίς ὁμολογεῖ ἀπείρητος τὰς χάριτας καὶ εἰς τὰ φιλότατα τέκνα τῆς ταῦτα· καθεὶς ὅμως αἰσθάνεται ὅτι ἡ Ἑλλὰς κατὰ τὴν γεωγραφικὴν θέσιν της ἐχρειάζετο ἀνυπερθέτως καὶ θαλάσσιον δύναμιν διὰ τὴν καθ' αὐτὸ ἀσφαλείαν της, καὶ εὗρεν ἀληθῶς τὴν ἀσφάλειαν ταύτην διότι εὗρε καὶ εἰς τὸν κόλπον της τὴν ἀπαιτημένην ναυτικὴν δύναμιν τῶν τριῶν δακτυλοδεικτεμένων Νήσων. Ἀς σεμνύνεται λοιπὸν τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος καὶ ἡ Σεβαστὴ Διοίκησις ἐνταυτῇ διὰ τὴν τοιαύτην ἀγαθὴν τύχην! Ἀς σεμνύνονται καὶ αἱ τρεῖς Νῆσοι διότι ἔλαβον τὴν τύχην νὰ ᾔναι Ἑλληνικαί! καὶ ὅτι ὡς τοιαῦται δύναται εἰς τοιαύτας περιστάσεις νὰ διαπρέπωσι καὶ νὰ θριαμβεύωσιν οὕτω πως.

Ἐκ τῶν ἰδιαιτέρων ἀρετῶν ὅσαι χαρακτηρίζουσι τοὺς κατοίκους τῶν αὐτῶν τριῶν Νήσων, δύναται εἶναι καὶ ἡ σταθερότης καὶ ἡ σοβαρότης εἰς τὰ πρακτικὰ των· ἀρεταὶ αἵτινες ὠφέλησαν καὶ ὠφελοῦν μέγας τὸσον εἰς τὰς

τοπικὰς ὑποθέσεις των , καθὼς καὶ εἰς ἐκεῖνας τῆς Ἑθνικῆς Διοικήσεως .

Εὐχῇ, ἄξιον εἶνα. λοιπὸν ὥστε ἡ αὐτὴ Πολυσεβάττος Διοίκησις νὰ φεβῇ πρὸς τούτης (τούλάχιστον τῶρα καθ' ὃν καιρὸν ἔχει καὶ τοὺς τρόπους καὶ τὰ μέσα) ὅπως καὶ οὗτοι ἐφέρθησαν πάντοτε πρὸς ἐκείνην !

Τῇ 23 — Ἐτέρα ἐπιστολὴ ἐκ τοῦ κατὰ τὸν Σάλονα Ἑλληνικοῦ στρατοπέδου μᾶς ἐπιβεβαίει εἰς σήμερον καὶ αὕτη ἐπισήμως πᾶν ὅτι ἀναφέρμεν ἤδη περὶ τοῦ ἡτληθέντος καὶ αἰσχυρῶς φυγαδευθέντος Ρούμελη-Βαλεσῆ Δερβύς-πασᾶ, τοῦ ὁποῖου ὁ στρατὸς συνίστατο ἀληθῶς εἰς δώδεκα χιλιάδας, ἐπιλέκτων Τζάμιδων, Γέγκιδων, καὶ Ἀλεξανδρῶν, καὶ τινῶν Ἀσιατῶν εἰς μικρὸν ὅμως ἀριθμὸν. (Οἱ δὲ ἡμέτεροι πολεμισταὶ ἦσαν μόλις 2800 οἱ πάντες. πάντες ὁμως καὶ ἐφλογίζοντο ἀπὸ τὴν ὑπὲρ τῆς Πατρίδος εὐνοίαν, διὰ τοῦτο καὶ ἐθζιάμμευσαν πληρέστατα κατὰ τοῦ αἰμαδιῆ βαρδάρου, χωρεῖς νὰ χάσῃσι πλειοτέρας τῶν ἐξ μόνον συιαδελφῶν των Ἑλλήνων. Πάντες αἱ πολεμικοὶ Ἀρχηγοὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ τούτου σώματος ἔδειξαν ἀνδρείαν ἡρωϊκὴν κατὰ τὴν κρίσιμον ταύτην περίστασιν· πλὴν πάντες καὶ κράβην καὶ γράβην ὅτι ὁ ἀκαταμάχητος Στρατηγὸς Κίτζος Τζαβέλας διέπρεψεν ἐξαιρέτως, διότι οὗτος πρῶτος, μετὰ δέκα περίπτωσιν συνεχῇ πεισματῶδη μάχῃν, σαλπίσας ἐξῆλθε τῶν προχωμάτων καὶ μετὰ τὸ ξίφος εἰς τὴν δεξιὰν ἐφόρμησεν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, ὅστις ἀμέσως ἐτράπη εἰς φυγὴν ἐπειδὴ ἀμέσως ἐμψυχωθέντες καὶ οἱ μεγαλοκάρδιοι Ἕλληνες ἀπὸ τὸ ἐξαίσιον παράδειγμα τοῦ ἐνδύξου Στρ. Κίτζου (ἐγκονοῦ τοῦ ἀθανάτου Τζαβέλα), ἐπέπεσαν κατ' ἐκεῖνον ταυτοχρόνως ὅλοι καὶ τὸν κατετρόπωσαν.

Ἡ δημοσιότης εἶναι ψυχὴ τῆς δικαιοσύνης.

Ἐπειδὴ κατὰ τοὺς χρόνους τούτους ἡ πολιτικὴ εἶναι πάντοτε σχεδὸν φιλόδοξος, διὰ τοῦτο πάντοτε εἶναι καὶ ἀνήσυχος· ἐπειδὴ πάντοτε

εἶναι ἀχόρταγος, διὰ τοῦτο πάντοτε εἶναι καὶ ἔμφοβος, ὑποπτεύουσα μήπως ἐξαθνα παρρησιασθῇ κανεὶς καὶ τῆς κλείσει τὸ στέμα Ἡ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας τοιαύτη πολιτικὴ, ἐπικρατεῖ σήμερον καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ (διὰ πολλοὺς λόγους) εὐρίσκεται μάλιστα περισσότερον ἀνήσυχος παρ' ἄλλου· ἡ ἀνησυχία τῆς αὐτῇ προέρχεται ἐξαιρέτως ἀπὸ τὴν ὑποψίαν τοῦ μήπως ἔχει ἡ Ἑλλὰς καὶ μερικὸς δημοκράτας με ἀρετὰς πατριωτικὰς καὶ με γνώσεις ἱκανὰς εἰς τὸ νὰ ἐξετάξῃ καὶ πληροφοροῦνται τὸ πῶς φέρεται ἡ Διοίκησις, τὸ πῶς φέρονται ἐν ταυτῷ καὶ ἐκεῖνοι ὅσοι παριστάνουν αὐτὴν (δηλαδὴ οἱ κατὰ μέρη διάφοροι Διοικηταὶ δι' αὐτὸ τοῦτο λοιπὸν ἀνάγκη εἶναι νὰ γνωρισθῇ καὶ ἐμπράκτως ὅτι τῶντι εὐρίσκονται εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑποκείμενα τοιαῦτα τὰ ὁποῖα παρατηροῦν ὅλα τὰ διατρέχοντα καὶ σκέπτονται ἐν ταυτῷ ὅχι μόνον διὰ τὰ μερικὰ ἀλλὰ καὶ διὰ τὰ γενικὰ πρᾶγματα πρὸς ὠφέλειαν τῆς Πατρίδος ὁλοκλήρως.

Κανεὶς νὰ μὴν φαντασθῇ ποτὲ ὅτι ὅσα δημοσιεύονται διὰ τῆς ἐφημερίδος μας εἶναι ἰδικαί μας μόνον ιδεαὶ καὶ ἰδιοί μας μόνον στοχασμοί· ὅχι, ὅχι· ἡμεῖς δὲν γνωστοποιούμεν πάντοτε ἄλλο τι εἰμὴ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον φρονεῖ καὶ ἐπιθυμεῖ τὸ ἔθνος μας ὅλον, δηλαδὴ τὰ συμφέροντά τῃ τὰ ὁποῖα πολλάκις πολλοὶ τοῦ παριστάνου κατ' ἄλλον τρόπον παρεξηγοῦντέστα.

Εἶναι ὅρα καιρὸς διὰ νὰ εἴπωμεν κάτι τι καὶ περὶ τοῦ ἐθνικοῦ δανείου.

Διεκήρυξεν ἤδη ἡ Διοίκησις εἰς τὸ Πανελλήνιον (ἴδε ἀρ. 42 τῶν Ἑλ. Χρ.) τὴν τελειοποιῆσιν τοῦ δανείου, ἐν ταυτῷ καὶ τὸ φθάσιμον ἐνὸς μέρους αὐτοῦ. Διάφοροι ποσότητες ἐξ αὐτῶν τῶν μετρητῶν ἐπέμψθησαν ἤδη καὶ εἰς τὸν τόπον τῆς διατριβῆς τῆς Διοικήσεως καὶ εἰς ἄλλας ἐπαρχίας τῆς Ἑλλάδος μένει νῦν νὰ ἐξετάσωμεν ἂν μέλλῃ νὰ προκύψῃ ὠφέλεια ἢ βλάβη ἀπὸ τὰ αὐτὰ χρήματα. Κανεὶς δὲν ἀμφισβᾷλλει ὅτι δέλει προξενηθεῖ ὄφελος καὶ ὄφελος μέγα ἀνίσως ἡ Διοίκησις δεῖξῃ δραστηριότητα εἰς τὰς πράξεις τῆς, ἀνίσως φυλάξῃ τὸν χαρακτῆρά της σήμερον καθ' ὃν καιρὸν ἔχει

ὅλα τὰ δυνατά μέσα, ἀνίσως, μ' ἓνα λόγον,
δὲν παρεκτραπή ἀπὸ τὸ σωτήριον σύστημα
τῆς σταθερότητος καὶ ὁμονοίας
αὐτῆς.

Τὸ δὲ ἴδιον εἶναι ἓνα χρέος ἰερὸν ὅλων τοῦ ἔθνους διὰ τοῦτο, δὲν εἶναι πρέπον νὰ φυλάττηται ὡς μυστικὸν τὸ ὅτι ἐστάλθωσαν ἐξ αὐτοῦ διόφοροι ποσότητες εἰς διαφόρους ἐπαρχίας, καὶ τοιςτοτρεῶς νὰ τὸ ἡξεύρην μόνον οἱ ὑπάλληλοι ὑπαργοὶ καθὼς γραμματεῖς, ταμαὶ (κατιέροι) καὶ οἱ ὅμοιοι. Ἀφ' οὗ ὁ καθεὶς ἀπὸ τοὺς συμπολίτας μὴ εἶναι ὑπόχρεω, διὰ τί νὰ τοῦ κρύπτων ὅτι τὸ πράγμα διὰ τὸ ὅποιον ὑποχρεώθῃ ἐφθασεν ἐκεῖ ὅπου ζῇ καὶ αὐτὸς καὶ ὅπως διατρίβει, δηλαδὴ εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῇ τῆς ὁποίας τὰς ἀνάγκας καὶ ἐλλείψεις αὐτὸς γνωρίζει κάλλιστα; ὡς ἐκ ταύτης τῆς μυστικότητος δύνανται νὰ προέλθωσι μεγάλα κακὰ. Α', ἡ Διοίκησις καὶ οἱ Διοικηταὶ χάνουσι τὴν ὑποληψίαν των, διότι κανεὶς Ἕλληνα δὲν ἡμπορεῖ πλέον νὰ ἔχη πίστιν αὐτὲ εἰς ἐκείνην οὔτε εἰς τούτης ἀφ' οὗ τοῦ κρύπτων μίαν ὑπόθεσιν διὰ τὴν ὅποιαν αὐτὸ εἶναι ὑπόχρεω νὰ ἀποκριθῇ μιαν ἡμέραν πρὸς τοὺς δανειστάς. Β', ἐπειδὴ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς εἰ, ὑπάλληλα ὑπερεγγήματα ὄντας ἀποθλέπων μόνον τὸ ἑαυτῶν συμφέρον, ὁ καθεὶς Ἕλληνα ὑποπτεύεται εἰς τοιαύτας περιπτώσεις ὅτι τὰ μετρητὰ τοῦ δανείου δὲν ἐξοδεύονται εἰς τὰς χρεῖας τῆς Πατρίδος, ἀλλὰ ὅτι σφετερίζονται ἢ ἐξοδεύονται μόνον εἰς μαγκανισμοὺς καὶ εἰς τοὺς ἡγαπημένους τῶν Διοικητῶν καὶ κανεὶς δὲν λέγει μάλιστα ὅτι πταίστην οἱ μικροὶ ὑπαργοὶ διότι ὑποθέττει ὅτι ἡ διαγωγὴ τούτων πρέπει νὰ εἶναι γνωστὴ εἰς τὸν Διοικητὰς εἰτινες ἐπειδὴ σιωποῦν, εἶναι μικρόνοες ἢ εἶναι σύμφωνοι μὲ τοὺς ὑπ' αὐτῶν ἀπαγαγόντας.

Πρὸς ἀποφυγὴν λοιπὴν τῶν τοιούτων ἀτο-
πημάτων, καὶ πρὸς διατήρησιν τῆς τιμῆς τῆς
Διοικήσεως, δίκαιον εἶναι ὥστε καὶ αὐτὴ ἡ
ἰδία Διοικητικὴ καὶ οἱ κατὰ μέρος Διοικηταὶ νὰ
κοινοποιήσιν, ὅταν λαμβάνῃ μετρητὰ, ὅτι
τόσση ποσότης τοῖς ἐμβάσθη ἀπὸ τὸ ἐθνικὸν δά-
νειον καὶ εὐρίσκεται εἰς χεῖράς των καὶ ἐξουδεύθῃ ἡ

ἐξοδεύεται εἰς τὴν δὲ ἵνα ὑπόθεσιν τῆς Πατρὸς
δός· ἀνίσως τοῦτο δὲν γένη, τότε τὸ μυστη-
ριῶδες φέρισμον ἀκυρᾶναι τὴν δὲ ἡμοσιότητα,
καὶ ἡ Δικίχσις, διελαι κατηγγρεῖται ὅτι κάμνει
ἓνα μέγα σφάλμα, ἐπειδὴ καταπατεῖ τὸ μέ-
γαλλήτερον δικαίωμα τῶν ἐθνῶν.

Δὲν φθάνει δὲ μόνον τὸ νὰ γνωστοποιῶσιν οἱ Διοικηταὶ ὅτι ἔφθασαν εἰς χεῖρας τῶν χροῦματα ἐκ τοῦ δανεῖς, ἀλλὰ πρέπει προσέτι νὰ συσκέπτονται καὶ μὲ τοὺς Στρατηγούς κ.τ. φανερόνουντες πρὸς αὐτοὺς καὶ ἰδίως ὅτι ἔχον ἀναχεῖρας μέσα διὰ τὰ καταπολεμήσῃν τὸν ἔχθρον καὶ νὰ ἐξακολοθήσῃν τὰς ῥιπαγαὰς τῆς Διοικήσεως. Ἀπὸ ὅλα ταῦτα τιποτε δὲν ἔγινεν ἕως τώρα α, διὸ καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ διορθωθῶσιν αὐτὰ τὰ πφάλματα. τὰ ὅποια διέσπειραν ἤδη τόσας καὶ τόσας δισαρεσκίας καὶ δυσπιστίας μεταξὺ τῶν ὁμογενῶν καὶ εἰλικρινῶν πατριωτῶν, οὔτινες ἠξεύρην καλῶς ὅτι μία ὑπόθεσις δανεῖς δὲν εἶναι ὑπόθεσις μερικὴ ἀλλὰ Ἑθνικὴ.

Μᾶς ἔγραψεν ὑποκείμενον ἀξιοπίστον (τὸ
ὁποῖόν μᾶς ὑπόσχεται καὶ λεπτομερῆ περιγρα-
φὴν ἀκολουθῶς ὅτι καὶ εἰς τὴν Νέαν Ὁρλεάν
ι πόλιν τῶν Ἑνωμένων τῆς Ἀμερικῆς ἐπαρχιῶν)
ἔσυστήθη ἡδὴ Φιλελληνικὴ εἰταιρεία, ὅπως ἐν-
τραμον μετὰ προθυμίας πολλοὶ ἐκ τῶν εὐκαταστα-
δοτέρων ἐπιτιτωπιῶν διὰ νὰ καταβάλλωσιν ἰκανὰς
ποσότητες πρὸς ἀνακηφισμόν τῶν ἐξόδων τοῦ
Ἀγῶνος ἡμῶν. εἴθε ν' ἀποδῶν ἡ Ἑλλάς ἡ-
μέραν ἐξ ἡμέρας τὸ ἀντικείμενον τῆς εὐνοίας τῶν
φιλοκαλῶν καὶ φιλελευθέρων!

(α) Ὁ Ἐξοχίτατος Κύριος Ἀ. Μυροκορδάτος ἐπὶ πληρῶ-
σεν ἤν ηὐς τοὺς διαφύρους ἰσομισθίους στρατιώτας. μετρή-
σας καὶ τ' ἀνα-κατὰ χρήματα ἡς ἐνδια-θώσεως Μεσο-
λογίου καὶ Ἀνατολικῆς τ' ὅτο ἡμας δὲν ἀρκεῖ. διὸ δ
λίγοι ἔχουσιν τ' ὅ-την τὴν εἰδήσιν ἐκ τῶν ἐντ' ὕδα. καὶ
κατεῖς βέβαια δὲν τὸ ἡξέει μεχρὶ ταύτης ἀπὸ τῶν ἐξ
ἐν ᾧ πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς πρὸ ἡξέειν ὅτι ὁ Γ.ν. διευθυντής
τῆς Δ. Χ. Ἐλαιοῦς ἐλθεῖ πρὸ αἰρῶν χρήματα ἀπὸ τῶ
δάγειον διὰ καὶ εἰμεθα εὐέλπιδες ὅτι θέλει προλάβει
τὸ νὰ μὴν ὑποπέρῃ ποσὺς ἢ ἀθωότης του.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Αρ. 61

Τιμὴ ἰσησία ταλ. Ἰσπανικὰ ἐξ προκληρωτέα κατὰ τοιμηρίαν . Ἐκδίδεται δις τῆς ἐβδομάδος .

Τὰ πλεον ὀφείλῃ τοῖς πλεόνσι .

Φραγκλῖνες .

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῇ 26 Ἰουλίῳ 1824 .

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ .

Μεσολόγγιον .

Τῇ 25 . Χθὲς ἐξῆλθον τοῦ Ἀνατωλικοῦ 500 ἐκλεκτοὶ Ἕλληνες πολεμισταὶ οἵτινες , μετὰ τὸν ἀγασμὸν τῶν σημαίων των , ἐκτράτευσαν πάραυτα πρὸς τὸ Λιγοβίτζι δι' ὅπου διευθύνθη-αν ἤδη καὶ οἱ Στρατηγοὶ Γρηγόριος , Μακρὺς κ. λ. διὰ τὰς συττήτως τὸ γενικὸν στρατόπεδον κατὰ τοῦ Ὁμέρ Πασᾶ , ὃς τις εἶχε προσδιορίσ-μεν τὴν χθὲς ἡμέραν διὰ τὰς ἐκστρατεύσεως προ-σωπικῶς καὶ ἔλθῃ εἰς τὸ ἐν Κομπώτι εὐρισκό-μενον στρατόπεδόν τιν .

Ὁ Ἐξοχότατος Κύριος Διευθυντὴς μας ἐνα-σχολεῖται ἤδη εἰς μεγάλας ἐτοιμασίας , σκο-πῶν τὰς ἐκστρατεύσεως (διὰ τὸ ῥηθὲν μέρος) αὐ-τοπροσώπως περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐρχομένης ἐβ-δομάδος συνοδευόμενος μετὰ τοῦ Στρατηγοῦ Αλεξίου Βλαχόπουλου ὑπεργαυροῦ τοῦ πολέμου , καὶ μὲ ὅλον τὸ ὑπέλοιπον στρατεύμα . Ἡ παρουσία τοῦ Κυρίου Διευθυντοῦ , αἱ πολεμικαὶ ἀρεταὶ τῶν ἄνω Στρατηγῶν , ὁ δεδοκιμασμένος ἐνθουσιασμός των στρατιωτῶν μας , καὶ ἡ προπαρασκευὴ τῶν ἀναγκαίων ζωοτροφιῶν πολεμοεφοδιῶν κ τ λ . μᾶς δίδῃσι τὰς πλέον χρηστὰς ἐλπίδας περὶ τοῦ εὐτυχοῦς ἀποτελέσματος καὶ τῆς παρουσίας ἐκ στρατείας .

Σήμερον τὸ πρωὶ ἠκούσθη πρὸς τὸ μέρος τῆς Πάτρας μέγας κρότος κανονίων συντροφευμένων , μὲ ὑπόκρυφον ἤχον τυφεκισμῶν πλῶν ὑπο-θέτομεν λοιπὸν ὅτι ἐβλάσεν ἤδη ἴσως ὁ Στρα-τηγὸς Ἀ. Λόντος εἰς τὸ μέρος ὅπου ἦτο προσ-διορισμένος παρὰ τῆς Σ. Διοικήσεως (ἴδε ἀρ. 58) ,

ὅτι ἤρξατο ὁ πολιορκισμὸς καὶ ὅτι ἔγινεν ἐνταυτῷ καὶ καμμία συμπλοκή .

Σήμερον πληροφοροίμεθα ὅτι ὁ Ῥούμελης Βαλετῆς μετὰ τὴν εἰς Ἀμπλανην κατατρο-φῆντι ἐπιδρομήν ἔλαβεν . δυνάμετιν εἰ . τὸ νῦν συναθροίστη πάλιν τὰ διασκορπισθέντα λείψανα τοῦ στρατοῦ τιν , καὶ βιηθούμενος λιτοχρόνως ἀπὸ ἄλλα διάφορα νέα σώματα (εἰς ἱκανὸν ἀ-ριθμὸν .) τὰ ὅποια ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ Πράχου Πρεζίστα (ὅστις εἰ . τὰς 8 ἰσχυρότερος ἐραβδίσθη κακῶ , εἰ , τὴν ἐν Μυ-σινίτζι μάχην , ὡς ἀναβέραμεν εἰς τὴν 58 ἀ-ριθ .) συνεζώτησε πάλιν στρατεύμα πολυ-ἀριθμὸν (10000 περίπου) κατὰ τὸ μέρος τῆς Γραβιάς . Εἰς τούτοις , ὁ ἄριστος Στρατηγὸς Δ Σκαλτζῆς προκατέλαβε τὴν ἑσπιν λεγομε-νὴν Σηλακή , οἱ δὲ λοιποὶ ἀξιωματικοὶ Στρατηγοὶ ἐτοποθέτησεν τὰς δυνάμεις των εἰς τὰ ὑψώματα τῆς Ἀμπλάνης (α) , καὶ τοιοῦτο-τρόπως πάλιν ἐπεισιγινύμενται σχεδὸν τὸ ἐχθρι-κὸν στρατόπεδον οἱ ἀνδρεῖοι Ἕλληνες . Ἄθλιε Δεσφύση ! οἰωνοὶ κακοὶ περιφέρονται καὶ αὐθις ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σου . σταζέ-τιν εἰσέτι αἱ Ἕλ-ληνικαὶ ρομφαῖαι ἀπὸ τὸ αἶμα τῶν κεφαλῶν ὀ-σας ὡς ἀστάχεις ! ἐθέρισαν τὴν 14 παύσης . ἀμφεβάλλεις ἄρα , Γαλαίπωρε ! ὅτι τὸν ἐνδο-ξὸν νικητῶν σου ἢ παντοδύναμοι φιλοτιμίαι

(α) Τὸ Ἕλληνικὸν στρατόπεδον ἐπὶ τῇ 14 ἰκανῶς ἀπὸ βοήθειαν πρόσφατον ἐβλάσσαν ἐκ Πελοποννήσου . Οἱ πάντες πολεμισταὶ εἰσὶ σήμερον 4000 .

Θέλει θαυματουργήσει καὶ τὴν φορὰν ταύτην ἐ-
ξαίρετα :

Τὸ λοιπὸν τοῦτο ἔτος τῇ ἀνεξαγέσσεια μας διαπρεπεῖ μεταξὺ τῶν προλαδυντῶν, οὐχὶ μόνον καὶ τῶν τιμωρῶν ἀληθεῖς Ἕλληνες εθνιάμδυσαν καὶ ἰδίως πῶς καὶ πολυτέλειως, οὐχὶ μόνον κατὰ τὸ ὅτι κατετρέψαν τὸν ἐχθρὸν κατὰ γῆναι καὶ κατὰ θάλασσαν ὡς τὸν ἔπρεπε ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ ὅτι ἡ προσοχὴ τῶν ἐμμεγέθων μας ἐπεκτάθη εἰς μεγαλύτερα ὅρια : αἱ καθ' ὅλα ἀναγκαῖαι ἐτοιμασίαι γίνονται ἐν καιρῷ πανταχοῦ οἱ πολεμισταί μας τρέχουσι κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν ζητοῦντες τὸν ἐχθρὸν χωρὶς πλέον νὰ τὸν περιμένωσιν ἵνα ἔλθῃ ἐκεῖνος πρὸς αὐτοὺς αἱ ἐμπροσθοφυλακαὶ βλέπωσιν εἰς μακρύτερον διάστημα· φανοὶ φαίνονται φωτίζοντες τὴν νύκτα ὅλας τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων· καὶ λαχύπλοιοι ὀλκάδες περιπλέουσιν τὰ παράλια τῆς Αἰγύπτου κατασκοπεύονται τὰ κινήματα τοῦ Μαινῆ ἐν ᾧ ὁ ἀθάνατος Ναύαρχος Μισοῦλης κρατεῖ ἤδη εἰς στενὸν ἀποκλεισμόν ἐν τῇ Μιτυλήνῃ τὸν ἔντρομον καὶ κατὰ πάντα χωλαίνοντα Καπτεῖαν Πατῶν .

Πρὸς τὸν Κύριον Ἀ. Κλοκῶνν .

Κύριε !

Ἦκησες τοῦ νευσιστάτη εἰς τὴν πόλιν ταύτην Σχολεῖν τὴν ὡς ἀπὸ ὅλα, καὶ ἀπὸ βιβλία πτωχείαν, καὶ ὡς ἀληθῶς φιλόμῃτος καὶ φιλόπατρις εὐθὺς τὸ ἐχάριες ἐκατὸν σώματα Φυσικῆς δημῶδης, εὐρισκόμενα πρὸ καιροῦ ἐδῶ εἰς τὸν ἔντιμον φίλον σὺ Κύριον Σ . Πόσῃ χάριν μὲ τοῦτό σὺ τὸ δῶρον ἔκαμες εἰς τὸ γένος σὺ, ἡ φιλογενὴς σὺ καὶ γενναία ψυχὴ, ἥτις ἐφιλοτιμήθη εἰς τοιοῦτον πλούσιον φιλοδωρημα, τὸ αἰσθάνεται ἀναμφισβόως πολλὰ καλά . . . . Εἰς εὐεργέτην λοιπὸν τοιοῦτον καὶ τὸν πρῶτον μετὰ τὴν σύστασιν τῆς Σχολῆς μας, ποία ἀνταμοιβὴ δυνατὴ καὶ τῆς ὥρας πρέπει ν' ἀντιδοθῇ ἀξίως καὶ τῆς προαιεσεώς τε καὶ τοῦ χαρίσματος . ἂν ὅχι νὰ ὀνομασθῇ, ὡς ὀνομάζεται τὸ τὴν ἐνταῦθα εὐγνώμονα νεολαίαν, εἰς τὴν ἐργετήν, καὶ νὰ κηρυχ-

θῇ τὸ εὐεργέτημά τε εἰς μημιστὸν ἐλπίτην Ἑλληνικοῦ εἰς τὰ καλά ζήλω ; Ἡ Ἑλλὰς ἐκείνη, ὅταν σπύλῃ ὅλας τὰς λαῶν τείων τῆς τοῦ, ὑπὲρ τῆς ἀνεξαγέσεως καὶ ἀληθοῦς συστάσεως τῆς ἡρακλείας, αὐτῶν ἀρῶνας, ἀναμφισβόως δὲν θέλει ἀφῇσαι ἄτεφάνων τὸ καλὸν τοῦτό σὺ ἔργον . Δὲν λοιπὸν πρὸς ὥραν, καλὴ καὶ τιμιε Πατριῶτα ! τὴν εἰλικρινὴ καὶ κοινὴν ἀπὸ τῶν ἐνταῦθα μαθητῶν ταύτην ἀντιδοσιν, πιστούμενος ἐπὶ τῇ ἀδέκαστον τῆς συνειδήσεως τοῦ διδραχμῶν ὁμολογίαν, ὅτι τὸ δῶρόν σὺ θέλει βλαπτήσῃ κακοποῦν ὁραῖς καὶ ἀγαθοῦς εἰς τὴν γυνίμω τῶν τιούτων τῆς Πατρίδος μας ἄρῶν .

Τῇ 2 (14) Ἰουλίου 1824 . ἐν Μεσολογίῳ .

Ὁ ὁμογενὴς σὺ Δημήτριος Παύλος

Συνίχεια καὶ τέλος τῆς ἀπολογίας τοῦ Κυρίου Θ.

Νέγρη (ἴδε ἀρ 56 τῶν Ἑλ. Χρον.)

Ἡ ἀνωτάτη ἐξουσία, ἀπὸ τὴν ὥσαν ἐλατῶν κρέμανται, εἶναι ἀναφαιρετὸς ἰδιοκτησία τῶν Ἑλληνικῶν λαῶν, οἱ ὅποιοι μετέρχονται αὐτὴν δι' ἰδίων αὐτῶν Παραστατῶν κατ' ἔτος ἐκλεγόμενων· ὑπὸ τοιαύτην Πολιτείαν νὰ παραφαίνεται ὁ Κατήγορός μὴ ὅτι ἀπέκλεισεν ἡ Ἑλλὰς διὰ παντὸς πᾶν ὑπὸ ὄντην δι' ἐμὲ, δίδει ὑποψίαν, ὅτι αὐτὸς εἶναι ἐνὶ τοῦ Ὀλιγαρχικοῦ Κόμματος, τὸ ὅποιον ἐπιθελεύεται προφανέστατα τὴν Κυριαρχίαν τῶν λαῶν καὶ χρηστὰς ἐλπίδας τρέφει νὰ τὸ κατορθώσῃ· πῶς ἀλλέως ἐτολμῶσε νὰ φαντασθῇ καὶ νὰ ἐμφωνήσῃ τὸ τοιοῦτον; ἔσεται τῷ ὄντι τοῦ Κόμματος ἐκεῖνη νὰ εἶναι, ἀλλ' ὅχι ἐκ τῶν πρώτων, οἱ ὅποιοι τόσον ἀπερισκεπτῇ δὲν μὲ ἐβάνησάν ποτε, ἀλλ' ἐκ τῶν ταπεινῶν ὀργάνων τοῦ Κόμματος . περὶ τῶν ὁποίων καὶ νὰ ὀμιλῶμεν ἀνείκειν . Παρακαλῶ δὲ μάλιστα τὸν Κ. Συντάκτην τῶν Ἑλλ. Χρονικῶν νὰ μὴ μαζυρῇ, ἀλλὰ νὰ φυλάξῃ μιστικὸν τὸ ὄνομα τοῦ Κατηγόρη, καὶ εἶμαι εἰς τὴν ὅτι μέλλει νὰ εἰσκησθῇ, ἐξειδόμενος εἰς τὴν καλοκάγαθίαν τοῦ Κ. Συντάκτην . καθὼς καὶ ὅτι ὁ Κατήγορός μὴ δίδει μεταβίβλη γνώμην, καὶ παύσας νὰ εἶναι μηχανὴ . ἀσχήσει νὰ

γίνεται ἄνθρωπος· ἂν ὁμως δὲν παύσῃ, ἀλλ' ἐξακολουθῇ ραδιουργῶν κατ' ἐμοῦ διὰ τῶν ἐφημερίδων, κηρύττω ἐπισήμως ἥδη, ὅτι δὲν ἔχω καμμίαν φορὰν νὰ ἀπαντήσω πρὸς αὐτὸν, ὅτι ποτ' ἂν εἰπῇ, ἀλλ' ἐλα μένου εἰς θάρος τῇ καὶ εἰς βάρος τῶν ἀνωτέρων τῇ, ἐπειδὴ λυσιπυρῶμαι τὸν πολυτίμον καιρὸν, ἐπειδὴ νομιζῶ τὰς τοιαύτας λογομαχίας μεγάλῳ ἐπιζημίῳ καὶ Ἠθικῶς καὶ Πολιτικῶς εἰς τὸ ἔθνος. καθὼς πολλὰ καλὰ παρατήρησεν ὁ Κ. Μαυροκοδάτος ἐσχάτως, καὶ τέλος ἐπειδὴ ῥηχανὶς καὶ ὄργανα δὲν συνερίζομαι.

Ἐν Ναυπολίῳ Θ. Νέγγης.
τῇ 18. Ἰανουαρίου.

Πρέπει νὰ λέγῃ τις τῇ ἀλήθειαν εἰς τὰς ἐφημερίδας;

Οἱ ὁπαδοὶ τῆς κατακρίσεως (μεταξὺ τῶν ὁμοίων συγκαταριθμοῦνται καὶ ὅλοι οἱ ἀπώστολοι καὶ ὑπερασπισταὶ τοῦ δεσποτισμοῦ τῶν δι' αἰφύρων ἐπιχωρῶν ἐθνῶν καὶ διοικήσεων) λέγουσιν ὅτι „ Ἄν συμβαίνωσιν εἰς τὸν Κόσμον ἀποστασιαί, ἂν ἀκολοῦθωσι λαοὶ αὐτῶν κλονίζονται ἥρῳα, ὅλα ταῦτα προέρχονται πάντοτε ὡς ἐκ τοῦ Γύπτος· ἀπ' αὐτὸν λαμβάνουν αἰετοτε τὴν ἀρχὴν οἱ πολιτικοὶ οὗτοι σπασμοί· ἀπὸ τὴν φλόγα τοῦτη ἠνάρθησαν εἰς πάντα καιρὸν αἱ δημῶδεις αὐταίριπκοὶ αἰτίνες διέδοσαν εἰς τὰ τετραπύργια, ὀλέθρια δέγματα „ λοιποτέρως δὲ ἀποφαινόμενοι οἱ τοιοῦτοι δὲν στοχάζονται ποσῶς ὅτι εἰς τὰ τοιαῦτα τῶν ἀναθέματα ἐμπεριτυλίτῃσι μίνον αὐτὰ ταῦτα τὰ ἱερὰ δόγματα τῆς ἐλευθερίας.

Οἱ Κύριοι καλοθεληταὶ οὗτοι. ποτὲ δὲν ἀποδίδουν εἰς τὴν δεινὰ καὶ δεινὰ ἔχσαν τὸν δεινὰ ὅσα ἐπιριθμοῦν· ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς αἱ ἐξαιρέσεις εἰσὶ πάντοτε ἀβλαὶ διὰ τὰς σιμπιτωσάσας ἀκαταστασίας, καὶ δὲ μετέχουσιν παντελῶς οὐδὲ εἰς τὰς ἐπαναστάσεις εἰς τὴν λαὸν εὐδὲ εἰς τοὺς ἐμφιλήεις πολέμους τῶν

Ἄρα λοιπὸν, κατὰ τὸν ἀλάσθαστον χρησίων τῶν τοιούτων Κυβερνῶν, πρέπει νὰ πιστεύωμεν ὅτι προτοῦ ν' ἀνακαλυφθῇ ὁ γύπος

καὶ προτοῦ νὰ ἐφεύρωσι τὴν ἐκδοτὴν τῶν ἐφημερίδων (καὶρὸς κατὰ τὸν ὁποῖον ἐτιμῶνται καὶ οἱ τὰ μεγαλλήτερα ὑπεργήματα ἔχοντες ἀμαθέστατοι), οἱ λαοὶ ἦσαν εὐδαιμονέστατοι καὶ αἱ διοικήσεις πάντες ἐτάραχοι· ὅτι κατὰ τὸν χρυσοῦν τοῦτον αἶνα· οἱ μονάρχαι καὶ οἱ διοικηταὶ ἡγετοὶ ὄντες καὶ ἀμέριμνοι ὑπνωττον ἐπὶ στρωμνῇς καὶ ῥόδων· καὶ ὅτι οἱ λαοὶ εὐσεβεῖς καὶ ὑποταγμένοι ὄντες, ἐσέβοντο τὰς καταχεύσεις, ἐλάττειον τὰς καταδυναστείας καὶ τὴν ἁδικίαν, καὶ φυλάττοντες πληρεστάτην ἀπάθειαν κατὰ πάντα ἡγνῶν τὴν ἐστὶν ἀντίστασις καὶ τὴν ἐστὶν ἐπαναστάσις.

Ἀπὸ τὰς προτάσεις ταύτας αἱ ὁποῖαι τοιοῦτον ὑπερασπίζονται τὸν ἐχθρὸν τῶν φώτων δεσποτισμὸν, τίποτ' ἄλλο δὲν ἐλείπει εἰμὴ ἡ ἀλήθεια, καὶ ἐκάστη σελὶς τῆς ἱστορίας δύνανται διὰ τοῦτο νὰ ἀποδείξῃ, ἐκεῖνας ψευδεῖς.

Ἄ! καὶ ποῖον λανθάνει τῶντι ὅτι ἐκ τῶν τοιακοσίων περὶ αὐτοκρατορῶν οἷτινες (μετὰ τὸν αἰμοδύον Τιβέριον μέχρι τοῦ ἀτυχοῦς Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου διεδέχθησαν τὸν τῆς Ῥώμης καὶ Κωνσταντινουπόλεως θρόνον τῶν Καϊσάρων, διακόσιοι καὶ περισσύτεροι ἐχάθησαν ἀπὸ λαγικὸν καὶ ἀδοξὸν θάνατον; τίς δὲν ἐξεύρει ὅτι πεντακόσιοι συνωμοσίαι καὶ ὑπὲρ, κατετάραξαν τὰ ἁθλιὰ τῶν βασιλείας; ὅτι τὸ Ῥωμαϊκὸν Κράτος ὁλόκληρον ἦτον ἡ βεβὰ τῶν καθημερινῶν ἀποττασιῶν καὶ ὅτι οἱ θρόνοι ἐκκημιζοντο καθεκάστην ἐπὶ τῶν λειψάνων τῶν θρόνων; φεῦ! καὶ μὲν ὅλα ταῦτα, οὔτε γύπος οὔτε ἐφημερίδες ὑπῆρχον τότε εἰσέτι.

Εἶναι ἀνάγκη προσέτι ν' ἀναφέρωμιν ὅτι αἱ μὲν διχοστασίαι τῶν ἐν Ἀγγλία ἀντ' ἀντιθέσεων προλαβόντως οἰκογενειῶν τοῦ Τύρκου καὶ τοῦ Λαγκαστεν, ἀφῆλτο αὐτὴν ζῶν ἀπὸ ἐξήκοντα περὶ βασιλεῖς, ἀπὸ τῆς αἰματὸς βασιλείας; ἀλλοίμονον! καὶ μὲν ὅλον τοῦτο· οὔτε γύπος οὔτε ἐφημερίδες, ἦσαν ἔτι γνωστὰ.

Χρειαζεται. τέλος πάντων· νὰ ἐνθυμώμεν ὅτι εἰς τῆς παλαιῶν περιπέτειας διαστήματα ἀπὸ οὗ καιροῦ τὸ ἡμισίληνον καταμακάει τὰς

χῃ τοῦ Βυζαντίου, τὰ ἱρία ἱέταρτα σχεδὸν τῶν σπλητάνων ὑπέκυψαν εἰς τὴν κοινὴν ἐγὰν σπάθην ἢ ἐξέπνευσαν ἀπὸ τὴν Φηλύαν τῆς ἀγχόνης; καὶ μὴ ὅλα ταῦτα, ὁ λαὸς τοῦ ὧν δὲν εἶναι διεφθαρμένος μήτε ἀπὸ τὴν ὑπογογραφίαν μήτε ἀπὸ τῆς ἐφημερίδας, ἀλλ' ἀπολαμβάνει καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τὰ ἀγαθὰ ὅσα ἡ ἐκπαιδευσις ἀρέγεται, τὰς χάριτας τῆς ἀπολύτης ἐξουσίας καὶ τὴν γλυκύτητα τῆς μαχαίρας!

Καθεὶς τὸ λοιπὸν καταλαμβάνει ἤδη ὅτι μόναι αἱ καταχρήσεις καὶ αἱ καταδυναστεῖαι τῆς ἀπεριορίστη ἐξουσίας (καὶ οὐχὶ ὁ τύπος καὶ αἱ ἐφημερίδες), ἡρέθισαν εἰς πάντα καιρὸν τὴν ἀγκυρίτησιν τῶν λαῶν· ὅτι μόναι αὐταὶ ἐσίσταν τοὺς θρόνους· προητοίμизαν τὴν ἄδυσσιν τῶν ἐπαναστάσεων, καὶ ἠνώξαν τὸ τέλος τὸν ἴσον τῶν βασιλείων. Εἶθε ἄγε μεταξὺ ἡμῶν ἡ Ἑξουσία νὰ ὁῶσιν πάντοτε ἀνθρώποις εἰς τοὺς λόγους τῶν γνησίων πατριωτῶν καὶ ὁ ἀποστολαφῇ αἰετοῖς ἐκείνης τῶν ἐπιβούλων! εὐχῆς ἄξιον εἶναι! τὸ νὰ κατανεύσῃ αὐτὴ ἵνα προσέξῃ διαπαντὸς εἰς τὴν μόνην ἰκετήριον καὶ παρακλητικὴν φωνὴν ἐκείνων, οἵτινες, ἐπαναστατούμενοι εἰς τὴν καθαρότητα τῆς συνειδήσεως των καὶ ἔχουσι ὅντες θανάσιμοι παντὸς εἶδους φαρτρίας, δὲν φοβοῦνται διόλου νὰ προσφέρωσι τὴν σοβαρὴν ἀλήθειαν οὐδ' ὅταν προσέκειται νὰ δυσχεραίνωσι τινὰς· οὐδ' ὅταν προσέκειται καὶ νὰ ὑποκύψωσι δι' αὐτὸ αὐτοὶ αὐτοὶ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Γνωρίζουσα καλῶς ἡ ὑπερτότη Διοίησις ἡμῶν, τῆς θάλας τοῦ συστήματος τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας· δευταία οὐτα προσέτι ἡ οὐχὶ ὁ τύπος ἡ αἱ ἐφημερίδες προσενόσσι τὰ δυστηχῆματα εἰς ἐν ἔθνος, καὶ λὰ μόνον αἱ καταχρήσεις τῶν ἐν τῆς πράγμῃσι δυαμένη, τέλος, νὰ διακρίνῃ οἱ τῶν ψυχῇ τῆς ἐφημερίδας καὶ ἡμῶν εἶναι ὁ εἰς κριτικὴς ἐπὶ Πατρίδος ἔργος καὶ ἡ καθαρά ἀλήθεια, διέταξεν ἡ ἡμῶν τὸ νὰ διανέμωμεν διὰ λογαριασμὸν τῆς θυρεῶν εἰς τὸν λαὸν ἐκαστὸν φύλα ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν Χρονικῶν μας, τὰ μὲν ἡμῶν ἀμέσως τὰ δὲ ἕτερα ἡμῶν ἐμμέσως. Διὰ τὰς πεντήκοντα λοιπὴν Ἑφμερ. αἱ ὁμοῦ θεὸν διανέμονται κατ' εἰθεῖαν παρ' ἡμῶν πρὸς τοὺς κατοικοῦς τῆς Σιτυτῆς. Χ. Ἑλλάδος παρακαλοῦνται οἱ κἀταθε κατὰ μερὴ διάφορα πολιτικὰ καὶ πολεμικοὶ Ἄρχη, οἱ Δημογέροντες κ. λ. νὰ φροντίζωσι τὴν ἐν καιρῷ περιλαβὴν καὶ διαμοίρασιν αὐτῶν εἰς τὸν λαόν.

μὴ δλον ἐτι καὶ ἡμεῖς θέλομεν προσέχει πάντοτε, εὐκαίρεας τυχοῦσης, καὶ τοῖς τὰς διευθύνωμεν ἵστον τάχιστα.
Διὰ τὴν Ἑπαρχίαν Ἑρμομέρου.

Σώματα Σώματα.
3 Τῷ Στρατηγῷ Γεωργίῳ Τζιάνι. Τῷ Πέτρῳ Μπαμπινῇ.
Τῷ Νίκῳ εἰς Δραγαμῆστον.
Τῷ Ἡγουμένῳ τῆς Πλαγιάς. Τῷ Πάρχῳ Βλαχουῷ.
Ἑπαρχία
Τῷ Κ. Βλ. χίπουλφ. Τῷ Γεωργίῳ Μήτρη.
Τῷ Κ. Τζικαλίκ. Τῷ Γεωργίῳ Σουλιάτῃ.
Τῷ Νάσῳ Χαμαλίζι. Ἑπαρχία Βάλτου.

Τῷ Στρατηγῷ Ἀνδρέῳ Τῷ Χιλιάρχῳ Ἀναγνώστῳ.
Τῷ Μπαλουμένῳ. Τῷ Σιτηρῷ Σακαρελίζῳ.
Τῷ Σιτηρῷ Πάνῳ Χαροκισπολτῇ. Τῷ Πάνῳ Κωνσταντίνῳ Ἀμδρικιῳτῇ.

Ἑπαρχία Ζιγοῦ
Τῷ Ἀθανασίῳ Τζιμ-Τῷ Γεωργίῳ Λαδά-πουράκη. Τῷ Ἀνδρότῳ Χοντρή.
Τῷ Νάσῳ Δημογέροντι Τῷ Ἀποστόλῳ Καραϊζῳ.
Καλυβίαν. γιάννη εἰς Νεοχώριον.

Ἑπαρχία Ἀποκοῦρου.
Τῷ Χιλιάρχῳ Χρήστῳ Τῷ Βασιλεῖ Βουτέρῳ.
Μακρῷ. Τῷ Ρούμπῳ.
Τῷ Ἡγουμένῳ Παγκοσιτίῳ. Τῷ Ἀναγνώστῳ Διαλύτῃ.

Ἑπαρχία Βενέτικου.
Τῷ Εὐάρχῳ. Τῷ Ἀθανασίῳ Μπουζῳ.
Τῷ Ἰωάννῃ Βλάχῳ. Τζα.
Ἑπαρχία Καρπενήσιου.
Τῷ Στρατηγῷ Γιολιά-Τῷ Δημητρίῳ Κολουθῳ.
ση. πουλφ.
Τῷ Γουβέλῳ.

Ἑπαρχία Κραβάρων.
Τῷ Στρατηγῷ Σαφάκα. Τῷ Ἀντανίῳ Καναβῳ.
Τῷ Ἀναγνώστῳ Ξοδῳ. Τῷ Μιχαήλπουλφ.
Τῷ Γεωργίῳ Πλατανιάτῃ.

Ἑπαρχία Μαλανδρινίου.
Τῷ Παπῳ Γεωργίῳ Πολίτῃ.
Ἑπαρχία Ἀγρῳφῶν.
Τῷ Εὐάρχῳ. Τῷ Στρατηγῷ Ἰω. Ράφ.
Τῷ Γιάννῃ Φραγγίτῃ. φ.

Ἀνατωλικὸν.
Τῷ Κωνσταντίνῳ Νίκα. Τῷ Ἀθανασίῳ Παλαιοῦ.
Τῷ Σιτηρῷ Γιῳτῃ. σοιῶ.
Ἑπαρχία Λοιδωρικίου.
Τῷ Στρατηγῷ Δήμῳ Τῷ Γεωργίῳ Βαλτινῳ.
Σκαλίζῳ. Τῷ Λοιδωρικίου.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Αρ. 63

Τιμή ἑτησία ταλ. Ἰσπανικά ἐξ προκληρωτέα
κατὰ τομηνίαν . Ἐκδίδεται δις τῆς ἐβδομάδος .

Τὰ πλείω ὁφείη τοῖς πλείοσι .

Φωκυλῶες .

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῇ 30 Ἰουλίῳ 1824 .

ΕΣΩΤΕΡΚΑ .

Ἰ. Β.) ΠΡΟΣ. ΔΙΟΙΚ. ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.
α. 2416)

Ἡ Διοίκησις ἀφ' ἧς ἄρας ἐσυστήθη, ἐφρόν-
τισε πάντοτε διὰ τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ ἔθνους,
καὶ τὸ ἔθνος δὲν ἐμπόρεῖ νὰ εὐδαιμονήσῃ χωρὶς
τὴν στερήσιν τῶν Νόμων, οἱ ὅποιοι κατατρεχ-
θέντες ἐκινδύνευσαν νὰ καταγρηθῶσι .

Ἡ Διοίκησις βλέπει σήμερον μὲ χαρὰν, ὅτι
εὐτυχῶς ἐκατάρθωθ' ἡ στερήσιν τῶν Νόμων, ὅθεν

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα, δυνάμει καὶ τοῦ
προβουλευματος ὑπ' ἀρ. 988 τοῦ Σεβαστῆ
Βαλεντικῆς .

Διακηρύξεις .

Α'. Χαρίζεται ἀμνηστία εἰς ὅσους ἐκινήθησαν
ἐναντίον τῆς ἐσωτερικῆς ἀσφαλείας τῆς ἐπι-
κρατείας, ὅταν εἰς τὸ ἔξῃς ἤθελον ὑποτα-
χθῇ εἰς τοὺς Νόμους καὶ δεῖξει διὰ τῶν ἔργων
τὴν πρὸς αὐτοὺς ὑποταγὴν τῶν, καὶ τὴν εἰς
Διατάγας τῆς Διοικήσεως ἐτοιμὴν εὐπει-
θείαν τῶν

Β'. Ὅσοι ἔγιναν ἐκπτώται, ἢ ἀπὸ τὸν χῆρον
τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, ἢ τοῦ Βαλεντικοῦ, ἢ
ἀπὸ καμὲνα τῶν ὑπηρεσιῶν, ἢ συνδράσαν
εἰς τὸ ἐν Τριπολιτζᾷ παρόνομον Βαλεντικόν,
χαρίζεται μὲν καὶ εἰς αὐτοὺς ἀμνηστία, δὲν
τοῖς προχρεῖται ὅμως ἡ εὐσεβὴς μήτε' εἰ, τὰ
ἀνωτέρω μήτε εἰς καμὲν ἄλλο τῶν δημοσίων
ὑποθημάτων, ὅσον εἰς τὴν ἐνεστῶσαν δυν-

τάραν, ὅσον καὶ εἰς τὴν ἐπερχομένην ἑρ-
την περιόδον .

Γ'. Τὸ παρὸν νὰ δημοσιευθῇ εἰς ὅλας τὰς ἐ-
παρχίας τῆς ἐπικρατείας, νὰ ὑπωθῇ καὶ
νὰ ἀναγνώσθῃ ἐπὶ Ἐκκλησίας .

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 2 Ἰουλίου 1824 .

(Τ. Σ.)

Ὁ Πρόεδρος

Γεώργιος Καντέρωτης .

Παναγιώτης Μπόττας .

Ἰωάννης Κολέτης .

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης

Ὁ Προσωρ. Γεν. Γραμ. Π. Γ. Ῥόδιος .

Ἰσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ .

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 4 Ἰουλίου 1824 .

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς τῶν ἐσωτερικῶν
Γεώργιος Γλαβάκης .

Αρ. 2487

Διακήρυξις τῆς Σεβαστῆς Διοικήσεως περὶ
ἀμνηστίας φθασάσα σήμερον δημοσιεύεται καθ'
ἡλὴν τὴν Δυτικὴν χεῖρα τῆς Ἑλλάδος διὰ νὰ γνω-
ρίσῃν ἅπαντες, πόσον ὑπερισχύουσιν οἱ νόμοι ὅ-
στε νὰ μεταβάλλωσιν ἐν εὐμυνίᾳ τὴν προτέραν
ὁρμὴν ταύτην, καὶ πείσῃν ἡ Σεβαστὴ Διοίκησις
ὡς κοινὴ μὴτηρ εἶναι συγκρατητικὴ καὶ εἰς
αὐτὰ τὰ πταίνοντα τέκνα τῆς .

Καὶ τὴν διατάγην τοῦ Σεβαστοῦ Ἐκτελε-
στικοῦ καὶ αἱ ὑπάλλοιται τοῦ καὶ ὅλα τὰ
τμήματα τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος διορίζονται νὰ

πέμψωσιν εἰς ὅλα τὰ μέρη ἀντιτυπᾶ τῆς ρη-
θείτης διαταγῆς, καὶ νὰ κάμωσι νὰ ἀναγνω-
σθῇ καὶ εἰς τὰς ἐκκλησίας.

τῇ 25^ῃ ἑλίῃ. 1824. Α. Μανρεκορδάτος.
Ἀνατολικὸν

ὁ Γραμματεὺς.

Γ. Πραϊδης.

Ἐποχωροῦντα ἡ Διοικησις εἰς τὰς περιστά-
σεις, ἐξέδωκε τοῦτο τῆς ἀμνηστίας τὸ Δίσπι-
σμα, συγχωροῦσα ὡς καλὴ καὶ φιλάνθρωπος
μήτις τὰ πεπλανημένα τέκνα τῆς. Ὁ περὶ
φημος παρὰ τοῦ Θρασυβούλου καὶ τῶν Ἀθηναίων
διακηρυχθεὶς τῆς ἀμνηστίας Νόμος, ἀνηγέθη
πάλιν εἰς τὰς ἡμέρας μας, καὶ ἐπέσπειρε πε-
ρισσότερον πάρο καὶ ἀλλῇ φορῇ εἰς τὰ καρ-
δίας τῶν πατριωτῶν τὴν πρὸς τὴν Διοικησιν ἀ-
γάπην καὶ σέβας. Οἱ τριάνοντα Ἰνυαννο ἐδι-
ώχθησαν ἀπὸ τὰς Ἀθήνας, καὶ ὑστερήθησαν
τῆς ἐξουσίας, μὴ ὅλον ὅτι ἤλπιζον νὰ ἐρεθίσω-
σι τὸν Σπαρτιάτην Λύσανδρον διὰ νὰ κινήσῃ
καὶ πάλιν πόλεμον κατα τῶν Ἀθηναίων. Ὁ Παν-
σανίας ἔχων ἐναντίαν περὶ τοῦτο γνώμην, εἰ-
σήκε τὴν εἰρήνην. Αἱ Ἀθηναὶ τέλος πάντων ἐ-
λευθεροῦνται, καὶ ὁ Θρασύβουλος προβάλλει
τὴν ἀμνηστίαν, διὰ τῆς ὁποίας ὅλοι οἱ πολί-
ται ὑποχρεώθησαν νὰ βυθίσωσι μεθ' ὅρκου ὅλα
τὰ πάθη εἰς τὸ ὕδωρ τῆς Ἀθήνης. Ἡ Διοι-
κησις πάλιν καθιδρύθη, οἱ Νόμοι ἀνέλαβον τὴν
προτέραν αὐτῶν δραστηριότητα, τὰ Κριτήρια
καὶ Ἐπιθετεία ἀπέκτησαν τὴν προτέραν τῶν
μορφήν, καὶ ἡ Δημοκρατία ἔστησε τὸν θρό-
νον τῆς εἰς τὸν λαόν. Ἰδοὺ τὸ μέγα καὶ λαμ-
πρὸν σημεῖον τοῦ καθηγητοῦ καὶ παντοτινοῦ ἡ-
μῶν ὁηγοῦ τῆς Ἱστορίας· μόνον εἰς τὰς
Δημοκρατίας θεωροῦμεν τὰ σημεῖα ταῦτα τῆς
μεγαλοφυχίας καὶ τοῦ μεταξὺ λαῶν καὶ Διοι-
κήσεων δεσμοῦ· καθὼς προτίει καὶ ἡ Δημο-
κρατία τῆς Ῥώμης ἐκήρυξε τὴν ἀμνηστίαν εἰς
τὴν κατοὶ τοῦ Κατρίλου γενομένην συνομοσίαν α)
Ποσον ὑψηλὸν καὶ μεγαλοπρεπὲς πρᾶγμα εἶ-

ναι εἰς Διοικήτην καὶ Λαὸν ὁλοκληρεῖν νὰ συγ-
χωρῇ ἓνα ἰδιαίτερον ἄνθρωπον!

Ἐὰν Κάρολος ὁ β. μετὰ τὴν ἐν Ἀγγλίᾳ
στεφάνωσιν τοῦ Δρύνου καὶ τὴν κατὰ τὰς 29
Μαΐ 1660 (·) εἰς Λονδὶνον εἰσὺν τὴν ἤθελεν
ὑποστηρίξει τῆς διακηρυχθείσης ἀμνηστίας
τὸ φρόνημα, τῶν Στεφάνων ἡ οἰκία δὲ ἤθελεν
ἔχει πλέον νὰ καταπολεμῇ τοσαύτας καὶ τη-
λικαύτας λαρχίας· πλέον οὐκ ἐπύσφατον παρὰ
δειγμα ἔχομεν τὸ τοῦ ζ. Φερδινάνδου (β), ὅς
τις ἐὰν ἤθελε συγχωρῇ τοὺς Ῥιέγους καὶ Κωϊ-
ρόγας, ὁ λαὸς ἤθελε τὸν ἀγαπᾶ, τὴν καὶ
δοξάζει ὡς καὶ αὐτὸν τὸν πατέρα τὴν (γ).

Ἐκ Πελοποννήτου.

Πανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος, ὁ λαὸς ἤρχισε νὰ
πέθεται εἰς τοὺς διαταγὰς τῆς Στρατιᾶς Διοι-
κήσεως, πανταχοῦ εἶναι εὐχαριστημένοι ἀπὸ
τοὺς Ἐπαύχους καὶ λοιποῦ. κατὰ μέρη Ἐπιθε-
τοῦς, ἐφθάσαμεν τέλος πάντων εἰς τὸν λιμένα, ἡ
σωτήρια τῆς πατρίδος μας ἡσφαλίσθη
Πάντες ἤδη βλέπουσι τοῦτο, μὴ ὅλον ὅτι ὅχι
ὀλίγοι εἶναι εἰσέτι οἱ ἀγαπῶντες τὸν παλαιὸν Ἰσ-
πανοῦ τοῦ διοικεῖν, ἥτοι τὴν βίαν καὶ αὐτεξουσί-
τητα· ἀλλ' οἱ τοιοῦτοι καταπολεμοῦνται καὶ ἀ-
πὸ τὴν ἰδίαν αὐτῶν γνώμην, καὶ ἀπὸ τὸν λαόν,
καὶ ἀπὸ τὴν Διοικήσιν τὴν. ἵπποτε δὲν ἡμποροῦ-
σι πλέον νὰ κατορθώσωσιν, εἰμὴ νὰ βυθίζω-
νται εἰς τὸ σκότος τῆς φαντασίας των καὶ νὰ κά-
μωσι καθημερινῶς παράπονα· καὶ ἀντὶ τοῦ
νὰ ἀγαπῶνται καὶ νὰ δοξάζωνται· μένουσι κα-
τησχυμένοι καὶ καταφρονεμένοι ἀπὸ τὴν Φωνὴν
τοῦ Κοινοῦ.

Ἐπιστηριζομένη ἡ Διοικησις εἰς τὰς στε-
ρεῖς βάσεις τῆς κοινῆς εὐδαμονίας, ἥτοι τῆς
Δικαιοσύνης, εὐνομίας, καὶ χρηστότητος,

(α) Burnets history of his own time.

(β) Τῇ 12 Μαΐου 824 ἐκίρυξε καὶ ὁ Βασιλεὺς
τῆς Ἰσπανίας τὴν ἀμνηστίαν

(Journal de Frankfort)

(γ) De Pradt. Considerations sur la revolution
d'Espagne.

(α) Sallust, Conjuratō de Catilina.

τὸ πᾶν κατορθώνει διὰ τοῦ λαοῦτης, ὅστις ἡμέ-
ρα τῇ ἡμέρᾳ προθυμοποιεῖται νὰ φανῇ μᾶλλον
εὐπειθὴς εἰς τὰς διαταγὰς τῶν Νόμων· ὁ τοι-
αῦτος λαὸς βλέπει σήμερον, ὅτι ἡ Διοίκησίς
τῇ δὲν κλονεῖται πλέον, ἀλλ' ἐπιμένει μετὰ
σταθερότητα. εἰ τὰς ὑπὲρ τῆς κοινῆς εὐδαιμο-
νίας ἀποφάσεις τῆς· ὅθεν καὶ τὴν ἀγαπᾷ, τὴν
σέβεται καὶ μενεῖ. ἄγρυπνος εἰς τῶν διαταγῶν
τῆς τὴν ἐκτέλῃσιν.

Ὁ λαὸς καὶ ἡ Διοίκησις εἶναι συνδεδεμένοι
ἀπὸ τοὺς νόμους μας, καὶ ἀμοιβαίως βοηθοῦν-
ται. Ποῖος λοιπὸν ἐν ὅσῳ διαμένει ὁ εὐγενὴς
αὗτος σύνδεσμος, θέλει φοβῆται, ὥστε τὰ
ὅποια ἀνωτέρω εἶπυμεν ἄτομα νὰ ἡμποροῦσιν
διὰ νὰ καταβῶσι τὰ δύο ταῦτα σώματα; ὅ-
χι! ἡ θέλησις τοῦ λαοῦ καὶ ἡ σταθερότης τῆς
Διοικήσεως ἐξαρκούσι καλῶς διὰ νὰ μᾶ. φέγω-
σι τὴν ἑνωσιν, ὑπαιμονίαν καὶ ἀνεξαγερσίαν
μας.

Αριθ. 2482) ΠΡΟΣΩΡ. ΔΙ. ΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ
τῷ Πρωτοκόλλου) ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Δυ-
τικῆς Χ. Ἑλλάδος

Ἐπειδὴ ὁ ἐχθρὸς μὲ ἱκανὴν δύναμιν ἐτοιμά-
ζεται νὰ εἰσβάλῃ εἰς τὴν Ἀκαρνανίαν, καὶ Αἰ-
τωλίαν.

Ἐπειδὴ διὰ τὰ γενῇ ὅλη ἡ δυνατὴ ἀντί-
στασις εἰς αὐτὸν, καὶ πρὸς περισσοτέραν ἐμ-
ψύχωσιν τῶν στρατευμάτων, μεγαβαίνω ὁ ἴδι-
ος εἰς τὸ Γενικὸν τῆς Ἀκαρνανίας στρατόπεδον.

Ἐπειδὴ εἰς τὸ διάστημα τῆς ἀπαισίας μη-
νὲς αἱ Γενικαὶ ὑποθέσεις πρέπει νὰ ἀμεληθῶν,
καὶ ἰδιαίτερα φροντὶς πρέπει νὰ γενῇ τῆς ἐξα-
κολούθησιν τῶν ὀχυρώσεων τοῦ Μεσολογίου,
καὶ τοῦ Ανατολικοῦ, καὶ τῆς προμηθείας τῶν
ἀναγκαιῶν εἰς τὰ διάφορα στρατόπεδα, τοῦτο
δε ὡς ἀπὸ κέντρου πρέπει νὰ γίνεσθαι τῆς Γεν-
ικῆς Διευθύνσεως.

Διατάττει

Α'. Διορίζεται ἡμετέρος Ἐπιτροπὴ συγκει-
μένη ἀπὸ τοὺς Κυρίους Γ. Πραϊδῆν, Ἰω.

Τρικούπων, καὶ Τάττην Ματρίαν.

Β'. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη ἐν τῇ ἀπασίᾳ μὴ
θέλει ἐνεργῇ ἀντ' ἐμοῦ, καὶ ἐν ὀνόματι τοῦ
Γεν. Διευτ. πρὸς αὐτῆς ὑπογεγραμμένοι
καὶ παρὰ τοῦ Γενικοῦ Γραμ. προσυπογε-
γραμμένοι διατάττει τῆς θέλων ἰσχύει εἰς ὅ-
λην τὴν ἑκτασιν τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος.

Γ'. Γενικὸς Γραμ. τῆς ῥηθείσης Ἐπιτροπῆς
διορίζεται ὁ Κύριος Α. Νεγρῆς

Δ'. Ὁ Κύριος Ν. Λαζαρίδης διορίζεται Γεν.
φροντιστὴς τῆς οἰκονομίας.

Ε'. Ἡ Ἐπιτροπὴ οὐσιωδῶς θέλει ἐπιμεληθῇ
τὴν ἐξακολουθήσιν τῶν ὀχυρώσεων τῶν δύο Πό-
λεων, καὶ τὴν προμήθειαν τῶν ἀναγκαιῶν,
τόσον διὰ τὸ Γεν. στρατόπεδον τῆς Ἀκαρνα-
νίας, ὅσον καὶ διὰ τὰ λοιπὰ στρατόπεδα.

Στ'. Θέλει φροντίσει ὁμοίως τὴν κατὰ στρω-
σιν ὅλων τῶν λογαριασμῶν.

Ζ'. Ὁ Γεν. Γραμματεὺς παραλαμβάνων τὰ
ἀρχεῖα μετὰ τῆς Σφραγίδος θέλει φυλάττει
τὴν συνέχειαν τῶν ἀριθμῶν τοῦ πρωτοκόλου.

Η'. Ὅλα τὰ πρὸς τὸν Γεν. Διευθυντὴν ἔγγρα-
φα, καὶ αὐτὰ τὰ παρὰ τῆς Διοικήσεως,
θέλων ἀνοίγεσθαι ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴν, διὰ
νὰ γίνωνται εἰς αὐτὰ αἱ ἀνήκειναι ἀπαντή-
σεις, καὶ νὰ ἐνεργῶνται τὰ ἀναγκαῖα.

Θ'. Δις τῆς ἐβδομάδος ὁφείλει ἡ Ἐπιτροπὴ νὰ
ἀναφέρεται λατικῶς πρὸς ἐμὲ δι' ὅλα τὰ δια-
τρέχοντα. ἐκτὸς τῶν ἐκτάκτων ἀπιστολῶν,
τὰς ὁποίας ἐμποροῦν νὰ ὑπαγορεύσιν αἱ πε-
ριστάσεις.

Ἡ παρούσα διαταγὴ θέλει δημοσιευθῇ διὰ
τοῦ ἴδου, καὶ ἀντίτυπα αὐτῆς θέλων σταλῇ
πρὸς ὅλας τὰς ἐν τῇ Δυτικῇ Ἑλλάδι καθεστῶ-
σας στρατιωτικὰς, καὶ πολιτικὰς ἀρχὰς.

Τῇ 26 Ἰουλίου. 1821. Ανατολικὸν.

Α. Μαυροκορδάτος

(Τ.Σ.)

Ὁ Γ. Γραμματεὺς

Γ. Πραϊδῆς.

Ὅτι ἴσον τῷ Πρωτοτύπῳ ὁ Γ. Γραμ.
Γ. Πραϊδῆς

Μεσολόγιον Τῆς 28 Ἰουλίου .

Σήμερον ἀνεχώρησεν ἐντεῦθεν διὰ τὸ στρατόπεδον τοῦ Λιγοῦ. Τῆς δὲ Εξουχάτοτος Γ. Διευθυν-
της Α. Μαυροκορδάτος συντροφευμένος, ὡς ἐσχάτως εἶπομεν, παρὰ τοῦ στρατηγοῦ Βλα-
χόπουλου, ὑπεργοῦ τοῦ πολεμῆ .

Ἐλπίδες χεῖσταί τὸν συνοδεύουσι, καὶ εἰ-
μεθα βίβαιοι ὅτι θάλην γίνεαι καὶ πραγματικαί .
Οἱ μεγάλοι τοῦ ἔθους τοῦτε πανταχοῦ θριαμβοὶ
ἐξήψαν τὴν φιλοτιμίαν τοῦ λαοῦ τῆς Δυτικῆς
Ἑλλάδος, ὥστε σήμερον πνέει μέγαν ἐνθου-
σισμόν νὰ εἶναι τῶν λοιπῶν συμπατριωτῶν ἀν-
τίζηλος, καὶ νὰ δεῖξη ὅτι δὲν ἀλησμόνησε τὰς
ἀπειλὰς ἐνὸς ἐχθροῦ ἀπανθρώπου, καὶ προδέ-
τε ἀπιστίαν .

Οἱ στρατηγοί μας ὅλοι ἔχουσι μέγιστον ζῆ-
λον καὶ προθυμίαν, τὰ στρατευματά μας εἶναι
ἐνθουσιασμένα, καὶ ἔχουσι περισσοτέραν παρὰ
πώποτε κλίσιν εἰς τὸ νὰ ᾔναι εὐπειθεῖς εἰς τῶν
ἀνωτέρων τῶν τὰς διαταγὰς .

— Σήμερον ἀπέθανεν ἀπὸ τῆς κῆν θέρμης
ὁ Κέρων Ιωάννης Γεωκοίτης, σύμβουλος κ.τ.λ.
Ἡ Πατρίς χρεωστεῖ πολὺ εἰς αὐτὸν. ἦτο πατὴρ
καλῆς οἰκογενεῖας, καὶ καλὸς πατριώτης . Ἀ-
φιερωμένος ὅλως εἰς τὰ κοινὰ πράγματα τῆς
πατρίδος, ἦεν αἰκνὸς εἰς τοὺς κοινὰς τῆς, ἀ-
γαπῶν πάντοτε τὰ καλὰ, ἀγαπώμενος δὲ καὶ
τιμώμενος παρὰ πάντων .

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Υποθέσεις τῆς Περσίας .

Τῇ 10 Μαρτίου ἐνλείσθη ἡ μεταξὺ Περσί-
ας καὶ Πόρτας εἰρήνη . ὁ Κασίμ-Κέρν, Μι-
νίστρος τῆς Περσίας, παρὰ τῇ ὀθωμανικῇ Πόρ-
τῇ εἰσηλθεὶς μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τῶν συνθηκῶν
τῆς εἰρήνης εἰς Κωνσταντινούπολιν . Τοῦ ἐπρό-
σφερν δὲ κατοικίαν δι' ἐπισταγῆς τῆς Πόρτας
ἐν παλάτιον κείμενον εἰς τὸ μέγος καλούμενον
Λα-σεράϊ .

— Οἱ Εβραῖοι, οἱ ὅποιοι πανταχοῦ καὶ πάντο-
τε εἶναι οἱ αὐτοὶ ἐρέθισαν διὰ τῆς μοχθηρίας

καὶ τῆς κατὰ τῶν Χριστιανῶν φανούτητος τῶν
πάντας τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει Εὐρωπαίους
προξένους, εἰ, τὸ νὰ αναφερθῶσι περὶ τοῦτε πρὸς
τὸν Σουλτάνον . ἵστι καὶ ἐξέδωκε δι' αὐτὸ πα-
ρευθῆναι χαλ' σερίφ, ὅς οὐ ἀπειρήρευσεν τὴν εἰ-
σοδὸν τῶν Ἰσθαιῶν εἰς τὰ δημόσια ὑπογῆματα .
Πολλοὶ ἐξ αὐτῶν μετερχόμενοι τὸ λελώνιον, καὶ
οὔτινες ἐπείραξαν πάμπολλας εἰς τοὺς μετὰ τῶν
Χριστιανῶν λογαριασμοὺς καταχρήσεις, κα-
θηρέθησαν καὶ ἐδάχθησαν . (α)

— „Θέλουσιν ἀποσταλθῇ Πρέσβεις Ἑλληνες
„εἰς τὴν ἐν Πράγα συνέλευσιν, ἐν ᾗ ἡμπο-
„ροῦν κάμνοντες, νέας νίκας νὰ ἀπολαύσωσι
„νέας στερὰς δάφνης, (Journal den debats)

Εἶπομεν εἰς τὸν ἀρ. 44 τῶν Ἑλληνικῶν Χρο-
νικῶν ὅτι εἰς Πράγαν συγκροτεῖται παρὰ τῶν
κραταιῶν Βασιλέων συνέλευσις ὑποκείμενον
ἔχουσα τὰς ὑποθέσεις τῆς Ἑλλάδος . Βλέπο-
μεν εἰς τὴν ἐφημερίδα den D a s ὅτι ἡ Συνέ-
λευσις αὕτη ἐπιβαιοῦται . Βλέπομεν προσέ-
τι καὶ τὸν ἱρόπον δι' οὗ ὁ Ἐφημεριογράφος οὗ-
τος ἐκφράζεται .

Μάλιστα νέος θέλομεν ὑπολαύσει στερ-
φάνης Δάφνης, καὶ νέα θέλομεν στήσει ἀ-
πανταχοῦ ἱερόπαια . Θέλην ἀναλάμβει νέον
θρίαμβον τοῦ Μαραθῶνος (3) καὶ τῆς Σαλα-
μῖνος . Θέλει ἀναφανῇ πάλιν ἡ ἡμέρα τοῦ Ἀμ-
πλωνι, καὶ τοσαῦται ἄλλαι σημαντικότεραι .
ἀλλ' ὁ μεγαλύτερος ἡμῶν θρίαμβος καὶ πλεόν
λαμπροὶ στέφανοι, εἶναι ὅτι τὸ ἔθνος ἐσυστήθη
ὡς ἔθνος, ὅτι πείθεται εἰς τοὺς Νόμους, καὶ
ὅτι εὐτυχεῖ κατὰ τὴν Ἠθικὴν καὶ τὰς ἐπιστή-
μας .

Ἰδοὺ τῶν πολιτῶν τῆς Ἑλλάδος οἱ στέφανοι,
μέτριοι μὲν, ἀξιοὶ ὅμως νὰ καθιποθελωθῶσιν
ὑπὸ τὴν οἶψιν τῶν κραταιῶν Μονάρχων .

(α) Οἰδεμένη φιλή καὶ ἔθνος δὲν ἐφάρθη μὲ τοσαύτην ἀ-
χρησίᾳ καὶ ἀπὸν ρωπίζον πρὸς τὰ πράγματα τῆς Ἑλ-
λάδος ὡς οἱ ἔβραιοι . τὰ σκεπτικὰ τοῦ ταλμούθ ἐλ-
γματα, καὶ ἡ ἀπίστη παρὰ τῶν Χριστιανῶν ἐθισαί-
σαν πλοῦτη νοιῶνται ὅτι δίδου εἰς αὐτοὺς πᾶν τὸ κα-
τὰ τῶν πτωχῶν, γυνῶν καὶ ἀσπλῶν Χριστιανῶν δικαί-
ωμα .

(β) Οὐ Μαραθῶν καὶ Ψαρά .

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Αρ. 63

Εκδόσις ταλ. Ἰωαννιναὶ ἐξ ἀποψηφιστάς
κατὰ τειμηνίαν . Ἐκδίδεται δις τῆς ἐβδομάδος .

Τὰ πλείω ἐφάλη τοῖς κλεῖστον
Φοιγαλίνοις .

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῇ 2 Αὐγούστου 1824 .

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ .

ΠΡΟΣΩΡ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ .

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σώμα

Πρὸς τοὺς Ναυάρχους, Καπετανέους καὶ Ναύτας
τοῦ Ἑλληνικοῦ Στόλου .

Ἡ Διοίκησις καὶ τὸ ἔθνος ὅλον ἐχάρη διὰ
τὰς νέας νίκας σας, ἐνθουσιάζουσα εἰς τὰς ἐκ-
στρατείας, ἡ κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἐδόξασε
κινῶν τοὺς ὕψιστον, ὅς τις ὑπερασπίζεται τὴν
Πατρίδα καὶ τὴν Χριστιανοσύνην . Ὁ ἐνθουσια-
σμός καὶ ἡ ὁμολογία σας ἐπρομήνουν εἰς ὅλον τὸ
ἔθνος αὐτὰ τὰ κατορθώματα . Ἐλπίζει, ἔ-
χοντες τὴν αὐτὴν ὁμόνοιαν, νὰ κατορθώσετε
μεγαλότερα καὶ ἐνδοξότερα εἰς ἔσπαινον ἐδικόν
σας καὶ εἰς δόξαν τῆς Πατρίδος . Ἡ Διοίκη-
σις διὰ τὴν συνεργήσῃ καὶ βαστάξῃ τὸν ἐνθουσι-
ασμόν σας, ἐφρόντισε καὶ ἀσφάλισε τὰ νησιά
Τήρας καὶ Πέλλας μετὰ δύναμιν στρατιωτικὴν ἱ-
κανὴν . Ὅθεν καὶ ἡ Γενναϊότης σας καὶ ὅλοι κοι-
νῶς ἐκινῶντες ναῦται μας δὲν πρέπει νὰ φρον-
τίζετε, εἰμὴ τὸν ἀφανισμόν τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου .
Μάθετε ὅτι τὸ ἔθνος Κρέμαται ἐφέτος εἰς τὴν
ἀνδρίαν σας βεβαιωθῆτε, ὅτι ἡ ὁμολογία σας
θέλει τὸ διασώσει . Διὰ τὸν Θεόν ! Διὰ τὴν
Πατρίδα ! Μὴ τύχη διὰ μικρὰ πράγματα καὶ
ψυχραυθῇ ὁ ἐνθουσιασμός σας, ἡ διαλυθῇ ἡ ὁ-
μολογία σας . Τούτο εἶναι τὸ πλέον θανατηφόρον
εἰς ἡμᾶς . αὐτὸ ἐπιθυμεῖ καὶ ὁ ἐχθρὸς μας .
αὐτὸ καὶ ὁ Μεχμέτ-Ἀλῆς, ὅστις μετὰ δολίης
τρόπου καὶ μετὰ ὑποσχέσεις θέλει πασχίσει νὰ
σπεύψῃ τὴν δοχόνοιαν εἰς τὸ μέσον σας, διὰ νὰ

κατορθώσῃ τοὺς σκοπούς τῶν . Θέλει πασχίσει
μετὰ τὸ δόλωμα τῶν λαφύρων, τὰ ὅποια φέρει
ἐπιτήδες εἰς πολλὰ καράβια νὰ σᾶν τραβίξῃ
εἰς τὴν γνώμην τῆς, καὶ ἂν οὐ πέσετε εἰς αὐ-
τὰ πρὶν κτυπήσετε τὸν ἐχθρόν, νὰ εὖρη καιρὸν
νὰ κάμῃ τὸν σκοπὸν τῆς καὶ νὰ μᾶς ὑποδηλώσῃ .
Προσεχετε λοιπὸν, σταθίτε γενναῖοι, κατα-
φρονήσατε τὰ παραμικρὰ κέρδη, ἀψυφήσατε
λάφυρα πρὶν κτυπήσετε τὸν ἐχθρόν . Μὴ ἀπο-
βλέπετε παρὰ τὴν δόξαν . ὅταν νικήσετε τὸν
ἐχθρόν, τότε ἔχετε καὶ λάφυρα πολλό-
τατα, καὶ βέβαια ἔχετε πλοῦτη, ἔχετε
καὶ τὴν Διοίκησιν, ἡ ὅποια, ἐπειδὴ τῶ-
ρα μετὰ τὴν θείαν βοήθειαν ἐστερεώθη καὶ ἀπέκ-
τησε χεῖματα, εἶναι ἱκανὴ ν' ἀνταμείψῃ καὶ ἐ-
κείνον ὅπου ὑπακούει εἰς τὰς συμμαχὰς τῶν με-
γαλυντέρων τῶν, καὶ ἐκείνον ὅπου κατορθώσῃ
ἄξιον καὶ λαμπρὸν κατόρθωμα . εἶναι ἱκανὴ ἐ-
πίσης νὰ παιδεύσῃ καὶ τοὺς ἀτάκτους .

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 7 Ἰουλίου 1824 ,

Ὁ Πρόεδρος

Γεώργιος Κωνσταντινίδης .

Παναγιώτης Μπέτασης .

Ἰωάννης Κωλέττης .

Ἀναγνώστης Σπηλιωτάκης .

Ὁ πρῶτος Γεν. Γραμ.

Π. Γ. Ῥόδιος .

(Ὁ Φίλ τοῦ Ν)

Οἱ ἐνδοξότεροι τῆς ἀθανασίας στεφανοῖ , μετὰ
τοὺς ὁποίους ἡμπορεῖ ἡ Διοίκησις νὰ στέψῃ τοὺς
γενναίους ὑπὲρ τῆς Πατρίδος ἀθλήσαντας , εἰ-

τὴν αἰ ἐπισήμως διακηρυττόμεναι πρὸς αὐτοὺς ἐπιστολαὶ εἰς ἡ παρούσα διενθυνομένη παρὰ τοῦ Παιδῆ τοῦ Ἐκτελεστικῆς Σάματος πρὸς τὴν Ναύρχον Μισούλην, καὶ πρὸς τοὺς ἀνδρῆς τοῦ στόλῃ μας πλειάρχους καὶ ναῦτας.

Ἡ εὐκρινὴς ἐκφρασίς τῆς κοινῆς εὐγνωμοσύνης διὰ τ.ς θυσίας, καὶ τὰ ἀνδραγαθήματα δι' ὧν οἱ καρτερόψυχοι ναῦται μας ἐδοξάσθησαν, πρέπει ν' ἐξαψῶσιν εἰς τὰς καρδίας τῶν νέον ζήλον καὶ φιλοτιμίαν διὰ νὰ πρᾶξωσι μεγαλητέρας παρὰ τὰς παρελθούσας νίκας, καὶ διὰ νὰ φανῶσι μᾶλλον ἄξιοι τῆς ἀγάπης καὶ τιμῆς, τὴν ἑπὶ αὐτῶν ἔχομεν. Ἡ ὥραιότερα διὰ τὰς θυσίας αὐτῶν εὐγνωμοσύνη δὲν θέλει εἶσθαι μῆτε χρήματα, μῆτε στήλαι, μῆτε πυραμίδες, εἰμὴ μόνον ὅτι εἰς τὰς καρδίας μας θέλῃσι ζῆ αἰωνίως.

Τ Δ Ρ Α, 11 Ἰουλίου.

Σήμερον τὸ πρῶν ἐφάνθησαν πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος, πολλὰ ἐκ τῶν πλοίων τοῦ στόλῃ, τὰ ὅποια εἶχαν πλεύσει εἰς Ψαρρὰ, καὶ ἄραξαν εἰς τὸ ἀκρωτήριον τοῦ Σινί (Κάβο Κολώναις, πρὸς τὸ ἑσπέρας ἐλάσαμεν γεάμματα τοῦ γενναίου Ναυάρχου Κυρίῳ Α. Μισούλη, ἀπὸ τὰ ὅποια μαρτυροῦμεν ὅτι τὴν παρελθούσαν τετραδὴν ἀπὴντήσαν τὸν Ὑγκρικὸν στόλον εἰς τὰ νερὰ τῆς Σκύρη, ὅστις βοηθούμενος ἀπὸ τὸν ἄνεμον ἀπέφυγε τὴν ναυμαχίαν καὶ ὑπῆγε διὰ τὴν Μιτυλήνην. Ὅτι περιμένει νὰ παραλάβῃ τὰς ἐτοιμαζόμενας νέα ναυτικάς δυνάμεις, καὶ διασπᾷ τῆς Σ. Διοικήσεως.

— 14 Ἰουλίου.

Μετὰ τὸ εἰς Ψαρρὰ φθάσειμον τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλῃ, τὴν καταστροφὴν τῶν ἐκεῖ εὐρεθέντων πλοίων τοῦ ἐχθρικοῦ στόλῃ καὶ τὴν ἐνδοξον ἀνακτῆσιν τῆς νήσου οἱ Ναύαρχοι τῶν τριῶν ναυτικῶν ἀερόσισαν κοινὴν γνῶμην καὶ ἐμβάσαν εἰς τὸν στόλον ὅλα τὰ κανόνια τῶν ψαρρῶν, τὰ ὅποια οἱ Τούρκοι εἶχαν καταβύσει εἰς

τὸν λιμένα διὰ νὰ τὰ πάρωσι. Τοῦτο ἔκαμν, ἐπειδὴ οἱ Ψαρρῖανοι ἔχοντες κατὰ τὸ παρὸν τὰς οἰκογενεὰς τῶν διεσκορπισμένων ἐνθα κακεῖσε, αὐτοὶ δὲ συμπλέοντες μὲ τὰ πλοία τῶν μετὰ τοῦ λοιποῦ στόλῃ σπεύδον νὰ κδικήσωσι τῆς Πατριδος τῶν τὴν φθοραν. δὲν ἐμποροῦν εὐθὺς νὰ τὴν ξανακατοικήσωσι. Προσέτι διὰ νὰ κατοικήθῃ εὐθὺς αὕτη ἡ νῆσος εἶναι χρειαζόμενον νὰ καθαρισθῇ ἀπὸ τὰ πτώματα διὰ τὴν ἐπιδήμιαν, ἔπειτα νὰ κτισθῇ νὰ ὀχυρωθῇ πάλιν καὶ νὰ ἐνδυναμωθῇ μὲ στρατεύματα, τὸ ὅποτον κατὰ τὸ παρὸν δὲν ἔχει καιρὸν νὰ γένῃ. Τοῦτο ἐξήρτηται ἀπὸ τὴν συνετὴν πρόνοιαν τῆς Σ. Διοικήσεως, ἥτις ἐν καιρῷ τῷ θέοντι θέλει ἀποφασίσαι τὴν κατοικήσιν καὶ ὀχυρώσιν τῆς.

Ἐκ τῶν ἐναπολειφθέντων καὶ κλεισθέντων Τούρκων εἰς Ψαρρὰ ἔμειναν μόνον ἕως 80 εἰς 4 ὁσπῆρια, τὰ ὅποια δὲν ἐκάυσαν οἱ ἱδ.κοι μας, διότι τῆσαν μέσα καὶ ἕως 160 ψυχὰι αἰχμάλωτοι.

(ὁ Φ. τοῦ Ν.).

Σ Ὑ ρ α 11 Ἰουλίου.

Πλοῖον ἐλθὼν ἐνταῖθα ἐξ Ἀλεξανδρείας δι' ἡμερῶν 14 βεβαίονει ὅτι ὁ Αἰγυπτιακὸς στόλος ἀνάγεται μόνον περὶ τὰ τέλη τοῦ παρόντος.

Ἄλλο πλοῖον ἐλθὼν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως δι' ἡμερῶν 3 λέγει ὅτι ἐκεῖ ἡτοιμάζοντο 12,000 Γιανιζάροι διὰ τὸν στόλον, πρὶν ὅμως φθάσῃ ἡ εἰδησίς τῆς ἀνακτῆσεως τῶν Ψαρρῶν.

— 17 Ἰουλίου.

Ἐκ Μιτυλήνης ἦλθε σήμερον πλοῖον ἐμπόρικὸν λείπων ἐκεῖθεν ἀπὸ χθές, καὶ μᾶς λέγει ὅτι ὁ μικρὸς τοῦ ἐχθροῦ στόλος εὐρίσκειται ἀρραγμένος εἰς Μιτυλήνην. τὰ δὲ μεγάλα 13 τῶν μεγ. τὰ ἴδεν ἐξελθόντα ἀπὸ τὸν πρῶτον τῆς Χιῆ καὶ Τσεσμέ, καὶ πρὸς Μιτυλήνην διευθυνόμενα.

(ὁ αὐτὸς)

Ἐκ Ναυπλίου 7ῃ 28 Ἰουλίου.

Ο στόλος μας συνιστάμενος ἀπὸ 100 περίπου πλοία πολεμικὰ εἶναι ἑτοιμοὶ νὰ ἐκπλεύσῃ λαχύτατα κατὰ τοῦ Σουλτανικοῦ καὶ Αἰγυπτιακοῦ. Μανθάνομεν (καὶ εἶθε νὰ ἀληθεύσῃ) ὅτι φρεγάδες Ἀγγλικαῖς, Γαλλικαῖς, καὶ Ἀυστριακαῖς. ἐπῆγαν εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν καὶ ἐμπόδισαν ὅλα τὰ Εὐρωπαϊκὰ πλοία, ὅσα εἶχε ναυλωμένα ὁ Μεχμέτ Ἀλῆς διὰ τὴν κατὰ τὴν Ἑλλάδος ἐκστρατείαν αὐτοῦ, ὡς ἐναντίον τοῦτε εἰς τὴν ὑπετερότητα τῶν Μοναρχῶν. Ἐξ ὧδ' αὖτε πάλιν μανθάνομεν (ἀπὸ Εὐρωπαϊκὸν πλοῖον φθάσαν ἐκεῖ), ὅτι εἰς τὴν Σμύρνην ἀπεστάτησαν οἱ Γιανιζάρου μαθόντες ὅτι ἔκασαν τὸ Ἀλγέρι οἱ Ἀγγλοὶ καὶ ὠρμήσαντες κατὰ τοῦ Κονσουλῆ τῆς Ἀγγλίας, αὐτὸς μὲν ἐπαρτίσθη καὶ ἐσώθη. τὸ ὁσπότην αὐτοῦ δὲ τὸ ἔκασαν θανατώνσαντες συγχρόνως καὶ περίπου 40 ὑποκόμους τῆς Ἀγγλίας.

Στρατιώπαιδα συγκροτοῦνται εἰς ὅλα τὰ παρά-
λια τῆς Πελοποννήσου ὅπου ἀνὸς ἐχθρὸς ἰολμῆση
ἢ κάμη ἀπίστανιν νὰ κτυπηθῇ εἰς ὅλα τὰ μέρη.

Ταύτην τὴν στιγμὴν φθάσαν ταχυδρομικὰν
 πλοῖον ἀπὸ Τύρρας, μᾶς ἀνήγγειλεν, ὅτι τὰ κατασκευασκὰν
 πλοῖον Βάρβα Κόστα) ἐπηγγεν ἐκεῖ φέρον τὴν εἰσησιν
 ὅτι ἐξέπλευσαν οἱ Ἀγγλιστικὸς στόλος, καὶ τὴν ἰδίαν ὥραν
 ἐξέπλευσε καὶ ὁ ἡμετέρος.

ΔΙΚΑΝΙΚΑ.

Μεσολέγγιον 7π. 30 Ίερία

Τὸ ἐν 7^ῃ πόλει ταύτῃ Σεβαστὸν Δικαστήριον τῶν Εὐκλήτων, ὡς ἐγκληματικὸν (Criminale), ἐξέδωκε σήμερον τὴν ὑπὸ αρ. 11 Απόφασιν περὶ τῆς κακούργιας τὴν ὅποیان ὁ παταδρομεὺς Διονύσιος Ρημελιώτης μετεχειρίσθη εἰς τὸ Νεαπολιτικὸν πλοῖον τοῦ Πέτρου Αὐτῶρη, ὁ ὁμοῦ ἐποσειδῶν. Ἡ ἐνταῦθα Γενικὴ Ἀστυνομία κατέλεσε ταύτην τὴν ἀποφασίν καθ' ὅλην αὐτήν τὴν ἔκτασιν καὶ μὴ ἄλλην τὴν αὐστηρότητα. Ὁ λαὸς δὲ ὁ λαὸς τῆς πόλεως μας ἠσθάνθη μετὰ τὴν εὐχαρίστησιν, βλέπων τοὺς Νόμους ἐπὶ τῇ ἀποφασί καὶ ὅλην αὐτὴν τὴν δραστηριότητα, καὶ τὴν ἀναρχὴν συγαθευομένην ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος εἰς τοὺς κύκλους τῆς Σηλλαδικῆς καθέρας. Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐξεδόθη διὰ τοῦ ἴνση.

Μεσολόγγιον. 7ῃ 3ο Ἰουλίου

Νεκρολογία .

Με ἀνέκφραστον λύπην μας μανθάνομεν, ὅτι τῇ 11 Ἀυγούστου Ε. Ν. περί 7α. 10 ὥρας τῆς πρωίας ἀπέθανεν εἰς Γαστούνην ὁ Λόρδ Κάρολος Μερράϊ υἱὸς τοῦ Διπλ. Ἀδ. Ἰλ., ἐξ αἰτίας δριμυτάτου ἐγκεφαλίου. ὦν εἰς ἡλικίαν εἴκοσι πέντε μόνον ἐτῶν ἔδειξεν εἰς ὅλα καὶ καθ' ὅλα, ἀφ' ἧς στιγμῆς ἐπάτησε τῆς πατρὸς μας τὸ ἔδαφος. 7α πλέον εὐγενῆ τοῦ Σηλε κ. τῆς φιλανθρωπίας αἰτθήματα, ἀμιλλώμενος πάντοτε, ὅσον δυνατόν. εἰς τὸ νὰ εὐποιῇ.

Πρὶν ἀναχωρήσῃ ἐντεῦθεν διὰ τὴν καθέδραν
τῆς Διοικήσεως, ἤνωσε μετὰ τῶν ἡμετέρων ὑ-
ποθέσεων τὸ ὄνομά του δίδων τὰ μέσα τῆς Θεμε-
λιώσεως, ἐνὸς πραστειῦ (Lunette) τοῦ ὄχυ-
ρωματός μας, τὸ ὁποῖον φέρει σήμερον τὸ ὄ-
νομα ἐνὸς τῶν γενναιοτέρων αὐτοῦ συγγενῶν .

Μετὰ τὴν διατριβὴν τὴν εἰς τὴν καθέδραν τῆς Διοικήσεως, ἐπέστρεψε πάλιν ἐνταῦθα, ὅταν ἡ θανατηφόρος νόσος τὸν κατέλαβεν εἰς Γαστομένην καὶ ἔσθυσεν ἰας ἡμέρας τῇ. Ὁ Κύριος Γ. Σισίνης, εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ὅπου ὁ Εὐγενὴς Λόρδ εἶχε κατάλυμα, ἔλαβε μεγαλοτάτην φροντίδα καὶ ἐπιμέλειαν ὑπὲρ τῆς θεραπευείας τοῦ (περὶ οὗ καὶ θέλομεν πάντοτε εὐγνωμονεῖν πρὸς αὐτὸν ἅμα ἐλθοῦσα ἐνταῦθα τῆς ἀσθενείας τῇ ἡ εἰδήσεις, ὁ Διοικητὴς μας Κ. Α. Μαυροκορδάτος. παρεκάλεσεν εὐθὺς τὸν Ἰατρὸν Ἰούλιον Μίλιγεν νὰ ὑπάγῃ πρὸς τὸν ἀσθενοῦντα, προσφέροντα τὴν δυνατὴν συνδρομὴν ὑπὲρ τῆς διαφυλάξεώς τῃ. ἀλλοίμονον ὅμως! διότι ἦτον ἄκαιρα· ὁ εὐγενὴς Λόρδ ἔξευλε πρὸ μιᾶς ὥρας πρὶν τῆς εἰς τὰ ἐκεῖ ἀφίξεω. τοῦ πατρὸς.

Τὸ λείψανον αὐτοῦ ἐτάφη τῇ 12 τοῦ Ἰερχον-
τος ὁ δὲ στρατηγὸς Κώστας Μπούζαρης, ὁ
Κ. Γ. Σισίνης, ἅπαντες οἱ Συλλεῖται, καὶ
ὁ λαὸς ἠκολούθηον εἰς τὴν πενθιμον τελε-
τὴν, ὅτε ὁ Ἀρχιερεὺς Κύριλλος ἐπρόβλεπε τὸν
ἐπιτάφιον λόγον.

Λυσίππρᾳ εὐγνωμοσύνη διὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ
εὐγενοῦς Ἰεσηκότος ὑψηλὴ καὶ εὐγενεὶ εὐγνω-
μοσύνη, ἡ ὁποία αἰωνίως θέλει διαμένει εἰς
κάθε Ἑλλήνος πολίτη καρδίαν.

ΠΡΟΣΩΡ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σώμα.

Πρὸς τὸ Ὑπεργεῖον τῆς Οἰκονομίας.

Ἐπειδὴ καὶ κατὰ τὰς ἐπικρατείας καὶ ὁ διορισμὸς τῶν νομισμάτων διάφορος, καὶ ὁ διορισμὸς τῶν ὁποίων τὸ οὐσιωδέστατον μέρος τοῦ συναλλάγματος, καὶ ἐν ἀπὸ τὰ προσανήκοντα εἰς τὴν Διοίκησιν τοῦτο δικαίωμα· καὶ

Ἐπειδὴ τὰ εἰς Αἰρας Στρελίνας χρυσᾷ νομισματικὰ καινοφανῆ ὦ, πρὸς τὴν Ἐπικράτειαν, καὶ ἐνδεχόμενον νὰ ἀπαντήσῃν δυσκολίαν εἰς τὸ συνάλλαγμα καὶ προσεπιβάλλον τῆς Τιμῆς.

Διατάσσεται νὰ κοινοποιήσῃ καθ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν τὴν ἐξῆς περὶ διώρισιν.

Α'. Τὸ ἄστυλα τᾶλληρα, ὡς καὶ τὰ δίστυλα, νὰ πραγματοποιεῖνται ἐξίσῃ εἰς ὅλα τὰ συναλλάγματα εἰς τὴν δέκα γροσίων, ἥτοι ἀρ. 10.

Β'. Αἱ Αἰραι Στερλίνας πρὸς τᾶλληρα πέντε Ἰσπανίας.

Ταῦτα νὰ παραδέχωνται εἰς κάθε δοσοληψίαν καὶ παρὰ πάντων ἀναμφιλόγως καθ' ὅλην τὴν ἐλευθέραν Ἑλληνικὴν Ἐπικράτειαν.

Ἐν Ναυπλίῳ. τῇ 10 Ἰουλίου 1824.

Ὁ Πρὸς δρ ος Γεώργιος Κωντυριώτης.

Ὁ Πρσσωρ. Γεν. Γραμ. Π. Γ. Ῥόδιος.

ΣΚΕΨΕΙΣ

Περὶ Σχηματισμοῦ Ἐθνικῆς Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης καὶ περὶ Φιλολογίας.

Διὲς πρὶν ποσὼς ὁ κατὰ τοῦ Γερμανοῦ πόλεμος νὰ ἐμποδίσῃ τοὺς Ἕλληνας τὰ παλαιὰ τῆς Παιδείας φῶτα, ἀλλ' ἐξ ἐναντίας πρέπει νὰ λάβωσιν ὕλην ἀπὸ τούτου τὸν πόλεμον διὰ νὰ εἰς φῶτας καὶ ἐπιδόσεις· ὁ πόλεμος οὗτος καὶ ἡ εἰς τὸ πνεῦμα καὶ τὴν καρδίαν τῶν Ἑλλήνων μεγάλη αὐτοῦ ἐπιρροία ἄκρως πρέπει νὰ τοὺς ἐνθαρρύνῃ εἰς τὴν ἀνανέωσιν τῶν ποιημάτων τοῦ Ὀμή-

ρου καὶ Θεοκρίτου, καὶ εἰς τὸ νὰ συγγράψωσι ὡς ὁ Πλούταρχος, τοὺς βίους τῶν πατριωτῶν. Λιὰ νὰ ἐνεργήσωμεν δὲ τὴν καμπανίαν τούτου τοῦ μεγάλου συμμέροντος, ἀ. ἐξεδάσαμεν τὴν Ἱστορίαν τῆς κοσμικῆς Ἑλληνικῆς φιλολογίας.

Ἡ Ἱστορία διαφόρων φιλολογιῶν εἶναι τὸ ἐνδοκίμενον, δι' οὗ λαμβάνησι γνώσεις καὶ οἱ πλέον μεγάλοι νέες ἱκανοὶ καὶ τὰ πλέον φιλόλογα τῶν πνευμάτων νὰ ἐκπλήττωσι παρρησιάζει διὰ μιᾶς περισσότερα ἐλκυστικά διελγητρά, καὶ πλειότερας δυσκολίας παρὰ τῶν νόμων καὶ διαφόρων πολιτικῶν συνταγμάτων ἡ Ἱστορία. Λέγω περισσότερα ἐλκυστικά διελγητρά, διότι ὑψώνει τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα μετὰ καὶ αὐτῶν τῶν αἰθερίων, ἔνθα, μακρὰν τῶν νεφελῶν τῆς Γερμανικῆς πολιτικῆς, βασιλεύει ἡ ἐναισθησία, ἀγχίνοια καὶ τὸ φιλόκαλον· πλειότερας δὲ δυσκολίας, διότι μᾶς ὁδηγεῖ ἐκτὸς τῆς ἀνεφγμένης οδοῦ τῆς Ἱστορίας εἰς ἀναζητήτιν τῶν ζοφερωτάτων συνεχῶς καὶ ἀμφισβῶν πρᾶξεων, αἵτινες διαφνημίζουσι τὴν ἀνάπτυξιν, ὀριμότητα καὶ τὸ γῆρας τοῦ φιλολογικοῦ πνεύματος ἐνός ἔθνους. Πέσης ὑπομονῆς καὶ ὁποίας ἀγχινοίας εἶναι χρεῖα διὰ νὰ ἐνκαθαρισθῶσι καὶ συνενωθῶσιν αἱ ἰσοαῦται εἰς τὸ ἀσύμφωνον καὶ ἀνόμοιον βιβλίον διεσκορπισμέναι πράξεις! Ὅποια ἐλευθερία καὶ ὅποιοι στοχασμοὶ ἀναγκαιοῦσι διὰ νὰ συνδεθῶσι τὰ ἀποτελέματα αὐτῶν! Ὅποια φιλοσοφικὴ ἀπάθεια διὰ νὰ ἐκτιμήσῃ τὰ πνεύματα τῶν ἔθνων ἀπὸ τὰ διαφορὰ αὐτῶν ἔθιμα! ὅστις ἤθελεν ἀποκτήσῃ ἐξ οὐρανοῦ τὰ ἱερὰ τὰ αὐτὰ δῶρα ἔχει χρεῖαν νὰ καταβάλλῃ εἰσέτι καὶ πολλὰς προλήψεις· πρέπει νὰ ἐξηχιάσῃ τῶν νέων φιλολογιῶν τὴν Ἱστορίαν, διότι αὕτη εἶναι τὸ πλέον ἀπαλὸν (délicat) ἄσθρον τῶν ματαιολόγων τῶν ἔθνων τοῦ Κόσμου.

Τινὶ ἱερῶν πρέπει νὰ θεωρῶμεν τὴν Ῥώμην καὶ τὴν Ἑλλάδα τὰς δύο αὐτὰς ἀντιζητέας κατὰ τὴν φιλολογίαν; Τινὶ ἱερῶν πρέπει νὰ τὰς παραβάλλωμεν;

Ἡ Συνέχεια ἀκολουθεῖ.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Αρ. 64

Ομηροειδή ταλ. Ἰσπανικά ἐξ προσηληρωτέα
κατὰ τοιμηνίαν . Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος .

Τὰ πλεῖν ἐφέλη τοῖς πλεῖστοις.

Φωσφοκλῖνος.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῇ 6 Αὐγούστῃ 1824 .

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ .

ΠΡΟΣΩΡ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ .

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ

Πρὸς τὸ Πανελλήνιον Διακηρύττει

Διάφοροι πολλαχόθεν εἰδήσεις πιστοποιοῦν ,
ὅτι ὁ Αἰγυπτιακὸς στόλος ἐφοδιασμένος μὲ 20
χιλιάδες στράτευμα , καὶ συγκείμενος ἀπὸ 55
πολεμικὰ καὶ ἑκατὸν περίφη φορητὰ πλοῖα ,
πρὸ 26 ἡμερῶν ἐξέπλευσεν . Ὁ κύριος σκοπὸς
τῶν εἰναι νὰ κάμῃ ἀπόβασιν , ἀλλὰ ποῦ , ἀγνοεῖ-
ται . Ἡ Διοίκησις πρὸ καιροῦ ἔλαβε τὴν ἀνή-
κασαν πρόνοιαν καὶ διέταξε νὰ ἐκπλεύσωσιν ἐνε-
νήκοντα πέντε πλοῖα . Τὰ ὁποῖα ἤδη εὐρίσκον-
ται εἰς τὰ πανία . ἐξ αὐτῶν ἄλλα προσδιωρίσ-
θησαν ἐναντίον τοῦ στόλου τῆς Κωνσταντινουπό-
λεως , καὶ ἄλλα ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὰ κινήμα-
τα τοῦ Αἰγυπτιακοῦ . Εἶναι κάθε ἐλπίς , σι-
νώγει τῇ Θεῷ δυνάμει , νὰ καταναυμαχη-
θῇ ὁ ἐχθρὸς εἰς τὴν θάλασσαν , ἀλλ' ἐπεὶ τὸ
μέλλον ἀδηλον , κατὰ πρόνοιαν ἡ Διοίκησις
συμβουλευεῖ , προτρέπει καὶ διατάττει τὰ ἐφε-
ξῆς .

Α'. Οἱ Στρατιωτικοὶ ὅσοι κατὰ διαφόρων θέ-
σεις προσδιωρίσθητε . ἂν μέχρι τῆδε χρο-
νοτριγῆτε εἰς τὰ ἴδια , ἀμέσως νὰ ἐκστρα-
τεύσητε νὰ εὐρεθῇ ἕκαστος εἰς τὸ μέρος
ὅπου προδιδείαχεν , καὶ μὲ ἀγρυπνίαν ὅμως
νὰ προσέχῃ τὰ κινήματα τοῦ ἐχθροῦ .

Β'. Ὅλοι οἱ πολῖται , ὅσοι κατοικεῖτε εἰς
τὰ παράλια μέρη , ἀμέσως νὰ ἀσφαλίσετε

τὰ γεννήματα καὶ γυναικοπαιδὰ σας εἰς ὀ-
χυροὺς τόπους , καὶ εἰς περιστασιν ὅπου ὁ
ἐχθρὸς ἤθελε κάμει ἀπόβασιν εἰς κἀνένα
τῶν τοιούτων μερῶν , νὰ καύσῃτε χωρία , γεν-
νήματα , χόρτα , -αι λοιπὰ , ὅσα δὲν προ-
φθάσῃτε , νὰ ἀσφαλίσητε

Γ'. Ὅσοι Πατριῶται ἴσοι πολῖται , ὅσοι γέ-
λος πάντων Χριστιανοὶ παιτὸς βαθμοῦ καὶ
ἡλικίας δυναμένης νὰ φέρῃ ὅπλα , ὅλοι νὰ
ὀπλισθῇτε , καὶ ἀποφασισθῇτε νὰ ῥέξῃτε ,
ὅπως κινδυνεύουσα ἡ Πατρίς προσκαλίση
τοὺς ἰσχυροὺς σας βραχίονας , διὰ νὰ ὑπε-
ρασπισθῇτε τὰ ἱερά σας δικαιώματα .

Δ'. Ἐπεὶ δὲ ἡ μεταξύ μας ὁμολογία θέλει κα-
τασταθῇ τὸ μόνον ἀκαταμάχητον προπύργιον
τῆς Πατρίδος , ἀνάγκη πάσα νὰ ἀπ' ὀρρίψω-
μεν τὰ προσωπικά μας πᾶν καὶ τὴν ἐπά-
ρατο διχονοίαν , τὸ φρικτὸν δὲ τῆς ἰδιοελείας
γέννημα , εἰς τὴν ὁποῖαν πρὸ πάντων σαλεύει
ὁ Τύραννος τὰς αἰτίας τοῦ νὰ ἐνοθώμεν μὲ
τὸν ἀδιάλυτον δεσμόν τῆς ἀδελφότητος καὶ
τοῦ Πατριωτισμοῦ , καὶ μὲ σταθερὰν ἀπό-
φασιν ὅλοι χωρὶς ἐξαιρέσεων νὰ ὑπερασπι-
σθῶμεν τὴν Πατρίδα μας Ὁ πᾶν κινδυν-
ος , ἀδελφοὶ , εἶναι μέγας . ἐπεὶ δὲ ὁ ἀγὼν
θέλει εἶναι περὶ τῶν ὅλων ὁ ἐχθρὸς συνή-
θρισε τὰς τελευταίας δυνάμεις τῆς , καὶ μὲ
ἀπόβασιν ἔρχεται νὰ ἀρπάξῃ τὰ ἱερά μας
δικαιώματα , νὰ ὑποδράσῃ τὸ πρωτότυπον
τῆς ἐλευθερίας . τὴν φιλιότην ταῖς δα μας
Ἑλλάδα , νὰ ἐξῆθεν σὶ τὴν πολιτικὴν μας
ὑπαγξιν , καὶ νὰ δώσῃ εἰς τὴν μαρτυρίαν
διάκρισιν τὰς γυναῖκας , τὰς θυγατέρας μας ,

τὰ παιδιὰ μας, ἡμᾶς αὐτοὺς, καὶ αὐτὴν τὴν ἀμώμητον πίστιν μας· ἃς δεξώμεν καὶ διὰ τὴν τελευταίαν ἡμερὴν ὅ, τι ἄγχι τοῦδε εἰς διαφόρους κινήσεις ἐδεξάμεν. Ἡμεῖς εἰμεῖα ἐκείνοι ὅσοι τοιαύτα σφαιραῖς ὑψώσαμεν ἱεροπᾶ, ἀλλὰ εἰς τὴν ξηρὰν καὶ ἄλλα εἰς τὴν θάλασσαν· ἕνα κινδύνος πρίκει αἰ ἀκομὴ νὰ ἰρέξωμεν, διὰ νὰ ἀπολαύσωμεν τὸ δικαίον βραβεῖον, τὴν ἀνεξαρτησίαν μας· ὅλοι μὲ ἐλκρινῇ ἀπέχασιν, μὲ Ἑλληνικὸν χαρακτῆρα καὶ σταθερότητα ἃς ἐτίμασθαμεν, καὶ προβίμεν ἃς ἰρέξωμεν ἐκεῖ ὅπου μὲ μεγάλην φθορὸν καὶ κατασχίνην ὁ ἐχθρὸς διὰ τὴν τελευταίαν μάχην θέλει μάθῃ, ὅτι παρὰ τὴν ἐπιανεδιστὴν ἔκλειαν, οἱ Ἕλληνες προκρίνουν τὸν ἐνδοξὸν θάνατον.

Ἐν Ναυπλίῳ
Τῇ 29 Ἰουλίου 1824.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ
(Τ. Σ.) Γεώργιος Κωνσταντινίδης.

Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ πρωτοτύπου.

Ὁ Πρόσωρ Γεν. Γραμ. Π. Γ. Ῥόδιος.

Μετολόγιον τῇ 2 Αὐγούστου.

Ὁ ὅμιλος πασῶν μετ' ἐνὸς σώματος πεντακισχιλίων περίπου στρατιωτῶν, πεζῶν καὶ ἵππων, ἀπέβη πρὸ ἡμερῶν εἰς τὴν πεδιάδα τῆς Ἀμφικλίας. Τοῦ Πασσᾶ τοῦτῃ οἱ σκοποὶ εἰς τὸ νὰ ἐνθῇ, εἰ δυνατόν, μετὰ τοῦ Δεσβί-πασα, καὶ τότε νὰ ἐξακολουθήσωσιν ὁμοθυμαδὸν τὰς ἐργασίας των, ἐμελλὲν φυσικὰ νὰ ἐμποδισθῶσιν ὅσο δυνατόν, λαχύτερον. Τὸ πρὸ ἡμερῶν συστηθέν ἐν Λιγοβιζίῳ παρὰ τῶν ἡμετέρων Στρατηγῶν στρατόπεδον, ἐπὶ ἔργον ἀναμριζόλως νὰ ὀργανισθῇ, ὅσον δυνατόν, μετὰ σπουδῆς διὰ νὰ ἐμπεδίσῃ τὴν εἰς Ἀκαρνανίαν τῶν ἐχθρῶν εἰσβολὴν. Διὰ τοῦτο λοιπὸν τὰ παρὰ τοῦ Σ. Διοικητοῦ μας Α. Μαυροκοδάτη καὶ τῶν Στρατηγῶν μας, ληφθέντα μέτρα, μᾶς διδόνσι χρηστὰς ἐλπίδας τοῦ νὰ ὀδωμεν ἱκανῶς τὴν ἐξελθρευμὸν αὐτῶν τῶν στρατευμάτων. Τὸ Μοναστήριον τοῦ Λιγοβιζίου εἶναι εἰς καλὴν κατάστασιν διὰ νὰ

ἀντέχῃ, καθὼς καὶ ὁ ὑπερασπίζων αὐτὸ λόφος· ἡ θέρσις αὐτῇ κρατεῖται παρὰ τοῦ Διενθυνοῦ καὶ τοῦ Στρατηγῶν Μικῆ. Οἱ Στρατηγοὶ Τζόγκα καὶ Ἀλεξάκης μετὰ τοῦ Συνταγματάρχου Δήμου Τσελίου εἶναι στρατοπεδευμένοι εἰς Βερσοῦν, ἐφ' οἷς Στρ. Καραγιάννης καὶ Ἀνδρεῖς Ἰσκιὸς θέλουν ἐνεργεῖν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ ἀπὸ τὰ νῶτα· ὁ δὲ Στρ. Ῥάγλος τελευταῖον ἔλαβε διαταγὰς νὰ εἰσβάλῃ εἰς τὸ Ῥαδοβιζίον. Ἐνταῦθα θέλει τις εἰσαγγῆς μετὰ πόσης φρονήσεως. Ἐνενήσκει τὸν σχεδὸν τοῦτῃ· καθέτι ἐὰν οἱ Τοῦρκοι ἤθελον κινηθῇ ἐναντίον ἐνὸς τούτων τῶν σωμάτων, ἄλλο ἔσμιον ἔχει ὅλα τὰ μέσα καὶ εὐκολίας νὰ κτυπήσῃ τὸν ἐχθρὸν ἀπὸ τὰ νῶτα.

— Τὰ ἐν Λιγοβιζίῳ στρατεύματα ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ πολυπλησιάζονται, καὶ τὸ ἐκεῖ στρατόπεδον ἐνδυναμιοῦται· ὅλοι οἱ ἐκεῖ στρατηγοὶ ἀφίσαντες κατὰ μέλος πᾶσιν ἐχθροπᾶθειαν, συνεδέθησαν μὲ τὸν πλέον στενὸν τῆς ὁμονοίας καὶ ἀγάπης δεσμὸν, καὶ εἰμεθα βέβαιοι, ὅτι μετ' ἐπὶ πολὺ θέλουσι στήσῃ τὰ λαμπρὰ κατὰ τοῦ ὁ μέρ-πασα ἱερόπαια.

— Ὁ προδότης Βαρυακιώτης ἀκούομεν ὅτι ἀπέραςε πρότινων ἡμερῶν μὲ διακοσίς διὰ βόνιζαν.

— Ὁ ἐν τῇ Ἀμπλανῇ ἐνδοξὸς τῶν ἡμετέρων Ἀρίστωνος ἐξῆψεν εἰς ὑπεροβὴν τὸν ἐνθῆτασμον καὶ ζήλον ὅλων τῶν καὶ ἐκείνα τὰ μέρη καλοικούντων, ὥστε ἀκαταπαύστως τρέχον ἀπανταχόθεν εἰς τὸ στρατόπεδον, πέντες ἄνεαν εὐτολμίαν καὶ γεναιότητα· ἐμὲ δὲ βεβαίως πεπεισμένοι, ὅτι ὡς καπνὸς θέλει διαλυθῇ τὰ τοῦ Δερβίση μετὰ τοῦ Ὁμέρ-πασα τῆς ἐνώσεώς των σχεδία.

Ναύπλιον τῇ 29 Ἰουλίου.

Σήμερον ἄρξεν εἰς τὸν λιμένας ἐν καράβι, ἀναχωρήσαν τῇ 3 τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ Ἀλεξάνδρειαν μετὰ τοῦ Αἰγυπτιακοῦ τρένου. Σιφω-ρα γράμματα τὰ ὅποια ὁ κυβερνήτης τοῦ πλοῖου τούτου ἐκόμισεν, ἀναφέρουσιν ὅτι ὁ στόλος αὐ-

το: συνιστάται ὑπὸ 230 καράβια, 78 τέστιν 8 φρεγάτας, 12 κορβέτας, 36 βρίκια καὶ ναβες, καὶ τὰ λοιπὰ ὑπὸ σημαίας Ἀγγλικῆς, Γαλλικῆς καὶ Αὐστριακῆς εἰς φορτηγὰ, ἔχοντα δώδεκα χιλιάδας τακτικῶν στρατευμάτων, δύο χιλιάδα ἵππικόν, δύο χιλιάδα δούλους, ἑξ χιλιάδας Ἀλβανούς, τοὺς ὅποιους θέλει πάρει ἀπὸ Κρήτην, δισχιλίας ἵππων, καὶ ἐφόδια ἅπασιν. Τὰ ἡνυπαίδια αὐτὰ πλοῖα ἐφέρτων χωρὶς νὰ ἔχωσι τὰ ἐφοδιαστικά των. Εἶναι δὲ γνώμη ἐστὶ οἱ σκοποὶ τοῦ στόλου τούτου εἶναι νὰ κάμῃ ἀνέξασιν εἰς Γαστουνήν καὶ Π. Πατρας. Ἰνὲ δὲ φρονούσιν ὅτι θέλει δοκιμάσει τὰς νηυσ. Πιτξῶν καὶ Ὑδρας. Ὁ Ἀρχηγὸς ὅλων τούτων τῶν δυναμῶν Ἰμπραιμ-πασᾶς, υἱὸς τοῦ Μεχμέτ Ἀλή. Θέλει μεταχειρισθῆ τὸ κατ' ἄρχας τὴν ἀλωπεκὴν ἐπὶ σκοπῶ τοῦ νὰ ἀπατήσῃ τοὺς ἑλ. ηνας μὲ τὰς δολίους μηχανάς τε καὶ μὲ τὰ χρήματα· εἰδὲ καὶ διὰ τῆς πειθούς δὲν ἐπιτύχῃ, νὰ δοκιμάσῃ μὲ τὰ ὅπλα. Ἐπιστηρίζει δὲ ὅλας τὰς ἐλπίδας, ο ἀλαζῶν αὐτὸς Ἰμπραιμῆς εἰς τοὺς ἰαετικὸς τὴν στραβαράπιδες καὶ λειπούς τοὺς ὅποιους στανικῶς ἔβαλεν εἰς τὰ πλοῖα, νομίζων πάντοτε, ὅτι ἅμα πατήσας τῆς Ἑλλάδος τὸ ἔδαφος, θέλην τρέξει ὅλοι νὰ τὸν προσκυνησῶσι.

Ὁ Ἑλληνικὸς στόλος ἀκούσας τὴν ἄφιξιν τοῦ Αἰγυπτιακοῦ εἰς Ῥόδον, ἐβαλθὴ ἀμέσῳ, εἰς τὰ παντὰ, καὶ ἱσάγει εἰς προὔπαντησιν τε. Εἵμεθα δὲ εὐέλπιδες, ὅτι μένον εἰς τὴν ναυμαχίαν θέλουν ἐξηλεισθῇ αἱ βυρβαζικαὶ αὐταὶ δυνάμεις, χωρὶς ποῦ νὰ αξιωθῶσι νὰ πατήσωσι γῆν Ἑλληνικὴν.

— Πλοῖον ἐλθὼν ὑπὸ Σέβαν μᾶς εἰσποικεῖ ὅτι οἱ Τούρκοι ἐπυμπόλησαν εἰς Σμύρνην τοῦ Ἀγγλικῆ καὶ Γ. Γ. Γ. Ἐξήν τιν ἰκ. αν. Κοσβολαί. Τοῦτο ἰδὼν ὁ ἐκεῖ παρνευθεὶς τῆς Ἀγγλικῆς μοίρας Ναυάρχος, παρέλαθεν ὅσα Ἀγγλικά πλοῖα εἶχε μαζήτῃ, καὶ ὑπόγει πρὸς καταδρομὴν τοῦ Ὀθωμανικοῦ στόλου.

Συνέχεια περ. τοῦ Σχηματισμοῦ ἰθνηκῆς Ἑλληνικῆς Βιβ. ἰουήκης καὶ περ. Φιλολογίας.

Πρέπει κατ' ἀρχὰς καλῶς νὰ θεωρήσωμεν

τοῦ προκειμένου τὴν ἔκτασιν ὑπὸ τὴν ὅποιαν μέλλομεν νὰ κάμωμεν τὸν παραλληλισμὸν. Θέλομεν τὰ παραβάλλει ὅλοκληρον τὸν δ' ὅσον φιλολογικὴν ἢ νὰ χαρακτηρῇ ἐν ὁντινεί μιν καὶ τὴν αὐτὴν εἰκόνα ἅπασαν τὴν φιλολογικὴν τῶν δύο ἐθνῶν ζῶν, ἢ τῶν συγγεγραμμένων ἡ ἑξ. αν. παρὰ τῶν ὁποίων συνιστᾶται, γένος πρὸ γένους καὶ ἡλικία πρὸς ἡλικίαν, μ' ἄλλομεν ἵνα συγκρίνωμεν; Εἰς τὸ δεύτερον οἱ Ῥωμιοὶ δύνανται πρὸς στιγμὴν ἐπὶ Γραικῶν καὶ Αὐγούστη νὰ φαίνονται ὅτι λαμβάνουσι τὰ πρωτεῖα δι' ἡ Ἑλλάς ὀλιγῶς θεωρημένη δὲν δύναται κατ' οὐδὲν νὰ παραβληθῇ ὡς πρὸς τὰς μεγάλας πολιτικὰς τοῦ Κικέρωνος γνώσεις καὶ θεωρίας, ὡς πρὸς τὴν μεγαλειότητα τῆς τοῦ Λυδίου τὴν Βαθύνοϊαν τοῦ Τακίτη καὶ τὴν μαγευτικὴν τοῦ Βιργιλίου κομψότητα. Θεωροῦντες ὅμως μετ' ὀρόπων πλέον ὑψηλὴν τὴν βιολογικὴν ἐνδὸς ἔθνους δραστηριότητα, δὲν βλέπομεν ποσῶς τὸ ὅλον τῆς ἀγχινοῖας καὶ τοῦ πνεύματος ὅπως ἵνα πύσσει τὸ ἔθνος, τοῦτο εἰ, τὸ ὅλον τῶν συγγεγραμμένων ἡ καὶ ἰδοὺ ὅτι κατὰ τοῦτο οἱ Ῥωμαῖοι εἶναι εἰς ἀρχῶς ὑποδεέστεροι ἄνθρωποι τινὲς ὑπερέχοντες τῶν ἄλλων, πολλοὶ κατὰ τὴν μύμητιν ἐνδομήσαντες, μία φιλολογικὴ δύναμις αἰῶνων ἀμύλλα, συγκεντρωμένη εἰς τοὺς κόλπους πλῆθος καὶ ἡδυπαθοῦς πρωτευούσης, δὲν δύναται πρόποτε νὰ ἐξισούντα εἰς τὴν γενικὴν ἐκείνην δραστηριότητα ἐθνικῆς ἀνινοῖας, ἥτις εὐεισχομένη ὑπὲρ τὰ χιλία ἔτη ἐν τῷ μέσῳ εἰσοσι μικρῶν Δημοκρατιῶν πτωχῶν καὶ δυνατῶν, ἐν τῷ μέσῳ ταραχῶν, πλέμων καὶ δυστυχιῶν, δὲν ἔπαυτε νὰ παράγῃ τὰ πρωτότυπα παντὸς γένους συγγράμματα, ἢ τοῦλάχιστον νὰ σπειρησῇ τοὺς ὁποίους οἱ μετὰ ταῦτα αἰῶνες ἐκαλλιέγησαν καρποῦς.

Ἡ Συνέχεια ἀκολοθεῖ.

Τοῦ Κυρίου Γεωργίου Σισση.

Ἀπολογία εἰς τὰ ὅσα καὶ τρίτην φοράν ἔ

Λεβαθεν (α) κατ' ἐμοῦ ὁ Κύριος Συντάκτωρ τῆς ἐφημερίδος τοῦ Μεσολογίου.

Δὲν ἀπελογήθη προτέρων εἰς τὰ ὅσα κατ' ἐμοῦ διεγράψατε βλέπων τὰ γεγενημένα σας διόλου ἀνυπαρκτά καὶ γελάδῃ, καὶ ἐν πόνημα, ἢ τῇ: «δικῆς σας ἀναιδέεργου», ἢ τῆς κακοηθίας, κακοτοπίας, καὶ φιλοταραξίας ἄλλων τινῶν (ἐ- μοῦ εἶναι συγχωριμένον γράδων οὕτως: διότι ὁ Κύριος συντάκτωρ, δὲν θανατῶναι πόθεν, καὶ ἐκ ποίων ἐπληροφορήθη τὰ ὅσα προτάσσει εἰς τὸν ἐκυτόν (β).) ὡσαύτως ἤθελεν ἀκολογήσω καὶ δ' ἂν τὴν τρίτην φορὰν, ἀ- δὲν ἔβλεψα πειρασμένους, ὅχι μόνον τὸν υἱόν μου Στρατηγὸν Χρύσανθον ἀλλὰ καὶ πολλοὺς ἄλλους τῶν ἀρμάτων καὶ Πολιτικῶν, ἱδικούς μου καὶ φίλους μου ἀπὸ τῆς ὁποίας παρακινήμενος ἰδοὺ σημειῶνω μερικὰ πρὸς εὐχαρίστησιν αὐτῶν (γ). Δὲν προ- σμένω νὰ διδασθῶ ἀπὸ τὴν ἐφημερίδην σας διὰ νὰ φροντίσω ὑπὲρ τῆς σωτηρίας καὶ ὑπερασπίσεως τῆς ἐπαρχίας Ἠλιδος, καὶ τῶν εἰς αὐτὴν ἐγκατοίκων ἀδελφῶν μου, διότι εἶμαι εἰς τῶν προτίτων ἐπατριδῶν, οἵτινες παρέβλεψαν δόξαν, ἀνάπαυσιν. καὶ ὅλην τὴν περιουσίαν (δ διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος· ἔχω

(α) Τέσσαρες φορὰς καὶ οὐχὶ τρεῖς ἀνεφέρθησαν εἰς τὰ Ἑλ. Χρονικὰ αἱ κακοπραξίαι τοῦ Κυρίου Σισίνης, δηλαδὴ εἰς τοὺς Ἀριθ. 39, 41, 51 καὶ 58, ἀγροῦμεν ἡμεῖς ποῖον ἐξ αὐτῶν δὲν ἔλαβε ὡς προῦσα εἶναι πέμψη· καὶ ἂς ᾔνοι βέβαιον ὅτι ἡ αὐτὴ ἐφημερίδα θέλει ἐξακολουθεῖ νὰ τὸν στηλιτεύῃ εἰς τὸ Πανελλήνιον ἐν ᾧ αὐτὸς ἐπιμένει εἰς τὸ νὰ ᾔνοι δεατρισμοῦ ἄξιος. (Ὁ Συντ.)

(β) Ὅτι ἰσχυρίζεται ὅτι ὁ κύριος ἐκεῖνα εἶπεν καὶ λέγοντες καὶ τὰ Ἑλ. Χρονικὰ· ἐπειδὴ λοιπὸν καὶ ὁ Κύριος Σισίνης θέλει νὰ ἡγεύῃ τῇ ὁνομίᾳ τῶν κατη- γόρων του τοῦτο λέγεται, «φωνὴ λαοῦ», ὅσα δὲ ἐρρέθησαν εἰς τὸν 39 ἀριθμ. ἐπὶ ἡγήσαντο ἐκ τῆς ἰδίας του εἰς χεῖρας μας ἐπιστολῆς. (Ὁ αὐτός.)

(γ) Πολλὰ δὲ τὸν μέλει τὴν ἀλήθειαν ἀνίσως πληνθεῖ ἀπὸ τὴν προμὴν φωνῆς τῆς ἀκοῆς τοῦ Ἀφελῆ Σισίνης, τῶν Μπετζίτζαντῶν υἱῶν του καὶ τῶν ἀνδρῶν του καὶ πατριδῶν του.

(Ὁ αὐτός.)

(δ) Ἄλλοι καὶ οὐχὶ ἡμεῖς καὶ ὁ Κύριος Σισίνης ὅστις κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος εἶχε χρέος ἐκατὸν πεντήκοντα χιλιάδων γροσίων.

(φωνὴ λαοῦ.)

μάρτυρας τριάντα χιλιάδας ψυχὰς τῆς ἐπαρχίας ταύτης, τὰς ὁποίας ἐμύλῳσας διὰ νὰ τεινάζουν τὸν ζυγὸν τῆς τυραννίας, καὶ οὕτως: τὸν ΣΤΑΤΡΟΝ μὲ πεντήκοντα μίνον τραπεζίτας, ἐκίνησα τὰ ὅπλα κατὰ τῶν Ἀγαρινῶν, εἰς τῶν ὁποίων τὴν διάκρισιν ἔδωκα τὴν φαιλιά μου, καὶ ἐσώθῃ παραδόξως χάνοντας ὅλην τὴν κινήτην κατάστασιν (ε). ἐκτύπησα τοὺς Τούρκους τῆς Γαστιούνης εἰς τὸ χωρίον Σαθάλια, καὶ ἐνίκηθον· ἔπειτα τυνάζων ἀκόμη ὀλίγους Ἑλλήνας, ἐκρότητα δευτέραν μάχην εἰς τὸ φρούριον Χλαμουλτζι μὲ τοὺς εἰρημένους Ἀγαρινούς, καὶ ἡνέγκισα αὐτοὺς νὰ ἀπέλθουν εἰς τὸν Λάλα, τοὺς ὁποίους καὶ ἐκεῖ κατέτρεξα, κα- θὼ εἶναι θρυλουμένη καὶ ἀξιωματικῆς μάχης ἢ λεγομένη τοῦ Πούτη, εἰς τὴν ὁποίαν εἶχαν τοὺς περιττοτέρους τότε πολεμοῦντας Ἑλλήνας ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν μου (ς).

Ἡ συνέχεια ἀκολοθεῖ.

(ε) Ὁ Κύριος Σισίνης, ὅστις εἶχε κινήτην κα- τάστασιν 150 χιλ. γροσίων χρέους ποῖον τῆς ἐπα- νστάσεως καὶ ὅστις ἦτον τότε ὡς νεκρὸς, ἐμψύχων τὴν πάσαια κατὰ τὴν ἐναρξιν τοῦ παρόντος πολέμου ἀπὸ τὰς διασπαράγας καὶ καταχρήσεις: κατέφυγε τὴν μικρὰν Αἰγυπτὸν Γαστιούνην τόσους χρόνους· ἐμ- βασεν εἰς Ζάκυνθον μιλλίνια γροσίων καὶ πολυτί- μων πραγμάτων καὶ φανερά καὶ κρυφά· μέσα εἰς ἀσκούς βούτυρον τυρίον κ.τ.λ.), καὶ δὲν αἰσχυρίζεται σήμερον νὰ λέγῃ ὅτι ἦτο πλούσιος καὶ ἐπ' ὅχρεισε· φωνὴ λαοῦ. Δογὰν τὴν Ζακύνθου (εἰ ὅσα χρήματα ἔμψασε φανερῶς καὶ ἐκλήρωσε ἐν δικαίῳ, καὶ Μπακάλιδες Ζακύνθου (δι' ὅσα ἔμψασε λαθραίως εἰς ἀσκούς μετρίων καὶ βούτυρον καὶ μέλι τὰ ἐπὶ αὐτοὺς ἡγήσαντο κατὰ λάθος τῆς οἰκογενείας ἐκείνου, ὡς τυρίον βούτυρον καὶ μέλι).

Ὁ Συντάκτ.)

(ς) Ὁ Μάριος καὶ ὁ Σύλλας εἶχαν δουλεύσει τὴν πατρίδα των Πρώην καλλίτερον ἀπ' ὅτι ὁ Κύριος Σισίνης τὴν ἰδικήν του πᾶν αἰὶν καὶ τὴν ἀπετέφρα- σαν ἔπειτα δὲν ἔρχεται ἀπὸ τὸν Κύριον Σισίνην τὸ ὅτι ἐκτύπησεν τοὺς Τούρκους· ἦθε ε. ἦτοι ἐξέπαινος αὐ- τοῦ διέλεγε πάντοτε τοιούτους ὁποίους λέγει ὅτι ἐράνης καὶ τὴν ἀρχὴν καὶ ὅχι νὰ σκοτώσῃ τοὺς Τούρκους καὶ νὰ ἔμβῃς σὺ εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον.

(Ὁ αὐτός.)

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Αρ. 65

Ἡ ἑτήσιος ταλ. Ἰσπανικὰ ἐξ προπληρωτέα
ἐκτὰ τοιμηρίαν. Ἐκδίδεται δις τῆς ἐβδομάδος.

Τὰ πλείω ὀφείλη τοῖς πλείοις
Φοιτηταῖς.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῇ 9 Αὐγούστου 1824.

Ἑσωτερικά ΠΡΟΣΩΡ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Δυτικῆς Χ. Ἑλλάδος.

Ἐπειδὴ ὁ ἔχθρὸς εἰσέβαλεν εἰς τὴν Ἀκαρνανίαν, ὅχι τόσον ἐπιστηγεζόμενος εἰς τὰς δυνάμεις τῆς, ὅσον ἐλπίζων εἰς τὰς ὑποσχέσεις τοῦ Ἀποστάτη Βαρνακιώτη, ὁ ὅποιος ὑπεσχέθη εἰς αὐτὸν νὰ διαφθείρῃ πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων,

Ἐπειδὴ, εἰς Ἰοιαντὴν περίστασιν ἀναγκαιώτατον εἶναι νὰ ληφθοῦν τὰ πλέον αὐστηρὰ μέτρα κατὰ τῶν κατασκόπων, καὶ κατὰ τῶν ἀποστόλων, τοὺς ὁποίους ὁ ἔχθρὸς ἤμπορεῖ νὰ μεταχειρισθῇ διὰ νὰ φέρῃ εἰς ἐκδασιν τὸν σκοπὸν τῆς.

Διατάττει

Α'. Οἱ κατὰ τὴν Ἀκαρνανίαν, καὶ Αἰτωλίαν ἑπαρχοί, ἡ Γενικὴ Ἀστυνομία τῆς Αἰτωλίας, καὶ ἡ Ἀστυνομία τοῦ Ἀνατολικοῦ, θέλει λάβει τὰ πλέον δραστήρια μέτρα εἰς ἀνακάλυψιν τῶν τοιούτων κατασκόπων, καὶ τοὺς μὲν ὑπόπτους θέλουν διευθύνει εἰς Μεσολόγιον πρὸς τὴν ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Γεν. Διευθυντῆ ἐνεργούσιν ἐπιτροπὴν, διὰ νὰ ἐξετάζωνται, τοὺς δὲ ἐκ τῶν ἔργων ἀποδεδειγμένους, τοὺς τοιούτους θέλουν διευθύνει εἰς τὸ Γενικὸν στρατόπεδον, διὰ νὰ κρίνωνται ὑπὸ στρατιωτικὴν ἐπιτροπὴν, καὶ νὰ παιδεύωνται ἀναλόγως τοῦ ἐγκλήματός των.

Β'. Ἐπειδὴ ἐπροσκαλέσθησαν εἰς τὸ Στρατόπεδον ὅσοι εἶναι ἱκανοὶ νὰ φέρῃν ὅπλα, οἱ

ἑπαρχοὶ θέλουν παρακινεῖ ὅλους τοὺς τοιοῦτους νὰ ἐξακολουθήσῃν τὸ ἱερὸν τοῦτο χρέος των, ἀδιαφοροῦντα, δὲ μετὰ τὴν παρακίνησιν θέλουν τοὺς ἀναγκάζει, προειδοποιούντες αὐτοὺς, ὅτι ὅσοι λειψὴν ἀπὸ αὐτὸ τὸ χρέος, καὶ διὰ νὰ ἀποφύγῃν τὴν ἐστρατείαν μεταφερθοῦν ἀπὸ μίαν ἑπαρχίαν εἰς ἄλλην, θέλουν κατηγορηθῇ ὡς ἑνοχοὶ προδοσίας.

Γ'. Εἰς τὰς δύο πόλεις Μεσολογγίῃ, καὶ Ἀνατολικῷ ἐκτὸς τῆς διωρισμένης φρουρᾶς, καὶ τῶν δι' ἀδείας ἐρχομένων στρατιωτῶν, εἰς κανένα ἄλλον στρατιωτὴν δὲν θέλει δοθῇ οὔτε τροφὴ, οὔτε σιτηρέσιον, μάλιστα ὅσοι ἀπὸ τὰ ἔξω μέρη ἱκανοὶ νὰ ὀπλοφορήσῃν, ἔφεραν ἐκεῖ τὰς φαιμυλίας των, διὰ νὰ τὰς ἀτφαλίσῃν, θέλουν ὑποχρεωθῇ ἀπὸ τὴν Ἀστυνομίαν νὰ ἀναχωρήσῃν ἀνυπερβήτως διὰ τὸ Στρατόπεδον, παρακινούντες δὲ ὑπόκεινται εἰς ὅσα εἰς τὸ Β' ἄρθρον ἀνεφίεθσαν.

Ἡ ἐν ἀπῆσιν τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ ἐνεργούσα ἐπιτροπὴ θέλει δημοσιεύσει τὴν παρούσαν διαταγὴν, καὶ φροντίσει τὴν κατὰ γράμμα, καὶ ἐν τάχει ἐνέργειάν της.

Τῇ 4 Αὐγούστου 1824. Α. Μαυροκορδάτος.
Μοναττηρὶ Λιγοβιζίῃ.

ΠΡΟΚΗΡΤΞΙΣ.

Κάτοικοι τῆς Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας.

Ὁ ἔχθρὸς ἐπροχώρησεν εἰς τὴν γῆν σας μετὰ τὴν ἐλπίδα τοῦ νὰ εὐρῇ ὡς καὶ ἄλλοτε λάφυρα. καὶ νὰ χορτάσῃ τὴν λαμπρῶν τῶν ἡλπίσεων ἴσως ἀκεμή κατὰ τὰς ὑποσχέσεις ἐκείνων ἢ ὁποῖοι πρὸ καιροῦ ἄρῃσαν τὴν Πατρίδα

των, ἀρνήθησαν τὸν Χριστὸν καὶ ἐπροτίμησαν τὴν τυραννίαν καὶ τὸν Μωάμεθ, ἤλπισεν ἴσως ἀκόμη λέγειν ὅτι θέλει εὖρει ὑποδοχὴν, ὅτι θέλει ἀπαντήσει καὶ ἄλλῃς Βαρνακιώτας. Τὸ ἤλπισεν, ἀλλ' ἠπατήθη μοι: ἐτόλμησε νὰ κάμῃ ὀλίγα βήματα, καὶ ἐγνωρίσε τὴν ἀπάτην· ἀντὶ νὰ πλητῇ με λάφυρα, στερεῖται ἀπὸ ὅλα, ἀντὶ νὰ ἀπαντήσῃ φίλος, βλέπει ἐμπροσθέν τι δύο στρατόπεδα, καὶ ἄλλα δύο ὀπισθεν, ὀδηγούμενα ἀπὸ ἐμπειρὸς στρατηγούς καὶ συνθεμένα ἀπὸ Ἑλλήνας ἀποφασισμένους ὅχι μόνον νὰ τὸν ἀντισταθῶν εἰς κάθε βῆμα, ἀλλὰ καὶ νὰ ὀρμήσῃ ἐναντίον τι πανταχόθεν διὰ νὰ τὸν ἀφανίσῃ· ἔμεινεν ἀκίνητος καὶ δὲν ἤξεύρει τί νὰ κάμῃ, συλλογίζεται τὴν ἐντροπὴν, καὶ φοβεῖται τὸν κίνδυνον τῆς ὀπισθοδρομήσεως· γνωρίζει ὅμως ὅτι μεγαλήτερος κίνδυνος εἶναι δι' αὐτὸν καὶ τὸ νὰ προχωρήσῃ. Ἀκαρνάνες, καὶ Αἰτωλοὶ! εἰς τὸ χέρι σας εἶμαι νὰ ἀφανισθῇ ἐξ ὀλοκλήρου ὁ ἐχθρὸς· σεῖς ἔχετε τώρα εἰς μέρη, τὰ ὅποια ἡ φύσις μετὰ τὴν λέχνην, καὶ μετὰ τὴν δυνατὴν προμήθειαν τῶν ἀναγκαίων ἐξασφάλισαν, τὰς γυναῖκας τὰ τέκνα σας, καὶ ὅ,τι σὰς ἔμεινεν ἀνάρπασκτον ἀπὸ τοῦ ἐχθροῦ. Τρέξατε ὅλοι χωρὶς ἐξαιρέσειν εἰς τὰ στρατόπεδα· τρέξατε νὰ ἐκδικηθῆτε ὅσα εἰς τὰς ἀπερασμένας εἰσβολὰς τοῦ ἐχθροῦ ἐπάθετε, στοχασθῆτε ὅτι ὅταν αὐτὸ τὸ σῶμα ἐξολοθρευθῇ μίνετε διὰ πάντα ἡσυχοὶ, καὶ ὅτι δὲν θέλει τολμήσει τοῦρκος εἰς τὸ ἐξῆς νὰ ἐμβῇ εἰς τὴν πατρίδα σας. Ἡξεύρετε ὅμως καὶ τοῦτο, ὅτι ἔποιος, ἀφ' οὗ ἐξασφαλίσῃ τὴν φαμιλλιάν τι, δὲν τρέξει εἰς τὸ στρατόπεδον, διὰ νὰ κάμῃ τὸ χρέος τι ὁ τοιοῦτος θέλει κηρυχθῇ ἐπιβήλος τῆς Πατρίδος, καὶ θέλει κατατρεχθῇ ὡς τυροκόλας. Ἡ Διοίκησις στέκεται μετ' ἄγρυπνον ὄμμα ἐπάνω εἰς τοὺς τοιοῦτους, καὶ ἔδωκε τὰς πλέον υφῆδας διαταγὰς εἰς τοὺς κατὰ μέρος ἐπάρχους διὰ νὰ κάμω τὰς πλέον ἀκριβεῖς ἐξετάσεις. Ὁ σκοπὸς τῆς Διοικήσεως εἶναι νὰ καθαρῇ τὴν ἡρὰν ἀπὸ τοῦ σίτου· ἀλλοίμονον! εἰς ἐκείνης οἱ ὅποιοι ἠθελον ἀποδειχθῇ μετὰ τὴν ἀδιαφορίαν των ἐπιβήλοι τῆς πατρίδος! ἡ ἐκδίκησις τῶν νόμων θέλει πέσει ἐπὶ κεφαλῇς των.

καὶ θέλων χάσει κάθε δικαίωμα ἐπάνω εἰς τὴν Πατρίδα ἐκείνην τὴν ὅποιαν κινδυνεύσαν δὲν ἐβοήθησαν, τὴν ὅποιαν θυνάμενοι νὰ σώσῃ διὰ πάντα δὲν ἔσωσαν Α. Μαυροκορδάτος.

Τῇ 4. Ἀυγούστου. 1824.

Μοναστηρι Λιγυθιζῆς

Ἀπόσπασμα ἐπιστολῆς τοῦ Γ. Διευθυντοῦ τῆς Δυτικῆς Χ. Ἑλλάδος,

Πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν τὴν ἐνεργοῦσαν ἐν ἀποσπασίᾳ.

Εἰς Βόνιτζαν καὶ Ξηρόμερον ἔχρουν δύο στρατόπεδα τὸ τοῦ Λιβαδίου, τὸ ὅποιο συγκρίνεται ἤδη ἀπὸ 400 καὶ περισσοτέρους ὑπὸ τὸν Κησάρην Σιρεπίσον καὶ ἄλλας ἀξιωματικούς τοῦ στρατηγοῦ Τζόγκα, καὶ ἐπαγρυπνοῦν μὴ γένῃ κίνημα ἀπὸ τὸ μέρος τῆς Βόνιτζας· ἐνταῦθα δὲ θέλει χρησιμεύσει μεγάλως. ἔαν μετ' ὀλίγον ὁ ἐχθρὸς τραβιχθῇ εἰς τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ἀπὸ τὸ μέρος τῆς Βόνιτζας, διὰ νὰ περάσῃ εἰς Πρέβεζαν καὶ Ἀργυρὸν. Τὸ τοῦ Στρατηγοῦ Τζόγκα καὶ εἰς Ἀργυρὸν, τὸ ὅποιον συγκρίνεται ἤδη ἀπὸ 600 καὶ κατ' ἐκείτην αὐξάνει. Τὸ τοῦ Λιγυθιζῆς, τὸ ὅποιον εἶναι ἰσχυρὸν ὁχυρωμένον ἤδη, καὶ ἀδ' ἀκόπως ἐρχεται ὁ κόσμος, καὶ πρέπει νὰ ἐρχεται, διότι ἔαν μὲν ἔλθωσιν οἱ ἐχθροὶ ἐπάνω εἰς ἐν τῶν δύο τούτων στρατοπέδων, βεβαίως (ἐλπίζω στὸν Θεόν) εἶναι χαλασμένοι· πρέπει ὅμως νὰ ἐμπορῶμεν καὶ νὰ τοῦ βλάστωμεν, στέλλοντες μικρὰ σώματα, τὸ ὅποιο ἐνήργητα ἀπὸ σήμερον. Εἰς τὸν Βάλτον θέλει μείναι τὸ στράτευμα τοῦ Στρατηγοῦ Ἀδριάντου, καὶ εἰς Βαριτάδαν, ἢ εἰς Ἀγρυπτιάν, καὶ αὐτὸ ἐνισχυμένον εἰς τὸ πλάγιον τοῦ ἐχθροῦ, θέλει ἐμποδίζει κάθε κίνημα καὶ τοῦ δὲ στρατηγοῦ, Ράγγου, καὶ Σηονάου καὶ τὸν Χιλί-αρχον Γεηγόριον Λιακατῶν διέταξε νὰ ἐνεργήσωσιν ἀπὸ τὴν ὀπίσθια τοῦ ἐχθροῦ, καθ' ὅν τρόπον μετέπειτα θέλω τὰς φανερώσει.

— Νεώτεροι εἰδήσεις ἀπὸ τὸ στρατόπεδον μᾶς βεβαιοῦν, ὅτι ὁ ἀμὴν δὲ τὸν ἡμετέρον φθάσει ἤδη ἔω, τέσσαρας χιλιάδας.

ἑαυτοῦ πασμά ἐπιστ ἐκ Σακύνδου τῇ 6 Αὐγ.

Σπεύδω νὰ σᾶς κοινοποιήσω τὴν εἰδητὴν τῆς ἐκπολέσω. τοῦ Αἰγυπτιακοῦ στόλου· εἰς τὴν ὅποιαν θέλετε δώσει κάθε πιστίν. Ἀπόψε ἐφθασεν εἰς τὸν λιμένα μας καὶ ἐν Ἰονικὸν λείπων ἐννέα ἡμέρας ἀπὸ Σύβαν· μὴ ἀνῆμέσαν λέγει, πρὶν τῆς ἀναχωρήσεώς τε ἀπ' ἐκείνην τὴν νῆσον εἶχε φθάσει ἢ εἰδησις ὅτι ὁ στόλος τοῦ Μεχμέτ-Ἀλῆ συγκείμενος ἀπὸ 200 πλοῖα πολεμικά καὶ φορτηγὰ, εἶχε φθάσει εἰς Ῥόδον· ὁ κυβερνήτης τοῦ αὐτοῦ πλοίου μᾶς βεβαίωι ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς στόλος εὐρίσκετο διηρημένος εἰς δύο· ἕτοιμος νὰ ἀντιπαραταχθῇ εἰς τὸν ἑχθρικὸν. Μᾶς βεβαιώνει ἀκόμη ὅτι οἱ Σάμιοι ἔκαμαν ἀπόβασιν ἄτικον τῆς Χίης εἰς Τζεσμὲ, ὅπου ἐστρατοπέδουν 6000 Ἀνατολίται τοῦρκοι, ἔτοιμοι νὰ ἐμῶσιν εἰς τὰ πλοῖα καὶ νὰ ὑπάγωσι κατὰ τῆς Σάμης· ὁ ἀριθμὸς τῶν Σαμίων συμποσῶνται μέχρι τῶν 1500. εἴτινες κατέκοψαν καὶ διεσκόρπισαν ὅλον τοῦτο τὸ στρατόπεδον. — Ἡ ἀνωτέρω εἰδησις ἐπιβεβαιούται καὶ ἀπὸ Ναύωλιον, μὲ διαφορὰν ὅμως ὅτι ὁ Ναύαρχος Μισούλης ἔλαβεν εἰς τὰ πλοῖα τοῦ Σαμίου, καὶ ἔκαμεν τὴν εἰς Τζεσμὲ ἀπόβασιν.

Πρὸς τὸν φίλον μὴ καὶ Συντάκτ τῶν Ἑλ. Χρον. Ἐπειδὴ ἡ ἐφημερίς σου εἶναι ἐλευθέρα, καὶ ἡ φιλογενεΐά σου εἶσαι φίλος τῆς Δικαιοσύνης καὶ Ἀληθείας, σὺ στέλλω τὸ περικλειμένον ἐγγράφον μὴ, βλέπων τὴν ἀπάντησιν τῆς κατ' ἐμοῦ ἀδίκως προσαφθείσης κατηγορίας, καὶ δημοσιευθείσης εἰς τὸ 32 φύλλον τοῦ Φίλου τοῦ Νόμου· καὶ σὲ παρακαλῶ νὰ τὸ καταχωρήσῃς αὐτελεξεί εἰς τὴν ἐφημερίδα σου· εἰδὲ καὶ διὰ συνεργίας τοῦ φθόνου ἤθελεν ἀποδοκιμασθῇ, διαμαρτύρομαι τὸν συνεργὸν εἰς τὸ ἱερὸν ὄνομα τῆς Φιλτάτης Ἑλλάδος νὰ δώσῃ λόγον ἐν καιρῷ τῷ προσήκοντι περὶ τῆς ἀποδοκιμασιᾶς τε. Ἐν τοσοῦτῳ μένω. Ὁ Πατριώτης καὶ φίλος σου
τῇ 24 Ἰουλίου 1824.
Καλαμάτα. Π. Μαυρομιχάλης. (α)

Φιλτάτη Ἑλλάς! καὶ Πατρίς Σπάρτη!

Πρὸς σᾶς φίλταται! ἀπολογουμαι, καὶ δι' ὑμῶν εἰς ὅλης τοὺς ἡγωνιζομένους ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τοῦ Χριστιανικοῦ ἔθνους.

Ἰδοὺ ἐκκίνοι οἱ Σπαρτιαῖται, οἵτινες ὕστερον ἀπὸ τὸν κατακλυσμὸν τῆς Ἑλλάδος πάντοτε ἐθύλαξαν ἐνδοξα ἐλευθερίας αἰσθήματα, καὶ ἀπέδειξαν ἔτι ζώντας τοὺς Ἕλληνας κρυμμένους ὑπὸ τὰ σπήλαια τοῦ Ταυγαίτου. Ἰδοὺ, λέγω, ἐκείνοι, οἵτινες ἔθλεπον εἰς διαδοχὰς αἰώνων μὲ τὸ πλέον ἄγριον ὄμμα τοὺς καταπατούντας τὴν Ἡρωϊκὴν γῆν τῆς Σπάρτης Ἰυράνους, ἤδη μὲ τὴν Σάλαπιγγα τῶν παθῶν κηρύττονται προδότες τῆς Πατρίδος τῶν τῆς φιλτάτης Ἑλλάδος.

Ἡ πρώτη σου φωνὴ. μήτε Ἑλλάς, εἶναι τὸ ἀντικείμενον ὅλων μὴ τῶν πράξεων! σὺ μετὰ αἰῶνας ἀπεφάσισης νὰ συντρίψῃς τὸν ζυγὸν μὲ τὰ ὄπλα, καὶ ἀνάμεσα ἀπὸ τοὺς κίλπους τῶν Ἰυράνων μὲ εἶδες νὰ ἐκπηδήσῃ εἰς τὸ στάδιον, καταβρονῶν πλούτης καὶ δόξας Ἰυρανικὰς, ἀνάξια διὰ τοὺς πάντοτε ἐλευθέρους, καὶ ἐλευθερίαν κοινὴν πνέοντας ἀπογόνους τοῦ Λυκούργου καὶ Λεωνίδα.

Αἱ τοιαῦται δυσταί μ' ὅλον ὅτι εἶναι ἰκαναὶ ν' ἀποδείξωσιν ὅτι εἰς τὴν Σπάρτην πάντοτε δὲν γεννῶνται Πανταναῖαι, καὶ ἂν γεννῶνται, γεννῶνται ἐξ ἄλλων οἰκογενειῶν, περὶ τῶν ὁποίων ἡ Διοίκησις ἐπληροσφορήθη ἤδη· καὶ ἂν παρὰ τὴν Δικαιοσύνην καὶ τὰ δίκαια τοῦ λαοῦ ἄλλην βῆτιν δὲν ἔχη, ὅχι μόνον δὲν πρέπει νὰ τοὺς περιβάλῃ, ἀλλ' οὔτε νὰ κρύψῃ τοὺς ἀ-

περὶ σχηματισμοῦ Διοικήσεως φρονήματά του εἶναι ἀπορετικὰ πρὸς τὴν ἄλλην, τοῦτο δὲν εἶναι πῶς ἂν εἴποις νὰ τὸν συγκαταριθμῇ εἰς τῶν προδόντων τὸν κατάλογον· καθὼς ἐνύμειεν ὅτι αἱ περὶ τοῦτον ἰδέαι του εἶναι ἐπυρελέστεραι καὶ καλῆραι διὰ τοῦ Κοινοῦ τὴν εὐδαιμονίαν.

Δὲν εἶναι ἀκριβολία ὅτι ἐνθυμείται καλῶς ὁ Κύριος Π. Μαυρομιχάλης ὅσα μετ' ἐμοῦ ὡμίλησεν εἰς τὴν ἀπὸ Μεσολίγγιον διὰ Γλαριῆζαν ἀναχώρησίν του.

Ἡ ἰσχυρία ἐκείνη ἦεν καὶ εἶναι πάντοτε δι' ἐμὲ δέγμα βέβαιον ὅτι ὁ ἀνὴρ οὗτος θέλει εἶσθαι Ἕλληνας, Σπαρτιατὴς καὶ Πατριώτης.

Ὁ Συντ.

(α) Δὲν εἶναι πῶποτε δυνατόν νὰ καταστηθῇ ὁ Κύριος Π. Μαυρομιχάλης προδότης τῆς πατρίδος του. Ἀντὶ τῆς

ληθείς Πανσανίας . Ἐκ τῆς οἰκογενείας ὁμως τῶν Μαυρομιχάλιδων , ἔχεις ἀκόμη , μήτηρ Ἑλλάς . ἔχεις ἀκόμη ζεστόν τὸ αἷμα τοῦ φιλάτatu μη υἱοῦ Ἡλίας . τοῦ ἀδελφοῦ μη καὶ ἄλλων πολλῶν ἐκ τῶν πλησιεστέρων μη συγγενῶν , τὸ ὁποῖον ἐπροσφέρθη εἰς τὸ ἱερόν στυγιστοστήριον .

Ἡ μήτηρ τοῦ ἐλαμπροφύεσσε , καὶ πλήρης χαρᾶ . ἡ οἰκογένεια τῶν Μαυρομιχάλιδων διὰ τοιαύτην ἐνδοξον θυσίαν , ἐλπίζει νὰ δείξῃ εἰς τὸ Θεάτερον τοῦ Κόσμου πότε πρέπει νὰ λυπηθῇ ἢ νὰ χαίρῃ Πατὴρ ἢ Μήτηρ , ὅταν ἀπὸ τοῦς κόλπων τῶν χάσων τοῦ γηρατειῶν τὰς παρηγορίας . ἔδειξαν εἰς δεινότερας περιπτώσεις , ὅτε πολλοὶ κατέλειπον λεηλατημένας τὰς Πελοποννησιακάς ἐπαρχίας , πῶς ὁ Πέτρος Μαυρομιχάλης καὶ τὰ ἐτι ζῶντα τέκνα τι ἐπροσφέρθησαν τοιαύτῃ θυσίᾳ , μαχόμενοι καὶ διώκοντες τὸν ἐχθρόν .

Ταῦτα μήτηρ Ἑλλάς ! ἂν εἶναι γνωρίσματα προδότη . Σὺ μόνη βλέπεις , καὶ ὁ ἀπαθὴς ὀφθαλμὸς ὧν τῶν Ἑθνῶν .

Ἄν ἡ οἰκογένεια τῶν Μαυρομιχάλιδων , καθὼς ἡ σάλαπιγξ τοῦ Φίλη τοῦ Νόμου εἰς τὸ 32 . φύλλον διεκήρυξεν , ἂν δι' ἐμοῦ αὕτη ἔδιδε ψηλαφητὰ ἀφορμὰς προδοσίας , ἔργον μὲ φαίνεται τῇ Διοικήσει . ἦτον , ἐπὶ ὀνόματι τῆς ὁποίας ἐκδίδεται καὶ ἡ ῥηθεῖσα Ἐφημερίς , ἔργον τῆς λέγω ἦτον , νὰ προκαταλάβῃ πρῶτον τὴν προδοσίαν , καὶ νὰ προφυλάξῃ τὸ ἔθνος , καὶ ἔπειτα νὰ παρακινή τοὺς Σπαρτιάτας νὰ λιθοβολήσων τὸν νέον Πανσανίαν ἐμὲ .

Ἡ ἐφημερίς αὕτη ὀνομάζεται ἐφημερίς τῆς Διοικήσεως καὶ τῆς Νήσου Ὑδρας . διὸ ὅσα πτε καταχωροῦνται εἰς αὐτὴν , ἦτον πρέπει νὰ καθυπεβάλλωνται εἰς τὴν ὄψιν καὶ κρίσιν τῶν συγκροτούντων τὴν Διοίκησιν δύο σεβαστῶν συμβάτων , διὰ νὰ ἀπολαμβάνωσι τὸ ἀπαιτούμενον εἰς τὸν χαρτακτῆρα τῆς Διοικήσεως σέβας , καὶ νὰ πιστεύωνται πανταχοῦ ὡς ἀληθὴ καὶ ἀξιοματικά .

Ἀλλ' ἐκ πολλῶν ἐλθόντων εἰς Καλαμάταν ἐκ Ναυπλίου ἱμῶν ἀνδρῶν πληροφοροῦμαι , ὅτι τὸ Σεβαστὸν Β . Σῶμα . ὅτε εἶδε τὴν κατ' ἐμοῦ κατηγορίαν , μάλιστα ἀναπεδεικτεν καὶ δεμε-

λιωμένην εἰς ἀτομικὰ πάθη , ἔφριξε , καὶ διώρισε τὸν Ἐκδότην νὰ ἐκδώτῃ μόνος τὴν ἀναίρεσίν τῆς .

Δὲν ἔπρεπε νὰ ἐξεταχθῇ τὸ πρᾶγμα ἀκριβῶς ; εἰς ἀπόστον καὶ φιλήν φήμην ἔπρεπε νὰ θυσιάσων τῆς οἰκογενείας τῶν Μαυρομιχάλιδων τόσον εὐκολὰ τὴν ὑπέληψιν ; δὲν ἔπρεπε νὰ ἀπολογηθῇ ;

Ἡ Ἑλλάς ! καὶ Σὺ Σπάρτη ! βλέπεις τὰς ἀρχάς , αἱ ὁποῖαι ἀνῆλθον τὸν πρὸ ὀλίγου στυγερὸν πόλεμον ἐμφύλιον . γνωρίζεις καὶ τοὺς αἰτίους τῶν πρὸ τοῦ καὶ νῦν διχονοιῶν . βλέπεις ὡς κοῦ κατέθερον τὰ πάθη τὸν δυστυχῆ ἄνθρωπον , καὶ δὲν σ' ἐνοχλῶ μὲ πολυλογία ἀναιδούς εἰς πράγματα φαινόμενα .

Κάθε εὐαίσθητος πολίτης πρὸς τοιαύτην ἔξημον τυκοφαντίαν ἤθελε φρίξῃ καὶ ἀπολογηθῇ , καθ' ὅσον ἡ ἀθωότης τι ἀπαιτοῦσεν . ὁ δὲ Πέτρος Μαυρομιχάλης , ὅς τις δὲν ἐφύσθη μήτε ὅπλα θυράνων , μήτε φθόνη βέλη , μήτε τὸν ἰὸν τῶν παθῶν , δὲν τρομάζει , ἐρήμην κρινόμενος καὶ τυκοφαντούμενος καὶ ἀφίνει τὴν ἀπολογίαν εἰς καιρὸν πρέποντα .

Μία ἐκούσιος φυγὴ ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος ὅλης τῆς οἰκογενείας τῶν Μαυρομιχάλιδων ἤρκει ὡς ὑποδείξῃ τὴν ἀθωότητά της . ἀλλὰ πῶς ἡμπορεῖ ἐν μέσῳ τῶν ἀγώνων τῆς πολυπαθοῦς Ἑλλάδος νὰ θεωρῇ μακρόθεν τὸν πόλεμον ; ὅστις εἰς καιρὸν κινδύνου καταλείπει τὴν Πατρίδα τι , ὅσον ἀπὸ μέρης τι γίνεται ἀληθῶς προδότης , καὶ δὲν ἔχει δικαίωμα εἰς τὸ μετέπειτα νὰ ὀνομάζεται πολίτης της . Εἰς τοιαύτην μωρίαν ἡ οἰκογένεια τῶν Μαυρομιχάλιδων δὲν ἡμπορεῖ νὰ φθάσῃ .

Εἰμαι ἔτοιμος , φιλάτῃ Ἑλλάς ! νὰ χύσω τὸ αἷμα μὴ ὑπὲρ Σοῦ ! τὰ τέκνα μὴ καὶ ἀδελφοὺς μὴ προσφέρω εἰς τὸ θυσιαστήριόν σου . θέλεις μὲ ἴδῃ μαχόμενον μὲ τὸν ἴδιον ξῆλον , καὶ θέλεις πληροφορηθῇ , ἂν ὁ ἡγεμὼν τῆς Αἰγύπτου ἄλλος τις Τυρανίσκος ἔλαθε ποτὲ σχέσεις μὲ σπαρτιάτην οἰκογενεῇ τῶν Μαυρομιχάλιδων .

Τὸ πᾶν τοῦ πολέμου θέλει ἀποφράξῃ , ποῖ στέμα τῶν τυκοφαντῶν , καὶ ἀποδείξῃ , ποῖ στέμα ὁ πρωταγωνιστὴς τῆς ἐλευθερίας σπ . Π . Μαυρομιχάλης . καὶ ποῖοι εἰς τυκοφαντοῦντες αὐτὸν .

Καλεσμάτι 24 ἱ . λ .

Π . Μαυρομιχάλης .

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Αρ. 66

Τμήμα ἑτησίου ταλ. Ἰσπανικὰ ἐξ προπληρωτέας
κατὰ τοιμηγνίαν. Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος.

Τὰ πλείω ὁφείλει τοῖς κλείουσι.

Φιλαγκλῆνες.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῇ 13 Αὐγούστου 1824.

Ἑσωτερικά.

Σ ρ α τ ό π ε ρ ο ν Ἀ κ α ρ ν α ν ί α ς .

Εἰς τὰς 5 τοῦ τρέχοντος εὐρισκόμενοι ἐνω-
μένοι οἱ Στρατηγοὶ Ἰσκος καὶ Ῥάγκος καὶ ὁ Καπ.
Σαδῆμας, καὶ στρατοπεδεύμενοι κατὰ τὸ μέρος
τῆς Ἀγλαπιδιάς, εἰς τὸ Βόρειον τῆς Ἀμβρακι-
νῆς πεδιάδος εὗσαν τὴν ἄδειαν εἰς μερικοὺς τῶν
ανθρώπων τῶν νὰ ἰσάγην νὰ καταπατήσῃ τὸν
ἐχθρὸν καὶ νὰ κλέψῃ ἄλογα· ὑπῆγαν λοιπὸν
καὶ ἔκλεψαν μερικά, φονεύσαντες καὶ ἕναν ἀπὸ
τοὺς ἐχθροὺς. Οἱ ἐχθροὶ βλέποντες τοῦτο ἐκι-
νήθησαν διαιρεθέντες εἰς τρία σώματα· οἱ ἐδι-
κοίμας ἐπίασαν τὰς ἀναγκαίας θέσεις καὶ ἐκα-
τέρεσαν τὸν ἐχθρὸν, τὸν ὁποῖον μετὰ μικρὰν
μάχην ἔτρεψαν εἰς φυγὴν, καὶ τὸν κατέτρεξαν
ὥς εἰς Καρθαυσάρην. Οἱ Ῥαγκαῖοι ἐφόνευσαν
δύω, καὶ ἐπίασαν καὶ ἕναν ζωντανόν, ὅστις
ἦτον Χριστιανὸς Λακιάτης· οἱ δὲ Σαδῆμαῖοι
ἐφόνευσαν ὁμοίως ἄλλης δύο, ἀπὸ τοὺς ὁποῖους
ὁ ἕνας ἦτον Σημαιοφόρος· ἀπὸ τοὺς ἑδικοὺς μας
κανεῖς δὲν ἐβλάβη.

Ὁ πιαστὸς ἐφέρθη εἰς τὸ στρατώεδον τοῦ
νικοῦ Διευθυντοῦ, εἰς Λιγισβίτζι, διὰ νὰ ἐπι-
τηθῇ, ὅπως ὡμολόγησε τὰ αὐτὰ καθὼς καὶ τὴν
σιγμὴν ὅπου ἐπίασθη, δηλαδὴ, ὅτι ὁ Ὁμέ-
ρπιασὸς εἶχε σκοποῦν νὰ περάσῃ διὰ τὴν Νάϊπα-
κτον, καὶ ὅτι εἶχεν ὑποσχεθῇ εἰς τὸ στρατεύμα-
τι, εὐθὺς καθὼς φθάσῃ εἰς Καρθαυσάρην, νὰ τοὺς
μετρήσῃ πέντε μηνῶν μισθοὺς ἐπερστὰ, καὶ
οὕτως ἀμέσως νὰ προχωρήσῃ· τίσον ἡ μαρτυ-
ρία τοῦ πιαστοῦ καθὼς καὶ ἄλλαι εἰδήσεις ἀπὸ
ἄλλα μέρη ἐβεβαίωσαν ὅτι ὁ σκοπὸς τοῦ Ὁμέρ-

πιαστὸς ἦτον αὐτός.

Μ' ὅλον ὅτι ἀφ' οὗ ἀπέρασεν εἰς Καρθαυσά-
ρην, ὁ ἐχθρὸς ἤρξεν ἀνελαπίστως ἀντίστασιν,
καὶ ἐπόμενον ἦτον νὰ ἀλλάξῃ σχέδιον, πλὴν
διὰ κάθε προφύλαξιν, ἐκρίθη ἀναγκαῖον νὰ πι-
ασθῇ ἡ θέρσις τοῦ Δογρίν εἰς Ἀποκέρρον, καὶ
ἀμέσως ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς διώρισε τὸν Χιλ.
Κώσταν Βλαχόπουλον νὰ καταιεθῇ μὲ τοὺς Βλο-
χαίτας καὶ ἐνωθεῖς μὲ ὅσους Ἀποκερίτας ἡμ-
πορέσῃ νὰ συναχθοῦν, νὰ ἐνδυναμώσῃ ἐκείνην
τὴν θέρσιν· καὶ ἐὰν ὁ ἐχθρὸς ἤθελε κινηθῇ εἰς
ἐκεῖνο τὸ μέρος, τὰ στρατεύματα τῆς Ἀκαρνα-
νίας νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ κατὰ πόδας, ὥστε φθά-
σας πλησίον τοῦ Δογρίν νὰ εὐρεθῇ πανταχόθεν
πολιωρημένος.

Εἰς αὐτὴν τὴν τόσον κρίσιμον περίστασιν,
εἰς τὴν ὁποίαν ἡ ἐνωσις τῶν Ἀρχηγῶν καὶ ἡ
προμήθεια τῶν κατοίκων νὰ τρέξῃ κατὰ τοῦ ἐχ-
θροῦ εἶναι σχεδὸν ἡμόνη ἀγκυρα τῆς ἐλπίδος μας
διὰ νὰ τὸν κατατρέξωμεν, εἰς τῇ αὐτὴν περί-
στασιν δὲν ἡμποροῦμεν νὰ ἀποσιωπήσωμεν τὸ
φέρεσιμον τοῦ Γιαννάκη Σταίικη, ὁ ὁποῖος, ἀφ'
οὗ ἐκίνητε πάντα λίθον διὰ νὰ καπετανεύσῃ εἰς
εἰς Βλοχόν, καὶ ἔγινεν αἷτιος τῶσων καὶ τῶσων
ταραχῶν, τὰς ὁποίας καθυσόχασεν ὅπως οὖν ἡ
Διοίκησις, εὗρεκε τῶρα τὴν περίστασιν, ὅτε
ἤλθαν οἱ Τούρκοι καὶ εἶναι χρεῖα νὰ συστηθῇ
στρατώεδον ἀπὸ Βλοχαίτας, διὰ νὰ ἐκτελέ-
σῃ τὸν σκοπὸν τῆς. Ἐν ᾧ οἱ Δημογέροντες ἀπὸ
τὰ διάφορα χωρία εὐρίσκοντο κάτω συναγμένοι
συνεργοῦντες μὲ τὸν χιλιάρχον Κώσταν Βλαχό-
πουλον εἰς τὸ νὰ συναχθοῦν ὅσοι κάτοικοι εἶναι

ϊκανοὶ ἀρμάτων, διὰ τὰ συστηθῇ τὸ στρατόπεδον· ὁ Γιαννάκης Σταΐκης ἐνωθεὶς μὲ τοὺς κλέπτας, οἱ ὁποῖοι εἶχαν κάμει τὰς γνωστὰς εἰς ὅλης ληστείας εἰς Βλαχὸν, εἰς τὰς ὁποίας αὐτὸς πρότερον διεμαρτύρετο, ὅτι δὲν ἐνέχεται παντελῶς, ἐπιτίπτει εἰς τὰ ὑψηλὰ χωρία τοῦ Βλαχοῦ, καὶ μὲ φοβηρισμοὺς καὶ βίαν, κάμνει τοὺς χωριάτας νὰ τὸν ὑπογράψωσιν ἐν γράμμα διὰ τοῦ ὁποῖου τὸν γνωρίζω κατωπάνωντων, καθὼς ἔκαμναν ἐπὶ τῆς Ὁθωμανικῆς δυναστείας οἱ λεγόμενοι Ἀρματωλοὶ, γράφει δὲ καὶ πρὸς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν, καὶ τὸν στέλλει ἐν τοιοῦτον ἔγγραφον τῶν χωρίων.

Κρίνομεν περιττὸν νὰ καταχωρήσωμεν εἰς τὴν ἡμερησίαν μας τὸ γράμμα τοῦ Σταΐκη καθὼς καὶ τὰς ἀναφερὰς τῶν Δημογεγόντων Βλαχαιτῶν καὶ τοῦ Χιλιάρχου Κ. Βλαχόπουλου· ἐκεῖνο ὅπου κρίνομεν ἄξιον τῆς περιεργείας τοῦ Δημοσίου εἶναι ἡ πρὸς τὸν Γιαννάκη Σταΐκον ἀπάντησις τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ.

Ἀπάντησις τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Πρὸς τὸν Κύριον Γιαννάκη Σταΐκον.

Ἐλαβα χθὲς ἓνα γράμμα σὺ σημειωμένον ἀπὸ προχθὲς, καὶ μίαν ἀναφορὰν ὑπογεγραμμένην μὲ τὰ ὀνόματα τῶν χωρίων, καὶ εἶδα τὰ ὅσα γράφεις· ἐγὼ καὶ πρὸ τριῶν ἡμερῶν σ' ἔγραψα, καὶ ἴωρα σὲ γράφω, ὅτι ἴωρα εἶναι καιρὸς, ὅπου ὁποῖος θέλει νὰ εἶναι χριστιανὸς, πέρνει τὸ νηφέκι τῷ, καὶ πηγαίνει εἰς ἓν στρατόπεδον καὶ βάνει στῆθος εἰς τὸν ἐχθρὸν, καὶ ὁποῖος νομίζει ὅτι αὐτὴ εἶναι ἡ εὐκαιρία διὰ νὰ κάμῃ τὰ κακά τῃ θελήματι, καὶ νὰ ἀνακατώσῃ, ἢ νὰ χαλέψῃ ἄλλα καὶ ἄλλα εἶναι ἀντίχριστος. Ὅλος ὁ κόσμος ἐξεύρει ποῦ, καὶ πού εἶναι στρατόπεδα· ἂν θέλῃς, ἴδου εἰς ἐν ἀπὸ αὐτὰ, καὶ κάμει τὸ χρέος σὺ, ὡς χριστιανὸς ὅπου λέγεις ὅτι εἶσαι, καὶ ἂν θέλῃς κρῖναι, εὐθὺς ὅπου τελειώσῃ τοῦ ἐχθροῦ ἡ ἀνάγκη, ἡ κρίσις εἶναι διὰ ὅλης ἀνοικτῆ, καὶ δι. μικροῦς, καὶ διὰ μεγάλους· ἴωρα ἄλλην κρῖναι δὲν γνωρίζω, ἀλλὰ τὴν κρίσιν μὲ τὸν ἐχθρὸν· τὸ ποῦ δὲ νὰ διορίσω ἐγὼ τὸν Χιλ. Κ.

Βλαχόπουλον, εἶναι ἐδικήμη δηλεῖα ἡ ἀφεν-
 τείασι τῆρα διὰ τὸν ἑαυτὸν σὺ, καὶ κάμει τὸ
 χρέος σὺ, ἂν θέλῃς· ὅχι πάλιν νομίζεις πῶς
 ἴωρα εἶναι καιρὸς νὰ κάμῃς μὲ τὸ σπαθί σὺ, ὅ-
 τι θέλεις, ἀκολουθεῖς το, ἐγὼ αὐτὴν τὴν στιγ-
 μὴν ὅλην τὴν προσοχὴν μὴ τὴν ἔχω εἰς τοὺς ἐ-
 χθροὺς, τοὺς ὁποῖους ἐλπίζω μὲ τὴν δύναμιν
 τοῦ Θεοῦ, καὶ τῶν χριστιανῶν ἐκείνων, ὅπου
 μόνον τοὺς Τούρκους γνωρίζω ἐχθροὺς, καὶ ὅ-
 λα τὰ ἄλλα πάθη τὰ ἔχην δευτέρα, νὰ τοὺς
 δώσωμεν τὸ πρεπούμενον, καθὼς καὶ τοὺς ἀ-
 ποστομώσωμεν, καὶ τοὺς ἀναγκάσωμεν νὰ τρα-
 βιχθῶσιν, καὶ ἐγλυτώσωμεν τὸν κόσμον, καὶ
 ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, τότε ἐξετάζομεν ποῖος ἔκα-
 με τὸ χρέος τῷ βάνοντας στῆθος εἰς τοὺς ἐχθροὺς,
 καὶ ποῖος ἐχάλεσεν ἄλλα, διὰ ἰδιά τῃ Τέλει·
 καὶ ἐκεῖνοι ὅπου δὲ νὰ σταθῶσιν καλοὶ νὰ δώσωσιν
 ἀποκρισὶν εἰς τὸν Ὁμὲρ παῖ, ἡμποροῦν τότε
 ἴσως, ὅντες ἐλεύθεροι ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν, νὰ δώ-
 σῃν καὶ κάθε ἄλλη νηζάμη. Μὲ λέγεις ὅτι πο-
 τέ δὲν ἦσαν μὲ τοὺς Τούρκους, καὶ εἰς αὐτὸ εἶ-
 μαι βέβαιος, μὲ τοὺς Τούρκους ὅμως δὲν εἶναι
 μόνον ὁποῖος εὐρίσκεται μαζήτης, καὶ κάμει
 νηφέκι ἐνταμικὸν, ἀλλὰ καὶ ὁποῖος φέρον-
 τας σχήματα ἐσωτερικὰ εἰς μίαν ἴτοιαν περί-
 στατιν, ἐμποδίζει καὶ ἄλλης πολλοὺς ἀπὸ
 τοῦ ν' ἀντισταθῶσιν εἰς τοὺς Τούρκους. Αὐτὰ ἐξέν-
 ρω νὰ σὲ εἰπῶ, καὶ ἂν θέλῃς ἀκολουθήσαι τα,
 ὅχι πάλιν φρονεῖς ὅτι κάμνοντας διαφορετικὰ
 σοῦ εἶναι καλῆτερον, ἀκολουθήσαι ὅπως κα-
 ταλαμβάνεις· ἐγὼ τῶρα δὲ νὰ ἴδῃς κατόπιν
 ἀπὸ τοὺς Τούρκους, καὶ δὲν ἔχω καιρὸν νὰ
 φροντίσω δια μερικὰ πάθη, καὶ συμφέρον-
 τα, τὰ ὁποῖα τὰ βλέπω πῶς εἶναι εὐκολο-
 διόρθωτα, ὥσταν νὰ πιτῇ τινὰς ἓνα ποτῆρι νε-
 ρὸν, ἀφ' οὗ καταδιωχθῶσιν οἱ ἐχθροί.

9 αὐγούστου. 1824 Λιγος.

Α. Μαυροκορδάτος.

Ἐπεταί Εἰδήσεις ἐκ τοῦ Στρατοπέδου.

Τῇ 10 Αὐγούστου.

Ἀπὸ γράμμα τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ γραμ-
 μένον χ' εἰς περὶ τὴν Δύσιν τοῦ Ἠλίου ἀπὸ Λι-
 γοδιζι βεβαιούμεθα, ὅτι ὁ ἐχθρὸς ἀφῆκε τὸν

Καρθανσαρὰν· εὐθὺς καθὼς ἐπληροφόρηθη ἀπὸ τῆς ἐμπροσθοφυλακᾶς περὶ τῆς φυγῆς τῆς ἡ Ἐκλομπρέτης τῆς ἐξεκίνησεν ἀμέσως ἐν μικρὸν σῶμα διὰ νὰ προχωρήσῃ κατὰ τὸ Λητράκι, καὶ νὰ παρατηρήσῃ ἂν ὁ ἐχθρὸς μετέβῃ ἐκεῖσε· συγχρόνως δὲ λαβὼν εἰδήσιν καὶ ἀπὸ τὸν Στρατηγὸν Τζόγκαν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐφαίνεται πιθανότερον νὰ ἐπορεύθῃ ὁ ἐχθρὸς πρὸς τὸν κάμπον τῆς Βούχας, ἐξεκίνησεν ἀμέσως ἐν σῶμα 250 στρατιωτῶν ὑπὸ τὸν Χιλιάρχον Καραγιάννην, καὶ Γεωργιάκην Κώστα-Βελῆ, διὰ νὰ προχωρήσῃ εἰς Μακρυνέρος καὶ νὰ ἀνταποκριθῇ μὲ τὸ σῶμα ὅπου προδιετάχθη νὰ εἰσβάλῃ εἰς τὸ Ἀρτινόν. ἕως τὴν στιγμήν τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ γεαμματοφόρου ἀπὸ Λιγοβίτζι δὲν εἶχεν ἔλθει καμμία βεβαία εἰδήσις, πῶς ἐπορεύθῃ ὁ ἐχθρὸς· ὁ σκοπὸς τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ ἦτον, ἔαν ὁ ἐχθρὸς μετέβῃ εἰς Λητράκι νὰ ἐνώσῃ τὰ δύο στρατόπεδα τοῦ Λιγοβίτζι καὶ τοῦ Ἀετιῦ, καὶ νὰ μεταστρατοπεδεύσῃ εἰς Πλάτανον· ἔαν δὲ ἐκ τοῦ ἐναντίου διέβῃ ὁ ἐχθρὸς τὸ Μακρυνόρος, νὰ μεταβῇ τὸ αὐτὸ στρατόπεδον εἰς Λαγκάλον· ὡς τὴν ὥραν περιμένοντες εἰδήσεις ἀπὸ τὸ στρατόπεδον.

ἀπόσπασμα ἐπισήμης ἐπιστολῆς ἐκ Σύρας
31 Ἰουλίου 1824

Πρὸ ὀλίγου ἔφθασεν ἐνταῦθα ἐν ἱμπρίκιον Ἀγγλικὸν πολεμικὸν μισεῦσαν χθὲς ἀπὸ Σάμου· διηγείται, ὅτι ὁ ἐχθρὸς στόλος προχθὲς τὴν Τρίτην ἐφάνη ἔξωθεν τῆς Νήσου ἐκείνης· ὅτι ἑνδεκά πελεμικὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα εὗρισκοντο ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἀραγμένα εἰς τὰς Κολώνας, τὰ ἅπασα ἅμα ἐμφανισθέντος τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου ἐσκόπησαν εἰς τὰ πανία, καὶ ἐτράβιξαν πρὸς τὸ μέρος τῆς Πάτμης· ὅτι ὁ Καπετὰν Πασᾶς ἐστείλλεν ὅλα τὰ μικρὰ πλοῖα τῶν εἰς Κούστασι διὰ νὰ μετακομίσωσι τὰ στρατεύματα ὅπου ἐκεῖ εὗρισκοντο, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς, λέγουσιν εἶναι 25 ἕως 30 χιλιάδες· ὅτι χθὲς αὐτὰ τὰ πλοῖα ἐμποδίσθησαν εἰς τὴν ἀνατολὴν ἀπὸ τοὺς ἐναντίας ἀνέμους. ὁ ἐχθρὸς στόλος χθὲς ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκτυποῦσεν ἕνα καστράκι

τῆς Σάμου, καὶ ἄλλα τινὰ κανινοστάσια, τὰ ὅποια ὅλα αὐτὰ ἀντεκτυποῦσαν αὐτὸν ἀδιακόπως, καὶ ἕως 10000 Σάμιοι κατέβησαν εἰς τὸ μέρος τῶν κολώνων διὰ νὰ ἐμποδίσουν τὴν τοῦ ἐχθροῦ ἐπίδρασιν· ὅτι χθὲς ἐφάνησαν ἐρχόμενα πρὸς τὴν Σάμον ἀπὸ τὸ μέρος τῆς Πάτμης ἕως ἐξήκοντα πλοῖα δικάταρτα, τὰ ὅποια ἐξέλαδον διὰ Ἑλληνικά, καὶ ἐμψυχώθησαν ἀρεκτὰ οἱ Σάμιοι· ὅτι τέλος πάντων ἐκβαῖνον τὸ ῥήθην Ἀγγλικὸν ἱμπρίκιον ἀπὸ τὸν λιμένα βαθύν, εἶδεν ἐμβαῖνον εἰς τὸν αὐτὸν λιμένα ἐν Ἑλληνικὸν πολεμικὸν πλοῖον φέρον μίαν Γούρρικην λεῖαν.

Αὐτὴν τὴν στιγμήν μᾶς ἦλθεν εἰδήσις ὅτι ἡμέρῳ διὰ Ζακύνθου ἀπὸ Σύρας περὶ τῆς Σάμου, καὶ συμφωνεῖ μὲ ἐκείνην, τῆς ἀνωτέρω ἐπιστολῆς δηλ. ὅτι ἐδομήντα Ἑλληνικὰ πλοῖα εἶχαν φθάσει, διὰ νὰ ἀντιπαραταχθῶν εἰς τὸν ἐχθρὸν στόλον.

Ἀπόσπασμα γράμματος τινὸς σημαντικοῦ, τῶν
22 Ἰουλίου ἐκ Ναυπλίου.

Ἀπὸ τὰ τελευταῖα ἐκ Λονδίνου γράμματα τῶν 27 ἰουνίου E. N. βεβαιούμεθα ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν δάνειον, τὸ ὅποιον διὰ τὴν δυστυχίαν τῆς Κρήτης εἶχε καταβῇ, ἀνέβη πάλιν κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἐν τὰ ἑκατὸν. αἱ εἰς Ἀγγλίαν φθάσασαι λαμπραὶ ἀγγελίαι περὶ τῶν ἐσωτερικῶν πραγμάτων τῆς Ἑλλάδος, περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς Σ. Διοικήσεως καὶ τῆς εὐνομίας, ἐνέσπειραν εἰς ὅλα τὰ πνεύματα μεγίστην εὐφροσύνην, καὶ ἡ κοινὴ γνώμη ἐφάνη ὅτι παρὰ ποτὲ εὐνοϊκωτάτῃ διὰ τὰ πράγματα τῆς Ἑλλάδος.

Ἀπὸ τὰς εἰς Ἀμερικὴν συναζόμενας συνεισφορὰς ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἐσταλθῶσαν εἰς Λονδὶνον 6,500 λίρ. στερλ. καὶ παρεδόθησαν εἰς τοὺς ἐκεῖ διατρίβοντας ἀπεσταλμένους τῆς Σ. Διοικήσεώς μας ἀπὸ τὸν πρεσβευτὴν τῶν ἡνωμένων τῆς Ἀμερικῆς πολιτεῶν κύριον Ρούς. Ἀλλῇ δὲ συνεισφορὰ ἐγένινεν εἰς Καλκούταν ὑπὸ 1860 λίρ. στερλ. αἱ ὁποῖαι καὶ αὐταὶ στέλονται ἐντὸς ὀλίγου.

Ὁ Κύριος Ἀμιλτων μὲ τὴν φρεγάταν τὴν Καμπριὰν συμβουλεύμενος ἀπὸ μίαν Βομβαρ-

διέραν, καὶ ἀπὸ τινὰ ἄλλα πολεμικὰ, κατέστρεψε τὴν Μπώναν· ἀπὸ δὲ τὸ Πιλιμούθ ἐκίνησε νέος στόλος σημαντικὸς (α) διὰ τὴν Ἀλγέστην, μὲ σκοπὸν νὰ καταστρέψῃ καὶ αὐτὴν.

Ἐπιστηριζομένη ἡ Πόρτα εἰς τὸ μέγα πλῆθος τῶν στρατευμάτων καὶ στόλων της καὶ εἰς τοὺς μεγάλους θησαυροὺς της, ἔχει ἀκόμη ἐλπίδας διὰ νὰ καθυποτάξῃ τὴν Ἑλλάδα. Ἡ Ἑλλὰς ἐπαπειλωμένη πανταχόθεν ἀπὸ δύο σημαντικωτάτης στόλης, ἀπὸ πολλοὺς ἐμπειρῆς καὶ ἀξίους Πασσάδες, ἐπὶ κεφαλῆς ἱσοῦντων πολεμικῶν καὶ δεδοκιμασμένων στρατευμάτων, φαίνεται ὅτι μέλλει νὰ ὑποκύβῃ εἰς τὸν μέγαν τοῦτον χεῖμαρρον. Ἀλλ' ὅμως εἰς τὰς πρώτας, τὰς ὁποίας ἐσυγκροτήσαμεν μάχας, τὸ Ἰσχύριον τοῦ ΣΤΑΥΡΟΥ ἔθριαμβευσεν. Ὁ Τούρκος-πασσᾶς μετὰ τοῦ στόλου τοῦ ἀπεκρούσθη εἰς τὸν Ψαρρῶν τὴν σκόπελον. Ὁ Δεσβί-πασσᾶς βαρύνει εἰς τὴν Ἀμπελάνην ἐπιλήρωσε τῆς ἰσχυρότητός τε τὰ ἐπὶ χεῖρα. Ὁ Μαραθῶν ἤκει ἀπὸ Θούρια ἄσματα· καὶ ὁ Ὁμέρ-πασσᾶς ἰεταραγμένος, ζητεῖ τὴν σωτηρίαν τε, φεύγων μὲ καταισχύνῃ.

Μεχμέτ-Ἀλῆς, ὁ ἀλαζὼν τῆς Αἰγύπτου Σατράπης στέλλει τὸν νῆον τὴν Ἰμπραϊμν μὲ Δρουσσης, Κόπτας καὶ λοιποὺς διὰ νὰ καθυποτάξῃ τὴν Ἑλλάδα ὑπὸ τὴν σεσσημένην τοῦ Πατισαχ ἡγεμονείαν. Τὰ πολυάριθμα αὐτοῦ πλοῖα, φθάσαντα εἰς Ῥόδον ἐπαπειλοῦν τὸ Ἰκάρειον πέλαγος καὶ τὰ τῆς Πελοποννήσου καὶ Ἡπειροῦ παράλια ἀπειλαὶ κεναὶ! εἰναῖται-μας μετὰ μικρὰ των κατὰ τὴν τὸν προσκαλοῦσι πανταχοῦ νὰ παρρησιασθῇ εἰς μάχην· διαχωρίζουσι τὰ φορητὰ ἀπὸ τὰ πολεμικὰ· καὶ ἡ ἐκστρατεία αὕτη (καθομοιωμένη μὲ τὴν ὁποίαν ἔστειλε ποτε ἡ Ἰσπανία κατὰ τῆς λαμπρᾶς καὶ γενναίας Βρετανίας (6)) εἰς

(α) Ἀπὸ γράμματα τῆς Ματσουλίας μαθαίνομεν, ὅτι ὁ νέος αὗτος Ἀγγλικὸς στόλος συνίσταται ἀπὸ 12 φρεγάδων καὶ 6 καράβια τῆς γραμμῆς.

(6) L' armada invincible de Philippe d'Espagne contre Elisabeth d' Anglettere.

τὴν ὁποίαν ὁ Σουλτάνος ἐπιστηρίζει ὅλας τὰς ἐλπίδας τε. ὀλίγος καιρὸς, καὶ θέλει κακῇ κακῶς ἐξολοθρευθῇ.

Ἰδοὺ ὁποία εἶναι ἡ κατάστασις τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ ἑτάστον ἔτος τῆς ἀνεξαρτησίας της· πανταχοῦ μέχρι τῆς σήμερον νικᾷ καὶ θριαμβεῖ, καὶ ὅλας αὐτὰς τὰς νίκας τῆς χρεωστεῖ εἰς μόνην τὴν ὁμόνοιάν της, εἰς τὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἔρωτα, τὴν πρὸς τοὺς νέους ὑποταγὴν, εἰς τὸ πρὸς τὴν Διοίκησιν σέβας καὶ εἰς τὴν πίστιν τῶν ἰσχυρῶν βραχιόνων της.

Ὀλίγος καιρὸς ἀκόμη, καὶ ἡ Ἑλλὰς ὡς Φωστὴρ θέλει ἀναλάμψει εἰς ὅλην τὴν ὑφήλιον, ἀνανεῶσα τοὺς θριάμβους της.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Ὁ Αὐστριακὸς Παρατηρητὴς ἐμπερικλείει εἰς τὸν 103 καὶ 115 ἀριθμὸν τῆς ἐφημερίδος τε διήγημά τι ἱσχυρῆς πράξεως (ὡς ὁ αὐτὸς νοστιμίζεται νὰ τὴν ὀνομάξῃ) τὴν ὁποίαν Σηλιώτης τις μετεχειρίσθη ἐναντίον ἀξιωματικοῦ Γενεοῦ Γερμανοῦ. Φαίνεται (καθὼς πολλάκις ἦδη συνέβη) ὅτι ὁ Κύριος Παρατηρητὴς δὲν δύναται εἰσέτι ἀπὸ τοὺς ἱσχυροὺς ἱρεῖς κακοὺς ἀνταποκριτὰς τε νὰ φθάσῃ εἰς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ μαθάνῃ τὴν ἀλήθειαν ὅλων τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι διατρεχόντων.

Ἡ ὑπόθεσις αὕτη ἠκολούθησε πολὺ διαφορετικῶς παρ' ὅτι ὁ Παρατηρητὴς τὴν ἀναφέρει. Ὁ ἀξιωματικὸς αὗτος Γερμανὸς ἐκτυπήθη εἰς τὴν κεφαλὴν ἀπὸ μίαν πιστολίαν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν καὶ τῇ ἐπαύριον ἀπέθανεν, καὶ ὅχι παρὰ τοῦ, ὡς ὁ Παρατηρητὴς ἐξηγεῖται. Ἐρωτᾶται λοιπὸν ἡ εὐγενεία τοῦ νὰ μᾶς εἰπῇ Σηλιώτης ἢ ἄλλος τις ἦτον αὗτος, ὅστις ἀφρόνως ἔσυρεν αὐτὴν τὴν πιστολίαν; Ὅσον περὶ τῆς εἰς Ζάκυνθον ἀναχωρήσεως τῶν Μηχανικῶν, εἶναι ἀληθὲς· γνωρίζει ὅμως ὁ Κύριος Παρατηρητὴς τὴν αἰτίαν τῆς ἀναχωρήσεώς των;

Πολὺ ἀρέσκει εἰς αὐτὸν νὰ λέγῃ ὅτι ἡ πρᾶξις αὕτη ἐπορεύθησε μεγίστην εἰς τὸν Κύριον Α. Μαυροκορδάτον ἀτιμίαν, καὶ ὅτι ἐξ αἰτίας τοῦ τοῦ ὁ Λαμπρὸς Λόγος Βύρων ἐκυριεύθη ἀπὸ

Παράρτημα τοῦ Ἀρ. 66
ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ.

σπασμῶν, οἵτινες τοῦ ἐπέφερον τὸν θάνατον ἡμεῖς ὅμως τὸν λέγομεν ὅτι μήτε τὸ ἐν μήτε τὸ ἄλλο ἀληθεύει· καθέτι ὁ Κύριος Μαυροκορδάτος εἰς ταύτην τὴν περίστασιν ἐφέρθη ἀξίως τοῦ χαρακτῆρος τοῦ, ὡς πολιτικός Διοικητὴς τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος· ὁ δὲ ὑπέρτιμος Λόγδος ὑπερίαν ἔλαβε φυσικὴν ἐνόχλησιν διὰ τὴν πρᾶξιν ταύτην, ἡ κρίσις καὶ ἐξέτασις τῆς ὁποίας ἀπῆκεν ὅλως εἰς τὰ Ἑλληνικά Δικαστήρια.

Παρακαλοῦμεν λοιπὸν τὸν Κύριον Παρατηρητὴν νὰ ἐξετάσῃ ἄλλοτε μετὰ πλείονος ἐπιστάτας τὰ παρ' ἡμῖν διατρέχοντα, καὶ νὰ μὴ κάμῃ ποτὲ πλέον κρίσεις εἰς πράγματα ὅποια ἴσως καὶ ἂν ᾖται, χωρὶς νὰ ᾖται καλῶς περὶ τῆς ἀληθείας πληροφωρημένους.

Ἀγκῶνα, 3 Ἰουνίῳ.

Ἐφθασε τέλος πάντων εἰς Πράγαν ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας, καὶ ἐσχάτως ὁ Πρίγκιψ Μέλτερνιχ ἀνεχώρησε διὰ τὸ Δουξ. Ὁ Αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος ἔρχεται εἰς τὴν Διθυρίαν, ὅπου ἔμελλον νὰ ἐνταμωθῶσι μὲ τὸν ῥήντα Αὐτοκράτορα. Ἐκεῖ διευθύνεται καὶ ὁ Μινίστρος τῆς Ῥωσσίας Νεσελρόν, ὁ ἐν Αὐστρίᾳ Πρεσβευτὴς τῆς Ῥωσσίας Τατισέφ, καὶ ἐσχάτως ἐρρέθη, ὅτι θέλει ὑπάγει καὶ ἀπὸ τὴν Γαλλίαν ὁ Σιατομπριάν. Ἀλλ' ἂς ἴδωμεν εἰς τὰ σπαρδαίτερα.

Ἐφάνη μία σημείωσις τῆς Ῥωσσίας πρὸς τὰς δύο δυνάμεις Αὐστρίαν καὶ Ἀγγλίαν τῇ Μαίῃ ἐκδεδομένη, ὅπου προβάλλει ὁ Αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος τὸ νὰ ἐπιφορτισθῶσιν εἰς τὴν Πόρταν συμβιβασμοὺς κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

Ἡ Ἑλλάς νὰ μερισθῇ εἰς τρεῖς Αὐθεντεῖας, καθὼς ἐκείνας τῆς Βλαχίας καὶ Μολδαβίας· μία νὰ περιέχῃ τὴν Θεσσαλίαν, Βοιωτίαν καὶ Ἀττικὴν· ἄλλη τὴν Αἰτωλίαν, Ἀκαρνανίαν καὶ Ἠπειρόν· καὶ ἄλλη τὴν Πελοπόννησον καὶ Κρήτην. Αἱ δὲ Νῆσοι νὰ μείνωσι, κατὰ τὸν παλαιόν καὶ πρότερον. Ἡ Ἱερὰ Συμμαχία θέλει φρονεῖν καὶ ἐπαινεῖν διὰ τὸν ἐσωτερικὸν διοργανισμὸν

τῆς Ἑλλάδος. Οἱ Τούρκοι θέλουν ἔχει ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν των κάποια φρούρια μὲ περιορισμὸν, ἀπὸ τὰ ὅποια δὲν θὰ τοὺς εἶναι συγχωρημένον νὰ ἐξέρχωνται. Ὁ Πατριάρχης τῶν Ἑλλήνων θὰ μένει πάντοτε εἰς Κωνσταντινούπολιν ὡς Παραστάτης τοῦ Ἑνὸς. δὲν θὰ ὑπάρχει οὐτε Πασσᾶς, οὐτε ἄλλης εἵδους διοικητῆς, ἀλλὰ κάθε μία ἀπὸ τὰς ἐπικρατείας θὰ πληροῖται ἀφ' ἑαυτοῦ τῆς ἑνα φύρον εἰς τὴν Τηκεῖαν ἀνάλογον μὲ τὴν ἔκτασιν καὶ τὰ πλούτη της. Προτείνει λοιπὸν εἰς αὐτάς, ὡς ἔπεται.

Α'. Νὰ ἀποδεχθῶσι τὰ ἀνωτέρω σημειούμενα αἱ εἰρημέναι δυνάμεις.

Β'. Νὰ δοθῶσιν αἱ ἀναγκαῖαι ὁδηγίαι εἰς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρέσβεις τῶν.

Γ'. Νὰ ἀφήσωσιν ὅλην τὴν ἔκτασιν εἰς τοὺς εἰρημένους Πρέσβεις εἰς ἐπιλήρωσιν αὐτῶν τῶν προτάσεων.

Δ'. Νὰ κοινοποιήσῃν ὅλα τὰ μέρη κατὰ συνέχειαν τὸ σχέδιον τῆς εἰρήνης.

Ε'. νὰ εἰδοποιήσωσι τοὺς Πρέσβεις τῶν, ὅτι ἐκεῖνοι θὰ ἐκπληρώσωσι τὴν ἐπιθυμίαν τῶν Συμμαχικῶν Δυνάμεων.

Στ'. Πρέπει νὰ ἀποδεχθῇ εἰς τὴν Πόρταν, ὅτι ὁ σχηματισμὸς τῶν τριῶν Ἡγεμονιῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα θὰ σμικρύνει τὴν ἔκτασιν τῶν δυνάμεων της, καὶ ὁ Σουλτάνος ἐκλέγων Ἡγεμόνας, Πρίγκιπας, ἢ ἄλλας τῆς πρώτης οἰκογενείας τῶν Ἑλλήνων, θέλει λάβει εἰς τὸ μέρος τὸ ὁ ἴδιος πιστοὺς.

„Ἐὰν ζητῶσι νὰ σᾶς δώσωσι Βασιλέα, εἶπεν ὁ περιβήτης Ῥησῶ πρὸς τοὺς Πολλωνεῖς, ἵνα διαθέσῃ τὰ τῆς Πατριδος σας, ἐκλέξατε τοῦλάχιστον αὐτὸν εἰς τὸ μεταξὺ σας, καὶ συστήσατέον ἀφ' οὗ ἑαυτοῦ σας, (α)

Γνωρίζομεν κάλλιστα τοὺς ὑπὲρ ἡμῶν Χριστιανικοὺς καὶ ἀδελφικοὺς σκοποὺς τῶν Χριστιανικῶν Δυνάμεων· ἀλλ' αἱ καθεστῶσαι τῆς Ἑλλάδος περιστάσεις δὲν συγχωροῦσιν ἴσως νὰ τὴν διαιρέσωσιν εἰς ἡγεμονίας διαφόρας, ὑποτελεῖς εἰς τοὺς Μησλημάχους. Τὸ νὰ ᾖται ὑποτελεῖς οἱ Ἕλληνες εἰς τοὺς Τούρκους, ἀγκαλὰ

καὶ νὰ ἔχωσι μερικὰς ἐλευθέρας διατάξεις συστηματικὰς, ὡς πολεμικὰ Κριτήρια κ. τ. λ. Τοῦτο δὲν εἶναι ἄλλο, εἰμὴ διαφορετικὴ μορφῆς μεταβολή. Νομίζομεν δὲ ὅτι οἱ Ἕλληνες, οἱ ὁποῖοι ἠγγράσαν τὴν ἐλευθερίαν των διὰ τοῦ ἰδίου αὐτῶν αἵματος, διὰ τοῦ αἵματος τῶν γυναικῶν τῶν, καὶ τῶν τέκνων των, μὲ τοὺς λετεφρωμένους ναοὺς καὶ οἰκίας των καὶ μὲ τὰς κατεξημενένας πεδιάδας των, ὅν ἤθελον ποτὲ συγκατανεύσει εἰς μίαν μεταβολὴν μορφῆς διάφορον, ἥτις ἀντὶ νὰ τοὺς συστήσῃ ὡς ἔθνος, θέλει καταστρέψει (μετὰ τοσοῦτης θοῆς) διὰ παντός τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, τὸ ὄνομα ἐκεῖνο τὸ ἴσον προσφιλὲς ἀπὸ τοὺς φίλους τῆς ἐλευθερίας.

Παράδοξος εἶναι ὁ ἱρώς μετὰ τὸν ὁποῖον θέλῃ νὰ ἦναι οἱ Ἕλληνες ὑποτελεῖς. Οἱ Τούρκοι (λέγουσιν) νὰ μένωσι κλεισμένοι εἰς τὰ φρούρια χωρὶς ποτὲ νὰ ἐξέρχωνται· εἶναι τὸ αὐτὸ ὡς νὰ λέγωσιν, ὅτι ὁ ποιμὴν πρέπει νὰ κλείσῃ τὸν Λύκον εἰς τὴν στάνην, καὶ ὅταν οὗτος κινήσῃ κατὰ τῶν προβάτων, νὰ μὴ τὸν κτυπήσῃ διὰ νὰ ἀπομακρυνθῇ· ἀλλὰ πῶς εἶναι δυνατὸν; Τοῦτο θέλει γίνεσθαι αἰτία καθημερησίων καὶ ἀκαταπαύστων πολέμων καὶ ταραχῶν, ἐξ ὧν εὐκολώτατον θέλει εἶσθαι τότε νὰ ἐξάγωνται συνέπειαι, κατὰ τὰ διάφορα σημερινὰ τῆς Εὐρώπης συστήματα. Ἐλευθερωθέντες ἀπὸ αὐτῶν οἱ Ἕλληνες, ἡμποροῦν νὰ ζητήσωσι διὰ νὰ γνωρισθῶσι· διότι εἶναι ἀπίθανον νὰ συστηθῇ ποτὲ καὶ νὰ ὑπάρξῃ ἡ ἀνεξαρτησία των καθ' ὃν ἱρώων βλέπει τις εἰς τὸ ἀνωτέρω γράμμα.

Εἰδήσεις τοῦ Στρατοπέδου τῆς 12 Αὐγούστου.

Ἀπὸ τῆς εἰδήσεως ὅπου σήμερον λαμβάνομεν ἀπὸ τὰ στρατόπεδα τῆς Ἀχαρνῆς βεβαιούμεθα ὅτι ὁ ἐχθρὸς μετέβη εἰς Κατοῦναν ἄνωθεν τοῦ Λατρακίου. Τὸ ἐξῆς γράμμα τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ πρὸς τὴν ἐνταῦθα ἐν ἀποσπασίᾳ αὐτοῦ ἐπεγεοῦσαν ἐπιτροπὴν δίδει τὴν λεπτομερεῆ πληροφορίαν.

Κύριοι,

Χθὲς πρὸς ἑσπέραν, ἀπὸ οὗ σᾶς ἐξεκίνησα τὸν πεζόν, ἔλαβα γράμμα τοῦ Στοατηγοῦ Τζόγκα, μὲ τὸ ὅποῖον μ' ἐφανέρωνεν, ὅτι ἐνέκρινε καὶ αὐτὸς νὰ ἀνταμωθῶμεν εἰς τοῦ Ἀνίως, καὶ οὕτως ἡτοιμαζόμεθα νὰ μεταβῶμεν ἐκεῖ, ἀλλὰ περὶ

τὰς ἑπτὰ ὥρας τῆς νυκτὸς ἔλαβον ἀλλεπαλλήλως δύο γράμματα παρὰ τοῦ ἰδίου, τῶν ὁποῖων σᾶς περικλείω τ' ἀντίγραφα καὶ ἐκ τῶν ὁποῖων φαίνεται, ὅτι οἱ ἐχθροὶ, διαμείναντες μετὰ τὰς Καρβασαρά, καὶ Λατρακίον, κατὰ τὰ Κεντρικά, τὰς δύο ἡμέρας ταύτας, χθὲς ἔλθον πανστρατιᾷ εἰς τὴν Κατοῦναν, μὲ σκοπὸν νὰ ἐπιπέσῃ ἴσως εἰς τὸν Στρατ. Τζόγκαν, ἐπειδὴ δύσκολον μὲ φαίνεται τὸ νὰ ἐλθοῦν ἀπὸ ἐκεῖ ἕως εἰς ἡμᾶς· ἀλλ' εἰς ὅποιον ἀπὸ τὰ δύο στρατόπεδα ἐλθοῦν, ἐλπίζω, ὅτι δέλων ἀπαντήσῃ τὴν πρέσβυν ἀντίστασιν, καὶ μὲ τὴν θείαν ἀντίληψιν δέλων χαθῇ, ἐπειδὴ καὶ τοῦ Στρατηγοῦ Τζόγκα ἡ θέσις εἶναι πολλὰ δυνατὴ, καὶ ἡμεῖς εἴμεθα εἰς καιρὸν νὰ φθάσωμεν εἰς βοήθειάν τιν· ὁμοίως καὶ τὸ ἐδῶ στρατόπεδον, ἂν καὶ ἐχωρίσαμεν τοὺς διακοσίους τοὺς ὁποῖους ἐστείλαμεν κατὰ τὸν Βάλτον εἰς τὸν Χιλιάσχον Καραγιάννην, εἶναι ἀρκετὰ δυνατὸν ἐπειδὴ χθὲς ἔφθασε καὶ ὁ Στρατηγὸς Περλὴς μὲ ἑκατοσίν.

II Αὐγ. 1824 Ὁ Γ. Διευθ. τῆς Δ. Χ. Ε.λ. Μον. Λιγοβιζιῆς πρὸς ὑπογρ. Α. Μαυροκορδάτου τὰς ἡμερομηνίας.

Γράμμα τοῦ Στρατηγοῦ Τζόγκα πρὸς τὸν Γ. Διευθυντήν.

Ἐκλαμπρότατε,

Ταύτην τὴν στιγμὴν ἦλθαν τὰ καραούλια μας καὶ ἀπὸ Καρβασαρά καὶ ἀπὸ Κατοῦναν, καὶ μᾶς εἶπαν· ἀπόψε ἔφθασαν οἱ Τούρκοι, ἦσαν ἡμεῖς ταῖς φωταῖς ἐκεῖ, καὶ πρέπει νὰ ἔλθῃ ὅλον τὸ ὄρεδον, διατὶ εἶδαν πολλὰς φωταῖς καὶ ἤκουσαν μεγάλας φωνὰς ἀπὸ αὐτοῦ, καὶ προφυλαχθῇτε νὰ μὴν τύχῃ καὶ φύγετε ἀπὸ τὸ Μοναστήρι. Σᾶς στέλλω ἐπιταυτοῦ δύο ἀνθρώπους τοῦ Χιλ. Δημοτζίου διὰ νὰ σᾶς φθάσῃ τὸ ὀγλιγρότερον· ἤκουσαν καὶ τὰ ἡμεῖς πελέκια τῆς, ἡμεῖς λοιπὸν τὴν αὐγὴν πρὸς νὰ ἔχωμεν νῆφει, καὶ προσέχετε νὰ μᾶς ἐλθῇτε ἰμντάτι (βοήθεια)· ἂν κάμῃ αὐτοῦ σᾶς ἐρχόμεθα ἡμεῖς ἰμντάτι χωρὶς ἄλλο, καὶ ἡμεῖς ἐπήραμεν εἰς τὰ ἀσκήματα μας νερόν, καὶ ναιθαίνομεν εὐθὺς εἰς τὸ παλιόκαστρον.

10 Αὐγ 3 ὥρ. ὑπογρ. Γ. Τζόγκα τῆς Νυκτὸς.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Λογ. 67

Τιμή ἑτησία ταλ. Ἰσπανικὰ ἐξ προπληρωτέα
κατὰ τοιμηνίαν . Ἐκδίδεται διὰ τῆς ἐδδομάδος .

Τὰ πλεῖα ἀφ' ἑλῆ τοῖς πλεῖστοις .

Φραγκλῖνος .

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῇ 16 Αὐγούστῃ 1824 .

ἙΞΩΤΕΡΙΚΑ

Παρίσια , 10 ἰουλίου . Ε. Ν.

Εἰς τὴν σημερινὴν συνέλευσιν τοῦ συνεδρίου τῶν πρέσβων ὁ κόμης Ἀλέξις δὲ Νοαίλλη ὡμίλησε τὰ ἐξῆς περὶ τῆς Ἑλλάδος .

Εἶναι τινὲς ἐνιαυτοὶ ἀφ' οὗ ἡ Ἑλλὰς ἀπέσισε τὴν τυραννίαν τῶν Ὀθωμανῶν , καὶ ὅμως ἡ χριστιανωσύνη δὲν ἔκαμε τίποτε πρὸς ὑποστήριξίν της· μᾶλλον δὲ , ἡμεῖς ἐξακολοθεῖμεν καθέσον δυνάμειν νὰ βαρύνωμεν τὴν τύχην τῶν δυστυχῶν ἐκείνων χριστιανῶν . Ὑποβέβημεν ὥστε εἰς τὰ ἀξιωματικὰ ἔγγραφα νὰ ὑβρίζωσι τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος , καὶ νὰ θεωρῶσιν ὡς πλάνην τὴν εὐγενεστάτην , νομιμωτάτην καὶ γενναιοτάτην ἐπιχείρησιν τῶν ὄσας ἡ ἱστορία τῶν αἰώνων μᾶς περιέγραψε . Πολλὰ λοιπὸν ἐμακρύνθημεν ἀπὸ τοὺς χρόνους ἐκείνους , ὅτε οἱ πατέρες μας ἐπέωλον τὰ πατῆρα των κτήματα καὶ ἐγκατέλειπον τὴν οἰκογένειαν καὶ πατρίδα των διὰ νὰ κατακτήσωσι τὴν Ἀσίαν γῆν , καὶ νὰ ὑπερασπισθῶσι τὴν Εὐρώπην αὐτὴν ἐναντίον τῶν Μουσουλμάνων . Ἀλλ' οἱ Ἕλληνες ματαίως ἐπεκατέστησαν τὴν βόηθειαν τῶν ὁμοεθνήσκων των ῥώσων καὶ τῶν ἄλλων χριστιανικῶν ἐθνῶν· τοὺς ἄφησαν νὰ χαλῶσιν , ὅταν ἐνίκηθησαν , ὑπέφεραν τὰς σφαγὰς τῆς Χίης· καὶ διὰ νὰ διασωσῶσι τάχα τὴν τσοῦτην των ἀπανθρωπιάν κατηγόρησαν τοὺς Ἕλληνας , ὡς εὐτελεῖς , διεφθαρμένους καὶ ἀπαταιώνας . Τί δὲ ! ἐὰν τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος εἶναι ἔθνος διεφθαρμένον καὶ ξευτελισμένον , ἐὰν εἶναι συνειθισμένον εἰς τὴν

διπροσωπίαν , τὸ σφάλμα τοῦτο δὲν εἶναι ὅλως διόλῃ τῶν δυναστῶν τε ;

“ Ἐμπορεῖ τις , Κύριοι , ν' ἀμφιβάλλῃ περὶ τῶν μεγίστων συμφερόντων , τὰ ὅποια ἐμπορούσαμεν ν' ἀπολαύσωμεν ἀπὸ τὴν μεσολάβησίν μας ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων ; Ἀφ' οὗ ἔπαξ αἱ σχέσεις μας κατασταθῶσι σταθερῶς εἰς τὰ ἐμπορεῖα τῆς Ἀνατολῆς , ἡθέλαμεν ἀνοίξαι συγκοινωνίας ἀμέσης μετὰ τῆς Περσίας , Αἰγύπτου , καὶ αὐτῶν τῶν Ἰνδιῶν .

“ Διαφορετικὰ κρίνον ἐνταῦθα , ἐπειδὴ Ἀγγλοὶ καὶ Γερμανοὶ ἔχυσαν μέχρι τοῦδε τὸ αἷμα των ὑπὲρ τοῦ εὐγενοῦς τούτου ἀγῶνος· ἀλλ' ἀνδρεία ἀκαταδάμαστος δὲν θέλει ποτὲ νικηθῇ· ἡ Ἑλλὰς δὲν θέλει ὑποπέσει· καὶ , ἂν κατὰ πᾶσαν ἐποχὴν τῆς ἱστορίας μας ὁ Βασιλεὺς βραχίων μᾶς ἔμαθεν ὅτι δὲν εἶναι πλέον Πυρηναιὰ , οἱ γενναῖοι Ἕλληνες θέλον διδάξει εἰς τὰ μεταγενέστερα ἔθνη ὅτι εὐρίσκονται πάντοτε Θερμοσύλαι . Σπεύσωμεν λοιπὸν νὰ δίσωμεν τὴν ὑπεράσπισίν μας εἰς τοὺς Ἕλληνας χωρὶς τινὰ μυστικὸν σκοπὸν , καὶ ἀπερρίπτουτες πᾶσαν ἰδίαν κατακτήσεως . , ,

“ Ὁ δὲ Κύριος Δουδὼν ἰδοὺ τί ἐπέφερε πρὸς ἀνασκευὴν τῆς γνώμης τοῦ κόμητος Ἀλεξίου δὲ Νοαίλλη .

“ Ἀναμειβόμενος , καθὼς ὀρήτωρ εἰς τὸν ὁποῖον ἀποκρίνομαι , ἔρχομαι νὰ κλεισθῇ τέλος πάντων ἐκεῖνος ὁ εὐρύχωρος λάφος , τὸν ὁποῖον ἡ ἐπανάστασις ἀνοίξεν εἰς τὴν Πελοπόννητον· ἀλλὰ ποῦ εἶναι ὁ ἀγὼν τῶν Ἑλλήνων ; ποῖας βεβιαίας πληροφορίας ἔχομεν διὰ νὰ ἡμετέρωμεν νὰ εἰπώμεν ὅτι ταυτὴ Διοίκησις ἐτυτῆ-

θη εἰς Ἀθήνας ἢ εἰς Λακεδαιμόνα ; ἐξεύρεις ἄραγε ἂν ἡ ἐπανάστασις αὕτη , ἡ ὁποία ἐτιμήθη ἤδη μὲ ἴσον αἷμα καὶ δάκρυα , δὲν ἦναι ἔργον τῆς κλοσσαίας ἐκείνης δυνάμεως , ἥτις ἐκτείνει τοὺς βραχίονάς της ἀπὸ τὸν πόλον ἕως εἰς τὰ ὄρια αὐτῆς τῆς Πελοποννήσου ; ἴσως οἱ Ἕλληνες ἠπατήθησαν , ἴσως ἔγιναν θύματα ξένης πολιτικῆς · ὁ καιρὸς θέλει μᾶς τὸ διδάξει . Ἄς ἀναμείνωμεν δὲ νὰ ἐνεργήσῃ ἡ Διοίκησις , καὶ ὅταν ἐνεργήσῃ , ἂν νομίσης ὅτι τὰ συμφέροντα τῆς Γαλλίας ἐθυσιάσθησαν , ὅτι ἡ Γημὴ τῆς Διοικήσεως δὲν ἐτηρήθη , τότε ἀνάβα εἰς τοῦτο τὸ βῆμα , κάμε ὅμως πρέβλημα δετὸν , κατὰστησον ἐν κείμενον περὶ τοῦ ὅποιον νὰ ἡμπορώμεν νὰ ἐγιδολογῶμεν . , ,

Τοσούτον ἤδη χρόνον κατατρεφόμενων τῶν Ἑλλήνων ὑπὸ τὸν ἐπικρατοῦσαν τῆς Θετικῆς δυναστείας ζυγόν , οὐδεὶς δύνατε πώποτε νὰ λέγῃ , ὅτι αὐτοὶ ἐπανάστατησαν ἐναντίον Νομίμῃ Βασιλέως · ὅχι ! οἱ Ἕλληνες ἔλαβον τὰ ὅπλα ἐναντίον ἐνὸς τῶν ἀπαραιοματιστῶν τυράννων , ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ καταστρέψωσι τὸ παράνομον καὶ αἰμοσταγὲς τῆς Τουρκίας Πολιτικὸν σύστημα , τὸ ὅποιον μὲ οὐδὲν ἄλλο τῶν λοιπῶν τοῦ Κόσμου Πολιτευμάτων δύναται νὰ συγκριθῇ . Εἶναι μεγίστη ἀδικία νὰ προσάπτωνται εἰς τοὺς Ἕλληνας αἱ κατηγορίαι τοῦ Καρθεναρισμοῦ ἢ ἄλλων ἐταιρειῶν , τῶν ὁποίων ὁ σκοπὸς ἦτον νὰ καταστρέψωσι τοὺς Δρόνους , καὶ νὰ σπεύρωσι τὴν μεταξὺ λαῶν καὶ Βασιλέων διχόνοιαν . Ἡ φυσικὴ καὶ Ἠθικὴ μεγάλη αὐτῶν ἀνάγκη τοῦ ν' ἀπαλλαχθῶσι ἀπὸ τὸν βαρύντατον ζυγόν , ὅστις εἶχεν ἤδη καταντήσῃ ἀνυπόφορος , ἐστάθη τὸ μόνον τῆς ἐνδόξου ἀποφάσεώς των τὸ αἷτιον . Ποτὲ ἡ Ἑλλὰς δὲν ἔδωκε προσοχὴν , ἀλλ' οὔτε ἠλπίσεν εἰς τοῦ Ῥωσικοῦ Κράτους τὴν βοήθειαν , ὡς ὁ Κύριος Δεσπότης λέγει . Πρὸς φαντασίαν εἰσέτι εἰς τὴν μνήμην τῶν Ἑλλήνων ἡ Β'. Αἰκαταίρινα , ὁ Στέλιος τοῦ Ὁρλόφ , ἡ τῆς Πελοποννήσου παρὰ τοῦ Χασάν-πασσά ἐρήμωσις , καὶ τοῦ Μεσολογγίου τὸ κατεδάφισμα .

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ .

Στρατόπεδον Ἀκαργίας

Γράμμα τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ πρὸς τὴν ἐν ἀποσείᾳ τῇ ἐνεργοῦσαν ἐπιτροπὴν .

Λιγυροβίτζι 13 Αὐγ. ὥρα 11 τῆς ἡμέρας.

Ἔως χθὲς τὸ πρῶτ' Σᾶς ἔγραψα τὰ διατρέχοντα . Οἱ ἐχθροὶ ἐπῆγαν ἐπάνω εἰς τὸν Στρ. Τζόγκαν , καὶ ἐκράτησαν τὰ πηγάδια · περὶ τὰς ἑπτὰ ἔλαβον ἐν γράμμα τοῦ Στρατηγοῦ εἰς τὸ Ἰταλικόν , διὰ τὸ ὅποιον ἐξήτει βοήθειαν , καὶ ἀμέσως ἐκίνησα ὁ ἴδιος μὲ 600 , καὶ ἐπήγαυα εἰς βοήθειάν τε , μαζὴ μὲ τοὺς Στρατηγούς Ἀλεξάκην , Μακρὺν , καὶ Πεσλὴν , ἀφήσας τὸν Ἀλέξην Μορελᾶν μὲ ἄλλους 300 εἰς αὐτὴν τὴν Δέσιν · ἀλλὰ μόλις ἐφθάσαμεν εἰς τὸν κάμπιον τοῦ Μπαμπινί , καὶ ἴδομεν τοὺς ἐχθροὺς ὅπου ἐσυνάζοντο εἰς τοὺς Παπαδάταις · ἐκαταλάσαμεν λοιπὸν ὅτι ἀναχώρησαν ἀπὸ τὸν Στρ. Τζόγκαν ἄπρακτοι , καὶ ἐπιστρέψαμεν · ἀντεπεκρίθημεν διὰ φανῶν μὲ τὸν Στρ. Τζόγκαν , καὶ ἐβεβαιώθημεν ὅτι εἶναι ἐλεύθερος , καὶ ὅτι ἂν κάμῃ χρεῖα ἔρχεται εἰς βοήθειάν μας · τοῦτο μᾶς ἐβεβαίωσε μετ' ὀλίγου καὶ διὰ γράμματός τε , τοῦ ὅποιον περικλείω ἐπίσης ἀντίγραφον . Σήμερον οἱ ἐχθροὶ ἐξάπλωσαν μὲ τὸ ἵππικόν των εἰς Μπαμπινί , καὶ ἔκασαν μερικὰ ὀσπῆτια · ὁ ἀριθμὸς ὧν δὲν ὑπερέβαινε τοὺς 1000 , οἱ ἄλλοι ἐστάθησαν εἰς τὸν Μαχαλᾶν , καὶ φαίνεται ὅτι ὁ σκοπὸς των εἶναι νὰ μεταφέρῃν τὸ στρατόπεδόν των εἰς Λάσπην · ἔγραψα πρὸς τὸν Στρ. Τζόγκαν διὰ νὰ εὐγάλῃ μερικὰ μικρὰ σώματα ἀπὸ ἀνθρώπων ὅπου γνωρίζουν τὸν ἴσον , διὰ νὰ τοὺς κτυπήσωμεν ἀπὸ διάφορα μέρη , ἐὰν ἀκολουθῶν νὰ σκορπίζωνται κατ' αὐτὸν τὸν ἴσον · ἔβγαλα καὶ ἐγὼ ἀπὸ ἐδῶ ἐν μικρὸν σώμα Ἰριάντα ἀνθρώπων , μὴν ἔχων περισσοτέρους ὅπου νὰ γνωρίζουν καλὰ τὸν ἴσον · ἐνδέχεται νὰ μᾶς ρίξωσιν αὐρίον , καὶ ἄμποτε νὰ τοὺς φωτίσῃ ὁ Θεὸς · διὰ τὰ μικρὰ σώματα ὅπου ἐβγαίνομεν ἔξω , καὶ διὰ τὴν ἡμέραν ὅπου ἡμπορεῖ νὰ γενῇ πόλεμος , μᾶς χρειάζεται παξιμάδι , καὶ καθὼς σᾶς προέγραφα , στείλετέ μας

ἀπὸ αὐτὸ τὸ εἶδος. Τὸν Γιολλάσσην ἔγραψα σήμερον νὰ καταβῇ εἰς Δαγγί. Ὁ Ῥάγγος ἀντιπροχθεὺς τὸ Σάββατον ἦτον εἰς τὸ Σύντεκον, καὶ τὴν Κυριακὴν ἐμελλε νὰ εἰσβάλῃ εἰς τὸ Ἀγτινόν. Ὁ δὲ Στρε. Ἀνδρέας τὸ Σάββατον ἦτον εἰς Σακαρέτζι, καὶ ἠκολούθει τὰ βήματα τοῦ Ῥάγγου. Ὁ Χιλίαρχος Καραγιάννης μετὰ τοῦ Ἀντιστρατήγου Κ. Βελῆ ἦτον εἰς Μοναστήριον Ἀρέθας. Οἱ ἐχθροὶ ἔχον πάντοτε μίαν δύναμιν καὶ εἰς τὸν Καρδανασαῖν. Ἀπὸ νερὸν δοκιμάζομεν πολλὴν στενοχωρίαν.

Ἀπόσπασμα ἐξ ἐτέρου γράμματος τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς 13, ὥρ. 3 τῆς ἡμ.

Οἱ ἐχθροὶ σήμερον τὸ πρωὶ ἀνεχώρησαν ἀπὸ Μαχαλαῦ εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ φαίνεται, ὅτι οὔτε εἰς τὴν Λάσπην δὲν θὰ νὰ σταθοῦν, ἀλλὰ θὰ νὰ τραβιχθοῦν εἰς τὴν πρώτην των θέσιν. Δὲν ἔλαβα ἀκόμη κάμμίαν εἰδήσιν ἢ κάμνην οἱ Στρατηγοὶ Ἀνδρέας καὶ Ῥάγγος, οἱ ὁποῖοι βέβαια πρέπει νὰ ᾔναι μέσα εἰς τὸ Ἀγτινόν.

Ἀνταπόκρισις ἰδιαιτέρα

Πρὸς τὸν Συντάκτην τῶν Ἑλ. Χρον.

Στρατώπεδον Λιγοβιλί τῇ 13 Αὐγούστου.

Εἰς τὰς 8 τοῦ Τρέχοντος ὁ ἐχθρὸς ἔγινεν ἄφαντος ἀπὸ Καρδανασαῖν, καὶ ὑποπευθήμεν, ὅτι ἄπερσεν εἰς Βάλτον, ἐπειδὴ οὔτε εἰς Λατράκι εἶχε φανῇ οὔτε εἰς Βόνιτζαν, αὐτὸς ὅμως ἔκαμε στρατήγημα, τραβιχθεὶς κρυφίως εἰς τὸ παγάλιον κατὰ τὰ Κεντρώματα, ὅπου ἐστάθη κρυμμένος ἕως τὴν δεκάτην, καὶ τὸ πρωὶ τῆς αὐτῆς ἐπαρρησιάσθη εἰς Ἀετὸν, ὅπου ἐστρατοπέδευσε ὁ Στρατηγὸς Γ. Τζόγκας. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐχθρῶν ἦτον ὑπὲρ τὰς δύο χιλ., ἀπὸ τοὺς ὁποῖους ὀλιγώτεροι ἀπὸ τοὺς ἡμῖς εἰσφαίνοντο ἰσχυροὶ. Ὁ Στρατηγὸς Τζόγκας ἐπίασε τὰς θέσεις τῆ, καὶ ἡτοιμάσθη εἰς μάχην. μὲν ὅλον ὅτι μετεχειρίσθη κάθε ῥόπον, διὰ νὰ παρακινήσῃ τὸν ἐχθρὸν νὰ ἔλθῃ ἐναντίον τῆ, αὐτὸς ὅμως ἔλαβεν εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆ τὰ Πηγάδια καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ περιφερόμενος εἰς τὴν πε-

διάδα. Ὁ Στρατηγὸς Τζόγκας εἶδεν, ὅτι χωρὶς τὰ Πηγάδια ἤθελε στενευθῇ ἀπὸ τὴν δίψαν, καὶ εὐγαλεν ἀμέσως πεζὸν, καὶ μᾶς ἔδωκε τὴν εἰδήσιν νὰ τοῦ καταφθάσωμεν βοήθειαν. πρὸς τὰς 10 ὥρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐκινήθημεν ὑπὲρ τοὺς 500 πρὸς βοήθειαν τοῦ Στρε. Τζόγκας, ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῇ τὸν Ἐκλαμπρότατον Κύριον Α. Μαυροκορδάτον, ἀλλ' ἐνῶ ἐκστρατεύαμεν, μᾶς ἐξάνοιξεν ἡ φυλακὴ τῶν ἐχθρῶν, οἵτινες καθὼς εἶδαν τὸ σημεῖον, ἄρχισαν νὰ τραβῶνται ἀπὸ Ἀετὸν, καὶ νὰ ἐρχονται πρὸς τὸ μέρος μας. ἀμέσως ἐκάμαμεν σημεῖον διὰ τὸν Στρε. Τζόγκαν, καὶ μᾶς ἀνταπεκρίθη, καὶ ἐκαταλάβαμεν, ὅτι οἱ ἐχθροὶ ἐτραβήχθησαν ἀπὸ τὰ Πηγάδια, καὶ ἤρχοντο τῷ ὄντι πρὸς ἡμᾶς. Ὄτε καὶ ἡμεῖς, ἐτραβήχθημεν εἰς τὰς θέσεις μας, καὶ τοὺς ἐπροσμέναμεν, πλὴν αὐτοὶ δὲν ἦλθαν, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν ἐσωέραν ἐσυνάχθησαν ὅλοι εἰς χωρίον Παπαδάταις, καὶ ἐκεῖ ἐξενύκτισαν. χθὲς τὴν αὐγὴν ἔκαμε κίνημα πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἐπαράταχθημεν, πλὴν δὲν ἦλθαν, ἀλλὰ ἔκαμαν ἄλλον δρόμον εἰς Μπαμπίνι, ὅπου ἔκανσαν ἴσσοι ὁσώπητια, καὶ τὸ βράδυ ἐπέστρεψαν εἰς Μαχαλαῦ, καὶ ἐκεῖ ἐξενύκτισαν, σήμερον δὲ τὴν αὐγὴν ἔγιναν ἄφαντοι καὶ ἀπ' αὐτοῦ, καὶ εὐγάλαμεν ἀμέσως κατασκόπως, διὰ νὰ ἰδοῦμεν ποῦ ἐτραβήχθησαν. Αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἔλαβαμεν εἰδήσιν, ὅτι οἱ ἐχθροὶ ἐκατέβησαν εἰς Λάσπην, δὲν ἤξεύρομεν ὅμως ἂν ὅλοι ἢ μέρος αὐτῶν.

Τὸ προχθεσινὸν Στρατήγημα τοῦ ἐχθροῦ ἔγινε διὰ συμβουλῆς τοῦ ἀπίστου Βαρνακιώτη μετὰ τὴν ἐλπίδα, ὅτι ἀφ' οὗ κρυφθοῦν ἱρεῖς ἴσσοις ἡμέρας, τότε τὰ στρατώπεδα τῶν Ἑλλήνων ἠθελαν διαλυθῇ, καὶ οὕτως ἔμεινεν ὁ τόπος ἐλεύθερον διὰ τοὺς Τούρκους, ἔμεινεν ὅμως γελασμένος.

Ὁ Στρατηγὸς

Ἀλεξάκης Βλαχοπύργος.

Γράμμα τοῦ Χιλίαρχου Ἀναγ. Καραγιάννη πρὸς τὸν Ἐκλαμπρότατον Γενικὸν Διευθυντὴν

Τῇ 13 Αὐγούστου Βλαχομάνδρα.

Σήμερον εἰς τὰς ἱερεῖς ὥρας τῆς ἡμέρας ἔλα-

ἦσαν τὸ ἐκλαμπρον γράμμα σθ, καὶ ἐκατάλαθα· ἐγὼ ἐρχάμενος ἐδῶ, ἔστειλα εὐθὺς δύο ἀνθρώπους εἰς τὸν Στρ. Ῥάγκον ἀπὸ προχθές, καὶ τοὺς ἀκαρτεροὺς σήμερον· μετὰ λόγον ἔμαθα, ὅτι ἔκαψεν τὴν Σκυλικασιαν, καὶ Βελενσικιδόν, ἔγινε μὲ 1000, καὶ ἀπὸ ἐκεῖ δὲ πάγει διὰ νυκτὸς στὴν Ἄρταν, ἔϊξεν τὸν ἔγραψα καὶ ἐγὼ νὰ κάμῃ· χθές τὰ καραουλιάμας ἔπιασαν ἕνα βαγιδόν Ἀρτινὸν εἰς τὸ κατάφορον, καὶ τοὺς εἶπεν, ὅτι δύο χιλιάδες πεντακόσιοι τοῦχοι εἶναι μεντεφένι, καὶ ἐπῆγεν ὁ Ἑλληνοκατάρτος Βαρνακιώτης χιλίης ἑπτακοσίης στὸ γελέκι, διὰ νὰ ἐλθῇ νὰ δώσῃ τὸ νιζάμι τοῦ Ξηρομέρου, καὶ τοῦ Βάλτω, καὶ τοὺς πιάσθηκε νὰ τοὺς κυβεργήσῃ ἀπὸ πλιάλζικα, καὶ νὰ μὴν τοὺς ματώσῃ καὶ κἀνεὸς ἢ μήτη· Ὁ Ὀμὲρ-πασσᾶς μὲ τὸ νὰ θέλῃ νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ τὴν κατάραν τοῦ Βασιλέως τὸ ἐμδῆκεν εἰς τὸ Κάρελι, καὶ νὰ διορθώσῃ καὶ τὸν Βαρνακιώτην· αὐτὰ εἶπεν· ἐγὼ ἀπόψε σὺν Θεῷ καὶ μὲ τὴν εὐχὴν σθ καταβαίω εἰς Καρθασαράν, καὶ ὅ,τι ἡμπούρεσω κάμω εἰς αὐτοὺς ὅποι· ἵμειναν ἐκεῖ, καὶ ταχὺ εὐγαίνω μαζὴν μὲ τὸν Γεωργάκην Κ. Βελῆ εἰς τὴν Βελαύραν τὴν Λεπενιώτικην ἑπανωκέφαλα ἀπὸ τὴν Λάσπην, καὶ ἀγνάντια ἀπὸ τὸ ὀρθὸν σας, καὶ εὐγαίνωντες ἐκεῖ σὰς κάμνομεν τρεῖς φανούς εἰς μίαν ὥραν τῆς νυκτὸς, καὶ ἐκεῖ κάμνομεν ταπούργιον, ῥίχνομεν καὶ ντεφένια νὰ μᾶς ἀκούσῃν ἀπὸ ταῖς πλάτες τῆς, καὶ ἂν ἀκουλήσῃ ντεφένι αὐτοῦ, εὐθὺς ἔρχομαι, ὅχι πάλιν ὀρίζεις νὰ ἐλθῶ αὐτοῦ, γράψαι μὲ νὰ ἐλθῶ· ἐδῶ ἄφηνω κάμμιὰ πενηνταριά Ἑλλήνας νὰ βλέπωσιν τοὺς ἐχθρούς ἂν κινήθουν διὰ Βάλτον ἢ διὰ Μακερνόρος.

Ζάκυνθος 13 Αυγούστου.

Σπεύδω νὰ σὰς εἰδοποιήσω τὰς χαριεστάτας εἰδήσεις ὅπου ἐμάθαμεν ἀπὸ ἑναὶν τὸ ὄνομα Γηλόπηλον ἐρχόμενον ἀπὸ Νάυπλιον, καὶ Τριπολιτῶν, ὅστις εὐρέθη, ὅταν ἦλθεν ἡ εἰδήσις πρὸς τὴν Σεβαστὴν Διοίκησιν.

„Ὅτι ὁ ἐχθρικός στόλος ἔκαμεν ἀπέβαρυν ἀπὸ 8 χλ. στρατεύμα εἰς τὴν Σάμον. συγχρόνως ἔφθασαν καὶ τὰ ἐδικάμας πλοῖα πνέειν, τὰ ἐκδίκησιν· ἐκτύπησαν παρευθὺς, ἔκασαν ἕνα ἐν νηλείνι, καὶ δύο φρεγάδες, ἐβούλισαν δύο κορβέτα, ἐβούλισαν καὶ ἔκασαν καὶ ἐπῆραν πολλὰ τρασπύρετα, καὶ σαλεύειν. Οἱ δὲ Σάμιοι ἐνθαρρυνόμενοι βλέποντες αὐτὸ τὸ ἀνδραγάθημα, ὥρμησαν κατὰ τῶν ἐχθρῶν, ἄλλως ἐθανάτωσαν, ἄλλως ἤχμαλῶτισαν, ἄλλως ἐπνίξαν, ἐν ἐνὶ λόγῳ τοὺς ἐθυσίασαν ὅλως πρὸς ἀνάμνησιν τῶν Παρρῶν. Αὐτὰ μᾶς βεβαίως μεθ' ὅρκου, καὶ αὐτὸ συμφωνεῖ καὶ μὲ ἐν πλοῖον ὅπου ἦλθεν εἰς καὶ μᾶς εἶπεν, ὅτι ἀπέρασε μακρὰν ἀπὸ ταῖς Πέτραις, καὶ ἤκασε κείμενον κανονίων, καμπάνων, σημεία χαρᾶς, καὶ ἀγαλλιᾶσθαι.

Ζάκ — 12 ἰδίου. Πλοῖον ἐλθὼν εἰς δέκαπέντε ἡμέρας ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως εἰς Ζάκυνθον μᾶς λέγει ὅτι ἦτον ἡναγκασμένον νὰ μένῃ ἐκεῖ εἰς τὸν λιμένα τρεῖς ἡμέρας χωρὶς νὰ τολμήσῃ νὰ εἴλῃ ἐξ αἰτίας τῶν ταραχῶν αἰτίνας συνέστησαν εἰς ταύτην τὴν Καθέδραν.

Οἱ Γιανιτζίβοι ἐφοβέριζαν τὴν ζωὴν τοῦ Σουλτάνου, καὶ τὸ Σαράϊ ἦν περικυκλωμένον ἀπὸ ἀνδρᾶς γυναῖκας παιδιά, οἱ ὅποιοι ἐζήτουν ὁ μὲν τὸν πατέρα αὐτοῦ ὁ δὲ τὸν ἀδελφόν, ἄλλος τὸν υἱὸν καὶ οὕτως ἐφεξῆς. Ὁ δὲ τύραννος διὰ νὰ ἀποφεύγῃ τὸν κίνδυνον εἰς τὸν ὁποῖον εὐρίσκετο, ἔδωκε προσταγὴν τοῦ νὰ βάλῃσι φωτιάν εἰς ἐν μέρος τῆς Πόλεως, καὶ οὕτως ἀπασχελήσας τοὺς λαὸν ἡμπούρεσε καὶ ἔφυγεν εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν, εἰς τρέπον ὅπου εἶναι ἄγνωστον τὸ ποῦ εὐρίσκεται κρυμμένος.

Μεσολέ. Οἱ ἀδελφοὶ Γιολδασέι Κωνσταντίνος Ζαχαράκης ἔκαμαν τῇ 10 αὐτοῦ τοῦ μηνὸς μάχην μὲ τοὺς Τούρκους εἰς Μαυροίαν. ὅπερ ἀφονεύθησαν ὑπὲρ τοῦς ἱεράκοντα ἐχθρούς χωρὶς νὰ ἀκοληθῇ τὸ παραμικρότερον εἰς τοὺς Ἑλλήνας οἱ ὅποιοι ἡνάγκασαν αὐτοὺς νὰ τραδισθῶσιν εἰς ἕνα πύργον, καὶ ἐκεῖ περικλεισμένοι δὲν τολμῶσι νὰ κάμωσι καὶ νὲν κίνημα.

— Ταύτην τὴν στιγμὴν ἔφθασεν ἀπὸ Νάυπλιον ἐπὶ τῆς πεζῆς ἀπεσταλμένος παρὰ τῆς ἐκεῖ Σεβ. Διοικήσεως, μετὰ γράμματα πρὸς τὴν ἐδῶ Διοίκησιν, τὰ ὅποια ἐπισήμως μᾶς βεβαιοῦσι τὰς ἀνωτέρω διὰ Ζακύνθου εἰδήσεις περὶ τῆς ἐν Σάμῳ λαμπρᾶς νίκης. Εἰς τὸ προσεχὲς φέλλομεν δημოსυνέσει λεπτομερεῖς, τὸ περιεχόμενον αὐτῶν τῶν ἐπιστήμων γραμμάτων.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Αρ. 68

Τὴν ἑλπίσιν τὰς Ἰσπανικὰς, προσηλαστέας
καὶ τοιμηνίας. Ἐκδίδεται δις τῆς ἐβδομάδος.

Τὰ πλεῖν ὀφείλῃ, τοῖς πλείστον.

Φραγκλῖνες.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῇ 20 Αὐγούστῃ 1824.

ἙΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Εἰδῆσεις Ἐπίσημοι.

Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον ὑποσχέθημεν νὰ
δημοσιεύσωμεν τὴν λεπτομερῆ περιγγραφήν τῆς ἐν
Σάμῳ ναυμαχίας· ἤδη ἐκπληρούμεν τὴν ὑπό-
σχέσιν μας, ἐκθέτοντες τὰ ἐπόμενα ἐπίσημα
γράμματα.

Περ. Β'.) ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ
Αρ. 3574) ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα

Πρὸς τὸν Ἐκλαμπρότατον Κύριον Α. Μαυρο-
κράτην, Γ. Διευθυντὴν τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος.

Με μεγάλην τῆς χαρὰν πληροφορηθεῖσαι ἡ
Διοίκησις τὰς λαμπρὰς νίκας τοῦ στόλου μας,
σπεύδει νὰ κοινοποιήσῃ αὐτὰς καὶ εἰς τὴν Ἐκ-
λαμπρότητά σας πρὸς χαρὰν καὶ ἐμψύχωσιν
καὶ τῶν κατ' ἐκεῖνα τὰ μέρη Ἑλλήνων.

Τῇ 30 τοῦ παρελθόντος ὁ ἑχθρικός τῆς Κων-
σταντινουπόλεως στόλος, συγκεκλιμένος ἀπὸ ἱ-
κανὰ πολεμικὰ πλοῖα καὶ ἄλλα πάμπολλα με-
τακομίζοντα Ἀσιατικὰ στρατεύματα ἀπὸ 25
ἕως 30 χιλ. ἐμελετοῦσε νὰ κάμῃ ἀπόβασιν εἰς
τὴν Σάμον, τὴν ὁποίαν κατὰ συνέχειαν μερικὰ
πλοῖα ἐπιυροβολοῦσαν. Τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα
αὐτὰ καὶ εἰσέτι ὀλίγα δὲν ἐδυνήθησαν με ἀδιαφο-
ρίαν νὰ βλέπωσαν τῆς Σάμης τὸν κίνδυνον· ὥρμη-
σαν λοιπὸν με μέγαν ἐνθουσιασμόν καὶ ἀπόφασιν
καὶ ἐπιποσύντα κατέστρεψαν ἑσσαράκοντα πε-
ρίπου ἑχθρικά πλοῖα γιμάτα στρατευμάτων· ὁ

ὅς Πασᾶς με κατασχύνῃ τῇ ἐνστάσει εἰς φυγὴν,
τὸ μόνον τὰ καταφύγιον εἰς παρρησίας περιστά-
σεις.

Σήμερον ἔφθασαν ἀπὸ τοῦ στόλου μας νέαι
εἰδήσεις, αἱ ὁποῖαι ἐχαρτωοῖσαν ὅλον τὸ ἔ-
θνος. Ἀντίγραφα τούτων σᾶς ἀποστέλλονται,
ἐκ τῶν ὁποίων Δέλετε πληροφορηθῆ λεπτομερῶς
τὰ διατρέξαντα. Εἶναι δίκαιον νὰ ἀπιδώσωμεν
τοιαῦτα κατορθώματα εἰς τὴν παντοδυναμίαν τοῦ
Θεοῦ ὁ ὁποῖος φανερὰ φανερὰ βοηθεῖ τοὺς Ἑλ-
ληνικοὺς βραχίονας· ἀλλ' εἶναι ἀδίκον καὶ νὰ
ἀρνηθῶμεν, ὅτι καὶ οἱ Ἕλληνες με δαυμα-
σμόν τῶν Ἐθνῶν καὶ με Ἑλληνικὴν ἀπόφασιν
ὑπερασπίζονται τὴν πολιτικὴν των ὑπαρξιν.
Τρία μεγάλα πολεμικὰ πλοῖα ἐκάησαν ὄντα εἰς
τὰ παντὶ ἡμέρα-μεσημέρι ἀπὸ πλοιάρια Ἑλ-
ληνικὰ ἐμποδιζόμενα ἀπὸ τόσας καὶ τόσας ἐλ-
λείψεις. Πολλάκις τῷ ὄντι οἱ Ἕλληνες ἔδει-
ξαν τὴν ἀδράνειαν καὶ ἀδυναμίαν τοῦ ἐχθροῦ,
καὶ με λαμπρὰς νίκας παρέστησαν δικαίαν τὴν
ἀνάγκησιν τῶν δικαιωμάτων των· αὐτὴ ὁμως ἡ
περίστασις Δέλει κάμει ὑπόπωσιν καὶ εἰς τοὺς
μεγαλητέρους ἐχθροὺς τῆς ἐλευθερίας μας, καὶ
Δέλει διακηρύξει ὅτι οἱ Ἕλληνες δὲν ζητοῦσι
τὴν ἀνεξαρτησίαν των ὡρεὰν· εἶναι μ' ὅλον
τοῦτο ἀναγκαῖον νὰ μὴ λησμονήσωμεν ὅτι ὁ Μεχ-
μετ-Ἀλῆς Δέλει ἔλθει καὶ αὐτὸς νὰ δοκιμάσῃ
τὴν πρώτην καὶ τελευταίαν φορὰν τὴν ἰσχύν του·
ἀγχαλὰ καὶ κατὰ τὰς ἐσχάτας πληροφορίας ὁ-
ποῦ περὶ τῶν δυναμεῶν του ἐλάδομεν, πιστο-
ποιεῖται ὅτι φέρει μόνον ὀκτὼ χιλ. Τακτικούς,
καὶ 1500 ἵππους· ἀλλ' ἡμεῖς ὅπως καὶ ἂν
ᾔται πρέπει νὰ τοῦ περιμένωμεν πάντοτε με με-

γαλλητέρας δυνάμεις διὰ τὰ ἡμεῖς καὶ ἀναλό-
γως προπαρασκευασμένοι. Ταῦτα ἐντοσούτῳ
πρὸς ἰδεάν σας.

Τῇ 8 Αὐγούστῃ 1824. Ὁ Πρόεδρος
Ναυπλίου.

Γεώργιος Κωνσταντινίδης.
(Τ. Σ.) Ἰωάννης Κολέττης.

Ἀναγνώστης Σπηλιωτάκης.
Πανούτζος Νοταρᾶς.
Ὁ Πρωτ. Γεν. Γραμματεὺς Π. Γ. Ῥόδιος.

Ἀναφορὰ τοῦ Ὑποναύαρχου Καπ. Γεωργίου Σαχ-
τεύρη πρὸς τὴν τοπικὴν Διοίκησιν τῆς Ὑδρας.
Ἀνγ. 5. ὥρα 5. τῆς νυκτὸς. ἀπὸ τὸν Ἑλ Στό-
λον μετὰ Σάμη καὶ μικρὰς Ἀσίας.

Εὐγενέστατοι Κύριοι.

Συγχάριτε ἡμῖν, φιλογενέστατοι Πατριώ-
ται, ἡ σημερινὴ ἡμέρα ἐστάθη ἡμέρα δόξης
καὶ χαρᾶς διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Ναυτικόν. Σὰς
εὐαγγελίζομεν, ὅτι ὕστερον ἀπὸ ἑνὸς σημαντι-
κὸν πόλεμον, ὅπου ἐκάμαμεν χθὲς μετὰ καταισχύ-
την τοῦ ἐχθροῦ, καὶ πρὸς ὠφέλειαν ἐδικὴν μας,
σήμερον ἐκαύσαμεν μετὰ τὰ πυρπολικά μας
μίαν φρεγάταν τῆς πρώτης τάξεως ἐχθρικήν τοῦ
Σουλτάνου, μίαν κορβέταν τῆς πρώτης τάξεως,
καὶ αὐτὴν τριπολὶν, ἢ φρεγάδον, καὶ ἕνα
μπρίκι τινεζίνικον, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ πελάγους,
ἐμπροσθεν, ἢ μετὰ τὸν ἀκρωτηρίων ἀγία Μα-
ρίνα, καὶ Κολώνας, ὁμοῦ καὶ διάφορα καΐκια,
ὅπου εἶχεν ἔτοιμα ὁ ἐχθρὸς διὰ στρατευμάτων με-
τακίμεισιν. ἠκολούθησε δὲ οὕτως.

Ἐπὶ τὸν ἀπὸ τὰς πρώτας δύο πλησιάσεις
τοῦ ἐχθροῦ, εἰς τὰς ὁποίας τὸν ἐδιώξαμεν με-
τὰ καταισχύνῃ, καὶ περὶ τῶν ὁποίων
σὰς ἐδόσαμεν πληροφορίας μετὰ τὴν ὑστερινήν-
μας ἀ. τρέχοντος, ἐπλησίασε καὶ τρίτην φο-
ρὰν χθὲς μετὰ ὅλα τὰ πολεμικά πλοία εἰκοσι
δύο τὸν ἀριθμὸν. Ὁ πυρβολισμὸς ἄρχισεν ἀπὸ
τῆς τέσσαρας ἡμισυ ὥρας τῆς ἡμέρας, μᾶς ἐπ-
λησίασαν πρῶτον ὅλα τὰ μεγάλα, φρεγάδες,
φρεγαδόνια, καὶ κορβέταις, μετέπειτα ὅλα
τὰ μικρά μπρίκια, γολέταις, καὶ γαλιώταις·
ἡμεῖς μετὰ τὸ νὰ μὴν ἦτον ἔτοιμα τὰ πυρπολικά

μας, ἐβγάλαμεν εἰς τὰ παντὰ 16 μόνον πλοῖα
Ὑδραϊκά, καὶ Σπερξιώτικα, τὰ ὁποῖα εἶχαν
φθάσει μετὰ ἕνα πυρπολικόν, ὁμοῦ μετὰ ἑτέρων
πυρπολικὸν Ψαρριανὸν τοῦ Καπετὰν Καναρίου,
ὅστις εἶχε φθάσει μόνος κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν.
Ὁ πυρβολισμὸς ἦτον ζωηρότατος καὶ ἀπὸ τὰ
δύο μέρη, ἢ δὲ ἀντιπαράταξις τῶν ἐδικῶν μας
Ὑδραίων, καὶ Σπερξιωτῶν τακτικωτάτη, ἕως
ὅτε συνδεδεμένα τὰ πυρπολικά ἀπὸ τὰ πλοῖα
μας, ὥρμησαν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, καὶ τὸν ἔτρε-
ψαν εἰς φυγὴν, ξεμακρύνοντάς τον πολὺ περισ-
σότερον ἀπὸ τὰς ἄλλας δύο προλαβούσας ἡμέ-
ρας μετὰ ἄκραν τὴν καταισχύνῃ. Βάλετε κατὰ
νοῦν πόσῃ ἐμφύχωσιν ἔδωκε τοῦτο εἰς τοὺς ἐδι-
κούς μας, καὶ πόσῃ νέκρωσιν εἰς τὸν ἐχθρόν,
καὶ μάλιστα εἰς τὰ στρατεύματά τε, τὰ ὁποῖα
κατακαλύπτοντα ὕλκε τοὺς ἀντικεῖς λόφους τῆς
Ἀσίας, ἔβλεπον τὴν φυγὴν τοῦ στόλου των· ἀλλ'
ἄλλος μεγαλήτερος θρίαμβος ἐπερίμενε τὸ Ἑλ-
ληνικὸν ναυτικόν.

Σήμερον τὸ πρῶτον εἶδομεν αὐθις τὸν ἐχθρὸν ἐ-
πιστρέφοντα εἰς ἡμᾶς, ἔχοντα μάλιστα τὸ ἀ-
νεμον εὐεργετικόν, διότι εἶχε φυσήσει ἀπὸ τὰ
ἔξω· ἐδιωρίσαμεν ὅλας τὰς πυρπολικάς, καὶ
ἐβγήκαν εἰς τὰ παντὰ ὁμοῦ μετὰ διάφορα πολεμι-
κά, Ὑδραϊσπερξιώτικα, καὶ περὶ τὰς 4 ὥρ. τῆς
ἡμέρας ἐπλησίασε τὸ πυρπολικόν μας πλοῖον
τοῦ Καπετὰν Δημήτριου Τζέπλη εἰς μίαν φρε-
γάταν τῆς πρώτης τάξεως 16 κανονίων εἰς τὴν
πλευρὰν, κατὰ τὸ ἀκρωτήριον τῆς Ἀγίας Μαρ-
ίας, καὶ τὸ ἐκόλλησεν εἰς αὐτὴν· ὁ ἀνεμὸς
ἦτον ἀπὸ ἔξω λεπτότατος, ἀπὸ τὸν ὁποῖον βου-
τημένη ἢ φρεγάτα, καὶ μάλιστα ἀπὸ ταῖς
διάφοραις βάρκαις ἵπῳ τῇ ἐτραβούσαν, ἀπέ-
φυγε πρὸς ὥραν τὸν κίνδυνον, καὶ οὕτως ἀπέ-
τυχε τὸ πυρπολικόν μας, τὸ ὁποῖον καὶ ἐκείνη
ἔδωκεν ὁμοῦ καιρὸν τοῦ Γενναίου, καὶ ἐπὶ τῇ
δεξιᾷ Καπετὰν Καναρίου, εἰς τὸ νὰ ὑπάγῃ κατ'
αὐτῆς μετὰ τὸ ἐδικὸν τὴν πυρπολικόν, καὶ ὁρμή-
σας ὑπάγῃ, καὶ τῆς τὸ ἐκόλλησεν εἰς τὸ μέσον,
εἰς τὰς πέντε ὥρ. τῆς ἡμ., καὶ ἐντὸς ὀλίγῃ ἐπὶ τῇ
φωτιᾷ τὸ πυριτοφυλακίον, ὥστε μετὰ τὴν φλό-
γον, καὶ μετὰ τὰ διάφορα σιδηρά, καὶ ξύλα,
ὅπου ἀπέταξαν εἰς τὸν αἶρα, ἐθανάτωσεν ὅλην

μύον τους ἔσω εὐρισκομένους ναύτας, καὶ στρατιώτας ὑπὲρ τους 600, ἀλλ' ἀκόμη πλῆθος ἐξ ἐκείνων, ὅπου εὐρίσκοντο εἰς τὰ πλησίον παράλια, καὶ λόφους, καὶ ἐτι 15 ἢ 20 καΐκια, ὅπου εὐρέθησαν πλησίον, καὶ ἐκάησαν, τὰ ὅσπερ εἶχεν ἐκεῖ κοντὰ δια μετακρίμιν στρατευμάτων εἰς τὴν Σάμον.

Περὶ δὲ τὰς 9 ἡ ὥρα ὁ Καπετὰν Γεώργης Βατικιώτης ὤρμησεν ἐναντίον ἐνὸς μπουρκιᾶ Τημερινικῆ, καὶ τοῦ ἐκόλλησε καὶ αὐτὸς τὸ πυρπολικὸν τῆ πλοῖον, καὶ οὕτως ἐκάη καὶ αὐτὸ οὗτο, ὀλίγη. Περὶ δὲ τὰς 11 ὥρας ὁ Καπετὰν Δημήτρης Ραφαλιᾶ ὤρμησε μετὰ τὸ πυρπολικὸν τῆ ἐναντίον μιᾶς μεγάλης κορβέτας ἢ φρεγαδίου Τριπολινικόν, καὶ τὸ ἐκόλλησεν εἰς αὐτὴν· συγχρόνως ἔκαμε τὸ ἴδιον καὶ ἓνα ἄλλο πυρπολικὸν Σπερζιώτικόν, καὶ μετ' ὀλίγον φλόγα μεγάλη συνοδευμένη μετὰ κρότον ἀναψε τὸ φρεγαδίον, καὶ ἐκάη ὀλίγετελα. Ὁ δὲ Καπετὰν Ρομπόζης ὀρμήσας ἐναντίον ἄλλης φρεγαδίας μετ' ὀλίγον, τῆς ἐκόλλησε κατ' αὐτὸς τὸ πυρπολικὸν πλοῖον, ἀλλ' ὁ ἄνεμος, καὶ αἱ πολλαὶ βάρκαι τοῦ ἐχθροῦ, ὅπου τὴν ἐτραβοῦσαν, ἔκαμαν νὰ ἀποφύγῃ τὸν κίνδυνον· ὅθεν καὶ ἐκάη μόνον τὸ πυρπολικόν. Οὗτος ἂν δὲν ἐζητοῦσε τὴν φρεγάδαν, ἤθελε βέβαια καύσει ἓνα ἄλλο μπουρκιᾶ ὅπου ἦτον πλησιέστερον, καὶ εὐκολώτερον, ἀλλὰ προβυμοποιηθεὶς νὰ καύσῃ μᾶλλον τὴν φρεγάδαν ἀπέτυχεν, μ' ὅλον τοῦτο ἡ γενναϊότης τῆ ἐστάθῃ μεγάλη.

Κρίνω χρεὶς μὴ νὰ συστήτῃ εἰς τὴν εὐγενέαν σας ὅλης τῆς Καπετάνις καὶ ναύτας τῶν πυρπολικῶν μας πλοίων, ὅχι μόνον τῶν πρώτων, ἀλλὰ καὶ τῶν δευτέρων, ὡσανὺ ὅπου ὅλοι, χωρὶς ἐξαίρεσιν. ἔδειξαν ἄκραν γενναϊότητα, ἐκπέντες ἑαυτοὺς ἐναντίον τοῦ ἀκαταπαύστου πυροβολισμοῦ μικροῦ καὶ μεγάλου ἀπὸ τὰ καυθέντα ἐχθρικά πλοῖα· ἔδειξαν δὲ ἰσοαὐτὴν γενναϊότητα, καὶ ἐπιδειξιότητα, ὅτι λογιῆς φαίνεται σχεδὸν ἀπίθανον, τὸ νὰ καύσῃ δηλαδὴ ἰσοαὐτὰ πλοῖα ἐν τῷ μέσῳ τῆς θαλάσσης, καὶ καθ' ἡμέραν.

Βάλετε κατὰ νοῦν ἱπποῖν φόβον ἔλαβον οἱ ἐχθροί, καὶ ὁ ἴδιος Ἰωανν-πασάς, εἰς τοῦ ὁ-

ποῖα τὴν ἔρασαν δὲν πρόκειται νὰ ἀντανανκλούσῃ βέβαια καλῶς ἡ φλόγα, καὶ πυρκαϊὰ τῶν πλοίων τῆ, καιομένων ἔμπροσθέν τῆ, χωρὶς νὰ δύναται νὰ τρέξῃ εἰς βοήθειάν των. Τοιοῦτης λογῆς ἐλπίζομεν, ὅτι ἀνετρέψαμεν ἤδη τὰ σχέδιά τῃ κατὰ τὴν Σάμον, διότι κοντὰ ὅπου ἔχατε δύο χιλ. εἰς τὰ ἱερὰ πλοῖα καὶ καΐκια, εἶδομεν καὶ τὰ ἐπιλοιπὰ στρατεύματα ἐπιστρέφοντα εἰς τὰ ὀπισθεν, καὶ κἀνένας ἀπὸ ἐκείνης ὅπου ἐστάθῃ παρὼν εἰς τοῦτο τὸ θέατρον, μᾶς φαίνεται, ὅτι δὲν θέλει τολμήσῃ πλέον νὰ ἐμβαρκαρισθῇ. Καθ' ὅλας ταύτας τὰς δύο ἐπισημοτάτας ἡμέρας, αἵτινες κάμνησιν ἐποχὴν εἰς τὰ χρονικά τοῦ Ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ, εὐρέθη παροῦσα καὶ μία γολλέτα Γαλλικὴ, ἣτις καὶ θέλει διακηρύξῃ τὰ πάντα· εἴθε νὰ παρενρίσκοντο καὶ ἄλλοι Εὐρωπαῖοι, ὅχι ὅμως μέσα εἰς τὰ Τούρκικα πλοῖα, ὡς εἶδομεν ἱκανοὺς, ὅπου ἐκάησαν καὶ ἐπύγησαν· ἀνταμοιῶν ἅξια τῆς ἐλευθεροφροσύνης, καὶ χριστιανισμοῦ των! εἴθε τοιοῦτον τέλος νὰ λαμβάνων, ὅσοι ἐξ ἐκείνων ζητοῦν νὰ κατατρέχῃν τὸ Ἰαλαίπωρον ἔθνος μας! Μετὰ τὸ νὰ ἐκάησαν δὲ ὅλα μας τὰ πυρπολικὰ πλοῖα, ἀνάγκη νὰ μᾶς προβθάσετε ἄλλα τὰ ὀγληγωρότερον, διότι ἂν εἴχαμεν ἀκόμη ἓνα ἢ δύο, ἠθέλαμεν βλάψῃ ἀκόμη περισσότερον τὸν ἐχθρόν.

Ὁ χαμός μας ἐστάθῃ μόνον εἰς δύο ἀνθρώπων, ὅπου ἐσκοτώθησαν εἰς τὸ Ψαρρίανον πυρπολικὸν τοῦ Καναρίη, οἱ δὲ λοιποὶ ὅλοι ἔμειναν ἀδλαθεῖς, πλην ἐνὸς ἀπὸ τοῦ Ῥομπόζη, ὅστις ἐσκοτώθη, καὶ τοῦ Καπετὰν Δημήτρη Τρέπλη, ὅστις ἐκάη εἰς τὸ πρόσωπον, πλην εὐκόλως ἰατρεύεται.

Ὁ λοιπὸς στόλος τοῦ ἐχθροῦ περιέσχεται ἔξω ἀκόμη· ἀγνοοῦμεν ἂν ἀπόψε ἀποφασίσῃ νὰ παραιτηθῇ ἀπὸ τὸ σχέδιόν τῃ κατὰ τῆς Σάμου, καὶ ἀναχωρήσῃ.

Προχθὲς ἔφθασαν 9 Σπερζιώτικα, καὶ ἓνα Ψαρρίανον· αὐτὴς κατὰ ταύτην τὴν ὥραν, ὅπου εἶναι ἰεσσαρές καὶ ἱερὰ ἵερα τῆς νυκτὸς ἔφθασαν ἄλλα δύο ἱερὰ, μετὰ ἱερὰ ἢ ἱεσσαρά Ψαρρίανὰ. Μένου μετὰ τὸ προσήκον Σέδας.

Ἡ Γαλλικὴ ἐφημερὶς τοῦ Δεῦθ' εἶπεν εἰς ἕνα τῆς ἄρθρον „ ἡ Ἑλλὰς ἔχει χρεῖαν νέων θριάμβων “ Ἰδοὺ καὶ νεώτεροι θρίαμβοι ! ἡ μήπως δὲν εἶναι δίκαιον νὰ λογισθῇ τοιοῦτος ἡ νέα αὐτῇ τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὴν Σάμου νίκη ; εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἄνθρωποι ὡς οἱ Δουδὰν δὲν τὴν θεωροῦν ὡς κατόρθωμα ἐνδοξόν, ἀλλ' ἡ Ἑλλὰς, ἥτις ἐδείξε πάντοτε χαρακτῆρα καὶ σταθερότητα ὅχι κοινῇ, δὲν δύναται νὰ μὴν ἀποδεχθῇ εἰς τὴν συνειδήσιν τῆς τὸ πρόσωπον τῆς Σάμου, ὡς νέον θεμέλιον διὰ τὴν οἰκοδομὴν τῆς ἀνεξαρτησίας αὐτῆς καὶ τοῦ πολιτικοῦ τῆς συντάγματος.

Ἀπειρα ἐθυσίασεν ἡ Ἑλλὰς εἰς τὰ μέγιστα ταῦτα καλὰ, τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν θρησκείαν ἡγωνισθῇ ὑπὲρ ταύτων καὶ θέλει ἀγωνισθῇ μὴ φειδομένη τῶν τέκνων τῆς τῆς αἵμα, ὅταν ἡ ἀνάγκη τοῦτο ἦναι τῶντι ἀφεικτός· καὶ τίς λοιπὸν νὰ μὴ προσφέρῃ εἰς τὸν ἀναφανόμενον ταῦτον λαὸν τὴν χρεωστούμενην εἰς τοὺς ἀναξιοπῶθοντας τιμὴν ; ἡμεῖς τοῦλάχιστον εἰμεθα βέβαιοι ὅτι ὅσοι νοήμονες καὶ ἀληθῶς θρηστικοὶ βλέπουν ἕνα μικρὸν λαὸν ὁμονοιασμένον νὰ καταπαλαίῃ γενναίως ἕνα ἄγριον τύραννον, οἱ τοιοῦτοι θέλουν ἐξάπαντος τὸν τιμῆσαι κατὰ τὸ πρέπον μὲ τῆς δόξης τὸν ἀμίραντον στέφανον.

Ποῖαν δὲ κρίσιν ἔχουν νὰ ἐπιφέρουν καὶ τώρα οἱ ἐναντίοι μας, ὅλγιον πρέπει τὴν ἀληθείαν νὰ φωνασίῃ καὶ εἰς τὸ ἐξῆς, διότι τῶν τοιούτων οἱ λίγοι ὡς ὑπόκονφοι καὶ ἀσπῆκτοι εἰς ἀλήθειαν εἶναι ἐξίτηλοι καὶ ἀσύνακτοι ὡς πρὸς ὅτι ἡξυρουν νὰ κάμουν οἱ Ἕλληνες.

Γενικὸν Στρατόπεδον Ἀκαρνανίας εἰς Λιγούβιζι 16 Αὐγούστου.

Ὁ Στρατηγὸς Ῥάγκος ἔβαλεν ἐντελῶς εἰς περὶ τὰς διαταγὰς ὅπου εἶχε λάβει· ἐσήκωσεν ὅλον τὸν κόσμον ἀπὸ τοῦ Ῥαδοβίτζι, καὶ ἐρήμωσε τὸν τόπον. Ὁ ἐχθρὸς εἶχεν εἰς αὐτὸ τὸ ἡμῆμα, οὕτως εἶπεῖν, τὴν ἀποθήκην τῆς ἐπιειδῆς εὐρέθησαν πληθὺς γεννήματα, καὶ ἄλλαι ζωτροφίαι, φυλαγμένα εἰς διάφορα μέρη· ἐξ αὐτῶν, ὅσα ἡμῶς ἔβλεπον, μετέφεραν εἰς τὰ ἐλεύθερα μέρη, τὰ δὲ λοιπὰ, καὶ τὰ περισσότερα ἔκαυσαν. Εἰς μίαν μάχην τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ὁ Στρ. Ῥάγκος μὲ τοὺς ἰεροκλάτας ἔχασεν ἕνα ἀνεψιὸν, καὶ ἀξιοματικὸν τῆς τὸν ἀνδρείότερον, καὶ πολεμικώτερον μεταξὺ τῶν λοιπῶν, ὀνομαζόμενον Γῶγων· αὐτὸς ὁ θάνατος, ὅσον ἐνδοξὸς καὶ ἀνῆναι, κατελύπησε τὸν Στρατηγὸν Ῥάγκον, διότι ἔχασε πολὺ, στερηθεὶς τὸν πιστότερον φίλον καὶ συγγενῇ. Ὁ ἀριθμὸς τῶν στρατιωτῶν αὐτοῦ τοῦ σώματος ὑπερβαίνει τοὺς 800 ἐκλεκτοὺς, ἐπειδὴ εἶναι ἐνωμένοι μετ' αὐτοῦ οἱ Χιλιάρχοι Σωτήρης Γκοτζαμάνης, Γιάν-

νης Ἀραπεγιάννης, καὶ οἱ Καπ. Κώστας Σαδήμας, καὶ Κώστας Οἰκινόμου. Ὁ σκοπὸς τῶν εἶναι νὰ πληροφροθηθοῦν πρῶτον, ἐὰν δὲν εἴναι θανατικὸν εἰς τὴν Ἀγταν, νὰ ἐπιπύσθω εἰς αὐτὴν, εἰδὲ μὴ, νὰ πρυχωρήσῃ εἰς τὰ ἄλλα πλησίον ἡμῶν.

Χθὲς ἔφθασεν ἐδῶ ὁ Καπ. Γιάννης Σούκας μὲ ἑκατὸν περίσῃ στρατιώτας, καὶ ἠνώθη μὲ ἡμᾶς· αὐτὸς γνωρίζων καλῶς τὰ σχέδια τοῦ ἐχθροῦ μᾶς ἐχρησίμευσε, καὶ θέλει μᾶς χρησιμεύσει μέγας· ἂν καὶ ἐξ ἀνάγκης εἰσέλθοι τοῦ ἔως τῶρα μὲ τοὺς ἐχθροὺς, δὲν ἔπαυσεν ὅμως ποτὲ νὰ ἦναι χριστιανὸς κατὰ τὴν ψυχὴν, καὶ νὰ ἐπιθυμῇ, καὶ νὰ συντρέχῃ τὴν πρόοδον τοῦ ἐπιχειρηματός μας.

Σήμερον συνεκροτήθη ἐδῶ πολεμικὸν συμβούλιον παρὰ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ καὶ τῶν Στρατηγῶν Τζόγκα, Ἀλεξάκη, Δ. Μακρῇ, Γ. Πετλῇ, καὶ ἄλλων ἀξιοματικῶν, εἰς τὸ ὅποῖον πρὸκειται λόγος νὰ κτυπήσωμεν τὸν ἐχθρὸν εἰς τὴν Δέσιν τοῦ Καρθιάσας.

Ὁ Καπετὰν Γιάννης Σούκας, πληροφροσύνῃ, ὅτι ἦτον ἕνας ἀπὸ τοὺς πολεμικοὺς, ὅσοι ἠνδραγάθησαν μετὰ τῶν Ἑλλήνων τῷ 1822 εἰς τὰς διαφόρας μάχας τῆς Σπυλαίνης, καὶ μάλιστα εἰς τὴν τελευταίαν, ὅτε ἐφονεύθη ὁ αἰμῆντος Κυριακούλης· τοῦτο ἀποδεικνύει ὅτι, ἂν ἐκ τῶν περιστάσεων ἠναγκάσθῃ νὰ μὲνῃ εἰς τὴν πατρίδα τῆς, ἡ ψυχὴ τῆς ὅμως ἦτοι πάντοτε μὲ ἡμᾶς, καὶ εἰς τὸ ἐξῆς θέλομεν ἔχει ἕνα τῶν θερμότερων ὑπερασπιστῶν τῆς Πατρίδος, καὶ τῆς ἐλευθερίας, νὰ συνεργῇ εἰς τὴν εὐτυχίαν τοῦ ἀγῶνός μας, καὶ ἡ Διοίκησις βέβαια θέλει τὸν ἀνταμείβῃ, συγκατατάσσοντα αὐτὸν μὲ τὰ πλεονέκτητά της ἱεμένα.

„ Ὅτι λόγοι ἔδοτο περὶ σκοποῦ νὰ φωνεύσωσιν ὅλους τοὺς Χριστιανοὺς μετὰ τὸ Μπαϊράμι. Ὅτι μεταξὺ 40 αἰ. χιλιῶν ὅπου εἶχον φέρει ἀπὸ Παρβῆ, ἦσαν καὶ τινες συγγενεῖς τοῦ Παρβῆ οἵτινες ἠγέρσθησαν διὰ 25 χιλ. ἡμέρας καὶ ἐφύλακτο εἰς τὸ Παρβῆ. Ὅτι κατ' ἡμέραν ἀκολουθοῦσι φόνου χριστιανῶν.

Μεσολ. 19 Αὐγ.) Ὁ Κύριος Γιαννάκης Μοναστηρίου τῆς φθάσας ἐντυθῇ ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως, ἀφ' ἧς που λείπει 25 ἡμέρας μᾶς διηγείται τὰ ἀκόλουθα, καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους βεβαιοῖται ἡ περὶ τῆς ἐκεῖ συμβῆσης κατὰ τοῦ Σουλτάνου παραχρῆς εἰδήσεις ὡς εἰς τὸν προηγουμένον ἀρ. εἴπομεν. „ Ὅτι εἶδε μίαν ἡμέραν πληθὺς τῶν καὶ αἰ ὅποια μ' ἀγανάκτησιν ἔτρεχον εἰς τὸ Παλάτι τοῦ Σουλτάνου νὰ ζητήσωσιν ἐλεημοσύνην, διότι οἱ ἀνδρες τῶν ἐφονεύθησαν εἰς Παρβῆ· καὶ ὅτι ἄλλαξαν τὸν Πατριάρχον.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Αρ. 69

Ἡμὴ ἐτησία τὰλ. Ἰσπανικὰ ἐξ, προπληροῦς
κατὰ τομάρων . Ἀκρίβεται δις τῆς ἐβδομάδος .

Τὰ πλείω ὁρώη, ταῖς πλείους.

Φραγκλῆτες.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῇ 23 Αὐγούστου 1824.

ἙΣΩΤΕΡΙΚΑ'.

Μεσολόγγιον

Ἀποεὶδήσεις ἐπισημοτάτας μανθάνομεν, ὅτι ὁ ἐν Ῥόδῳ ἐλθὼν τοῦ Μεχμέτ — Ἀλῆ στόλος φάσκει δεινότερα ἀπὸ ἐπιδημικὴν ἀσθένειαν ἴσθαι· ἐξ οὗ καὶ ὁ Ἰμπραὶμ — πασσᾶς ἡναγκάσθη νὰ ἀποσιβιάσῃ εἰς τὴν ἀντικρὺ τῆς Ἀσίας ξηρὰν, ἰεσσαράκοντα περίπου μίλλια μακρὰν τῆς Ῥόδου, ὅλον τὸν στρατὸν τε διὰ νὰ ἰατρευθῇ, καὶ νὰ ἔλθῃ εἰς κατάστασιν νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸ ταξίδι τῷ. Ἐχάθησαν μέχρι τῆς σήμερον ὑπὲρ ταῖς ἐπτακόσια ἄλογα· ἐξ ὧν πᾶς τις δύναται νὰ κρίνῃ κατ' ἀναλογίαν, πότοι διαφύρων ταξέων καὶ πάσης κατὰ μέρος ὑπηρεσίας ἄνθρωποι σωρηδὸν εἰς τὴν καταχθόνιον μαθέδραν τοῦ Πλούτωνος κατήλθον.

Ἀπὸ τὰς αὐτὰς εἰδήσεις πληροφορούμεθα μετὰ βεβαιότητος, ὅτι ἀπώπολλοι τῆς Νεαπόλεως καὶ Πιεμόντε ἐκ τῆς αἰρέσεως τῶν Καρβονάρων ἀξιωματικοὶ ὄδηοι τοῦ Αἰγυπτιακοῦ Σατραπῆ ταῖς στρατεύματα. Ὅποια λοιπὸν προφανεστέρα ταύτης ἀποδείξῃς χρειάζεται, ὅτι πῶποτε δὲν ἔλαβον τὴν παραμικρὰν οἱ Ἕλληνες κρυφίαν μετὰ τῶν Καρβονάρων σχέσιν;

Πολλοὶ τῶν διπλωματικῶν εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς ἐνδόξου καὶ δικαίας ἡμῶν ἐπαναστάσεως εἶπον καὶ ἐκήρυξαν, ὅτι ἡ ἱερὰ μας ὑπόθεσις ἐνέχεται μετὰ τὴν τῶν Καρβονάρων, χωρὶς νὰ ἔχῃ τὴν παραμικρὰν αἰτίαν καὶ νὰ φαντασθῶσιν ὅτι οἱ Ἕλληνες ἐξευτελίσθησαν τοσοῦτον, ὥστε νὰ συνδεθῶσι καὶ ὁμοφρόνως νὰ συνεργῶσι μετὰ αἰρέσιν, τῆς ὁποίας ὁ μόνος σκοπὸς εἶναι, καθὼς πάντες κάλλιστα γνωρίζοις, νὰ ἐναγρέ-

ψωσι τοὺς θεόνους τῶν νομίμων ἡγεμόνων. Τοσοῦτον ὅμως διαφέρει τῶν Καρβοναρικῶν σκοπῶν καὶ φρονημάτων ἢ ἡμετέρα ἐπαναστάσις, ὅσον καὶ τὸ λευκὸν τοῦ μέλανος. Δὲν ἔλαβεν ἡ Ἑλλὰς τὰ ὅπλα ἐναντίον νομίμου ἡγεμόνος, καθότι οὐδεμία ὑπῆρχε μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Πέρτας συνθήκη· οἱ Μεσσηλιῶνες ἤρπασαν τὴν ἱερὰν μας γῆν μετὰ τοῦ ἰσχυροτέρου τοῦ δικαίωμα, μόνον καὶ μόνον στρατοπεδεύοντες εἰς τὰς πεδιάδας καὶ τὰ ὄρη μας· ἡ Ἑλλὰς περιπλέει δὲν ἀγνωρίζε ποτὲ τὸν Σαλλάουν ὡς νόμιμον Βασιλέα τῆς, πάντοτε ἦγον εἰς κατάστασιν πολέμου μετὰ τὸν Ὑδρανόην. Ὅλη ἡ Τφῆλῃς γνωρίζει ὅτι ποτὲ Σκεντέρ-μπεῖς, οἱ Μαυροβούνιται, Σελιώται, Μανιάται, Παργινοὶ, Σφακιώται καὶ τοσοῦτοι ἄλλοι δὲν ἐκλιναν τὸν εὐγενῆ αὐχένα των εἰς τὸν αἰμοσταγὴ τοῦ Μωαμεθανισμοῦ ζυγόν· καθὼς δὲν εἶναι δίκαιον πρὸς ἐτὶ νὰ ἀλυσμονηθῶσιν οἱ Ἀρματωλοὶ μετὰ ταῖς ῥωμαλαγαῖς τῶν Καπιτανίσσαις.

Γνωρισμένοι εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην οἱ Καρβονάροι ὡς μία δυστυχησμένη αἵρεσις, μεταχειριζομένη διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς ὅλα τὰ μάλλον ἢ ἥττον ὀλέθρια μέσα, δὲν ἔστυεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς πολιτικῆς τῆς σταυροφόρης; ἡμιπύρην λοιπὸν νὰ λείψωσι τοιοῦτοι σταυροφόροι, ἐὰν ἤθελεν εἶσθαι βέβαιον ὅτι εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπῆρχον οἱ Βενδῖται, ἢ ὅπως ὀνομάζον τοὺς ἰσχυροὺς τῆς Συνελεύσεως των; Δὲν ἔλαβεν ἡ Διοίκησις μας ὅλα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα τοῦ νὰ ἐμποδίσῃ νὰ φυτευθῇ ἐνταῦθα τὸ ἐξοστρακισθὲν ἀπὸ τὴν Εὐρώπην ταύτης τῆς αἰρέσεως δένδρον; Ἐν μᾶς ἀποκρίνονται εἰς ὅλα ταῦτα; Δὲν ἔλαβε χρεῖαν ποτὲ ἡ Ἑλλὰς νὰ κάμῃ με-

στικά θεσπίσματα· ἡ ὑπόθεσις τῆς εἶναι καθάραι, ὡς προερχομένη ἀπὸ μόνον ζῆλον τοῦ νὰ ἐλευθερωθῇ ἀπὸ ζυγὸν ὅστις εἶχε καταστήσει ἀνυπόφορος, ἀπὸ ζυγὸν ὅστις εἶχε ἀφαιρέσει ὅλα τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν λαῶν τὰ δικαιώματα, ὅστις ἤρπαιξε τὴν γυναῖκα ἀπὸ τὸν σύζυγόν τῆς, τὸν υἱὸν ἀπὸ τὸν πατέρα τῆς, τὴν θυγατέρα ἀπὸ τῆς ἀγκάλας τῆς μητρός τῆς, καὶ ὅστις ἔφερεν εἰς τὴν πλέον ἀθλίαν καὶ ἐλεεινὴν κατάστασιν ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος μὲ τοὺς ἰδρώτας καὶ μόχθους τῆς ἀποκοιτοῦσε μίαν μικρὰν κατάστασιν διὰ νὰ θρέψῃ τὴν οἰκογενεὶάν τῆς. Ποῖος λοιπὸν μισόκαλος δύναται νὰ ὀνομάξῃ Καρθουαρισμὸν τὴν γενναίαν ταύτην τῶν Ἑλλήνων ἀντίστασιν τοῦ ν' ἀπαλλαχθῶσιν ἀπὸ τόσα μεγάλα δεινὰ; Ἡ Ἑλλὰς πολεμεῖ διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς, διὰ τὴν προσωπικὴν τῆς ἐλευθερίαν καὶ διὰ τὴν ἀμώμητον αὐτῆς θεσηκίαν. Ἄν (ἅς τὸ ἐνθυμηθῶμεν μίαν φορὰν ἀκόμη) ἦναι δυνατόν νὰ ὀνομασθῇ τὸ εὐγενὲς τοῦτο κίνημα Καρθουαρισμὸς, ἤθελεν εἶσθαι τότε τὸ αὐτὸ, ὡς νὰ ἤθελέ τις νὰ φερῇ, ὅτι οἱ Ὀρτεντίται γνωρίζουσι τοὺς κύκλους τοῦ Κρόνου, τὰ Ἡφαίστια, καὶ τοὺς ἐν Σελήνῃ περιοδικούς ἀνέμους (vents passats).

Γενικὸν Στρατόπεδον Ἀκαρνανίας εἰς Λιγοβίτζι
τῇ 21 Αὐγούστῃ.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς εὐχάζεται ἀπὸψε τὸν Καπετὰν Γ. Σούκαν μὲ τὸν Δημήτρη Γ. Γεροθανάση ἔχοντας περίωπ 150 στρατιώτας, διὰ νὰ ὑπάγῃν εἰς τὰ χωρία Στάνη, καὶ Ἀμβρακίας καὶ νὰ κτυπήσῃν τοὺς Τούρκους ὅπου ξεκώπτην ἀπὸ τὸ στρατόπεδον καὶ ὑπάγῃν ἐκεῖ νὰ Συκολογοῦν.

Οἱ ἐχθροὶ εὐρίσκονται στρατοπεδευμένοι ὁλονύκτια εἰς Καρθουασιὰν κάτω εἰς τὸ περιγιάλι διαυθεντευόμενοι ἀπὸ μίαν Σαλοῦσαν ἑνοπλον καὶ ἄνωθεν ἀπὸ τὴν θέσιν τοῦ Καρθουασιᾶ, τὴν ὁποίαν βαστάει ὁ Ἀχμεδ-πασᾶς.

Ἐπειδὴ τὸ στενὸν τοῦ καιροῦ δὲν μᾶς συγχωρεῖ νὰ καταχωρήσωμεν τὰς εἰδήσεις ὅπου ἔφερον εἰς τὸ γενικὸν στρατόπεδον ἕνας χριστιανὸς ἀντόμολος αἱ ὁποῖαι εἶναι ἄξιοι περιεργείας, τὰς

ἀναβάλλομεν διὰ τὸ προσεχὲς φύλλον. Κατὰ τὸ παρὸν δημοσιεύομεν ἐν γράμμα τοῦ Στρατηγοῦ Ῥάγκη, τὸ ὁποῖον ἔγραψε πρὸς τοὺς ἐν Ἀρτι Τούρκους καὶ ὁπαδοὺς αὐτῶν.

Ὁ Στρατηγὸς Γιαννάκης Ῥάγκος.

Εἰδήσεις καὶ χαιρετισμὸς πρὸς ἐσᾶς Μπαί-
δες ἀγαθές, καὶ πρὸς τοὺς ὁπαδοὺς σας πρεσβυτέρους καὶ ἐπιλοίπους τοὺς ἐν Ἀρτι κατοίκους· ὅτι τὸ ἐδῶ ἐρχομὸν μὴ στοχάζομαι νὰ τὸν ἐμάθετε, ἐν ταυτῷ εἶμαι πληροφορημένος ὅτι εἰδότε καὶ ὀφθαλμοφανῶς τὴν καταστροφὴν τῆς ἐπαρχίας σας ἀπὸ τὰ ἰσχυρὰ στρατεύματα τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως.

Ἐγὼ εἶμαι διωρισμένος ἀπὸ τὴν Σεβαστὴν Διοίκησίν μου, ὅπου ὅθεν ἤθελα φθάσει καὶ μὲ δεχθῶν, προσκυνήσῃν εἰς τὰ Ἑλληνικά ὄπλα καὶ φανῶν ἐνπειθεῖς, νὰ τοὺς δεχθῶ, καὶ νὰ τοὺς φυλάξω νὰ μὴν ὑποφέρωσι καμμίαν βλάβην· ὅσοι δὲ φερθοῦν διαβορετικά νὰ τοὺς ἀρῶσω εἰς τὴν γύχην των νὰ δοκιμάσωσι τὴν ὀργὴν τῶν γενναίων Ἑλλήνων· οἱ τοιοῦτοι ἅς ὄνουνται! σείε δὲ λαμβάνοντες τὴν παροῦσαν μὴ νὰ μοῦ στείλετε ζωλοφίας χωρὶς τὴν παραμικρὰν ἀναβολὴν, καὶ νὰ ἔλθετε νὰ προσκυνήσετε εἰς τὰ νικηφόρα ὄπλα τῶν Ἑλλήνων διὰ νὰ φυλαχθῇτε ὅτι τὰ στρατεύματα ἔχον μεγάλην ὀρμὴν κατεπάνω σας, καὶ ὅταν κινήσῃν δὲν δύναμαι πλέον νὰ τὰ ἐμποδίσω καὶ τὰ χαλασθῇτε καὶ σεῖς καὶ ὁ τόπος αὐτὸς θὰ γένη γῆ Μαδιὰμ, καθὼς ἐγίνε καὶ ἡ ἐπαρχία σας· μὴν στοχασθῇτε ὅτι ἔχετε ἐλπίδα σωτηρίας ἀπὸ τὸν Ὀμὲρ Βριωνῆ διότι αὐτὸν τὸν ἔκλεισεν ὁ Ἐκλαμπρ. Π Μανουρὸς εἰς τὸν Καρθουασιᾶν, καὶ εἰδοποίησε τὸ στρατεύματι διὰ νὰ τὸν ἀπαρδῶσιν εἰς χεῖρας τῆς, καὶ τότε νὰ τοὺς ἀφῇσῃ νὰ διαβῶν εἰς τὰ ἰδιὰ εἶδε μὴ θὰ μείνῃν ἀποκλεισμένοι ὅλοι μετ' αὐτῶν καὶ ἅς λάβῃν μέτρα· ὁ Σηλτάνος, ἵστειλε καπιτῆζηδες νὰ τὸν ἀποκεφολίσῃν, καὶ αὐτὸς ὁ δυστυχὴς δὲν ἤξευρε πῶς νὰ φερῇ· ὁ Πρῶτος μελη-βαλεσιῆς ἐμάθετε τὴν ἐδοκίμασεν ἀπὸ τοῦ Ἑλλήνας, ὅπου οἱ σωροὶ τῶν κοκκάλων τοῦ στρατεύματός τῆς εἰς Ἀμωλανν καὶ Ἀγώριανν.

σώζονται εἰς αἰῶνας; Ἐὰν δὲ σώματι ἀπὸ τὰς 15 ἢ 16 χιλ. διελύθη καὶ μὲ ὀλίγης ὁπεὺ ἐλα γάρτισεν ἀναχωρεῖ διὰ Λάρισσαν. Ὁ Στόλος τοῦ Σουλτάν καλεστράφη εἰς τὰ Ψαρρὰ καὶ εἰς τὴν Σάμον ἀπὸ τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα, καὶ ὅσα καραῖα ἐμπόρεσαν νὰ ἀποφύγῃ τὴν πυρκαϊάν, τὸ βύθισμα ἢ τὰς χεῖρας τῶν νικητῶν διεσκορπίσθησαν ἔνθεν ἡκεῖθεν. Ὁ στόλος τοῦ Μεχμέτ-Ἀλή δὲν τολμᾷ νὰ εὐγῇ εἰς τὴν θάλασσαν, καταβλίσεται ἀπὸ τὴν πανώλην καὶ δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ ἀντιπαραταχθῇ· διὰ τοῦτο σὰς λέγω αὐτὴ εἶναι ἡ τελευταία ὥρα νὰ προστρέξετε εἰς τὸ ἔλεος τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως ἥτις θέλει σὰς εὐσπλαγχνισθῇ καθὼς ἐκνεύξεν ἀμνηστίαν τῶν παρελθόντων πραγμάτων δι' ὅσα ὁμως ἀπὸ τὴν σήμερον καὶ εἰς τὸ ἐξῆς πράξετε, εἰσθε ἔνιοχοι καὶ ὑπεύθυνοι νὰ ἀπολογηθῆτε καὶ νὰ ἔχω τὴν ἀπόκρισίν σας.

Τὴν 18 Αὐγούστου 1824 Κομπότι.

Ὁ Συντάκτης τῶν Ἑλληνικῶν Χρονικῶν πρὸς τοὺς Ἀναγνώστας αὐτῶν καὶ πρὸς τὸ Πανελλήριον.

Ἐκπεπληγμένοι ἀπὸ ἐπιστολὰς ὅχι ὀλίγας, αἱ ὁποῖαι εἰς τὸ διάστημα τῶν δέκα τελευταίων ἡμερῶν μᾶς λιβοβολοῦσι, λέγουσι, ὅτι μετεβάλλομεν σύστημά καὶ χαρακτῆρα, ἀναγκαῖον ἐκρίναμεν νὰ ἀπολεγηθῶμεν ὡς ἐφεξῆς.

Ὁ Γενικὸς τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος Διευθυντῆς Κύριος Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος μᾶς ἐτίμησεν ἐν τῇ ἀποσίᾳ τῇ νὰ ἐπέχωμεν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἐντίμου Κυρίου Ἰωάννου Τρικούπη τὸν ἴσον τοῦ ἰρίτου μέλους τῆς παρ' αὐτοῦ ἐκλεχθείσης ἐπιτροπῆς, κατὰ τὸν Ὄργανικὸν Νόμον, τὸν ὁποῖον αὐτὸς ἔχει τὴν δύναμιν νὰ ἐκτελῇ.

— Τὰ Ἑλληνικὰ Χρονικὰ γινώσκονται καὶ ὑπολαμβάνονται καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα, ὡς ἐφημερίδες, ἥτις ἐγκωμιάζει τὰ καλὰ καὶ στηλιτεύει ἀπ' ἐναντίας τὰ κακά. Κατήντησαν πολλοὶ νὰ πιστεύσωσιν, ὅτι ἐπειδὴ τῆς ἐφημερίδος ταύτης ὁ Συντάκτης ἔλαβε μέρος εἰς τὰ Πρακτικά τῆς Διοικήσεως, μέλλει νὰ ὑποχωρήσῃ γινόμενος τῶν δυστρόπων ἢ Νέμεσις. Ἡ λοιπὴν τὸν χαρακτῆρα καὶ τὸ σύστημα τοῦ Συν-

τάκτου δὲν ἐννόησαν, ἢ διὰ μικροπρεπείας, ἴσως δὲ καὶ προῶρης αἰτίας δὲν θέλῃσι νὰ ἐννοήσωσι. — Χρεῖα εἶναι πρὸ πάντων νὰ ἐξακριβώσωμεν τὸ πολιτικὸν τῆς Ἑλλάδος πνεῦμα, καὶ τὰς διαφόρους κλίσεις τῶν ὅσοι ἔχον σήμερον τὴν δύναμιν.

Ἄς ἀρχίσωμεν δὲ πρῶτον ἀπὸ τὴν Διοίκησιν. Οὕσα αὕτη σεμειωμένη εἰς βάσεις δημοκρατικὰς δὲν δύναται πώποτε, χωρὶς νὰ προσκρούσῃ εἰς τὸν χαρακτῆρά της, νὰ παραχωρήσῃ τὸ παραμικρὸν εἰς τοῦτον τὸν ὀργανισμόν, ἀγκαλὰ καὶ τὸ πλεῖστον μέρος τῶν προϋπόντων τῆς Πελοποννήσου καὶ τῶν νήσων κλίνουσιν εἰς τὴν Ἀριστοκρατίαν, ἡ ὁποία διὰ παραδόξων τινῶν συνδυασμῶν κατήντησεν ἀληθῆς Ὀλιγαρχία. Ἡ δυτικὴ Ἑλλὰς, ἥτις, ἅμα ἐλευθερωθεῖσα ἀπὸ τὸν ζυγὸν τοῦ Ἀλήπασσα, ἔγινε μετὰ τὴν πτώσιν τῶν προκρίτων της, καὶ διὰ συνδυασμῶν πλέον παραδόξων, παρὰ τῶν τῆς Πελοποννήσου, ἀχαλίνωτος δημαγωγία, δὲν παρρησιάζει ἐλκυστικώτερόν τι θέαμα· καθὼς καὶ ἡ ὑπὸ τῆς μαχαίρας βασιλευμένη Ἀνατολικὴ Ἑλλὰς, δὲν προξενεῖ καὶ αὕτη, νομίζομεν, μεγαλητέραν τινὰ εὐχαρίστησιν.

Ἰδοὺ λοιπὸν ἐν βραχυλογίᾳ ἡ περὶ τῶν διαφορῶν ἐπικρατούντων σήμερον ἐν τῇ Ἑλλάδι πολιτικῶν στοιχείων γνώμη μας. Πρέπει δὲ φυσικὰ, διὰ νὰ ἐνεργῶνται ταῦτα τὰ στοιχεῖα, νὰ ὑπάρχωσι καὶ ἄνδρες διὰ τὴν ἐκτέλεσίν των· τοιοῦτοι δὲ εἶναι εἰς τὴν δυτικὴν Ἑλλάδα ὁ Κ. Μαυροκορδάτος, αἱ Καπιταναῖοι καὶ οἱ Πρόκριτοί της. (ἅς διέλθῃ δὲ ἄλλη τις Ἐφημερίς νὰ ἐξετάσῃ καὶ νὰ κρίνῃ πλησιέστερον τὰ πρόσωπα). Πολλὰκις εἶπομεν εἰς τὴν Ἐφημερίδα μας, ὅτι οὐδεμιᾶς πατρίδας ἢ ἀτόμου δὲν βαστοῦμεν ἢ ὑπερασπιζόμεθα τὸ μέρος· ὅθεν περὶ τὸν ἐκρίναμεν πάλιν νὰ ἐπαναλάβωμεν πράγματα τοσάκις εἰπωθέντα ἔμπροσθεν τοῦ Κοινοῦ τῆς Ἑλλάδος· διὰ τὴν λοιπὴν μᾶς κατηγοροῦσι λέγοντες, ὅτι μετελλάξαμεν σύστημα καὶ χαρακτῆρα ἀπ' ὅτῃ πλησιέστερον ἐλάττωμεν ὑπόθεσιν εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς Διοικήσεως; — Δὲν καταλαμβάνει ὅτι ὡς Συντάκτης Ἐφη-

μερίδος ἐλευθέρας, καὶ διὰ λαὸν ἐλευθερον γρά-
φοντες δὲν φοβούμεθα ποτὲ (μὲ τὴν δικαιοσύ-
νην καὶ ὀρθότητα) κα' νένα, ὁποιοσδήποτε καὶ
ἂν ᾖναι; Νομίζον ὅτι, ἐπεὶ τὴν σήμερον
εἴμεθα προσκολλημένοι εἰς τὰς ἰδιαιτέρας τῆς
Δυτικῆς Ἑλλάδος ὑποθέσεις, θέλομεν ἀποσι-
ωπᾶ ὅταν βλέπωμεν τοῦ μέρους τοῦτ' ἐν τῇ Διοι-
κητῇ ἢ τοὺς ὑπαλλήλους ὑπεργούς ἢ ἀμαρτά-
νοντας; Δὲν πρέπει ποτὲ νὰ κρίνωνται τὰ ἄτο-
μα, ἀλλ' αἱ πράξεις τῶν ἀτόμων. Ἡμεῖς δὲ
δὲν θέλομεν λείψει νὰ δημοσιεύωμεν αὐτὰς καὶ
κρίνωμεν ὅταν ἀληθεύσι.

Ἐρωτοῦμεν δὲ τὸ Κοινὸν νὰ μᾶς εἰπῇ ἂν εἰς
τὰ 68 παρελθόντα φύλλα ταύτης τῆς ἐφημερί-
δος ὁμιλήσαμεν ἢ ὅχι τὴν ἀλήθειαν. Καὶ ἂς
ἀποκριθῇ. Βλέπομεν προσέτι νὰ μᾶς ἐλέγχω-
σιν ὅτι ἐγίναμεν Μαυροκορδατίσται καὶ Φανα-
ριῶται· κα' νεναι δὲν βλέπομεν νὰ λέγῃ ὅμως, ὅ-
τι ἐγίναμεν Ὀλιγαρχαὶ ἢ Δημοαγωγοί. Ἄς πα-
ρατηρήσωμεν ὅμως, ἂν ὁ Κ. Μαυροκορδάτος ᾖναι
Φαναριώτης δὲν εἶναι Μαυροκορδάτος· καὶ ἂν
ᾖναι Μαυροκορδάτος δὲν εἶναι Φαναριώτης· ἂν
αὐτὸς δὲν κάμνῃ τὸ χρέος τῷ, ἂν κρύπτῃ τὸν
ἀληθῆ χαρακτήρα τῷ, ἂν ὑποκρίνεται ὅτι εἶ-
ναι υἱὸς τῆς πατρίδος χωρὶς νὰ ᾖναι, νομίζουν
ὅτι δὲν θέλουν εἶσθαι ἱκανὰ τὰ χρονικά νὰ τὸν
ἀνακαλύψωσι, καὶ ἐπομένως νὰ τὸν λιμωρήσωσι;

Ἡξευρόμεν ὅμως ὅτι εἰς τὸν Κάλαμον εἶναι
μία λέσχη (casino) τῶν Θεγκολάτρων. Ὁ-
χι πολὺ μακρὰν τῆς πόλεως ταύτης εἶναι μία
ἄλλοι των ἀντιδιοικητῶν. Τόσον οἱ πρῶτοι ὅσον
καὶ οἱ δευτέροι δὲν θέλουν ἀποφύγει τῶν ἀληθῶν
πατριωτῶν τὸ ἀνάθεμα. Τὸ σκότος δὲν θέλει
ἐπικρατήσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα, μόνῃ ἢ Ἀληθεί-
α εἶναι αὐτῆς τὸ δῶρον.

Ἄς πιστεύσῃ δὲ τὸ Κοινὸν, ὅτι αἱ τοιαῦ-
ται κατηγορίαι δὲν γίνονται ἐναντίον τῶν ἐν τοῖς
ὑπεργήμασι τῆς Διοικήσεως ἀτόμων, ἀλλ' ὅ-
τι οἱ τοιοῦτοι ἔχον σκοπὸν καταβάλλοντες μὲ
προφάσεις παρομοίας αὐτὰ τὰ ἄτομα, νὰ ἀνα-
τρέψωσιν αὐτὸ τὸ σύστημα, τὸ ὅποιον δὲν εἶ-
ναι δυνατόν ποτὲ νὰ συμφωνῇ μὲ τὰ φρονήμα-
τα ἀνθρώπων, οἵτινες ἐπιθυμοῦν νὰ ἀντικατα-
στήσωσι τῶν παρεληλυθόντων χρόνων τοὺς πα-
σάδες καὶ Μπεΐδες. Ἐχομεν ὅμως χρηστὰς

ἐλπίδας ὅτι ὁ λαὸς θέλει αἰσθανθῇ τὴν δύν-
αμιν τῇ, καὶ τοὺς παρ' αὐτοῦ δεδομένους νόμους·
καὶ θέλει λάβει τὰ ἀνήκοντα μέτρα τῇ. Ὅλοι
δὲ οἱ τοιοῦτοι, ὅσοι δηλαδὴ πασχίζουσι, κα-
τατρέχοντες αὐτὰ τὰ ἄτομα νὰ ἀνατρέψωσιν αὐ-
τὴν τὴν Διοίκησιν, δι' ἄλλέν τινα σκοπῶν δὲν
τὸ κάμνουν, εἰμὴ διότι αἰσθανόμενοι ἑαυτοὺς ὑ-
ποκούφους καὶ ἀναξίους, δὲν ἠμποροῦν νὰ ὑ-
ποφέσωσι τοιαύτης Διοικήσεως φρονήματα, ἢ
τις φυσικὰ ἀντὶ νὰ ἀγωνίζεσθαι δι' ὅσα αὐτοὶ ἐ-
πιθυμοῦσι νὰ ἀπολαύσωσι συμφέροντα, ἐνε-
ργεῖ διὰ τὸ ἀληθές καὶ στερεὸν τοῦ λαοῦ μόνον
συμφέρον. Συστήματα τοιαῦτα, εἶον τὸ τῆς
Διοικήσεώς μας, δὲν ἔγιναν δι' ἀνθρώπων ἢ
μιμαθεῖς, ἢ ὅπως εἰς πρῶτοισιν ἀνθρώποις
δεδομένης· περὶ τῶν τοιούτων οὔτε κα' ν λογί-
ζονται ποτὲ· δι' αὐτὸ λοιπὸν οὔτοι μιγνύουσι
τὸ σύστημα μὲ τὰ ἄτομα, καὶ τὰ ἐν τοῖς ὑ-
περγήμασιν ἄτομα μὲ τὸ σύστημα.

Ἄν ὅμως οἱ ἐν τοῖς ἐπαγγέλμασι τῆς Διοι-
κήσεως σήμερον ὄντες ἤθελον εἶσθαι πατρια-
σταὶ, ὀλιγαρχικοὶ, ἢ Δημοαγωγοί, εἴμεθα
βέβαιοι ὅτι κεκρυμμένοι μὲ τὸ κάλυμμα τοῦ
Νόμου οἱ τοιοῦτοι ἤθελον εἶσθαι ἀγαπημένοι καὶ
ἐπαινετοὶ ἀπὸ ὅλης ὅσας σήμερον διὰ τοὺς ἰδι-
οτελεῖς σκοποὺς καὶ κέρδη των ἀνακινούσι τὰ
πνεύματα.

Μεσολ. Τῇ Α'. Ἑλλ.) Ἐξῆσεν εἰς τὴν
εἰσοδὸν τῆς Ταμίσεως τὸ σῶμα τοῦ ἀειμνήστου
Λόρδου Βύρωνα μὲ τὸ ἐπιταυτοῦ διὰ τὴν μετα-
κομιδὴν τῇ ναυλωθέν ἐν Ζακύνθῳ πλοῖον.

Ἡ τῶν λειψάνων ἐνὸς τῶν περιφημωτέρων τῆς
Ἀγγλίας ἀνδρῶν ἄρις ἐπροξένησε γενικὴν ἐν-
τύπωσιν. ἀποθανὼν ὁ μέγας καὶ ἀρχινοστήτωρ
οὗτος ποιητῆς εἰς τὴν ἐλευθέρω τῆς ἀναγεννω-
μένης Ἑλλάδος γῆν, μᾶς ἔφησε τὰ λειψανά-
τῃ συνδροφευμένα μὲ ὅσα τὸ ὑψηλὸν αὐτοῦ πνεῦ-
μα ἐγέννησεν ἀριστῆγμάτα.

Εἰς τὰ ἐπόμενα φύλλα τῆς ἐφημερίδος θέ-
λομεν ἐκδόσει τὴν βιογραφίαν τοῦ ἀειμνήστου
αὐτοῦ φίλου μας. εἴμεθα δὲ βέβαιοι, ὅτι θέ-
λει ἀναγνωσθῇ μὲ τὴν μεγαλητέραν τῆς πρὸς τὸν
εὐγενῆ καὶ γενναῖον Λόρδον Βύρωνα εὐγνωμοσύνης
ἐντύπωσιν.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Αρ. 70

Τιμή ἑξήσια τάλ. Ἰσπανικὰ ἔξ, προπληρωτέα
κατὰ τοιμηνίαν. Ἐκδίδεται δις τῆς ἐβδομάδος.

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι.

Φραγκλῖνος.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῇ 27 Αὐγούστῃ 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ .

Α' φ' οὗ ὁ Γιαννάκης Σταΐικς ἔγραψε πρὸς τὸν
Γενικὸν Διευθυντὴν πέμπων καὶ τὴν ἀναφορὰν
τῶν ἐπάνω χωρίων τοῦ Βλοχοῦ, καὶ ἀφ' οὗ ἔλα-
βε καὶ τὴν ἀπόκρισιν τῆς ἐκλαμπρότητός τε
(ἴδε ἀρ. 66), ἐκίνησε καὶ ἦλθε μὲ ἱκανοὺς
Βλοχαΐτας εἰς τὸ Γενικὸν στρατόπεδον τοῦ Λι-
γυδίου· εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν ἦλθε πρὸς τὸν
Γενικὸν Διευθυντὴν ἑτέρα ἀναφορὰ τῶν Βλοχαΐ-
τῶν, ἐκ τῆς ὁποίας φαίνεται πόσον ὑποφέρου-
σι οἱ ἥσυχτοι κάτοικοι ἐκείνης τῆς ἐπαρχίας . ὁ
Γενικὸς Διευθυντὴς ἔκρινεν εὐλογον νὰ κάμῃ νὰ
παύσῃ κατὰ τὸ παρὸν πᾶσα ἀντενέργεια ἀπὸ τῶν
ἀντιφερόμενα μέρη, καὶ νὰ προσηλωθοῦν ὅλοι εἰς
τὴν παροῦσαν τῆς πατρίδος ἀνάγκην, ἥτις εἶναι
νὰ καταπολεμηθῇ ὁ ἐχθρὸς, ἀναβάλλων τὴν δι-
άλυσιν αὐτῶν τῶν διαφορῶν εἰς ἀρμόδιον καιρὸν .
Ἰδοὺ ἐκδίδομεν εἰς τὸ δημόσιον καὶ τὴν ρη-
θεῖσαν ἀναφορὰν τῶν Βλοχαΐτῶν, καὶ τὴν ὀπισθεν
αὐτῆς Γραφεῖσαν διαταγὴν τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ.

Ἐκλαμπρότατε ,

Πολλόταταις φοραῖς σοὺ ἐγράψαμεν, διὰ
νὰ διορθωθῇ ἡ ὑπόθεσις τοῦ Βλοχοῦ, καὶ δὲν
εἰσπηκούσθημεν . Βλέποντες λοιπὸν ὅμως τὴν
μεγάλην δυστυχίαν τῆς ἐπαρχίας μας, καὶ τὴν
ἄσπλητον μας, ἀπεφασίσαμεν, καὶ ἤλθαμεν
ὅλοι κοινῶς νὰ παρακαλέσωμεν τὴν ἐκλαμπρό-
τητά σου, διὰ νὰ γένῃ μία καλὴ κυβέρνησις,
νὰ ἡσυχάσωμεν καὶ ἡμεῖς, ὅτι, εἰ καὶ τῶ-
ρα δὲν διορθωθῇ τὸ πρᾶγμα, δὲν γνωρίζομεν

εἰς ἡμᾶς ἄλλο νὰ γενῇ, εἰμὴ πέλαγος νὰ πνι-
γούμεν, καὶ μὲ τὸ προσήκον σέβας μένομεν .
15 αὐγούστῃ 1824 . (ἔπονται αἱ ὑπογε.)

αρ. 226) ΠΡΟΣ. ΔΙΟΙΚ. ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Δυτικῆς χ. Ἑλλάδος

Θεωρήσας τὴν ὀπισθεν ἀναφορὰν τῶν ὑπογε-
γραμμένων Βλοχαΐτῶν· ἔχων πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν
ἐνεστῶσαν ἀνάγκην τοῦ ἐχθροῦ, ἡ ὁποία δὲν
συγχωρεῖ τὴν ἀμεσον ἐξέτασιν, καὶ ἀπόβασιν
τῆς ἑαυτοῦ δύσεως· θέλων δὲ οἱ Νόμοι μόνον νὰ ἀ-
νταπείκῃ τὸ δίκαιον, ὅταν ἡ ἡσυχία διαδεχ-
ταζόντα βρασμὸν,

Διατάττει .

- Α'. Ὁ χιλιάρχος Κ. Βλαχόπουλος θέλει μεί-
νει μὲ εἴκοσι μόνον ἀνθρώπων μαζὴ μὲ τὸν
ἐπαρχον εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Βλοχοῦ· ὁ δὲ
Στρ. Ἀλεξάκης Βλαχόπουλος θέλει δώσει
διαταγὴν εἰς ὅλους τοὺς λοιποὺς ἀξιωματικούς
τοῦ σώματός τε νὰ ἔλθωσι παρ' αὐτῷ εἰς τὸ
στρατόπεδον μετ' ὅλων τῶν στρατιωτῶν της .
- Β'. Ὁ ἐπαρχος, ἔχων ἐκτελεστικὴν δύνα-
μιν τὸ ρηθὲν σῶμα τοῦ χ. Βλαχόπουλου ἵνα
φροντίσει νὰ μείνῃ ἡσυχος, καὶ ἀτάχατος
ἡ ἐπαρχία .
- Γ'. Ὁ χιλ. Κ. Βλαχόπ. θέλει ἀπέχει εἰς
αὐτὸ τὸ μεταξὺ ἀπὸ τὸ νὰ δώσῃ τὴν παρ-
μικρὰν ἀφορμὴν παραπόνων ἐναντίον ἡ, ἀ-
πὸ τὸ νὰ ἀδικήσῃ, ἢ νὰ βλάψῃ τινὰ . καὶ
ἀπὸ τὸ νὰ ζητήσῃ τὴν παραμικρὰν ἐκδίκησιν
δι' ὅποιον δῆποτε παρελθὼν ἔργον· εἰ καὶ πρᾶ-

μερίδος ἐλευθέρας, καὶ διὰ λαὸν ἐλευθερον γρά-
φοντες δὲν φοβούμεθα ποτὲ (μὲ τὴν δικαιοσύ-
νην καὶ ὀρθότητα) καὶ νένα, ὅποιοσδήποτε καὶ
ἂν ᾖναι; Νομίζον ὅτι, ἐπειδὴ τὴν σήμερον
εἴμεθα προσκολλημένοι εἰς τὰς ἰδιαιτέρας τῆς
Δυτικῆς Ἑλλάδος ὑποθέσεις, θέλομεν ἀποσι-
ωπᾶ ὅταν βλέπωμεν τοῦ μέρους τοῦτου τὸν Διοι-
κητὴν ἢ τοὺς ὑπαλλήλους ὑπεργούς ἢ ἀμαρτά-
νοντας; Δὲν πρέπει ποτὲ νὰ κρίνονται τὰ ἄτο-
μα, ἀλλ' αἱ πράξεις τῶν ἀτόμων. Ἡμεῖς δὲ
δὲν θέλομεν λείψει νὰ δημοσιεύωμεν αὐτὰς καὶ
κρίνωμεν ὅταν ἀληθεύσι.

Ἐρωτοῦμεν δὲ τὸ Κοινὸν νὰ μᾶς εἰπῇ ἂν εἰς
τὰ 68 παρελθόντα φύλλα ταύτης τῆς ἐφημερί-
δος ὠμιλήσαμεν ἢ ὅχι τὴν ἀλήθειαν. Καὶ ἂς
ἀποκριθῇ. Βλέπομεν προσέτι νὰ μᾶς ἐλέγχω-
σιν ὅτι ἐγίναμεν Μαυροκορδατίσται καὶ Φανα-
ριῶται· καὶ νῦν δὲν βλέπομεν νὰ λέγῃ ὅμως, ὅ-
τι ἐγίναμεν Ὀλιγαρχαὶ ἢ Δημοαγωγοὶ. Ἄς πα-
ρατηρήσωμεν ὅμως, ἂν ὁ Κ. Μαυροκορδάτος ᾖναι
Φαναριώτης δὲν εἶναι Μαυροκορδάτος· καὶ ἂν
ᾖναι Μαυροκορδάτος δὲν εἶναι Φαναριώτης· ἂν
αὐτὸς δὲν κάμῃ τὸ χρέος τε, ἂν κρύπτῃ τὸν
ἀληθῆ χαρακτήρα τε, ἂν ὑποκρίνεται ὅτι εἶ-
ναι υἱὸς τῆς πατρίδος χωρὶς νὰ ᾖναι, νομίζουν
ὅτι δὲν θέλουν εἶσθαι ἱκανὰ τὰ χρονικά νὰ τὸν
ἀνακαλύψωσι, καὶ ἐπομένως νὰ τὸν ἱμωρήσωσι;

Ἡξευρόμεν ὅμως ὅτι εἰς τὸν Κάλαμον εἶναι
μία λέσχη (casino) τῶν Τηροκλάτρων. Ὁ-
χι πολὺ μακρὰν τῆς πόλεως ταύτης εἶναι μία
ἄλλοι των ἀντιδιοικητῶν. Τύσον οἱ πρῶτοι ὅσον
καὶ οἱ δεύτεροι δὲν θέλουν ἀποφύγει τῶν ἀληθῶν
πατριωτῶν τὸ ἀνάθεμα. Τὸ σκότος δὲν θέλει
ἐπικρατήσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα, μόνῃ ἢ Ἀλήθει-
α εἶναι αὐτῆς τὸ δῶρον.

Ἄς πιστεύσῃ δὲ τὸ Κοινὸν, ὅτι αἱ τοιαῦ-
ται κατηγορίαι δὲν γίνονται ἐναντίον τῶν ἐν τοῖς
ὑπεργήμασι τῆς Διοικήσεως ἀτόμων, ἀλλ' ὅ-
τι οἱ τοιοῦτοι ἔχον σκοπὸν καταβάλλοντες μὲ
προφάσεις παρομοίας αὐτὰ τὰ ἄτομα, νὰ ἀνα-
τρέψωσιν αὐτὸ τὸ σύστημα, τὸ ὅποιον δὲν εἶ-
ναι δυνατόν ποτὲ νὰ συμφωνῇ μὲ τὰ φρονήμα-
τα ἀνθρώπων, οἵτινες ἐπιθυμοῦν νὰ ἀντικατα-
στήσωσι τῶν παρεληλυθόντων χρόνων τοὺς πα-
σάδες καὶ Μπέιδες. Ἐχομεν ὅμως χρηστὰς

ἐλπίδας ὅτι ὁ λαὸς θέλει αἰσθανθῇ τὴν δύνα-
μίν τε, καὶ τοὺς παρ' αὐτοῦ δεδομένους νόμους
καὶ θέλει λάβει τὰ ἀνήκοντα μέτρα τε. Ὅλοι
δὲ οἱ τοιοῦτοι, ὅσοι δηλαδὴ πασχίζοσι, κα-
τατρέχοντες αὐτὰ τὰ ἄτομα νὰ ἀνατρέψωσιν αὐ-
τὴν τὴν Διοίκησιν, δι' ἄλλόν τινα σκοπὸν δὲν
τὸ κάμνουν, εἰμὴ διότι αἰσθανόμενοι ἑαυτοὺς ὑ-
ποκούφους καὶ ἀναξίους, δὲν ἠμποροῦν νὰ ὑ-
ποφύωσι τοιαύτης Διοικήσεως φρονήματα, ἢ
τις φυσικὰ ἀντὶ νὰ ἀγωνίζεσθαι δι' ὅσα αὐτοὶ ἐ-
πιθυμοῦσι νὰ ἀπολαύσωσι συμφέροντα, ἐνε-
ργεῖ διὰ τὸ ἀληθὲς καὶ στερεὸν τοῦ λαοῦ μόνον
συμφέρον. Συστήματα τοιαῦτα, εἰς τὸ τῆς
Διοικήσεώς μας, δὲν ἔγιναν δι' ἀνθρώπων ἢ
μιμαθεῖς, ἢ ὅπως εἰς πρῶτοις συμφέροντα
δεδομένης· περὶ τῶν τοιούτων οὔτε καὶ λογί-
ζονται ποτὲ· δι' αὐτὸ λοιπὸν οὔτοι μὴ γίνονται
τὸ σύστημα μὲ τὰ ἄτομα, καὶ τὰ ἐν τοῖς ὑ-
περγήμασι ἄτομα μὲ τὸ σύστημα.

Ἄν ὅμως οἱ ἐν τοῖς ἐπαγγέλμασι τῆς Διοι-
κήσεως σήμερον ὄντες ἤθελον εἶσθαι πατρια-
σταὶ, ὀλιγαρχικοὶ, ἢ Δημοαγωγοὶ, εἴμεθα
βέβαιοι ὅτι κεκρυμμένοι μὲ τὸ κάλυμμα τοῦ
Νόμου οἱ τοιοῦτοι ἤθελον εἶσθαι ἀγαπημένοι καὶ
ἐπαινετοὶ ἀπὸ ὅλων ὅσοι σήμερον διὰ τοὺς ἰδι-
οτελεῖς σκοποὺς καὶ κέρδη των ἀνακινῶσι τὰ
πνεύματα.

Μεσολ. Τῇ Α'. Ἰηλ.) Ἐξήσεν εἰς τὴν
εἴσοδον τῆς Ταμίας τὸ σῶμα τοῦ ἀειμνήστου
Λόρδου Βύρωνα μὲ τὸ ἐπιταυτοῦ διὰ τὴν μετα-
κομιδὴν τε ναυλωθὲν ἐν Ζακύνθῳ πλοῖον.

Ἡ τῶν λειψάνων ἐνὸς τῶν περιφημοτέρων τῆς
Ἀγγλίας ἀνδρῶν ἄφριξ ἐπυροξένησε γενικὴν ἐν-
τύπωσιν. ἀποθανὼν ὁ μέγας καὶ ἀρχινοστάτος
οὗτος ποιητῆς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἀγαγενω-
μένης Ἑλλάδος γῆν, μᾶς ἄφησε τὰ λειψανά-
τε συνδροφευμένα μὲ ὅσα τὸ ὑψηλὸν αὐτοῦ πνεῦ-
μα ἐγέννησεν ἀριστοεργήματα.

Εἰς τὰ ἐπόμενα φύλλα τῆς ἐφημερίδος θέ-
λομεν ἐκδόσει τὴν βιογραφίαν τοῦ ἀειμνήστου
αὐτοῦ φίλου μας. εἴμεθα δὲ βέβαιοι, ὅτι θέ-
λει ἀναγνωσθῇ μὲ τὴν μεγαλητέραν τῆς πρὸς τὸν
εὐγενῆ καὶ γενναῖον Λόρδ Βύρωνα εὐγνωμοσύνης
ἐντύπωσιν.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Αρ. 70

Τιμή ετήσια ταλ. ἑξήκοντα, προπληρωτέα κατὰ τοιμηνίαν. Ἐκδίδεται δις τῆς ἐβδομάδος.

Τὰ πλείω ὀφείλη, τοῖς πλείοσι.

Φραγκλῖνος.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῇ 27 Αὐγούστῃ 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ .

Α' φ' οὗ ὁ Γιαννάκης Σταΐικς ἔγραψε πρὸς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν πέμπων καὶ τὴν ἀναφορὰν τῶν ἐπάνω χωρίων τοῦ Βλοχοῦ, καὶ ἀφ' οὗ ἔλαβε καὶ τὴν ἀπόκρισιν τῆς ἐκλαμπρότητός τε (ἴδε ἀρ. 66), ἐκίνησε καὶ ἦλθε μὲ ἱκανοὺς Βλοχαΐτας εἰς τὸ Γενικὸν στρατόπεδον τοῦ Λιγυδίου . εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν ἦλθε πρὸς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν ἑτέρα ἀναφορὰ τῶν Βλοχαΐτῶν, ἐκ τῆς ὁποίας φαίνεται πόσον ὑποφέρον οἱ ἥσυχοι κάτοικοι ἐκείνης τῆς ἐπαρχίας . ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς ἔκρινεν εὐλογον νὰ κάμῃ νὰ παύσῃ κατὰ τὸ παρὸν πᾶσα ἀντενεργεῖα ἀπὸ τῶν ἀντιφερόμενα μέγῃ, καὶ νὰ προσηλωθοῦν ὅλοι εἰς τὴν παροῦσαν τῆς πατρίδος ἀνάγκην, ἥτις εἶναι νὰ καταπολεμηθῇ ὁ ἐχθρὸς, ἀναβάλλων τὴν διάλυσιν αὐτῶν τῶν διαφορῶν εἰς ἀρμόδιον καιρὸν .

Ἰδὺ ἐκδίδομεν εἰς τὸ δημόσιον καὶ τὴν ῥηθεῖσαν ἀναφορὰν τῶν Βλοχαΐτῶν, καὶ τὴν ὀπισθεν αὐτῆς γραφεῖσαν διαταγὴν τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ.

Ἐκλαμπρότατε ,

Πολλόταταις φοραῖς σοῦ ἐγράψαμεν, διὰ νὰ διορθωθῇ ἡ ὑπόθεσις τοῦ Βλοχοῦ, καὶ δὲν εἰσηκούσθημεν . Βλέποντες λοιπὸν τῶρα τὴν μεγάλην δυστυχίαν τῆς ἐπαρχίας μας, καὶ τῶν ὁπηγιῶν μας, ἀπεφασίσαμεν, καὶ ἠλθαιμεν ὅλοι κοινῶς νὰ παρακαλέσωμεν τὴν ἐκλαμπρότητά σου, διὰ νὰ γένῃ μία καλὴ κυβέρνησις, νὰ ἡσυχάσωμεν καὶ ἡμεῖς, ὅτι, ἐὰν καὶ τῶρα δὲν διορθωθῇ τὸ πᾶγμα, δὲν γνωρίζομεν

εἰς ἡμᾶς ἄλλο νὰ γενῇ, εἰμὴ πέλαγος νὰ πνιγούμεν, καὶ μὲ τὸ προσήκον σέβας μένομεν .
15 αὐγούστῃ 1824 . (ἔπονται αἱ ὑπογε.)

αρ. 226) ΠΡΟΣ. ΔΙΟΙΚ. ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Δυτικῆς χ. Ἑλλάδος

Θεωρήσας τὴν ὀπισθεν ἀναφορὰν τῶν ὑπογεγραμμένων Βλοχαΐτῶν· ἔχων πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν ἐνεστῶσαν ἀνάγκην τοῦ ἐχ'ρου, ἡ ὁποία δὲν συγχωρεῖ τὴν ἄμεσον ἐξέτασιν, καὶ ἀπόφασιν τῆς ἑ. α. 15. 25 . Θέλων δὲ οἱ Νόμοι μόνον νὰ ἀναγκάζωσι τὸ δίκαιον, ὅταν ἡ ἡσυχία διαδεχόμενα βρασμὸν,

Διατάττει .

Α'. Ὁ χιλιάρχος Κ. Βλαχόπουλος θέλει μείνει μὲ εἴκοσι μόνον ἀνθρώπων μαζὴ μὲ τὸν ἐπαρχον εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Βλοχοῦ· ὁ δὲ Στρ. Ἀλεξάκης Βλαχόπουλος θέλει δώσει διαταγὴν εἰς ὅλους τοὺς λοιποὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ σώματός τε νὰ ἔλθωσι παρ' αὐτῷ εἰς τὸ στρατόπεδον μεθ' ὅλων τῶν στρατιωτῶν τῆς .

Β'. Ὁ ἐπαρχος, ἔχων ἐκτελεστικὴν δύναμιν τὸ ῥηθὲν σῶμα τοῦ χ. Βλαχόπουλου θέλει φροντίσει νὰ μείνῃ ἡσυχος, καὶ ἀτάραχος ἡ ἐπαρχία .

Γ'. Ὁ χιλ. Κ. Βλαχόπ. θέλει ἀπέχει εἰς αὐτὸ τὸ μεταξὺ ἀπὸ τὸ νὰ δώσῃ τὴν παραμικρὰν ἀφορμὴν παραπύων ἐναντίον ἡ, ἀπὸ τὸ νὰ ἀδικήσῃ, ἢ νὰ βλάψῃ τινὰ, καὶ ἀπὸ τὸ νὰ ζητήσῃ τὴν παραμικρὰν ἐκδίκησιν δι' ὅποιον δῆλωσε παρελθὼν ἔργον· ἐὰν πρά-

- ξη δέτι ἑναντίον , θέλει ἀναφέρει ἀμέσως
τοῦτο ὁ ἑπαρχος πρὸς τὴν Διοίκησιν .
- Δ'. Κἀνείς ἀπὸ τοὺς προὑπάρχοντας κλέπτας,
δὲν θέλει ἐπιστρέφει ἰώρα εἰς τὴν ἐπαρχίαν,
διὰ νὰ μὴ δοθῇ αἰτία νέων σκανδάλων .
- Ε'. Ὁ Γαννάκης Σταίικος , μὲ ὅσως τὸν ἀ-
κολοθοῦν , θέλει μείνει ὡσαύτως εἰς τὸ στρα-
τόπεδον τοῦτο , ἢ εἰς ὅποιον ἄλλο ἤθελε
διορισθῇ .
- Στ'. Ὅλοι ὅσοι ἔχουν κἀνένα παράπονον ν'-
ἀναφέρειν , ἢ νὰ ζητήσιν ἀποζημιώσεις τό-
σον ἀπὸ τοὺς κλέπτας , ὅσον ἀπὸ μέρους
τῶν στρατιωτῶν τοῦ Στρατ. Ἀλεξάνκη , θέ-
λων διευθυνη εἰς τὸν ἑπαρχον , ὁ ὁποῖος
θέλει ἐξετάσει , καὶ καταγράψει ἐπ' ἀκρι-
βὲς ὅλας τὰς ζημίας , διὰ νὰ γενῇ ἡ ἀπο-
ζημιώσεις ἀπὸ ὅποιον ἐστάθῃ ὁ αἰτίος μετὰ
τὴν νόμιμον θεωρήσιν τῆς κρίσεως , ὅταν
παύσῃ ἡ ἐκστρατεία .
- Ζ'. Ἐὰν ὑπάρχῃ δυσαρέσκεια ἀπὸ τοὺς ἐπι-
στάτας , ὁ ἑπαρχος θέλει φροντίσει νὰ
γενῇ ἡ ἐκλογὴ τῶν ἐπιστατῶν ἀπὸ ὅ-
σως διορίζει ὁ περὶ συστάσεως^{της} Νό-
μος .
- Η'. Ὁ ἑπαρχος θέλει φροντίσει νὰ γενῇ
ἡ πώλησις τῶν δεκατειῶν ἐπὶ Δημοπρασίας
εἰς τοὺς προσφέροντας τὰ περισσότερα , καὶ
θέλει ἐξετάσει πόσον μέρος Γεννημάτων ἐ-
σηκώθῃ , διὰ νὰ δοθῇ καὶ τούτων τὸ ἀνάλο-
γον δέκατον εἰς τὴν Διοίκησιν .
- Θ'. Ὅστις παραβῇ τὴν παροῦσαν διαταγὴν ,
καὶ γενῇ αἰτίος νέων λασάχων εἰς τοιαύτας
περιστάσεις , θέλει ἐγκαλεσθῇ ὡς ἐπίθυ-
λος τῆς Πατρίδος ἐνώπιον τῶν Νόμων .
- Υ'. Ἀντίγραφον τῆς παρούσης διαταγῆς θέλει
ἀγνοσθῇ εἰς τοὺς ἐδῶ εὐρισκομένους Βλοχαί-
τας , καὶ ὑπογραφῇ ἀπὸ αὐτοὺς , διὰ νὰ
μὴ προφασίζονται ὕστερον , ὅτι δὲν ἐγνώ-
ριζαν τὴν διαταγὴν .
- ΙΑ'. Ἡ ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Γεν. Διευθ. ἐπιτρο-
πῇ , θέλει ἐνεργήσῃ τὴν παροῦσαν διατα-
γὴν καθ' ὅλην τὴν λοιπὴν αὐτῆς ἑκτασίαν .
- Τῇ 21 Αὐγ. 1824
Λιγοβίτζι. Α. Μαυροκορδάτος

Τὸ Κοινὸν τῆς Νῆσθ Πετῶν ,
Πρὸς τὸν Ἐκλαμπρότατον Ἀντιπρόεδρον
Τοῦ Σεβ. Ἐκτελεστικοῦ Σώματος
Κύριον Παναγιώτην Πότασιν .

Φωνὴ τῆς γλυκυτάτης ἡμῶν Μητρὸς , καὶ
τῶν ἀγαπητῶν ἀδελφῶν σὲ σε προσκαλεῖ ἐνταῦ-
θα διὰ νὰ σοὶ ἐνχειρίσῃ ὅχι ἀξίαν , ὡς ἡ ἀξί-
της σὲ ἀπαιτεῖ , ἀλλὰ βάρος , τὸ ὁποῖον ἐλ-
πίζει νὰ λαμπρύνῃς διὰ τῶν πατριωτικῶν σὲ ἀ-
ρετῶν , καὶ νὰ τὸ ἀναδείξῃς τῷ ὄντι ἀξίωμα
ζηλωτῶν . Εἶναι ἡ Ναυαρχία , τὴν ὁποίαν σοὶ
ἐγχειρίζει ἡ Πατρίς ὁμοφώνως , καὶ μ' ὅλον
ὅτι σὲ ἐκλέγει ἐν καιρῷ τῶν δυσκολυτέρων πε-
ριστάσεων τοῦ ἔθνους , δὲν ἀμφιδάλει ὅτι θέ-
λει δείξῃς τὸν σπινθήρα τῆς ζῆλον καὶ γενναιότη-
τα καὶ τὴν φρόνησιν , ἥτις κατ' ἐξαίρετον ἴσο-
τιον σὲ ἐξαγακτήρισεν εἰς διαφόρους περιστά-
σεις . Μὴ βραδύνῃς λοιπὸν , ὦ καλὲ
Πατριῶτα , ἀλλὰ δράμε ὅσον τάχιον , καὶ
ἐλθὲ νὰ συνενωθῇς μὲ τοὺς συναδελφούς σου
διὰ νὰ ἀγωνισθῇς καὶ στρατιωτικῶς ὑπὲρ τοῦ
Γένους καὶ τῆς Πατρίδος σου . Ἐλπίζομεν νὰ ἐν-
ρωμεν κατὰ τοῦτο σύμψηφον καὶ τὴν Σεβαστήν
Διοίκησιν εἰς τὴν ἀναφερόμεθα . Ταῦτα καὶ σὲ
ἀσπαζόμεθα ἀπὸ καρδίας .

Ἐκ Πετῶν Τῇ 20 Ἰουλίου 1824 .
Οἱ Πατριῶται σου .
(Ἐπὼνται αἱ ὑπογραφαὶ .)

Πρὸς τοὺς Πανευγενεστάτους Ἀδελφούς
Συμπατριώτας μου :

Τῆς τερπνοτάτης Μητρὸς μας ἡ φωνὴ διὰ
Καλάμης σου ἔφθασεν εἰς τὰς ἀκοάς μου , ἐκέν-
τησε τόσον τὴν ψυχὴν μου , ὥστε ἐνθουσιασμέ-
νος ἀπεφάσισα νὰ ἰδέω ὅπως αὐτὴ μ' ἐπὶ
σκαλοῦσε . Ἡ ἰδία ὁμως Μήτηρ , καὶ ἡμεῖς
οἱ ἴδιοι , ἀγαπητοί μου συμπολίται καὶ ἀδελ-
φοί , ἐνεκρίνατε νὰ εἶμαι ὑπόχρεως εἰς ἄλλο
χρέη ἐμπιστευθέντα μοι παρὰ τῆς Γενικῆς
Μητρὸς . Τὰ χρέη ταῦτα μὲ ἐβίαζον νὰ μὴ
ἐκπληρώσω τὴν ἐπιθυμίαν μου , ἂν δὲν ἐλάμ-
βανον τὴν ἀδειαν παρὰ τῆς Διοικήσεως ,

ὅποιαν θερμῶς ἐξήγησα, καὶ διὰ τὴν ὅποιαν
πολλὰς παρεῖλασα, ἀλλὰ μοὶ ἐστάθη ἀδύνα-
τον νὰ τὴν λάβω διὰ τὰ ὅσα παρ' αὐτῆς θέλει
σὰς γνωστοποιηθῶσιν αἷτια. Ἄν ὅμως, ἀ-
δελφοί, ἡ πρόσκλησίς σας εἶναι ἀμετάβλητος,
γνωστοποιήσατέ με, καὶ ἐγὼ ἐλευθερώνομαι ἀ-
πὸ τὰ γενικά χρέη μὲ τὴν παραίτησίν με, καὶ
τρεῖς εἰς ἐκεῖνο τὸ ὅποιον οἱ ἀδελφοί με μὲ προ-
τρέψαν στάδιον, διὰ τὸ ὅποιον μένω εὐγνώμων
καὶ πρὸς τὴν γλυκυτάτην με Μητέρα καὶ πρὸς
τοὺς ἀδελφούς με συμπατριώτας, μ' ὅλον ὅτι
γνωρίζω τὸν ἑαυτὸν με ἀνάξιον. Σὰς ἀσπάζομαι
ὁ συμπολίτης καὶ ἀδελφός σας

Π. Μωτόσσης.

Ὅποια τιμὴ καὶ δόξα δι' ἓνα πολίτην, ὅ-
ταν ἡ πατρίς αἰσθανομένη τὰς ἀρετάς τε καὶ εὐ-
γνωμονοῦσα μὲ προσκλήσεις παρομοίας, οἷα
ἡ πρὸς τὸν κύριον Μωτόσσην αὕτη, τοῦ ἐμ-
πιστεύεται τὰς πλέον μεγάλας ὑποθέσεις της.
Ἡμποροῦμεν δὲ νὰ βεβαιώσωμεν τὸ Κοινόν, ὅ-
τι ἂν ἐμπιστοσύνης παρομοίας δύναται τις πο-
λίτης νὰ ᾔηται ἄξιος, τοιοῦτος ἡμπορεῖ κατ'
ὅλην τὴν ἑκτασιν νὰ λογιζέται ὁ κύριος Μωτό-
σσης.

Ἀνατολικὴ Ἑλλάς. Ἐκ τοῦ στρατοπέδου
Ἀμυλάνης, 20 Αὐγούστου.

Εἰς τὰς 12 τοῦ τρέχοντος ἐξεχώρισαν ἀπὸ
τὸ Σῶμα τοῦ Στρατηγοῦ Τζαβέλα ὁ Ἀντιστρά-
τηγος Λάμπρος Βέικος μὲ τοὺς Χιλιάρχους Τα-
σοῦλαν Λιάτζον, Γιώργη Κολιόν, Νικόλα-
ον Καραμίτζον, καὶ Ἀποστολάκη Βαργια-
δίτην, μὲ τὸν ὑποχιλιάρχον Αθανάσιον Γερ-
νοχωρίτην, καὶ τοὺς δύο ἐκατοντάρχους Δημή-
τηρην Τζούκον καὶ Κώστα Στριγγόν, ἔχοντες
διακοσίους ἐκλεκτοὺς ἠπειρώτας καὶ ἐκίνησαν
μὲ ἀπόφασιν νὰ ἐπιπέσῃν ἐξαφνα εἰς τὰ χα-
ρακώματα τῶν ἐχθρῶν, καὶ νὰ τοὺς κτυπήσῃν.
Ἐπὶ τὴν λοιπὸν πρῶτον εἰς χωρίον Γαβδίκι, διὰ
νὰ ἐπιπέσῃν εἰς τὸ ἐν Γραβιά εὐρισκόμενον ἐχ-
θρὸν στρατόπεδον, πλὴν ἐπειδὴ ὁ ἐχθρὸς,
ὅστις ἤκει πύθεν; ἔλαβεν εἰδησιν τοῦ κινήμα-

τος, δὲν ἠμπόρεσαν νὰ κάμῃν λίποτε ἐκεῖ
ὅθεν ἀνεχώρησαν ἐκεῖθεν, καὶ διὰ νυκτὸς ἐ-
φθασαν ἐξωθεν τοῦ Ζητηνίου εἰς χωρίον ὀνομαζό-
μενον Καλύβια ὑπερασπιζόμενον ἀπὸ ἓνα πύρ-
γον, ὅπου εὐρίσκοντο ἑκατὸν Ντελῆδες· εἰς
αὐτὸ τὸ χωρίον εὐρίσκοντο οἱ ἀσθενεῖς τοῦ ἐχ-
θροῦ καὶ πληγωμένοι εἰς τὴν πρώτην μάχην,
ἀκόμη καὶ μία μάνδρα ἀπὸ πολλὰ βιβάλια καὶ
βίδια. Ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκάθησαν οἱ ἡ-
μέτεροι κρυμμένοι, καὶ τὴν νύκτα, ὁ μὲν ὑ-
πιστράτηγος Λάμπρος Βέικος ἐπερικύκλωε
τὸν πύργον μὲ ἓν μέρος τῶν στρατιωτῶν, οἱ δὲ
λοιποὶ ἔπесαν εἰς τὰς σκητὰς, ὅπου εὐρίσκον-
το οἱ ἀσθενεῖς καὶ πληγωμένοι καὶ εἰς τὴν μάν-
δραν τῶν ζώων· μετ' ὀλίγον δὲ ἐδοκίμασαν οἱ
ἐν τῷ πύργῳ εὐρισκόμενοι Ντελῆδες νὰ ὑπάγῃν
εἰς βοήθειαν, πλὴν ἀπεκρούσθησαν μὲ μεγά-
λην ἀνδρίαν ἀπὸ τὸν ἀντιστράτηγον Λάμπρον
Βέικον καὶ ἐφονεύθησαν πολλοὶ οἱ δὲ λοιποὶ,
ὅσοι ἔπесαν εἰς τὰς σκητὰς, ὅντες ἐλευθεροὶ
ἔκαμιν πλήθος λάφυρων, ἐπέστην ὑπὲρ τὰ 200
ἀπὸ τὰ εἰς τὴν μάνδραν εὐρισκόμενα ζῶα, καὶ
ὑπὲρ τὰ 15 ἄλογα, ἐθανάτωσαν τρεῖς ἀ-
κοντα περίωσιν ἐχθροὺς, καὶ ἐνωθέντες μὲ τὸν
ἀντιστράτηγον, ἐπέστρεψαν φορτωμένοι λά-
φυρα εἰς τὸ στρατόπεδον· ἐκτὸς τῶν 40 φο-
νευθέντων εἰς τὰς σκητὰς, ἔπесαν ἀκόμη ἀ-
πὸ τοὺς ντελῆδες τοῦ πύργου ἄλλοι εἴκοσι, ἐκ
δὲ τῶν ἡμετέρων ἐφονεύθησαν τρεῖς, καὶ ἐπλη-
γώθησαν ἐννέα· ἐφονεύθη δὲ καὶ ὁ ἀρχιατρός
τοῦ Δερβίς πασᾶ ὅστις ἦτον Εὐρωπαϊός, κα-
θὼς καὶ τὸ ἄτι τι ὅπου ἐπάρθη ἦτον μὲ Εὐρω-
παϊκὴν σέλαν.

Συνέχεια τῆς Ἀπολογίας τοῦ Κυρίου Σισίνη.
(ἴδε Αρ. 64 τῶν Ἑλ. Χρον.)

Ἐγὼ ἐτοίμασα καὶ ἔφερα ἐκεῖ τὰ πυροβόλα ὄρ-
γανα καὶ λοιπὰ πολεμοεφάρδια, τὰς ἀναγκαίας τρο-
φὰς, περιφερόμενος ἀπροφυλάκτως ἐμφυχώ-
νων τοὺς Ἕλληνας εἰς ὅλον τὸ διάστημα τῆς μάχης,
ἡ ὅποια δὲν ἐγίνε μόνον μὲ τοὺς Λαλῆς καὶ Γα-
στανῆς Τούρκης, ἀλλὰ καὶ μὲ τὸν Ἰσούφ-πατᾶ
ὅστις ἦλθεν ἐκεῖ ἀπὸ Πάτρας πανστρατιᾶ, πρὸς
βοήθειαν τῶν εἰρημένων· καὶ ὅλος αὐτοὺς τοὺς ἐ-

χθροὺς ἐβιάσαμεν νὰ ἀφήσῃν ἐκεῖνην τὴν δυνατὴν
δέσιν, καὶ νὰ ἀπέλθῃν εἰς τὰς Πάτρας, καὶ
τότε ἐλευθερώθῃ ἡ ἐπαρχία αὕτη. Εἶναι γνωστὸν
εἰς ὅλους τοὺς Πελοποννησίους, καὶ σχεδὸν εἰς
ὅλους τοὺς Ἕλληνας πόσαι φοραὶς εὐρέθην εἰς
τὰς πολιρχίας, καὶ μάχας τῶν Πατρῶν· εἰς
ποῦν κίνδυνον ἔθαλα τὴν ζωὴν μᾶ, πόσα ἐξό-
δεισα, καὶ τί ἔχατα, μάστιγες εἰς τὰ περισ-
σότερα ὁ Κύριος Μαυροκορδάτος, ὅστις ἦτον
ἐκεῖ ἀκόμη καὶ ἀναισθητὰ ὄντα ἤξεύρων, ὅτι
μόνος ἐγὼ ἐφρόντισα τὴν διαφύλαξιν ταύτης τῆς
ἐπαρχίας, ἀπο τὴν ὥζαν ἐκεῖνην τῆς ἐπανα-
στάσεως ἕως τὴν σήμερον, ἐξοδεύων ἀδρὰ καὶ
ἀδιακόπως, ἐνθορύνων τοὺς ἐπαρχειώτας μᾶ, οἱ
ὁποῖοι ἤθελον ἀφήσῃν παντέρημον τὴν ἐπαρχίαν
ἀπὸ τοῦ φόβου τῶν εἰς τὰς Πάτρας Ἀγαρινῶν,
βλέπωντας προσέτι καὶ τὰ ἐχθρικά πλοῖα νὰ
περιπλέων πολλὰκις εἰς τὰ παράλια τῆς αὐτῆς
ἐπαρχίας (η). Τῇ δὲ 11. τοῦ Ἰερχοντος ἐξῆλθον
ἀπὸ τὰς Πάτρας, ὅχι τετρακόσιαι Ὀθωμανοί,
καθὼς ἡ λαθασμένη ἐφημερὶς περιγράφει (Καὶ
τοῦτο παρακαλῶ νὰ μὴ φαῖται παράξενον εἰς τοὺς
ἀναγνώστεις, ὥσειδὴ δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ
ὁπεῦ εἰς τὴν αὐτὴν ἐφημερίδα βλέπομεν ση-
μειωμένα πράγματα ἀνυπαρκτά, καὶ ἄλλ' ἀν'
ἄλλων), ἀλλὰ ἐπτακόσιαι ἔφιπποι καὶ σχεδὸν
δύο χιλ. πεζοί. Ἐγὼ βέβαια εἶχον τὰς προφυ-
λακὰς, πλὴν ὅχι ἀπὸ χιλίης οὔτε ἀπὸ ἐπτα-
κοσίης στρατιώτας, διότι στρατόπεδον τῆς Δι-
οικήσεως δὲν ὑπῆρχεν ἐνταῦθα, οὔτε γενικὸς
φροντιστὴς, καὶ ἐν ἄτομον τῆς ἐδικῆς μᾶ κα-
ταστάσεως δὲν ἠμπορεῖ νὰ λρέψῃ καὶ νὰ πληρώ-
νῃ μισθοὺς ἴσων στρατιωτῶν· εἶχον βέβαια ὁ-
λίγης στρατιώτας καὶ ἐφύλακτον, εἰς τοὺς ὁ-
ποῖους πεσόντες τὴν νύκτα οἱ εἰρημένοι Ὀθωμανοί,
τοὺς ἐτάραξαν καὶ ἔφυγαν πεφοβισμένοι εἰς τὰ
ὑπερήρια, διὸ καὶ δὲν ἦλθον νὰ μᾶς δώσῃν εἰδή-
σιν. Οἱ δὲ ἔφιπποι Ὀθωμανοὶ ἔτρεξαν καὶ ἐμ-
ῶϊκαν εἰς τὸ χωρίον Λεχενὰ, ἐφόνευσαν καὶ ἡ-
χμαλώτισαν 43 Χριστιανοὺς. Εὐθὺς δὲ ὁπεῦ
ἔλαβα εἰδήσιν, ἔστειλα τοὺς δύο μὲν υἱούς,
τοὺς ὁποῖους ἠκολούθησαν ἱεράκοντα γενναῖοι
Σηλιῶται, καὶ μερικοὶ τῆς ἐπαρχίας ταύτης
στρατιῶται· ἔφθασαν τοὺς ἐχθροὺς, ἐκρίτη-
σαν τὴν μάχην, καὶ ὄντες οἱ ἐχθροὶ τετρα-

πλάσιοι, ἐτράπησαν οἱ Ἕλληνες εἰς φυγὴν
ἀφίνοντες τοὺς 30 Σηλιῶτας μὲ τοὺς υἱούς μᾶ
καὶ μὲ ἱεράκοντα μόνον ἐπαρχειώτας, οἱ ὁποῖ-
οι ὅχι μόνον μὲ τὰ πιστόλια ἐφόνευνοντο, ἀλ-
λὰ καὶ μὲ τὰ ξίφη ἐκτυποῦντο ὅσον ὁπεῦ
καὶ μὲ τὰς χεῖρας ἐπιάσθησαν· ἐσκοτώθησαν
δέκα ἱερεῖς ἐκ τῶν ἡμετέρων καὶ ἐπληγώθησαν
ἕξ· ἀπὸ δὲ τοὺς ἐχθροὺς ὑπὲρ τοὺς πεντή-
κοντα ἐφονεύθησαν, καὶ περισσύτεροι ἐπλη-
γώθησαν, κατὰ τὴν μαρτυρίαν ἐνὸς αἰχμαλώ-
του χριστιανοῦ, ὅστις ἔφυγεν ἀπὸ τοὺς ἐχ-
θροὺς, καὶ ἐνὸς νησιώτου ὁπεῦ ἦλθεν ἀπὸ τὰς
Πάτρας. Ἐτρεξε καὶ ὁ ἐξοχώτατος στρατηγὸς
Κώστας Μπαλζαρης μὲ τοὺς λοιποὺς γενναίους
Σηλιῶτας, ὅμως δὲν ἐπρόφθασεν εἰς τὴν μά-
χην, διότι ὄντες οἱ τοῦρκοι, ὡς εἶπον, ἔ-
φιπποι, ἀνεχώρησαν. Αὐτὴ εἶναι γυμνὴ ἡ ἀ-
λήθεια, καὶ ὅχι ὅτι ἐφονεύθησαν καὶ ἡ χμα-
λωτίσθησαν ἱεράκισιοι χριστιανοί, ὁπεῦ εἰς
τὴν ἐφημερίδα βλέπομεν (θ). Τὸ δὲ ὅτι ἔχω μν-
στικὴν συμφωνίαν μὲ τοὺς εἰρημένους τοῦρκοὺς,
ἀφίνω κάθε διακριτικόν, καὶ καλὸν πατριώτην
νὰ στοχασθῇ πόσον εἶναι μέγα τὸ ψεῦδος,
καὶ τί βαθύτερον σκοπούμενον ἐκεῖνος ὅστις
παρακινεῖ, καὶ συμβαλεῖ νὰ γράφονται καὶ
νὰ κηρύτλωνται τὰ λοιπὰ, τὰ ὁποῖα δὲν προ-
ξenoῦν βλάβην τῆς ὑπολήψεως τῶν ἀθῶων, καὶ
τῶν ὑπὲρ Πατρίδος ἀγωνιζομένων, καθὼς τὰ
πράγματα καὶ ὅχι οἱ λόγοι ἀποδεικνύουν ἐμὲ,
ἀλλὰ δίδον ἀντίαν καὶ κούρασιν εἰς τοὺς τοι-
ούτους Πατριώτας νὰ κάμνῃ ἐλλείψεις εἰς τὰ
χρήτων, διότι κατὰ τὴν παροιμίαν, τὸ γὰρ
πολὺ τῆς θλίψεως γεννᾷ πικροζοσύνην·
περὶ δὲ ἐν τῇ ἔστειλα τοὺς υἱούς μᾶ νὰ συγχα-
ροῦν καθὼς καὶ ολίγον ἐλάμβανον, καὶ ἀπ' οὗ
σήμερον εὐερίσκειται εἰς ἕξ αὐτῶν ὁ πρωτότοκος
μᾶ μὲ χιλίης τετρακοσίης στρατιώτας τῆς ἐ-
παρχίας καὶ Σηλιῶτας εἰς τὰς ἀναγκαίας δι-
σεις κατὰ τὸ μέγεθος τῶν Πατρῶν, τοὺς ὁποῖ-
ους οἰκονομῶ ἐκ τοῦ ὑστερήματος, χωρὶς νὰ
εἶναι ἐνταῦθα γενικὸς φροντιστὴς τῆς Διοι-
κήσεως (ι), βλέπω νὰ λέγωμαι ἀπὸ τοῦ ἀσυν-
νειδητοῦ ἀνώνυμου κατήγορον μᾶ ὁμύφωνος καὶ
σύμφωνος τῶν Τηκεῶν.

23 Ἰουλ. 1824. ἐκ Γαστούνης. Γ. Σιόνης.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Αρ. 71

Ἡμὴ ἐνησία τοῖς Ἰσπανικὰ ἔξ, προπληρωτέα
κατὰ τοιμηρίαν . Ἐκδίδεται δις τῆς ἐβδομάδος .

Τὰ πλείω ὀφέλη , τοῖς πλείοσι

Φραγκλ. 25.

ΜΕΣΟΛΟΓΙΟΝ τῇ 30 Αὐγούστου 1824.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ .

Ἀπόσπασμα γράμ. ἐξ Ἀγκῶνος 21 Αὐγ.Ε.Ν

Τώρα πλέον μετ' ὀλίγον θέλετε ἔχει αὐτοῦ
νέας εἰδήσεις καὶ σὰς παρακαλῶ νὰ μὴν μοι
τὰς ὑπερῆγτε , ὥστε νὰ τὰς κοινοποιῶ καὶ μα-
κρύτερα . Ἡ Εὐρώπη ἄρχισε νὰ παρατηρῇ
τὰ τοῦ ἔθνους μας πράγματα μετὰ διαφορετικὸν
ἔμμη , καὶ αἱ ἐφημερίδες μάλιστα τῆς Αὐστρίας
ἔπαυσαν ν' ἀναφέρωσι καὶ τὸ ὄνομα Ἰν σ η ρ -
ῖ ἔ ν τ α ι . Τὸ κοιμῆσσο τὸ ὅποιον ἔμελλε
νὰ γίνῃ εἰς Πράγαν ἐμπροδίσθη , ἐπειδὴ αἱ
σκέψεις μεταβάλλονται κατὰ τὰς περιστάσεις .
Ἡ Γαλλία ἤδη προσφέρει εἰς τὴν Ἑλλάδα 50
χιλιούνια φράγκα , ἀνευ ἰσκή καὶ νὰ πληρω-
θῶν μετὰ εἰκοσι χερόνυς διπλᾶ . Εἰς τὴν Γερ-
μανίαν ἐτοιμάζον ἕνα ὥραϊον μνημεῖον διὰ τὸν
Μάρκον Μπόττζαρη εἰς λευκὸν μάρμαρον , ἔπῃ
παρασταίνονται γλυπτὰ ὅλαι αἱ μάχαι τὰς ὁ-
ποίας κατὰ διαφορὰς καιροὺς ἔκαμεν . αὐτὸ εἶ-
ναι σχεδὸν ἐν τῷ Τελειοῦσθαι , καὶ θέλει σταλ-
θῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα πρὸς μνήμην τοῦ ἡρωϊσμοῦ
τῆς . Τὸ ἐμπόριον κατήντησεν εἰς ἀθλίαν κατά-
στασιν ὅλαι αἱ φάμπρικαι εἰς τὴν Εὐρώπῃ
στέκονται ἀργαί . Ὁ φιλογενὴς καὶ περίφημος
Κύριος Βαρσάκης ἐπιτεμένετο ἐδῶ πρὸ πολλοῦ ,
ἐπειδὴ ὅμως ἔως τώρα δὲν ἐβάνη , ἐλπίζομεν δι'
ἄλλης ὁδοῦ νὰ φθάσῃ ὀλίγῳ εἰς τὴν Ἑλλά-
δα συμβάλλει πολὺ ἡ παρησία τῆς , διὰ τὴν
ὑπόληψιν τῆς , τὸν χαρακτηρεῖται , τὰ γηρατειά
τῆς καὶ πλούτη τῆς Εἰς τὴν Βλαχίαν τὸ θα-
λαττικὸν ἔπαυσεν . οἱ Τούρκοι εὐρίσκονται ἀκόμη

ἐκεῖ , καὶ μόνον χίλιοι ἐσηκώθησαν . μεγάλα δο-
σίματα κατεβάδυναν τὸν λαὸν , καὶ οἱ Γραικοὶ
κατατεγχονται . Ἡ εἰρήνη τῆς Ῥωσσίας φαίνε-
ται πάλιν ὅτι θέλει μακρύνει . τῆς δὲ Περσί-
ας τὰ πράγματα πάλιν ἀνακατεῦθησαν .

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ .

Ἀπόσπασμα τῆς ἀναφορᾶς τοῦ Στρατηγοῦ
Ἀνδρέα Ἰσκη πρὸς τὸν Γεν. Διευθυντὴν .

Τῇ 3 Αὐγούστου ἀπὸ Βερεντζούλια (Βάλτος)

Ἐλαβον χθὲς τὴν Διαταγὴν σας , καὶ κα-
θὼς μετὰ διατάσσεται ἀκολουθῶ . Ἐγὼ καθὼς ἐβ-
γῆκα ἐδῶ , ἔστειλα τὸν ἐξάδελφόν μου Σωτῆρην
Στράτη μετὰ ἑκατὸν στρατιώτας κάτω , διὰ νὰ
προσέχω κάθε κίνημα τῶν ἐχθρῶν . Οἱ Τούρκοι,
κατὰ τὴν Συνθήκην τῆς , ἐβγαίνον καθημερινῶς
εἰς τὸν κάμπον διὰ χορτάρει τῶν ἀλόγων τῆς , ἴ-
σως καὶ δι' ἄλλα λάφυρα . τοὺς ἐκατέρεσαν
χθὲς εἰς τὸ Σπάρτοβούνι , τοὺς ἐβάρσαν καὶ
ἐσκέτωσαν ἱερεῖς εἰς τὸν ἴσπον , καὶ ἐλάβωσαν
δύο . δὲν τοὺς ἐπῆξαν , ἐπειδὴ καὶ ἐπρόφθα-
σε βοήθεια ἀπὸ τὸν Καρθασαράν , καὶ ἀπὸ
τοὺς πίσω , καὶ μετὰ πύλιν κύπων ἐγλύτωσαν
μόνον τὰ ζῶα .

Μεσολόγιον .

Ἐκ τῶν ἐν Καρθασαρά στρατοπεδευμένων ἐχ-
θρῶν μέρος τοῦ ἱππικοῦ εἰσέβαλε τῇ 26 Ἰρῆχον-
τος διὰ νυκτὸς εἰς τὴν πεδιάδα τοῦ Ἐρημομέρη .
ἐπειδὴ δὲ οἱ τὰς ἐμπροσθινὰς θέσεις φυλάττον-

τες δὲν τοὺς ἐνόησαν, αὐτοὶ προχωρήσαντες ἔφ-
θασαν ἕως εἰς Βραχῶρι .

Καὶ νῦν δὲν ἀμφισβᾶλλει, ὅτι αὐτὰ τὰ στρα-
τηγήματα εἶναι συμβεβαῖα τοῦ ἀπίστου Βασι-
λεῦς, ὅστις ἤξεύρων ὅτι τὸν μῆνα τοῦτον οἰ-
χωρικοί μας θροῖζον τὰ ἀραβοσίτια των, ἡλ-
πιζε πάντοτε γενομένης τοιαύτης ἐπιδρομῆς νὰ
πιασθῶσιν ὅχι ὀλίγοι αἰχμάλωτοι· καὶ τῷ ὄν-
τι πολλοὶ αἰχμάλωτοι καθὼς καὶ ζῶα ἐπιάσθη-
σαν. Εὐθὺς ὅμως ὅταν ἐξημέρωσε τῇ 27, οἱ
ἄλλοι ἔλαβον καιρὸν καὶ ἐτραβίχθησαν εἰς θέ-
σεις ἀσφαλεῖς .

Συνέχεια περὶ τοῦ σχηματισμοῦ Ἑλληνικῆς
βιβλιοθήκης καὶ περὶ φιλολογίας .

Ἡ δημιουργικὴ ἀγχίνοια, ἥτις καὶ εἰς τὰς
πλέον τοιμηρὰς αὐτῆς παραδρομὰς δίδει περισ-
σότερον εἰς τὴν Ἑλληνικὴν φιλολογίαν τόνον καὶ
δύναμιν, οὕσα ἐνωμένη μετὰ τῶν Ἐκκλησια-
στικῶν συγγραφέων καὶ Φιλοσόφων, προξενεῖ
τοιαύτην αἰσθημάτων ὑψωσιν, σπαθῆς μελέτην
καὶ κομψότητα ἐκφράσεως, ὅποیان τὸ ἀνθρώ-
πινον πνεῦμα ἀφ' ἑαυτοῦ τῇ εἰς οὐδένα ἄλλον
λαὸν βλέπει. Τὸ φιλολογικὸν Ἑλληνικὸν πνεῦ-
μα φαίνεται τῷ ὅτι νὰ ὑλικῶς ἀπὸ τὴν ἀγχί-
νοιαν τῶν εἰς τὰς ἐλευθέρας λέχνας διαπρεψάν-
των ἐν τῇ Ἑλλάδι. φαίνεται νὰ λαμβάνη κα-
τὰ διαδοχὴν τὰς οὐρανίους τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ
Ἀφροδίτης μορφὰς, τὰ σημεῖα τῶν φιλοσόφων
ἢ ἀθλητῶν, τὰς τῶν νυμφῶν χάριτας, ἢ τῶν
νέων σατύρων τὰ περιέργα θέληττα· αὕτη ἐ-
στὶν ἡ πλήρης τῶν εὐκολιῶν τοῦ πνεύματος ἀνά-
πτυξις, καὶ ὁ πρῶτος τύπος τὸν ὁποῖον ἐγνώ-
ρισαν διάφοροι νέες ἐνωμένοι διὰ νὰ σκέπτον-
ται, νὰ γράφωσι, νὰ χαίρωνται τὰ προϊόντα
τοῦ πνεύματος καὶ νὰ δημιουργήσωσι ζωὴν πνευ-
ματικὴν καὶ ἀπὸ τὴν ποικιλικὴν αὐτῆς ὑπαρξιν
ἀνεξάρτητον, οἱ πρόγονοί μας ἐστάθησαν ἔθνος
φιλολογικόν, ἐν ᾧ οἱ Ῥωμαῖοι μόνον Πολιτι-
κόν, τὸ ὁποῖον ἔβαλε ποτὲ κατὰ νῦν νὰ γίνῃ
φιλολογικόν .

Ἐπαύχει ἄλλος τις τῷ ὅτι ὁ ἡθικὸς
Φιλόσοφος πρέπει νὰ θεωρῇ τῆς Ἑλληνικῆς

φιλολογίας τὴν Ἱστορίαν, τῆς ἐστὶν ἡ προσω-
πικὴ ἐκείνη ἀνεξαρτησία, ἥτις ἐν τῷ διατή-
ματι μιᾶς σειρᾶς αἰώνων δίδει εἰς τοὺς μεγάλους
συγγραφεῖς τῆς Ἑλλάδος ἰδιαιτέρον τινα καὶ
μόνον χαρακτηριστὴν εἰς τοῦ ἀνθρώπου γένους τὰ
Χρονικά. Ἡ ἐλευθέρα αὕτη ἀτομικότης, ὑ-
ψωμένη ὑπερᾶνω πάσης τοῦ πλούτου ἐπιρροίας,
διοικήσεων καὶ Νόμων, δὲν ἠδύνατο νὰ ὑπάσ-
ξῃ, εἰμὴ εἰς μικρὰς ἐπικρατείας, ἐνωμέναις
ἀπὸ μίαν κοινὴν διάλεκτον, ἀλλ' ὅμως ἀνεξαρ-
τήτως ἀπὸ ἀλλήλων· ἐνθα ἡ δύναμις τῆς δι-
οικήσεως δὲν εἶχεν μεγάλην εἰς τὴν ἀτομικὴν
δύναμιν ἰσχύν, διότι πᾶς τις εὐρίσκειν εἰκοσι
ἄσπρα εἰς μίαν καταδρομὴν, καὶ ἡμποροῦσε
κατὰ τὴν ἀξίότητά τοῦ πνεύματός τῇ νὰ ἐνεργή-
σῃ μὲ ἓνα μόνον λόγον εἰς εἰκοσι διαφόρους ἄλ-
λους λαοὺς· ἐνθα τὰ πλούτη, ἔτι ὀλίγον τι-
μώμενα, συνεπέφερον περισσύτερον εἰς τοῦ λα-
οῦ τὴν γνώμην παρὰ τὰ πνευματικὰ προτερήμα-
τα, τὴν εὐτελειάν καὶ τὰ τῆς ὠραιότητος καὶ ἐπι-
δεξιότητος ἀπλὰ ὄντα· ἐνθα καὶ ὁ πλέον ἀπλὺς
πολίτης διὰ τῆς ἀξιώσεως, τοῦ χαρακτήρος τῆς
καὶ διὰ τῆς κοινῆς εὐνοίας σχεδὸν ἀπεριόριστον ἐ-
θνικὴν δύναμιν ἠδύνατο νὰ ἀποκτήτῃ· ἐνθα τέλος
πάντων τῶν Ἑσῶν, Σοφῶν καὶ Ποιητῶν τὰ
ὀνόματα ἦσαν οἱ πλέον λαμπροὶ καὶ σεβαστοὶ
τίτλοι. Καὶ τοιαύτη ὑπῆρχε πρὸ τοῦ Ἀλεξάν-
δρου ἡ κοινωνικὴ τῶν Προγόνων μας κατάστασις .

Ἄς προσθέσωμεν ἴσως κοντὰ εἰς τὸ ἀποτέ-
λεσμα παρομοίαν ἐθίμω, ἢ κάλλιον πολιτικῶν
ἀρχῶν τοῦ κλίματος καὶ τῶν ἡθῶν τὸ ἀποτέλε-
σμα· ἄς ἐνθυμηθῶμεν τὰς ἀπειραρίθμους ἐκεί-
νας δημοσίας πανηγύρεις, αἱ ὁποῖαι ἤνουν τὸ
ἔθνος ὅλον εἰς τὰς αὐτὰς τῶν εὐφροσυνῶν ἀπο-
λαύσεις. Τὴν συνήθειαν ἐκείνην τοῦ νὰ διάγω-
σι τὰ ἱρία τέταρτα τοῦ βίου εἰς τὰς στοὰς, τοὺς
κήπους καὶ εἰς τὰς δημοσίας ἀγοράς. Τὸ μέ-
γιστον τῆς ἐκτάσεως καὶ τῆς πολυτελείας τῶν ἐ-
δραιώσεων οἰκῶν, τῶν δειπνῶν τὴν λιτότητα,
τῶν ἐνδυμάτων τὴν ἀπλότητα καὶ τῶν γυναικῶν
τὴν ἀπόκλεισιν, ἥτις ἀφήρει ἀπὸ τὴν ἰσθη-
ναϊκὴν συναναστροφὴν πᾶν ὅ,τι ἠδύνατο νὰ ἐπι-
φέρει σήμερον εἰς τὰς συναναστροφὰς τῶν ἐξ-
γενησμένων τῆς Εὐρώπης Ἑθνῶν, καὶ θεωροῦμεν

ἰδεῖ ὅτι ἕκαστος Ἕλληνα ἔπρεπε νὰ ᾔῃαι παρό-
δξιν τι ἰσπῶων καὶ ἱερομονάχων, Πριγκίπων
καὶ Δημοκρατικῶν μίγμα, τὸ ὁποῖον μῆτε ὅλα
τὰ δυνατὰ τῶν Νομοθετῶν μέσα, μῆτε τῶν πα-
ρόντων συμβεβηκότων ἢ φορὰ θέλει δυνηθῇ πο-
τὲ ἐντελῶς νὰ ἐξάξωσι.

Ἡ συνέχεια ἀκολουθεῖ

Ἐπιτομὴ τοῦ λογῆ
τοῦ ἐκφωνηθέντος παρὰ τοῦ Κυρίου Α. Πολυζωΐ-
δου ἐνώπιον τοῦ Βασιλευσίου.

Τῇ 21 Ἀπριλ. 1824

Ὁ λογος οὗτος ἐκφωνηθεὶς μετὰ τὴν ἀπὸ Λον-
δίνου ἐπιστροφὴν τοῦ Κ. Πολυζωΐδου ἐνώπιον τοῦ
Βασιλευσίου, καὶ ἐγκριθεὶς ἀπὸ τὸ Σεβαστὸν
τοῦτο Σῶμα νὰ ἴδῃ τὸ πῶς διὰ τὴν διδασκίαν τοῦ κοι-
νὸν, ὅχι μόνον εἰς ὅτα τὴν ἐν Λονδίῳ πραγ-
ματεύσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δανείου ἀπεδιδόσθαι,
ἀλλὰ καὶ εἰς ὅτα τὴν ἐνετῶσαν τῶν Εὐρωπαϊ-
κῶν δυνάμεων πολιτικὴν ὡς πρὸς τοὺς Ἕλλη-
νας, καὶ τὰ περὶ τῆς ἀνεξαρτησίας αὐτῶν φρο-
νούμενα καὶ ἀπαιτούμενα ἐφορῶσιν, δὲν ἐξεδόθη
ἄχρι τοῦδε διὰ τῶν ἐφημερίδων, διότι ἐκτετα-
μένος ὢν ἔπρεπε νὰ κατακερματισθῇ, ὥστε
νὰ μὴ λάβῃ τὸ κοινὸν τὴν ἐλπιζομένην ὠφέλει-
αν διὰ τὴν μὴ μείνῃ μ' ὅλον τοῦτο ἀνίδεον παν-
τάσας τῶν περιεχομένων οὐσιωδῶν πραγμάτων,
προσφέροντες αὐτῷ τὴν παροῦσαν Ἐπιτομὴν.

Προσκεινόμενος ὁ Κ. Πολυζωΐδης ἀναγέ-
λει τὴν αἴσιον ἐκτέλεσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δανεί-
ου, καὶ τὴν εὐτυχὴ ἀφίξιν τῆς πρώτης αὐτοῦ
δ' οὐρας, ἀκολουθῶς ἐμβαίνει εἰς λεπτομερεῖ
ἐκθέσιν τῶν δυσκολιῶν καὶ ἐμποδίων ὅσα ἀπαν-
τήθησαν παρὰ τῶν πληρεξουσίων τῆς Διοικήσεως
Διευκρινισμῶν (λέγει) ἄξιον ἦτον τὸ νὰ εὐδοκι-
μήτῃ ἢ εἰς Λονδίνον γενομένη Ἑλληνικὴ ἀπο-
στολὴ, καθ' ἣν μάλιστα ἐποχῇ τὰ συνταγ-
ματικὰ πολιτεύματα τῆς Ἰσπανίας καὶ Αὐστ-
ρίας ἔπεσαν, καὶ τὰ πράγματα τῆς Νεαπὸ-
λεως, τοῦ Πιεμόντε καὶ τῆς Ἰταλίας ἦσαν εἰς
τοιούτην νεκρὰν κατάστασιν, συζητήσαντες ἡμῶς
εἰς ἐπιτυχίαν ὅχι ὀλίγον ἢ ὑποστήριξις, τὴν

ὁποῖαν ἡ φιλέλλην Ἐταιρεία τῶν Ἀγγλων ἔκαμε.

Φοβούμενοι (προσθέτει) οἱ δανεισταὶ μὴ
πάθον καὶ μετὰ τοὺς Ἕλληνας, ὅσα καὶ μετὰ τοὺς
Ἰσπανοὺς προλαβόντως, καὶ ἐξεύροντες τὸ πρῶ-
τον Ἐκτελεστικὸν Σῶμα συνιστάμενον κατὰ τὸ
πλεῖστον μέρος (α) ἀπὸ ἀνθρώπων ἰδιοτελεῖς
σκοποὺς ἔχοντας, ἐστοχάσθησαν συμφέρον νὰ
διωρίσωσι φύλακας ἢ Ἐπιτελείας τῶν δανειζο-
μένων χρημάτων ἐκ τῶν ἰδιωτῶν ὁμοφύλων· ἀλ-
λ' ἐπειδὴ τὸ τοιοῦτο ἡμῶς νὰ φέρῃ δυσάρε-
στα παρεπόμενα, οἱ ἀπεσταλμένοι κατώρθω-
σαν νὰ συγκαταταχθῇ εἰς τοῦτος καὶ ὁ σεβασ-
μιος Λάτσαρος Κεντηριώτης, τοῦ ὁποῖο ὁ ἀ-
ληθὲς πατριωτισμὸς δὲν ἔδιδε καμμίαν ὑποψί-
αν καταχρήσεως.

Κατώρθωσαν (ἐπιφέρει ἀκολουθῶς) οἱ ἀ-
πεσταλμένοι νὰ διορισθῇ σταθερὰ τὴν 59
τοῖς 100, τὴν ὁποῖαν καὶ μόνον νὰ γνωρίζῃ ἡ
Ἑλληνικὴ Διοίκησις· πᾶσα δὲ ἄλλη μεταβο-
λὴ καὶ πτώσις τῶν κεφαλαίων νὰ ἐννοῇται διὰ
τοὺς δανειστὰς, τὰ δὲ ληφθέντα χρήματα νὰ
ᾔῃαι εἰς διαταγὴν τῆς Διοικήσεως (à l'ordre
du Gouvernement) καὶ ὅχι εἰς δούλευσιν ἢ
χρῆσιν αὐτῆς (au service du Gouvernement)
καθὼς οἱ δανεισταὶ ἐξήτην νὰ παρενέωσιν εἰς
τὸ συμφωνητικόν.

Ἐν ὅχι ἀπὸ τὰ μικρὰ ἐμποδία (προσθεῖται)
καὶ τὸ ὁποῖον ἐτάραξε περισσότερο τὸ κοινόν,
ἐστάθη ἡ κήρυξις Ἑλληνικοῦ Δανείου, γενομέ-
νη συγχρόνως παρὰ τὸν General du Wuits ὅς-
τις ἐπιστησιζόμενος εἰς ὑπογραφὰς φυγάδων
τῶν Κυπρίων ἐτόλμησε νὰ πραγματευθῇ Δά-
νειον ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως·
ἀλλ' ἀμέσως οἱ ἀπεσταλμένοι δημοσιεύσαντες
διὰ τῶν ἐφημερίδων ὅλα τῆς πληρεξουσίου τῆς
τῶν τὰ ἐγγραφα, καὶ ἀναγείλαντες ὅτι καὶ εἰς
ἄλλος πλὴν αὐτῶν δὲν δύναται νὰ πραγματευθῇ
ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως Δάνειον,

(α) Λέγομεν κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος, ἐπειδὴ ὁ κύ-
ριος Ἀνδρέας Παύλης ὅστις ἦτον μέλος αὐτοῦ τοῦ Σῶ-
ματος, κάμνει ἐξαίρσιν λαμπροτάτην διὰ τῆς ἀγα-
θῆς τῶν ὄντι κατὰ πάντα διαγωγῆς του καὶ τῆς πρὸς
ὑποστήριξιν τοῦ ἐπιδεικνύοντος Νόμου ἐνθέρμου καὶ δρα-
στηρίου συνδρομῆς του.

ἔδωκαν εἰς τὸ Κοινὸν νὰ γνωρίσῃ καὶ διακρίνῃ τὸ ψεῦδος ἀπὸ τὴν ἀληθειαν .

Διηγείται μετὰ ταῦτα ὁ Κ. Πολυζωίδης τὰ αἰτία , διὰ τὰ ὁποῖα τὸ Ἑλληνικὸν Δάνειον ἐνῶ εἶχεν ἤδη καταρχὰς ἀναθῆ ἕως 64 τὰ 100 ἔπασσαν ὕστερον ἕως 54 τὰ 100 καὶ κατωτέρω . Ταῦτα δὲ ἦσαν ἡ Διχονοία , καὶ ἐσωτερικὴ ἀκαταστασία τῆς Ἑλλάδος . αἱ σκευωρίαι μερικῶν ἐμπόρων , εἰς τοὺς ὁποίους δὲν συμφέρεε ἡ ἀνάστασις τῆς Ἑλλάδος διὰ τὰ κερδῶα τέλη τῶν καὶ τέλος ἡ ἔλλειψις ἐνὸς προστάτη καὶ ὑποστηρικτοῦ τοῦ Δανείου . προσεπιφέρει δὲ , ὅτι ἂν ὁ ἐνθερμος τῆς Ἑλλάδος φίλος Ἐδουάρδος Ἑλλίκιος δὲν ἤθελεν ἀγοράσαι ἱκανὸν μέρος ὁμολογιῶν , καὶ ἐνθαρρύνει μὲ τὸ παραδειγματεῖ καὶ τοὺς λοιποὺς ἀγοραστὰς , ἐκινδύνευε νὰ πέσῃ διόλου τὸ Δάνειον . μετὰ τὴν γενναίαν δὲ ταύτην πρᾶξιν τοῦ Κ. Εἰδ. Ἑλλικίου , καὶ τὴν ἀγγελίαν τῆς Ἐκλογῆς τοῦ Νέου Ἐκτελεστικοῦ λέγει , ὅτι ἤρχισαν καὶ πάλιν νὰ λαμβάνωσι τὰ κεφάλαια κατολίγον τὴν προτέραν των ὑπόληψιν . καὶ συμπεραίνει , ὅτι ἡ ἐνδοκίμησις τοῦτοῦ τοῦ Δανείου εἶναι ἱκανὴ ἐγγύησις καὶ διὰ μελλούσας πολὺ μεγαλητέρας ποσότητων παραγματεύσεις , ἀλλ' εἰς αὐξήσιν τῆς ἐθνικῆς ἐμπιστοσύνης φρονεῖ , ὅτι εἶναι ἀναγκαιοτάτη μία ἄμετος ἐμπορικὴ κοινωνία τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὴν Ἀγγλίαν , καὶ ὅτι ἤθελε προξενηθῆ μέγας κρότος εἰς αὐτὴν , ὁπότεν Ἑλληνικὸν πλοῖον , μὲ διάφορα ἐμπορεύματα φορτωμένον , καὶ Ἑλληνικὴν ἔχου σημαίαν , ἤθελε κατὰ πρῶτον ἐμφανισθῆ εἰς τὸν λιμένας της .

Ἡ συνέχεια ἀκολουθεῖ

Σημειώσεις τοῦ Συντάκτη εἰς τὴν ἀπολογίαν τοῦ κυρίου Γ. Σισίνη καταχωρηθεῖσαν εἰς τὸ προλαβὸν φύλλον .

(θ) Καὶ αὖθις ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι δὲν φθάνει τὸ νὰ ὑπηρετήσῃ τις τὴν Πατρίδα μόνον τὸ κατ' ἀρχὰς κ' ἔπειτα νὰ τὴν βλάψῃ . εἶναι δὲ ἀναγκαῖον προσέτι τὸ νὰ γνωστοποιηθῇ πρὸς τὴν Πανελλήνιον ὅτι ὁ Κύριος Σισίνης σιμὰ τῶν λόγων του κατὰ τὴν Γαστούνην καταχρήσαντες εἶχεν ἐνθῆ ἐνταυτῷ μυστικῶς καὶ μὲ τοὺς εἰς Τριπολιζάν σινεδριάσαντας ἀντιδιοικητὰς πέμψας ἐνταῦθα (πρὸ τίνος καιροῦ) εἰς Μεσολόγιον τὸν ἰδιὸν του ἀνεψιὸν

μὲ ἐν φερτίῳ γράμματα ἐκμενερτικὰ ἐκιδυμένα εἰς μέρος τοῦ τότε ἀπαιτοῦ ἰσχυρὸν ἐνεῖον πρὸς τὸν Στρατηγὸν Μακρὴν καὶ Καπ. Γιαννάκη Ἰζαβίλαν καὶ ἄλλους , συντρέφειν αὐτὰ καὶ μετὰ ἄλλα ἔκτατον πρὸς τοὺς ἰδίους προτρέψαν τοὺς δια νὰ δεῖξαι εἰσπερίβειαν καὶ ὑποταγὴν εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ Βουλευτικοῦ Σώματος (τοῦ ἀνέμους συστηθέντος εἰς Τριπολιζάν) . τὰ γράμματα δὲ ταῦτα ἐπιάσθησαν καὶ ὁ ἀνεψιὸς του ἐφελκυσθῆ ὡς εἶναι γνωστὸν εἰς ὅλους .

(η) Ὡς αὕτη ἡ περιγραφή εἶναι ψευδοστάτη διότι πληθὺς φηγάδων ἐκ Γαστούνης (ἐξ ὧν καὶ ἐδῶ εἰρίσκονται διάφοροι οἰκογένειαι) μαρτυροῦσιν ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν τούρκων δὲν ὑπερέβαινε τοὺς 400 ὡς ἀναφέραμεν εἰς τὸν Ἀρ. 58 καὶ ὅτι ἦσαν εἰσὶν εἰς τὸν Σισινὴν ὅτι οἱ τούρκοι πλησιάζουν εἰς τὰ Λεχεῖα καὶ νὰ στείλῃ βοήθειαν , αὐτοὶ ἀπεκρίθη ὅς ἐλθῇ ἡ Βουλὴ νὰ τοὺς πολεμῇ καὶ ἡ σὴ καὶ ἔπαιξε τὸ κομπολόγιον . κατόπιν δὲ εὐχαλε κήρ καὶ νὰ διαλαλήσῃ ὅτι οἱ μὲν ξένοι ὅλοι νὰ φέγουν εὐθὺς ἀπὸ Γαστούνης δι' ὅπου θέλουν οἱ δὲ ἐντόπιοι νὰ τρέξουν εἰς τὰ βουνὰ . ὅλος ὁ κόσμος φανάζει καὶ τοῦτο . Παραπονεῖται ὁ Σισίνης ὅτι δὲν εἶχε τρόπον χρημάτων νὰ κρατήσῃ στρατόπεδον πολιορκίας . ἀλλ' ὅμως τίς κατέφερε τὰ εἰσόδηματα τῆς Γαστούνης τοσούτους χρόνους ; τίς ἄλλος παρὰ αὐτὸς ; ἀπ' ὅσα δέκατα ἐσύναξεν ἔδωκε ποτὲ τίποτε εἰς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον ; τίποτε . ἀπείρους φορές τοῦ ἐπώρτειον οἱ ἐντόπιοι διὰ νὰ τοὺς ἀρίστη τὰ δέκατα καὶ αὐτοὶ μὲ ἰδίαν των ζωτροφίαν καὶ πολέμοφιαν καὶ χωρὶς μισθὸν νὰ κρατήσουν τὴν πολιορκίαν , πλὴν ποτὲ δὲν ἔστρεψεν εἰς τοῦτο διότι κατὰ πολλοὺς λόγους ἦσαν ἐναντίον τοῦ συμμέροντος του . χεῖλοι ἀνθρώποι τὸν ἥκουσαν προσέτι νὰ ἔγῃ πρὸς τοὺς συναρπαγὰς του προσετοὺς ὅτι εὐθὺς ὅπου ἡ Πάτρα πέσῃ οὔτε αὐτοὺς λέγεται πλέον Ἀφέντης ; οὐτε ἐκείνοι σημαίνουν πλέον τίποτε .

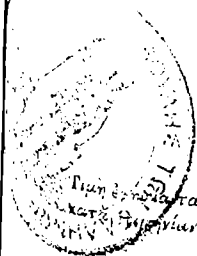
(ι) Πόθεν ἐδιδύθη ὁ Σισίνης νὰ οἰκονομήσῃ ἤδη τὰ ἔξοδα τῶν 1400 στρατιωτῶν ἀρ' οὐδὲν εἶχε τίποτε ; εἰ δὲ καὶ εἶχεν ὡς ἀποδεικνύεται ὅτι ἀληθῶς εἶχε καὶ ἐχεῖ) διατὶ νὰ μὴ ἐκπληρώσῃ τὰ καθήκοντά του ἀρχήτερα ἀλλὰ μόνον ὅταν ἡ φωνὴ τοῦ λαοῦ ἐπλησίασε νὰ τὸν πνίξῃ καὶ ἦσαν ἤρξατο πλέον ὅλος ὁ κόσμος νὰ ἐνοῇ ὅτι εἶναι σύμφωνος μετὰ τοὺς ἐχθρούς ; ταλαίπωρε ἄνθρωπε ! ποτὲ τὸ Κοινὸν δὲν δύναται νὰ ἀπατηθῇ μέχρι τέλους . πρὸς καιρὸν μόνον εὐτυχοῦν οἱ τουρκομανεῖς καὶ οἱ φίλαρχοι καὶ οἱ ἄρχαγες , καὶ ἡ πολιτικὴ ἀρχὴν εἶναι ἡ ἀφεντος ἀντιμισθία τῶν τοιούτων ἕως τὸ ὕστερον .

Μία διατριβὴ γενομένη ἐναντίον μας παρὰ τοῦ διδασκάλου τῆς ἐνταῦτα σχολῆς μαῶς ἐσάλη σήμερον παρὰ τῶν ἐπιστῶν αὐτῆς τῆς πόλεως διὰ νὰ τὴν καταχωρήσωμεν εἰς τὴν ἐφημερίδα μας . ἐπειδὴ ὅμως καὶ ἡ ἔκτασις αὐτῆς δὲν συγχωρεῖ νὰ καταχωρηθῇ εἰς τὴν ἐφημερίδα , θέλομεν τὴν ἐκδόσει εἰς ἰδιαίτερον φύλλον . μετὰ δὲ τρεῖς ἢ τέσσαρας ἡμέρας εὐγαίνει εἰς φῶς .

Εἰς τὸ προλ. φύλ. ἀρ. 69. Σελ. 3 στιχ. 42. ἀντὶ „ γινόμενος τῶν διατριπτῶν ἡ Νέμεσις „ ἀνάγ. „ μὴ γινόμενος κ.τ.λ.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Αρ. 72

Τιμή ἐκδόσεως τῆς ἐκδόσεως . Ἐκδόσεως τῆς ἐκδόσεως .

Τα πλεία ἐφ' ὧν , τοῖς πλείοσι .

Φραγκλῆτος .

ΜΕΣΟΛΟΓΙΟΝ τῇ 3 Σεπτεμβρίου 1824 .

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ .

ΠΡΟΣ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ .

Ἡ Ἑλληνικὴ Διοίκησις ἐπαγγενοῦσα εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους , διὰ ν' ἀποφύγῃ ὅλα , ὅσα ἐμποροῦν νὰ πρὶξενήσων τοῖς ἀφαισινμένοις , ἐξέδωκε τὴν ἀπὸ 27 Μαΐου διακήρυξιν , δι' ὅσα πλεία Εὐρωπαϊκὰ ἐμπορεύματα ἐναυλώθησαν εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ Ἀλεξανδρείαν , εἰς μετακόμισιν ἐχθρικοῦν στρατευμάτων εἰς τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὰς τότε πληρωθείσας . Ἡ δὲ εἰδοποιηθεῖσα , ὅτι τὰ ῥηθέντα πλεία δὲν μεταφέρουν ἐχθρικά στρατεύματα , ἀλλὰ πολεμικὰ ἐφόδια , ζωοτροφίας κ.τ.λ. Καὶ ἐπειδὴ ἡ Ἑλληνικὴ Διοίκησις φροντίζει μὲ ὅλην τὴν ἀκρίθειαν νὰ φυλαχθῇ εἰς τὸ ἐμπόριον ἡ βάσις τῆς οὐδετερότητος καὶ τὸ δικαίωμα τῶν ἐθνῶν , ὅσον τὸ δικαίωμα τοῦ πολέμου ἐμπορεῖ νὰ συγχωρήτῃ .

Διακήρυξις

Α. Τὰ παρὰ τοῦ ἐχθροῦ ναυλωθέντα Εὐρωπαϊκὰ πλεία εἰς μετακόμισιν ἀρμάτων , πολυμορφῶν , ἀλόγων , ζωοτροφῶν καὶ οὕτως ἄλλων εἰς χρῆσιν τοῦ ἐχθροῦ , ὑπόκεινται εἰς τὴν ἐκδόσιν τῆς οὐδετερότητος , καὶ ἄλλων μεταχειρισθῆναι ἀπὸ τὴν ναυτικὴν μας δύναμιν κατὰ τὴν ἐπιταγὴν τοῦ ἑκτελεστικοῦ εἰς πλοῦς μεταξὺ τῶν Εὐρωπαϊκῶν

Δυνάμεων .

Β. Ἡ παρούσα θέλει γνωστοποιηθῇ εἰς τοὺς Ναυάρχους τῆς Ἑλληνικῆς Ναυτικῆς Δυνάμεως , καὶ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Διοικήσεως , ἀντίτυπα δ' αὐτοῦ θέλει σταλθῇ εἰς τοὺς καθ' ὅλον τὸ Ἑλληνικὸν Ἀρχιεπίσκοπος Προξένους , Ἀντιπροξένους καὶ Προξενικοὺς Πράκτορας τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων .

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 15 Αὐγούστου 1824 .

Ὁ Πρόεδρος Γ. Κωνσταντινῶν .

Ὁ προσωρ. Γεν. Γραμ. Π. Γ. Ρόδιος .

Ἦδρα , 14 Αὐγούστου .

Γράμματα ἀξιωματικὰ τῶν 7 καὶ 10 Αὐγούστου ἐκ τοῦ κατὰ τὸν πορθμὸν τοῦ Δαρμπαγάδου Ἑλληνικοῦ στόλου βεβαίονεν , ὅτι ἡ πρωτοκαυθεῖσα μεγάλη φρεγάτα ἦτο γεμάτη ἀπὸ τέτοιου πλήθους στρατευμάτων , ὥστε δὲν εἴδοντο νὰ μετακινήσῃ , καὶ ὅτι οὐδὲ εἰς ἐξ αὐτῶν δὲν ἀπέφυγε τὴν πυρίνην βόμβαν . Ὅτι ἡ φρεγάτα αὕτη νεοκατασκευάστος ἀναμάχεται Μπαρλαιοκράκη (δὲν φοβεῖται πυρπολικὰ) καὶ ἔχε κατὰ τὴν περυσιὴν ἐκστρατείαν ἡ ναυκρχὸς τοῦ Τηκερικοῦ στόλου .

Ἐκπεριζώντιος χριστιανὸς εὐδοκίμως εἰς τὸ ἀντιπέραν Ἀσιατικὸν στρατόπεδον καὶ καταφυγὼν εἰς τὸν στόλον μας ὡμολόγησεν ὅτι ἀναρίστητον πλῆθος ἐχθρῶν καταδύντες εἰς τοὺς αἰγιαλούς τῆς Ἰωνίας ἦσαν ἔτοιμοι νὰ περάσῃ

σιν εἰς τὴν Σάμον· ἐκ τῶν ὁποίων οἱ πλείότεροι ἰδόντες αὐτοφεί τοὺς συντρέφους των· καιομένης ἀπελπίσθησαν καὶ ἔφυγον· ἔμειναν ὁμως ἀκέ-
μη ὅχι ὀλίγοι, οἵτινες μὲν ὅλην τὴν ὁποίαν δο-
κιμάζον σκληραγωγίαν δὲν ἀναχωροῦν, ἐνὸς φ-
βλέψαν εἰς τὸν ὀρίζοντα Τυρκικὰ πλοῖα

Ὁ αὐτὸς ἐβεβαίωσε προσέτι ὅτι τὸ σχέδιον τοῦ Τοπαλ-πασσᾶ ἦτο, νὰ συγκροτήσῃ ναυμα-
χίαν, καὶ ἐνῶ οἱ ἡμέτεροι ἤθελαν ἀσχολεῖσθαι εἰς ὑπεράσπισιν, νὰ μετακομίσῃ τὰ στρατεύ-
ματα εἰς τὴν Σάμον μετὰ τὰ φορητὰ καὶ τινὰς φρεγάδας. Οἱ ἡμέτεροι ὁμως ἀνατρέψαντες τὸ
σχέδιόν τινος τῶν ἔβλαψαν πλείοτερον παρ' ὅσον ἐ-
φοβεῖτο.

Δεκάδας τινὰς κανονίων ἀπὸ τὰ καυθέντα ἐχ-
θρικὰ πλοῖα ἐξήντησαν οἱ ἰδιοί μας καὶ παρέ-
λαβον εἰς τὸν στόλον.

Τὴν 11 ἐν ἡμέρᾳ τοῦ στόλου ἔμελλε νὰ ὑπά-
γῃ νὰ κατακαύσῃ τὰ μικρὰ πλοῖα τοῦ ἐχθρικοῦ
στόλου, τὰ ὁποῖα εὐρίσκονται εἰς τὰ παράλια
τῆς μικρᾶς Ἀσίας, ἄλλο δὲ νὰ ἐπιπέσῃ συλ-
χρόνως κατὰ τοῦ χοινοῦ στόλου εὐρίσκομένη κα-
τὰ τὸ Ἀγαθονήσι. Ἐλπίζεται δὲ καὶ ἡμέρα ὅ-
χι μικρότερος ἄλλος θρίαμβος.

Ἀπὸ νεωτέρας ἄλλας εἰδήσεις ὅχι ἀξω-
ματικὰς μαυθάνομεν ὅτι ὁ Βυζαντινὸς οὗτος στό-
λος κατέφυγεν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Μωντηρμίου,
καὶ τὰ Ἀσιατὰ στρατεύματα ἐλειποτάκτησαν
ὅλα καὶ διεσκορπίσθησαν· τὸ ὁποῖον μᾶς φαί-
νεται πιθανώτατον.

Προσέτι ἀπεδείχθη ὅτι ὁ Τυνηζίνος μπέης,
τὸν ὁποῖον ἐπίασε ζῶντα εἰς τὴν Δάλασσαν ἢ
Πετρώτικη βάρκα, ἦτον ὁ διοικητὴς τῆς δευ-
τέρας καυθείσης φρεγάτας.

Χθὲς ἀνήχθη ἀπὸ τὸ Σούνιον ὁ δεύτερος στό-
λος ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Ναυάρχου κυρίου Α.
Μιαούλη συνιστάμενος ἀπὸ πολλὰ, δυνατὰ καὶ
καλῶς συγκροτημένα πλοῖα. Σήμερον δὲ φαί-
νεται διευθυνόμενος κατὰ τὴν Μήλον, καὶ ὁ
δρόμος τῆς εἶναι νὰ ἀπαντήσῃ τὸν Αἰγυπτιακὸν
στόλον, κατὰ τοῦ ὁποῖου καὶ προσδιωρίσθῃ.

Χθὲς ἔφθασεν ἐνταῦθα ἐν βρίκιον ἐκ τοῦ κα-
τὰ τὴν Σάμον Ἑλληνικοῦ στόλου φέρον τὰ ἐρεί-
πια τῶν καυθέντων Τυρκικῶν πλοίων, δηλαδὴ

κανόνια σῶα καὶ πολλὰ σπασμένα, καὶ με-
γάλην ποσότητα σιδήρου. Γράμματα ἀξιωμα-
τικά, τὰ ὁποῖα ἔφερε, βεβαιοῦν ὅτι ὁ Βυ-
ζαντινὸς στόλος εὐρεθεὶς εἰς ἀμνηχανίαν ὑπῆγεν
εἰς τὴν Κω, ὅπῃ ἠνώθη μετὰ τὸν Αἰγυπτιακόν.

Ὁ τελευταῖος οὗτος ἐχθρικός στόλος ὑπέφε-
ρε καὶ αὐτὸς ὅχι ὀλίγην βλάβην, ὡς μαυθάνο-
μεν ἀπὸ διάφορα μέρη, καὶ μάλιστα κατὰ τὸ
ἱππικόν· ὑπὲρ τὰ 800 ἄλογα μόνον τὸν ἐψέφη-
σαν εἰς τὸν πλοῦν.

(Ὁ Φίλος τοῦ Νόμου.)

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Μάλτα, Τῇ 9 Αὐγούστου 1824

Δὲν ἔχομεν καμμίαν περιστατικὴν ἐπίσημον
διήγησιν νὰ προσφέρωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας
μας περὶ τῶν ὅσα ἐσχάτως διέτερεξαν εἰς Ἀλ-
γέρι· σπεύδομεν ὁμως νὰ ἀναγγείλωμεν, ὅ-
τι ὁ Δέης κρίνας ἀνωφελὴ τὴν ἀντίστασιν, ὑ-
πέγραψε μίαν συνθήκην ὑποχωρήσας εἰς ὅλας
ἐν γένει τῆς Ἀγγλικῆς Διοικήσεως τὰς προτά-
σεις. Ἡ Ἀγγλία κατώρθωσε νίκας χωρὶς χύ-
σιν αἵματος, ἀποτέλεσμα τοῦ ἀδιασείσθη χα-
ρακτῆρος τῶν ἀνδρείων ναυτῶν μας καὶ τῶν γε-
ναίων καὶ ἀξίων ἀρχηγῶν τῶν. Ἡ ἀκόλουθος πε-
ριγραφή εἶναι σύντομός τις διήγησις τῶν περι-
στατικῶν.

Τὴν 10 τοῦ Ἰουλίου ἔφθασεν ὁ Στολάρχης εἰς
Ἀλγέρι, ὅπῃ εὗρεν ἕξ πολεμικὰ Ἀγγλικὰ
πλοῖα καὶ ἄλλα ἀλμοκίνητα. Τριάντα σχεδὸν
λάντζαι κανονίερα Ἀλγερικαὶ ἦσαν ἔξω τοῦ
Μώλου, ἀλλ' ἐστέκοντο ἱκανῶς μεμακρυσμένοι·
συνέβη δὲ πυροβολισμὸς μετὰ τῶν καὶ τοῦ
Ἀγγλικοῦ στόλου. Οὕτως εὐρίσκοντο τὰ πλοῖα
ἕως τῆς 24 ὅτε προφθάσασαι ἀπὸ τῆς
Ἀγγλίας αἱ βομβάρδαι καὶ αἱ λάντζαι κανονίε-
ραι ἄρχισαν τὰ σημαντικὰ κινήματα, καὶ κα-
τὰ ἐν παρακελευστικὸν σημεῖον τῆς Ναυαρχίδος
καθὲν καράβι ἐπῆγεν εἰς τὴν θέσιν τῆς. Ὅλα
τὰ Ἀλγερικὰ κανονοστάσια ἐπυροβόλησαν τὰ
καράβιά μας· ἀλλ' ὁ στόλος μας δὲν ἀνταπε-
κρίθη, καὶ καθὲν ἀπὸ τὰ πλοῖα μας ἐστέκεν

εἰς τὸν θωρισμένον λόπον 7η· διότι ὁ Στολάρχης στρεφόμενος πρὸς τὴν ξηρὰν, ὕψωτε σημαίαν διαπραγματεύσεως, φανεροῦν διὰ τούτου, ὅτι ὁ Δέης ἤμποροῦσεν ἀκόμη νὰ προλάβῃ τὸν κίνδυνον, τὸν ὁποῖον αἱ Ἀγγλικάι δυνάμεις τοῦ ἐφοβέριζαν, καὶ νὰ δεχθῇ τὰς ὅσας τοῦ εἶχον προβάλει πρότερον συνθήκας. Ἐν τῷ μεταξὺ τούτῃ ἔπαυσεν ὁ πυροβολισμὸς τῶν Ἀλγερικῶν κανονοστασιῶν· ὁ δὲ Δέης ἔσται λεμίαν βάσκαν εἰς τὸ πλοῖον ὀνομαζόμενον ὁ Ρεβέγκης διὰ νὰ γένῃ ἡ διαπραγματεύσεις· καὶ μετὰ τινὰς συνδιαλέξεις ἐδέχθη ὅσας τὸν ὑπαγόρευεν ὁ Ἀγγλικὸς Στολάρχης συνθήκας. Ταῦτα εἶναι τὰ καθ' αὐτὸ ἐκεῖνα προβλήματα, τὰ ὅποια ὁ Δέης μὲ τὸσην ὑπεριφάνειαν εἶχεν ἀπορρίψει προτῆτερα.

(Ἐφημερ. Κερκύρας)

Ἀπόσπασμα ἐπιστολῆς ἀπὸ Νυρεμπέργ.

Αἱ εἰδήσεις, τὰς ὁποίας ἐλάβομεν κατ' ἀρχὰς περὶ τῶν Ψαρρῶν, τὰ μέγιστα κατεπίκραναν ὅλης τοῦς φίλης τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἡ σκληρὰ αὕτη φήμη τοῦ ὅτι τὰ Ψαρρὰ ὑπέπεσαν εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ Καπιτάν-πασσὰ ἤρχισε νὰ πιστοποιηται, ἐπειδὴ ἀμέσως τοῦ δανεῖν τὰ κεφάλαια κατέβησαν. Γενικὴ λοιπὸν θλίψις καὶ κατῆφεια κατεκυριεύσεν ὅλων τὰς καρδίας. καὶ πάντες ἐνόμιζον, ὅτι ἐὰν τῆς Ἑλλάδος τὸ προπύργιον μείνῃ εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ὀθωμανῶν, τούτο ἤθελε προέλθει ἀπὸ ἑλλειψιν τῶν Ἑλλήνων καὶ ἀμέλειαν. Μετ' ὅ πολλὰς ἡμέρας ὅμως ἐφθασεν ἡ χαρμόσυτος ἀγγελία, ὅτι ὁ Καπιτάν-πασσας ἐπολεμήθη, καὶ ἡ περίβλεπτος αὕτη νῆσος μετὰ τισαύτας ἀπαραδειγματὸς θυσίας ἐλευθερωθεῖσα, εἶναι εἰς χεῖρας τῶν ἀθανάτων ἐκείνων ἡρώων, οἵτινες καὶ ἀξιοῦνται τῆς τιμῆς τοῦ νὰ τὴν ἔχωσιν. Ἡ εἰδησις αὕτη ἐνεψύχωσεν ὅλης τῆς λαμπρᾶς πατρίδος Σας τοῦς φίλης. οὐδεμία ἄλλη εἰς ὅλας τὰς δημοσίας συναναστροφὰς ἀναφέρεται

ὁμιλία, εἰμὴ ὁ μέγας τῶν Ψαρραίων Ἡρωϊσμὸς, ὁ ὁμόψυχος τῶν Νησιωτῶν ζῆλος τοῦ νὰ δράμωσιν εἰς βοήθειαν αὐτῆς τῆς νῆσῃ, καὶ τὰ δραστήρια τῆς Διοικήσεως μέτρα τοῦ νὰ ὠθήσῃ καὶ καταστρέψῃ καὶ τὸ δ'. τοῦτο ἔτος τῆς ἐλευθερίας τὸν πολέμιον. Προσηλωμένα εἶναι ὅλων τῶν λαῶν τὰ ὄμματα σήμερον εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἰς τὴν γῆν ἐκείνην, ἡ ὁποία ἐδείξεν εἰς ὅλα τὰ ἔθνη, ὅτι καὶ μετὰ τισούτων αἰῶνων θαλεῖαν ζῶσιν εἰσέτι οἱ Ἕλληνες. καὶ νῆς δὲν ἀγνοεῖ ὅτι τὸ ἔτος τοῦτο θέλει γίνεαι ἡ κρίσις καὶ ἀπόφασις τῶν πολυτίμων ἀγώνων Σας. Πάντες ἐναργῶς βλέπωσιν, ὅτι ἐφέτος μετεχειρίσθη ὅλας τὰς τελευταίας τῆς δυνάμεις ὁ Σουλτάνος διὰ νὰ καθυποτάξῃ τὴν λαμπρὰν Σας γῆν. Βλέπομεν ὅμως, ὅτι ὁ σταθερὸς τοῦ ἔθνους χαρακτήρ καὶ ἡ ἀμετάτρεπτος αὐτοῦ ἀπόφασις τοῦ νὰ ζήσῃ ἐλεύθερον καὶ αὐτόνομον θέλει ματαιώσῃ ὅλα τοῦ ἀγρίου τυράννου τὰ ἐπιχειρήματα.

Μέγας φόβος ὅμως μᾶς ἐκυριεύσει, διότι πανταχοῦ διελαλήθη, πῶς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἑλλάδος ἐλαβον λόπον μερικαὶ διχόνοιαι. Καὶ εἶναι βέβαιον, ὅτι ἂν ἴδοντι ὑφίστανται τὰ λοιπὰ τοῦ κακοῦ δαιμονος σπέρματα, ἡ Ἑλλὰς ἀντὶ νὰ στεφθῇ τὸν ἑτοιμαζόμενον δι' αὐτὴν στέφανον, θέλει φοβέσει τὸ εὐτελέστατον τῆς θαλείας ράκιον, καὶ θέλει ὑποπέσει διὰ πάντοτε εἰς βαρύτερον παρὰ τὸν πρότερον τῆς τυραννίας ζυγόν. Χάρις ὅμως τῇ θείᾳ Προνοίᾳ, καθότι πληροφορούμεθα ὅτι αἱ διχόνοιαι καὶ αἱ φατρίαι αὗται ὡς καπνὸς διελύθησαν, καὶ εἰς ἐκάστη Ἑλληνοῦ καρδίαν μία καὶ μόνη θέλησις βασιλεύει, ἥτις μετὰ βεβαιότητος ἐνώπιον τοῦ Κριτοῦ τῶν Ἐθνῶν ἀναγγέλει τῷ ὄπῳ, νίκας, ἐλευθερίαν καὶ αὐλονομίαν.

Συνέχεια τῆς ἐπιτομῆς τοῦ λόγου τοῦ ἐκφωνηθέντος παρὰ τοῦ Κυρίου Α. Πολυζωΐου.

Μετὰ τὴν ἐκθεσιν τῆς ὑποθέσεως τοῦ Δανεῖν ὁμιλῶν περὶ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως καὶ τῶν φρονημάτων τῆς Εὐρώπης λέγει, ὅτι ἡ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ - ΧΡΟΝΙΚΑ .

Αρ. 73

Ειμὴ ἐτησίᾳ ταλ. Ἰσπανικὰ ἐξ, προπληρωθέντα
κατὰ τοιμηνίαν . Ἐδίδεται δις τῆς ἐβδομάδος .

Τὰ πλεῖον ἐφύλη , τοῖς πλείουσιν .

Φραγκλῖνος .

ΜΕΣΟΔΟΤΙΣΙΟΝ τῇ 6 Σεπτεμβρίῳ 1824 .

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ .

ΠΡΟΣ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ .

Διακηρύττει .

Τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος δὲν ἔλαθεν εἰς χεῖρας
τὰ ὅπλα , εἰμὴ διὰ τὴν ἀποκτήσῃ τὴν πολιτι-
κὴν αὐτοῦ ὑπαρξίν καὶ ἀνεξαρτησίαν , καὶ νὰ
πολιτευθῇ κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν Εὐνομημέ-
νων Ἐθνῶν μετὰ τὰ ὅποια ἡ κοινωνικὴ τοῦ ἀν-
θρώπου κατάστασις ὑπαγορεύει καὶ αὐτὸ νὰ ἔ-
χῃ σχέσεις καὶ ἀναφορὰς .

Ἀλλὰ μετὰ λύπην τῆς ἡ Διοικήσεως βλέπει
δυταρεστημένους τὸς ξένους δυνάμεις εἰς ὅσας ἀ-
ταξίας παραπονούνται τὰ ἐμπορικὰ τῶν πλοῖα ,
ὅτι τινὲς τῶν ἡμετέρων Καταδρομῶν πράττουσιν
εἰς αὐτὰ ἐναντίον τῶν ὁδηγῶν τῆς Διοικήσεως ,
καὶ ἐναντίον τῶν ἀρχῶν τῆς οὐδετερότητος τῶν
ξένων δυνάμεων καὶ τῆς βίας τοῦ ἐμπορίου ,
τὸ ὅποion παρανόμως δὲν πρέπει νὰ ἐμποδίζεσθαι
ἀπὸ τὸν φυσικὸν δρόμον τε .

Ὅθεν θέλουν πληροφωρηθῇ οἱ κατὰ διαφέρειν
θαλάσσης Ἑλληνικοὶ Καταδρομεῖς , ὅτι ἡ Δι-
οίκησις , εἰς περιστάσιν ὅπου ἤθελεν ἐπισυμ-
βῇ καμμία ζημία παράνομος εἰς ἐμπορικὰ πλοῖα
ξένων δυνάμεων , ὅχι μόνον δὲν θέλει ὑπερα-
σπισθῇ κἀνένα τῶν τοιούτων Καταδρομῶν , ἀλ-
λὰ καὶ θέλει τὸν παιδεύσει .

Ἐκτὸς δὲ τούτῃ ἐπειδὴ εἶναι ἀναγκαῖον νὰ
περιφύζονται πάντοτε Καταδρομεῖς Νόμῳ Πο-

λέμῃ διὰ νὰ ἐμποδίζωσι τὸ ἐμπόριον τῶν ἐχ-
θρῶν , καὶ νὰ τοὺς προξενῶσιν ὅτι κακὸν ἡμ-
πορέσῃν , οἱ τοιοῦτοι πρέπει νὰ ᾔναι πάντοτε
ἐφωδιασμένοι μετὰ τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς καὶ
ὁδηγίας τῆς Διοικήσεως ἵνα ἀλλέως ὅστις φωγα-
θῇ χωρὶς αὐτῶν θέλει παιδεύεται .

Τῇ 17 Αὐγούστου . 1824

Ναύπλιον .

Ὁ Πρόεδρος

(Τ . Σ) Γεώργιος Κωνσταντινῶτης .

Ὁ Πρὸς . Γεν. Γραμ. Π. Γ. Ῥόδιος .

ΠΡΟΣΩΡ . ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ .

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σώμα

Πρὸς τὸν Γενναίωτατον Στρατηγὸν Ὑπερῶν τοῦ
Πολέμου Κύριον Ἀλεξάνδρῳ Βλαχούτσην .

Ἀγαθὰ καὶ ἔσθασεν ἡ διορία καθ' ἣν ἐπρε-
πε νὰ ἐπιστρέψῃς διὰ νὰ ἀναλάβῃς τὰ χρέη σε ,
ἐπειδὴ ὅμως καθ' ὅσα ἀναφέρει ὁ Ἐκλαμπρό-
τατος κύριος Ἀλέξανδρος Μαυροκοδάτος Γεν-
νικὸς Διευθυντὴς τῆς Δυτ. Ἑλλάδος , ἡ παρη-
σία σε εἶναι χρήσιμος εἰς τὰ αὐτοῦ πρᾶγματα ,
οὐ ἐπιτρέπεται ἡ ἄδεια τοῦ νὰ ἀναβῇ τὸν
ἐρχομόν σε καθ' ὅσον καιρὸν αἱ περιστάσεις ἡ-
βελον τὸ καλέσει .

Διορίζεις δὲ ἐν τούτῳ τῷ διαστήματι νὰ
ἐκπληροῖς τὰ χρέη τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτηρητοῦ τῶν
αὐτοῦ στρατιωτικῶν ὑποθέσεων , συμπράττων
μετὰ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ Κ. Α. Μαυροκοδά-
τη , καὶ συντελῶν καθ' ὅλα ὅσα ἀφορῶσι τὴν
καλὴν ἐκθασιν τῆς προκειμένης ἐκστρατείας

τούτων τῶν μερῶν, καὶ ἐν ἀποσείᾳ τῆς Ἐκκλησίας, τῇ ἐκδίδῳ τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς ἐν καιρῷ χρείας.

Δὲν εἶναι ἀμφισβολία, ὅτι καὶ εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν θέλεις φανῇ μὲ τὸν αὐτὸν ζήλον καὶ πατριωτισμὸν, μὲ τὸν ὅποιον μέχρι τοῦδε ἐκίνησες τὴν περὶ τοῦ ὑποκειμένου σὴ δικαίαν ὑπόληψιν τῆς Διοικήσεως.

Ναύπλιον Τῆς 23 Αὐγούστου 1824.

Ὁ Πρόεδρος.

(Τ.Σ.) Γεώργιος Κανθαριώτης

Παναγιώτης Μπότασις

Ἰωάννης Κολέττης

Πανοῦλζος Νοταρᾶς

Ὁ Πρωτ. Γεν. Γραμ. Π. Γ. Ῥόδιος.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Κωνσταντινούπολις, 3 Αὐγούστου.

Χθὲς ἔφθασεν εἰς τὴν Πόρταν τὸ ἀρρίβον τοῦ στόλου εἰς τὴν Σάμον καὶ ὅτι ἐμῆλθε εἰς τὸ θέατρον τοῦ πολέμου.

Σήμερον ἔφθασεν εἰς τὸ Σκούταρι ὁ Νετζήφ ἐξ ἐντὸς Καπούκεχαγιας τοῦ Μείμειτ Ἀλλή πασᾶ, ὅστις δίδει εἰδήσιν ὅτι ὁ Αἰγυπτιακὸς στόλος διοικούμενος ἀπὸ τὸν Ἰμπραήμ πασᾶ φθάσας εἰς Ῥόδον κινεῖ διὰ Πάτραν.

Εἴρηται λόγος ὅτι ἡ Πάτρα ἐπροσκύνησε τὴν Βαλὴν, ἀδέσποτος ὅμως, καθὼς καὶ προχθὲς ἐκ Σμύρνης εἶδον γράμμα εἰς ἕνα ἔμπορον Γάλλον ἐκθέτον οὕτως. “Ἡκολούθησε θαλάσσιον πυρκαϊὰ ἔξωθεν τῆς Μιτυλήνης· ἔκασον ὁ Ἑλληνικὸς στόλος 36 πλοῖα βαρβαρικά μαζὶ μὲ τὰ ὅποια ἦσαν καὶ 3 Αὐστριακὰ. “Αὕτη ἡ εἰδησις φθάσασα ἐνταῦθα διήγειρε τὸν λαόν, καὶ σηκώσας τὰ ὅπλα ἔσφαξαν ὅσους ὑπῆντησαν, οἵτινες συμποσοῦνται ἕως 700. Ὁ λόγος ὅμως μένει μέχρι τῆς ὥρας ἄκυρος.

Ἡτοιμάσθησαν ἕξ πλοῖα, αἵτινα κατ’ αὐτὰς ἀναχωροῦν πρὸς βοήθειαν. Τὴν πέμπτην ἀνεχώρησεν ἐντεῦθεν ὁ Γαρσανὰ Ἐμίνης μετὰ τοῦ Μπαῶς ἀγὰ καὶ ἑξακοσίης διὰ τὰ κάστρα, ὅπου θέλουν παραλάβει τὰ τῶν Ψαρῶν πλοῖα

καὶ λάφυρα· τινὲς ὅμως θέλουν ὅτι ὑπάγει διὰ τὰ πληροφορηθῇ πῶς εὐρίσκεται ὁ πασᾶς, διότι ἀγνοοῦσεν ἡ Πόρτα.

Πρὸ τινῶν ἤδη ἡμερῶν ἀληθινὰ μόνη ἡ θεῖα καὶ δύναμις μᾶς διεφύλαξε, διότι κατὰ εἰς ὁ λατὴ τὰ καλὰ ὁ Ὑράννος ἐβαλήθη διὰ τὰ σηκώσῃ τὸ Χριστιανικὸν γένος κατὰ τὰ σημεῖα ἐδείξε· (α) ἀλλ’ ὁ λαὸς μετὰ τῶν Γαβερνατόρων μετέβαλαν τὴν ὀργήν. Κυττάξατε ἀνδρες οἱ Ἕλληνες τὰ φρονήματα καὶ σκοποὺς τοῦ μισανθρώπου τούτου Ὑράννου. Ἐὰν οἱ εὐπειθεῖς βασιλεύοντες πᾶσιν ἀπὸ τὴν ὀργήν τῃ, πῶς μένουν ἐκεῖνοι, οἵτινες ἡγείρον τὰ ὅπλα κατ’ αὐτοῦ; Ἡμεῖς κατεκρίστην δερόμεθα, ὑβρίζομεθα, ἐμπαιζόμεθα, καὶ κατὰ εἰς ὅλα αὐτὰ κινδυνεύομεν ἀπὸ ὧσαν εἰς ὧσαν νὰ ὑστερηθῶμεν καὶ αὐτὴν μόνην τὴν γλυκυτάτην ἔνεκεν τῆς περιστάσεως ζωὴν. Πῶς λοιπὸν, ἀνδρες οἱ Ἕλληνες, εἰς ποῖον λιμένα ζητεῖτε καταφύγιον; εἰς μόνην τὴν ἰερὰν ὁμόνοιαν, εἰς μόνον τὸν ἀδελφικὸν σύνδεσμον. Αὐτὸς εἶναι μόνη τῆς σωτηρίας μας ἡ ἐλπίς, αὐτὸς εἶναι τὸ μόνον ἱερὸν μας καταφύγιον, καὶ τέλος πάντων ἡ ἀπαλλαγὴ ὅλων τῶν Ἑλλήνων. Παραδείγματα ἔχουμεν ἀνεκτὰ· τὰς Ὑραυνίας τοῦ βαρβάρου ἔθνους γνωρίζετε· ἐπικαλούμενοι τὴν ὑπερεξέστην δύναμιν καὶ βοήθειαν μετὰ τοῦ ἱεροῦ συνδέσμου τῆς ἀδελφότητος, σπεύσατε δογματῶς κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, καὶ τὸ τέλος ἔσται αἰσιον.

(Ὁ Φίλ. τοῦ Νέμ.)

(α) Ἐνῶ ἡ μαιφίνος τήρης τοῦ Βυζαντίου ἀποφασίζει τὸν ἐξολοθρευτὸν ἐλοκλήρου χριστιανικοῦ γένους, ποῖος πολιτισμὸς καὶ μὲ χριστιανικὴν καρδίαν δὲν θέλει φρίξει βλέπων ὅτι πλοῖα χριστιανικά μετακομίζον Τουρκικὰ στρατεύματα καὶ ὅπλα, διὰ τῶν ὁποίων μέλει νὰ ἐκτελεσθῇ τὸ δυσκολώτερον μέρος τῆς ἀπανθρωποτάτης ταύτης ἀποφάσεως; Χρεοστοῦμεν δὲ νὰ σημειώσωμεν πρὸ πάντων ὅτι μετὰ τῶν Εὐρωπαίων πλοίων, ὅσα ναυλομένα ἀπὸ τὸν Μεχμέτ Ἀλλήν φέρουν στρατεύματα, πολεμοφόδια καὶ ζωοτροφίας κατὰ τῆς Ἑλλάδος, οὐδὲ ἐν μολύνει τὴν Γαλλικὴν σημαίαν. Τοῦτο εἶναι τραγὴ ἀπώδειξις τοῦ φιλανθρώπου καὶ εὐγενεῖος χαρακτῆρος τῆς λαμπρᾶς Γαλλίας, καὶ εἶναι ἀνάξιοι νὰ δογματίζονται Γάλλοι ὅσοι ἀνήκοντες εἰς τὸ ἔθνος τοῦτο καταπατοῦν τὰ δικαιώματα τῆς Ἑλλάδος, τὰ ὅποια εἶναι διακαίωμα τῆς καταθλιβομένης καὶ πασχούσης ἀνθρωπότητος.

ΠΡΟΣΩΡ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Δυτικῆς
Χ. Ἑλλάδος.

Ἐπειδὴ ἡ ἀνάγκη, διὰ τὴν ὁποίαν διωρίσθη
τὸ ἐσφραγισμένον χαρτίον, ἔπαυσε, καὶ οἱ
Κυταὶ τῶν διαφόρων Δικαστηρίων λαμβάνουσιν
τὴν τοῦς μισθοὺς των ἐκ τῶν Δημოსίων εἰσοδη-
μάτων.

Δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀρ. 314 καὶ ἡμ. 15 Ὀκ-
τωβρίου Θεσπίσματος τοῦ Βασιλευσίου σώματος,
καὶ κατὰ τὴν ὑπ' ἀρ. 2482 καὶ ἡμ. 26 Ἰουλίου
διαταγὴν τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ.

Διατάξεις.

Α'. Ἡ σφραγὶς τοῦ χαρτίου ἡ διορισθεῖσα διὰ
διαταγῆς ὑπ' ἀρ. 488 καὶ ἡμ. 29 Ἰαννουαρίου
ἀκυρεῖται.

Β'. Κανὼν ἀρχεῖον, ἡ Δικαστήριον, ἀφ' οὗ
κοινοποιηθῇ ἡ παρούσα διαταγὴ, δὲν θέ-
λει ἔχει πλέον τὴν ἀδειαν νὰ μεταχειρισθῇ
τὸ ἐσφραγισμένον χαρτίον εἰς οὐδεμίαν ὁποι-
οδήποτε ὑπόθεσιν.

Γ'. Ὁ Γενικὸς Φροντιστὴς τῆς Οἰκονομίας
θέλει παραλάβει ἀπὸ τὰ διάφορα Δικαστή-
ρια καὶ ἀρχεῖα τὸν λογαριασμὸν τοῦ ἐξοδε-
θέντος ἐσφραγισμένου χαρτίου, καὶ θέλει ἀ-
ναφέρει πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν.

Δ'. Ἡ παρούσα διαταγὴ θέλει κοινοποιηθῇ,
καὶ δημοσιευθῇ διὰ τοῦ τύπου.

Ἐν Μεσολογγίῳ 4 Σεπτεμβρίου 1824

Ἐν ἀποσ. τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ

Ἡ ἀντ' αὐτοῦ ἐνεργ. ἐπιτροπὴ.

Γ. Πραιδης

(Τ.Σ.) Ὁ Γεν. Γραμ. Ταλζης Κ. Μαγγίνας

Α. Νέγγης.

Ι. Μάγες.

Συνέχεια καὶ τέλος τῆς ἐπιτομῆς τοῦ λόγου τοῦ
ἐκφρονθέντος παρὰ τοῦ Κυρίου Α. Πολιζωῖδου.

Προχωρῶν ἐφεξῆς εἰς τὸν λόγον τὴν ὁ Κ. Πο-
λιζωῖδης εἶδει χρηστὰς ἐλπίδας, ὅτι ἐγγί-

ζει ὁ καιρὸς, καθ' ὃν θέλων στεφανωθῇ οἱ ἑ-
πραεῖς τῶν Ἑλλήνων ἀγῶνες μετὰ τὴν ἀναγνω-
ρίσιν τῆς ἀνεξαρτησίας των, καὶ ὅτι ἡ κατα-
πλημμυρισθεῖσα ἀπὸ τόσα Ἑλληνικὰ αἵματα
Γῆ δὲν θέλει μαινεσθαι πλέον ἀπὸ τὰ ἀνθρωπό-
μορφα τοῦ Κανκασθὸς ἑτάτα. Ἀπασιθμῆσας
δὲ τὰ αἷτια, διὰ τὰ ὅποια πρέπει ν' ἀναγνω-
ρισθῇ ἡ ἀνεξαρτησία τῶν Ἑλλήνων, τὸ Δημό-
σιον, τὸ ἀπροσωπώλητον τοῦτο Κριτήριον (ἐ-
πιφέρει) ἤρχισε προπολλοῦ νὰ διασαλπίζει
τὴν προφανεστάτην ταύτην ἀλήθειαν· ὅτι οἱ
Ἕλληνες εἶναι ἄξιοι τῆς διὰ τὴν ὁποίαν ἐνδόξως
μάχονται ἐλευθερίας, καὶ ὅτι τὸ σεσαθρωμένον
Ὀθωμανικὸν Βασιλεῖον δὲν εἰμυρορεῖ πλέον νὰ
προσθήτῃ τὸ παρχαιῶν βάρος εἰς τὴν πλάστιγ-
γα τῆς σημερινῆς Εὐρωπαϊκῆς Πολιτικῆς, καὶ
διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὴν νεοσφῶν,
ὀργῶσαν, καὶ ἀκμαίαν τῶν Ἑλλήνων δύναμιν.
Εἶναι ἐλπίς λοιπὸν καὶ οἱ δίκαιοι Χριστιανοὶ
Βασιλεῖς γνωρίσαντες τὴν ἀλήθειαν ταύτην, καὶ
εἰς τοῦ Κοινοῦ τὴν ἱερὰν φωνὴν προσέχοντες νὰ
συγκατανεύσωσιν εἰς τὸ νὰ δώσωσι τὴν λευκὴν
αὐτῶν ἀντὶ τῆς μελαίνης ψῆφον ὑπὲρ τῶν Ἑλ-
λήνων, καὶ νὰ στεφανώσωσι τὸν δικαιοτάτον
ἀγῶνα των, ἀναγνωρίζοντες τῆς ὡς ἔθνος αὐ-
τόνομον, καὶ συμπεριλαμβανόμενους τῆς εἰς τὴν
μεγάλῃν Εὐρωπαϊκῇ Οἰκονομίᾳ. Ἄν ὅμως
παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα καταφρονούντες τὴν φωνὴν
τοῦ Κοινοῦ, καὶ θυσιάζοντες τὰ δίκαια τῆς
ἀνθρωπότητος εἰς τὸ συστηματικὸν πνεῦμα ἡ-
θελαν καταδικάσει τοὺς Ἕλληνας νὰ ἐπανέλ-
θωσιν εἰς τὴν προτέραν θλιβερὰν κατάστασιν,
μορφὴν μόνον τινὰ Διοικήσεως, ἀλλάσσοντες τό-
τε οὔτοι δὲν ἔχουσιν, παρὰ μετὰ γενικὴν καὶ στα-
θερὰν ἀπόβασιν νὰ προτιμήτωσι τὴν παντελῆ
ὀλεθρὸν ἀπὸ τὴν αἰσχροὴν δευτέραν ὑποδούλο-
σίν των. ναί! αὕτη μὲν ἡ σταθερὰ ἀπέφα-
σίς των, ἥτις ἐδυνήθη νὰ κρημνίσῃ τὴν ὑπε-
ρήσανον Ἡμισέληνον, θέλει ἐμπνεύσει σέβας
καὶ εἰς τοὺς βασιλεῖς, καὶ εἰς ὅλον τὸν Κόσμον,
ὥστε καὶ θέλοντες καὶ μὴ θέλοντες νὰ τοὺς
γνωρίτωσιν ὡς ἔθνος αὐτόνομον.

Τελευταῖον παγκαινῶν καὶ ἐνθαρρύνων τοὺς
Ἕλληνας εἰς τὸν προκείμενον ἐνδοξὸν ἀγῶνα,

καὶ συμβαλέων σοφὴν καὶ φρένιμον μεταχει-
ρισιν τῶν χρημάτων, καὶ ἑνώσιν, καὶ ὁμόνοιαν
καταπαύει οὕτω τὸν λόγον 7η .

Συνέχεια περὶ τοῦ σχηματισμοῦ Ἑλληνικῆς
ἔθνικῆς βιβλιοθήκης καὶ περὶ φιλολογίας .

Ἡ δημοκρατία τῆς Σπάρτης ἐθάσταξε χαρακτῆ-
ρα ὑψηλὸν καὶ ἐστάθη πάντοτε φιλόδοξος, ἐν ᾧ
ἡ Ῥώμη πραγματικῶς τοιαύτη οὐσα, δὲν ἐστάθη
ποτέ ὡς ἡ Σπάρτη, τῶν Ποιητῶν καὶ Φιλοσόφων
φίλος . Ἡ αὐστηρὰ, ἀλαζὼν καὶ κατακτη-
τικὴ αὕτη Δημοκρατία πίπτει ὑπὸ τὸν ζυγὸν
μιας σειρᾶς στρατιωτικῶν δικτατοριῶν, ἡ κάλ-
λιον νὰ εἶπω, γίνεται Βασιλείον . Ἡ προ-
σωπικὴ ἐλευθερία ἀναφαίνεται, καθ' ἣν στιγμήν
τοῦ ἔθνους ἡ ἐλευθερία ἐξοντοῦται . Καὶ οὕτω τὰ
ἀναγκαῖα μέσα, δι' ὧν ἡ Ῥώμη ἐμελλεν, ὡς
ἡ Ἑλλάς, νὰ γεννήσῃ τὴν πρωτότυπον καὶ ἀνε-
ξάρτητον ἀγχινόειαν, δὲν εὐρέθησαν ἐνωμένα,
εἰμὴ ὀλίγας στιγμᾶς, καὶ ἔγιναν ἀφανῆ διὰ
πάντοτε .

Ὅλοι οἱ ἀγχινούστεροι τῆς Ῥώμης ἡ σθάνθη-
σαν ὅτι δὲν ἀνέπνεον τὸν φιλολογικὸν τῆς Ἑλ-
λάδος ἀέρα . βεβαρυμένος ὁ Κικέρων ἀπὸ τὴν
ἐν τῷ Βαλεντησίῳ τῶν Τρικυμιῶν ὁδῶν, καθομοι-
ομένην μὲ τὴν τῆς ἀγορᾶς, ἔτρεχεν ἀκατα-
παύτως ὡς παράφρων εἰς τὰ μικρὰ τῆς Ἀκα-
δημίας δάση, ὅπου εὗρισκε τὰς μόνας τῆς ἀτα-
ράχης ζωῆς τῆς ἡμέρας· εἰς αὐτὰς δὲ ταύτας τὰς
στιγμᾶς ὑψοῦται καὶ δοξάζεται, ὅτε λησμονῶν
καὶ τῆς φαντασίας τῆς τὰ συμφύροντα, καὶ τὰς
λαζαρχίας, καὶ τὴν κινουμένην τῇ, δεικνύεται
ὑψηλὸς φιλόσοφος καὶ ἀνὴρ ἀξιώσεως .

Ματαίως ὁ Αἰγνήσιος μετεχειρίσθη ὅλας τῆς
τὰς δυνάμεις διὰ νὰ συστήσῃ περὶ αὐτὸν τὴν φι-
λολογικὴν καὶ φιλοσοφικὴν τοῦ Περικλέους αὐ-
λήν . Ὁ ἴδιος ποιητὴς τοῦ Δινεῖου μὲ τὰς τοσαύ-
τας χάριτάς τῃ ἱερείᾳ νὰ ἀναπνεύσῃ ζωηρότε-
ρον ἀέρα ὑποκάτω εἰς τὸν Οὐρανὸν τοῦ Ὀμήρου
καὶ Θεοκρίτου . Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὑποπασσόντες
οἱ Προπάτερές μας ὑποκάτω εἰς ἓν μέγα βα-
σίλειον, ἐστεγύθησαν εὐθὺς τὸ πρωτότυπον
ἐκεῖνο τῶν χαρίτων, καὶ τὴν πνευματικὴν, διὰ

νὰ εἶπω οὕτω, ἀνεξαρτησίαν τῶν . Τῶσιν ὅ-
μως εἰσέτι μερικαὶ τοιαῦται χάριτες, αἱ ἐποῦ-
ται ἐξήλκεσαν τότε νὰ δώσωσιν ἀντίθετα εἰς τὸν
Πλούταρχον θάλατταν παρὰ τὰ τῶν Ῥωμαίων
Βιογράφων .

Ἡ συνέχεια ἀκολοθεῖ .

Ἡ Εὐρώπη ἔχει προσηλωμένα τὰ ὄμματά
της ὡς οὐδέποτε ἄλλοτε, εἰς τοὺς δύο στόλους
οἵτινες μέλλουσιν νὰ ἀποφασίσωσι τὴν νίκην τοῦ
σταυροῦ ἢ τῆς ἡμισελήνης .

Ὁ πολυάριθμος στόλος τοῦ Σουλτάνου συντρο-
φεύμενος μὲ ἄλλους ἴσον τοῦ Σατράπῃ τῆς αἰ-
γύπτου, ὁμοιοὶ τὸ μέγεθος μὲ πλέοντα τείχη
ἐπαπειλοῦσι τὰ μικρὰ ἀκέραια τῶν Ἑλλήνων .
Ἡ Ῥόδος περίφημος εἰς τὴν ἱστορίαν διὰ τὰς
μεγάλας ἡττάς τὰς ὁποίας οἱ τοῦ Μωάμεθ ὁ-
μοῖοι ἐδοκίμασαν παρὰ τῶν ἀνδρείων Ἰσπανῶν
τῆς νήσου ταύτης θέλει κατασταθῇ περιφημοτέ-
ρα διὰ τῶν παρόντων νέων θριάμβων . Οὐδέπο-
τε ἡ Ἑλλάς δὲν ἐκατήντησεν εἰς κρισιμωτέρας
στιγμῆς, ἂν ὅμως ἐπιτύχῃ τοῦ σκοποῦ τῆς
δὲν μένει δόξα καὶ εὐκλεία νὰ ὑπερβάλῃ . Ἡ
Ἑλλάς ἀποφασίσασα ἢ νὰ φθάσῃ εἰς τὸν πρῶ-
τον βαθμὸν τῆς δόξης τῆς ἢ νὰ παρασυρθῇ ἀ-
πὸ τὸν χεῖμαρρον τῶν περιστάσεων ὥμωσεν ἐνώ-
πιον τοῦ μεγάλου κριτοῦ τῶν ἐθνῶν νὰ δείξῃ ὅτι
εἶναι ἀξία τοῦ ἐνιματός της . κάθε αἰὼν γεννᾷ
ἄλλον αἰὼνα . ἡ ἱστορία ἐβεβαίωσε τὸ μέγα
τοῦτο ἀξίωμα . Ἡ Ἑλλάς ἐν ὅσῃ διετῆρει τοῦ
νόμου τῆς προεῖχε κατὰ τὴν ἀρετὴν καὶ ἀνδρεί-
αν . Ἡ ἀνδρεία προσπαρσασκεύασε τὰς κατα-
κτήσεις· αἱ κατακτήσεις ἔφερον τὴν πολυτέ-
λειαν· ἡ δὲ πολυτέλεια τὴν τελείαν καταστῆ-
σιν τῆς Δημοκρατείας καὶ αὐτοκρατορίας .
Ἡ Τελευταία περιόδος τῆς πολιτικῆς ζωῆς
τῆς Ἑλλάδος ἐτελείωσεν· ἡδὴ ἀρχίζει ἄλλη
λαμπροτέρα . μεγάλοι πρᾶξεις ἀνέλθουσιν ἐκ
ἐκείνης ταύτης περιόδου τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν τε-
λευταίαν τῆς Τυρκίας· ὁ Τυρκικὸς καὶ τῶν
χρηστῶν τὴν ὥρην ἡ δὲ ἡγεμονία αὐτῆς εἰς τοὺς αἰ-
ῶνας .

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Αρ. 74

Τίμη ἑτάλη . Ἰσπανικά ἔξ, προπληρωτέα
κατὰ τοιμηγίαν . Ἐκδίδεται δις τῆς ἐβδομάδος .

Τὰ πλείω ὁφείλη, τοῖς πλείοσι.

Φραγκλῖνος.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῇ 10 Σεπτεμβρίῳ 1824.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ .

Φ ρ α γ κ ὀ ρ τ ι ο ν .

Ἀπόσπασμα γράμματος ἐκ Κωνσταντινουπό-
λεως ἀπὸ 28 Ἰανὺν .

Ἐδόκε τέλος πάντων ὁ Σουλτάνος προσταγὴν
νὰ κενωθῇ ἡ Μολδοβλαχία ἀπὸ τὰ στρατεύμα-
τά τε . Ὁ Ρέης-ἑφένδης εἰς μίαν κατὰ τὴν 23
λήγοντος μὲ τὸν Λόγδον Στραγφόρτ συνδιάλεξιν
τοῦ ἐκονολόγησε τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον ἤθε-
λε γενῇ ἡ κένωσις, καὶ τὸν ἐφανέρωσε προσέ-
τι πῶσοι πεσλήδες εἶχαν νὰ μείνωσιν εἰς τὰ δύο
ταῦτα πριγγιπάτα . Ὁ Λόγδος Στραγφόρτ ἀπὸ
μέρους τε, μετὰ ταύτην τὴν εἰδοποίησιν, ἡ ὁποία
ἐσυνοδεύθη ἀπὸ μίαν ἐπίσημον σημείωσιν, ἐ-
δήλωσεν εἰς τὸν Ρέης-ἑφένδην ὅτι ὁ Μαρκῆζος
Ῥιδοπιέρης διωρίσθη Ῥωσσικὸς Πρέσβυς εἰς τὴν
ὑψηλὴν Πόσταν, τὸ ὁποῖον τὸν εἶχεν ἤδη κοινο-
ποιήσει ὁ Κόμης Νεσσελρόδης . (J. de Francf.)

Ἐρμανούπολις (Ἐρμανστὰτ) 8 Ἰουλ 1824

Τὴν 5 ὁ Ὄσποδάριος τῆς Βλαχίας ἔλαθεν
ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως τὸ φερμάνη τοῦ Σουλ-
τάνου, ἀποστέλλον τὴν κένωσιν ταύτης τῆς ἐ-
παρχίας . Μετὰ ταύτην τὴν εἰδήσιν τινὲς ἀπὸ
τῶν Βογιαρίδων τοὺς καταφύγοντας εἰς ταῦτα
τὰ μέρη, ἐτοιμάζονται νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὰ
ἴδια, καὶ ἡ καγκελαρία τοῦ εἰς Βλαχίαν Ῥωσ-
σικοῦ κενόρου ἐτοιμάζεται καὶ αὕτη νὰ ἀνα-
κοινηθῇ εἰς Βουκουρεστί . (Mess. Tyr.)

Βουκουρεστίον 12 Ἰουλίου 1824

Τέλος πάντων, ἡ ἀπὸ τοῦτε τοῦ πριγγιπά-
του ἀναχώρησις τῶν Ὀθωμανικῶν στρατευμά-
των φαίνεται ὅτι εἶναι πλέον ἔξω πάσης ἀμ-
φιβολίας . ἤδη 800 ἀνθρώποι· ἀνεχώρησαν ἀπὸ
ἐδῶ . Λέγεται, ὅτι τὸ πᾶν ἔχει νὰ ἐπιστρέ-
ψῃ εἰς τὴν προτέραν κατάστασιν, καὶ ὅτι ὁ
Ὄσποδάριος ἔλαβε τὰς πλέον ῥητὰς περὶ τοῦτε
προσταγὰς . (Ὁ ἴδιος.)

Λόνδρα Τῇ 12 Ἰουλίου .

Σήμερον ἔγειναν τὰ ἐπικηδέια τοῦ Λόγδου Βύ-
ρωνος . Ἀπὸ αὐτὰ τὰ χαράγματα τῆς ἡμέρας
οἱ δρέμοι ἦσαν γεμάτοι ἀπὸ ἀναβίθωντον πλη-
θος λαοῦ . ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς συνορίας ἦτον
ὁ Συνταγματάρχης Λεϊβ γυναικαδέλφος τοῦ
Εὐγενεὺς Λόγδου . εἰς δὲ τὰς ἑξ ἀμάξας αἰτι-
νες παρεκολούθησαν, διασπρεπον τὰ ἐπιφανέστερα
μέλη τοῦ ἀντιπολιτευομένου τῆς Βαλῆς μέρους .
δηλαδὴ οἱ κύριοι Βαρδέτος, Ὁβούζης, Κιν-
ναίρδης καὶ λοιποὶ . συνηκολούθη καὶ ὁ χειρουργ-
γὸς Ὁμεάδας . (α) Πολλὰ ἄλλα λαμπρὰ ὑ-
ποκείμενα, ὅλα ἐπίσης τοῦ ἀντιπολιτευομέ-
νου μέρους τῆς Βαλῆς συνηκολούθησαν ἐπὶ τῶν ἀμα-
ξῶν των, ἦτοι ὁ Διὺξ τοῦ Σούσσεξ, ἀδελφὸς
τοῦ Βασιλέως, ὁ Μαρκῆζος τοῦ Λαυδούστη,
ὁ Κόμης Τρεν, ὁ Λόγδ' Ὀλλάνδ καὶ ἄλλοι .
Τελευταῖον δὲ οἱ δύο ἀπεσταλμένοι τῶν Ἑλλή-
νων, οἵτινες ἐφαίνοντο ὑπὲρ τοῦς ἄλλους θλι-
μένοι .

(α) Χειρουργὸς τοῦ Ναπολέοντος εἰς τὴν Ἀγίαν Ἐλένη.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ .

Ἰδιότητες ἐκ τοῦ Γεν. στρατοπέδου τοῦ Λιγοβι-
τζίου τῇ 7 Σεπτεμβρίου .

Ὁ χιλιάρχος Γληγόρης Λιακατᾶς , ἔχων πεντακοσίους ἐκλεκτοὺς στρατιώτας , ἐπιλησί-
ασε πρὸ ἡμερῶν ἀκόμη εἰς Γότζισταν , τῆς ὁ-
ποίας οἱ κάτοικοι μὴν ὑποφέροντες τὰ καθημε-
ρινὰ βάθη , καὶ τὰς τυραννίας τῶν ἀπίστων ἐ-
ξουσιαστῶν , ἦσαν ἑτοίμοι νὰ πιάσῃ καὶ μό-
νον τὰ ὅπλα ἐναντίον τῶν τυράννων των , ἐὰν
δὲ τοὺς ἐπορεύθαι καὶ κάμνῃ βοήθεια . Τὴν
δὲ 26 Αὐγούστου ἐμδῆκεν Ὁ Ἀρχηγὸς οὗτος μὲ
τὸ σπῆμα τὸ εἰς Γότζισταν , καὶ ἐκτύπησεν ὅ-
σους ἐκ τῶν Μωαμεθανῶν ἀλδανῶν εὐρίσκοντο εἰς
τὴν χώραν , ἔβαλε δὲ φωτιάν εἰς δεκαπέντε ὁ-
σπῆτια τινῶν Γοτζιστινῶν . οἱ ὅποιοι , εἴτε
διὰ φόβου , εἴτε διὰ ἰδιότητιαν , ἦσαν ἐνω-
μένοι μὲ τοὺς τυράννους . Ἐκ τῶν ἐκεῖ εὐρεθέν-
των ἔχθρῶν , δώδεκα ἐκλείσθησαν εἰς τὸν πύργον
τοῦ Μικαρίτη Χιλ. Παλάσκα , πλὴν , μετὰ
ἱκανὴν ἀντίστασιν , ὁ πύργος ἐκυριεύθη ἐξ ἐ-
φθῆς , καὶ οὗτοι οἱ δώδεκα ἔπεσαν εἰς τὰς χεῖ-
ρας τοῦ Χιλιάρχου Λιακατᾶ , καὶ φυλάττονται
ζωντανοὶ . ἐξ αὐτῶν εἶναι δύο σημαντικοὶ ἀλδα-
νοὶ ὁ Μάνε Αἰζάτης , καὶ ὁ Καλέμ Τεπελένης .

Τὸ ἔκτακτον τοῦτο κίνημα ἐπροξένησε τρόμον
εἰς τοὺς ἐχθροὺς . ὅλα τὰ πλοία τῆς λίμνης
τῶν Ἰωαννίνων (Ἀχμερσίας) ἔφυγον ἀπὸ ὅλας
τὰς ὄχθας , καὶ ἐπεριμαζεύθησαν ὑποκάτω εἰς
τὰ Ἰωάννινα . Οἱ Τούρκοι αὐτῆς τῆς πόλεως
ἀμέσως ἔγραψαν εἰς τοὺς Τζάμηδες ζητοῦντες
βοήθειαν . Διὰ κάθε ἐνδεχόμενον λοιπὸν , ἐ-
δόθησαν διαλαγαὶ εἰς τοὺς στρατηγούς Γιαννάκην
Ράγκον καὶ Νικόλαον Στρενάρην , εὐρισκομέ-
νης μὲ χιλίους περίπου στρατιώτας εἰς τὸ σύνο-
ρον τοῦ Βάλτου καὶ Τζημέρκων , νὰ τρέξῃν χεῖ-
ρας πυλότης , εἰς βοήθειαν τοῦ Χιλιάρχου Λια-
κατᾶ .

Ὁ Στρατηγὸς Τζόγκας πρὸ ἡμερῶν ἄφησε
τὸν Χιλ. Δημοτζίλιον μὲ πεντακοσίους εἰς Ἀε-
τὸν , καὶ αὐτὸς , ἔχων ἑκατοσίους πενήντα πε-
ρίπου , περιέρχεται πλησίον τοῦ Καρδασαῖ ,

καὶ τότε διαίρων εἰς μικρὰ σάματα τοὺς στρα-
τιώτας τῆς , πῖτε μὲ ὅλης ὁμοῦ . ἀπονόπτει ἀ-
πὸ τοῦ ἐχθροῦ ἀνθρώπου καὶ ἄλλα , καὶ κρα-
τεῖ αὐτὸν εἰς παντοτεινὴν ἀνυσυχάν καὶ φόβον .

Συνέχεια καὶ τέλος , περὶ τοῦ σχηματισμοῦ Ἑλ-
ληνικῆς ἐθνικῆς βιβλιοθήκης καὶ περὶ
Φιλολογίας .

Μ' ὅλην τὴν σκληρὰν δουλείαν , εἰς τὴν ὁποίαν
ὑπέπεσαν οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι , μ' ὅλην ἐν-
τὴν δὲ καὶ τὸ Ἀλκοῦν ἐζήτησε νὰ καταστρέψῃ ἐν
περισσότερον τῶν τοσούτων ὠραιότητων τὰ λεί-
ψανα , πάντοτε ὅμως εὐρίσκονται ἀκόμη πρω-
τότυπα καὶ ἐλεύθερά τινα σημεῖα , καὶ ἔσω-
φελεῖς καὶ κεντηστικαὶ θέσεις .

Διὰ νὰ ἀνανεώσωμεν δὲ αὐτὰ , τὰς ὠραιότητας
δὲν πρέπει νὰ συστήσωμεν βιβλιοθήκας καὶ νὰ
συνδράσωμεν τὴν φιλολογίαν μας ;

Φιλολόγοι τινὲς ἤθελον ἴσως ἐρωτήσῃ , καὶ
πρὸς τί καλὸν χρησιμεύει ἡ παντοτεινὴ αὐτῇ
σπυρὴ τῶν τοσούτων μικροπρεπῶν δυσκολιῶν ,
τὰς ὁποίας πᾶς τις νυνεχῆς βλέπει εἰς τὴν ἐ-
νάντησιν τοῦ πνεύματος ; εἴμεθα σχεδὸν καὶ
ἡμεῖς τῇ γνώμῃ τῶν περὶ τῶν ὅσα ἀποδιδέ-
κται μόνον τὴν διάφορον τοῦ κειμένου
ἐκφράσιν , καὶ τὰς γραμματικὰς ἐκείνας
λεπτομερείας , διὰ τὰς ὁποίας ἐλληνιστὰι τι-
νὲς κἀμνησι τοσαύτην ἐπίδειξιν , θέλομεν ὅ-
μως ἀποδείξῃ ὅτι ὅχι μόνον ἀπὸ τῶν βιβλιοθή-
κων τὴν κόπιν ἐξάγονται ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν
νέα ἄξια σπυρὴς χειρογράφα , ἀλλὰ πολλὰ
καὶ ἀπὸ τὰς ἐπιγραφὰς τινῶν λίθων μαρτύ-
ρουν τοσαῦτα ἄγνωστα εἰς ἐτὶ πράγματα , τῆς
ὁποίας φωτίζει τὴν ἡθὴν , καὶ ἐπομένως ἡ
φιλολογία τὴν ἱστορίαν . Οἱ πατέρες μας
ἔκκεχαράγμινας εἰς τὰ μάρμαρα τῶν συμ-
μαχιῶν τὰς συνθήκας , ἐκείνας τῆς εἰρήνης τῶν
τὰς κοινὰς αὐτῶν ὑποθέσεις , τὰς εἰρηνικὰς τῆς
εὐτυχίας καὶ δυστυχίας καὶ αὐτὰς ἐνίοτε καὶ
πρὸς τοὺς φίλους ἐπισκέψεις . Ἡ Πατρίς ὅ-
ντο ὡς βιβλίον μέγα γεγλυμμένον . ἀπὸ ὅ-
ποιον μέρους καὶ ἂν ἤθελε στρέφῃ τις τοὺς ὀ-
φθαλμούς τῆς , ἔβλεπε τοσαῦτα τῆς δημοσίας

καὶ μερικῆς ἱστορίας φύλλα. Ἰδοὺ λοιπὸν ὅ-
τι πάντοτε εὐρίσκει τις νέων παρατηρήσεων ὕλην.

Δημοσιεύοντες ἐνταῦθα τὰς περὶ τῆς παλαι-
ᾶς φιλολογίας αὐτὰς παρατηρήσεις μας, προ-
σέταμεν ὅτι διὰ τὰ ἀποκτήσωμεν καὶ πάλιν
ὅλας ἐκεῖνας τὰς ὡραιότητας, εἶναι ἀνάγκη τὰ
συστηθῇ ἐθνικὴ βιβλιοθήκη. Εἰς διαφόρους
ἐπιστολάς μας, τὰς ὁποίας ἐπέστειλαμεν εἰς
Εὐρώπην πρὸς πολλὰ συμαντικὰ ὑποκεί-
μενα, ἐφανερύσαμεν αὐτῇ τὸ σχέδιόν μας, τὸ
ὁποῖον καὶ ἐστάθη δεκτὸν. Προσκαλοῦνται ἐ-
πισμένως πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὴν πηγὴν τῶν
λεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν νὰ συνεισφέρωσιν εἰς τὴν
σύστασιν ταύτης τῆς Βιβλιοθήκης, ἐξ ἧς
ἐλπίζομεν ὅτι θέλουσιν ἀνανεωθῇ τὸν παρελ-
λυτὸν αἰῶνα αἱ ὡραιότητες, αἱ ὁποῖαι εἶχον
ἀφῆθῃ εἰς τοὺς χειμᾶρες τῶν καιῶν παραγμῶν.

Τὰ διὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν σταλθησέμενα βι-
βλία θέλουν εἶσθαι ἐγγεγραμμένα εἰς τῆς βιβλι-
οθήκης τὸν κατάλογον μετὰ τὸ ὄνομα τοῦ εὐεργέτη
καὶ εἰς καθὲ ἱερεῖς μῆνα, θέλουσιν ἀναγινώσκει
οἱ τοιοῦτοι εἰς τὰς ἐφημερίδας τὴν ἄφιξιν τῶν
πολυτίμων δώρων των. Ὅσον δὲ περὶ τῆς σάλ-
τεως των παρακαλοῦμεν νὰ τὰ διευθύνωσι μετὰ
ταύτην τὴν ἐπιγραφήν, πρὸς τὸν συντάκτην
τῶν Ἑλληνικῶν χρονικῶν, I. I. Μάγερ.

Εἰς Μεσολόγιον.

Ἐ-χάτως διεδόθησαν ἐδῶ αἱ ἐξῆς εἰδήσεις ἀ-
πὸ ἀνθρώπου, ἐλθόντας ἀπὸ τὸ Φανάρι τῆς
τραπεζῆς.

„Ὅτι τὸν παρελθόντα αὐγιστον οἱ ἀντιφε-
ρόμενοι Μπέηδες τοῦ Δελβίνου Χησείν Μπέης,
υἱὸς τοῦ Μισταφᾶ-πασᾶ, καὶ Ἀδδὴλ Μπέης
υἱὸς τοῦ Σηλεϊμᾶν Μπέη, ἔκαμαν ἀναχωρῆν
ἐκείσιν ἡμερῶν διὰ τὰ ἐξισασθῆν εἰς αὐτὸ τὸ
διάστημα, πλὴν πάλιν κατήντησαν εἰς ῥήξιν
καὶ ὁ ἐμφύλιος πόλεμος εἶναι νὰ ξαναρχίσῃ
μεταξὺ των.

„Ὅτι κατὰ τὰς 26 τοῦ παρελθόντος, εἰς
τὴν Παραμυθίαν ὁ Πρόνιος καὶ Μπαλιοχούσος,
ἐνωμένοι μετὰ μέρος τῶν Χριστιανῶν κατοίκων,
ἐπολέμησαν μετὰ τοὺς τζαπαραίης καὶ ῥαμίδες.

„Ὅτι εἰς τὰς 28 τοῦ αὐτοῦ ὁ ὑπὸ τοῦ Ὁμέρ
Πασᾶ διοριζόμενος φρούραρχος εἰς Ἰωάννινα
Σηλεϊμᾶν Μπέης Κονιτζᾶς μετὰ ὅσας ἀλλοτινὰς
εἶχεν εἰς τὴν ἐξουσίαν ταύτην, εὐγῆκεν νὰ ὑπάγῃ
ἐναντίον τῶν ἐπαναστατησάντων Γουζιστιῶν,
ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ Ἰωαννῖται τοῦσχοι θέν ἠθέλησαν
νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ ἐπέστρεψεν ὀπίσω.

„Ὅτι εἰς τὰς 30 τοῦ αὐτοῦ ὁ Καφεμούνης
ἀναφιώτης μετὰ Τριάντα ἐκλεκτοὺς Ἕλληνας ἐ-
φθασεν εἰς τὸ Νηραχάνι δύο ὥρας μακρὰν τῶν
Ἰωαννίνων, ὅπου ἐθανάτωσεν ἕνα Γκέγκαν πρα-
γματευτὴν καὶ ἄλλους.

„Ὅτι εἰς τὰς 14 χρονίᾳ τῆς Κρούας καὶ Σκόνδρας
τὸ Δανατικὸν ἐπικρατεῖ.

„Ὅτι ὁ Σιλιχτᾶς Πόδας εὐρίσκεται πελι-
ωρημένος, εἰς Σαντραμπόρι, ἀπὸ τὸν Σι-
λιχτᾶρην τοῦ Ὁμέρ Πασᾶ, καὶ πολεμοῦν ἀ-
παυστα.

Κύριε Συντάκτα τῶν Ἑλληνικῶν χρονικῶν,

Παρακαλεῖσθε νὰ καταχωρήσετε εἰς τὴν ἐ-
φημερίδα σας, τὴν ἀκύληθον διατριβὴν σὺν τῇ
πρὸς ἐμὲ ἐπιστολῇ τοῦ συγγραφέως τῆς αὐτῆς
διατριβῆς.

1824 Αὐγούστη 4. Βοστίτζα.

μένω εἰς τοῦ ὀπισμούς σας
Ἀνδρέας Λόντος

Ἐξοχώτατε Στρατηγὲ Κύριε Ἀνδρέα Λόντε,

Τὸ φύλλον τοῦ ἡμέτερου τοῦ Νόμου ὑπὸ ἀριθ. 15
τῇ 5 μαῖν ἐκδοθέντος τὸ ἀνέγνωσα, ὅτε ἡ-
μῶν μετὰ τὸ καλαβρυτινοῦ στρατιωτικὸν σῶμα τὸ
κινούμενον εἰς Τριπολιτζάν ὑπὲρ τῶν νόμων
εἶδα ὅσα ἐκεῖ ὁ ἐκδότης αὐτῆς τῆς ἐφημερίδος
ἐκτελεστοῦν εἰς τὸ περὶ ἐκλογῆς παρυσταῶν
ἄσθενος, καὶ ἐλυπήθην καίρως δι' ὅσα ἡμπε-
ροῦν νὰ προσεπικύψω ἀπὸ τοιαύτης ἐκθεσὶν δε-
νᾶ.

Ἡ ἀσχολία καὶ ὀδυσπορία δὲν μ' ἐσυγχώρη-
σαν νὰ βάλλω εἰς τὸ χαρτὶ, ὅσα ἐσπεύχθη
ἐπ' αὐτὴν τὴν ὕλην, μετὰ σκοπὸν ν' ἀνα-

παύσω τὰς καρδίας τοῦ λαοῦ , ὅστις ἀνίκανος
νὰ βλέπῃ μῆτε σπινθηρὸν μακρύτερα ἀπὸ τὴν
καλύδην τε , εὐκολα καταφέρεται ὅπως καλὰ
ἢ κακὰ ἤθελεν ὀδηγηθῇ .

Ἀρ' οὐ ἐπέστρεψα ἀπὸ Ναυπλίου δὲν μ' ἄ-
φησεν ἡ Δέσμη νὰ συγκόσω κεφάλι διὰ νὰ ἀσχο-
ληθῶ εἰς τοὺς περὶ τοῦτο στοχασμούς μὴ ὡς προ-
χθές .

Δεχθῆτε παρακαλῶ τὴν περικλειμένην δια-
τριβὴν μὴ εἰς ἀπάντησιν τοῦ ῥηθέντος ἄρθρου ,
καὶ ἂν ὡς θεμελιωμένη εἰς ἱστορικὰς ἀληθεί-
ας τὴν ἐγκρίνετε ἀξίαν δημοσιεύσεως , ἡμπο-
ρεῖτε νὰ τὴν στείλετε εἰς τὰ χρονικά τῆς Ἑλ-
λάδος .

Ἄλλ' ἐπειδὴ ὅσα τυπώνονται πρέπει νὰ κα-
θυπεβάλλωνται εἰς ὄψιν τῆς Διοικήσεως , διὰ
νὰ μὴν καταχωρῶνται εἰς τὰς ἐφημερίδας , ὅ-
τι κατέβη εἰς τὸ κεφάλι τοῦ καθενὸς , ὡς πρὸς
Στρατηγὸν εἰπεισθὴ τῆς Διοικήσεως διευθύνω εἰς
τὴν ἐξουχέτητά σας τὴν διατριβὴν ταύτην καὶ ὅ-
πως κρίνετε ποιήσετε . ἐπιθυμῶν νὰ λάβω ἀ-
πάντησίν σας ὑψηλωτικὴν μάλιστα τῆς ὑγείας σας ,
μένω μὲ σέβας .

Τῇ 25 Ἰουλίου 1824 .

εἰς τοὺς ὀρισμούς σας
Χαραλάμπης . Μάλης .

„ Μὲ φαίνεται πολλὰ παράδοξον , ὅλοι γε-
νικῶς νὰ λέγωμεν καὶ νὰ γράφωμεν ὡς ἀξίωμα
πῶς χωρὶς ὁμόνοιαν δὲν ἀποκτᾶται ἐλευθερία ,
καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ἕκαστος κινούμενος ἀπὸ
δὲν ἡξεύρω ποῖον σκοπὸν δὲν παύομεν τόσον εἰς
τὸ λέγειν καθὼς καὶ εἰς τὸ γράφειν νὰ σπεύρω-
μεν μεταξὺ μας σπέρματα Διχονοίας .

Οἱ στασιασμοὶ εἰς κάθε ὑπόθεσιν , καὶ μάλ-
ιστα εἰς τὰς πολιτικὰς Κυβερνήσεις , μελο-
νότι βλέπων εἰς μεγάλους σκοποὺς , γεννῶνται
ἀπὸ μικρὰς αἰτίας , τὰς ὁποίας κάθε φρόνι-
μος ἔπρεπε πρὶν ἀνδρυνθῆν ἀπ' αὐτῆς τῆς τὴν
γέννησιν νὰ τὰς ἐκθέτῃ μακρὰν τῆς πολιτικῆς
κοινωνίας , διὰ νὰ μὴ παράγῃν τοιαῦτα ἐκτρο-
πὰ τὴν κοινὴν τῶν πολιτῶν ἡσυχίαν .

Οἱ Ἕλληνες , λίγην , εἶναι ἐριστικοὶ· δὲν
ἔπρεπε δ' ὅμως νὰ ᾔται τοιοῦτοι κατὰ τὸν Γ. Γ.

Αἰῶνα , ὅποτε ἴδον πῶς ἡ κακίστη τῶν θυγα-
τέρων τῆς φιλαυτίας Ἐρις κατηδάφισε τὴν Ἑλ-
λάδα , ἔφθειρε τὴν νέαν Ῥώμην , καὶ ἐδιαί-
ρεσε τὸν χριστιανισμόν εἰς τόσα κομμάτια !

Ἡ συνέχεια ἀκολουθεῖ .

Μεσολόγγιον τῇ 10 Σεπτεμβρίου

Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἄρχισε νὰ διαφημίζεται
εἰς ταύτην τὴν πόλιν ἡ νίκη τὴν ὅποιαν ἐπείρ-
σεν ὁ Ἑλληνικὸς στόλος , διοικούμενος ὑπὸ τοῦ
Ναυάρχου Μιαούλη , ἐναντίον τοῦ Αἰγυπτιακοῦ
καὶ Βυζαντινοῦ , οὐκ ἐνωμένων , πλησίου τῆς
νήσου Κῶ . Διάφορα γράμματα εἰς χίτρεα , ὅ-
σον ἀπὸ Πελοποννήσου , ὅσον καὶ ἀπὸ Ζί-
κυνθον , ὅπως μάλιστα ἐβγῆκεν αὐτὴ ἡ εἴδησις
ἀπὸ τὴν Ναυτικὴν δυνάμιν , ἣτις ἐπέστρεψεν
ἐσχάτως ἀπὸ Ναυπλίου μετὰ τοῦ Μεγάλου Ἀρ-
μοστοῦ τῶν Ἰονικῶν Νήσων , φανεροῦν αὐτὴν
τὴν νικὴν , χωρὶς νὰ διαφωνεῖν , παρὰ μόνον
εἰς τὰ περιστατικά .

Σήμερον δὲ ἔρθετε πλοῖον Ἰονικὸν ἀπὸ Νεό-
καστρου , τὸ ὁποῖον εἰς τὰς 6 ὥρας τοῦ ἀντά-
μωσεν ἕνα Ἰθακίσιον μαστιγον , προσερχόμενον
ἀπὸ Κῶ , ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἔμαθε τὰ ἀκέλευθα .

„ Ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς στόλος ἐναντιώθηκε
πλησίον αὐτῆς τῆς Νήσου μὲ τοὺς δύο ἐχθρικοὺς
στόλους καὶ ἔκαυσε πέντε πολεμικὰ πλοία , ἔ-
πηγε σὺν δέκα ὀκτὼ φορηγὰ (τραποῦρτα) ,
ἐν πολεμικὸν βρῖκι , καὶ μίαν φρεγάδα τοῦ Με-
χμεδ' ἀλλῇ , ὀνομαζομένην Ἀφρική , τὰ ὅ-
ποια ἐβέρθησαν εἰς Ναυπλίον .

„ Ὅτι ἐν ᾧ ὁ Καπετὰν Κανάγιος ἐκέλλη-
σε τὸ Μπηνελῶτον τε εἰς μίαν φρεγάδαν , ὅπου
εὐρίσκοντο πολλοὶ σημαντικοὶ Τούρκοι , ἔτρε-
ξεν ἀπὸ τὸν λιμένα τῆς Κῶς ὁ Πασῆς τοῦ τόπου
μὲ μίαν ἀρματομένην Λάντζαν , διὰ νὰ κτυπή-
σῃ τοὺς εὐρισκόμενους εἰς τὸ Μπηνελῶτον Ἕλ-
ληνας , πλὴν ἐνταυτῷ ἐν Ἑλληνικὸν βρῖκι
εὐρεθὲν ἐκεῖ πλησίον , ὀρζάρισεν ἐναντίον τῆς
λάντζας , καὶ μετὰ τὴν φωτίαν ἐφόνευσε τοὺς
περισσοτέρους Τούρκους , καὶ ἐπίασε ζωντανὰς
τὸν Πασᾶν .

Περιμένομεν ἀπὸ ἡμέραν εἰς ἡμέραν νὰ λά-
βωμεν ἐπισήμως αὐτὴν τὴν χαρτοποῖαν εἰδησίαν
καὶ ἀπὸ τὴν καθέδραν τῆς Διοικήσεως .

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Αρ. 75

Τιμή ἐτήσια τὰλ. Ἱσπανικὰ εἰς, προπληρωτέα
κατὰ τοιμηνίαν. Ἐκδίδεται δις τῆς ἐβδομάδος.

Τὰ πλείω ὀφείλῃ, τοῖς πλείοσι.

Φραγκλῖνος.

ΜΕΣΟΔΟΤΓΙΟΝ τῇ 13 Σεπτεμβρίου 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Μεσολόγιον.

Ἀφ' οὗ οἱ Γολβιστινοὶ ἐπῆσαν τὰ ὅπλα, ἔ-
πρεπον ἀμέσως νὰ γενῇ φρενίτις, διὰ νὰ ἐτοι-
μασθῇ βοήθεια, ἥτις νὰ ἱεῖξῃ ἀμέσως ἐκεῖ εἰς
κάθε χρεῖαν· ἐκεῖνοι ἀπὸ τοὺς πολεμικοὺς μας
ἀσχητοὺς, ὅπου ἔπρεπε νὰ συντρέξουν εἰς τοῦ-
το ἦσαν κυρίως οἱ στρατηγοὶ Ἰσκος, Ῥάγκος,
Στρατάρης, καὶ ὁ Χιλ Καραγιάννης, ἀλλ' ἔπρε-
πον ἐν ταυτῷ νὰ ἦναι καὶ σύμφωνοι καὶ ἐνωμένοι
καθ' ὅλα· ὅλοι γνωρίζουν τὴν διαφωνίαν, ἥτις ἔ-
τρεχε μεταξὺ τοῦ Στρατηγοῦ Ἰσκη, καὶ τοῦ Στρ.
Ῥάγκου, καὶ Χιλ Καραγιάννη· εἰς αὐτὴν τὴν
περίστασιν ἐστοχάσθησαν ἀναγκαῖον νὰ ἐνωθῶν,
καὶ πρῶτος ὁ Χιλ. Καραγιάννης ἔδωσε τὸ πα-
ράδειγμα, γράψας ἀπὸ Λιγοβίτζι πρὸς τὸν
Στρατηγὸν Ἰσκον.

Ἐπιστολὴ τοῦ Χιλιάρχου Ἀναγιώστη Καραγιάν-
νη πρὸς τὸν Στρατηγὸν Ἀνδρέαν Ἰσκον.

Γενναί' αὐτε ἀδελφε Στρ. Ἀνδρέα Ἰσκη,

Φθάνει μας ἡ ἀναμεταξὺ σύγχυσις· ἀνέως
ἔδω τὴν ἐδαστάξαμεν, ἦτον αἰτία καὶ τὰ δύο
μῆνη, γὰρ ὁμῶς νὰ παύσωμεν, καὶ νὰ γίνω-
μεν μία ψυχὴ, μόνον καὶ μόνον διὰ ἀγάπην
τῆς Πίστewς, καὶ Πατρίδος μας, ἔτι ἡ πα-
ρῶντα περίστασις εἶναι ἡ κρισιμωτάτη, καὶ ἡ
ἐνωσις τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ἔθνους μας θέλει ὠφε-
λῇ τὴν γλυκυτάτην Πατρίδα· περιπλέον σὲ
γνωρίζω ἀδελφὸν, καὶ πάσχω νὰ κάμω καὶ τοὺς
ἐπαιεμένους ἐναντίως σὲ ἀδελφοὺς· τὸ ὅμοιον

μεταχειρίσῃ καὶ ἡ Γενναϊότης σὲ, καὶ τότες
δέλει φανοῦμεν ἄξιοι ἐπαῖνον, καὶ θεὰ τιμή-
θωμεν ἀπὸ ὅλον τὸ ἔθνος μας, ὅτι καὶ μέχι-
λῆς καὶ με πέντε οἱ ἴδιοι εἵμεθα, καὶ περὶ
τούτῃ εἶμαι βέβαιος ὅτι δέλει τὸ ἀκολουθήσεις
καὶ τότες βλέπεις πόσον θὰ σὲ ὠφελήσῃ, πα-
ρομοίως καὶ ἐμένα. Ἴδου γράφω καὶ τοῦ ἀδελ-
φοῦ μας Γ. Ῥάγκου· πληροφορήσῃ, καὶ στείλῃ
καὶ τὰ δύο μαζί, γράψου καὶ ἡ αὐθεντιά
σὲ· σὲ ὁμιλεῖ στοματικά καὶ ὁ φιλογενέστα-
τος Καπιτὰν Γιάννης Σούνας περὶ τούτῃ, καὶ
με τὸ νὰ ἦναι ὠφέλημος διὰ τὸ ἔθνος μας, καὶ
δι' ἡμᾶς, ἀκολουθεῖτο καὶ δέλει εἰδῆς πῶς θὰ
περάσεις καλῆτερά ἀπὸ ὅτι ἀπερνοῦσες ἕως
σήμερον, εἶσαι ἀσκετὸς, καὶ πάρε μέτρα, ὅτι
κινδυνεύει τὸ πᾶν, καὶ εἶσαι ἕνας ἀπὸ αὐτοῦ.
μένω.

Ὁ ἀδελφός σὲ.

Τῇ 6 Σεπτεμβρίου Ἀναγ. Καραγιάννης.
Λιγοβίτζι.

Γράμμα τοῦ Στρατηγοῦ Ἀνδρέα Ἰσκη πρὸς τὸν
Γενικὸν Διευθυντὴν τῆς Δυτ. Χ. Ἑλλάδος.

Ἐκλαμπρίζετε.

Σὰς εἰδοποιῶ καθὼς μᾶς ἔστειλες πρὸ ἡμε-
ρῶν διὰ τὸ Μακεδονόρος εἶχα στείλῃ τὸν ἐξαδελ-
φόν μου Σωτήρην Στράτη, ὁ ὅποιος ἐκαρτεροῦ-
σε δεκαπέντε ἡμέρας διὰ νὰ περάτῃ καὶ νὺν Σῶ-
μα τῶν ἐχθρῶν, ὡς καθὼς μᾶς ἔλεγον, καὶ
βλέποντας ὡς τὴν τετράτην ὅπου δὲν ἀπέφρασε
καὶ νῦν, ἀπέφρασε καὶ αὐτὸς διὰ νυκτὸς εἰς τοῦ
Ἰμαμτζαούση, καὶ ἔβαρεσε τὸ Καραῶν.

ἐσκότωσε καὶ μερικοὺς καὶ ἔπιασε Τρεῖς μαζή, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἦτον ἓνας ὁ ἀδελφὸς τοῦ Νταγιάντα, καὶ ἐπῆρε καὶ ἔξ-έπτα Μελάρια· ἔκαψε καὶ ἓνα χωρίον· καὶ κάμνοντας ἐδῶθε τοὺς καρτερεῖ ὁ Νούρκας μὲ ἐκατὸν Νομάτης, καὶ ἐπολέμησαν παράνω ἀπὸ μίαν ὥραν, καὶ γίτωπε δὲν τοὺς ἔκαμε· διὰ τοὺς ἀνθρώπους ὅπου εἶχε πάρει ἐπειδὴ καὶ ἦταν Χριστιανοὶ τοῦ ἔστειλα καὶ τοὺς ἀπόλυσεν. Οἱ ἐχθροὶ ὅπου εἶναι εἰς τὸν Καρθασαράν, εἰς κάθε Γέσσαρας, ἡ πέντε ἡμέρας ἐδγαίνων ἐξακόσιοι, ἕως χίλιοι, καὶ ἔρχονται τὴν ἄκραν τῆς Θαλάσσης, καὶ κέθων χορτάρι εἰς τὸν Ἀρμηρόν, ἄλλο νέον κατὰ τὸ παρὸν δὲν ἔχω νὰ σᾶς φανερώσω, καὶ μένω εἰς τὰς διαταγὰς.

1824. Σεπτεμ. 9 Βρυτζούλια.

Ὁ Πρόθυμος τῶν διαταγῶντας

Ἀνδρέας Καραῖσκη

„ Ἀπὸ τρεπωχανὲ εἶμαι ἄδιος καὶ ἂν ἦναι ὁρσμός σας στεῖλε με μὲ τὸν κύβ Βασίλην.

Ὁ Ἰδ.

Μανθάνομεν νεωστὶ ἀπὸ Λάρισσαν ὅτι διὰ προταγῆς τοῦ Σηλτάνου ἐφονεύθη ὁ παρὰ τοῦ ἰδίου χειροτονηθεὶς Πατριάρχης.

Νεώτερα ἄλλα, χεζήζοντα ὅμως ἐπιβεβαιώσεως, λέγουσιν ὅτι ὁ Γιανιτζάρ Ἀγάς ἐναντιωθείς εἰς τὸ σκληρὸν καὶ ἄδικον τοῦτο πρόσταγμα ἐπλήρωσε τὴν πρὸς τὸν ἀγέρωχόν τε Σηλτάνον αὐθάδειαν μὲ τὴν ἀποτομὴν τῆς κεφαλῆς τε.

Οἱ Γιανιτζάροι παροργισθέντες εἰς ἄκρον δι' αὐτὸ ἔκαμον ἐπανάστασιν καὶ ὀρμήσαντες ὁμοθυμαδὸν ἐφόνευσαν τοὺς μεγάλους ὄλως τοῦ παλατίου καὶ κατέστησαν ἐπὶ τοῦ θρόνου τὸν γνήσιον διάδοχον τοῦ Μαχμούλ· ὁ Σηλτάνος διέφυγε τὴν πρώτην μανίαν τῶν Γιανιτζάριων καταφυγὼν εἰς μέρος εἰσέτι ἄγνωστον. Τὴν καταστροφὴν ταύτην διεδέχθη κατὰ τὸ σύνθημα μία μεγάλη πυρκαϊὰ ἥτις ἐξηφάνησε πολλὰς καὶ μεγάλας ἐνορίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως· οἱ ἐν αὐτῇ μέιναντες ὀλίγοι γραικοὶ εὕρισκονται εἰς μέγαν κίνδυνον καὶ μόνῃ ἡ ἐπιδέξις φυγῇ δύναται νὰ σώσῃ τινὰς τούτων τῶν δυστυχῶν.

Κανεὶς δὲν ἐνδαμβεῖται βλέπων τοιαύταις ταραχὰς καθ' ἣν στιγμὴν ὁ θρόνος τῶν διαδέχων τοῦ Προφήτη κλονίζεται. Κάθε βάρεσον ἔθνους ἀπὸ δυστυχίας καταπλακωθὲν ζητεῖ τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν κακῶν τε εἰς πράξεις σκληρὰς καὶ ἀπανθρώπως· ὅταν δὲν ἡμπορῇ νὰ χορτάσῃ τὴν μανίαν τε ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων ἀθῶων, τρέπει αὐτὴν ἐναντίον τῆς ἰδίας τε δυνάμεως· πρόσθε εἶπε ὅτι τὸ σύστημα τοῦτο τῶν Γιανιτζάριων κλίνει ὅχι πλέον εἰς στήριξιν τοῦ θρόνου ἀλλὰ εἰς ἀνατροπὴν αὐτοῦ· ἔσεται λοιπὸν ὅτι τὸ μέγα ἐπιχείρημα τῶν Γραικῶν εὗρε καὶ εὐρήρει εἰς τὴν βάρβαρον πολιτικὴν τῶν Τούρκων στήριγμά τι πάντοτε βοηθητικὸν εἰς τὴν ἐπὶ ὁδοῦν μας.

Μετολόγιον Τῆς 12 Σεπτεμβρίου.

Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν δὲν ἐπαύσαμεν νὰ λαμβάνωμεν καθ' ἐκάστην σχεδὸν ἀπὸ διάφορα μέρος εἰδήσεις περὶ μιᾶς μεγάλης νίκης τοῦ στόλου μας ἐναντίον τῶν δύο ἐχθρῶν στόλων· ἡ μόνον ἐπίσημος εἰδήσις τὴν ὁποίαν ἔχομεν εἶναι κατὰ τὸ ἐξῆς ἀπόσπασμα τοῦ γράμματος τοῦ Σεβαστοῦ Ἐκτελεστικοῦ πρὸς τὸν Ἐκλαμπρότατον Γενικὸν Διευθυντὴν. Ἐλπίζομεν μὲ ὅλον τοῦτο νὰ λάβωμεν ἐπομένως καὶ ἄλλην ἐπίσημον εἰδήσιν, ἐπειδὴ ὁ στόλος μας εὕρεται πάντοτε πλησίον τοῦ ἐχθρικοῦ, καὶ ἀκολοθεῖ τὰ κινήματά τε.

Ἀπόσπασμα γράμματος τοῦ Σεβαστοῦ Ἐκτελεστικοῦ πρὸς τὸν Ἐκλ. Κύριον Α. Μαυροκορδάτον Γεν. Διευθυντὴν τῆς Δυτ. Ἑλλάδος
Τῆς 5 Σεπτεμβρίου.

Νέα λαμπρὰ κατορθώματα ἐχαροποιήσατε χθὲς τὸ ἔθνος. Τῆς 29 τοῦ παρελθόντος συνεκρέθη ἰσχυρὰ ναυμαχία κατὰ τὴν Κω, καὶ Σατάλια, καὶ ὕστερα ἀπὸ πολλὰς ζημίας τοῦ ἐχθροῦ μὲ θρίαμβον τῶν Ἑλλήνων, ἔκανσαν οἱ ἄνδρεῖοι πυρποληταὶ μας μίαν φρεγάδαν Τριπολίτικην μὲ 900 ἐχθρούς, καὶ ἓν βρεῖχιον μὲ 300. Ὁ Κυβερνήτης τῆς φρεγάδας, καὶ ἀρχηγὸς τῆς Ναυτικῆς τῶν Τριπολίτινων μοίρας, σπεύδων νὰ διασωθῇ εἰς τὸ ἄπειρον τῆς Θαλάσ-

οις μετ' ἐνὸς Μπώμπαση τοῦ Μεχμέδ ἀλλή, συλληφθῆσαν ἀπὸ τοῦς Ἑλλήνας, καὶ ἤδη κατακρατοῦνται. Αἱ περιστάσεις τῆς ναυμαχίας ταύτης εἶναι ἀξιοσημείωτοι, καὶ τοσεῦτον μᾶλλον, καθ' ὅσον ὁ ἐχθρὸς ἔχων κάθε ὑπεροχήν, καὶ εἰς τὴν πληθύν τῶν καραβίων, καὶ εἰς τὰς προπαρασκευάς, καὶ εἰς αὐτὸν τὸν ἰδιὸν ἀνεμὸν, δὲν ἠδυνήθη ὅχι νὰ βλάβῃ, ἀλλ' οὔτε καὶ νὰ διασωθῇ, καὶ εἶναι πολλὰ φανερόν, ὅτι κατὰ τὸν ἱερόμον, ὅπου ἔλασαν οἱ τοῦρκοι, ἀφ' οὗ μάλιστα ἐπιληροφορήθησαν, ὅτι μήτε τὸ νὰ σηκῶνται εἰς τὰ πανιά, ὅταν βλέπωσιν Ἑλληνικά πλοῖα, ὠφελεῖ, ἢ τὰ πλοῖά μας λάβωσι τ' ἀναγκαῖα ἐφόδια, θέλωσι κάμει τῶντι θαύματα.

Συνέχεια τῆς ἀπαντήσεως τοῦ Κ. Χαλαράμπης
Μάλη (ἴδε τὸ προηγούμενον φύλλον)

Τόσα παραδείγματα, μᾶλλον δὲ τόσα πηγήματα ἔπρεπε νὰ γίνωσι καὶ τόσα μαθήματα εἰς ἡμᾶς, καὶ νὰ πασχίζωμεν, ἐπειδὴ εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐκλείψῃ, νὰ δώσωμεν εἰς τὴν Ἐβριν ἐκεῖνα τὰ ὅρια, εἰς τὰ ὅποια ἐδημιουργήθη νὰ στέκῃ.

Ἡ φύσις ὅχι μόνον τοὺς Ἑλλήνας, ἀλλ' ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ἐπαινοῖσε μ' ὅλα τὰ εἰς αὐτοὺς φαινόμενα πάθη· πάθη ἀναγκαῖα εἰς διατήρησιν τῆς ὑπάρξεως τῆς ἀνθρωπίνης, ἢ εἰς ἀνίχνευσιν τοῦ δικαίου καὶ ἀληθοῦς. Διὰ τὸ οἱ Ἑλληνες νὰ βλάπτωνται αἰωνίως ἀπὸ τὸ πάθος τοῦτο, καὶ νὰ δυστυχοῦν;

Ἄλλο δὲν στοχάζομαι αἴτιον, παρὰ τὴν κακὴν ἀνατροφὴν. Οἱ γονεῖς μας δὲν ἐφρόντισαν νὰ μᾶς ἐξηγήσῃν ὡς ποῦ πρέπει νὰ ἐκτείνωνται καὶ πῶς πρέπει νὰ γίνωνται περὶ ὁποιοῦδήποτε πράγματος αἱ διαφιλονεικίαι μας, διὰ νὰ μὴ μᾶς προξενοῦν τόσας ἀμαρτίας, ὅσα καὶ τὰ διαφιλονεικούμενα πράγματα. Ἀλλὰ μήπως εἶναι καὶ τῶν γονέων μας σφάλμα; Διὰ τὸ νὰ μὴ τ' ἀποδώσωμεν εἰς τὴν πολυκέφαλον ὕδραν τὴν ἀμαθείαν, τὸ γέγονεν τῆς βορβορώδους τυραννίας;

Ὅταν λοιπὸν τὸ ἐριστικὸν τῶν Ἑλλήνων εἴ-

ναι γέννημα τῆς ἱερατώδους ἀμαθείας, διατὶ οἱ πεπαιδευμένοι μας, καὶ κατ' ἐξοχὴν ὅσοι εἰς τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος, καταγίνονται νὰ μεταπλάσῃν τοὺς ἀετιγενήτης ἡμᾶς, δὲν φροντίζουν νὰ μᾶς δηλάβῃ μετὰ πρᾶγματος τὸ γάλα τῆς οὐρανῆς ἀγάπης καὶ νὰ συστείλῃν τὰ πάθη εἰς τὰ ὅριά των;

„Κάθε κακὸς λόγος, λέγει ὁ Θεὸς Παῦλος πρὸς Ἐφεσίους μὴ βγαίῃ ἀπὸ τὸ στόμα σας, ἀλλὰ κάθε καλὸς πρὸς οἰκοδομὴν· ἀλλ' ὁ Κύριος ἐκδότης τοῦ Φίλου τοῦ Νόμου, ἀνὴρ μάλιστα μὲ ἱστορικὰς ιδέας, ὅταν εἰς τὸ 15 τῆς ἐφημερίδος τι περὶ ἐκλογῆς παραστατῶν καθάπτεται τόσον πικρὰ τῶν προκρίτωτέρων Ἑλλήνων, τὶ οἰκοδομὴν ἡμπορεῖ νὰ κάμῃ τοῦ πολιτικοῦ μας συστήματος;

Ναί· τὰ σφάλματα νὰ ἐλέγχωνται· πλην καὶ ὁ ἐλέγχων πρέπει νὰ ἐξακριβώῃ τὸ σφάλμα, διὰ νὰ ἐλέγχῃ δικαίως· καὶ πάλιν, ἀποδειχθέντος τοῦ σφάλματος, πρέπει κατὰ τοὺς ἱατροὺς νὰ συγκεντῇ τὸν ἐλεγχον μὲ γλυκύτητα καὶ πολλὰκις μὲ παρακλήσεις κατὰ τὴν χρείαν καὶ κατὰ τὰ ὑποκείμενα, προλαμβάνων τὴν ἀπελπισίαν.

Ἰδοὺ αὐτολεξεῖ τὰ γραφόμενα εἰς τὸ περὶ ἐκλογῆς παραστατῶν ἄρθρον τῆς ῥηθείσης ἐφημερίδος.

„Δὲν ἀγνοεῖτε ἐκεῖνης, οἵτινες ὑπὸ τὴν „Τηρικὴν ἀνομίαν ἐθησαύριζον, κολακεύοντες „τοὺς τυράννης των, καὶ συκοφαντοῦντες τοὺς „ὁμογενεῖς των· πολλοὶ τῶν τοιούτων ἐφάνησαν „συνεργοὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἐλευθερίας. Μάθετε ὅμως, ἀδελφοὶ Ἑλληνες, ὅτι σπῶν ὁ „σκοπὸς ἦτον ὅχι νὰ σᾶς ἐλευθερώσῃν, ἀλλὰ „καταστρέψαντες τοὺς πρώτους τυράννης, ὑπὸ „τῆς ὁποίας ἐτυραννοῦσαν καὶ ἐτυραννοῦντο, νὰ „κατασταθοῦν αὐτοὶ ἐπὶ κεφαλῆς καὶ μόνον τυράννοι. Ἀλλοίμονον εἰς τὴν ἐλευθερίαν μας, „ἐὰν τοιούτης ἐμβάσωμεν εἰς τὸν χορὸν τῶν „διοικούντων.

Πόσῃν ταραχὴν δύνανται νὰ προξενήσῃν οἱ τοιοῦτοι λόγοι καθ' ἕνα ἡμπορεῖ ἐκ πρώτης ἀναγνώσεως νὰ συμπεράνῃ. Διὸ δὲν ἔπρεπε νὰ γράφωνται μὲ τοιοῦτον πικρότατον καὶ ἀπελπιστικὸν ἱερόπον· ἀλλ' ὥς ἐξετάσωμεν, ἂν ἔχῃ

τὸν ἴωσον τῆς .

Οἱ συνεργήσαντες ὑπὲρ ἐλευθερίας , εἶχον σκοπὸν νὰ δεμελιώσῃν νέαν τυραννίαν ;

Ποῖα τὰ αἷτια νὰ κατανήσῃν εἰς τὰς Ἰσχυούσας στάσεις ;

Ἀλλὰ πρέπει νὰ διατρέξωμεν εἰς τοὺς πρὸ τοῦ χρόνου , διὰ νὰ ἰδῶμεν ἂν οἱ λεγόμενοι συνύβρанныι προσεστώτες ἐφρόντισαν ὑπὲρ φωτισμοῦ , ἢ ἐλευθερίας τοῦ ἔθνους , καὶ ποῖα τὰ αἷτια , ἂν δὲν ἐφρόντισαν .

Δὲν ἠμπορεῖ κανεὶς ν' ἀρνηθῇ , πᾶς ἀφ' οὗ οἱ Γούρκοι κατεξήσιασαν καὶ τὴν Ἑλλάδα ἦσαν ἠναγκασμένοι νὰ ἐγκλωπασθῶν ἐκ τῶν ἐλλήνων τοὺς συνεπατέρας διὰ νὰ χρησθῶμεν εἰς τοὺς πολιτικούς των σκοποὺς . καὶ αὐτοὶ εἶναι αἱ καλούμενοι προσεστώτες , ἢ καὶ οἱ ἐκκλησιαστικοὶ .

Αὐτοὶ μολοῦντι δὲν ἠμπόρουν προφανῶς ν' ἀναχατίσῃν τῆς Δεσποτείας τὴν Δέλησιν , ἀποσπλέποντες ὅμως πάντοτε πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ ἔθνους , καὶ σχολεῖα ἐσύστησαν κατὰ τὴν ἴδεα κατάστασιν , καὶ τὰ φιλελεύθερα πνεύματα ἐμφύχωναν παντοιοτρόπως , καὶ μὲ κίνδυνον , πολλάκις τῆς ζωῆς των .

Τὸ Κοράνι ἐναντίον τοῦ φωτισμοῦ δὲν ἐτυχῶρει εἰς τοὺς ὑπακόους τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους σύστασιν σχολείων , καὶ μάλιστα εἰς τοὺς Χριστιανούς . μόνον τοῦτο ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν , ἀπὸ τὰ Ἰωάννινα , ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον καὶ ἄλλα ἀκόμη μέρη δὲν ἔλλειψαν σχολεῖα , τὰ ὅποια , ἂν δὲν ἔκαμαν ἄλλο , μᾶς ἐφύλαξαν προσηνάμματα τῆς προγονικῆς μας εὐγενείας καὶ δόξης , καὶ τὰ ὅποια δικαίως πρέπει ν' ἀποδώσωμεν εἰς τὴν προστασίαν τῶν προσεστώτων . (Ἡ συνέχεια ἀκολουθεῖ)

Κύριε Συντάκτα τῶν Ἑλ. Χρονικῶν ,

Ἐπειδὴ κατ' εὐτυχίαν , ὁμῶς μετὰ τῆς ἐλευθερίας ἤξιώθη ἡ Πατρίς καὶ τὸ κάλλιστον καὶ ὠφελιμώτατον πρᾶγμα τὴν τυπογραφίαν καὶ δι' αὐτῆς τὰ οὐχ ἥττον ὠφέλιμα Ἑλληνικά Χρονικά , συντάκτην δὲ αὐτῶν Σὲ τὸν φιλογενέστατον Πατριώτην καὶ ὡς ἀληθῶς φιλέλληνα , ὅστις διὰ τὴν πατριωτισμὸν σὴ ὄχι μόνον δὲν παύεις , πρὸς ταῖς ἄλλαις εἰδήσεσι νὰ ἐκδίδῃς

καὶ εἴτι καλὸν καὶ τῇ ὠφέλειαν τῆς Πατρίδος ἀποσπλέπειν , γέννημα τῆς σοφῆς σὴ κεφαλῆς , ἀλλὰ καὶ περτρέψεις ἑκαστον νὰ πέμπῃ πρὸς Σὲ ὅ,τι κρίνει καλὸν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος . ταῦτά σὴ , λέγω , τὰ καλὰ αἰσθήματα ὑπὲρ τῆς Πατρίδος παραινέσαν καὶ ἐμὲ μὴ ἔχοντα ἰοῦντί , νὰ σοὶ προσφέρω ὧδὴν τινὰ εἰς τοὺς Ἑλληνας τοῦ καλοῦ καὶ ἀξίου Πατριώτη Κυρίου Ἰακωβάκη Ρίζη . Τὸ Δαυμαστὸν τοῦτο ποιημάτιον ἐποικήθη πρὸ δύο ἡδὴ ἐτῶν χωρὶς εἰσέτι κανεὶς τῶν Ἑλλήνων διὰ τοὺς ὁποίους ἐποικήθη , νὰ δυνηθῇ νὰ τὸ ἀναγνώσῃ . Ἡ ὧδὴ αὕτη πόσον εἶναι ἀξία τοῦ ἡρωϊσμοῦ , τοῦ πατριωτισμοῦ καὶ τῶν ἄλλων φυσικῶν προτεσημάτων τῶν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγωνιζομένων ἑμογενων μας νὰ παρστήσῃ ἀδυνατῶ . μὲν ἢ ἀνάγνωσις ἠμπορεῖ νὰ ἐνχαριστήσῃ τοὺς εὐαισθητὰς καὶ φιλοκάλες . περὶ δὲ τοῦ ἀνδρὸς , ὅστις ἐποίησε τὴν ὧδὴν καὶ πάντῃ ἀνίκανός εἰμι νὰ εἰπω τι περὶ αὐτοῦ , τοῦλάχιστον πρὸς Σὲ , φίλε Πατριῶτα , ὅστις ἀγνοεῖς τὸν ἄνδρα , ὁμοίον σὴ , κατὰ τὴν φιλογένειαν καὶ πατριωτισμὸν , ὅπως οἱ λοιποὶ ὁμογενεῖς καὶ μάλιστα οἱ Κωνσταντινῶν μετὰ Δαύματος γνωρίζουσι τὰ μεγάλα τε προτερήματα καὶ μάλιστα τὰ καλὰ καὶ ἐλεύθερα φρονήματά τε πρὸ δεκαπέντε σχεδὸν ἐτῶν ἀναγινώσκουσιν οὗτοι εἰς ἕν ἄλλο τε σύγγραμμα , Κ ο υ ρ κ α ὀνομαζόμενον , τὸ ἐξῆς αξιομνημόνευτον

„ Καὶ κεχαῖρὸν σκαλίζοντας σπηριὰ ἀληθμονόων
„ Ὅτ' οἱ πατέρες των ψηλὰ ἔνα καιρὸν πετύσαν .

τοῦτο μόνον σοὶ λέγω ὅτι κανεὶς δὲν δύναται νὰ πλησιάσῃ αὐτὸν καὶ νὰ μὴν ἀπέλθῃ Δαυμαστής αὐτοῦ . Δὲν γράφω μὲ ἐπὶ ὀλίγῃ περὶ τοῦ ἀνδρὸς , ἀλλ' ὁμολογῶ ὅτι ἡ μακρὰ παρ' αὐτῷ διατριβὴ μὴ διώρθωσε πολλὰ μὲν ἐλαττώματα . τοιοῦτο ἀνδρὸς ποίημα σοὶ προσφέρω , φίλε , παρακαλῶν νὰ καταχωρήσῃς εἰς τὰ Ἑλ. Χρονικά , εὐελπίς ὦν ὅτι οἱ ἀναγνώσται σὴ Δέλην γνωρίζουσιν περισσοτέραν χάριν πρὸς Σὲ τὸν Ἐκδότην παρὰ εἰς τὸν Ποιητὴν . Ὑγίαινε . 1824. Σεπτεμβ. 12. Ὁ πατρ. καὶ φίλ. Σπ. Φιλάρετος .

(Ἡ εἰς τὴν ἀνωτέρω ἐπιστολὴν ἀναφερομένη ὧδὴ σὴ καταχωρηθήσεται εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον .)

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Αρ. 76

Πρώτη ἑτήσια ταλ. Ἰσπανικὰ ἐξ, προπληρωτέα
κατὰ τοιμηγίαν. Ἐκδίδεται δις τῆς ἐβδομάδος.

Τὰ πλείω ὀφείλῃ, τοῖς πλείουσιν.

Φραγκλῖνος.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῇ 17 Σεπτεμβρίου 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ναύπλιον Ἰγῃ 10 Σεπτεμβρίου.

Πελοποννήσιός τις πρὸ χρόνων εὐρισκόμενος
μέ τῃ κατὰ τὴν Νεχμέλ Ἀλῇ, φυγὼν κατ'
οὐτὰς διὰ νυκτὸς, καὶ φθάσας σήμερον ἐνταῦ-
θα, ὁμολογεῖ τὰ ἐφεξῆς.

Ἰμπραίμ πασσας ἀρχηγὸς ὄλων τῶν ἐν
γῇ τε καὶ θαλάσῃ κατὰ τῆς Ἑλλάδος Αἰγυ-
πτιακῶν δυνάμεων, ἔγραψεν ἀπὸ Ῥόδου πρὸς
τὸν πατέρα τῆς μίαν ἐπιστολὴν, περιέχουσαν
μεταξὺ πολλῶν ἄλλων καὶ τὸ ἐφ.ξῆς ἀπόσπασμα.

„ ..... Πολλὰ κακὴν παράττασιν, Ὑψηλό-
„ τατέ μη Βεζύρη, μᾶς ἔκαμε περὶ τῆς κα-
„ ταστάσεως τῶν πραγμάτων τῆς Ἑλλάδος ὁ ἐν
„ Ζακύνθῳ φίλος μας κύριος Γεωργίου Κοκ-
„ κίνης. Ψευδὲς εἶναι ὅτι οἱ Μανιάται ἔχουν
„ ἔριδας μετὰ τῶν λοιπῶν ἀπιστιατῶν, καὶ
„ εἶναι διαχωρισμένοι. Δὲν ἀληθεύει παρμυ-
„ ως, ὅτι ἡ ἀπιστος αὐτῇ τῶν Ἑλλήνων φυ-
„ λῇ εὐρίσκεται εἰς ἐμφυλίης διχονοίας, ἀλλ'
„ ἐγὼ μάλιστα τοὺς εὐρίσκω τοσοῦτον ἐνωμένους
„ καὶ σταθεροὺς εἰς τὰ κινήματά των, ὥστε
„ πετὲ δὲν τὸ ἐφантаζέμην. Τρομεραὶ εἶναι
„ καὶ αἱ κατὰ γῆν καὶ αἱ κατὰ θάλασσαν αὐ-
„ τῶν δυνάμεις. Καὶ εἶμαι βέβαιος, ὅτι ἀν-
„ τὶ νὰ τοὺς κακοποιήσωμεν, θέλομεν πάθει
„ ἡμεῖς αὐτοὶ ὅσα δὲν χωρεῖ ὁ νοῦς μας. Διὸ
„ θερμῶς παρακαλῶ τὴν Ὑψηλότητά Ση ὅπως
„ με δώσης τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας, ἢ νὰ ἐ-
„ πιστρέψω πάλιν εἰς τὴν Αἰγύπτου, ἢ νὰ κι-
„ νῶν εἰς ὅποιονδήποτε ἄλλο ἐπιχειρήμα κρί-

„ νεις ἀρμόδιον εἰς τὴν παροῦσαν τῶν πραγμά-
„ των μας κατάστασιν.

Δὲν εἶναι ἀμφισβησία ὅτι αἱ λαμπραὶ τῶν ἀ-
ποτήτων καὶ γεναίων θαλασσιῶν μας νικάει
κατὰ τῶν δύο ἐνωθέντων τοῦ Ἰνδὸν στόλων,
ἔφερον εἰς ἀπελπισίαν τὸν Ἰμπραίμπασσα,
ὥστε βεβαίως νὰ στοχάζεται τὴν ἐκστρατείαν
τῶν 1824 ὁλοτελῶς χαμένην καὶ διαλελυμένην.
Ὁλόκληρον ἓνα χεῖρον ἡτοίμαζεν ὁ Αἰγυπτια-
κὸς Σατράπης τὸν πολυάριθμον καὶ μέγαν αὐτοῦ
στόλον· ἐξ μῆνης ἐχρειάσθησαν διὰ νὰ φθάσῃ
οὗτος εἰς τοῦ Ἀρχιπελάγους τὰ νερά· μόλις δὲ
πλησιάζει εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἀπόλλυται
μὲ κατασχύνῃ τῇ αἰώνιον.

Ὅλα ταῦτα, ὅχι ὀλιγώτερον δὲ καὶ τοῦ Ἰμ-
πραίμ-πασσα ἡ ἀπειρία, συνετέλεσαν τὰ μέ-
γιστα πρὸς ἐλάττωσιν τῆς τόλμης τῇ καὶ παν-
τελῇ αὐτοῦ ἀπελπισίαν, ὥστε τὴν βλέπει
φανερὰ καὶ ὁ ἴδιος, ὅτι χωρὶς τῆς ταχείας ἐ-
πιστροφῆς τῇ, σύμπασα ἡ πομπὴ τῶν ἀ-
λαζόκων πατρῶν τῇ αὐτῇ ἐκστρατεία, ἀσχεμέ-
νη τοῦ χειμῶνος, θέλει ἀποκατασταθῇ δι' ἐλ-
λειψιν ναυτῶν λεία τῶν μεγαθύμων ἡρώων μας.
Οἱ ἄνεμοι (α) καὶ οἱ γενναῖοι τῶν Ἀγγλῶν ναῦ-
ται κατέστρεψαν τὸν ἀκαταμάχητον
στόλον τοῦ Φιλίππου. Ἐχομεν χρηστὰς
ἐλπίδας, ὅτι ὁ κόσμος θέλει ἰδεῖ τὸ αὐτὸ πα-

(α) Ἡ Ἐλισσαβέτα τῆς Ἀγγλίας ἐχάραξε μετὰ
τὴν καταστροφὴν τοῦ στόλου τοῦ Φιλίππου νόμισμά
τι, εἰς τὸ ὅποιον ἐφαίνετο μία ναὺς παλαιόισα ἐναντίον
τῶν κυμάτων, μετὰ τὴν εὐγενῆ καὶ ἀπλουστάτην ταύ-
την ἐπιγραφήν, „ Deus afflavit.“

ράδειγμα πάλιν νὰ ἀναγεννηθῇ εἰς τὰ ἑλληνικὰ πελάγη . Θέλει ἰδεῖ ὅποια δύναται νὰ κατορθώσῃ ἓνας λαὸς , ὅταν πολεμᾷ διὰ τὴν Ὀρθοκρίαν καὶ ἐλευθερίαν τῆς . Δέλυν ἰδεῖ καὶ ὅλα τὰ Χριστιανικὰ ἔθνη , ὅτι ὁ κάθε Χριστιανὸς ἑλληνα ἀποδίδει τὰς νίκας τῆς εἰς τὸ ὑπέροχτον Ὄν , ὅπως ὁδηγεῖ καὶ ὑπεραπείζεται μέχρι σήμερον τὰ Ἱερὰ αὐτοῦ ἐπιχειρήματα .

Μὰς βεβαίονην διὰ τὸν Βαρνακιώτην (καὶ ὅλοι τὸ ἡξέυρην) , ὅτι πρὶν ὑπάγει φανερά με τοὺς Τούρκους ποτὲ δὲν ἐφόρεσε λαμπρὰ ἄρματα οὔτε λαμπρὸν φόρεμα , καὶ τὸ χρυσάφι εἰς τὸ ἐνδύματά τῆς δὲν ἐφαίνετο . Ταῖς τετράδες καὶ παρασκευαῖς , ὁ Θεὸς φυλάζει νὰ ταῖς χαλάσῃ ! καθε πρῶτῃ , καὶ καθε βράδῃ , ὁ κόσμος νὰ χαλοῦσε , δὲν ἄφινε τὴν προσευχὴν . εἰς τὸ στρατόπεδον μάλιστα , τὸ πᾶνδον , καθὼς ἐσηκόνετο , ἀφ' οὗ ἐνύθετο , ἐτραβέγετο εἰς ἓνα μέρος παράμερα , καὶ πολλάκις ἐβγαίνεν καὶ ἔξω ἀπὸ τὸ λαμπόρι καὶ ἔκαμνε μισήν , καὶ μίαν ὥραν τὴν προσευχὴν τῆς . πολ- λάκις ἐπήγγεναν λινὲς , ζητοῦντες τὸν Στρατηγὸν ποῦ εἶναι ; ἔχει θηλειαν-ἀποκρίνονταν οἱ ἐ- δικοὶ τῆς μὴν πᾶς , μωρὲ ! κάμνει τὴν προσευ- χὴν τῆς ὁ Καπιτάνος . "Ὅσον διὰ γυναῖκας , ποτὲ δὲν ἐσήκονε τὰ ὀμμάτιά τῆς εἰς πρόσωπον γυναικὸς , εἰς τοῦτο μάλιστα ξεχωριστὰ ἦτον τὸ παράδειγμα τῆς Σωφροσύνης . Τέτοιος ἦτον ὁ Βαρνακιώτης ὅταν ἦτον με τοὺς Χριστιανούς . ἰδοὺ πῶς ἐκατάντησε ἴωρα . μία χήρα ἀρτινία , ὀνόματι εἰρήνη Κητζίμποπουῦλα , ἤλκυε τὴν περιέργειαν ὅλων , διὰ τὴν ὡραιότητά τῆς . μό- λης ὑπῆγεν ὁ Βαρνακιώτης εἰς ἄσταν ἐλησμώνη- σεν , ὅτι ἔχει γυναῖκα , καὶ παιδιὰ , καὶ υἱὸν εἴκοσι ἑπτῶν χρόνων , καὶ ἐκυριεύθη ὅλος ἀπὸ τὸν ἔρωτα τῆς καλῆς εἰρήνης -- ὅ,τι ἤθελεν ἐπι- θυμῆσαι ἡ εἰρήνη ἐγένετο νόμος ἀπαράβατος εἰς τὸν Βαρνακιώτην . ἐζήτησε μίαν καλὴν κατοι- κίαν μίαν φορὰν , καὶ ὁ Βαρνακιώτης ἐφίλησε ταῖς ποδιαῖς τοῦ Ὁμέγ Πασᾶ ἐφένθη τῆς καὶ τῆς ἔβγαλε μπηγιμεθὴ νὰ πάσῃ ἓν ἀπὸ τὰ καλῆτε- ρα σπήτια τῆς ἄστας εἰς κατοικίαν τῆς . πλὴν κάμμία δούλευσις , φαίνεται , δὲν ἐστάθη ἱκανή

νὰ ὑποχρεώσῃ τὴν Εἰρήνην , ἔπρεπε νὰ τῆς ὑπό- σχεθῇ τὸ στέφανον , ἡ τὸ καπνὶνι , καὶ ἴωρα ἐτοιμάζεται ὁ Βαρνακιώτης χωρὶς ἄλλο νὰ τὴν νυμφευθῇ . Ἰδοὺ τὴν φανερόναι ἓνα γράμμα ἰδι- αίτερον περὶ τοῦ Βαρνακιώτη . „ δὲν ἔχω καμέ- να νέον ἐδώθε νὰ σὲ φανερώσω , ἐκτὸς μόνον ὅτι ἦλθεν ὁ Ν ἀπὸ τὸ ὁρδὶ τὸ τούρκικο εἰς τὸν Κά- λαμον , καὶ λέγει παρρησίᾳ , πῶς ἤβελαν Ἰρα- βιχθῇ ὅλοι οἱ Τηκολάτραι ἀπὸ τὸν Ὁμέγ Πα- σᾶ , καὶ βλέποντας ἔγξι ὁ Ὁμέγ Πασᾶς , τοὺς εἶπεν „ ὅτι , προσμένετε κάμμιαν δε- καργίαν ἡμέραις ἀκόμη . μήπως καὶ ἔλθῃ ὁ- στόλος τοῦ Μεχμεδ' Ἀλή , καὶ τότες εἵμασθε ὅλοι καλὰ , εἰδὲ μὴ φεύγομεν ὅλοι μαζί . ἀ- κίμη εἶπε καὶ τοῦτο ὁ Ν ὅτι ὁ Βαρνακιώτης βέβαια τὴν ἀγάπησε τὴν κυρὰ εἰρήνην , μάλι- στα τὴν ὑποσχέθη , ὅτι , τὸ φθινόπωρον δὲ τὴν στεφανώθῃ . ἔκοψε καὶ αὐτὸς ἓνα πεσλὴ χρυσὸν διὰ 700 γρόσια , καὶ δύο φλοκάταις πρὸς 500 γρ . , ἡ φορεσιὰ ὅλη εἶναι τέτοια : ὅπου κάμμιαν φορὰν εἰς τὴν ζωὴν τῆς δὲν ἐφόρε- σε . Ὁ γυναικάδελφος τοῦ Γιώτη , ἀδελφοῦ τοῦ Βαρνακιώτη , τὸν ἔγραφεν εἰς Κάλαμον ὅτι ἀπὸ τοῦτον δὲν εἶναι κάμμία ἐλπίδα , ἔπειδὴ καὶ ἔπρεπε ἀλλοῦ ἡ γνώμη τῆς , πλὴν εἶναι , καὶ εἶναι ἐντροπὴ μας , Γιώτη , νὰ τὰ γρά- ψω , ὅθεν ἐστὶν κύλιτα νὰ κάμης κάμμιαν κν- βέρησιν , νὰ μὴ γίνωμεν ξένοι ἀπὸ τὴν πατρί- δα μας . , ,

Αὐτὴν τὴν μεταβολὴν ἔπαθεν ἡ Σωφροσύνη τοῦ Βαρνακιώτη ἀπὸ τὸν ἔρωτα τῆς πρὸς τὴν κυ- ρὰ Εἰρήνην . Τὴν ἔπαθε δὲ καὶ ἡ λοιπὴ τῆς ἡ- θικὴ ἀπὸ τὴν ἀγάπην τῆς πρὸς τὸν Ὁμέγ Πασᾶν ἐφένθη τῆς , ὅλος ὁ κόσμος τὸ ἡξέυρει .

Συνέχεια τῆς ἀπαντήσεως τοῦ Κ. Χ. Μάλη .

Οἱ Τούρκοι , οἵτινες ἔστησαν τὰς σημαίας των εἰς τὰ λείχη τῆς Βιέννης , δὲν ἐδυνήθησαν ὅμως νὰ ὑποτάξουν μίαν φούκτα Σπαρτιάτας , οἱ ὁποῖοι ἀποσυνεθέμενοι εἰς μίαν ἄκραν τῆς πε- λοποννήσου , ἐφύγοντο πάντοτε καταφρονητικῶς εἰς τὰς δυνάμεις τῶν Σηλτάνων . Ἀκόμη ὁλι- γώτεροι φιλελεύθεροι Ῥημελιῶται καὶ Πελοπο-

ήσται, διεσπαρμένοι εἰς πολλὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος με σταυροφόρος Σημαίας, ἐπολεμὸν τὴν ἡμισέληνον.

Νὰ εἰπωμεν, ὅτι οἱ Τούρκοι ἕως ἐδὼ ἐκένωσαν τὰς δυνάμεις των, καὶ δὲν ἐδύναντο νὰ καθαρίσουν τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τοιούτης προκρούστας, ἢ νὰ ἐλευθερώσων τὴν Πελοπόννησον ἀπὸ τὰς ἐνοχλήσεις τῶν Σπαρτιατῶν; — ὅχι βέβαια.

Ὁ πετρώδης, λέγουν, τόπος τῆς Μάνης δὲν ἦτον περὶ μαχητός· ἐπειδὴ, ἀφ' οὗ ἐκυριεύετο, δὲν εἶδε προϋπὸντα ἀναλογα μὲ τὰς Δυσίας τοῦ πολεμῆ· ἀλλὰ ποῖος δὲν θυσιάζει πολλοὺς θυσιαροὺς· μαλιστα Σελτάιους, διὰ τὰ μὴν ἔχει εἰς τὸ πλευρὸν τὴν ἐχθρὸν, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐφύκειτο νὰ χάσῃ τὴν Πελοπόννησον, καθὼς καὶ τὴν ἔχασεν ἡ πόσις εἰς διάστημα 115 ἐνιαυτῶν;

Εἶναι λοιπὸν προφανὲς πῶς ἡ πολιτικὴ φρόνησις τῶν πλησιαζόντων τοὺς Τούρκους προσώπων ἐφύλαξε τὴν Μάνην, καὶ τοὺς φιλελευθέρους εἰς τὸ Ταύγατον, εἰς τὸ Κρήνιον, εἰς τὴν Κυλλήνην, εἰς τὸν Ὀλώνον, εἰς τὸν Ὀλυμπον, εἰς τὸν Παρνασσὸν καὶ ἄλλα μέρη· ἐπειδὴ, ὅταν αὐτοὶ δὲν ἐσκόπευον νὰ ρίψουν ποτὲ τὴν ἑρμηνείαν, δὲν ὑπερασπίζοντο ψωμίζοντες τοὺς φιλελευθέρους μὲ κίνδυνον ζωῆς, διὰ τοὺς ὁποῖους πολλοὶ ἐσανατώθησαν, καὶ τοὺς ὁποῖους νὰ λεγῶ ονομαστὶ εἶναι ἀφόρητος πολυλογία, μήτε Μάνη ἤθελεν ὑπάρχει.

Ἡξεύρει ὁ ἱστορικὸς πόθεν ἐκινήθη ἡ ἀποστασία κατὰ Γούρκων περὶ τὰ μέσα τῆς παρελθούσης ἐκατονταετηρίδος, καὶ πῶτοι συνήργησαν εἰς αὐτὴν μὲ τὴν Δυσίαν τῆς προεσττικῆς δόξης των, διὰ τὰ ἐλευθερωθῆ ἢ ἀναξίως δηλωμένη Ἑλλάς· διὰ τὸ ὁποῖον καὶ ὅλων τὰ ὑπάρχοντα ἐδημεύθησαν, καὶ ἀκολούθως ἐπληρώνητο πανταχοῦ δι' αὐτὰ ξεχωριστὸς φόρος!

Ἄν ἀπαθελήσῃ τις εἰς τὴν γενικὴν τοῦ ἔθνους ἀμάθειαν, εἰς τὴν ὁποίαν εἶχε φθάσει κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα· ἂν ἀπαθῶς ἴδῃ καὶ τὸν ξεσχισμένον ἔλεγχον πρὸς τὸ Ἱερατεῖον, εὐκολα καταλαμβάνει δι' ὁποίας αἰτίας ἐβράδυναν νὰ μεταδοθῇ τὰ φῶτα τῆς παιδείας εἰς τὴν

Ἑλλάδα.

Ἄλλ' ἐκέρδιζον πλούτους οἱ κολακεύοντες τῆς ἀνομίαν τῶν τυράννων εἴτε Κοσμικοὶ εἴτε Ἀρχιερεῖς, κατατρέχοντες καὶ συκοφαντοῦντες ὡς ὁμογενεῖς των! Τὰ δεύτερα δὲν μὲ φαίνεται νὰ ἔχουν τὸν τόπον τῆς παντελῶς· ἐπειδὴ κατὰδρομὴν ἀπὸ μέους αὐτῶν πρὸς τὸν λαὸν καὶ συκοφαντίαν δὲν ἴδομεν· ἢ καὶ ἂν ἐγινέ ποτε τοιοῦτον, εἶναι μοναδικόν, καὶ ἀπὸ ἀνθρώπων οὐτιδανόν. Ἄν δὲ κατετρέχοντο μετὰ τῶν οἱ προσεστώτες, ἐξημίωναν ἑαυτοὺς· τοῦτο δὲ ὅχι μόνον ἡκολούθει εἰς τὴν Ἑρμηνείαν, ἀλλὰ γίνεσθαι καὶ εἰς ὅλας τὰς Διοικήσεις κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἦλτον τῆς ἀνισότητος τῶν πολιτῶν.

Ἄν ἐξαίρεσωμεν τοὺς Λύβεντας τῆς Βλαχομπογδανίας, δὲν βλέπομεν εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν προσεστώτων μὲ θυσιαροὺς ὑπερόγκους ἀνθρώπους, ἀλλὰ μὲ οὐσίας μετρίας, τὰς ὁποίας ἢ κατὰ κληρονομίαν διεδέχθησαν ἀπὸ τοῦ πατρός των, ἢ τὰς ἀπέκτησαν μὲ κίνδυνον, ὑπερασπιζόμενοι διὰ πολλοὺς χρόνους τὰς ὑποθέσεις τοῦ λαοῦ.

Πολύταται ὑποθέσεις καὶ σχεδὸν αἱ περισσότεραι ἐδιορθώνοντο μὲ μικρὰς πισότητας χρημάτων, ἐν ᾧ, ἂν οἱ Τούρκοι ἔμεναν εἰς τὴν διάκρισίν των, ἀφ' οὗ ἐπώρχίζον τοὺς ἔλληνας σφίγγοντες ἕως τὸν λαιμόν. ἤθελαν τοὺς κάμη πρὸ πολλοῦ νὰ προκρίνουν, καθὼς οἱ Ἀλβανοὶ τὸν Μωαμετισμὸν· ἀρα δὲν ἦτον δικαίον ν' ἀπολαμβάνουν διὰ τοὺς κόπης καὶ κινδύνους των; ἢ δὲν πρέπει νὰ τρώγῃ καὶ ἰαλογοὺν κανὲν στάχι εἰς τὸ ἀλῶνι;

Διὰ τὰ κατορθώνονται ἐπὶ Ἑρμηνείας εὐκολώτερον αἱ ὑποθέσεις τοῦ λαοῦ, ἐσύμπερε πολὺ τὸ ἐξωτερικόν. Ὁ προσεστώς ἔπρεπε νὰ παρρησιάζεται ἀναλόγως, ὅτι ἀλλέως ἤθελε καταφρονεῖται χωρὶς νὰ δύναται νὰ πράξῃ μηδὲν. Καὶ ἰδοὺ πόθεν οἱ Ἀρχιερεῖς τῆς Κωνσταντινουπόλεως τόσον ἐπὶ τῶν Χριστιανῶν Βασιλέων, ὅσον καὶ ἐπὶ Ἑρμηνείας ἀρχήσαν νὰ μετενδύονται εἰς τὸ λαμπρότερον. Τὸν αὐτοῦ τῶν τῶν καὶ ὅσοι κοσμικοὶ ἐπλησίαζον τυράννους.

(Ἡ συνέχεια ἀκολουθεῖ!)

ΩΔΗ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ.
Τὸ Ἰακωβάκη Ρίζο τοῦ Νερηλοῦ.

Ἀγριοὶ Τίγρεις δεινὸν θηρίον,
Τούρκων Σηλτάνος εὐνοήτων θρόνον,
Ῥοφᾷ μὲ λύσαν γραικικὸν αἷμα
Αἷμα γερόντων, ἀνδρῶν, νηπιῶν!

Ἀντὶ τὴν σπάθην αὐτὸς ν' ἀρπάσῃ
Τῶν πριπατῶρων τῆ τῶν Οὐσμάνων
Καὶ τῶν Μεχμέτ καὶ τῶν Σαλεϊμάνων,
Δὲν ἔχει νεῦρα τὰ τὴν βαστάσῃ.

Ἄλλ' ἐμφωλεῖον εἰς τὸν γυναικῶνα,
Κατὰ Γραικίας φιλελευθέρως
Με τὸν δημίον τῆ τὰς μαχαίρας
Ἐπρωιμίῃσε τὸν ἀγῶνα.

Ἀπὸ τὴν δύναμιν τῶν Μηράτω
Ὁ δειλὸς οὗτος πόσον ἀπέχει,
Ἦδη πόσον ἡ Ἑλλὰς ἔχει
Πλήθος Σκευδέγων μαχιμωτάτων.

Προστάζων φόνον Γραικῶν ἀθρόον,
Ὁσπερ πλῆθος πανταχοῦ στέλλει.
Ἄλλ' ὁ στρατὸς τῆ δούλων ἀγέλη,
Ὁ δὲ στρατὸς μας στρατὸς ἡρώων.

Μάτην ἀντέταλτε χειρῶν βίαν
Τάρβης ἐπάλξεις, ὕψη φρεσίων,
Καὶ πῦρ ἀπείρων τῆ κανονίων
Πρὸς τῶν Ἑλλήνων τὴν εὐψυχίαν.

Εἰς τῆς Κορίνθου πετοῦν τὰ τείχη,
Μονεμβαστίας, οἱ πύργοι κλίνων,
Τὸν Ἀδερῖνον ἤδη στολίζων
Τῶν χαλκοστόμων κωδῶνων ἥχη.

Εἰς δολοφόνον πύλιν προσβάλλων
Κ' ἐκεῖ κολάζοντες ψευδορκίαν,
Κοινὴν σαλπίζων θεοκοτυρίαν
Κ' εἰς σφακτηρίαν τὴν μεταβάλλων.

Εἰς τὰς Ἀθήνας Τούρκος δὲν μένει,
Τὴν γῆν τοῦ Ἡρώος Πελοπίδα,
Καὶ τὴν ἐξόχως Ἱερπνὴν χαλκίδα,
Βάρβαρον ἔχνος δὲν τὰς μαιίνει.

Οἱ Ἀκαρνάνες ἡ Αἰτωλία
Λοκρῶν τὰ γένη Φωκεῖς συμφῶνως,
Δείχνουν εἰς τὸ στάδιον τοῦ ἀγῶνος
Τῆς εὐγενείας τῶν τὰ σημεῖα.

Κατὰ τῆς νέας ἤδη Περσίας
Νέοι ἀγῶνες εἰς Θερμοπύλας,
Τὰς ὀλοχεύσας στολίζων στήλας
Τῆς παμπροσθέντος ἀθανασίας.

Ἀφοῦ ἐδούλωσας τὴν Ἑλλάδα
Ἀλαζῶν Ῥώμῃ πῶς νὰ ἐλπίσῃς
Καλὰς τῆς Τύχης σὲ διακρίσεις
Εἰς τῶν Φαρσάλων τὴν πεδιάδα;

Σ' τὸ ἰθαφός της τότ' ἡ Γραικία
Μὲ πόσον δίκαιον σ' ἐκδικήσῃ!
Σ' τὸν φάρσαλόν μας κ' ἡ Γερυσία
Καὶ ὁ Πιομπήγιος κατελύσῃ.

Ἄλλ' ἰδὲ τῶρα σ' αὐτὸ τὸ μέρος,
Ὁ Ἕλληνας Ἀρῆς τῶν Μισσηλιάνων
Τυραννικώτατον τῶν Τυράνων
Πῶς κατασφύρει εὐτυχεστέρως.

Τίς τὴν πατρίδα τῶν Πυθαγόρων
Διὰ τὸ θάρος της δὲν θαυμάζει;
Τίς δὲ τὴν τᾶξιν δὲν ἐκθειάζει
Τῶν πράξεων της τῶν διαβόρων;

Κλεινὴ ἀρχὴν ἡ Σάμος ἦτον
Μήτηρ δὲ τέκνων μεγαλοφρόνων,
Καὶ πρὶν καὶ νῦν τῶν κακοδαιμόνων
Βαρβάρων εἶναι φοβερὰ γείτων.

Καθὼς ὁρέων τῶν ἀποτόμων
Ἄετος ὕψος ἐξοσιάζει,
Κ' ὄρμα κ' ἀρπάζων διασκεδάζει
Ἀπειρον πλῆθος πτηνῶν ἐντρίμων,

Οὕτω τῆς Σάμου μας τῆς εὐάνδρου
Λί ἀποβάσεις παντοῦ τὴν νίκην
Σύντροφοι ἔχον κ' ἐμπνέον φρίκην
Εἰς τὰ ἀνδραπόδα τοῦ Μαιάνορος.

(ἀκολουθεῖ.)

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Αρ. 77

Τιμή ετησία τὰλ. ἰσπανικὰ 1/2, προπληρωτέα
κατὰ τὴν ἡμίαν. Ἐκδίδεται δις τῆς ἐβδομάδος.

Γὰ πλείων ἐφέλη, τοῖς πλείοσι.

Φραγκλῖνος.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῇ 20 Σεπτεμβρίου 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ .

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΟΛΟΣ .

Ἀναφορὰ τοῦ Ναυάρχου τῆς Πελοποννησιακῆς ναυ-
τικῆς μοίρας, Κυρίου Γεωργίου Ἀνδρούτζου, πρὸς
τὴν τοπικὴν Διοίκησιν τῶν Πελοποννησίων .

Σᾶς εἰδοποιῶ, ὅτι εἰς τὰς 24 τοῦ ἤδη λή-
γοντος, φθασάντων καὶ τῶν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν
τοῦ Ὑποναυάρχου πλοίων μας ἀπὸ Πάτμου, κα-
θὼς καὶ τὰ ἄλλα τῶν Ὑδραίων καὶ Ψαρρίων, ἀπε-
φεσάσαμεν ν' ἀπέλθωμεν κατὰ τῶν ἐχθρι-
κῶν στόλων τῶν εἰς Κῶ καὶ Ἀλικαρνασσὸν μέ το
ἐξῆς σχέδιον, ἐκ τῶν πυρπολικῶν πλοίων 6,
καὶ ἐκ τῶν πολεμικῶν 20, δέκα Ὑδραῖνα ὑπὸ
τὴν ὁδηγίαν τοῦ ὑποναυάρχου Σταχυεύρη, καὶ
8 ἐκ τῶν ἡμετέρων, μ' ἄλλα ἰσόσαρα τῶν Ψαρ-
ρίων ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ ἡμετέρου ὑποναυάρ-
χη κυρίου Γιάννη Ἀναστάση ν' ἀπέλθον, προ-
παρασκευασμένων τῶν πυρπολικῶν, καὶ ὅλα τὰ λοι-
πὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου πλοῖα ἀκολουθεῖντα νὰ
λάβωσι θέσιν τὰ τζάταλα, καὶ νὰ περιστρέφον-
ται μέχει τῶν ἀπέναντι τῆς Νήσου Καλλιμένη, διότι
ἀναγκαίως ἐπὶ νὰ βαστώμεν αὐτὴν τὴν
θεσιν διὰ τὸ στενὸν τοῦ πορθμοῦ, ὡς σᾶς εἶναι
γνωστὸν, καὶ διότι ὁ ἐχθρὸς ἀπὸ τὴν Ἀλικαρ-
νασσὸν μέχει τοῦ ἀκρωτηρίου τοῦ Πιπέτζι, ἦ-
τον καθ' ἑλπίαν τὴν ἔκτασιν μετὰ τὰ πλοῖα τῆ, καὶ
διὰ τὴν ὑποψίαν μὴ, ἀφ' οὗ ὅλοι εἰσέλθωμεν
εἰς τὸν πορθμὸν, μᾶς ἀποκλείσει ὥς ἔχον ὅ-
λας τὰς θέσεις ἐδικὰς τῆς ἱκανῶς δυνατὰς .

Ὅλοι δὲ συνάμα ἴσον τῶν πολεμικῶν, ὅ-
σον καὶ τῶν πυρπολικῶν πλοίων μας τῶν διορι-
σθέντων οἱ Πλοιάρχαι ὥρμησαν μετ' ἀμύμητον

γενναϊότητα καὶ συμπλακέντες μετὰ τῶν ἐχ-
θρικῶν πλοίων, ἐπολέμησαν γενναίως, ὥς-
τε ἔτρεψαν φεργάδας τοῦ Μεχμέτ Ἀλή (ὅς-
τις δὲν εἶχε λάβῃ μόνος τῆς εἰσέτι πείσαν τῶν Ἑλ-
ληνικῶν δυνάμεων) καὶ αὐτὸ τοῦ Τοπαλή το
βατζέλον, τοῦ ὁποῖου φεύγοντος συνεθλάσθη
ἡ ἀνδρὴν τοῦ μεσαῖς καταρτίστη, ἡ ἀπὸ τὴν
στενοχωρίαν τοῦ μπωράτση, ἡ ἀπὸ τὸν ἀπροσ-
δόκητον πυροβολισμὸν τῶν Ἑλλήνων . Διὸ καὶ
ἐδίθη εἰς φυγὴν, καὶ διευθυνόμενον κατὰ τὴν
Ἀλικαρνασσὸν, ἄραξεν .

Ἐκ τούτου δὲ πολλοὶ τοῦ Αἰγυπτιακοῦ στέ-
λη φιλοτιμούμενοι καθὼς καὶ ἐκ τῶν ἡμετέρων
οὐκ ὀλίγοι παρὰ τὸν διορισθέντα ἀριθμὸν ἐκί-
νησαν μετὰ ἴσῃ ὁρμῇ, ὥστε περιεπλεθύνον,
δὲν διεκρίνετο τις ὁ ἡμέτερος, καὶ τις ὁ ὑπε-
ναντίος . Τὰ πυροβόλα ἀμφοτέρων ἐπιπτον ἀ-
διάκοπα ὥσει χάλαζα, καὶ ὁ κρότος ἠκούετο
πανταχοῦ φοβερός, καὶ τρομερός, διότι ἐπυ-
ροβόλουν οἱ ναυμαχοῦντες, ἐπυροβόλουν τὰ φρού-
ρια, ἐπυροβόλουν καὶ οἱ εἰς τὴν ἄγκυραν, καὶ
οἱ εἰς τὰ πανία, καὶ πᾶς τις ἐλέπων τὴν τοι-
αύτην φρικτὴ ναυμαχίαν, καὶ τὴν τόλμην τῶν
Ἑλλήνων, ποτὲ δὲν ἐπίστευε νὰ μὴ καταθυ-
θισθεῖν ὅλα τὰ εἰς τὸ στενὸν πλοῖα μας, ἀπὸ
τὰ πλωτὰ πυροβόλα τοῦ ἐχθροῦ, μ' ὅλον τοῦτο
καὶ τὰ πλοῖα καὶ οἱ ναῦται μετὰ τοὺς πλοιάρχους
δισσώθησαν προξενήσαντες θραύσιν οὐ τὴν τυ-
χοῦσαν εἰς τὸν ἐχθρὸν .

16 στρατώματα ἐκ τῶν φορητῶν τοῦ Μεχ-
μέτ Ἀλή καθὼς βεβαίως ἐπληροφορήθημεν ἀ-
πὸ Ἀγγλικῶν ἐμπορικῶν πλοίων τυχόν ἐνεῖσε,
διὰ τὸν φόβον τὰ ἐπεσώρευσαν εἰς τοὺς βεράχης

τοῦ Πιτέτζι . Ὁ Κατζαμπάσης τοῦ Τοπαλή ἔχων παραπλὴν τῶν 50 ἐνόπλων ἐχθρῶν ὑπὸ τὴν ὄψιν αὐτοῦ τοῦ Ταχὴρ Καπετάνη , ὥρμησε διὰ τὴν ζωγήσιν ἐν πυρπολικὸν πλοῖον Ψαρριανόν , πλὴν δὲν ἀπέφυγε τὴν δίκην τῶν Ἑλλήνων , ἐθεαύσθη μέρος ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου Ἀναγνώστου Λήμπ . καὶ ἐτελείωσεν ὑπὸ τοῦ Γιάννη Σάντη . Διέσωσαν δὲ μόνον ὀλίγους τινὰς καὶ αὐτοὺς τραυματίας (τοὺς δὲ λοιποὺς μὲ τὸν Ταχὴρ Καπετάνιον τοὺς ἐανάτωσαν) καὶ ἀπέλθον εἰς τὸν Τοπαλή , καὶ εἰς τὸν Ναύαρχον τοῦ Αἰγυπτιακοῦ στόλου μὲ τὸν Κατζαμπάσην καὶ φέρον τοὺς πεσόντας , καὶ τὴν κηρύξιν τὴν ἀμίμητον γενναϊότητα τῶν Ἑλλήνων , ἥτις ἤθελεν φανῆναι πλέον μεγαλητέρα , ἢ δὲν προσέλαμβανεν ἡ νύξ . Ὁ υἱὸς δὲ τοῦ Σατράπη τῆς Αἰγύπτου φοβηθεὶς τότε , ἐξελθὼν ἐκ τοῦ πλοίου , ἀπῆλθεν εἰς τὸ φρούριον τῆς Ἀλικαρνασσίδος διὰ τὴν προφυλαγῆναι .

Ἡ ναυμαχία ἤρχισεν ἀπὸ τῆς ὁκτῆς καὶ ἡμισυ ὥρας τῆς ἡμέρας καὶ διήρκασε μέχρι τῶν τριῶν ὥρων τῆς νυκτός , καὶ ἂν ὁ Ἀἰὴρ ἦτον μετριώτερος , καὶ ὀλίγον τι εὐεργετικὸς εἰς ἡμᾶς , αὐτὴ ἡ ἡμέρα ἤθελεν εἶσθαι ἢ λαμπροτέρα διὰ τὴν Ἑλλάδα . Διότι ἐν πυρπολικὸν ἦτον ἱκανὸν καὶ κατακαύσῃ ὅλα τὰ ἐχθρικά πλοῖα κατὰ τὴν θέσιν εἰς τὴν ὁποίαν ἦσαν ἀραμένα .

Ἄξιον δὲ θαυμασμοῦ εἶναι ὕστερον ἀπὸ τὸς θραῦσιν τοῦ ἐχθροῦ , καὶ τὸς πυρπολισμὸν ἐχθρικοῦ κατὰ τῶν ἡμετέρων , διότι δὲν ἐβλάφθη κανεὶς , καὶ τοῦτο τὸ χρεωστούμεν εἰς τὴν ἀκαταμάχητον ἀντίληψιν τοῦ Θεοῦ , εἰμὴ δύο πυρπολικά , τὸ ἐν Ψαρριανόν , καὶ τὸ ἄλλο τῶν Τυραίων ἐχάθησαν εἰς τὴν ναυμαχίαν ταύτην . Διότι εἰς μὲν τὸ Ψαρριανόν ἔπεσεν ἐπάνω τε κατὰ συμβεβηκὸς τὸ πλοῖον τοῦ Ἀραπουγιάννη Τυραίνης εἰς τὴν περιστροφὴν διὰ τὴν στενότητα τοῦ πορθμοῦ , καὶ τοῦ ἔσπασε τὸ κατάρτιον τῆς πρύρης τε , καὶ οὕτως οἱ πυρπολισταὶ μὴν ἔχοντες τὸ πλοῖον πῶς ἀλλῶς καὶ τὸ οἰκονομήσεν τὸ κατέκασαν , τοῦ δὲ ἄλλου τῶν Τυραίων μπάλα ἐχθρική τὸ κατέκυψε τὸ Γράντο τζιμπούκι ἕως εἰς τὴν Καπελαδοῦσαν τοῦ Τρικέτου , καὶ τετυπημένον τὸ κατέβησαν .

Εἶναι σχεδὸν ἀπίστευτος ἡ ὁλμή καὶ ἡ καρτεροψυχία γενικῶς καὶ τῶν πυρπολιστῶν , καὶ

τῶν πλοιάρχων μας , διότι αὐτοὶ δὲν ὁμοιάζον ἀνθρώποις , ἀλλ' ἄλλοι τινὲς ἐκ τῆς Τύχης ἢ Σφαίρας , εἰ ὅποιοι ὁρμούσαν ὡς λέοντες εἰς τοὺς ἐχθροὺς μὴ ψήφωσας παντελῶς τὸν ἀκαταπαυστον πυρπολισμὸν τοῦ ἐχθροῦ .

Τούτῃ τὴν γενναϊότητα θέλων τὴν διανοηθεῖν καὶ Ἀλλοεθνεῖς εἰς ὅλα τὰ ἔθνη τῆς Ἑυρώπης , ἐκ τῶν ὁποίων εἰς εἶναι καὶ ὁ κύριος Κλην-φρίν ἐναύαρχος τῆς Ἀγγλικῆς Βασιλείας μιστὸς τοῦ Αἰγαίου πελάγους , τυχὼν ἐκεῖ θραύσεως τῆς ἐνδόξης ταύτης Ναυμαχίας εἰς ἕνα τοιοῦτον πορθμὸν στενώτατον , καὶ πολλὰ ἐναντίον εἰς τῆς ναυμαχίας τοῦ Νόμου .

Εἰγὼ δὲ ἐπαινῶ ὅλους μὲν τὸς ἐν τῶν Τυραίων , ὅςον καὶ ἐκ τῶν ἡμετέρων , ὅσοι ἔκαμαν τὸ χρέος των , ἐξαιρέτως δὲ ἐπαινῶ τὸν Γενναϊότατον Ὑπενάναρχον κύρ Γιάννη Ἀναστάση καὶ Γενναϊοτάτην Πλοιάρχου τόν τε Ἀναγνώστην Λήμπ . Γιάννην Σάντη , καὶ Γκίκα Τζιούπα , τοὺς ὁποῖους κρίνω χρεῖς μὴ καὶ συστήσω καὶ εἰς τὴν Πατρίδα . Διότι ἐστάθησαν τὰ μόνον παραδείγματα τῆς ἀρετῆς καὶ γενναϊότητος εἰς ταύτην τὴν Ναυμαχίαν .

Μένοντες δὲ ἐνταῦθα εἰς τὸν Γέροντα , ἐμάθαμεν σημαντικῶς , ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ Σατράπη τῆς Αἰγύπτου φθάσας εἰς Κῶ , ἔμαθεν ὅτι τὰ εἰς τὴν Πελοπόννησον μέρη , εἰς τὰ ὁποῖα ἐμελλε καὶ κάμῃ ἀπὸβᾶσιν , εἶναι ἱκανῶς ὠχυρωμένα καὶ ὅτι τὰ πράγματα πολιτικῶς τῆς Πελοποννήσου ἀλλάξαντα μισθὸν , τὸν φασίξιν καὶ προχωρήσῃ περαιτέρω . Διὸ καὶ ἔστειλεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν πρὸς τὸν Πατέρα τὴν ταχυδρόμον καὶ τὸν διορίσῃ μὲ δευτέραν τὴν διαταγὴν τὴν πρὸς εἶναι καὶ κάμῃ , διὸ καὶ πρὸς πληροφορίαν σας .

Ἐλάβομεν μὲ τὸ ἀπὸ τῆς 14 τοῦ ἡδὴ λήγοντος πρὸς ἡμᾶς γράμμα σας , καὶ τὴν ἐσωκλειστον Δευτέραν Διαταγὴν τῆς Σ . Διοικήσεως , δι' ἧς μᾶς ἐπιτάττει καὶ μᾶς ὁδηγεῖ καὶ φερδόμεν μὲ τοὺς κυβερνήτας τῶν Ἑυρωπαϊκῶν φορτηγῶν πλοίων τοῦ Μεχμέτ Ἀλή φιλανθρώπως . Διὸ καὶ θέλομεν ἀκολοθήσῃ ὡς μᾶς γράφει . Μένω μὲ τὸ ἀνῆκον σέβας .

Τῇ 26 Αὐγούστου 1824 , ἐκ τοῦ Γέροντος .

Ἐν τῷ Ναυαρχικῷ Πλοίῳ , Παγκρατιῶν . Ὁ συμπολίτης ἡμῶν καὶ Ναύαρχος Γ . Ανδρούλδης .

Ἐτέρα, ἀπὸ 29 Αὐγούστου.

Με μεγάλην με χαρὰν σὰς ἀναγγέλλω τὰ θαυμάσια τοῦ Θεοῦ, τοῦ ὁποῖου ἡ ἀκαταμάχητος ἀντίληψις ἐνήργησε καὶ αὖθις τὸ νὰ κατατροπώσωμεν τὸν ἐχθρόν. Χθὲς ἀφ' ἑσπέρας κατὰ τὰς 8 ὥρας σχεδὸν, ἐν ᾧ ὅλος ὁ Ἑλληνικ. στόλος ἦτον ἀεγαγμένος εἰς τὸν Γέροντα, Ἰσσορα πολὺα κατασποεῖοντα συναπαντήσαν με πέντε βρίκια, καὶ μίαν Γολέταν τοῦ ἐχθροῦ κατὰ τὴν Κάλλινον, καὶ ἀεροβλιόμιν, διήγειραν εἰς φιλοτιμίαν ὅλον τὸν στόλον, καὶ σηκωθὴ εἰς τὰ πανία, ὥστε νὰ τὰ καταδιώξῃ μέχρι τῆς Κω, καὶ Ἀλικαρνατοῦ, ὅπως ἦσαν καὶ οἱ δύο πολυσύνθετοι ἐχθρικοὶ στόλοι. Τὸ κίνημά μας τοῦτο ἐφόβισε πολλὰ τὸν ἐχθρόν, καὶ τὸν ἐβίασε νὰ σηκώσῃ ὅλον τὸν στόλον εἰς τὰ πανία, διότι ὁ καιρὸς ἦτον μᾶλλον εἰς ἡμᾶς ενεργητικὸς, πνεῦν μωῖρον, παρὰ εἰς τὸν ἐχθρόν. Ἡμεῖς μὲν ἀπερχόμενοι, δὲν ἐπροχωρήσαμεν, παρὰ μέχρι τῶν Ἰζατάων, καὶ ἔτι πρὸς, διὰ νὰ ἀποφυγώμεν ἀπροσδόκητον ἵνὰ ζημιάν, ὡς ἐκ τῆς σιότητος τῆς θέσεως τοῦ Ἰσσορα, καὶ ἔπειτα ἀπισθοδρομήσαμεν, περιφερόμενοι μεταξὺ Καλλίμνη, καὶ τῶν Ἀνατολικῶν παραλίων. Ὁ δ' ἐχθρὸς τοῦτο βλέπων ἐνόμισεν, ὅτι ἡ προλαβοῦσα εἰς τοὺς Ἕλληνας γενναιότης ἀπεμαράνθη, καὶ ὁ ἐνθουσιασμός καὶ ὁ ἐνθέρμος ζήλος τῆς πατρίδος ἀπαισθήσθη. Διὸ καὶ τὴν νύκτα ὅλην μᾶς ἠκολούθει ὅπισθεν, καὶ τὸ πρῶν ἀπροσδοκῆτως ἐξημερώθημεν οὐ πολλὰ μακρὰν ἀπέχοντες ἀπ' ἀλλήλων, καθ' ὅλην ἐναντίον, αὐτὸς μὲν ἔχων τὰ σοβράνῳ, ἡμεῖς δὲ τὰ στοαθέντῳ, αὐτὸς ἀέρα, ἡμεῖς Γαλήνην. ἀλλ' ἡ γενναιότης τῶν Ἑλλήνων δὲν ἐκλείσθη τελείως διὰ τοῦτο, ἀλλὰ συνεργῶν ἐκείνων καὶ κινήσῃ τὸ πλεῖον τι μετὰ τὴν βάρειαν τι, καὶ ἡ ψυχὴ παντελῶς τὸν ἐρίγδαιον πυροβολισμὸν τοῦ ἐχθροῦ, ἤλατιζον, ὅτι μετ' ἡμῶν ὁ Θεὸς, καὶ οὐδεὶς καθ' ἡμῶν, τοῦ ὁποῖου ἡ δόξα καὶ ἡ ἀντίληψις ἐφάνη μετὰ τὰς χρυσαυγεῖς ἀκτῖνας τοῦ Ἡλίου εἰς τοὺς Ἕλληνας. Ἀπροσδόκητος ὁ πνεύμας ἀπ' ἀνατολῶν, ὀλίγος μὲν, ἀλλὰ πολλὰ ενεργητικὸς, ὅς τις, ἐν ᾧ ὁ ἐχ-

θρὸς μᾶς ἐπαπεῖλει θραῦσιν, ἐδοήθησε τὰ πλείοντα ἐκ τοῦ Ἑλληνικ. στόλου πλεῖον νὰ παρελθῇ τὸν ἐχθρόν, καὶ νὰ πέσῃ εἰς ἄνεμον περὶ σσίτερον, καὶ πολλὰ ἐπιτήδειον κατὰ τῆς θραύσεως τοῦ ἐχθροῦ, ὅς τις ἤρχετο καθ' ἡμῶν μὲν ὅλην τὴν Ἀσιατικὴν ἑπάρσιν, καὶ ὄγκον, καὶ περὶ πλέον ὁ Ἀιγυπτ. Ναύαρχος μετὰ μεγάλην ὁρμήν, φιλοτιμούμενος ὥστε ν' ἀποπλύνῃ τὸν παρελθόντα ῥύπον τῆς κατασχύνης, τοῦ φόβου, καὶ τῆς μικροψυχίας τῆς ἐν Ἀλικαρνασσῶ, ἀλλ' ἀντεκρούσθη αἰνίολογα. Ἔσπερον ἀπὸ μίαν τακτικὴν ἄτην μάχην, καὶ ἄπειρον πυροβολισμὸν, διευθύναντες τὰ πυροπολικά πλοῖα κατ' αὐτοῦ, ἐκ τῶν ὁποίων ἐν ὑδραῖικον ἐπέπεσε κατὰ τὰς 3 ὥρας τῆς ἡμέρας εἰς ἐν βυθίον Αἴγυπτ. τοῦ ὁποῖου κατέκαυσεν ὅλην τὴν πρύμνην, πούμην, καὶ μαίστραν μίνον, καὶ ἔπειτα τὸ ἐπρόλαδον, καὶ τὸ ἐσθυσαν μετὰ τὰς τρούμπαις. Τὸ αὐτὸ δὲ διεδέχθη ἄλλο πυροπολικὸν, πλὴν μὴτ' αὐτὸ ἐτελεσφόρησε ἴσως. Τελευταῖον δὲ τὸ διαδέχεται ὁ Λάζαρος Μησοῦνι, πλὴν οὐτ' αὐτὸς δὲν τὸ διέφθειρε μετὰ τὸν πυροβολισμὸν ἴσως, ὅσον μετὰ τὸν κατὰ πρύμνην κτύπον τι, ἐπιπέσας εἰς αὐτὸ μετ' ὁρμῆν, καὶ τὸ κατεβύθισε, προσφέγων αὐτὸ δυοσίαν εἰς τὸν Ποσειδῶνα μετ' ὅλης τοῦς ἐν αὐτῷ ναύτας καὶ στρατιώτας. Τοῦτο ἔλαμε τὸν ἐχθρόν νὰ κινήθῃ μετὰ περισσοτέραν ὁρμήν, καὶ ν' ἀλλάξῃ θέσιν, καὶ ὁ μὲν Αἴγυπτ. νὰ κινήται ἀπ' ἀνατολῶν, ὁ δὲ Βυζ. ἀπὸ δυσμῶν, ζητῶν νὰ μᾶς βάλῃ εἰς τὴν μέσσην : ἀλλ' εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν διηρέθημεν καὶ ἡμεῖς : καὶ οἱ μὲν ἐκτύπησαν τὸν Βυζ. κατὰ δυσμάς, οἱ δὲ τὸν Αἴγυπτ. κατ' ἀνατολᾶς : καὶ ναυμαχοῦντες ἐπροχωρήσαμεν μέχρι τοῦ Γέροντος, ὅπως κατὰ τὰς 6 ὥρας ἐπεπέσαμεν εἰς μίαν φεργάταν Γενεζίνικην, κανοῖων 44 τὴν ὑπόειον, ἀφ' οὗ ἐπολεμήσαμεν γενναιότατα, διευθύναντες δύο πυροπολικά Ἑλαιοῖα, τὸ ἐν ἐκ δεξιῶν, τὸ δὲ ἐξ ἀριστερῶν, καὶ τὴν κατεκαύσαμεν μετ' ὅλης τοῦς ναύτας καὶ στρατιώτας, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ὑπὲρ τοῦς 900· ἐξωργήσαμεν τὸν Καπιτάνον τῆς πυροποληθείσης φεργάτας, ὅστις ἦτον ναύαρχος τῆς Γενεζίνικης μοίρας, πρὸς δὲ, καὶ τὸν

Μερίμπαση τοῦ Μεχμέτ Ἀλή, μὲ ἄλλους ναύτας καὶ στρατιώτας. Οἱ ἔχθροί δὲν ἐδυνήθησαν ν' ἀντισταθοῦν εἰς τὴν ἀμικμητὸν γενναίτητα τῶν Ἑλλήνων, ἀλλ' ἐτάπησαν εἰς φυγὴν, κατανικημένοι καὶ κατῆσχυμένοι, ζητούντες καὶ αὖθις τὴν Κω, καὶ Ἀλικαρνασσὸν, νὰ διασώσῃν καὶ ἑαυτοὺς, καὶ τὰ πλοιάτων.

Αὕτη ἡ ἡμέρα δέλει εἶσθαι ἀξιμνημόνευτος εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς παρούσης ἐποχῆς τῶν Ἑλλήνων, καὶ σχεδὸν ἀπαρᾶνευμάτιστος διὰ τὴν καρτεροψυχίαν ὅλων τῶν πλοιοάρχων καὶ πολεμικῶν καὶ πυροπολικῶν, οἱ ὁποῖοι ἔτρεχον ὡς ὑπόπτεροι Λέτοϊ κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, μὴδ' ὅλως παύουμην, καὶ δὲ ἔπαυον, ἂν δὲν ἐνέκων, καὶ κατεδίωκον τὸν ἐχθρὸν, ὥστε νὰ στήσῃν τρέπαιον Δριαμβευτικώτερον παρὰ τὰ κατὰ τὴν Σάμον, μεταξὺ Γέροντος, καὶ τῆς Ν. Λέρη. Διὸ καὶ χαίριτε, χαίρωμεν, δόντες δέξαν τῷ Θεῷ, διότι ἐθαύσθη εἰς μέρος καὶ ὁ Αἰγυπτ. σέλος, ὅστις ἤρχετο μὲ τοῦ Ξέξβι τὴν ἀποσκευὴν καὶ πνεῦμα, νὰ καταδολώσῃ τὴν Ἑλλάδα, ἔλαβε μὲν τὴν ἴχνην ἐκεῖνα, δὲν μένει δὲ ἀμφιδουλία, ὅτι διελύθη καὶ αὐτοῦ τὸ σχέδιον, καὶ ἀπηλλαγὴ ἡ Ἑλλάς. Ἐλπιζομεν δὲ, ὅτι φεύγοντες κατανικημένοι, καὶ κατῆσχυμένοι καὶ αὖθις εἰς τὴν Κω, καὶ Ἀλικαρνασσὸν, ἐκεῖθεν πλέον νὰ μὴ ἐξέλθον, εἰμὴ ἀφ' οὗ εὗθεν περίστασιν ἀρμοδίαν, νὰ ἀπέλθον ὁ μὲν εἰς Κωνστ., ὁ δὲ εἰς Αἴγυπτ.

Εἰς ταύτην τὴν ναυμαχίαν ὅλοι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥϊτον ἔκαμαν τὸ πρὸς τὴν Πατρίδα χρέος των, πολεμοῦντες τὸν ἐχθρὸν ὡς καλοὶ πατριῶται. ἠγίστευσαν δὲ ἐκ τῶν ἡμετέρων οὐ ποναύαρχος Ἰωάν. Ἀναστασίη πάλιν μὲ τὸν Ἀνάγγ. Λεμπέσην κατὰ τῆς Αἰγυπτ. Μείρας, κατὰ δὲ τοῦ Βυζαντ. οἱ πλοιοῦρχαι, ὅτε Νικόλ. Ράπτης, Ἀναγν, Ἀναστασιάς, Κωνστ. Μπουκαθάλας, Δημ. Λάμπρη, Μανώλης καὶ Θεόδ. Δ. Παζάρη, Γεώργ. Κόκορα, πλοιοάρχης τοῦ πλοῖου τοῦ Κωνστ. Μπάμπα. τοὺς ὁποῖους συστημένους παρ' ἐμοῦ, μέλλει νὰ στεφανώσῃ ἡ Πατρίς μὲ ἀμαράντης στεφάνης, διὰ τὴν κατὰ τῶν ἐχθρῶν γενναίαν αὐτῶν προᾶξιν. Χρέος μὲν κύνω, νὰ σᾶς ἀναρέξω πάλιν,

ὅτι ὅλων τῶν πλοιοάρχων οἱ βραχίονες συρράσαν εἰς τὴν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ θραύσιν μὲ τὰ πλοιάτων, πλὴν χωρὶς τῶν πυροπολικῶν πλοίων δὲν κάμνομεν τίποτε, διότι ὅσπον διὰ τὰ θραύσιν τῶν ἐχθρῶν, τὸ μόνον εἶναι τὰ πυροπολικά πλοία. Διὸ καὶ ἀναγκαιῶς νὰ φροντίσῃτε, ὅθεν ἡμπορέσῃτε, διότι δὲν μᾶς ἐμείναν, εἰ μὴ ἐν ἡμέτερον, δύο Ψορριανὰ, καὶ τρία Ἰθακικά, τὰ ὁποῖα εἰς μίαν ναυμαχίαν ἀκόμη τὰ προσφέρουμεν δυσίαν ὑπὲς τῆς Πηλιδος, καὶ ἔπειτα μένομεν εὐκαιροί. Διὸ καὶ κάμετε τὰ ἀδύνατα δυνατὰ, διὰ νὰ καταστεινάζητε, ἂν δέλεγε, νὰ κατατρωπώσωμεν δι' ὅλην τὴν ἐχθρὸν. Κάθε ἄλλο εἰμεθα εὐχαριστημένοι, νὰ μᾶς ὑπερέστητε : τὰ πυροπολικά ὅμως πλοία ἀναγκαιῶς τὰ ζητοῦμεν. Ἀπὸ τοῦ ζωγρηθέντος ἐμάθημεν, ὅτι ὁ ἐχθρὸς διευθύνει τὸ σήμερον διὰ τὴν Σάμον, τὴν ὁποίαν αἰχμαλωτίζων, νὰ ἐκστρατεύσῃ κατὰ τῆς Πελοπον. νὰ κάμῃ ἀπίδασιν εἰς τὰ Μοθωιάζωνα, πλὴν τὸ σχέδιόν τε ἀντετάπη, καὶ εἶναι πιθανόν, καὶ ὁ εἰς καὶ ὁ ἄλλος ἐκεῖθεν νὰ ἀπέλθον ὁ μὲν εἰς Κωνστ. ὁ δ' εἰς Αἴγυπτ. καὶ ὅχι νὰ κάμῃ πλέον κίνημα κατὰ τῆς Ἑλλάδος. Ἀπὸ ἄλλων δὲ μαρτύρομεν ἀπὸ τοὺς ἰδίους, ὅτι τῷ ὄντι περιμένει δευτέραν διαταγὴν τοῦ πρὸς τὴν, καθὼς μὲ προλαβόντες σᾶς ἐγγράψομεν.

Μένω κ. τ. λ. Γ. Ἀνδρουλῆς.

Εἶναι ἀναντίβητος ἡ ἀρίστος αὕτη ἀλήθεια, ὅτι ἐάν ἐν ἔθνος ἀποφασίσῃ ν' ἀποθάνῃ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας του, γίνεται ἐλευθεροὶ καὶ ἀνεξάρτητον.

Δὲν εἶναι μὴδὲ στρατιῶται μὴδὲ ναῦται μισοῦτοί, δὲν εἶναι ὁμάτις στόλισμός τῶν ἀτημάντων ἐκείνων παρασίμων, ὅσα δίδονται εἰς τοὺς ἀργυρονήτους στρατιώταις τίποτε ἀπὸ ταῦτα δὲν εἶναι ἱκανὸν νὰ κατατρωπώσῃ τὰς ἀνέλας τῶν τυράννων καὶ τοὺς στόλους τοῦ πατισίου ὅχι, ὅχι, ἀλλ' εἰς μικρὸς ἡμέτερος λαὸς, μία μὴν δύναμις : οἱ ἀληθεῖς πατριῶται.

Θριαμβεῖ τὸ μέγα ἀξίωμα, ὅτι „ἐάν ἐν ἔθνος εἶναι ἡνωμένον, εἶναι ἰσχυρὸν“ Θριαμβεῖ τὸ χρυσοῦν τοῦτο ἀξίωμα, καὶ ἡ Ἑλλάς εἶναι ἤδη ἐλευθερά.

Χαίρετε ἐπτόητι ναῦται τῆς Ἑλλάδος ! εἰς σᾶς ἀνέκει ἡ ἡρώϊκὴ ἐκείνη δόξα, ἥτις χαρακτηρίζει τὰν ἐκείνους τοὺς γενναίους πατριώτας : ἡ δόξασας καὶ ἡ σταθερότης σας ὡς χορηγεῖσθαι παράδειγμα εἰς ἡμᾶς ἔκτος ὅσοι μισοῦμεν τὴν γενναίαν ἀπερᾶσιν σας, ὅσοι γενῇ ἀξίαι τῆς εὐγνωμοσύνης τῆς Πατρίδος.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Αρ. 78

Τιμή ετήσια ταλ. 'Ισπανικά έξ, προπληρωτέα
κατά τοιμηνίαν. 'Εκδίδεται δις τῆς ἐβδομάδος.

Τὰ πλείω ἐφέλη, τοῖς πλείοσι.

Φραγκλῖνος.

ΜΕΣΟΔΟΤΤΙΟΝ τῇ 24 Σεπτεμβρίου 1824.

ἙΣΩΤΕΡΙΚΑ

Σύνορον Καρπενησίε καὶ Πατραζικίε

Γράμμα τῶν Καπετανέων, Ζαχαράκη Γιολδάση, Νικολάκη Κεντογιάννη, Γαλῆ, καὶ Γιάννη Φραγκίστα, πρὸς τὸν Ἐκλαμπρ. Γεν. Διευθυντὴν ἀπὸ 16 τοῦ παρόντος, ἀναγγέλλει ὅτι εἰς τὰς 14 τοῦ αὐτοῦ ὥρα ἰεράστη τῆς ἡμέρας συνεκροτήθη μάχη μεταξὺ τῶν ἡμετέρων ὑπὸ τὴν ἑδηγίαν τῶν εἰρημένων Καπετανέων, καὶ τῶν Τούρκων ὀδηγημένων ἀπὸ τὸν Ἀσλανάκη καὶ Μέτον Μαρτινὴν καὶ διευθυνομένων εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ Μανγίλη, καὶ ὅτι οἱ ἡμέτεροι ἐφόρευσαν εἰκοσιτρεῖς ἐξ αὐτῶν, ἐλάδωσαν ἱκανοὺς καὶ τρεῖς ἔπιασαν ζωντανούς, ἐν οἷς καὶ ἓνας Κορφιάτης πρὸ ὀκτῶ χερόνων εὐρισκόμενος μαζί μὲ τοὺς Τούρκους.

Ὅτι περὶ πλέον τοὺς ἐπῆραν ἑκατὸν πενήντα φορτώματα τροφᾶς, ἑκατὸν ἄλογα, ἐξ φορτώματα πολεμικὰ καὶ ὀκτῶ χιλιάδας γρόσια εἰς ψιλοὺς παγᾶδες, ὅλα διευθυνόμενα εἰς τὸ ῥῆθὲν στρατόπεδόν των εἰς Μανγίλη.

Τὸ ῥῆθὲν γράμμα βεβαιώνει προσέτι, ὅτι ἂν οἱ Τούρκοι δὲν κατέφευγον εἰς ἓνα πλησίον κείμενον πύργον τοῦ Νεοχωρική, ὀλίγοι ἐξ αὐτῶν ἤθελον γλυτώσει, διὰ νὰ ὑπάγουν νὰ ὁμολογήσιν εἰς τοὺς μεγαλητέρας των τὴν ὁποῖαν ἔπαθον ἦσαν, ζημίαν καὶ κατασχίντην τελοσπάντων.

Στρατόπεδον Λιγοδιτζίε 20 Σεπτεμβρίου.

Σήμερον ἦλθον δύο στρατιῶται τοῦ Χιλ. Κα-

ραγιάννη ἀπὸ τοῦ περὶ τὸν Καρβανσαρᾶν περιφερόμενον σῶμα τοῦ ἰδίου· ἔφεραν ἐξ ἄλογα ἐν οἷς καὶ ἐν αὐτῇ μὲ τοῦ Τακίμι του, ἄρκετὰ καλὸν, τὸν ἐπιβάτην τοῦ ὁποῖου ὀλίγον ἔλειψε νὰ πάρῃ ζωντανὸν ἐπειδὴ ὅμως ἀφ' οὗ κατεκυλίσθη ἄρκετὰ μαζὴ τοῦ ἐκείνου ὁποῦ τὸν ἔπιασε, δὲν ἠμποροῦσε νὰ τὸν μεταφέρῃ, ἓνας ἄλλος σύντροφός του τὸν ἐβάρυνε εἰς τὸ κεφάλι μὲ τὴν πιστόλαν, τὸν ἐπῆραν δὲ τὰ ἄρματα τῆ, καὶ αὐτὰ καλὰ. Τοῦτο ἔγινεν εἰς τὴν ἄκρην τῆς λίμνης κάτω ἀπὸ τὸ στενὸν. Μόνον τὸ σῶμα τοῦ Χιλ. Καραγιάννη ἔχει ἔως τῶρα ὑπὲρ τὰ 100 ἄλογα ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς. Οἱ ἴδιοι ἐλθόντες μᾶς εἶπαν, ὅτι δύο ἡμέρας ἤδη καὶ τὰ δύο κανόνια τοῦ ἐχθροῦ ἀκούονται κάτω εἰς τὴν θάλασσαν, ἐν ᾧ μέχρι τοῦδε τὸ ἐν ἐρρίπτετο ἐπάνω εἰς τὸ κάστρον. Φαίνεται λοιπὸν, ὅτι καὶ ὁ Μεχμέδ Πασᾶς κατέβη κάτω· αὐτοὶ ὅμως πωλησιάτантаς ἀπόψε εἰς τὸ κάστρον, ἤκασαν τὰ καραούλια συρίζοντα, καὶ ἄρκετὰ πυκνὰ.

Στρατόπεδον Ἀμπολάνης τῇ 16 Σεπτεμβ. 1824

Εἰς τὰς 14 τοῦ παρόντος τὸ βραδὺ 500 ἀνδρεῖοι στρατιῶται τοῦ Στρατηγοῦ Δήμου Σκαλτζᾶ ἐπῆγαν εἰς Βαριάδες, καὶ χθὲς τὸ πρῶτον φθάσαντες εἰς τὴν Πονάσσαρην ἐπίασαν τὰς δέσεις μέχρι τῆς σκάλας τῆς Βάργιανης, ἀντικεῖν τοῦ ἐχθροῦ, ὅπου ἔγινε μικρὸς τις ἀγρο-εὐλισμός, ἀφ' οὗ δὲ ἦλθαν εἰς τὸν διωρισμένον τόπον, ἤρχισεν ὁ θαφεισμός καὶ ἀπὸ τὰ δύο μερῇ ἀπὸ τῆς 5 ὥρας καὶ διήρκησεν ἔως τῆς

8. Οἱ ἡμέτεροι ἐπολέμησαν μὲν ἴσῃ γενναίαν ἀπόφασιν, ὥστε ἔτρεψαν τὸν ἐχθρὸν εἰς φυγὴν, καὶ διώκοντες αὐτὸν τὸν κατήντησαν ἕως εἰς τὸ ρεῦμα τῆς Γραβιάς, ὅπῃ ἔχει τὰς σκηνάς 7α. Εἰς ταύτην τὴν μάχην, εἰς τὴν ὁποίαν ἠνδραγάθησαν Οἱ ἡρώες μας, 30 ἐχθροὶ ἐσκοτώθησαν, ὁ ἀριθμὸς τῶν πληγωθέντων εἶναι διπλοῦς. Ἡ δὲ κατασχύνη καὶ ἐντροπὴ αὐτῶν δὲν εἶναι ὀλίγη. Ἀλλ' ὁ ὄλεθρος δὲν περιωρίσθη ἐδῶ. Ἀλλήν ζημίαν ἐδοκίμασαν ἀπὸ τοῦ μέρους τοῦ Χλωμοῦ. Καταφθάσας τὴν αὐτὴν ὥραν ὁ Θεόδωρος, ἀξιωματικὸς τοῦ Στρατηγοῦ Σκαλιτῆ, ὑπῆγε μέσα εἰς τὴν κούριαν καὶ ἐπολέμῃσε γενναίως, ἀλλὰ διὰ τὸ ταυτόχρονον φθάσμενον τοῦ ἱπποκτοῦ τῶν ἐχθρῶν, ἐτραΐχθη εἰς τὸ ἰσογιάσι, τόπῳ ὅχυσεν καὶ δυσκολοπωλήσας τὸν αὐτὸν ὅπῃ ἐδυνήθη νὰ στείλῃ καμπύσους αὐτῶν εἰς τὸν ἄδην, ἀλλ' ἀγνοεῖται ὁ ἀριθμὸς τῶν.

Συνέχεια καὶ τέλος τῆς ἀπαντήσεως τοῦ Κ. Χ. Μάλη (ἴδε ἀριθ. 76)

Οἱ συνεγγήσαντες ὑπὲρ τῆς Ἐλευθερίας τῶν Ἑλλήνων οὔτοι, ὁμολογημένως συνήργησαν. ἔθυσάσαν πολλοὶ τὰς οὐσίας των, καὶ τῶρα βλέπουν τὰς οἰκίας των ἕνα σωρὸν πετρῶν· ἀλλὰ δὲν ἀνέχονται ἐπάνω εἰς αὐταῖς ταῖς στάκταις νὰ θεμελιώσῃ ἄλλοι ἄστεγοι οἰκίας, καὶ τὸ χεῖριστον ὅσοι διώκοντες τὴν, ἔχουν καὶ φρονήματα ὀλιγαρχικώτερα, διὰ νὰ μὴ εἴπω δεσποτικώτερα τῶν προεστώτων.

Ἡ ἀποστασία ἐκινήθη κατὰ τῶν Τυράννων· οἱ προεστώτες δὲν ἄργησαν νὰ ἰδοῦν τὸ πνεῦμα τοῦ λαοῦ· αὐτὸς μολύνει, ἀφ' οὗ ἔκειπε τὰ δεσμά, ἔτρεχεν ἀχαλίνωτος ὅτε καὶ ὅπως ἤθελε κατ' ἀρχὰς τοῦ πολέμου, δὲν ἔχασε μολοντοῦτο καὶ τὸ σέβας πρὸς τοὺς ὁποίους εἶχεν ὑπόληψιν, καὶ ἐγνώριζεν ἐπὶ μὲν ταχίας ὑπερασπιστάς, ἐσχάτως δὲ συνεργοὺς τῆς ἐλευθερίας τῆς.

Οἱ προεστώτες, καίτοι κατ' ἀρχὰς τῆς ἐπαναστάσεως ὁ λαὸς καὶ τὰ στρατεύματα βλέποντες τὴν προθυμίαν των, ἡλπίζον πολὺ ἀπὸ αὐτοὺς συνειθισμένοι νὰ τοὺς σέβωνται, ἄλλως

τε καὶ ἔχοντες χρεῖαν ἀπὸ αὐτοὺς, μολοντοῦτο οἱ προεστώτες δὲν κατεχράσθησαν τὸ δικαίωμα τοῦ λαοῦ· ἡμπόρην καὶ ἀντεπαισθήσαν· τότε νὰ μὴν ἀφήσῃ νὰ εἰσχωρήσῃ κανένας ἄλλος εἰς τὰ πράγματα, ἔχοντες συμβάνους εἰς τοῦτο καὶ τοὺς προκρίτες τῶν ναυτικῶν Νήσων καὶ μάλιστα πρωταγωνιστάς· αὐτοὶ ὅχι μόνον δὲν τὸ ἔκαμαν, ἀλλὰ μάλιστα ἐπροσκάλεσαν καὶ ἄλλους συνεργοὺς εἰς τὰ πράγματα, ἀληθῆ σκοπὸν ἔχοντες τὴν ἐλευθερίαν, καὶ ὅχι τὸ νὰ φανῶσι μόνον συνεργοὶ τῆς ἐλευθερίας.

Διὰ τὴν ἀνάγκην ἔγινε τὸ Γερμσιαστικὸν Σύστημα εἰς Καλιζιαῖς 1821 γέλει Μαῖος, διὰ νὰ μετριάσῃ ἢ ἄλογος ὁρμὴ, καὶ νὰ ὁδηγῆται καθ' ἓνας εἰς τὰ χρέη 7α· ἀλλὰ καὶ τοῦτο τοῦ Συστήματος ἡ διάγκεια ἦτον νομοθετημένη μέχρι τῆς πτώσεως Τριπολιτῆος.

Ἐπροβλήθη ἄλλο σύστημα γέλει Ἰαν. 1821· οἱ Πελοποννήσιοι ἔρριψαν κάτω τὸ ὅποιον προεστῆσαν, καὶ ἦσαν ἔτοιμοι νὰ δεχθῶσιν ἐκεῖνο, ἀνδρὲς ἐξεσκέπαζον τελικοὺς σκοποὺς.

Εἰς τὴν Ἐπίδανρον ἐγένετο ἡ πρώτη ἐθνικὴ Συνέλευσις, ἡ ὁποία διοργάνισε τὸ νῦν προσωρινὸν τῆς Ἑλλάδος σύστημα, βάσιν ἔχον τὴν ἰσονομίαν· μήπως οἱ προεστώτες δὲν ἦσαν συνδιοργανισταί, ἢ ἀντεστάθησαν διὰ ν' ἀφαιρέσῃ τὰ δικαιώματα τῶν ἄλλων πολιτῶν; μήπως εἰς τὴν ἐν Ἀστρεὶ συνέλευσιν δὲν ἐκαθάρισαν ὅσον ἐνδέχετο τὸ σύστημα τοῦτο; μήπως ἄλλη Συνέλευσις δὲν θὰ τὸ διορθώσῃ καλῆτερα;

Ἐκ τούτων γίνεται φανερόν, ὅτι οἱ προεστώτες δὲν ἔλαβον τὰ ὅπλα νὰ ρίψῃ τὴν τυραννίαν διὰ νὰ τυραννήσῃ, ἀλλὰ ἀκόμη εἶναι εἰς κατάστασιν ζητοῦντες τὴν ἰδέαν νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὸ ἔθνος πολίτευμα νόμιμον καὶ ἀνυπότακτον μὲν τῷ πνεύματι, βλέποντες τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν κοινὴν τοῦ Κόσμου ἡσυχίαν.

Οἱ Στρατηγοὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ οἱ πολιτικοὶ σύμφωνοι ἐξ ἀρχῆς ἢ ἔτρεχον κατὰ τῶν ἐχθρῶν, ἢ ἐνασχολοῦντο εἰς τὰς λοιπὰς χρεῖας τοῦ πολέμου. Τὶ ἄλλο παρ' ὁ λεγόμενος μακιαβελισμὸς καὶ ἡ ραδιουργία ἐπροξενήσασθαι

τὴν διαίρεσιν τοῦ ἔθνους ; πόθεν ἐξήφθησαν τὰ πάθη ; τοῦτο εἶναι ἔργον ἱστορικοῦ, καὶ ἱστορικοῦ δικαίον νὰ τὸ ἐξετάσῃ ἀπαθῶς, καὶ παύω πλέον ἐγὼ, ἀφῆνων εἰς τὸ πανελλήνιον νὰ ἐνθυμηθῇ πῶς καὶ πόθεν ἐξήφθη ὁ ἐμφύλιος πόλεμος, καὶ τίνι ῥυτίδι ἔσβυσε πρὸ μικροῦ μετὰ τὴν ἡττάν, καὶ τὶ ἐκ τούτου ἐκέρδισε τὸ ἔθνος .

Ἐλευταῖον ποσὸν ὡς ἀναγκαῖον, ὅτι εἰς τὸ ἔθνος μὲ φαίνεται χρέος τῶν πεπαιδευμένων μας, ἂν θέλωμεν νὰ εἰσαχθῇ ὁμόνοια εἰς τὸ ἔθνος ὃ ἀρχήσῃ ἄλλαν δρόμον διὰ νὰ εὐρυνῇ τὰ μέσα νὰ ἐμποδίσῃ τὰς στάσεις ἢ νὰ τὰς μετριάσῃ καθ' ὅσον ἐνδέχεται .

1824 Ἰωλίου 25 . Καλάβρυτα . Χ. Μάλης .

Εἰς τὸν 49 ἀριθμὸν τοῦ φίλου τοῦ Νόμου ἴδμεν ὅτι ὁ συναδελφός μας ἐκτείνεται εἰς τὴν ἰδέαν, κατὰ τὴν ὁποίαν νομίζει ὅτι ἐπροσθέσαμεν τὴν ὑποσημείωσιν ἀναφερομένην εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ κυρίου Μαυρομιχάλη, καταχωρισθεῖσαν εἰς τὸν 65 ἀριθμὸν τῶν Ἑλληνικῶν χρονικῶν .

Ἰδόντες εἰς τὸν 32 ἀριθ. τοῦ φίλου τοῦ Νόμου τὴν ἀπροσδόκητον κατὰ τοῦ κυρίου Μαυρομιχάλη κατηγορίαν, ὡς προδότῃ τῆς πατρίδος, ἤτο ἀκ' ληθονὸν μὴν ἡξεύρουτες ἂν ἡ κατηγορία εἶχε θεμελίον ἢ ὄχι, καμμίαν παρατήρησιν νὰ προσέσωμεν δὲν ἠμπορούσαμεν εἰς τὴν ἐν τῷ 59 ἀριθμῷ τῆς ἐφημερίδος μας ἀπὸ τὴν ἐπανάληψιν τῆς κατηγορίας . Ἡ προκειμένη ὑπόθεσις μᾶς ἦτον ὁλότελα ἄγνωστος, καὶ δὲν ἐκρίναμεν νὰ εἰπωμεν τίποτε περὶ αὐτῆς, ἐνθυμούμενοι ὅτι ἢ μὴ δίκην δικάσῃς πρὶν ἀμφοῖν μύθον ἀκόνσῃς . “ Ἀλλ' ἀφ' οὗ ἐλάβαμεν τοῦ κυρίου Μαυρομιχάλη τὴν ἐπιστολὴν καταχωρισθεῖσαν εἰς τὸν 65 ἀριθ. τῆς ἐφημερίδος μας, ἐπροσθέσαμεν εἰς μίαν ὑποσημείωσιν τὰς κατὰ τοῦτο ἀτομικὰς ιδέας μας .

Ἡξεύρομεν καλῶς ὅτι ἡ Σεβαστὴ ἡμῶν Διοίκησις εἶναι ὑπαράλλακτα ὀργανισμένη κατὰ τὰς ἐν ἐπιδαύρῳ καὶ ἄστρει συνελεύσεις ἡξεύρομεν προσέτι ὅτι ὁ κύριος Μαυρομιχάλης ἀθελήσας τὸν ὄρκον τῇ, τὴν ὑπογραφήν τῃ, ἔπα-

θε τὴν αὐτὴν τύχην, τὴν ὁποίαν δοκιμάζων οἱ ἐχθροὶ νομίμην διοικήσεως, καὶ νομίζομεν ὅτι εἰς κἀνὲν φύλλον τὴν ἐφημερίδος μας δὲν ἔπαινεταμεν τὴν κατὰ τοῦτο διαγωγὴν τῇ, διὰ τὴν ὁποίαν καὶ ἐτιμωρήθη δικαίως . Ἀλλ' ἦτο δίκαιον νὰ κατηγορηθῇ καὶ ὡς προδότῃς τῆς πατρίδος ;

Ἐκ πείρας εἶναι γνωστὸν ὅτι ἀπλὰι συνουμίαι, θεωρούμεναι εἰς τὴν πηγὴν τοῦ ἀνθρωπίνου χαρακτήρος, πείθουν κάποτε τινὰ νὰ νομίσῃ ὅτι εἰς ἄνθρωπος ἠμπορεῖ νὰ γενῇ ἐναντίος τῆς νομίμης Διοικήσεώς τῃ, ἀλλὰ μένει ἐνταυτῷ ἔλλην, δὲν γίνεται τοῦρκος ἢ μένει σπαρτιάτης, ἀλλὰ δὲν προδίδει τὴν Πατρίδα τῇ . Εἶναι πατριώτης ὑποκείμενος εἰς τοὺς νόμους .

Περὶ τῆς Εὐθύνης τῶν Ὑπαρχῶν .

Α'. Καθεὶς Ὑπαρχὸς εἶναι ὑπεύθυνος πρὸς τὴν Διοίκησιν, ἐπειδὴ ἡ Διοίκησις εἶναι Δημῶδης, πρὸς τὸν λαόν .

Β'. Ἡ Δέλησις τοῦ λαοῦ δηλωμένη διὰ τῆς ἀκεραιότητος τῆς ἐνώσεώς τῃ εἶναι ὁ ὑπερτατος νόμος, καὶ ἐπομένως ὑπὸκειται εἰς τοῦτον τὸν νόμον ἡ εὐθύνη ὅλων εἰς ὅσας ἐνεπιστεύθη ἡ ἐκτέλεσις τῶν νόμων καὶ ἡ Δημόσιος οἰκονομία, καὶ γ . λ .

Γ'. Ἡ εὐθύνη τῶν ὑπαρχῶν ἐν γένει ἄρχειται ἀπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, καὶ καταντᾷ εἰς τὸν ἑσχατὸν ὑπάλληλον ὑπαρχόν .

Δ'. Ἡ Δέλησις τοῦ λαοῦ ἐκλέξασα τὰ μέλη τῆς Διοικήσεώς τῃ, ζητεῖ λογαριασμὸν τῆς διαγωγῆς τῶν, ὅσοι διωρίσθησαν εἰς ὑπεργήματα παρὰ τῆς Διοικήσεως .

Ε'. Τῶν Δημοσίων συμφερόντων ἡ κυβέρνησις δὲν πρέπει νὰ ἐμπιστεύεται εἰς τὸν τυχόντα .

ΣΤ'. Ἡ τριμία διαγωγὴ, ἡ ἀξιώτης καὶ ὁ δεδοκιμασμένος Πατριωτισμὸς πρέπει νὰ εἶναι τὰ συστατικὰ τοῦ ὑπαρχοῦ .

Ζ'. Ἡ Διοίκησις χρεωστεῖ νὰ λαμβάνῃ βεβαιότητα ἐὰν ὁ ὑπαρχὸς, ὅστις μέλλει νὰ ἐκλεχθῇ εἶναι ἄξιος τοῦ ὑπεργήματος .

Η'. Ἐπειδὴ ἡ Διοίκησις ἐκλέχθη ἀπὸ τοῦ λαοῦ, ὅστις ἐνεπιστεύθη εἰς αὐτὴν τὰς ὑποθέσεις τῆς Πατρίδος, χρεωστεῖ νὰ ζητῇ τοὺς ἀποχρῶντας λογαριασμοὺς τῶν διαφόρων Διοικητικῶν κλάδων, νὰ ἐπαγρυπνῇ καὶ νὰ κρίνῃ τὴν διαγωγὴν τῶν ὑπαργῶν, πρὶν ὁλαὸς ζητήσῃ τὴν κατὰ τοῦτο πρέπουσαν εὐθύνην.

Θ'. Ἐὰν ἡ Διοίκησις εὖρῃ ὑπαργὸν ἵνὰ παραβάτα τὰ χρέη τα, τὸν κρίνει καὶ τὸν παιδεύει.

Ι'. Δὲν κρέμεται ἀπὸ τοῦ λαοῦ νὰ ζητήσῃ τὴν τιμωρίαν ἐνὸς ὑπαργοῦ, πρὶν αὐτὸς κριθῇ καὶ ἀποδειχθῇ ὑπεύθυνος.

ΙΑ'. Καθεὶς πολίτης ἔχων διδόμενα ἀναντιρρήτα, ὅτι ὑπαργὸς τις ἐκακομεταχειρίσθη τὰ τοῦ ὑπαργήματός τε, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὸν κατηγορήσῃ ἔμπροσθεν τῆς Διοικήσεως.

ΙΒ'. Ἐάντις πολίτης γνωρίζων τὰς καταχρήσεις ὑπαργοῦ ἵνὸς δὲν τὰς φανερῶσιν, πρέπει νὰ θεωρῆται ὡς συνεργάτης τῶν καταχρήσεων καὶ νὰ παιδεύεται μὲ ὅλην τὴν νόμων τὴν αὐστηρότητα.

ΙΓ'. Ἐὰν ὑπαργὸς τις κατηγορηθεὶς εὐρεθῇ ἄθῳς, ὁ κατήγορος αὐτοῦ πρέπει νὰ τιμωρῆται μὲ τὴν αὐτὴν αὐστηρότητα, μὲ τὴν ὥσκιαν ἤθελε παιδευθῇ ὁ ὑπαργὸς, ἐὰν ἀποδείχνητο ἔνοχος.

ΙΔ'. Καθεὶς ὑπαργὸς χρεωστεῖ νὰ ἐκτελῇ τὰ καθήκοντα τοῦ ὑπαργήματός τε, καὶ νὰ κινήῃ πάντα πόρον πρὸς τὸ συμφέρον τῆς Πατρίδος.

ΙΕ'. Πρέπει νὰ θεωρῆται ὡς ἐχθρὸς τῆς πατρίδος, ἐὰν εἰς τὸν κίνδυνον καὶ ἀνάγκην αὐτῆς, ζητῶν νὰ ἀσφαλίσῃ τὸ ἴδιον συμφέρον, ἀμελήῃ ὅσα συντείνου εἰς τὴν κοινὴν σωτηρίαν.

Ις'. Ἐὰν δὲ ἐπιμεληθῇ μὲ εἰλικρινὴ ζήλον καὶ ἄδολον πατριωτισμὸν τὰ τοῦ ὑπαργήματός τε, ἀφισιούμενος ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὴν κοινὴν ὠφέλειαν, πρέπει νὰ θεωρηθῇ ἄξιος τῆς εὐγνωμοσύνης τῆς Πατρίδος.

Πρὸ πολλοῦ ἡ παρῶσα ἐφημερίς ὑπεσχέθη τὴν ἐκδοσὶν τοῦ Προσωρινοῦ τῆς Ἑλλάδος Πολιτεύματος, τοῦ ἐπιδιορθωθέντος καὶ ἐπικυρωθέντος ἀπὸ τὴν Δευτέραν ἐθνικὴν ἐν Ἀστροὶ Συνέλευσιν, ἀλλὰ περιστάσεις ἀπρόοπτοι, καὶ ἀσχολίαι ἄλλαι ἀνέβηλιν αὐτὴν, ἵσται πλέον παρὰ τὸ δέον, ὥστε μάλιστα τάρῃ λαμβάνει ἡ ἐφημερίς τὸ πλήρωμά της.

Συγχρόνως δὲ καὶ ὁμοῦ μὲ τὸ εἰρημένον Προσωρινὸν Πολίτευμα προβαίνουσιν ἤδη εἰς Φῶς καὶ δύο ἄλλα Πολιτικὰ Συντάγματα, ἥτοι τὸ τῆς Βρεταννίας, καὶ τὸ τῶν ἡμετέρων ἐπικρατειῶν τῆς Ἀμερικῆς, πρὸς δὲ καὶ ἡ Διατυπώσις (Réglement) τῶν Βουλευτικῶν Συνελεύσεων τοῦ Ἀμερικανικοῦ Συνεδρίου, ἧλ' αὐτὰ μεταφρασμένα, καὶ μὲ πολλὰς περιέργους σημειώσεις παρουσιάζονται ὑπὸ τοῦ Κυρίου Α. Πολυζαΐδου, Νέου Γραστοῦ ἤδη εἰς ὅλον τὸ Πανελλήνιον καὶ διὰ τὴν παιδείαν, καὶ διὰ τὰς πρὸς τὴν Πατρίδα ἐκτελέσεις του.

Ἡ Δημοσίευσις τῶν τούτων, εἴμαι βέβαιος, θέλει εὐχαριστήσῃ καθυπερβολὴν τοὺς ἀναγνώστας Ἑλληνας, ἐπειδὴ θέλουν ἰδεῖ πρώτην φεγγὰ εἰς τὴν Γλῶσσαν τῶν τῶν τριῶν, μὲ τὸν ὁποῖον διοικούνται εὐδαίμονος τὰ δύο ταῦτα λαμπρὰ, ἐλεύθερα, καὶ φιλελεύθερα ἔθνη τοῦ Ἀνατολικοῦ καὶ Δυτικοῦ Ἡμισφαιρίου, καὶ εἰς μίαν μέλλουσιν τρίτην ἐθνικὴν Συνέλευσιν θέλουν ἐξίρκει, ἐκ τῆς συγκρίσεως καὶ ἐκτιμήσεως τῶν ὅσα ἕκαστον τῶν εἰρημένων περιέχει καὶ ὁποῖας προσθαφαιρέσεις καὶ ἐπιδιορθώσεις πρέπει νὰ προβάλλωσιν ἀρμοδίας εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Πολίτευμα, χωρὶς μὲν ὅλον τοῦτο νὰ πειραχθῇ διόλου ἡ βῆσις του.

Ἐκτὸς τούτων, τὰ ὁποῖα εὐρίσκονται ἤδη ὑπὸ τὰς Συνταγμάτια, μέλλει νὰ ἐκδοθῇ προσεχῶς καὶ μία Συντομος Πραγματεία περὶ Εἰρηνοποιῶν καὶ Ὀρκωτῶν Κριτῶν τῆς Ἀγγλίας, ἐρανισμένη καὶ μεταφρασμένη ὡσαύτως ὑπὸ τοῦ Κυρίου Α. Πολυζαΐδου.

Ὅσοι λοιπὸν τῶν Ἑλλήνων ἐπιθυμοῦν ν' ἀποκτήσῃ τὰ εἰρημένα ἡμποροῦν τοῦ λοιποῦ νὰ διευθυνθῶσιν ἐνταῦθα μὲν πρὸς ἐμὲ αὐτὸν, εἰς Ναύπليون πρὸς τὸν κύριον Κ. Λιβέριον, μέλος τοῦ Βουλευτικοῦ εἰς Κέρκυραν πρὸς τὸν Κύριον Κωνστ. Γεροστάθην καὶ εἰς Ζάκυνθον πρὸς τὸν κύριον Γεώργιον Λαδούριον.

Ἡ τιμὴ τοῦ Προσωρινοῦ τῆς Ἑλλάδος Πολιτεύματος, τῶν Πολιτικῶν Συνταγμάτων τῆς Βρεταννίας, καὶ τῆς Ἀμερικῆς, καὶ τῆς Διατυπώσεως τῶν Βουλευτικῶν Συνελεύσεων τῆς δευτέρας, ὅλων εἰς ἓν Σῶμα ἐκδομένων διρίζεται γρ. 8 καὶ πληρύνεται εὐθὺς μετὰ τὴν παραδόσιν των τῆς δὲ περὶ εἰρηνοποιῶν καὶ Ὀρκωτῶν Κριτῶν πραγματείας ἡ τιμὴ διορίζεται γρῶσια 3 καὶ πληρύνεται ὡσαύτως.

Σημειωτέον δὲ, ὅτι τὸ Προσωρινὸν Πολίτευμα τῆς Ἑλλάδος περιέχει καὶ τὸν Οργανισμὸν τῶν ἐπαρχικῶν καὶ τὸν περὶ ἐκλογῆς Νόμον, ἐξεδόθη ἤδη καὶ παλεῖται καὶ χωριστὰ τῶν ἄλλων διὰ γρ. 3.

Ἐν Μεσιλογγίῃ 23 Σεπτεμ. 1824. Δ. Μισοθεύς.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Αρ. 79

Τιμή ἑτησία τὰλ . Ἰσπανικὰ ἔξ, προπληρωτὰ
κατὰ τοιμηρίαν . Ἐκδίδεται δις τῆς ἐβδομάδος .

Ἡ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι.

Φραγκλῖνος.

ΜΕΣΟΛΟΤΤΙΟΝ τῇ 27 Σεπτεμβρίου 1824.

ἙΣΩΤΕΡΙΚΑ'.

Γενικὸν στρατόπεδον Ἀκαρνανίας . Λιγοβίτζι
Τῇ 5 Σεπτεμβρίου.

Ἀπὸ διαφόρων αὐτομόλων χριστιανῶν ἐκ τοῦ
ἐχθρικοῦ στρατοπέδου, καὶ μάλιστα ἀπὸ δύο
νέων, οἵτινες ἐξαγορεύθησαν ἐκ τῶν αἰχμαλω-
τιθέντων εἰς τὴν ἐπιδρομὴν τοῦ Βραχωρίου,
καὶ ἐλευθερωθέντες ἦλθαν κατ' αὐτὰς ἐδῶ, πλη-
ροφουμένα ὅλην τὴν ἀλήθειαν διὰ τὴν ζημίαν
τὴν ὁποίαν ἔκαμαν οἱ ἐχθροὶ ὅταν εἰσέβαλον εἰς
τὸν κάμπον τοῦ Βραχωρίου. Ὅσους ἀνδρας ἤσαν
τοὺς ἀποκεφάλισαν, καὶ ἐπήσαν τὰς κεφα-
λὰς, ὅσας ἱριάντα τὸν ἀριθμὸν, ἐπίασαν δὲ
καὶ 25 γυναῖκόπουλα. Τὰ ζῶα ὅπου ἐπήσαν
ἦσαν 100 πρόβατα καὶ 5 γελάδια, τὰ δὲ γεν-
νήματα δὲν τὰ ἐπεείραξαν καθόλου. Μετὰ τὴν
ἐπιστροφὴν των εἰς Καρθυσσαρὰν, ὁ Ὁμερ-
Πασῆς ἐπώροσταξε νὰ ἀποκεφαλίσουν καὶ δέκα
γυναῖκας, τῶν ὁποίων τὰς κεφαλὰς ἀφ' οὗ ἐξυ-
ερίσαν, ἐσυγκαταρίθμησαν μὲ τὰς ἀνδρικὰς,
διὰ νὰ γενοῦν σαράντα τὸν ἀριθμὸν, καὶ οὕτω
τὰς ἔστειλαν εἰς Λάρισσαν, διὰ μαρτυρίαν
μεγάλης τινὸς νίκης. Ἀπὸ τὰ γυναικόπουλα
ἐξαγορεύθησαν δύο νέοι, οἵτινες ἦλθαν ἐδῶ καὶ
μία κόρη, ὥστε ὁ χαμὸς τῶν ἀνθρώπων συνι-
σταται ἤδη εἰς 52 ψυχὰς.

ἙΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Μεσημβρινὴ Ἀμερικὴ — Μεξικὸν 28 Ἰουλίου.

Ὁ Στρατηγὸς Ἰταρβ'δης, ὁ πρῶν Ἀυτοκρά-
τωρ τοῦ Μεξικοῦ, ἐπιστρεψε πάλιν αὐτοσε.

Πρὶν ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὴν Μεσημβρινὴν Ampton
ἔγραψε μίαν ἐπιτολὴν πρὸς τινὰ τῶν φίλων τῆ
(τὸν κύριον Quin), εἰς τὴν ὁποίαν μεταξὺ
τῶν ἄλλων τὸν λέγει, ἡ ἐπιστροφὴ μὴ ἔγινε
,, διὰ προτροπῆς τινῶν, οἵτινες στοχάζονται ἅ-
,, ναγκαίαν τὴν παρυσίαν μὴ πρὸς ἀποκατάστα-
,, σιν τῆς κοινῆς ὁμονοίας τοῦ τόπου (δηλ. τοῦ
,, Μεξικοῦ), καὶ παραμυθίαν τῆς Διοικήσε-
,, ως — περὶ πλείον λέγει, ὅταν παραιτήθην τὸν
,, Θρόνον τοῦ Μεξικοῦ, τὸ ἔκαμα μὲ εὐχαρίστη-
,, σιν μὴ, καὶ τὰ αἰσθήματά μὴ δὲν ἔλαβον καμ-
,, μίαν μεταβολὴν. Ἐὰν εὐδοκίμησω νὰ φέρω
,, ἤδη εἰς πρᾶξιν τὸ σχέδιόν μὴ καθ' ὅλην τὴν
,, ἔκτασίν τε, ὡς ἐπιθυμῶ, τὸ Μεξικὸν δὲν
,, δέλει ἀργήσῃ νὰ παραστήσῃ εἰς τὰ ὅμμα-
,, τα τοῦ Κόσμου Διοίκησιν σταθεράν, καὶ λα-
,, ὦν ἐνεργοῦντα ὁμοφώνως, καὶ πρὸς ἓνα καὶ
,, τὸν αὐτὸν σκοπὸν τείνοντα. “

Εἰς τὸν 58 Ἀρ. τῶν ἡμετέρων Χρονικῶν ἀναφέρα-
μεν τὴν ὁμιλίαν τοῦ Ἐλευθερωτοῦ Βολιβάρου, τὴν ὁ-
ποίαν ἔκαμεν εἰς τὸ Συνέδριον τῆς Ἀγγουστούρας τὴν
ἀ. Ὀκτωβρίου 1821. — ὁ Στρατηγὸς Ἰταρβ'δης προ-
κληθεὶς καταρχὰς ἀπὸ τὸν λαὸν τοῦ Μεξικοῦ ὡς ὀδη-
γὸς τῶν Σημαιῶν τοῦ δὲν ἐβράδυνε νὰ ἐκτείνῃ τὰς χεῖ-
ρας του εἰς τὸν Θρόνον τοῦ πλείον ὠραίου κράτους τῆς
Μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς. Ὁ λαὸς τοῦ Μεξικοῦ εἶχε
τὸν Κυρίαρχον του ἔξῃτε τὴν ἀνακύβριν των ὁποί-
ων ἔπασχε δεινῶν, ἀλλὰ δὲν ἤθελε ν' ἀποβάλλῃ ἓνα
Ἡγεμόνα ἠνωμένον μετ' αὐτοῦ διαμίσου τοσούτων σιν-
θηκῶν, καὶ εἶναι πολλὰ βέβαιον, ὅτι ὁ Ἰταρβ'δης δὲν
ἐπροσκληθῇ ποτὲ εἰς τὸν Θρόνον τῶν Γατιμεζίνων
δηλ. ὡς Μονάρχης ἀπόλυτος, διὰ τοῦτο καὶ ἡ πτῶσις
του οἰκοθεν ἐπεταχύνθη.

Ἡ ὁμιλία καὶ τὸ φέρισμον τοῦ Βολιβάρου προσφέρου-
σιν εἰς τὰ ἔμματα παντὸς αἰσθαντικῷ τὸ ἀξιολογόν
ἰδέμα ἐνὸς ἀληθοῦς Πατρίτου· ἐν φ' ἡ ὁμιλία τοῦ Ἰ-

πειρῶντος παριστάνει τὴν εἰκόνα ἐνὸς φιλοδόξου, καὶ ἰδιωτοῦ ἀνθρώπου.

Εἰς τὴν εἰρημένην ἐπιστολὴν πρὸς τὸν κύριον Quin λέγει ὁ Ἰτουρβίδης, ὅτι ἡ ἐπιστολὴ τοῦ ἔγινε διὰ προτροπῆς πολλῶν, νομίζοντων αὐτὸν ἀναγκαῖον τοῦ νὰ εἰσέλθῃ τὴν κοινὴν ὁμόνοιαν εἰς τὸν ὅπου αὐτὸς ἔφθασεν ἤδη εἰς τὸ Μεξικόν, καὶ τὸ μέλλον θέλει μᾶς δείξει ἐὰν ἔχῃ σκοπὸν νὰ ἐξαλείψῃ τῶν παλαιῶν σφαλμάτων τοὺς τὰς κηλίδας, καὶ νὰ μεταχειρσθῇ τὰς πνευματικὰς δυνάμεις τοῦ εἰς τὴν ἀληθῆ εὐτυχίαν τοῦ τόπου, σπαραχθέντος ἀπὸ τὰς δυστυχεῖς φαρτρίας καὶ τὰς οἰκιακὰς ἐριδας, τὰς ἀληθεῖς αὐτὰς Ἐρινύας τοῦ Ἄνου, αἱ ὁποῖαι σκορπισμέναι εἰς τὸν κόσμον, ζητοῦν παντοῦ εὐδιαθέτους καρδίας, διὰ νὰ βάλωσι τὸ Πᾶν ἄνω κάτω, καὶ ν' ἀνατρέψωσι τῆς σεμνῆς Θεᾶς Συμφωνίας τὰ σωτήρια σχέδια.

Περὶ τῶν καθεστῶτων Νόμων τῆς Ἑλλάδος ὡς πρὸς τὰς φαρτρίας.

Οἱ Νόμοι μας, καλοὶ εἰς τὸ χαρτὶ, καταντοῦν ἀνισχυροὶ ὡς αἱ εἰς τὴν ἀβελτηρίαν τινῶν ἡμπορεῖ νὰ σύρῃ τὴν ἐπικράτειαν εἰς τὸ χεῖλος τοῦ κρημνοῦ.

Τὰ κακά μας, πηγάζουν ἐξ ἁπαντος ἀπὸ τὴν δικτατωρίαν, ἥτις, κρυμμένη σήμερον ὑπὸ τὸ κάλυμα τῆς ὑποκρισίας, παραχωρήθη σιωπηλῶς εἰς τινὰς φαρτρίας αἱ ὁποῖαι καταξοσχίζου τὴν Πατρίδα μας. Λέγοντες τοῦτο, δὲν φανταζόμεθα, ὅτι ὑπάρχουν συνομωσαί, σκοπὸν ἔχουσαι τὴν σφετέρεισιν τῆς ἀπολύτης ἐξουσίας· ἀλλ' ἂν καὶ σώζωνται, θέλουν βέβαια ἀνακαλυφθῇ, ἂν καὶ ἀργὰ, ἀπὸ τὴν φαλγείαν, ἥτις ἤθελε νικήσῃ τὰς ἄλλας.

Τὰ τοιαῦτα ὅμως εἶναι μῦθοι παράλογοι, εἰς τοὺς ὁποίους ἀναφέρουν τινὲς τὰ πλέον μακρυνὰ πράγματα, καὶ ἀπὸ τοὺς ὁποίους νομίζου ὅτι ἔχουν χρειάν, διὰ νὰ ἐξηγήσῃ τὰ ἄφρευκτα ἀποτελέσματα τῆς φιλαρχίας, πάθος ἔμφυτον εἰς τὸν ἄνθρωπον. Ὁ Κρόμβελ καταδυναστεύων τὴν Ἀγγλίαν, οὔτε μὲ τὴν Γαλλίαν οὔτε μὲ τὴν Ἰσπανίαν ἦτο σύμφωνος, ἀλλ' ἤθελε νὰ ἐξουσιάζῃ τοὺς Ἀγγλοὺς. ὁ Καῖσαρ, ἀρπαάζων τὴν δικτατωρίαν, μὴδὲ τῶν Γάλλων μὴδὲ τῶν Πάρθων ἦτο συνωμότης· ἤθελε μόνον νὰ εἶναι δεσπότης τῶν Ῥωμαίων. Δεῖ πιστεύμεν λοιπὸν εἰς τὰς ἀρρυθμένους ἀδυναμίας

διὰ τῶν ὁποίων λέγεται ὅτι τινὲς θέλουν νὰ ἀναδοῦν εἰς τὴν ὑπερτάτην ἀδυναμίαν. Τὸ μῆκος ὅμως ὠφελούμενον ἀπὸ τοῦτο τὸ λεγόμενον, ετοίμαζεν καταδιωγμούς καὶ χαλκίους εἰς τὴν λύσαν τῆ ἀρρήτ' ἀθέμιτα. Νομίζομεν μάλλον ὅτι τὰς ψευδεῖς ταύτας φήμας πρέπει νὰ τὰς ἀποδώσωμεν εἰς τὴν πεισματώδη ἀμάθειαν, εἰς τὴν τυφλὴν ἀμεριμνίαν, εἰς τὴν περιφρόνησιν τῶν φώτων, εἰς τὴν ἀπέχθειαν πρὸς τὴν μεγαλοφυΐαν, ὅλα ταῦτα σημεῖα χαρακτηριστικὰ ἀχώριστα τοῦ ἀπεριορίστη κράτους. (α) ἀλλὰ δι' αὐτὸ τοῦτο δίδει τοὺς ἰωρινὸν νόμους (ἡλ. τοὺς ἰωρικούς νόμους, ποτὲ τὸ Σιμέλιον τῆς ἐλλάδος, τὸ πολιτικὸν σύνταγμα) τοὺς ὑπαγορεύει ἡ ἀνάγκη, θελομεν συμπεράνει ὅτι αὐτοὶ εἶναι ἀτελεῖς καὶ ὅτι δὲν περιέχουν ὅλας τὰς ἐγγυήσεις ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς ἐπικρατείας καὶ τῆς ὑπερασπίσεως τῆς Ἐλευθερίας.

Οἱ ἔχοντες κατὰ νόμον ἐξουσίαν κατήντησαν νὰ μεταχειρίζονται καταρέσκειαν τοῦ προσωρινοῦ πολιτεύματος τὰς διατάξεις, νὰ τὰς καταφρονοῦν καὶ νὰ τὰς παραδιᾶξουν ἀναφανδὸν εἰς τὰ πρακτικὰ των, πρεσβεύοντες μ' ὅλα ταῦτα εἰς τὰς ὁμιλίας των βαθύτατον σέβας πρὸς αὐτὸ τοῦτο τὸ πολίτευμα. Τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ὑποκρισίας, ἀφ' ὁποῖα ἐπαινετὰ αἰτία καὶ ἀνγενναῖται, τοῦτη ἡ ἀντίστασις μεταξὺ τοῦ λέγειν καὶ πράττειν, μεταξὺ τῶν δεσπισμάτων καὶ τῶν νόμων, κλινουν νὰ κάμνῃ ψευδεῖς τὰς ἰδέας τοῦ λαοῦ, ὅστις ὅχι μόνον δὲν σοφίζεται, ἀλλὰ γενόμενος παίγιον, ἐξουθενόεται ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν τῆ. Οὕτως εἰσάγεται ἡ ἀδεσφαίτης εἰς τὰ φρονήματα τῶν ἀρχομένων, καὶ τὸ αὐθαίρετον εἰς τὴν διαγωγὴν τῶν ἀρχόντων, οἱ ὁποῖοι σφετερίζονται τὴν ἀπόλυτον ἐξουσίαν δεικνύοντες καταρχὰς ὅτι ἔχουν καλοὺς σκοποὺς, ἀλλὰ δὲν ἀργοῦν νὰ τοὺς μεταβάλλουν ἐντὸς ὀλίγου, ζητοῦντες νὰ στερεώσιν καὶ νὰ ἐκτείνωσι δι' ἑαυτοὺς τὴν ἐξουσίαν, τὴν ὁποίαν ὅμως εἶχαν

(α) „Ὁ ἔχων ὅτα ἀκούειν, ἀκούει.“ ἡ κρίσις τῶν ἀνθρώπων οἱ ἀναγνώσται μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῶν ἐσσομένων καὶ γράφουν ὅτι ἡμῶν κίλαξ ἐνὸς ἀνθρώπου, ἐνὸς ἀτόμου, καὶ ἀκλόουτως κίλαξ τῆς ἀπολύτου ἐξουσίας.

λάσει εἰς χεῖρας διὰ τὸ καλὸν τοῦ κοινῷ. Καὶ ἡ Διοίκησις, ἣτις λέγεται συνταγματικὴ, γίνεται μία πηγὴ ἀρπαγῶν, μία δικτατορία, τὴν ὁποῖαν ἀρπάζει ποτὲ τὸ ἓν ποτὲ τὸ ἄλλο μέρος, καὶ ἀπὸ τὴν ὁποῖαν μὲν ὅλα ταῦτα ὁ λαὸς δὲν δοκιμάζει ὀλιγωτέραν καταδυναστείαν. Ἐκ τούτου πηγάζει ἡ ἑλλειψὶς τῶν ἐθνικῶν φρονημάτων, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἔχομεν πολλοὺς λόγους νὰ παραπονώμεθα. Τούτῃ ἡ ἑλλειψὶς προσέχεται ἀπὸ μίαν γενικὴν καὶ βαθύαν πεποιθήσιν, ὅτι ἴσωςτε στερεὸν ἀκόμη δὲν εἶναι μεταξύ ἡμῶν, ὅτι οἱ Διοικητικοὶ κλάδοι καμμίαν ἐγγύησιν δὲν ἔχουν μεταξύ των, καὶ ὅτι οἱ πολῖται καμμίαν ἀσφάλειαν δὲν ἔχουν ἐναντίον αὐτῶν τῶν κλάδων.

Οὐ, τι ἡ Ἑλλάς ἐπιθυμεῖ τὴν σήμερον, μετὰ τὴν ἔξωσιν τοῦ τυράννου, εἶναι ἡ παῦσις τῶν βιαιῶν ἀρπαγῶν, ἡ ἀποκατάστασις τῆς ἀφελικερδεῖας εἰς τὸν τόπον τῶν ἀπαντήσεων τῶν διαφόρων ὑπεργῶν. ὅσα εἶναι συμφέροντα εἰς τὸ κοινόν. εἶναι δίκαια καὶ χρηστὰ· πᾶν ὅ,τι δὲ οἱ νόμοι θέλουν κερδήσει εἰς τὴν καρδίαν τῶν Ἑλλήνων, εἶναι ἡ βεβαιότης ὅτι αὐτοὶ τελειοποιούμενοι τοὺς φυλάσσουν διὰ πάντα ἀπὸ τὰς ἐνδράς τῆς βίας, καὶ ὅτι ἡ Διοίκησις, εἰς τὴν εἰρηνικὴν βαδισίῃ της, δὲν θέλει πλέον ἔχει χρεῖαν ἀπὸ τὰς ἀτάκτως κινήσεις τῶν φατριῶν.

Ἐνὸς οἱ ἀτελεῖς νόμοι θέλουν κάμνει ἀναγκαῖον τὸ αὐθαιρετόν, τὰ Ἑλληνικὰ φρονήματα, ἀφανιζόμενα ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἀπὸ τὰς ἀνωφελεῖς κυματήσεις, εἰς θανάσιμον ἀπάθειαν, τὸ ἔθνος τὸ ὁποῖον ἐστέναξεν ὑπὸ τὴν τυραννίαν, δὲν πιστεύει ὅτι ἤδη ἡλευθερώθη· ἀποστρέφεται νὰ σηκώσῃ τὸν αὐχένα, ἂν καὶ ὁ ζυγὸς τοῦ ἐσυντριβῇ, καὶ μένει ἀθλίως σκυμμένον, ἔτοιμον νὰ δεχθῇ νέον ζυγόν.

Μὲν ὅλα ταῦτα, λείψανα τινὰ φατριῶν ἀνεγερθέντα γεμίζον τὸν αἶρα μὲ συγχισμένας κραυγὰς. Ἡ συκοφαντία, ἣτις πρὸ δέκα ἡδὴ μηνῶν διατρέχει ὅλα τῆς Ἑλλάδος τὰ μέρη, διὰ τὴν διερίσῃ τὰ φῶτα, τὰ προτεγήματα, τὴν τελευταίαν ἐλπίδα μιᾶς δεκατισμένης Γενεᾶς, ἐνεργεῖ ἀκόμη ἀκατάπαυστα τὴν ὀλετήριον ἐπιβρόχον της.

Μία κοινὴ καταδυναστεία φιλιώνει ὅλους τοὺς

καταδυναστευομένους. Εἰς γενικὸς κίνδυνος μᾶς ὑποχρεώνει νὰ ἐνωθῶμεν· ἀλλὰ μόλις ἐλεύθεροι καὶ ἤδη στρέφομεν τὰ ὄπλα μας ἐναντίον ἡμῶν αὐτῶν. Εἰς ἑλλειψὶν μιᾶς φούκτας ἀκοπιάστων σπυθαρχιώντων, χίλιαι φωναὶ, ὀλεθρίως ἐνώγωγι, φέρουν παντοῦ τὰς ὑποψίας, τὰ μίσση, τὴν δισπιστίαν. Ἡ συκοφαντία δὲν σεβάζεται μήτε τὴν ἀνδρείαν τῶν ἀληθῶν πατριωτῶν μας, μήτε τοὺς ἀγῶνάς των, μηδ' αὐτὸν τὸν θάνατόν των. Καιρὸς Καιρὸς εἶναι νὰ ἀνακαλύψωμεν τὰς ἀναριθμήτης ταύτας συκοφαντίας, αἱ ὁποῖαι φαίνονται ὅτι ἐπιβηλεύονται τὴν ἐλευθερίαν τῆς φιλάτης Ἑλλάδος. Θίλομεν ἰδεῖ γεγραμμένα εἰς τὸν κατάλογον τῶν συκοφάντων ὡς ὀνόματα προδοτῶν, τὰ ὀνόματα τῶν ἡρώων, οἵτινες κατετρόπωσαν τὰς ἀγέλας τῶν τυράννων, τῶν νομοθετῶν, οἱ ὁποῖοι νικηταὶ τῆς τυραννίας, τῆς δεισιδαιμονίας καὶ τῶν παλαιωμένων προλήψεων, στοχάζονται ὅτι πρέπει ὁ λαὸς νὰ ἔχη μέρος τι εἰς τὰς ὀμιλίαις των καὶ εἰς τοὺς θεμελιώδεις νόμους. Τὰ ὀνόματα, Γέλος, τῶν συγγραφέων, ὅσοι τολμῶν νὰ ὑπερασπισθῶν τὰ δικαιώματα, τῶν ὁποῖων ἡ λησμώνησις ἐπέφερεν ὅλας ἡμῶν τῆς δυστυχίας.

Τὶ θέλετε λοιπὸν, αἰώνιοι συκοφάνται; δὲν εἶναι ἱκανοὶ ὅσος ἐκημνίσατε περιφανεῖς ἄνδρας, χρηστοὺς πολίτας; ἡξέυρομεν ὅτι εἴσθε ὀλιγάριθμοι, ἀλλ' αἱ φωναί σας ἀντηχοῦν εἰς τὸ μέσον τῆς ἐθνικῆς σιωπῆς, ἡ ἡχὴ τὰς πολυπλασιάζει, καὶ ὁ λαὸς, ζαλισμένος ἀπὸ τὴν ἀπροσδόκητον ταύτην βοήν, νομίζει ὅτι ὑπάρχει ἄλλος τις λαὸς ἀόρατος, ὁ ὁποῖος τοῦ ὑπαγορεύει νόμους καὶ τοῦ ἐτοιμάζει ἀλύσους. Πρὸςθεύετε τὰ Ἑλληνικὰ φρονήματα· ἀλλ' ἔαν ταῦτα ἀπενεκρώθησαν, σεῖς εἴσθε οἱ θανατώσαντες αὐτὰ· ἡθανάτατε εἰς τὰς ψυχὰς τῶν Ἑλλήνων τὰ τελευταῖα σπέρματα τοῦ σεβασμοῦ, τοῦ πατριωτικῆς τούτῃ αἰσθήματος, τὸ ὁποῖον ὁ ἄνθρωπος ἔχει χρεῖαν νὰ δοκιμάσῃ διὰ τοὺς ὁμοίους τε, ἔαν θέλῃ νὰ δυνηθῇ νὰ τὸ φυλάξῃ δι' ἑαυτὸν· ἐξηλείψατε τὰς γλυκυτέρας καὶ τὰς πλέον εὐγενεῖς διαθέσεις τῆς φύσεως, τὴν φιλίαν, τὴν πίστιν, τὸν ἐνθουσιασμόν· μᾶς ἡρπάτατε τὸ πᾶν· καθεὶς φοβεῖται νὰ

συμφωνήσῃ μὲ τὸν, ὅστις ἡμπορεῖ νὰ γένη δύ-
μα σας· ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὴν παιδείαν,
διότι ἡξεύρει ὅτι τὴν φθονεῖτε· ἀποφεύγει τὴν
ἀρετὴν, διότι φοβερίζετε τὸν ἀφανισμόν της·
δὲν πλησιάζει τὴν ἀνδρίαν, διότι φοβεῖται,
μὴ συγκεχημισθῇ μ' αὐτὴν, ἥτις μόνη σᾶς κα-
ταφρονεῖ· καθεὶς φυλάσσει σιωπὴν· καθεὶς
ἀπομονώνεται· ὅν τινα κατατρέξετε, κλίνει
τὸν αὐχένα, δι' ἀνοήτον ἐλπίδα νὰ σᾶς ἐξιλεώ-
σῃ μὲ τὴν σιωπὴν τη· ὅστις δὲν ἐδοκίματεν
ἀκίμη τὰς καταδρομάς σας, σᾶς ἀνοίγει ἐλεύ-
θερον πέρασμα, ἐλπίζων ὅτι θέλει ἀποφύγει
τὰ βέλη τῆς κακοδικίας σας.

"Ακαρπος ἀδυναμία! ἀνωφελεῖς χαμέσπεια!

Διὰ τὴν ἀνυψωθῶσι τὰ ἔθνηκα φρονήματα,
πρέπει νὰ χαλινωθῇ ἡ ἀβυσσοστομία τῆς συκο-
φαντίας, ὅχι μ' ἀπαγορευτικούς νόμους, ἀλ-
λὰ μὲ νόμους, ἐπιτηδεύεις νὰ λιμωροῦν τὴν συ-
κοφαντίαν, ἥτις ἐνοπλίζει τὸ ἀνθαίρετον ἐναν-
τίον τῆς ἀθωότητος, μὲ μίαν ἠθικῆς συμμα-
χίαν μεταξὺ τῶν πολιτῶν, ἡ ὁποία ἀφ' οὗ στή-
σῃ "Αρεῖον Πάγον τῆς ἐπολήψεως,
ὑπερασπίζει τὸν ἀδικούμενον, ὅστις ἠθέλεν εἰς
μάτην προστρέξει ἄλλου. Οὕτως ἡ συκοφαν-
τία θέλει καταντήσῃ ἀνίσχυρος, διότι οἱ ἀ-
γῶνές της κἀνένα πλέον καρπὸν δὲν θέλουν ἀπο-
λαμβάνει. ἅς ἐκυνήσῃ ἡ ἀγανάκτησις τοῦ
ἔθνους, τὸ ὅποιον αἰσθανόμενον τὴν ἐξηδενωσί-
ν της ἅς ἀποστομώσῃ βροντοφώνως καὶ ὁμοθυ-
μαδὸν τὰς ἀναιδεῖς κραυγὰς της!

Τότε θέλομεν σχηματίζει ἀληθῶς ἔθνος·
διότι, ἔθνος χωρὶς ὑπόληψιν, δὲν εἶναι ἄλλο
παρὰ ἄθροισμα ποικίλων δισπιστούντων ξένων
ἢ λυσσασμένων ἐχθρῶν· χωρὶς τῆς ἐπιλή-
ψεως τὸ κράτος, δὲν ὑπῆρξεν ἔθνικόν κράτος
ποτέ· μόνη ἡ ὑπόληψις εἶναι τῶν ἀνθρώπων ὁ
δεσμός, ἡ βάσις τῆς ἠθικῆς, τὸ βραβεῖον τῆς
ἀρετῆς· καὶ ὅμως Τύρβη συκοφαντῶν! αὕτη
εἶναι τὴν ὁποίαν ἠφανίσατε, καὶ τὴν ὁποίαν
πρέπει νὰ ἀναστήσωμεν· πρέπει νὰ συστηθῇ
μεταξὺ τῶν χρηστῶν πολιτῶν ἐχεγλυότης λιμῆς.
Σεῖς οἱ φατριασταὶ θέλετε φανῇ τότε πόσον εἴ-
σθε ὀλιγάριμοι, καὶ ἡ Εὐρώπη, ἥτις μᾶς

παρατηρεῖ, θέλει ἀναγνωρίσει τὸ Ἑλληνικὸν
Γένος, ὅταν θέλει χωρισθῇ ὀλόγελα ἀπὸ σᾶς
ἡ Εὐρώπη θέλει μάθει νὰ σεβάζεται τὴν Ἑλ-
λάδα, ὅταν δὲν θέλετε ἔχει μέρος εἰς αὐτὴν,
καὶ θέλει μᾶς κρίνει ἀξίως λιμῆς, ὅταν ἴδῃ
ὅτι σᾶς καταφρονούμεν.

Ἐξακλούθησις τῆς Ὠδῆς τοῦ Κ. Ἰ. Ρίξη.
(ἴδ. ἀρ. 76)

Τὸ δὲ περίφημον ἔπος Σοῦλι
"Ὅπῃ οἱ ἄνδρες κεραυνοὶ ὄντες
Κ' ἀπὸ τὰ σύνεφα καθορμῶντες
Ποτὲ δὲν ἔπεσαν κάτω δοῦλοι.

"Ὅπῃ ὁ Φάλαγξ τῆς Ἠπείρου
Μάτην τοσάκις ὥρμητε φθείρας,
Καὶ στρατευμάτων τῇ πολλῇ σπείρῃ
Καὶ θημωνίας χρυσοῦ ἀπείρου.

Ἀλώθη τέλος οἱ δ' ἄνδρες ὅχι
Ξίφος δὲ μόνον κ' ἐλευθερίαν
Διαφυλάξαντες μ' εὐψυχίαν,
τοὺς ἐπερίβαλψαν ξενόδοχοι.

"Ἄμα δὲ ἄρχισε χεῖρ δημίων
Μ' Ἑλλήνων αἶμα τὴν γῆν νὰ βάφῃ.
Κ' ἅμα τὸ Σοῦλι αἵφνης ἐστράφη
Κ' εἶδε τὰς φάλαγγας τῶν Σηλίων.

Ἀπὸ τὴν φήμην ἤκουσε πρῶτα
Τὰς ὑψηλὰς τῶν ἀνδραγαθίας,
Ἐπειλ' ἂν θέλης καὶ μαρτυρίας
Τοὺς πολέμους αὐτῶν ἐρώτα.

Ἀπὸ τὸν Τάφον ἠγέρθ' ὁ Μίνως·
Τ' ἀρχαῖον εἶπε τῶν Κρητῶν κλέος
Τόλμη καὶ νίκη εἰς αὐτοὺς εὐθὺς,
Εὐθὺς εἰς τοὺς Τούρκους Ἰρσὴ καὶ Θερῆς.

Τῆς ἀνικῆτης ἐλευθερίας
Ἀκατανόητε σὺ μαγεῖα,
Νὰ ἐξηγήσῃς σὺ εἰς ἀξία,
Κρητῶν τὰς πράξεις τὰς λεγαστίας

ἀκολοθεῖ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Λεξ. 80

Τιμή ἑτησία ταλ. . Ἰσπανικὰ ἔξ, προπληρωτέα
κατὰ τοιμηρίαν . Ἐκδίδεται ὡς τῆς ἑβδομάδος .

Ἰὸ πλείω ὁρίλη, τοῖς πλείεσσ.

Φραγκλῖνος.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῇ 1 Ὀκτωβρίῳ 1824.

ἙΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ἀνατολική Ἑλλάς . Τῇ 24 Σεπτεμβρίῳ .

Περὶ τὴν δεκάτην Τρίτην βλέποντες οἱ Στρα-
τάρχαι τοῦ εἰς Ἀμπελιανὴν στρατόπεδον, ὅτι
οἱ ἔχθροὶ δὲν εἶχον κατὰ νοῦν νὰ ἐφορμήσων καὶ
δεύτερον κατὰ τῶν Ἑλλήνων, καίτοι συνεχῶς
πολλαχόθεν ἀκροβολιζόμενοι, οἱ δὲ Ἕλληνες
ἐδαρθέσαν τὴν ἀπραξίαν, ἀπεφάσισαν νὰ
πλησιάσωσιν εἰς τὰς σκηνάς των καὶ νὰ τοὺς
ἐρεθίσωσιν εἰς πόλεμον. Ὅθεν περὶ τὴν δεκά-
την πέμπτην ἐτοποθετήθησαν πλησίον τῶν γει-
τνιαζόντων λόφων ὁ Στρ. Γεώργιος Δράκος
μετὰ τοῦ χιλιάρχου Γκιῶκα Χορμοδότη καὶ ἄλ-
λων, ὁ Στρ. Γιότης Ταγκλῆς καὶ ὁ Ἀντιστρά-
τηγος Νάκος Πανηγιάς· ἀντιγέρω δὲ αὐτῶν μέ-
ρος τοῦ σώματος τῶν Στρ. Σκατζᾶ, καὶ Σαφά-
κη καὶ ὁ Περγαῖος· οὗτοι οἱ ἔσχατοι καὶ ὁ
Καζαϊσκάκης εἰς ἄλλον λόφον, ἐστέκοντο ὡς
ὀπισθοφυλακὴ Μερικοὶ Ταχύνποδες Ἕλληνες
ἐπλησίασαν νὰ ἐρεθίσωσι τοὺς ἔχθρους, οἱ ὅ-
ποιοι ἐνθαρρυνόμενοι ἀπὸ νεωστὶ ἐλθόντα ἁλ-
βανικὰ στρατεύματα καὶ μὴ ἀνεχόμενοι τὴν το-
σαύτην κατασχίνην ὥρμησαν μετὰ μεγάλην ἐπι-
μονήν, καὶ ἐξαπλωθέντες ἐπροσπάθουν νὰ πε-
ρικλείωσι τὸν Σ. Δράκου καὶ νὰ διασπάρωσι
τὸν προμαχώνα (Γαμποῦζι) τοῦ Νάκου Πα-
νηγιά. Ἀλλ' οἱ μὲν ἀντέχοντες καρτερῶς, εἰ-
δεὶς ἐκ τῆς ὀπισθοφυλακῆς ὀρμήσαντες γενναίως,
ἐτρεψαν εἰς φυγὴν τοὺς ἐναντίους, καὶ κατα-
διώξαντες φανευομένης καὶ κρημνιζομένης ἀπὸ
ἀποτόμης βράχους τοὺς ἐπῆγαν κυνηγῶντες μέ-
χρι τῶν σκηνῶν, ὅπου οἱ λοιποὶ ἐστέκοντο ἀ-

τάραχοι θεαταὶ τῆς καταστροφῆς τῶν συντρό-
φων των· εἰς τὴν τροπὴν ταύτην ἐφονεύθη ὁ χι-
λιάρχος Γκιῶκας Χορμοδότης ἀνὴρ ἀνὴρ ἰσ-
χυρὸς καὶ φρονιμώτατος, καὶ εἰς τοῦ ὑπερ στε-
ρεώσεως νόμων πολέμης λαμπρῶς ἀγωνισάμενος
καὶ ὀλίγῳ πρότερον ἐφονεύθη εἰς ἀνδρείους
στρατιώτης τοῦ Νάκου Πανηγιά ἐκ δὲ τῶν ἐχ-
θρῶν ἐφονεύθησαν ὑπὲρ τοὺς εἴκοσι, ὁποῖοι δὲ
ἐπληρώθησαν, ἢ συνετρίβησαν ἀπὸ τοὺς βρά-
χους εἰσέτι δὲν ἐμάθομεν.

— Εἰς Σάλωνα ἀδιακόπως γίνονται ἀκροβο-
λισμοὶ εἰς Σαθάλαν ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου τοῦ
στρ. Γεωργιάκη Δουβανιώτη, εἰς Ἀγέριανην
ἀπὸ τοῦ Κομνᾶν ἀγοριανήτην, καὶ εἰς τὸ στρα-
τόπεδον τῆς Ἀμπελιανῆς ἀπὸ τὰ ἐκεῖ ὁ στρατο-
πεδεύοντα σώματα.

— Εἰς Νέαν Πάτραν πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν εἰς
ἐν χωρίον ὀλίγον ἀπέχον τῆς πόλεως εὐρίσκειτο
ὁ κύριος τοῦ Κ. Μήττις Βαγδέλης μετ' ὀγδοήντα
στρατιώτας καὶ ἐπῆγεν ἕνας Γκέκας Λεμιᾶν πα-
σιᾶς μετ' ἐπέκεινα τῶν διακοσίων ἔχθρους, τοὺς
ὁποῖους καταπολεμήσαντες οἱ Ἕλληνες, καὶ
καταδιώξαντες ἕως δυὸ ὡρῶν διάστημα ἐφόνευ-
σαν ἑνδεκα ἔχθρους καὶ ἐπλήρωσαν ἱκανοὺς.

— Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐπῆγαν εἰς τὴν ἄκρην
τῆς αἰτῆς πόλεως πρὸς τὸ κάτω μέρος τινὲς ἀ-
ξιωματικοὶ τοῦ Σ. Μήττις μετ' ἕως 40 στρατιώ-
τας, νὰ πάρῃν μερικά πρόβατα τῶν ἐχθρῶν,
οἱ ὅποιοι εὐγῆκαν πανδημίαι ἀπὸ τὴν πόλιν ὑπὲρ
τοὺς τριακοσίους, ἀλλ' οἱ Ἕλληνες πολεμήσαν-
τες ὡσαν ἱκανὴν εἰς τὸν κάμπον καὶ φονεύσαν-
τες καὶ πληγώσαντες ἕως 15 τούρκους, ἐπῆραν
τριακόσια πρόβατα καὶ ἀνεχώρησαν.

— Τὸ εἰς Ἀττικὴν ἐχθρικὸν στρατόπεδον δι-
ελύθη ὁλοτελῶς, ἑπειδὴ πρὸ ἡμερῶν οἱ περὶ
ἐξέπευσαν διὰ Κωνσταντινουπόλεω ἀπὸ τὸν
κόλπιν τοῦ Βάλω, οἱ δὲ ἰσπεῖς περὶ τὴν 19
τοῦ παρόντος ἀπέρασαν σπευδαίως διὰ τὸν κά-
πιν τῆς Λεβαδείας, καὶ μετέβησαν εἰς Ζη-
τ. ὤνι

— Εἰς Ἑυβοίαν δὲν εἶναι οὔτε ἐχθρικὸν οὔτε
Ἑλληνικὸν στρατόπεδον, καὶ οἱ κάτοικοι πε-
ριμένοντι μὲ ἀνυπομονήσαν νὰ ἰδῶσι τοὺς ἐχ-
θροὺς κλεισμένους εἰς τὸ φρούριον, ὥς ἐπὶ τῶν
ἡμερῶν τῶν ἀνδρείως πολλάκις πολεμησάντων
Στραταρχῶν τῆς Εὐβοίας Ἀγγελῆ καὶ Κότζιη,
καὶ γενναίως πεσόντων ὑπὸ τὰ λείχη τῆς Εὐβοί-
ας ἐπὶ τὰ πτώματα πολυαγρίμων ὑπὸ τῆς χει-
ρὸς αὐτῶν φονευθέντων ἐχθρῶν.

— Οὔτε εἰς Λάρισσαν, οὔτε εἰς Τρίκαλα,
οὔτε εἰς ἄλλο μέρος τῆς Θεσσαλίας ἀκούεται
ἐχθρική δύναμις, εἰμὴ εἶναι εἰδήσεις ὅτι ἔφθα-
σαν εἰς Ζητούνη αξιωματικοὶ τινὲς Τούρκοι ἐκ
Κωνσταντινουπόλεως, τῶν ὁποίων ἀγνοεῖται μέ-
χρι τοῦδε ἡ αἰτία τῆς ἀπεστολῆς. Ὁ Δερβίς
Πασιᾶς διώρισε νὰ ἐτοιμάσῃσι διὰ κατάλυμά-
των τὸ σαρὰ τοῦ Χαλήλμω.

Ζάκυνθος τῇ 23 Σεπτεμβρίου.

Πλοῖον ἐλθὼν ἐδὼ ἀπὸ Σύρας εἰς Τέσσαρας
ἡμέρας μᾶς λέγει, ὅτι Τέσσαρες φρεγάται ἱερ-
κικαὶ ἐπολέμησαν πλησίον τῆς Κῆς μὲ ἕξ Ἑλλη-
νικὰ βρῖκια, τὰ ὅποια, ἀφ' οὗ ἀντέστησαν
μὲ μεγίστην γενναίωτα, ἠνάγκασαν τὰς Τέσ-
σαρες φρεγάτας νὰ τραπῶσιν εἰς φυγὴν μὲ με-
γάλην ζημίαν καὶ ἐντροπὴν των. Ὅτι δύο βρῖ-
κια ἱερκικὰ ἔπεσαν εἰς τὴν ξηρὰν εἰς τὴν Τήνον,
καὶ ἄλλο εἰς τὴν Νάξον, τὰ ὅποια ἐκυρίευσαν
οἱ κάτοικοι τῶν δύο τούτων νησιῶν. Ὅτι τοῦ Αἰ-
γυπτιακοῦ στόλου τὰ φορτηγὰ καράβια ὑπῆγαν
εἰς Βυθροῦμι νὰ ἐκβάλωσι στρατεύματα, τὰ
ὅποια διωρίσθησαν νὰ ὑπάγωσι διὰ ξηρᾶς ἀν-
τικεῖ τῆς Σάμου, διὰ νὰ δοκιμάσωσιν ἀκόμη
μιαν φορὰν ἀπύθασιν τινα εἰς ταύτην τὴν νῆσον.

Ὅτι τὸ ἰσπικὸν τοῦ Ἰμπραήμ Πασᾶ εἶναι
εἰς ἀθλίαν κατάστασιν· ὅτι ἀπὸ τὰ πολυαγρί-

μμα ἀλογά τε ἐπτακόσια μόνον τοῦ ἔμειναν
καὶ ὅτι καὶ ἀπ' αὐτὰ καθημέραν ἐψοφύσαν ὡς
ἐπιτοπολὺ συγχρόνως μὲ τοὺς ἰσπεῖς των
ὅτι ὁ αὐτὸς Πασᾶς, διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὰς
συχνὰς λειποταξίας, κρεμᾷ καθημέραν ἀνθρώ-
πους· ὅτι, τέλος, ὁ ἡμέτερος στόλος δὲν
ἔχανεν ἀπ' ἐμπροσθέν τε τὸν ἐχθρικόν.

Αἱ ἀνωτέρω ἐν Ζακύνθῳ εἰδήσεις, μὲ ὅλον
ὅτι ἔχουσι χρεῖαν ἐπιβεβαιώσεως, δὲν λείπου-
ν ὅλα ταῦτα νὰ ἔχωσι χαζακτηριστικὰ τινὰ
πιθανότητις.

Στρατόπεδον Λιγοδιτζίη. 26 76ρίη.

Ἡ κακοκαιρία κατήντησε νὰ εἶναι πολλὰ ἐ-
πιβλαδὴς εἰς τὸν Ὁμέρ-Πασιᾶν, τοῦ ὁποῖου τὸ
στρατόπεδον καθημερινῶς ἐρημώνεται ἀπὸ συ-
χνὰς λειποταξίας.

Χθὲς ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὸν Καρθανσαῶν ὁ
Ἄγο-Μηχερδάρης μὲ 800 στρατιώτας· τὸ πα-
ράδειγμα αὐτοῦ ἠκολούθησε καὶ ὁ Ταῖρ-Ἀβ-
ζης. Εἰς τῶν δύο τούτων ἀρχηγῶν τὴν ἀξίότη-
τα, ὁ Ὁμέρ-Πασᾶς εἶχε συλλάβει πολλὰς καὶ
μεγάλας ἐλπίδας. Οἱ ἡμέτεροι καὶ πρὸ πάν-
των τοῦ Χιλιάρχη Καραγιάννη οἱ στρατιῶται
καθημέραν αἰχμαλωτίζουσιν ἐχθροὺς καὶ τοὺς
ἀρπάζουσιν ἄλογα κ. τ. λ.

Δύο αἰχμαλῶτοι κημισθέντες εἰς λιγοδιτζίη
ὡμολόγησαν τὰ περὶ τῆς ἀκαταστασίας τοῦ ἐχ-
θρικοῦ στρατοπέδου ἀνωτέρω εἰρημένα, εἶναι δὲ
πολλὰ πιθανόν, ὅτι ὁ Ὁμέρης δὲν θέλει περὶ
μείνει τὴν διάλυσιν τοῦ εἰς Γραβιὰν ἐχθρικοῦ
στρατοπέδου διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Ἀλβανίαν.

Μέτσοβος τῇ 20 Σεπτεμβρίου.

Αἱ μεταξὺ τοῦ Σελιχτὰς Μπόδα, καὶ τοῦ
Σελιχτάρη τοῦ Ὁμέρ Πασᾶ, ἐρίδες, γίνον-
ται ἡμέραν παρ' ἡμέραν ὀλεθριώτεροι εἰς τὴν
ἡμετέραν. ἡ μεταξὺ τῶν πλειοτέρων ἐπιστή-
μων ἱερκικῶν οἰκογενειῶν ἐμπιστοσύνη, καὶ ἀ-
μοιβαία βοήθεια, μετεβλήθησαν εἰς δυσπιστί-
αν καὶ διψαν ἀλληλοφονίας. Εἶναι εὐκόλον νὰ
συμπεράνῃ τινὰς τὰ ἀποτελέσματα τῶν τοιούτων

διχονοῦν· δηλαδὴ ὅτι ἡ Ἀλβανία δὲν θέλει ὑπνεθῇ ποτὲ νὰ ἐνεργήσῃ συμφώνως μὲ τὴν Πόρταν κατὰ τῶν Ἑλλήνων· ἐν ὅσῳ ἡ διχόνοια αὕτῃ διαρκεῖ, πολλὰ ὀλίγοι ἄλβανοὶ θέλωσιν εἶναι ἀπὸ τὰ σύννορά των διὰ νὰ ἐκστρατεύσῃ, ὄντες οἱ πλειότεροι εἰς ἀνάγκην νὰ προφυλάτῳσι τὰς ἰδίας οἰκογενείας των καὶ οἰκίας ἀπὸ τοῖς δυνατωτέροις μεταξύντων καὶ τοὺς ἀσχηγοὺς τῶν, οἵτινες κατὰ τὰ πάθη των, ὑπερασπίζονται ἢ κατατρέχουσι ἴωρα τὴν μίαν, καὶ ἴωρα τὴν ἄλλην πατρίαν.

Ἀπόσπασμα γραφῆς ἐπιστήμου. Ναύπλιον
Τῇ 20 Σεπτεμβρίου.

Σήμερον πληροφορούμεθα ὅτι ὁ Βυζαντικὸς στόλος ἐφθάσε μεταξὺ Μυκῶν καὶ Τρέας, καὶ τοῦτο εἶναι στρατήγημα διὰ νὰ ἡμπορέσῃ ὁ Αἰγυπτιακὸς νὰ ἐκτελέσῃ τοὺς σκοποὺς τῆς, νὰ προσβάλῃ ὑπὸ εἰς τὴν Σάμον καὶ νὰ κάμῃ τὴν ἀπόστασίν τε· πλὴν ὁ Ἑλληνικὸς στόλος ἐμαθαίωσε τοὺς σκοποὺς τῆς διαιρεθεὶς εἰς δύο, καθὼς ὁ ἐχθρικός, καὶ οὕτως ἐπέστρεψεν εἰς τὰ ὁπίσω· διεφημίσθη δὲ, ὅτι ἐγένεε ναυμαχία ἀλλὰ φήμῃ ἀδέσποτος.

Ἔτερον τῇ αὐτῇ.

Ἐσπερον ἀπὸ τὴν ναυμαχίαν τῆς Κῶ καὶ Σαταλίας δὲν ἐτυνέθη κανὲν ἀξιοσημείωτον εἰς τὴν θάλασσαν, παρὰ μόνον ὅτι κατὰ τὴν 10 τοῦ τρέχοντος ἐγένεε μία ναυμαχία κατὰ τὸ Ἰκάριον πέλαγος μὲ ζημίαν τοῦ ἐχθροῦ· τὰ πλοῖά μας δὲν ἠθέλησαν νὰ κάμῃ καὶ εἰς αὐτὴν πάλιν λαμπρὰ κατορθώματα φοβούμενοι μήπως μείνωσι χωρὶς πυραυλῶν ἀφ' οὗ καύσωσιν ὅσα συνεπιφέρουσι, καὶ εὐχαριστήθησαν νὰ ἰδοῦν τὸν ἐχθρὸν νὰ παλαίῃ μ' ἓνα σφοδρότατον ἀνεμὸν, ὁ ὁποῖος τὸν ἠνάγκασε νὰ διασπαρῇ ἔνθα κάκεῖσε.

Τοιαῦτα αἰτία ἔσπερξαν, φαίνεται, τὸν Γοπαλ Πασᾶν κατὰ τὴν Μύκωνον, ὅπῃ, κατὰ τὴν ἀναφορὰν τοῦ Ἐπαρχοῦ Σύρας ἄραξε· μ' ὅλου τοῦτο τῇ 14 ἐδύνηκε πάλιν εἰς τὰ πανιά, διευθυνόμενος πρὸς τὰ μέρη τῆς Σάμου. Ὁ ψαβρὶανὸς Ναύαρχος ἀναφέρει, ὅτι ὁ Σουλτάνος ἐπέδωκε προσταγὴν ἢ νὰ κατακαῇ ὁ ὅλος ὁ στό-

λος τῆς ἢ νὰ κυριευθῇ ἡ Σάμος, καὶ μάλιστα λέγει, ὅτι μερικοὶ οὐλαμάδες μὲ τὴν ῥητορικὴν των κατώρθωσαν νὰ καταβῶσιν εἰς Τρέσμεν ἕως δέκα χιλιάδες στρατεύματα, καὶ ἄλλο εἰς τὰ λοιπὰ παράλια τῆς μικρᾶς Ἀσίας, καὶ ἔχην, φαίνεται, ἐπίμονον ἀπόφασιν διὰ νὰ κινηθῶν κατὰ τῆς Σάμου· αὐτὸ εἶναι ἀληθινόν, διότι γνωρίζην οἱ Τοῦρκοι, καὶ μάλιστα οἱ κάτοικοι ἐκείνων τῶν παραλίων, ὅτι ἀνίσως ὁ ἴσος πολυάριθμος στόλος των δὲν κατορθώτῃ νὰ κυριευθῇ ἡ Σάμος, αὐτοὶ εἰς τὴν ἀπερίσταν των δὲν θέλουν ἡμπορέσει νὰ ζήσῃν εἰς τὰς οἰκίας των, καθὼς ἔκαμαν καὶ ἀναφορὰν εἰς τὸν Σουλτάνον.

Ἔτερον τῇ αὐτῇ.

Αἱ ἵστεται εἰδήσεις περὶ τοῦ στόλου μας εἶναι ὅτι καὶ ὁ Σουλτανικὸς καὶ ὁ τοῦ Μείμμετ ἀλλῇ στόλος, εὐρίσκονται μεταξὺ χιῆς, καὶ Τρέσμε, καὶ τὰ ἐδικά μας ἀκολοθεῖν· ἡ φηγοῦνα ἐσκήρπισε μερικά ἀπὸ τὰ ἐχθρικά, καὶ δύνω τὰ ἔρριψαν εἰς Νάξον μὲ 200 σχεδὸν γκέκιδες, καὶ μίαν φεργάδαν εἰς ἄλλο μέρος, ὥστε καὶ ἡ φηγοῦνα δὲν τοὺς ἔκαμεν ὀλίγην ζημίαν. Ἡ πολιορκία τῆς Πάτρας ἄρχισε νὰ ἐνεργῇται, καὶ εἶναι σκοπὸς νὰ ἐνεργηθῇ καὶ διὰ τὴν Ναύπακτον, ὅπου συγχρόνως νὰ ἀντιπολεμοῦνται· προσμένεται δὲ νὰ λάβῃ τέλος καὶ ἡ κατα θάλασσαν ἐκστρατεία, διὰ νὰ σταλῶσιν αὐτοῦ, καὶ καράδια, καὶ ἴτε νὰ γένη τὸ πρᾶγμα καθὼς πρέπει.

Πρὸς τὸν Συντάκτην τῶν Ἑλληνικῶν Χρονικῶν.

Παρακαλεῖσθε, Κύριε, νὰ καταχωρήσῃτε εἰς τὴν Ἐφημερίδα σας τὸ ἐξῆς περὶ Δημοσιότητος (Publicite') Ἀθρονον, ἀπανθισμένον ἐκ τῆς Ἰακτικῆς τῶν Νομοθετικῶν Συνελεύσεων, Συγγράμματος πολυτίμου τοῦ Σοφοῦ τῆς Ἀγγλίας Νομοδιδασκάλου Κυρίου Ἱερεμίου Βενθάμ.

Οἱ λόγοι, τοὺς ὁποῖους ἐπιφέρει ὁ Συγγραφεὺς πρὸς σύστασιν τοῦ ἑξαίρετῆς τῆς Δημοσιότητος Νόμου, εἶναι ἰσχυροὶ καὶ τὴν στάθμην τῆς Φιλοσοφίας κρείσσεις ἐξακρίβωμένοι, καὶ ἀποστομίνουσιν ἀρετὰ ἐκείνης, ὅσοι ἐχθροὶ ἀ-

σπονδῆς τῆς Δημοσίᾳ παιδεύσεως, καὶ ἀληθείς Φωτισμοῦ τῆς, θέλων ὅλα νὰ γίνωνται ἐν σκότει καὶ παραδύτῳ, καὶ νὰ μένῃ οὕτω τὸ Κοινὸν εἰς ἄγνοιαν καὶ ἀμάθειαν παντοτεινὴν.

Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, τὸ ὅποῖον, ἀφοῦ εὐτυχῶς ἐσύνηψε τὰς ἀλύτους τῆς τυραννίας, σπεύδει τῶρα νὰ μετρωθῇ πολιτικῶς καὶ ἠθικῶς κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν ἀειμνήστων τῆς Οἰκουμενικῆς Διδασκαλίας Προγόνων τε, καὶ τῶν Συγχρόνων τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς Σοφῶν Ἑθνῶν. μετὰ τὸν ἄλλον τρόπον δὲν εἰσπορεῖ νὰ φθάσῃ καὶ ταχύτερον καὶ ἀσφαλέστερον εἰς τὸν ὅποῖον τείνει σκοπὸν τε, εἰμὴ διὰ μέσθ τῆς Δημοσιότητος· δι' αὐτῆς μόνον συνάπτεται εὐκόλως μετὰ τὴν παριστάμεσαν αὐτὸ Διοίκησιν, καὶ τῆς τῷ αὐτῆς συναφῆς τὸ ἀποτελεσμα εἶναι ἡ ἀμοιβαία πολιτικὴ καὶ ἠθικὴ ὠφέλεια· δι' αὐτῆς μαθαίνει νὰ ἐκτιμᾷ τὸ πολίτευμα, καὶ τὰς πρᾶξεις τῶν Δημοσίων ἀνθρώπων, εἰς ὅσας ἐμπιστεύεται τὴν τύχην τε, καὶ ἀπὸ τούτων ἐλπίζει τὴν εὐδαιμονίαν τε. Δι' αὐτῆς τέλος διακρίνουν τοὺς ἐναρέτους ἀπὸ τούτων κακούς, τοὺς κοινωφελεῖς ἀπὸ τούτων ἰδιοφελεῖς, τοὺς μὲν πρώτους τιμᾷ, σέβεται, καὶ ἀνταμείβει μετὰ τὸ πολῦτιμον τῆς εὐγνωμοσύνης δῶρον· κατὰ δὲ τῶν δευτέρων ὑψοῦν τὴν φωνὴν τε, φωνὴν Ἱερὰν, καὶ κατὰ τὴν Ῥωμαϊκὴν παροιμίαν, φωνὴν Θεοῦ νομιζομένην, „ vox populi, vox Dei “ ρίπτει εὐσυνειδῶς καὶ ἀφ᾽ ὧς τὴν μέλειαν τε ψῆφον.

Ὅστις θέλει νὰ πληρωθῇ περὶ τῶν καλῶν, τὰ ὅποια ἐκ τῆς Δημοσιότητος πηγάζουσι, δὲν ἔχει παρὰ νὰ ρίψῃ ἐν βλέμμα εἰς τὰ σημερινὰ φωτισμένα ἔθνη, εἰς ὅσα ἡ Δημοσιότης εἶναι συγχωρητὴ, καὶ νὰ ἴδῃ ὅπως αὐτὰ διαφέρουσι καὶ προέχουσι τῶν ἀπ' ὅσα ἐκείνη δὲν εἶναι παραδεκτὴ. Ἡ πραγματικὴ δὲ αὕτη ἀπιδειξίς ἀρκεῖ ἀντὶ ὅλων τῶν ἐπιχειρημάτων τῆς λογικῆς πρὸς σύστασιν τῆς Δημοσιότητος. Ἐρρώσθε. 3 Αὐγ. 1824.

Ἐν Μεσολογίῳ. ὁ φίλος σας Α. Πολυζωίδης.

ΠΕΡΙ ΔΗΜΟΣΙΟΤΗΤΟΣ.

Ὁ πρῶτος καὶ ἀναγκαῖος Νόμος, διὰ τοῦ ὁποῖου μόνον μία Συνταγματικὴ Πολιτεία εἰσπορεῖ νὰ ἐκκύσῃ εἰς ἑαυτὴν τὴν κοινὴν ἐμπιστώσιν, καὶ νὰ ὀδεύῃ σταθερῶς καὶ ἀσφα-

λῶς πρὸς τὸ τέλος τῆς συντάσεώς της, ἤγε εἰς τὸν φωτισμὸν καὶ εἰς τὴν εὐδαιμονίαν ὁλοκλήρου τοῦ ἔθνους, εἶναι ὁ τῆς Δημοσιότητος.

Διὰ νὰ λάβωμεν ἰδέαν ὁρθὴν τοῦτο τοῦ Νόμου πρέπει νὰ τὸν θεωρήσωμεν καθ' ὅλην τὴν ἔκτασίν τε· πρέπει νὰ ἐξετάσωμεν Α'. ὅποια εἶναι αἱ δικαιολογοῦσαι, αὐτὸν αἰτίαι. Β'. ὅποια εἶναι αἱ προβαλλόμεναι ἐνστάσεις κατ' αὐτοῦ καὶ ὅποση ἰσχὺν ἔχουσιν. Γ'. ὅποια λάντικείμενα, εἰς ὅσα πρέπει νὰ ἐκτείνεται. Δ'. ὅποια εἶναι αἱ ἐξαίρεσεις τε, δηλ. εἰς ποῖας περιστάσεις πρέπει ν' ἀναβάλλεται. Ε'. καὶ τελευταῖον ποῖα εἶναι τὰ μέσα τοῦ νὰ βαλθῇ εἰς πρᾶξιν.

Ταῦτα πάντα θέλων ἐκτεθῇ ἐφεξῆς μετὰ τὴν δυνατὴν συντομίαν, καὶ εὐκρίνειαν ἐν ταύτῳ.

Α'. Δικαιολογητικαὶ Αἰτίαι.

Δικαιολογεῖται ἡ Δημοσιότης κατὰ πρῶτον ὡς μέσον ὠφέλιμον τοῦ νὰ φυλάττῃ τὰ συγκροτοῦντα τὴν Συνέλευσιν Μέλη εἰς τὰ χρήτων.

Ὅσαν ἡ Πολιτικὴ ἐξουσία εἶναι ἐκτεθειμένη εἰς πολλοὺς πείρασμούς, τῶσα πλέον εἰς ἐπιφοβισμένοι μετὰ ταύτην πρέπει νὰ ἔχουσιν ἰσχυρὰς ἀρρομὰς τοῦ ν' ἀντιμάχωνται εἰς τοὺς πείρασμούς καὶ νὰ τοὺς ἀπομακρύνωσι· ἀλλὰ δὲν εἶναι ἄλλη σταθερωτέρα καὶ γενικωτέρα ἀφορμὴ παρὰ τὴν ἐπαγρύπνησιν τοῦ κοινοῦ. Τὸ κοινὸν συνιστᾷ Κριτήριον, καὶ Κριτήριον ὑπέρτερον ὅλων ὁμοῦ τῶν Κριτηρίων. Πολλοὶ πολλὰκις καταφρονούντες τὰς ἀποφάσεις τε, τὰς ὑποθέτων ὡς δόξας ἀστάτες, ἐπεριρρέπωντες, καὶ ἀναιρούσας ἀλλήλας. Ἀλλ' ὅμως ἕκαστος αἰσθάνεται, ὅτι τὸ Κριτήριον τοῦτο, μολοντὶ ἐπιδεκτικὸν ἀπάτης, εἶναι ἀλύμαντον· ὅτι σπεύδει ἀδιακόπως νὰ φωτίζεται, καὶ περιέχει ἐν ἑαυτῷ ὅλην τὴν Σοφίαν καὶ Δικαιοσύνην ἐνὸς ὁλοκλήρου ἔθνους· ὅτι ἀποθασίζει πάντοτε περὶ τῆς τύχης τῶν Δημοσίων ἀνθρώπων· καὶ ὅτι αἱ ποιναί, τὰς ὁποίας ἐπιβάλλει, εἶναι ἀναπόφευκτοι· ὅσοι παραπονούντα διὰ τὰς κρίσεις του ἄλλο δὲν κάμνουν, εἰμὴ ν' ἀναφέρωνται εἰς αὐτὸ τὸ ἴδιον. (Ἡ συνέχ. ἀκλεθεῖ.)

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Αρ. 81

Τιμή ετήσια παλ. Ἰσπανικά 1/2, προπληρωτέα.
κατὰ τοιμηνίαν. Ἐκδίδεται δὲ τῆς ἐβδομάδος.

Ἐκ πηλείου ὁφείλη, τοῖς πλείουσιν.

Φραγκλῖνος.

ΜΕΣΟΛΟΓΙΟΝ τῇ 4 Ὀκτωβρίου 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Διὰ τὸ στενὸν τοῦ χωρίου δὲν ἐπαρκοῦν ἄλλα μὲν
καταχωρήσωμεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον
τῆς ἐφεξῆς λεπτομερεστέρας πληροφορίας.

Ἐκ τοῦ Γενικοῦ Στρατοπέδου Ἀκαρνανίας.

Λιγούβιτς 25 Σεπτεμβρίου.

Ἐδὼ δὲν παύομεν ἐνοχλοῦντες τοὺς ἐχθροὺς,
καὶ χθὲς πάλιν οἱ στρατιῶται τοῦ χιλιάρχου Κα-
ραγιάννη ἐφόνευσαν ἕνα, καὶ ἐπῆραν ἕνα ζων-
τανόν Ἰωαννίτην καὶ Ἰέσσαρα ἄλλα, σήμερον
δὲ ἄλλοι τινὲς στρατιῶται τοῦ ἰδίου σώματος,
ἐνωμένοι μὲ μερικοὺς στρατιώτας τοῦ χιλιάρχου
Λάμπρου Φωτιμάρα ἐξώγησαν ἄλλης δύο τὸν
μὲν Ἀλβανὸν ἀπὸ τοὺς Κασαμερατάδες τὸν δὲ
ἄλλον ἀπὸ Ῥαϊσίταν χριστιανὸν καὶ ἐπῆραν
καὶ οὕτω ἄλλα. Ἀπὸ τοῦς ζωρηθέντας μαν-
θάνομεν ὅτι πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἦλθαν ἀξιωμα-
τικοὶ Ὀθωμανοὶ μὲ Φιρμάνι πρὸς τὸν Ὁμερ-Πα-
σᾶν διορίζον αὐτὸν νὰ μεταβῇ ἐξάπαντος εἰς
Ναύπακτον, καὶ νὰ ἐνωθῇ μετὰ τοῦ Γεντιφ-
Πασᾶ, δέλων δὲ ν' ἀποφύγῃ τοῦτο ὁ Ὁμερ-
Πασᾶς ἐπῆρε τὸν ἰδίον ἀξιωματικὸν καὶ ἦλθεν
ἕως πλησίον τοῦ Ἀργίλλου, καὶ ἀπὸ ἐκεῖ τὸν
ἐδείξεν εἰς ποίας καὶ ποίας θέσεις εὐρίσκονται
τὰ Ἑλληνικά στρατόπεδα, λέγων ὅτι δὲν ἡμ-
πορεῖ νὰ προχωρήσῃ καὶ ν' ἀρῇση τῆς ἐχθρῶς
ἐπιστῆν τε, αἱ ὁποῖαι βεδαίως δέλῃσι τὸν ἀ-
κολοθήσει κατὰ πόδας. Ἐμάθιομεν προσέτι τὴν
μεγάλην δυσἀρέσκειαν τοῦ στρατεύματος τοῦ
Ὁμέρ-Πασᾶ, καὶ ὅτι πάντοτε μελετᾶται ἡ ὁ-
ποσθεδότης των ἢ εἰς Βόνιτζαν ἢ εἰς Πρέ-

βεζαν· ὅτι ὁ Ἀγκος-Μαχεροδάρης μὲ ὀλίγας
ἀνεχώρησεν εἰς τὰ ἴδια, ὁ δὲ Ταχίρ-Αἰδάσης
ἐστάλη ἀπὸ τοῦ Ὁμέρ-Πασᾶ, διὰ νὰ συμβι-
βάσῃ ὅσον τὸ δυνατόν τὰς διαφωνίας τῶν Ἀλβα-
νῶν, καὶ τὸν ἐμφύλιον πόλεμον, ὁ δὲ Λιάμζα-
μπής ἀνεψιὸς τοῦ Ὁμέρ-Πασᾶ, ἐστάλη μὲ 400
ἐκλεκτοὺς κατὰ ζήτησιν τοῦ Νούρκα ἀπὸ Ἀρ-
ταν, ὅστις ἔγραψεν ὅτι ἂν δὲν προφθάσῃ μία
δύναμις ἀρκετὴ διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐπανάστα-
σιν ἐκείνων τῶν μερῶν, αὐτὸς δὲν ἀποκρίνεται
διὰ τὴν Ἀρταν.

ΠΡΟΣΩΡ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ. ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΥ.

Διακηρύξεις.

Ἡ Διοίκησις ἔχουσα χρέος νὰ ἐπαγρυπνῇ
εἰς τὰ κοινὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους, καὶ εἰς
τὴν ἐσωτερικὴν καὶ ἐξωτερικὴν τὴν ἀσφάλειαν,
διέταξε μετὰ πολλὰς σκέψεις καὶ ἀνακρίσεις
τὸ περὶ στρατολογίας κεφάλαιον ἀναλόγως μὲ
τοὺς ἐνεστῶτας χρηματικοὺς πόρους τοῦ ἔθνους,
διώριτεν εἰς ἕκαστον ἀξιωματικὸν πείσθησιν
στρατιωτῶν καὶ προσδιώρισε τὸ μέρος τῆς ἐκ-
στρατείας καὶ τοποθεσίας τῆς. Ἀλλ' ἐπειδὴ
καὶ τὰ πλέον ἐρώτερα πράγματα καταναυῶν
εἰς βλάβην πολλάνης εἴτε ἐξ ἀγνοίας εἴτε ἐξ ἐ-
θελοκακίας, ἡ Διοίκησις προλαβάνουσα ταῦτα,
διατάττει.

Α. Κάθε ἀξιωματικὸς, ὅστις διαταχθεὶς ἐ-
πὶ κεφαλῇ στρατοπέδου κατὰ τῶν ἐχθρῶν
ἐργαταλείψῃ τὸ στρατόπεδον τῆς χωρὶς νὰ
προειδᾶται τὴν Διοίκησιν, δέλει νομίζεσθαι

ἀνάξιος τοῦ νὰ λάβῃ εἰς τὸ ἐξῆς διαταγὴν νὰ στρατολογήσῃ .

Β. Κάθε ἀξιωματικὸς , ὅστις διαταχθεὶς ἐπὶ κεφαλῇ στρατιωτῶν καὶ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν ἀνωτέρου ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὴν ἰσποθεσίαν ἡ χωρὶς ἄδειαν τοῦ ἀνωτέρου τῆ , θέλει νομίζεται ἀνάξιος τοῦ λοιποῦ νὰ στρατολογήσῃ .

Γ. Κάθε ἀξιωματικὸς , ὅστις παραιτήσας τοὺς στρατιώτας τὰ περιφέρεται εἰς χωρία καὶ πόλεις χωρὶς διαταγὴν , ἢ μὲ ἄδειαν τοῦ ἀνωτέρου τῆ , καταβαρύνων τοὺς πολίτας , δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ ζητῇ σιτηγέσιον , καὶ θέλει νομίζεται ἀνάξιος νὰ κρατῇ τόπον εἰς τοὺς στρατιωτικὸς καταλόγους .

Δ. Κάθε ἀξιωματικὸς , ὅστις στρατολογήσῃ περισσώτερον τῶν διατεταγμένων στρατιωτῶν , οἱ περισσώτεροι θέλουν εἶσθαι εἰς βάρος ἡ .

Ε. "Ὅστις στρατολογήσῃ χωρὶς διαταγὴν τῆς Διοικήσεως , θέλει νομίζεται ταραχοποιὸς καὶ λυμεὼν τῆς κοινῆς εὐταξίας .

Σ. "Ὅστις στρατιώτης ἀκολουθεῖ καπιτάνον ἢ ἄλλον ἱνὰ , ὅστις δὲν ἔχει διαταγὴν τῆς Διοικήσεως , δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ ζητήσῃ πῦρ εἰς τὸ ἐξῆς οὔτε μισθόν , οὔτε σιτηγέσιον .

Ζ. Κανεὶς ἀξιωματικὸς , οὔτε στρατιωτικὸς , οὔτε πολιτικὸς , ἀφ' οὗ κοινολογηθῇ ἢ παροῦσα Διακήρυξις , δὲν ἐμπορεῖ νὰ παρρησιασθῇ εἰς τὴν καθέδραν τῆς Διοικήσεως χωρὶς προϋπάρχουσαν ἄδειαν τῆς Διοικήσεως .

Η. Ἡ παροῦσα θέλει ὑπωπθῇ καὶ κοινολογηθῇ καθ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν ἐν τῶν ἀνγκόντων Ὑπεργῶν .

Τῇ 12 Σεπτεμβρίου 1824 Νάυπλιον .

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ .

Γ. ΚΟΤΝΤΟΤΡΙΩΤΗΣ .

Ὁ Προσ. Γεν. Γραμ. Π. Γ. Ῥόδιος .

Ἀπὸ διάφορα ἰδιαίτερα γράμματα τῆς Ζακύνθου πληροφορούμεθα , ὅτι ἔφθασεν ἐκεῖ ἡ εἰδήσις ὅτι ἀπέθανεν ὁ Βασιλεὺς τῆς Γαλλίας , καὶ ὅτι τοῦτ' εἶναι βέβαιον· περιμένομεν νὰ λάβωμεν

καὶ ἐπισήμως αὐτὴν τὴν εἰδήσιν .

Τὰ αὐτὰ γράμματα , καὶ ἄλλαι εἰδήσεις ἀπὸ Νεόκαστρον κατ' εὐθείαν μᾶς βεβαιοῦν , ὅτι ἀκολούθησε καὶ τρίτη Ναυμαχία πλησίον τῆς Σάμου , καὶ ὅτι ἐλαμπεύετο πάλιν μὲ τρίτην νίκην ὁ Ἑλληνικὸς στόλος . Τὴν ζημίαν τῶν ἐχθρῶν τὴν λέγουσιν μεγάλην , πλὴν περιμένομεν νὰ λάβωμεν ἐπισήμως καὶ αὐτὴν τὴν εἰδήσιν .

Πῶς ὠχυρώθῃ τὸ Μεσολόγι , πῶς θὰ ὀχυρωθῇ τὸ Ἀνατολικόν .

Εὐφραίνεται ἡ ψυχὴ ἑνὸς Ἑλλήνος , ὅταν πλησιάσῃ εἰς τὰ τεῖχη τοῦ Μεσολογίου· πῶσαι ἰδέαι τῷ διεγείρονται εἰς τὸν νοῦν , ὅταν βλέπῃ ἐξ ὀργυῖας χανθᾶκι νὰ κατασταίνῃ νηρὶ τὸ Μεσολόγι , ἐκεῖ ὅπου πρὸ δύο χρόνων δὲν ἦτον , παρὰ ἐν ἀσύμμετρον αὐλάκι , τὸ ὅπου οὐκ ἔμπορεῖτο νὰ πηδῇ ἓνας ἄνθρωπος ! ὅταν βλέπῃ κανονιστάσιον λιθόκτιστον μὲ πέντε καὶ δέκα κανόνια τὸ καθ' ἓνα , ἐκεῖ , ὅπου δὲν ἦτο παρὰ τοῦ πεντέξι πλίνθοι κολλημένοι ἓνας ἐπάνω εἰς τὸν ἄλλον , τοῦ πεντέξι πέτραις μία ἐπάνω εἰς τὴν ἄλλην , καὶ τοῦ μερικαὶς κόφαις μὲ χῶμα ! Ποῖος μονάρχης ἐπαύσταξε , ποῖος βασιλικὸς Διπλομάτης ἐξέδουσε , διὰ νὰ γενῇ αὐτὸ τὸ τόσον ἀναγκαῖον , τὸ τόσον σωτηριῶδες εἰς τὴν Ἑλλάδα ἔργον ; ὅποιος εἶναι ξένος ἐμβαίνει εἰς τὴν πόλιν , ἐρωτᾷ , καὶ τὸν ἀποκρίνονται , ἢ κοινὴ θύλησις ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος καὶ τὰ κοιναὶ εἰσοδοίαι , ἐνωμένα μὲ τὰς αὐτοπροαιρέτας συνεισφοράς ὀλίγων φιλογενῶν ἀπὸ τὸ ἄλλο , ὠχύρωσαν , καθὼς βλέπετε , τὸ Μεσολόγι . ἓνας μηχανικὸς , διὰ τὸν ὅποιον δὲν ἐξωδεύοντα περισσότερ' ἀπ' ὅσα χρειάζεται νὰ ζήσῃ οἰκονομικὰ ἓνας ἄνθρωπος , καὶ οἱ πρόκριτοι τῆς πόλεως κυλισμένοι μέσα εἰς ταῖς λάσπαις , ἐπιστατοῦσαν εἰς τὸ ἔργον , καὶ ἐβαστοῦσαν τὰ ἔξοδα διὰ τοὺς μαστόρους , καὶ διὰ τὰς ἀναγκαῖας ὕλας τῆς οἰκοδομῆς· ἐκτὸς ὅπου καθ' ἓνας ἐστοχάζετο ἱερὸν τὸ ἀργύριον ὅπου εἶχεν εἰς χεῖρας τῆς , ἀνέιχε καὶ ὁ ἓνας ἐπάνω εἰς τὸν ἄλλον τέσσαρα μότια , διὰ νὰ μὴν κάμῃ οὔτε ἓνα ἢ

βόλον καταχρησιν, διότι δὲν εἶναι Μονάρχης δὲν εἶναι βασιλικὸς Δημοαυτὸς ὅπως ἐξοδεύει, ἐξοδεύειν ὅλοι οἱ Ἕλληνες· ἄλλαις φοραῖς ἦσαν ἱστοταῖς καὶ σχολαῖς τότε οὔτε ἱστοταῖς οὔτε σχολαῖς ἦσαν διὰ τοὺς Μεσολογγίτας εἰς τοιαύτας ἡμέρας μάλιστα ἐβλεπε τινὰς ταῖς γυναῖκαίς ἴλαις χωρὶς ἐξαίρεσιν, στολισμέναις νὰ διαβαίνον κατὰ σειρὰν ἀπὸ τὴν ἀγορὰν, χωρὶς πλέων νὰ συστέλλωνται ἀπὸ τὸν κόσμον, καὶ νὰ καθαλοῦν με τοὺς ἄμους, καὶ με ταῖς ἀμασχαλαῖς των πέτραις εἰς τὸ τεῖχος· τοῦτο ἐγένετο πάντοτε· ἄνδρες γυναῖκαίς, καὶ παιδιὰ αὐτῶν μέλην τὴν θάλειαν ἔκαμναν, ἕως ὅτου εἶδαν τὰ ἀναγκαιότερα κανονοστάσια τελειωμένα. Αὐτὰ ἀκούει ἐμοφώνως ἀπὸ ὅλων τὰ στόματα ὁ ἐρωτῶν, καὶ κάμνει τὸν ἀκόλῃον ὀρθώτατον συλλογισμόν· πότε εἴμεθα βέβαιον, ὅτι θὰ νικήσωμεν τὸν Τύραννον καὶ θὰ στερεώσωμεν τὴν ἐλευθερίαν; ὅταν ἰδῶμεν ἄκραν σταθερότητα εἰς τοὺς κινδύνους, καὶ ἄκραν προθυμίαν νὰ προετοιμασθῶμεν, διὰ ν' ἀντιπολεμήσωμεν με αὐτοὺς· εἰς τὴν πολιορκίαν τοῦ Ὁμέρ-Πασᾶ ὁ Μεσολογγίτης ἀπεφάσισε ν' ἀποθάνῃ, καὶ ὁ γείτονάς τῃ ἦλθε νὰ τὸν βοηθήτῃ ὅπως ἀπὸ τοὺς πλίνθους καὶ ἀπὸ μίαν ὀργυιὰν χανδάκι, καὶ ἐδοξάσθη καὶ ὁ ἕνας καὶ ὁ ἄλλος, ἀποκρούσαντες τὸν κίνδυνον· ὅταν πάλιν ἐπροσμένετο μακρόθεν ὁ κίνδυνος, οὔτε μέραν οὔτε νύκτα ὁ Μεσολογγίτης καὶ ἡ Μεσολογγίτισσα ἡσύχασαν, πρὶν σηκώσων τοὺς ἀνικήτους προμαχῶνας Τριγύρεω εἰς τὴν πόλιν των. Αὐτὰ εἶναι ὅπου δείχνον καὶ κατασταίνον τοὺς λαοὺς ἀξίως τῆς ἐλευθερίας! Βλέπομεν νὰ ἐγίγεται καὶ ἔξωθεν τοῦ Ἀνατολικοῦ ἕνα προσύργιον· ὁ Ἀνατολικιώτης ὑπέφερε πέγρυσιν τὸν μεγαλήτερον κίνδυνον, ὅλη ἡ λύσσα τοῦ Σκόνδρα ἐναντίον τῇ ἐξεθύμανε· 2. χιλ. βόμβαις, ἐπεσαν ἐπὶ κεφαλῇς τῇ, αὐτὸς ἐστάθη σταθερὸς εἰς τὸ πῦρ καὶ εἰς τὸν θάνατον, καὶ ἐματαίωσε τὴν ὁρμὴν τοῦ φοβερωτέρου ἐχθροῦ τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος. Τώρα δέλει νὰ ἀσφαλισθῇ ἀπὸ κάθε κίνδυνον, ἡ Διοίκησις τὸν δίδει χεῖρα βοηθείας· ἀλλὰ μένει εἰς τοὺς Ἀνατολικιώτας νὰ δείξω καὶ αὐτοὶ τὴν προθυμίαν των, καὶ νὰ δώσω ἀντίληψιν εἰς τὸ ἔργον· εἴμεθα βέβαιον, ὅτι δὲν θέλων φανῇ κατώτεροι ἀπὸ τοὺς

Μεσολογγίτας· καὶ ὅταν μίαν φορὰν βλέπῃ καὶ ὁ παραμικρότερος Ἀνατολικιώτης τὸ ὀχύρωμα τελειωμένον, τὸν βάλλον ξηραμένον, καὶ τὸ νερὸν τοῦ Κεφαλάρου ἐμπροσθὰ εἰς τὴν πόρταν τῇ, δέλει λέγει, „εἶμαι κ' ἐγὼ Ἀνατολικιώτης, ἐδούλευσα κ' ἐγὼ ἀμίσθι εἰς τοῦτο τὸ ἔργον“.

Συνέπεια τοῦ περὶ Δημοσιότητος ἀρθρου.
(ἴδ. τοῦ προηγ. ἀρ.)

Ἀδύνατον εἶναι σχεδὸν ν' ἀποφύγῃ κινεῖς τοῦ Κριτηρίου τοῦτο Ἰαγρυπνον ὄμμα· ἀλλὰ καὶ ἂν ὑποτεθῇ δυνατὸν, ποῖος τὸ εὐχαριστεῖται; ἀναμφισβόλως οὐδ' ὁ καλὸς κ' ἀγαθός, ἐν δ' ὁ ἀληθῶς πεπαιδευμένος· ἐπεὶ δὲ ἀμφοτέροι οὔτοι ἐν ᾧ ἴσποτε δὲν ἔχον νὰ φοβηθῶσιν, ἐμπροσθὺν πᾶν καλὸν νὰ ἐλπίσωσιν ἐντεῦθεν. Οἱ ἐχθροὶ λοιπὸν τῆς Δημοσιότητος εἶναι ἢ οἱ Κακοῦργοι, οἵτινες ἐπιθυμοῦν νὰ κρύπτωνται τὰ ἐγκλήματα των· ἢ οἱ Δεσπότες, οἱ ὅποιοι ζητοῦν νὰ πνίξωσι τὴν κοινὴν ὑπόληψιν, φοβούμενοι ν' ἀκούωσι τὴν φωνὴν τῆς· ἢ Τελοσπάντων οἱ δειλοὶ καὶ ἀνάλητοι, οἵτινες κατακρίνωσι τὴν γενικὴν ἀνικανότητα, διὰ νὰ καλύψωσι τὴν ἰδικήν των.

Ἄλλ' ἴσως θέλλει ἀντεπιφέρει τις, ὅτι μία Συνέλευσις, ἂν εἶναι μάλιστα καὶ πολυάριθμος, σχηματίζει Κοινὸν ἐσωτερικόν, τὸ ὅποιον αὐτὸ εἰς ἑαυτὸ χρησιμεύει ὡς χαλινός. Εἰς τὸν τοιοῦτον ἀποκρίνομαι· ὅτι ἡ Συνέλευσις ὅσον πολυάριθμος καὶ ἂν εἶναι δὲν ἀναπληρῶναι τὸ ἀληθές Δημοσίον· ἐπεὶ δὲ αὕτη θέλει εἶσθαι πάντοτε διηρημένη εἰς δύο μέρη, τὰ ὅποια ἀναφερόμενα πρὸς ἄλληλα δὲν ἔχουσι τὰς ἀναγκαίας ιδιότητας τοῦ νὰ ἐκπληρῶσι καλῶς τὰ ἔργα τῶν Κριτῶν· ἡ ἀμεροληψία λείπει ἀπὸ ταῦτα. Ὅποιας διαγωγῆς καὶ ἂν εἶναι ἐν ἄτομον, θέλει ἔχει πάντοτε σχεδὸν ἴνας μὲν ὑπὲρ αὐτοῦ, ἴνας δὲ κατ' αὐτοῦ· καὶ τὸ Ἐσωτερικὸν Κριτήριον, ἄνευ τῆς συνδρομῆς τοῦ Ἐξωτερικοῦ, δὲν θέλει ἐξαρκεῖσαι νὰ βεβαιώσῃ τὴν χρηστότητα ἢ τὴν κακίαν αὐτοῦ. Ὀλίγον δὲ φοβεῖται τὰς ἐπιπληξείας τῶν φίλων τῇ, καὶ γίνεται σχεδὸν ἀναίσθητος εἰς ἐκείνας τῶν ἐχθρῶν τῇ. Τὸ δὲ πνεῦμα τῆς μεροληψίας περι-

κλεισμένον εἰς μικρὸν περιοχὴν κισθηλεύει ἐπίσης τὴν μέμψιν καὶ τὸν ἔπαινον .

Δικαιολογεῖται κατὰ δεύτερον λόγον ἡ Δημοσιότης ὡς μέσον ἐπιτήδειον τοῦ ὑποσφαλίσει τὴν ἐμπιστωσύνην τοῦ λαοῦ, καὶ τὴν συγκαταθεσιν αὐτοῦ εἰς ὅσα ἡ Συνέλευσις λαμβάνει νομοθετικὰ μέτρα .

Ἡ ὑποψία πάντοτε περιπλανᾶται περὶ τὸ Μυστήριον, καὶ νομίζει ὅτι ἀνακαλύπτει ἄγκλημα, ὅπως βλέπει τὴν ὑπόκρισιν τοῦ Μυστηρίου· ἀπατάται δὲ σπανίως· διατὶ νὰ κρύπτεται, ὅστις δὲν φοβεῖται νὰ φανερωθῇ; ὅσοι χρησιμεύει τὴν κακίαν τὸ νὰ περικυκλοῦται ἀπὸ σκότος, τόσῳ πλέον ὠφελεῖ τὴν ἀσφύτητα τὸ νὰ περιπατῇ ἐν σταθερᾷ Μεσημβρίᾳ διὰ τὸν φέρον τοῦ νὰ μὴν ἐκληφθῇ ὡς ἡ ἐναντία αὐτῆς κακία . Τὸ καλλίτερον σχέδιον προπαρεσκευασμένον εἰς τὸ σκότος τρομάζει πολλάκις πολὺ πλέον, παρὰ τὸ κακὸν σχέδιον δημοσίως ἐκτεθειμένον .

Ἀλλ' εἰς πολιτικὴν φανερὰν καὶ ἐλευθέραν ὁποῖα ἐμπιστωσύνη καὶ ἀσφάλεια, δὲν λέγω διὰ τὸν λαόν, ἀλλὰ δι' αὐτοὺς τοὺς κυβερνήτας καὶ ἀντιπροσώπους τοῦ λαοῦ; Φέρεται ὡς βάσιν, ὅτι τίποτε δὲν εἰσχωρεῖς νὰ πράξης ἄνευ τῆς εἰδήσεως τοῦ λαοῦ· δείξον εἰς αὐτὸν, ὅτι δὲν δύνασαι νὰ τὸν ἀπατήσης, καὶ οὕτω θέλεις σηκώσῃ ὅλα τῆς δυσαρσεκειᾶς τὰ ὅπλα, τὰ ὁποῖα ἄλλως ἐδύνατο οὗτος νὰ στρέψῃ κατὰ σοῦ! Τὸ κοινὸν σὲ ἐπιστρέφει μὲ τίκτον τὴν ὁποῖαν ἔδειξες εἰς αὐτὸ ἐμπιστωσύνην· ἡ συκοφαντία χάνει τὴν δύναμίν της, καὶ οἱ ὄφεις αὐτῆς τρέφονται μὲ φαρμόκι ἐντὸς τῶν σπηλαίων, ἐπειδὴ ἡ λάμψις τῆς ἡμέρας τοὺς εἶναι θανατηφόρος .

Ὅτι δὲ μία μυστικὴ πολιτικὴ ἀποφεύγει καίποτε μερικὰς δυσκολίας δὲν τὸ ἀγνοῦμαι· ἀλλὰ δὲν ἀμφισβᾶλλω, ὅτι προϊόντος τοῦ χρόνου ἀντὶ νὰ ὀλιγοστεύσῃ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν τὸν αὐξάνει· καὶ ὅτι ἀπὸ δύο Διοικήσεις, ἐξ ὧν ἡ μὲν διὰ τῆς μυστικῆς, ἡ δὲ διὰ τῆς Δημοσιᾶς ὁδοῦ βαδίζει, ἡ τελευταία λαμβάνει ἰσχύιν, εὐτολμίαν, καὶ ὑποληψίν, τὰ ὁποῖα τὴν κάμνουν ἀνωτέραν ὅλων τῶν ἀποκεντρωστικῶν προτετημάτων .

τῶν τῆς πρώτης .

Αἱ δημοσίαι βουλευσεῖς καὶ διαφιλονεικῆσαι συντείνου τὰ μέγιστα πρὸς ἐνδυνάμωσιν τῆς Διοικήσεως, καὶ ἐπενεργούσιν εἰς τὸ Γενικὸν πνεῦμα τοῦ ἔθνους· εἰς αὐτὰς αἱ ἀντιλογίαι ἀνασκειάζονται, καὶ οἱ ψευδεῖς φόρυβοι καταπαύονται ἐκείλως· ἡ δὲ ἀντίστασις μὲ ὅλην τῆς τῆς ἐξουσίας ἀντὶ νὰ βλαβῇ ὠφελεῖ οὐσιωδῶς τὴν ἀξίαν καὶ τὸ βάρος τῆς Διοικήσεως· καὶ κατὰ ταύτην τὴν ἐννοίαν εἰμπαρεῖ νὰ εἴπω τις, ὅτι „ἐκ εἰνὸ ὅπως ἀνθίσταται ὑποστήριξις“ (*) . ἡ δὲ Δημοσίαις κυβερνήσεσι ἀσφαλίσκεται πλειότερον, ἀπ' οὗ τὰ δύο μέρη διαφιλονεικῆσαντα μάστιγα τῆς διαφιλονεικῆσεως ὡς τῶν εἶχον ὀλόκληρον τὸ ἔθνος .

Παντὸς ἔθνους, τὸ ὁποῖον ἤθελεν ἔχει πολὺν καιρὸν δημοσίαις Συνελεύσεσι, τὸ Γενικὸν πνεῦμα ἐξυψοῦται παράπολυ· αἱ ὑγιεῖς ιδέαι γίνονται κοινότεραι· αἱ ἐπιβλαφεῖς προλήψεις δημοσίως πολεμοῦμεναι χάνου τὴν ἐπιρροήν των· ἡ ἀγρυπτεία τῶν Δημαγωγῶν, καὶ αἱ ἀπάται τῶν συκοφαντῶν ἀνακαλύπτονται· αἱ μεγάλαι ἀρεταὶ γινώσκονται παυδῆμως, καὶ αἱ ματαιοσπονδίαί των ἐπιπολαίουν ἐκτιμῶνται ἀναλόγως τῆς ἀξίας των· ἔξισ δὲ τις τοῦ ὀρθοῦ λόγου καὶ τῆς ἐρευνῆς εἰσχωρεῖ εἰς ὅλας τὰς κλάσεις τῆς κοινωνίας, καὶ τὰ πάθη, συνειθισμένα εἰς δημοσίον πάλιν, μανθάνου νὰ κυβερνῶνται ἀμοιβαῶς, χωρὶς νὰ προξενῶσιν ἐκείνας τὰς ταραχὰς τοὺς τρώμους, καὶ τὰς ὑποψίας, ὅσα εἰς ἀνελευθερά ἔθνη ἀκροθεοῦσιν .

Ἡ τάξις μάλιστα, ἥτις ἐπικρατεῖ εἰς τὰς διαφιλονεικῆσεις τῶν δημοσίων πολιτικῶν Συνελεύσεων μορφώνει κατὰ μίμησιν τὸ πνεῦμα τοῦ ἔθνους, καὶ φαίνεται ἐπαναγεννωμένη ἕως καὶ εἰς αὐτὰς τὰς μερικὰς καὶ ἰδιωτικὰς Συνελεύσεις, ὅπως ὁ λαὸς ἀρέσκειται νὰ ἀνευρίσκη τῇ κοινωνικότητι, τῆς ὁποίας τὴν ἰδέαν ἔλαβεν εἰς τὸ μέγα πρωτότυπον . (Ἡ συνέχεια ἀκολουθεῖ.)

(*) Τὸ ῥητὸν τοῦτο εἶναι ἐνὸς Γάλλου ἀξιωματικοῦ ἐν φ' ὁ Ναπολέον, εὐρισκόμενος εἰς τὴν μέθην τῆς δόξης καὶ τῆς δυνάμεώς του, ἐκινῶντο, ὅτι κατάρθωσε νὰ μὴν εἶναι ἄλλο τι ἡ Γερουσία καὶ τὸ Νομοθετικὸν Σώμα, παρὰ οἱ ὑποκλινοὶς ἐκτελεσταὶ τῶν βελήσεων τοῦ, ὁ ἀξιωματικὸς οὗτος τῷ ἀπεκρίθη „Ναι, ἡ ἀσφάλεια, ἀλλ' ὅτι ἀνθίσταται ὑποστήριξις“ .

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Αρ. 82

κατά ταλ. Ἰσπανικά ἐξ, προπληρωτέα
τοιμηγμένων. Ἐκδίδεται δις τῆς ἐβδομάδος.

Τὰ πλείω ὀρέλη, τοῖς πλείω.

Φραγκλῖνος.

● ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῇ 8 Ὀκτωβρίου 1824.

ἙΣΩΤΕΡΙΚΑ .

Εὐλόγησις ἐν τοῦ Στρατοπέδου τῶν Τριμέρκων
(Κιμμερίων) .

Πρὸ ἡμερῶν οἱ Στρατηγοὶ Ῥάγκος, Στερνά-
νης καὶ Κώττας Σαδῆμας, ὁ χιλ. Γληγό-
ρης Λιακατᾶς, καὶ ὁ Καπ. Κώστας Οἰκονόμου
εὐλογοῦντο ἐνυμνοῦντες εἰς τὸ σύνθηρον Τριμέρκων
καὶ Ῥαδοβιτζίς, ἔχοντες ὡς χιλίης στρατιώ-
τας, καὶ ἐπασσακτοῦσαν τὰ κινήματα τῶν ἐχ-
θρῶν· οὗτοι δὲ, ἐνυμνοῦντες μὲ ὅσους ἐκ τῶν
Τριμερκεσιῶν ἢ Ἀρτινῶν Χριστιανῶν τοὺς ἀνι-
σθούσαν, ἤλθον ἐσχατῶς εἰς χωρίον Βαλγα-
ρέλι, καὶ πλησίον αὐτοῦ ἐστρατοπέδευσαν εἰς
μίαν πολλὰ δυνατὴν θέσιν ὅλοι ὁμιῦ ὑπὲρ τοὺς
χιλίης διακοσίας. Τὴν 23 Σεπτεμβρίου οἱ ἰδι-
κοίμας ἐπῆγαν καὶ ἐστρατοπέδευσαν πλησίον
τῶν ἐχθρῶν, καὶ ἀφ' οὗ ἐδοκίμασαν μὲ παντοί-
ως τρέψας νὰ τοὺς ἐξεθίσουν, διὰ νὰ ἔλθουν ἐπά-
νω των, βλέποντες ὅτι δὲν ἔδοχιναν ἀπὸ τὰς
θέσεις των, ὑπῆγαν ἐναντίον των· πλὴν μετὰ
μίαν πολλὰ πεισματώδη μάχην ἠναγκάστησαν
νὰ ὑποσχωθῶνται· μετ' ὀλίγην ὥραν πάλιν
ὤρμησαν οἱ ἰδιοίμας, ἀλλὰ πάλιν ἀπεκρού-
σθησαν ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν· τέλος ὤρμησαν καὶ
τρίτην φορὴν, μὲ ἰσχυρὰ ἀπέβλασαν νὰ ριχθῶν
μετὰ εἰς τὰ λαμπύρια τῶν ἐχθρῶν· τῆς δὲ ἡ-
μέρας ἡ ὁρμὴ τῶν ἰδικῶν μας, ὥστε μετ' ὀλίγης
ὥρας μάχην, τοὺς ἔδωκαν ἀπὸ τὰ λαμπύρια
καὶ τοὺς ἐκυνήγησαν ἕως εἰς τὸ Βαλγαρέλι, ὅ-
που ἐκλείσθησαν. Ὁ στρατηγὸς Κώστας Σα-
δῆμας, καὶ ὁ Καπ. Κώστας Οἰκονόμου ἀνδρα-
γάθησαν εἰς αὐτὴν τὴν μάχην· ἐπνεύθησαν δὲ

ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς εἴκοσι, καὶ ἀπὸ τοὺς ἰδι-
κοὺς μας δύο καὶ ἐπληρώθησαν ἄλλοι δύο. Τὸ
χωρίον Βαλγαρέλι, ἔχει δυνατὰ ὁσπῆτια, καὶ
ἀρκετὰ νερὰ· ὥστε ἔχοντες οἱ ἐχθροὶ μέσα καὶ
τὰς ἀναγκαίας ζωτοφίας δυσκόλως κυριεύον-
ται μὲ πολιορκίαν· ἐν τοσούτῳ οἱ στρατηγοί-
μας ἐστρατοπέδευσαν εἰς τὸν Σταυρὸν, θέσιν
πολλὰ δυνατὴν ἄνωθεν τοῦ Βαλγαρελίου, καὶ
ἀπ' ἐκεῖ διώρισαν τὸν χιλ. Γληγόρη Λιακατᾶν
νὰ ὑπάγῃ νὰ καύσῃ τοὺς Μελισσουργούς, καὶ
Θωδωγιάνα καὶ ἄλλα μικρὰ χωρία.

Μεσολόγγιον 7 Ὀκτωβρίου.

Αἱ τελευταῖαι εἰδήσεις ἀπὸ Ἀγαρα μᾶς βε-
βαιούν, ὅτι ὁ Σουλτζε-Κερίτζας ἀνεχώρησεν
ἀπὸ Ῥενδίναν, καὶ ὑπάγει εἰς Τρίκαλα, ὑ-
ποπιπνύμενος ἀπὸ τὸν Ῥούμελη Βαλεσι, μή-
πως τοῦ σηκώσῃ τὴν ἐξουσίαν ἀπὸ αὐτὴν τὴν
πόλιν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν δὲν ἐστάθῃ ἰσχυρὸς νὰ
τὸν ἐξγάλῃ οἱ ἐναντίοι τι, ὅσον καιρὸν ἐποῦ
πασχίζαν νὰ τὸ κατορθώσῃ. Αὐτὸς οὔτε εἰς
προσταγὰς, οὔτε εἰς φερμάνια δίδει ἀκρόασιν,
καὶ μὲ τὴν δύναμιν αὐτοῦ δειλῶς νὰ τὸν βιάσῃ
νὰ παραχωρήσῃ, θενὰ γενῇ, λέγει, Χριστι-
ανός, διὰ νὰ φυλάξῃ τὰ Τρίκαλα.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ

Κατ' αὐτὰς ἐλάθομεν ἐξ Ἀθηνῶν μίαν προ-
κήρυξιν τοῦ ἐκεῖ ἀξίως ἐπαρχεύοντος Μιχαήλ
Σύτση, καὶ σπεύδμεν εὐχαρίστως νὰ τὴν
δημοσιεύσωμεν, διὰ νὰ ἰδῇ τὸ κινδὺν τῆς Ἑλ-

λάος, καὶ ὁ ἔξω περίεργος κόσμος, ὅτι αἱ Ἀθεῖναι, τὸ κλεινὸν τοῦτο καὶ περισπούδαστον ὄνομα, σιμὰ τῶν Μαραθωνείων Τροπαίων, τὰ ὅποια ἤξιώθησαν καὶ πάλιν νὰ στήσωσιν εἰς τὸν παρόντα ἐνδοξον ἀγῶνα, φιλοτιμοῦνται, ὑπὸ Διεικητὴν μισόληπτον καὶ ἐνάρετον, τὸν κύριον Σούτσον, νὰ μὴν φανῶσι κατώτεροι τῶν λοιπῶν τῆς Ἑλλάδος πόλεων καὶ ὡς πρὸς τὴν παιδείαν, ἢ μᾶλλον νὰ τὰς ὑπερβάλωσι καὶ νὰ σύρῳσιν ἐκ νέου εἰς ἑαυτὰς ὅλη τοῦ κόσμου τὸν ἔπαινον καὶ τὸν θαυμασμόν.—

Ἰδοὺ ἡ Προκήρυξις.

* Ἀνδρες Ἀθηναῖοι.

Ὅπόσον καλὸν ἡ παιδεία εἶναι πρῆξενος εἰς τὸν κοινωνικὸν τοῦτεον βίον, ὁπόσον συμβάλλει εἰς ἀνύψωσιν τῆς ψυχῆς, εἰς διαρρύθμισιν τῶν ἡθῶν, εἰς τὴν καλὴν κυβέρνησιν τῶν παθῶν, καὶ ἐνὶ λόγῳ, εἰς τὴν ἀνθρωπίνην εὐδαιμονίαν, εἶναι τοῖς πᾶσι γνωστὸν, διὸ καὶ περὶ τὸν δι' ὅλην ἡμετέραν εἶσθαι νὰ μακρογορῶ περὶ τῶν τοιούτων πρὸς τοὺς ἀπογόνους τοῦ Σωκράτους καὶ Πλάτωνος. Ἀλλ' ὁ ἱερός ἡμῶν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἀγὼν, ἀγὼν, εἰς τὸν ὅποῖον νέοι Μιλτιάδαι καὶ Θεμιστοκλεῖς ἀνῆγειραν Ἰστιάαι κατὰ τῶν βαρβάρων λαμπρότερα καὶ ἀπὸ ἐκεῖνα τῶν ἀθανάτων προγόνων μας, διὰ τὸ ἀσυμδίστατον ὅμως τῶν Μισῶν μὲ τὸν Ἀρην ἀνεχαίτισε πρὸς καιρὸν τὰς εἰς τὸ στάδιον τῆς σοφίας γιγαντιαίας τῶν ὁμογενῶν μας προέδης, καὶ ἡ μήτηρ τῶν λεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν, ἡ κλεινὴ Ἑλλὰς, τῆς ὁποίας ἡ σεβαστὴ κεφαλὴ εἰς τὸ Τετραετές διάστημα τοῦτο μυριάκις ἐστέφθη μὲ ἀμαράντης δόξης στεφάνης καὶ εἰς τοῦ Ἀρεῶς τὸ πεδίον, καὶ εἰς τὸ ἔργον τοῦ Ποσειδῶνος βασιλεῖον, στενάζει βλέψουσα τὸν Ἑλικῶνα καὶ Παρνασσὸν τῆς ἐξημον ἀπὸ Μούσας καὶ Μοσηγέτην, καὶ κατέξηραμένην τὴν Ἰπποκρήνην τῆς. Διὸ καὶ χρέος ἀπαραίτητον παντὸς Ἑλλήνος Πατριώτη, καὶ πρὸ πάντων τοῦ Ἀθηναίου τοῦ παρὰ τοὺς λοιποὺς Ἑλλήνας εὐγενεστέρου, ἀναμφιδόλως εἶναι νὰ φροντίξῃ περὶ τῶν μέσων, δι' ὧν θέλει ἐπικταθῇ ἡ παιδεία εἰς τὴν Πατρίδα τε, καθ' ὅσον ἐπὶ τοῦ παρόντος αἱ πο-

λεμικαὶ περιστάσεις τὸ συγχωροῦσι.

Αὐτὸ τοῦτο καλῶς ἐννοήσαντες καίτινες τῶν φιλομούσων καὶ φιλοκάλων πατριωτῶν σας, καὶ μὴν ἀνεχόμενοι νὰ βλέπωσι τὸ λαμπρὸν τῆς πατρίδος τὸν ἔδαφος, ὅπως ποτὲ διέλαμψαν ἡ Ἀκαδημία καὶ ἡ Στῆα, σήμερον κατεσκευασμένον ἀπὸ τῆς ἀμαθείας τὸ σκίτος, ἐσκέφθησαν σπουδαιότερον περὶ τῆς ἐδραίουτέρας συστάσεως καὶ τελειοποιήσεως τοῦ ἐνταῦθα Ἑλληνικοῦ γυμνασίου, τὸ ὁποῖον διὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν πόρων καὶ τὴν μεσολαβήσιν τοῦ πολέμου ἔμενε σχεδὸν δι' ὅλην κατηργημένον, καὶ τιμήσαντές με ὑπὲρ ἄξιαν μὴ, ἐνέπιστενύθησαν εἰς ἐμὲ τὴν περὶ τοῦτο φροντίδα. Ἀπεδέχθην τὸ πρᾶγμα μετὰ χαρᾶς ὡς πρῆξενον εἰς ἐμὲ τιμὴς μεγίστης, διότι ἀγαθοὶ πατριῶται μ' ἐκρίναν ἄξιον τῆς τοιαύτης ἐντίμης ἐπιστάσιος, καὶ συσχεφθεὶς μετὰ τῶν τῶν ἐνταῦθα πεπαιδευμένων, συνσχεδιάσα σχεδίων καλὸν μὲν ἴσως, ἀλλὰ τὸ ὅποῖον ἤθελε μένει ἀτελεσφόρητον, ἐὰν δὲν εὕρισκον μετὰ τοῦ σεβασμίου Ἱερατεῖος σας ἄνδρας ζηλωτὰς τοῦ καλοῦ, καὶ ἐραστὰς τῆς παιδείας. Ὁ Πατριωτισμὸς καὶ ἡ φιλοκαλία Τεσσάρων ἐκ τῶν πνευματικῶν σας ποιμένων, τῶν Ἠγμένων Πενδέλης, Πετράκη, Καισαριανῆς καὶ Βρανᾶ, οἱ ὅποιοι ἐπὶ συμφωνίᾳ νὰ μένωσιν εἰς τὸ ἐξῆς, κατὰ διαταγὴν τῆς Σεβαστῆς Διοικήσεως, ἀνευχλήτῃ ἀπὸ ἐκτάκτης συνεισφορᾶς, ἀπεφάσισαν γενναίως νὰ καταβάλλωσι κατ' ἔτος γροσία 5000 ὑπὲρ τῆς στερεώσεως καὶ τελειοποιήσεως τοῦ σχολείου τῶν Ἀθηναίων, εὐκλύουν ὅλας τὰς δυσκολίας τῆς ἐχχειρήσεως. Διὸ καὶ ὅλος χαρὰ, ἔσπευσα κατὰ χρέος νὰ γράψω περὶ τοῦτο πρὸς τὴν Ὑπερ. Διοίκησιν, ἥτις καὶ ἀσμένως ἀποδεχθεῖσα τὴν τοιαύτην ἀναφοράν μὴ, ἀπέστειλε προθύμως τὴν αἰτημένην διαταγὴν.

Ἐκ τῶν πέντε τούτων χιλιάδων γροσίων αἱ Τέσσαρες Θέλωσι δίδονται ἐτησίως εἰς τρεῖς Διδασκάλους, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ μὲν θέλει παραδίδει τὴν Ἑλληνικὴν φιλολογίαν καὶ μίαν ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων Εὐρωπαϊκῶν διαλέκτων, ὁ δὲ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, καὶ ὁ ἄλλος θέλει εἶσθαι τῆς ἀλληλγλιδιδακτικῆς μεθόδου διδάσκαλος.

τὰ δὲ περιστέλλοντα χίλια γρόσια θέλουν ἐξοδύνονται εἰς τὰς ἀνάγκας πτωχῶν τῶν μαθητῶν. Ἐλπίζομεν δὲ ὅταν, Θεοῦ εὐδοκούντος, φάσκει καὶ οἱ καρποὶ τοῦτο τοῦ κοινωφελοῦς κατὰ τῆς ἀνάγκης, ὅτι καὶ οἱ πόροι θέλουν αὐξηθῶσι, καὶ ἀπολούθως καὶ τὸ γυμνάσιον θέλει λάβει πλεονέκτησαν τελειοποιήσιν.

Ἐφοροὶ ἐνεκρίθησαν τοῦ γυμνασίου τοῦτο ὁ Γενναϊότατος καὶ φιλόμωσος στρατηγὸς κύριος Ἰωάν. Γκούρας, οἱ Κύριοι Καίσαρ Βιτάλης, Πετράκης Ἀνάργυρος, Νικόλαος Ζαχαρίτζας, Ἰωάν Βλάχος, Ἰωάν. Πάλλης, Γεώργιος Νύλλας καὶ ὁ

Μιχαὴλ Σούτζος.

Συνέπεμα τοῦ περὶ Δημοσιότητος ἄρθρον.
(ἰδ. τὸν προηγ. ἀρ.)

Δικαιολογεῖται τῆς ἰσότητος ἢ Δημοσιότητος ὡς συντείνεσσα εἰς τὴν διακρίσιν, καὶ καλὴν ἐκλογὴν τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους.

Εἰς παραστατικὴν πολιτείαν μία ἀπὸ τὰς πρῶτας βάσεις εἶναι ἡ κατὰ διωρισμένον καιρὸν ἀνακαίνισις τῶν συνελεύσεων, ἥτοι τὸ μεταβλητὸν τῶν ἐκλεγμένων, ὅσοι τοῦ ἔθνους τὸ πρόσωπον παριστάνουσι. Τὶ δὲ ἄλλο εἶναι ἡ ἐκλογὴ, εἰμὴ πάνδημος διακήρυξις, ὅτι ὁ δεῖνα χαίρει κατὰ τὸ παρὸν τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ κοινού, ἢ τῶν Συμπολιτῶν του, οἱ ὅποιοι τὸν ἐχειροτόνησαν παραστάτην, διὰ τὰ ὑπερασπίσθαι τὰ δίκαιά των, καὶ τὰ βλεπόμενα περὶ τῶν κοινῶν συμφερόντων; ἀλλ' αὕτη ἡ διακήρυξις δὲν ἔχει καὶ δύναμιν τεράστιον, ὥστε τὰ ἐκτελεσθῶσι περὶ τοῦ χαρακτῆρος, καὶ τῶν εἰς τὸ μέλλον πράξεων τοῦτο τοῦ ἀνθρώπου. πολλοὶ πολλάκις φαίνονται ἐνάρετοι καὶ ἄξιοι πρὶν λάθωσιν ἐπιστάσιαν δημοσίων πραγμάτων, καὶ ὁ καιρὸς ἔπειτα τοὺς δείχνει πάντῃ ἄλλοις. ἄλλοι δὲ ὅποιοι ἐνομίζοντο, τοιοῦτοι καὶ δεικνύονται ἐν τοῖς πράγμασι, καὶ ὅποτε δὲ καὶ πλέον παρ' ὅ,τι ἐνομίζοντο. ποῖον εἶναι λοιπὸν τὸ μέσον ἐκείνο, δι' οὗ τὸ κοινὸν εἰσπορεύει τὰ γνωρίζῃ τὴν διαφορὰν καὶ μεταβολὴν τῶν τοιού-

των ἀνθρώπων, καὶ ἐκ τῆς παρελθούσης νὰ κρίνῃ καὶ τὴν μέλλουσαν διαγωγὴν αὐτῶν; ἄλλο δὲν εἶναι βέβαια παρὰ τὴν Δημοσιότητα. ἀνευ ταύτης ὁ λαὸς θέλει εἶσθαι ἡναγκασμένοις πάντοτε τὰ ἐκλέγειν ἢ ἀποβάλλειν τοὺς τοποτηρητάς τε, εἰς ὅσας ἀφιερόνει τὴν τύχην τε, τυφλῶς καὶ παραλόγως, μὴν ἔχων εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ μεγαλητέου τῶν χειρῶν τῆ ἄλλοι οὐδυν, παρὰ τὸ τυχαῖον καὶ τὴν ἄστατον δόκησιν.

Δικαιολογεῖται τελευταῖον ἡ Δημοσιότης ὡς προμηθεύεσσα εἰς τὴν Συνέλευσιν τὰ μέσα τοῦ νὰ ὠφελῇται ἀπὸ τὰ φῶτα τοῦ κοινού.

Λαὸς πολυάριθμος, καὶ διὰ τοῦτο μὴν εἰμπορῶν νὰ ἐνεργῇ δι' ἑαυτοῦ, ἀναγκάζεται ν' ἀποθέτῃ τὰς δυνάμεις τῆς εἰς τοποτηρητὰς. ἀλλ' εἶναι δυνατόν τὸ συσφαιρῶμα αὐτῶν τῶν τοποτηρητῶν, ἢ ἡ Συνέλευσις νὰ ἔχῃ συγκεντρωμένην εἰς ἑαυτὴν ὅλην τὴν σύνεσιν τοῦ ἔθνους, καὶ ὅλας ἐκεῖνας τὰς γενικὰς, καὶ τοπικὰς γνώσεις, ὅσας τὸ Νομοθετικὸν ἐπαγγέλμα ἀπαιτεῖ; πόσοι δυνάμει τοῦ πλούτου, καὶ διὰ διαφορῶν σπαραχικῶν μέσων, χωρὶς νὰ ἔχωσι καμμίαν προσωπικὴν ἀξίτητα, μήτε λάπαιτούμενα προτερήματα, κερδίζον τὰς ψήφους τοῦ μείζονος ἀριθμοῦ, καὶ φθάνουν οὕτω εἰς τὰ ἐνδοξότερα ἐπαγγέλματα; οἱ ἐκλεγμένοι λοιπὸν μήτε οἱ σοφώτεροι, μήτε οἱ ἐμπειρότεροι τοῦ ἔθνους εἰσποροῦν νὰ εἶναι, μολοντί κυρίως ἔπρεπε νὰ εἶναι. κατὰ δυστυχίαν μάλιστα ἀνθρώποι, οἵτινες καλλιεργοῦσι τὸν νοῦν των ἐξ ἐπαγγέλματος, σπανίως ἔχουσι τὰ μέσα τοῦ νὰ λάθωσι μέρος εἰς τὰ πολιτικά. Ὁ Λώκις, ὁ Νεύτων, ὁ Οὐμς, ὁ Ἀδαμ Σμιθ, καὶ πολλοὶ ἄλλοι σοφοὶ καὶ πολιτικοὶ Νόες δὲν ἠξιώθησαν νὰ συνεδριάσωσιν εἰς τὸ Ἀγγλικὸν Βουλευτήριον αἱ πλέον σωτήριαι καὶ εὐτυχεῖς ἰδέαι ἐπήγασαν πολλάκις ἀπὸ ἀνθρώπου ἰδιώτης. τὸ σχέδιον, ὅ,τι ἔκαμε περίφημον τὴν Δημόσιον οἰκονομίαν τοῦ Πίτ, ἦτον ὁ καρπὸς τῶν ὑπολογισμῶν τοῦ Διδασκάλου Πρίκιν. ἀλλὰ χωρὶς νὰ ἐμβῶμεν εἰς μερικὰ παραδείγματα εἶναι εὐκόλον νὰ ἐννοήσωμεν, ὅτι ἡ Δημοσιότης εἶναι τὸ μόνον ἀσφαλὲς μέσον τοῦ νὰ ὠφελῇται μία παρὰστα-

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Αρ. 83

Τὴν ἑτῆσι καλ. Ἰσπανικὰ ἐξ, προπληρωτέα
κατὰ τοιμηρίαν. Ἐκδίδεται δις τῆς ἐβδομάδος.

Τὰ πλείεσθ' ὀφέλη, τοῖς πλείεσι.

Φραγκλῖνος.

ΜΕΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ τῇ 11 Ὀκτωβρίου 1824.

Εἰδήσεις Πρεσβείας καὶ Ἀλδανίας

Λιγυβ. τῇ 8 οὐτωζῆρ.

Πρὸ μ. νῶν ὁ Χασάν Πασᾶ, εὐρισκόμενος εἰς
τέτι εἰς Ναύπακτον, ἐστενοχωρεῖτο ἀπὸ τοῦς
στρατιώτας τῇ διὰ τὴν πληρώσῃ τοῦς μισθοὺς
τῶν· χρήματα δὲν εἶχε παντελῶς διὰ τὴν τοῦς
ἐν χρεωστικῇ, ἔθεν ἐσχάτως τὸν ἐκλείσαν εἰς
ἐν ὁσπῆτιον καὶ πολλὰς ἐκαίαν ἄχρεα ὑπο-
κάτωθεν τῆς κατοικίας τῇ διὰ τὴν ἐνοχλή· ὁ
κοπνός, καὶ τοῦτο ἐπιτήδης διὰ τὴν βιασθῇ
τὴν τοῦς πληρώσῃ. Τ. λευταῖον δὲ ἦλθε φερέ-
ναι ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως, τὴν μετὰ εἰς
Πρέβεζαν μετὰ τὸ στράτευμά τῇ καὶ ἐκεῖ τὴν πλη-
ρωθῶν οἱ μισθοί· διὰ τοῦτο καὶ πρὸ ἡμερῶν
μετέβη εἰς Πρέβεζαν μετὰ πεντακοσίους Ἀλδα-
νούς. Λέγουσιν δὲ, ὅτι ἕκαστος τῶν Ἀλδανῶν
ἐπώλησεν ἀνὰ 25 γερούσια ναῦλον εἰς τὰ Εὐρω-
παϊκὰ πλοῖα, τὰ ὅποια τοῦς μετεκέρμισαν ἀ-
πὸ Ναύπακτον εἰς Πρέβεζαν.

Ἐχόμεν βεβαίαν εἰδήσιν ἀπὸ Πρέβεζαν,
ὅτι διὰ μερικὰς ἡμέρας δὲν ἐσυγχωροῦσαν τὸν
Χασάν-Πασᾶν τὴν ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ πλοίου, ἔως
ὅτῃ μεταξὺς ὁ Ὀμέρ-Πασᾶς ἀπὸ Καθαρσάρων
εἰς Πρέβεζαν ἐμεσίτευσεν καὶ τὸν ἐσυγχωρήθη
ἡ ἐπίδοσις, ἀλλ' ἀμέτῳ οἱ Ἀλδανοὶ τὸν ἐ-
πώλησαν εἰς τὴν οἰκίαν τῇ ζητούντες ἐπι-
μὸνως τοῦς μισθοὺς τῶν· ἐχρεώσθη πάλιν ἡ
κεντρία τοῦ Ὀμέρ-Πασᾶ διὰ τὴν ἡσυχάσῃ,
καὶ τὴν δεχθῶν ὑπόσχεσιν τὴν πληρωθῶν εἰς Λα-
ρίσαν οἱ μισθοί τῶν, ὅπῃ καὶ ἐκίνησε πρὸ
ὀλίγων ἡμερῶν ὁ Χασάν-Πασᾶς μετὰ τοῦς περισ-
σοτέρους ἀνθρώπους τῇ.

Ὁ υἱὸς τοῦ Ἰστούβ-Πασᾶ εὐρίσκεται εἰς Ἀρ-

ταν, καὶ περιμένει εὐκαιρίαν ἀσφαλῆ τὴν πε-
ράσῃ εἰς Π. Πάτρας πλησίον τοῦ πατρὸς τῇ
φέρων μετὰ ἑαυτοῦ καὶ ἱκανὰ χρήματα, διὰ τὴν
ὁποῖον ἐλπίζεται τὴν ἐξοικονομηθῇ μέρος τῶν
μισθῶν τῶν ἀνθρώπων τοῦ Ἰστούβ-Πασᾶ, ὅ-
τινες ἔχον περὶ 18 μῆρας τὴν λάβῃ μισθοὺς.

Ὁ ἐμφύλιος πόλεμος δὲν ἔπαυεν, οὐδ' ἐλ-
πίσῃ τὴν παύσῃ εἰς Ἀλδανίαν· μεταξὺ τῶν
δύο Σιλιχταρίων γίνονται συχνὰ μάχαι, καὶ
ἐσχάτως ἐχύθη πολὺ αἷμα καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη,
διὰ τοῦτο καὶ ἀφ' οὗ ἔρθεσεν ἐκεῖ ὁ Ἄγγελος Μη-
χηράκης, ὅστις ἐπτάλη ἐπιτήδης ὑπὸ τοῦ
Ὀμέρ-Πασᾶ, διὰ τὴν τοῦς συμμοσάσῃ δὲν ἐπα-
τώρθεσεν ἵπποτε.

Κοντὰ εἰς τοῦς ἄλλους ἐχθρούς τοῦ Ὀμέρ-Πα-
σᾶ, ἐβγήκε τὴν καὶ ἄλλος· ὁ Χασάν-Πα-
σᾶς ἀπὸ Βέρροισιν ἦλθεν εἰς Ἀλδανίαν καὶ ζη-
τεῖ τὸ Μπεράτι, μάλιστα βεβαίονεν, ὅτι
εἰς τὴν πρώτην ἐναντίωσιν ὁποῦ ἦτορ μετεχει-
ρίσθη καὶ αὐτὸς τὴν δύναμιν τῶν ὁπλῶν, ὥστε
δὲν εἶναι ἀμφισβησία τὴν ξεσπάσῃ καὶ μεταξὺ
αὐτοῦ καὶ Ὀμέρ Πασαλίδων ἄλλος πόλεμος.

— Αὐταὶ αἱ περιστάσεις τῆς Ἀλδανίας,
καὶ ἡ νίκη τῇ ὁποῖαν ἔκαμαν οἱ ἐδικοί μας
τῇ 23 τοῦ λήξαντος εἰς Τζιμέρκα, δὲν εἶναι ἀμ-
φισβησία, ὅτι δέλει βιάτῃ τὸν Ὀμέρ-Πασᾶν
τὴν φύγῃ ἀπὸ Καθαρσάρων, ὅπῃ καθεταί πε-
ριωρισμένος μέσα εἰς τὰ ὀχυρώματα χωρὶς κα-
τοικίαν, χωρὶς ἰσοφίαν τῶν ἀλέγων τῇ, καὶ
εἰς τὴν διάκρισιν τῶν βροχῶν, αἱ ὁποῖαι τὴν
συχνὰ ἀκολουθοῦν. Πρὸ πολλοῦ βέβαια ἐπλη-
ροφορήθη ἀπὸ αὐτὰ τὰ πράγματα, ὅτι τὴν
στρατιπέδᾳ μας δὲν ἀφίνῃ τὰς δυνάμεις πρὶν

αὐτὸς φύγη ἀπὸ Καρθαγусаῶν, καὶ ὅτι ὅσα καὶ ἄν τὸν εἶπεν ὁ Βαρκαγιώτης, ἔλα ψευδῆ ἐ-
θεύσαν· ὥστε δὲν ἔχει πλέον ἐλπίδα νὰ προ-
χωρήσῃ εἰς τὴν Ἀκαρνανίαν ἢ ἐνδὸν τοῦ Ἀχε-
λῶος· εἰς ἐπιμένει ἀκόμη, βέβαια ἄλλη αἰ-
τία δὲν εἶναι παρὰ, ὅτι ἂν ἰατρικήν ἀπὸ
Καρθαγусаῶν, θέλει λάβει διαταγὴν νὰ πε-
ράσῃ εἰς τὸν Διεσθῆς-Πασᾶν, καὶ τοῦτ' εἶναι
ἐπιβουλευτικὸν εἰς αὐτὸν· ἢ θέλει νομισθῇ ἀπει-
θῆς, ἐπειδὴ ἐν ᾧ ἡ πρостаγὴ ἦτον νὰ ἔλθῃ
νὰ ἀνταμωθῇ εἰς Ναύπακτον μὲ τὸν Ῥούμελη-
Βαλεσί, καὶ ἐν ᾧ ἀκόμη ὁ Ῥούμελη-Βαλεσί
ἐπιμένει εἰς Ἀλαμάναν, διὰ νὰ διασπάσῃ τὰ
σφαιροπέδα τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ
κατέβῃ εἰς Ναύπακτον, αὐτὸς ν' ἀφίτῃ τὸν
Καρθαγусаῶν καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὰ ὀπίσω,
δὲν θέλει ἔχει πρόσωπον νὰ δικαιολογηθῇ, καὶ
τότε ἢ πρέπει νὰ ὑπάγῃ νὰ ὑποκύψῃ τὸν αὐ-
χένα ὑπὸ τὴν μάχαιραν τοῦ Διεσθῆς-Πασᾶ, ἢ
νὰ ὑπάγῃ νὰ πολεμήσῃ τοὺς ἐχθροὺς τῆς εἰς Ἀλ-
βανίαν, καὶ τότε νὰ πέσῃ εἰς τὴν φανεράν ὀρ-
γὴν τοῦ Διεσθῆς, τοῦ ὁποῖου μίαν εὐνοϊκὴν σκιά
τὸν σκεπάζει ἀκόμη ἕως τῶρα.

Μεσολόγιον 8 Ὀκτωβρίου

Ἀνθρωπὸς τις ἐλθὼν σήμερον ἐνταῦθα ἐκ Σα-
λώνων βεβαίονει, ὅτι εἶχε φθάσει ἐκεῖ εἰδη-
σις ἀξιωματικὴ περὶ τῆς νεωστὶ πλησίον τῆς
Σάμῃ συγκροτηθείσης Ναυμαχίας μεταξὺ τῶν
ἡμετέρων καὶ τοῦ Αἰγυπτιακοῦ στόλου, καὶ ὅτι
ὁ ἡμέτερος ἔλαβε καὶ πάλιν ἐνδόξως τὰ Νικη-
τήρια κατὰ τοῦ ἐχθρικοῦ, καύσας, βυθίσας,
καὶ αἰχμαλωτίσας ὁκτὼ περὶ πλοῖα πολεμικὰ πλοῖα.
Ὁ αὐτὸς λέει προσέτι, ὅτι ὁ Σουλτανικὸς στό-
λος δὲν παρενέβη εἰς τὴν σημαντικὴν ταύτην
Ναυμαχίαν, ἐπιστρέψας πρὸ ὀλίγου εἰς Κων-
σταντινούπολιν ὡς ἀπελπισίαν ἴσως τοῦ νὰ κα-
τορθώσῃ τι ἄξιον τῆς ὀγκώδους παρασκευῆς τῆς,
ἢ μᾶλλον διὰ φόβον μὴ πάθῃ χειρότερα τῶν
προτέρων, καὶ βάλλῃ εἰς Τελεῖαν μανίαν τὸν
Μακεδόνιον Σηλτάνον, ἀπὸ τὴν ὁποίαν, Θε-
οῦ εὐδοκούντος, δὲν τὰ γλυτώσει ἕως τέλος.
— Ὁ Γραμματοφύλος τῆς Διοικήσεως περὶμέ-
νεται ἀπὸ ὥραν εἰς ὥραν· εἶθε δὲ ἐπίσημα

αὐτῆς γραμματα νὰ μᾶς βεβαιώσῃ τὰς εἰρη-
μείνας χαρὰς, εἰρήνῃς διὰ νὰ τὰς διασπαλ-
σωμεν εἰς τὸ Δημόσιον περιστατικώτερον.

Νεκρολογία.

Χθὲς μετὰ τὴν δύστην τοῦ ἡλίου ἐτελεύτησεν
ὁ Εὐγενέστατος Ἰππεὺς Εὐρίκος Μιζέλος (Hen-
ry Meisel) ἐκ Δρέσδης, ἀσθενήσας μὲ πυρε-
τὸν πρὸ 10 περὶ πῶν ἡμερῶν, καὶ ἄφησεν εἰς
λύπην ἀπαρηγόρητον ὅπως τὸν ἐγνώρισαν εἰς τὸ
ὀλίγον διάστημα τῆς ἐδῶ διατριβῆς τῆς.

Γεννηθεὶς ἐξ εὐγενῶν καὶ λαμπρῶν γονέων,
καὶ χρηματίσας εἰς τὴν διύλευσιν τῆς Βασιλι-
κῆς Αὐλῆς τῆς Σαξονίας, καὶ ἐσχάτως ὡς ἐξ
ἀπορρήτων τῆς Πρεσβείας εἰς τὴν Αὐλὴν τῆς
Ἰσπανίας, ἦλθε τελευταῖον πρὸ δύο μηνῶν σχε-
δὸν εἰς τὴν Ἑλλάδα, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ
εἰς τὰ πλάγματα μὲ τὰς πολιτικὰς τῆς γνώσεως,
μὲ τὴν ἀρετὴν καὶ μὲ τὰ προτερήματά τῃς. Ἡ
ὑπόληψις καὶ ἡ τιμὴ τὴν ὁποίαν ἀπένεμεν εἰς
αὐτὸν ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Δουτικῆς Ἑλ-
λάδος Κύριος Α. Μαυρικορδάτος, ἐπιβε-
βαίουν τὴν μαζυρίαν πολλῶν οἱ ὁποῖοι τὸν συν-
αναστρέφοντες εἰς τὸ ὀλίγον διάστημα τῆς ἐν-
ταῦθα διατριβῆς τῆς, καὶ ἐγνώρισαν τὴν βαθεί-
αν γνώσιν τῆς εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ Νομικὴν
ἐπιστήμην.

Σήμερον περὶ τὴν πέμπτην ὥραν τῆς ἡμέρας
ἐφέρθη τὸ λείψανόν τῆς εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἀ-
γίου Σπυρίδωνος συνωδευμένου ὑπὸ τοῦ Θεοφί-
λεστάτου Ἐπισκόπου Ῥωγῶν μετὰ τῶν Ἱερῶν δι-
ὐπὸ τῶν μελῶν τῆς ἐν ἀπονοσίᾳ τοῦ Γενικοῦ δι-
ευθυντοῦ ἐνεργούσης Ἐπιτροπῆς, τῶν ἐπιστο-
τῶν τῆς Πόλεως, τῶν Κριτῶν, καὶ λοιπῶν
πολιτικῶν, καὶ πολεμικῶν Ῥωγῶν καὶ πλῆ-
θους ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. Ἐτάφη δὲ εἰς τὴν
ἰδίαν Ἐκκλησίαν τοῦ Ἀγίου Σπυρίδωνος.

Συνέπεια καὶ τέλος τοῦ περὶ Δημοσιότητος
ἄρθρου. (ἰδ. τὸν προηγ. ἀρ.)

Ποία εἶναι λοιπὸν ἐκείνη ἀπὸ τὰς τρεῖς κλά-
σεις τῶν ἀνθρώπων, τὴν ὁποίαν εἰμωρεῖ ἡ Δη-
μοσιότης νὰ βλάψῃ; ἡ πρώτη δὲν εἶναι ἐπι-
δὴ καθ' ὑπόθεσιν λογίζεται μὴδὲν ἢ Δημοσιό-

Τὸ ἀδύνατον τῆς γενικῆς καὶ σταθερᾶς συνδρομῆς τῶν αἰσθημάτων εἰς μίαν Συνέλευσιν εἶναι ἀποδεδειγμένον ἐκ τῆς πείρας ὅλων τῶν χρόνων καὶ τόπων . Διόκησις , τῆς ὁποίας τὸ Νομοθετικὸν Σῶμα ἤθελεν ὑποκείσθαι εἰς τοῦτον τὸν Νόμον τῆς ὁμοφωνίας , εἶναι τόσον ἀλλόκοτον πρᾶγμα , ὥστε ἄνευ τοῦ παραδείγματος τῆς Πολωνίας , ἤθελεν εἶσθαι ἀπίστευτον , ἂν εἰμώδεγε νὰ ἐπέλθῃ τοιοῦτον τι εἰς τὴν κεφαλὴν κενεὸς . ἐπειδὴ λοιπὸν εἶναι ἀδύνατος ἡ γενικὴ ὁμοφωνία , ἔπεται ὅτι ἡ Συνέλευσις πρέπει νὰ συμμορφώνεται κατὰ τὴν γνώμην , ἢ κατὰ τὰς ψήφους τῶν πλείονων . ὁ δὲ συγκριτικὸς ἀριθμὸς τῶν ψήφων εἶναι τὸ μόνον μέτρον τῆς πιθανολογίας περὶ τῆς εὐθύτητος τῶν ἀποφάσεων . ὅθεν ἡ Δημοσιεύσις τῶν ἀριθμῶν τῶν ψήφων εἶναι τόσον πλέον ἀναγκαία , ὥσον ἐκ τούτων καὶ μένον τὸ Κοινὸν συνηθίζει νὰ συμπεραίνει καὶ δικαιοῦν τὰς ἀποφάσεις τῆς Συνελεύσεως .

Τὰ ὀνόματα τῶν ψηφοφορούντων πρέπει νὰ δημοσιεύωνται καὶ αὐτὰ , ὅχι μόνον διὰ νὰ δίδῃν τὴν εὐκολίαν εἰς τὸ Κοινὸν τοῦ νὰ γνωρίζῃ τὰ συνήθη φρονήματα τῶν ἀντιπροσώπων τε , καὶ τὴν σύγκρισιν καὶ ἐπιμονὴν αὐτῶν εἰς τὰς Συνελεύσεις , ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον . ὅτι ἡ ποιότης τῶν ψήφων ἔχει ἐπιρροὴν εἰς τὴν ὑπόληψιν ὡς καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν . Τὸ νὰ δέλῃ τις νὰ ἔχῃν ὅλαι αἱ ψήφει τὸ αὐτὸ βάρος εἶναι , ὡς νὰ δέλῃ νὰ ἔχῃ ἡ μωρία τὴν αὐτὴν μὲ τὴν σύνεσιν εἰς τὰ πνεύματα τῶν ἀνθρώπων ἐπιρροὴν .

Δ'. Ἐξαιρέσεις τοῦ κανόνος τῆς Δημοσιότητος .

Ἡ Δημοσιότης πρέπει ν' ἀναβάλλεται εἰς περιστάσεις , καθ' ἃς ἤθελε φέρεται τὰ ἐξῆς ἀποτελέσματα . Α'. ὅταν εὐκολύνῃ τοὺς σκοποὺς τοῦ ἐχθροῦ . Β'. ὅταν πληγόνῃ ἄνευ ἀνάγκης πρόσωπα ἁθῶα . Γ'. ὅταν ἐπιβάλλῃ ποινὴν πολλὰ αὐστηρὰν εἰς τοὺς ἐνόχους .

Ε'. Μέσα τῆς Δημοσιότητος .

Τὰ μέσα τῆς Δημοσιότητος , τῶν ὁποίων εἰμπορεῖ τις νὰ κάμῃ χρῆσιν ἐν γένει ἢ ἐν μέρει , κατὰ τὴν φύσιν τῆς Συνελεύσεως , καὶ τὴν ἀξιολογότητα τῶν πραγμάτων εἶναι . Α'. Δημοσιεύσις ἀνθεντικῆς τῶν πρακτικῶν τῆς Συνελεύσεως , τὰς ἐξ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐντελειμέναις περιστάσεις περιλαμβάνουσα . Β'. Χρῆσις τῶν ταχυγράφων ἢ στενογράφων διὰ

τὰς ὁμιλίας , καὶ , εἰς περίστασις δικασίας , διὰ τὰς ἐρωταποκρίσεις . Γ'. Ἀνοχὴ ἄλλων δημοσιεύσεων μὴ ἀνθεντικῶν , τοῦ αὐτοῦ ὑποκειμένου . Δ'. Παραδοχὴ ἀκροατῶν καὶ ξένων εἰς τὰς Συνελεύσεις .

Ἡ χρῆσις τῶν ταχυγράφων εἶναι ἀπαραίτητος εἰς τὴν περίστασιν , καθ' ἣν εἶναι ἀνάγκη νὰ δημοσιεύωνται ὁλόκληραι αἱ ὁμιλίαι καὶ διαφιλονεικήσεις τῆς Συνελεύσεως . Εἰς τὰς διαδικασίας ἐν Ἀγγλίᾳ τὰ ἀντιδιαφερόμενα μέρη ἔχουσι τὴν ἐλευθερίαν νὰ μεταχειρίζονται τοὺς ταχυγράφους . Εἰς τὴν πάνδημον διαδικασίαν π.χ. τοῦ Κ. Hastings τὸ Κοινοβουλευτικὸν ἐξ ἐνός μέρους , καὶ ὁ ἐγκαλούμενος ἀφ' ἐτέρου εἶχον τοὺς ταχυγράφους των . τὸ δὲ Βουλευτικὸν τῶν εὐγενῶν ἐν εἴδει κριτοῦ εἶχε περιτπλόν τὸν ἰδικόν τε .

Αἱ μὴ ἀνθεντικαὶ Δημοσιεύσεις πρέπει ν' ἀνέχωνται διὰ ν' ἀναπαύσῃ τὴν περιέργειαν τοῦ κοινῶ . καὶ νὰ παραμυθάνωσι τὴν ἐκ τῆς βραδύτητος τῶν ἀνθεντικῶν Δημοσιεύσεων προερχομένην δυσαρέσκειαν . καὶ πρὸς τοῦτο τὸ τέλος χρησιμεύου αἱ μὴ ἀξιωματικαὶ Ἐφημερίδες . Οἱ συντάκται τῶν τοιούτων εἰς τὴν Ἀγγλίαν εἰμποροῦν νὰ στέλλῃν τοὺς ταχυγράφους των εἰς τὰ Βουλευτήρια , καὶ νὰ δημοσιεύσωσιν εὐθὺς καὶ ἀνεμπόδιστως ὅσα λέγονται καὶ ἀποφασίζονται ἐντὸς αὐτῶν .

Ἡ εἴσοδος τοῦ λαοῦ εἰς τὰς Συνελεύσεις εἶναι πρᾶγμα ἀξέλογον , καὶ συντείνει πολὺ εἰς πίστωσιν τῶν ὅσα ἀναφέρουσιν αἱ Ἐφημερίδες , ἢ μάλλον εἶναι ἡ εὐσιώδης αὐτῶν συνθήκη . ἐπειδὴ ἐὰν τὸ Κοινὸν ᾔσεν ἀποκλεισμένον , ἤθελε πάντοτε ὑποπτεύεσθαι , ὅτι ἡ ἀλήθεια ἢ μεταδίδεται , ἢ τοῦλάχιστον μέρος αὐτῆς ὑποκρύπτεται . καὶ ὅτι εἰς τὴν Συνέλευσιν συμβαίνουσι πολὺ πλείονερα πράγματα , ἀφ' ὧσα δημοσιεύονται . ἀλλ' ἐκτὸς ταύτης τῆς ἐγγύσεως εἶναι ὠφελιμώτερον διὰ τὴν ὑπόληψιν τῶν μελῶν τῆς Συνελεύσεως τὸ ν' ἀκούωνται ἀπὸ μάρτυρας ἀφιλοπροσώπων , καὶ νὰ κείωνται ἀπὸ μίαν μερίδα τοῦ Κοινῶ , ἥτις ἀναμεινίζεται καθημέραν . ἡ παρυσία τῶν ξένων περιπλέον ὅχι μόνον διεγείρει τὴν ἀμίλλαν καὶ τὴν φιλοτιμίαν τῶν Βουλευσμένων , ἀλλ' εἶναι καὶ χαλινὸς σωτήριος ἐναντίον τῶν διοφόνων παθῶν , ὅσα αἱ φιλονεικίαι εἰμποροῦν νὰ γενήσωσιν .

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Αρ. 84

Τιμή ετήσια Τάλ. Ἰσπανικά 25, προπληρωτέα
κατὰ τριμηνίαν· Ἐκδίδεται δις τῆς ἐβδομάδος.

Τὰ πλείω ἐφέλη, τοῖς κλείουσι.

Φραγκλῖνος.

ΜΕΣΟΔΟΓΓΙΟΝ τῇ 15 Ὀκτωβρίου 1824.

ἙΣΩΤΕΡΙΚΑ'.

Στρατόπεδον Ἰζμὲρκων. τῇ 23 Σεπτεμβρίου.

Εἰς τὴν χθεσινὴν μάχην τοῦ Βουλγαρελίου ἐφονεύθησαν ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς περισσότεροι τῶν 20, ἀπὸ τοὺς ἑδικούς μας ἐφονεύθη ἓνας μόνον ὁ Καπετὰν Κώστας Κεχρινιώτης· ἐπληρώθησαν δὲ ἱερεῖς τοῦ Στρατηγοῦ Ῥάγκη, καὶ ἓνας τοῦ Χιλ. Λιακατᾶ· οἱ ἑδικοί μας ἐπῆραν καὶ δύο κεφάλια τῶν ἐχθρῶν.

τῇ 26 τοῦ αὐτοῦ) Ὁ Στρατ. Ν Στρενάκης σήμερον μεταστρατοπεδεύει εἰς τὸ Μερόκοβον, καὶ ὁ Στρατηγὸς Ῥάγκος εἰς τὴν ἀγίαν παρασκευὴν ἢ εἰς Βρεσθενίτζαν, ἃν δὲν ἤμπορέσει νὰ ὑποφέρει τὰς πολλὰς βροχὰς· ὁ δὲ Χιλ. Γληγόρης Λιακατᾶς ὑπάγει νὰ σηκώσῃ τὸν κόσμον ἀπὸ τὰ χωρία Μελισθεγύς, καὶ Περάματα, καὶ τὰ πέριξ, καὶ νὰ κάμῃ ὅσῃν βλάβην ἤμπορέσει εἰς τὸν ἵσπον διὰ νὰ μὴν ἔχῃ ὁ ἐχθρὸς καταφύγιον· οἱ δύο Στρατηγοὶ ἐχάλασαν τὰ χωρία Μιάρην, Λαψίσταν, Θιδωριανὰ, καὶ τὰ πέριξ κητιζοχώρια· ἡ ἀπόφασίς των εἶναι νὰ σταθούν εἰς τὰς εἰρημνίας θέσεις, ἕως νὰ ἔλθον νέαι διαταγαὶ ἀπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντῆ, ἐπειδὴ τὸ στρατοπέδευμα εἰς τὸν Σταυρὸν τοῦ Βουλγαρελίου καταντᾶ πλὴλὰ δύσκολον διὰ τὰς συνεχεῖς βροχὰς.

— Οἱ ἀνωγειρημένοι ἀρχηγοὶ εἰς τὴν πρὸς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν ἀναφορὰν τῆς 26 Σεπτεμβρίου συσταίνου τὸν Στρατηγὸν Κ. Σαδήμαν καὶ Καπ. Κώσταν Οἰκονόμην· ἀναφέρουμεν δὲ αὐτολεξὶ τὰ λόγια τῆς ἀναφορᾶς, εἰς τὴν Μάχην, ὅπου ἐκάμαμεν μὲ τοὺς Τούρκους καὶ ἱερε-

,, λάττας ὁ Στρ. Κώστας Σαδήμας, καὶ Καπ. Κώστας Οἰκονόμην, ἐστάθησαν οἱ πρῶτοι ὅπου ἐρρήχθησαν μὲ ὅλην τὴν ἀνδρίαν καὶ μὲ ὅλον τὸν ἐνθουσιασμὸν ὅπου ἔπρεπε, καὶ ἐχάλασαν καὶ μερικὰ λαμπουργία τῶν ἐχθρῶν, καὶ ἐρρίψοντι δύνευσαν μεγάλως· ὅθεν κατὰ χρέος κάμνομεν γνωστὰς τὰς ἐκδηλεύσεις των, εἰς τὴν ἐκλαμπρότητά σθ. "

Στρατόπεδον Βάλλη 8 Ὀκτωβρίου.

Εἰς τὰς 4 ἱερχοντος ἐπῆγαν διὰ νυκτὸς εἰς Καρθανοσάρην δύο ἀξιωματικοὶ τοῦ Στρατηγοῦ Ἀνδρέα Ἰσκη ὁ Θανάσης Μπαρλᾶς, καὶ Νάσιος Γιάννης μὲ μερικὸν στρατιώτην, καὶ ἐπῆγαν τοὺς φύλακας τῶν μυλαρίων τοῦ Ὁμερ-Πασᾶ (χαρμανταδες) ὅλης δέκα ἔξ, ὁμοῦ μὲ δύο παλληκάρια λακιώτικα ὅπου τοὺς ἐφύλαγαν· ἐπῆραν δὲ καὶ σαράντα ἔξ ἀλογομούλαρα, καὶ ὅλα ὁμοῦ μὲ τοὺς ἀνθρώπους ἔστειλαν πρὸς τὸν στρατηγόντες, ὅστις ἄφησεν ἐλευθέρως τοὺς χαρμανταδες ὄντας Χριστιανούς ἀπὸ τὰ χωρία τῶν Ἰωαννίνων. Ὁ Θανάσης Μπαρλᾶς ἐστάθη εἰς τοῦ Στάνου, καὶ πάλιν τὴν 8 τὴν νύκτα ἐπῆγε μὲ 20 στρατιώταις εἰς τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον, καὶ ἐπῆραν ἓνα ἄλογον, ἐτρεφέκισαν τοὺς ἐχθροὺς, καὶ ἐξῆλθον ἀβλαβεῖς.

Ἐπειδὴ Ὁ Κορ Στάμος Σταίικος κηρύττει τὸν ἑαυτὸν τὴ παραστάτην τοῦ Βλοχοῦ, κατὰ διαταγὴν τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ κοινοποιούμεν τὴν ἀκόλουθον ἀναφορὰν τῶν ἐπιστατῶν,

καὶ Δημογερόντων τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης .

Ἐκλαμπρότατε .

Ἡμεῖς οἱ κάτωθεν γεγραμμένοι ἐμάθαμεν , ὅτι Ὁ Στάμος Σταΐκος ἐπῆγε κάποιων Βλοχαϊτῶν προὑπαρχάνων κλεπτῶν , καὶ ἄλλων πρὸ χρόνων φευγάνων Πατριωτῶν ὑπογραφῶν , καὶ ἀπὸ τὸν ἐξαδελφόν τε Γιαννάκην Σταΐκον , τοῦ ὁποῖου ἕως προχθὲς οἱ ἄνθρωποι μᾶς εἶχαν σκλαδωμένους , καὶ δεμένους , καὶ τὸ βίος μας παρμένον , καὶ τὸν ἀδελφόν μας Νικολὸν Χαλκιώτην , ἔπειτα ἀπὸ δύο μηνῶν σκλαδιὰν , ἀπὸ τὰ παιδευτήρια τὸν ἔκαμε ν' ἀποθάνῃ . Λοιπὸν τὸν Στάμον Σταΐκον ἡμεῖς οὔτε ποτὲ τὸν εἶχαμεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν μας , οὔτε πρὶν τῆς ἐπαναστάσεως , οὔτε μετὰ ταῦτα , ἀλλὰ τὸν γνωρίζομεν γέννημα , καὶ θρέμμα τοῦ Μισολογίου , οὔτε ποτὲ τὸν ἐβάλαμεν εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς ἐπαρχίας μας . διὰ τοῦτο ἀποδοῦμεν , καὶ ἀκυροῦμεν τὰς αὐτῶν δολίους ὑπογραφὰς , καὶ ὡς μὴ κατοικοῦντας εἰς τὴν ἐπαρχίαν Βλοχοῦ . καὶ ὅταν ἡμεῖς λάβωμεν δύναμιν νὰ οἰκονομοῦμεν τὰ ἐξόδα τοῦ παραστάθου μας , θέλει ἐκλέξομεν Νόμιμον παραστάτην , μας , κατὰ τὸν ὀργανικὸν Νόμον . Διὰ τοῦτο ἐκλαμπρότατε , παρακαλοῦμεν θερμῶς , νὰ δεχθῆτε τὴν ταπεινὴν μας ἀναφορὰν , καὶ νὰ τὴν βάλητε εἰς εἰδησιν τῆς Σ. ἡμῶν Διοικήσεως , ὅτι παραστάτην τῆς ἐπαρχίας μας ἡμεῖς δὲν δεχόμεθα τὸν Στάμον Σταΐκον , καὶ ἀκυρόνομεν ὅλας ὅσας ὑπογραφὰς ἔλαβε παρανόμως , κατὰ τὸν ὀργανικὸν Νόμον . αὐτὸν τὸν γνωρίζομεν ὡς φατριαστὴν , καὶ ἐναντίον τῆς Διοικήσεως , καὶ κατήγορον . αὐτὸς δὲν κάμνει ἄλλο , παρὰ νὰ διαυθεντεύῃ τὸν φθορέα , καὶ ἀκατάστατον ἐξαδελφόν τε Γιαννάκην Σταΐκον , ὁ ὁποῖος ἐκατερέμωσε τὴν ἐπαρχίαν μας μὲ τοὺς κλέπτας τε , τοὺς ὁποῖους πάντα μαζὴν τε ἔχει . εἶναι πρᾶγμα ἀνυπόφερον , Ἐκλαμπρότατε , ὁ Θεὸς ἔδωκεν ἐλευθερίαν εἰς τὸ γένος μας , καὶ ἡμεῖς ἐσκλαβώθημεν . ἂν ἡ Σ. Διοίκησις δὲν δελῇ νὰ κάμῃ ἐκδίκησιν εἰς ἡμᾶς . ἂς κάμῃ καὶ νὰ δῇ λόγον της , ἐπειδὴ οἱ ἄνωθεν κλέπται

πρῶτον ἐπάτησαν τὸ πρόσωπον τῆς Διοικήσεως , ἐγδυσαν τὸ ἐπαρχεῖον , ἔδωσαν τὸν γραμματεῖα καὶ τὸν ἔστειλαν εἰς τὴν Ἐκλαμπρότητά σας ὁλόγυμνον . τὸν ἄνθρωπον τοῦ ἐπάσχε τὸν ἐφύλαξαν δύο μῆνας εἰς τὰ βασανιστήρια , ἕως ὅτου ἔφυγε . τὸν ἐπιστάτην μας καὶ αὐτὸν τυχλάσαν , καὶ τὸν ἀδελφόν μας Νικολὸν Χαλκιώτην τὸν ἀπέθαναν .

Ὅλ' αὐτὰ εἶναι φανερά , ὅπου καὶ σήμερον αὐτοὶ οἱ κλέπται εἶναι μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ των Γιαννάκη Σταΐκου . ὅστις καὶ τῶρα , ὑστερον ὅπου εὐρίσκειτο ἡ Ἐκλαμπρότης σας εἰς τὸ στρατόπεδον , ὁμοῦ μὲ τὸν στρατηγόν μας , αὐτὸς ὁ Σταΐκος ἦλθε μαζὴ μὲ τοὺς κλέπτας , καὶ κατερέμωσε τὴν ἐπαρχίαν μας , ἐπῆγε πλοῖα , ἄλογα , μωλάρια , τὰ ὁποῖα ἔχον σήμερον , καὶ ὅλον ἕνα φοδερίζει , καὶ θέλει ἕνα Καπιτάναντον , ἐν ᾧ ἡμεῖς ἀπὸ τὸν Χιλίαρχον Κώνσταν Βλαχώπουλον , ὅπου ἡ Διοίκησις μᾶς διώγει , εἴμεθα πολλὰ εὐχάριστοι . Παρακαλοῦμεν , Ἐκλαμπρότατε , νὰ μᾶς ἐφοδιάσῃς μὲ ἀνάλογα γεάμματα , νὰ πηγαίνωμεν δύο ἐξ ἡμῶν εἰς τὴν Σ. Διοίκησιν , νὰ ἀναφέρωμεν τὰ ὅσα κακὰ ὑπεφέραμεν , καὶ ὑποφέρομεν παρὰ τοῦ ἄνωθεν Γιαννάκη Σταΐκου .

Τῇ 26 Σεπτ. 1824 χωρίον Βλοχοῦ .

Ἀπάντησις τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ .

Πρὸς τοὺς Ἐπιστάτας Δημογέροντας καὶ λοιπὸν κατοίκους Βλοχοῦ .

Ἐλαβον τὴν ἀπὸ 26 Σεπτεμβρίου ἀναφοράν σας , εἰς τὴν ὁποίαν εἶδον νὰ λέγετε ὅτι ὁ Στάμος Σταΐκος συνάξας ὑπογραφὰς ἐκ τῶν προὑπαρχάνων κλεπτῶν , καὶ ἐκ τῶν πρὸ χρόνων φευγάνων Βραχωριτῶν , ὑπάγει διὰ παραστάτης τοῦ Βλοχοῦ πρὸς τὴν Διοίκησιν , καὶ ὅτι μὲ παρακαλεῖτε διὰ νὰ ιδεάσω τὴν Σ. Διοίκησιν ὅτι δὲν δέχεσθε αὐτὸν διὰ παραστάτην σας , διότι πηγαίνει ἄνευ εἰδήσεώς σας . ἐγὼ μὲν κατὰ τὴν πρὸς ἐμὲ ἀναφοράν σας ιδεάω τὴν Σ. Διοίκησιν , σεῖς δὲ ποιῶντες τὸ χρεὸς σας ἐκλέξατε τὸν παραστάτην σας κατὰ τὸν περὶ ἐκλο-

γῆς νόμον· καὶ κατὰ τὴν προκήρυξιν τοῦ Ὑπερ-
γίει τῶν Ἑσωτερικῶν τὴν σταλεῖσαν πρὸ καιροῦ
εἰς τὸ ἐπαρχεῖόν σας, καὶ ἐκλέγοντές τον ἐφο-
διάσατε αὐτὸν μὲ τ' ἀναγκαῖα γράμματα νὰ πη-
γαίνῃ πρὸς τὴν Διοίκησιν.

Ὅσον δὲ διὰ τὸ νὰ σᾶς ἐφιδιάσω μὲ γράμ-
ματα διὰ νὰ πηγαίνετε δύω ἐξ ὑμῶν, καθὼς
μὲ γράβετε, πρὸς τὴν Διοίκησιν νὰ ἀναφέρῃτε
τὰ παζάπωνά σας, αὐτὰ θέλει τὰ δώσει ἐγ-
γράφως πρὸς τὸν ἐκλεχθῆσέμενον παραστάτην
σας, ὅστις θέλει τὰ παρῆρσιάσει πρὸς τὴν
Σεβαστὴν ἡμῶν Διοίκησιν· φροντίσατε ὅμως
νὰ γενῇ ἡ ἐκλογὴ καθ' ὅλην τὴν ἀπαιτημένην
ἀπὸ τοῦς νόμους τάξιν. Ἐρρώσθε.

Τῇ 11 Ὀκτωβρίου 1824

Λιγοδίτζι.

ΝΑΥΠΑΛΙΟΝ, 17 Σεπτεμβρίου.

Τῇ 16 τοῦ ἐνεστῶτος ἔφθασεν ἐνταῦθα ἐν βρι-
γανδῶν μὲ μέρος τοῦ δανείου ἀπὸ Λονδίνου, καὶ
τὴν 15 οἱ ἀπεσταλμένοι ἐπίτροποι αὐτοῦ.

Ὁ πρῶν διδάσκαλος τῆς Ὀδησοῦ Κύριος
Γ Γεννάδιος ἔφθασε πρὸς ἡμερῶν ἐνταῦθα. Τὸ
Σ. Βουλευτικὸν μάλιστα ἔμαθε τὸν ἐρχομὸν τοῦ
τοῦ πεπαιδευμένου τῶντι ἀνδρὸς, καὶ εὐθὺς ἀ-
πεφάσισε νὰ τὸν καταστήσῃ διδάσκαλον εἰς τὸ
στατινόμενον εἰς Ἀργος κεντρικὸν τοῦ Ἑθνικ-
σχολεῖον. Ὁ ἀληθὴς οὗτος καὶ ἐνάρετος Πα-
τριώτης ἐδέχθη μὲ ζῆλον καὶ προθυμίαν τὴν ἐκ-
λογὴν τοῦ Σ Βουλευτικοῦ, τῆς ὁποίας θέλει
δειχθῇ ἄξιος διὰ τῶν καρπῶν, τοῦς ὁποῖους ἐ-
πιγγέλλεται νὰ δώσῃ εἰς τὴν νεολαίαν.

Αἱ πρόοδοι τῆς Φιλανθρωπικῆς Ἑταιρείας
ἀφ' ἡμέρας εἰς ἡμέραν γίνονται πλέον ἐπαισ-
θηταί, καὶ ἡ οἰκδομὴ Σεμελιωμένη εἰς τὴν εὐαλ-
γελικὴν πέτρην λαμβάνει βαθμὴν παγιότητα.

Ὁ πρῶτος καρπὸς τοῦ συστήματος εἶναι τὸ ἐν-
ταῦθα πρὸς ἡμερῶν καταστηθὲν νοσοκομεῖον,
ὅπου περιβάλλονται ἀδελφικῶς πλήθος ἀπώρων
ασθενῶν.

Ὁ Κύριος Ἐμ. Ξένος διὰ τὴν πάγνυστον
ἡμιότητα τοῦ χαρακτηρὸς τῇ ἐδιορίσθη λαμείας
τῆς Ἑταιρείας.

Ἔδρα τῇ 19 Σεπτεμβρίου.

Ἀπὸ διαφορῆς εἰδήσεις ἐκ τῶν νήσων μαθη-
νομεν, ὅτι πολλὰ πλοῖα τῶν ἐχθρικών στολῶν
εὐρίσκονται διασκορπισμένα, καίτινα ἐξ αὐτῶν
βεβλαμμένα· μία φρεγάτα ὁμοῦ μ' ἐν βρική-
ον ἔπescan εἰς τὴν Νάξον, καὶ μία κορβέτα εἰς
τὴν Πάρον. Ἡ ἀποπλάνησις αὕτη τῶν ἐχ-
θρικών πλοίων φαίνεται ἀποτέλεσμα μιᾶς Ναυ-
μαχίας συμβάσης κατὰ τὴν Ἰκαρίαν, ὡς λέ-
γην, καὶ τῆς ὁποίας ἀφ' ὧρας εἰς ὧρας πε-
ριμένομεν ἀξιωματικὴν εἴδησιν.

Ναύπλιον, 20 Σεπτεμβρίου

Ἀφοῦ ἡ προσδιορισθεῖσα ἐπιτροπὴ εἰς ἐξέ-
τασιν τῶν παραστατικῶν γραμμάτων τῆς Γ'. πε-
ριούθου τῆς Διοικήσεως ἐπεξεργάσθη αὐτὰ ἀκρι-
βῶς, παρέστησεν εἰς τὸ Σ. Βουλευτικὸν Σῶμα
ὡς νομίμως παραστάτας διὰ τὴν νέαν περίοδον 57
μέχρι τοῦδε, καὶ τὸ Σ. τοῦτο Σῶμα ἐνέκρινεν
αὐτοὺς ὡς ἀποδεκτοὺς. Ἐπειδὴ δὲ ὁ ἀριθμὸς
οὗτος εἶναι ὑπὲρ τὰ δύο τρίτα τῶν ὅλων παρα-
στατῶν, ἀπεφασίσθη ὁμοφώνως νὰ συνεδριά-
σωσιν οἱ νέοι οὗτοι παραστάται τὴν 25 τοῦ πα-
ρόντος, καὶ ν' ἀρχίσῃ ἡ Γ'. περίοδος τῆς Διοι-
κήσεως (α)

Ἔδρα, 22 Σεπτεμβρίου.

Ἀπὸ τὰ ἐχθρικά πλοῖα, τὰ ὁποῖα ἔπescan
εἰς τὴν Νάξον, ὡς ἴδαμεν εἰς τὸ προλαβὸν φύλ-
λον, 150 τοῦχοι περὶ πᾶν ἀφήσαντες τὰ πλοῖα
ἐκβῆκαν ἐπ' αὐτῶν εἰς τὴν νῆσον καὶ ἐβλήθησαν νὰ
ὑπερασπίζωνται τὴν ζωὴν των ἀπὸ τοῦς κατοί-
κης, ἀφοῦ πρῶτον ἐπρόφθασαν καὶ ἔκαυσαν,
ὡς λέγεται, δύω χωρία ἐπιπετετόντες ἔξαφνα.
Ἡ δὲ εὐρίσκονται περικλεισμένοι ἀπὸ τοῦς
Νάξις, καὶ ἔως τῆς ὥρας ἐλπίζομεν ὅτι
παρεδόθησαν, ἢ ἐφονεύθησαν.

Ὁ Φ: τοῦ Ν:

(α) Ἀπὸ Νεώτερα γράμματα ἐκ Ναυπλίου 28
Σεπτεμβρίου πληροφοροῦμεν ὅτι ἡ πρώτη συνεδρίασις
τῶν νέων Παραστατῶν ἀνεβλήθη διὰ τὴν 6 Ὀκτωβρίου.

Περιγραφή τῆς κατὰ τὴν 27 τοῦ παρελθόντος αὐγούστου συμβάσεως εἰς Μοθώνην μάχης .

Τὴν 28 τοῦ αὐγούστου ὁ Στρατηγὸς καὶ Ὑπεργὸς τοῦ πολέμου κύριος Δ. Μούρτζινος μετὰ τῶν Σπαρτιατῶν , συνεννοηθεὶς μὲ τούς στρατηγούς τῶν Ἀρκαδῶν κυρίως Δ. Παπαλζόρη καὶ Μήτρον Ἀναστασόπουλον , ἔπιασαν διὰ νυκτὸς τὰς ἀναγκαίας θέσεις διὰ νὰ κτυπήσωσιν ἐξ ἀπροόπτῃ τοὺς Μοθωναίους τούρκους , οἵτινες ἐσυνήθιζον νὰ ἐξέρχονται τοῦ φρενίω διὰ νὰ συνάγωσι σταφύλια καὶ ἄλλα ὀπωρικά .

Τὴν ἐπαύριον οἱ ἐχθροὶ κατὰ τὸ σύνθημα ἐξελθόντες διεσπάσθησαν εἰς τοὺς ἀμπελωνας καὶ κήπους , καὶ ἐξαίφνης εὐρέθησαν περικυκλωμένοι ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας . Εἰς μάτην ἐζήτησαν νὰ ὀπισθοδρομήσωσιν · οἱ Ἕλληνες ὥρμησαν ἀνιλεῶς ἐναντίον των , ἄλλος ἐτρεφέκισαν , ἄλλος ἐσφαξαν , ἄλλος ἐζώγρησαν , καὶ ἄλλος περιέκλεισαν καταφυγόντας εἰς τινὰ οἰκίσκον . Οἱ δὲ ἐν τῷ φρενίῳ κατανοήσαντες τὰ γινόμενα ἐξῆλθον πανδημί εἰς βοήθειαν τῶν ἀδελφῶν των , ἐπέπεσαν κατ' ἀρχῆς εἰς ἐν ὀλιγάριθμον σῶμα Σπαρτιατῶν καὶ τὸ ἔκαμαν νὰ ὀπισθοδρομήσῃ ὀλίγον · ἀλλ' ὁ ἀντιστράτηγος Γαλάνης Κημντηράκης , ὁ σημαιοφόρος τοῦ Στρατηγοῦ Δ. Μούρτζινα Ἀγγελίας ὁμοῦ μὲ ἄλλους δύο πῆξαντες κατὰ γῆς τὴν σημαίαν ἀπήντησαν ἀνδρείοτατα τὴν ὁρμὴν τῶν ἐχθρῶν ἕως οὗ ἔφθασεν ὅλον τὸ σῶμα τῶν Σπαρτιατῶν , ὅτε οἱ ἐχθροὶ κυριευθέντες ἀπὸ φόβου πανικὸν κατέφυγον θρομαῖοι εἰς τὸ φρεῦριον .

Τὴν 28 ἐξῆλθον πάλιν οἱ Μοθωναῖοι διὰ νὰ βοηθήσωσι τοὺς εἰς τὸν οἰκίσκον κλεισμένους ἀδελφούς των · τοὺς ἐδίωξαν ἀπὸ τὰς θέσεις μὲ καταισχύνῃ οἱ ἰδιοίμας · ἐφώρμησαν πάλιν πανδημί ἔχοντες καὶ δύο κανόνια , καὶ ἀγωνισθέντες ὅλην σχεδὸν τὴν ἡμέραν χωρὶς νὰ δυνηθῶσι νὰ φθάσωσιν εἰς τὸν οἰκίσκον ἐτράπησαν εἰς φυγὴν μὲ καταισχύνῃ καὶ βλάβῃν ὅχι μικροτέραν τῆς προτεραιάς . Πρὸς δὲ τὸ ἐσπέρας οἱ ἰδιοὶ μας διὰ τοῦ πυρὸς ἀνοίξαν ἐν μέρος τοῦ οἰκίσκου , ὅθεν ἐτρεφέκισαν τοὺς ἐχθροὺς . Ὡφεληθέντες δὲ οὗτοι ἀπὸ τὸ σκότος τῆς νυκτὸς ἐξῆλθον ὁρμητικῶς διὰ νὰ φύγωσιν , ἐνθα ἐφονεύθησαν καὶ ἐπληρώθησαν πολλοὶ ἐξ αὐτῶν καὶ εἰς ἐξωγρήθη . Ἀπὸ μὲν τοὺς ἰδιοὺς μας ἐφο-

νεύθησαν πέντε , οἱ ἑρεῖς ὅμως ἐκ τῆς μεγάλῃς ἀπροσεξίας των , ἀπὸ δὲ τοὺς ἐχθροὺς 33 ἐφονεύθησαν καὶ πολλοὶ ἐπληρώθησαν .

Ἐξακολούθησις τῆς Ὠδῆς τοῦ Κ. Ἰ. Ρίση .
(ἰδ. ἀρ. 79)

Τῶν Τούρκων στόλης τίς φυγαδεύει ;
Ὀρλόφοι νέοι ἢ Δουζαῖνοι ;
Τίς τὸ Αἰγαῖον καταλαμβάνει
Κ' ὡς τὸν Ἑλλήσποντον κυριεύει ;

Ἰδὲ ἑρεῖς πέτρας ἐκεῖ βραχείας
Σ' τοὺς ὑγροὺς κόλπους τοῦ ποσειδῶνος ,
Αὐτὰς κριπίδας ἔστησ' ὁ χερόνος
Τῆς ποθεινῆς μας ἐλευθερίας .

Εἰς τοὺς σκοπέλους αὐτοὺς γεννήθη
Γένος γιγάντων θαλασσοδίων .
Αὐτοὺς τῶν Τούρκων ἀνδρῶν ἀγρίων
Τρίς εἶδ' ὁστόλους , τρίς ἐνικήθη .

Ἑρμῆς κερδῶς , Ποσειδῶν , Ἄρης
Αὐτὰς τὰς νήσους τὰς ἑρεῖς θαυμάζουν ,
Καὶ συμφωνήσαντες , σχεδιάζουν
Τριτλὴ πρὸς ταύτας νὰ γενῇ χάρις .

Ὁ μὲν τὰς δίδει τὴν ναυτιλίαν
Ἄρης δὲ ἦθος δίδει γεναῖον ,
Τὸ φιλοπόλεμον , ὡς ῥαγδαῖον ,
Ὁ δ' ἐμπολαῖος τὴν ἐμπορίαν .

Ἦδη ὁ Τούρκος ὀδόντας ῥίξει ,
Κ' εἰς τοῦ Μωάμεθ τὴν φλυαρίαν ,
Γραικῶν ὁμνύει πανωλεσίαν ,
Κ' ὅλης τοὺς ναύτας τε συναθροίζει .

Ἦδη ὁ Λίβυς συμμάχους φέρει
Τοὺς πειρατὰς τε πρὸς τὸν Σηλτάνον ,
Κ' ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον τ' ἀλκηράνον
Στόλον σ' τὸν Βύσπορον μεταφέρει .

Καθὼς τοῦ Ταύρη ἀμαυροτάτας
Βλέπεις μακρόθεν τὰς ὑπωρείας ,
Τὰς κορυφὰς τε δ' ἐξεναντίας
Μέσα σ' τὰ νέφαλα λευκοτάτας ,

Οὕτω τὰ ξύλινα τὰ νησιά
Οἱ ῥιπτοῖ στόλοι τῶν ἀντιθέων ,
Ἦσαν ὡς πρόσωδες τῶν ὀρέων ,
Ἦσαν δὲ σύνεφα τὰ ἰττία .

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Αρ. 85 .

Τιμή ετησίᾳ Τόλ. Ἰσπανικὰ ἔξ, προπληρωτὰ
κατὰ τριμήνιον· Ἐκδίδεται ἐς τῆς ἐβδομάδος .

Τὰ πλείω ἐρέλη, τοῖς πλείοσι .

Φραγκλῖνες .

ΜΕΣΣΟΛΟΓΙΟΝ τῆ 20 Ὀκτωβρίου 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ .

ΒΑΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΟΛΟΣ

Ἐβόημεν τέλος πάντων ἐπισήμως τὰς χαρτοφυλίας
Δουλίας, τῶν δύο τελευταίων λαμπρῶν νυκτῶν, τὰς ὁ-
ποίας κατέβησαν οἱ ἀπὸ τῆς θαλασσινοῦ μας κατὰ
τὴν 18. Στόλον τοῦ Παπαῖου .

— Ἀπὸ τοῦ εἰρημνικοῦ ἐχθρικοῦ στόλου ἀπέτυχον εἰς δύο
τὰ κατὰ τὴν νῆσον καὶ ἐπὶ τὰ ἄλλα σχεδία ταν,
ἐκινήθησαν διὰ μὲ μερίστην ζήτησαν τὴν παρὰ τῶν ἡμε-
τέρων, ὡς εἶδομεν εἰς τὰ προηγουμένα φύλλα, μὴ θέ-
λοντες μ' ἔλθαι τοῦτο νὰ παρατηθῶσιν ἀπὸ τοὺς κατὰ
τῆς Σάμου σκοπεῖς ταν, ἐκ νέου παρασκευασθέντες,
ἐκινήσαν ἀμφοτέρω κατὰ τὰς 4 τοῦ παρελθόντος ἀπὸ
Καὶ κατὰ τῇ εἰρημνικοῦ νῆσου, ἔβου ἑμας εἰς μάτην
ἐδοκίμασαν πολλὰκις νὰ βάλωσι τὴν σκοπὴν ταν εἰς
ἔργον· οἱ ἡμετέροι ἀντίρριπτον αὐτοὺς μὲ τίσιν εὐ-
τολίαις, ὥστε λίγην ἔλλειπε νὰ γίνῃ παρανάλαμα
τοῦ Ἑλληνικοῦ πυρὸς καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος Τοπαῖ. — Πα-
τὸς, τοῦ ὁποῦν τὸ πλοῖον ἡγορησθῆν ἀπὸ τοὺς ἡμετέ-
ροις ἐκονηγῆθαι ἡμετέροις ἔβου, καὶ μάλιστα ἐσώθ, μὲ τὴν
βοήθειαν τῆς νυκτὸς .

Εἰς τὰς 10 ὁ ἐχθρὸς εἰρέθη πρὸς τὴν Νάξον, τὸν
ὁποῖον ἀκολουκοῦνται τὰ ἡμέτερα πλοῖα ἐπροχώρησαν
πρὸς τὸ ἀκρωτήριον τοῦ Παπαῖ, ὅπου εἰρέθη ἡ Ναυ-
αρχίς μὲ 4 ἄλλα πλοῖα μίνον μεταξύ ἑαυτοῦ τοῦ ἐχθρι-
κοῦ στόλου, (μὴ δυνάμενα τὴν λοιπὰ πλοῖα μας,
διὰ τὴν γαλήνην νὰ πλησιάσωσι) ὥστε ἐρῶν ἔβου
ἦν ἐναντίον ταν περίπου 10 Χιλ. κανόνια χαρὶς νὰ
κατορθώσῃ τίποτε, ἔδωκεν τοῦτον τὸν ὅλον τὰ πλοῖα
τοῦ βλαμμένα ἀπὸ τὰς Ἑλληνικὰς βολὰς, καὶ τὰ λοι-
πὰ πλοῖα τοῦ Ἑλληνικοῦ Στόλου, ἐκινούμενα μὲ οὐρὴν
πνέουσαντα ἀνεμὸν ἐναντίον ταν, ἐδιάσθη νὰ πύσῃ,
καὶ κινηγόμενος περίπου δύο ὥρα. ἐσώθη διὰ τὸ ὑπό-
τος τῆς νυκτὸς, καὶ φεύγων πάντοτε κατήντησε τὴν
18. ἑποικῶν εἰς τὸ φρεῖον τῆς Μιτυλήνης, ὅδε ἡ-
μέτερος ἐτραβήχθη εἰς τὴν Βοῖοισάν διὰ νὰ πολεμή-
σῃ μερικὰ πλοῖα, καὶ νὰ ἐξακολουθήσῃ ἐπαμέ-
ως τὴν καταδίωξιν τοῦ ἐχθροῦ .

— Τὰ ἐφεξῆς συμβέβηκε καὶ τὴν τελευταίαν λαμπρο-

τέραν νύκτα τῶν ἡμετέρων πληροφορεῖται ὁ ἀναγνώστης
ἀπὸ τὴν ἀκλόνητον ἀναμνηστὴ Ναυάρχου Κυρίου Α.
ΜΙΑΟΥΤΗ .

Ἐκ Φαρῶν, 26 Σεπτεμβρίου .

Εἰς τὰς 23 τὸ πρὸ ἐμάθαμεν ἀπὸ τὴν προ-
φυλακὴν μας ὅτι οἱ ἐχθροὶ ἀπαράντες ἀπὸ
Μιτυλήνην, εἰς τὰς 22 τὸ ἐσπέρας ἦσαν ὑπο-
κάτω τῶν Καράθερων· ὅθεν καὶ ἡμεῖς ἐκινή-
σαμεν ἀπὸ τὸ μέρες τοῦ Βενέτικου διὰ νὰ τοὺς
προκαταλάβωμεν εἰς τὴν ἀπὸ τὸν πορθμὸν τῆς
Χίης ἐξοδόν ταν, ἢ μὴ ἐκδάντας, νὰ ἐμδωμεν
ἐντὸς τοῦ πορθμοῦ καὶ νὰ τοὺς κτυπήσωμεν .
Τὴν ἐσπέραν ταύτην ἐλθόντος τοῦ Γ. Τέττη,
ἐστάθημεν τὴν νύκτα ἐκείνην ἔξω τοῦ πορθμοῦ,
καὶ εἰς τὰς 24 διανείμεντες τὰς ἐν αὐτῷ Ἱεροφας
εἰς τὰ πλοῖα τοῦ στόλου μας ἐμδύκαμεν περὶ με-
σημέριαν ἐντὸς τοῦ πορθμοῦ· ἀλλ' οὐτ' εἰς Χί-
ον, οὐτ' εἰς Κεζήνην τοὺς εὗρομεν ἀεζαγμένους .
Περὶ τὰς 10 δὲ τοὺς ἴδωμεν εἰς τὰ πανία μετα-
ξὺ Ἀγνισσῶν καὶ Καράθερων· οἱ ὁποῖοι ἰδόν-
τες τὸν Ἑλληνικὸν στόλον, ἀμέσως τὰ ἐπεβί-
μωσαν πρὸς τὴν Μιτυλήνην· ἐκινήσαμεν καὶ
ἡμεῖς κατέσπιν των διαγεθέντες εἰς δύο, τὰ μὲν
ἀπὸ τὸ μέρος τῶν Καράθερων διὰ νὰ κτυπή-
σωσι τὰ ὁπίσθια, τὰ δὲ κατ' εὐθείαν κατὰ τῶν
ἐμπροσθινῶν πλοίων τῶν ἐχθρῶν, τῶν ὁποίων
τῆς γραμμῆς τὸ μήκος ἐκράτει ἀπὸ τὴν ἄκρην
τῶν Καράθερων ἕως τῶν Ἀγνισσῶν . Πρὸς τὰς
13 σαρας ἡμῖς πλησιάσαντες ἡξάμεθα τῆς
νυκτερινῆς ταύτης ναυμαχίας . Περὶ τὰς 12 οἱ
πυρποληταὶ μας Ἀνδρέας Φιλιπάγγελος, Θο-
δωράκης Θ. Βώκη καὶ Δημήτριος Καλογιάννης
πλησιάσαντες, ὁ μὲν πρῶτος εἰς μίαν φρεγά-

νά, τῆς ὁποίας ἀριετοὶ ἀνθρώποι ἔπεσαν εἰς τὴν θάλασσαν, κακῇ τύχῃ ἀπέτυχεν, οἱ δ' ἄλλοι δύο, ὁ μὲν Θεοδωράκης σοτῆσθέντι, ὁ δὲ Καλογιάννης ἀπὸ σοθράνο, μεταδώσαντες τὸ Ἑλληνικὸν πῦρ εἰς ἓν βρίκι 24 κανονίων τὸ ἔσπειλαν ὁλοκαύτωμα νυκτερινῆς ἐκδικήσεως πρὸς τὴν μητέρα Ἑλλάδα. Τότε οἱ ἐχθροὶ ἐδίδησαν εἰς φυγὴν ἀχαλίνωτον πρὸς τὸ μέρος τοῦ Σιγγίου, ὅπου ὁ ἄνεμος τοὺς διεύθυνε κατὰ πρυμνα. Ἡμεῖς ἐξηκολοβοῦμεν καταδιώκοντες αὐτοὺς καὶ βιάζοντες διὰ τῶν Ἑλληνικῶν βολῶν νὰ ἱσχύωσι, κατὰ τὴν παροιμίαν, χωρὶς νὰ βλέπωσιν ὀπίσω των. Εἰς τὰς ἑννέα ἡμισυ προφθάσας ὁ Ψαρρίαὺς πυρπολητὴς Κωνσταντῆς μίαν κορβέτιαν ἀπὸ τὰς μεγαλητέρας, ἐκέλλησε τὸ πυρπολικὸν τι εἰς τὴν πρύμνην της, εἰς τῶν ὅτι μεταξὺ δύο ἡ τριῶν λεπτῶν ἀνάψαν τὸ πυρπολοχέον της ἀνέτρεψε καὶ διεσκορπίσεν διόλῳ τὴν κορβέτιαν, ὥστε τὸ πυρπολικὸν μῖνον ἔμεινεν καίμενον εἰς τὴν θάλασσαν, αὐτῆς δὲ ἵχνος μηδαμῇ, δύματος γενομένης ἐναερίῳ ἔξω τῆς Καλονῆς Μιτυλήνης. Οἱ δ' ἐχθροὶ ἐξηκολοῦσθαι νὰ φεύγωσιν ἀκρατήτως, καὶ τὸ πρῶτον εἰς τὰς 25 εὐρέθημεν σοθράνο τῆς Καλονῆς πλησιέστατα μὲ αὐτοὺς, κτυποῦντες καὶ πυρβολοῦντες εἰσέτι φεύγοντας. Περὶ τὴν ἀνατολὴν ἡλίου ὁ πυρπολητὴς μας Ἀναστάσιος Ῥομπότσης πλησιάσας εἰς μίαν ἄλλην κορβέτιαν ἐκέλλησε τῆσιν ἐπιτηδεύειν τὸ πυρπολικὸν τι εἰς τὴν πρύμνην της, ὥστε ἐπῆζαν φωτίαν πολλὰ ἀπὸ τὰ σχοινία της, ἡ ἄκρα τῆς μπουύμης, καὶ μέρος τῆς πρύμνης, ἀλλ' ὅς τ' ἄρασα ἐπῆρε τὸ πυρπολικὸν ὑποκάτω της, καὶ ἀπομακρυνθεῖσα ἀπ' αὐτοῦ ἔσβυσε δι' ἀντιῶν τὰ καίμενα μέγη της, καὶ οὕτω κακῇ τύχῃ ἀπέφυγε τὸν ἐμπρησμόν. Τότε οἱ ἐχθροὶ ὡς ἴσασθαι, καὶ ἀφ' οὗ ἐπυρβολήθησαν ἀρκετὰ, αὐτοὶ μὲν ἀπεμακρύνθησαν πρὸς τὰ παζάλια τῆς Μιτυλήνης διευθυνομένοι πρὸς τὰ σοθράνο, ἡμεῖς δὲ περιεπλόμενοι λοξοδρομοῦντες ὅλην τὴν ἡμέραν καταντικρύ των καὶ ὅχι μακρὰν, ἕως οὗ πρὸς τὸ ἐσπέρας ἡμεῖς μὲν ἤμεθα ὑποκάτω τῶν Καράβηνων, αὐτοὶ δὲ πρὸς τὴν Μιτυλήνην· ὁθεν ἐλάβομεν τὴν θέσιν τὴν μεταξὺ Χιχ καὶ

Ψορρών, διὰ νὰ ἐφορῶμεν ἐκείθεν τῶν ἐχθρῶν τὰ κινήματα.

Ἀφ' ὅσας ζῶντες ἐλήφθησαν ἀπὸ τὴν ἡμέραν φρεγάταν καὶ ἀπὸ τὰ καέντα βρίκι καὶ κορβέτιαν μαυθάνομεν ὅτι ὁ Τοπάλ-πασας εἰς τὰς 22 τοῦ ἐνεστώτος ἀνεχώρησε διὰ Κωνσταντινουπόλιν μὲ δεκαπέντε μόνον περίπτε πλοῖα, τὰ δὲ λοιπὰ μ' ἑλὰς ὁμοῦ τὰς φρεγάτας ἄφησεν εἰς τὸν Ἱμπραχίμ-πασαν διὰ νὰ τὸν συντροφεύσωσιν. Ὁ σκοπὸς δὲ τοῦτο κατ' ἄλλης μὲν ἐξ αὐτῶν εἶναι, παραλῶν ἀπὸ Κῶ καὶ Ἀλικαρνασσὸς τὰ ὅποια ἔχει ἀφημένα φορτηγὰ καὶ πολεμικὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς Σούδα διὰ νὰ ξεχειμάσῃ, καὶ τότε τὰ Βυζαντινὰ νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς Κωνσταντινούπολιν· κατ' ἄλλης δὲ, ἀπὸ Κῶ νὰ διευθυνθῇ κατ' εὐθείαν διὰ τὰ Μοθωκέρωνα, συντροφεύμενος πάντοτε ἀπὸ τὰ Βυζαντινὰ.

Ἀδελφοὶ δότε δέξαν τῷ Ὑψίστῳ τῶν καλῶν δουτῆρι, καὶ τῆς Ἑλλάδος κηδομένῳ Θεῷ διὰ τὴν ἀγαθὴν τῆς νυχθημερινῆς ταύτης ναυμαχίας ἐκδασιν. Οἱ Ἕλληνές μας τῶρα ἔμαθαν νὰ καίωσι τοὺς ἐχθροὺς καὶ ἀσχυμένους, καὶ εἰς τὰ παντὰ, καὶ καθ' ἡμέραν καὶ κατὰ νύκτα· Ὡστε ἐλπίζομεν εἰς τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ νὰ μὴ τὸν ἀφήσωμεν οὗτ' εἰς Σούδα νὰ ὑπάγῃ νὰ ξεχειμάσῃ, οὗτ' εἰς Μοθωκέρωνα διὰ νὰ ἐκτελέσῃ τοὺς σκοποὺς τι.

Ὁ Πατριάρχης Α. Μ. ε. ο. υ. λ. η. ς.

Ἀνδοβίκος ὁ III'. (α) Βασιλεὺς τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ναβάρρας, παριστάνει εἰς ἡμᾶς θέαμά τι παράδειξιν εἰς τὴν Ἱστορίαν τῶν Ἡγεμόνων.

Αἱ γεννήσασαι τὴν ἐπανάστασιν τῆς Γαλλίας αἰτίαι (ἐπανάστασιν ἥτις κατὰ τὸν Μιχαὴλ ἔπρεπε νὰ περιέλθῃ τὸν Κόσμον ὅλον) εἶναι τόσον γνωστὰ εἰς ὅλης, ὥστε νομίζομεν περιττὴν τὴν ἐπανάληψίν των.

Ἀνδοβίκος ὁ IV'. καταδιωγμένος ἀπὸ τὰς φατρίας, αἵτινες δὲν εἶχον γνωρίσει τὴν ἀγαθὴν καρδίαν, ἀπέθανεν εἰς τὸν ἴσπον τῆς καταδίκης, καὶ ὁ πρωτότοκος υἱὸς τι εἰς τὴν φρικτὴν φυλακὴν τὴν ἐπιλεγμένην τοῦ Ναοῦ, καὶ

Λαδοβίκος **Βαδέριος** Στανισλάος ἐκ τῆς γενεᾶς τῶν Καπετιῶν ἐπρόσμενε νὰ ἀναβῇ εἰς τὸν θρόνον τῶν **Ήιπίνων**, τῶν **Καρόλων** καὶ τῶν **Εῤῥίκων**, (α) ἀλλὰ δὲν ἠμπούρεσε τότε νὰ διαπρέψῃ εἰς αὐτὸν ὅστις μολυσμένος ἀπὸ τὴν **Βασιλοικτονίαν** ἐγένετο παρανόλημα τῶν **Σεπτεμβριανῶν**. Ὁ **Λαδοβίκος** ἔφυγε, καὶ ἡ γενναία **Ἀγγλία** τὸν ἔδωκεν ἄτυλον, ἡ δὲ **Εὐρώπη** τεταραγμένη ἴδε θανατωρῶς **Ἡγεμόνας** ἀγαπωμένους ἀπὸ τοὺς λαοὺς τῶν νὰ καταβῶσιν ἀπὸ τοὺς θρόνων των, καὶ αὐτὶ αὐτῶν νὰ ἀναβῶσιν ἄλλοι, ὅτινες παρὰ τὴν σπαῖθην καὶ τὸ κανόνι ἐνὸς ἀδελφοῦ των ἄλλο δικαίωμα δὲν εἶχον. Ἀλλ' ἡ **Εὐδὸς** ἐπνευσε καὶ ἡ ἀπὸ τῶν βηνῶν τοῦ **Ἰτῆς** καὶ τοῦ **Τ. Βολδοσκ** πνοὴ ἐπέφερε τὸν **Δαίαιον** εἰς τὰς ἀναξιδμήτης φάλαγγας ἐκεῖνη ὅστις ἤθελε νὰ κυριεύσῃ τὴν **Οἰκεμένην**. ὁ **Ἀετὸς** τῆς **Πρωσίας** ὕψωσε τὰ περὰ τῆς ἡ **Αὐστρία** ἀνεγεννήθη, καὶ ἡ **Ἀγγλία** ἀνέλαθε τὴν προτέραν ἐπιρροήν της. Ὁ **ΙΗ'** **Λαδοβίκος** ἀνέθετο τέλος πάντων εἰς τὸν προπατορικόν τῶν θρόνων γενόμενος **Βασιλεὺς** τῆς **Γαλλίας**, ἀλλ' ἠναγκάσθη πάλιν μετ' ὀλίγον νὰ καταβῇ, καὶ ἡ **Γαλλία** ἔγεινεν ἐκ νέου ἡ καλὴ δὲ τοῦ προτέρου αὐτῆς ἀρπαχτή. Αἱ ἐκ αὐτῶν ἡμέραι εἶναι ἱκανὰ γνωσταί, ὥστε εἶναι περιττὸν νὰ ἀπαναλάβωμεν τὴν ἱστορίαν των. Τέλος ὁ **Λαδοβίκος** ἐπτερεύθη εἰς τὸν θρόνον τῆς, καὶ ἤρχισε νὰ βασιλεύῃ· ἀλλ' οἱ λεγόμενοι φιλελεύθεροι δὲν ἀργώρησαν νὰ ἀρχίσῃ νὰ καταξοσχίζωσι τὴν ὡραίαν **Γαλλίαν**, καὶ ὁ εὐγενὴς **Δουξ** τοῦ **Βερρὺ** ἔγεινε **Δῆμα** αὐτῶν, ἡ δὲ **Γαλλία** στενάζουσα ἐπρόβλεπε τὸ μέλλον.

Ὁ **ΙΗ'** **Λαδοβίκος** μετ' αὐτὴν ἄκραν καλοκαγαθίαν καὶ μετριοφροσύνην τῇ διήλλαξε τὰ πνεύματα, καὶ καθυσχύασε τὰς καρδίας, διέλυσε τὰς φατρίας, καὶ ἡ **Γαλλία** ἄρχισε ν' ἀναπνέῃ. Κάνεῖς δὲν ἀγνοεῖ ὅτι, ἐὰν αὕτη εἶχεν εἰς αὐτοὺς τοὺς καιροὺς ἠγεμόνα μὲ ὀλιγωτέραν μετριοφροσύνην, αἱ σκηναὶ τῶν 28. αὐγούστη ἤθελαν ἀνανεωθῇ.

Ὁ **ΙΗ'** **Λαδοβίκος** εἶχεν ἀγαθὴν ψυχὴν καὶ

φυσικὴν ἐνφυΐαν, ἥτις χαρακτηρίζει τὸν πεπαιδευμένον· εἰς τὸν καιρὸν τῆς συμφορᾶς τῆς, ἐν ᾧ διέτριβεν εἰς τὴν **Ἀγγλίαν**, ἐπιδύνατο μὲ ὑπομονὴν τὰς εὐγενεστέρας ἐπισοτήμας, ὅταν δὲ πάλιν ἐπέστρεψεν εἰς τὴν **Γαλλίαν**, μετεχειρίσθη αὐτὰς πρὸς ὄφελος τοῦ ὑπηκόου· ἔχων τὴν εὐσέβειαν **Λαδοβίκου** τοῦ ἐπωνομασθέντος ἀγίου, (α) εἶδε τὸ παράδειγμα τῆς πρὸς Θεὸν εὐδολαθείας εἰς τὴν οἰκογένειάν τῆς, καὶ ἔλαθεν ἀπὸ ταύτης τὴν ἀξίεραστον **Δρησκίαν**, τὴν βεβαιότητα τοῦ νὰ ξαναῖδῃ τὸν ἀδελφόν τῆς.

Ἡ **Ἑλλὰς** χρεωστεῖ νὰ τιμᾷ τὴν μνήμην τῆς. Ἐν τῷ ἐπικρατοῦν σύστημα ἐμπόδισε τὸν **Λαδοβίκον** νὰ ἐξηγήσῃ φανερὰ τὰ φρονήματά της· εἴμεθα μελιντοῦτο βεβαιῶν, ὅτι ἡ καρδιά τῆς ἠσθάνετο συμπάθειαν ὑπὲρ τῆς **Ἑλλάδος**, ὅπῃ πολεμῇ ὁ **ΣΤΑΥΡΟΣ** μὲ ἀπελπισίαν κατὰ τῆς ἡμισελήνης. Θέλῃσι δὲ εἶσθαι αἰώνως χαραγμένα εἰς τὰς καρδίας τῶν **Ἑλλήνων** τὰ ἐξῆς λόγια τὰ ὅποια ὑπὲρ αὐτῶν ἐπρόφερε.

„ Πρέπει νὰ δοθῇ βοήθεια εἰς
„ ἐν δυστυχὲς ἔθνος, τοῦ ὁποῖου
„ ὁ **Λαὸς** εἶναι ἀδελφοί μας, εἴ-
„ ναι **Χριστιανοί**. (β)

Ἰωάννινα 6 Ὀκτωβρίου.

Τὰ κατὰ τὴν **Γόττισταν** συμβάντα, καὶ ἡ προχώρησις τῆς φατρίας τοῦ **Καυφομύνου** ἕως τῶν πέριξ τῶν **Ἰωαννίνων**, ἐπροξένησαν πανικὸν φόβον εἰς ταύτης τῆς **Πόλεως** τοὺς κατοίκους. Τὰς 4 τοῦ παρόντος ὁ **Ταίραγας** μὲ 200 **Σκηταράδες** ἐβγήκεν ἀπὸ τὴν πόλιν εἰς ἀπάντησιν τῆς ῥηθείσης φατρίας· ἀφ' οὗ δὲ ἐπροχώρησε μίαν ὥραν περὶ τὴν μακρὰν τῆς **Πόλεως**, οἱ ὁπαδοὶ τῆς τὸν ἐγκατέλειψαν, ὥστε ἐπιστρέψας μὲ μίνης 3-4 ἐκλείσθη εἰς τὴν ἀκρόπολιν. Ἡ πόλις ἔμεινε σχεδὸν ἔρημος, διότι αἱ πλειό-

(α) Ὁ ἅγιος **Λαδοβίκος** ἀπέθανεν εἰς **Παλαιστίνην** μαχόμενος ὡς **Χριστιανὸς Βασιλεὺς** ἐναντίον τῶν **Σαρακηνῶν**.

(β) Ὁμιλία τοῦ **Βασιλέως** εἰς τὴν ἐναξίαν τῶν **Συνελεύσεων** τοῦ 1823.

τεραι οὐκογένεσθαι ἢ ἐκλείσθουσιν εἰς τὴν ἀκρό-
πολιν ἢ κατέφυγον εἰς τὴν ὑψηλὴν Ἀλδανίαν .

Στρατεύεσθον Διγδοιτζίη 16 Ὀκτωβρίῳ .

Τὰς 12 ὁ Καπ. Ἀθανάσιος Βασιλᾶς ἐπῆγε
καὶ πάλιν νυκτὸς εἰς τὸν Καρθανσαρᾶν , καὶ
ἀφ' οὗ ἐφίνευσεν τινὰς ἐχθροὺς , καὶ ἤρπασεν ἱ-
κανὰ ἄλογα αὐτῶν , ἐξώγησε καὶ δύο χριστι-
ανούς φύλακας τῶν ἀλόγων , ἀπὸ τῶν ἐσπείρας
ἐμάθησμεν ὅτι ἐπεριμένετο ὁ Ὁμέρ-πασας ἀπὸ
Πρέβεξαν διὰ τὰ ἀποφασισθῆναι ἢ διάλυσις τοῦ
Στρατεύεσθον .

Αἱ συγκαὶ ἀρπαγαὶ τῶν ἀλόγων τῶν καὶ οἱ ἀ-
κατάπανστοι ἀκροβολισμοὶ ἀπὸ μέσης τῶν Ἑλ-
λήνων ἐφύδισαν τὸσον τοὺς Τούρκους ὥστε ὁ Ἀχ-
μέτ-πασας διὰ τὰ εἶναι εἰς ἀσφάλειαν κλείεται
καθημέραν μετὰ τὴν δύσιν τοῦ Ἡλίου εἰς τὸ φρου-
ριον τοῦ Καρθανσαρᾶ . Ἀπὸ τῶν ἰδίων αἰχ-
μωλώτης μανθάνομεν ὅτι ἰκανὴ ποσότης πλοια-
γίων καὶ ἐν μικρὸν βρίσκει τοῦ Γισουφ-πασα εἶ-
ναι ἔτοιμα εἰς τὸ παραθαλάσσιον διὰ τὰ δεχθῶ-
σι καὶ μεταφέρωσι τὸ περὶ τὸν τοῦ Ὁμέρ-πασα
καὶ ὅτι τὸ ἱπτικὸν ἀφ' οὗ ἤθελεν ἀπεράσει διὰ
νυκτὸς εἰς τὴν Βλήγαν , ἐμελλε διὰ τοῦ Μα-
κρινόρος τὰ καταβῆναι εἰς τὴν Ἀρταν .

Μεσολόγγιον τὴν 20 Ὀκτωβρίῳ .

Σήμερον τὴν αὐγὴν μᾶς ἐπαρρησιάζοις τὸ ἀ-
κέλευθον γράμμα τῶν ἐπιστατῶν τῆς πόλεως ,
καὶ ἀμέσως ἐβάλαμεν εἰς περὶ τὴν παρακά-
λεσίν των , καθ' ὅσον ἐδυνήθημεν . Ἀγκαλὰ
ὥς τῶρα πολλὰ ἀντίτυπα πρέπει νὰ ἐδῶκεν
ἔξω , εἰμεθα ὅμως βέβαιαι , ὅτι τὸ δημόσιον
ὅσον θέλει μᾶς μεμψῆ , ὅτι δὲν ἐκάμαμεν ὅσον
ἤμποροῦσαμεν τὸ χρεὶος μας . ἔπειτα καὶ οἱ ἔξω
Δίλιν πληροφανεῖται , ὅτι οἱ Μισολογίται ἀ-
ποδοκιμάζουσι τὸ φέρεσιμον , καὶ τὰ φρονήματα
τῶν Παραχουσιῶν ἀνθρώπων , καὶ δὲν ὑποφέρουσι
τὰ ἀμαυρωθῆναι ἢ ὑπόληψις των τὴν ὁποίαν μὲ τὸ-
σας ἀγῶνας καὶ κινδύνους ἀπέκτησαν εἰς τὸ

Παιελλήνιον . ὅς μὴν παραξενεύουσιν λατῶν
οἱ ἀναγνώσται μας , ὃν ἰδοὺν τινὰ φύλλα τοῦ
παρόντος 85 ἀριθμοῦ ἔχοντα μέρος τῆς διατριβῆς
τοῦ Κυρίου Δημητρίου Παύλου , καὶ μνημονογού-
μενα τὴν 18 Ὀκτωβρίῳ , τὰ δὲ ἐπιλοιπὰ ὅλα
χωρὶς αὐτὴν τὴν διατριβὴν , καὶ μνημονογούμενα
ἀπὸ τὴν σήμερον .

Κύριε Μάγερ Συντάκτα τῶν Ἑλληνικῶν
Χρονικῶν

Ἡ ἐφημερίδες ἢ χθεσιναῖς ἐκαταλάραξαν κα-
νὼς ὅλην τὴν Πατρίδα μας διὰ τοῦτο παρακαλεῖ-
μεν ἀμέσως νὰ συμμέσσετε ὅσας ἐφημερίδας ἐ-
μοιράσασθε , καὶ νὰ μὴν ὑποψῶσθε ἐκείνην τὴν
ἐπιστολὴν (α) κατὰ τοῦ Διοικητοῦ μας τοῦ
Κυρίου Μαυροκοδάτη , καὶ μὲ δευτέρου σὺν
γράφομεν πλατύτερα , καὶ μένομεν .

1824 Ὀκτωβρίῳ 19 .

Μεσολόγγι .

Οἱ Ἐπιστάται

Ἀποστόλης Ἀν. Καψάλης
Σεργίου Παπαδόπουλος
Γεωργίου Μ. Φαραντος .

(α) τὴν διατριβὴν τοῦ Κυρίου Δημητρίου Παύλου
Ὁ Συντάκτης

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Αρ. 86

Τιμή ετησία Τάλ. Ἰσπανικά ἐξ προπληρωτέα
κατὰ τριμηνίαν · Ἐκδίδεται δις τῆς ἐβδομάδος .

Τὰ πλείω ὀρέλῃ τοῖς πλείοσι .

Φραγκλῖνος .

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῇ 22 Ὀκτωβρίῳ 1824 .

Περὶ τῶν χρεῶν τῆς Διοικήσεως εἰς τὰς ἐνεργεί-
ας της αναφορικῶς ὡς πρὸς τὸν ἄνθρωπον ,
καὶ ὡς πρὸς τὰ φρονήματα .

ΠΡΟΣΦΩΝΗΘΕΝ Εἰς τὴν ΔΙΟΙΚΗΣΙΝ Εἰς τὴν
ΑΡΧΗΝ ΓΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ .

Τῆς Διοικήσεως τὰ χρέη εἰς ταῦτα τὰ δύο
εἶδη τῆς ἐνεργείας , εἶναι πολὺ ἀλλήλων διάφο-
ρα . Εἰς ὅς' ἀφορῶσι τὸν ἄνθρωπον , ἡ Διοίκη-
σις ἐν καὶ μόνον μέσον δύναται ν' ἀντιτάξῃ ,
τὴν ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ , ὥστε διὰ τῆς τοιαύτης
ἀντιτάξεως νὰ μὴ ἐτραχηλίζηται ὑπ' ἐκείνου·
ἐν ᾧ , ἀπ' ἐναντίας , ἡ διαδοχὴ καὶ διάρκεια
τῶν ἀμαρτημάτων δύναται νὰ γείνῃ πρόσκομμα
εἰς τὴν σωτήριον ἰάσιν τῆς Διοικήσεως .

Ἀλλ' εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦτο τοῦ χρέους , ἀ-
νάγκη μεγίστης προσοχῆς πρὸς ἀπεφυγὴν δύο
ὀλεθρίων κινδύνων , λέγω ἀδιαφορίας εἰς τὴν
φωνὴν τῶν θλιβομένων κατὰ τῶν θλιβόντων ,
καὶ τὴν παραμέλησιν τοῦ ἱερέως τῆς ἐκτελέσεως
τῆς δικαιοσύνης . Εἰς τοιαύτην περίστασιν ὀ-
φείλει ἡ Διοίκησις , ἀφ' ἐνὸς μέρους νὰ ἐκδι-
κῆται τὰ δίκαια τῶν θλιβομένων , καὶ ἀφ' ἑτέρ-
ου νὰ τοὺς περιορίζῃ . Τὸ ἐναντίον , εἶναι μόνον
τῆς ἀσθενοῦς διοικήσεως ἴδιον , ἥτις ἀποφεύγ-
ουσα ὑπὸ δειλίας τοῦ νὰ μεταχειρισθῇ τὴν αὐ-
στηρίαν τῶν νόμων , ἀνέχεται τῶν ραδιουργιῶν τῶν
φιλοταράχων ἐχθρῶν τῶν καθεστώτων . Τοιοῦτον
ἐλεεινὸν εἶδος Διοικήσεως , ἐπιθυμεῖ μὲν ἀλη-
θῶς τῶν λαχαυποίων τὸν ὄλεθρον , ὑπορᾷ δὲ καὶ
φοβεῖται μήποτε ῥαπῇ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς της
ὁ κίνδυνος , τὸν ὁποῖον δύναται νὰ ἐπισπᾷσῃ
ἡ χρεωσθεμένη αὐστηριότης . Ὁ φόβος γεννᾷ

τοῦ λογιστικοῦ τὴν σκοτόμαιναν , καὶ εἰς τοιαύ-
την κατάστασιν εὕρισκαμένη ἡ Διοίκησις ὑπο-
θέττει , ὅτι ἡ ὑπερβολὴ τῆς ἀσθενείας της εἶναι
μέσον τῆς ἀσφαλείας της : καὶ πρὸς μὲν τοὺς
ἐκζητοῦντας τὴν δικαίαν ἐκδίκησίν της , λέγει
,, Δὲν δυνάμεθα νὰ τιμωρήσωμεν
τὰ ἐγκλήματα , μ' ὅλον ὅτι τ' ἀ-
ποστρεφόμεθα “ ὥστε ἐστὶν ,, ὑμεῖς
αὐτοὶ ἐκδικήσατε ἑαυτοὺς “ πρὸς
δὲ τοὺς καταβυῶντας κατὰ τῶν ἀπηνῶν παρανό-
μων ἀποκρίνεται ,, Δὲν ἐξισχύομεν νὰ
σᾶς διασώσωμεν ἀπὸ τὰς λυσσώ-
δεις τῶν ἀτάκτων ἐπιηρείας , δι'
ἧς καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ στενάζομεν “
ὅ ἐστὶν , Ἀμύνατε ἑαυτοὺς . Ταῦτα
δὲ πάντα , τί ἄλλο σημαίνουν , εἰμὴ ὅτι πα-
ραχωρεῖ τοὺς ἐμφυλῆς πολέμους , καταναγκά-
ζει τὸν ἀθῶον εἰς τὴν πράξιν τοῦ ἀνομήματος ,
ἐπιτρέπει τὴν ἀντίστασιν εἰς τὸν ἀνομον , καὶ
ἐξοπλίζει τοὺς πολῖτας εἰς τὴν μαιφονίαν ; Τι-
ποτὸ δὲ πάλιν μὲ ἄλλης λόγος θέλει νὰ εἰπῇ ,
ὅτι ἀνακهرύττει τὴν δεσποτείαν τῆς καταδυνα-
στείας , καὶ γίνεται ἡ ἰδία διοίκησις ὑπεύθυνος
τῶν πραττομένων ἀνοσιβεργημάτων . — Οὐαὶ καὶ
ἀλλοίμονον εἰς ἐκείνην τὴν διοίκησιν , ἥτις μέ-
νησα οὐδετέρα μεταξὺ παλαιῶν καὶ νέων ἀμαρ-
τημάτων , τοιαύτην μόνον συναισθάνεται ἐν ἐ-
αυτῇ δύναμιν , ὅση ἀρκεῖ πρὸς διατήρησιν
τῆς καταπύσεως ταύτης οὐδετερότητος , μὴ
φροντίσσεια , ἀντὶ τῆς ἀπαιτημένης ἐνεργείας
καὶ δραστηριότητος , περὶ ἄλλα , ἐκτὸς τῆς
ἰδίας υπάρξεως . Ἐλπίς σαθρὰ καὶ ἀνυπό-
στατος ! εἰς μάτην φαντάζεται , ὅτι θέλει

προσλάβει ὁπαδοὺς καὶ προσηλύτους, ἀφίνουσα ἀτιμωρήτους ἐκείνους, τῶν ὁποίων τῆς δικαίας φωνῆς δὲν ἠθέλησε νὰ ἐπακούσῃ· διότι οἱ τοιοῦτοι ἀγανακτοῦσι καὶ ἐπασχάλλουσιν ὡς καταναγκασθέντες ἐκ τῆς ἀδρανείας τῆς Διοικήσεως, νὰ χρεωστῶσιν εἰς τὰς ἰδίας αὐτῶν παρεκτροπὰς τὴν ἄμυναν ἐκείνην, τὴν ὁποίαν οἱ νόμοι διὰ τῆς Διοικήσεως τοῖς ὑπέσχοντο· καὶ τῶντι ἡ ἀνεχὴ τῶν παρανομιῶν καὶ τῶν αὐθαιρέτων πράξεων, ποτὲ δὲν προσδιορίζει, ἀλλ' οὐδὲ γεννᾷ τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν ἐκ τῆς ἀσθενείας ἡμῶν ὠφελημένων.

Τυποτρόπως, ἡ Διοίκησις ἐθέλκει καθ' ἑαυτῆς καὶ τῶν δύο μερῶν τὴν ἀποστοροφὴν· καὶ τοῦ ἐνόχου, τὸν ὁποῖον παραδίδει εἰς τὴν παράνομον τοῦ παθόντος ἄμυναν, καὶ τοῦ ἀθώου, τὸν ὁποῖον βιάζει νὰ γείνη ἔνοχος καὶ παράνομος, χάριν προσωπικῆς ἐκδικήσεως· ὥστε ἡ τοιαύτη διοίκησις χάνει τὸν ἔπαινον δι' ἔλλειψιν τῆς προεπούσης αὐστηρότητος, χωρὶς ν' ἀποφύγῃ τὸν ἐκ τῆς νοθρείας μῶμον.

Ὅταν τὴν δικαιοσύνην τῶν νόμων διαδεχθῶσιν αἱ στασιαστικαὶ τῆς ὀχλοκρατείας παρεκτροπαὶ καὶ κινήσεις, τότε οἱ πλέον ἄμετροι εἰς τὰ πάθη, οἱ μᾶλλον ἀσυνείδητοι καὶ ὠμώτεροι γίνονται ἀρχιφταρισταὶ καὶ αἰρεσιάρχαι. — Τὰ ἀγαθὰ τῆς πατρίδος τέκνα κυριεύονται ἀμέσως ἀπὸ τὴν δικαίαν ἀγανάκτησιν τὴν ὁποίαν ἐμπνέουσιν οἱ τοιοῦτοι περιφρακταὶ τῶν νόμων, ἐξοπλίζονται κατ' αὐτῶν, ἀλλὰ διὰ τοῦτο στρέφονται πάλιν τὰ ὅπλα κατὰ τῶν νόμων.

Εἰς τοιαύτην περίστασιν ἡ ἀγαθὴ καὶ ἔμφρων Διοίκησις, μένουσα σταθερὰ καὶ ἀκράδαντος ὀφείλει νὰ ἐνεργῇ τὰ πάντα ἐξ οἰκείας δυνάμεως, χωρὶς νὰ ἐπικαλῆται ἄλλην βοήθειαν, παρὰ τὴν δικαιοσύνην καὶ αὐστηρίαν τῶν νόμων, περιορίζουσα τὸν ὅσον βοθηεῖ, ὅσον καὶ τὸ κατὰ τοῦ ὁποίου καταφέρεται, μέρος, καὶ ἐπίσης παιδεύουσα τὸν ἀγωνιζόμενον νὰ προσλάβῃ τῶν νόμων τὴν ἐκδίκησιν αὐθαιρέτως, ὅσον καὶ τὸν ἄξιον παιδείας. — Ἀλλ' ἐν τούτῳ, ἀνάγκη πᾶσα ν' ἀποφεύγῃ τὰς ἀπατηλὰς καὶ δυσίλης κολακείας· ἡ ἀπάθεια δὲν διεγείρει ποτὲ θαυμασμόν· οὐδεὶς ποτὲ ἐρχεται νὰ συγ-

χαρῇ τὴν Διοίκησιν ἀθετοῦσαν τὰ χρέη τῆς· καὶ τὰ ἀτιθάσσευτα πάθη δὲν φέρουσιν εἰς τοὺς πόδας τῆς τὴν δορυβώδη λατρείαν ἀχαλινώτου καὶ ἐνόχου εὐγνωμοσύνης. Πρέπει λοιπὸν, ὅτι πᾶν τὸ ἐμπαθὲς, ἰδιωτελὲς καὶ φθαρτὸν, νὰ ὑπείχῃ εἰς τὸ ἀφρημένον, ἀπαθὲς καὶ ἀναλλοίωτον, καὶ ἄλλην συναίνεσιν νὰ μὴν ζητῇ παρὲς τῶν νόμων τὴν δοκιμασίαν· ἡ δὲ Διοίκησις ἐκεῖ μόνον πρέπει νὰ ζητῇ ἐπαίνους, ὅπως εἶναι γραμμένα τὰ χρέη τῆς, λέγω εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ πολιτικοῦ συντάγματος, οὐχὶ δὲ εἰς τὰς προσωρινὰς εὐφημίας τῶν παλινοτρόπων γνωμῶν καὶ κλίσεων. (Ἡ συνέπ. ἀκολ.)

Ἔδρα 29 Σαμπετριῆ.

Κατὰ τὰς ἀπὸ Νάξου εἰδήσεις, οἱ ἐκεῖ πεσόντες καὶ διασωθέντες 160 Τούρκοι, ἀφοῦ ἀπὸ τὴν ἀπελπισίαν των ἔπραξαν ὅτι κακῶς ἐδυνήθησαν, ἐξωλοβρεύθησαν τέλος πάντων ἀπὸ τοὺς κατοίκους, ὃ δὲ ἀσχηγὸς αὐτῶν ζωγηθεὶς φυλάττεται εἰς ἓν μοναστήριον τῆς Πάρου. (Ὁ Φ. τοῦ Ν.)

Ἔδρα 12 ὀκτωβρίου.

Τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα ὕστερον ἀπὸ τῶσας ἰσχυρὰς καὶ ἐπανειλημμένας μάχας, ἐπιστρέφουσιν κατὰ μοίρας εἰς τὰς νήσους των, διὰ νὰ παρασκευασθῶσιν εἰς νέας θριάμβους.

Ἀμφότεροι οἱ ἐχθρικοὶ στόλοι εὐρίσκονται εἰς ἀθλίαν καλίστασιν, εἰς τρόπον ὥστε, προσῖόντος μάλιστα τοῦ χειμῶνος, δὲν θέλουσιν ἠμπορεῖσαι πλέον νὰ ἐκτανθῶσιν εἰς τὸ πέλαγος, καὶ νὰ δοκιμάσωσιν ἀκόμη μίαν φορὰν τὴν τύχην των. Τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ ὀθωμανικοῦ στόλου εἰσῆλθεν εἰς τὴν Κωνσταντινουπόλιν, τὰ δὲ πλοῖα τοῦ Σατράπη τῆς Λιγυρίας μετ' οὐ πολὺ διέλθουσιν ἐπιστρέψαι εἰς τοὺς λιμένας ἐξ ὧν ἐκβήκαν.

— Σάλωνα 19 ὀκτωβρίου. Οἱ Στρατηγοὶ τοῦ στατοπέδου τῆς Ἀμπλενης, κατέβησαν εἰς Σάλωνα, ὅπως περιμένουσι τὰς προσταγὰς τῆς Διοικήσεως, καὶ νὰ μεταφέρναι ἀλλαχόσε τὰς νικηφόρας σημαίας των. Οἱ ἀνδρεῖοι πολεμιστὰς μας κατεδίωξαν τὰ λείψανα τῶν στρατευμάτων

Τὸ ἄγερὸν Δερβὺς-Πασᾶ, καὶ ἰκανὴ ποσὸς
τῆς Ὀθωμανῶν κατεσφάγησαν εἰς τὴν Ἀλαμάναν· ἐνὶ λόγῳ, τὰ ἀπειροποληθῆ στήφη τῶν βαρβάρων, τὰ ὅποια διὰ τῆς ἀσιατικῆς πομπῆς τῶν, ὀλίγον καιρὸν πρότερον ἠπείλυν παντελῆ ἀφανισμόν τῆς Ανατολικῆς Ἑλλάδος, τὴν σήμερον φεύγνυ κατησχυμένα καὶ εἰς ἀβλυστᾶν κατὰστασιν ἐνώπιον ὀλίγων μὲν, ἀλλὰ ζηλωτῶν ἡρώων τῆς πατρίδος.

Τίς ποτὲ δύναται νὰ μὴ βλέπῃ τὸν Δάκτυλον τῆς Θείας Προνοίας εἰς ὅλα ταῦτα τὰ θαυμάσια; λεγεῶνες ἐχθρῶν περιεττοιχοῦσαν, πανταχόθεν εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ παρόντος ἔτους, τὴν κλασικὴν γῆν τῆς Ἑλλάδος, καὶ δυνάμεις ἀσυγκριτῶ λόγῳ ὑπέρτεραι τὴν ἐφοβέριζον διὰ τῆς καὶ θαλάσσης, ἀλλ' ἡ Θεία Πρόνοια, ἥτις ἐξυφανεῖ τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων τὸν ἰσθμὸν, ἐνίσχυσε ἐκ νέου τοὺς βεαχίονας τοῦ νέου τοῦτ' Ἰσραὴλ, καὶ ἡ Ἑλλὰς ἀναφανείσα καὶ αὖθις Ἰσραηλιτὴς, καὶ τοὶ μὲ ἀνίσως δυνάμεις, εἰς ταύτην τὴν κριτικὴν πάλην, χαίρει εἰς τοὺς κόλπους τῆς ἐλευθερίας, εὐχαριστοῦσα μετὰ δακρύων εὐγνωμοσύνης, τὸν Πατέρα τῶν Οἰκτισμῶν καὶ τοῦ Ἑλέως — Μόνος ὁ Ὁμῆς Πασᾶς βεβηλωτὴ εἰσέτι τὸ ἔδαφος τῆς Ἀλεξανδρίας, ἀλλὰ μετ' ὀλίγας ἡμέρας, εἰς ἐλπίζομενον, ὅτι θέλει ἀκολυθῆται καὶ αὐτὸς τὴν ἰσχὺν τῶν Ὀσμαν, Ἰμπραὴμ καὶ Δερβὺς Πασᾶν.

Δότε λοιπὸν δόξαν, φίλοι ὁμογενεῖς, τῷ Παντοδυνάμῳ Θεῷ, καὶ φυλάττοντες πάντοτε ἀκμάζοντα τὸν πρὸς τὴν Θεοσκείαν καὶ τὴν Πατρίδα ἱερὸν ζῆλον σας, γίνεσθε ἔτοιμοι διὰ νὰ συνάξετε νέας δάφνας εἰς τὸ ἐρχόμενον. Σεῖς δὲ, ὧ ἀνδρεῖοι Στρατηγοὶ καὶ στρατιῶται, ἀπάσης τάξεως καὶ βαθμοῦ, ὅσοι εἰς τὸ παρὸν στάδιον ἐλαμπρύνετε τὰ ὄπλα σας μετὰ τὰ ἱερώα, τὰ ὅποια ἀνεγείgate κατὰ τοῦ λυσσώδους ἐχθροῦ τοῦ Χριστιανικοῦ ὀνόματος, καὶ πρὸ πάντων, Σεῖς ὧ ἀξιολαύμαστοι Ὑδραῖοι, Σπερτιζῶται καὶ Ψαρραῖοι, οἵτινες, μάλιστα τὸν παρὸν χρόνον, ἐπληρώσατε τὰ χρονικά τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὰς ἀ-

ξιομνημονεύτης σας πράξεις καὶ τὰ ἡρωικά σας κατορθώματα. εἰς Σᾶς χρεωστεῖται χάρις ἀτελεύτητος. Σήμερον ὁ Ὑψιστος ἀνωθεν κατεστέφει τὰς κεφαλὰς σας μετὰ μαζάντων στεφάνων ἐν ᾧ ἡ Πατρίς μετὰ χρυσᾶ γράμματα ἐγγράφει τὰ ὀνόματά σας εἰς τῆς Ἀθανασίας τοὺς Κώδικας. Ἡ Ἱστορία δὲν θέλει ποτὲ παύσει ἀπὸ τοῦ νὰ ἐναρπάζηται εἰς γενεὰς γενεῶν τὴν μνήμην τῶν ἐνδύξων κατορθωμάτων σας, καὶ οἱ ἀπόγονοί σας χαίροντες εἰς τοὺς κόλπους τῆς παντελοῦς ἐλευθερίας, τὴν ὁποίαν Σεῖς σήμερον τοῖς προετοιμάζετε, θέλουν μετὰ πολλοὺς αἰῶνας ἀποδιδέσκει εἰς μίμησίν σας. Ναί φίλοι ὁμογενεῖς! Σεῖς, μετὰ τὸν ἡρωισμόν σας, μετὰ τὸν πρὸς τὴν Πατρίδα ἀσκὸν ζῆλόν σας, μετὰ τὴν πρὸς τὴν Διοίκησιν ὑπακοὴν καὶ πειθαρχίαν σας, ἐδώκατε καὶ δίδετε νέον παρὰδειγμα εἰς τὸν Κόσμον, ὅτι ἀνθρώποι ἐκκαίμενοι ἀπὸ τοῦ ἱερῶ πυρ Ν ο μ ῖ μ ῆ ἐλευθερίας, ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῇ ἀνδρᾶς ἀξίους τῆς ὑπολήψεως καὶ ἐμπιστοσύνης των, εἶναι ἱκανοὶ, καὶ ὀλίγοι ὄντες, νὰ κληρώσῃ καὶ ν' ἀνατρέψῃ τοὺς θρόνους τῶν θηριωδεστέρων Σουλτάνων. Χαίρετε λοιπὸν, ὅτι ἀπολαμβάνετε τὰς εὐφημίας ὅλη τοῦ ἐκπεπληγμένου κόσμου. Σεῖς δὲ, ὧ μακάριοι ψυχαὶ τῶν αἰμώδων Ψαρραίων, ὅσοι ἐπέσκατε σὴν για ἱερὰ τῆς πρὸς τὴν Θεοσκείαν καὶ τὴν Πατρίδα ἀξιομνημὴ ἀφοσιώσεώς σας, Σεῖς, οἵτινες μετὰ τὰ μαρτυρικά σας αἵματα κατεφοινίζετε τὸ ἔδαφος τῆς γενεθλίου τῆς σας, καὶ προσηνέγκατε ἑαυτοὺς ὀλοκαυτώματα ἐκούσια, ἕνεκα τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς Πατρίδος, χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς Ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. Διὸ καὶ σήμερον ἐπαναπαύομενοι εἰς τὰς σκητὰς τῶν δικαίων, προσάξατε τὰς ἀπὸ βαθείας ψυχῆς ἱκετηρῆς φωνάς μας, ἐμπροσθεν τοῦ θρόνου τῆς Θείας Μεγαλειότητος, ὅπως διὰ τῆς εὐπροσδέκτικης πρεσβείας σας, καταπέμψῃ καὶ εἰς τὸ ἐξῆς τὴν ἐξ ὕψους εὐλογίαν τε εἰς ἅπαν τῶν χριστιανῶν τὸ πλῆρωμα, ἐνισχύῃ τοὺς ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας ἐλευθερίας ἀγωνιζομένης ἢ προετοιμαζομένης χριστιανοὺς ἀδελφούς μας, συνεκτιζῇ δὲ

πάντας ἡμᾶς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν χρεῶν μας εἰς τὴν πρὸς ἀλλήλους Ὑπακοήν, ἀγάπην καὶ ὁμόνοιαν, καὶ ἐμπνέη τὰ τῆς ἀδελφότητος αἰσθήματα εἰς πάντας τοὺς πύρρῳ ἀδελφούς ἡμῶν χριστιανούς, ὅποιοι καὶ ὅσοι φέρουσι τὴν σεβαστὴν ταύτην ἐπωνυμίαν, εἰς τὴν Ἐνότητά τῶν συμφερόντων τοῦ Χριστιανισμοῦ, τοῦ Πολισμοῦ καὶ τῆς Ἀνθρωπότητος.

Φιλανθρωπικὴ Ἐταιρεία.

Ὁ φίλος τοῦ Νόμῃ ὑπ' ἀρ. 47 ἐκοινοποίησε τὴν ἐν Ναυπλίῳ σύστασιν τῆς φιλανθρωπικῆς Ἐτερείας — Ἡ αὐτὴ ἐφημερὶς ὑπ' ἀρ. 54 ἀνῃγγεῖλεν ἐπίσης εἰς τὸ Κοινὸν τὰς ὁποίας εἶχε κάμει προόδους τοῦτο τὸ κοινωφελὲς κατὰστημα. Περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἐρρέθη ὁμοίως καὶ εἰς τὰ Ἑλληνικὰ χρονικὰ ὑπ' ἀρ. 84.

Ἴδῃ δὲ μετὰ χαρᾶς ἐν τῇ λυγύσει δὲν λείπωμεν ἀπὸ τοῦ νὰ κοινοποιήσωμεν, ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς ῥηθείσης φιλανθρωπικῆς Ἐτερείας, διὰ γράμματος τῶν 14 αὐγούστου τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους, ἀντεκατέστησεν ἐπιτροπὴν εἰς τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα, καὶ μέλη ταύτης τοὺς Κυριεὺς Ἰω. Μάγερ, Δ. Μεσθενέα καὶ Α. Καψάλην.

Ἐδόθη ἄλλη ὠφελιμωτέρα θέσις εἰς τὸν ἄνθρωπον, παρὰ τὸ νὰ βοηθῇ τὸν ἀδελφόν τε, καὶ νὰ ἀνακηφίξῃ τὰς δυστυχίας τε; Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς φιλανθρωπικῆς Ἐτερείας, εἰς τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα, δὲν θέλει, ἐλπίζομεν, ἀποτύχει τοῦ κοινωφελοῦς τούτου σκοποῦ. ὅθεν προσκαλεῖ πάντα εὐαίσθητόν ἄνθρωπον εἰς τὸ νὰ συνεισφέρῃ, τὸ κατὰ δύναμιν ἢ προαίρεσιν, ὥστε καὶ εἰς ταῦτα τὰ μέρη τῆς ἐλευθερίας Ἑλλάδος νὰ μὴ βεβηλοῦνται οἱ ἱεροὶ νόμοι τῆς ἀνθρωπότητος.

Αἱ διατάξεις τῆς εἰς τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα ἀρτισυστάτης φιλανθρωπικῆς ταύτης Ἐτερείας, ἐπεὶ εἶναι αἱ αὐταὶ καὶ ἀπαράλλακτοι μετὰ τὴν κεντρικὴν Ἐταιρείαν, νομίζομεν περιττὸν νὰ τὰς ἐπαναλάβωμεν — θέλῃσι δὲ Ἰωσωβὴ καὶ κοινοποιηθῇ ἐπομένως.

Πρὸς τοὺς ΚΚ. Ι. Μάγερ, Δ. Μεσθενέα καὶ Α. Καψάλην.

Ἡ πλεθὺς τῶν προσφυγόντων, ἐνδεῶν εἰς τὴν

λευθέραν Ἑλλάδα ἐκ τῶν αἰχμαλωτισθεισῶν Ἑλληνικῶν ἐπαρχιῶν, παρὰ τῶν αἰμοσύνων Ἰωσάνων, καὶ ἡ ἐπικρατοῦσα φθοροποιὰ Νόστος, ἀνθρωποφάγον ἱέρας γεννώμενον ἀπὸ τὸν πόλεμον καὶ τὰς ἐπαναστάσεις, διπλὴν πρὸς τοὺς τὴν ζημίαν εἰς τὸ ἔθνος· ὅχι μόνον πολλοὺς καθεκαστὴν ἀποστέλουσιν εἰς τὸν ἄδην, ἀλλὰ καὶ ἐν παντελεῖ ἀπανδρυσία αὐξάνουσι τὰ παιδία, τὴν ἐπερχομένην γενεάν ἥλικῶς ζημιοῦντα· αὐτὰ ταῦτα μὲ λύπην καθορῶντες ἔσπευσάν τινες ὁμογενεῖς νὰ προκαταλίθωσιν ὅπου τὸ δυνατόν· καὶ οὕτως ἐσύστησαν ἑταιρείαν, φιλανθρωπικὴν ὀνομάσαντες· αὐτῆς τὸν ὀργανισμόν βλέπετε ἐμπειρικλείομενον ἤδη· τὴν δὲ προσδοκῆμένην ὠφέλειαν συμπεραίνειτε βεβαιότατα.

Καὶ ἐπεὶ δὴ πρὸς ἐκπεραίωσιν τοιοῦτης μεγάλης καλοῦ εἶναι χρεῖα ὅχι εὐκαταφρονήτῃ ποσότητος χρημάτων, παρακαλεῖθε νὰ συνεγγήγητε εἰς τὸ νὰ ὑποδεχθῶσι τὴν ἑταιρείαν αὐτοὶ ὅσον τὸ δυνατόν περισσότεροι ὁμογενεῖς καὶ ἄλλοθενεῖς, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, ὅσοι φυλανθρωποὶ, φιλοπατρίδες καὶ φιλέλληνες, συντελοῦντες χρηματικῶς· αὐτῶν δὲ τὴν συνεισφορὰν παραλαμβάνοντες νὰ διευθύνετε πρὸς τὴν ἑταιρείαν καθὼς καὶ τὴν καταγραφὴν τῶν ὀνομάτων μετὰ τῆς συνδρομῆς ἐκάστη, διὰ νὰ κοινοποιῶνται συγκροτοῦντες ὑμεῖς οἱ ἱερεῖς ἐπιτροπὴν τῆς φιλανθρωπικῆς ἑταιρείας ἐκτεινομένην καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν Μεσολογίαν, καθὼς καὶ ἄλλοι εἰς ἄλλα μέρη ἀναλαμβάνουσι τῶν τοιούτων ἐπιτροπῶν τὴν συγκρότησιν.

Ἡ φιλανθρωπικὴ ἑταιρεία ἐπιστηρίζομένη εἰς τὴν φιλανθρωπίαν σας, καὶ γνωρίζουσα τὰ εὐγενῆ αἰσθήματά σας, εἶναι εὐελπίς ὅτι θέλετε καταβάλει πᾶσαν ἐπιμέλειαν καὶ ζῆλον νὰ συντελέσητε εἰς τὴν προόδόν της, καθὼς καὶ ὅτι θέλετε συγχωρήσῃ τὴν ἐπιτροπὴν διότι σὰς παραβαρύνῃ μετὰ τὴν σύναξιν τῆς συνεισφορᾶς αὐτόθεν.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 14 Αὐγούστου. 1824.

Ἡ Ἐπιτροπὴ.

Νικόλαος Γερακάκης. Δ. Δεσούλλας.

Γεώργιος Γλαράκης. Ν. Καλλέργης.

Δημήτ. Γαζέλης διὰ τὸν Θ. Ν. Ἰω. Βλάσσης.

Ἰωάννης Θεοτόκης.

(Γ.Σ.)

Ὁ Γραμμ.

Ν. Φλογαίτης.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Αρ. 87

Τιμή ἑτησία Τάλ. Ἰσπανικά ἐξ προπληρωτέα
κατὰ τριμηρίαν· Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος.

Τὰ πλείω ὀφείλει τοῖς πλείοσι.

Φραγκλῖνος.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῇ 25 Ὀκτωβρίου 1824.

Ἐξακολουθήσεις· καὶ τέλος τοῦ Κεφαλαίου περὶ
τῶν χρεῶν τῆς Διοικήσεως ὡς πρὸς τὸν ἄνθρωπον,
καὶ ὡς πρὸς τὰ φρονήματα. (ἴδ. τὸν προηγ. ἀρ.)

Ἄλλ' ἐὰν ἡ Διοίκησις εἰς τὰς κατὰ τοῦ ἀν-
θρώπου ἀντιδράσεις τῆς ἔχῃ χρεῖαν σταθερό-
τητος, εἰς τὰς περὶ φρονημάτων ἐνεργείας τῆς,
ἔχει πρὸ πάντων ἀνάγκην συστολῆς καὶ παρα-
τηρήσεως, ὥστε ν' ἀντιδρῇ μὲν, ὅταν ἔχῃ
τὸν ἄνθρωπον καὶ τὰς ἀτάξιας τῆς ἀντικείμενον,
νὰ συντηρῇ δέ, ὅταν ἔχῃ σκοπὸν τοῦ ἀνθρώπου
τὰς ἀπαξ θεθείσας δεξασίας καὶ γράμας· καὶ
εἰς μὲν τὴν πρώτην περίστασιν, εἶναι ὠφέλιμον
νὰ ἐκτελῇ ὅσα κελεύει ὁ νόμος, εἰς δὲ τὴν
δευτέραν, νὰ μὴ πρᾶτῃ καὶ νὺν ἀφ' ὅσα ἀπα-
γορεύει ὁ νόμος.

Αἱ περὶ φρονημάτων ἐνεργεῖαι ἐξαρμύζονται
ἤτοι ἐπὶ τῶν συναγμάτων, ἢ ἐπὶ τῶν δεξασί-
ων· καὶ τὰ μὲν συντάγματα, διὰ τοῦ καιροῦ
παγιῦνται, αἱ δὲ δεξασίαι, διὰ τῆς ἐλευθε-
ρίας.

Εἰς μὲν τὰς ἐνεργείας τὰς παρ' ἀνθρώπου
πρὸς ἄνθρωπον, ἡ Διοίκησις χρεωστέη νὰ πα-
ρενθίσῃ μίαν δύναμιν περιοριστικὴν·
εἰς δὲ τὰς τῶν ἀνθρώπων κατὰ τῶν διατάξεων,
δύναμιν συντηρητικὴν ἄλλὰ μεταξὺ
τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν δεξασίων, Οὐδὲ μίαν.
Ἀλλ' οὐδ' ἀπαξ συστήσῃ μίαν διάταξιν, ἃς μὴ
παρρηγοῦται πλέον ἡ Διοίκησις, ἐὰν τινὲς τὴν
ἀπὸ τοῦ νόμου καὶ τὸν ἐγκρίνωσιν· ἃς μὴ
δηγῇ νὰ ἐμπόδισῃ τὰς κατ' αὐτῆς κατακρα-
γὰς· ἃς μὴ ἀπαίτῃ τὴν ὑπακοὴν εἰς τὸ δε-
σποσθεῖν, εἰμὴ κατὰ τοὺς ἀνθρώπους τῶν πρὸς,

καὶ ἐνώπιον τοῦ Νόμου. Ἄς προσποιητῇ ὅτι ἀ-
γνοεῖ τὰς ἀντιστάσεις, καὶ ὑποθέτῃ πάντοτε
ἐτοιμὴν ὑπακοὴν· ἃς ὑπερασπίξῃ τὴν διαταγὴν,
ἣτις δυνάμει τοῦ νόμου, τῶν ἱσχυρῶν καὶ τοῦ χρόνου
δέλνει ἐπὶ τέλους ἐπωκρατῆσαι καὶ θριαμβεύσει.

Ὅταν, δὲν λέγω συστήσῃ, ἀπαγορεύῃ
ἀλλ' ἀνατρέψῃ τὸ κράτος τινὸς προλήψεως, ἣ-
τις ποτὲ ἐτιμᾶτο ὡς δόγμα, ἃς μὴν ἐκθροῖται
ἡ Διοίκησις, ἀν τινὲς ἢ πολλοὶ λυσιπύτοι διὰ
τὴν κατάργησιν ταύτης τῆς προλήψεως, μήτε
ἃς ἐμπόδισῃ, ἀν οἱ τινὲς πορρέουσι δεικνύοντες
τὴν λύσιν των· ἃς μὴν τοῖς κάμῃ λύσιν τιμῇ,
ὥστε νὰ φαίνεται μὴ ἀνεχεμένη τῆς προλήψε-
ως των· ἀλλ' ἃς ὑποκρίνεται ὅτι ἀγνοεῖ, ὅτι
καὶ ὑπάρχει τῇ αὐτῇ ἰδέᾳ, καὶ ἀφ' ἐνὸς μὲν
μέρους, ἃς ἀντιτάτῃ ἡ Διοίκησις ἐντι εἶδος ἀ-
διαφορίας καὶ λήθης εἰς τὸ νομιζόμενον μέγεθος
τοῦ πράγματος· ἀφ' ἐτέρου δὲ ἃς ἀφίνη, τὴν
φροντίδα εἰς τὸν, ὅστις θέλῃ νὰ πολεμῇ τὴν
προλήψιν ταύτην, καὶ ἃς μὴν ἀμφισβᾷ ὅτι
πολλοὶ ἀλλοτρίοι εὐρεθῇ νὰ τὴν πολεμήσωσιν,
ὅπότε μάλιστα ἢ εἰς τῇ αὐτῇ περιστάσει ἢ-
πότε τῆς Διοικήσεως ἐν ἑδρῇ αἰτίας νὰ μι-
σῶσι τὸ πρᾶγμα.

Ἄς μὴ περιορίσῃ λοιπὸν ἡ Διοίκησις, ἄλ-
λο παρὰ τὰς πράξεις τῶν ἀνθρώπων· ἡ δὲ πρό-
ληψις, ἀφ' οὗ βασανισθῇ, ἐξετασθῇ, ἐκτι-
μηθῇ, θέλει λάβει τὴν τύχην ἀπάσης ἄλλης
προλήψεως μὴ καταδικασμένης, ὅ ἐστι θέλει
καταπέσει ἐντὸς ὀλίγου ἀφ' ἐκείνης.

Ἡ φρόνησις, καθὼς καὶ ἡ δικαιοσύνη ὑπα-
γορεύει ταῦτα τὸν ἱσχυρὸν εἰς τὴν Διοίκησιν.
Αἱ τῶν ἀνθρώπων πρὸς ἀλλήλους ἐνεργεῖαι ἔα

καὶ μόνον σκοπὸν ἔχουσι, τὴν ἐκδίκησιν, καὶ ἐν μόνον εἰς τοῦτο μέσον, τὴν τῶν νύμων παράθεσιν· ἡ Διοίκησις λοιπὸν ὀφείλει νὰ προλαμβάνῃ τὰ ἐκ μελέτης ταῦτα ἀνομήματα, διὰ τῆς, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω, παρυνθέσεως περιουσιατικῆς τινὸς δυνάμεως. Ἀλλ' αἱ δοξασταὶ καὶ περὶ αὐτοὺς ἐπειδὴ ποικίλλονται ἐπ' ἀπειρον, διὰ τοῦτο καὶ τὰ μέσα ποικίλλονται ἐπίσης ἐπ' ἀπειρον· ὁθεν ἐὰν ἡ Διοίκησις ἀντὶ τοῦ νὰ συντηρῇ μόνον ἀπλῶς τὰ καθεστῶτα, φελέσῃ νὰ ἀντενεργῇ κατὰ τῶν δοξαστῶν καὶ προλήψεων, τότε καταδικάζεται οἰκοθεν εἰς μίαν αἰωνίαν ἐνέργειαν καὶ ἀντενέργειαν, διότι πρέπει νὰ ἐνεργῇ εἰς μίαν ἀπειρίαν λεπτολογιῶν, καὶ νὰ καταφέρεται μὲ ἀένναον κίνησιν, ἐναντίον ἀντικειμένων σχεδὸν ἀνεπαισθήτων, καὶ ἐπομένως, νὰ φαίνεται παιδαριώδης διὰ τῶν ἀεπίπτ' ἀνανεμένων ἀγώνων της. Ὡς κλον μέν, εἰς τὰ συστήματα τῆς, θέλει ἀπεισθαινεῖ δεσποτική εἰς τὰς πράξεις της, ἄδικος, καθὸ ἀθέβαιος, καὶ ἡπατημένη καθὸ ἄδικος.

Μεσολόγιον 7 ἡ 24 Ὁκτωβρ.

Ὁ υἱὸς τοῦ Ἰσούφ-πασᾶ, Μιστὰ-Μπέης, παῖς σχεδὸν ἑνδεκαετῆς, φθάσας ἐκ Σεῦρῶν εἰς Πρίβεξαν μὲ πολυάριθμον συνιδίαν, ἀνεχώρησεν ἐκ ταύτης τῆς δευτέρας πίλεως, τὴν 19 τοῦ λήγοντος, ἀπερχόμενος εἰς Πάτρας πλησίον εἰς τὸν πατέρα τῃ. Πέντε μικρὰ πλοῖα καὶ ἐν βερίκειον εἰκοσιτεσσάρων κανονίων, συνοδεύουσι τὸν υἱὸν τοῦ Σατράπη τούτου, ὅστις ὡς φαίνεται φέρεται πρὸς τὸν πατέρα τῃ, χρήματα εἰς πληρωμὴν τῶν στρατευμάτων τὰ ὁποῖα πρὸ πολλοῦ ἤδη καιροῦ ἔμενον ἄνευ μισθοῦ· ἀλλ' ἀμφισβῆλλοντες ἂν πρέπει νὰ δώσωμεν πίστιν εἰς τὰ ἀκούσματα, ὅτι ὁ Ἰσούφ-πασᾶς διωρίσθη παρὰ τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας, Ῥούμेलι-βαλεσῆς, καὶ ὅτι αὐτὸς, ἐπὶ διαφόροις περὶ φάσεσι, ἀπεπειρήθη ἕνα ἴσον ἐπιχειρῶν διωρισμὸν, γράφων εἰς τὸ Δ. βόνι, ἥτις αἱ (κατ' αὐτὸν) ἄπιστοι τὸν ἔχον Ἰσού-

τον πολιορκημένον καὶ στενοχωρημένον, ὥστε εἶν' αὐτοῖς εἰς αὐτὸν νὰ ἐκβῇ τὰ τεύχεα καὶ νὰ μεταβῇ εἰς Λάρισσαν διὰ τὴν ἀναλάβῃ τὴν διοίκησιν τῶν στρατευμάτων· ἀφ' ἑτέρου μέρους πολλοὶ μᾶς βεβαιεῖσιν, ὅτι ἡ κυρία αἰτία τῆς βιαίης διαλύσεως καὶ φυγῆς τῶν Τούρκων ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου τῆς Γραβιάς, εἶναι ἡ ἐφεξῆς : ὅτι ὁ Δερβίς-πασᾶς πληρεφάρθεις τὸν διορισμὸν τοῦ Ἰσούφ-πασᾶ ὡς Ῥούμელი-βαλίσῃ, ἐπειράθη εἰς τὴν φιλικίαν καὶ εἰς τὸν χαλαρῆρα τῃ· ὁθεν διὰ νὰ ἐξαλειφῇ εἰς τὸν νέον διάδοχόν τῃ, πᾶσαν εὐκολίαν τοῦ νὰ εἰρῇ στρατεύματα ἑτοίμα, διέλυσεν αὐτὸν τὸν στρατὸν, ὥστε διασπαρέντες αἱ στρατιῶται, νὰ μὴ δυνηθῶσιν εὐκόλως νὰ συνενωθῶσιν ἐκ νέου ἐπὶ τῆς Οὐράς καὶ σημαίας τοῦ Ἰσούφ. Ἐκ μέρους μᾶς δὲν ὑπερροῦμεν νὰ βεβαιώσωμεν μήτε τὸ ἐν μήτε τὸ ἄλλο, μὴ ὅλον ὅτι πᾶν πιθανὸν νομιζομεν τὸν διορισμὸν τοῦ Ἰσούφ-πασᾶ. Ἡ Πέρτα ἱκανὰ γνωρίζει τὸν εὐτολμον τοῦτον Σατράπην, ὥστε νὰ τὸν ὑποθέτῃ πολλὰ χρήσιμον εἰς ἄλλον βαθμὴν ἀνότερον, διὰ τὴν ἣν ἀληθῶς ἔχει ὑπεροχὴν κατὰ τὰς γνώσεις ἴσον σπανίας εἰς τοὺς λοιποὺς Τούρκους. Ἀλλ' ὁ Ἰσούφ-πασᾶς γνωρίζει καθ' ἑαυτὸν κάλλιστα τὸ ἄστατον καὶ ἐν μεταδότην τοῦ Σουλτάνου καλῶς καὶ τοῦ Διβεγί τῃ, ἔχων πρὸ ὀφθαλμῶν τὰ πρὸς φάτα παρὰδείγματα τῶν Χροῖτ καὶ Δράμαλι παυίδων, εἶναι πεπεισμένος, ὅτι εἰς τὴν παραμικρὰν ἀποτυχίαν, ἡ κεφαλὴ τῃ θέλει πέσει μετὰ τὴν αἰτίαν εὐκολίαν, μὲ οἷαν ἔπρεπε καὶ τοῦ πατὴρος προκατόχων τῃ. Ὁ πατὴρ τοῦ Ἰσούφ-πασᾶ, ὁ Ἰσμαήλ-πέης τῶν Σεῦρῶν α) ὅστις πάντοτε εἶχεν ἀποφύγει τὸν βαθμὸν τοῦ Σατράπη, τὸν ὁποῖον ἀπειράκης ἡ Πέρτα τὸν ἐπὶρρίφει, ἱκανὰ ἐδίδασκε τὴν προσοχὴν τοῦ υἱοῦ τῃ ὥστε νὰ ἐννοῇ ἀκριδῶς τὰς ἐπικιν-

(α) Ὁ Ἰσμαήλ-πέης Σεῦρῶν, ἀρίστης πολλάνης εἰς τὰ γένεια τοῦ Σουλτάνου, τὸ νὰ φιλάτῃ ἐφ' ἑαυτὸν, τρεῖς ἔρκους : δηλαδὴ Α'. τὸ νὰ μὴ ὑπάγῃ ποτὲ εἰς Κωνσταντινούπολιν, Β'. τὸ νὰ μὴ ἐκβῇ ποτὲ εἰς τὸν Ῥούμ και 1. νὰ μὴ ταξιδεύῃ ποτὲ εἰς θαλάσσης.

δυνάμεις τῆς τοῦ Σουλτάνου, καὶ νὰ τὰς ἀπο-
ρεύγῃ.

Τὰς ἀνωτέρω περὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἰσούφ-πασᾶ
εἰδήσεις, φαίνεται ὅτι ἐπικυροῦσι καὶ τὰ ἐκ
Βουλτζης γράμματα, τὰ ὁποῖα ταύτην τὴν στιγ-
μὴν ἐλάβομεν, καὶ τῶν ὁμοίων τὸ περιεχόμε-
νον εἶναι τὸ ἐφεξῆς.

Βόνιτζα 20 Ὀκτωβρίου.

Τὰ εἰς Περέβεζον ἐχθρικά πλοῖα χθὲς ἐκδηκαν
ἐξ ὧ καὶ στέκην εἰς γεαμμένη ἔτοιμα ν' ἀναχω-
ρήσων· συμπεραίνομεν ὅτι σκοπεύουσι διὰ Π.
Πάτρας μὲ τὸν υἱὸν τοῦ Ἰσούφ-πασᾶ ἔχοντα
περιμειθεῖαν χρημάτων καὶ ἀνθρώπων· φαίνονται
μεταξύτων καὶ δύο βρῖκια Αὐστριακὰ τὰ ὁ-
ποῖα εἶναι πιθανὸν ὅτι ἔχον νὰ τὰ συντροφεύσων.

ἙΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Σμύρνη 21 Σεπτεμβρίου.

Πολλὰ λαχαχὰ ἐπικρατοῦσιν εἰς τὴν πόλιν
ταύτην. Εἰς πᾶσαν εἰδήσιν ὅτι ὁ Ὀθωμανικὸς
στύλος, ἔλαβε καμμίαν νέαν δραῦσιν, ὁ ἄλα-
κτος καὶ λυσσώδης ὄχλος τῶν τούρκων ἐξάπτεται,
καὶ φρυάττων ζητεῖ μεγαλοφῶνως τὴν σφαγὴν
τῶν δυστυχῶν Χριστιανῶν, ἥτις, ἂν μέχρι τοῦδε
ἀνεβλήθη, ἡ χάρις δὲν χρεωστεῖται εἰς ἄλλης,
εἰμὴ εἰς τὰς φρονίμους καὶ στερεὰς ἀπαντήσεις
τῶν διαφίλων προξένων τῶν Εὐρωπαϊκῶν δυνάμε-
ων (α). Ἡ Σμύρνη τὴν σήμερον εἶναι τι οἰκτρὸν
δίαιτρον, ὅσα παρρησιάζεται μία πόλις, τῆς
δοτικῆς ἢ Διοικήσεως δὲν ἔχει πλέον καμμίαν ἰ-
σχὺν κατὰ τοῦ ἀχαλινώτη ὄχλου, ἡ μᾶλλον εἰ-
πεῖν, ὅση ἡ ἰδία Διοίκησις μετέχει τῶν αὐ-
τῶν φρονημάτων τῆς ἀπανθρωπίας καὶ βαρβαρό-
τητος ἐνὸς ἀποθροισμένη λαοῦ, ὅστις ἐν κέρει

(α) Μεταξὺ τούτων τῶν ἀξιοσεβίστων ὑποκειμένων,
πλήρεις αἰσθημάτων βαθυτάτης καὶ εὐκρινεῖς εὐγνω-
μοσύνης, ἀνεδείκνυντο τὸν γενναῖον καὶ φι-
λόσοφον Κέρμα Σεΐττὴν τῆς Γαλιόλι Πρέβε-
ζου ἐ Σμύρνης, τῷ ὁποῖον τὴν ἀρετὴν ὡς ἀντάμει-
πον οὐ νὰ ἐπαίνεσθαι.

τῶν καταστροφῶν τε, ζητεῖ νὰ ἐκδικηθῇ,
σφάζων καὶ λεηλατῶν ὅλους ἐκείνους, οἵτινες ἐ-
χρησι κοινὰ τὴν πίστιν καὶ τὸ ὄνομα, μὲ τοὺς,
ἐκ τῶν ὁμοίων προσέχονται τὰ δεινὰ τοῦτε τοῦ
ἀνημέρου λαοῦ. Μόλις ἔφθασεν ἐδῶ ἡ εἰδήσις
τῆς ἐσχάτης ναυμαχίας καὶ τῆς νίκης τοῦ Ἑλ-
ληνικοῦ κατὰ τοῦ Ὀθωμανικοῦ στόλου, καὶ ἀ-
μέσως ἐταράχθη πᾶσα ἡ πόλις· λόγοι ψιθυρί-
δροι διεσπάρησαν πανταχοῦ, οἱ ὁποῖοι ἀπεφά-
σιζαν τὴν ἀθλίαν τύχην τῶν δυστυχῶν Χριστι-
ανῶν, ἀλλὰ, τὸ ἐπαναλαμβάνομεν, ἡ πόλις
αὕτη χρεωστεῖ ἐκ νέου τὴν σωτηρίαν της εἰς τὰ
ἐμπροσθα μέτρα τῶν διαφίλων Εὐρωπαϊκῶν προ-
ξένων.

Τριέστιον 15 Ὀκτωβρίου.

Ἡ Αὐστρία ἐξέδωκε διαταγὴν, διὰ τῆς ὁ-
ποίας διορίζει τὸν Ναύαρχον τῶν πολεμικῶν
πλοίων της ν' ἀναγνωρίξῃ τὴν περὶ ἀποκλεισμοῦ
διακήρυξιν τῶν Ἑλλήνων, νὰ μὴ συγχωρῇ νὰ
ναυλῶνται εἰς τοὺς τούρκους τὰ ἐμπορικά Αὐ-
στρικά πλοῖα ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων διὰ μετα-
κόμισιν ζωοτροφῶν καὶ πολεμοφοδίων, οὐδὲ νὰ
προμηθεύωσι μὲ τροφὰς καὶ ἄλλα διάφορα ἐμ-
πορεύματα τὰ ἀπὸ τοὺς τούρκους εἰσέτι κατα-
κρατούμενα φρούρια.

Τῇ 16 τοῦ Ἰδίου.

Διάφοροι ἐφημερίδες τῆς Εὐρώπης, ἀνα-
φέρουσιν, ὅτι διωρίσθη Πρέσβης ἀπὸ μέρους τῆς
Ῥωσίας εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ὁ Κύριος
Ῥιβοπιέρρος (Ribeupierre) ὅστις σιμὰ τῶν ἄλ-
λων διαταγῶν τὰς ὁποίας ἔλαβε παρὰ τοῦ Αὐ-
τοκράτορος Ἀλεξάνδρου, ἔχει καὶ μίαν τὴν κυ-
ριωτέραν, τοῦ νὰ μεσολαβήσῃ συμφῶνως καὶ
μὲ τοὺς ἄλλους Συμμαχικοὺς Πρέσβεις, καὶ
νὰ μεταχειρισθῇ πάντα τρόπον πρὸς καθυσύ-
χασιν τῶν εἰς τὸ Ἀνατολικὸν τῆς Εὐρώπης μέ-
ρος συμβαινόντων κακῶν, ἀλλ' ἡ γενικὴ τῆς
Γερμανίας ἐφημερίς (Allgemeine Zeitung) λέ-
γει ὅτι ὁ διαληθθεὶς κύριος Ριβοπιέρρος θέλει
ἀντιλέγει τῇ εἰς Κωνσταντινούπολιν μετάβα-

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Αρ. 88

Τιμή ἑτησία Τάλ. Ἰσπανικὰ ἐξ προπληρωτέα
κατὰ τριμηνίαν· Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος.

Τὰ πλείω ὀρέλη τοῖς πλείοσι.
Φραγκλῖνος.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῇ 29 Ὀκτωβρίου 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Σπεύδωμεν προθύμως νὰ δημοσιεύσωμεν τὴν
ὁποίαν κατ' αὐτὰς ἐλάδομεν χαρμόσυνον ἀγγελίαν,
ὅτι ἤρξατε γελοσπάντων καὶ ἡ Γ'. τῆς
Στασιαστῆς Διοικήσεώς μας Περίοδος, τῆς ὁποί-
ας τὴν λαμπρότητα τοσοῦτοι ἀγαθοὶ οἰωνοὶ προ-
εφήμαναν, καὶ τοιοῦτοι κατὰ ξηρὰν καὶ θά-
λασσαν εὐτυχεῖς, καὶ τῶν προηγηθέντων πολὺ
ἐπιξέτεροι ἀγῶνες προευντέρισαν.

Τὴν Α'. τοῦ Ὀκτωβρ. συνεκροτήθη προκαταρ-
κτικὴ τοῦ Νέου Σεβ. Βουλευτικῷ Συνέλευσις ἐκ
πάντων τῶν παρευρεθέντων Παραστ. τῶν τῆς ἐλευθέ-
ρας Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας, ἐκλεχθέντων νομί-
μως κατὰ τὸν ὑπὸ ἀρ. 17 περὶ ἐκλογῆς Νόμον,
τὰ ὀνόματα τῶν ὁποίων, καθὼς καὶ ἐκάστης
παριστανυμένης Ἐπαρχίας εἶναι ὡς ἀκολούθως.

ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Μεσολογγίη.	Σπυριδων Τρικουπῆς.
Ἀνατολικοῦ.	Ἰωάννης Δημητρίδ.
Βενέτ. καὶ Ἀποκούρη.	Κ. Λιθέμιος.
Ξεριμέρη.	Γεώρ. Μαυρομμάτης.
Βόνιτζας.	Κ. Ν. Λογθ. Χαλκιδιώ.
Ἀργάφω.	(Κωνσταντ. Ζύτοφ. καὶ Ἀναγν. Διδασκαλίω.
Καρπεννησίη.	Ἀναγν. Ἀθανασίη.
Κραθάρων.	Γεώρ. Καναβίς.
Μαλανδρίνη.	Χαβαλ. Π. Γ. Πολίτης.
Λαυδορικίη.	Ἀθανάσιος Νικολάη.
Πατραγχιλίη.	Δημάκος Ἰερομνήμων.
Ζητηνίη.	Ἀθανάσιος Ἀναγν.
Μιδεΐτισης.	Ἀναγ. Ἐγκολφόπουλ.

Σαλῶνων.	Παναγιώτ. Λογοθέτης.
Λειβαδίας.	Ἰωάννης Φιλων.
Θησῶν.	Νικόλ. Βρεζάκης.
Ἀθηνῶν.	Χατζὴ Ζαχαρίτσας.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ.

Κορίνθι.	(Πανοῦτζος Νοταρᾶς.
	Γεώργιος Καλαβᾶς.
Μισθρᾶ.	(Βρεσθένης Θεοδώρητ.
	Μιχαὴλ Ἰατρός.
Καλαβερῶν.	Ἀσημάκης Φωτίλας.
Καρυταίνης.	(Ἀναγ. Ζαφειρόπουλος.
	(Νικίλαος Μπούκηρης.
Γαστούνης.	(Ἰωάννης Σισίνης.
	(Διονύσιος Παπαγιαννῶ.
Βοστίτζης.	Ἀναστάσιος Λόντος.
Πύργη.	Λυκούργος Κρεσθενίτης.
Ἄργης.	Μιχαὴλ Κάδας.
Ναυπλῆ.	Ἀναγ. Μακρυποκάμισ.
Κάτω Ναχαγιέ.	Ἀναγ. Ντέντες.
Ἀγίη Πέτρη.	Κωνστ. Ζαφειρόπουλ.
Τριπολιτσᾶς.	Εὐγένιος Σταυρίπουλ.
Μονεμβασίας.	Ἰωάννης Ευγενίδης.
Λεονταρίη.	Νικόλαος Μιλιάνης.
Φαναρίη.	Δῆμος Κανελόπουλ.
Ἰμπλάκιων.	Παν. Παπατσώνη.
Νησίη.	Παναγ. Καραμαργ.
Κορώνης.	Ἠλίας Καραπαυλός.
Μικρομάνης.	Ἀντ. Καλογερόπουλ.
Ἀνδρούσης.	Κωνσταντῖνος Φίλων.
Μεθώνης.	Δημ. Σακκελαρίων.

Νεοκαστρε .   Ἀναγνώτης Δακίδης .
Ἀνατολ. Σπάρετ .   Γεώργ. Καλχαντής .
Δεσβενοχωρίων .   Γεώργ. Διδάσκαλόπ.

ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΝΗΣΩΝ .

Σπετσών .   Γκίκ. Καρακαστάνης .
Ψαρρών .   Νικόλ. Βελισσάριος (α)

ΚΡΗΤΗΣ .

Ἐμμανήλ Ἀντωνιάδης .
Δημήτριος Παρδαλάκης .
Ζαχαρίας Πρακτικίδης .

ΛΙΓΑΙΟΥ ΠΕΛΑΓΟΥΣ .

Πόρρ .   Νικόλαος Γκίκα .
Αἰγίνης .   Κωνστ. Λογοθέτη .
Ζέας .   Ἰωάννης Πάγκαλος .
Μυκόν .   Ἰωάν. Κοντεμάς .
Τήνη .   Ἰωάν. Παξιμάδης .
Ἀνδρ .   Θεόφιλος Καίρης .
Σαντωρίνης .   Εὐαγγ. Μαντζαράκης .
Σίφου .   Νικ. Χρυσόγελος .
Καρπάθ .   Χατζῆ Ἡλίας Οἶκον .
Κάσση .   Νικ. Γρηγοριάδης .

Εἰς τὴν Α'. ταύτην προκαταρκτικὴν Συνέλευσιν προετέθη λόγος περὶ ἐκλογῆς τῶν μελῶν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ κατὰ τὸν § 20. τμήμ. Α'. Κεφ. Γ'. τοῦ Ὁργανικοῦ Νόμου· ἀλλ' ἡ διαψήφισις ἀνετέθη εἰς τὴν αὔριον .

Εἰς τὴν Β'. προκαταρκτικὴν Συνέλευσιν ἀφ' οὗ ἔγιναν διαφιλονεικίσεις ἱκαναὶ περὶ τοῦ ὁρί-
του τῆς ἐκλογῆς τῶν μελῶν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ,
τινῶν μὲν γνωμοδοτησάντων νὰ γενῇ ψηφοφορία
καθ' ὁλομέλειαν , τινῶν δὲ χωριστὰ ἐκάστη
μέλῃς , ἀνεβλήθη καὶ πάλιν ἡ ἀπόφασις διὰ
τὴν ἀκόλουθον Συνέλευσιν , εἰς τὴν ὁποίαν γε-
λοσπάντων ἔλαβε πέρας . Τίνα δὲ τὰ ἐκλεχ-

(α) Οἱ Παραστάται τῆς Ἰδρας ἀργοπώρησαν διὰ
περὶ τῆς Ἀλασσίου ἐκστρατείας φροντίδας .

θέντα μέλη τοῦ ἐκτελεστικοῦ , καὶ περιπλέον
τίνες οἱ εἰς τὴν Πρωτοβάν καὶ Ἀντιπρωτοβάν
τοῦ Βουλευτικοῦ ψηφισθέντες γίνεται δῆλον ἀπὸ
τὴν ἐφεξῆς τοῦ αὐτοῦ Σεδαστοῦ Βουλευτικοῦ Δια-
κλήρου .

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚ. ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ . ΤΟ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΝ ΣΩΜΑ .

Π ρ ὁ ς τ ὁ Π α ν ε λ λ ῆ ν ι ο ν .

Ἕλληνες ! τὴν ἱερὰν παρακαταθήκην
τῶν Νόμων , τοὺς ὁποίους ἐκύρωσεν εἰς Ἐπί-
δανρον καὶ Ἄστρος ἡ κοινή σας συγκατάθεσις ,
παραλαμβάνουσιν ἤδη οἱ συμπολιταὶ τα· ἐκεῖνοι
τοὺς ὁποίους μὲ ἐλευθέραν θέλῃσιν ἐκλέξαντες
κατὰ τὸν Νόμον Παραστάτας , ἐπιμίψατε ὑ-
περασπιστὰς τοῦτων τῶν Νόμων καὶ φύλακας .
Ἀναλαβόντες τὸ μέγα καὶ ἱερὸν τῆς παραστα-
τικῆς δυνάμεως χρέος ἐκλέξαν κατὰ τὸν Νόμον
μέλη τοῦ Ἐκτελεστικοῦ τοὺς Κ. Κ. Γ. Κωνσταν-
τῆν , Π. Μπίττασιν , Ἀσημάκην Φωτίλιν ,
Ἀναγνώστην Σπηλιωτάκην καὶ Ἰω. Κωλέτην ,
καὶ μεταξὺ τοῦτων Πρόεδρον τὸν Κ. Γ. Κωνσ-
ταντῆν , Ἀντιπρόεδρον δὲ τὸν κύριον Π. Μπίτ-
τασιν . Πρόεδρος δὲ τοῦ Βουλευτικοῦ ἐψηφίσθη
ὁ κύρ. Πανούτσος Νοταρᾶς , Ἀντιπρόεδρος δὲ
ὁ κύριος Βρεσθένης Θεοδώρητος , Α'. δὲ Γραμ-
ματεὺς ὁ κύριος Ἰωάννης Σκανδαλίδης , καὶ Β'.
ὁ κύρ. Ἀνδρέας Παπαδόπουλος .

Τούτων ἐκλεχθέντων κατὰ τὸν περὶ Ἐκλογῆς
Νόμον , ἄρχεται εὐτυχῶς αὖριον ἡ Γ'. τῆς Δι-
οικήσεως Περίοδος .

Ἕλληνες ! Οἱ φύλακες καὶ ὑπηρεταὶ τῶν
Νόμων , οἱ Βουλευταὶ καὶ Ἐκτελεσταὶ ὑπεσχέ-
θησαν ἔμπροσθεν Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων νὰ ἐκπλη-
ρώσωσι τὰ ὁποῖα ἀνάλαβον χρέη , ἐβεβαίωσαν
τὴν ὑπόσχεσίν των μὲ τοὺς πλέον ἱερούς καὶ
πιστοὺς ὅρκους , ὅτι θέλουν ἔχει βάσιν τὸν Νό-
μον , τὸν ὁποῖον Σεῖς μὲ τὸ αἷμά σας καθιερώ-
σατε· ὅτι θέλουν ἔχει σκοπὸν τὴν κοινήν σας
εὐδαιμονίαν , ὑπερασπιζόμενοι τὰ ἱερά σας καὶ
ἀπαράγραπτα δικαιώματα , ὑπὲρ τῶν ὁποίων
μάχεσθε μὲ γυναιαν ἀπόφασιν ἐναντίον μαι-
φόνων τυράννων .

Ἄλλ' ἀρκεῖ τοῦτο μόνον διὰ νὰ στερεώσωμεν τὴν ἀνεξαρτησίαν μας ; διὰ νὰ προξενήσῃ τὴν ἀτομικὴν εἰς ὅλης εὐδαιμονίαν ; ὅχι βέβαια . Πρέπει οἱ διοικούμενοι νὰ σέβονται τοὺς Νόμους καὶ νὰ πείθονται εἰς τοὺς ἐκτελεστάς τῶν Νόμων . Οἱ Νόμοι , οἱ ὁποῖοι ἐνεπιστεύθησαν εἰς τοὺς διοικητάς σας , εἶναι ἔργον τῆς κοινῆς σας θελήσεως . Ἀπαιτεῖται λοιπὸν ἡ ἀπὸ μέρους σας ὑποταγὴ διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ τὰ χρεῖα τῶν οἱ Διοικηταί σας , διὰ νὰ ἐκτελῶσι τὸν Νόμον , καὶ διὰ νὰ κατορθώσωσι τὸ σκοπούμενον , τὴν κοινὴν σας εὐδαιμονίαν . Ἡ συντήρησις λοιπὸν τῆς ποθεινῆς ἐλευθερίας μας , ἡ στερέωσις τῆς ἀνεξαρτησίας , ἥτις εἶναι ἡ πηγὴ ὅλων τῶν καλῶν , ἐξήρτηται ἀπὸ τὴν ὑποταγὴν εἰς τοὺς Νόμους . Διὰ τὴν ὑποταγὴν εἰς τοὺς Νόμους ἐστερεώθη ἡ Διοίκησις , καὶ ἰδοὺ νίκαι παντοῦ καὶ τρόπαια Ἑλληνικά κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν πολὺ λαμπρότερα τῶν προτέρων , καὶ ὁ ἐχθρὸς τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀνθρωπότητος βάρβαρος εἶδε πάλιν ματαιωμένους τοὺς ὀλεθρίους σκοπούς τῶν .

Πατριῶται ! οἱ ὁποῖοι ἐμείνατε ἀκλόνητοι ἐν τῷ μεταξὺ τοσούτων κινδύνων · γενναῖοι πολεμισταί ! οἵτινες ἐχύσατε τὸ αἷμά σας διὰ τὴν Πατρίδα · πολῖται ! φίλοι τῆς εὐνομίας , ζῶντες ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς Νόμους , πειθόμενοι εἰς τὴν αὐτὴν Διοίκησιν , ἀπολαμβάνομεν τὴν Πατρίδα , ἀξιούμεθα τῆς εὐμενείας τῶν Χριστιανικωτάτων Βασιλέων , ἀπολαύομεν τὴν εὐνοίαν τῆς εὐνομημένης καὶ φιλανθρωπικῆς Εὐρώπης , καὶ δῶμεν τοῦ λοιποῦ ὡς τὰ σοφὰ ἔθνη εὐδαίμονες !

Ταῦτα φρονοῦντες καὶ πράττοντες ἐλπίζετε μὲ πίστιν ὅτι ἡ τρίτη αὕτη Περίοδος τῆς Διοικήσεως θέλει εἶναι ἡ λαμπρὰ καὶ ἀξιωμακρικὴ ἐποχὴ τῆς ποθεινῆς ἀνεξαρτησίας μας καὶ τὸ ἐνέχυρον τῆς εὐδαιμονίας τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους !

Ἐν Ναυπλίῳ , τῇ 10 Ὀκτωβρίου 1824 .

Ὁ Ἀντιπρόεδρος ΒΡ. ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΣ .

Ὁ Ἀ. Γραμματ. Ἰωάν. Σκανδαλίδης .

Εἰδήσεις ἐκ τῶν Στρατοπέδων Ξηρομέρου .

τῇ 27 Ὀκτωβρίου .

Τέλος πάντων ἐπέστρεψαν πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ὁ Ἄγγελος , καὶ ὁ Ταχὺς-Ἀμπαρῆς εἰς Καρ-

θανσαρὰν , χωρὶς νὰ κατορθώσῃ νὰ καθησυχάσῃ τὰς διχονοίας καὶ ἐριδίας τῆς Ἀλβανίας .

Κατὰ λάθος εἴπαμεν εἰς ἕν ἀπὸ τὰ προηγούμενα φύλλα (ἀρ 83) ὅτι κάποιος Χασάν-Πασᾶς ἀπὸ Βέρροϊαν ἦλθεν εἰς Ἀλβανίαν καὶ ζητεῖ νὰ κυριεύσῃ τὸ Μπαράτι · αὐτὸς εἶναι ὁ Χασάν-Μωγγής ἀνεψιὸς τοῦ Ὁμέρ-Πασᾶ , ὃς τις εἶναι ἱσχυρὸς ἐχθρὸς τοῦ Θεῖου τῶν Φανασίμων , καὶ ἅμα φθάσας εἰς Ἀλβανίαν ἐνίσχυσε πολὺ περισσότερον τὸ ἐναντίον μέρος αὐτοῦ .

Ὁ Ὁμέρ-Πασᾶς ἀφ' οὗ , ὅπως ἡμπόρεσεν , καθυσύχασε τὸ στράτευμα τοῦ Χασάν-Πασᾶ ὅστις εἶχε μεταθεῖ ἐκεῖ ὁ Ναύπακτος , καὶ ἐδικίμαζεν ἀπείρης τυραννίας ἀπὸ τοῦ ἀνταποστήσεως τῆς , διότι δὲν εἶχε νὰ τοὺς πληρώσῃ τὰς μεθῆς , τοὺς κατέπεισε νὰ τὸν ἀκολούθησιν εἰς Λάρισσαν , μὲ ἐνδοσχέσιν νὰ πληρωθῶσιν ἐκεῖ . Μετὰ ταῦτα ἐπροσπάθησε νὰ ἐτοιμάσῃ καταλύματα εἰς Πρέβεζαν , ἀλλ' ὁ Μπεκίρ-Ἀγᾶς καὶ οἱ Πρεβεζάνοι ἀντεστάθησαν , καὶ τέλος κατόρθωσαν νὰ τὸν κάμνῃ νὰ παρατηθῇ ἀπὸ αὐτὸν τὸν σκοπὸν , δίδοντάς τον ἐξήντα πωγγί , διὰ νὰ μὴ ξεχειμάσῃ εἰς Πρέβεζαν · ἐστεῖλε λοιπὸν καὶ ἐτοίμασε κατοικίας εἰς Ἀρταν , καὶ ἀμέσως ἀπέβασεν εἰς Καρθανσαρὰν διὰ νὰ σηκώσῃ τὸ στρατόπεδον · ἀλλ' ἐκεῖ εἶχαν φθάσει πρὸ ὀλίγων αἰ ἀκόλθοι εἰδήσεις : ὅτι ὁ Μαυροκορδάτος ἀσθενήσας βαρέως , ἄφησε τὸ Λιγοβίτζι , καὶ μετέβη εἰς Μεσολόγι · ὅτι τρεῖς πολεμικοὶ ἀρχηγοὶ ἄφησαν τὸ Στρατόπεδον τοῦ Λιγοβίτζι , καὶ ὅτι ἐντὸς ὀλίγων , καὶ τὰ λοιπὰ στρατόπεδα διαλύονται · ὅθεν ἔλαβεν ἀφορμὴν ὁ Βαρνακιώτης νὰ καταπείσῃ τοὺς ἐχθροὺς νὰ μείνῃν ἀκόμῃ ὀλίγας ἡμέρας , διὰ νὰ κάμνῃ καμμίαν ἐπιδρομὴν εἰς τὴν Ἀκαρνανίαν , καὶ νὰ ὠφεληθοῦν πρὶν ἀναχωρῆσαι .

Ἡμεῖς εἴμεθα βέβαιοι , ὅτι γλήγωρα θέλουν εὐγεῖ ἀπὸ τὴν ἀπάτην οἱ ἐχθροὶ βλέποντες ὅτι τὰ Στρατόπεδα τοῦ Ξηρομέρου διακέκοντο μετὰ τὴν πρώτῃν σταθερότητα εἰς τὰς θέσεις των . Εἶν' ἀληθὲς ὅτι ὁ Κύριος Γενικὸς Διευθυντὴς μας ἐνίσταται εἰς Ἀνατολικὸν ἀναλαμβάνων ἀπὸ τὸ ξανακύλημα καὶ ἀλλ' ἡξυρόμεν ἐνταυτῷ , ὅτι ὁ Στρατηγὸς Τριγκας ὅστις ἔχει τὸ δυνατότερον Στρατόπεδον , ὁ Στρατηγὸς Νότης Μπότσαρης ὅστις στρατοπεδεύει εἰς Πόρταν Μπαρμινιὴν , καὶ ὁ Κα-

πρωτὸν Γιάννης Σούκας, εὐρισκόμενος τότε μετὰ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ εἰς Χρυσοβίτζαν, ἀφ' ἐαυτοῦ των ἔδωσαν τὸν λόγον τῆς Τιμῆς των, καὶ ὑπεσχέθησαν ἐγγράφως, ὅτι θέλων βασιτάξει ἕως τῆς ἐσχάτης στιγμῆς τὰ Στρατόπεδα, καὶ οὕτως ἄρῃσεν ὁ Γενικός Διευθυντὴς τὰ Στρατόπεδα καὶ κατέβη εἰς τὰς χώρας, διὰ νὰ ἀναλάβῃ. Τὸ αὐτὸ ἔκαμιν ἔπειτα καὶ οἱ στρατοπεδεύοντες εἰς Λιγυσιτζί. Ἀρχηγοὶ τῶν διαφόρων μικρῶν σωμάτων· ἀφ' οὗ ἔκαμιν τὸν κατάλογον τῶν στρατιωτῶν καὶ διώρισαν τοὺς μὲν νὰ κρατοῦν τὴν Ῥάχην, τοὺς δὲ τὸ Μοναστήρι, ὅλης ὁμοῦ περὶ τοὺς ἑξακασίους, ἔκαμιν τὸ ἀκέλευθον ἔγγραφον.

„Αὐτὸς εἶναι ὁ Κατάλογος τῶν στρατιωτῶν μας, ὅσοι εἶναι ἱκανοὶ ἀρμάτων, ἐκτὸς τῶν ἀρρώστων, τῶν παιδιῶν, καὶ τῶν ἀπόντων διὰ χρείας τοῦ στρατοπέδου. Ὅλοι δὲ ἡμεῖς οἱ ὑπογεγραμμένοι Καπεταναῖοι τῶν διαφόρων σωμάτων, ἀπεφασίσαμεν καὶ ὑποσχόμεθα ὅλοι ὁμοῦ νὰ κάμωμεν ἐντελῶς τὸ χρέος μας, καὶ ὅποιοις ἐξ ἡμῶν, εἰς καιρὸν χρείας, δὲν εὐρεθῇ εἰς τὴν θέσειν ἡ, καὶ δὲν κάμει τὸ χρέος ἡ, ἔχει νὰ δώσῃ λόγον ὅπως ἀνήκει, θέλει κρίνεται ὡς ἀντιπατριώτης καὶ παραβάτης τοῦ χρέους, καὶ θέλει κατατρέχεται ἀπὸ ὅλης ἡμῶς· διὸ κάμνομεν τὸ παρὸν ἔγγραφον, καὶ ὑπογραφοῦμεθα εἰς αὐτὸ ἰδιουχείως· τὸ ἀφίνομεν δὲ εἰς χεῖρας τοῦ Χιλιάρχου Αν. Καραγιάννη διὰ νὰ στείλῃ τὸ ἴσον αὐτοῦ πρὸς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν.

Ἐκ τοῦ Στρατοπέδου Λιγυσιτζί.

Τῇ 26 Ὀκτωβρίου. 1824.

Χιλ. Αν. Καραγιάννης. Χιλ. Δημοτσέλιος. Ληπιδῶφ. Σπύρος Μίλιος, χειμαρβαῖος. Παναγιώτης Πριμηκήης, Κραδαρίτης. Αἰκῆς Χαλανδριτζάνας. Γεώργιος Γέρδης. Πίλιος, ἐπίτροπος τοῦ Γιάννη Σούκα. Λιούσας, ἐπίτ. τοῦ Χιλ. Λαμπρούση.

Περίοδ. Γ') ΠΡΟΣΩΡ'ΝΗ
ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΥ.

Ἐπειδὴ ἡ Ἑλληνικὴ Διοίκησις ἔλαβε τ' ἀναγκαῖα μέτρα, διὰ νὰ συστήσῃ λακτικὸς τοὺς ἀποκλεισμούς της κατὰ τοῦ ἐχθροῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, καὶ ἐπειδὴ ἤδη ποιεῖται

ἐχόμενον φύλλον θέλεμεν κοινολογήσει τὰ ὀνόματα των πλοίαρχων καὶ τῶν στρατηγῶν, διορισμένων διὰ τὸν ἀποκλεισμόν.

εἰσε λακτικὴν Ναυτικὴν δύναμιν εἰς στενὸν ἀποκλεισμόν Πάτρας καὶ Ναυπλίου,

Δ ι α κ η ρ ὕ τ ε ι .

Α'. Εἶναι ἀπηγορευμένον εἰς ὅποιονδήποτε πλοῖον ὑφ' ὅποιονδήποτε σημαίαν νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὰ φρούρια Πάτρας καὶ Ναυπλίου.

Β'. Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς παρούσης διακηρύξεως ὅποιονδήποτε πλοῖον διευθυνθῇ εἰς τὰ εἰρημένα ἀποκλεισμένα μέρη, ἀφ' οὗ ἀποδειχθῇ ὅτι δὲν φέρει ἰδιοκτησίας τοῦ ἐχθροῦ κατὰ πρόωγην φορὰν ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ναυτικῆς ταύτης μοίρας, ἡ ὁποιοσδήποτε ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ πλοίαρχου χρεωστεῖνὰ ἐμποδίσῃ τὴν εἰσοδύνη καὶ νὰ διδῇ εἰς αὐτὸ ἔγγραφον ἀποδεικτικὸν τῷ ὅτι εἰδοποιήθη νὰ ἐπιστρέψῃ, ἐξαιρημένων ἐκείνων τῶν πλοίων, τὰ ὅποια ἤθελον παρρησιασθῇ ὕστερον ἀπὸ ἐν ἱκανὸν διάστημα καιροῦ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς παρούσης Διακηρύξεως, ὥστε ν' ἀποδεικνύεται, ὅτι ἐγνώριζον τὸν ἀποκλεισμόν τοῦτον καὶ τότε τὰ τοιαῦτα θέλων κρατοῦνται καὶ διευθύνονται εἰς τὸ ἀνήκον κριτήριον.

Γ'. Ὅσα πλοῖα σημαίας οὐδετέρων Δυνάμεων ἤθελον εὐρεθῶσιν εἰς τὰ εἰρημένα ἀποκλεισμένα μέρη, ἔχον τὴν ἀδειαν νὰ ἐξελεθῶσιν ἀνενοχλήτως, χωρὶς ὅμως νὰ συνεισφέρωσιν ἰδιοκτησίας τοῦ ἐχθροῦ, ἐντὸς τριῶν ἑβδομάδων, ἀφ' ἧς ἡμέρας παρρησιασθῇ ἐκεῖ ἡ προσδιορισθεῖσα Ἑλληνικὴ Ναυτικὴ δύναμις· παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης, ὅποιονδήποτε πλοῖον ἐξέλθῃ μετέπειτα, θέλει κρατεῖται καὶ διευθύνεται καὶ αὐτὸ εἰς τὸ ἀνήκον Κριτήριον.

Τὸ ὕπομνησιν τῶν Ναυτικῶν θέλει κοινοποιήσῃ ὅπως ἀνήκει καὶ δημοσιεύσει διὰ τοῦ ἴσου τὴν παρούσαν Διακηρύξιν.

Τῇ 14 Ὀκτωβρ. 1824. Ὁ Π ρ ὅ ε δ ρ ο ς
Ναύπλιον.

Γ. ΚΟΤΗΝΟΤΡΙΩΤΗΣ.

Ὁ Προσ. Γεν. Γραμ. Π. Γ. Ρόδιος.

Ὁ τόσον ἐπιθυμητὸς ἀπὸ ὅλων τοὺς γησίους φιλοπάτριδας ἀποκλεισμοὶ τῶν Καστελλίων τῶν Π. Πατρῶν καὶ τῆς Ναυπλίου ἀπεφασίσθη τέλος πάντων διὰ τῆς ἀνωτέρω Διακηρύξεως τῆς Σ. Διοικήσεως.

Καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν ἱκαναὶ δυνάμεις διωρίσθησαν εἰς τὸ σωτήριον τοῦτο ἔργον· εἰς τὸ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Ag. 89

Τιμὴ ἑτησίᾳ Τάλ. Ἰσπανικὰ ἔξ προπληρωτέᾳ
κατὰ τριμηνίαν· Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος.

Τὰ πλεῖν ὀρέλῃ τοῖς πλείοσι

Φραγκλῖνος.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῇ 1 Νοέμβριον 1824.

ἙΞΩΤΕΡΙΚΑ'.

Αἰ ἔσχαται στιγμαὶ τῆς ζωῆς
Ληδοβίχου τοῦ ΙΗ'.

Τὴν τετάρτην, εἰς τὰς πέντε ὥρας, ὥστε-
ρον ἀπὸ τὴν σφοδρὰν ἐνόχλησιν, τὴν ὁποίαν
εἶχε δοκιμάσει ὁ Βασιλεὺς τὸ πρῶτ', ὅλοι οἱ
ἄνθρωποι, οἵτινες εἶχον συναχθῆ εἰς τὸ παλά-
τιον τῶν Τυλλερίων, ἐπέρασαν εἰς τὴν ἐκκλη-
σίαν, ὅπῃ ἐν διαστήματι τριῶν ἡμερῶν ἐγίνον-
το δεήσεις ὑπὲρ τῆς υἱείας τοῦ Βασιλέως· εἰς
τὰς ἑννέα ὥρας, ἡ θέρμη τοῦ Βασιλέως εἶχε
παραποτὲ αὐξήσει, καὶ δυσκόλως ἀνέπνεεν·
ἀλλὰ περὶ τὸ μεσονύκτιον, ἦτο πλέον ἡσυχος,
καὶ ὅλοι οἱ συναχθέντες εἰς τὸ παλάτιον, ἀνε-
χώρησαν, ἐπὶ σκοπῶ τοῦ νὰ ἐπιστρέψωσι
πάλιν μετ' ὀλίγον. Εἰς ἐκ τῶν ἰατρῶν, ὁ κύ-
ριος Δημοκρίτης Duruytren, εἶχε προειπεῖ
τὸ ἔσπερας, ὅτι ἡ ἀπευκαΐα στιγμή τῆς ἀ-
ποβιώσεως τοῦ Βασιλέως, ἦτον ἐνδεχόμενον
νὰ ἔλθῃ μεταξὺ τῶν τριῶν ἢ πέντε ὥρῶν τῆς νυ-
κτός. Εἰς τὰς δύο ὥρας, ὁ Βασιλεὺς ἔδωκε
νὰ ἐννοήσῃ ὁ πνευματικὸς τὴ ὅτι ἐννοοῦσε τὰς
παρακινήσεις τῆ. Ἐν τούτῳ ὁ σφίγμος ἐγένετο
σχεδὸν ἀνεπαίσθητος, ἀλλὰ μ' ὅλον ὅτι ἐπλη-
οῦσεν ὁ θάνατος, δὲν ἐφαίνετο καὶ νὺν σημειῶν
πῦν ἡ σπασμοῦ, ὥστε εἰς τῇ αὐτῇ ἡσυχον
στάσιν παρέδωκε τὸ πνεῦμα. ἡ Βασιλικὴ οἰκο-
γένεια, ὁ μέγας Eleosiniere, καὶ οἱ πρῶτοι
ἀξιωματικοὶ τῆς ἐπικρατείας, ἵσταντο περίξ
τοῦ κραβδάτη τοῦ Ιεθυῶτος, ὅταν εἰς τὰς τίσ-
σας ὥρας, εἰς ἐκ τῶν παρεστώτων ἰατρῶν
λαδὼν τὴν χεῖρα τοῦ Βασιλέως, εἶπεν „ἀπέ-

θανεν ὁ Βασιλεὺς!

Ἀμέσως ὁ Βασιλεὺς Κάρολος δέκατος διά-
δοχος τοῦ ἀποθανόντος, γόνυπετήσας πλησίον
τοῦ κραβδάτη τοῦ ἀδελφοῦ τῆ, ἡσπάσθη τὴν
χεῖρά τῃ μετὰ μεγάλης λαχαχῆς. Ἡ Δακτύ-
σα τοῦ Ἀγκυλῆμ δακρυρροοῦσα ἐρρίφθη εἰς τὰς
ἀγκάλας τοῦ Βασιλέως πατρός τῆς, καταφιλοῦ-
σα ἄφ' ἐτέρε μέρους τὰς χεῖρας τοῦ νέου Βασιλέ-
ως καὶ δεῖς τῆς. Ἀφ' οὗ δὲ ὁ Βασιλεὺς Κά-
ρολος ἡγήθη ὀρθιος, τότε ἀμέσως ὁ Δελφῖνος
υἱὸς τοῦ Βασιλέως καὶ ἡ Δακτύσα τοῦ Βερρύ,
ἐγονυπέτησαν ἔμπροσθεν τῆς κλίνης τοῦ ἀπο-
θανόντος Βασιλέως, καὶ κλαίοντες κατησπά-
σθησαν τὸν πατέρα τῶν καὶ σὺν τούτοις ὁ Δαὺξ
τοῦ Ὀρλεάν — Ματαίως ἤθελέ τις ἐπιχει-
ρίσῃ νὰ διαζωγραφήσῃ τὴν λυπηρὰν ταύτην
σκηνὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐν μέσῳ τῶν κλαυ-
θμῶν καὶ ὀδυρμῶν, ἡκούοντο πολλάκις προφε-
ρόμενοι διακριδὸν οἱ λόγοι οὗτοι „ Πρόνοια -
Γαλλία!

Ὅπως δὲ ὁ νέος Βασιλεὺς ἐτραχίσθη εἰς
τὸ κατοίκημά τῃ, ἀμέσως ἡκούσθη παρρησία
τὸ, ἀπέθανεν ὁ Βασιλεὺς — Ζήτω ὁ Βασιλεὺς —
ἡ πρὸς τὸ Κοινὸν εἰδήσις τῆς ἀποβιώσεως, δι-
ελαμβάνε τὰ ἐφεξῆς.

„Ὁ Βασιλεὺς ἐτελεύτησε σήμερον τὸ πρῶτ' εἰς
τὰς τέσσαρας ὥρας ἐπ' ἀγριδῆς.

Τὴν 16 Σεπτεμβρίου 1824

Ὁ Πρῶτος Θαλαμηπόλος,
τοῦ Βασιλέως

ΚΟΜΗΣ ΤΗΣ ΔΑΜΑΣΚΟΥ

Ἀφ' οὗ δὲ ὁ Πρῶτος Θαλαμηπόλος τοῦ Βα-
σιλέως ἀνήγγειλεν εἰς τὰς Τυλλερίας τὴν τελευ-
τὴν τῆς Μεγαλειότητός τῃ, ἀμέσως μετέβη ἡ

πολιτική καὶ πολεμική οἰκογένεια τοῦ Βασιλέως εἰς τὸ κατάλυμα λεγόμενον Μαρσὰν (Marsan) διὰ νὰ λάβωσι τὰς προσταγὰς τοῦ Μεγαλειοτάτου Ἀνακτος Καρόλου τοῦ Δεκάτου.

Ὁ ἀποβιώσας Βασιλεὺς εἶχε φυλάξει σφᾶς τὰς φρένας τῆς, μέχρι τελευταίας τῆς ἀναπνοῆς εἰς ἴσχυον ὥστε, καθ' ὃν καιρὸν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῶν Παρισίων, ἵστατο πλησίον τοῦ Βασιλικοῦ κραββάτου ἀναγινώσκων εὐχὰς τινὰς, συνέπεσεν ἐκ τῆς πολλῆς τῆς ταραχῆς νὰ παραβρέξῃ ἓνα στίχον, βλέπων τὴν ἀδυναμίαν καὶ ἀθλίαν κατάστασιν τοῦ Βασιλέως· ἀλλ' ὁ ἀσθενὴς, ὅστις ἤξευρε κάλλιστα ὅλας τὰς Ἱεράς Γραφὰς, ὑψωσε μετ' ἀκρας δυσκολίας τὴν κεφαλὴν τῆς, εἰπὼν, „ Κύριε Ἀρχιεπίσκοπε, παρὲδραμες ἓνα στίχον.

Τὴν 17 τοῦ μηνὸς ἐβαλσάμωσαν τὸ λείψανον τοῦ Βασιλέως Λουδοβίκου Δεκάτου Ὁγδοῦ, καὶ σήμερον θέλει ἐκτεθῇ εἰς τὴν Σάλλαν τοῦ θρόνου τὴν ἐν τῷ παλατίῳ τῶν Τουίλλερῶν. Ἀφ' οὗ δὲ ἡ Διοίκησις τὸ ραντίζει μὲ ὕδωρ ἁγιασμοῦ, θέλει ἀρχήσῃ νὰ ἐμβαίνει καὶ ὁ λαὸς μέχρι τῶν ἑξ ὥρων τὸ ἐσπέρας. — Ἀδεῖται λόγος, ὅτι τὸ λείψανον τοῦ Βασιλέως θέλει μετακομισθῇ τὴν ἐρχομένην ἐβδομάδα εἰς τὸν Ἀγ. Διονύσιον, ὅπου θέλει μείνῃ ἐκτεθειμένον καὶ ἀνοικτὸν τρεῖς ὁλοκλήρης μῆνας.

Κορφοὶ 27 Ὀκτωβρίου.

Ἐχομεν βεβαίαν εἶδησιν, ὅτι ἡ Γολέττα σταλμένη ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Διοίκησιν εἰς Λονδῖνον, μὲ τὴν ὁποίαν εἶχε μισεύσει καὶ ὁ Κύριος Βλακίερος, ἔφθασεν ἐκεῖ τὴν 30 Σεπτεμβρίου· αἱ εἰδήσεις περὶ τῆς λαμπρᾶς κατὰ τὴν Σάμον πρώτης θαλασσίης νίκης τῶν Ἑλλήνων τὰς ὁποίας αὐτὴ ἔφερεν εἰς Λονδῖνον ἔκαμαν νὰ ὑψωθῶσι [τὰ Ἑλληνικὰ κεφάλαια (fonds) 5 τὰ ἑκατὸν, καὶ ὅλον ἓνα ἀκόμη νὰ κλίνωσιν εἰς ἀναθασμὸν. Ἡ ῥηθεῖσα Γολέττα εἶχε καθημέραν ὑψωμένην τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν τῆς.

Εἶναι ἤδη περίπου τριάντα ἡμέραι ἀφ' ὅτῃ ἐμίσειυσεν ἀπὸ Λονδῖνου διὰ Ναύπλιον ἐν πλοῖ-

ον μὲ πολεμοσφίδια, καὶ ἀκολούθως ἦτον νὰ μισεύσῃ ἄλλο, μὲ στρατιωτικὰς ἐνδυμασίας διὰ τὸ λακτικόν, διευθυνόμενον παρομοίως εἰς Ναύπλιον.

Φραγκφόρτιον 20 Σεπτεμβρίου.

Οἱ συχνοὶ λαχυδρέμοι διαβαίνοντες ἐντεῦθεν διὰ Βιένναν διεγείρουν τὴν κοινὴν περιέργειαν, καὶ διδῶσιν ἀφορμὴν διαφόρων ὁμιλιῶν καὶ συμπερασμῶν ἀπὸ τοῦς ὁποίοις μόλις ἓνας φαίνεται πιθανότερος.

Τώρα μὲν λέγεται, ὅτι ἀνεφύησαν νέαι λαραχαὶ εἰς τὴν Ἰσπανίαν (α). Ὡρα δὲ, ὅτι ἡ Ἀγγλία δὲν συγχωρεῖ τὴν ἐπιβρόχην τῆς Γαλλίας εἰς τὰ πράγματα τῆς Ποτνγαλλίας, καὶ ἄλλοτε πάλιν ὅτι ἡ Ῥωσσία ἔλαβε τέλος πάντων μετοχὴν εἰς τὰς ὑποθέσεις τοῦ Ἀνατολικοῦ μέρους τῆς Εὐρώπης.

Ὅλα ταῦτα εἶναι πιθανὰ· ἀλλ' ἡμεῖς ἐν καὶ μόνον βεβαίως ἠξεύρομεν, καὶ καθημέραν ἐκ τῆς πείρας πληροφροῦμεθα· ὅτι τὸ Ἐμπόριον ὅχι μόνον δὲν προχωρεῖ, ἀλλὰ καὶ καθημερινῶς ἀποναρκοῦται· αἱ μὲ τὴν Ἀνατολὴν ἐμπορικὰς σχέσεις διεκόπησαν, καὶ ἐὰν τὰ πράγματα εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος τοῦ ἡμισφαιρίου μας δὲν λάβωσιν λαχεῖαν διόρθωσιν, ἡ κοινὴ ἐμπιστοσύνη (credit public) θέλει σμικρυνθῇ παράπολου, καὶ ἡ Ἀμερικὴ ἡσυχος θεωρῶν τῶν πραγμάτων, δὲν θέλει λείψει νὰ ἀφελθῇ.

Λιδέρφ 19 Ὀκτωβρίου.

Ὁ Ἀρχιστράτηγος Λαφαυέτος κατευοδότην εἰς τὰς Ἡνωμένας Ἐπαρχίας τῆς Ἀμερικῆς, ὅπου ὑπεδέχθη, καθὼς ἦτον ἀκόλουθον, μὲ ἄκρον ἐνθουσιασμόν. Ἀφ' οὗ ὁ Ἡρως οὗτος ἦ-

(α) Καὶ αὕτη ἡ φήμη δὲν ἦτο ψευδής· βεβαίονται μάλιστα ἀπὸ γράμματα Λιθόρνου τῆς 19 Ὀκτωβρίου, τὰ ὁποῖα μᾶς ἔφθασαν κατ' αὐτὰς, καὶ τὰ ὁποῖα μᾶς ζωγραφίζουν μὲ πολὺ ἄσχημα χρώματα τὴν ἀθλίαν κατάστασιν ἐκείνου τοῦ Βασιλείου, οἱ φυλακισμοὶ καὶ αἱ σφαγαὶ εἶναι ἀκαταπαύστοι, ἐν φ' ἑαυτὰ διάφορα σώματα φιλελευθέρων ἀρματοῶν διατρέχουσι τὰς ἐπαρχίας.

γωνίσθη ἐνδόξως ὑπὲρ τῆς ἀπολυτρώσεως, τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦτο τοῦ εὐτυχῶς εὐνοηθέντος μέλους τοῦ κόσμου, ὑπῆγε τῶρα νὰ χαρῇ τὰς τελευταίας ἡμέρας τῆς ζωῆς τῆς εἰς τὸν κόλπον τῆς ἐλευθερίας, καὶ ν' ἀποπαλάσῃ τοὺς καρποὺς τῶν εὐγενῶν ἀγώνων τῆς.

Λονδῖνον 7ῃ 30 Σεπτεμβρίου.

Αἱ τελευταῖαι εἰδήσεις περὶ τῶν Ἑλληνικῶν θριάμβων, ἐγείρισαν τὰς ἐφημερίδας μας ἀπὸ ἀπείρα ὑπὲρ καὶ κατὰ, ὥστε ἔπρεπε νὰ ᾔναι ἄριστοι ἐφημεριδῶνα γινώσκοντες, διὰ νὰ ἐννοήσωσι πολλάκις τὰ συγκεχυμένα νοήματα τοῦ ταχυδρόμου (ἐφημερίς Ἀγγλική) καὶ τῶν λοιπῶν ἐφημερίδων τῆς αὐτῆς τῆς ἡμέρας.

Ὁ λαὸς (John Bull) ἔμελλε, κατὰ τὴν συνήθειάν τῃ, νὰ βάλῃ καὶ αὐτὸς τὸ πιπέρη, ἢ ὀσμύτης τοῦ ὁποῖου ἐξησθένη τοσοῦτον τὴν γλῶσσαν ἵνός K. R... d.... ὥστε μὲ ὅλης τοὺς ἀγῶνας τοῦτο τοῦ τελευταίου, αἱ Ἑλληνικαὶ ὁμολογίαι ἤξανα μεγάλως.

Ἐδῶ (εἰς τὸ Λονδῖνον) ὅπου ὅλα τὰ πολιτικὰ καὶ ἐμπορικὰ στοιχεῖα ἔκονται καὶ ἀποθλοῦνται ἀμοιβαίως, εἶναι τὰχα δυνατόν νὰ κρίνῃ ὁ κόσμος καλῆτερα παρὰ τὰ λοιπὰ μέρος περὶ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων; Ὁ Ἄγγλος ἡξεύρει νὰ δανείζῃ χρήματα, ἀλλὰ θέλει, ὡς καλὸς ἔμπορος, νὰ ᾔναι ἀσφαλής. Ἄν διὸν ὡς καλὸς πραγματευτής, καὶ ἂν ᾔναι εὐδιάβητος νὰ δανείσῃ ἐκ νέου, πρέπει ὅμως, ὥστε τὸ μέρος ὅπου στέλλει τὰ χρήματά τῃ, νὰ μὴν ᾔναι τὸ βάραθρον τὸ ὁποῖον μόνον καταπίνει χωρὶς νὰ ἐπιστρέφῃ, καθὼς λέγει ὁ Κύριος R... d...

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Κατὰ τὰς τελευταίας εἰδήσεις ἀπὸ Σάλωνα, μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοπέδου τῆς Γραβιάς ὁ μὲν Δερβίς Πασᾶς ἐπέρασεν εἰς Λάρισσαν. ἔμειναν δὲ δύο ἡμῖσι χιλιάδες περίπου ἐχθροὶ εἰς Ζητούνη. ὁ σκοπὸς τούτων εἶναι βέβαια νὰ ξεχειμάσῃ εἰς αὐτὴν τὴν πό-

λιν, ἵσως διὰ νὰ παραμονεύῃ καὶ τὰ πολεμικά μας κινήματα κατὰ τῆς Εὐρύπῃς· ἀλλ' ὅταν ἢ κατὰ τῆς Εὐρύπῃς ἐκστρατεία ἐπιχειρησθῇ, ἔχομεν πολλοὺς ἱερωτοὺς νὰ τὴν κάμωμεν μὲ ἐπιτυχίαν, χωρὶς νὰ φοβηθῶμεν τὴν ἐχθρικήν δύναμιν τοῦ Ζητανίου, ἢ ὁποῖα ἀπὸ ἄλλο μέρος δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἐνεργήσῃ εἰς τὴν Εὐρείπῃ παρὰ ἀπὸ τὸ φρούριον τοῦ Μπαμπᾶ.

Τὴν παρελθούσαν 7ρίτην (7ῃ 28 Ὀκτωβρ.) ἔφθασεν ἐνταῦθα ὁ παραστάτης ταύτης τῆς πόλεως λαθὼν τὴν ἄδειαν παρὰ τοῦ Σεβαστοῦ Βηλευτικοῦ διὰ νὰ ἔλθῃ νὰ διατάξῃ τὰς οἰκίας καὶ τὴν εἰσποθέσεις.

Πλήρης ἐγγνωμοσύνης καὶ χαρᾶς βλέπει τὴν σήμερον ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς τὴν Σεβαστὴν Διοίκησιν κινημένην ἀπὸ καθαρὸν καὶ ἀδολον πατριωτισμὸν, καὶ λαμπρύνουσαν τὸ νέον τοῦτο στάδιον μὲ τὴν εἰλικρινὴ τῆς ἀφοσίωσιν εἰς τὰς θεμελιώδεις ἀρχὰς τοῦ Πολιτικοῦ μας Συντάγματος.

Τοιοτοτρόπως ἐνδίδουσα εἰς τὰς ἐυχὰς καὶ θελήσεις τῶν συμπολιτῶν, οἵτινες ἱκανὰ ἤδη ἐντροφῶσιν εἰς τὰ ἐκ τοῦ πολιτικοῦ Συντάγματος προϋποσχεθέντα ἀγαθὰ, ἡ Διοίκησις θέλει ἀποκτήσῃ νέα δικαιώματα εἰς τὴν ἐγγνωσύνην καὶ ἀγάπῃ των.

Μόλις ἀνέτειλεν ἡ πολύνεκτος ἐκείνη ἡμέρα ἥτις ὑπῆρξε μάρτυς τῆς Ἐλευθερίας τῆς Πατρίδος, καὶ τῆς φυγῆς τοῦ ἀτάκτου βαρβάρου, καὶ ἀμέσως διὰ μιᾶς προκύπτουσιν εἰς τὸ μέσον αἱ πλέον φιλελεύθεροὶ διατάξεις.

Μὲ τὰ ταῦτα λοιπὸν φρονήματα ὀχυρωμένης οὔσης τῆς Διοικήσεως, τὸ Πολιτικὸν μας Σύνταγμα θέλει ὑπερισχύσει κατὰ τῆς ἀσθενοῦς λύσσης τῶν φατριῶν, καθὼς αὐτὰ τὰ φοβερά φρούρια, τὰ ὁποῖα ὠκοδομημένα ὄντα ἐπάνω εἰς ἀποσπῆκτες βράχους, καὶ περιτριγυρισμένα ἀπὸ ἀκαταμαχῆτης προμαχώνας, ἀνθίστανται ἀκλεινῶς εἰς τὰς ἐπιδρομὰς τοῦ ἐχθροῦ.

Ὁ Τύπος ἐλευθερωθεὶς ἀπὸ πᾶν εἶδος δουλείας, θέλει εἶσθαι ἢ βεβαιότερα ἐγλύησις τῆς ἐλευθερίας τοῦ Κοινοῦ, ἢ λαμπρὰ καὶ τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Διοικήσεως. θέλει κατασκοπεύει

ὅς Ἄργος αὐτὸς καὶ πολυόμματος ὅλα τὰ στρεβλὰ τῶν φατρῶν εὐαγγέλματα · θέλει τὰς ἀκελεβεῖ μέσα εἰς τὸν λαβύρινθον τῶν σκανδαλοποιῶν περιπωλικῶν των , καὶ ἀνακαλύπτει τοὺς παραξίας , καθὼς καὶ τοὺς σκοποὺς καὶ τὰς ἐλπίδας των .

Πᾶσα Συναγματικὴ Διοίκησις ἐπιστηρίζεται εἰς τὴν κοινὴν γνώμην . Ἐὰν ὁ Τύπος εἶναι περιορισμένος , διὰ τίνος ἄλλῃ μέσῃ λοιπὸν θέλει φανεροῦται ἡ κοινὴ γνώμη ;

Ἡ νέα αὕτη δύναμις ἐπιστηριζομένη , κατὰ τὴν ἀνεπαίσθητον κίνησιν της , ἐπ' αὐτῇ εἰς τὸν καιρὸν καὶ τὸν ὀρθὸν λόγον , ὑπερβινκᾷ πᾶσαν ἀντίστασιν , ὑποσκάπτει καὶ ἀνατρέπει τὰ ἥθη καὶ ἔθιμα , τὰ ὅποια εἰσῆξεν ἡ βάρβαρος καὶ ἀπαιδευτος τῶν Ὀθωμανῶν Διοικήσις , καὶ τὰ ὅποια ἐφ' ὅσον ἐπωκρατοῦσιν , ἀδύνατον εἶναι νὰ συντελέσωσιν εἰς τὸ κοινὸν συμφέρον .

Ἡ δύναμις αὕτη μᾶς χαρίζει προσέτι τὴν ἀκαταγώνιστον βοήθειάν της , ὅποταν πιστοὶ εἰς τοὺς ὅρκους μας , ὑπερασπίζωμεν τὸ Σύνταγμα , τὰ δικαιώματα καὶ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ Ἑθνους .

Ἄν ποτὲ λησμονήσωμεν τὰ χρέη μας , ἀμέσως ἡ Κοινὴ γνώμη μᾶς πολεμεῖ καὶ μᾶς καταδιώκει , ἡ δὲ δύναμις μας κλονεῖται καὶ πίπτει . Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ περιορισμοῦ τοῦ Τύπου ὑπῆρξε πάντοτε ἡ δουλεία καὶ δυσπραγία τῶν ἔθνων · ἀλλ' ὅταν ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὰ ἐμπόδια , ὁ Τύπος τότε ὅχι μόνον ἐκπλήττει τοὺς ὑπερηγούς τῆς ἐξουσίας διὰ τῆς ἡθικῆς ἀπειλῆς τοῦ λόγου , τὸν ὅποιον ἔχουσιν νὰ δώσωσιν εἰς τὸ Κοινόν , ἀλλὰ προσέτι τοὺς ἐπανάγει εἰς τὴν ὁδὸν τῶν χρεῶν των διὰ τοῦ σωτηρίου χαλινοῦ τῆς δημοσιεύσεως .

Ἀλλὰ τὴν μὲν ἐλευθερίαν τοῦ Τύπου εὐχόμεθα · ἤμεθα δὲ πολλὰ μακρὰν τοῦ νὰ δέλωμεν ὥστε νὰ μένωσιν ἀτιμώρητα τὰ διάφορα ἀτοπήματα , ὅσα δύναται τίς νὰ πράξῃ διὰ τῆς καταχρήσεως τῆς τοιαύτης ἐλευθερίας . Ὁ θεὸς νὰ μᾶς φυλάξῃ ἀπὸ τοῦ νὰ φρονήσωμεν ποτὲ τὸ τοιοῦτον · ἀπ' ἐναντίας διατεινόμεθα , ὅτι εἶναι χρεῖα νόμων , καὶ νόμων μάλιστα θετῶν περὶ τῆς ἐλευθερίας

τοῦ Τύπου . Εἶναι ἀληθές ὅτι ἡ ἐλευθερία αὕτη ἀρμίζει μόνον εἰς ἔθνος ἐλεύθερον , ἀλλ' εἶναι χρεῖα ὥστε καὶ ὁ νόμος νὰ χαλινοῦν ἐκεῖνος , οἵτινες θέλῃσι νὰ κάμωσι κατάχρησιν τῶν ἐκ τοῦ Τύπου ἀγαθῶν , εἴτε δυσφημιούντες ἀγαθοὺς Πατριώτας , εἴτε ἀντιβαίνοντες εἰς καλὰς διατάξεις , μ' ὅλον ὅτι καὶ οἱ Πατριῶται οὗτοι , καὶ αἱ διατάξεις αὗται εἶναι ἡ γιμὴ καὶ ἡ δόξα τοῦ Γένους .

Δὲν εἶναι χρεῖα Κηρσέων (Censeurs) · δὲν εἶναι χρεῖα περιορισμῶν · ἀλλ' εἶναι χρεῖα ἐνὸς θετοῦ νόμου περὶ τοῦ ἰσχύοντος , τῆς ἐλευθερίας τοῦ Τύπου .

Παρακαλοῦμεν τὴν Σεισαστὴν Βουλὴν νὰ συσχεθῇ μετ' ἐπιστασίας περὶ τοῦ Τύπου , καὶ νὰ δεσπύσῃ νόμον θετὸν καὶ ἑθνικὸν περὶ τῆς ὑποθέσεως , ἥτις εἶναι μὲν ἀπὸ τὰς πλέον ἰσχυρὰς βάσεις τῆς ἡμετέρας Ἐλευθερίας .

Ἐξακολουθήσις τῆς ᾠδῆς τοῦ Κ. Ἰ. Ρίζου .
(ἰδ. ἀρ. 84)

Βλέπων τοὺς στόλους εἰς τὴν προποντίδα
Ὁ Μαχμουδ χαίρει χαρὰν θηρίων ,
φαντάζετ' αἵματα πολεμίων ,
Καὶ θριαμβεύει μὲ τὴν ἐλπίδα .

Εἰς σπαταλώδη σκότῃ κλεισμένος ,
Ἵππεροὺς ἔχων μελανοτάτης ,
Σκιποὺς ὁμοίως ζοφωδισταῖς
Ἐμελετοῦσεν ἀγριωμένος .

Γράφει , σφραγίζει , καὶ εὐνοῦχον κράζει ,
,, Τὸ ἱερὸν μὴ τοῦτο τὸ γεῖμα
,, Σ' τὸν ναύαρχόν μὴ στεῖλ' ἐνθώαμα .
Κ' ὁμὲν τὸν μαῦρον αὐτὰ προσταζει .

Ὅδὲ μὲ τρέμσαν σιαγόνα
Μοχλοὺς ἐσήκωσε παχυζύλους ,
Κ' ἑκατὸν θύρας ἀλλεπαλλήλης
Ἄνοιξε , καὶ ἔτρεξε εἰς τὸν ἀνδρῶνα .

,, Ἡ Ἑλλὰς ἓνα λαιμὸν ἂν εἶχε !
,, Ναὶ Γραικῶν δέλω πανωλεθρίαν .
,, Μὲ πῦρ μὲ ξίφος μ' αἰχμαλωσίαν .
Αὐτὰ τὸ πρόσταγμα περιεῖχε ! !

Ἀκολυθεῖ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Αρ. 90

Τιμή ετησία Τάλ. Ἰσπανικά ἐξ προκληρωτέα
ἑατὰ τριμηνίαν · Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος .

Τὰ πλείω ὀρέλη τοῖς πλείοσι .

Φραγκλῖνος .

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῇ 5 Νοεμβρίου 1824 .

ἙΣΩΤΕΡΙΚΑ' .

Ἐκ τοῦ Στρατοπέδου τοῦ Ἀετοῦ . Τῇ 30 Ὀκτωβρίου 1824 · διὰ τοῦ κυρίου Γεωργίου Πρασίνου Ἐπαύχου Ξηρομέρου καὶ Βονίτζης .

Χθὲς ἦλθε γράμμα πρὸς τὸν ἐδῶ Στρατηγόν μας (Τζόγκαν) διαλαμβάνειν ὅτι εἰς τὴν Ἀλβανίαν ἐπερίσσευσαν αἱ διχόνοιαί καὶ ἀναστασῖαι , καὶ ὅτι ἐτι μᾶλλον θέλει αὐξήσῃ διὰ τὴν ἀναφύνησιν τοῦ υἱοῦ τοῦ Βελῆ-Πασᾶ, ὅστις ἀνελπίζτως ἔφθασεν εἰς Λάρισσαν μετὰ τοῦ Ἀθανασίου Βάγια, τοῦ Μανθούλη καὶ τῆς Κυραῆς Βασιλικῆς . Ὁ μὲν Ἀθανάσιος Βάγιας ἦλθε, λέγειν, καὶ εἰς τὰ Ἰωάννινα · ὁ δὲ Μανθούλης μάλιστα φθάσας εἰς Λάρισσαν ἀνεχώρησεν ἀμέσως μετὰ τὰταρην εἰς Καρδανταρᾶν , ὅθεν ὁ Ὁμέρ-Πασᾶς ἐστελεῖν ἀνθρώπους ἐπιτίηδες κατὰ τοῦ Κώστα Γραμματικοῦ τε (πρώην Γραμματικοῦ τοῦ Ἀλῆ-Πασᾶ) τὸν ὁποῖον καὶ ἔφερον δέσμιον εἰς Καρδανταρᾶν , εὐρόντες, ὡς λέγουσιν , εἰς αὐτὸν μεγάλην ποσότητα χρημάτων ἐκ τῶν Ἀλβανικῶν .

Οἱ εἰς Καρδανταρᾶν μετὰ τοῦ Ὁμέρ-Πασᾶ τοῦρκοι εἶναι μόνον περίπου δύο χιλιάδες , καὶ ὅλοι ἔντρομοι εἰς τράπον ὥστε οἱ σημαντικώτεροι ἐξ αὐτῶν κοιμῶνται τὴν νύκτα εἰς πλοιάρια, μελετώντες κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας τὴν ἀναχωρήσιν πανστρατιά , καὶ ὁ μὲν Ὁμέρ-Πασᾶς θέλει ξεχειμάσει εἰς Πρέβεζαν , ὁ δὲ Ἀχμέτ-Πασᾶς εἰς Ἄρταν .

Πολλὰ περιέργως εἶναι τῶν ὁντινῶν ἡ ὁσον ἀνέλπιστος ἐπιστροφὴ τῶν ὑποκειμένων τούτων .

Μέχρι τοῦδε ἀγνοοῦμεν τὸν σκοπόν των , καὶ πῶς ἄλλα προηγήθησαν · τινὲς συμπεραίνουσι μετ' ὅπως οὖν πιθανότητα , ὅτι κατέπεισαν τὸν Σουλτάνον νὰ τοὺς ἐλευθερώσῃ , ἐπὶ ὑποσχέσει ἴσως τοῦ ν' ἀνακαλύψωσι τοὺς κρυπτομένους θησαυροὺς τῆς Ἀλβανικῆς οἰκογενείας , ἐκ τῶν ὁποίων , ὡς εἶναι γνωστὸν , ὀλίγοι ἢ δὲ ὅλη ἐπώγησαν εἰς τὸ θησαυροφυλάκιον τοῦ Σουλτάνου . Ἀποδείξεις τοῦ ὅτι τὸ χρηματικὸν τοῦτο δέλεαρ συνηζήτησεν εἰς τὴν ἐπιστροφῇ των , εἶναι ἡ κατὰ τοῦ Κώστα γραμματικοῦ καταδρομὴ , καθὼς ἀνωτέρω εἶπομεν · ὅπως ποτὲ ὅμως καὶ ἂν ᾔναι , ὁ ἐρχομὸς τοῦ υἱοῦ τοῦ Βελῆ-Πασᾶ ἀναμφισβόλως θέλει γένει πέτρα νέων σκανδάλων , καὶ ἡ εἰς δύο μέρη τὴν σήμερον διηρημένη Ἀλβανία , μετ' οὐπολὺ θέλει διαιρεθῇ εἰς τρία . Ὑποθέτομεν ὅμως ὅτι ὁ ἔκγονος τοῦ Ἀλῆ-Πασᾶ δὲν θέλει ποτὲ λησμονήσῃ ὅτι χρεωστῇ εἰς τὸν Σουλτάνον τὰ ὅσον πρόσφατα δυστυχήματα τῆς οἰκογενείας τε .

Μεσολόγγιον τῇ 4 Νοεμβρίου .

Χθὲς ἔφθασαν τέλος καὶ τὰ περιμενόμενα ἄλλα πέντε Ἑλληνικὰ πλοῖα, ὑπὸ Νάυαρχον τὸν Κ. Γιάννην Κούτσην διωρισμένα εἰς ἀποκλεισμόν τῶν Π. Πατρῶν . Ἀντήχησεν ἀμέσως ὁ Καλυδώνιος Κόλπος ἀπὸ συνεχῆ ἐκπυρσοκρότησιν Κανονίων , τῶν ὁποίων ὁ βαθύκροτος ἦχος ἦτον , εἰς μὲν τὸν φοβοδεῇ ἐχθρὸν , τοῦ ὅσον οὕτω ἐξολοθρευτοῦ τε προμήνυμα , εἰς δὲ τὰς ψυχὰς τῶν ἐνθουσιασμὸν πνεόντων ὁμογενῶν , κοινῇ ἀγαλλιάσεως σύνθημα .

Ἡ Σταυροφόρος σημαία κυματημένη ἐπάνω εἰς τὰς κερυφὰς τῶν Χριστιανικῶν πλοίων, ἐφαινετο, ἱρόπουν ἵνα, πετῶσα εἰς τὸν αέρα, καὶ διευθυνομένη εἰς τὰ παλαιὰ τῆς Σημαιοσίας, ἔδεικνυε τὰ μέρη, τὰ ὅποια ὁ βέβηλος πύξ τοῦ βασιλέως καταμιαίνει μίαν ἤδη ὅλην ἐκατοντατηρίδα καὶ ἐπέκεινα, καὶ ὅπως ἐντὸς ὀλίγου μέλλει πάλιν ν' ἀνυψωθῇ ἐπάνω εἰς τοῦ ἐχυροῦ τὰ ἐρείπια. Μὲ τοιοῦτος αἰσίνης οἰωνός, καὶ περιπλὺν διὰ τῆς ἔμφρονος διατάξεως τῆς Σεβαστῆς Διοικήσεως, μὲ τὴν γενναίαν ἀπόφασιν τῶν διὰ ξηρὰς Στρατηγῶν καὶ στρατιωτῶν, καὶ μὲ τὸν γνωστὸν τῶν θαλασσοινῶν μας Ἡρωισμόν, δύναταί τις νὰ ἐλπίσῃ, ὅτι μὲ τοῦ ΘΕΟΥ τὴν Ἀντίληψιν, ὁ ἐχθρὸς ἀπελπισθεὶς ἀπὸ πᾶσαν βουήθειαν, καὶ ἔχων πρὸ ὀφθαλμῶν τὸς ἄλλα παραδείγματα, ἣ δέλει προλάβει τὸν ὀλεθρὸν τὴν διὰ συνθήκης τινὸς πρὸς ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς τῆς, ἣ δέλει γενῇ περὶ ἀνάλωμα τοῦ Πυρὸς καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ῥομφαίας.

Εἰδήσεις ἐκ τοῦ Στρατοπέδου Ἀκαρνανίας.

Τῇ Α'. Νοεμβρίου Διογυβίτζι.

Σήμερον οἱ ἄνθρωποι τοῦ Χιλιάρχου Ἀναγνώστη Καραγιάννη ἐπιστεφόντες ἀπὸ τὸ καρτέρι τὸ ὅποιον ἔκαμαν ἱγύρω εἰς Καρδανασαῖν, ἔφεραν ἕνα Μωαμεθανὸν ἀλδανόν, καὶ ἕνα Χριστιανὸν καὶ τοὺς δύο Μπερατινοὺς, τοὺς ὁποίους ἐπίασαν μὲ τέσσαρα ἄλογα ὁ Μωαμεθανὸς ἦτον δούλος ἐνὸς Ἀγᾶ ἀπὸ Μαλακάστραν χωρίον Μπερατίη καὶ φανερώγει τὰ ἀκόλῃθα.

Ὅτι ὁ Χασάν-Μπέης Βρυόνης ἀνεψιὸς τοῦ Ὁμέρ-Πασᾶ ἀφ' οὗ ἐπέστρεψεν ἄπρακτος ἀπὸ Βέρροϊαν, ὅπου διὰ νὰ τὸν ἀπομακρύνῃ ὁ Δεῖος τὴν ὅν εἶχε στείλει μὲ παραγγελίαν νὰ κυβερνήσῃ τὰ ὑποστατικά καὶ χωρία τῆς, πλην δὲν τὸν ἐδέχθησαν οἱ κάτοικοι, ἐνώθη μὲ τοὺς Μπερατινοὺς, καὶ οὕτως ἐκυρίευσεν τὸ Μπεράλι, τὸ ὅποιον ἤδη κρατεῖ εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς, ἀντιπολεμῶν μὲ τὸν υἱὸν τοῦ Ὁμέρ-Πασᾶ ὅστις εὐρίσκεται εἰς τὸ κάστρον τοῦ Μπερατίη ὁμοῦ μὲ τὸν υἱὸν τοῦ Ἀγῆ Βασιλέως — ὅτι ὁ Ἀγὸς

ὅστις ἐπῆγε διὰ νὰ καθυστερήσῃ τὰ πρᾶγματα καὶ εἶχεν ἔμδει καὶ μέσα εἰς τὸ κάστρον καὶ ἀντάμωσε τὸν υἱὸν τῆς διαδὰς ἀγνώριστος ἀπὸ τὴν πόλιν τοῦ Μπερατίη, ἐπέστρεψε πρὸς τὴν μερῶν ἄπρακτος εἰς Καρδανασαῖν.

Ὅτι ὁ Σιλιχτάρ-Πάδας ὅλον ἕνα εὐρίσκειται εἰς ἀλληλομαχίαν μὲ τὸ μέρος τοῦ Ὁμέρ-Πασᾶ, καὶ οἱ σταλέντες διὰ τὸν συμβιβασμὸν δὲν ἐκατόρθωσαν τίποτε, ἐπειδὴ ὁ Ὁμέρ Πασᾶς ἔχασεν ὅλην τὴν ὑπόληψιν εἰς ἀλδανίαν.

Ὅτι οἱ διάφοροι ἀγᾶδες τῆς Ἰζαμηνίας εἶναι ἤδη ἀνεξάρτητοι καὶ καθ' ἕνα εἰς τὸ μέρος τῆς ἐκυρίευσεν καὶ ταῖς θανάταις καὶ τὰ λοιπὰ δὴ μόστια εἰσοδήματα.

Ὅτι ἀκόμη δὲν ἔγινε γνωστὴ εἰς τὸ στραῖον τοῦ Καρδανασαῖν οὐτὲ ἡ διάλυσις τοῦ στρατοπέδου τοῦ Δερβίς-Πασᾶ, οὐτὲ ἡ ἦτλα τῶν ἐχθρικών στόλων, ἀλλ' ἀκόμη γρέφονται οἱ μικροὶ μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι καὶ ὁ Δερβίς-Πασᾶς ἐπιμένει νὰ διαβῇ εἰς Νούβακτον, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Μεχμέδ-Ἀλῆ δέλει ἔλθῃ μὲ τὸν στόλον τῆς εἰς Π. Πάτρας, καὶ βλέπει τις μὲ πύσιν μυστικότητά φυλάττειν οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ ἐχθρικοῦ στρατεύματος ὅσας εἰδήσεις κρίνουν ἐπιβλαβεῖς εἰς τοὺς σκοποὺς τῶν.

Τὰ αὐτὰ μαρτυρεῖ καὶ ὁ Χριστιανὸς ἀλδανός. Καὶ οἱ δύο εὔτοι αἰχμάλωτοι, καὶ τὰ τέσσαρα ἄλογα ἐστάλησαν πρὸς τὸν Ἑνικὸν Διευθυντὴν εἰς Ἀνατολικὸν, καὶ ἐμαρτύρησαν καὶ ἐκεῖ τὰ ἴδια.

Αὐταὶ αἱ εἰδήσεις βεβαιούνται καὶ ἀπὸ ἄλλων μέρων.

Κύριε Συντάκτα τῶν Ἑλλ. Χρονικῶν.

Καὶ ἐν τῇ τὰ πρᾶγματα ὁποιασδήποτε ἐπικρατείας τρέχῃ τὸν συνήθη καὶ εἰρηνικὸν ἔργον τῶν, δὲν λείπων ὅμως πονηροὶ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι ἐπὶ διαφόροις προφάσεσι καταβάντες νὰ ἀπατῶν τοὺς Διοικούντας, διὰ νὰ ευχαρίστησιν τὴν πλεονεξίαν τῶν, δὲν εἶναι λοιπὸν παρὰ ξενὸν ἐὰν παρόμοιοι ἄνθρωποι ἐπαρρησιάζθησαν καὶ εἰς τὴν σημερινὴν λαομαχίαν τῶν Ἑλλήνων πραγμάτων, ὑποσχομένοι φούρνους κατ-

Γέλλια κατὰ τὴν παρειμίαν, τῇ δὲ ἀληθείᾳ ἀπο-
βλέποντες μόνον καὶ μόνον εἰς τὸ ἴδιον ὄφελος.
Ἐὰν εἶναι τοῦτο τοῦ κόμματος καὶ ὁ Κύριος Κό-
μης Devintz ἡμπερὶ νὰ συμπεράνῃ ἕκαστος
ἀπὸ τὰ κάτω περὶ αὐτοῦ ἀνέκδοτα.

Ἐγὼ δὲ γνωρίζω τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἐπο-
μένως μὴδὲ ἔχθρα, μὴδὲ φιλία ἡμπορεῖ νὰ
λάβῃ ἐπιρροίαν εἰς τὴν διήγησίν μου· ὁ τρόπος
μὲ τὸν ὁποῖον ἐμφανίσθη ὁ ἄνθρωπος εἰς τὰ
πράγματα τῆς Ἑλλάδος κάμει πολλά πιθανὰ τὰ
κατωτέρω, τὰ ὁποῖα ἤκιστα ἀπὸ ἀξιοπιστίας
ἀνδρός, καὶ χρείας τυχούσης ἡμπορεῖ νὰ τοὺς ὁ-
νομάσω ἐνώπιον συνετῶν ὁμογενῶν, διότι δὲν ἡ-
ξέω εἰς τὸν θάλαμον νὰ δημοσιεύω τὰ ὀνόματά των.

Εἰς ὁμογενὴς κατήντησεν εἰς Λονδίνον· τὸ ὀ-
νόματι ἔκαμεν ἐκεῖ ἐντύπωσιν. ἔθεν ἔσπευσεν
ὁ Κύριος Devintz διὰ νὰ κάμῃ τὴν γνωριμίαν
τὴν, τὸν ἐπροσκάλεσεν εἰς πρῶτην ἰδέαν, καὶ
ἀποδύσας ὁ καλεσμένος διὰ τὴν πολυτέλει-
άν της· ἔπειτα τῷ ἐπεσέβαλε νὰ συνεργήσῃ
εἰς τὴν διαπραγματεύσιν δανείων· ὁ ὁμογενὴς μὲν
ὅλον ὅτι ἔπειτα τὴν Σιαμπάνγιαν τὴν ἀπεκρίθη ὅτι
δὲν εἶχε χαρακτῆρα δημόσιον, καὶ ἐπομένως
δὲν ἡμποροῦσε νὰ ἀνακατωθῇ εἰς παρόμοιον ἐπι-
χείρημα. Ἐπειτα ὁ Κύρ. Κ. Devintz ἀπελ-
πισθεὶς ἀπὸ ἐθνικὸν δάνειον, ἐνόησε μὲ διαφύ-
ρας μωροῦς Κυπρίους, καὶ ἐδοκίμασε νὰ ἀνοίξῃ
Κυπριωτικὸν δάνειον· ἡ διήγησις τοῦτο ἔκαμεν
ἄλλο ὑποκείμενον σημαντικὸν νὰ μᾶς εἰπῇ ὅτι
γνωρίζει τὸν ἀνωτέρω, διότι ἐπαρρητιάζετο πο-
τὲ εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ ἐπεσέβαλε νὰ ἀ-
ποσπάσῃ τὸ Μαυροβούνιον (Montenegro) ἀπὸ
τὴν Ῥησικὴν ἐπιρροίαν, ἐὰν ἡ Ὀθωμανικὴ
Πόρτα τὸν ἐγνώριζεν ὡς Βασιλεῖα ἡ Ὀσποδά-
ρην τοῦ Μαυροβουνίου. Ἡ Πόρτα ἔδωσε προσοχὴν
εἰς τὰ προβλήματα ταῦτα, ἀλλὰ δεχθεῖσα σφοδρὰν
νόστον ἀπὸ τὴν ἐν Κωνσταντινὺ πόλει Ῥησικὴν
Πρεσβείαν, τὸν ἐπρίσταξε νὰ ἀναχωρήσῃ· μοὶ
κακοφαίνεται ὅτι δὲν ἐνθυμούμαι τὴν ἐποχὴν
τὴν ἐν Κωνσταντινὺ πόλει ραδιουργίαν τοῦ ὑποκει-
μένου τοῦτο· ἀπὸ τὴν ἰδίαν πηγὴν ἔμαθα ὅτι
ἐπαρρητιάζετο ποτὲ εἰς τὴν φυγαδευμένην Βασι-
λειαν φραγγελίαν τῶν Γαλλικῶν Βερβόνων καὶ
ὡπεσχεθῇ νὰ στρατολογήσῃ Σκλαβόνους, πο-

λεμήσοντας ὑπὲρ τῆς Βασιλικῆς φραγγελίας·
μετὰ τὴν ἀνάστασιν τοῦτο ἐπαρρητιάζετο ὁ Κ.
Κόμης Devintz καὶ ἀπαίτησεν ἐπικύρωσιν δι-
πλωματικὸν Στρατηγὸν καὶ ὅσα ἔξοδα ἔκαμεν εἰς
τοὺς Σκλαβόνους τῆς, οἱ ὁποῖοι δὲν ἤξεύρω ἐὰν
ἠνώθησαν ποτὲ, καὶ ἐὰν ἐπράξαν τίποτε ὑπὲρ
τῶν Βερβόνων· ἡ Βασιλικὴ τῆς Γαλλίας Διοί-
κησις δὲν ἤξεύρω ἐὰν ἐγνώρισεν εἰς αὐτὸν τὸν
βαθμὸν Στρατηγοῦ· τῷ ἔδωκεν ὅμως χρήματα
καὶ τὸν ἐπρόσταξε νὰ ἐκδῇ ἀπὸ τὴν Γαλλίαν,
καὶ ἔκτοτε, νομίζω, ἐπέρασεν εἰς Λονδίνον.

Ἰδοὺ ποῖα καὶ πόσα ἤκιστα περὶ τοῦ ἀνθρώ-
που τοῦτο· οἱ ἐν τοῖς πράγμασιν αὐτῶν κάμει τὴν
πρέπησαν κρίσιν.

Ἐκ Λακύνθας Ὁ πρόθ. εἰς τὰς προσταγ.
ἀ. Νοεμβρίου 1824. Σ. Ζ.

Διατριβὴ Ἀνωνύμου.

Πᾶς ἄνθρωπος ἀτομικῶς, καὶ ἐν γένει
πᾶσα κοινωνία ἀνθρώπων, τείνει εἰς φύσεως
εἰς τὴν ἰδίαν εὐδαιμονίαν, καὶ τὴν βελτίωσιν
τῆς ἰδίας ὑπάρξεως. Ὁ ἄνθρωπος, τὸν ὁ-
ποῖον ἐξαιρέτως ἐπλάσεν ὁ Δημιουργὸς Θεὸς,
ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος συνιστάμενον, ὀφεί-
λει ἀναγκαιῶς νὰ θεωρηθῇ δυνάμει ἀναγκῶν εἰδῆ·
ἀνάγκας τῆς ψυχῆς, καὶ ἀνάγκας τοῦ σώματος·
καὶ τὰς μὲν ἀνάγκας τοῦ παχυλοῦ σώματος,
πάλιν διὰ παχυλῶν μέσων τὰς ἀναπαύει, τὰς
δὲ τῆς ψυχῆς, ἀφθάρα καὶ αὐτὴ οὐσης, μὲ
μόνην τὴν θεωρίαν καὶ τὴν τῶν πραγμάτων γνῶ-
σιν δύναται νὰ εὐχαριστήσῃ. Ὡς ζῶν ἀπλῶν
θεωρούμενος, ἔχει καὶ ὁ ἄνθρωπος μίαν τινὰ
ἐσωτερικὴν καὶ περιεδικὴν ἰσχύιν, καὶ ταύτην
ὁμοίως ἔχουσι καὶ πάντα τ' ἄλογα ζῶα, ἥτις
τὸν κάμει νὰ τείνῃ εἰς ζήτησιν καὶ εὕρεσιν τῶν
ἀναγκαίων μέσων πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν φυσικῶν
ἀναγκῶν τῆς, ταύτην δὲ ὁνομάζουσιν οἱ φιλόσο-
φοι Ἐνστικτὸν, Ἀὐτοματισμὸν, φυσικὴν ῥοπήν· ὡς δὲ λογικὸς, ἔχει μί-
αν ἄλλην τινὰ διαρκῆ, ἐπίμονον καὶ πάντοτε
αὐξήσαν δύναμιν, ἥτις τὸν φέρει διὰ τῆς θεω-
ρίας εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ψυχικῶν τῶν δυνάμε-
ων, καὶ αὕτη ἡ δύναμις ὀνομάζεται Ὁρεξις.

τοῦ Εἰδέναι. Διὰ τοῦτο, λέγει ὁ Περιπατητικὸς, πάντες ἄνθρωποι φύσει τοῦ εἰδέναι ὁρῶνται, ὥστε ἐστὶ, τείνειν εἰς τὸ νὰ πλατύνωσι τὴν σφαῖραν τῶν ἰδεῶν τῶν. Ἡ ἀλήθεια αὕτη εἶναι ὅσον ἀναντίρρητος, ὥστε δὲν εὐρέθη ἀπὸ πλάτους τοῦ ἀνθρώπου, καὶ εἰς, ὅστις δὲν ἠσθάνθη τοῦτο τὸ ἀκαταμάχητον τῆς φιλομαθείας κράτος. Ἀποδείξεις δὲ τούτη, ἡ φυσικὴ ἐκείνη περιέργεια, τὴν ὁποῖαν ἐπὶ πλέον ἢ ἑλάττω ἔχουσιν οἱ ἄνθρωποι,

κατ' ἄλλα καὶ ἄλλα, καὶ μάλιστα εἰς τὴν γνῶσιν τῶν ὄσων πραγμάτων προσεχῶς καὶ ἀμέσως ἀναφέρονται εἰς τὴν αὐτῶν συντήρησιν. Καὶ ὅντι, τὸ ἄλλο ἐσήμαινεν ἡ ἀλληγορία τῶν Σειρήνων, παρὰ τὴν ἀπεριόριστον ῥοπήν τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὸ νὰ μανθάνῃ καινοφανεῖ πράγματα;

„Νῆα κατάστησον, ἵνα νεωτέρην ὥσ' ἀκούσης.

Ἐπεται ἡ συνέχεια.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ.

Αἶνιγμα.

Γεννήθηνκα πρεσβύτερος ἀπὸ τοὺς ἀδελφεῖς μου,
καὶ εἰς τὰς Συνελεύσεις μας, τοῖς ἔχω ὁπαυοῦμαι.
Εἰς τὸ μεσαίτατον οἰῶν τοῦ Οὐρανοῦ σημείον,
μετὰ ἀστέρων καὶ λαμπρῶν σμάρτων Οὐρανίων.
Ἐμεῖ φυλάττω πάντοτε, ὡς εἰς τὸν ἐπιστήμιον,
τρεῖς ἀδελφοὺς ἐκ δεξιῶν καὶ τρεῖς ἐξ εὐωνύμων.
Ἐγὼ βοήθησα πολὺ τὸ πᾶν διὰ τὴν γαίην.
ἂν λείψω, ἀσχημάτατον καὶ ἀτελεῖς δὲ μείνη.

Μὲ ἔχουν ἔλ' οἱ Βασιλεῖς στολὴν εἰς τὸν λαμόν των,
καὶ ἔλ' οἱ Ἀυτοκράτορες ἐπὶ τῶν κεφαλῶν των.
Εἶμαι ἀρχὴ τῆς ἀρετῆς καὶ τέλος τῆς κακίας,
καὶ μάλιστα ἀνυπόφορος τῆς πρώτης ἡλικίας.
Φιλοτιμήσου, ἄνθρωπε, ὀγλήγορε νὰ μ' εἴρῃς,
δὲ σὲ νομίσουν ἀμαθῆ, καθὼς δὲν μὲ ἠξεύρεις.
Περὶ ἐμοῦ καὶ τοὺς βαβυλοῦς, ἀνίστας ἐρωτήσης.
τὸ ὄνομά μου νὰ εἰποῦν δὲ τοὺς παρακινήσης.

Ποιητὴς τοῦ αἰνίγματος τούτου εἶναι ὁ φιλογενέστατος Κύριος Ἰάκωβος Ῥίζος ἑξαδελφός τοῦ Κ. Ἰακ. Ῥίζου τοῦ καὶ Νερούλου, περὶ οὗ εἴπαμεν εἰς τὰς προλαβοῦσας ἐξημερίας,

περὶ οὗ ὁ λόγος, Κύριος Ῥίζος τὸν ὁποῖον γνωρίζουσι κάλλιστα καὶ ἡ Ἀθηναῖα καὶ αἱ Μοῦσαι, ἐνέει εἰς τὴν βαθεῖαν του πολυμάθειαν καὶ τὴν ὄντως σπανίαν ἀρετὴν του, μίαν τινὰ φυσικὴν ῥοπήν εἰς τὴν στιχουργίαν. Ὅχι μόνον μετέφρασε τὰς ἀξιολογοτάτας τραγωδίας μὲ ὅσας τιμᾶται τὸ Γαλλικὸν Θέατρον, ἀλλὰ καὶ ἔγραψε διὰ στίχων ἐνδιόρα ποιήματα ὅδια, ἅτινα διὰ τὴν γλαφυρότητα, διὰ τὴν καλλιεξίαν, διὰ τὴν καλιέπειαν, καὶ πρὸ πάντων διὰ τὰ νήματα. καὶ διὰ τὸ ἀπαρραβίαστον ἐκείνου τῆς ἐκφράσεως τὸ τόπον ἐμψυον εἰς αὐτὸν, εἶναι ἄξια ν' ἀπωδεύσωσι καὶ τὴν εὐφυίαν τοῦ ἀνδρός, καὶ τὴν πρέδον τῆς ὁμοιοκαταλήκτου ἀπλογραφικῆς στιχουργίας. Ὁ τρόπος τὸν ὁποῖον μετήλθεν ὁ βέλεις Κύριος Ῥίζος, εἰς ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον εὐχόμεθα ν' ἀκολουθοῦν πάντες ὅσοι διὰ τὴν ποιημάτων του συνοπὴν ἔχουσιν ὅχι μόνον νὰ δέλῃωσι τὸν ἀκρατῶν των τὰς ἀκοάς, ἀλλὰ καὶ νὰ καθαρῶσιν τὴν ἡλῶσαν τοῦ ἔθνους. Ὁ Κύριος Ῥίζος ἀποφεύγων ἐκ συστήματος τοὺς χονδροὺς ἐκείνους καὶ συνήθεις συλοισχυρισμοὺς, μετεχειρίσθη πάντοτε ἀνθηρὰς λέξεις καὶ καταλήλους, χωρὶς ποτὲ νὰ φανῇ μὴτε σκοτεινός, μὴτε δύσληπτος εἰς τὰς ἐκφράσεις του. Ἐάν ποτὲ, καθὼς ἐλπίζομεν, αἱ μεταφράσεις καὶ τὰ ποιήματα ὅ του ἴδωσι τὸ φῶς τοῦ ἔθνους, εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἡ ἐπίκρισις τοῦ κινυῦ θέλει δικαιοῦσαι τὴν περὶ τούτου κρίσιν μας. Ἐπὶ τοῦ παρίντος, ἄλλο κρῖνεν, κατὰ δυστυχίαν, δὲν ἔχομεν ἀνὰ χεῖρας, εἰμὴ τὸ ἀνωτέρω αἰνίγμα, τὸ ὁποῖον εἶναι τοσοῦτον μᾶλλον ἀξιοπερίεργον καθ' ὅτι εἶναι, καθὼς βεβαίως ἠξεύρομεν, γέννημα αὐτοσχέδιον καὶ ἀπορμελέτητον τοῦ ἐκρυφῶς νοῦς του, τὸ ὅπου ἐκ τοῦ προχείρου ἐστύταξεν, ἀστειζόμενος δι' αἰνιγμάτων μετὰ τῶν ἐναέρτων καὶ ἀέθων ἀνεψιῶν του Κ. Κ. Γρηγορίου καὶ Κανστατίνου Σούτζων, τῶν ἡδὴ σπουδαζόντων εἰς τὰ Παρίσια καὶ πολλὰ ὑποσχόμενον διὰ τὰς μέχρι τοῦδε θαυμασίους προόδους, καὶ τὸν περὶ τὰ καλὰ ἀπεριόριστον ζήλόν των. Νομίζομεν χρέος μας τὸ νὰ ἐπισφραγίσωμεν τὸν περὶ τοῦ Κ. Ἰακώβου Ῥίζου λόγον μας, προσθέτοντες τὸ ἔσχατον σημεῖον εἰς τὸ παρίν μας σύντομον ἀπεικόνισμα τοῦ ὑποκειμένου του, ὥσιν αὐτῶν, κατὰ τὸ πρέπον, τὴν ἄκονον προθυμίαν, ἣν ἀπ' ἀρχῆς κατέβαλε καὶ καταβάλλει διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν τέκνων του. Ὁ πρωτότοκος υἱός του, αὐτόχρομα ἐκμαγεῖον τῶν ἀρετῶν τοῦ πατρός του, καὶ μάλιστα δωδεκαετῆς τὴν σήμερον, ὕστερον ἀπὸ διαφόρους ἄλλας γνώσεις ἐξ ὧν συγκροτεῖται ὑπὲρ τὴν ἡλικίαν του, ἔχει, φαίνεται, πατροπαράδοτον τὴν εἰς τὴν στιχουργίαν ῥοπήν· ὁ χαριστάτος οὗτος νέος μετέφρασε διὰ στίχων, τόσον καλὰ τὸν Μωάμεθ τοῦ Βολταίρου, ὥστε ἀπ' οὗ παρὰ πάντων ἐκρίθη ἀξία παραστάσεως ἡ μετάφρασις του, ἐπαρρησιάζθη τέλος τὸν παρελθόντα χρόνον, μὲ ἐπανειλημμένας χειροκροτήσεις καὶ εὐφημίας πάντων τῶν θαυτῶν.

Εἴθε νὰ ἀνεφαίνοντο πολλοὶ τοιοῦτοι πατέρες, καὶ πολλοὶ τοιοῦτοι υἱοὶ! Βεβαίονομεν τὸν καθ' ἕνα, ὅτι ἡ ἀρετὴ ἤθελεν εὐρεῖ ἀμέσως τοὺς πανηγυριστάς της.

Ταύτην τὴν στιγμὴν ἐλάβομεν τὴν χαροποιὴν εἴδοσιν ὅτι τὸ ἐν Καρδανσαρῶν ἑχθρικὸν στρατόπεδον διελύθη καὶ ὅτι αὐθεντικὴν σπεύδουμεν νὰ τὴν ὁμολογήσωμεν μετὰ βεβαιότητος.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Αρ. 91

Τιμή ετησία Τάλ. Ἰσπανικὰ ἐξ προπληρωτέα
κατὰ τριμηνίαν· Ἐκδίδεται δις τῆς ἐβδομάδος.

Τὰ πλείω ὀφείλη τοῖς πλείοσι.

Φραγκλῖνος.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῇ 8 Νοεμβρίῳ 1824.

ἙΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Στρατόπεδον Ἀκαρνανίας.

Λιγοδίτσι τὴν 8 Νοεμβρίῳ.

Κατὰ τὰς 6 τοῦ παρόντος μηνὸς περὶ ὄρθρον βαθὺν ἀνεχώρησαν Τελοσπάντων οἱ ἐν Καρδαν-
σαρᾷ πρὸ τριῶν ἡδῇ, καὶ ἐπέκεινα, μηνῶν
στρατοπεδευμένοι ἐχθροὶ· αἱ προφυλακαὶ τοῦ
Χιλιάρχου Καραγιάννη βλέπονται. Τὰς φλόγας
ἀναδιδιμένας ἀπὸ τῆς πυρπόλησιν τῶν ἐχθρικών
καλυδίων δὲν ἔλειψαν ἀπὸ τοῦ νὰ εἰδοποιήσω-
σι τὸν Ἀρχηγὸν τοῦ Γενικοῦ Στρατοπέδου εἰς
Λιγοδίτσι.

Μολονότι διὰ τῶν κατὰ καιροὺς λειποτακ-
τησάντων ἦτον ἤδη γνωστὸν εἰς τοὺς ἡμετέρους,
ὅτι οἱ ἐχθροὶ ἔμελε ν' ἀναχωρήσωσιν ἐντὸς
τοῦ παρόντος μηνὸς, ἐπειδὴ ὅμως ἀμφισβάλ-
λετο, ὁποῖον ἔωρεπε νὰ λάβωσι δρόμον, ἐάν
δηλ. ἐκεῖνον τῆς Βονίτσης, ἢ τῆς Βλύχας καὶ
τοῦ Μακρυνόρης, αἱ Ἑλληνικαὶ δυνάμεις, δι'
αὐτὴν τὴν ἀμφισβολίαν δὲν ἦσαν εἰς κατάστα-
σιν νὰ διαιρεθῶσι. καὶ οὕτως οἱ ἐχθροὶ δραξά-
μενοι εὐκαιρίας διήλθον ἡσύχως τὰς διόδους τοῦ
Μακρυνόρης, εὐτας μάλιστα διόλῳ ἀφυλάκ-
της καὶ ἐγκαταλελειμένης (ἀγνωοῦμεν διὰ ποί-
ας αἰτίας), ἀπὸ τὸν Στρατηγὸν Ἀνδρέαν Ἰσ-
σκον, εἰς τὸν ὁποῖον ἐκεῖναι ἦσαν ἐμπιστευ-
μένα.

Μ' ἔλα ταῦτα οἱ ἡμέτεροι, ὅσοι μάλιστα
ἦσαν ἀκύνδοδες ἅμα ἐννοήσαντες τὴν φυγὴν
τῶν ἐχθρῶν, δὲν ἔλειψαν ἀπὸ τοῦ νὰ τοὺς κα-
ταδιώκωσιν ὥς ὅπου ἐδύναντο, καὶ τυφεκίσαντές

τους ἐφόνευσαν καὶ ἐπώληγωσαν μεγικοὺς τοῦ-
λάχιστον ἐξ αὐτῶν, εἰς σημεῖον ξεπροβοδήματος.

Οὕτω λοιπὸν λαβούσης τέλος καὶ τῆς ἐφε-
τεινῆς ἐκστρατείας, τὰ διάφορα Ἑλληνικὰ Σώ-
ματα ἐπροστάχθησαν νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τοὺς
οἰκείους τόπους των, καὶ περιμένον ἤδη νέα, τῆς
Διοικήσεως διαταγὰς.

ΝΑΤΠΑΙΟΝ.

Ὁ Ἐκλαμπρότατος Πρόεδρος τοῦ Βουλευτικοῦ
Σώματος κύριος Πανοῦτζος Νυταγᾶς ἐξεβώ-
νησε τὸν ἐφεξῆς λόγον εἰς τὴν ἐναρξιν τῆς Γ'.
Περίοδου.

Ὁλος ἔμφοθος ἐμφανίζομαι σήμερον ἐνώπιον
τοῦ Σ. τοῦτου Σώματος διὰ νὰ κάμω τὴν ἐκ-
ξιν τῶν Συνελεύσεων τῆς Γ'. Περίοδου. Ὁ βα-
θμὸς, εἰς τὸν ὁποῖον μὲ κατέταξεν ἡ ἱερὰ τῶν
Παραστατῶν τῆς ἐλευθέρας Ἑλληνικῆς Εὐρι-
κρατείας Συνέλευσις, ὅσον ἱερὸς, ὅσον σιδή-
σμιος, τοσοῦτον περισσότερον μὲ ἐκπλήττει·
διότι ἔπρεπε νὰ εἴναι κεκοσμημένος ἀπὸ ὑπο-
κειμένων ἐπ' ἀρετῇ καὶ συνέσει διαστελλόμενον,
ἀπὸ τὰ ὁποῖα γέμει ἡ ἀξιοσέβαστος αὕτη ὁμή-
γυρις, καὶ ὅχι ἀπὸ ἐμὲ, ὅστις εἶμαι ὑπερ-
ξημένος ἐκείνων τῶν πολιτικῶν ἰδεῶν, τὰς ὁποί-
ας ἀνάγκη πᾶσα νὰ ἔχῃ ὅστις διορίζεται νὰ
προΐσταται τοσοῦτων σοφῶν ἀνδρῶν, κεκοσμη-
μένων τῶν περισσοτέρων ἀπ' ὅλας τὰς φυτικὰς
καὶ ἐπικτήτης ἀρετὰς, οἱ ὁποῖοι ἐκλήχθησαν
ἀπὸ τὰς ἐλευθέρας πατριᾶς τῆς Ἑλλάδος,
διὰ νὰ φυλάξωσι τοὺς ἱερούς Νόμους, καὶ νὰ

βηλεύονται περί τῶν συμφερόντων τῆς Πατρίδος. Βεβαίω δὲ τὸ Σ. τοῦτο Σῶμα αὐτῆς τῆς φίλης Πατρίδος, ὅτι ἀνίσως δὲν ἐπεστήσῃ· μὲν εἰς τὰς ἀγαθὰς συμβολὰς τῶν ἀρίστων ἀνδρῶν, ἀφ' ὧν συγκροτεῖται τὸ ἱερὸν Βηλευτήριον, δὲν ἤθελα κλίνει ποτὲ τὸν αὐχένα διὰ νὰ ἀναδεχθῇ τοσοῦτον δυσέαστακτον βάρος. Παρακαλῶ λοιπὸν θερμότατα τοὺς σιθαστοὺς Πατρισταῖς νὰ μὲ δίδωσι τὰς ἀγαθὰς συμβολὰς τῶν, παρατηροῦντες μὲ ὅλην τὴν ἀπαιτημένην ἀνιδειαν, ὥστε νὰ μὴν παρεκτραπῶ μήτε ἀπὸ κεραίας ἀπὸ τοὺς ἱεροῦ Νόμους, τοὺς ὁποῖους περιλάβωμεν ὡς ἱερὸν ἐνέχυρον ἀπὸ τῆν Ἑλληνικὴν Συνέλευσιν, καὶ διὰ τοὺς ὁποίους ὡς κίσθημεν ἐνώπιον τοῦ Ὑπερτάτου Ὄντος καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ τὴν χθεσινὴν ἐπίσημιν ἡμέραν. Δέσμαι δὲ ἔκτεως τοῦ Ὑψίστου ΘΕΟΥ νὰ ἐνστάξῃ χίμα σοφίας καὶ συνέσεως εἰς ὅλον τὸν ἱερὸν τοῦτον χώρον, ὥστε νὰ βηλευόμεθα ἐν ὁμονοίᾳ περὶ τῶν κοινῇ συμφερόντων, καὶ νὰ προσπαθήσωμεν ὅλαις δυνάμεσι διὰ νὰ ἀποκλήσωμεν τὸ μόνον εὐκατὶον ἀγαθὸν, λεγὼ τὴν ἀνεξαγερτήσιαν τοῦ ἔθνους, διὰ τὴν ὁποίαν ἐχύθη, καὶ χύνεται τόσον χριστιανικὸν ἀθῶον αἷμα. Διὰ νὰ γίνωνται δὲ αἱ Συνελεύσεις λακτικαί, αἱ ἀναγνωσθῶσιν αὐριοι εἰς ἐπήκοον πάντων αἱ γενόμεναι διατάξεις περὶ εὐταξίας τῶν Συνελεύσεων, τὰς ὁποίας παρακαλῶ νὰ φυλάξωμεν διὰ νὰ γίνωνται αἱ σκέψεις εὐτακτοί, καὶ νὰ διευκρινίζηται ἡ ἀλήθεια.

Μὲ χαρὰν μεγάλην παρήτηρεῖ κάθε ἀληθὴς καὶ τίμιος Πατριώτης, τὴν ἐκλογὴν τοῦ Κυρίου Πανούτου Νικαρᾶ εἰς τὸν βαθμὸν τῆς Προέδρου τοῦ Βηλευτικῦ Σώματος τῶν Ἑλλήνων. Τούτου τοῦ σεβάσμιου γέροντα ἀν καὶ ἡ ἀνταρσία νύεν Ἀριστείδην βεβαίως δὲν ἐκλείβεται. Ἀπὸ ποτὲ τὸ πνεῦμα, ὁ ζήλος τοῦ ἐπὶ τῇ δικαιοσύνῃ ἀφοσίωσιν, καὶ αἱ πάντες τὸ μίνα αἰσθήματα καὶ τῶν συνεπηρεζῶν τε, καὶ νὰ φρονῶσιν ὅτι ἡ ἐλευθερία καὶ ὁ ἰσχυρὸς πηγάξωσιν ἀπὸ μίαν τὴν ἀδελφινὴν ἔνωσιν· κατὰ δυστυχίαν ἔρως τὰ συστατικά τῆς Βουλῆς μας στοιχεῖα εἶναι δι-

ρηγμένα· ἀλλ' ἵτι τάχα χρειάζεται διὰ νὰ ἐνωθῶσι πάλιν; ὅχι ἄλλο βέβαιον, παρὰ μία ἐκλεικρινὴς ὁ ἑλῆσις καὶ ἕνας κρινὸς ζήλος.

Ὁ Κύριος Νικαρᾶς εἰς τὸν λόγον τῆς τὸν κατὰ τὴν ἑναξιν τῆς Γ' περιόδου, ζητεῖ ἀπὸ τοὺς Κυρίους Πατρισταῖς τὰς συμβολὰς τῶν. Μόνῃ αὐτῇ ἡ εὐγενὴς μετριοφροσύνη τε εἶναι ἱκανὴ νὰ ἀποδείξῃ τὸν ἐντιμὸν χαρακτήρα τοῦτο τοῦ ἀξιοπρεποῦς ἀνδρός, ὅτις ἐκ πρώτης ἀρχῆς τούτῃ τοῦ ἐνδοξοῦ ἀγωνοῦ μας μεχρι τῆς παρούσης ἡμέρας δὲν ἔλειψε ποτὲ ἀπὸ τοῦ νὰ συνεισφέρῃ τὸ κατὰ δύναμιν εἰς τὴν κοινὴν εὐδαιμονίαν καὶ τὴν τῶν πραγμάτων βελτίωσιν.

Κύριοι Πατρισταῖς! εἰς τὰς πατριωτικὰς σας ψυχὰς ἐπικεῖται ἡτὴ τὸ χρέος τοῦ νὰ βοηθήσῃτε τοῦτον τὸν εὐγενὴ καὶ σεβασμιὸν γέροντα, μὲ τὰς φρονήμας καὶ κοινωφελεί, συμβολὰς σας. Λησμονήσατε πᾶν εἶδος πάθους· ζήσατε ὡς ἀδελφοὶ· ἐργάζεσθε ἀκομάτως περὶ τῆς κοινῆς εὐδαιμονίας. καὶ ἔστε βεβαίοι, ὅτι ἡ εὐγνωμοσύνη τῆς Πατρίδος θέλει εἶσθαι ἡ ἀμοιβὴ τοῦ ἱεροῦ ζήλου σας.

Μεσολόγγιον. τὴν 7 Ὀκτωβρίου.

Νεώτεροι εἰδήσεις μᾶς βεβαιοῦσιν ὅτι ὁ ἐχθρὸς εἰς τὴν φυγὴν τῇ, ἀπέραςε τὸ Μακεδονικὸν χωρὶς νὰ τυφεκισθῇ παντελῶς· πρᾶγμα δυσάρεστον μὲν ἀλλ' εὐκολοκατάληπτον διὰ τὴν ἐκείθεν ἔλλειψιν τοῦ σώματος τοῦ Σ. Ἀνδρέα Ἰσκη, ὡς εἵπομεν ἀνωτέρω.

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐφετεινῆς ἐκστρατείας τοῦ τῶν τῶν μερῶν δὲν ἔλειψεν ἐξαρχῆς, εἰμεθα πληροφορημένοι, νὰ λάβῃ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα καὶ δυνατὰ μέτρα διὰ τὴν καλὴν ἑκασιν τῶν κοινωφελῶν σχεδίων τε· καὶ προσέλεπων δὲν ἀρέλησε νὰ κινήσῃ πάντα πύρον διὰ νὰ προσέλθῃ καὶ νὰ μοταιώτῃ τοὺς ὀλεθρίους σκοποὺς τοῦ ἐχθροῦ. Ἀλλ' ἡμπόρεσε πάντοτε νὰ κάμῃ οἱ τὸν ὑπαγέμενον αἱ περιστάσεις καὶ τὸ κοινὸν συμφέρον; εἰσακίσθη πάντοτε εἰς ὅ,τι ἐπαρέβαλε νὰ γειῇ; εὐῆκε πάντοτε ἰκανοὺς καὶ προβύμας συμβουλοῦς διὰ νὰ ἐκτελεσθοῦν τὰ σω-

τῆρα καὶ κοινωδελῇ σχεδιάτῃ; δὲν ἡμέλῃσε
 λαχὼ κανεὶς αὐτὸ τοῦ ἐπὶ τῇ ὀδηγίᾳ του νὰ
 βάλῃ εἰς πρᾶξιν τὸς ὑπὲρ τοῦ κοινῶ καλοῦ δι-
 ατάγας τῇ; τίποτε δὲν ἤξεύρομεν· ἤξεύρομεν
 ὅμως ὅτι ὅταν λάβῃ τις μίαν παραταγὴν ἀπὸ
 τοῦ ἀνωτέρου τῇ, εἶπαι εἰς χρέος νὰ τὴν ἐκτε-
 λῇ ἀπαράλλακτα, ἢ, εἰ δὲν θέλῃ νὰ τὴν
 ἐκτελέσῃ, νὰ μὴ τὴν ἀναδεχθῇ· διότι εἰν-
 ἡμέλῃσῃ ὅχι μόνον δεικνύεται ἀπειθείης καὶ
 ἀνυποτάκτου, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀπειθεῖν καὶ τὴν
 ἀνυποτάκτικον τῇ προσεῖν καὶ μεγάλαν βλαβὴν·
 εἶναι, παραδείγματός χάριν, ὁ διωρισθεὶς νὰ
 φυλάσσῃ τὸ πῖσαςρα τοῦ Νεακρινέως δὲν τὸ
 ἀφῆκεν, ἡμποροῦνεν ὁ ἐχθρὸς νὰ περάσῃ χω-
 ρὶ νὰ δοκιμάσῃ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν φυγὴν τῇ τὴν
 καταδιώξιν μας; ἡμποροῦσε νὰ μὴ νύσῃ ὅτι
 ἐτελείωσε δι' αὐτὸν; ὅτι καὶ στρατοπεδευμέ-
 νος καὶ φεύγων δὲν εἶναι δυνατόν νὰ μὴν ἐνο-
 χλήθῃ ἀπὸ ἡμᾶς; ἡμποροῦσε, τέλος πάν-
 των, ν' ἀναχωρήσῃ χωρὶς νὰ τὸν ξεπεσοδεύσω-
 μεν καὶ τὸ ἐλληνικὸν βίβλιν, διὰ νὰ τὸν κάμω-
 μεν νὰ τὸ ἐνθυμῇται τόσον, ὥστε νὰ συλλογι-
 σθῇ πρῶτον καλὸν εἶναι ἔχειν νὰ τὸ δοκιμάσῃ καὶ
 πάλιν; ἐκεῖνος (καὶ τὸ ἐπικαλομένημεν
 ὅς τις εἶχεν ἐμπιστευθῇ τὴν φύλαξιν τοῦτον τοῦ
 μέρους, ἀφῆκας τὴν τοποθεσίαν τῇ ὅχι μόνον
 ἐφάνη παρήκοος, ἀλλ' ἐγένεν ἀκίμη καὶ αἰτίος
 βλάβης· καὶ λέγω βλάβης, ἐπειδὴ ὅτι κα-
 κὸν ἡμποροῦντες νὰ κάμωμεν τοῦ ἐχθροῦ, τὸ
 ἀμελοῦμεν, θεωρεῖται ὡς ζημία μας· καθὼς
 ἐναντίας ὁ ἐχθρὸς θεωρεῖ κέρδος ἐκεῖ ὅπου ἐ-
 ποθέσαμεν ζημίαν. Θέλομεν νὰ υποθέσωμεν
 ὅτι ὁ διορισθεὶς φύλαξ τοῦ εἰρημένου μέρους εἶχεν
 εὐλογεφανεὶς αἰτίαι· διὰ ν' ἀφῆσθαι τὴν θέσιν τῇ
 ἀλλ' ὅσοιαι καὶ αὐτὴν ἦσαν αὐταὶ αἱ αἰτίαι, δὲν
 ἔπρεπε νὰ τὴν ἀρῇσῃ· διότι παρομοίαν διατα-
 γὴν ἀπὸ τοῦ ἀρχηγῶ τῇ δὲν εἶχε, καὶ διότι
 ἐνείκε τὴν περὶ στρατιωτικῆς πειθαρχίας
 ἐντολὴν τῆς Σ'. Διοικήσεως· τὸ Β'. ἀρῆσον
 αὐτῆς τῆς πρὸς τοῦτον λέγει· „Καθε ἀξίω-
 „ ματικὸς, ὅστις διαταχθεὶς ἐπὶ κεφαλῇ στρα-
 „ τιστῶν, καὶ ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν ἀνωτέρου ἀναχω-
 „ ρήσῃ ἀπὸ τὴν τοποθεσίαν τῇ χωρὶς ἀδείαν
 „ τοῦ ἀνωτέρου του, δέλεῖ νομίζεται ἀνάξιος τοῦ

„ λοιποῦ τοῦ στρατολογήσῃ. “

Ἡ ὑπακοὴ εἰς τὰς φερόμεναις διατάγας ἐνὸς
 ἀρχηγῶ εἶναι ἀναγκαιοτάτη, διότι χωρὶς τὴν
 ὑπακοὴν τίποτε καλὸν δὲν ἡμπορεῖ νὰ γενῇ·
 ὅταν σχηματισθῇ ἐν γενικῶν σχεδίον, καὶ οἱ
 διαβρισμένοι εἰς τὴν ἐκτελεσίαν τῇ δὲν συνεργήσῃ
 ὅλοι συμφῶνως διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὸν αὐτὸν
 σκοπὸν, ἀλλὰ πῶς ἐνεργεῖ καὶ πῶς ὄχι,
 τίτε τὸ ὄφελος, τὸ ὅποιον ἐπροσμένετο ἀπὸ
 τὴν σίγγχεσιν καὶ οἰμώγειν συνέργειαν ὅταν,
 πολλάκις ματαιίνεται, συχνὰ μεταβάλλεται
 εἰς ζημίαν, καὶ τὸ σχεδίον πάντοτε σχεδὸν ἀ-
 νατρεπεται· ὅχι μόνον δὲν εἶναι συγχωρημένον
 εἰς τὸν ἐμπιστευθέντα μίαν τοποθεσίαν καὶ τὴν
 ἀφῆσθαι χωρὶς εὐλογεφανεῖς αἰτίαι, ἀλλὰ καὶ ἡ
 πλείον ἐπιτυχὴς ἐκβάσις δὲν ἡμπορεῖ νὰ δικαιο-
 λονήσῃ τὴν παρακοὴν τῇ εἰς τὰς διατάγας τοῦ
 ἀρχηγῶ τῇ· εἰν δὲ καὶ τὴν δικαιολογήσῃ,
 τὸ ὅποιον συμβαίνει πολλά σπανίως, πρὸς
 πολλὰς περιστάσεις νὰ συντρέξῃ εἰς τοῦτο·
 καὶ τί διατὶ εἶναι φανερόν· Ἐνας ἀρχηγὸς
 πρὶν θῶσθαι τοῦς διωρισμένους τῇ, συλλογίζεται
 πρῶτον καλὰ, καὶ ἀφ' οὗ τοῦς δώσῃ, οἱ ὑπὸ
 τὴν ἀρχηγίαν τῇ εἶναι εἰς χρέος νὰ τοῦ ἐκτε-
 λίσῃ ἀμετάθετα, καὶ ὅχι νὰ κάμῃν ὅτι τοῦς
 ἔλθῃ εἰς τὸν νοῦν· διότι ἡμπορεῖ ὁ ἀρχηγὸς νὰ
 λάβῃ εἰς τὸ μεταξύ διαφορετικὰ μέτρα καὶ
 ὅταν καθεὶς κρίνῃ ὅτι τοῦ κατέσθαι, τίτε χά-
 νονται καὶ τὰ αὐτὰ καὶ τὰ καλὰ θεία,
 κατὰ τὴν κοινὴν παρομοίαν! Ὑπακοὴ λοιπὸν,
 πειθαρχία καὶ ὁμολογία· χωρὶς τοῦτα τὰ καλὰ
 τίποτε δὲν ἡμπορεῖ νὰ προκύψῃ εἰς τὸ μέσον
 τῶν ἀνθρώπων, καὶ μάλιστα εἰς τὸ μέσον ἡ-
 μῶν οἱ ὅποιοι τὰς μετὰ τόσον αἰῶνων δουλείαν
 ἀναγεννάμεθα εἰς τὴν ἐπιθυμητὴν εὐθερίαν,
 εἰς τῆς ὁποίας τὴν ἰσχυροὶν καὶ δι' ἐλπίδιν χρεω-
 ἀζεται ἡ κοινὴ συμφωνία καὶ ἁρμονία· τὴν
 ἀναντὶ ῥήτον τοῦτον ἀλήθειαν καὶ μικροὶ καὶ
 μεγάλοι ὅλοι τὴν γνωρίζομεν· καὶ εἰν ἦναι
 ὅς τις δὲν τὴν γνωρίζει, αὐτὸν λάβῃ τὸ παράδει-
 γμα μιᾶς φαμηλίας, ἡ ὁποία ἀφανίζεται
 καὶ εξαλείφεται ὁλότελα ὅταν δὲν ἔχῃ ἀρχη-
 γόν, ἢ ὅταν τὰ μέλη αὐτῆς δὲν ὑποτάσσωσι αἱ
 εἰς τὰς ἐνλόγους προτάγας τοῦ ἀρχηγῶ· ἰδὲ

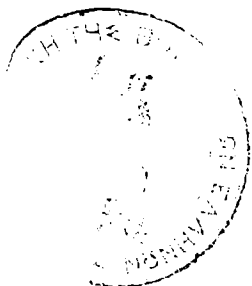
παράθε· χωρὶς νὰ ἔχη κυβερνήτην, εἰς τοῦ ὁποῖου τὰς προσταγὰς νὰ ὑπακούουν οἱ ναῦται, σπρέχεται ἀπὸ τὰ κύματα καὶ περιφέρεται ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, ἕως οὗ τέλος νὰ πέσῃ εἰς τινὰ βράχον καὶ νὰ γενῇ τείμματα· τοῦτοι εἶναι ἀλήθειαι τόσον φανεραὶ, ὥστε νὰ καταλαμβάνονται ἀπὸ καθένα· καὶ ὅταν συμφωνοῦμεν ὅλοι ὅτι δὲν ἐπιδέχονται φιλονεικίαν, διατὶ νὰ μὴ δέλωμεν νὰ ὑπακούωμεν εἰς ἕνα νόμιμον ἀρχηγόν; διατὶ νὰ μὴ ἐκτελῶμεν τὰς φρονίμης διαταγὰς τι; διατὶ νὰ μὴ κάμνωμεν ὅ,τι εἶναι καλὸν καὶ συμφέρον εἰς τὴν Πατρίδα; ποῖον ἄλλον βλάπτομεν παρὰ ἡμᾶς αὐτοὺς ὅταν ἀμελῶμεν νὰ κάμνωμεν ὅ,τι πρέπει καὶ συμφέρει εἰς τὸ κοινόν; διότι ἀπὸ ποίης ἄλλης εἶναι συνθεμένον αὐτὸ τὸ κοινὸν παρὰ ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς ἰδίους; οἱ Προπατορές μας ἐθεωρεῦσαν ὡς ἐχθρὸν τῇ Πατρίδος ὅχι μόνον τὸν κηρυγμένον καὶ τὸν φανερόν ἐχθρὸν, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνον ὅστις ἡμπορῶν νὰ τὴν ὠφελήσῃ δὲν τὸ ἔκαμνε, καὶ ὡς τοιοῦτον τὸν ἐπαίδευαν οἱ νόμοι· καὶ δὲν εἶχεν ἄδικον, διότι αὐτῆς τῆς αὐτῆς φαμιλλίας τὰ τέκνα δὲν συντρέξιν συμφῶνως εἰς τὴν συντήρησίν της, καὶ δὲν κάμνουν καθέν ἀπὸ αὐτὰ ὅ,τι ἡξεύρει καὶ ἵτι ἡμπορεῖ διὰ τὴν καλητέρευσίν της, πόθεν ἄλλοθεν ἔχει νὰ ἐλπισθῇ αὐτὸ τὸ καλόν; καὶ ὅταν ἡμποροῦν αὐτὰ νὰ τὸ κάμνουν δὲν εἶναι ἐντροπὴ νὰ τὸ προσμεινῇ ἀπὸ ἄλλης; ἔπειτα, φίλοι ὁμογενεῖς, ἐγνωρίσαμεν ὅλοι ἐκ πείρας ὅτι ὅσας φορὰς ὁμοιοῦσαμεν, πάντοτε ἐκατορθώσαμεν ὅ,τι ἀπεφασίσσαμεν νὰ κάμνωμεν· ὅσας φορὰς ἐσυμφωνήσαμεν, ὅ,τι εἴπαμεν νὰ γενῇ ἔεινε· ὅσας φορὰς ἐβασίλευσεν εἰς τὸ μέσον μας ἡ ὁμόνοια, πάντοτε ἐματαιώσαμεν τὰς πλέον τομερὲς δυνάμεις τοῦ βαρβάρου· τὰ κατὰ τὴν καὶ θάλασσαν λαμπρὰ τείμματα μας ἀποδείχτην φανερά τοῦτην τὴν ἀλήθειαν· τότε μόνον μᾶς ἔβλαπεν ὁ ἐχθρὸς, ὅταν μᾶς εὗρεκε παραδομένης εἰς τὰς ἐσωτερικὰς διχονοίας· δέλει λοιπὸν νὸν εἰπῶ ὅτι εἶναι εἰς τὸ χέρι μας νὰ τὸν νικῶμεν πάντῃ· καὶ διὰ νὰ τὸν νικῶμεν πρέπει ἀπαραίτητα νὰ ἔχωμεν ὁμόνοιαν μεταξύ μας, εὐπειθείαν εἰς τοὺς νόμους, καὶ πειθαρχίαν εἰς τοὺς ἀρχηγούς μας.

Συνέχεια τῆς διατριβῆς τοῦ Ἀνωνύμου.

Ἡ τῶν πραγμάτων ἀρα γνώσις, εἶναι ὁ κύριος τοῦ λογικοῦ ἀνθρώπου προσδιορισμός, εἰς τὸν ὁποῖον τὸν κινεῖ ἡ, ὡς εἴπαμεν, τοῦ Εἰδέναι· Ὁ ρεξις.

Δὲν εἶναι τῆς προθέσεώς μὴ ἴδιον, τὸ νὰ ἐξετάσω ἂν τῶν ἐπιθυμιῶν ἢ αὐξομειώσις εἶναι τῆς ἀνθρωπίνης εὐδαιμονίας ἢ κακοδαιμονίας ἢ μήτης· τοιοῦτον δὲ μόνον μὲ ἀρκεῖ νὰ εἴπω, ὅτι ἂν ἡ κοσμικὴ καὶ γήινος εὐδαιμονία ἐκλήρηται ἀπὸ τὴν ἀνάπαυσιν τῶν ἀπολύτων καὶ φυσικῶν ἀναγκῶν, ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἐπομένως αἱ κοινωνίαι τῶν ἀνθρώπων, δὲν δύναται νὰ φθάσῃ τὸν σκοπὸν τοῦτον τῆς ἐγκοσμίου εὐδαιμονίας των, μὲ μίαν τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σωματικῶν, καὶ, διὰ νὰ εἴπω οὕτως, καὶ τῶν ἀναγκῶν των. — Ἡ ἀφρονία τῶν ἀγαθῶν εἶναι μὲν ἀληθῶς μέγα μέσον εἰς τὴν εὐτυχίαν τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλ' ἐπ' ὅσον ἐφαρμόζονται εἰς τὴν ἀνάπαυσιν μίαν τῶν σωματικῶν ἀναγκῶν, ἡ μισμερὴς αὕτη θεωρία δὲν ἐξικανεῖ εἰς τὴν παντελῆ εὐδαιμονίαν τοῦ διανοῦ ἀνθρώπου, καὶ ἐπομένως πάσης κοινωνίας, καὶ παντὸς ἔθνους θεωρηθέντος ὡς ἡθικῆς μονάδος συγκειμένης πάλιν ἐξ ἀνθρώπων. Ἡ πᾶσα μᾶς διδάσκει, ὅτι εὐρίσκονται καὶ ἔθνη δυστυχέστατα, καὶ τοὶ ζῶντες εἰς τοὺς κόλπους τῆς ἀφρονίας, τοῦ πλούτου καὶ τῶν λοιπῶν ἀγαθῶν τῆς γῆς.

Ἀφ' ὅτι ἡ φύσις ἐπαυται ἀπὸ τοῦ νὰ ἡρᾶται, χάριν τῆς ἰδίας αὐτοῦ συντηρήσεως· ὁρεσιστέφος καὶ τρωγλοδύτης, γινόμενος κοινωνικός, παρεχώρησεν ἕν μέρος τῆς αὐτοῦ ἐλευθερίας εἰς τὸν κοινὸν ἔρανον τῆς κοινωνίας, ἐπὶ θεορίας τοῦ νὸς διατηρήσει τὸ ἐπιλοιπὸν ἀνεπηρέαστον ἀπὸ τῆς ἐπιδομας τοῦ ἰσχυροτέρου· Ὅθεν κατοναγκασθῆς, διὰ τὴν προσωπικὴν συντήρησιν, εἰς τὸ νὰ συζῇ μετὰ τῶν ὁμοειδῶν τι κατὰ πολιτείας, ἤρξατο νὰ συνδέῃ νέας σχέσεις, καὶ ἐπομένως νέα χρέη· χρέας ὡς πρὸς ἑαυτὸν, χρέη ὡς πρὸς τὴν κοινωνίαν, τῆς ὁποίας κατέστη μέλος, καὶ ἰδοὺ ἀμέσως τὸ πρόβλημα μεμονωμένον καὶ ἰδιότροπον, ἤρξατο νὰ συναισθάνεται τὴν ἀνάγκην δύο εἰδῶν γνώσεων, ἐξ ὧν αἱ μὲν ἀπύλτοι καὶ πάντῃ προσωπικαί, αἱ δὲ ἀναφορικαὶ καὶ σχετικαί. (ἀκρι.)

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Αρ. 92

Τριμήνη ἑτησία Τάλ. Ἰωαννικά ἐξ προπληρωτέα
κατὰ τριμηνίου · Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος .

Τὰ πλείω ὀφείλῃ τοῖς πλείοσι .

Φραγκλῖνος .

ΜΕΣΟΛΟΓΙΟΝ τῇ 12 Νοεμβρίῃ 1824 .

ἙΣΩΤΕΡΙΚΑ' .

Μεσολόγιον τὴν 10 Νοεμβρίῃ .

Εἰς τὸν 78 ἀριθ. τῶν Ἑλληνικῶν χρονικῶν
ἐκοινοποιήσαμεν τοὺς γενομένους ἀκροβολισμοὺς
εἰς τὰ μέρη τοῦ χωρίου Μαυρίλη . Ὑστερον
ἀπὸ τὴν φθορὰν ἐκείνην τῶν τούρκων , ἡκολού-
θησεν ἀμέσως ἡ πολιορκία τοῦ χωρίου . καθὼς
καὶ τῶν ὠχυρωμένων Πύργων τοῦ Μαυρίλη · ἐ-
κυριεύθησαν ὅλα τὰ πρὸς τὸν ἐχθρὸν φερόμενα
ἐφόδια , καὶ ἡ ἐκ τούτου προξενηθεῖσα πείνα ἤ-
τον τόσον μεγάλη . ὥστε ἠναγκάσθησαν οἱ πο-
λιορκούμενοι νὰ τρώωσιν ἄλογα κ. τ. λ. Οἱ
δὲ ἀνδρεῖοι μας καπετάνοι ὅτε Ζαχαρίας Γιολ-
δάσης καὶ ὁ Νικόλαος Κοντογιάννης μετὰ
τῶν ἀξίων παλικαριῶν των ἐπολιώρουν στενωπέ-
ρα τὸν ἐχθρὸν , ὥστε ὁ ἀρχηγὸς τῶν τούρκων
Ἀσλανάκης , ἐπρότεινε συνθήκας εἰς τὰς 4 τοῦ
μηνὸς διὰ νὰ παραδοθῇ · ὅθεν ἐδίδθησαν διάφο-
ροι τούρκοι εἰς ἐνέχειρον , καθὼς καὶ οἱ ἰδιοί-
μας ἔδωκαν ἀμοιβαίως εἰς αὐτοὺς · ἐλπίζομεν
λοιπὸν , ὅτι δὲν θέλου πλέον ἀεγῆσαι οἱ ἰδιοί-
μας νὰ ἐξησιάζουν τοῦτο τὸ ἀναγκαϊότατον μέρος.
Εἰς τὰ ἀκόλoutha φύλλα θέλομεν γράψαι τὰ ἀ-
ποσπασθέντα ἐκ ταύτης τῆς πραγματεύσεως ,
καὶ τὰ ἀρεθὰ τῆς συμφωνίας . Ἡ κυριέυσις
τοῦ χωρίου τούτου θέλει εἶναι μεγάλης ὠφελείας
πρόξενος εἰς τοὺς Γραικοὺς · διότι τότε τὸ Καρ-
πενήσιον θέλει ἐλευθερωθῇ ἀπὸ τὰς συνεχεῖς
ἐπιδρομὰς καὶ ἀρπαγὰς τῶν τούρκων τοῦ Πα-
τραξικίου , αἱ δὲ πεδιάδες τοῦ Πατραξικίου
δὲν θέλου εἰς τὸ ἐξῆς καταπλημμυροῦνται
ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς , καθὼς πρότερον .

— Εἰδήσεις ἀπὸ Ἄρταν μᾶς βεβαιώνουσιν
ὅτι τὰ στρατεύματα τοῦ Ὁμέρ-πασᾶ ἐπιστρέ-
φοντα εἰς τοὺς τόπους τῆς παραχειμάσεώς των ,
ἐτραξαν πολλὰς καὶ διαφόρας ἀπανθρωπίας
κατὰ τῶν δυστυχῶν χριστιανῶν , ὅσας ἡ καθ'
ὁδὸν ἡ ἀφοῦ εἰσῆλθον εἰς Ἄρταν , εὔρον ἔμψυ-
κον τῶν .

Ἀπατημένους εἰς τὰς ἐλπίδας τε ὁ Ὁμέρ
ὑπῆγε νὰ κρύψῃ τὴν ἐντροπὴν τε εἰς τὴν εἰρη-
μένην πόλιν , ἥτις μόνῃ τοῦ ἤνοιξε τὰς πύλας·
μήτε τὰ Ἰωάννινα , μήτε τὸ Μπεράτιον θέλου
πλέον δεχθῇ αὐτὸν τὸν Σατράπην , ὅστις στη-
γιστὴν ἔχων ἐξέβηκε κατὰ συνέχειαν εἰς τὰς
ψευδεῖς ὑποσχέσεις τοῦ Προδότη Βαρνακιώτη ,
καὶ βλέπων ἤδη παρ' ἐλπίδα τὰ ὅσα κατὰ τῆς
Ἑλλάδος συνέλαβε σχέδια ματαιωμένα , δι' ὅν
ἐπίστευε νὰ κερδίσῃ καὶ πάλιν τὴν εὐνοίαν τοῦ
Σουλτάνου , εὕρισκεται τώρα εἰς ἄκραν ἀμηχα-
νίαν , καὶ βαθυτάτην θλίψιν .

Ἀλαμᾶνα τὴν 8 Νοεμβρίῃ .

Μικρὰ τινὰ ἀποκεκομμένα σώματα τῶν στρα-
τευμάτων τοῦ Δερβίς-πασᾶ ἐτόλμησαν νὰ φα-
νῶσιν εἰς ταῦτα τὰ περὶ χωρία , ἀλλ' ἡ αὐθάδης
τόλμη των ἔλαβε τὴν ἐπιχειρήσασθαι , διότι οἱ ἀν-
δρεῖοι στρατιῶται τῶν ἐνδόξων Ἀρχηγῶν Λάμ-
που καὶ Ζέβου κατεδίωξαν αὐτὰ καὶ τοὺς ἐπρο-
ξένυσαν ὅχι μικρὰν ζημίαν . Τὸ μέγα Στρά-
τευμα τοῦ αὐτοῦ Πασᾶ διελύθη ἴφοντι , ὡς
πρὶν λαβόντως ἐδημοσιεύθη · καὶ μέρος μὲν ἐξ
αὐτοῦ ἤδη εὕρισκεται εἰς Λάρισσαν , μέρος δὲ
εἰς Ζητοῦνι , καὶ ἀλλαχόσε .

Μανθάνομεν ὅτι ἡ εἰρήνη μεταξύ Ῥωσσίας καὶ Τηρκίας ἐτελείωσεν, καὶ ὅτι ἡ Ὀθωμανικὴ Πόρτα ἐδέχθη τὰ περισσότερα ζητήματα τῆς Αὐλῆς τῆς Πετροπόλεως, δηλαδὴ τὸ Τεράστιον τῶν Τηρκικῶν στρατευμάτων ἀπὸ τῆν Βλαχοπογδανίαν, τὸ Ταξείδευμα τῆς Μαύρης Θαλάσσης, καὶ πολλὰ ἄλλα κεφάλαια σχετικὰ μὲ τὸ ἰδιαιτερον σύστημα, μὲ τὴν Ἰσποθεσίαν, καὶ μὲ τὰς πρελασιύσας συνθήκας τῆς Ῥωσσίας. Τώρα καὶ ἡμεῖς ἐλπίζομεν ὅτι τὰ Βασίλεια τῆς Εὐρώπης ἀφ' οὗ πλέον εὐγῆκαν ἀπὸ καθὲ ὑποψίαν καὶ ἀνησυχίαν περὶ τοῦ ὅτι ἡ Ῥωσσία μελετᾷ νὰ ἐκκρίσῃ τὴν Τηρκίαν, τώρα, λέγω, ἐλπίζομεν καὶ ἡμεῖς, ὅτι θέλου ἑνασχυλῆθῃ καὶ διὰ τὰς ὑποθέσεις τὰς ἰδικὰς μας· ὅθεν κρέμεται καὶ ἀπὸ ἡμᾶς τὴν σήμερον νὰ ἐτοιμασθῶμεν, κατὰ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον φερόμεν, ἢ εἰς μίαν καθαρὰν ἀνεξαγερσίαν τοῦ ἔθνους μας, ἢ εἰς μίαν μεταβολὴν ζυγοῦ καὶ δουλείας· δυστύχημα, τὸ ὁποῖον εἶται πολλὰ εὐκολον νὰ μᾶς ἀκολουθήσῃ, ἀν' ἀντὶ τοῦ νὰ εἴμεθα ἐνωμένοι ὡς ἀδελφοὶ, λησμονήσωμεν ὅτι ἡ σωτηρία μας κρέμεται ἀπὸ τῆς ἑνώσεως μας.

Τέσσαρες ἤδη χρόνοι ἀπέβρασαν, καὶ ἡ Εὐρώπη ὅλη μᾶς ἐγκατέλειπεν εἰς τὴν λύσσαν τοῦ ἐχθροῦ τοῦ εὐαγγελίου καὶ τοῦ ἐξευγενισμοῦ, ὥσταν νὰ ἤθελε μὲ τὴν ἐγκατάλειψίν της νὰ μᾶς πρὸξενήσῃ τοὺς στεφάνους τοῦ μαρτυρίου μᾶλλον παρὰ νὰ μᾶς βοηθήσῃ· πλὴν μὲ ὅλην τὴν ἀλόκοτον πολιτικὴν τῆς Εὐρώπης, ἡ Πατρίς μας, ἡ παλαιὰ πατρίς τῶν Τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν, τὴν ὁποῖαν τόσους αἰῶνας κατεπάτησεν ἡ τυραννία τῶν Μουσουλμάνων, ἡ Πατρίς μας, λέγω, τὴν ὁποῖαν τόσον καιρὸν κατεμόλυνεν ἡ Βασιβαρότης τῶν Τυγάνων της, ὅταν εἶδε τὰς πεδιάδας της ἐρημωμένας, τὰς πόλεις της κατακαυμένας, τοὺς Ναοὺς της κατακηρυγμένους, τὰ τέκνα της καταφειστωμένα ἀπὸ ἀλύσεως ἢ κατασφάζιμενα, ἀμέσως ἐσήκωσε τὸ γενναῖον της πρόσωπον, καὶ ἐπεκαλέσθη τὸν Εὐσωλαγγλον Θεόν, ὅστις ἐκδικεῖται τὰ βα-

σαντισμένα ἔθνη.

Ἐψάθηκεν εἰς τοὺς Οὐρανούς τὸ αἷμα τῶν Πατριάρχων, τῶν Ἱερέων μας, τῶν παρθένων μας, τῶν ἀδελφῶν μας, οἱ ὁποῖοι κατεσφάγησαν ἀπὸ τὴν ὀμότητα τῶν ἀπανθρώπων Ὀθωμανῶν, καὶ ἀμέσως ἀντὶ τῶν φωνῶν τῆς ἀπελπισίας καὶ τῆς λύσσης, ἠκούσθησαν αἱ φωναὶ τῆς ἐκδικήσεως τῶν Χριστιανῶν. Αἱ χεῖρες τῶν Γραικῶν, αἱ ὁποῖαι τόσον καιρὸν εἶχαν καταπληρωθῇ ἀπὸ τὰ δεσμὰ τῆς δουλείας, ἤρπασαν μαχαίρι τῆς ἐκδικήσεως, καὶ ὑποκάτω ἀπὸ τὰς σημαίας τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ἐπέταξαν οἱ ἄνδρες πολεμισταί μας ἀπὸ πόλεμον εἰς πόλεμον, καὶ ἀπὸ μάχην εἰς μάχην, ὥστε, ὥς εἶν' δοξασμένον τὸ ὄνομα τοῦ Ἐψίστου Θεοῦ, καὶ χάρις εἰς τοὺς ἀνδρείους μας ἀδελφούς, ἡ φωνὴ τῆς ἐλευθερίας ἀντηχεῖ τὴν σήμερον εἰς τὰ βουνὰ τῆς Λακωνίας, εἰς τὰ δάση τῆς Ἀρκαδίας, εἰς τὰς κορυφὰς τοῦ Πίνδου καὶ τοῦ Ὀλύμπου, εἰς τὰ στένα τῶν Θεσμοπυλῶν, εἰς τὰς πεδιάδας τῆς Ἀττικῆς καὶ τοὺς λαμπροὺς ἐκείνης κάμπους τοῦ Μαραθῶνος καὶ Πλαταιῶν, καθὼς καὶ εἰς ὅλας τὰς νήσους τοῦ Ἀρχιπελάγους.

Ἕλληνες! ἰδοὺ αἱ δάφναι σας! Σεῖς εἶθε πλέον ἐλεύθεροι! ἐσυντριψατε τὰς ἀλύσεις σας, αἱ ὁποῖαι τόσον καιρὸν σᾶς ἀτίμαζαν! ναι, τὰ ἐσυντρίψατε αὐτὰ τὰ δεσμὰ εἰς μόνην τὴν φωνὴν τῆς Πίστεως καὶ τῆς Πατριδῆος· ἀλλὰ διατὶ ἔχετε τὰς μόλις ἐλευθέρους χεῖρας σας, μὲ νέα δεσμὰ ἀλυσσοδεσμένας, λέγω, μὲ τὰ δεσμὰ τῆς διχνοῖας; διὰ τί ἐλησμονήσατε, ὅτι μόνη ἡ ἑνωσις σᾶς εἶχε κάμει τὸ κατ' ἀρχὰς τόσον δυνατοὺς, ὥστε νὰ διασκορπίσῃτε τὰ ἄτακτα στρατεύματα, καὶ νὰ κατακηρύξητε τὰ λείχη τῶν βαρβάρων; Δὲν θέλομεν νὰ ἐξετάσωμεν τελείως τὰς αἰτίας, αἱ ὁποῖαι τὴν σήμερον κινῶσι πάλιν αὐταῖς ταῖς ἐλευθερίαις διχνοῖαις, ἀλλὰ μόνον λέγομεν, ὅτι ἡ πλέον φρικτὴ καὶ ἀνυπόφορος τυραννία, εἶναι ἡ τυραννία τῶν κατὰ μέρος τόπων, ἐπεὶ δὴ προξενεῖ εἰς τὴν καρδίαν τῶν ἀνθρώπων ἓνα κλονισμὸν δυσκόλως καταπαύομενον, ὅθεν λαμβάνει τὴν ἀρχὴν της ἡ μνησικακία, τῆς ὁποῖας τὰ ὀλέ-

θρια σπῆγματα φυλάτθωσιν ἄτομα ἵνα, θέλοντα νὰ φανερώσωσι τὴν ἐκδικήσιν των ἔνεκα τῆς ἐκλογῆς των.

Ἕλληνες! Σεῖς ἡξεύρετε πολλὰ καλὰ, ὅτι ἡ Εὐρώπη σᾶς κοιτάζει μὲ ἀνοικτὰ ὄμματα, καὶ ὅτι τὸ πλέον μικρὸν σφάλμα σας σᾶς γίνεται αἷτιον μεγάλης δυστυχίας, ὅχι μόνον διότι ξεπέφτετε ἀπὸ τὴν ὑπόληψιν τῶν φίλων καὶ καλοθελητῶν σας, ἀλλ' ἐπειδὴ αὐτὰ σας τὰ μικρότερα σφάλματα σᾶς ἐτοιμάζουν πάλιν νέας ἀλύσεις. Ὁ σημερινὸς καιρὸς δὲν εἶναι πλέον ὁ καιρὸς Ἀνδριάνου τοῦ 12 μήτε τοῦ Ἐρρίκου τοῦ 4, ἀλλὰ τὴν σήμερον ζῶμεν εἰς τὸν αἶμα τῶν Κονκρέσσων τοῦ Λαϊσαχ καὶ τοῦ Τροπιάου.

Κύριοι Παραστάται τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους! εἰς Σᾶς ἐμπιστεύθη ἡ Πατρίς τὴν ἐκλογὴν τῶν νόμων της!

Σῶμα Ἐκτελεστικὸν! εἰς Σᾶς ἡ Πατρίς ἐμπιστεύθη τὴν ἐκτέλεσιν τούτων τῶν νόμων, τοὺς ὁποίους ἐκλεξάν καὶ ἐδέχθησαν οἱ Παραστάται τοῦ Ἔθνους μας! Διὰ τοῦτο, ἅχ διατὶ αὐταὶ αἱ διχόνοιαι μετὰξὺ σας, εἰς τὴν στιγμήν τῆς πλέον μεγάλης μας δόξης ὅχι μόνον τῆς πολεμικῆς ἀλλὰ καὶ τῆς πολιτικῆς μας ὡς πρὸς τὴν Εὐρώπην, εἰς τὴν στιγμήν, φεῦ, ἐκείνην καθ' ἣν ὅλη ἡ ἀναγνώρισις τοῦ Ἔθνους μας κρίνεται ἀπὸ μένην τὴν φρόνησιν καὶ ἐνωσίν μας;

Ἄν τὸ Πολιτικόν μας σύνταγμα δὲν ἐπιτρέπῃ ὥστε τὰ ἴδια μέλη τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Σώματος νὰ δύνανται νὰ ἐκλεχθῶσι πάλιν εἰς τὴν νέαν περίοδον, διὰ τοῦτο ὧ βουλευταὶ, δὲν ἐπαγρυπνεῖτε εἰς τὰ δικαιώματα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ὁλόκληρον τὸ Ἔθνος ἐσύστησε καὶ ἐνεπίστευθῇ εἰς τὴν ἐπιστασίαν σας; Ὁ Θεὸς νὰ μᾶς φυλάξῃ ἀπὸ τοῦ νὰ ἐγείνωμεν τὸν προσωπικὸν χαλακτῆρὰ κἀνενὸς τῶν Μελῶν τῆς Σεβαστῆς Διοικήσεως, παρακαλοῦμεν ὅμως νὰ παρατηρήσῃ καθεὶς ὅτι ἡ ἰδιωτικὴ ζωὴ καὶ ἡ πολιτικὴ τῶν ἀνθρώπων, εἶναι πάντῃ διαφορετικά, καὶ ὅτι ἡ σωτηρία ἢ ἡ δυστυχία ἐνὸς ἔθνους, κρίνεται πολλάκις ἀπὸ τὴν καλὴν ἢ κακὴν μεταχείρισιν τῶν περιστάσεων, μάλιστα

εἰς περιστάσεις τοσοῦτον κριτικὰς, καθὼς εἶναι τὴν σήμερον αἱ περιστάσεις τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Παραστάτης μιᾶς ἐπαρχίας δὲν στέλλεται εἰς τὴν καθέδραν τῆς Διοικήσεως μόνον διὰ νὰ διαφενδεύσῃ τὰ τοπικὰ δικαιώματα τῆς ἐπαρχίας ἣτις τὸν ἔστειλε, ἀλλὰ χρευστέϊ κοντὰ εἰς τοῦτο νὰ ἐπαγρυπνῇ καὶ εἰς τὰ γενικὰ δικαιώματα τοῦ Ἔθνους μὲ ὅλας τὰς φυσικὰς καὶ πνευματικὰς δυνάμεις, ὥστε ποτὲ αἱ ἀντεγνώμονες πράξεις νὰ μὴν εἰσχωρεῖσιν εἰς τοὺς Ἐκτελεστὰς τῶν νόμων. Ἐὰν λοιπὸν λείπῃ ἀπὸ ταῦτα τὰ ἱερά τῃ χοίρῃ, τότε ἢ εἶναι φαρμακὸς, ἢ ὥλιος δηλαδὴ ἀγορασμένος μὲ χρήματα.

Ἀλλὰ κατὰ δυστυχίαν φαρμακὸς κατασπαράτθῃ πάλιν τὴν φιλότιμην Πατρίδα μας, ἐξ αἰτίας τῶν ὁπείων ὁ κίνδυνος ἄρχῃσε νὰ φοβερίζῃ τὰς ἐπαρχίας μας. Ἡ ἐμπιστοσύνη μετὰξὺ τῶν συμπatriotῶν ἐχάθη· ὅλοι οἱ δεσμοὶ τῆς κοινωνίας διελύθησαν· ἡ λύπη τῶν οἰκογενειῶν, καθὼς καὶ ὅλων τῶν καλῶν καὶ ἀληθῶν πατριωτῶν, ἀναβαίνει ἕως εἰς τοὺς Οὐρανούς, διὰ νὰ ἐγκαλέσῃ τοὺς πταίστας· ἡ δικαιοσύνη πλέον δὲν εἶναι ἡ ἀσπίς τῆς ἀφρότητος, καὶ αἱ κατὰ μέρος διοικήσεις κτυποῦσι μὲ σιδηρὰς ράβδους καθ' ἕνα ὅστις δὲν εἶναι τῆς φαρμάκης των.

Πρέπει νὰ ἱατρεύσωμεν αὐτὰ τὰ δεινὰ, πρέπει νὰ φυλάξωμεν τὴν ἐλευθερίαν, τὴν ὁποῖαν ἀγοράσαμεν μὲ τῆς καρδιάς μας τὸ αἷμα· πρέπει νὰ προσέξωμεν ὥστε τοὺς καρπούς τῶν τόσων ἀγώνων μας νὰ μὴ τοὺς συνάξῃ οἱ ἀλλοεθνεῖς. Ἄς προσκαλέσῃ λοιπὸν ἡ Διοίκσις μίαν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν· ἐκεῖ θέλωσιν ἱατρευθῇ τὰ πάθη μας, ἐκεῖ θέλωσι διαλυθῇ αἱ διχόνοιαί μας, ἐκεῖ ἔχει νὰ ἐπιτεργασθῇ τὸ πᾶν, καὶ τέλος, ἐκεῖ θέλει γνωρισθῇ ὁ ἀληθὴς πατριώτης, καὶ καταισχυρῇ ὁ κακοποιός.

Ἄς δώσωμεν λοιπὸν χεῖρα βοηθείας συναληλώς, ἃς ἐννοηθῶμεν, καὶ ἃς μὴν ἠσπυρήσωμεν ποτὲ, ὅτι αἱ ἔθνικαὶ Συνελεύσεις εἰμποροῦν νὰ ἐμποδίσωσι καὶ νὰ συστειλώσι πάντα ὅς τις ζητεῖ νὰ σφετερισθῇ τὴν κυριότητα τῆς Ἐκτελεστικῆς Δυνάμεως, καὶ γίνεσθαι

αἴτιος, ὡς βλέπομεν, Παραχῶν καὶ σκανδαλῶν, τῶν ὁποίων τὰ ἀποτελέσματα ἄλλα παρὰ τὸν Δεσποτισμὸν, καὶ, τὸ Προμερώτερον ταύτης κακὸν, τὴν Ἀναρχίαν, δὲν εἰσποροῦν νὰ εἶναι. Ἀποφεύγοντες λοιπὸν τοὺς δύο τοῦτους σκοπέλους, ἅς μὴν ἀπατήσωμεν τὰς ὁποίας τὸ ἔθνος συνέλαβεν ἀγαθὰς ἐλπίδας· τοῦτο δὲν ζητεῖ, τοῦτο δὲν ἐπιθυμεῖ παρὰ τὴν ἀπολαμβάνη ἐν εἰρήνῃ μίαν ἐλευθερίαν, ἀγορασμένην μὲ τὴν χύσιν μαρτυρικῶν αἱμάτων, καὶ ἐγλυωμένην τὴν ἀκώλυτον ἐνέργειαν τῶν ἰδίων του πολυτίμων δικαιωμάτων.

Συνέχεια τῆς διατριβῆς τοῦ Ἀνωνύμου.

Ὁ ἄνθρωπος ἄρα ὁ κοινωνικὸς, διὰ τὴν ἀποβῆν ἐντυχῆς, κατὰ τοὺς προεκτεθέντας λόγους, ὥφειλε νὰ θεωρηθῇ τὴν διπλὴν ταύτην ἀνάγκην, ἥτις ἀπέβλεπεν εἰς μίαν τὴν ἰδίαν εὐδαιμονίαν τε. Καὶ τῶντι, ἐπειδὴ σκοπὸς τῆς κοινωνίας εἶναι ἡ ἀμοιβαία βοήθεια καὶ ἀντίληψις, ὁ ἄνθρωπος λοιπὸν φυσικῶς τῷ λόγῳ, ἔπρεπε νὰ θεωρῇ τὸ πέρας τῶν εἰς τοὺς ἄλλους χρεῶν τε ὡς ἀρχὴν τῶν δικαιωμάτων τε εἰς αὐτὸν. Τὰ χρέη ἄρα τοῦ κοινωνικοῦ ἀνθρώπου εἶναι κατὰ λόγον ὁρθὸν τῶν δικαιωμάτων τε, καὶ ἐπομένως, εἰς ὅσα περισσότερα κοινωνικὰ χρέη καθυποβάλλεται, ἐπὶ τοσοῦτον ἐπαύξει τὰ σύστημα δικαιωμάτων τε.

Ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος, ἐνδέχεται νὰ λησμονήσῃ τὰ χρέη τε, διὰ τοῦτο ἦτο χρεῖα διὰ τινὸς μέσης νὰ προσδιορισθῇ ἡ ποσότης καὶ ποιότης τῶν χρεῶν τε, καὶ ἐναλλαξ τῶν δικαιωμάτων τε. Τοῦτο δὲ τὸ μέσον, εἶναι ὁ λεγόμενος Θετὸς Νόμος, τὸ μόνον τῆς κοινωνίας παλλάτιον. ὁ Νόμος περιστρέφεται οὐσιωδῶς εἰς δύο τινὰ κεφαλαιωδέστατα ἀντικείμενα Α'. εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῆς φύσεως τῆς Διοικήσεως, καὶ τοῦ ἥτους, καθ' ὃν μέλλει νὰ κυβερνεῖται αἱ κοινωνίαι· καὶ Β'. εἰς τὴν ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς καὶ ἰδιοκτησίας ἐνὸς ἐκάστη τῶν μελῶν· ἐκ τούτων τῶν δύο πηγάζουσιν ὅλα τὰ ἀμοιβαία χρέη

καὶ δικαιώματα τῶν εἰς σύστασιν κοινωνίας συναρτῶντων.

Ἡ Συνέχεια ἀκολουθεῖ.

Λύσις τοῦ εἰς τὸν ἀρ. 90 καταχωρηθέντος αἰνίγματος.

Ἐπὶ τοῦ Κυρίου Δ. Π.

Κύριε Συντάκτα τῶν Ἑλληνικῶν Χρονικῶν.

„Εἰ, Πρακτικὰ φοβούμενος τὸ αἶνιγμα μεγάλως τρομάζω, πρέπει νὰ τὸ πῶ, καὶ εἰς τοὺς λόγους ἄλλους·
„Καὶ ὅμως ἓνα αἶνιγμα πρὸ ἡμερῶν ὡς ἴδω μ' ἐγκώμιον νὰ ἐκδοθῇ, εἰς τὴν ἐφημερίδα,
„τὴν λύσιν του ἐξήγησα, τὴν ἡδύρα καὶ τὴν δίδω,
„καὶ ἐλπίζω εἰς τὸ φύλλον σου, ἂν θέλῃς, νὰ τὴν ἴδω.
Τῇ 8 Νοεμβρίου ὁ γνωστός σου Μεσολόγιον.

„Εἰς οὐρανοῦ τὸν ἡμέραν σ' εὕρισκον ἔσπασμένον εἰς βάλαστα μὲ κέρατα σχεδὸν ὁμοιωμένον.
„Τὶ δὲ κατάλαβε κανεὶς νὰ τῇ καὶ πῶς καλεῖται, ἀπὸ ποσῶς ἀφελίμεν εἰς τὸ κοινὸν δὲν ἔσαι;

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ὁ ὑποφαινόμενος ἐμογενὴς ἐλθὼν πρὸ ὀλίγου εἰς τὴν ἐνταῦθα πόλιν, θελὼν νὰ συνεισφέρῃ τὰ δυνατὰ εἰς τὴν ἡθικὴν καλὴν ἐρευνῶν τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας, προσέχεται νὰ παραδίδῃ τὰ ἐξῆς στοιχειώδη μαθήματα δηλαδὴ

τὴν Ἱταλικὴν καὶ Γαλλικὴν διάλεκτον.

τὴν Θεωρητικὴν καὶ Πρακτικὴν Ἀριθμητικὴν.

τὴν διπλὴν Καταστιχογραφίαν (Doppia Scrittura)

τὴν στοιχειώδη Γεωγραφίαν.

τὴν πρακτικὴν Ναυτικὴν.

Ὅστις ἐπιθυμεῖ λοιπὸν νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν σειράν ὅλων ἢ μέρους τῶν ἀνωτέρω κλάδων, ἢμπορεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐμπορικὸν γραφεῖον τοῦ Κυρίου Συμμεῶνος Ἀναστασίου, ὅπου θέλει λάβει τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας ἀπὸ τὸν Πατριάρχην,

Νικόλαον Ἀγαθόγονον.

Μεσολόγιον
τῇ 6 Νοεμβρίου 1824.

Τὴν ἑρπύδα ῥάλλ' Ἰσπανικὰ ἔξ' ἀπληρωτέα
κατὰ τριηγίαν· Ἐκίδεται δὲ τῆς ἑβδομάδος.

Τὰ πλείω ὀφέλη τοῖς πλείοσι.

Φραγκλῖνος .

ΜΕΣΟΔΟΤΤΙΟΝ τῇ 15 Νοεμβρίῳ 1824.

ΕΝΩΤΕΡΙΚΑ.

Μεσελάν, 7ην 14 Νοεμβρίου.

Κρέτοι: πολλοὶ καὶ συνεχεῖς κανονίων ἤκουσ-
θησαν σήμερον τὸ πρὸς τὸν ἀπὸ τὰ εἰς ἀπο-
κλεισμὸν τῶν Πατρῶν Διαρισμὸς Σπεσιώτικα
Κα ἀδία· εὐτα ἦσαν τὸ πένθιμον σημεῖον τῆς
ἀπεκρίσεως τοῦ Κ. Παναγιᾶτη Μπότασση
Ἀντιπριεβρά τοῦ Ἐκτελεστικοῦ συμβούλιος κα-
τὰ τὴν 30 τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἐν Ναυπλίῳ.

Θρησκείᾳ δικαίως ἡ Πατρίς στερεηθεῖσα ἕνα ἐκ τῶν ἀρίστων καὶ φιλετάτων της υἱῶν· ἡ ἀγάπη, ἡ τιμὴ, καὶ ἡ ὑπέλπις τῶν συμπολιτῶν τῇ ζῶντες μὲν ἔτι ἦσαν ὁ καλλιτέρος σπουδισμὸς, καὶ ὁ βεβαιότερος πλούτος τῆ, ἀποθανόντος δὲ ἤδη ὁ πλέον ἠδוקος λάρος, καὶ λαμπροτέρα πομπή· εἶθε ἡ εἰλικρίνεια τῆς ψυχῆς τῆ, ἡ ἀνέλεια τῶν ἡθῶν τῆ, καὶ ὁ ἀνυπόκριτος Ιατρικισμὸς τῆ νὰ εἶναι διὰ παντὸς ἐμπνευσμένα εἰς ὅλης ἐκείνης ὅσοι συμμερίζονται τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα τοῦ Μακαρίτη!

Ἡ καλλιτέρα εὐγνωμοσύνη, καὶ θυσία, ἣτις εἴμπαρεϊ νὰ προσεκεχθῇ εἰς μητημόσυνόν-τη θίλει εἶσθαι „ τὸ νὰ μὴ δώσῃ ἢ νὰ ἐκλο-γῇ πρὸς ἀντικατάστασίν τε ἀφορμὴν νέων σκαν-δάλων καὶ Συναρχειῶν .

Ἀπὸ γράμματα τῶν Σπεισῶν ἐλθόντα πρὸς τὸν Νατάρχην τοῦ Ἑλληνικοῦ Στολίστα διωρισμένη εἰς ἀποκλεισμόν τῶν Πατρῶν μαρθάνομεν, ὅτι τὴν 27 τοῦ παγελλέντος μηνὸς ὁ Αἴγυπτιακὸς στόλος συναγμένος ὅλος κατὰ τὴν Κῶ καὶ τὸ Βυθραῖον ἐσηκώθη εἰς τὰ πανία διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς

Μοσκόβωνα . Μία Ἴουλική Γολέττα ἐλήφθη κα-
τὰ περίστασιν ἀπὸ τοὺς ἰδιούχους μας καὶ εἰς
αὐτὴν εὐρέθησαν 4 Ἀξιωματικοὶ Τούρκοι φέρον-
τες γράμματα εἰς Μοσῶνν , διὰ τῶν ὁποίων ὁ
Ἰμπραϊμ - Πασᾶς ἐφανέρονε πρὸς τοὺς ἐκεῖ Ἀ-
γάδες , ὅτι ἐντὸς Τριῶν ἡμερῶν θέλει φθάσει
πρὸς βοήθειάν των μὲ ὅλιν τὸν στόλον τε , καὶ
νὰ μένεν θάρραλοι , κ.τ.λ. ἡ Τυχαία αὕτη
περίστασις ἐστάθη ἱκανὴ ἀφορμὴ εἰς τὸν Γεν-
ναῖον καὶ ἐνδοξον Ναύαρχόν μας Μυαούλην διὰ
νὰ λάσῃ Ἰαναγκαῖα μέτρα ὅθεν τὰ Ἑλληνικά
πλοῖα εὐρισκόμενα εἰς τὴν Λέριν , ὅταν ἔλαβον
τὴν εἰδησιν ταύτην , ἐσήκωσαν εὐθὺς τὴν ἀγκυ-
ραν τὴν 28 Ὀκτωβρίου , καὶ ἔτρεξαν διὰ νὰ ἐμ-
πωδίσουν τὸν ἐχθρικὸν στόλον ἀπὸ τοῦ νὰ φθάσῃ
εἰς τὸν μελετηθέντα προσιδιορισμὸν τε .

Εἰδήσεις ἐκ διαφόρων μερῶν , αἱ ὁποῖαι ὁ-
μως δὲν ἔχον ἀκόμη τὴν σφραγίδα τῆς βεβαιό-
τητος , φανερόνσιν , ὅτι οἱ περὶ ὧν ὁ λόγος
δύω Στόλοι ἐκτυπήθησαν πλησίον τῆς Ἀλικαρ-
νασοῦ , ὅτι δύο Ἠφαίστεια ἐρρίζθησαν κατὰ
τῶν ἐχθρικοῶν πλοίων , ὅτι ὁ Ναύαρχος Μυαύ-
λης , μ' ἐν ἄλλο πλοῖον τοῦ Στόλου μας ἔδλα-
ψε καιριότατα μίαν ἀπὸ τὰς καλλιτέρας φρε-
γάτας τοῦ Σατράπη τῆς Αἰγύπτου , καὶ Τε-
λοσπάντων ὅτι ἡ προὔποσχεθεῖσα διάδασις
τοῦ Ἰμπζαῖμ-Πασᾶ ἐματαιώθη , τραπέντος
εἰς φυγὴν αἰσχυρὰν ὅλη τοῦ στόλου ἡ , καὶ κα-
ταδιωκομένη ἀδιακόπως ἀπὸ τὸν ἰδικὸν μας .

Εἶναι πολλὰ εὐκόλον νὰ σύρωμεν ἐκ τῶν εἰρημένων τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἐὰν ὁ ἐχθρικός

στόλος δὲν ἤθελε κυτωθῆ, ἔπρεπεν ἕως ἴωρα, ἀφ' οὗ ἐσηκώθη εἰς τὰ πανία τὴν 27 τοῦ παρελθόντος, νὰ φθάσῃ εἰς Μυθοκόρωνα· ἄλλως δὲ, ἐὰν ὁ στόλος οὗτος ἤθελεν εἶσθαι φθασμένος αὐτόσε, ἦτον ἀδύνατον νὰ μὴν μᾶς ἔλθωσι πανταχόθεν εἰρήσεις, καὶ μάλιστα εἰς τὸν Ναύαρχον τῆς Σπετσιωτικῆς ταύτης μοίρας, ἀγαγμένης ἐνταῦθα, διὰ νὰ λάβῃ τὰ μέτρα τῶ.

Ἡ Ἑλλάς πρὸς τὰ τέκνα τῆς. (α)

Θαυμμένη ἴσως αἰῶνας μέσα εἰς τὸν σκοτεινὸν καὶ πικρὸν τάφον τῆς πολιτικῆς Ἀνυπαρξίας, καὶ λησμηνημένη ἐκεῖ ἀπ' ὅλης τοῦς Δηιοῦς, τῶν ὁποίων τὸ πλεῖστον μέρος ἐγὼ ἔθεψα μὲ τὸ Γάλα τῆς Σοφίας, καὶ τῶν ὁποίων ματαίως πολὺν χρόνον ἐπώρσμενα τὴν χρεωσθεμένην τοῦς βυθήθειαν, ἴδα ἀνελπίστως εἰς ταῖς ἔσχαταις αὐταῖς ἡμέραις Σᾶς τὰ ἀσθενῆ, ἐδῶ κ' ἐκεῖ σκεπασμένα τέκνα μὴ συναρχειζόμενα τριγύρω μὴ, καὶ φιλετιμούμενα νὰ σηκώσετε τὸν μέγαν ἐκεῖνον λίθον, μὲ τὸν ὁποῖον τὸ σιδηρένιον καὶ βάρβαρον χέρι τῶν Ἀγαρηνῶν ἠδύληγε νὰ μὲ σκεπᾶσῃ, καὶ βαθυὰ νὰ μὲ παρκαύσῃ, διὰ νὰ μὴν ἔχω ἐλπίδα ποτὲ νὰ ξαναεἶγω ἐκεῖθεν. Ὁ ζῆλος σας, τέκνα μὴ, τοῦ ὁποῖον ἔδειξατε πρὸς ἀνάστασίν μὴ, εἶναι μεγάλος· ἡ φιλοτιμία σας λαμπρὰ καὶ ἴσως λαμπροτέρα, ὅσον, χωρὶς νὰ λάβετε ἄλλης εἰς βυθήθειαν, μόνα σας ἐπεχειρήσατε ἐπιχείρημα ἀνήκυστον ἕως ἴωρα, καὶ ἐκατορθώσατε, μετὰ τῶν βελῶν ὁποῦ πανταχόθεν ὡς βροχὴ ραγδαία ἤρχοντο κατεπάνω σας, νὰ μὴ ἀνασύρετε τοιοσπάντων εἰς τὸ Φῶς, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ σήμερον ἀναστημένη διὰ τῆς συνεργείας σας, καὶ συνευφραίνεμένη μαζύ σας μέσα εἰς τοὺς ἀβροῦς κόλπους τῆς Ἑλευθερίας! ὦ ἡμέραι λαμπραὶ τῆς ἀναγεννήσεώς μὴ! ὦ Ἡλιε γλυκύτατε τῆς Ἑλευθερίας! Ἡλιε, ὅς-

(α) Ἡ παρούσα Διατριβὴ ἦτοι Ἡθοποιοῦ συντεθῇ παρά τινος ὁμογενοῦς καὶ φιλογενοῦς καὶ ὡς κατάλληλος πάντῃ εἰς τὴν παρῶσαν τῶν πραγμάτων κατάστασιν ἐκρίθη ἀξία Δημοσιεύσεως. Ὁ Συγτ.

τις ἄρχιτες πάλιν νὰ περιλάμπῃς μὲ ταῖς χρυσαυγεῖς σα ἀκτῖναις ταῖς ἀκρόρειαις τοῦ Παρνατοῦ καὶ τοῦ Ἑλικῶνος, ταῖς στοαῖς καὶ ταῖς Ἐκκλησίαις τῶν νέων Ἀθηνῶν. Ἡλιε, ὅστις ἄρχισες πάλιν νὰ θερμαίνῃς, ταῖς καρδίαις τῶν νέων Λεωνιδῶν μὴ, τῶν νέων Μιλτιάδων καὶ Θεμιστοκλέων. Χαίρω καθυπερβυλὴν, τέκνα μὴ ἀγαπητὰ, καὶ τῆς χαρᾶς μὴ ταύτης κανὲν ἀντάξιον ἢ ἰσέτιμον ἀγαθὸν δὲν εὐρίσκω ἐπὶ τῆς Γῆς, ὅταν βλέπω καὶ πάλιν ταῖς πεδιάδαις τοῦ Μακροθρόνου, τὰ στενὰ τῶν Θερμοπυλῶν, ὅλην τὴν Πελοπόννησον, τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα, καὶ ὁλόκληρον τὸ Ἀρχιπέλαγος, μὴ ἓνα λόγον ὅλην μὴ τὴν παλαιὰν ἐπιχειρήσειαν σκεπασμένην ἀπὸ τῶν πολυαριθμῶν Μαχῶν, καὶ τῶν ἐνδόξων Θριάμβων σας τὰ Τρόπαια, ὁποῦ ἐστήσατε πρὸς αἰώνιον μνήμην σας, καὶ ἀνεξάληστον καταισχύνῃ τῶν ἀσπόνδων ἐχθρῶν τοῦ ὀνόματός μὴ. Ναί, εἶσθε ἄξια τῆς ἀγάπης μὴ, ἄξια καὶ τοῦ θαυμασμοῦ ὅλου τοῦ Κόσμου διὰ ταῦτα σας τὰ ἡρώϊκα καὶ ἀπαράμιλλα ἔργα! ... Ἀλλὰ Φεῦ! ποῖον νέφος μελανὸν μοῦ καλύπτει ἐξαίφνης τὰ μάτια ταύτην τὴν στιγμήν; ποῖα δυνάμεις ἀορατοῦ ἔρχεται εἰς τὸ μέσον τῆς χαρᾶς μὴ καὶ τῆς κοινῆς ἀγαλλιᾶσεως νὰ μεταβάλῃ τὸ Πᾶν εἰς θλίψιν καὶ εἰς ὀδυρμούς; Ἀχ! ἴωρα καταλαμβάνω. Αὕτῃ εἶναι μία ἐρινυὺς εὐγαμένη ἀπὸ τὸν Ἀδην, ὅλη πενιχρὴ καὶ καταξηραμένη· αὕτῃ εἶναι ἡ Ἐριδα, βασιλεύσα δύνω τρεμεργῆς φλόγαις σ' τὰ χέρια της, τὴν Πανεργίαν, καὶ τὴν Φιλοδοξίαν, καὶ μὴ αὐταῖς ἱρέχουσα ὡσὰν ἱελεὴ νὰ καύσῃ καὶ νὰ ἐρημώσῃ πᾶν ὅ,τι ἕως ἴωρα ἡ Συμφωνία σας ἐσύστησε, καὶ ἡ Ἀνδρία σας ἐθεμελίωσεν. Ἀχ! τέκνα μὴ, βλέπω ὅτι καὶ πάλιν θέλω συμβῆ σ' τὸν τάφον, ἔθεν πρὸ ὀλίγου εὐγῆκα, καὶ μὲ τῶσπην περισσοτέραν λύπην μὴ ὅσον τὴν μὲν προλαβοῦσαν φορὰν χέρια βαρβαρικά, βέλη ἐχθρικά μὴ ἔχουσιν ἐκεῖ, ἴωρα δὲ Σεῖς, Σεῖς τοιμάτε νὰ γενῆτε Μητροκτόνοι. Σεῖς πάλιν, ἀφ' οὗ πρὸς ὀλίγον μὴ ἐδοξάσατε, σπεύετε νὰ μὲ καταστήσετε, ὡς μὴ εἶχαν ἄλλοτε καταστήσει οἱ Βάρβαροι,

ἄτιμον, ἄδοξον, καὶ ὄνειδος κοινὸν τῶν ἀνθρώπων. Σᾶς ἕως αἰτιωμένη, δὲν ἐννοῶ ὅλης, δὲν ἐννοῶ τὸ πλῆθος, αὐτὸν τὸν ἀγαθότατον καὶ παντὸς καλοῦ ἐνεσιδέκτον λαόν, δὲν ἐννοῶ ἀκόμη ὀλιγώτερον μὴτ' ἐκείνης ὅλης, τοὺς ὁποῖους ἐκλέξετε ὁδηγούς σας, καὶ ἐμπιστευθεῖτε τὴν Παρεκκαταθήκην τῶν Δικαιωμάτων σας, καὶ οἱ ὅποιοι ὁξίως τῆς ἐμπιστωσύνης σας ἐφέρθησαν ἕως τώρα, τοῦλάχιστον κατὰ τὸ φαινόμενον. Ἐννοῶ δὲ μερικὰ μόνον Ἀτομα ἐξ αὐτῶν, ὀλιγώτατα τὸν ἀριθμὸν, καί τινα· ἄλλως Ἐραξίαι καὶ παραξένης Δοξομανεῖς, ἐν ρήμῳ καὶ τούτοις, οἱ ὅποιοι τὸ μερικὴν τῆς ἀπὸ τοῦ κοινὸν Συμφέρον προτιμῶντες καὶ ἀπὸ τῆς κοινῆς τῶν πραγμάτων σύγχυσιν ἰδίαν ὠφέλειαν νὰ πορισθῶσιν ἐλπίζοντες, προσέτι δὲ καὶ ἀπὸ μάταιαις ἐλπίδαῖς ἀναπτερούμενοι μεταχειρίζονται ὅλης τοὺς δόλους, ὅλαις ταῖς συνειθισμέναις ῥαδινηγαίαις, καὶ τὸ σπῆνδαρχικὰ μέσα διὰ νὰ φθάσῃν εἰς τὸν ὀλέθειον καὶ κινουδολαῖον σκοπὸν τῆς.

Παραστάται καὶ Διοικηταὶ τοῦ ἔθνους ! εἰς Σᾶς τοῦτο ἔχει κερματισμέναις ταῖς ἐλπίδαῖς τῆς σωτηρίας του. Σᾶς ἔστησε φύλακας ἀγέφυκας τῆς Ἐλευθερίας του· χρεὸς ἰδικόν σας, ἀπὸ ὅλα τὰ χρέη τὸ ἱερώτατον εἶναι τὸ νὰ προεβλεψέτε ὅλα τὰ μέτα τῆς ἀσφαλείας του, καὶ τῆς καλῆς τῶν κοινῶν πραγμάτων Ἀρμονίας. Ἡ ἐπερχομένη Γενεὰ ἀπὸ Σᾶς προσμένει τὴν μάρψωσιν τῆς· ἀπὸ Σᾶς προσμένει τὴν εὐτυχίαν, ἢ τὴν δυστυχίαν τῆς· θέλει σᾶς εὐλογεῖ καὶ μακαρίζει ἂν συντελέσετε εἰς τὸ πρῶτον, καὶ θέλει σᾶς καταρεῖται, καὶ ὀνειδίζει πικρότατα ἂν ἀμελοῦντε, τὰ χρέη σας, καὶ χρεῖς νὰ θέλετε ἴσως, ἀλλ' ἢ διὰ φόβον τῶν ἰσχυρωτέρων, ἢ διὰ δωροδοκίαν συνεογήτετε εἰς τὸ δεύτερον. Ἡ Ἱστορία, αὐτὸ τὸ φοβερόν καὶ ἀδέκαστον Δικαστήριον τοῦ Κόσμου, θέλει κρίνει αὐστηρότατα ταῖς πράξεῖς σας, ὡς καὶ ταῖς πλέον ἀδανεῖς καὶ μυστικαῖς, καὶ ἂν μὲν ταῖς εὖρρ' ὁρθαῖς θέλει ταῖς παραπλεμψεῖ μ' εὐφημαῖς, πλλαῖς εἰς αἰῶνας αἰῶνων, εἰ δὲ καὶ ταῖς εὐκαίαις καὶ παράνομαις, ἀλλοιόμενον τοῦ με ταῖς κατηγορίαις καὶ κα-

τάραις ὅπου θέλει ἐπισωρεύσει εἰς αὐταῖς καὶ εἰς τοὺς αὐτηγοὺς των !

Παραστάται, καὶ Διοικηταὶ τοῦ ἔθνους ! ἡ Τύχη ἢ ἰδικήμῃ, καὶ ὅλων μὲν τῶν Τέκνων εἶναι εἰς τὰ χέρια σας· λαὸν ὀλόκληρον ἔχετε σ' τὸν λαιμόν σας· ὅλον τὸν ἔξω Κόσμον ἔχετε Θεατὰς. ἢ μενάλαις ἐξηταῖς τῆς Εὐρώπης παρατηροῦν μ' ἀκούμητον μάτι τὰ βήματά σας, καὶ εἶναι ἔτοιμαίς, τῶρα μάλιστα ὅπου ἐξισταθήσαν ἢ διαφοραῖς μεταξὺ τῆς Κραταῖας Ῥωσσίας καὶ τῆς Πόρτας, νὰ λάβῃν μίαν ὀλοῦστερινὴν ἀπόφασιν διὰ τὸ κῆτος μὴ, διὰ τὴν μέλλῃσαν Τύχην σας· εἰν ἔτοιμαίς ἂν μὲν ἰδοῦν ὁμοιοῦντας καὶ καλῶς πολιτευομένους ὕλῃς δηλ. καὶ Διοικητὰς καὶ διοικημένους νὰ ἐπιθέσῃν εἰς ταῖς κεφαλαῖς σας τὸν στέφανον τῆς δόξης, καὶ νὰ σᾶς ἐνδύσῃν μὲ τὴν ἀδιέφρηκτον Πανοπλίαν τῆς ἐλευθερίας, διὰ τὴν ὁποίαν ἐγύθησαν ποταμοὶ μαρτυρικῶν αἱμάτων. Ἄν δὲ σᾶς ἰδοῦν στασιάζ' τινες, ἀτακτοὶ ὕται, καὶ εἰς τὸν λαβύρινθον τῶν φατριῶν περιπλεγμένης, δὲν θέλῃν ἀργῆσαι, καὶ μ' ὅλης τοῦς θριάμβους, τοὺς κατὰ Γῆν καὶ θάλασσαν, μὲ τοὺς ὁποῖους ἐξέτος πλέον παρὰ κάθε ἄλλην φορὰν ἐδοξάσθητε, καὶ ἐβάλατε εἰς δυσματμόν ὅλον τὸν Κόσμον, δὲν θέλῃν ἀργῆσαι, λέγω, νὰ σᾶς ἀλυσοδέσῃν, καὶ νὰ σᾶς καταδικάσῃν εἰς νέαν, χειροτέραν τῆς πρώτης, σκλαβειάν. ὡς ἀναξίως νὰ διατηρῆτε καὶ ν' ἀπολαμβάνετε τὴν ἐλευθερίαν ὅπου μὲ τὰ ὅπλα ἀποκτήσατε, καὶ εἴχετε κάθε δίκαιον νὰ τὴν χαρῆτε σωφρονοῦντες καὶ ὁρθῶς πολιτευόμενοι· ὃ ἀλλοιόμενον εἰς ἐμὲ τὴν δυστυχῆ !

οἱ ἐνὼ μελέα· τίποτ' ἀποῦσῃ ;
πίαν ἀχῶ ; πῶν ὀδυμὸν ;

ἀλλοιόμενον ἂν εἶναι πεπρωμένον νὰ βυθισθῇ, μέλῃς ἀναδύσασα, καὶ πάλιν εἰς τὴν λήθην, καὶ νὰ παραχρῆθ' ἀβυσσὶς εἰς ἀβυσσας τὰ τεκμήρια. Ἀλλὰ τί λέγω ; διὰ τὸν τόσον νωρὴν νὰ ψάλλω τὸν ἐπιτάφιόν μου ; δὲν εἶναι πλέον κακίμ' αὐτὴς σωτηρίας ; Ναὶ· εἶναι· καὶ τῆς σωτηρίας μὲν ὁρθῶς καὶ τῆς ἀπωλείας μὲν πρωταίτιοι ἄλλοι δὲν

εἰμπορὺν νὰ εἶναι, παρὰ Σοῖς. Ἡ ἰδιὰ μὲν ἴκνα.

Ἕλληνες ! Μέσον μοναδικὸν διὰ νὰ ἔλθω πάλιν
 ἡ πράγματα εἰς τὴν πρώτην καὶ τὴν ἐπιθυ-
 μητὴν ἀρμονίαν των ἄλλο δὲν βλέπω, κ' ἄλ-
 λου δὲν εἶναι, παρὰ τὴν Ἑ. θ. υ. η. κ. η. υ. Σ. υ. υ.
 ἑ. λ. ε. υ. σ. ι. ν. Ὅλοι λοιπὸν πρέπει νὰ τὴν
 ζητήσετε μετὰ φρόνης, καὶ ἡ Διοίκησις
 χωριστῇ ἀεὶκτως καὶ ἀνυπερεθέτως νὰ τὴν
 διακηρύξῃ, καὶ νὰ τὴν ἐπιταχύνῃ, ἐπειδὴ
 εἰς αὐτὴν καὶ μόνον, ὡς εἰς Ἐπὶ τῆς τῆς Κρι-
 τήριον, εἰμπορὺν νὰ ἐκτεθοῦν ὅλα τὰ με-
 ρικὰ παρὰ πᾶν, καὶ νὰ ἐξετασθῶν ἡ πα-
 γελθόντα σφάλματα· εἰς αὐτὴν νὰ φανερωθῶν
 οἱ ἰσοξῆται, καὶ ἐλευθεριότητα, εἰς αὐτὴν
 Τελοσιπάντων νὰ ληφθῶν καὶ ὅλα ἐκεῖνα τὰ
 Γερὰ μέτρα, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ Θεραπεία τῶν
 δυνάων, καὶ ἡ μέλιστα εὐτυχῆς τῶν πραγμάτων
 διαρρύθμισις εἶναι ἐλπιζόμενον νὰ πηγᾶσιν.

Εἰς τὴν ἰδίαν ταύτην Συνέλευσιν εἰς ἀνάγκη
 πᾶσα νὰ παρεμβῇ καὶ ὅλοι οἱ σοφώ-
 τροι καὶ λογιώτεροι μεταξὺ ὑμῶν. Μία ἀπὸ
 τῆς αἰτίας τῶν δυστυχῶν εἶναι καὶ ἡ ἀμέ-
 λεια, καὶ καταφρόνησις, τὴν ὁποίαν ἕως τῆς
 οἱ ἐν τοῖς πράγμασιν εἰδείξαν πρὸς τοὺς λογί-
 ος, μολοντί εἰς αὐτοὺς, ὡς τὴν ἐκλεκτω-
 τέραν καὶ ὠφελιμωτέραν μερίδα τοῦ ἔθνους,
 ἔσπευτε νὰ ἀποσπᾶτε τὴν μεγαλητέ-
 ραν προσοχὴν, καὶ νὰ τοὺς περιβάλῃσι μ'
 ὅλης τοὺς δυνατοὺς ἰδέας· ποῖος τάχα ἀγ-
 νοεῖ, ὅτι οἱ προκομμένοι καὶ οἱ λόγοι εἶναι
 τὰ μόνον ὅργανα ὅπου χρησιμεύουν εἰς τὸν κοι-
 νὸν φωτισμὸν, εἰς τὴν καλὴν τῶν δημοσίων
 πραγμάτων κυβέρνησιν, καὶ εἰς τὴν μόρφω-
 σιν τῆς φιλοκαλίας (Gout) καὶ τοῦ ἐθνικοῦ
 χαρακτῆρος; ποῖοι κατέστησαν τόσον ἔνδοξον
 καὶ περισπούδαστον ἐμὲ αὐτὴν; ὅχι οἱ πάλαι
 σοφοὶ παῖδες μὲν; ποῖοι τὴν σήμερον κατακο-
 σμοῦσι τὰ νέα Βασιλεία τῆς Εὐρώπης; ὅχι
 οἱ σοφοὶ; εἰμπορεύσε π. χ. ἡ Ἀγγλία νὰ
 φθάσῃ εἰς αὐτὸν τὸν βαθμὸν τῆς λαμπρότη-
 τος καὶ τοῦ ἐξευγενισμοῦ χωρὶς τοὺς Δουκί-
 ος, τοὺς Νεύτωνάς της, τοὺς Ἀδάμ Σμιθ,
 Πίττ, Φάξ, καὶ τοὺς ὁμοίους των; ἢ ἡ Γαλλία
 χωρὶς τοὺς Κοβιλλιὰν, Μοντεσκιέ της, καὶ

τόσους ἄλλους; ἡ Γερμανία χωρὶς τοὺς Λεϊβ-
 νητίους Καντίους, καὶ Βειλάνδους της; καὶ
 ἡ Ἀμερικὴ Τελοσιπάντων χωρὶς τοὺς Φραγκλίνους
 της; πόσον πλέον μάλιστα Σοῖς οἱ νέοι Ἕλ-
 ληνες ἔσπευτε νὰ τιμᾶτε τοὺς ἄλλους προκομ-
 μένους, ὅπου ἔχετε ἐξ ὧν καὶ μόνον εἰμω-
 ρεῖτε νὰ ἐλπίσετε τὸν ἀποτοκοκρατισμὸν τῆς
 ἀμαθείας καὶ βαρβαρότητος, κατὰ τῆς ὁποί-
 ας ἐπίσης, καθὼς καὶ κατὰ τῆς τυραννίας
 ἔχετε κηρυγμένον τὸν πόλεμον; ὅθεν καὶ τὸ ἄξι-
 ὄλογον τοῦτο περὶ τῆς περιθάλψεως καὶ τῆς παν-
 ταχόθεν προσκαλέσεως τῶν λογίων ἀρθεῖν,
 πρέπει νὰ γενῇ ἀντικείμενον μεγάλης προσο-
 χῆς εἰς τὴν ἐρχομένην Συνέλευσιν.

Ταῦτα, φίλτατά μιν ἴκνα, ὡς μητέρα σὰς
 συμβαλεῖ, καὶ παραγγέλλω. Σὰς προδίλ-
 λω δὲ ὅρκον μεγάλον, ἡ ἱερὰ μνημεῖα τῶν
 Προπατόρων σας· τὴν σκηνὴν ἐκείνων, οἱ ὁ-
 ποῖοι ἐφώτισαν καὶ ἐλάμπουναν τὸν Κόσμον,
 νὰ βάλετε εἰς πρᾶξιν τὰς συμβαλὰς καὶ πα-
 ραγγελίας μιν, ἂν θελετε τὴν σωτηρίαν μιν,
 ἂν ἀγαπᾶτε τὴν ἐλευθερίαν σας, καὶ ἂν ἐ-
 πιθυμῆτε νὰ διαιωνισθῶν ὡς καὶ ἐκείνων, τὰ
 ὀνόματά σας.

Τελευταῖα εἰδήσεις περὶ τῶν θαλασσίων συμβάντων.

Ἐκ Ζακύνθου τὴν 13 Νοεμβρίου.

Κατὰ τὰς τρεῖς τοῦ ἰσχυροῦς συνεκροτήθη
 μάχη θαλάσσιος ἔξω ἀπὸ τὴν Σάμον, ἢ με-
 ταξὺ τῆς Σάμης, καὶ Ἰκαρίας, ὅπου ὁ Ἕλ-
 ληνικὸς στόλος ἐστάθη νικητῆς, διότι ἔκαυσε
 μίαν φρεγάταν, μίαν κορβέταν, καὶ δύο μπρί-
 κια. Ὁ Αἰγυπτιακὸς στόλος μετὰ ταῦτα ἐ-
 τράβισε διὰ Κρήτην, καὶ ὁ Ἕλληνικὸς ἀκολο-
 θεῖ κατόπιν τῆς.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ag. 94

Τιμή ἑτησία Γάλλ. Ἰσπανικά ἔξ προσωληρωτέα
ἀπὸ τριμηνίαν· Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος.

Τὰ πλείω ὁφέλη τοῖς πλείοσι

Φραγκλίνος.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τη 19 Νοεμβρίου 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Μεσολόγγιον τὴν 18 Νοεμβρίου.

Αἱ τελευταῖαι τῆς Ἠπειροῦ εἰδήσεις εἶναι, ὅτι
πρέπει πάντοτε νὰ πρισμένωμεν ἀπὸ ἰθνηκὴν
διοίκησιν· ἀφ' οὗ τὸ ὑποκείμενον μέρος εἰς
τὸν Βενωὺν ἔχρησθησεν ὅλα τὰ ἀναγκαῖα διὰ
νὰ κάμῃ τὴν ἐκστρατείαν τε, ἴωρα πρέπει νὰ
πληρώσῃ καὶ τοὺς μισθοὺς τῶν στρατιωτῶν τε·
μὲν ἢ μικρὰ, βηνώδης καὶ πτωχὴ ἐπασχία
τοῦ Ἰαγορίν ἀπαιτεῖται νὰ πληρώσῃ ἐντὸς δε-
καπέντε ἡμερῶν 550.000 Γρόσια, τὰς μὲν
350 000 ἀπὸ τῆς τῶν μὲ βίαν δανεισθέντων
ἀπὸ τὸν Γ'. υἱὸν τοῦ Ἀλῆ πασᾶ, τὰς δὲ λοι-
πὰς διὰ λογαριασμὸν τῶν συνήθων πασικῶν ἀ-
παιτημάτων, καὶ ἂν ἐντὸς τῆς δεσποτικῆς
τούτης διορίας δὲν ἐτοιμασθῇ ἢ ἂν ποσότης,
φοδερίζει νὰ ἀπολύσῃ τοὺς Ἀλβανοὺς διὰ νὰ
συνάξῃ μόνον τῶν τῆν ἂν ποσότητα· τοῦ-
το δὲ δελεῖ νὰ εἴπῃ· νὰ ζεῖοντο, νὰ ἀρ-
πάξῃ, νὰ κλέπτῃ καὶ νὰ πράττῃ ὅ,τι ἡμ-
ποροῦν νὰ τολμήσῃ ἀχαλίνωτοι ἄνθρωποι καὶ
γεμάτοι ἀπὸ μῖσος κατὰ τῶν Ἰαλαισῶρων
Χριστιανῶν.

Οἱ Ἰαγορίσιοι ἐπερόλασαν καὶ ἔστειλαν πρὸ
πολλοῦ ἀπεσταλμένης εἰς Κωνσταντινούπολιν
διὰ νὰ παρακαλέσῃ νὰ τοὺς γένη συγκατά-
θασις εἰς τοὺς τόκους καὶ ἐπιτοκισμοὺς· πρῶ-
τον διότι εἶναι πτωχοὶ καὶ ὁ Μπαμεβινὸς νόμος
δὲν γνωρίζει τοκισμοὺς· δεύτερον δὲ ὅτι ὁ
Ἀλῆ πασᾶς τοὺς ἐδάνεισε μὲ βίαν, καὶ δὲν
ἠθέλησε πώποτε νὰ παραλαμβάνῃ ἐν καιρῷ
τοὺς τόκους τῶν. Τὸ δὲ δίκαιον Διδάνι τοῖς
ἀπεκρίθη νὰ ἔχῃ ὑπομνήν καὶ νὰ ἐξακολουθοῦν
εἰς τὸ καλὸν βαγιαλῆκων, καὶ δὲ ἔλθῃ και-
ρὸς διὰ νὰ τοὺς ἀνταμοιῇ· ἀλλὰ 550,000

Γρόσια δὲν ἔφαρκουν. Ἐστρεψε λοιπὸν τοὺς
ὀφθαλμοὺς τε ὁ καλὸς Πασᾶς εἰς τοὺς πλε-
σιωτέρας περὶ αὐτὸν χριστιανοὺς καὶ ἐπὶ δι-
αφόροις προφάσεσιν ἄρπαξε τὸν Κώσταν γεαμ-
ματικὸν τε, τὸν Νικοθέον καὶ ἔστειλε νὰ πι-
άσῃ καὶ τὸν Δεῖσον διὰ νὰ τοὺς ξεγυμνώσῃ·
καὶ ἐπειδὴ Ἰουρκιστὶ ὅσοι φονεύονται, θεω-
ροῦνται καὶ ἔνοχοι καθοσιώσεως καὶ δημεύον-
ται κανονικῶς τὰ ὑπάρχοντά των, ἕως ἴωρα
δὲ ἐφονεύθῃ κἀνεῖς ἐκ τούτων διὰ νὰ ἀρπάχ-
θοῦν εὐκολώτερα τὰ πράγματά των.

Τὰ δεινὰ τῆς Ἠπειροῦ δὲν περιορίζονται εἰς
τὰ ἀνωτέρω· μέγα μέρος τῶν Ἠπειρωτῶν ξε-
νιτεύονται εἰς διάφορα μέρη τῆς Τυρκίας·
ἐκ τούτων πολλοὶ ἐφονεύθησαν, καὶ οἱ πε-
ρισσότεροι ἐγυμνώθησαν, ὅθεν οἱ ἐπιζήσαν-
τες δὲν τολμοῦν νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τοὺς τόπους
τῶν. καὶ ἡ πολυάνθρωπος καὶ εὐκατάστατος
Ἠπειρος κατήντησε νὰ γένη ἡ δυστυχιστέ-
ρα τῶν Τυρκικῶν ἐπασχιῶν.

Τὰ ἴδια καὶ πλέον χειρότερα συμβαίνουσιν
εἰς τὴν Θετταλίαν καὶ τοὺς μακροῦρας ἐπαρ-
χίας περὶ τῶν ὁπίων ἴσως ἄλλοτε θέλωμεν
ὁμιλήσει μερικώτερον, διὰ νὰ ἐλκίσωμεν τὴν
προσοχὴν τῶν Ἑλλήνων περισσότερο εἰς τὸ
πίσον πρέπει νὰ εὐγνωμονοῦν εἰς τὴν Θεῖαν
πρόνοιαν, ἡ ὁποία θανμασιῶς τοὺς ἐλύτρω-
σεν ἀπὸ τοῦ φερόντος ζυγόν, καὶ νὰ αἰσ-
θανθοῦν πόσον μέγα χρεὸς ἔχῃ διὰ νὰ συν-
τρέξῃ καὶ εἰς τὴν τῶν ἀδελφῶν τῶν σωτηρίαν.

Ἀλλὰ ἰδοὺ ἔφθασεν ὁ πονητὸς χειμὼν καὶ
ἀντὶ νὰ προκίψῃ ὁ ἀποκλεισμός τῶν Ποτῶν
καὶ τῶν πέριξ φερριῶν, βλέπομεν ἀργὰ τὰ
Ἑλληνικὰ παράδια τῶρα ἕνα μῆνα, ἐπειδὴ
ἀπὸ μέρους τῆς ξηρᾶς δὲν γίνεται κανὲν κίνη-

μα καὶ οἱ Τοῦρκοι ἀντὶ νὰ κλεισθοῦν εἰς τὰ φρούρια κατασκηνώμενον ἐλεύθερα εἰς τὸν κάμπιον. Δὲν ἐμάθαμεν νὰ ἔγινε τὸ παραμικρὸν κίνημα διὰ νὰ ἀποκλεισθῇ ἡ Εὐρύπτος καὶ ἡ Κάυστος εἰς τὴν Εὐβοίαν, μῆτε ἀκούεται νὰ ἐπαρῇ καὶ νὺν μέτρον διὰ νὰ ἐμποδισθῇ τὸ ἐμφύλευμα τοῦ ἐπιμόνου Πασᾶ τῆς Αἰγύπτου εἰς τὴν Κρήτην· οἱ νικηταὶ τῆς Ἀμπλαίνης κἀκίνητοι, καὶ οἱ ἐμποδίσαντες ἐφέτος τὴν εἰσβολὴν τοῦ ἐχθροῦ ἕως εἰς τὸ Ἀνατολικὸν καὶ Μεσολόγγι, στεροῦνται καὶ τὸν ἐπιούσιον. Δὲν ἠμποροῦμεν νὰ ἀποδώσωμεν τὴν νέκρωσιν τούτην ὡς ἄλλοτε εἰς τὴν ἑλλειψιν τῶν ἀναγκαίων· ἐὰν καὶ κατὰ τὸ παρὸν δὲν εἶναι μετρητὰ, ἡ Σεβαστή μας Διοικήσις ἔχει βεβαιότητα ὅτι ὀλίγῳ ἤ ἔρχονται νέα χρήματα, καὶ ἔστωε νὰ ἔχη ἐμπιστοσύνην διὰ νὰ κινή τὴν μηχανήν. Ἡξεύρομεν ὅτι τὰ περισσότερα μέλη τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ἀρρώστησαν καὶ ὁ παρὰ πάντων ἐπιτιμώμενος καὶ θρηνοῦμενος Μπόττας δὲν ζῇ πλέον· ἀλλ' οἱ ὑγιεῖς τοῦ Ἐκτελεστικοῦ καὶ τὰ ὑπεργεῖά των δὲν ἠμποροῦσαν ἀραγε νὰ ἐξακολουθοῦν τὰ προμελετημένα σχέδια τῆς Διοικήσεως; πόθεν πηγάζει ἡ ἄκρα σιωπὴ ἀπὸ τὸ Ναύπλιον, τοῦ ὁποῖου κατεδικάσθημεν νὰ μανθάνωμεν πλαγίως τὰ γινόμενα; τὸ διαμαρτύρημα τοῦ Στρ. Λόνδε καὶ διάφοροι ἄλλαι εἰδήσεις μᾶς κάμνουν νὰ ὑποπτεύωμεν, ὅτι ἡ πολυπαθὴς Ἑλλάς ἀντὶ νὰ ὠφελήθῃ ἀπὸ τὰς νίκας τῆς καὶ τὸν ὑπὲρ αὐτῆς χεიმῶνα, εἰς τὸν ἐποῖον ἐδύνάτο νὰ καθαρίσῃ τὴν καρδίαν τῆς Ἑλλάδος, νὰ προετοιμασθῇ καλῆτερα διὰ τὸ μέλλον καὶ νὰ συσλήσῃ διπλῶς τὴν ἐξωτερικὴν τῆς ὑπόληψιν, ἀντὶ τῶν καρπῶν τούτων, φυσικὸν ἀποτέλεσμα τῆς ἀνδρείας τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν πολυειδῶν θυσιῶν τῆς, φοβούμεθα μῆπως καταδικασθῶμεν νὰ ἰδῶμεν καὶ ἐφέτος τὰ περυσινὰ ἐλεεινὰ θεάματα, καὶ το αἷτιον πρέπει νὰ ἀποδοθῇ εἰς ὀλίγης ἡμέρας ἐμπαιθεῖς ἢ ἰδιοφελεῖς ἀνθρώπους.

Ἐδυνάμεθα νὰ ὁμιλήσωμεν ἀνοικτότερα καὶ νὰ δακτυλοδείξωμεν εἰς τὸ ἔθνος ὅλον καὶ εἰς τὸν πολιτισμένον κόσμον τοὺς ἀρχεκάκους· ἀλλ' ἐυέλπιδες ὅτι πρὶν καταντήσῃ εἰς ἐμφύλιον πόλεμον θέλουν συλλογισθῇ καλῆτερα, καὶ ὅτι

οἱ καλοὶ Πατριῶται δὲ προτιμήσῃ μάλλον κακὴν φκιάτιν παρὰ ἀκριβὴ κρίσιν, σιωποῦμεν κατὰ τὸ παρὸν, καὶ παρακινῶμεν χριστιανικῶς τοὺς δυναμένους νὰ ἐμπυδίσῃ τὴν νέαν τούτην συμφορὰν τῆς Ἑλλάδος νὰ μὴν ὁμιλήσῃ τίποτε, διὰ νὰ καταπατηθοῦν αἱ διχόνοιαι, αἱ ὁποῖαι ἀφάνισαν τοὺς προῖόντας μας, καὶ θέλουν ἀφανίσῃ καὶ ἡμᾶς, ἐν δὲν ὠφεληθῶμεν ἀπὸ τὰ παθήματά μας.

Ἴσως δὲν εἶναι περιττὸν νὰ διακηρύξωμεν καὶ νὰ διαμαρτυρηθῶμεν ὅτι τὰ Ἑλληνικὰ Χρονικά μας εἶναι ἀνεξάρτητα, καὶ δὲν ὑπόκεινται εἰς οὐδενὸς τὴν ἐπιρροίαν. Ἐνδέχεται νὰ ἀπαλῶμεθα πολλάκις εἰς τὰς κρίσεις μας· ἀλλ' ἡ ἀπάτη τούτη εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς πνευματικῆς μας ἀδυναμίας, καὶ ὅχι φατριασμοῦ ἢ ἰδιωφελείας. Πολλοὶ δειλοὶ μᾶς ἐμέμφθησαν διότι παρασταίνομεν μόνοιμας τὴν ἀσχημίαν μας, ὡς νὰ εἶχε χρεῖαν ἡ Εὐρώπη τῶν ἐδικῶν μας εἰδήσεων διὰ νὰ γνωρίσῃ τὴν κατάστασίν μας, καὶ ὡς νὰ μὴ μᾶς ἐζωγράψισαν οἱ μισέλληρες ἀσχημοτέρες ἀφ' ὧν εἴμεθα τῶντι, καὶ ὡς νὰ μὴν ἦτον τέλος πάντων χρέος μας νὰ κοινολογήσωμεν εἰς τὸ ἔθνος ὅλον καὶ τοὺς κινδύνους τοῦ καὶ τὸ ἰατρικόν των, τὸ ὁποῖον, καθὼς καὶ ἄλλοτε τὸ εἴπομεν, πρὸς μένεται καὶ κρέμεται ἀπὸ ἐθνικὴν Συνέλευσιν, συνθεμένην ἀπὸ ἀνθρώπων ἔχοντας τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν ἐκλεγόντων καὶ προικισμένων ἀπὸ τὰς ἀναγκαῖας γνώσεις καὶ πατριωτισμὸν, διὰ νὰ γνωρίσῃ τὰ ἀληθῆ συμφέροντα τοῦ ἔθνους καὶ νὰ τὰ ἐνεργήσῃ, καταφρονῶντες κάθε προσωπικὸν καὶ τοπικὸν συμφέρον.

Ἀφ' οὗ ὁ Ναπολέον ἐπέστρεψεν ἀπὸ τὴν Αἰγύπτου, καὶ εὔρε τὴν Γαλλίαν εἰς ἀθλιεστάτην κατάστασιν, κατασπαρταζομένην ἀπὸ πλῆθος φατριῶν, καὶ χαμένους ὅλους τοὺς καρπούς τῶν κατακτήσεων, ὅσας αὐτὸς ὁ ἴδιος εἶχε κάμει εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἀμέσως, ἀνευ ἀναβολῆς, ἐμβῆκε μὲ τὰ ὄπλα εἰς τὴν κοινὴν συνάθροισιν τῶν τότε Βαλεντῶν τῆς Γαλλίας, καὶ δυναστικῶς κατέστρεψε τὸ Διοικητικὸν σύστημα, τὸ Διεκτεκτεῖον. Ἀλλ' ὁ ἐξαίσιος οὗτος ἄνθρωπος, ἦτον ὁ περιβόητος Ναπολέον, ὅς τις ἦτο πρωρισμένος νὰ μετα-

θάλλη ὅπως διόλα τῆς Εὐρώπης τὸ σύστημα, ἄνθρωπος φιλόδοξος, ὅς τις εἶχεν ἐν αὐτῷ ἠνωμένα ὅλα τὰ μεγαλήτερα προτεγήματα, καὶ ὅς τις ἔπρεπε νὰ κινδυνεύσῃ τὸ πᾶν, διὰ νὰ κερδίσῃ τὸ πᾶν, καὶ διὰ νὰ ἡμπορέτῃ νὰ εἰπῇ καὶ αὐτὸς, καθὼς ποτὲ ἐκεῖνος ὁ Ῥωμαῖος, ὅς τις εἶχεν ἀρπάσει τὴν ἐξουσίαν τῆς Ῥώμης „ ἢ ὁ Καῖσαρ, ἢ μὴδὲν “ aut Cesar, aut nihil” Αἱ πράξεις τοῦτο τοῦ ἀνδρὸς (τοῦ Ναπολέοντος) εἶναι ὅσον γνωστὰ καὶ πασιδῆλοι, ὥστε νομίζομεν περιττὸν νὰ τὰς ἐπαναλάβωμεν πρὸς εἰδίδας· χρεωστοῦμεν ὅμως νὰ εἰπώμεν μόνον, ὅτι ἂν καὶ ἡ πρᾶξις αὕτη τὸν ὕψωσεν εἰς τὸν ὑπερτατον τῆς δόξης βαθμὸν, ὥστε ν’ ἀνατρίψῃ θρόνον καὶ ν’ ἀνεγείρῃ νέην, καὶ μὲ ὅλην τὴν πομπώδη λαμπρότητα τοῦ χαρακτήρος τῆς, πλὴν, διότι ἐκινήθη κατὰ τῆς τότε διοικήσεως τοῦ ἔθνους τῆς, κατὰ τῆς ὁποίας δὲν εἶχε ποτὲ δικαίωμα τοῦ νὰ κινήθῃ Ἐνοπλος, διὰ τοῦτο ὁ Ναπολέων ἀνεδείχθη ἀνάρτης καὶ ἀποστάτης· τοῦτο τὸ ἐγνώριζε μὲν καὶ ὁ ἴδιος, πλὴν τὸ ἠθέλησε διὰ ν’ ἀρπάξῃ ἀνέμους τὴν ἐξουσίαν. Ἡ Γαλλία θέλει ἐνθυμεῖται αἰωνίως τοῦτο τὸ τολμηρὸν κίνημα τοῦ Ναπολέοντος, τὸ ὁποῖον τὸν ἀνέδειξεν ἀμέσως μὲν Κόνσολον, ὀλίγον δὲ ἔπειτα Αὐτοκράτορα, διότι οἰκαιοποιήθη ὅλην τὴν δύναμιν τῆς ἐξουσίας, τὴν ὁποίαν βιαίως ἤρπασεν ἀπὸ τὰς χεῖρας τῆς τότε διοικήσεως. Δὲν εἶναι ἴδιον τῆς παρουσίας προσθέσεώς μας τὸ νὰ ἐξετάσωμεν, ἂν ἡ τότε Βελή καὶ τὸ Διρεκτόριον τῆς Γαλλίας ἦσαν ἔνοχα, ἢ ὄχι· ἀλλὰ καὶ ὑποτεθῇ ὅτι ἦσαν ὑπεύθυνα, ὁ Ναπολέων αὐτὸς εἶχεν ἀναφανῇ πλέον ἔνοχος, διότι βέβαια δὲν εἶχε προσκυλευθῇ ἀπὸ τὸ ἔθνος διὰ νὰ γείνῃ κριτής τῆς, καὶ μάλιστα Κριτῆς Ἐνοπλος.

Ἀλλ’ ἐδῶ δὲν χωρεῖ καμμία σύγκρισις μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας· καθότι ἡ μὲν πρώτη ἔλαβε τὰ ὅπλα καθ’ ἑνὸς ἡγάνου, ἡ δὲ δευτέρα (ἡ Γαλλία) σκοπὸν εἶχε ν’ ἀλλάξῃ μόνον πολιτικὸν σύστημα. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν ἔθνων εὐρίσκονται τινὲς περιστάσεις, αἱ ὁποῖαι συμφωνοῦσι παραπολὺ, ὥστε ἔαν αὐτὰς τὰς περιστάσεις εὐρεθῇ καὶ νῆς τολμηρὸς ἄνθρωπος διὰ νὰ τὰ μεταχειρισθῇ πρὸς τὸ οἰκεῖον συμφέρον, γίνονται ὁλέ-

θιοι καὶ ἐπιδήμιοι· διὰ τοῦτο ἡ ἱστορία τῶν ἔθνων πρέπει νὰ χρησιμεύῃ εἰς παράδειγμα τῶν ἄλλων ἔθνων, καὶ μάλιστα τῶν ἀρτισυστάτων.

Μανθάνομεν, ὅτι ὁ Στρατηγὸς Ἀνδρέας Λόνδος παραπονούμενος κατὰ τῆς Διοικήσεως, ἀπετάνθη δι’ ἀναφορὰς πρὸς τοὺς παραστάτας τοῦ ἔθνους, περὶ διαφόρων σημαντικῶν πραγμάτων· ἀλλ’ (ὡς λέγουσιν) ἀπευθύνει τὴν ἀναφορὰν ταύτην μὲ τὰ ὅπλα εἰς τὰς χεῖρας· ἡ ἐκστασίς μας εἶναι μεγάλη τὸ νὰ βλέπωμεν ἓνα τοιοῦτον ἄνθρωπον στολισμένον μὲ ὅσα προτεγήματα, καὶ μὲ μίαν ὅσον γνωστὴν μετριοφροσύνην, νὰ μετέρχεται τοιοῦτον τρόπον· ὥστε δικαίῳ τῷ λόγῳ πρέπει νὰ ὑποθέσωμεν, ὅτι πολλὰ μεγάλα αἷτια τὸν παρεκίνησαν εἰς τοιαῦτα κινήματα, τὰ ὁποῖα, κατὰ δυστυχίαν, θέλουν ἔχει πολλοὺς ὁπαδοὺς.

Εἶναι ἀληθὲς, ὅτι καθεὶς πατριώτης ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ὁμιλῇ ἐλευθέρως, καὶ ὅτι ἔχει χρέος τοῦ νὰ βεβηθῇ εἰς τὸ νὰ μὴν λαμβάνῃ πρέσβον αἱ καταχρήσεις, ἀλλ’ οὐχ’ ἥττω εἶναι ἀληθὲς, ὅτι πρέπει νὰ κάμῃ πάντοτε ὅλας τὰς πράξεις μὲ νόμιμον τρόπον καὶ κατὰ τοὺς καθεστῶτας νόμους, τοὺς ὁποῖους παρεδέχθη τὸ Γένος, καὶ κοινῶς ὅλοι ὡμολόγησαν ὡς ὀρθοὺς. Καὶ νῆς δὲν ἔχει ἐξουσίαν νὰ γείνῃ αὐθαίρετος κριτής ἐνὸς ἔθνους, χωρὶς νὰ λάβῃ ἐπίτηδες τὴν περὶ τοῦτο ἀδειαν ἀπὸ τοῦ ἔθνους ὁλόκληρου, καθὼς καὶ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον ἔχει νὰ ἐκτελέσῃ αὐτὸ τὸ ὑποῦργημα.

Δεδόσθω, ὅτι ἡ Διοίκησις ἔσφαλε κατὰ τὴν, καὶ ὅτι εἶναι ὑπεύθυνος νὰ κριθῇ μὲ ὅλην τὴν ἐνδεχομένην αὐστηρότητα τῶν νόμων, πλὴν, τούτῃ ὑποτεθέντος, ἐρωτῶμεν εἶναι λάχα ἴδιον ἐνὸς μόνου ἀνθρώπου νὰ ζητῇ νὰ ὑποστήσῃ τὴν κατηγορίαν, ὅσον ὀρθὴ καὶ ἂν ᾖ, μὲ τὰ ὅπλα εἰς τὰς χεῖρας, καὶ μάλιστα εἰς περιστάσεις ὅσον κριτικὰς· ἡ κατὰ τῆς Διοικήσεως κατηγορία, ἀφ’ οὗ ἐκβῇ ἀπὸ τὰ νόμιμά τῆς ὄρια, κατανατᾷ ἀμέσως φατρίαστικὴ, καὶ ἀποστατικὴ, ἀνίσως γίνεται μὲ ἔνοπλον χεῖρα.

Ἡ Ἑλλὰς πρὸ ὀλίγων ἡδὴ μηνῶν εἶχε γείνει τὸ θέατρον ἐμφυλίων πολέμων, ἂν τὴν σήμερον τὰ αἷτια εἶναι πάντῃ διάφορα, πρέπει ὅμως λάχα νὰ ἀναμνησκῶν τὰ παρελθόντα;

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Αρ. 95

Τιμή ἑτησία Τάλ. Ἰσπανικὰ ἐξ προπληρωτέα
κατὰ τριμηνίαν ἑκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος .

Τὰ πλεῖα ἐρέλη τοῖς πλείοσι .

Φραγκλῖνος .

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῇ 22 Νοεμβρίῃ 1824.

ἙΞΩΤΕΡΙΚΑ' .

ἈΓΓΛΙΑ .

Λονδίον 15 Ὀκτωβρίου .

Φαίνεται ὅτι δὲν χωρεῖ πλέον ἀμφισβολία περὶ τῆς εὐτυχούς ἐκβάσεως τῶν θαλασσίων κατορθωμάτων τῆς Ἑλλάδος, ὥστε ἐὰν ἡμεῖς αἰσθανώμεθα εὐχαρίστησιν διὰ τὰ τοιαῦτα . Τοῦτο προέρχεται μὲν καὶ μόνον, διότι αἱ ἀποφασιστικαὶ πράξεις ἡ τοῦ ἐνὸς ἡ τοῦ ἄλλου μέρους πρέπει νὰ συντέμωσι τὰς διαφορὰς των, διὰ τὰς ὁποίας χωρεῖται νὰ λυπηται ὅλον τὸ ἀνθρώπινον γένος . Ἴσως μᾶς ἐρωτήσῃ κανεὶς, εἰ ἡμεῖς εἴμεθα ἀδιάφοροι περὶ τοῦ πῶς ἐκ τῶν δύο νὰ εὐτυχῇ; ὅχι, ἀποκρινόμεθα ἡμεῖς ἐπιθυμοῦμεν πάντοτε νὰ ὑπερισχύσῃ καὶ νὰ νικήσῃ μία ἐλευθερία γακτική, πραγματικὴ καὶ φρόνιμος, ὥστε ἐν εἰς τὴν κατάστασιν τῶν Γραικῶν ἡμποροῦσαμεν νὰ εὐρῶμεν καὶ μίαν ἐγλήσιν περὶ τοῦ τοιοῦτου εἶδους τῆς ἐλευθερίας, αἱ εὐχρίμας διὰ τὴν καλὴν των ἐκδοσιν ἤθελαν εἶναι καὶ εἰλικρινεῖς καὶ ἀδιάλειπται . Λέγοντες περὶ τῆς καταστάσεως τῶν Ἑλλήνων, ἐννοοῦμεν τὴν Πολιτικὴν, τὴν Ἠθικὴν καὶ τὴν Κοινωνικὴν . ἐν ἐνὶ λόγῳ τὴν κλίσιν των εἰς τὸ νὰ σχηματίζωσι λαὸν εὐνομούμενον, καὶ τὴν διάθεσιν των εἰς τὸ νὰ ἀναγνωρισθῶσιν ὡς ἐπικράτεια χωριστὴ, καὶ νὰ συναριθμῶνται μετὰ τῶν ανεξαρτήτων ἐθνῶν· ἀλλ' ὅμως λέγομεν, ὅτι οἱ Γραικοὶ δὲν ἔχουσιν αὐτὴν τὴν καλὴν διάθεσιν, καὶ δὲν ἡμποροῦν νὰ μᾶς κάμνουν ν' ἀλλάξωμεν τὴν γνώμην μας περὶ τοῦτου, καὶ μίαν σχολαστικὴν φωνασκίαν καὶ ρητόρευσις περὶ τῆς παλαιᾶς Ἑλλάδος, μήτε αἱ ὑπερβολαὶ τὰς ὁποίας μᾶς κάμνουν οἱ φίλοι τῶν νεωτέρων Γραικῶν, τῶν ἡγῶν ὄντων . Ὅσοιον λοιπὸν θέλει εἶναι τὸ τέλος τῆς παρούσης διαφο-

ρᾶς; ἡμεῖς ἐλευθέρως ὁμολογοῦμεν ὅτι δὲν προβλέπομεν ὡς πιθανὸν πρᾶγμα, ἢ μᾶλλον ὡς δυνατόν, ὅτι οἱ Τούρκοι θέλουσιν ἀναλᾶζει εἰς τὸ ἐξῆς τὴν προτέραν των ἐξουσίαν εἰς τὴν Ἑλλάδα· ἀλλ' ἀρ' ἐτέρη μέρις νομίζομεν, ὅτι καὶ λυθῇ ὁ ὑστερινὸς κρῖκος τῆς ἀλύσσης τῶν Γραικῶν, ἡ ἡδὴ Δημοκρατία τῆς Ἑλλάδος δὲν θέλει εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ ἐβέξη διὰ μιᾶς ἰσπὺν μετὰ τῶν Δυνάμεων τῆς Εὐρώπης, κατ' ὅσον ἕνα πλοῖον τὸ ὅποσον ἐλευθερωθῇ μὲν ἀλλὰ καταφανισθῇ ἀπὸ μιαν ἱρηνμίαν, δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ ταξιθεύσῃ ἐν μέσῳ τοῦ Ὠκεανοῦ . Πρέπει ἄρα ἡ Ἑλλὰς νὰ ζητήσῃ βιήθειαν, καὶ τὸ προπληρωματικὸν εἶναι, ὅχι τὸ νὰ κάμῃ ἐκεῖνο τὸ ὅσον αὐτὴ ἔχει ἴσως κλίσιν νὰ κάμῃ, ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὅσον τῆς συγχωρηθῇ νὰ κάμῃ . Πλὴν ἡμεῖς δὲν τολμῶμεν νὰ δώσωμεν μήτε παρηκεινὸν λόγον περὶ τοῦ ποῖον πιθανὸν δρόμον ἡμπορεῖ νὰ λάβῃ μία τοιαύτη ἐξέτασις .

(Courrier)

ἙΞΩΤΕΡΙΚΑ' .

Μεσολ. Πιὸ ἡμερῶν ἰνῶν ἀνεχώρησαν ἐντεῦθεν διεθυνόμενοι εἰς τὴν καθέδραν τῆς Διοικήσεως, ὁ Πανεργάτατος Προδύριος, ὁ κύριος Πάνος Γαλίνης, καὶ ἄλλοι τινὲς ἐκ τῶν κατοίκων τῆς Δ. Ἑλλάδος . ἐμάθαμεν δὲ, ὅτι περὰ ταύτας εἰς Πελοπόννησον ἐνομήσθησαν ἐκεῖ δι' ἀγνοίαν ὡς ἀπεσταλμένοι ἐντεῦθεν περὶ κοινῶν πραγμάτων, καὶ ἐπομένως ὅτι φέρησι δημοσίον πρόσωπον, ἀλλ' ἐπειδὴ τοῦτο δὲν εἶναι ἀληθές, σπεύδομεν νὰ προλάβωμεν τὸ Κοινὸν ἀπὸ τὴν ἐξ ἀγνοίας ταύτην ἀπάτην τε, βεβαιώοντες ὅτι οἱ εἰρημέοι μόνον διὰ μερικὰς των υποθέσεις μετέβησαν εἰς Ναύπλιον .

Κύριε Συντάκτα τῶν Ἑλληνικῶν Χρονικῶν .

Πολὺς λόγος ἔγινε , καὶ γίνεται εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ τὴν κατ' ἐπανάληψιν ἐκλογὴν τοῦ ἰδίου Ἐκτελεστικοῦ . Γίνεται καὶ κάποια νύξιν εἰς τὸν 92 ἀριθ. τῶν Ἑλλ. Χρον . Ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος κεφάλαιον εἶναι μεγάλης φωνῆ προσυχῆς καὶ ἐξετάσεως ἄξιον , ἐκθέτω καὶ ἐγὼ τὰς περὶ τούτου σκέψεις μὴ εἰς τὸν ἀκόλουθον διάλογον , τὸν ὅποιον ἐλπίζω , ὅτι θέλετε καταχαρίσει εἰς τὴν Ἐφημερίδα . Ἴσως λάθωσιν ἀφορμὴν ἐκ τούτου οἱ σοφώτεροί μου καὶ γνωστοκώτεροι νὰ κάμω περὶ τοῦ σκοπευμένη ἀκριβεστέραν ἐξέτασιν . Ὁ Πατρ. καὶ Φίλος Ν. Ν.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

Β Η Λ Ε Υ Τ Ο Ὑ Κ Α Ι Ἰ Δ Ι Ω Τ Η .

Β. ... Ἀλλὰ ὅσοι δὲν εὐχαριστήθησαν εἰς τὰς ἐφετεινὰς ἐκλογὰς τῶν μελῶν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ λέγον , ὅτι ἐπαρανομήσαμεν , ἐκλέξαντες πάλιν τοὺς ἰδίους ἐκτελεστὰς , τὸ ὅποιον , καθὼς αὐτοὶ διίσχυρόνται , ἀπαγορεύει ὁ περὶ ἐκλογῆς Νόμος .

Ἰ. Δὲν εἶναι , φίλε , αὐτῆς τῆς γνώμης μόνοι οἱ ἀντιφερόμενοι· σὲ βεβαίονω , ὅτι εἶναι καὶ πολλοτάτοι ἀμέτοχοι τῶν πολιτικῶν παθῶν , καὶ ἀδιάφοροι ὡς πρὸς τὰ ὑποκείμενα , ὅχι ὅμως καὶ ἀδιάφοροι ὡς πρὸς τὴν διαφύλαξιν τῶν Ἱερῶν Νόμων τῆς Πατρίδος . Ἐνας ἀπὸ αὐτοὺς εἶμαι καὶ ἐγὼ , καὶ ἂν θέλῃς , ἅς ἐξετάσωμεν αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν ἡσυχᾶ , διὰ νὰ εὐώμεν τὴν ἀλήθειαν .

Β. Μετὰ χαρᾶς . Ὁ Νόμος αὐτὸς εἶναι ὑπ' ἀρ. 17 , καὶ ἰδοὺ ῥητῶς τὶ λέγει εἰς τὸν Παρ. 5' . „ Ὅλοι οἱ Παραστάται νὰ συ- „ νέχωνται περὶ τὰ τέλη τοῦ Μαρτίου , ὅ- „ πῃ διατεθῇ ἡ Διοίκησις , καὶ νὰ ἐκλέ- „ γωσι πέντε Μέλη , καὶ μετ' αὐτῶν ἓνα „ Πρόεδρον καὶ ἓνα Ἀντιπρόεδρον , διὰ „ νὰ συγκροτῇται τὸ Ἐκτελεστικὸν Σώμα . „ Νὰ ἐκλέγωσι δὲ Πρόεδρον , καὶ Ἀντι- „ πρόεδρον , καὶ δύο Γραμματεῖς τοῦ Βη- „ λευτικοῦ Σώματος . Εἶναι δὲ ἀδιάφορον „ νὰ ἐκλέγωσιν εἰς ταῦτα τόσον ἐκ τῶν πα- „ λαιῶν , ὅσον καὶ ἐκ τῶν νέων Παραστα- „ τῶν , καὶ ἀκόμη ἐκ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων , „ ἀνδρας ὅμως ἐπ' ἀρετῇ καὶ συνέσει δια- „ στελλομένης .

Ἰ. Ἦκεσα τὸν Νόμον , καὶ βλέπω , ὅτι δεί-

χνει , καὶ προσδιορίζει ἀπὸ ποίας τάξεις πολιτῶν πρέπει νὰ λαμβάνωται οἱ Ἐκτελεσταί , ἀπὸ παλαιούς (λέγει ὁ Νόμος) καὶ νέας Παραστάτας , καὶ ἀπὸ ἄλλης Ἑλλήνας . τοὺς δὲ Ἐκτελεστὰς δὲν ἀναφέρει παντάπασιν .

Β. Καὶ τίς ἢ χρεῖα νὰ τοὺς ἀναφέρῃ ; μήπως δὲν εἶναι καὶ οἱ Ἐκτελεσταὶ Ἕλληνες ;

Ἰ. Ὑπομονή , φίλε μου· καὶ οἱ Ἐκτελεσταὶ βέβαια Ἕλληνες εἶναι , καθὼς Ἕλληνες εἶναι καὶ οἱ παλαιοὶ καὶ οἱ νέοι Παραστάται· ἀλλὰ διὰ τὶ ὁ Νόμος τοὺς μὲν Παραστάτας νὰ ὀνομάζῃ , καὶ νὰ προσδιορίξῃ ῥητῶς , τοὺς δὲ Ἐκτελεστὰς νὰ ἀποσιωπᾷ διόλῃ ;

Β. Ἐπειδὴ τοὺς ἐμπεριλαμβάνει εἰς τὸ ὄνομα τῶν ἄλλων Ἑλλήνων .

Ἰ. Ἄλλες Ἑλλήνας ἐννοεῖ ὁ Νόμος τοὺς ἀπολοὺς Ἑλλήνας , τοὺς μῆτε Βηλευτὰς , μῆτε Ἐκτελεστὰς .

Β. Καὶ οἱ Ἐκτελεσταὶ ἀπλοὶ Ἕλληνες εἶναι εἰς τὸν καιρὸν τῶν ἐκλογῶν , ἐπειδὴ παύει ἡ ἐξουσία τῆς περασμένης Διοικητικῆς Περιόδου , καὶ ἀρχίζει ἡ νέα· ὅθεν αὐτοὶ δὲν θεωροῦνται πλέον ὡς Ἐκτελεσταί .

Ἰ. Μὲ συμπαθᾷς· πῶς ἡμποροῦν νὰ μὴ θεωροῦνται πλέον ὡς Ἐκτελεσταί , ὅταν εἶναι πραγματικῶς Ἐκτελεσταί ; ἀκοῦσε τὶ λέγει ὁ ἴδιος Νόμος εἰς τὸν Παρ. 9' . „ ἢ „ Διοίκησις νὰ ἐνεργῇ διὰ 25 „ ἡμέρας μετὰ τὰς ἐκλογὰς . Λέ- „ γωντας λοιπὸν „ ἢ Διοίκησις ὑποθέ- „ τει βέβαια καὶ Ἐκτελεστικὸν , χωρὶς τοῦ „ ὅποιον δὲν ὑπάρχει Διοίκησις , καὶ ἰδοὺ „ οἱ Ἐκτελεσταί , καὶ ἐν καιρῷ τῶν ἐκ- „ λογῶν Ἐκτελεσταί , ἄρα δὲν εἶναι ἀπλοὶ „ Ἕλληνες .

Β. Ἀλλὰ εἰς αὐτὸ τὸ διάστημα τῶν 25 ἡμερῶν δὲν ἐνεργοῦν ὡς καθ' αὐτὸ Ἐκτελεσταί , ἀλλ' ὡς ἐπίτροποι τῶν νέων Ἐκτελεστῶν .

Ἰ. Φίλε μου· ὁ Ὀργανικὸς Νόμος λέγει , ὅτι ἡ διάρκεια τοῦ Ἐκτελεστικοῦ εἶναι ἐνιαύσιος , ἢ ὅχι ;

Β. Τὸ λέγει .

Ἰ. Αὐταὶ αἱ 25 ἡμέραι ἐμπεριέχονται εἰς τὸν ἐνιαυτὸν , ἢ ὅχι ;

Β. Ἐμπεριέχονται στοχάζομαι .

Ἰ. Ἐμπεριέχονται βέβαια , ἐπειδὴ ὁ Νόμος προσδιορίζει τὴν ἐκλογὴν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ

περὶ τὰ τέλη τοῦ Μαρτίου, τὴν δὲ ἑναρξιν τῆς νέας Διοικητικῆς Περιόδου τοῖς 25 τοῦ Ἀπριλλίου, ἦγον 25 ἡμέραις ἔπειτα ἀπὸ τὰς ἐκλογὰς. Λοιπὸν τὸ Ἐκτελεστικὸν εἰς αὐτῶν τῶν ἡμερῶν τὸ διάστημα δὲν ἐνεργεῖ ἐπιτροπικῶς, ἀλλὰ ὡς γνήσιον καὶ νόμιμον, ἐπειδὴ τὸ διάστημα αὐτῶν τῶν ἡμερῶν εἶναι ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῆς ἡς ἦσαν αὐταὶ αἱ ἡμέραι ἐκτὸς τοῦ ἐνιαυτοῦ, τότε ἄλλαξε. Ἐπειτα ὁ Ὁργανικὸς μας Νόμος εἰς πολλὰ μέρη φωνάζει, ὅτι ἡ διάρκεια τοῦ Ἐκτελεστικοῦ εἶναι ἐνιαυσίος· τὸ Ἐκτελεστικὸν ἔχει Πρίεδρον καὶ Ἀντιπρίεδρον καὶ αὐτοὺς ἐνιαυσίως. Λοιπὸν πῶς νὰ τοὺς ἐκλέγῃς διετεῖς ἢ τριετεῖς, ὅταν ὁ Νόμος λέγῃ τὸ ἐναντίον;

B. Ὁ Νόμος δὲν ἀποκλείει ρητῶς τοὺς Ἐκτελεστὰς ἀπὸ τὰς ἐκλογὰς τοῦ νέου Ἐκτελεστικοῦ.

I. Τοὺς ἀποκλείει ρητῶς, ὅταν σοὺ λέγῃ, Κύριε Βουλευτὰ, πόθεν νὰ πάρῃς τοὺς νέους Ἐκτελεστὰς, καὶ δὲν ἀναφέρῃ διόλου τοὺς παλαιούς.

B. Εἶναι σκοτεινὸς καὶ ἀσαφὴς ὁ Νόμος.

I. Ἄν σοὺ φαίνεται σκοτεινὸν τὸ γράμμα τοῦ Νόμου, ἐξέτασε τὸ πνεῦμα τοῦ Νόμου. Τὸ πολίτευμά μας εἶναι δημοκρατικόν· ἂν ἀφῆσῃς τὴν ἐξουσίαν διὰ πολὺν καιρὸν εἰς ἓνα καὶ τὸ αὐτὸ Σῶμα, τότε βέβαια κινδυνεύει ἡ Δημοκρατία (ἡ ὑπαρξὶς τῆς ὁποίας διαφυλάττεται μὲ τὴν ἀλλαγὴν τῶν διοικούντων), καὶ ἀνατρίπτει ἡ βᾶσις τοῦ Νόμου, τὸν ὅποιον ἐσύστησε τὸ ἔθνος, καὶ σεῖς οἱ Κύριοι Βουλευταὶ ὠρκίσθητε νὰ φυλάξητε ἀπαράβατον.

Μεσολόγιον τὴν 22 Νοεμβρίου.

Αἱ τελευταῖαι εἰδήσεις ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον εἶναι ὀλέθριαι· κατὰ τὴν διήγησιν ἀνθρώπου, λείποντος ἀπὸ τὰς τούτων σήμερον ἡμέρας 3, ὁ Στρατηγὸς Σταΐκος περιφερόμενος εἰς τὰ περίεξ τῆς Τριπολιτζᾶς ἔπιασε μερικὸς πραγματευτὰς τῆς ἰδίας πόλεως, καὶ ὅχι μόνον τοὺς ἐξεγέρνασε, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐκράτησε καὶ αἰχμαλώτους· οἱ Τριπολιτιστῶται ἔστειλαν ἀνθρώπους τῶν, διὰ νὰ ἀπαιτήσουν τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὸ ἔχειν των, καὶ ὁ Σταΐκος ὅχι μόνον δὲν ἔδωκεν ἀκρόασιν ἀλλ' ἐβρίσκει καὶ τοὺς ἀπεσταλμένους· οὗτοι ἐπιστρέψαντες εἰς Τριπολιτσαὶν ἐδιηγήθησαν τὰ ὅσα ἤκουσαν, καὶ οἱ Τριπολιτιστῶται παροργισθέντες ἔπεισαν ὠπλισμένους,

διὰ νὰ ἐλευθερώσουν μὲ βίαν τοὺς πολίτας των· ἀλλ' ὁ Σταΐκος ἐνδυναμωθείς ἀπὸ τὸν Πάνον Κολοκοτρώνην ἐδίωξε τοὺς Τριπολιτιστῶτας· τούτοι ἐνδυναμωθέντες ἀπὸ 700 ἄλλους πολίτας· ὡν ἐκτύπησαν σφοδρῶς τὸν Σταΐκον καὶ ἐν Πάνον τὴν 11 τοῦ τρέχοντος, καὶ ὁ μὲν Πάνος ἐφονεύθη εἰς τὸν τόπον, ὁ δὲ Σταΐκος ἐπίσθη βαρεὰ λαβόμενος καὶ ἴσως ἔως τῶρα ἐν ζῇ.

Εὐχόμεθα ἐκ βάθους ψυχῆς νὰ μὴν ἀληθεύσουν αἱ ἀνωτέρω εἰδήσεις, καὶ παρηγορούμεθα, διότι ἐπιστηρίζονται εἰς τὴν μαρτυρίαν ἐνὸς ἀνθρώπου, ὁ ὅποιος τὰς ἤκουσεν εἰς τὰ παράλια τῆς Πελοποννήσου, μ' ὅλον ὅτι πολλὰ ἄλλα διδόμενα μᾶς καμνοῦν νὰ τὰς στοχασθῶμεν ἀληθινὰς· ἡ δὲ εὐχῆμας τούτῃ προέρχεται ὅχι καθὼς ἡμπορεῖται νὰ ὑποπτεύσῃ διότι συσταῖν μὲν τὴν πατρίαν τοῦ Κολοκοτρώνη ἢ ὁποιοῦδήποτε ἄλλου μερικοῦ πολίτου, ἐναντίον τῆς Διοικήσεως· ἀλλὰ διότι προβλέπομεν ὅτι ὁ θάνατος τῶν δύο πολεμιστῶν τούτων θέλει ἐμπεριδεύσει περισσότερον τὰ καὶ ἄλλως ἐμπεριδευμένα πράγματα τῆς Πελοποννήσου· ἡ ἐκλογὴμας μετὰ τὴν Διοικήσεως καὶ μερικών πολιτῶν εἶναι ἀναμφιβόλως. Τὸ σημερινὸν Ἐκτελεστικὸν ἐκλέχθη ἀπὸ τὰς περισσοτέρας ψήφους τοῦ Βουλευτικοῦ· ἐὰν οἱ Βουλευταὶ καλῶς ἢ κακῶς ἐκλέξαν αἱς ἀπολογηθεὶς ἐνώπιον τοῦ μέλλοντος Βουλευτικοῦ, ἡ ἐνώπιον τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως· χρεὸς ἀπάντων τῶν ὁμογενῶν εἶναι νὰ ὑποτάσσωνται εἰς τὰς περισσοτέρας ψήφους, διότι ἄλλως πολιτεία καὶ Διοικήσεις δὲν ἡμποροῦν νὰ ὑπάρξουν. Τὸ Ἐκτελεστικὸν κατὰ τὸ Πολίτευμά μας ἔχει δικαίωμα νὰ ἐκλέξῃ ὑπουργοὺς τοῦ ὅποιου θέλει· ἐὰν τοῦτοι δὲν μᾶς ἀρέσκουν καὶ ἐὰν ἔχωμεν ἀναντιρρήτα δίκαια νὰ τοὺς ἀποδείξωμεν ἀναξίους τῶν πρώτων ὑπουργημάτων, ὁ νόμος μᾶς ἐδίδαξε τὴν ὁδὸν· αἱ τοὺς ἐγκαλέσωμεν τακτικῶς ἐνώπιον τοῦ νομίμου Δικαστηρίου, καὶ ὅταν καταφρονηθεὶς τὰ ἀναντιρρήτα δικάια μας, τότε ἀνακαλώμεθα εἰς τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν, τῆς ὁποίας τὴν συγκάλεισιν ἡμπορεῖ κάθε πολίτης νὰ συμβουλευθῇ, ἀλλὰ μόνῃ ἡ Διοίκησις ἔχει δικαίωμα νὰ συγκάλεισῃ. Ἐὰν δὲ ἡ Διοίκησις ἰσχυρογνομῇ καὶ δὲν ἀλλήλῃ νὰ κάμῃ τὴν νόμιμον Συνέλευσιν, τότε ἡ φωνὴ τῶν καλῶν πατριωτῶν ἐγείρεται· ἀλλ' ἡ φωνὴ καὶ ὅχι τὰ ὄπλα, καὶ αὕτῃ ἡ φωνὴ ἐξυπαρξὶ τὸ ἔθνος ἀπὸ τὸν λήθαργόν του, καὶ αὐτοκίνητον ἐκλέγει ἡ Ἐθνικὴν Συνέλευσιν.

Ἡ συγκάλεισις τῆς ὑπερτάτης τούτης Ἀρχῆς εἶναι ἀναγκασιότατη, διότι καὶ αἱ ἐσωτερικαὶ διχόνοιαί καὶ ἡ κατάπισις τῶν ἐθνικῶν εἰσοδημάτων, καὶ ἡ ἀτίστας εἰς τὸ νὰ κατασταθοῦν παντοῦ οἱ δημόσιοι Ἀρχοντες κατὰ τὸν νόμον, καὶ πρὸ πάντων ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ πρὸσέχωμεν τὰ μέτρα τῆς πολιτισμένης Εὐρώπης, καὶ νὰ προετοιμασθῶμεν διὰ κρῖνεν μέλλον ἐνδεχόμενον· τούτοι πάντε οἱ λόγοι κἀμῖνον ἀναγκασιότατην καὶ κατεπείγουσαν τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν· ἀλλὰ διὰ τοῦτο δὲν ἔπρεπε νὰ ὑβῇ ὁ ἀποκλεισμός τῶν Πατρῶν, μήτε νὰ λειψαίησαν οἱ ἄσπολοι ὁμογενεῖς καὶ νὰ ἐμποδίζεσθαι κάθε συναπάντησις. Ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις πρέπει νὰ συσταθῇ ἀπὸ τοὺς ἐκλεκτοὺς κάθε ἐπαρχίας καὶ ὅχι ἀπὸ τοὺς εὐνοικοὺς τῶν δυνατῶν· οἱ ἐκλεκτοὶ δὲ, καὶ ἀληθείς Παραστάται τοῦ ἔθνους πρέπει νὰ ἐμπιστευθεὶς εἰς τὸ ἔθνος, καὶ ἐπωμένως δὲν ἔχουν χρεῖαν στρατιωτῶν, οἱ ὅποιοι κατεξοδεύουν

τὰ πτωχικὰ μέσα τοῦ ἔθνους. Ἑθνικὴ Συνέλευσις οὐ-
τω συνθεμένη πρέπει νὰ συγκροτηθῇ βέβαια, διὰ νὰ
ἀπορροσῇ αὐθεντικῶς περὶ πάντων καὶ νὰ λάβῃ τὰ
ἀπαιτούμενα μέτρα καὶ περὶ τῆς σωτηρίας μας καὶ περὶ
τῆς τύχης μας. Ἡ Βασιλεύουσα Εὐρώπῃ φάνη βέ-
βαια ἀδιάφορος εἰς τὴν τύχην μας· ἀλλὰ ἐπιδέχεται
καὶ ἡμεῖς κινῶν ἀπὸ τὰ πρόπαντα διὰ νὰ φανερώσω-
μεν τοὺς σκοποὺς καὶ τὰς ἐπιθυμίας μας; ἐδείξαμεν
μὲ τὸ ἐπικρατικὸν φέρεσμον, ὅτι εἴμεθα ἱκανοὶ νὰ
διοικώμεθα μίνοι μας; καὶ δὲν βεβαιούμεν τάρτα τὰς
κατηγορίας τῶν ἐχθρῶν μας ἢ, ἡ πρώτη χρῆσις τῆς
αὐτονομίας μας; ὅτι εἶναι ἐμφύλιος πόλεμος, καὶ ἡ ἐ-
πικρατείā μας καταφύγιον τῶν ληστῶν καὶ κακούργων;
Τὰ ἀνωτέρω δείχνουν ἱκανῶς ὅτι δὲν εἴμεθα ὁπποῦ
κρίμας φαντασία, μήτε ὅτι διγίγουμεν παῖδας εἰς τὸ
νὰ ἐκλέξωμεν μεταξὺ Διοικήσεως ὁποιοσδήποτε καὶ
τῆς ἀναρχίας· εἶθε δὲ καὶ διοικούντες καὶ διοικουμένοι,
καθὼς καὶ κάθε ἐπαγγέλματος καὶ τισιήματος ἄνθρω-
ποι νὰ ἐκτιμῶσιν ὡς ποῖται τὰ ἀνωτέρω, καὶ νὰ
συντρέξουν πάσαις δυνάμει διὰ νὰ διορθωθῇ ἡ ἐλευ-
νίμας κατάστασις, ἥτις ἀρεβνικὸς ὄχι μόνον ὅτι ἐπι-
φέρει τὸν ἑλεθρὸν μας, ἀλλὰ τὸ χειρότερον θέλει ἐπι-
στρεῖ ἐναντίον μας; οὐκ εἶναι αἰώνιον καὶ θέλει μᾶς στε-
ρῇσι ὡς καὶ τὴν συμπάθειαν τῶν φιλανθρωπῶν ἐάν
ἐπιδεχόμεν εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἀποστασίας μας, ἡ
πρώσις μας ὅτι ἀπεδίδετο εἰς τὰ περιστάσεις· ἀλλ'
ἤδη εἰς τὸν τέταρτον χρόνον τῆς ἀνεξαρτησίας μας, καὶ
μετὰ τὰ κινῶν παθήματα καὶ ἀποτελέσματα τοῦ πε-
ρυσινῶ ἐμφυλίου πολέμου, νὰ καταστήσωμεν καὶ πάλ-
ιν εἰς ἐμφύλιον πόλεμον τοῦτο λέγειν εἶναι ἀσυγχώρητον,
καὶ ἡ κατάρα τῶν ὁμογενῶν καὶ ἡ καταροήσις τοῦ
Κόσμου ὅλον πρέπει νὰ πείσῃ εἰς τὰς κερνήδας τῶν
τρωταϊτῶν,

Γενναίε καὶ ἀξιολύπητε Κολοκοτρώνη! ἡ Πατρίς
σὲ ἐτίμησε καὶ σὲ ἐπλούτησε· ἀπὸ κοινὸς Καπιτά-
νος ἡξιώθης νὰ γένῃς ὀνομαστός καὶ περίπλεπτος· διὰ τὴν
ἀέρεσιν νὰ καταδωχθῇς ὡς ἀντιπατριώτης καὶ ἐρέτος
νὰ σπῇς τὸν θάνατον τοῦ φιλάτου σου; πῶς ὅτι
ἦσαν εὐτυχιστέροις ἐάν περιστρίψῃς ἐμφύλιον εἰς τὸ
Ναύπλιον, ἀπαντῶσαι τὴν σιγήν εἰς ὅλους μας θά-
νατον! ἡ ὕβρις σου ὅτι ἦτον αἰένος καὶ ὁ θάνατός σου
ὅτι ἔθνηται ἀπὸ πάντας· ἀλλ' ἰδὼν πῶς σὲ κατην-
τήσαν αἱ κακαὶ ὁδοί· ἔχεις ὄνας καὶ ὄν καὶ ἐπι-
τιθεῖν περιστάσιν διὰ νὰ ἀναλάβῃς τὴν πρώτην σου
δύναμιν· ἀντὶ νὰ ἐκδικηθῇς τὸν θάνατον τοῦ υἱοῦ σου,
τράβα τὸ σπαθί σου καὶ ἐξώθεισε τὰ χρήματά σου
διὰ νὰ πολιορκηθῇ ἡ Πάτρα καὶ ἐάν ἡ θεὸς πρόνοια
ἐλλογίσῃ τοὺς κίπους σου, μέσα εἰς τὴν φρουρίον τῶν
Πατρῶν ἐκδικήσαι κατὰ τῶν φονέων τοῦ υἱοῦ σου, ἀ-
ποδείχνων εἰς πάντας ὅτι ὁ υἱός σου ἔπαρεσε νὰ ἀπο-
θάνῃ πρὸς ἡμῶν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ καὶ ὄχι νὰ βλάβῃ
τὸ χεῖρ σου εἰς Ἑλληνικὸν αἷμα· ἡ συμφορά σου ὅτι δι-
δάξῃ πάντας ὅτι ἐν ὅσῃ πολέμῳ ἔπαρεσε τῆς Πατρίδος
καὶ διὰ τὴν σπερῇ σου τῶν νόμων, πεντοῦ θρίαμβοι
τοὺς ἀκολουθοῦν καὶ τὸ ὄνομά σου εἶναι εἰς τὰ στό-
ματα πάντων, καὶ ἐάν τοὺς ἀπαντήσῃ καὶ ὁ θάνα-
τος, γίνεται τοῦτος ἀβυσσὸς· πῶς εἶναι προτιμώτε-
ρος ὁ θάνατος τοῦ γεραιότερου Πλά Μανρωμικήλη

ἰσὺ τὰ τελεῖα τῆς Κορσίτου ὅσοι τὸν τοῦ Πάνου Κο-
λοκοτρώνη ἰσὺ τὰ τῆς Ἑλληνικῆς Τριπολιτσᾶς; δι' ἀ-
γάπην λοιπὸν τοῦ ὀνόματός σου καὶ διὰ παραμυθί-
αν τοῦ ἔθους μὴ ἀποσταμένον πλέον υἱὸς σου φέρεται ὡς
ἀνωτέρω εἶπα, καὶ ὅτι ἰδὼς ἐκ νέου τὸ ὄνομα τοῦ Κο-
λοκοτρώνη περίφημον καὶ καύχημα ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων.

Γαστούνη 19 Νοεμβρίου.

Γράμματα ἀπὸ Ναυπλίου ἐλθόντα νεωστὶ
εἰς Γαστούνην ὁμολογοῦσι τὴν Ναυμαχίαν,
περὶ τῆς ὁποίας εἰς τὰ προλαβόντα δύο φύλλα
τῆς ἐφημερίδος μας ἀμιλήσαμεν· ἡ ζημία
ὅμως, τὴν ὁποίαν ἔπαθον οἱ ἐχθροὶ, κατὰ τὰς
τελευταίας ταύτας εἰδήσεις, φαίνεται ὅτι εἶ-
ναι πολὺ σημαντικωτέρα, ἀπ' ὅ,τι περὶ ἐλθώ-
θη, ἐπεὶ καὶ συνίσταται εἰς ἑπτὰ πολεμικὰ
πλοῖα καμμένα, μεταξὺ τῶν ὁποίων συναξι-
ομεῖται καὶ μία φρεγάτα τοῦ Μεχμέτ - Ἀλή,
ἡ μεγαλητέρα τῶν ὅσων ὁ Σατράπης, οὗτος ἔχει
καὶ εἰς πέντε ἄλλα πλοῖα μετὰ ἀμιμήτων ἡλ-
μην ἀπὸ τοῦς ἡμετέροις θαντῶν, ἐν αἷς ἐξέ-
θησαν χίλιοι τακτικοὶ, προσέτι καὶ καὶ λά-
φυα πάμπολλα.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Ἰταλία.

Τορίνον 17 4 Ὀκτωβρίου.

Διάφοροι ἐφημερίδες τῆς Γαλλίας ἀντιγρᾶ-
φσαι ἐν φύλλον Γερμανικόν, λέγουσιν ὅτι ἔ-
φθασεν εἰς Λιβόρνον ἡ εἰδήσις, ὅτι ὁ Δέης τοῦ
Ἀλγερίν ἐφοβέσθη νὰ κηρύξῃ τὸν πόλεμον εἰς
τὴν Αὐλὴν τῆς Σαρδινίας, ἐάν δὲν πληρώσῃ
πρὸς αὐτὸν τὸν συνειθισμένον φόρον.

Δὲν εἶναι χρεῖα νὰ μεταχειρισθῶμεν ἀποδεί-
ξεις ἵδιαι νὰ ἐξελέγξωμεν τὸ ψεῦδος τοιαύτης
εἰδήσεως καθ' ἑαυτὴν ἀνυπαρκτή, ἐν ὅ,τι εἶναι
τοῖς πᾶσι δῆλον, ὅτι ἡ Βασιλικὴ Αὐλὴ τῆς
Σαρδινίας, ποτὲ δὲν ἐπλήρωσε μήτε φόρον
μήτε χρεονικὰ δισίματα εἰς τὸν Δέην τοῦ Ἀλ-
γερίν· ἀλλ' ἐξ ἐναντίας καθεὶς ἡξεύρει, ὅτι
ὁ κατὰ Βαρβαρῶν πόλεμος διήρκησε μέχρι
ἀφίξεως τοῦ Λόρδου Ἐξμούνθ, ἥτις ἀπεκατέστη
σε πάλιν τὴν εἰρήνην μετὰ συνθήκας ὅχι μόνον
ἐν γίμης διὰ τὴν Βασιλείαν τῆς Σαρδινίας, ἀλ-
λὰ καὶ ἀξίας τῆς μεσιτευσάσης ὑψηλῆς Δυνά-
μεως (τῆς Ἀγγλίας). (Ἐρ. Γενόσι.)

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Αρ. 96

Τιμή ἑτησία Τάλ. Ἰσωνικὰ ἔξ ἀποληρωτῶν
κατὰ τριμηρίαν· Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος.

Τὰ πλείω ὁφείλη τοῖς πλείοσι .

Φραγκλῖνος .

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῇ 26 Νοεμβρίου 1894 .

ἙΣΩΤΕΡΙΚΑ .

Μεσολόγγιον τὴν 26 Νοεμβρίου .

Ἡ Ἑσπέρια Διοίκησις τῆς Ἀ' Ἑλλάδος συνεκάλεσε, διὰ τὰς 6 τοῦ ἐκτεταμένου μηνὸς, Γενικὴν Συνέλευσιν, ἥτις θέλει σύγκαιται ἀπὸ ὅλα τὰ ἐπαρχεῖα ταύτου τοῦ μέρους τῆς Ἑλλάδος, συναθροιζόμενα εἰς τὴν Γουριὺν τῆς ἐπαρχίας τοῦ Ζυγοῦ .

Ὁ κύριος σκοπὸς ταύτης τῆς Συνελεύσεως θέλει εἶσθαι τὸ νὰ βάλωσιν εἰς τάξιν τὸν τόσον τῆς διατηρήσεως καθὼς καὶ πληρωμῆς τῶν στρατευμάτων, καὶ νὰ τὰ προμηθεύωσι μὲ τ' ἀναγκάσια . Ἡ Δυτικὴ Ἑλλὰς ἀρχομένη ἀπὸ τὰς πύλας τοῦ Μεσολογγίου, μέχρι τῶν Ἀργύρων, εἶναι κατηφαιμένη· χωρὶς καυμένα, καὶ στείλαδες κατὰξῆροι, εἶναι τὰ μόνα θέματα, τὰ ὅποια ἀπαντᾷ τὴν σήμερον ὁ ὁδοιπρὸς, ὅς τις δικαίῳ τῷ λόγῳ ἐναπορεῖ κατ' ἑαυτὸν, πῶς ἦτον δυνατόν νὰ βε-
σταχῶσι στρατεύματα εἰς τόπον, ὅπου εἶναι Γενικὴ τῶν πραγμάτων ἑλλειψίς, καὶ ὅπου, τὸ ὀλίγον ἐ-εἶναι, τὸ ὅποσον ἠμποροῦσε νὰ διαθήσῃ ἡ Διοίκησις [δηλ. τὰ ἑκκατὰ κ. τ. λ.] κατατίνεται ἀπὸ τὸν ἕνα καὶ ἀπὸ τὸν ἄλλον· ἀλλ' ἴσως τινὲς θέλουν ἐπιθέσει, ὅτι ἡ Σιδηρὰ Διοίκησις εἰς Ναύπليون ἔστι εἰς μεγάλῃ τινὲς ποσότητι χρημάτων ἐκ τοῦ βασιλείου, πρὸς πληρωμὴν τῶν στρατευμάτων, τῶν πολεμικῶν, ζωοτροφῶν καὶ ἄλλων· καὶ ἂν ἔστειλιν ἡμᾶς, ἡμεῖς εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι θέλομεν ἰδεῖ ἐν καιρῷ πῶς ἐξυδενδρῶν [ἔρα φν.] 60 τῶν Ἑλλ. Χρον.] χρεὶς μάλιστα νὰ τὸ ζητήσωμεν .

Ἴσως δὲν ἤθελεν εἶσθαι ἔξω τοῦ προκειμένου τὸ νὰ εἴπωμεν τι ἐνταῦθα περὶ τοῦ συστήματος τοῦ χρημα-
τικῆς μας· ἀλλ' ἀρνούμεν τὴν περὶ τοῦ φροντῖδα εἰς τὸν Στεφάνου ὑπουργὸν τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ εἰς τὴν οἰκονομίαν, διότι αὐτὸς πρέπει νὰ γνωρίσῃ καλῶς τὴν οἰκονομίαν, καὶ ἀπὸ ἡμᾶς, τὰ ἐλθοῦν ἡμᾶς τῆς ἐ-
πικρατείας, ἂν ποτὲ ἐμῶν ἡμῶν εἰς τὸ Ὑπουργοῦ καὶ εἰς τὰς ἀ-
ποθῆκας τῆς Διοικήσεως, ἡ τοῦ-
λάχιστον ποῦ ἐμείναν. !!!

Εἰς διάφορα φύλλα τῶν Ἑλληνικῶν Χρο-
νικῶν εἴπωμεν πολλάκις, ὅτι εἶναι χρεῖα μιᾶς
Ἑθνικῆς Συνελεύσεως, καὶ τὴν ἀνάγκην ταύτην
τὴν ἐννοεῖται κάλλιστα ὅλοι οἱ καλοὶ Πατριῶται .

διὰ νὰ μὴν χαθῶσι διὰ παντὸς οἱ καρποὶ τῶς
καμάτων καὶ κινδύνων παρελθόντων . Ἡ Ἑλ-
λὰς εὐρίσκεται εἰς κριτικωτάτην περίστασιν ,
διότι οἱ μὲν πολεμικαὶ μας ἔδωκαν μέχρι τοῦδε
εἰς τὸν κόσμον τὸ ἀξιοθαύμαστον παρὰδειγμα
τῷ τὶ δύναται νὰ κατορθώσῃ λαὸς τυραννύμενος
κατὰ τοῦ τυραννύοντος· ἀλλὰ αὐτὸ μόνον δὲν
ἀρκεῖ, διότι τοῦτο τὸ παρὰδειγμα ἄλλα ἔθνη
ἐπρόλαβαν καὶ τὸ ἔδωκαν, καθὼς ἡ Ἑλβετία,
ἡ Ὀλλανδία, καὶ ἡ Βόρειος Ἀμερικὴ· πρέπει
ἄρα νὰ ἡξεύρωμεν καὶ νὰ μιμηθῶμεν αὐτὰ τὰ
ἔθνη, ἀναδυκνύοντες τὴν Διοίκησίν μας σταθε-
ρῶν, ἀμετακίνητον καὶ λιμωμένην ὅσον ἐσωτε-
ρικῶς καθὼς καὶ ἐξωτερικῶς, καὶ κατὰ τοῦτο
πρέπει νὰ λάβωμεν ὡς γνῶμονα τῶν πράξεών μας
τὴν Ἱστορίαν, ἥτις εἶναι ἡ μόνη ἀληθὴς καὶ
ἀναμάρτητος διδάσκαλος τῶν ἐθνῶν· αὐτὴ θέ-
λει μᾶς δεῖξει ὅχι μόνον τοὺς ἀγῶνας τῶν προ-
ειρημένων λαῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν συναρμογὴν τῶν
πολιτικῶν των διατάξεων, καὶ προσέτι τοὺς
κόπους των εἰς τὸ νὰ σχηματισθῶσιν ὡς ἔθνος .
Ἄλλ' αὐτὴ ἡ ἰδία Ἱστορία, ἥτις μέλλει νὰ
γράψῃ ἐπ' αὐτῶν εἰς τὰς χαλκὰς πλάκας τῆς ἡλᾶς
ἀρετὰς μας ἢ τὰς κακίας μας, πρέπει νὰ δε-
ωγῇται ἀπὸ ἡμᾶς ὡς ἱγίαις τις ἱερομεγᾶς, ὅ-
τις κρίνει μὲ τὴν πλάστιγγα τῆς δικαιοσύνης,
καὶ ὁ ὅποιος ἐπαινεῖ μὲν καὶ ἐκθειάζει τοὺς ἐ-
ναρέτους ἄνδρας, ἀμαυροῖ δὲ καὶ ἐξθενίζει εἰς
αἰῶνα αἰῶνος τοὺς κακοὺς .

Ἡ Ἑλλὰς ἔλαβε τὰ ὅπλα διὰ ν' ἀπαλλα-
γῇ ἀπὸ τοῦ ἀρόρητον ζυγοῦ ἐνὸς θηριώδους τυ-
ράννου, ὅστις τότε μόνον μᾶς ὑπεδούλωσεν,
ὅταν οἱ προπάτορές μας εἶχαν λητμευῇται, ὅτι
ἡ ἐνωσίς μας καὶ ἡ Πατριωτικὴ ἀδελφότης τοὺς
εἶχεν ἄλλοτε διασῶσει εἰς τὸν Μαχαλῶνα . Ἡ

Ἑλλάς ποτὲ δὲν ἤθελε γενῇ Σῦμα τῶν βαρβάρων, ἂν οἱ πρόγονοί μας δὲν κατεσπάρατον τὴν πατρίδατον μὲ φατρίας καὶ ἑρίδας καὶ μὲ παντοτεινὰς καταδρομὰς πρὸς ἀλλήλους· ἀλλὰ μάλιστα τὴν σήμερον ἀνελάθομεν τὴν φιλιότην πατρίδαμας, καὶ ἀμέσως ἀναγεννῶνται μεταξὺ ἡμῶν αἱ αὐταὶ δυστυχίαι καὶ τὰ ἴδια πάθη, τὰ ὅποια ἄλλοτε τὴν κατεκρήμνισαν εἰς τὸ βάραθρον τῆς ἀπωλείας.

Τρεῖς αἰῶνες ἀλλεπαλλήλων δυστυχῶν δὲν ἀρκοῦσι τάχα εἰς τὸ νὰ μᾶς διδάξωσιν, ὅτι διχονοοῦντες καὶ στασιάζοντες πρὸς ἀλλήλους, χάνομεν διὰ παντὸς τὴν φίλην πατρίδαμας, ὅτι τὸ λαμπρὸν ὄνομα „ΕΛΛΗΝ, σθύνεται, καὶ ὅτι θάλλοιεν ὁμιλεῖ περὶ ἡμῶν, ὡς περὶ μὴ προσφιλοῦς μὲν καὶ ἀγίστης ἀλλὰ δυστυχῶς ἐνθυμήσεως; τοιαύτη εἶναι ἡ κατάστασις, τῆς Ἑλλάδος!!!

Ἡ Εὐρώπη προσεκτικὴ παρατηρεῖ, εἰς τοῦτο τῶν ἱστορῶν χρόνων τὸ διάστημα, ὅλα μας τὰ συμβεβηκότα, καὶ χειροκροτεῖ μὲν διὰ τὴν ἐνδοξὴν νίκας μας, ἀγανακτεῖ δὲ διὰ τοὺς καταστροφικοὺς μας, καὶ ὅτι ἀντι τοῦ νὰ μᾶς βλέπῃ ὁμοιοῦντας καὶ συμφωνοῦντας ὡς ἀδελφοί, μᾶς βλέπει ἡμέραν ἐξ ἡμέρας πλέον ἐξαγριωμένους ὁ εἷς κατὰ τοῦ ἄλλου, ὅτι ἐξέλπειν ἡ ἀμοιβαία ἐμπιστοσύνη, ὅτι ὅποιος ἔχει παραμικρὰν ἐξουσίαν ἢ δύναμιν, τὴν μεταχειρίζεται διὰ νὰ καταθλίψῃ τὸν ἀδελφόντα, καὶ ὁ δεσμός τῆς κοινωνίας (ἡ Διοίκησις) ὑπόκειται κάθε στιγμὴν εἰς τοὺς πλέον φρικτοὺς κλομισμοὺς.

Ἀλλὰ τί νομίζετε, Σεῖς ἀρχηγοὶ τῆς Ἑλλάδος, ὅτι ἡ πατρίς ἣτις σᾶς ἐνεπιστεύθη τὴν φροντίδα τῶν ὑποθέσεων τῆς, δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὰς πράξεις σας; Ναὶ βέβαια· ἐκ μόνης ταύτης τῆς νομίμου ἐφορίας κρέμαται ἡ ἐγγύησις τῆς ἐλευθερίας, καὶ ἀναμφισβόλως, φιλιῶνται ὁμογενεῖς, τοῦτο τὸ ἀναντίρρητον δικαίωμα δὲν πρέπει νὰ εἶναι ἐξωρισμένον ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα.

Τὰ ἐσχάτως διατρέξαντα μᾶς δίδωσι τὴν λυσιτελεῖν ἀφορμὴν τοῦ νὰ ἐρωτήσωμεν τοὺς ἀληθεῖς καὶ εἰλικρινεῖς Πατριώτας, ἂν τὰ τοιαῦτα κινήματα συμφωνοῦσι μὲ τὸ Κοινὸν Καλὸν τῆς πατρίδος· ἀλλ' ὅμως νομίζομεν νὰ τοὺς ἀκούωμεν ὅτι λέγῃσιν ὅλοι „Ὁχι! Ὅλοι αὐταὶ αἱ ἀθλῖαι διαφιλονεικίαι

προετοιμάζουσι τὸν ἔλεθρον μας· πῶς λοιπὸν νὰ κάμωμεν διὰ νὰ τὸν ἀποφύγωμεν;

Πολλάκις ὁμιλήσαμεν περὶ Ἑθνικῆς Συνελεύσεως, ἣτις εἶναι ὅσον ἀφευκτος διὰ τὰς παρούσας περιστάσεις, καὶ, καθὼς νομίζομεν, τὸ μόνον μέσον, τὸ ὅποion ἡμπορεῖ νὰ μᾶς διασώσῃ ἀπὸ τὸν κρημνὸν εἰς τὸν ὅποιον ἰσχύομεν ὅσον τυφλὰ· ἀλλὰ πρέπει εἰς ταύτην τὴν συνέλευσιν νὰ ἐκτεθῇ εἰλικρινῶς καὶ ἀσυστόλως ἡ ἀληθινὴ κατάστασις τῆς πατρίδος· πρέπει τὸ μῖσος καὶ τὰ προσωπικὰ πάθη νὰ μὴ ἐμφιλοχρησθῇ διόλῃ εἰς τὰ μεταξῦμας συμβούλια περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας· πρέπει ὁ Πελοποννήσιος νὰ θεωρῇ τὸν Νησιώτην ὡς ἀδελφόντα, καθὼς πάλιν αὐτὸς ἐξ ἀμοιβῆς νὰ μὴ λησμονῇ ὅτι ὁ ἀδελφός τῆς Πελοποννήσιος ἔχει τὰ αὐτὰ πολιτικὰ δικαιώματα μὲ αὐτὸν· ἡμεῖς ἔχομεν καὶ νόμους, ἔχομεν καὶ Διοίκησιν, ἡ ὅποια θέλει εἶναι τὸ κέντρον πέριξ τοῦ ὁποῖου θέλομεν περισυναχθῇ· ἀλλὰ διὰ νὰ μᾶς γίνῃ ὠφέλιμον τοῦτο τὸ κέντρον πρέπει νὰ τὸ ἱμῶμεν, ὥστε νὰ μὴ καταστεφώμεν μόνοι τὸ ἔργον ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον ἡμεῖς οἱ ἴδιοι κατεσκευάσαμεν μὲ τὴν κινδύνου καὶ μὲ τὴν θυσίαν. Ἴσως καὶ αὕτη ἡ Διοίκησις ἐπώραξε καὶ νῦν ἐγκλημα· ἀλλὰ καὶ ὑποθετῇ ὅτι ἔσφαλε, πρέπει τάχα νὰ τὴν πολεμῶμεν μὲ ἄλλον ἱσχυρὸν παρὰ μὲ εἶον ἀπαιτοῦσιν ὁ ὀρθὸς λόγος, καὶ ἡ δικαιοσύνη; ὁ νόμος; ὁ Νόμος εἶναι αὕτη ἡ Διοίκησις, οἱ δὲ ἄνθρωποι τῆς Διοικήσεως, εἶναι μόνον ἐκτελεσταὶ τῶν Νόμων· Δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ καταργήσωμεν τοὺς σωτηριῶδες τοῦτους νόμους, ἐφορμῶντες μὲ καρδίαν μνησικάκον κατὰ τῶν ἐκτελεστῶν τοῦ νόμου. Τοιαύτη εἶναι, φεῦ, ἡ σημερινὴ κατάστασις τῶν πραγμάτωνμας, τὴν ὁποίαν δὲν ἀμφισβόλομεν ὅτι οἱ ἀληθινοὶ πατριῶται δὲν θέλῃσι τὴν υποφέρει νὰ διαρκέσῃ περισσύτερον.

ΠΡΟΣΤΕΡΙΚΑ.

Λιθὸς τὴν 10 Νοεμβρίου 1824.

Ἡ κατάστασις τῆς Ἑλλάδος δὲν ἐδοκίμασε μετὰ τὴν μεταβολὰς μετὰ τὸ τελευταῖον μας γράμμα· πικρὸν κάλυμμα σκεπάζει τοὺς σκοποὺς τῶν Ἀλλῶν ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα· ἀλλ' ἂν τὰ φρονήματα αὐτῶν δὲν εἶναι γνωστὰ, δὲν εἶναι ἑλγότερον ἀληθές, ὅτι τὰ Μινιστήρια κατασκοπεύουν μὲ ἄντρον προσοχὴν ὡς ἂν ἄρτοι αὐτοὶ καὶ πολυέματοι, ὅλα τὰ κινήματα τῶν Ἑλλήνων, καὶ τὰς πράξεις των περὶ τῆς στήριξεως τῆς Πολιτικῆς καταστατικῶν των. Ὅλοι οἱ φιλελεύ

θεροί και φιλέλληνες θαυμάζουν τὰ ἡρώϊκά και ὡς ἀ-
πώτευτα κατορθώματά των, και χαίρουν διότι οἱ εὐ-
γενεῖς ἀγόνες των στεφανώνονται με τὰς πλέον ἐνδύσεις
ἐπιτυχίας· ἀλλὰ και αὐταὶ αἱ ὑπερσχύουσαι Δυνά-
μεις τῆς Εὐρώπης θέλουν προσέτι νὰ ἰδοῦν τοὺς Ἑλλη-
νας ἀγωνιζομένους και φροντίζοντας περὶ τῆς ἐσωτερικῆς
καλλιεργείας των. Οἱ Ἕλληνες ἡμπαροῦν νὰ θέλουν
νὰ συγκαταριθμῶσιν εἰς τὴν τάξιν τ ν εὐνομιουμένων
και πολιτισμένων ἐθνῶν, ἀλλ' ἐὰν δὲν φερθοῦν καθὼς
πρέπει, εἶναι ἀμφίβηλον ὅτι θέλουν γενῆ ἀνάξιοι τοι-
αύτης συγκαταριθμείσεως.

Ἡ Ἐπικράτεια τῆς Ἰσπανίας παριστάνει σήμερον
ἐλπίδων καὶ φρικῶδες ἐνταυτῷ θέαμα. Ὁ Κύριος
Ζεας, Μινίστρος τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων, ἀνὴρ με-
τρώφρων και φρόνιμος, ἀπεβλήθη κατατρεχθεὶς ἀπὸ
τοὺς φανατικούς. Ὁ Κάρολος Γ. Βασιλεὺς τῆς Γαλ-
λίας παρῆσθηεν εἰς τὸν Φερδινάνδον ὅτι τὸ τωρινὸν φέ-
σιμόν του δὲν ἡμπορεῖ νὰ τὸν κάμῃ ἀγαπητὸν εἰς τὸν
λαόν του, ἀλλ' ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας δείχνει ὅτι
δὲν ἔχει σκοπὸν νὰ ἀλλάξῃ σύστημα. Λέγεται τώ-
ρα ὅτι ἀπαιτεῖται ἐνδράφως νὰ δώσῃ Γενικὴν ἀμνη-
στίαν, ἐξαίρουμένων τῶν ἀποστατηρσάντων εἰς Λεὼν
νὰ ἀναγνώσῃ τὸ δάνειον τῶν Κόρτες, και νὰ δώσῃ τέλος
παικτῶν τὴν ἡσυχίαν εἰς τὸν τόπον τον ὅποιον αἱ διέδροι
φωρῆς κατήντησαν εἰς ἀξιοκήρήντων κατάστασιν.

Ἐν ᾧ ἡ Ἰσπανία πάσχει διὰ τὰς ἀκαταπύστους
πολιτικὰς κυματώσεις της, ἡ Γαλλία ἀπολαμβάνει ἀν-
ραν ἡσυχίαν ἀπὸ τὸν νέον Βασιλέα της Κάρολον Γ',
ὅστις δείχνει μεγάλην μετρίτητα· οἱ Βασιλικοὶ και
οἱ φιλελεύθεροι εἰς πολλὰ ὀλίγα ἄρθρα διαφρανοῦν· ὅλη
ἡ Γαλλία ζητεῖ τὴν ἀποβολὴν τοῦ τωρινοῦ Μινιστε-
ρίου, και ἐπειδὴ ἡ φωνὴ τοῦ λαοῦ νομίζεται φωνὴ
θεοῦ, ἡ ἀποβολὴ θέλει ἐνεργηθῇ.

Τὰ πράγματα τῆς Μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς εὐδαιμο-
νοῦν. Εἰς τὸ Μεξικὸν λαμβάνουν καθημέραν πλειοτέραν
ταγιότητα· ἡ κατάστασις τῶν πραγμάτων τοῦ Περού
μᾶς παριστάνεται διαφόρως ἀπὸ τὰς διαφόρους πατρίδας.

Λέγεται ὅτι ὁ τῆς Βρασιλίας Βασιλεὺς ἐξεθρονίσθη,
και ὅτι ἐστύτηθ δημοκρατικὴ Διοίκησις.

Αἱ Ἠνωμέναι Ἑπαρχίαι τῆς Ἀμερικῆς, στέλλουν
εἰς τὴν Ἑλλάδα μίαν ἀτμοκίνητον Κορβέταν, ἥτις θέ-
λει χρησιμεύσει πολὺ. Καὶ οἱ Ἀμερικανοὶ και πολλοὶ
ἄλλοι φιλελεύθεροι λαοὶ ἤθελαν δεῖξαι περισσύτεραν ἐφ-
θσὴν εἰς τὴν Γενναϊότητα πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἀλλ' ἀ-
κόμη δὲν κατεπίσθησαν ὅτι οἱ Ἕλληνες εἶναι ἀξιοὶ
τῆς ἐλευθεριότητός των, και ἵκανοὶ νὰ ἐκτιμῶσιν ὅσα
ἀποδίδονται εἰς αὐτοὺς, δι' ὅσα χρεωστοῦνται εἰς τοὺς
Περγόνους των· Ἐχουν ἄρα δίκαιον, ἢ ὅχι; . . .

Ἐδεῖξα, νομίζω, πολυειδῶς ὅτι εἰς κάθε πε-
ρίστασιν ἄλλο δὲν ἐξήγησα, παρὰ τὸ κοινὸν ὅλος·
εἰ, τὸν 95 ἀριθμὸν τῶν Ἑλλ. Χρον. ἐδημοσίευσεν τὸ
περιεργὸν ἄρθρον τοῦ Ἀγγίλου ἐφημεριδογράφου· ὅχι βέ-
βαια διότι ἀποδέχομαι τὰς γνώμας του, ἀλλὰ διὰ νὰ
δείξω εἰς τοὺς Ἕλληνας ποῖα τύχη τοὺς προσμένει, ἐὰν
δὲν κινήσουν πάντα λίθον πρὸς διόρθωσιν τῶν ἐσωτερι-
κῶν, τῶν ὁποίων ἡ ἀκαταστάσις κάμνει πρὸ πάντων
τοὺς ἄλλογενεῖς, διὰ νὰ μαντεύουν κακὰ περὶ τῆς μελ-
λουσας τύχης μας· εἶχε δὲ σκοπὸν νὰ ἀπαντήσω μὲ
θεωρητὴν εἰς τὰς κρίσεις τοῦ Ταχυδρόμου· ἀλλὰ δεχθεὶς
νὰ κάτω ἄρθρον, τὸ ὅποιον ἐκπληρεῖ τὸν σκοπὸν μου,

σπεῖδω νὰ τὸ κοινολογήσω εἰς τοὺς ἀναγνέστας μου και
νὰ παρακινήσω ἐκ νέου πάντας τοὺς ἀγαθὰς πατριώ-
τας, διὰ νὰ πράξουν και τὰ ὑπὲρ δύναμιν πρὸς συμ-
βίβασμόν και διόρθωσιν τοῦ ἐσωτερικοῦ μας, ἀπὸ τὸ
ὅποιον κρέματα κυρίως ἡ τύχη μας και τοῦ ὁποίου ἡ
ἐπιθυμητὴ ἀποκατάστασις ἀπαντᾷ καλότερα εἰς πᾶν-
τας τοὺς κατηγίρους και αὐστηροὺς κριτὰς μας.

Ὁ Ἐκδότης.

Κύριε Συντάκτα τῶν Ἑλληνικῶν Χρονικῶν.

Ἀνέγνωσα μὲ πολλὴν προσοχὴν και μὲ ἄκραν
δυταρέσκειαν τὸ ἀπὸ τοῦ Λοιδινικοῦ Ταχυδρόμου
ἄρθρον τῆς Ἡ ἀπελευθεριτικῆς καταδίκης τοῦ
σοδαροῦ τούτου ἐφημεριδογράφου πρὸς νὰ ἐκί-
νησῃ τὴν περιέζεγειαν και πικρῶν ἄλλων φιλο-
γενῶν και φιλελλήνων, και ἴσως τίς ἐξ αὐτῶν
ἀπαντήσῃ καλότερα ἐμοῦ, μ' ὅλον τούτο δὲν
πειράζει νὰ σοὶ κοινολογήσω και τὰς ἰδικὰς μα
παρατηρήσεις.

Πολλοὶ τῶν ἀναγνώστων σε θὰ σὲ μεμψοῦν
πιθανῶς δι' ὅσα κατὰ διαδοχὴν ἐδημοσίευσες
περὶ τῆς ἐσωτερικῆς μας καταστάσεως, ἐπει-
δὴ κατ' αὐτὰς δικαίονεις και ὑποστηρίζεις τὴν
καταδίκην τοῦ Ἀγγίλου ἐφημεριδογράφου· ὡς νὰ
πγαῖῃ ὁ λέγων τὴν σκάνδαλον σκάνδαλον, και ὅχι
οἱ κατασκάπτοντες νέον βάζαθρον εἰς τὴν Ἑλ-
λάδα. Γνωρίζω ὡς και ἡ λογίτης σε πόσον
εἶναι δύσκολον νὰ εὐχαριστήσῃ τις τοὺς διαφό-
ρους ἀναγνώστας τῆς καὶ πόσον εἶναι ὀχληρὸν τὸ
ἔργον τοῦ ἐφημεριδογράφου. Χωρὶς νὰ ζητήσω-
μεν μακρύτερα δείγματα αἱ διάφοροι κρίσεις
περὶ ὅσων ἐδημοσίευσες ἀπὸ 20 ἡμέρας και ἐ-
δῶθεν εἶναι ἵκαναὶ νὰ μᾶς δείξουν και τὸ δυσάρε-
στον και ἀσυμφύριστον τῶν ἀναγνώστων σε κα-
θὼς και τὸ ὅτι ἐπέτυχες τὴν μέσσην ὁδόν.

Ἄλλοι λέγουν ὅτι ἡ ἐφημερίς σε μυρίζει ἀ-
πὸ Λουδισμόν και τὸ πνεῦμα τῶν ἐπαδῶν τῆς,
και ἄλλοι πάλιν ὅτι κατακρίνεις ἀνεξετάστως
τὰ δικαιολογήματα τῶν σημαντικῶν τούτων ὁμο-
γενῶν. Εἶναι και μία κλάσις ἀνθρώπων, ἡ
ὅποια φθάνει μακρύτερα· σὺ ἐκέρυξες πολ-
λάκις ὅτι τὰ Χρονικά σε εἶναι ἀνεξάρτητα,
και τὸ ἔδειξες διὰ τῶν πραγμάτων, καταχωρί-
σας εἰς αὐτὰ ἄρθρα ἐναντίον προσώπων, τὰ ὁ-
ποῖα σέβασαι βέβαια, μόνον και μόνον διὰ νὰ
ἀποδείξῃς τὸ ἀφιλοπερίσωπτόν σε· ἀλλὰ τούτα
πάντα εἶναι διπλωματικά· ἔγινες και σὺ δι-
πλωματικῶς χωρὶς νὰ τὸ συλλογίζεσαι, και
ἐν ἀόρατον πνεῦμα ἐνεργεῖ ἐπάνω σε, μ' ὅλον
ὅτι δὲν παραπιστενεῖς τὰ πνεύματα και μ' ὅ-
λον ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος πνεῦμα ἐξέρυξε ὅτι

εἶναι κάτω εἰς τὴν γῆν, καὶ ἀπὸ 40 ἡμέρας καὶ ὤθεν ὅχι μόνον τὰ μακρυνὰ δὲν ἤμπορεῖ νὰ συλλογίζεται, ἀλλὰ μήτε τὰ πλησιέστατα· ἀλλ' αἱ ἀφήσωμεν τὴν φανταστικὴν τοῦτην κλᾶσιν τῶν ἀγνωστῶν σε, καὶ ἅς συμπεράνωμεν ἀπὸ τὰς ἀντιφατικὰς κρίσεις τῶν δύο ἀλλων κλάσεων, ὅτι ὁμιλήσεις ἀποσῶς, καὶ χωρὶς σκοποῦν τοῦ νὰ πειράξης ἢ νὰ ἀδικήσης καὶ νὲν τῶν διαφερομένων μερῶν.

Ὁ Συντάκτης τοῦ Ταχυδρόμου δὲν διστάζει πῶς περὶ ἐκλογῆς εἰς τὴν παρῶσαν αἵματῶδη διένεξιν, καὶ ἀντὶ νὰ ἀποφασίσῃ μεταξὺ τούρων καὶ Ἑλλήνων ἡ γνώμητι εἶναι περὶ τακτικῆς καὶ φρονίμης ἐλευθερίας· ἐπειδὴ δὲ μήτε σκιὰ ἐλευθερίας δὲν ἤμπορεῖ νὰ δοθῇ ὑπὸ τὸ θρηκτικὸν σύστημα, ἤμπορεῖσε τις νὰ συμπεράνῃ ὅτι ὁποιαδήποτε ἐλευθερία πρέπει νὰ ἐλπίσθῃ ὑπὸ Ἑλληνικὴν Δικαίησιν· ἀλλὰ τὸ πλᾶγιον συμπέρασμα τοῦτο ἐφελθῆται ἀμέσως ὁ Συντάκτης καὶ ἐπιφέρει ὅτι καὶ ἡ πολιτικὴ, καὶ ἡ ἠθικὴ καὶ ἡ κοινωνικὴ μας κατάστασις δὲν τὴν συγχωρεῖ νὰ ἐλπίσῃ καὶ νὲν συστατικὸν εἰς ἐλευθερίαν τακτικὴν, καὶ δογματίζει ὅτι διὰ λάθωμεν χρειὰν ξένης προστασίας (ἐπειδὴ τοῦτο περιζέται ἀπὸ τὴν λέξιν „βοήθεια, ἐὰν πρέπει νὰ τῇ δώσωμεν σημασίαν) τὴν ὁποίαν ὁμως δὲν συγχωρεῖ εἰς τὴν κρίσιν καὶ ἐκλογὴν τῶν Ἑλλήνων.

Ὁ πνευματέμφορος τοῦτος ἐφημεριδογράφος (διότι ἀλλῶς δὲν ἤμποροῦμεν νὰ συμπεράνωμεν ὅτι ἐγνώρισε τοὺς Ἕλληνας μᾶς προλαμβάνει, διακηρύττων ὅτι μήτε σχολαστικὴ φωνασκία περὶ τῶν προγόνων μας, μήτε τὰ μεγαλώματα τῶν ἐπαινετῶν τῆς σημερινῆς Ἑλλάδος δὲν ἤμποροῦν νὰ τὸν κάμνουν νὰ ἀλλάξῃ γνώμην περὶ ἡμῶν· ὁθεν εἶναι μάταιον νὰ ἀπαντήσωμεν εἰς τόσον προληπτικὸν συγγραφεῖα, καὶ δὲν ἀποτεινόμεθα παντελῶς πρὸς τὴν σοφολογιότητά τη· ἀλλὰ ἐρωτῶμεν τοὺς ἀπαθεῖς ἀναγνώστας τη, ἐὰν δὲν χρειάζεται νὰ γνωρίζῃ τις τὴν γλώσσαν ἐνὸς ἔθνους, νὰ συζήσῃ μὲ αὐτὸ πολὺν καιρὸν καὶ νὰ εὐρεθῇ εἰς εὐτυχεῖς περιστάσεις, διὰ νὰ παρατηρήσῃ τὸν χαρακτήρα τη, καὶ οὕτως ἔπειτα νὰ ἀποφασίσῃ ἐν γνώσει καὶ συνειδήσει περὶ τῆς ἰκανότητός τη; καὶ οὕτως ἀπὸ τὸ πανελλήνιον δὲν γνωρίζει ἀκρίμῃ καὶ νῆνα ἀλλογενῇ, ὅστις ἤνωσεν ἅπαντα τὰ ἀνὰ ἀπαιτούμενα, διὰ νὰ ἀ-

ποκτήσῃ δικαίωμα τοῦ νὰ γνωμοδοτῇ περὶ τῶν Ἑλλήνων, τοὺς ὁποίους μὴδὲ ἡμεῖς οἱ γεννηθέντες μεταξὺ αὐτῶν δὲν ἤμποροῦμεν ἀκρίμῃ ἐν συνειδήσει νὰ χαρακτηρίσωμεν· ἔπειτα πῶς λαὸς ἄρχισε μὲ ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα συστατικὰ φρονίμη καὶ τακτικῆς ἐλευθερίας; δὲν ἐνθυμᾶται ὁ συγγραφεὺς τοῦτες τὸ δῆλημα τοῦ συμπατριώτη τοῦ Βευθᾶμη; ἐὰν ἐπιθεσάμεν ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος δὲν εἶναι ἀκρίμῃ καλὸν νὰ ἀπολαύσῃ τὰ ἀγαθὰ τῆς ἐλευθερίας, πρέπει διὰ τοῦτο νὰ μὴν εἰσαχθῇ αὐτὴ; καὶ οὕτω νὰ μείνῃ αἰωνίως ὑπὸ δαλείαν; ἢ πῶς νὰ χαρακτηρίσωμεν κάθε εἶδος προστασίας; ἕως προχθὲς μᾶς ὠνείδιζαν διότι ἐποθεύσαμεν ξύνην βοήθειαν καὶ δὲν ἐτολμούσαμεν νὰ συντρίψωμεν μόνοι μας τὰ δεσμὰ· μὲντοι ἐδείξαμεν ὅτι εἰμεθα ἀνθρώποι καὶ εὐδὺς ἔττησαν παγίδας καὶ ἐμεταχειρίσθησαν κάθε ἐμπόδιον, διὰ νὰ προκόλωμεν, καὶ ἔπειτα μᾶς διεδίδυν, διότι δὲν ἐδείχθημεν ὑπερίνθρωποι.

Ποῖος ἄλλος λαὸς εὐρέθη εἰς τὰς περιστάσεις μας καὶ ἔκαμε περισσότερα; ποῖα ἄλλη ἔθνη κίρησι ἄρχισεν ἀπὸ ἐλιγότερα καὶ ἐρῆκεν ἐμπόδια, μικρότερα καὶ ἡμᾶς ἰθρυαυθεύσαμεν καθ' ὅταν τὸν μεγίστων ἐμποδίων καὶ ἀντὶ νὰ μᾶς συμπαύσουν καὶ νὰ μᾶς ἐνισχύσουν εἰς τὴν τιμῶντα τὴν ἀνθρωπότητα ἡμῶν; μᾶς, μὲ κυνικὴ ἀπηνίαν μᾶς καταδιώκουν ὡς ἀσέβους καλῆτερας τύχης· ἀλλὰ μᾶς ἐσυγχωρήθη νὰ τελειοποιήσωμεν τὸ ἐσωτερικὸν μας; καὶ ὅταν τα δύο τρίτα τοῦ ἔθνους εἶναι χωρὶς κατοικίαν, καὶ χωρὶς βεβαιότητα τοῦ ἐπιπορεύεσθαι, εἶναι μεμπτὰ, διότι εἰς τὰ πολιτικά των δὲν συνερίζονται μὲ τὰ φασμαμένα ἔθνη; ὅταν οἱ Ὀττοὶ ἀνελθὲν ἐπὶ τὸν ζυγὸν τῆς Ἰσπανίας; αἱ μεγάλαι ἰσχυεῖς τῆς Εὐρώπης; ἐπύρθεσαν τοὺς Ἰσπανοὺς μὲ τροφὰς καὶ ἀποσκευὰς; κατεστρίβαν τραυτίζονται των; καὶ ἐν ὀνύχῃ τῆς αὐτεγέρτητος καὶ τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου ἐφύλασαν Ἰσπανοὺς, διὰ νὰ τοὺς ἐκθρονοποιήσουν εἰς τὴν Ὀλιμπίαν ὡς ἔκαμεν ἑρῆτος πολλοὶ ἀπὸ τῶν κατὰ τὴν Εὐρώπῃ, φορετώσαντες καὶ εἰς Αἴγυπτον καὶ ἀλλαχίσε φονιδῶντα, μουσμετινῶς, διὰ νὰ καταστρίψουν τὴν Ἑλλάδα ὅλην Χίον καὶ Φαρίαν;

Πολλοὶ ἴσως δὲν ἴδῃ παρῶν τὰ συμπερίστατα τοῦτο ἀπὸ τὸ ἄρθρον τοῦ Ταχυδρόμου· ἀλλ' ἴσως ἐγνώρισαν καὶ ἄλλα τοῦ πολλὰ ἄρθρα δὲν ἴδῃ παραβένει θύον εἰς τὰ συμπεράσματά μου, τὰ ἐπὶ βέβαια δὲν εἶναι μήτε φανασκία, μήτε μετέωρον τῶν τρεχόντων.

Ὁ κύριος Ταχυδρόμος δὲν δίδει, ἢ δὲν ἔμπορεῖ νὰ μᾶς διδάξῃ ποῖον ἴδῃ εἶναι πιθανῶς τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐξετάσεως περὶ τοῦ ὅποιον εἶναι βοήθεια; ἴδῃ μᾶς συγχωρήθη· ἡμεῖς δὲν ἐξεύρομεν ὅσα καὶ ὁ Ταχυδρόμος περὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς πολιτικῆς, ἀλλὰ τολμῶμεν νὰ ἀνελθῶμεν ποῖα κρίσει νὰ ἦναι ἡ ἀληθὴς πολιτικὴ, καὶ αἰετῶν τοῦ φασμαμένου κόσμου ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα, καὶ δίδωμεν ἴσως ὁμιλίαν περὶ αὐτῆς μὲ δέουσαν, διότι τὰς αἰ-

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Αρ. 97

Τιμή ετησία Τάλ. Ἰσπανικά ἔξ προκληρωτέα
κατὰ τριμηρίαν · Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος .

Τὰ πλείω ὀφείλη τοῖς πλείοσι .

Φραγκλῖνος .

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῇ 29 Νοεμβρίου 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ .

Μεσολόγγιον 27 Νοεμβρίου .

Πολλαχόθεν μᾶς ἀναγίνεται ἡ εἰδήσις νεω-
τέρας ναυμαχίας , ἥτις περὶ τὴν 5 τοῦ Ἰσέχον-
τος συνέβη εἰς τὰ νερά τῆς Κρήτης , καὶ ἐτε-
λείωσε μὲ τὸν αἰσχρὸν καὶ ἐπιζήμιον διασκορ-
πισμὸν τοῦ ἑχθρικοῦ στόλου . Μᾶς λείπων λεπ-
τομερεῖς καὶ περιστατικαὶ εἰδήσεις περὶ τοῦ
νέου τούτου θαλασσίου θριάμβου μας · μ' ὅλην ὁ-
μως τὴν ἀμφιβολίαν τῶν περιστατικῶν κρίνομεν
περιέργον νὰ κοινολογήσωμεν ὅτι περὶ αὐτοῦ ἡ-
κούσαμεν , ἀφίνοντες νὰ τὸν περιγράψωμεν εἰς
δευτέραν εὐκαιρίαν .

Κατὰ εἰδήσεις ἐκ Σύρκας ἐκυρίευσαν οἱ ἡμέ-
τεροι ἔξ ὀκτάδας (transports) μὲ 400 λατι-
κοὺς , ἐν βεγγίῃ καὶ μίαν κορβέταν , καὶ ἐκ-
ῆλθον εἰς τὴν ξηρὰν δύο φρεγάδας , καὶ ὅτι
ἐπισυμβᾷ σφοδρὸς νότος ἠνάγκασε τὸν ἑχθρι-
κὸν στόλον νὰ καταφύγῃ κακῶς ἔχων εἰς τὰ πα-
ράλια τῆς μικρᾶς Ἀσίας . Κατὰ δὲ τὴν μαρ-
τυρίαν ἀνθρώπου λείποντος ἀπὸ Ναύπλιον σή-
μερον ἡμέρας ἕξ , ἔφεραν εἰς Ὑδραν ἑπτὰ ὀκ-
τάδας καὶ μίαν εἰς Σπέτσας γεμάτας ἀπὸ
στρατιώτας καὶ ἄλογα , καὶ ὅτι ὁ ἑχθρικός
στόλος διεσκορπίσθη εἰς κακὴν κατάστασιν .

Αἱ εἰδήσεις τούται εἶναι ἔνδοξοι διὰ τοὺς θα-
λασσινοὺς μας , καὶ εἰς ἄλλας περιστάσεις ἡ-
θελαν προξενήσει χαρὰν μεγίστην εἰς πάντας
τοὺς φιλογενεῖς · ἀλλὰ τὴν σήμερον ἡ χαρὰ
μας καταπνίγεται ἀπὸ λυπηρὸς στοχασμοῦς ,
διότι μίλις ἀσφαλίσθημεν ὅπως οὐν ἀπὸ τὴν
θάλασσαν , καὶ εἶδομεν μετὰ ἀγαλλιᾶσθως
μέρος τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων ἐμπρὸς τῆς εἰσόδου

τοῦ Κορινθιακοῦ Κόλπου · τὸ δὲ πάντων χαρμύσι-
νον μόλις ἐμάθαμεν ὅτι αἱ μεγάλαι γειτονικαὶ
δυνάμεις ἀνεγνώρισαν τὸν ἀποκλεισμόν μας ,
καὶ ἰδοὺ τὰ χαροποιὰ πλοῖα ἀναχωροῦν · ὅχι
βέβαια , καθὼς ἡμπορεῖτε νὰ ὑποσπεύσῃ ,
διότι ἔδραμαν νὰ λάβωμεν μέρος εἰς τὰς
λαραχὰς τῆς Πελοποννήσου , ἀλλὰ δι-
ότι τὸ σῶμα δὲν ἦτον νὰ βαστάξωμεν τὴν ἀπόκλει-
σιν . Τὰ Ἑλληνικὰ καράβια ἦλθαν ἐδῶ μετὰ
ἔνδοξον μὲν ἀλλὰ πολυπαθὴ ἐκστρατεῖαν ἰεσσα-
ρων μηνῶν · δὲν ἦτον λοιπὸν εἰς κατάστασιν νὰ
διαμείνωμεν χωρὶς νὰ λαμβάνωμεν λατικῶς τὰ ἀναγ-
καῖά των · ἡ Δυτικὴ Ἑλλὰς , ὡς εἶναι γνω-
στὸν εἰς πάντας , ἐξαντληθεῖσα ἀπὸ τὰς περι-
οδικὰς εἰσβολὰς τοῦ ἑχθροῦ , κα μὴν ἐξαρκού-
σα νὰ θρέψῃ τοὺς στρατιώτας τῆς , δὲν ἡμπο-
ροῦσε βέβαια νὰ προβῇ τὰς χρεῖας τοῦ στο-
λίσκημας · ἔμεινε λοιπὸν νὰ προβλέψῃ τὰς
ἀνάγκας τῆς ἡ Σεβαστῆς μας Διοικήσεως · ἀλλὰ
τούτῃ μόλις ἀνανεώθη , καὶ λυχηραὶ καὶ θελη-
ματικαὶ περιστάσεις τὴν κατέστησαν εἰς ἀδυ-
ναμίαν τοῦ νὰ ἐκτελέσῃ τὰ πρὸς τὸν στολίσκον
χρέτης . Μὲ δυσασέσκειάν μας μεγάλην πρέ-
πει νὰ κοινολογήσωμεν ὅτι οἱ ἀποσταλμένοι τοῦ
Ναυάρχου τῆς ἀποκλειούσης τὸν κόλπον Μοί-
ρας ἠναγκάσθησαν νὰ στείλῃν διὰ μακρυῆς ὁδοῦ
τὸν γραμματοφόρον των , ὁ ὅποιος ὅμως δὲν ἀ-
πέβλεπε ἀπείρακτος . Δὲν θέλομεν νὰ κατα-
σταθῶμεν κοῖται μεταξὺ τῆς Διοικήσεως καὶ
τῶν ἡδὴ ἀντισταμένων εἰς αὐτὴν · ἀλλ' ἐρωτῶ-
μεν καθεὶς ἀπαθὴ ἄνθρωπον · ἐπρεπε μὲ τὰ
ὅπλα εἰς τὰς χεῖρας νὰ ἀσπαιτηθῇ ἡ διόρθωσις
τῶν παραπῶνων ὅσοι ἐκδηλοῦνται ; ταιριάζει εἰς τὸν

χαρακτήρα τοῦ ἕως χθὲς ἀξιοσεβάστου Λόιδου νὰ ἀφήτῃ τὰς Δέσεις περὶ τὰς Πάτρας, καὶ νὰ πιάσῃ τὰ περὶ τὸ Ἄργος στενὰ; Ἡμεῖς δὲν ἤξευρομεν νὰ ἦναι πλέον Τούρκοι εἰς τὸ Νυῦπ-
λιν, καὶ ἐμάθαμεν μὲ βεβαιότητα ὅτι ὁ Δερ-
βίς-Πασᾶς ἀπεσύβη εἰς τὴν Θετταλίαν· ἐὰν
δὲν ἀπατώμεθα, ὁ ἐχθρὸς εὐρίσκεται εἰς τὰς
Πάτρας, καὶ τοῦται δὲν ἀποκλείονται ἀπὸ τὴν
ἐν Ἀκροκορύνῃ στρατοπεδευσιν. Ἀγαποῦμεν
πάντοτε νὰ ἐξηγῶμεν μὲ τὸ καλὸν τὰ πράγματα,
καὶ καθὼς καὶ ἄλλοτε εἴπομεν ἡμπορεῖ ὁ Κύρ.
Λόιδος νὰ εἶχε δικαίως λόγους διὰ νὰ λύσῃ τὸ
στρατόπεδόν τῃ, καὶ ἠθέλαμεν τὸν πιστεῦσαι,
ἐὰν αὐτὸ νὰ διαλυθῶν οἱ στρατιῶται καὶ αὐτοῦ
καὶ τῶν φίλων τῶν δὲν περὶ ἤρχοντο ἔνοπλοι τὴν
Πελοπόννησον· δὲν ἦτον ἄραγε καλῆτερον νὰ
βαστῶνται οἱ στρατιῶται τοῦτοι ἔμπρὸς τῶν
Πατρῶν, καὶ δὲν ἦτον ἐνδοξότερα διαμαρτύρη-
σις ἀπὸ μέρους τοῦ Κυρίου Λόιδου ἢ συνδρομή τῃ
διὰ νὰ μὴν ἀναχωρήσῃ τὰ καράβια; πρέπει
νὰ δώσῃ μόνος τῷ τὸ δικαίωμα εἰς τοὺς κατηγο-
ρῆς τῇ διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν συκοφαντίαν τῶν,
ὅτι ὁ Κύριος Λόιδος καὶ οἱ λοιποὶ δυνατοὶ γει-
τονες τῶν Πατρῶν ἀγαποῦν νὰ ἔχῃ τὴν γειτο-
νείαν τῶν Τούρκων;

Ἀλλὰ διότι ἀνεχώρησαν τὰ καραβιά μας δὲν πρέ-
πει νὰ χαροῦν πολλὰ οἱ ἐχθροί μας, ἐπειδὴ ἤξευρομεν
μετὰ βεβαιότητος ὅτι ἡ Διοίκησις θέλει κάμει καὶ τὰ
ἀδύνατα δυνατὰ διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ἀμέσως ὁ στολίσκος
μας, καθὼς ἐξεκαίωθημεν ἀπὸ τὸ χρεσιλὸν γράμμα
τῶν ἀπεσταλμένων τοῦ στολίσκου, τὸ ὅποιον κατὰ δυσ-
τυχίαν δὲν ἐπρόφθασεν ἐδῶ τὸν Γενναῖον καὶ φιλόπα-
τριν Κύριον Ἰωάννην Κούτση Ναυάρχον τοῦ περὶ οὗ
ὁ λόγος στολίσκου, διότι ἤθελε προσμείνει ἀναμφιβά-
λος, καὶ ἐπειδὴ ἤξευρομεν ὅτι οἱ ἀγαθοὶ πατριῶται
ἐκινήθησαν ἵνα νὰ συμβιβάζον τὰς διαφορὰς μεταξὺ Διο-
ικήσεως καὶ τῶν πολεμούντων αὐτῶν, ἐπειδὴ ἄλλο
χαρακτηριστικὸν δὲν ἡμποροῦμεν νὰ τοῖς δώσωμεν. Ἀπὸ
τὸν ἴδιον ἄνθρωπον, ὅστις ἀνεχώρησεν ἐκ Ναυπλίου
τὴν 21 τοῦ τρέχοντος μηνθάνομεν ὅτι ὁ σεβασμῖος καὶ
ἐνεργέτης τῆς Ἐλ ἁδὸς κύριος Βαρβάκης ἐστάλη με-
σίτης πρὸς τοὺς ἐναντίους τῆς Διοικήσεως, καὶ εἶμε-
θα εὐέλπιδες ὅτι ἡ φωνὴ τοῦ ἀξιοσεβάστου τούτου ἀν-
δρὸς θὰ ἀκροασθῇ ὡς φωνὴ τῆς Πατρίδος· ἐδῶ ἤξεύ-
ρομεν ὅτι γίνεταί ἐγγλίσματα τοσικὴ συνέλευσις, ἡ ὁ-
ποία πρὸς τοῖς ἄλλοις θέλει συσπερβῇ βέβαια καὶ περὶ
τῶν γενικῶν πραγμάτων τῆς Ἑλλάδος, καὶ τὸ παράδειγ-
μα τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος θέλου ἡμεῖς καὶ αἱ ἄλλαι
μεγάλαι περιοχαὶ τῆς Ἑλλάδος· εἰς τὴν ἰδίαν Πελο-

πόννησον, δὲν ἀμφιβάλομεν, θέλει ἐγερθῇ ἡ φωνὴ
τῶν καλῶν Πατριῶν διὰ νὰ πειθαναγκασθῶν οἱ ἰσ-
χυρογνώμονες εἰς συμβιβασμὸν καὶ νὰ παύσῃ ἡ τα-
λαίπωρος πατρίς ἀπὸ τοῦ κατασπαράττειται ἀπὸ τὰ
ἴδια τέκνα της, καὶ ἐν ᾧ τὸ ἔθνος ἐδοξάσθη πολεμικῶς νὰ
καταφρονῇται ὡς ἀνεπιτήδειον νὰ διοικῇ αὐτόνομος.

Φίλοι ὁμογενεῖς! ἐγγείγατε ἅπαντες τῇ
φωνῇ σας, καὶ κατασιγάσατε διὰ τῆς ὁμονοί-
ας σας τὰ ἄγρια πάθη ὀλίγων τινῶν, διὰ τοὺς
ὁποίους κινδυνεύομεν νὰ χάσωμεν τὸ πᾶν· πρέ-
πει τις νὰ ἦναι ἀνάξιος τοῦ Ἑλληνικοῦ ὀνόμα-
τος, διὰ νὰ μὴ καταλάβῃ ὅτι χωρὶς σταθερὰν
καὶ σοβαρὰν διοίκησιν δὲν ἡμποροῦμεν μῆτε νὰ
προκόψωμεν, μῆτε νὰ ὑπάρξωμεν, καὶ ὅστις
ἀμφισβᾷ αὐτὴν παρατηρήσῃ τὴν κατωρθωθῇ ἐφέ-
τος, ὅτε ἅπαντες ὑπετάσσοντο εἰς τὴν Διοί-
κησιν, καὶ τὴν ἔγινε ὥρα εὐθύς ὅτε διεκόπη
ἡ ὑπακοὴ εἰς αὐτήν· ἀλλ' ἔγιναν καταχρή-
σεις; καὶ πότε τοῦται δὲν ἔγιναν; ἢ πῶς ἡμ-
ποροῦν νὰ παύσῃ ἐν ὅσῳ οἱ παρασιτᾷται μας
δὲν ἐκλέγονται ἀπὸ τὸν ἴδιον λαόν, τὸν ὅποιον
παισχύναν, καὶ δὲν σύγκειται τὸ Βαλεντικὸν
ἀπὸ τοὺς πλέον σεβασμῖν καὶ συνετοῦς ἄνδρας
τῆς Ἑλλάδος; ἢ πῶς ἡμπορεῖ νὰ κρίνῃ τις
περὶ τῶν πράξεων τῆς Διοικήσεως, ἐν ὅσῳ τοῦ-
τη δὲν διατάσσει αὐθεντικῶς εἰς ὅλας τὰς ἐ-
παρχίας τῆς ἐπικρατείας;

Ἐκτὸς τῆς Φωνῆς σας, ἡ ὁποία εἶναι φωνὴ
θεοῦ, ἔχετε καὶ ἄλλο μέτον σωτηρίας·
ἅπαντες προσκαλοῦν ἐθνικὴν Συνέλευσιν, καὶ
τοῦτη μετὰ ἓνα μῆνα συγκαλεῖται νομίμως·
ἐκλέξατε λοιπὸν παραστάτας χαίροντας ὅλην
τὴν ἐμπιστοσύνην σας, καὶ τοῦτοι βέβαια ἀ-
ποφασίσουν αὐθεντικῶς περὶ πάντων, καὶ ὅταν
εἴν τὴν ὑπερτάτην Νομοθεσίαν τῆς ἐθνικῆς Συ-
νελεύσεως εὐγενοῦν ἄνθρωποι νὰ ἀντιτείνον·
λίτε πρέπει νὰ φερθῇ ὁ λαὸς ἅπας ἐναντίον
τῶν, καὶ νὰ γνωρισθῶν εἰς ὅλον τὸ Γένος,
ὡς κακοῦργοι καὶ ἀνάξιοι νὰ ζοῦν ἐν τῷ μέσῳ τῇ.

Τὰ Ἑλληνικὰ Χρονικὰ χρεωστοῦν νὰ κατα-
χωρίσῃ τὸ πᾶν ὅ, τι ἀναφέρεται εἰς τὴν Ἰστορίαν
τῶν Ἑλλήνων. Μετὰ ὅσα ἐγράψθησαν περὶ
τῶν ἐν Ἑλλάδι προσώπων καὶ πραγμά-
των, δὲν εἶναι, νομίζομεν, ἄσπορον νὰ

ἐπωμεν ἡ καὶ περὶ τῶν ἔξω τῆς Ἑλλάδος ὁμογενῶν, τοὺς ὁποίους εἰς ἱερεῖς κλάσεις ἡμποροῦμεν νὰ διαιρέσωμεν.

Ἡ πρώτη κλάσις εἶναι τῶν ἀληθῶς φιλογενῶν, οἵτινες εἴτε διὰ περιστάσεις, εἴτε δι' οἰκειακὰς σχέσεις, δὲν ἡμποροῦν ν' ἀφῇσιν τὴν ξενὴν γῆν, διὰ τὰ ἱερέων, καθὼς δέλην, νὰ φιλήσῃν τὸ ἱερὸν ἔδαφος τῆς ἀναγεννωμένης Ἑλλάδος. Μάλιστα ἡ ἐκατόμυθνος φήμη διετάλπει τὴν χαρμύνον ἀγγελίαν τοῦ πρώτου ἀνελπιστοῦ κινήματος πρὸς ἀνάκτισιν τῆς πολυεύκτης ἐλευθερίας μας, καὶ εὐθὺς ἐλαχτάρουν ἀπὸ τὴν χαράν των ἡ καρδία των ὥσπερ νὰ πετάξῃ εἰς τὸν ἴδιον, ὅπου ἡνοίγετο τὸ νέον λαμπρὸν στάδιον, διὰ τὰ συναγωνισθῶν με τοὺς πηδῆσαντας πρώτων εἰς αὐτὰ· ἀλλὰ μὴ δυνάμενοι νὰ δράμῃν προσωπικῶς, γνήσια τέκνα τῆς γυναικείας μητέρας των καίοντα ἀπὸ τὸν δειλὸν ἔρωτα τῆς πατρίδος, καὶ αἰσθανόμενα ὅτι χρεωστοῦν πρὸς αὐτὴν τὰ ἱερέα, δὲν ὑπέφεραν νὰ μείνῃ ἀδιάφορα εἰς τὴν γενικὴν κίνησιν καὶ νὰ μὴ συνεισφέρῃν καὶ αὐτὰ ὅ,τι ἦτον δυνατόν εἰς τὴν εὐδωσίαν τοῦ λαμπροῦ καὶ ἐνδόξου ἐπιχειρήματος τῶν συναδελφῶν των· ἀκούοντα τὴν φωνὴν τῆς συνεδήσεώς των, ἡσθάνθησαν ὅτι καὶ ἂν ἦσαν μακρὰν τοῦ θεάτρου, δὲν ἦτον ὅμως συγχωρημένον εἰς αὐτὰ νὰ μείνῃ ἡσυχία· ἔπειτα, ἀλλ' ἐξ ἐναντίας ἔπρεπε νὰ δώσῃν χεῖρα βοηθείας εἰς τοὺς ἀγωνιζομένους, καὶ νὰ τοὺς ἐγκαρδιώσῃν, διὰ τὰ νὰ φθάσῃν με θάρρος, με ταχύτητα καὶ με δύξαν τὸ τέρμα τοῦ σταδίου.

Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ὁμογενεῖς τούτους, φλεγόμενοι ἀπὸ τὸ ἱερὸν πῦρ τοῦ πατριωτισμοῦ, κατήντησαν νὰ περιορίσῃν τὰ καθημερινὰ των, διὰ τὰ δαπανῶν πολυειδῶς τὸ περισσευμά των εἰς ὠφέλειαν τοῦ Γένους, μολοντί πολλάκις κατετρίχθησαν ἀπὸ ὑπόπτης Διοικήσεως, καὶ, τὸ χειρότερον, ἐσυκοφαντήθησαν ἀπὸ ἀναιδέως ὁμογενεῖς. Ἀλλ' ὁ ἥθος τῶν καλῶν τούτων πατριωτῶν δὲν περιωρίσθη εἰς τούτην μόνον τὴν ἡμέραν συνδρομῆς· διευθύνθησαν οὕτως πρὸς τὰς Φιλελληνικὰς ἐταιρείας· ἐσχετίσθησαν με αὐτάς, καὶ ἀφ' οὗ ἐμῆσαν εἰς συνεχὴ ἀλ-

ληγογραφίαν ἐβάστασαν ὅσον δυνατόν ἀκμαίαν τὴν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἀγαθὴν καὶ φιλόφρονον διάθεσιν ἐκείνων. Ἐὰν ὀλίγη ὠφέλεια, καὶ ὅχι ὅση ἔπρεπε ἐπαρξενήθη εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὰς τοιαύτας σχέσεις, τοῦτο πρέπει νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὴν κατάστασιν τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων, καὶ εἰς τὴν ἔλλειψιν τῶν ἱερέων τοῦ νὰ σχετισθῶν με τοὺς εἰρημένους Φιλέλληνας οἱ ἐν τοῖς πράγμασι, νομιζομεν μολοντοῦτο ὅτι ἦτον ἀναγκαῖα ἡ διατήρησις τῆς ἀνταποκρίσεως, τὴν ὁποίαν οὗτοι ἡκολούθησαν με τὰς Φιλελληνικὰς ἐταιρείας, αἱ ὁποῖαι ἐπρόσμενον καὶ προσμένον νὰ γνωρίσῃν ἐπισήμως τούτην ἡ ἐκείνην τὴν ἀνάγκην τῆς Ἑλλάδος διὰ τὰ τὴν διεκπεύσῃν τὸ κατὰ δύναμιν. Εἶναι ἀληθές ὅτι αἱ ἀσχολίαι τοῦ πολέμου, καὶ τῆς ἐσωτερικῆς καταστάσεως αἱ φροντίδες δὲν ἐσυγχώρησαν τοῦτον τὸν σχετισμὸν, ἀλλ' εἶναι ἐπίσης ἀληθές ὅτι αἱ σχέσεις με τὰ Κομητάρια, ἔπρεπε νὰ εἶναι μία ἀπὸ τὰς κυριωτέρας φροντίδας τῆς Σ. Διοικήσεως· διότι καθεὶς ἡμπορεῖ νὰ καταλάβῃ ὅτι ἡμποροῦσαν νὰ μᾶς ὠφελήσῃ πολυειδῶς, καὶ ἡθέλαμεν δείξει ἐνλαυτῶ ὅτι ὅχι μόνον δὲν ἀδιαφοροῦμεν εἰς τὴν προθυμίαν των, ἀλλ' ὅτι ἡξεύρομεν ἀκόμη νὰ ἐκτιμῶμεν ὅσα μᾶς προσφέρῃν καλὰ· ἀλλὰ ποῦ ἀφίνῃν αἱ ἐσωτερικαὶ διχόνοια νὰ φροντίσωμεν τὸ καλὸν τῆς πατρίδος! μόλις ἔχομεν τὸν ἐχθρὸν ἔξω τῶν θυρῶν μας, μόλις ἐβεβαιώθημεν ὅτι εἴμεθα ἐκτὸς κινδύνου, καὶ εὐθὺς στρέφομεν τὰ ὅπλα ὅ εἰς κατὰ τοῦ ἄλλου, θέλοντες νὰ καθυποτάξωμεν ὁ εἰς τὸν ἄλλον, ὅχι διὰ τὸ κοινὸν συμφέρον, ἀλλὰ καταπονοῦντες τὸν ἀντιπαλόν μας νὰ στήσωμεν τὸν θρόνον τῶν παθῶν μας, καὶ νὰ εὐχαριστήσωμεν τὴν δουλομανίαν μας, χωρὶς νὰ αἰσθανώμεθα ὅτι σύρομεν οὕτω τὴν πατρίδα εἰς τὸ χεῖλος τοῦ κρημνοῦ, καὶ ζητοῦμεν τὸν ἴδιον ἀφανισμόν μας, τὸν ὁποῖον δὲν δέλομεν ἀποφύγει βέβαια, ἐὰν δὲν βάλωμεν γνώσιν, καὶ δὲν δαλέσωμεν νὰ γνωρίσωμεν ὅτι ἡ σωτηρία μας κέμεται ἀπὸ τὴν πρὸς ἀλλήλους ὁμόνοιαν καὶ ἀδελφικὴν ἀγάπην· ἀλλ' ἴσως ἐκτεράπημεν πολὺ ἀπὸ τὸ προκείμενον.

Ἡ δευτέρα κλάσις τῶν ὁμογενῶν, ἀλλ' ὅχι

καὶ φιλογενῶν, εἶναι ὅσοι δυνάμενοι δὲν θάλῃν νὰ μεταδοῦν εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἴτε ἐλθόντες εἰς αὐτὴν ἐξώσθησαν, κύριος ὁδὸς διὰ ποίας αἰτίας, εἴτε ἔβρυγαν δυσάρεστοι, διότι θὰ εἶχον ὑψηλὰς καὶ παραλόγους ἀπαιτήσεις, εἴτε δὲν θάλῃν τέλος πάντων νὰ λάθῃν μέρος εἰς τοὺς κινδύνους καὶ κακοπαθείας τῶν συναδελφῶν των, διὰ νὰ ἔχῃν εἰς ἀσφάλειαν τὸ εἰς αὐτοὺς πολῦτιμον ἄτομόν της, οἵτινες καθήμενοι μακρόθεν ἀνακινοῦν φαργίας, ἐξάπτῃν πάθη, καὶ ἐνσπείρῃν διχονοίας καὶ ἔριδας, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ μὴ προκίπτῃν τὰ πράγματά μας, καὶ ἀκολουθῶς νὰ χάνεται ὁ καρπὸς τῶν ἰδρώτων καὶ τῶν κινδύνων τῶν ἀγωνιζομένων· ἐπειδὴ δὲν ἡμποροῦν αὐτοὶ νὰ φανοῦν ὠφέλιμοι εἰς τὴν Πατρίδα, διὰ τοῦτο δὲν ὑποφέρῃν μήτε ἄλλοι νὰ τὴν ὠφελήσῃν· διαφθείροντες μὲ τὰς ὀλεθρῆς ἐμφυσήσεις των τὰ φρονήματα τῶν ἀληθῶν πατριωτῶν, καὶ ἐμποδίζοντες τὴν εἰς τὰ καλὰ προθυμίαν των, πράττῃν ὅμοια μὲ τὸ σκυλὶ, τὸ ὅποιον μὴ δυνάμεν νὰ φάγῃ κριθὰς, μήτε τὸ πεινασμένον ἄλογον ἀφίνει νὰ φάγῃ ἀπ' αὐτὸ. α)

Ἡ τρίτη καὶ τελευταία κλάσις εἶναι οἱ δοκησίσοφοι καὶ ἀνίδεοι ὁμογενεῖς, οἱ ὅποιοι κινούμενοι ἀπὸ μὴ κατ' ἐπίγνωσιν πατριωτισμὸν, λαλοῦν περὶ προσώπων καὶ πραγμάτων, περὶ τῶν ὁποίων μήτε τὴν παραμικρὰν ἰδέαν ἔχῃν, καὶ ἐπειδὴ οἱ ἐμβρονέστεροι ζητοῦν νὰ κλείσῃν τὰ ἀπύλῳτα στόματά των, νομίζῃν αὐτοὶ οἱ τὰ πάντα εἰδότες ὅτι μετροῦνται τὴν εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἐκ τούτῃ ἡ θρασυτεῖα των κατανατᾷ χωρὶς ὅρια, ἐν ᾧ ἡ ὑπαρξὶς των μόλις εἶναι γνωστὴ εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ τόπου ὅπου εὐρίσκονται. Εἶναι περίεργον νὰ βλέπῃ τις τὸν μυστηριώδη τρέπον, μὲ τὸν ὅποιον οἱ διπλωματικοὶ τοῦτοι πίθηκες θάλῃν νὰ δείξῃν ὅτι αἱ εἰδήσεις ὅσας λαμβάνουν εἶναι ἐξ ὀφθικῆς, καὶ ὅτι γνωρίζῃν τὰ πράγματα τῆς Ἑλλάδος καλῆτερα ἀπὸ κάθε ἄλλον· ἀκολουθῶς φαντάζονται καὶ θάλῃν νὰ πιστεύσῃν καὶ οἱ ἄλλοι ὅτι ὅσα λέγῃν εἶναι χρησιμοὶ τῆς Πυθίας, ἀξιόματα βαθυτάτης πολιτικῆς, καὶ μὲ τοιοῦτον τρόπον ἀπατήσαντες πολλοὺς τῶν

Φιλελλήνων Εὐρωπαίων, ἐπρωξένησαν καὶ προξενούσιν ἴσως ἀκόμι ὄχι μικρὰν βλάβην εἰς τὴν πατρίδα. Ἄν τοὺς ἀκούσῃ τις πρώτην φορὰν, μὴν ἡξεύρω ποίαν τιμὴν ἡμποροῦν νὰ ἔχῃν τὰ λόγια των, θὰ νομίσῃ ὅτι αὐτοὶ ὁμιλοῦν ὡς ἐκ τριώσδος· ἀλλὰ δὲν ἀργεῖ εἰς τὴν δευτέραν ἐντευξίν νὰ ἐλευθερωθῇ ἀπὸ τὴν πλάνην τὴν καὶ νὰ καταλάβῃ ποίαν καὶ πόσῃν προσοχὴν πρέπει νὰ δίδῃ εἰς τὸ διπλωματικὸν ἔργον των, καὶ πόσον πρέπει νὰ καταφρονῶνται αἱ ἀνκιδεῖς αἰτχολογίαι των καὶ προσωπικαὶ ὕβρεις των. Κατ' αὐτοὺς καὶ αἱ πλέον σημαντικαὶ καὶ πασίδηλοι πράξεις τῶν πατριωτῶν εἶναι ὑποποιοί, καὶ ἡ ὀξυδερκεία των φθάνει ὥστε νὰ μαυθάνῃ πράγματα καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς συναγωνισθέντας μὲ τοὺς ἥρωας. Ἀρκεῖ τὸ ἀνέκδοτον τοῦτο διὰ νὰ χαρακτηρίσῃ τούτῃ τὴν κλάσιν. Οἱ Μεσολόγσι καὶ ἡ Ἑλλάς ὅλη ἡξεύρει ποῖος ἔσωσε προτρέψῃ τὸ Μεσολόγι, καὶ ἴσως ἴσως τὴν Ἑλλάδα ὅλην, ἀλλὰ κατὰ τοὺς ὀξυδερκεστάτους τούτους πολιτικούς εἶναι τοῦτο ψευδές, καὶ ὁποῖος ἐκλείσθῃ τότε εἰς τὸ Μεσολόγι, τὸ ἔκαμιν ἐξ ἀνάγκης, καὶ εἴχε δύο πλοῖα Ἴονικὰ διὰ νὰ φύγῃ εἰς τὴν πρώτην εὐκαιρίαν!

Ἀλλ' ὅ,τι καὶ ἂν φρονῇ, ὅ,τι ἂν λέγῃ καὶ ὅ,τι ἂν πράττῃ τούτῃ ἡ ἀσημαντος μερίς ἡ Πατρίς χρεωστῇ νὰ εὐνομωθῇ εἰς τὸν ζήλον τῶν ἀληθῶν πατριωτῶν, οἱ ὅποιοι μὴ δυνάμενοι νὰ συναγωνισθοῦν αὐτοπροσώπως μὲ τοὺς ἀδελφούς των, ἐθυσίασαν οἱ πλειότεροι τὰ πάντα διὰ νὰ στεφανωθῶν οἱ ἀγωνιζόμενοι μὲ τὰς δάσυνας καὶ τοὺς ἀθλῆς τῆς ἀθανασίας, βέβαιον ὄντες ὅτι εἰς τούτων τὴν δόξαν θάλῃν συμμετέξει καὶ αὐτοὶ καὶ θάλῃν ἐπίσης καυχᾶσθαι διὰ τὸν θρίαμβον τῶν ὁμογενῶν των. Ἐχῃν λοιπὸν δικαίωμα εἰς τὴν εὐνομωσύνην μας ἐπίσης καὶ οἱ προσφέροντες εἴτε χρηματικὴν βοήθειαν, εἴτε τοὺς καρπούς τῆς πείρας καὶ τῆς παιδείας των, καὶ οἱ συνεργῶντες ἡμέτερος εἰς τὸ καλὸν τῆς πατρίδος. Τὸ χαρακτηριστικὸν ἐνὸς πολιτισμένη καὶ εὐνομημένη ἐθνῆς εἶναι ἡ εὐγνωμοσύνη· οἱ προπάτορές μας μεταξύ τῶν ἄλλων ἀρετῶν καὶ τῶν ποτερεημάτων, διὰ τὰ ὅποια ἀπεθανάτισθον, ὑπερεῖχον καὶ εἰς τὸ εὐγενές τοῦτο αἶσθημα.

Ἡ συνέχεια ἀκολουθεῖ.

(α) Καθὼς περὶ τῆς ἐν φάτῃ κύνῃ μήτε αὐτὴν ἐσθίουσαν τῶν κριθῶν, μήτε τῶ ἱππῶν πεινῶντι ἐπιτρέπεται.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Αρ. 98

Ἡμὴ ἐτησία Τάλλ. Ἰσπανικὰ ἐξ προκληρωτέρων
κατὰ τριμηνίαν· Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος.

Τὰ πλείω ὀφέλη τοῖς πλείοσι·

Φραγκλῖνος.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῇ 3 Δεκεμβρίῃ 1824.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Μάλτα τῇν 3 Νοεμβρίῃ .

Κατὰ τὰς τελευταίας εἰδήσεις τῆς Γένοβας, ὁ Δέης τοῦ Ἀλγερίου ἐπιμένει εἰς τὸν σκοπὸν νὰ συγχισθῇ (κοινώτερον νὰ τὰ χαλάτῃ) μὲ τὸν Βασιλέα τῆς Σαρδινίας, ἐπειδὴ ἀνανέωσε τὴν διαφιλονεικῆσιν τινῶν παλαιῶν ἄρθρων, δέλων νὰ γεννηθῶσιν αἰτίαι νέων λογοτριβῶν. δείχνει προσέτι ὅτι ἔχει διάθεσιν νὰ μεταχειρισθῇ τὸ αὐτὸ σύστημα πολιτικῆς καὶ πρὸς τινὰς ἄλλας δυνάμεις τῆς Μεσογείῃς.

— Ἡ ἐφημερίς τῆς Αὐγούστης περιέχει τὴν ἐξῆς ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου εἰδήσιν ἐκ Λισβωνῆς .
— „Ἐν Καραῖσι, τὸ ὅποιον ἀνεχώρησεν ἐξ Ἀλγερίῃς τῇν 8 τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἀναγγέλλει τὴν διακήρυξιν τοῦ αὐτοῦ Δέη, ὅτι αὐτὸς θέλει κινήσει τὰ ὅπλα κατὰ τῆς Σαρδινίας, ἐὰν εἰς ἐνὸς μηνὸς διάστημα ἡ Σαρδικὴ Διοίκησις δὲν πληρώσῃ τὴν ὀλότητα τοῦ ἐπιβαλθέντος εἰς αὐτὴν πᾶς ἐκείνης φέρεσ. Παρομοίαν διακήρυξιν ἔκαμε καὶ πρὸς τὴν Ὀλλάνδαν, προσαπατιῶν ἡ ἀποχωρισθῇ αὕτη, ἐντὸς τριῶν μηνῶν, ἀπὸ τὴν συμμαχίαν τῆς Ἰσπανίας, καὶ ἐκήρυξεν ἀπολύτως τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Ἰσπανίας· φαίνεται ὅτι ὁ Δέης φερόμενος οὕτω πρὸς τὰς τῆς δευτέρας τάξεως δυνάμεις, ζητεῖ νὰ ἀποπλῇ τὴν ἀτιμίαν, τὴν ὅποιαν ἐσχάτως τοῦ ἐπυρεξένυσεν ἡ Ἀγγλία· εἶναι ἔτοιμος νὰ ἐκπλεύσῃ ἕνας στόλος αὐτοῦ, συγκείμενος ἐκ ὁδοκα νηῶν (navi), ὥπλισμένων καὶ καλῶς ἐφοδιασμένων (equipaggiati) .

— Διάφοροι τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἰταλίας ἐφημερίδες ἐδημοσίευσαν τὸ ἐξῆς ἄρθρον περὶ „Ρωσσίας“

Διωρίσθη τέλος πάντων εἰς Ῥωσσικὸς πληρεξούσιος Πρέσβυς παρὰ τῇ Ὀθωμανικῇ Πόρετα· καὶ εἶναι παραξένον ὅτι, ἐν ᾧ τινὲς ἐφημερίδες ἐπιμένουν νὰ λέγωσιν, ὅτι τὰ Πριγκιπάτα τῆς Μολδοβλαχίας θέλωσι κενωθῇ ἀπὸ τοῦ Τούρκου μὲ μόνον τὰ λόγια, ἡ Ῥωσσικὴ Διοίκησις θεωρεῖ ταύτην τὴν κένωσιν ὡς ἤδη τελειωμένην.

Ἐν Αὐτέκρατορικὸν Δέσπισμα Οὐκάζι) ἀπὸ 27 Αὐγούστη, περιέχει τὰ ἐφεξῆς .

„Ἐπειδὴ διὰ τὴν κένωσιν τῶν Περιγγισιάτων τῆς Μολδοβλαχίας· διὰ τὰ ληφθέντα μέτρα ὡς πρὸς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυπλείαν τοῦ Βοσπόρου, καὶ διὰ τὴν ἐξομάλυσιν ἄλλων τινῶν διαφορῶν, ἡ Ὀθωμανικὴ Αὐλὴ ἀπεμάκρυνε τὰ αἰτία ὅσα ἐμπόδιζαν τὴν ἀνανέωσιν τῶν διπλωματικῶν μας σχέσεων μὲ αὐτήν,

„Διὰ τοιοῦτης λόγους, καὶ διὰ τὴν πεποίθησιν ἡμῶν ὅτι, συμφώνως μὲ τοὺς συμβάχους μας, θέλομεν δυνηθῇ νὰ δώσωμεν τέλος εἰς τὰς διαφοράς, ὅσαι θλίβουσι τὸ Ἀνατολικὸν μέρος τῆς Εὐρώπης, ἀπεφασίσαμεν νὰ διορίσωμεν ὡς ἑκτακτον ἀπεσταλμένον καὶ πληρεξίστιον Πρέσβυν εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Πόρεταν τὸν Μερικὸν Σίμβηλον ἡμῶν Δε-ρίβοσιέρρον .

Ἀποίσπασμα ἰδιαιτέρας ἐπιστολῆς ἐξ

Αὐγούστης τῇν 29 Σεπτεμβρίου .

„Εἰμεθα βέβαιον ὅτι ὁ Ἀγγλικὸς Πρέσβυς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἔλαβεν ἀπὸ τὸν Σηλτάνον ἐν φερμάνι περιέχον τὰς πλέον ἐντόνης διαταγὰς

πρὸς τὰς Διοικήσεις τῆς Βαρβαρίας, διὰ τὰ ἀπέχωνσιν ἀπὸ πᾶν εἶδος ἐχθρικών κινήματων ἐναντίον τῶν Εὐρωπαϊκῶν πλοίων. Τοῦτο δὲ τὸ φερμάνι λέγεται ὅτι ἔφθασεν εἰς Ἀλγέρι ὁλίγαις ἡμέραις ἀφ' ὃς Δέης αὐτοῦ εἶχε πανδήμως διακηρύξει τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Ἰσπανίας, καὶ ἐπαπειλήσει καὶ ἄλλας Δυναμείας τῆς δευτέρας τᾶξως καθὼς τὴν Νεάπολιν, τὴν Σαρδινίαν καὶ τὴν Ὀλλάνδαν.

Νομίζεται ὅτι ὁ Δέης, τὸν ὁποῖον δὲν συμφέρει καθόλου τὰ δυσχερῆ τῆς Πόρτας, δὲν καταπειθῆται εἰς τὸ νὰ λάβῃ ἄλλα, παρὰ πτωχὰ, μέτρα εἰρηκώτερα καὶ φιλανθρωπικώτερα. Ἀφ' ἐτέρου δὲ μέρεος ἡ Πόρτα θέλει προσπαθῆσαι μὲ ὅσῃν ἔχει δύναμιν νὰ ἰδῇ βεβαιωμένον εἰς πράξιν τὸ φερμάνι τῆς, ἐπειδὴ ἂν οἱ περὶ τὴν Ἀλγερίαν εἴναι ἐνδεχόμενον νὰ παρεξενήσῃ καμμὶν βλάβην εἰς τὸ ναυτικὸν τῆς Αὐστρίας, τὸ ὁποῖον εἶναι παράπολον ἀδύνατον εἰς τὸ Ἀδριατικὸν Πέλαγος, καὶ ἡ Αὐστρία συνορεύουσα μὲ τὴν Τηρκίαν, δὲν θέλει λείπει ἀπὸ τοῦ νὰ μεταχειρισθῇ ὅλα τὰ μέσα διὰ τὴν ζητήσῃ καὶ λάβῃ ὅλας τὰς ζημίας, τὰς ὁποίας ἤθελαν ὑποφέρει τὰ πλοῖά της ἀπὸ τὰς εἰρημέναις Διοικήσεις τῆς Βαρβαρίας.

— Ἀποσπασμα ἐπιστολῆς νεωτέρας ἐξ Αὐγούστου — „Ὀλίγαις ἡμέραις πρὶν ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὴν Καθεδρὰν τῆς Αὐτοκρατορίας Ἀλέξανδρος εἰς ἐπίσκεψιν μέρεος τινος τῶν ἐπικρατειῶν τῆς, ἐστάλθησαν ταχυδρόμοι ἀπὸ τὸ Καδινέτον τῆς Πετρουπόλεως εἰς ἐκεῖνα τῆς Βιέννης καὶ τῆς Λόνδρας· εἶναι δὲ γνώμη κοινὴ, ὅτι τὰ γράμματα ὅσα φέρουσιν οὗτοι ἀποβλέπουν κυρίως τὴν ὑπόθεσιν τῶν Ἑλλήνων, καὶ ὅτι περιέχουσιν προτάσεις διαπραγματεύσεως, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ βαλῶσιν εἰς πράξιν μετὰ τῶν Αὐλῶν τῆς Εὐρώπης, μὲ σκοπὸν τοῦ νὰ δοθῇ ἐν τέλος εἰς τὸν αἱματώδη τοῦτον ἀγῶνα, ὅστις ἰκανὸν ἤδη χρόνον μετὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ Τούρκων ὑφίσταται, καὶ ν' ἀναχωρησθῇ τέλος πάντων ἡ Ἑλλὰς ὡς ἔθνος αὐτόνομον, ὑπὸ τὴν προστασίαν κραταιᾶς τινος Δυναμείας τῆς Ἀρκτῆς. (Ε. Μάλτας)

ἙΣΟΤΕΡΙΚΑ.

Ἴσως τὸ Πανελλήνιον δὲν γνωρίζει ποίος εἶναι ὁ Βαρβάκης καὶ πότεν παρακινήσαντες τὸν ὀνομάσαμεν ἀξιοσέβαστον καὶ εὐεγέτην τῆς Ἑλλάδος· ἔπρεπε βέβαια νὰ ὀμιλήσωμεν τι περὶ τοῦ ἀνδρὸς τοῦτον εὐθὺς ὅτε ἐμάθαμεν τὸ κατευθύνον τὴν εἰς Νεχὺπλιον· ἀλλὰ δὲν ἐχάσαμεν διὰ τοῦτο λίποτε, καὶ ἴσως πρέπει νὰ εὐχαριστηθῶμεν διὰ τοῦτην τὴν ἀναβολὴν, διότι ἤμποροῦμεν νὰ ἀνατρέχωμεν τὰ περὶ Βαρβάκη εἰς τὰς περιστάσεις τούτας, καθ' ἃς πολλὰ ὀλίγοι μιμοῦνται τὸν ἀξιοσέβαστον τοῦτον ἄνδρα, καὶ νὰ παρηγορηθοῦν οἱ φιλοπάτριδες, συλλογιζόμενοι ὅτι ἡ δυστυχὴς Ἑλλὰς ἔχει καὶ ἄνδρας, τοὺς ὁποίους ἤμπορεῖ νὰ παραστήσῃ χωρὶς συστολὴν ἐνώπιον ὅλων τοῦ φωτισμένου Κόσμου.

Ὁ Βαρβάκης ἐγεννήθη εἰς τὰ περίφημα Ψαρρὰ, καὶ νέος πολλὰ ἀδραξέ τὰ ὅπλα κατὰ τῶν Τούρκων εἰς τὸν μετὰ τὴν Ῥωσσίας καὶ Τηρκίας πόλεμον περὶ τὴν 1770, ὅπῃ ἐνωρίσθη ἰκανῶς ὥστε εἴλκυσε τὴν προσοχὴν τῶν Τούρκων, διότι μετὰ τὴν εἰρήνην ἐμεταχειρίσθησαν ὄργανον τὸν τότε Διεσκημένα τοῦ πτόλη των, διὰ τὴν καταπίεσιν νὰ παραιτηθῇ ἀπὸ τὴν δουλείαν τῶν Ρούτσων καὶ νὰ λάβῃ βαθμοὺς μεγαλητείας εἰς τὸ Τηρκικὸν Ναυτικὸν καὶ τῷ ἐγένετο ἐγλυτητής ὁ κύριος Διεσκημεὺς· ἀλλ' ὁ φρόνιμος Βαρβάκης συλλογισθεὶς ὅτι ἔπρεπε νὰ γίνῃ ἐγλυτητής διὰ τὴν βουλήν τοῦ Διεσκημενῆος ὁ Καπιτὰν Πασσᾶς, καθὼς καὶ διὰ τοῦτον ὁ Βεζύρης, καὶ ἔπειτα ὁ Σηλτάνος διὰ τὴν Βεζύρην, ἐν ᾧ μὴδὲ ὁ ἴδιος εἶναι ἀσφαλὴς ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ λαοῦ τῆς, συλλογισθεὶς λέγει τοῦτα, ἀπεκρίθη ὡς ἔπρεπε νὰ ἀποκριθῇ, καὶ ἀφίστας τοὺς Τούρκους καὶ τὰς ὑποσχέσεις τῶν ἐπείρασεν εἰς τὴν Ῥωσσίαν, ὅπῃ διέτριφεν ἕως τῶρα.

Ἡ φρόνησις καὶ δραστηριότης τῆς, ἐνωμένη μετὰ μακρῶν ζωῶν τὸν ἔκαμαν νὰ πλητῇ ἰκανῶς καὶ νὰ γίνῃ ὀνομαστός μὲ τὰς πολυειδεῖς εὐεργεσίας τῆς. Κατ' ἀρχὰς ἐδαπάνητε πολλὰ εἰς τὴν Ῥωσσίαν, ἀλλὰ δὲν ἐπαύνητε νὰ ἐνθυμηθῇ τὴν Πατρίδα, καὶ τὸ γένος τῆς, καὶ νὰ ἐξο-

δεύτη εἰς ὠφελιμώτερα πράγματα. Δὲν εἶναι κατὰ τὸ πᾶν καιρὸς νὰ ἐπιλήττωμεν περὶ ὧσιν ἔπραξεν ἔξω τῆς ἐνόπλης Ἑλλάδος καὶ περιοριζόμεθα εἰς ὅσα ἐδαπώνητεν ἐντὸς αὐτῆς· οἱ περιεργότεροι τῶν ὁμογενῶν ἡξέωσαν, ἢ ἤκισαν πόσα κατὰ διαφόρας καιροὺς ἐπρίσφερεν εἰς τὰ Ψεῖρρά, διὰ νὰ κατασκευασθῇ ὁ μῶλος των. καὶ νὰ συστήθῃ σχολεῖον εἰς αὐτὰ· μαθὼν δὲ ὁ ἢ ἄλλοτε περικλήης Χίος ἐσύστασινεν Ἀκαδημίαν, καὶ γνωρίζων πόσον ἦτον ἀτφαλὴ τὰ ἔργα τῶν Χίων, συνέδραμεν αὐτοὺς μὲ 120.000 ρεύβλια, τὰ ὅποια ἤδη ἐχάθησαν ὁμοῦ μὲ τὸ σχολεῖον καὶ τὴν πόλιν τῶν Χίων.

Συμῶν ἔπειτα ἡ ἀποστασία μας καὶ δὲν ἔπαυσε πλανεύδως ἀπὸ τοῦ νὰ ἐξοδεύῃ πρὸς εὐδοκίαν τῆς νυμιζμεν ὅτι δὲν εἶναι ὑπερβολὴ εἰς ἐφ' ὧσιν ὅτι ἡ ἐταιρεία, τὰ Ψεῖρρά καὶ τὸ ἔλιν τὸν ἔκαμαν νὰ ἐξοδεύσῃ ὑπὲρ τὰς 500.000 ρεύβλια· βέβαια ἀπάντα ταῦτα δὲν κολλεξοδεύθησαν, καὶ διὰ ἐνᾶσθαι ἀνωφελῶς, ὅσα μάλλιστα παρεδόθησαν εἰς τὴν Κάσταν τῆς Ἑταιρείας· μ' ἔλιν ταῦτα ἡ προθυμία καὶ ἡ γενναίότης, τὴν κατασταίνην τὸν Βαρβάκην πρῶτιστον βεηθὸν τῆς Ἑλλάδος καὶ δικαίως τὸν ἐπωνομάσαμεν εὐεργέτην τῆς.

Μῆτε γνωρίζομεν ἀκριβῶς, μῆτε οἱ ὅροι τῆς ἐφημερίδος μᾶς συγχωροῦν νὰ κοινολογήσωμεν ὅσα ἄλλα ἔπραξεν ὁ μεγαλόδωρος ταῦτος ἄνθρωπος πρὸς μερικὸν ὁμογενεῖς, καὶ εἰς κατόρθωσιν πολλῶν ἄλλων ἐπωφελῶν κινήματων. Ἐν ἀπὸ ταῦτα τὰ ἔξοδα εἶναι καὶ ὅσον ἐξιδεῖται εἰς ἓνα τῶν συμπατριωτῶν τῆς νέον, ὁ ὁποῖος σπυθαρίζει κατὰ τὸ παρὸν εἰς Παρίσιον, καὶ ὁ ὁποῖος, δὲν ἀμφισβᾶλλομεν, θέλει δεῖξαι ἄξιός τοῦ εὐεργέτη καὶ τῆς Πατρίδος τῆς, διότι γνωρίζομεν τὸν νέον καὶ συνελάβαμεν καλὰς ἐλπίδας ἐν γνώσει περὶ αὐτοῦ.

Τὸ δὲ πάντων ἀξιοσημειώτων εἶναι ὅτι γέρον σχεδὸν ὀγδοηκονεταετῆς ἐστάθῃ ἱκανὸς νὰ κάμῃ τὸν μακρύτερον δρόμον ἀπὸ τῆς Ρησσίαν, καὶ νὰ φθάσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Οἱ κακίβηλοι καὶ ὑποποτατοὶ ἄνθρωποι παρεγγήγησαν τὴν Δυσίαν τοῦ σεβασμίου ταῦτη ἀνδρὸς· ἀλλ' ἡμεῖς ἐπιστηρίζομενοι εἰς ὅσα ἡξέυρομεν περὶ αὐτοῦ, ἀποδίδομεν τὸν ἐρχομὸν τῆς εἰς μόνον τὸν εὐγενῆ ἔστωτα τοῦ νὰ ἰδῇ ὠπλισμένην τὴν Ἑλλάδα,

ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐκπατρίσθη αὐτὸς πρὸ 50 ἐτῶν, διὰ νὰ μὴν ῥιψή τὰ ὄπλα τῆς, καὶ ἐλπίζομεν ὅτι τὰ πράγματα θύλων ὑποστομώσει τοὺς τολμήσαντας νὰ συλλάβῃ ὑποψίας διὰ τὸν ἐρχομὸν τοῦ γενναίου ταῦτη Νέστορος. Εἰς τὸν σκοπὸν, διὰ τὸν ὁποῖον ὑπόπτεισαν τὸν σεβασμίου Βαρβάκην, βέβαια συντρέχει μεγάλως ὁ ἐμφύλιος πόλεμος· ἐὰν ὅμως ἔτρεφε παζοῦσιον σκοπὸν διὰ τὴν νὰ δεχθῇ τὴν ἐντιμὴν μεσιτείαν τοῦ νὰ συμψιδόσῃ τοὺς διαφερομένους· ἀλλ' ὅς ἀφίστουμεν τὰ μελλοντά καὶ ἄς κοινολογήσωμεν ὅ, τι ἀπὸ ἀξιοπίστα ὑποκείμενα ἐμάθαμεν περὶ τοῦ Βαρβάκη, ἐν ὅσῳ διέτριβεν εἰς Ζάκυνθον.

Εἶχε σχέδιον νὰ συστήσῃ μέγα σχολεῖον εἰς τὴν Ἑλλάδα, διὰ τοῦ ὁποῖον ἐπροσκάλεσε τέσσαρας ἀπὸ τοὺς ὀνομαστοτέρας διωσκάλας μας, καὶ διώρισε τὸν τόκον 500.000 ὀβελίων· ἔγραψε δὲ καὶ ὅπως ἔπρεπε εἰς νὰ ἀγορασθῶν τὰ ἀναγκαῖα βιβλία, καὶ ὑπεσχέθη ὅτι ἐὰν τῷ ἔδιδεν ἡ Διοίκησίς μας σπήτιον, εἶχεν ἀπόφασιν νὰ ἀνοίξῃ ἀμέσως τὸ Σχολεῖόν τῆς· δὲν φθάνει ταῦτα· μαθὼν ὅτι ἡ Ἑλλὰς στερεῖται ἀκόμη Νοσοκομείων, ὑπεσχέθη χίλιατάλλαρα ἐτησίως διὰ νὰ ἐνωθῶν μὲ ὅσα συνεισέφεραν ἄλλοι φιλογενεῖς, καὶ οὕτω νὰ συσταθῇ ἀμέσως Νοσοκομεῖον εἰς Νυῦμπιον.

Δὲν πρέσπει νὰ λησμονήσωμεν ὅτι ἡγόρασε πάμπολλα ἀναγκαῖα διὰ τοὺς ξεσπηταθέντας συμπατριώτας τῆς, περὶ τῶν ὁποίων ἐφρόντισεν ὥς νὰ ἦτον φυσικὸς ἀπάντων πατήρ.

Ὅταν ἐμάθαμεν τὰ τελευταῖα σχέδια τοῦ Βαρβάκη, (περὶ τῶν ὁποίων δὲν ἠμπορούσαμεν νὰ ἀμφισβᾶλλομεν, ἐνθυμύμεται τὰς πρᾶξις τῆς) δὲν ἐδυνάμεθα νὰ μὴν εὐχρηθῶμεν ἀπὸ καρδίας, καλῆς τε καὶ δικαιοτέρας ἀπὸ τὸν παλαιὸν Ἀγαμέμνονα, διὰ νὰ εἶχεν ἡ Ἑλλὰς ἄλλως δέκα Βαρβάκιδες, καὶ νὰ παρακαλέσωμεν τὴν Θεῖαν Πόλιν νὰ χαρίσῃ ζωὴν εἰς τὸν σεβασμίου ταῦτον ἄνδρα, ὥς νὰ κατερθώσῃ τὰ δύο τελευταῖα σχέδιά τῆς, καὶ νὰ ἰδῇ τὸν καρπὸν τῶν ἐναγέτων πράξεών τῆς.

Ἐὰν καὶ ὁ περασμένος τῆς βίος ἔδειξε τὸν Βαρβάκην συνετὸν καὶ πραγμάτων ἐμπειροῦν ἄνθρωπον, τὰ δύο τελευταῖα σχέδιά τῆς ἀποδείχουν αὐτὸν ἀναντιρρήτως καὶ πολιτικώτατον

Εἰς τὴν παροῦσαν τῶν πραγμάτων μας περίδου δὲν δύναται καὶ ὁ πτωσιώτατος μερικὸς νὰ προφθάσῃ τὰς ἀνάγκας μας· μόνη ἡ ὀρθὴ καὶ ἀσφετέριστος οἰκονομία τῶν κοινῶν εἰσδημάτων, καθὼς καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ δανειῖς δύνανται νὰ ἐξαρκέσων εἰς τὰς ἀνάγκας μας· ἀλλὰ τοῦτο διὰ νὰ κατορθωθῇ, καθὼς καὶ διὰ νὰ παύσων τὰ ἄγρια πάθη τῶν ὁμογενῶν μας ἄλλο συντελέσμερον ἀπὸ τὴν διδασκαλείαν δὲν εἶναι· ὅθεν πρέπει, νὰ ἐπαινίσωμεν καὶ νὰ ἀποδεχθῶμεν τὸ διπλοῦν ἱατρικὸν τοῦ Κυβερν. Βαρσάκη, τὸ ὁποῖον καὶ μόνον ἤμπορεῖ νὰ μᾶς γλυτώσῃ καὶ ἀπὸ τὰς σωματικὰς καὶ ἀπὸ τὰς πνευματικὰς ἀρρώστιας μας· ἀλλὰ περὶ τοῦτῃ ἴσως ἄλλοτε ὁμιλήσωμεν πλατύτερα· ὅθεν τῶρα τελειόνομεν, πασακινούντες τὸν ἀγαθὸν Βαρσάκην νὰ ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ κάθε φατεῖαν καὶ νὰ ἐκτελῇ ὁ, τι ἴδιος ἐσυμβούλευσε· **Θ ε ἰ κ ἂ ἔ ρ γ α**, ἡ γ ἡ ν τὴν **Ἀ γ ἄ π η ν** καὶ τὸν **Ἑ λ ε ο ν**, διὰ νὰ ἐξακολουθοῦν καὶ τὰ Θεῖα Θαύματα.

Ἐξακολούθησις καὶ τέλος τοῦ ἄρθρου τοῦ διακοπέντος εἰς τὸν προηγ. ἀρ.

Τοὺς δὲ σκανδαλοποιεῖς καὶ τοὺς ἐξάπτοντας τὰ πάθη, καθὼς καὶ τοὺς συκοφάντας καὶ ὑβριστάς, πρέπει νὰ θεωρῶμεν ὡς ἐχθροὺς τῆς πατρίδος καὶ ὡς τοιούτους νὰ τοὺς ἀποστρεφώμεθα· ἀλλὰ διὰ νὰ τοὺς γνωρίζωμεν χρειάζεται μεγάλη προσοχὴ καὶ προφύλαξις εἰς τὸ νὰ διακρίνῃ καὶ καταλάβῃ τις τοὺς δολίους σκοπούς των. Τόσον πλέον πρέπει νὰ φοβῆται τις τὰ γεαφόμενα καὶ τὰς συμβηλάς των, ὅσον ταῦτα ὑποκινῶσιν θανατηφόρον φαρμάκι τῆς ἀπάτης· τόσον πρέπει νὰ τριμάξῃ τοῦτα τὰ γέρατα τῆς διχονοίας καὶ τῆς ἔριδος, ὅσον σκεπάζων τὴν σατανικὴν κακίνοιάν των μὲ τὸ κάλυμμα τῆς εὐλικρινείας καὶ τοῦ ὑπὲρ τοῦ κοινῷ καλοῦ ζήλου· παρομοιάζων μὲ τὰς σειρήνας αἱ ὁποῖαι μὲ τὰ μαγευτικά των τραγούδια, ἐσυρον τοὺς ναύτας εἰς τὴν θάλασσαν καὶ τοὺς ἔκαμναν νὰ πνιγῶν· ἀλλὰ καθὼς ὁ φερόμενος Ὀδυσσεὺς εὔρηκε τὸν γέσπον ὃ ἀποφύγῃ τοῦτον τὸν κίνδυνον, βελώσας τὰ αὐτία τῶν συνταξιδιωτῶν τῶ, οὕτω πρέπει νὰ νάμωμεν καὶ ἡμεῖς, κλείοντες τὰ αὐτία μας εἰς τὰς δολίους καὶ ἀντιπατριωτικὰς πρῆτοσπιάς των, μὲ τὰς ὁποίας ὡς νέαι ἐριννυες θέλουν νὰ διασπείρουν εἰς τὰ

μέσον μας τὴν ἀσυμφωνίαν, τὰς διχοστασίας, καὶ μὲ ἓνα λόγον, παντοτεινὸν ἐμφύλιον πόλεμον.

Ἄλλοτε ἴσως θέλομεν ἐξηγηθῇ λεπτομερέστερον, καὶ θέλομεν ὀνομάσει καί τινας ἀπὸ τοῦτῃς τοὺς ὑποκριτάς, καθὼς καὶ ἀπὸ τοῦν εὐεργέτας τῆς Ἑλλάδος θνὰ νὰ τιμηθοῦν οἱ δεῦτεροι καὶ νὰ καταβρονηθοῦν οἱ πρῶτοι, ἀλλ' εἶναι πλέον καιρὸς νὰ τελειώσωμεν, καὶ τελειώνομεν ἀναφέροντες ἐδῶ αὐτολεξεῖ ὃ, τι ἔλεγε ποτὲ ὁ Φιλόσοφος πολίτης τῆς Γενεύης πρὸς τοὺς συμπατριώτας τῶν. „ Μὴ παρακούσῃτε „ ποτὲ τὰς γνώμας τῶν σοφωτέρων καὶ ἀξιοτέρων „ ὢν πολιτῶν ἐν καιρῷ ἀνάγκης, δι' ἀμέλειαν „ νὰ τινὰ ἀξιοκατάκριτον καὶ ὀλεθρίαν ὡς πρὸς „ τὴν διατήρησιν τοῦ πολιτικοῦ ἡμῶν συστήματος „ τος· ἀλλ' ἔχοντες κανίνα διαγωγῆς τὴν ἐπιείκειαν, τὴν μετριοφροσύνην, τὴν γενναϊοτέραν σταθερότητα, ἀποδείξατε εἰς ὅλον τὸν κόσμον τύπον ἔθνους ὑπερεφάνα καὶ μετριοφρονος, ἐπίσης φιλοδύξην καὶ φιλελευθέρην. Προσέχετε δὲ πρὸ πάντων καὶ τοῦτο ἔστω ἡ τελευταία παραγγελία μας, μήπως ἀκούσῃτε ποτὲ κακοβούλης πασαίνεσις καὶ λόγους δολερούς, τῶν ὁποίων αἱ ἀφανεῖς αἰτίαι εἶναι πολλάκις κινδυνωδέστεραι τῶν ἀποτελεσμάτων. “

Κατάλογος Δανείων δι' ἀπραγματευθέντων εἰς τοὺς τελευταίους χρόνους ἐν Λονδίνῳ ὑπὸ διαφόρων Ἐπικρατειῶν τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς.

Κολομβίας.	1822	Διρ.	2,000,000
ὅμ.	1824		4,750,000
Κιλίου.	1822		1,000,000
Βόενος-ἄϊρες.	1824		1,000,000
Περουβίου.	1822 — 1824		1,200,000
Βρασιλίου.	1824		3,200,000
Ἰσπανίας.	1821		1,500,000
ὅμ.	1823		1,500,000
Πορτογαλλίας.	1823		1,500,000
Μεξικου.	1824		3,200,000
Δαβίας.	1822		3,000,000
Λυστρίας.	1823		2,500,000
Προυσίας.	1818		5,000,000
ὅμ.	1822		3,500,000
Ῥωσσίας.	1822		3,500,000
Νεαπόλεως.	1821 — 1822		6,165,000
ὅμ.	1824		2,500,000
Ἑλλάδος.	1824		800,000
(Τίμες)	τὸ ὅλκον Κεφάλ. Λ.Σ.		47,815,000

Αἱ ὀπῆται Λ. Σ. λογαριαζόμεναι ἀνὰ 50 Γρ. ἐκῆστη ἀναλογεῖν μὲ Γρ. 2,390,750,000.

Τμήμα Τέταρτον Τάλ. Ἰσπανικά ἐξ προσηλωτέα
κατὰ τριμηνίαν Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος.

Τὰ πλείω ὁφείλη τοῖς πλείοσι

Φραγκλῖνος.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τῇ 6 Δεκεμβρίῃ 1824.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Πολλάκις ἀνεφέραμεν εἰς τὰ Χρονικά μας ὅτι ὁ ἐφετεινὸς χειμὼν δὲ ἔχει κρίσιμος εἰς τὴν τύχην μας, διότι αἱ μεγάλαι δυνάμεις τῆς Εὐρώπης εἶναι ἐγγὺς νὰ λάβω ἀποφασιστικὰ μέτρα. Τοῦτο συμπεραίνομεν ἀφ' ὅσα ἡξεύρομεν περὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς πολιτικῆς, καὶ τοῦτο μᾶς ἐπιβεβαιώνει αἱ μακροναὶ μας συναποκρίσεις; ἀπὸ τὰς ὁποίας ἐγκρίναμεν νὰ δημοσιεύσωμεν τὸ κατωτέρω, ὅχι βέβαια διότι τὸ στοχαζόμεθα βεβαίωτατον καὶ ἀνεπιτήδευτον, ἀλλὰ διότι ὑποδέχεται τὰ ἐπικρατοῦντα φρονήματα εἰς τὴν Δύσιν.

Κοιροὶ τὴν 28 Νοεμβρίῃ.

„Σὰς χαρτοποιῶν ὅτι ἐλάβομεν γράμματα ἐκ Λιζόνης, τὰ ὁποῖα μᾶ ἀναγγέλλουν ὅτι εἰς τῆς 28 Ὀκτωβρίου (νέον βέβαια μηνολόγιον) ἡ Αὐλὴ τῆς Βιέννης ἐδήλωσεν ὅτι κραταία τις δύναμις θέλει ὑπερασπισθῇ τοῦ Χριστιανοῦ τῆς Ἑλλάδος, ὅθεν εἰς τὰ 1825 μελλόν νὰ συμβῶν μεγάλα πράγματα.“

Τὴν ἴσως πάρεχον τούτῃν εἰδήσιν ἐπιστηρίζουν καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἀπὸ διάφορα μέρη, κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ ἐφετησινὰ καθ' ὅρθομα τῶν Ἑλλήνων καὶ μάλιστα τὰ διὰ θαλάσσης ἐπυρέχονταν μεγάλην ἐντύπωσιν εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην, καὶ αἱ μεγάλαι τοῦται δυνάμεις συναποκρίνονται διπλωματικῶς περὶ τὸν πραγματῶν μας, τὰ ὁποῖα μίνα ἔμειναν ἴσως διὰ νὰ σύρῃν τὴν προσοχὴν των, καὶ διάφοροι σοβαροὶ λόγοι ἀναγκάζουν τὰς μεγάλας δυνάμεις εἰς τὸ νὰ ἀποφασίσῃν τὴν συμφώνως περὶ ἡμῶν· ἀλλ' ἐὰν τὰ καθ' ὅρθομα τῶν πολεμιστῶν μας ἡγείραν τὴν ἐπιμέλειαν τῆς Εὐρώπης, τὴν ἄραγε τούτῃ θέλει εἰπεῖ, ὅταν μάθῃ ὅτι νέαι διχόνοιαὶ ἡγέσθησαν μεταξὺ τῶν πολιτικῶν μας; πολλοὶ δειλοὶ ὁμογενεῖ, μᾶς ἐμέμψθησαν δι' ὅσα

ἐκοινολογήσαμεν, ὡς νὰ ἐπρόσμενον ἡ Εὐρώπῃ νὰ τὰ μάθῃ ἀπὸ τὰς ἐφημερίδας μας, καὶ ὡς νὰ μὴν ἔπρεπε νὰ μεταχειρισθῶμεν τὸν τύπον ὡς βῆμα πολιτικόν, ἀπὸ τὸ ὁποῖον δύναται ὁ φιλόπατρις νὰ ὁμιλήσῃ πρὸς τὸ πανελλήνιον, διὰ νὰ κάμῃ γνωστὴν τὴν κατάστασίν μας καὶ νὰ δείξῃ τὸν τρόπον τῆς δεσπείας τῆς.

Οἱ πολιτικοὶ Εὐρωπαῖοι δὲν δὲ μᾶς κατηγορήσιν βέβαια διότι ὡμολογήσαμεν ἀληθείας, λυπηρὰς μὲν, ἀλλὰ πάντοτε ἀληθείας· ἡξεύρην ὅτι καὶ αὐτοὶ εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις μὲ ἡμᾶς ἔκμαν καὶ θέλουν κάμει τὰ ἴδια, καὶ εἴμεθα εὐέλπιδες, ὅτι θέλουν μᾶς πιστεύσει καὶ ὅταν κοινολογήσωμεν τὰ ἐπαινετὰ τῆς Ἑλλάδος. Ἡμεῖς ἐξερχόμεθα ἀπὸ πολυχρόνιον δαλείαν, καὶ διάφοροι περιστάσεις δὲν μᾶς ἐσυγχώρησαν νὰ ὠφελισθῶμεν ὅσον ἔπρεπε ἀπὸ τὸν τετραετὴ ἀγῶνά μας· μ' ὅλον τοῦτο δὲν ἐκάμαμεν ὀλίγον, καὶ ἡ ἰδία ἐλευθερία τοῦ τύπου μας ἀποδείχνει τὰς προόδους μας· τολμοῦμεν δὲ νὰ παρηγορήσωμεν τοὺς φιλοπάτριδας ὅτι ἡ φωνὴ μας δὲν ἐβόησεν εἰς τὴν ἔρημον προεκκηρύξαμεν ὅτι ἐντὸς ὀλίγου γίνεται ἰσχυρὴ συνένεσις εἰς τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα, μαρτυροῦμεν ὅτι τὸ ἴδιον δὲν πρᾶξι καὶ εἰς τὴν Ἀνατολικήν, καὶ δὲν ἀμφισβηλοῦμεν ὅτι καὶ αἱ δύο τοῦται συνελεύσεις δὲν λάβω τὰ πλεονεκτήρια μέτρα· τὸ παράδειγμα τῆς Χέρσε Ἑλλάδος, ἐλπίζομεν, θέλει μιμηθῇ καὶ ἡ Πελοπόννησος, καὶ θέλει δείξῃ διὰ τῶν πραγμάτων ὅτι τῇ ἀξίζει νὰ θεωρηθῇ ὡς κεφαλὴ τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὰς ἀγῆρας πάθη, τὰ ὁποῖα προετοιμάζον καὶ αὐτῆς καὶ ὅλης τῆς Ἑλλάδος τὴν καταστροφὴν.

Ἐκκεῖσε καὶ πάλιν κηρύττομεν καὶ θέλομεν κηρύξει ἑκατοντάκις ἀκόμη ὅτι προτιμοῦ-

μεν ὁποιαδήποτε Διοίκησιν ἀπὸ τὴν Ἀναρχίαν, ὅτι δὲν γνωρίζομεν εἰς καὶ νέαν πολίτην τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐγερθῇ μὲ τὰ ὅπλα κατὰ τῆς Διοικήσεως, καὶ ὅτι καὶ σημαντικὰ δίκαια εἶναι ἔχῃ καὶ ὁ σωτὴρ τῆς Ἑλλάδος, δὲν ἡμπορεῖ ὅμως νὰ ζητήσῃ ἱκανοποιήσιν μὲ τὰ ὅπλα· ἀλλὰ ἐκαταχρῆσamen εἰς τὴν ἐφημερίδα μας καὶ ἄρθρα, τὰ ὅποια ὑνειδίξεν ἱρῶων τινὰ τὴν Διοίκησιν, καὶ μὲ τὰ ὅποια θρηνοῦντες τὴν συμφορὰν τοῦ Κολοκοτρώνη, τὸν ἐσυμβουλεύσαμεν νὰ ἐκδικηθῇ, ἐκπολιορκῶν τὰς Πάτρας· μήπως παρομοία ἐκδίκησις δὲν δα ἐχειροκροτεῖτο ἀπὸ ὅλον τὸν φωτισμένον κόσμον; μήπως ἔπρεπε νὰ κλείσωμεν τὴν ἐφημερίδα μας καὶ εἰς τὰς ἐναντίας γνώμας; ἢ μήπως καὶ εἰς τὴν ἡμέραν νὰ ἀποκλείσωμεν τὰς ἀντιλογίας, ἐδυνάμεθα νὰ τὸ κάμωμεν; ἢ συμφέρει νὰ ἐξαγριώσωμεν δυνατοὺς ἀνθρώπους, πρὸς τοὺς ὁποίους ὀφείλομεν νὰ μεταχειρισθῶμεν κάθε μέσον συμβιβασμοῦ καὶ μετριότητος; διὰ τοὺς λόγους τούτους καὶ ὅσα ἀνωτέρω εἴπομεν, ἐλπίζομεν μέχρι τέλους νὰ ἐπαινεθῶμεν ἀπὸ τοὺς καλοὺς πατριώτας, καὶ ὅσοι μάλιστα κρίνουν ἐν γνώσει περὶ τῶν πραγμάτων.

Πανεπιστήμιον τοῦ Ἰονίου Κράτους.

Ἡ Ἐφημερίς τῶν Κορφῶν ὑπὸ ἀριθμὸν 359 μᾶς ἀναγγέλλει τὸ χαροποιὸν μήνυμα τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων τοῦ Ἰονίου Πανεπιστημίου διὰ τὸν δεύτερον σχολαστικὸν χρόνον, καὶ μᾶς γεμίζει χαρὰν τὴν καρδίαν διηγημένη συνοπτικῶς τὰς λαμπρὰς προόδους τῶν μαθητῶν εἰς τὸ διάστημα τοῦ περασμένου χρόνου.

Πολλάκις, μετὰ τῶν πολιτικῶν διαφόρων μεταβολῶν εἰς τὰς ὁποίας ὑπέπεσεν ἡ Ἰονικὴ Ἑπτανήσος, ἀνεπτέρωθη ὁ νοῦς μας καὶ ἡ γαλλιάσθη ἡ καρδιά μας μὲ τὴν γλυκεῖαν ἐλπίδα καὶ τὸ ἐπιθυμητότατον ἄκυσμα τῆς ἰσχυρῆς ἀνακαλέσεως τῶν Μησῶν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν αὐτὸ ἔδαφος. Ἀλλὰ τὸ μέγα τοῦτο κατόρθωμα ἀπέκειτο εἰς τὰς σημερινὰς μας ἀξιωματικὰς ἡμέρας, καὶ ἰδοὺ ἡ εὐτυχὴς ἐποχὴ τῆς ἡθικῆς ἀναπαλάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους συμπίπτει, ἀγαθῇ τύχῃ, μὲ τὴν εὐτυχὴ ἐποχὴν τῆς πολιτικῆς τῆ ἀναγεννήσεως, καὶ συνοδεύει αἱ Μοῦσαι τὴν Θέμιδα. Πρό-

θυμον τὸ Ἰόνιον Κράτος εἰς τὴν σύστασιν τῶν ψυχικῶν αὐτῶν ἱατρειῶν εὗρεν ἀκόμη προθυμότερον τὸν Σεβαστόν τε Προστάτην Γεώργιον Δ. ἀλλὰ τὸ μέγα τοῦτο σχέδιον ἤθελεν ἴσως καὶ ὥρα μείνει ἀκατόρθωτον, εἰς ἡ περὶ τούτου φροντίς καὶ ἐπιστάσις δὲν ἐμπιστεύετο εἰς τὸν ἀκοίμητον καὶ ἀκούραστον ζήλον τοῦ Κόμητος Γυιλόφου, ὁ ὅποιος συνηλικιωθεὶς μὲ τὴν βαθεῖαν ἀνάγνωσιν τῶν Προγονικῶν Συγγραμμάτων μας, ἐγκρατὴς καὶ τῆς παλαιᾶς καὶ τῆς ἰωρηνῆς μας γλώτσης, δὲν ἔπαυσε, ἐκ νεαρᾶς τε ἡλικίας, νὰ τιμᾷ τὰ ἔθιμα τῆς πατρίδος μας, νὰ σέβεται τὴν Ἐκκλησίαν μας, νὰ ἀγαπᾷ τὸ γένος μας μέχρις ἐνθουσιασμοῦ, νὰ βλέπῃ εἰς αὐτὸ τὴν ἀρχαίαν τε εἰκόνα, καὶ νὰ μάχεται ὑπὲρ αὐτοῦ, ὡς καμμίαν φορὰν θρασεῖα καὶ ἀσπλαγχνος γλώσσα ἤθελε τολμήσει νὰ ὑβρίξῃ εἰς τὰς συμφορὰς τῆς Φίλος ἐν γένει τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ πολὺ διακαέστερος φίλος τοῦ δυστυχούς Ἑλλήνος, συνέλαβε τὴν λαμπρὰν ἰδέαν τῆς νοερᾶς τε καλλιέργειας, (ὑπὲρ τῆς ὁποίας ὁλοένα εὐτυχῶς ἀγωνίζεται) ἀφ' ἧς ὥρας ἡ αὐλή τε ἀνεδείχθη Προστάτρια τοῦ Ἰονίου Κράτους. Ἐκτοτε ἀφῆσας κάθε ἄλλην φροντίδα ἀφοσιώθη ὅλος δι' ὅλην εἰς τὸ μέγα τοῦτο ἐπιχείρημα· ἔτρεχε κάθε χρόνον ἀπὸ τὰς ὄχθας τοῦ Ἰονίου εἰς τοὺς αἰγιαλοὺς τοῦ Ἰονίου Πελάγους· ἐκεῖθεν ἐπισκέπτετο εἰς κεντρὸν τῆς δρυμύτητος τοῦ χειμῶνος, τὰ Μεσοτροφεῖα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Γερμανίας, καὶ δὲν ἔπαυσε μήτε παύει νὰ μεταχειρίζεται ὅλην τὴν ἰσχύνην συμμὰ τῶν δυνατῶν τῆς Πατρίδος τε εἰς εὐδωσιν τοῦ πολυειδούς τούτου σκοποῦ τε, νὰ ἀνοίγῃ τὰς πατρικὰς ἀγκάλας τε εἰς τοὺς χρεῖαν ἔχοντας ὁμογενεῖς μας, νὰ χύνη ἀλύπητα τὸν πλοῦτόν τε εἰς φωτισμὸν των, νὰ ζῇ εἰς ἕνα λόγον διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Μεσολόγιον, τὴν 6 Δεκεμβρίην 1824.

Τέλος πάντων ἐλάβομεν γράμματα καὶ εἰδήσεις ἀπὸ τὴν Καθέδραν τῆς Διοικήσεως, τὰς ὁποίας ἐπροσμέναμεν, καὶ δὲν ἀμφισβάζομεν, ἐπρόσμεναν οἱ ἀληθεῖς πατριῶται μὲ ἄκραν ἀνυπομονήσιν· σήμερον δὲν προβήνομεν νὰ δημοσιεύσωμεν ὅσα περίεργα δυνάμεθα νὰ ἀντιγράψωμεν ἀπὸ τὸν φίλον τοῦ Νίμην, διότι ἡ τύπωσις τῆς ἐφημερίδος ἐπεσχώρησεν, ἀλλὰ

ὑποσχοόμεθα εἰς τοὺς ἀναγνῶστας μας νὰ ἀφιερῶσωμεν τὸν ἐγγὺς ἀριθμὸν τῶν Χρονικῶν μας εἰς τὰ περιεργότερα . Περιοριζόμεθα δὲ νὰ μετατυπώσωμεν τὴν ἀναφορὰν τοῦ ἀκαταμαχητῆ Ναυάρχου Μυσαούλη, τὴν ἐγκύκλιον τοῦ Ἐκλαμπροτάτου Προέδρου κυρίου Κωνσταντῆ, καὶ νὰ σημειώσωμεν ἀπὸ τῶρα, ὅτι ἔφθασε τὸ προσδοκώμενον μέρος τοῦ δανείου μας· εἶθε τὰ σοφὰ τούτα μέτρα καὶ μέσα τῆς Σεβαστῆς μας Διοικήσεως νὰ ἐνεργήσῃ ἡθικῶς εἰς τοὺς ἐπαναστάτας, καὶ νὰ ἡμωρέσωμεν τὰ χίστα νὰ μὴν ἔχωμεν πλέον ὕλην περὶ ἐσωτερικῶν ἄλλην, εἰμὴ περὶ τῆς τελειοποιήσεως τῆς Δημοτικῆς Οἰκονομίας, ἀνατροφῆς, καὶ τῆς ὁμοφώνου κινήσεως τοῦ ἔθνους ὅλη εἰς τὸν ποθητὸν πολιτισμὸν τῆς .

Ἔδρα 10 Νοεμβρίου .

Προχθὲς καὶ χθὲς ἔφθασεν ἐνταῦθα μὲ πλῆθος αἰχμαλώτων Ἀρσάων ἢ μία μοῖρα τοῦ στόλου μας ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ Γενναϊοτάτου Ναυάρχου κυρίου Α. Μυσαούλη ἀναμένοντος διαταγὰς τῆς Σ. Διοικήσεως ἕως τῆς νέας παρασκευῆς αὐτῆς τῆς μοίρας . Ἡ δὲ ἄλλη εὐρίσκεται εἰς τὰ πανία πρὸς ναταδίωξιν τοῦ ἐχθροῦ .

Ὁ Ναύαρχος ὑπεδέχθη μὲ τὴν πρέπωσαν τιμὴν διὰ κανονοβολισμῶν καὶ τελετῆς .

Ἡ ἀνέλευθος ἐκθεσίς τῶν Τελευταίων συμβάντων εἶναι ἐπιτομή τις τῶν ὅσα ἀνέφερον ὁ Ναύαρχος αὐτός πρὸς τὴν Τοπικὴν Διοίκησιν .

Τὸ Τελευταῖον κίνημα τοῦ Ἱμπραήμ-πασα, ἀπὸ τὸ ὅποιον ἔμελλε νὰ δοκιμάσῃ κατασχύνην πολὺ μεγαλητέραν τῆς ζημίας, ἐστάθη ἢ δοκιμὴ τοῦ νὰ ἔμειν εἰς τὸν κίλπον τῆς Κεῆτης τὴν Σούδαν . Τὴν 27 Ὀκτωβρίου πρὸ τοῦ γεύματος ἐσηκώθησαν λοιπὸν οἱ ἐχθρικοὶ στόλοι ἀπὸ τὴν Ἀλικαρνασσὸν, καὶ τὴν 28 πρωὶ, εὐρέθησαν σοττοθέντο τῆς Κω . Ἡμεῖς ἐμείναμεν ἐπιτήδες ὀπίσω, ἕως νὰ ἀνοιχθῶσι, καὶ τότε, δηλαδὴ τὴν 28 πρωὶ ἐβάρθημεν εἰς καταδίωξίν των, καὶ τὴν 29 εὐρέθημεν περὶ τὰ 30 μίλλια μακρῶν των, καὶ ἐκυριεύσαμεν μὲ πόλεμον ναῦν Ἰσπανικὴν φορτωμένην Αἰγυπτιακὰ στρατεύματα . Τὴν 30 εὐρέθημεν ἡμεῖς μὲν εἰς Σαφράνι καὶ ἐβραδυάστημεν εἰς τὰς Πλάκας, ὁ δὲ ἐχθρὸς εἰς Δύω Ἀδέλφια . Τὴν 31 τὸ πρωὶ ἐπωλησιάσαμεν τὸν ἐχθρὸν, καὶ συνεκροτήθη ναυμαχία, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ Τούρ-

κοὶ ἔμφοβοι ἀπεσύρνοντο ῥίπτοντες ἀμέτρως κανόνια ἀπὸ μακρὰν εἰς τὸν ἀέρα, τὸ ὅποιον μᾶς ἐφάνη τῶντι πολλὰ γελοῖον . Ὅθεν ἡμεῖς ἐκρατήσαμεν ἐκείνην τὴν Δέσιν ἕως τὴν νύκτα, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ καιρὸς μᾶς ἔφερε σοττοθέντο τῆς Χαμιλῆς . Περὶ τὴν 6 ὥραν τῆς νυκτὸς οἱ ἐχθροὶ ἐφάνησαν, τὸ δὲ πρωὶ τῆς 1 Νοεμβρίου ἔχοντες τὸν ἄνεμον δεξιὸν διευθύνοντο πρὸς τὴν Σούδαν μὲ σκοπὸν νὰ ἐμβῶσιν εἰς τὸν κίλπον ἐκείνον· ἡμεῖς δὲ ἔχοντες τὰ σοφὰ ἡτοιμάσθημεν εἰς μάχην διὰ νὰ τοὺς ἀποκρινύσωμεν ἀπὸ τὸν σκοπὸν . Περὶ τὰς 5 ἡμῖς ὥρας λαβόντες καιρὸν δεξιὸν ἐκινήσαμεν ὁμοθυμαδὸν κατὰ τὸν ἐχθρὸν . Εὐρέθημεν δὲ ἡμεῖς μὲν 10 μίλλια πλησίον τοῦ μεγάλου Κάστρου τῆς Κεῆτης, ὁ δὲ Ἱμπραήμ-πασας 12 μίλλια σοττοθέντο . Ὅλη ἡ σπυδὴ μας ἐστάθη τότε νὰ βιάτωμεν τὰ σοφὰ καράβια τοῦ ἐχθροῦ νὰ ἐνωθῶσι μὲ τὰ σοττοθέντο ὄντα . διὰ νὰ τὰ ἔχωμεν ὅλα ὑποκάτω μας . Κατὰ τὰς 6 ἡμῖς ὥρας διὰ ναυαρχικοῦ σημείου ὁ γενναῖος πυρπολητῆς Θεόδωρος Θ. Βώκκω ὤρμησε κατὰ τινος φρεγάτας . Ἀλλ' ἐξαίφνης δύο βάρκαι ἐχθρικοὶ πλησίαζον εἰς τὸ πυρπολικὸν, καὶ ἡ μὲν μία μὲ 50 περίπτε τούρκους ἐπιάσθη ἀπὸ ἰδικὸν μας πλοῖον, ἐκ δὲ τῆς ἄλλης οἱ ἐχθροὶ εἰσεσηθήσαν εἰς τὸ πυρπολικὸν, ὅπως ἐφανεύθησαν πολεμοῦντες περὶ τοὺς 20 . Τὸ πυρπολικὸν τοῦτο προχωρήσαν κατὰ τῆς φρεγάτας ταύτης, πρὶν φθάσῃ νὰ κολλήσῃ, ἔχασε τὴν γάμβειαν τὴν ἀπὸ τὰ βόλια τῆς φρεγάτας, καὶ διὰ τοῦτο ὠπισθοδρόμησεν ὅχι ὅμως καὶ χωρὶς ἀποτέλεσμα, διότι 600 περίπτε στρατιῶται μετὰ τοῦ ἀντικυβερνήτη αὐτῆς ἀπελπισθέντες ἐρρίφθησαν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ οἱ μὲν ἐξ αὐτῶν ἐπνίγησαν, οἱ δὲ ἐπιάσθησαν ζῶντες ἀπὸ βάρκας Ἑλληνικάς . Διὰ ναυαρχικοῦ σημείου ὤρμησε κατὰ τῆς φρεγάτας ταύτης ἕτερος πυρπολητῆς ὁ γενναῖος Α. Ῥομπούσης, τὴν ἐπωλησίασε πολλὰ ἐπιτηδείως, ἀλλὰ πρὶν βάλλει πῦρ, β'λι αὐτῆς περὶ εἰς τὴν πρῶν τῶν πυρπολικῶν τὸ ἀναίψε, καὶ ἡ φρεγάτα ἐπώθη παραδίξως . Ἐντεῦθεν τὰ 20 βάρκα ἐχθρικοὶ πλοῖα ἠνέθησαν μὲ τὰ σοττοθέντο, καὶ οὕτως ἐλάθσαμεν εὐκαιρίαν νὰ κτυπήσωμεν καλὰ τοὺς ἐχθροὺς, ὥστε τοὺς ἐτρέψαμεν εἰς φυγὴν . Μετὰ τὴν δύναν τοῦ ἡλίου ἕως τὰς 3 ὥρας τὴν ἐπινύκτιν κατεδίωξαμεν τοὺς ἐχθροὺς μέχρι σοττοθέντο τῆς Κασιόλης . Κατ'

αὐτὴν δὲ τὴν γενικὴν καὶ ἄτακτον ἱεροπῆν καὶ φυγὴν τῶν ἐχθρῶν ἠχμαλωτίσαμεν ἱκανὰ φορτηγὰ γέμοντα στρατεύματα Αἰγυπτιακὰ, ἄλογα καὶ λοιπὰς ἀποσκευὰς πολεμικὰς. Τὴν αὐτὴν δὲ ἡμέραν διὰ τὸν σφοδρὸν ἄνεμον ἠναγκάσθημεν ν' ἀράξωμεν εἰς Κάτσον.

Σύρα, 18 Νοεμβρίου.

Πλοῖον Ἴόνιον ἐρχόμενον ἐξ Ἀλεξανδρείας καὶ λείπων ἐκ Ῥόδου ἡμέρας 3 μᾶς λέγει ὅτι ὁ Ἰμπερατήμωπασσας μὲ τὸν στόλον τε καὶ μὲ τὰ φορτηγὰ ἦτον ἀραγμένος εἰς τὸν Μαρμαρᾶν ἀντικρὺ τῆς Ῥόδου ὅτι τοῦ λείπων 16 μόνον πολεμικὰ πλοῖα καὶ 10 φορτηγὰ, χωρὶς τὰ ἐξέως ἢ ἐγιναν ἢ πῶς εὐρίσκονται ὅτι ἱκανὰ στρατεύματα ἔβγαλεν εἰς Ῥόδον ὅλα σχεδὸν ἄρρωστα, καὶ ἀδιακόπως θάπτωνται ἕως 20 τῆν ἡμέραν. Τὸ αὐτὸ πλοῖον μᾶς βεβαιώνει προσέτι ὅτι τὴν 14 τοῦ ἐνεστῶτος ἔβασεν εἰς Ῥόδον ἀπὸ Ἀλεξανδρείας Γαλλικὴ Βασιλικὴ γολέττα φέρουσα γράμματα ἀπὸ τοῦ Μεχμέτ-Ἀλλῆν πρὸς τὸν Ἰμπερατήμωπασσαν, καὶ ἡμέσως ἐξεκίνησε διὰ τὸν Μαρμαρᾶν, ὅπου εὐρίσκειται ὁ ῥήθεις Ναύαρχος.

ἙΛΛΗΝΕΣ!

Μόλις ἀναλαμβάνον ἀπὸ τὴν πολὺήμερον καὶ δριμυτάτην νόσον, ἥτις καὶ ἐνὲ καὶ τὴν οἰκογενεῖάν μου ἄπασαν κατέλαβεν εἰς Ναύπليون, ἐπὶ τῆς ὁποίας πάσχουν τὰ περισσότερα μέλη τῆς Διοικήσεως, καὶ ἀπὸ τὸν χορὸν τῆς ἡρώδους ἀπεικονίζω ὁ ἐνάρητος Πατριώτης καὶ Ἀντιπρίερος τοῦ Ἐκτε ἐστικῷ Σώματος κύριος Μωτότσας ἔτι σχεδὸν κλινήρης, μαυθάνω μὲ πόνον τῆς ψυχῆς μου ἀπερίγραπτον ὅτι οἱ ἐσωτερικοὶ τῆς Ἑλλάδος ἐχθροὶ, οἱ φίλοι τῆς Ἰδιοτελείας, ἐλπίζοντες ματαίως νὰ ἀποτύχῃ εἰς τοιαύτας περιστάσεις ἡ Διοίκησις, καταπαράλτουν πάλιν τὴν Πελοπόννησον, καὶ ζητοῦν πάλιν νὰ καταστρέψωσι πᾶσαν τάξιν, πᾶν εὐνομίας εἶδος, ὡς ἀσύμφορον καὶ ἐναντιούμενον εἰς τὴν πλεονεκτικὴν ἀρπαγὴν τῶν. Ἐνθ' αὖτε, Ἰωνναῖοι, χύνετε τὸ αἷμά σας, ἐνθ' ἄλλοι καλοὶ πατριῶται θυσιάζουν τὴν κατάστασίν των διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἀνεξαρτησίας, διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς Ἑλλάδος, ἐκείνοι προτιμοῦν νὰ συναπολυσθῶσι μὲ τὴν Ἑλλάδα, ἐὰν αὕτη δὲν ἀρεθῇ κατὰ πάντα εἰς τὴν διάκρισίν των, ἐὰν δὲν λυθῇ ἀπὸ αὐτοὺς εἰς αὐτοὺς ἐξουσία νὰ τὴν κατεκλύσωσιν ἀπὸ τὰ ὀλίγα εἰς αὐτὴν μέινοντα ἀγαθὰ.

Εἰς τοιαύτην περίστασιν, ἐνθ' μὴ ἐνδυναμωθεὶς ἀκόμη ὅσον πρέπει ἀπὸ τὴν ἀσθένειάν μου μέλλω μετ' ὀλίγων μόνον ἡμέρας ν' ἀναλάθω εἰς τὸ Ἐκτε ἐστικὸν Σῶμα τὰς Προεδρικὰς ἐργασίας, ἀποτεινόμενος εἰς τοὺς τοὺς εὐκρινεῖς πατριώτας, πολιτικούς καὶ στρατιωτικούς, νὰ παραστήσω εἰς αὐτοὺς ὅτι ὀλίγα ἀχάριστα καὶ ἀπάνθρωπα τέλεια ζητοῦν νὰ καταπληγῶσιν τὴν κοινὴν μητέρα μας Ἑλλάδα, διὰ νὰ καταπνέωσιν καὶ τὰς τελευταίας βανίβας τοῦ αἵματός της.

ἐργάσει καὶ ὁ Θεὸς, καὶ μ' εὐκολίαν, ὡς ἄλλοτε, θέλωμεν διασκηδᾶσαι τοὺς σκοποὺς τῆς Ἰδιοτελείας, ἀπὸ τοὺς ὁποίους μόνον, καὶ ὅχι πλέον ἀπὸ τῆς Ὀθωμανικῆς δυνάμεως, κινεῖται ν' ἀπολεσθῇ ἡ Πατρίς μας!

Ἐν Ῥόδῳ, τῇ 15 Νοεβρ. 1824.

Ἡμεῖς, Ἰωνναῖοι ἀδελφοί, καὶ συναγωνισταί, ἴδωμεν ὅλοι πᾶσαν εὐδιάθετος καὶ φιλονόμος εἶναι ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος. Ἰδωμεν ὅλοι νίκας καὶ κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν μεγαλητέρας παρ' ὅσας εἶχαμεν ἰδεῖ ποτὲ, ὅταν ὁπωσοῦν ἐνέργησαν οἱ Νόμοι, καὶ τὰ κοινὰ χρήματα μὴ ἀρπαζόμενα ἐχρησίμευαν εἰς τὴν ἐξοικονόμησιν τῶν μισθῶν, πολεμεφοδίων καὶ σιτηρεσίων τῶν στρατιωτῶν καὶ τῶν στόλων. Εἰς ταῦτα ἀπελπίσθη ὁ κοινὸς ἐχθρὸς μας, ἡδρόνθησαν αἱ καρδίαι ὅλων τῶν ἀγαθῶν Ἑλλήνων, ἐθαύμασαν τὰ φαντασμένα ἔθνη τοῦ κόσμου τὰς πρὸς τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν προόδους μας. Ἀλλὰ ταῦτα πάντα φῦ! Ζητοῦν νὰ ματαιώσωσιν λίγους ἰδιοτελεῖς, ἀπαργήρητοι πλέον τοῦ λοιποῦ, ὅτι ἀπὸ οἱ Νόμοι στερεωθῶσι, δὲν δύνανται πλέον αἱ πρόσδοι τοῦ ἔθνους νὰ τρέψωσι τὴν πλεονεξίαν των, καὶ ὅτι μέλλουν οἱ δικαιοὶ Νόμοι εἰς τὸ ἐξῆς, καὶ ὅχι αἱ δεσποτικαὶ θελήσεις των νὰ βασιλεύσωσιν εἰς τὰς ἐπαρχίας τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος, τὰς ὁποίας πολλοὶ ἐξ αὐτῶν τολμῶν νὰ δουλεύωσιν ἰδικά των, ὅχι διότι εἰς αὐτὰς ἐγεννήθησαν, ἀλλὰ διότι τὰς θεωροῦν ὡς κτήμα τῶν ἰδικῶν των, καὶ τοὺς κατοίκους αὐτῶν ὡς ὑπαγμένους των.

Πελοποννήσιοι! Ἐως πότε θέλετε ὑποφέρει μετὰ διαφορίαν τὰς ταρχὰς καὶ τκευρίας ὀλίγων ἰδιοτελῶν, οἵτινες θυσιάζουν τὰ πολιτικάτα ὅλην τοῦ ἔθνους συμφέροντα εἰς τὴν ἀπεριόριστον φιλοδοξίαν καὶ τὴν ἀχίρταγον πλεονεξίαν των; Ἐξυπνήσατε μὴν φορὰν, διὰ ν' ἀφανισθῶσιν ἀπὸ τὸ πρῶτον σας αὐτοὶ οἱ ἀναιδέεις ἀρπαγες τῶν καρπῶν τῆς Πατρίδος. Σεῖς ἐξαλείψατε μετὰ τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων ὀλίγοι πολλὰς μυριάδας τῶν τῶν, καὶ τώρα θέλετε ὑποφέρει τὴν δυναστείαν οὐτιδανῶν τινῶν, οἵτινες ἐπαίρνονται εἰς τὰς πτέρυγὰς σας:

Ῥουμελιῶται! Συλλογισθῆτε ὅτι οἱ πλείτεροι ἀπὸ σας ἐχάσατε τὰς πατρίδας σας καὶ τὰ ἀγαθὰ σας ὑπὲρ τῆς κοινῆς Μητρὸς Ἑλλάδος, καὶ μετὰ τὴν παρηγορητικὴν ἐλπίδα τοῦ νὰ τὰ ξαναποκτήσετε ἀντιπαρατάτεσθε καθήμερον κατὰ τὴν ἐχθρῶν. Ἰδεατε, Ἰωνναῖοι ἀδελφοί, ἐγλίψισαν τὴν ὄραν τῆς ἐλευθερώσεως τῶν ποθεινῶν πατρίδων σας, ἴδεατε τὴν Διοίκησιν ἐτοιμάζουσαν τὰς ἀναγκαίους εἰς τοῦτο δυνάμεις ἂν ἐναντίον τῶν ἐλπίδων σας, ἐναντίον τῶν κοινοφελῶν σκοπῶν τῆς Διοικήσεως, οἱ κρυπτοὶ ἀντάρται ξεσκεπασθέντες ἀνατρέπουν ἥδη πάντα, ἀνθίστανται εἰς τὴν ἐλευθέρωσιν τῶν πατρίδων σας διὰ νὰ σᾶς ἔχωσιν ἐν εἰλικρίνῃ. Τίς ἀπὸ σας πλέον φαντάζεται ἀνάντησιν τῆς πατρίδος του, ἐὰν δὲν στερεώσωμεν τὴν Διοίκησιν; Εἰς μάτην λοιπὸν τόσοι ἄνθρωποι, ὅταν αὐτὶ νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς ἐλευθέρωσιν ὅλην τοῦ ἔθνους, γενήσῃ φαρμακερὸς ὄφεις διὰ νὰ καταφάγῃ τὰ ἐνστάθια του!

Ἐγὼ, φίλοι τῆς Πατρίδος καὶ τῶν Νόμων, ἐπὶ ὀλίγων ἡμερῶν ἐπιστρέφω εἰς τὸν χορὸν τῆς Διοικήσεως εἰς τὴν τάξιν μου, μετὰ πόρῃν ἢ τοὺς Νόμους καὶ τὴν εὐταξίαν νὰ στερεώσωμεν διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ ἔθνους μας, ἢ τὴν ζωὴν μου αὐτὴν νὰ θυσιάσω πρὸ τοῦ νὰ ἴδω τὸν ἀφανισμόν του. Ἐὰν δὲ καί ποτε Ἰωνναῖοι ὀπλοφόροι, φρόνιμοι πολιτικοί, φρονίμοι καὶ προσφέρετε τινὰ πίστιν εἰς τὴν ἐν τοῖς πράγμασι πολιτικὴν διαγωγὴν μου, καὶ συνεργήσατε μετ' ἐμοῦ. Μετὰ τῶν συνδυνῶν μου καὶ μετὰ τῶν ἐναρέτων Πατριστατῶν σας, μὴν ἀμφιβόλλετε ὅτι μετ' ἡμῶν εἶναι συν-

Ὁ Πατριώτης Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ειμὴ ἐτησίᾳ Τάλ. Ἰσπανικὰ ἐξ προπληρωτέα
κατὰ τριμηνίαν · Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος .

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι .

Φραγκλῖνος .

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τὴν 10 Δεκεμβρίῃ 1824 .

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Μεσολόγγιον τῇ 10 Δεκεμβρίῃ 1824 .

Ἐλησμονήσαμεν προχθές νὰ σημειώσωμεν , ὅτι μένον ἀπὸ τὸν 60 ἀριθμὸν ἕως εἰς τὸν 73 τοῦ φίλου τοῦ Νόμου ἐλάβομεν ἡ σημειώσεις τούτης εἶναι ἀναγκαῖα , διὰ νὰ προλάβωμεν τοὺς κακολόγους , οἱ ὅποιοι πιθανῶς κακοεξήγησαν καὶ τὰ παρεξηγήσῃσιν ἀκόμη τὰς δημοσιεύσεις καὶ τὰς κρισεις μας , μὲ ὅλον ὅτι εἴμεθα ἐνέλπιδες περὶ τῆς ἀποδοχῆς τοῦ φερσίματός μας ἀπὸ μερῶν τῶν ἀπαθῶν καὶ ἀλλήθινων φιλογενῶν .

Κατὰ τὴν ὑπόσχεσίν μας ἰδοὺ ἐξακολουθούμεν νὰ μετατυπώνωμεν τὰ περιεργότερα τοῦ φίλου τοῦ Νόμου · εἴμεθα βέβαια καὶ ἡμεῖς φίλοι τοῦ Νόμου , καὶ δὲν παραχωροῦμεν τὰ πρωτεῖα εἰς μηδένα ἄλλον , καὶ διὰ τοῦτο ἐπαναλαμβάνομεν αὐτολεξί ὅ,τι λαμπρῶς ἐξέφρασεν ὁ Μάρτυς τῆς Ἑλληνικῆς ἐλευθερίας .

„ Συμβούλους προκομμένους μὲ πατριωτισμὸν ,
νὰ βάλωμεν εἰς ὅλα νὰ δύνῃν ὀρισμὸν ,
„ Διὰ τὴν ἡ ἀναρχία ὁμοιάζει τὴν σκλαβίαν . „
καὶ κατὰ τοῦτο εἴμεθα σύμφωνοι μὲ τὸν ἐφημεριδογράφον τῆς Ὑδρας , ὁ ὅποιος ἀποδεικνύει , ὅτι ὁ Νόμος χρειάζεται ἐκτελεστὰς , διὰ νὰ ᾔναι ζῶν καὶ ὄχι γράμμα ἄλαλον · ἀλλὰ δὲν ἀποδεχόμεθα καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν καὶ τὸ ὄφός τε περὶ τῶν ἐπαναστατῶν · καὶ ὅστις ἐγείρεται καθ' ὅποια δὴποτε νομίμη Διοικήσεως εἶναι ἐπαναστάτης · ἀλλὰ δὲν ἔπεται ἐκ τούτου ὅτι ἡμπορεῖ τις νὰ ὑβρίζει ἀπεριορίστως τὸν χαρὰκτῆρά των . Πρέπει νὰ ἐνθυμηθῶμεν ὅτι εἶναι καὶ αὐτοὶ Ἕλληνες , παραστρατισμένοι μὲν , ἀλλ' ὅμως ἀδελφοί μας , μὲ τοὺς ὁποίους αὐριοὺν δὲ συναναστραφῶμεν , καὶ παρακαλοῦμεν τὸν συναδελφόν μας τῆς Ὑδρας ἀντὶ νὰ ἐξάπλῃ τῷ λαίρματι καλὴν ἑσπέρην , νὰ λέγῃ μὲν ἀσυστόλως τὴν γνώμην τε , ἀλλὰ καὶ νὰ μὴ λη-

σμονῇ τὸν σεμνὸν χαρακτῆρα τοῦ Αὐθεντικοῦ ἐφημεριδογράφου

Τὰ προλεγόμενά μας τοῦτα δὲ παρεξηγηθῶν ἴσως , ἀλλ' ἂς μὴ βιάζονται οἱ ἐξηγηταί , καὶ εἰς ἄλλην ευκαιρίαν ἐξηγούμεθα μένοι μας πλατύτερον καὶ περὶ Διοικήσεως καὶ περὶ ἐπαναστατῶν , διότι ἄλλο παρὰ τοῦτο ἐπιθετοὺν δὲν ἡμποροῦμεν νὰ δώσωμεν εἰς τοὺς δαξάντας τὰ ὅπλα διὰ νὰ δικαιωθῶν , χωρὶς νὰ ἐνθυμηθῶν ὅτι ἡ βία δὲν συμβιβάζεται μὲ τὴν δικαιοσύνην .

Ἀπὸ ἡ Σ. Διοικήσεως προνοῦσα περὶ τῆς ποιότητος ἡσυχίας ἔλαβε συνετάτατα μέτρα διὰ νὰ καθησυχάσῃ τὴν ἀναφρεῖσαν ταραχὴν τῆς Ἀρκαδίας , οἱ τυραννοφρενοῦν ἀντάρται δὲν ἔλλειψαν δολίως νὰ ἀναζωπυρρῶσιν αὐτήν . Ἀλλ' ἡ Σ. Διοίκησις ἐκρίνεν ἀναγκαῖον νὰ μεταχειρισθῇ ἐκτελεστικὴν δύναμιν διὰ νὰ ἐρηνεύσῃ τὴν ἐπαρχίαν ἐκείνην . Οἱ ἀντάρται κηρύττονται καὶ ἀναφανδὸν ἀνθίστανται εἰς τοὺς σωτηριώδεις σκοποὺς τῆς Διοικήσεως , διαλύουν τὴν διὰ ξηρᾶς πολιορκίαν Πατρῶν , καὶ σπεύδουν ἥδη παντοιοτρόπως νὰ ταράξωσι καὶ τὴν ἐπαρχίαν Τριπολιτζᾶς . Ὅθεν ἔστειλαν τὰ ἀκόλουθα γράμματα πρὸς τοὺς προκρίτους καὶ ἀρχῃ, οὓς τῆς Τριπολιτζᾶς .

Εὐγενέστατοι Πρόκριτοι Τριπολιτζᾶς .

Ἡ περίστασις μὲ βιάζει νὰ ἀποστείλω πρὸς ὑμᾶς τοὺς κυρίους Θεόδωρον Σακελαρίου καὶ Ἀναγνώστην Πιτζούκην μὲ παρρησίαν νὰ σᾶς ἐμιλήσω, καὶ ἀν' ἀγαπᾶτε δώσατε ἀκράσιν εἰς αὐτούς .

Στρέτζοβα 10 Νοεμ. 1824 Ἀνδρέας Ζαΐμης .

Γενναϊότατοι Καπετάνοι Ῥομελιώται .

Ἡμεῖς μὲ τὸ νὰ ἔχωμεν δικαίωμα καὶ ἰντερῆσα τῆς Πατρίδος μας Πελοποννήσου , ἐκινήθημεν ἐναντίον τῆς τυραννίας μερικῶν ἀτόμων . Καὶ ἐπειδὴ εἴμεθα πατριῶται , δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ κινήθωμεν μεταξύμα εἰς ἐμφύλιον πόλεμον . Ὅθεν , ἀν' εἴσθε Ἕλληνες καὶ πατριῶται , δὲν πρῶτον νὰ ἀνακαταβῇτε εἰς τὰ τῆς Πελοποννήσου πράγματα , ἀλλὰ νὰ σταθῇτε ἀδιάφοροι καὶ ἀν' ἔχετε κανένα δίκαιον , θέλει τὸ λάβετε ἐν καιρῷ τῷ δέοντι · εἶδὲ καὶ θελήσετε νὰ ἀνακατωθῇτε εἰς τὰ τῆς Πελοποννήσου πράγματά μας ὅ,τι σᾶς ἀκολουθήσῃ , ὤψισθε , καὶ ἡμεῖς μένομεν ἀνέκθυνοι .

Ἐκ Συλλήμνου, 12 Νοεμβρίου 1824 .

Ἀναγ. Παπαγιαννόπουλος . Θ. Κολοκοτρώνης .

Γενναίωτατοι Ἀρχηγοὶ τῶν ἀρμάτων Τριπολιτζιάς, καὶ εὐγενέστατοι Πρόκριτοι .

Τὰ περιστατικὰ τῆς Πατρίδος σὰς ἔγιναν γνωστὰ, καὶ τὸ πρᾶγμα εἰς τὶ κατήντησε . Καὶ ἡμεῖς εἰμεθα πατριῶται, καὶ δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐκτραγῇ ἐμφύλιος πόλεμος, ἀλλ' οὕτε νὰ βλαφθῇ εἰς τὸ παραμικρὸν κἀνας ἀδελφός μας . Διὸ ἐκρίναμεν χρέος μας ἀδελφικὸν καὶ ἡγ' αὐρεῖσάμεν τὸν σορολογιῶτατον διδάσκαλον διὰ νὰ σὰς εἰπῇ τὰ ὅσα εἶναι δύσκολον διὰ νὰ σὰς γράψωμεν, καὶ ἂν θέλετε, δώσατε ὡτ' ἀκοῆς εἰς τὰ λεγόμενά του, καὶ ἂν ἀγαπᾶτε, ἔλατε δέκα πρόκριτοι διὰ νὰ ἀκούσετε καὶ μάθετε τὴν πατριωτικὴν ἀσ' διαθέσιν· εἰδὲ διίσχυρίζεμενοι δὲν θέλετε νὰ ἀκούσητε τὰς πατριωτικὰς συμβουλὰς, εἰς ὅτι σὰς ἀκολουθήσῃ, ἐσεῖς ὕψεσθε, καὶ μένομεν ἀνεύθυνοι ἐκ-
 * ληρώσαντες τὸ πατριωτικὸν μας χρέος .

Ἐκ Συλλήμνου, 17 Νοεμβρίου 1824.

Ἀναγνώσ. Πατριγιαννῆπόυλος.
 Θεόδωρος Κολοκοτρώνης .

Ναύπλιον, 22 Νοεμβρίου .

Ἐν στρατιωτικὸν σῶμα τῶν ἀνταρτῶν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Νικήτα Σταματελοπούλου ἐστρατοπέδευσε τὴν 20 τοῦ παρόντος εἰς Κεστοπόδι . Ἡ Σ. Διοίκησις τοὺς ἐπερίσταξε ν' ἀναχωρήσωσιν ἐκεῖθεν, ἀλλ' ἐκεῖνοι διὰ τῆς αὐθαδῆς ἀποκρίσεώς των ἔδειξαν τοὺς ἀποστατικούς των σκοποὺς· ὅθεν ἐκίνησε κατ' αὐτῶν ἡ Σ. Διοίκησις ἐν στρατιωτικὸν σῶμα ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ σταθεροῦ πατριώτη κυρίῃ Γ. Δικαίῃ Τσερβοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν, διὰ νὰ ὑποτάξῃ τοὺς ἀγνώμονας ἐκεῖνης εἰς τὰ χρέη των .

Ἀλλὰ τέλος πάντων τὰ στρατεύματα ταῦτα τῶν ἀποστατῶν ἐσκόρπισαν, ἀφοῦ ἐσυγχύσθησαν μεταξύ των διὰ τὸ κατὰ τῆς Διοικήσεως κίνημα· διότι οἱ στρατιῶται δὲν ἐγνώριζαν τοὺς σκοποὺς τῶν ἀρχηγῶν αὐτῶν, διὰ τοὺς ὁποίους ἦσαν ἐκεῖ στρατοπεδευμένοι .

Περὶ τὰς 3,000 Ῥημελιῶται ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τῶν στρατηγῶν Καρατάση, Γούρα κ.τ.λ. ἔρχονται πρὸς βοήθειαν τῆς Σ. Διοικήσεως . Κατὰ τὰς μέχρι τοῦδε εἰδήσεις ἔφθασαν εἰς Κόρινθον, καὶ περιμένονται ἀφ' ὧρας εἰς ὥραν εἰς Ἀργος .

Ἡ Σ. Διοίκησις ἔλαβεν ἤδη μεγάλη μέτρα πρὸς καταστροφὴν τῶν ἀντιδιοικητῶν . Ἡ Τριπολιτσα πάσχει ἱκανὰ πολιορκημένη ἀπὸ αὐτοὺς .

Τῆς 24 Νοεμβρίου .

Σήμερον πρὸ τοῦ γεύματος ἀνεχώρησε μετ' τὴν ἀνηκῆσαν προσωποπαγὴν διὰ Ναύπλιον ὁ Ἐκκλησιάρχης Πρέεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ κύριος

Γεώργιος Κωνσταντινίδης . Ὁ μεγαλόφυχος οὗτος ἀνὴρ γνωρίζων κατὰ βάθος τὰ μεγάλα καὶ ἱερὰ χρέη τοῦ ὑψηλοῦ βαθμοῦ τε καὶ βλέπων τὴν Πατρίδα εἰς κίνδυνον νὰ καταταραχθῇ ἀπὸ τὸ ἀποστατικὸν πνεῦμα τινῶν ἀτόμων σπεύδει μετ' ἀποφασιστικῶν ζήλων καὶ ἐνθουσιασμὸν νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Ἰάξιν τε, ὅθεν διὰ τῆς βαθείας συνέσεως καὶ τῆς δραστηκωτάτης ἐνεργείας τῆς Σ. Διοικήσεως ἐλπίζεται ν' ἀποκατασταθῇ ὅσον τὰχιστα ἡ προτέρα ἀρμονία τῶν πραγμάτων . Κἀνεῖς δὲν ἀγνοεῖ πίστην ἐμπιστοσύνην προσφέρει δικαίως ὁ λαὸς εἰς αὐτὸν τὸν ἐνάρετον καὶ ἀμεμπτον ἄνδρα . Εἴθε ἡ ἐνεργεία τε νὰ φέρῃ ἀντάξια ἀποτελέσματα τῆς πρὸς αὐτὸν καὶ πρὸς ἅπασαν τὴν Διοίκησιν ὑπολήψεως τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ διὰ τὴν εὐτυχίαν ὅλης τοῦ ἔθνους !
 (Ὁ Φ. τοῦ Νόμου .)

Εἰς τὸν 98 ἀρ. τῶν Ἑλλ. Χρον. ἐγκωμιάζοντες τὸν θερμὸν ζήλον τοῦ πατριώτη Βαρβάκη καὶ διακηρύσσοντες εἰς τὸ Πανελλήνιον τὰς γενναίας καὶ μεγάλας συνεισφορὰς καὶ προσφορὰς τε, ἐκρίναμεν ἐνταυτῷ ἀναγκαῖον νὰ εἰπωμεν ἐμπαρόδῳ, ὅτι πολλοὶ ὑπώπτευσαν διὰ τὸν ἐρχομὸν τε εἰς τὴν Ἑλλάδα, δέλοντες νὰ παρακινήσωμεν μετ' αὐτοῦ τὸν κύριον Βαρβάκην νὰ διατκεδᾷ ἐγκαίρως ταύτας τὰς ὑποψίας . Ἀπὸ τὸ αὐτὸ αἰτίον κινούμενοι, θεωροῦμεν ὡς χρέος ἡμῶν ἀπαραίτητον νὰ δημοσιεύσωμεν καὶ ἐδῶ, ὅτι καὶ πάλιν αἱ αὐταὶ ὑποψίαί πολλαχέθεν ἐπαναλαμβάνονται, καὶ ὅτι πολλοὶ θέλουσιν ἄφευκτα, ὅτι ὁ κύριος Βαρβάκης σκοπὸν τοῦ ταξειδίου τε εἶχεν ἄλλον, παρὰ τὴν ἐπιθυμίαν ν' ἀπολαύσῃ τοὺς καρπὸν τῶν ἀγώνων τῶν ὁμογενῶν καὶ τῶν συμπατριωτῶν τε . Ἡμεῖς μ' ὅλας ταύτας τὰς κατεπανάληψιν διακηρυττομένας φήμας, τίποτε νὰ πιστεύσωμεν ἀκόμη δὲν θέλομεν, μήτε κλίνομεν νὰ διαβίλωμεν τοῦ ἐναρέτου τοῦτο πατριώτη τοὺς σκοποὺς, καὶ ὁμολογοῦμεν ὅτι δοκιμάζομεν, μὰ τὴν ἀλήθειαν, βαθύτατον αἰσθηματὸς λύπης μανθάνοντες τοιαῦτα πράγματα, τὰ ὅποια, ἐὰν ἦσαν ἀληθῆ, ἤθελαν ἀποδείξει ὅτι ὅσα ἔκαμεν ὁ κύριος Βαρβάκης ὑπὲρ τῶν ὁμογενῶν τε δὲν τὰ ἔκαμεν οἰκθεν, καὶ ἤθελεν ἴσως συντρέξει διὰ τοῦτο εἰς τὸ νὰ ἐλαττωθῇ ἡ ἔκτασις τῆς πρὸς αὐτὸν εὐγνωμοσύνης ἡμῶν . Εἰς τοιαύτην περίστασιν χρεωστοῦμεν νὰ ἀπο-

λαθίσωμεν τὸ ἀξίωμα σοφοῦ ἱνὸς τῆς ἀρχαιότητος, ὅστις ἔλεγε, ὅτι εἰς τὴν ἀβεβαιότητα, καμμία ἀπόφασις δὲν πρέπει νὰ γίνηται· τοῦτο εἶναι καὶ τῆς φρονήσεως καὶ τῆς δικαιοσύνης ἀξίωμα. Ἀλλ' ἐὰν ἀποφασίσωμεν νὰ δώσωμεν πίστιν μίαν στιγμὴν εἰς τὰ λεγόμενα, εἶναι ἀκόλουθον νὰ ὑποθέσωμεν, ὅτι ὁ κύριος Βαρσάκης δὲν κατέβη μόνος εἰς τὴν Ἑλλάδα.... Ὅπως καὶ ἂν ᾖ· καμμία ἀμφιβολία πλέον δὲν ἔχει χώραν, ὅτι καὶ οἱ ἐν τοῖς πράγμασιν ἀγαθοὶ πατριῶται καὶ τὸ ἔθνος ὁλόκληρον ἡξεύρουν ἤδη διατὶ μάχονται, ἐγνώρισαν τέλος πάντων ὅτι πρέπει καὶ συμφέρει εἰς τὴν εὐδαιμονίαν των, καὶ ἀκολούθως εἶναι ἀναντίρρητον ὅτι καμμία ἐξωτερικὴ ἰδιον σκοπὸν ἔχουσα ἐπιβίβρα δὲν θέλει πλέον δυνηθῇ νὰ τοὺς ἀποτρέψῃ ἀπὸ τὴν ὁδόν, τὴν ὁποίαν εὐτυχῶς βαδίζον διὰ νὰ κατορθώσωσι τὸν πρώτιστον σκοπὸν των, τὴν στερέωσιν τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας των.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ.

Τὴν 22 Νοεμβρίου ἐπλήρωσε τὸ κοινὸν χρέος ὁ Θεόδωρος Νέγρης. Γεννηθεὶς ἀπὸ εὐγενεῖς γονεῖς ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἀνατραφεὶς ὡς ἀντρέφοντο οἱ καλλήτεροι συμπατριῶται του, ὑπέσχετο πολλὰ εἰς τοὺς γνωρίσαντας αὐτὸν. Δραστήριος, φιλόπονος ἢ μᾶλλον φιλοφρόντος, καὶ στολισμένος καὶ ἀπὸ ἀποκτητὰ προτερήματα ἐχρησίμευσε μεγάλως εἰς τὴν ἀποστασίαν μας, καὶ ἤθελε κατασταθῇ εἰς τὸν ἀφελιμωτέρων ὁμογενῶν, ἐὰν δὲν ἐρλέγετο ἀπὸ δοξασιάν.

Δὲν εἶναι καιρὸς ἀκμὴ διὰ νὰ ὁμιλήσωμεν εἰς πλάτος καὶ ἀφιλοπροσώπως περὶ τοῦ καὶ ζώντος πλέον ὁμογενοῦς τούτου· πρέπει δὲ νὰ σεβασθῶμεν καὶ τὴν δυστυχῇ μητέρα του, ἥτις ἐντὸς δύο μηνῶν ἔχασε τοὺς δύο καὶ μόνους υἱοῦς της καὶ εὐρίσκεται τώρα μεμονομένη, ἄσχετος, ἀγνώριστος καὶ ἴσως ἴσως στερουμένη τῶν ἀναγκαίων· ὅταν γένῃ πρόνοια περὶ τῆς ἐξοικονομήσεως καὶ παρηγορίας της, τότε λαμβάνομεν τὸ δικαίωμα μας τοῦ νὰ ὁμιλήσωμεν εἰς πλάτος περὶ τοῦ Νέγρη, διὰ νὰ δείξωμεν μὲ τὸ παράδειμά του, ὅτι μόνῃ ἢ ἀνδιφιλήῃς φιλογένεια φέρνει εἰς τὴν ἀληθῆ διάν.

Εὐγενέστατοι Κύριοι Ἐφοροὶ τοῦ Μεσολογίου.

Ἐνδοξος ἡ πόλις σας, διότι ἀφ' οὗ ἀντεστάθῃ δις πρὸς πλῆθῃ Βαρσάρων μὲ μικρὰς δυνάμεις, δίδει ἤδη πρὸς τοὺς Ἕλληνας καὶ δεύτερον καλὸν παράδειγμα μὲ τὴν νεοσύστατον σχολὴν της, παράδειγμα, τὸ ὅποιον πρέπει νὰ μιμηθῶσι καὶ αἱ ἄλλαι Ἑλληνικαὶ πόλεις διὰ νὰ προετοιμώσωσι τὴν νεολαίαν των διὰ τὴν

μέλλουσαν ἀγαθὴν τύχην, ἥτις τῇ εἶναι θεόθεν προσδιωρισμένη.

Συμπατριώτης σας, ὡς τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας γέννημα, ἔκρινα χρεός μου νὰ ὑπακούσω εἰς τὸ κηρυχθὲν διὰ τῆς ἐφημερίδος σας πρὸς τοὺς ὁμογενεῖς δίκαιον ζήτημά σας, καὶ νὰ προσφέρω εἰς τὴν σχολὴν σας μίαν ἐκλογὴν βιβλίων, τῶν ὁποίων τὰ περισσότερα εἶναι Ἑλληνικά, καὶ Γαλλικά, καὶ πολλὰ ἐξ αὐτῶν δυσεύρετα, καὶ σπάνια. Τὰ ἐνεχείρισα ἐδῶ πρὸς τὸν κύριον Γεώργιον Μεϊτάνην, καὶ σὰς ἐγκλείω ἐν τῷ παρόντι μὲ τὸν κατάλογον διὰ νὰ τὰ λάβετε ἀπὸ τὸν ἐν Ζακύνθῳ ἀνταποκριτὴν τῶ κυρίου Βλαστοῦ, πρὸς τὸν ὅποιον τὰ διεύθυνεν.

Εὐχομαι νὰ χρησιμεύσῃ αὐτὴ ἡ μικρὰ προσφορά μὲ ὡς βάσις μιᾶς λαμπρᾶς μὲ τὸν καιρὸν βιβλιοθήκης, καὶ νὰ ἀποκατασταθῇ ἡ πόλις σας μία ἀπὸ τὰς πρώτας πόλεις τῆς Ἑλλάδος, διότι ἔχει καὶ θέσιν καλὴν τὸ Μεσολόγιον διὰ νὰ γενῇ ἐμπορικὴ πόλις, καὶ πολίτας ἐναρέτους. μένω. 1824 Αὐγούστου 26 ε. π. Ἐκ Πεισῶν. Δημήτριος Μίστρας.

Ἀπάντησις.

Εὐγενέστατε Κύριε Δημήτριε Μίστρα!

Καὶ ἄλλων μὲν, ἀλλὰ καὶ τῆς εὐγενείας σας ἡ γενναία εἰς πολῦτιμα καὶ πολυειδῆ βιβλία προσφορά ἀρκεῖ νὰ μᾶς ἐπελεώσῃ, ὅτι δὲν θέλομεν οὐδ' εἰς τὸ ἐξῆς ἐλλεῖπει ἀπὸ προθύμης συνεργάτας εἰς τὴν πρόδον τοῦ νεοσυστάτου τῆς πόλεώς μας Μισείν. Ὅθεν ὅσον πληθύνονται οἱ ὁμοιοί σας εἰς τὴν παιδείαν καὶ ἀρετὴν συνεργοὶ τοῦ καλοῦ, τόσον προθυμότερον θέλομεν ἢ ἡμεῖς οἱ θεμελιωταὶ ἀγωνίζεσθαι ὑπὲρ τῆς τελειοτέρας τῶν νέων Ἑλλήνων ἐκπαίδευσως· καὶ οὗτοι μὴν ἀμφιδάλλετε, ὅτι θέλῃ φιλοτιμούμενοι συνερισθῇ νὰ δειχθῶν ἀξιώτεροι πάντοτε τοιούτων ἐνεργειῶν, ὁποῖος ὁ ἄλλοθεν γνωστὸς συμπατριώτης μας Κύριος Δ. Μόστρας. ἐν Ἰουλίῳ πλὴν, δέχθητε, εὐγενέστατε ἄνερ! τὰς εὐγνώμονας καὶ τούτων καὶ τῆς πόλεώς μας διὰ τὸν περὶ τὰ καλὰ ζήλόν σας εὐχαριστίας, βέβαιος ὢν, ὅτι τὸ καλὸν σας ὄνομα θέλει μένει ἀθάνατον εἰς τὰ Χρονικά τῶν σημερινῶν μας πραγμάτων, ὡς συντελεστοῦ ἀγαθοῦ εἰς τὸν φωτισμὸν ἀνθρώπων

γεννημένων νὰ ζοῦν ἐλεύθεροι . μένομεν

1824 Νοεμβρίου 25 'Ε. Π.

Μεσολόγιον   πρίθυμοι ὁμογενεῖς σας
Οἱ ἐπιστάται .
'Αποστόλης Α. Καψάλης .
Σέργιος Παπαδόγλης .
Γεώργιος Μ. Φαράντη .

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ .

Εἰς τὰ προηγούμενα φύλλα ἀμιλήσαμεν περὶ τῆς εἰς τὸ Μεξικὸν ἐπιστροφῆς τοῦ πολυθρύλλου Ἀνγιστίνου Ἰτερβίδου . Εἶναι γνωστὸν ὅτι οὗτος ὁ λυχνδιώκτης (aventurier) ἀφ' οὗ συνηγωνίσθη μὲ τοὺς Μεξικανούς διὰ τὴν ἀποσεισθῆναι τὸ ζυγὸς τῆς Ἰσπανίας , ἀνηγορεύθη τὸν Μάϊον 1822 Ἀυτοκράτωρ τοῦ Μεξικοῦ , ὑπὸ τὸν τίτλον Ἀνγιστίνου πρῶτος . καὶ μολονότι ἡ Ἐθνικὴ τοῦ Μεξικοῦ Συνέλευσις μικρὸν ὕστερον ἀπὸ τὴν χειροτόνησίν τε , ἐκήρυξεν ὅτι ἡ Ἀυτοκρατορικὴ ἐξουσία εἶχε νὰ μεταδίδεται κατὰ κληρονομίαν εἰς τὴν οἰκογενειάν τε , ὁ Ἰτερβίδος ἔδειξε διὰ μιᾶς αὐθαιρέτη πράξεως , ὅτι δὲν ἦτον ἄξιος τοῦ βαθμοῦ , ὅπως ἀνεβιδάσθη , διότι κατεπάτησε τὰ δικαιώματα τοῦ ἔθνους , διαλύσας , κατὰ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ αὐτοῦ ἔτους , δεσποτικῶς τὴν Συνέλευσιν , μὲ σκοπὸν νὰ καταστηθῇ ἀπόλυτος Μονάρχης . ἀλλ' οἱ Μεξικανοὶ , οἵτινες εἶχον ἀγωνισθῆναι ὅσον , καὶ μὲ τὴν ἐπιμονὴν διὰ τὴν ἀποτεινάξαι ἐν κράτει δυσφύρητον εἰς αὐτοὺς , καὶ εἶχον κάμει τόσας καὶ τόσας θυσίας διὰ νὰ ἡμπορέσων νὰ ζήσων εἰς τὸ ἔξῃς ὡς ἔθνος ἐλεύθερον καὶ εὐνομούμενον , οἱ Μεξικανοὶ , λέγω , ἦτον ἀκίλευτοι νὰ φρίξων ἀπὸ ἀγανάκτησιν καὶ οὐκ μόνον νὰ μὴ θελήσων νὰ ὑποκύψων τὸν αὐχένα εἰς νέον ζυγόν , ἀλλ' ἀκόμη νὰ ἐξώσων καὶ αὐτὸν τὸν τολμήσαντα νὰ τὸν προβαλῇ εἰς αὐτοὺς . Ἠναγκάσθη λοιπὸν ὁ Ἰτερβίδος νὰ παραιτηθῇ ἀπὸ τὸν θρόνον , καὶ τὸν Μάϊον 1823 ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Ἰταλίαν , μὲ ἐτήσιον σιτηρέσιον 25,000 λαλήρων , καὶ μὲ τὸν τίτλον τῆς Ἐξοχότητος (excellence) καὶ ταῦτα ἐθεσπίσθησαν ἀπὸ τὸ αὐτὸ σῶμα , τὸ ὅποιον αὐτὸς εἶχε διαλύσει .

Αἱ ἐφημερίδες τῆς Ἀγγλίας λέγουσιν , ὅτι ὁ Ἰτερβίδος εἶχε σκοπὸν νὰ μείνῃ διὰ πάντα εἰς τὴν Ἰταλίαν . ἀλλὰ παρακινήθεις ἀπὸ τινὰς ἔχοντας ἰδιαιτέρας σκοποὺς κέρδους , (παρὰ τῶν

ὁποίων ἔλαβεν ὡς προπληρωμὴν 20 000 Λ. Στ. καὶ εἰς ἀνταμοιβὴν τούτων τοὺς ὑπεσχέθη κερνύμια τινα , ἐὰν ἤθελεν εὐδοκιμήσῃ τὸ σχέδιόν τε) μετέβη εἰς Λονδίνον , καὶ αὐτόθεν εἰς τὸ Μεξικόν , ὅπως φθάσας , ἔδωκεν ἀμέσως ὑποψίαν διὰ τὴν αὐτόκλητον ἀφίξιν τε . ἀλλὰ διὰ νὰ διασκεδάσῃ αὐτὰς , καὶ ἐπομένως νὰ δώσῃ εὐπρόσωπον τοῦ ἐρχομοῦ τε ἀπολογίαν , ἐδηλωτοίησεν εἰς τοὺς Μεξικανούς , ὅτι ἐπειδὴ ἡ Ἱερὰ Συμμαχία εἶχε σκοπὸν νὰ κινήσῃ τὰ ὅπλα κατὰ τῆς Πατριδοσίων , χρεὸς τῇ ἱερᾷ ἐστοχάσθη νὰ τοὺς προειδοποιήσῃ περὶ τούτου αὐτοπερσώπως διὰ νὰ λάβων τὰ ἀναγκαῖα μέτρα ὑποσχόμενος καὶ αὐτοὺς νὰ συντρέξῃ καὶ συγκινδυνεύσῃ εἰς τὴν διατήρησιν τῆς ἀνεξαρτησίας των . ἀλλὰ μ' ὅλα ταῦτα τὸ τεχνάσματα ἐπιάσθη ἀπὸ τὸν Στρατηγὸν Δε λα-Γάρτσα , καὶ ἐτυφεκίσθη κατὰ τὸ Δόγμα τῆς Διοικήσεως τὴν αὐτὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἐφθασεν εἰς τὸ Μεξικόν , ἤτοι τὴν 7 (19) Ἰουλίου .

Ἰδοὺ τὴν ἐφημερίδα περὶ αὐτοῦ τοῦ Σοῦν , Ἀγγλικὴ ἐφημερίς , ἀπὸ 18 Σεπτεμβρίου .

Ὁ Τολμηρὸς λυχνδιώκτης Ἰτερβίδος δὲν ὑπάσχει πλέον . καθεὶς ἄλλος παρ' αὐτὴν , ἐπρόβλεπεν ἄφροντα τὸν θάνατόν τε . Δύσκολον εἶναι νὰ μαντεύσῃ τινὰς τοὺς ἐπείκεινα σκοποὺς τε , ἀλλ' εἶναι πολλὸ πιθανόν ὅτι εἶχεν ἀπόφασιν νὰ εὐχαριστήσῃ τὴν ἰδίαν δοξομανίαν μᾶλλον , παρὰ νὰ προδώσῃ τὴν πατρίδα τε ὑποβάλλων αὐτὴν ὑπὸ τὴν ἀρχαίαν ἐξουσίαν τῆς Ἰσπανίας . Ἀναδεχθεὶς τὸ Ἀυτοκρατορικὸν Ἀξίωμα εἰς ἓνα τόπον ὅπου τὰ δημοκρατικὰ φρονήματα ἱκανῶς διαδοθέντα ἐπλησίαζαν νὰ γίνωσι κοινὰ εἰς ὅλους , καὶ νὰ στερεωθῶσιν , ἀπέδειξεν ὅτι ἐκυριεύετο ἀπὸ τὴν μέθην τῆς φιλαρχίας . ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ εἰς τὸ Μεξικὸν ἐπιστροφή τε , γενομένη μετὰ τὴν παραίτησιν τῆς ὁποίας εἶχεν ἀρπάξει ἐξουσίαν , μετὰ τὴν ἐξουσίαν ὑπὸ ποινὴν θανάτου , καὶ μετὰ τὸν προσδιορισμὸν πλησίστινι σιτηρεσίῳ , ἀσχετὰ φανερώνει τὴν μωρίαν τε , ὥστε φαίνεται παράξενον , ὅτι παρόμοιος ἀνθρώπος ἐδυνήθη νὰ κερδίσῃ τὴν πρώτην ἐπιβίβριον καὶ τὴν ἐξουσίαν . Ἡ δὲ Μεξικανικὴ Διοίκησις , εἶναι πάσης γιμῆς καὶ παντὸς ἐπαίνου ἄξια λαβούσα γενναίαν προμήθειαν διὰ τὴν χήραν καὶ διὰ τὰ τέκνα τε , καὶ δὲν ἀμφισβάλλομεν ὅτι αὕτη ἡ οἰκογένεια θέλει ἔχει τὴν ἀδειαν νὰ ζῇ ἀνενοχλήτως .

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Αρ. 101

Τιμή ετησία Τάλ. Ἰσπανικὰ ἐξ προπληρωτέα
κατὰ τριμηνίαν . Ἐκδίδεται δις τῆς ἐβδομάδος .

Τὰ πλείω ὀφείλη, τοῖς πλείοσι .

Φραγκλῖνος .

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τὴν 13 Δεκεμβρίῃ 1824 .

ἙΞΩΤΕΡΙΚΑ' .

Ἀπόσπασμα γράμματος ἐκ Τριεστίης
ἀπὸ 4 (16) Νοεμβρίῃ .

Τὰ πολιτικὰ τῆς Εὐρώπης ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἤρχισαν νὰ κηρύσσωνται καὶ ἀπὸ τὰς ἐφημερίδας ὡς κλίνοντα εἰς τὸ καλὸν καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν αὐτῆς . Λέγουσιν ὅτι ἡ Ῥωσσία πρὸ καιροῦ ἔστειλεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν σημαντικὸν ὑποκείμενον διὰ νὰ πραγματοποιηθῇ μὲ τὸ ἐκεῖ Μινιστέριον τὸν λόγον τῆς διορθώσεως καὶ ἀποκαταστάσεως τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων μὲ τὴν Τυρκίαν .

Ὁ Λόγδος Στραγκφόρδος ἐλθὼν ἐδῶ μὲ μίαν φρεγάταν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως , ἐμίσειεν πρὸς ἡμερῶν διὰ τὴν Βιένναν .

Τὰ Πριγκιπάτα τῆς Μολδοβλαχίας ὅχι μόνον δὲν ἐκινώθησαν ἀπὸ τοῦς Τούρκους , ἀλλὰ μακρὰν ὁδὸν ἐξεναντίας ἡ Πέρτα δυναμίνει τὰ παραδυναστευτικά φρονήματά της μὲ νέα στρατεύματα , καὶ τὰ προμηθεύει μὲ ἐφόδια ἱκανὰ . Ἐζήτησεν ἐνταυτῷ ἀπὸ τοῦς αὐθέντας τῶν δύο τούτων Πριγκιπάτων νὰ στείλῃν εἰς Κωνσταντινούπολιν ὡς ἐνέχειρα , ἓξ γυναῖκας καὶ τὰ παιδιά των . Τὸ Διῆνι ἐρωτηθεὶς ἔδωκεν ἀνάλυγον μὲ ταῦτα τὰ μέτρα ἀποκρίσιν πρὸς τὸν Ἰντερνούντζιον , λέγον δηλαδὴ ὅτι δὲν θέλει ἀδειάσει τὴν Μολδοβλαχίαν , ἐὰν ἡ Ῥωσσία δὲν ἀποδώσῃ εἰς τὴν Πέρταν τὰ ὅσα εἰς τὴν Ἀνατολὴν κατακρατεῖ φρονήματά της . καὶ ἔπειθ' αὕτη ἡ ὑπόθεσις ἐγγράσεν ἤδη ἐπαναλαμβάνομένη ἱσοσάνις , εἶναι ἀκίλευτον νὰ ἀλλάξῃ πλέον ἕφος καὶ αἱ τῆς Εὐρώπης Δυνάμεις ὡς

πρὸς τοῦτον τὸν Βάρβαρον , διὰ τὸν ὁποῖον ἀρμόζει εἰς ταύτην τὴν περίστασιν νὰ εἰπῇ τις ὅ,τι ποτὲ ἐρρέθη εἰς τὴν Θείαν Γραφὴν διὰ τοῦ σκληροκάρδιον Φαραῶ .

„ Καὶ ἐσκήρυνε Κύριος ὁ Θεὸς τὴν Καρδίαν Φαραῶ κ.τ.λ. “ .

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ .

Μεσολόγγιον, 12 Δεκεμβρίῃ .

Εἰς τοὺς 96 καὶ 99 ἀριθ. τῶν Ἑλλ. Χρονικῶν ἐκοινολογήσαμεν ὅτι ἡ Τοπικὴ Διοίκησις τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος συνεκάλεσε Γενικὴν Σύλην τοῦ μέγους τῶν ἐλευθέρων ἐπαρχιῶν Συνέλευσιν , ἥτις διὰ τινος περιστάσεως ἠργοπόρησε καὶ θέλει συγκροτηθῇ εἰς τὴν Κατοχήν ἢ εἰς τὸ Ἀνατολικὸν καὶ ὅχι πλέον εἰς τὴν Γηρίαν καθὼς ἐδημοσιεύσαμεν .

Ἦρχισαν ἤδη νὰ συναθροίζωνται τὰ διάφορα ἐπαρχεῖα καὶ οἱ διάφοροι τῶν ὅπλων ἀρχηγοί , καὶ ἐντὸς ὀλίγῃ θέλην λάβει ἑναρξιν αἱ συνεδριάσεις . Ὁ κύριος σκοπὸς ταύτης τῆς συνελεύσεως θέλει εἶσθαι , καθὼς προειδοποιήσαμεν , τὸ νὰ γενῇ σκέψις περὶ τοῦ λόγου τῆς διατηρήσεως τῶν στρατευμάτων , καθὼς καὶ περὶ τῆς προνοίας ἄλλων ἀναγκαιῶν ὅσα αἱ Ἰωρναὶ περιστάσεις ἀφευκτὰ ἀπαιτοῦσι . Ἀλλὰ τὰ ἀντικείμενα τῆς Συνελεύσεως δὲν θέλην περιορισθῇ εἰς ταῦτα μόνον . αὕτη θέλει ἐκτείνει καὶ μακρύτερα τὰς θεωρίας της . ἔχει δικαίωμα καὶ χρέος ἐνταυτῷ νὰ τὸ κάμῃ . Θέλει σκεφθῇ δηλαδὴ περὶ τῶν ἀπορροδοκῶν λαρχῶν αἱ ὁποῖαι ἐσύγχυσαν τὴν εὐταξίαν τῆς Πε-

λοποννήσῃ καὶ ἐπροξένησαν λύπην εἰς ὅλων τῶν φιλονίκων πατριωτῶν τὰς ψυχὰς . Κατὰ τὴν μερῶν τῶν πραγμάτων θέλην ληφθῆ βέβαια καὶ ἀνάλογα μέτρα . Κανείς Πελοποννήσιος δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ ἐμποδίσῃ τοὺς λοιποὺς Ἕλληνας νὰ λάβω μέρος εἰς τὰς Τρεχοῦσας διαφορὰς . Καὶ ὁ Δυτικοελλαδίτης καὶ ὁ Ἀνατολικοελλαδίτης καὶ πᾶς ἄλλος ἐλευθέρως Ἑλληνικῆς γῆς κάτοικος ἡμπορεῖ ἐπίσης νὰ συντρέξῃ εἰς τὴν κατάπαυσιν τῶν Παραχῶν καὶ τὴν σιερῶσιν τῆς ἡσυχίας καὶ τῆς εὐνομίας . Μήπως ὅλων τῶν ἐλευθέρων μερῶν τῆς Ἑλλάδος οἱ κάτοικοι δὲν συνεκινδύνευσαν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἦτον διὰ νὰ ἐξωσθῇ ὁ ἔχθρὸς ὁποῦθεν δύσκολον, διὰ νὰ μὴν εἰπωμεν ἀδύνατον, ἦτον νὰ ἐκφωλευθῇ μὲ Τρόπον ἄλλον, παρὰ διὰ τῆς κοινῆς ἀποφάσεως καὶ συνεργείας ; δὲν συνέτρεξαν ὅλοι ἐξίσθ οἱ ἐλεύθεροι λαοὶ τῆς Ἑλλάδος διὰ τῶν παραστατῶν των, εἰς τὴν κατασκευὴν καὶ στεγῶσιν τῶν νόμων ; Καὶ ὅμως ποτὲ κανείς δὲν ἐφαντάσθη νὰ κηρύξῃ ὅτι δὲν πρέπει οἱ ἄλλοι Ἕλληνες νὰ ἀνακατωθοῦν εἰς τὰ πράγματα τῆς γενεθλίας γῆς των .

Ἡ Δυτικὴ Ἑλλὰς πάντοτε ἔδειξεν ὑποταγὴν εἰς τοὺς νόμους, τοὺς ὁποῖους ὑπερασπίσθη ὅλαις δυνάμεσι, διαμενησα εὐπειθείας εἰς τὰς διαταγὰς τῆς Διοικήσεως, τὴν ὁποίαν τὸ ἔθνος ὅλον ἀνεγνώριτε, καὶ εἰς τὴν ὁποίαν χρεωστοῦμεν ὅλοι διὰ τοῦτο νὰ προσφέρωμεν τὸ προσήκον σέβας . "Ὅταν περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος ἔτους τὸ Σ. Βουλευτικὸν Σῶμα εὐερισκόμενον εἰς Ἀργὸς ἐκινδύνευσεν νὰ διαλυθῇ διὰ τὰς καταδρομὰς τῶν ἀντιδιοικητῶν, τοῦτο τὸ μέρος τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας διέμενε πάντοτε σταθερῶς εἰς τὴν εὐπειθείαν τὴν πρὸς τὴν νόμιμον Διοίκησιν, καὶ χωρὶς τὸ μέγαλον τοῦτο στήριγμα, τὸ Σεβαστὸν ἐκεῖνο Σῶμα δυσκίλως ἤθελε βασταχθῇ .

Ἡ σύστασις τῶν Νόμων εἶναι ἔργον ὅλων ἡμῶν, καὶ χρεωστούμεν ὅλοι ἐπίσης νὰ τοὺς ὑπερασπιζώμεθα, διότι ἐγνωρίσαμεν ὅλοι ὅτι χωρὶς τὸ βασίλειον τῶν Νόμων, χωρὶς τὴν εὐταξίαν, χωρὶς τὴν εὐπειθειαν εἰς τὴν Διοίκη-

σιν, μήτε ἔθνος νὰ σχηματίσωμεν καὶ νὰ θεωρηθῶμεν ἡμποροῦμεν, μήτε εὐδαίμονες νὰ ζήσωμεν δυνάμεθα, μήτε τὴν εὐνοίαν τοῦ φωτισμένης κόσμου νὰ ἀπολαμβάνωμεν ἡμποροῦμεν νὰ ἐλπίσωμεν .

Ἡ Πατρίς, εἰς τῆς ὁποίας τὴν ἀνέγειρον ὅλων ἡμῶν οἱ βραχίονες συνέτρεξαν, μᾶς θεωρεῖ ὅλης ὡς τέκνα της, καὶ ὡς τοιαῦτα μᾶς ἀγαπᾷ ὅλης ἐξίσθ· κανένα δὲν ἀποκλείει ἀπὸ τὸν κόλπον της, κανένα δὲν στερεῖ ἀπὸ τὴν μητρικὴν στοργὴν της . Εἶναι εἶναι ἐν, ἡ δύνῃ, ἡ καὶ πλείότερα τέκνα, τὰ ὅσοια κινούμενα κύριος οἶδε ἀπὸ ποῖα πάθη, θέλουν νὰ ἀπολαμβάνω μίνα τοὺς καρποὺς τῶν ἀγώνων τῶν συναδελφῶν των, πρέπει τάχα νὰ συγχωρηθῇ αὕτη ἡ κατάχρησις ; Μήπως ὅλοι οἱ Ἕλληνες τῆς αὐτῆς οἰκογενείας τέκνα ὄντα, δὲν χρεωστοῦν, δὲν ἔχον δικαίωμα νὰ συντρέξω εἰς τὴν κατάπαυσιν τῆς ἀσφαλείης τῆς αἰσῆς εἰς τὸν κόλπον αὐτῆς τῆς οἰκογενείας ;

Εἰς τὴν Ἰσπικὴν ταύτην συνέλευσιν θέλει γενῆ φυσικὰ λόγος καὶ περὶ τῶν χρημάτων τοῦ δανείου .

Ἡ Δυτικὴ Ἑλλὰς ἀρχομένη ἀπὸ τῆς πύλας τοῦ Μεσολογίου, μέχρι τῶν Ἀργάφων, καθὼς καὶ ἄλλοτε εἶπομεν, εἶναι κατηφανισμένη . "Ὅταν ἔρθασεν ἡ προτελευταία ἀποστολὴ τοῦ δανείου, ἦτον ἀνίγκη πᾶσα νὰ ἐξοδευθοῦν ταῦτα τὰ χρήματα εἰς τὸν στόλον μας, τὸ προπύργιον τῆς ἐλευθερίας μας . Τώρα δὲ ὅτε ἡ θαλάσσιος ἀνάγκη εἶναι ὀλιγωτέρα, δὲν ἀμφισβάζομεν ὅτι ἡ Σ. Διοίκησις, γνωρίζουσα καλῶς τὴν μεγάλην ἔνδειαν τοῦτον τοῦ μέρους, καὶ προνοοῦσα ὡς κοινὴ μὴτις περὶ τῆς κοινῆς συντηρήσεως, θέλει φροντίσει νὰ σταλῇ καὶ εἰς τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα μέρος ἀπὸ τὰ τελευταίως ἐλθόντα χρήματα ἐκ Λυδίνης, διὰ νὰ θεραπευθοῦν ἐν μέρει αἱ ἀνάγκαι αὐτῆς, αἵτινες δὲν πρέπει βέβαια νὰ διαχωρίζονται ἀπὸ τὰς γενικὰς χρείας τῆς Πατρίδος .

Μεσολόγιον 13 Δεκεμβρίου .

Καὶ ἀπὸ γράμματα καὶ ἀπὸ ἐλθόντας ἐκ Πελοποννήσου, καθὼς καὶ ἀπὸ τὴν ἰδίαν τῆς Σεβαστῆς μας Διοικήσεως ἐφημερίδα μαυθάνομεν ὅτι τὰ νικηφόρα στρατεύματα τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος ἀπέρασαν εἰς Πελοπόννησον .

Πρῶτον μετέβησαν τὰ τῆς Ἀττικῆς ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τῶν Στρατηγῶν Τάσση καὶ Γκούρα, ἀνδρῶν ὀνομαστῶν διὰ τὴν ἀνδριάντων καὶ ἡδὴ ἐπωαινῶν καὶ διὰ τὴν πρὸς τὴν Διοίκησιν εὐπείθειάν των . Τὸ ἴδιον ἔκαμον ἔπειτα καὶ οἱ περισσότεροι τῶν νικητῶν τῆς Ἀμυπλιανῆς, οἱ ὁποῖοι διὰ θαλάσσης καὶ ὑπὸ κάτω ἀπὸ τὰ γένηα τοῦ Ἰσούφ-πασᾶ, μετέβησαν εἰς τὴν Βοστίσαν . Τὸ ἴδιον σύστημα ἀκολοθοῦν καὶ οἱ θανμαστοὶ Στρατηγοὶ Κώστας Μπότσαρης καὶ Κολλιόπηλος . Οἱ δύο τοῦτοι, ἐὰν ἐφέτος δὲν εὐρήκαν περιστάσεις διὰ νὰ δεῖξῃν τὴν ἀνδριάντων κατὰ τῶν ἐχθρῶν, ἰδοὺ ἔχον εὐκαιρίαν διὰ νὰ γνωρισθοῦν, προσφέροντες τὴν σπᾶν των κατὰ τῶν ἐναντιομένων εἰς τὸν νόμον, τὸν ὅποιον κάθε πολίτης ἡμπορεῖ μὲν νὰ ἀναγῇ μὲ λόγους, ἀλλ' ὅχι καὶ νὰ τῷ ἐναντιώνεται μὲ τὰ ὅπλα . Κατὰ δυστυχίαν ὅμως εἴμεθα τόσον νέοι εἰς τὸ σύστημα τῆς εὐνομίας, καὶ τὰ πάθη μας εἶναι τόσον σφοδρὰ, ὥστε ἀπατώμεθα καὶ εἰς τὰ ἀπλούστερα πράγματα . Δὲν χρειάζεται πολὺς νοῦς, μήτε πολυμάθεια καὶ μεγάλη μελέτη . διὰ νὰ κάμῃ τις τὴν ἀπληστοτάτην τούτην παρατήρησιν : ἐὰν κάθε δυνατὸς ἀρχηγὸς δὲν ὑποτάσσεται εἰς τὴν Διοίκησιν, ἔπεται ὅτι μὲ τὸν ἴδιον λόγον ἡμπορεῖ νὰ μὴν τὸν ὑπακούῃ καὶ ὁ δυνατώτερος ἀπὸ τοὺς ὑπ' αὐτὸν, καὶ τοῦτον ἄλλος ὑπάλληλος, καὶ τότε καταντᾷ θόρυβος, τῆξι καὶ κάθε ἄλλο, ἔξω ἀπὸ κοινωνίαν . π. χ. ἐὰν ὁ κύριος Λόντος, ἢ ὁ κύριος Ζαΐμης εἰς τὴν παρῶσαν των ἐπαναστάσιν, δώσῃν προσταγὴν τινὰ εἰς τοὺς ὑπ' αὐτοὺς, καὶ τοῦτοι ὠφελούμενοι ἀπὸ τὸ παράδειγμα τῶν διδασκάλων των, ἀφίθῃν τὰς θέσεις, εἰς τὰς ὁποίας ἐτάχθησαν, καὶ ἐπὶ διαφόροις προβάσεσιν ἢ λόγοις ἀπαιτήσῃν λογαριασμὸν ἀπὸ τοὺς ἀρχηγούς των, τότε τὸ γίνεταί ὁ κύριος Λόν-

τος ; ἀλλ' οἱ περὶ αὐτὸν καὶ τοὺς συσχεμένους τὰ εἶναι ἀπλοὶ τυχοδιῶνται, οἱ ὁποῖοι ἐνώθησαν διὰ νὰ ἀπυλαύτῃν καὶ νὰ εὐχεριστήσῃν τὰ πάθη των . καὶ μόνον τὸ καλῶς νοοῦμενον συμφέρον των ὑποχρεώνει αὐτοὺς νὰ ἔχῃν ὑπαλληλίαν καὶ εὐπείθειαν . ἡ δὲ Διοίκησις εἶναι πολιτικὸν σύστημα, εἰς τῆς ὁποίας τὴν συντήρησιν καὶ ἡ Θρησκεία, καὶ ἡ Πολιτικὴ καὶ τὸ συμφέρον ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων, ὑποχρεῶνται ἀπαντας τοὺς Ἑλληνας νὰ ὑποτάσσωνται, καὶ ὁ ἀπειθὴς δὲν εἶναι ἀπλῶς ἀπειθὴς, ἀλλ' ἐπανάστατης καὶ δημοκατάρατος, καὶ ὡς τοιοῦτος ὀγλίγωρα ἢ ἀργὰ δέλει ἐπισύρει κατὰ τῆς κεφαλῆς τὴν ἀδιορθώτως δυστυχίαν .

Τούτα λέγοντες δὲν ἐννοοῦμεν βέβαια νὰ κατατρεχθοῦν ὡς θηρία οἱ νέοι ἐπαναστᾶται τοῦτοι, μήτε νὰ φερθοῦν ἐναντιῶν των οἱ ἄνω ὀνομασθέντες στρατιωτικοὶ ὡς ἤθελαν φεβή κατὰ τῶν ἰδίων Τούρκων . μεμφόμεθα καὶ ἀποδοκιμάζομεν ὡς κάθε ἄλλος τοὺς ἐμφυλίας πολέμους, καταφρονοῦμεν τὰ κατὰ τῶν συγγενῶν τρώπια, καὶ εὐχόμεθα ἐκ βάθους ψυχῆς νὰ καταπλακωθοῦν ταχέως αἱ ἀναφυεῖσαι διχόνοιαί καὶ νὰ ἐνυθῇ ἡ Διοίκησις νὰ λιμωρήσῃ, ὡς λιμωρεῖ καλὸς πατὴρ τὰ παρασυσθέντα τέκνα τῆς .

Ἀλλ' αἱ εὐχαί μας δὲν θαυματουργοῦν, καὶ ὅταν ἀπαξ ἀρχίσῃ ὁ ἐμφύλιος πόλεμος, τὰ πράγματα τότε ἐμπερδεύονται τόσον πολλὰ, ὥστε μετὰ πολλὰς θυσίας, αἵματα, ἀγῶνας καὶ κινδύνους μίλις ἡμποροῦν νὰ ξεμπερδευθοῦν . εἶναι λοιπὸν ἐπανάγκες καὶ χρεὶς τῶν ἀγαθῶν καὶ εὐτυπολήπτων Πατριωτῶν ὅχι μόνον νὰ ἐγείρῃν τὴν φωνήν των, ἀλλὰ νὰ κινήσῃν καὶ πάντα λίθον, διὰ νὰ κοπτοῦν τὰ αἷτια τῶν διχονοιῶν, πρὶν φθάσῃν νὰ ριζώσῃν βαθέως νὰ παρακαλέσῃν τὴν Σεβαστὴν μας Διοίκησιν, διὰ νὰ μετριάσῃ τὴν ὀργήν της, ἐὰν ἦναι συγχωρημένον νὰ ἔχῃ ὀργὴν ποτὲ ἡ Διοίκησις, καὶ νὰ συμβηλεῖσιν τοὺς ἀντάγτας, ὅτι κατ' οὐδένα τρόπον δὲν τοῖς συμφέρει νὰ πολεμοῦν, ὅτι πέρυσιν ἰδιαυθύνευσαν ; καὶ ὅτι νικηταὶ ἢ νικημένοι δέλῃν γίνεαι ἀφελῶς αἷται πολλῶν συμφορῶν, τῶν ὁποίων μέγα μέρος τὰ πῆσιν κατὰ τῆς κεφαλῆς των .

Ἡ συγκάλεσις τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως ἐγ-
 λίζει κατὰ τὸν νόμον τῆς ἐν Ἀστυν Συνελεύ-
 σεως· δὲν εἶναι λοιπὸν χρεῖα νὰ συνασθῶν
 μάχαιραι, μήτε νὰ γένῃν πολλαὶ κραυγαί,
 διὰ νὰ συγκροτηθῇ· οἱ ἐναντιωθέντες εἰς τὴν
 Διοίκησιν ἠμποροῦσαν νὰ ἔχῃν δύο μῆνας ὑπο-
 μὴν· καὶ ἐὰν ὅσα κατεδαπανήθησαν εἰς τὴν
 ἀντασσίαν ἐξιδένοντο εἰς τὸν ἀποκλεισμόν τῶν
 Πατρῶν, μήτε ὁ στολίσκος μας ἀνεχώρει,
 μήτε ἴσῃν βλάβην ἐδοκίμαζεν ἡ ἐξωτερική μας
 ὑπόληψις, τῆς ὁποίας ἔχομεν μεγίστην ἀνάγκην,
 καὶ ἐὰν, τὸ ὁποῖον δὲν ἦτον ἀδύνατον,
 ἐπολιορκῶσαν τὰς Πάτρας, τότε τὰ διαμαρ-
 τυρήματα καὶ ἡ ἀντασσία ἦτον περιττὰ, μόνον
 τοῦτο τὸ κατῳρθμα ὕψωνε τὸν κύριον Λόντον
 καὶ τοὺς συνωμώτας ὑπεράνω τῶν ἄλλων νι-
 κητῶν, καὶ βοή πάνδημος χωρὶς ἀντίρρησην
 κάμμιαν ἤθελεν ἀπαιτήσῃ ἀμοιβὰς δι' αὐτούς.
 Ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἔγινε καὶ ἰδοὺ οἱ ἄλ-
 λοτε ἐπαίνεται Λόντος καὶ Ζαίμης κατεδι-
 κάσθησαν νὰ ὑβρισθοῦν μὲ τὸ : ἐπ α ν α -
 σ τ ἄ τ α ι· καὶ τὰ ἐκ τῆς ἀντασσίας τῶν δεινὰ
 ἠμποροῦν νὰ τοὺς στεγῇσιν ἀπὸ τὴν ὑπόληψιν,
 τὴν ὁποίαν μὲ ἴσως κόπῃς καὶ θυσίας ἀπέ-
 κτησαν. Στοχαζόμεθα ὅμως ὅτι δὲν πρέπει νὰ
 ἀπελπισθοῦν, ἔχῃν ἱατρικὸν δραστήριον εἰς
 τὰς χεῖρας τῶν, φθάνει μόνον νὰ ἔχῃν καὶ
 θάρρος διὰ νὰ τὸ μεταχειρισθῶν· δὲν ἔχῃν
 χρεῖαν ἀπὸ παλαιὰ παραδείγματα· ἡ Ἀκρά-
 τα εἶναι εἰς τὴν περιοχὴν τῶν καὶ τὰ συμβάντα
 εἰς αὐτὴν δὲν εἶναι ξένα· ἂς τολμήσῃν λοιπὸν
 νὰ πράξῃν ἐν γνώσει, ὅ,τι τότε ἔγινε κατὰ
 περιστάσιν, καὶ ὅταν ἀκούσωμεν ἅπαντας
 τοὺς ἀντιφερομένους ἤδη, καὶ ἴσως ἕως τῶρα
 ἀντιπολεμοῦντας Ἀρχηγούς μας, ὑπὸ τὰ Γεί-
 χη τῶν Πατρῶν, τὰ περασμένα λησμονοῦνται,
 καὶ ἡ ἀντασσία τῶν σχεδὸν ἠμπορεῖ νὰ ἐπαι-
 νηθῇ, διότι ἤνωσε κατὰ τῶν Πατρῶν τὰ ἐνδο-
 ξάστερα τῶν πελεμιτῶν μας ὀνόματα, καὶ δὲ
 ἐπιφέρει τὴν ἀναγκαίαν ἀμίλλαν, ἥτις μόνη
 κατάρθωναι δύναται.

Ἀπὸ ὅσα καὶ σήμερον καὶ ἄλλοτε εἴπαμεν
 περὶ Διοικήσεως δὲν φθύνεθα πλέον νὰ μεμ-
 φθῶμεν ὡς φιλεπανατάται, καὶ ἐὰν δὲν δέλο-
 μεν τὴν καλαστροφὴν τῶν κυρίων Λόντον καὶ Ζαί-
 μη, δὲν ἔσται ὅτι δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ ᾔται
 ἡ Διοίκησις δυνατὴ καὶ νὰ ὑποτάσσωνται ἅ-
 παντες εἰς αὐτὴν, τοῦτην τὴν μομφὴν ἴσως
 δὲ διαδεχθῇ ἄλλη, εἶδος διαφῶρη· ἐὰν ὁ-
 μιλῶμεν ὑπὲρ Διοικήσεως, τοῦτο γίνεται,
 διότι δέλομεν νὰ ὑπερασπισθῶμεν καὶ νὰ συ-
 στήσωμεν τὸν λαμπρὸν αὐτῆς Πρέσβυν Κύριον
 Κωντηριώτην· ἀλλ' ὅχι, καλοὶ παρεξηγηταί·
 μήτε ὁ κύριος Κωντηριώτης ἔχει χρεῖαν τῆς συ-
 νηγορίας μας ἐν ὅσῳ ἔχει τὸν νόμον ὑπὲρ αὐτοῦ,
 μήτε ἡμεῖς ἔχομεν διάθεσιν νὰ συσταίνωμεν
 πρέσβυν. Δι' ἡμῶν τὰ ὑποκείμενα εἶναι νε-
 κρὰ, καὶ ὅταν ὀμιλῶμεν περὶ Διοικήσεως,
 ἐννοοῦμεν τὴν νόμιμον καὶ ἀδιάσπαστον συντήρι-
 σίν των, καὶ ἂς εἶναι μέλη αὐτῆς ὁποῖος ἡ-
 ψήφους τῶν περισσοτέρων Βουλευτῶν ἠθέλησε·
 φθάνει μόνον νὰ περιορίζωνται εἰς τὰ ὀρίων,
 καὶ νὰ μὴν ἐξέρχωνται ἀπὸ τὴν περιφέρειαν τοῦ
 νόμου.

Σύρα, 11 Νοεμβρίου.

Ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Σμύρνης δὲν
 ἔχομεν κάμμιαν ἀξιόλογον εἰδήσιν. Ἡσυχία
 μεγάλη, λέγῃν, τηρεῖται εἰς αὐτὰς τὰς δύο
 πόλεις, καὶ ὁ Κατωτάμπασσας κἀθηται πάν-
 τοτε εἰς τὰ Κάστρα μὲ μόνον τὸ βασίλειον τῶν.
 Κανεῖς ἀπὸ τοὺς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἐλθόν-
 τας δὲν εἶδεν ἐκεῖ τινὰ ἐτοιμασίαν γινομένην,
 ὡς προειρέθη, ἐκ μέρους τοῦ Σουλτάνου διὰ με-
 λετωμένην αἰφνίδιον ἐφοδὸν κατὰ τῆς Σάμης τοῦ-
 τον τὸν χειμῶνα. Εἰς Χίον ὅμως ἔφθασαν 800
 Τούρκοι Ῥημελιῶται, καθὼς μᾶς εἶπεν Ἰωνίος
 πλοῖον ἐκεῖθεν ἐλθόν.

(Ὁ Φ. τοῦ Νόμου.)

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Αρ. 102

Ἡμὴ ἐτησία Τάλ. Ἰσπανικὰ ἔξ προπληρωτέα
κατὰ τριμηνίαν· Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος.

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι.

Φραγκλῖνος.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τὴν 17 Δεκεμβρίου 1824.

ἙΣΩΤΕΡΙΚΑ'.

Μεσολόγγιον 14 Δεκεμβρίου .

Ἡ πραγμαγεληθεῖσα Συνέλευσις τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος εἶναι σχεδὸν ἐν τῷ ἄρχεσθαι, καὶ χαιρέμεθα διότι εἰς τὴν ἐναρξίν της προπορεύονται ἀγαθοὶ καὶ αἰσιοὶ οἰωνοί . Ἡ εἰδησις τοῦ ὅτι νέα ἄλλα καράβια διωρισμένα πρὸς ἀποκλεισμόν τοῦ Κόλπου τῶν Πατρῶν ἔρχονται νὰ ἀντικαταστήσωσι τὸν τόπον ἐκείνων, τὰ ὁποῖα πρὸ ἑνὸς μηνὸς ἀνεχώρησαν αὐτόθεν, μᾶς κάμνει νὰ αἰσθανθῶμεν τὴν ἀξίολογον ἀλήθειαν τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν πραγμάτων τῆς Διοικήσεως, ἀφοῦ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας αὕτη ἐλάθε κάμειον κλονισμόν ἀπὸ τὰ παράλογα κινήματα μερικῶν ἀνθρώπων ἰδιορρύθμων καὶ τυφλωμένων ἀπὸ τὰ πάθη .

Εἶναι ἀληθέστατον, ὅτι εἰς τὸ ὀλίγον τοῦτο διάστημα τῶν ἐσωτερικῶν σπασμῶν πολλοὶ τῶν πατριωτῶν εὐρίσκοντο εἰς μίαν κατάστασιν ληθαργίας καὶ ἀμφιβολίας, μὴν ἠξέυροντες τί νὰ ἐλπίσωσι καὶ τί νὰ στοχασθῶσιν . Ἐμελλεν ἄρα ἡ Ἑλλὰς μετὰ τόσας δυσίας, μετὰ τόσας θριάμβους νὰ γενῇ ἕρμαιον τῶν παθῶν ὀλίγων ἀνθρώπων; ἔμελλαν ἄρα οἱ ἐχθροὶ της νὰ χαρῶσι βλέποντές την χωρὶς Διοίκησιν, καὶ περιπεπωλεγμένην πάλιν εἰς ἐμφυλὴς πολέμους, εἰς αἱματοχυσίας καὶ εἰς ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον φυσικὰ ἐντεύθεν γεννᾶται, τὴν ἀναρχίαν; Ἄλλ' ὄχι! τὸ νέφος τοῦτο τῆς ληθαργίας καὶ τῶν ἀμφιβολιῶν διελύθη πάραντα, ἐπεὶ οἱ οἰκινήσαντες τὰς λαρχίας ἐγνωρίσθησαν καὶ κατεπολεμήθησαν· τὸ ἄγνος ἔδειξε τὴν δικαίαν ἀ-

γανάκτησίν τε κατ' αὐτῶν, καὶ ἡ Διοίκησις θριαμβεύσασα ἤρχισε ν' ἀπολαμβάνῃ τὴν προτέραν δύναμιν καὶ ἐπιρρόην, τὴν ὁποῖαν πρὸ μερικῶν πολιτῶν δὲν ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἐλαττώσωσιν, οὐδὲ ποτὶς νὰ ἐπιβληθῶσιν· ἐπεὶ δὲ ἔθνος χωρὶς Διοίκησιν δὲν ἡμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ· καὶ ἡ Διοίκησις ἀπὸ ποίους πρέσβει νὰ παριστάνεται; ἀπὸ ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι σπειδην μὲ τὰ ὄπλα εἰς χεῖρας καὶ μὲ σπινδαρχικά μέσα νὰ γίνην κύριοι τῶν πραγμάτων; ἢ ἀπὸ ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι κατ' ἐκλογὴν τῶν συμπατριωτῶν των ἀνηγορεύθησαν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν; χωρὶς ἀμφιβολίαν ἀπὸ τοῦ δευτέρου, οὐδὲ εἶναι ἀνάγκη εἰς τοῦτο νὰ ἐπιφέρωμεν καμμίαν ἀποδείξιν . Ἄλλ' ἐπεὶ δὲ ἡ ἀλήθεια δὲν πρέσβει ποτὲ νὰ κρύπτεται, καὶ ἐπεὶ δὲ ὅλα λείνουν εἰς τὸ νὰ ἀποδοκιμάσῃν τὸ φέρεσιμον τοῦ κυρίως Λόντη καὶ τοῦ ἀδιορθώτου Κολοκοτρώνη, στοχαζόμεθα ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις ζητημένη ἀπὸ τοὺς ἀληθεῖς καὶ εἰλικρινεῖς πατριώτας, πλὴν ὅχι μὲ τὰ ὄπλα εἰς χεῖρας, δὲν πρέσβει οὐδὲ μίαν στιγμὴν νὰ ἀναβαλθῇ ἀπὸ μέρους τῆς Διοικήσεως, ἢ ὁποῖα ἐκτὸς ὅτι ἀποφεύγει μὲ τὸ μέσον τοῦτο καὶ αὐτὴν τὴν σκιὰν τῶν ὑποψιῶν, ὅσας ἠθέλησαν οἱ ἐναντίοι νὰ διεγείρωσι περὶ τῆς ἀνόμης ἐξουσίας της, ἔχει νὰ κερδίσῃ πολὺ ὡς πρὸς τὸ κράτος καὶ ὡς πρὸς τὴν στερέωσιν τῶν νόμων· ὅταν δὲ οἱ νόμοι στερεωθῶσιν, εὐτυχεῖ καὶ ἡ Πατρίς, συνευτυχοῦν μαζὶ καὶ οἱ πατριῶται· καὶ οὕτως ἐκπληροῦνται ὁ μέγας σκοπὸς, διὰ τὸν ὁποῖον κυρίως πᾶσα Διοίκησις συγκροτεῖται .

15 τοῦ Ἰδίου .

Σήμερον ἀνεχώρησεν ἐντεῦθεν ὁ Ἐκλαμπρότατος κύριος Α. Μαυροκορδάτος διαβυνηθείς εἰς τὸ Ἀνατολικὸν διὰ τὰ παρευρεθῆναι εἰς τὴν Συνέλευσιν , περὶ ἧς ὠμιλήσαμεν εἰς τὰ προηγούμενα φύλλα . Οἱ Στρατιωτικοὶ Ἀρχηγοὶ καὶ οἱ Ἀπεσταλμένοι τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν εὐρίσκονται ἤδη συναγμένοι αὐτόθι , καὶ δὲν ἀμφιβάλλομεν παντάπασιν , ὅτι ἡ ἐσωτερικὴ κατάστασις τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος ὀγλίγωρα θέλει ρυθμισθῆναι ἐπὶ τὸ κάλλιον . Πολλοὶ Στρατηγοὶ , οἱ ὅποιοι ἦλθον συνωδευμένοι ἀπὸ πληθύν στρατιωτῶν πάντῃ περιτῶν εἰς μίαν ἀδελφικὴν Συνέλευσιν , ὅποια εἶναι ἡ παρούσα , ἀπέστειλαν τὸ περισσότερον μέρος αὐτῶν εἰς διάφορα γειτονικά τοῦ Ἀνατολικοῦ χωρία , εἰς τρόπον ὥστε ἠνωμένοι μὲ μόνον τὸ αἶσθημα τῆς πατριωτικῆς ἀδελφότητος δὲν θέλουν ἀπαντῆσαι κατ' ἐμπόδιον διὰ τὰ σκεφθῶν ὡς ἔμμεως καὶ ἀποφασίσαν τὰ συμφέροντα εἰς τὴν παρούσαν τῶν πραγμάτων κατάστασιν .

Σύρα , 18 Νοεμβρίου .

Πλοῖον Ἴόνιον ἐρχόμενον ἐξ Ἀλεξανδρείας καὶ λείπον ἐκ Ῥόδου ἡμέρας 3 μᾶς λέγει ὅτι ὁ Ἱμωραήμωσσας μὲ τὸν στόλον τε καὶ μὲ τὰ φορτηγὰ ἦτον ἀγαγμένος εἰς τὸν Μαρμαρᾶν ἀντικρὺ τῆς Ῥόδου ὅτι τοῦ λείπον 16 μόνον πολεμικὰ πλοῖα καὶ 10 φορτηγὰ , χωρὶς τὰ ἐξεύρωσι γὰρ ἔγιναν ἢ ποῦ εὐρίσκονται ὅτι ἱκανὰ στρατεύματα ἔβγαλεν εἰς Ῥόδον ὅλα σχεδὸν ἄρρωστα , καὶ ἀδιακίπως θάπτωνται ἕως 20 τῆν ἡμέραν . Τὸ αὐτὸ πλοῖον μᾶς βεβαίονει προσέτι ὅτι τὴν 14 τοῦ ἐνεστῶτος ἐφθασεν εἰς Ῥόδον ἀπ' Ἀλεξανδρείας Γαλλικὴ βασιλικὴ γολέττα φέρουσα γράμματα ἀπὸ τὸν Μεχμέτ-Ἀλλῆν πρὸς τὸν Ἱμωραήμωσσαν , καὶ ἀμέσως ἐξεκίνησε διὰ τὸν Μαρμαρᾶν , ὅπου οὐρίσκεται ὁ ῥηθεὶς Ναύαρχος .

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ .

Μάλτα 8 Δεκεμβρίου .

Ὁ Ταχυδρόμος (μινιστεριακὴ ἐφημερίς τῆς Ἀγγλίας) λέγει ὅτι ἡ ἐκλογὴ τοῦ Λόρδου Σταρξκόρδου , ὡς Πρέσβευς παρὰ τῇ Ῥωστικῇ Αὐλῇ , θέλει ἀρέσει βέβαια εἰς ταύτην , ἐπειδὴ διὰ τῆς ἐπιδειξιότητος καὶ ἐπιμονῆς τε , ἐξωμαλίσθησαν αἱ διαφοραὶ , κατεπραύθησαν οἱ ἐρεθισμοὶ μεταξὺ Πέρτας καὶ Ῥωσσίας , καὶ κατεπραυώθησαν οὕτω τὰ ζῶπυρα ἐνὸς πολέμου , ὅστις ἐὰν ἀναπτῇ , ἤελε κλονίσει ὅλην τὴν Εὐρώπην , καὶ ἐπιφέρει ἀναρίθμητα ἐπαικόλυντα . Ἡ φιλήσυχος διάθεσις τῆς Αὐλῆς μας (τῆς Ἀγγλίας) θέλει ἐξάπαντος ἐμφιλοχωρήσει εἰς ὅλας τὰς Εὐρωπαϊκὰς Αὐλὰς , καὶ δυνάμεθα μὲ ὅλον τὸ θάρρος νὰ προῖδωμεν μακρὰν τινὰ οἰκιακῆς εὐημερίας καὶ βαθυτάτης εἰρήνης περίδου . *

Λονδῖνον 27 Ὀκτωβρίου . Ε. Ν.

Κατὰ ἓν γράμμα τοῦ κυρίου Ἀχιλλέως Μωράτη , υἱοῦ τοῦ Ἰωαννέμου , σταλὲν ἐκ νέας Τύρκας πρὸς τὸν Κ. Οὔμων Πρόεδρον τῆς ἐν Λονδίῳ Φιλελληνικῆς Ἑταιρείας , καὶ δημοσιεύθην εἰς μίαν ἐφημερίδα , ἡ Φιλελληνικὴ εἰταρεία τῆς Νέας Τύρκας , ἐκτὸς μιᾶς σημαντικῆς χρηματικῆς ποσότητος , στέλλει πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Διοίκησιν μίαν ἀλμοκίνητον νέαν κατασκευὴν Κερβεταν , τὴν ὅποιαν οἱ θαλασσινοὶ θεωροῦν ὡς πολλὰ ἐντελὴ ἐφεύρεσιν , καὶ ἡ ὅποια θέλει εἰσθαι βέβαια ἐν ἰσχυρὸν βοήθημα εἰς τοὺς Ἕλληνας .

(Ἐφ. Μάλτας)

Ἐπειδὴ στοχαζόμεθα ὅτι δὲν εἶναι ἴσως πάντῃ ἀσύμφορον εἰς τοὺς Ἕλληνας νὰ γνωρίσωσι τὴν πολιτικὴν κατάστασιν τῆς Κολομβίας , διὰ τοῦτο τοὺς προσφέρωμεν τὴν παρούσαν σημείωσιν ἀναφορᾶς τινὸς τὴν ὅποιαν ἔκαμεν ἀπεσταλμένος τις Ἀγγλος ἐπιτρεφίας νεωστὶ ἐκείθεν εἰς Λονδῖνον .

*) Ἡμεῖς εἴμεθα ὁλότελα ἐναντίας γνώμης , καὶ οἱ λόγοι ταύτης τῆς διαφορᾶς τοῦ φρονεῖν καταλαμβάνονται τόσο ἐνκόλα , ὥστε εἶναι περιττὸν νὰ σημειωθῶν ἐδῶ .

Τὴν 1 Νοεμβρίου .

„Οἱ Κολομβιανοὶ ἐδίωξαν τοὺς ἐχθροὺς των καὶ ἐσύστησαν μίαν Διοίκησιν, ἣτις μὲ τὴν πρόδον τοῦ καιροῦ ἔδειξε τὴν ἀνεξάρτητον δύναμίν της . Ἡ μακροτέρα τῆς ἀναγνώρισεως ἀγχοπύρηνσις δὲν ἡμπορεῖ ποσῶς νὰ ὠφελήσῃ τὴν Ἰσπανίαν, διότι αὐτὴ κανένα εὐλογοφανὲς τρόπον δὲν ἔχει τοῦ νὰ ξαναποκτήσῃ τὰς ἀποσπασθείσας ἀπ' αὐτὴν ἀποικίας, τὰς ὁποίας καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα ὀλοτελῶς καὶ πραγματικῶς ἔχασεν· ὁθεν ἡ ἀπὸ μέρους μας ἀναγνώρισις τῆς ἀνεξαρτησίας των δὲν ἡμπορεῖ νὰ βλάψῃ τὴν Ἰσπανίαν· ἀφ' ἐτέρεθ μέρους, αὕτη ἡ ἀναγνώρισις εἶναι ἀναγκαία εἰς τὴν ἐπέκτασιν καὶ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ ἰδίου ἡμῶν ἐμπορίου . καὶ εἰς μὲν τὴν ἐπέκτασιν, δέοι οἱ Κολομβιανοὶ περιμένεσι τῶρα ταύτην τὴν ἀναγνώρισιν, καὶ ἐὰν αὕτη ἀναβαλθῇ περισσότερον, θέλουν διατεθῇ δυσσορέστως ὡς πρὸς τὰ συμφέροντά μας· εἰς δὲ τὴν ἀσφάλειαν, διότι τοῦτο καὶ ὅλαι αἱ νομιματικαὶ ἐργασίαι ἕως οὗ δὲν συμβῇ ἡ ἀναγνώρισις καὶ δὲν γενῇ περὶ τούτων ἰδιαιτέρα τις συνθήκη, νομίζονται κλεισμεπόριαί .“

Τοιαῦται εἶναι αἱ περιστάσεις, κατὰ τὰς ὁποίας ἀκούομεν ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ Διοίκησις ἔχει σκοπὸν νὰ ἀναγνωρίσῃ ἀμέσως τὸ Κράτος τῆς Κολομβίας . Ἐνῷ αἱ ἀποικίαι εἶναι εἰς κατάστασιν ἐνεστώσης ἀποστασίας, ἐὰν ἡ Ἰσπανία δὲν ἔχασεν εἰσέτι ὅλην τὴν εἰς αὐτὰς ἐπιρροήν της, καὶ ἔχῃ εὐλόγως τινὰς ἐλπίδας νὰ τὰς καθυποτάξῃ, αἱ φιλικαὶ ἐπικρατεῖαι ἔχουσιν χρέος ὅχι μόνον νὰ μὴ βοηθῶσι τοὺς ἐπαναστάτας, ἀλλὰ νὰ ἀποφεύγουν καὶ πᾶν φέρεσιμον, τὸ ὅποιον ἡμπορεῖτο νὰ ἀποδείξῃ ὡς νόμιμον τὴν ἀποστασίαν, καὶ ἀκολούθως νὰ τὴν ἐξάψῃ περισσότερον . Τὸ τοιαύτας περιστάσεις, ὁποιαδήποτε ἀναγνώρισις ἀποστατημένων ἀποικιῶν, ἤθελεν εἶσθαι ὅχι μόνον παρὰβασις τοῦ δικαιώματος τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ ἀπομάκρυνσις ἀπὸ τὰ ἀμειβαῖα χρέη μιᾶς ἐπικρατείας πρὸς τὴν ἄλλην . Ἀλλ' ὅταν καθὼς εἰς τὴν Ἰσπανίαν περιστάσιν, ἡ ἀπόσπασις αὐτῶν τῶν ἀποικιῶν ἀπὸ τὴν

Ἰσπανίαν ἔγινεν ἐντελὴς καὶ πραγματικὴ· ὅταν ἡ ἀναγνώρισις δὲν ἡμπορεῖ νὰ προξενήσῃ καμμίαν ἐνδεχομένην βλάβην εἰς τὴν Ἰσπανίαν, καὶ εἶναι ἀναγκαία εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ γενικοῦ ἐμπορίου, καὶ εἰς τὰ ἐννομα δικαιώματα τῶν οὐδετέρων, τότε εἶναι ἄρα ἡ ἐσχάτη μωρία καὶ καθαὸς σχολαϊσμός τὸ νὰ ὀδηγῇται τις ἀπὸ μόνην τὴν ἀλαζωνείαν τῶν ἐθνῶν, ἀπὸ μόνην τὴν ἀνωφελὴ καὶ ἀνύητον ἐπιμονὴν εἰς τὰς ἀρχαίας ἀπαιτήσεις καὶ τίτλους, καταφροῦν τὰ οὐσιώδη συμφέροντα καὶ τὸ γενικὸν ἐμπόριον τοῦ ἀνθρωπίνου γένους .

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἰσπανίαν, εἶναι γνωστὸν ὅτι ποτὲ καὶ εἰς καμμίαν περίστασιν δὲν βελομεν κάμει ταύτην τὴν ἀναγνώρισιν μὲ τὴν συγκατάθεσιν αὐτῆς . Αἱ Ὁλλανδικαὶ ἐπαρχίαι ἀπέσεισαν τὸν ζυγὸν των ἐπὶ τοῦ Θεοῦ τῆς Ἀλβας, καὶ κατώρθωσαν τὴν ἐντελὴ καὶ πραγματικὴν ἀπολύτωςίν των εἰς σχεδὸν δέκα ἐτῶν διάστημα, ἀλλ' ἐπέερασε μία ἐκατονταετηρεὶς πρὶν ἀποφασίσῃ ἡ Ἰσπανία νὰ τὰς ἀναγνώρισῃ ὡς σταθερὰν καὶ ἀνεξάρτητον Διοίκησιν . Ἡ ἰδία ἡμῶν Ἱστορία μᾶς προσφέρει ἐν ἄλλο παρὰδειγμα τῆς παραλόγου ταύτης ἐπιμονῆς . Μόλις εἶναι εἴκοσι ἔτη ἀφ' οὗ ὁ Τίτλος τοῦ Ἡγεμόνος μας ἦτον „Γεώργιος κ. τ. λ. Βασιλεὺς τῆς Μεγάλης Βρετανίας, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἰρλανδίας — Μ' ἓνα λόγον ἐὰν θέσωμεν ὡς ἀρχὴν ὅτι παρόμοιαι ἀναγνώρισεις δὲν ἡμποροῦν νὰ γενῶσι χωρὶς τῆς συγκαταθέσεως τῆς Μητροπόλεως, αὗται δὲν θέλουν γενῇ ποτὲ . Μ' ἄλλας λέξεις, τὰ νησία καὶ αἱ πλείον καρποφόροι ἥπειροι θέλουν εἶσθαι ἀποχωρισμέναι ἀπὸ τὸ ἐμπόριον τῆς Εὐρώπης (καὶ ἀπὸ τὸ γενικὸν ἐμπόριον τοῦ ἀνθρωπίνου γένους) καὶ ἡ κοινὴ συγκοινωνία τῆς φύσεως θέλει πάθει ἀναλόγως . Ὅσον δὲ ἀπαιτέσει τὸ Περσὺ, τὸ ζήτημα ἴσως διαφέρει . Ἡ Ἰσπανία ἔχει μίαν δύναμιν ἐνέργειαν εἰς ἐκείνην τὴν ἀποικίαν καὶ εἶναι τις πιθανότης ὅτι θέλει δυνηθῇ νὰ ξαναποκτήσῃ τὴν ἐξουσίαν της εἰς αὐτὰς, ἡ τοῦλάχιστον νὰ κάμῃ τινὰς συνθήκας . Ἐδῶ λοιπὸν ἔχει χώραν τὸ πρῶτον μέγος τῆς ἀρχῆς ταύτης . Δὲν πρέπει νὰ ἀδικήσω-

μεν ἐν φιλικὸν ἔθνος, μήτε νὰ ἐγκαρδιώσωμεν
τὰς ἀποστασίας κηρύττοντες ὅτι εἶναι δικαία
ἡ ἀντίστασις αὐτῶν.

Κατὰ ταύτας τὰς περιστάσεις νομίζομεν ὡς
σχεδὸν ἀποφασισμένον, ὅτι τὸ Κράτος τῆς
Κολομβίας πρέπει ὀγλίγωρα νὰ ἀναγνωρισθῇ·
ἀλλ' ἔσον διὰ τὸ Περού, τοιαύτη ἀναγνώρισις
πρέπει νὰ ἀναδιδῇ μέχρι τῆς κυριεύσεως τοῦ
φραγίου Καλάς πλησίον τῆς Λίμας. *)

(E. M.)

Ἦν ἀνεκάνυμι περίεργος καὶ πολλὰ ἀξιό-
λογος ἔνταυτ' ἐπασχολεῖ ἡ γὰρ ἐπιστημονι-
κῶν ἐφημερίδας, λέγομεν, ἡ
ἐκδομένη τῶν Ὑποθαλασσίων ἢ Ἀ-
νατολίων Πλοίων, τῶν ὁποίων ὁ κύριος
διευθυντὴς κάμνει τὴν περιγραφὴν εἰς τὴν Revue
Encyclopedique· οὐδὲν ἄλλο νέον ὄργανον εἰμπό-
ρει νὰ ἐφεύρῃ ἡ φαντασία πλέον συντελεστικὸν
παρὰ τοῦτο εἰς τὸν ἀφανισμὸν τῆς ἀνθρωπότη-
τος! ἐκ τῶν τοιούτων πλοίων ὅσα ἤθελαν φέρει

*) Ἡ ἄλωσις τούτου τοῦ φρουρίου ἐπὶ τῶν
Περσιῶν ἔχει σχεδὸν τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν καὶ με-
τὴν παρ' ἡμῶν ἄλωσιν τοῦ φρουρίου τῶν Πατρῶν,
ἐπεὶ καὶ ἡμεῖς τότε θέλομεν ἔχει, ὡς αὐτοὶ τὸ
δικαίωμα τοῦ νὰ ζητήσωμεν τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἀ-
νεξαρτησίας μας, ἐνεργεῖα καὶ ὄχι δυνάμει πλέον.

Ὁ Συντάκτης.

96 ναύτας ἔχουσι τρία κέσθη· Α'. εἰμποροῦν
νὰ πλέωσιν ἀδιακόπως ἐπάνω εἰς τὰ κύματα
δυνάμει Μηχανῆς τινὸς ἀτμοκινήτου καὶ μετὰ
νῆα ἐνταυτῷ· Β'. νὰ βυθίζωνται αἰφνιδίως·
καὶ Γ'. νὰ ἐξακολουθῶσι τὸν πλοῦν των ὑποκάτω
εἰς τὸ ὕδωρ κυβερνώμενα καθ' ὅλας τὰς διετυν-
σεις μετὰ τὴν ἰδίαν ταχύτητα, καθὼς καὶ ἐπάνω
εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης· εἰμποροῦν
δὲ βυθισμένα οὕτως εἰς τὸ ὕδωρ νὰ μένωσιν αὐ-
τόθι 15—16 ὥρας, καὶ ἀκολουθῶς, χωρὶς
νὰ γενῶσιν ὁρατὰ, νὰ ὀρμῶσιν ἔξωθεν καὶ νὰ
ἀφανίζωσι τὰ πλέον μεγάλα καράδια, καὶ
τοὺς πλέον ἱερομεροῦς Στολῆς ἐνταυτῷ. Τὰ
ὅπλα τῶν πλοίων τούτων εἶναι οἱ Κολομβιάδαι,
εἶδος κανονίων, τὰ ὅποια χωροῦσι Σφαίρας
ἐκατῶν Λιτρῶν, καὶ τὰ ὅποια ἀδειάζονται
ἐντελέστατα ὑποκάτω εἰς τὸ ὕδωρ· ἔτι δὲ αἱ
Κοιτῆραι καὶ Ρόκκται, καὶ ἄλλαι καυστικαὶ
ὕλαι, ριπτόμεναι ἀπαράλλακτα ὡς αἱ βόμβαι.

Ἡ ἐφεύρεσις αὕτη ἀποδίδεται εἰς κάποιον
Ἰώσηπον Ἀγγέλον, ὅστις τὸν παρελθόντα
Σεπτέμβριον κατεχώρησεν εἰς τὰς Ἰταλικὰς
ἐφημερίδας μίαν ἐπιστολὴν, διακηρύττων ὅτι
κατὰ τὸ 1910 ἐκαιοποίησε πρῶτος εἰς τὴν Γαλ-
λικὴν Διοίκησιν τὸ σχέδιον τοῦτο, ὑπὸ τὸ ὄνομα
Phisypotalassiomia, καὶ ὅτι φέρει εἰς χεῖρας-
του μίαν ἀπόδειξιν περὶ τούτου. (E. M.)

Ω Δ Η.

Πατὴρς θεῖον ὄνομα
κάθε ψυχῇ
Μὲ κρυφὸν μάγευμα
νικᾷς ἐσὺ.

Γρέμην οἱ ὕβρινοι
καὶ σὲ μισοῦν,
ὃ ἀκοῦν οἱ Ἕλληνες
κ' εὐθὺς ξυπνοῦν.

Μίλις σ' ἐγνώρισαν
πίπτει ὁ ζυγὸς,
καὶ δόξης ἔφθασεν
πάλιν καιρὸς.

Ὑλμοῦν οἱ Βάρβαροι
εἰς τὰ Ψαρρᾶ.

Στόλος τῶν ἔφθασε,
κάμνει φθορὰ.

Σμήνη ἀπάνθωπα
ἰδοὺ ὀσμούν,
Καὶ ὁ λαὸς ἀσπλος
ἄχ! τὰ χαθοῦν;

Πατὴρς θεῖον ὄνομα
κράζην παντοῦ
Πατρίς Ἱερωτάτη
βοῶν ὁμοῦ.

Θαλάσσιος ἄνεμος
εἰς μιᾷ στιγμῇ
Τ' ἀκούει, τὸ ἔφερε
εἰς ἄλλην γῆν

Σ' τὰ ὧτα ἔφθασεν
ἄλλων Γραικῶν
Σημεῖον γίνεται
νέων νικῶν.

Τρέχον συναζονται
πρὸς τὰ Ψαρρᾶ,
Οἱ ἥρωες πλέουσι
ὡς μετὰ πτερὰ.

Ποιὸς σὺν παράλλιον
τοὺς καρτερεῖ
Καὶ πρὸς τὸν πόλεμον
τοὺς ὀδηγεῖ;

(ἀντ.)

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Αγ. 103

Τιμή ετησία Τάλ. Ἰσπανικά ἐξ προπληρωτέα
κατὰ τριμηνίαν · Ἐκδίδεται δις τῆς ἐβδομάδος .

Τὰ πλείω ὀφείλῃ, τοῖς πλείοσι .

Φραγκλῖνος .

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τὴν 20 Δεκεμβρίῃ 1824 .

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ .

Εἶδε ἡ σελὶς τῆς Ἡπειροῦ .

Τὰ πρᾶγματα τῆς Ἡπειροῦ ἤρχισαν νὰ λαμβάνωσιν ἐσχάτως σημαντικὰς μεταβολὰς ὡς πρὸς τὸ Πολιτικὸν · ὁ δεσμὸς ἐκεῖνος, ὅστις ἦναιεν ἄλλοτε ὅλας τὰς ὑπαλλήλους ἐξουσίας αὐτοῦ τοῦ μέγους, δὲν ὑπάρχει πλέον · διχόνοιοι, ἀκαταστασίαι, ἐμφύλιοι πόλεμοι κατασπαράττην τοὺς Ἀλβανούς, καὶ τοὺς κάμινον νὰ εἶναι χωρισμένοι εἰς τόσας φυλάς, ὅσα εἶναι τὰ λεγόμενα παρ' αὐτοῖς Ὀτσάκια . Ματαίως ὁ Ὁμέρ-Πασᾶς ἐπεχείρησε νὰ συνάψῃ τὰ διεστώτα, ματαίως ἐπρεστώθησε, μιμούμενος τὸ παράδειγμα τοῦ Ἀλῆ-Πασᾶ, νὰ λάβῃ ὅλην τὴν κυριότητα αὐτὸς · τὰ σχέδιά τιν' ἐν εὐδοκίμῳ, ἔπειδὴ διὰ τὰ βάλῃ εἰς πρᾶξιν ὅχι μόνον ἐστερείτο τὰ μέσα ἐκεῖνα, τὰ ὅποια εἶχεν ὁ προκατόχος τιν', ἀλλὰ περιεστοιχεῖτο ἀπὸ πολλοὺς ἔχθρους, καὶ ἔχθρους μάλιστα πρὸς αὐτοὺς, οἱ ὅποιοι ἀφ' οὗ πολλάκις πολλαχῶς ἐζήτησαν νὰ τὸν βλάψωσι καὶ δὲν εἰμώρεσαν, τελευταῖον ἴσχυσαν νὰ τὸν διαβάλωσιν εἰς τὸν Σουλτάνον, ὅστις εὐκολόπιστος κατὰ τὴν συνήθειάν τιν', καὶ ἀχάριστος ὡσεπιτοπωλεῖστον πρὸς τὰς ἐκδηλεύσεις τῶν πιστῶν ὑπαρχόντων, εὐθὺς ἐξέδωκεν ἐν φιερμῇ περὶ τὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ τοῦς ὁποίους ἕως τῶρα ἐκυβέρνα τόπως, καὶ ἀντ' αὐτοῦ διώρισεν ἄλλους · — Ἰδοὺ τὴν γράφην πανταχόθεν περὶ τῆς νέας ταύτης μεταβολῆς — Ὁ Ὁμέρ Βρυύνης ἐγίνε φερμανλῆς · ἀντ' αὐτοῦ δὲ διωρίσθησαν εἰς μὲν τὰ Ἰωάννινα ὁ Ἰσμαήλ-Πλιάσας, εἰς δὲ τὴν Ἄρταν καὶ Πρέβεζαν ὁ Χα-

σάν-Πατᾶς τῆς Πάτρας, χρηματίσας ἄλλοτε Χασάπ-μπατῆς . Ὁ Βρυύνης, καθὼς τοῦ ἦλθεν ἡ εἶδσις τῆς ἐξουσίας τιν', εὐθὺς ἀπέλυσεν ὅλα τὰ ἐνέχυρα τῶν Χριστιανῶν, ὅσα ἐκράτει εἰς φύλαξίν τιν', καὶ μετέβη, συνωδευμένος ἀπὸ πεντακοσίους Ἀλβανούς, εἰς Μπεράτι, διὰ νὰ ἐνδυναμώσῃ ἐκεῖ τὴν φατρίαν τιν' · λέγεται δὲ ὅτι τὸν Βαρνακιώτην, τὸν πιστὸν φίλον τιν', μὴ δυνάμενος νὰ τὸν ἐπάρῃ μαζύ τιν', τὸν παρέδωκεν εἰς τὸν Μπεκίρ-Τσογαδόρον εἰς Πρέβεζαν, παρακαλὼν αὐτὸν νὰ τοῦ εὐκολύνῃ τὴν μετάβασιν εἰς Κάλαμον, ὅπως εὐρίσκειται ἡ φαμιλλία τιν' — Σιμὰ τῶν ἀνωτέρω εἰδήσεων εἶναι καὶ μία ἄλλη ἀξιοσημείωτος, ὅτι ὁ Ρούμελη-Βαλεσῆς, ὁ γνωστὸς Δεσφῆς-Πασᾶς ἀλλάχθη διαδεχθέντος αὐτοῦ τοῦ Κηταχὶ Μ·Χ·μέτ Ρεσίτ-Πασᾶ · οὗτος δὲ εἶναι ἐκεῖνος, ὅστις τὸν προπαρελθόντα χρόνον ἐπολιόρκει τὸ Μεσολόγγιον μαζὺ μὲν τοῦ Ὁμέρ-Βρυύνην, καὶ ὅστις ἔλαβε τὴν αὐτὴν τύχην νὰ καταπολεμηθῇ καὶ νὰ χαλασθῇ ἀπὸ τοὺς τότε Ἡρώας τοῦ Μεσολογγίου Ἑλλήνας .

Μεσολόγγιον τὴν 19 Δεκεμβρίῃ .

Ἐκ διαφόρων εἰδήσεων, τὰς ὁποίας ἡ Ἀστυνομία τοῦ Μεσολογγίου λαμβάνει συνεχῶς ἀπὸ ἀνθρώπων ἐπισκεπτομένης τὰ φρούρια τῶν Πατρῶν, Ναυπακτοῦ κ.τ.λ., εἶναι φανερόν, ὅτι οἱ ἔγκλειστοι εἰς ταῦτα Τοῦρκοι δὲν εἶναι, ὡς ἐνομίζετο, ἀρκετὰ προβλεπόμενοι μὲν τῷ φάσι · ἐσχάτως μάλιστα δὲν εἶχον, παρ' ὅσον ἤρκει διὰ εἰκοσίων ἡμερῶν μόνον ζωτροφίαν ·

ὅθεν ἐμελέτων νὰ στείλωσιν εἰς Ζάκυνθον ἓνα, δὴ ἀπὸ τὰ Καράβιάτων διὰ νὰ φορτώσωσι, τὰ ὅποια καὶ ἐπὶ τούτῳ, ὄντα χαλασμένα, κατεγίνοντο νὰ τὰ ἐπισκευάσωσιν. Ἄν λοιπὸν ἐν τῷ αὐτῷ προφθάσῃ τὰ ἡμέτερα πλοῖα, τὰ ὅποια ἀπὸ ὥραν εἰς ὥραν ἀνυπομόνως τὰ προσμένοντες, εἶναι ἐλπίς ἢ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐκπορεύσιν τῶν εἰρημένων Τυρκικῶν πλοίων παντάπασι, ἢ ἐκπελεύσαντα νὰ μὴ τὰ ἀφήτῃ νὰ ἐπιστρέψωσι, καὶ οὕτω ματαιωθείσῃς τῆς προμηθείας τῶν Τροφῶν, νὰ βιάτῃσι τοὺς ἐγκλείστους τοῦρκους εἰς τὸ νὰ παραδώσωσι ταχέως τὰ κατακρατούμενα εἰσέτι ἀπὸ αὐτοὺς φρούρια. — Φεῦ! ὅποιον μέγα δυστύχημα διὰ τὴν Ἑλλάδα ἢ διάλυσις τῆς πολιτοῦσας αὐτῶν τῶν φρογῶν, τὰ ὅποια ἐξάπαντος, ἐν αὐτῇ (ἢ πολιτοῦσας) ἕως τῶρα διήκει, ἤτελλαν εἶναι κυριευμένα, καὶ ἢ κυριεύουσιν ὅπως ἤθελε συντελέσει εἰς βεβαίωσιν τῆς ἀνεξαρτησίας μας, καὶ εἰς αὐξήσιν τῆς Ἐθνικῆς μας ὑπολήψεως καὶ ἐμπιστοσύνης, τοῦτο δὲν ἔχει χρεῖαν ἀποδείξεως· ἐπειδὴ ὅλος ὁ κόσμος πανταχόθεν μᾶς τὸ φωνάζει, καὶ αἱ ἐφημερίδες τῆς Εὐρώπης συχνὰ μᾶς τὸ σφυρίζουν. Ὁ κύριος Λόντος δικαιολογεῖται ὅτι δὲν εἶχε τὰ μέσα νὰ βαρτάξῃ διὰ περισσότερον καιρὸν τὴν πολιτοῦσας· ἀλλὰ πῶς εὗρεκε ταῦτα διὰ νὰ κινήσῃ λεγεῶνας στρατευμάτων ἐναντίον τῆς Διοικήσεως, δέλων νὰ ἡποστηρίξῃ τὴν ἀπεριποίητον γνώμην; Προφάσεις οὐτιδαναι! πράξεις ἰδιοτελεῖς! αἱ ὅποια, τὸ ὁμολογοῦμεν εἰλικρινῶς, δὲν ἤρμοζαν παντάπασι εἰς τὸν χαρακτῆρα τοῦ κυρίου Λόντε, ἀνδρὸς σεβαστοῦ ἕως πρὸ ὀλίγου ἀπὸ ὅλον τὸ ἔθνος, διὰ τὸν πατριωτισμὸν, διὰ τὴν ἀκεραιότητα καὶ διὰ τὴν φιλονομίαν τῇ. Ἡσπατημένον ἄρα ἦλθον τὸ ἔθνος περὶ αὐτοῦ, ἢ ἐφρόνει ὁρθῶς; τὸ Τελευταῖον τὴν φέρεσμον τοῦλάχιστον βεβαίονει τὸ πρῶτον· μολοντούτο ἂν αἱ περιστάσεις (εἰς τὰς ὁποίας ἴσω ἤθελε καταφύγει πρὸς ἀπολογία τῇ, καὶ τὰς ὁποίας δεχόμεθα καὶ ἡμεῖς) τὸν ἔκαμαν νὰ παρεκτραπῇ ἀπὸ τὴν εὐθείαν ὁδὸν, καὶ νὰ χάσῃ πρὸς καιρὸν τὴν ὑπόληψιν τοῦ ἔθνους τῇ, εἶναι εἰς χεῖρας τῇ νὰ διορθώσῃ

ταχέως τὸ σφάλμα τῇ, καὶ νὰ ξαναποκτήσῃ τὴν προτέραν ὑπόληψιν τῇ. — Μανθάνομεν μετὰ χαρᾶς ὅτι παραιτήτας, ἢ μᾶλλον ἀναγκασθεὶς νὰ παραιτήσῃ τὰ ὅπλα, ἔπαυσεν ἀπὸ τὸ νὰ κινήται κατὰ τῆς Διοικήσεως· ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἀρκεῖ πρὸς ἀθώωσιν τῇ ἢ τωρινὴ στρατιωτικῇ ἀπραξίᾳ δὲν ἐξιλεώνει τὴν προηγηθεῖσαν στρατιωτικὴν καὶ πολιτικὴν ἐνταῦθα παρανομίαν τῇ· ἐν πράξει ἀμαρτήσας, ἐν πράξει καὶ πάλιν πρεπεῖ νὰ ἐκπλύνῃ τὸν ῥύπον τῆς ἀμαρτίας τῇ. Ἐχρεῖς σταδίων ἀνοικτὸν διὰ τοῦτο, κύριε Λόντε, ἔχεις τὸ φρούριον τῶν Πατρῶν, ἀπὸ τὴν πολιτοῦσας τοῦ ὅποιου πρὸ ὅλης ἐλαιοποιήσεως· ζῶσε τὴν ῥομφαίαν σὴ ἄλλην μίαν φορὰν, καὶ ἰδέξῃ ὑπὸ τὰ λείχη αὐτοῦ, μὲ ἀπόφατιν σταθερὰν, καὶ μὲ ὄρκον ἐνταῦθα ἢ νὰ κατορθώσῃ τὴν κυριεύσιν τῇ, ἢ νὰ μὴ ἐπιστρέψῃς ποτὲ ἐκείθεν ἀπρακτος. Ἰδοὺ τὸ μόνον μέσον, καὶ τὴν ὑποψίαν, τὴν ὅποιαν πολλοὶ συνέλαβον (ὅτι δηλαδὴ δὲν ἐπιθυμοῦμεν διὰ τὸ μερικὸν σὴ συμφέρον νὰ ἐλευθερωθῇ τὸ φρούριον τοῦτο) νὰ διασκεδάσῃς, καὶ τὸν ἑαυτὸν σὴ νὰ ἀθώωσῃς, καὶ Τελοσπάντων δόξαν ἱκανὴν ν' ἀποκτήσῃς.

Κάλαμος 15 Δεκεμβρίου.

Δὲν εἶναι καμία ἀμφιβολία ὅτι ὁ Σιλιχτὰρ Πύδας ἔστειλε τὸν υἱόν τῇ εἰς τὸν Ὀμέρ Πασᾶν, ὅστις τὸν ὑπέδεχθη φιλοφρόνως καὶ τὸν ἀρραβώνισσε μὲ τὴν θυγατέρα τῇ, καὶ τὸν ἔκαμε καὶ Σιλιχτάρην τῇ· ὁ δὲ Σιλιχτὰρ Πύδας κάθεται εἰς τὸ σπῆτι τῇ.

Ναύπλιον, 26 Νοεμβρίου

Σήμερον τὸ πρῶτ' ἔφθασεν ὁ Ἐκλαμπρότατος Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Κύριος Γ. Κενθριώτης, καὶ ὑπέδεχθησαν αὐτὸν μὲ τιμὴν μεγάλην καὶ μὲ κανονοβολισμοὺς εἰκοσι καὶ ἓνα. Ἐλπίζομεν ἢ ἐπιφανείᾳ τῇ νὰ παύσῃ τὸν σάλον τῆς Πατρίδος καὶ νὰ συνεγῇ εἰς τὴν γαλήνην τῶν ἐσωτερικῶν πραγμάτων.

Εὐθὺς ὡς ἐφάνησαν εἰς τὴν Κόρινθον τὰ στρατεύματα τῆς Διοικήσεως, τὰ ὅποια ἤλθον ἐξ

Ἀθηνῶν ὑπὸ τὴν δὴγηϊάν τῶν Στρατηγῶν Γούρα , Κατατάσσῃ , Καταπολιτάνῃ κτλ. , τὰ ἀνταρ-
τικὰ στρατεύματα , τὰ ὁποῖα ἐπολιόρκουν ἐκεί-
νο τὸ φρούριον , ἐτράπησαν εἰς φυγὴν .

Ὁ Στρατηγὸς Χατζηχρήστος μετὰ τοῦ ἀν-
τιστρατήγῃ Μακρυγιάννῃ ἐπιστάχθησαν νὰ ἀ-
ναβῶσι μὲ τὰ ἀναγκαῖα στρατεύματα εἰς Τρι-
πολιτσάν . Ὁ δὲ Ἐκτελεστὴς Κύριος Ἰωάννης
Κωλέτης διετάχθη διὰ προβελεύματος νὰ πα-
ραλάβῃ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ ἐν Κορίνθῳ στρατοπέ-
δου τῆς Σ. Διοικήσεως . Ἐλπίζεται μεγάλη ὠ-
φέλεια εἰς τὰ παρόντα πράγματα τῆς Πατρίδος
ἀπὸ τὴν φρόνησιν τοῦ ἀνδρός , ὃς τις ἔχων σύμ-
μαχον εἰς τοὺς κοινωφελεῖς σκοποὺς τῆς καὶ τὴν
πειθῶ , δὲν μένει ἀμφιβολία ὅτι θέλει ἐκτελέ-
σει πολλὰ καὶ καλὰ .

(ὁ Φ. τοῦ Νόμῃ .)

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ .

Τῇ 22 Νοεμβρίῳ .

Ἐκ Τριεστίν εἶναι εἰδήσεις , ὅτι ὁ Λόρδος
Στραγκφὼρτ μελετᾷ ἅμα τελειώσας αὐτόθι τὴν
κάθαρσίν τι νὰ προχωρήσῃ εἰς Βιένναν διὰ νὰ
λάβῃ συνδιάλεξιν μετὰ τοῦ Πρίγκιπος Μεττεγ-
νίχ , καὶ μετὰ τοῦ Γερουσιαστοῦ Ῥώσση Τα-
τισχέφφ , ἀναφορικῶς πρὸς τὰς διαπραγμα-
τεύσεις μετὰ τῆς Ὁθωμανικῆς Αὐλῆς , τὰς
ὁποίας οὗτος διεύθυνε δύο σχεδὸν ὁλοκλήρως
χρόνους χωρὶς νὰ εἰμπορέσῃ νὰ ἐπιφέρῃ κανὲν
εὐτυχὲς καὶ αἰσινὸν τέλος , ἐξ αἰτίας τῆς μεγά-
λης ἰσχυρογνωμίας καὶ ἐπιμονῆς τῆς εἰρημένης
Αὐλῆς εἰς τὸ νὰ μὴν κενώσῃ τὴν Μολδοβλα-
χίαν .

(Ε. Μ.)

— Ἀπόσπασμα ἰδιαιτέρας τινὸς ἐπιστολῆς
ἀπὸ τῆς 8 τοῦ παρόντος ἐκ Τριεστίν — Ὁ
Νόμης , ὃς τις ἔφερε τὸν Λόρδον Στραγ-
κφὼρτ εἰς τοῦτον τὸν λιμένα , ἦτον καὶ κομι-
στὴς τῶν γραμμάτων τῶν 18 τοῦ παρελθόντος
μήνους ἐκ Κωνσταντινουπόλεως . ἡ Πέρτα διε-
κήρυξεν εἰς ὅλης τοὺς Ὑπηρέτους τῶν Χριστιαν-
ικῶν Δυνάμεων , ὅτι δὲν θέλει κατ' οὐδένα
τρόπον ν' ἀναγνωρίσῃ συναλλαγματικὰς , ὅσας

ὁ Γισοῦφ-Πασᾶς , Διοικητὴς τῶν Πατρῶν ,
ἔδωκεν εἰς τοὺς διαφόρους Εὐρωπαϊκὰς Ναυκλήρας
διὰ νὰ πληρωθῶσιν εἰς Κωνσταντινούπολιν περὶ
τῶν ἱεροῶν , μὲ τὰς ὁποίας οὗτοι δὲν ἔπαυσαν
κατὰ καιροὺς , ἀπὸ τὴν συνειθισμένην τι φι-
λανθρωπίαν , ἣ μᾶλλον φιλοθερίαν κινούμε-
νοι , νὰ προμηθεύωσι τὸ εἰρημένον φρούριον .
Παρατηρητέον δὲ , ὅτι αἱ συναλλαγματικαὶ
αὐταὶ ἕως τῶρα ἐπληρόντο ἀπὸ τοῦ Βασιλικῶν
Θησαυροφυλακίου , καὶ ἐπειδὴ εἰς τὸ ἔξῃς ,
κατὰ τὴν ἀνωτέρω διακήρυξιν , δὲν θέλουν πλη-
ρόνευθαι πλέον , οἱ Εὐρωπαῖοι ἀγανακτῶντες
δι' ὅσα ἔχοντες ἐν τῷ μεταξύ τούτῳ , θέλουν
παύσει ἀπὸ τὸ νὰ δείχνωσι τὰ ἴδια φιλανθρω-
πικὰ αἰσθήματα πρὸς τοὺς Τούρκους . Ἐξιστό-
σον εἶναι καὶ ἐν ἄλλο ἀξιόλογον συμπέπραγμα
τὸ ὁποῖον πηγάζει ἀμέσως ἐκ τῶν εἰρημένων ,
ὅτι ὅχι μόνον αἱ πρόσδοι τοῦ Σουλτάνου εἶναι
εἰς μίαν κατάστασιν παντελοῦς ἐξαντλήσεως ,
ἀλλὰ μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς τελευταίας
ἐκστρατείας , κατὰ γῆν , καὶ θάλασσαν ,
τῆς σημαντικωτέρας ἴσως ἀπ' ὅλας τὰς μέ-
χρι τοῦδε γενομένης , τὸ Διδάνι συνέλαβε
τὴν ἀπόφασιν νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Πελο-
πόννησον εἰς αὐτὴν . καὶ βέβαια ἂν εἶχε τὴν
παραμικρὰν ἐλπίδα τῆς ἀνακτήσεώς της , δὲν
ἤθελεν ἀπαρνηθῇ εἰς τὴν Πάτραν , καὶ τὰ πα-
ρακείμενα φρούρια , θέσεις τόσο οὐσιαῖδες
καὶ σημαντικὰς , τὴν ἀπὸ τὰς ἀναγκαῖας
τροφὰς των προμηθευσιν .

Γράμματα τῶν 22 τοῦ παρελθόντος Ὀκτωβρίου
ἐκ Κωνσταντινουπόλεως φανερόνουν , ὅτι
οἱ Τούρκοι θέλουν διατρίψῃ ὅλον τὸν χει-
μῶνα εἰς Μολδοβλαχίαν . εἶναι δὲ καὶ μία
φυνὴ διεσπαρμένη ὅτι αἱ φθμηλλαὶ τῶν δύο
Ἀυθεντῶν ἐφῆρθησαν ὡς ἐνέχυρα εἰς Κων-
σταντινούπολιν .

Κύριε Συντακτα τῶν Ἑλληνικῶν Χρονικῶν .

Παρακαλεῖσθε νὰ καταχωρίσῃτε εἰς τὴν ἐ-
φημερίδα σας τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολὴν μὴ , πρὸς
τοὺς Πολίτας τοῦ Μεσολογγίου , καὶ θέλετε μὲ
ὑποχρεώσεϊ . ὁ Φίλος σας Μ. Π. Κοκκίνης .

Εὐγενέστατοι Ἐπιστάται καὶ Γενναῖοι Πολῖται
τοῦ Μεσολογίου .

Ὁ Τρόπος , μετὰ τὸν ὅποιον οἱ Πρόκριτοί σας
καὶ τὸ Διαικητικὸν Σῶμα ὑπεδέχθη τὴν οἰκογέ-
νειάν μου ἔλθουσιν ἀπὸ Τεργέστην , ἡμᾶς με-
γάλως τὴν πόλιν σας ἡμῶν ἐμὲ τὸν ἀφοσιωμέ-
νον εἰς τὴν ἐκδούλευσίν της , ἂν ἀληθῶς ἡ ἡμῶν
στρέφῃ εἰς τὸν ἡμῶν . Ἐκτὸς τοῦτο γεμίζω
τὴν καρδίαν μου ἀπὸ εὐγνωμοσύνης , ἀναξωπυ-
ροῖ συγχρόνως τὸν ἑλπίον μου νὰ χρησιμεύσω εἰς
τοιοῦτες γνώστας τῶν ἀγῶνων μου καὶ τῶν πόνων ,
χωρὶς νὰ φροντίσω ποῦ ἀφίνω τόσας ψυχὰς ,
διότι ζυγὸς μου τὰς περιβάλλετε τόσον φροντι-
στικῶς εἰς τὸν στενὸν τοῦτον καιρὸν . Τοιοῦτοι

Πολῖται ἀναγκαιῶς πρέπει νὰ γνωσθῶν εἰς τὸν
κόσμον , διὰ νὰ γείνην τὸ παράδειγμα τῆς πί-
σθηκτικότητος καὶ τῆς μεγαλοφυχίας εἰς τὰ ἄλ-
λας τῶν ὁμογενεῖς Πίλεις . Ἐχετε λοιπὸν ἀ-
πὸ μέθης μου τὴν διακήρυξιν ταύτην , ὅχι μι-
κρὸν μαυτίριον τῆς ἀφοσιώσεώς μου εἰς τὴν ἐν-
τυχίαν τῆς πόλεώς σας , ἐνίσφ γνωρισθῶ ἀξιώ-
τερος τῶν τοιούτων πρὸς ἐμέ σας περιποιήσεων
καὶ ἡμῶν , καὶ εὐχαρίστημα ὑπὲρ τῶν τοιού-
των ἀπολούστατον . εὐτυχεῖτε !

1824 ἡ 15 Δεκεμβρίου .

ἐν Μεσολογίῳ ἡμέτερος ὁμογενὴς
ὁ Μ. Πέτρος Κοκκίνης .

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ΄ .

Ἐπρεπεν ἴσως νὰ διορίσωμεν καὶ ἐν μέρος τῶν Χρονικῶν μας εἰς τὰ Φιλολογικά , κατὰ μί-
μητιν τῶν φωτισμένων ἔθνων . ἀλλὰ τὰ ἄλλα ἔθνη συμφέροντα δὲν μᾶς ἐσυγχώρησαν ἕως
τώρα νὰ ἐκτελέσωμεν καὶ τοῦτο τὸ μέρος τῶν χρεῶν μας . τὴν δὲ ὅταν θεῖα χάριτι τὰ πράγ-
ματά μας ἄρχισαν νὰ κλίνην θαυμασιῶς εἰς τὸ καλῆτερον εἶναι καιρὸς πλέον νὰ ἐμῶμεν καὶ εἰς
φιλολογικά , τὰ ὅποια μόνον χαρακτηρίζουν τὰ πολιτισμένα ἔθνη , ἢ τοῦλάχιστον τὰ φιλόκαλα .

Κατεχωρίσαμεν ἄλλοτε ὀλίγα ποιημάτια , καὶ ἐλπίζομεν ὅτι ἡ ἀνάγνωσις των δὲ εὐχαρίστησεν
πολλοὺς ἀπὸ τοὺς ἀναγνώττας μας . Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον ἐδημοσιεύσαμεν καὶ μέρος τῆς
περὶ τῶν Ψαρρῶν ὥδης , τῆς ὁποίας σήμερον ἐξακολουθοῦμεν τὴν συνέχειαν καὶ τὸ τέλος . Αὕτη
εἶναι ποίημα τὸ ὅποιον πρέπει νὰ ἐπαινέσθῃ οἱ φίλοι τῶν καλῶν , συλλογιζόμενοι ὅτι ἐποιήθη ἀπὸ
κόρη , ἡ ὁποία ἐγεννήθη μακρὰν τῆς Ἑλλάδος , καὶ ἀνετράφη μὲ ἁλλοεθνή γλῶσσαν , τὴν ὁ-
ποίαν γνωρίζει καλὰ καὶ ἐδοξάσθη εἰς τὴν πύξιν της . Ἀλλοτε ἴσως ὁμιλήσωμεν πλατύτερα περὶ
τῆς εὐγενεὺς ταύτης νέας , τὴν ὁποίαν παρακαλοῦμεν νὰ τρέξῃ τὸ νέον τοῦτο στάδιον , εἰς τὸ ὅποι-
ον , βοηθημένη ἀπὸ τὴν εὐφυίαν της . δύναται νὰ δοξασθῇ , καὶ εἰμεθα εὐέλπιδες ὅτι ἅπαντες
οἱ φιλογενεῖς θέλουσι εὐφρανθῇ , βλέποντες ἐλληνίζεσθαι τὴν ἀναγκασθεῖσαν ἀπὸ τὰς περιστάσεις
νὰ μὴν ἐλληνίζῃ .

Συνέχεια καὶ τέλος τῆς ὥδης (ἴδε τὸν προηγ. ἀρ.)

Εἶναι ὁ Μώτσαρης
νίκης δοτῆρ ,
Ἐλαμῖν ὁ Ἡρώας
νέος ἀττήρ .

Τώρα κατέβηκε
καὶ σ' τὸν ἐχθρὸν .
Δείχνει τὸ ξιφὸς τῆ
τὸ φοβερὸν .

Αἰγλὸς Φιλέλληνας
ἀκολαθεῖ
Καὶ μετὰ τὴν λύραν τῆ
συμμοχθεῖ .

Λαλεῖ καὶ φαίνεται
ἡ μουσικὴ
Θανάτη σύμβολον
χάρη φωνῇ .

Ἄλλ' εἰς τοὺς Ἕλληνας
ἡμελωδία .
Νίκην καὶ θρίαμβον
προμελετᾷ .

Οἱ ἐχθροὶ φεύγουσι
κλαίον , θρηνοῦν
Καὶ εἰς τὸ αἶμά των
ἱγκολυμποῦν .

Διὰ τὸ πέλαγος
γαληνιά ,
Καὶ δὲν ἐξύπνησεν
ἡ τρικυμία ;

Διὰ τὸ σ' τὰ κύματα
δὲν κολυμβᾷ
Καὶ δὲν βυθίζεται
ὅλ' ἡ θεοκίρα ;

Ὅχι ὦ θάλασσα
μὴ κυματῇ ,
Δόξαν παρόμοιαν
δὲν δὲ εὐρήσῃ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Αρ. 104

Τιμή ἑτησία Τάλ. Ἰσπανικά ἐξ προπληρωτέα
κατὰ τριμηνίαν · Ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος .

Τὰ πλείω ὀφείλῃ, τοῖς πλείοσι .

Ψαλκίδης .

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τὴν 24 Δεκεμβρίῃ 1824 .

ἙΣΩΤΕΡΙΚΑ .

Πρὸ μηνῶν ἐδημοσιεύσαμεν τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Στρατηγοῦ Ὀδυσσεύς πρὸς τὸν Σεβασμιον Κοραῆ, καὶ ἴωρα ἀναγινώσκουμεν ἀπάντησιν τῇ εἰς τὴν Ἑφημερίδα τῶν Ἀθηνῶν . ἡ ἀπάντησις αὕτη ἡμπορεῖ νὰ κατηγορηθῇ ἂν ὅσους θέλουν νὰ γνωρίζουν ὀρθὰ τὰ πράγματα καὶ τὰ πρόσωπα καὶ ὅσοι κατοικοῦν μακρὰν τῆς Ἑλλάδος · ἀλλὰ καὶ ἐὰν δὲν πρσαρμόζεται πρὸς ὃν ἐπιγράφεται ἡ ἐπιστολὴ τοῦ κυρίου Κοραῆ, περιέχει ὅμως ἴσους καλὰς καὶ ὀρθὰς συμβουλὰς, καθὼς εἶναι ἅπαντα τὰ πονήματα τοῦ σεβασμίου Κοραῆ, ὥστε κρίνουμεν ἔυλογον νὰ τὴν τυπώσωμεν καὶ εἰς τὴν Ἑφημερίδα μας, βέβαιαι ὄντες ὅτι θέλει ἀρέσει εἰς πάντας τοὺς καλοὺς πατριώτας, καὶ θέλουν τὴν ἀποστηρίξει ὅσοι ἀπὸ τῶν πολεμιστὰς μας ἐπιθυμοῦν νὰ δοξασθῶν, καὶ νὰ γένουν ἄξιοι τοῦ ἐντίμου ὀνόματος τῶν στρατιωτῶν .

Ὅσον δὲ περὶ Ὀδυσσεύς δὲν λέγομεν τίποτε ἄλλο κατὰ τὸ παρὸν, παρὰ νὰ τὸν παρακαλέσωμεν νὰ ἐρωτήσῃ τὴν συνειδήσιν αὐτοῦ, καὶ νὰ συγκρίνῃ τὴν σημερινὴν τῇ κατὰστασιν μὲ ὅσα τὸν συμβουλεύει ὁ σεβασμιος Κοραῆς . Ἐυτυχῆς ὁ Ὀδυσσεὺς ἐὰν τῷ ἐπηρεασμῶντο ὅσα λέγει ὁ κύριος Κοραῆς ! καὶ εὐτυχεστέρα ἡ Ἑλλὰς ἐὰν ὁ Ὀδυσσεὺς ᾔτιν Ὀδυσσεύς !

Τίε τῆς Ἑλλάδος ἀγαπητὲ, καὶ γενναίῃ τῆς Ἑλληνικῆς ἐλευθερίας ὑπέρμαχε Ὀδυσσεῦ .

Ἡ Ἐπιστολή σου, τὴν ὁποίαν ἔλαβα τὴν 7 Ἰανουαρίου τοῦ παρόντος ἔτους, ἐκατάβρεξε τοὺς γηραλέους ὀφθαλμούς μὴ μὲ δάκρυα λύπης

καὶ χαρᾶς · χαρᾶς, ὅτι βλέπω τὰ τέκνα τῆς Ἑλλάδος ἀγωνιζόμενα προθύμως νὰ ἀναστήσωσι τὴν νεκρωμένην ἀπὸ τοὺς Τυράννης Μητῆρα των · λύπης, ὅτι ὅλα τῆς τὰ τέκνα δὲν ὁμοιάζουν τὸν Ὀδυσσεῖα, ἀλλ' εὐρίσκονται τινὲς μεταξύ σας, μὴ δυνάμενοι νὰ καταλάβωσιν, ὅτι αἱ διχόνοιαι αὐτῶν δὲν φέρωσι πάλιν ὀπίσω τοὺς Τούρκους, δὲν θέλουν ὅμως φέγειν ποτὲ τὴν αὐτόνομον ἐλευθερίαν ἐκείνην, ἥτις χρεώσεται εἰς τὰ ἐκχυθέντα τίμιά σας αἷματά, καὶ τὴν ὁποίαν ἐπιθυμεῖ ὅλη ἡ Ἑλλὰς . Τὸ μέγα τοῦτο κακὸν ἐγνωρίστες καὶ σὺ, φίλε, ὅτι πηγάζει ἀπὸ τὰ φαρμακερὰ μαθήματα, τὰ ὁποῖα, ὅλοι κοινῶς ἐδιδάχθημεν εἰς σχολεῖον ἄνομον, ἀπὸ διδασκάλους ἀνόμους, τοὺς Τούρκους · ἂν δὲν μᾶς ἔφθειραν ὅλης ἰσομέτρως, ὅλους ὅμως σχεδὸν μᾶς ἐμπέδισαν νὰ μάθωμεν τὸ μόνον σωστικὸν τῆς Ἑλευθερίας μάθημα, τὴν δικαιοσύνην .

Ποία λοιπὸν ἡ ἰατρεία τοσούτου Κακοῦ ; νὰ ἀποθάνῃ μέγα μέρος τῆς παρούσης γεννεᾶς, ὅσοι δὲν ἡμποροῦμεν πλέον νὰ ἀπομάθωμεν τὰ κακὰ μαθήματα, διὰ νὰ ἐλευθερώσωμεν καὶ τὴν τάλαιπωρον Ἑλλάδα ἀπὸ τοῦ ὀλέθριόν μας θάνατος · ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο ἀρκεῖ, ἂν ἀφήσωμεν τοὺς ἐξωπίσω μας νέους χωρὶς παιδείαν, μέλλων καὶ αὐτοὶ νὰ λάθωσιν ἡμᾶς τοὺς ἀνόητους πατέρας των παραδείγματι τῆς διαγωγῆς των . Εἶναι λοιπὸν χρεῖα, ὡς καὶ σὺ, φίλε, τὸ λέγεις, νὰ παιδεύη τὸ Γένος τὰ μαθήματα τῆς ἐλευθερίας, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι ἄλλα παρὰ τὰ μαθήματα τῆς δικαιοσύνης .

Διὰ τοῦτο ἐπιθυμεῖς διδασκάλους τοιούτους

παθημάτων τούς διεσπαρμένους εἰς τὴν φωτισμένην Εὐρώπῃν ὁμογενεῖς λογίους, καὶ τοὺς προσκαλεῖς νὰ πληρώσωσι καὶ αὐτοὶ τὸ εἰς τὴν Πατριδα ἀπαραίτητον αὐτῶν χρέος, καθὼς ἐσεῖς καθημέραν τὸ πληρώνετε μὲ τοὺς ἱεροὺς ἀγῶνας σας. Οὐδ' αὐτοὶ τὸ ἠμέλησαν. Γινέσκει ἐξ αὐτῶν εὐρίσκονται ἤδη μεταξύ σας, ἄλλοι δὲ ἐκίνησαν, διὰ νὰ ἐνωθῶσιν ἐντὸς ὀλίγῃ μὲ τοὺς ἀδελφούς των. "Οσοι ἔμειναν ἀκόμη, ἐμποδίσθησαν ἀπὸ διαφόρης εὐλόγης αἰτίας, καὶ ἐξαίρετως ἀπὸ τὴν ἀδηλότητα τῆς αὐτοῦ μελλούσης αὐτῶν καταστάσεως, ἀδηλότητα, τὴν ὅποιαν ἠΐξησαν μάλιστα τῶν Ἑλλήνων αἱ διχόνοιαι. Τώρα ἀκούοντες, ὅτι ἐπιθυμεῖτε καὶ τὴν ὁμόνοιαν, καὶ τὴν παρρησίαν αὐτῶν ὡς διδασκάλων ὁμονοίας, δὲν ἀμφισβάλλω περὶ τῆς προθυμίας νὰ δείξωσι καὶ αὐτοὶ, ὅτι εἶναι τέκνα τῆς Ἑλλάδος. Πολλοὶ ἐξ αὐτῶν δὲν ζητοῦν ἄλλο ἀπὸ σᾶς, πλὴν ὅ,τι ἤθελε ζητήσῃ καὶ ὁ ὀλιγαρχέστατος Σωκράτης, τὴν ἀναγκαίαν αὐτῶν τροφὴν, καὶ τὴν βεβαιότητα, ὅτι μέλλετε νὰ τῶν εὐκολύνετε τὰ μέσα νὰ διασπείρωσι τὴν παιδείαν διὰ νὰ μὴν κατασταθῇ ἡ διδασχὴ των, "Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ". Τοιαύτη βεβαίωσις ἤθελεν ἐνεργήσῃν πολὺ ἂν ἐκηρύττετο ἀπὸ αὐτὴν τὴν κυβέρνησιν. Δὲν ἡμέλησα νὰ γράψω καὶ περὶ τούτου, καὶ περὶ ἄλλων τινῶν ἀναγκαίων τὴν 27 Αὐγούστου τοῦ παρελθόντος ἔτους, πρὸς τὸν σεβ. Πρίεδρον τοῦ Συνεδρίου τῶν Ἀντιπροσώπων μακρὰν ἐπιστολὴν, τῆς ὁποίας τὴν ἀποκρίσιν δὲν ἔλαβα ἀκόμη.

"Ὅπως καὶ ἂν εἶναι χαίρω, ὅτι γνωρίζετε ὅλοι κοινῶς τὴν ἀνάγκην τῆς παιδείας, καὶ τὴν ἐπιθυμεῖτε ὡς φύλακα τῆς ἐλευθερίας. Ναι! φίλε Ὀδυσσεῦ, τὰ κατορθώματα καὶ σοῦ καὶ τῶν ἄλλων ὁμοίων σου, κατέστησαν τὴν νέαν Ἑλλάδα ὅχι ὀλιγώτερον θραυματιστὴν τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος. Σᾶς ἔμεινε ὥρα νὰ τὴν καταστήσετε καὶ σεβαστὴν, στολίζοντες τὴν μὲ τὴν παιδείαν, ἥτις ἔχει νὰ φέρῃ τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἀκόλῃθον τῆς δικαιοσύνης ὁμόνοιαν, καὶ νὰ ἀναγκάσῃ τὰ ἄλλα Ἕθνη νὰ σᾶς ἀφήτῳσιν ἀνενοχλήτως καὶ κυρίως νὰ ὀργανίσετε τὴν πολιτείαν σας, ὡς εἶναι δίκαιον, ἐσεῖς μῖνοι, ἐπειδὴ καὶ σεῖς μόνοι ἐχύσατε αἷματα δι' αὐτὴν.

ἡ Συνέχ. εἰς τὸ ἐπ. φύλλον.

Γ. ΣΥΝΕΛΕΤΣΙΣ Τῆς Δ. Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ *

Τὴν 17 Δεκεμβρίου 1824 Ἀνατολικῶς, ἡμέραν Τετάρτην.

Οἱ ἀποσταλμένοι τῶν διαφόρων Ἐπαρχιῶν τῆς Δ. Χέρσῃ Ἑλλάδος καὶ οἱ Πρόκριτοι τοῦ Στρατιωτικοῦ, συνελθόντες εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Παναγίας τοῦ Ἀνατολικοῦ, ἐκλεξαμένως Πρίεδρον τῆς Συνελεύσεως τὸν Γενναϊότατον Στρατηγὸν, κύριον Γεώργιον Τζώγχαν, καὶ Γραμματεῖα τὸν κύριον Κωνσταντῖνον Πολυχρόνιν. Τὰ συγκροτοῦντα τὴν Συνέλευσιν μέλη εἶναι τὰ ἀκόλουθα.

Σ τ ρ α τ ι ω τ ῖ κ ο ὀ .

Γεώργιος Τζώγχαν .
Νότης Μωτίσαρης .
Νικόλαος Στουρνάρης .
Ἀλεξάνδρος Βλαχόπουλος .
Δημήτριος Μακρῇ .
Γιαννάκης Ῥάγκος .
Χρήστος Μακρῆς .
Κωνσταντῆς Σαδῆμας .

Γεωργάκης Κώστα Βελῇ .
Δῆμος Τζέλλικς .

Γρηγόριος Λιακατῆς .
Σπύρος Κοντογιάννης .
Κωνσταντῆς Βλαχόπουλος .
Χρήστος Νιάρας .
Ἀποστολάκης Κουσούρης .
Ἀναγνώστης Καρπούζης .
Βασίλειος Κασάφης .
Κωνσταντῆς Λεπενιώτης .
Σωτήρις Κοτζαμάνης .
Σωτήρις Γιόττη .
Λαμπρούσης Φωτομάρα .
Κῆτσος Κώστα .
Σπύρος Λάμπρου .
Ἀναγνώστης Καραγιάννη .
Κωνσταντῆς Ντελιγιάννη .
Στάθης Κατσαρὸς .

Γιάννης Σούκας .
Δημήτριος Σύψας .
Βαγγέλιος Κήτσου Κοντογιάννης .
Ἀλέξιος Μορελλάς .
Κωνσταντῆς Οἰκονόμου .

Ἀποσταλμένοι τῶν Ἐπαρχιῶν .

Σπύρος Κουρκουμέλης .
Κωνσταντῖνος Τζιάλας .
Μήτσος Φρανγκιλλῆς .
Ἀνδρέας Οἰκονομόπουλος .
Εὐθύμιος Βασιλάκης .
Ἀθανάσιος Παλικουσουριᾶς .
Ἀναγνώστης Κίτσου .

Μεσολογίων .
 Ἀλέξιος Τζιμπουράκης .
 Σπύρος Τρικούπης .
 Νικόλαος Καρπούνης .
 Ἀποστόλης Καψάλης .
 Δημήτριος Πλατύκας .
 Νικολάκης Δροσίνης .
 Πρωτ. Αθ. Ῥαζής Κότσικας .
 Ζυγού .
 Γρηγόριος Λαδάς .
 Τάτης Φίλου .
 Ἀποστόλης Καρατσογιάννης .
 Πρωτ. Κωνσταντῆς Σταυροπούλος .
 Παναγιώτης Κουτας .
 Πέτρος Γερικώστα .
 Τάτης Κ. Μαγλίνας .
 Γιαννάκης Μπαλμπα .
 Δημόφιου .
 Παμινώδης Μαυρομάτης .
 Παντολέον Μαγλίνας .
 Ἀναγνώστης Χαροκόπος .
 Γιάννης Γκόρκας .
 Πρωτ. Γεροδημάκης .
 Γεωργάκης .
 Κεχροθανάσης .
 Βασιλείου .
 Γεωργάκης Σουλτάνας .
 Δημήτριος Ντερέναγας .
 Γεωργάκης Στράτου .

Βιάντου .
 Κωνσταντῖνος Καραγιάννη .
 Ἀνάγνώστης Μπαρλάς .
 Θανάσιος Χασκόντας .
 Γιαννάκης Κλιτσοτήρη .
 Βιαντού .
 Παπῶ Σωτήρις Ζελιχωβίτης .
 Γιαννακὸς Χαλκιάτης .
 Παππαδημήτρις Καρκαμπουλιᾶς .
 Νικολὸς Σταΐκος .
 Ἀποκρίτου .
 Βασίλειος Βούτυρος .
 Κωνσταντῆς Ῥοῦμπας .
 Γιαννάκης Παπῶ Γεώργου .
 Γεώργιος Τζιακτάνις .
 Νάσσιος Πλακατῆς .
 Βερέτιου .
 Θανάσιος Μπογάτσιος .
 Χρήστος Φραγκάλας .
 Ἰωάννης Βλάχος .
 Δαμιανὸς .
 Γεώργιος Καναβός .
 Κραδαίου .
 Γιαννάκης Μιχαλίου υἱος .
 Κωνσταντῖνος Ζελιστινός .
 Τάσσιος Στραβομητης .

Καρπεντίου .
 Ζαχαρίας Μελατζής .
 Γεώργιος Δέλης .
 Γιάννης Νταλαμπίρας .
 Δημήτριος Γκουβέλης .
 Ἀργίου .
 Καραϊσκος Χρυσιώτης .
 Θανάσιος Σπαλειώτης .
 Ζάχος Τρανταφυλλιάς .
 Γεωργάκης Καναβός Μπουλοβίτσας .
 Δημ. Παπῶ Μοναστηριώτης .
 Γιάννης Χρήστου .
 Ἀσπροσταίου .
 Χριστόδουλος Χατζῆ Πέτρου .
 Μικόλαος Στουρνάρης .
 Γρηγόριος Λιακατῆς .
 Ραζοδητίου .
 Ἀναγνώστης Οἰκονόμου .
 Στασινὸς Βασίλῃ .
 Λουκάς Πούντας .
 Ἀναστάσιος Μόστρας .
 Πατρακίου .
 Γεώργιος Λινιάν .
 Γεωργάκης Γιαννίτσουλας .
 Ἀναγ. Παπῶ Κωνσταντίπουλος .

Μετὰ τὴν καταγραφήν τῶν ὀνομάτων , ὅσα συγκροτοῦν τὴν Συνέλευσιν , ἐξηγήθη ὁ σκοπὸς αὐτῆς , ὁ ὁποῖος συνίσταται εἰς τὰ ἀκόλουθα .

Α'. Νὰ παρατηρήσῃ τὰς ἀποφάσεις τῆς περυσινῆς ἐν Μεσολογίῳ Συνελεύσεως , διὰ τὰ ἴδιῃ ποῖαι ἐφυλάχθησαν καὶ ποῖαι ὄχι , καθὼς καὶ διὰ τὴν καὶ ἀπὸ ποῖης δὲν ἐφυλάχθησαν , καὶ τὰ γένῃ ἢ πρέπωσα διέβρωσις .

Β'. Νὰ σκεφθῇ καὶ τὰ ἐξετάσῃ ποῖα εἶναι τὰ εἰσοδήματα τῆς Δυτικῆς Χέρσῃ Ἑλλάδος , πόσα χρήματα ἐστάλησαν εἰς αὐτὴν ἀπὸ τῆς Σεβαστῆς μας Διοικήσεως , ποῦ ἐξοδεύθησαν , καὶ ἐὰν κακῶς τὰ προβληθῇ ὁ ῥόπος τῆς διορθώσεως .

Γ'. Νὰ εὐρεθῇ κυβέρνησις διὰ τοὺς μισθοὺς καὶ τὴν τροφὴν τῶν στρατιωτῶν .

Δ'. Νὰ γένῃ σκέψις καὶ τὰ προβληθῇ ὁ ῥόπος , μὲ τὸν ὁποῖον ἡμποροῦν τὰ διορθωθῶν καὶ τὰ ἔθνηκὰ πράγματα , ἀπὸ τῶν ὁποῖων τὴν καλὴν κατάστασιν κρίνεται καὶ ἡ ἰσοπικὴ καὶ ἡ μερικὴ εὐτυχία .

Ε'. Νὰ δέχεται ἀναφορὰς καὶ γνώμας , ὅσαι ἀποδλέπων τὸ κοινὸν καλὸν , καὶ περὶ τοῦτο ἀποφασίζει ἡ Ἱδία Συνέλευσις , ἥγαν ἐὰν ἦναι κοινὰ ἢ μερικὰ .

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἀνωτέρω κεφαλαίων , καὶ τὴν ἀναντίρρητον ἀποδοχὴν των , ὑπεσχέθησαν καὶ Στρατιωτικοὶ καὶ Ἀποσταλμένοι τῶν Ἐπαρχιῶν τὰ φυλάξουν καθ' ὅλην αὐτῶν τὴν ἔκτασιν , καὶ προσέτι ἐγλύθησαν τὴν ἀσφάλειαν ὅχι μόνον ἐνὸς ἐκάστη τῶν συγκροτούντων τὴν Συνέλευσιν , ἀλλὰ καὶ κάθε ἄλλῃ Ἑλληνος , ὅστις ἤθελε προβάλλει παρρησιάσει γνώμην ἢ ἀναφορὰν .

Ἐλύθη ἔπειτα ἡ Προκαταρκτικὴ αὕτη Σύνοδος , καὶ διωρίσθη τὰ ἀρχισι , ἡ πρώτη λατινικὴ Συνεδρίασις τῇ αὐρίον 18 Δεκεμβρίου περὶ τὰς ἑπτὰ ὥρας τῆς ἡμέρας εἰς τὴν αὐτὴν Ἐκκλησίαν τῆς Παναγίας .

1824 Ἀνατολικὸν 20 Δεκεμβρίου .

ὁ Γραμματεὺς Κ. Πολυχρόνις .

Τὴν 18 Δεκεμβρίῃ, ἡμ. πέμτῃ, Ἀνατολικόν.

Πρώτῃ συνεδριάσει τῆς Συνελεύσεως εἰς τὴν Παναγίαν περὶ τὰς τέσσαρας ὥρας τῆς ἡμέρας.

Μεταξὺ τῶν χθὲς καταγραφέντων, κατεγράφησαν προσέτι καὶ εἰς διὰ τὸ Μεσολόγ., δύο διὰ τὸν Ζυγόν, τέσσαρες διὰ τὸ Ξηρόμερον, καὶ δύο τῶν Ἀγραβῶν, ἐπειδὴ δὲν παρευρέθησαν εἰς τὴν χθесινὴν καταγραφὴν.

Κατὰ τὰς χθесινὰς θάσεις τῆς προκαταρκτικῆς συνεδριάσεως, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς περισυνῆς ἐν Μεσολογίῳ Συνελεύσεως, καὶ ἐπειδὴ ἐχρειάσθη νὰ μάρη ἡ Συνέλευσις, διατὶ δὲν ἐφύλαχθη τὸ ἄ. ἄρθρον τῆς Μεσολογικῆς Συνελεύσεως περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τριῶν χιλιάδων μισθωτῶν α), ἐνεκρίθη νὰ περικαλεσθῇ ὁ ἐκλ. Γεν. Διευθυντὴς τῆς Δ. χ. Ἑλλάδος, καὶ μετὰ τὴν ἐμφάνισίν τῃ ἐρωτηθεὶς ἀπεκρίθη, ὅτι αἱ ἀπεφάσεις τῶν ἱστικῶν Συνελεύσεων κρέμονται ἀπὸ τὰ θεσπίσματα τῆς Σ. Διοικήσεως, ἡ ὁποία ἐγκρίνασα νὰ αὐξήσῃ τὴν ποσότητα τῶν στρατιωτῶν κατὰ τὰς χρείας τοῦ ἔθνους, ἔπρεπε νὰ γίνῃ καὶ ἐδῶ ἡ αὐξήσις κατὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου, καὶ περὶ τούτῃ χρεωστεῖ ὁ Ἐκλαμπρότατος νὰ δώσῃ λόγον εἰς τὴν Σεβαστὴν Διοίκησιν· μετὰ τὴν ἀπόκρισιν ταύτην ἐπαραιπονέθησαν μερικοὶ διατὶ δὲν ἐγέμισεν ὁ ἀριθμὸς τῶν τριῶν χιλ. μὲ ἄρματαυὺς ὡς ἀπεφάσισεν ἡ περισυνὴ Συνέλευσις· εἰς τοῦτο ἀπεκρίθη ὁ Γεν. Διευθυντὴς, ὅτι τινὲς τῶν ἀρχηγῶν δὲν ἔχον μὲν τὸ ἐν τρίτον ἀπὸ ἄρματαυὺς, καὶ ἐπομένως δὲν εἶναι τοῦτο σφάλμα τῆς Διοικήσεως.

Ἐπειτα ἀναγνώσθησαν τὰ ἄρθρα β'. γ'. δ. καὶ ε'. τὰ πρῶτα τρία ἀπέρασαν ἀφιλονεικίῃ, τὸ δὲ ε'. (β) ἐφιλονεικίῃ, καὶ ἐξητήθη ἐγ-

(α) Θέλει διορισθῇ μισθὸς διὰ τρεῖς χιλιάδας στρατιώτας, καὶ εἰς τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν θέλου ἐμῇ, ὅσοι ἀπ' ἀρχῆς ἐστάθησαν εἰς τὰ ἄρματα, καὶ δὲν ἡμποροῦν, οὔτε ἡξέουν νὰ κάμουν ἄλλην ἐργασίαν, οἱ δὲ λοιποὶ, ἐν ὅσῳ μὲν δὲν εἶναι χρεῖα, νὰ καταγίνονται εἰς τὰς ἐργασίας των, ἐν καιρῷ χρεῖας ὅμως, νὰ εὐγαίνου καὶ αὐτοὶ, καὶ νὰ ἐνώνονται μὲ τὸ σῶμα τῶν μισθωτῶν στρατιωτῶν.

(β) Τὸ αὐτὸ Συμβούλιον ἔχει νὰ κάμνῃ διὰ τὰ σχέδια διὰ τὰς ἐκστρατείας, καὶ νὰ τὰ παρασταίνῃ εἰς τὴν Διοίκησιν· κρῖνέας δὲ στρατηγὸς χωρὶς τὴν ἄδειαν τοῦ πολιτικοῦ Συμβουλίου νὰ μὴ ἡμπορῇ νὰ ἐκστρατεύσῃ εἰς οὐδεμίαν ἐκστρατείαν, ἐκτὸς με-

γράφως ἀπὸ τὸν Γεν. Διευθυντὴν ἢ περὶ τούτῃ πληροφορία, ἥσαν ἐὰν κἀνείς τῶν Ἀρχηγῶν ἐκαμεν ἐκστρατείας χωρὶς τὴν εἰδήσιν τῆς Διοικήσεως, καὶ χωρὶς νὰ ἀφώνεται ὑπὸ κατεπειγούσης ἀνάγκης.

Ἀνεγνώσθη τὸ ε'. Κεφ. (γ), καὶ ἐφιλονεικίῃ τὸ, ἐὰν ἐφύλαχθησαν τὰ ἀποσπλέποντα τὸ Ἀνατολικόν, καὶ Μεσολόγγιον· εἰς τὸ περὶ Ἀνατολικῷ ἀπεκρίθη ὁ Γεν. Διευθυντὴς, ὅτι ἡ διαταγὴ τοῦ Χιλ. Γιώτῃ νὰ φυλάξῃ τὸ Ἀνατολικόν ἐδόθη μετὰ τὴν ἀρνήσιν τοῦ Στρατ. Δ. Μακρῇ νὰ στείλῃ φρουρὰν διὰ λόγους δεκτοῦς, καὶ ἐὰν μετὰ ταῦτα αὐξήσεν ὁ ἀριθμὸς τῆς, τοῦτο προήλθεν ἀπὸ λόγους πάλιν δεκτοῦς.

Ἀνεγνώσθησαν καὶ τὰ λοιπὰ Κεφάλαια τῆς ἐν Μεσολογίῳ Συνελεύσεως καὶ ἐνεκρίθη εἰς τὸ ἐξῆς νὰ ἐρωτᾶται ἐγγράφως ὁ Γ. Διευθυντὴς περὶ ὅσων ἀναφέρονται εἰς τὴν Διοίκησιν, ἐπειδὴ ἡ ἀσθένειά τῃ δὲν ἴσ' συγχωρεῖ νὰ παρευρίσκειται συχνὰ εἰς τὴν Συνέλευσιν, μῆτε νὰ διαρκῇ πολὺ ἡ παρυσία τῃ, ἔπειτα τὰ ἐγγραφα εὐχαριστικῶν καλῆτερα· ἐν τῷ μεταξὺ τῆς παρυσίας τῃ ἐρωτήθη, καὶ διατὶ τὸ Μαλανδρίνον, καὶ Λοιδωζήκι δὲν ἐπεσοκαλέσθησαν εἰς τὴν Συνέλευσιν, καὶ ἀπεκρίθη ὅτι ἐπειδὴ διωρίσθη ὁ Γενικὸς ἔφορος τῶν στρατευμάτων τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος νὰ πληρένῃ τοὺς μισθοὺς τῶν στρατιωτῶν τῶν δύο τοῦτων ἐπαρχιῶν εἰς τὸ στρατόπεδον τῆς ἀνατολικῆς Ἑλλάδος, τὰ στρατιωτικὰ συμφέροντα τῶν δύο τοῦτων ἐπαρχιῶν δὲν ἐνώνονται μετὰ τῶν λοιπῶν τῆς Δυτ. Ἑλλάδος, ὅθεν δὲν ἐπεσοκαλέσθησαν· ἐρωτηθεὶς ὁ κύριος ἔφορος, ἐβεβαίωσε τὴν κἀνωσιν τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ.

Ἀπὸ τὰ 19 ἄρθρα τῆς ἐν Μεσολογίῳ Συνελεύσεως ὅσα ἀποσπλέπον τὰ εἰσοδήματα, καὶ ἔξοδα τῶν ἐπαρχιῶν, καὶ διατὶ δὲν ἐδέχθησαν ἐπάεχης εἰς μερικὰς, καθὼς καὶ περὶ διαφόρων ἄλλων πληροφοριῶν, ἐνεκρίθη νὰ ἐρωτηθῶν οἱ διάφοροι ἐπαρχοὶ. καὶ ὁ Γενικὸς φροντιστὴς τῆς οἰκονομίας, οἱ ὁποῖοι καὶ ἐπρο-

γάλης ἀνάγκης ἀπὸ ἐπιδρομῶν ἐχθρῶν.

(γ) Ἡ Διοίκησις εἰς ἕκαστης τὰς ἐργασίας νὰ μεταχειρίζεται τοὺς μισθωτοὺς στρατιώτας τοὺς εὐρισκόμενους ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ στρατιωτικοῦ. Οἱ πολιτάρχαι ὅμως τοῦ Μεσολογίου καὶ Ἀνατολικῷ νὰ ἔναι ἐντίπαιοι, ἐποκείμενοι εἰς τὸν ἀρχηγόν, τὸν ὅποιον ἤθελε διορίσει ἡ Διοίκησις.

(Διοικήσει Παράρτημα.)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Τῷ ἀριθ. 104 τῶν ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ .

σκαλέσθησαν . Ὁ τελευταῖος ἀπαιτεῖται νὰ δεῖξη λογαριασμοὺς τῶν εἰσοδημάτων , καὶ ἐξόδων τῆς Δυτ. Ἑλλάδος , καθὼς καὶ τῶν ὧσων ἐστάλησαν ἀπὸ τὴν Σ. Διοίκησιν , καὶ ποῦ ἐξεδεύθησαν , ἢ ἂν κατακρατοῦνται , ἐτι δὲ καὶ ὅσας ἄλλας πληροφορίας χρειασθῇ ἡ Συνέλευσις , καὶ ἀνάγονται εἰς τὸν Γενικὸν φροντιστὴν .

Ἐρωτηθέντες οἱ Στρατιωτικοὶ ἀπὸ τὸν κύριον Γεν. Διευθυντὴν , διατὶ δὲν ἐδιώρισαν στρατιωτικούς εἰς τὴν ἐπιστάσιαν τῆς Κάσσης κατὰ τὸ Η'. ἄρθρον τῶν πρακτικῶν τῆς περισυνῆς συνελεύσεως , ἀπεκρίθησαν ὅτι μόνοι των ἀρνήθησαν τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ τοῦ ἁρθρου .

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἀνωτέρω , ἐτελείωσεν ἡ Συνεδρίασις , καὶ διωρίσθη νὰ γένῃ δευτέρα αὐριον τὴν 19 Δεκεβρίου ἐν τῇ ἰδίᾳ Ἐκκλησίᾳ περὶ τὴν Γ'. ὥραν τῆς ἡμέρας .

Σπείνουμεν νὰ δημοσιεύσωμεν τὴν ἀκόλουθον Διακήρυξιν τῆς Συνελεύσεως , ἀφίνοντες νὰ ἐξακολουθήσωμεν τὰ Πρακτικά αὐτῆς εἰς τοὺς ἐπομένους ἀριθμούς .

Τὴν 21 Δεκεβρίου 1824 , Ανατολικῶ .

Ἡ Συνέλευσις τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΕΒΑΣΤΗΝ ΔΙΟΙΚΗΣΙΝ

Δύω αἷτια , καὶ τὰ δύο μεγάλα καὶ δυνατὰ , ἐσυγκρότησάν τὴν παρῶσαν Συνέλευσιν .

Τὸ πρῶτον εἶναι ἡ ἐσωτερικὴ κατάστασις τοῦτε τοῦ μέρους , καὶ ἡ ἐξοικονόμησις τῶν στρατευμάτων μας , τὰ ὅποια , ἐξ αἰτίας τῶν κατ' ἐτὸς ἐχθρικών εἰς τὴν γῆν μας εἰσβολῶν , ἢ ὅποια κατερημώθη ὅλη , κατήντησαν νὰ στεροῦνται ὅχι μόνον μισθοὺς , ἀλλὰ καὶ τὰς καθημερινὰς ἱσοφὰς των .

Τὸ δεύτερον εἶναι αἱ δεῖναι λαράχαι , πρὸ ὀλίγου συμβῆσαι εἰς Πελοπόννησον .

Μόλις ἀρχισεν ἡ Συνέλευσις τὴν ἐξέτασιν τοῦ πρῶτου αἰτίου τῆς Συνελεύσεώς της , καὶ τὰ περισσότερα μέλη της ἐσύροντο ἀκησίως εἰς τὸ δεύτερον , τὸ ὅποιον εἶναι καὶ τῇ ἀληθείᾳ οὐ-

σιωδέστερον . ὅθεν ἡ Συνέλευσις δὲν ἠθέλησε νὰ ἀναβάλῃ περισσύτερον τὴν διασάλλεισιν τῶν φρονημάτων της , τὰ ὅποια εἶναι φρονήματα ὅλης τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος .

Μὲ βαθεῖαν θλίψιν καὶ ἀγανάκτησιν εἶδεν ἡ Δυτικὴ Ἑλλὰς χεῖρα αὐταρτικὴν νὰ ὑψωθῇ ἐκ νέου κατὰ τῆς Διοικήσεως , ἐν ᾧ ἀκόμη αἱ πολεμισταὶ τοῦτε τοῦ μέρους ἐπροσπαθοῦσαν νὰ ματαιώσων , καθὼς καὶ εὐτυχῶς ἐματαιώσαν τοὺς ὀλεθρίους σκοποὺς τοῦ Ὁμέγ-Πασσᾶ , εἰς ἄλλο μὴν ἀποθλέποντες , παρὰ εἰς σύστασιν καὶ κραταίωσιν τῶν ἱερῶν Νόμων , τοὺς ὁποίους διὰ τὴν κοινὴν εὐδαιμονίαν ἐγραφε τὸ αὐτελεύθερον Ἔθνος μας , καὶ ἀφιέρωσεν εἰς τὴν διαφύλαξιν καὶ ἐκτέλεσιν μύνης τῆς Διοικήσεώς τῃ .

Τοὺς Νόμους τοῦτους ἀφ' οὗ ἡ Δυτικὴ Ἑλλὰς ὑπερασπίσθη , ὅσον ἀνήκει εἰς αὐτὴν , κατὰ τῶν ἐξωτερικῶν ἐχθρῶν , ὅλη πρόθυμος εἶναι νὰ τοὺς ὑπερασπίσθῃ καὶ κατὰ τῶν ἐσωτερικῶν .

Συνελθούσα δὲ εἰς Γενικὴν Συνέλευσιν κατακρίνει καὶ καταρᾶται διὰ τῆς φωνῆς ἀπάντων τῶν μελῶν τῆς Συνελεύσεως , κάθε ἔνοπλον κίνημα ἐναντίον τῆς Ἐθνικῆς Διοικήσεως , ὅποιαδήποτε καὶ ἂν ᾦται τοῦ κινήματος τοῦτου ἡ ἀφορμὴ , καὶ ὅποιοισδήποτε ὁ κινούμενος , καὶ παρρησία διακηρύττει , ὅτι εἶναι ὅλη ἀφοσιωμένη εἰς τὴν Σεβαστὴν τοῦ Ἐθνους Διοίκησιν , καθὼς ἀφοσιωμένη διέμεινε καὶ εἰς τὰς πέρυσιν ἐσωτερικὰς τῆς Πελοποννήσου ταραχὰς . εὐπειθεστάτῃ εἰς τὰς διαταγὰς τῆς , ἔτοιμος εἶναι νὰ τρέξῃ ἔνοπλος ὅπῃ ἡ φωνὴ τῆς Διοικήσεως τὴν προσκαλέσῃ , ἐπειδὴ ἡ φωνὴ της εἶναι φωνὴ τοῦ Γενικοῦ Συμφέροντος , καὶ νὰ καταφρονήσῃ τὸ πᾶν εἰς κραταίωσιν τῶν Ἐθνικῶν Νόμων , διὰ τοὺς ὁποίους δὲν φείδεται μηδὲ αὐτὴν τὴν φυσικὴν ὑπαρξιν τῶν τέκνων τῆς .

Τὴν 21 Δεκεβρίου 1824 Ανατολικῶ .

Ἔπονται αἱ ὑπογραφαί

Μεσολόγιον 23 Δεκεβρίου .

Τρεῖς βάρκαι μὲ σημαίαν Ἰονικὴν ἔφθασαν

εἰς Προκοπᾶνιστον (Νησιδίον ἀπέχον 3 περὶ πη-
 ῶρας ἀπὸ τοῦ Μεσολόγου πρὸς τὸ Δ Β), φέρεται
 τοὺς φυγάδας Ζαῖμην καὶ Νικήταν. Τὰ στρα-
 τεύματα τῆς Σ. Διοικήσεως ἐμδάντα εἰς τὴν
 Κωμόπολιν τῆς Κερπινῆς, καὶ εὐρόντα ἀντί-
 στασιν φανερὰν ἀπὸ τοὺς ἀποστάτας Ζαῖμην
 καὶ Νικήταν ἐκτέλεσαν τὸ χρέος των κατὰ τὴν
 πρостаγὴν ὅπου εἶχον λάβει παρὰ τῆς αὐτῆς
 Σ. Διοικήσεως· ἡ μάχη ἦτον πολλὰ πεισμα-
 τικὴ, ἀλλ' ἀφοῦ ἐγένεν ἐφορμησις εἰς τὴν οἰ-
 κίαν, εἰς τὴν ὅποιαν εὐρίσκετο ὁ Ζαῖμης,
 οἱ Ἀποστάται μὴ δυνάμενοι νὰ ἀνθέξωσιν ἐπρά-
 πησαν εἰς φυγὴν πολλὰ σποδαίαν· φθά-
 σαντες δὲ εἰς Κωνσταντῆν ἐναύλωσαν ἑπτὰ βάρ-
 κας, τὰς ὁποίας ἀνομάσαμεν ἀνωτέρω, καὶ
 κατέφυγον ἐδῶ διὰ νὰ ζητήσωσιν ἀπὸ τὴν Συ-
 νέλευσιν τῆς Δ. Ἑλλάδος, τὸ Ἄσυλον ὑ-
 παγορευμένον παρ' αὐτῶν τούτων· ἐννοεῖται δὲ οὕθεν,
 ὅτι τὸ ζήτημά των δὲν ἤμ-
 πόρει νὰ εἶναι παραδεκτὸν. Ἀποστάται εἰς
 Πελοπόννησον, τοιοῦτοι θεωροῦνται ὡσαύτως
 καὶ εἰς τὴν Δ. Ἑλλάδα· ἡ Διοίκησις εἶναι ἡ
 αὐτὴ, καὶ τὸ ξίφος τῆς Δικαιοσύνης τῆς κτυ-
 πᾶ καὶ κόπτει μὲ τὴν αὐτὴν δύναμιν ἐδῶ, κα-
 θὼς καὶ πανταχοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατεί-
 ας. Ἀλλ' ἡ φιλανθρωπία ἀπαιτεῖ νὰ ἔχωμεν
 συμπάθειαν διὰ τοὺς δυστυχεῖς, ἐκείνους μά-
 λιστα τοὺς δυστυχεῖς, οἱ ὁποῖοι παρεκτράπη-
 σαν τῆς εὐθείας ὁδοῦ ὁδηγημένοι καὶ ἀπατημέ-
 νοι ἀπὸ τὰ ἴδια των πάθη· ὅτι δὲ τὰ τοιαῦτα
 εὐγενῆ αἰσθήματα εὐρίσκονται εἰς τοὺς ἡμετέ-
 ρους Πατριώτας, γίνεται κατὰ ἄηλον ἀπὸ τὴν
 ἐφεξῆς ἀπάντησιν τῆς Συνελεύσεως τῆς Δ. Ἑλ-
 λάδος πρὸς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Κ. Ζαῖμη.

Κύριε.

Ἐλάβαμεν τὸ ἀπὸ 21 ἰσχύοντος γράμμα σας
 σημειωμένον ἐκ τοῦ Πλοίου, τὸ ὅποιον ἐπειδὴ
 εὐρέθημεν εἰς Ἰοπικὴν Συνέλευσιν, ἐπαρρή-
 σιάσθη εἰς αὐτήν.

Λυπούμεθα διὰ τὰς δυστυχίας σας, καὶ
 ἐπειδὴ δὲν ἐλησμονήσαμεν τὰς προτερινὰς σας
 ἐκδηλεύσεις ἰδιαίτερος καὶ πρὸς τὴν Πατρίδα
 μας, πιστεύετε βέβαια πόσον ἐπιθυμοῦμεν
 νὰ μετριάσωμεν τὰς θλίψεις σας κατὰ τὸ δυνα-

τὸν· ἀλλὰ τὸ δυνατόν τοῦτο περιορίζεται με-
 γάλως ἀπὸ τὸ ἀπαραίτητον χρέος κάθε Πολί-
 τῆ νὰ πείθεται εἰς τὸν Νόμον καὶ νὰ ὑποτάσ-
 σεται εἰς τὴν Διοίκησιν, τὴν ὅποιαν ἐνέγκρινεν
 ἡ θέλησις τοῦ ἔθνους, καὶ ἐπειδὴ ἐκ πρώτης
 ἀρχῆς τῆς Συνελεύσεώς μας, κατεκρίναμεν καὶ
 ἐκαταράσθημεν κάθε ἑνοπλὸν κίνημα κατὰ τῆς
 Διοικήσεως, δὲν ἤμποροῦμεν νὰ διαυθεντεύ-
 σωμεν καμμίαν ἀπὸ τὰς ἀρχὰς, τὰς ὁποίας
 δημοσίᾳ κατεδικάσαμεν.

Ἐκ τούτων λοιπὸν συμπεραίνετε ὅτι δὲν ἤμ-
 ποροῦμεν νὰ σᾶς δώσωμεν ὑπέσχεσιν ἄλλην,
 παρὰ νὰ μεσιτεύσωμεν ὑπὲρ ὑμῶν εἰς τὴν Σ.
 Διοίκησιν.

Ἡ Ἑθνικὴ Συνέλευσις δὲν ἤξευρομεν πότε
 γίνεται, καὶ διὰ τοῦτο ἐὰν ἀποφασίσσητε ἀφ'
 ὅπου ἐνέσχεσθε νὰ ἔλθητε ἐδῶ, ἤμπορεῖτε
 μὲν νὰ ἔλθητε, ἀλλὰ πάντοτε γνωρίζοντες
 ὅτι ἐὰν ζητηθῇτε ἀπὸ τὴν Διοίκησιν πρέσπει
 νὰ ὑπακούσητε καὶ νὰ ὑπάγητε.

Ἐὰν δὲν ἀμφισβᾶλλετε εἰς τὴν ἐγγνώμονα
 διάθεσιν τῶν Δυτικοελλαδιτῶν, καὶ εἰς τὴν
 προθυμίαν των νὰ πράξουν ὅ, τι εἶναι δυνα-
 τὸν εἰς αὐτοὺς, συγχωρητὸν ὅμως καὶ ἀπὸ
 τοὺς Νόμους, διὰ νὰ παρηγορήσουν τὰς θλί-
 ψεις σας, δὲν θέλετε δυσареστηθῇ ἀπὸ τὴν
 εἰλικρινῆ ἐξήγησιν των, ἡ ὅποια μόνη τοὺς
 συγχωρεῖται ἀπὸ τὰ ἱερὰ χρέη, εἰς τὰ ὁ-
 ποῖα ὁ Νόμος ὑποβάλλει κάθε καλὸν Πο-
 λίτην.

Ἐὰν ἀποφασίσσητε νὰ ἔλθητε κατὰ τὸν
 ἰσχύοντα τοῦτον, πρέσπει νὰ μᾶς ἀποκριθῇτε
 πρότερον ἐγγράφως.

τὴν 23. Δεκεμβρίου 1824. ἐν Ἀνατολικῷ.

τὴν 24 τοῦ αὐτοῦ.

Πρὸ ὀλίγου ἐμάθαμεν, ὅτι καὶ ὁ Ἀφέντης
 τῆς Γαστοῦνης κυνηγημένος ἀπὸ τὰ στρατεύμα-
 τα τῆς Σ. Διοικήσεως ἠναγκάσθη νὰ καταφύγῃ
 εἰς Ζάκυνθον· ἴσως ὁ ἱερός, μὲ τὸν ὅποιον
 ὑπεδέχθη αὐτόν, θέλει χρησιμεύσει ὡς πα-
 ράδειγμα καὶ μᾶθημα διδακτικώτατον τοῦ ὅτι
 παντοῦ τὸ ἀμάρτημα, καὶ εἰς αὐτὴν ἐπομένως τὴν
 ξένην γῆν καταδιώκει καὶ ἐνοχλεῖ τὸν ὑπεύθυνον.

Εμὴ ἐτησία Τάλ. Ἰσπανικὰ ἐξ προσωληρωτέα
κατὰ τριμηνίαν· Ἐκδίδεται δις τῆς ἐβδομάδος.

Τὰ πλείω ὀφείλῃ, τοῖς πλείοσι.

Φραγκλῖνες.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ τὴν 27 Δεκεμβρίου 1824.

ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΔΥΤ. Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὴν 19 Δεκεμβρίου 1824 Ἀνατολικῶ· ἡμέρας
Παρασκευῇ.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς χθεσινῆς
Συνεδριάσεως, καὶ ἐνεκρίθησαν ἐκτὸς τῆς φρά-
σεως „ ἀπαιτήθη ὁ Γ. φροντιστὴς τῆς Οἰκονο-
μίας νὰ δεῖξῃ λογαριασμοὺς „, ἐπειδὴ ἡ Συ-
νέλευσις δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦτο, ἀλλὰ νὰ
παρακαλεσθῇ ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς, διὰ νὰ
παραστήσῃ μὲ τὸ μέσον τοῦ Γενικοῦ φροντιστοῦ
τὰ εἰσοδήματα καὶ ἔξοδα τῆς Δυτικῆς Ἑλλά-
δος, διὰ νὰ μάθῃ ἡ Συνέλευσις ἐὰν κατακρα-
τῶνται εἰς-κα'έννα μέρος, καὶ νὰ πάρῃ οὕτως
ἀνάλογα μέτρα.

Ἀνεγνώσθη ἔπειτα ἡ ἀναφορὰ ὑπὸ ἀριθ. 8,
ὑπογεγραμμένη ἀπὸ πάντας σχεδὸν τοὺς Ἀπο-
σταλμένους δέκα ἐπαρχιῶν, οἱ ὅποιοι, διὰ
νὰ μὴ φέρῃ διαίρεσιν εἰς τὴν Συνέλευσιν τὸ πε-
ρὶ πολεμικῆς διαγωγῆς τῶν Ἀρχηγῶν, ἐξήτη-
σαν καὶ ἐνεκρίθη τὸ ζήτημά των, διὰ νὰ ἀφε-
θῇ ἀνεξέταστον τοῦτο τὸ κεφάλαιον, καὶ νὰ
παρακαλεσθῇ ὁ Γ. Διευθυντὴς, διὰ νὰ δώσῃ
τὰς περὶ αὐτοῦ πληροφορίας εἰς τὴν Σ. Διοίκη-
σιν, τῆς ὁποίας δικαίωμα εἶναι νὰ ἐξετάζῃ
τὰ παρόμοια· ἡ ἀναφορὰ τούτη ἐστάλη πρὸς
τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν, ὅστις ὑπεσχέθη νὰ
ἐκτελέσῃ τὸ ζήτημα τῆς Συνελεύσεως.

Τὸ δὲ περὶ πολιτικῆς διαγωγῆς καὶ δοσολη-
ψιῶν τῶν Στρατιωτικῶν ἐνεκρίθη νὰ ἐξετασθῇ
ἀπὸ τὴν Συνέλευσιν μὲ ὅλην τὴν ἀκρίβειαν.

Ἐπροσκαλέσθη ἔπειτα ὁ κύριος Νικόλαος
Ληγιώτης, Γενικὸς φροντιστὴς τῆς Οἰκονομί-
ας, νὰ ἔλθῃ εἰς Ἀνατολικὸν διὰ νὰ παρήρσιά-
σῃ τοὺς λογαριασμοὺς τῶν Ἐπαρχῶν εἰς τὴν
Συνέλευσιν, ἀφ' οὗ πρῶτον ἐλήφθη ἡ ἀδεία ἀπὸ

τὸν κύριον Γ. Διευθυντὴν.

Μετὰ τοῦτο ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ τῶν Ἀπο-
σταλμένων Βενετικῶν πρὸς τὸν Γ. Διευθυντὴν,
ὑπὸ ἀριθμὸν 6, καθὼς καὶ γράμμα Βενετικῶ-
ν πρὸς τοὺς Ἀποσταλμένους τῶν ὑπὸ ἀριθ. 7,
τὰ ὅποια ἐστάλησαν πρὸς τὴν Συνέλευσιν ἀπὸ
τὸν Γ. Διευθυντὴν, καὶ εἰς τὰ ὅποια παραπο-
νοῦνται σφοδρὰ οἱ Βενετικῶται διὰ τὰς κατα-
χρήσεις τοῦ πολεμικοῦ των Ἀρχηγοῦ, τοῦ Χι-
λιάρχου Α. Τζαγκαῶ· ἡ Συνέλευσις ἐπέστρε-
ψε τὰ ἀνωτέρω πρὸς τὸν Γ. Διευθυντὴν διὰ νὰ
πράξῃ ὅ,τι κρίνῃ εὐλογον, ὑποσχεθεῖσα νὰ
συνεργήσῃ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς.

Ἀνεγνώσθη ὁμοίως καὶ ἡ ἀναφορὰ τοῦ Κα-
πιτὰν Πέτρου Ντόδα, ὑπὸ ἀριθμὸν 1, διὰ
τῆς ὁποίας περαιωνεῖται διὰ τὸν φόνον τοῦ ἀνε-
ψιοῦ τῆς Στρατῆς εἰς Μεσολόγγιον, καὶ ἐγκα-
λεῖ τοὺς φονεῖς τῆς· ἐστάλη δὲ καὶ αὕτη ἡ ἀ-
ναφορὰ πρὸς τὴν Ἰορκινὴν Διοίκησιν, μὲ τὴν
ὑπόσχεσιν τῆς Συνελεύσεως νὰ ὑπερασπισθῇ
ὅ,τι διατάξῃ, ἐὰν ἴκῃ ἐν εὐρὴ ἐμπόδια.

Ἀνεγνώσθη καὶ ἡ ἀναφορὰ τοῦ Καπιτὰν Νι-
κολοῦ Σούτη ὑπὸ ἀριθμὸν 2, μὲ τὴν ὁποίαν
κατηγορεῖ τὰ καθεστῶτα εἰς Μεσολόγγιον δι-
καστήρια, ὡς ὑποκείμενα εἰς φόβον καὶ δω-
ροδοκίαν, καὶ ἀπαιτεῖ νὰ συστηθῇ Κριτήριον
ἐπίτηδες, τὸ ὅποion ὁμως νὰ μὴ σύγκριται
ἀπὸ Μεσολογγίτας, μήτε νὰ συνεδριάξῃ εἰς
Μεσολόγγιον· ἐστάλη καὶ τούτη ἡ ἀναφορὰ
πρὸς τὸν Γ. Διευθυντὴν, καὶ ἐπαρακαλέσθη
νὰ λάβῃ ὅποια μέτρα ἐγκρίνῃ.

Τέλος ἐπροβλήθη νὰ γένῃ σκέψις περὶ ἐκλο-
γῆς Ἀποσταλμένων τῆς Συνελεύσεως πρὸς τὴν
Σ. Διοίκησιν, καὶ μετὰ τὴν ἀποδοχὴν τούτου
τοῦ προβλήματος διελύθη ἡ Συνεδρίασις, διὰ
νὰ ἀνταμωθῇ πάλιν ἡ Συνέλευσις αὐριο τὴν 20
εἰς τὰς ἑπτὰ ὥρας ἐν τῇ ἰδίᾳ Ἐκκλησίᾳ.

Τὴν 20 Δεκεμβρίῳ Ἀνατολικῷ ἡμέραν
Σάββατον .

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς χθεσινῆς Συνεδριάσεως καὶ ἐνεκρίθησαν . ἔπειτα ἀνεγνώσθησαν ἐγγράφως καὶ αἱ ἀποκρίσεις τοῦ Γ. Δευθυντοῦ , αἱ ὁποῖαι χθὲς ἐστάλησαν πρὸς τὴν ἐκλαμπρότητά γε διὰ τὰ πρᾶξι ὅ,τι φανῇ ἐν αὐτῇ εὐλογώτερον , καὶ εὐχαριστήθη ἡ Συνέλευσις .

Ἐπιβλήθη ἔπειτα τὸ περὶ ἐξοικονομήσεως τῶν στρατιωτῶν κατὰ τὸ κεφάλαιον 3ον τῆς προκαταρκτικῆς Συνεδριάσεως , καὶ ἐνεκρίθη νὰ ἐκλεχθῶν τρία μέλη τῆς Συνελεύσεως , νὰ ὑπάγῃ πρὸς τὴν Σεβαστὴν Διοίκησιν , διὰ νὰ ἀπαιτήσῃ τοὺς μισθοὺς καὶ τὴν λοιπὴν ἐξοικονομήσιν τῶν στρατιωτῶν , ὅχι μόνον πρὸς τὸ παρὸν , ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ μέλλον , παρυσταίνοντες τὰς ἀνάγκας καὶ περιστάσεις τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος , καὶ τὸ ἀνοικονόμητον τῶν πραγμάτων ἀπὸ μόνον τὰ εἰσοδήματά της .

Ἐπιβλήθησαν καὶ ἐνεκρίθησαν Ἀποσταλμένοι τῆς Συνελεύσεως οἱ κύριοι Ἀναγνώστης Καραγιάννης , Χιλίαρχος , Τάσις Κ. Μαγγίρας , καὶ Γιαννάκης Μιχαλόπουλος .

Ἀνεγνώσθη ἔπειτα τὸ 4ον κεφάλαιον περὶ τοῦ νὰ γένη σκέψις διὰ τὰ ἐθνικὰ πράγματα , καὶ ἐνεκρίθη ὁμοφώνως νὰ γραφῇ ἀναφορὰ πρὸς τὴν Σ. Διοίκησιν , ὑπογεγραμμένη ἀπὸ τοὺς συγκριτοῦντας τὴν Συνέλευσιν , καὶ παρασταίνοντα τὴν ἀφυσίωσιν ὅλων τῶν κατοίκων τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Σ. Διοίκησιν , τὴν μεγάλην τὴν ἐπιθυμίαν εἰς τὸ νὰ ὑπερισχύῃ ὁ Νόμος . καθὼς καὶ τὴν ἀπόφασιν τὴν νὰ διευθεντεύσῃ καὶ Νόμον καὶ Διοίκησιν μὲ ὅλας τὰς δυνάμεις τὴν , καὶ μὲ τὴν ἑαυτοῦ τῆς ἰδίας τὴν ζωῆς . ἔτι δὲ καὶ νὰ δημοσιευθῇ ἀμέσως διὰ τοῦ τύπου ἡ ἀναφορὰ ταύτη (α) .

Ἐπειτα ἔγινε λόγος διὰ τὰ μεταδύον στρατιῶται εἰς Πελοπόννησον πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν Νόμων καὶ τῆς Διοικήσεως κατὰ τὸ χρέος κάθε καλοῦ Πατριώτη νὰ ἵσχυρῇ εἰς βοήθειάν των , καὶ κατὰ τὴν ἀνωτέραν διαμαρτυρίαν τῆς Συνελεύσεως , περὶ τῆς ἀποφάσεώς των νὰ ὑπερασπισθῶν καὶ μὲ λόγον καὶ μὲ ἔργον τὴν Σ. Διοίκησιν , καὶ ἐνεκρίθη νὰ ἐρωτηθῇ ἐγγράφως ὁ Γ. Διευθυντής , διὰ νὰ μάθῃ ἡ Συνέλευσις

τὰς ιδέας τε περὶ τῆς σημερινῆς τῶν πραγμάτων καταστάσεως εἰς Πελοπόννησον καὶ οὕτω νὰ πᾶρῃ ἐν γνώσει μέτρα πρὸς στερέωσιν τῶν Νόμων καὶ τῆς Διοικήσεως .

Τὴν 21. Δεκεμβρίῳ 1824. Ἀνατολικῷ ἡμέραν
Κυριακὴν .

Ἀνεγνώσθησαν τὰ χθεσινὰ πρακτικὰ καὶ ἐνεκρίθησαν . ἀνεγνώσθη ἔπειτα καὶ σχέδιον Ἀναφορᾶς πρὸς τὴν Σ. Διοίκησιν , τὸ ὁποῖον ἐνεκρίθη ἀπὸ τὴν Συνέλευσιν , καὶ διωρίσθη νὰ ὑπογραφῇ ἀπὸ πάντα τὰ παρευρισκόμενα μέλη τῆς . εἶναι δὲ ἡ ἀκόλουθος . (α)

Ἐπειτα ἄρχισεν ὁ Γ. Φροντιστὴς τῆς Οἰκονομίας τὴν περιληπτικὴν ἀνάγνωσιν τῶν λογαριασμῶν τῆς Δυτικῆς Χέρσῃ Ἑλλάδος , καὶ ἐπεμελήθη νὰ δώσῃ ιδέαν τινὰ εἰς τὴν Συνέλευσιν περὶ τῶν εἰσοδημάτων καὶ ἐξόδων κάθε Ἐπαρχίας . ἀλλὰ τοῦτος ὁ ῥέπος δὲν ἐφάνη ἱκανὰ ἀποδεικτικὸς , καὶ διὰ τοῦτο ἐνεκρίθη νὰ συσταθῇ ἑνδεκαμελὴς ἐπιτροπὴ , συγκειμένη ἀπὸ τοὺς Κυρίους Γ. Ράγλον τὸν Στρατηγόν , Καπιτάν Γ. Σούκαν , Νικόλαον Δροσίνην , Κωνσταντῖνον Τζιάλαν , Τσεκούραν , Θανάσιον Χαλκῶναν , Ζαχαρίαν Πλατῆν , Τάσσην Φίλην , Ἀναγνώστην Διαλήτην , Νικόλαον Σταῖικον , καὶ Γιαννάκιον Χρίστη , μὲ Γραμματέα τὸν Κύριον Γεώργιον Πράσινον , οἱ ὅποιοι νὰ ἐξετάσῃ τοὺς Ἐπαρχίους καὶ τοὺς Ἐπιστάτας τῶν Ἐπαρχιῶν καὶ τῶν Τμημάτων διὰ νὰ μάθῃ ποῖα καὶ πόσα εἶναι τὰ ἔθνικα κτήματα , ποῦ κατακρατοῦνται , ποῖοι συνέτρεξαν νὰ κακοενεικισθῶν , καὶ ὅσοι ἀπὸ Ἐπαρχίους καὶ ἐπιστάτας κρύβῃν τι ἀπὸ αὐτὰ καὶ ἔπειτα ἀποδεχθῶν ψεῦσαι νὰ ἦναι εἰς ἑαυτοῦν αὐτῶν ἢ ἐκ τοῦ ψεύδους τὴν ζημία εἰς τὸ κοινὸν ταμεῖον .

Τελευταῖον ἀνεγνώσθησαν διάφοραι ἀναφοραὶ πρὸς τὸν Γ. Διευθυντὴν , τὰς ὁποίας ἔστειλεν ὁ ἴδιος πρὸς τὴν Συνέλευσιν καὶ πρῶτον ἡ ἀπὸ τοῦ Χατζῆ Ἀναγνώστην Σιμωνοβίτην ἐξ Ἀγράφων ὁ ὁποῖος κατηγορεῖ τὸν Στρατηγὸν Πεσλῆν διὰ πολλὰς ληστεϊκὰς πράξεις καὶ καταδυναστείας , καὶ διὰ ζημίαν 20,500 (εἰκοσι καὶ πεντακοσίων) γροσίων .

(2) Ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον .

Δευτέρα ἀπὸ τοὺς κατοίκους τοῦ Κιρστανι-
ού (τμήματος, Ἀγραφών), κατηγοροῦντας τὸν
Φιχκιστάν καὶ Γαλὴν διὰ τὴν εἰς αὐτοὺς
προξενηθεῖσαν φθορὰν, ἐξ αἰτίας τῆς ὁποίας ζη-
τοῦν καταβύγιον καὶ ἔλεος ἀπὸ τὴν Διοίκη-
σιν· κατηγοροῦν δὲ προσεῖ τοὺς ἀνωτέρω ὀ-
νομασθέντας ὡς συναποκρινομένης μετὰ τοὺς τούρ-
κας καὶ ὄντας μάλιστα ὑπὸ τὰς προσταγὰς
τοῦ Σουλτὰν Κόρτζα.

Ἡ τρίτη ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν Δῆμον ἐκ
Χωριγούδα τῶν Ἀγραφών, κατηγοροῦντα τὸν
ἀνεψιὸν τοῦ καπετὰν Πέτρου Ντόδα, ὁ ὁποῖ-
ος τὸν ἐγύμνωσε καὶ τὸν ἐξημίωσεν 730 ἑ-
πτακῦσια τριάντα) γρόσια· ἀλλ' ὁ Στρατη-
γὸς Δημήτριος Μακρῆς ἀντίρρῃσεν εἰς τὴν κα-
τηγορίαν, μαρτυρῶν ὅτι ὁ κατηγορούμενος εἶναι
ἀθῶος, καὶ ὅτι εἶναι ἔτοιμος νὰ δικαιώσῃ τὸν
ἐγκαλοῦντα, ὅταν εὕρῃ τὸν ξεγυμνωτὴν.

Τὰς ἀνωτέρω ἀναφορὰς ἐνέκρινεν ἡ Συνέλευ-
σις νὰ ἐπιστρέψῃ πρὸς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν,
διὰ νὰ πρᾶξῃ ὅ,τι φανῇ εἰς αὐτὸν εὐλογον, ὑπο-
σχεθεῖσα ὅτι εἶναι ἔτοιμη νὰ ὑπερασπισθῇ τὰς
ἀποφάσεις τῆς.

Ἀνεγνώσθη ἔπειτα καὶ ἐπιστολὴ τῆς ἐν ἀ-
πασίᾳ τοῦ Γ. Διευθυντοῦ ἐνεργούσης ἐπιτροπῆς
πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Συνελεύσεως· ἡ ἐπιστο-
λὴ περιεῖχε καὶ τὴν ἐξομολόγησιν τοῦ μυλωνᾶ
Βρυσόπουλου, γινομένην εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Με-
σολογίης, διὰ τῆς ὁποίας κατηγορεῖται ὁ Μῆ-
τρος, ἀνεψιὸς Ντόδα, ὁ Κωσταντῆς ἀνεψιὸς
Τζερεπέλλη καὶ τέσσαρες στρατιῶται των, ὅτι
τοῦ ἥρπασαν ληστρικῶς ἀλεῦρι· ἀλλ' ὁ καπε-
τὰν Ντόδας, ἀξιωματικὸς τοῦ Σ. Δ. Μακρῆ,
ἀπεκρίθη ὅτι ἀποξημῖνει τὸν ἀδικηθέντα Μυ-
λωνᾶν.

Καὶ τελευταῖον ἐπροσκαλέσθησαν ἐγγράφως
τὰ ἐκλεχθέντα μέλη τῆς ἐπιτροπῆς διὰ νὰ ἐκ-
λέξῃ τὸν Πρόεδρόν της καὶ νὰ προσδιορίσῃ τὴν
ὥραν καὶ τὸν τόπον τῶν Συνεδριάσεών της.

Τὴν 22 Δεκεμβρίου 1824 Ανατολικὸν· ἡμέραν
δευτέραν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ χθεσινὰ πρακτικὰ καὶ ἐ-
πεκρίθησαν, καθὼς καὶ ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς συγ-
κροτούντας τὴν χθεσινήν ἐπιτροπὴν, διὰ νὰ πε-
ριορίσῃ τὰς ἐρευνάς της εἰς μόνον τὸ περὶ εἰσο-
δημάτων, ἐξόων, καὶ ἰσχυρολογισμῶν τῆς καθε-
ΐσταρχίας.

Ἐπειτα ὁ Γραμματεὺς ἐκοινολόγησεν πρὸς τὴν
Συνέλευσιν στοματικῶς, ὅτι ὁ Γενικὸς Διευθυν-
τὴς ἐγκρίνει καὶ διορίζει Γριμελὴν στρατιωτικὴν
ἐπιτροπὴν, διὰ νὰ ἐξετάσῃ καὶ νὰ δικαιώσῃ τὰ
στρατιωτικὰ ἐγκλήματα· ἀλλ' ἔπειδ' ἡ ὀνο-
μασθέντα μέλη δὲν ἐδέχθησαν τὴν ἐπιστάσιν
τούτην, ἐνεκρίθη νὰ ὁμιλήσῃ οἱ Ἀρχηγοὶ πε-
ρὶ τούτης μετὰ τὸν Γεν. Διευθυντὴν, διὰ νὰ προ-
διορισθῶν τὰ μέλη.

Ἀνεγνώσθησαν ἔπειτα διάφορα ἔγγραφα τῆς
Σ. Διοικήσεως πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς Δ. Χ.
Ἑλλάδος, διὰ τῶν ὁποίων προτκαλεῖται ὁ Γεν.
Διευθυντὴς, ἐπικυροῦται ἡ τριμελὴς ἐπιτροπή
τῆς, καὶ διορίζεται ὁ κύριος Γεώργιος Αἰνιᾶν Ἐ-
φορος τῶν στρατευμάτων, ὅστις σήμερον κατὰ
πρῶτον ἀναγνωρίζεται μετὰ τὴν ἐπιστασίαν αὐ-
τὴν, καὶ εἰς τὴν Δυτικὴν Χ. Ἑλλάδα, καὶ
ἀπεδέχθη εὐχαρίστως ἀπὸ τοὺς Ἀρχηγούς.

Ἡ Συνέλευσις ἐνέκρινεν νὰ γένῃ εὐχαρι-
στήριος πρὸς τὸν Γ. Διευθυντὴν, καὶ νὰ κη-
ρυχθῇ πολίτης τῆς Δ. Χ. Ἑλλάδος.

Ἐκοινολογήθη εἰς τὴν Συνέλευσιν καὶ ἡ ἀπό-
φασις τῆς τριμελοῦς ἐπιτροπῆς, συγκειμένης
ἀπὸ τοὺς κυρίους Γεώργιον Πραϊδῆν, Τάσσην
Κ. Μαγλῖναν καὶ Ἰ. Ἰακώβον Μάγερ, ὅτι δὲν
δέχονται πλέον τὴν ἐπιτροπὴν, καὶ ὅτι ἔγρα-
ψαν περὶ τῆς ἀποφάσεώς των καὶ πρὸς τὴν Σ.
Διοίκησιν, ἡ ὁποία ἕως νὰ διατάξῃ ἄλλης,
πρέπει νὰ διορίσῃ νέαν ἐπιτροπὴν ὁ ἴδιος Γ.
Διευθυντής.

Ἀνεγνώσθησαν αἱ παρατηρήσεις τοῦ Γ. Δι-
ευθυντοῦ εἰς τὴν ἀναφορὰν τῶν Ἀνατολικιωτῶν,
καὶ ἀπεδέχθησαν ἀπὸ τὴν Συνέλευσιν.

Ἐπειτα ἀνεγνώσθη ἀντίρρῃσις τῶν ἀποσταλ-
μένων Μεσολογίης εἰς ὅσα ὁ Καπετὰν Νικολὸς
Σοῦτλος ἔγραψεν εἰς τὴν ἀναφορὰν τῆς κατὰ τοῦ
κοινοῦ χαρακτῆρος τῶν Μεσολογιστῶν, εἰ ὁ-
ποῖοι διαμαρτύρονται ὅτι δὲν γνωρίζουν ὅσα κα-
τηγορεῖ ὁ Σοῦτλος ἀπεβλέποντα τὸ δημόσιον
τῶν Μεσολογιστῶν.

Ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ τῶν Ἀποσταλμένων Ξη-
ρομέρη, οἱ ὅποιοι ἀπαιτοῦν νὰ ἐλαφρωθῇ καὶ
τὸ ἰδικόν των βάρος, ἢ νὰ ἐπιφορτίζωνται ἐ-
πίσης ἅπαντες· ἐστάλη καὶ αὕτη ἡ ἀναφορὰ
πρὸς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν.

Ἐπρόβλήθη ἔπειτα τὸ περὶ ἐξοικονομήσεως
τῶν στρατιωτῶν, καὶ ἐνεκρίθη νὰ δώσῃ οἱ Ἀρ-
χηγοὶ των κατάλογον τακτικόν, τὸν ὁποῖον ἐ-

ᾤπειτα νὰ ἐξετάσῃ ὁ κύριος Ἐφορος τῶν στρατευμάτων ἐὰν ᾦναι ὀρθοί, καὶ ἐπειδὴ χρειάζεται νὰ ἐξεύρῃ ἡ Συνέλευσις πόσα στρατεύματα μένουσιν, ἐπαρακαλέσθησαν οἱ κύριοι Ἀρχηγοὶ νὰ ἀποφασίσουν τὸν ἀριθμὸν τῶν σταλθησομένων εἰς Πελοπόννησον στρατιωτῶν, καὶ οὕτω νὰ γένῃ βεβαιότερα κυβέρνησις περὶ τῶν μενόντων.

Ἐγένετο λόγος διὰ τοὺς πόρους τῆς ἐξοικονομήσεως τούτης, καὶ ἐνεκρίθη νὰ προσμείνῃ ἡ Συνέλευσις τὰς ἐξετάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ ὅ,τι περισσεύσει ἀπὸ τὰς ληψοδοσιᾶς τῶν ἐπαρχιῶν νὰ ἀφιερωθῇ πρὸ πάντων εἰς τροφήν τῶν στρατιωτῶν· εἰς τὸν ἴδιον σκοπὸν νὰ ἀφιερωθῶν καὶ τὰ εἰσοδήματα ἀπὸ τὰ χειμαδιᾶτικα· ἀλλὰ περὶ τούτων ἐφίλονεικίθη πολυειδῶς καὶ ἐνέκρινεν ἔπειτα ἡ Συνέλευσις νὰ συναχθῶν τὰ χειμαδιᾶτικα εἰς τρεῖς ἐποχὰς, ἡ δὲ ἑμὴ νὰ ἀποφασισθῇ ἀπὸ τὴν Διοίκησιν δι' ὅσα γηδοσώματα δὲν ἐμῆκαν εἰς τὰ χειμαδιὰ μὲ συμφωνίας.

Ἀνεγνώσθη ἔπειτα καὶ ἀπάντησις τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ πρὸς τὴν Συνέλευσιν, εἰς τὸ ἐρώγημά της περὶ τῆς σημερινῆς τῶν πραγμάτων καταστάσεως, περιέχοντα ἐν συνόψει, ὅτι εἶδε μὲ χάσαν τὴν ἀπίσασιν τῆς Συνελεύσεως διὰ νὰ συντρέξῃ εἰς ὑπερέσπισιν τῶν Νόμων καὶ τῆς Σ. Διοικήσεως, καὶ ὅτι ἐλπίζει ὀλίγωρα νὰ ὑπερῃσχύτῃ ἡ Διοίκησις διὰ τὰ δραστήρια καὶ ἐμφορῇ μέτρα της μὲ τὴν διάβασιν διαφόρων σωμάτων τῆς Στερεᾶς εἰς Πελοπόννησον· ἔπειτα προσθέτει τὴν γνώμην ἡ ποῖα καὶ πόσα στρατιωτικὰ σώματα τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος πρέπει νὰ περάσῃν ἰμοίως εἰς Πελοπόννησον, καθυποβάλλει δὲ τὴν γνώμην τὴν εἰς τὴν κρίσιν τῆς Συνελεύσεως.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ὅλης ἐπιστολῆς τοῦ κυρίου Διευθυντοῦ ἐνεκρίθη νὰ ἐρωτήσῃ οἱ Ἀρχηγοὶ τοὺς ἀξιωματικούς των, καὶ λαβόντες καὶ τὴν συμβαλὴν τοῦ Πρίγκιπος, ὡς μερικῶν πολιτῶν, νὰ ἀποφασίσουν τὴν ποσότητα καὶ τὸν ἱερὸν τῆς μεταβάσεως τῶν στρατιωτῶν.

Μεσολόγιον 24 Δεκεμβρίου.

Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον τῶν Ἑλληνικῶν Χρονικῶν ἐκοινολογήσαμεν τὸ ἐκ Πελοποννήσου εἰς Προκοπῆστον φθάσιν των προσφύγων ἀνταρτῶν ΚΚ. Ζαίμη, Νικήτα καὶ υἱοῦ Νισίη· οἵτινες ὁμοῦ μὲ τὸν Κ. Λόντον, ὅστις εὐθὺς κατόπιν ἔρθε, σήμερον μετ-

κομίσθησαν, κατὰ διαταγὴν τῆς Τοπικῆς Διοικήσεως, μὲ δύο ἑνοπλὰ πλοία εἰς Ἀνατολικὸν, διὰ νὰ ᾦναι ὑπὸ φύλαξιν, ἑωσὺ ἡ Σ. Κεντρικὴ Διοίκησις, ἥγουν οἱ Νόμοι κρίνουν καὶ ἀποφασίσουν περὶ τῆς τύχης των.

Μεταχειρίζομεθα τὴν λέξιν τύχη, ἐπειδὴ ὅποιον ἐσθλὸν ἰσχυρὸς λόγους καὶ ἀν' ἡμῶν νὰ ἔχωσιν οἱ κύριοι Ζαίμης, Λόντος καὶ συντροφία, δὲν εἶχον παντάπασιν τὸ δικαίωμα νὰ κινήσωσιν μὲ τὰ ὅπλα εἰς τὰς χεῖρας ἐναντίον τῆς Διοικήσεως· διότι ὅλοι οὗτοι οἱ λόγοι ὅσον δίκαιοι καὶ ἀν' ἦσαν, ἔχασαν πλέον τὴν ἰσχύν των, ἀρ' οὐ ἀπαξ οἱ εἰρημένοι ἐτόλμησαν νὰ ὑψώσουν ἀνταρτικὴν σημαίαν. Ὅθεν ἡ Διοίκησις κατὰ τοὺς κειμένους Νόμους, χωρὶς νὰ ἡμπορῇ νὰ καθυποβληθῇ εἰς διαδικασίαν, ἔχει ἐξεναντίας ἀναπολλοτρίτων δικαίωμα νὰ κρίνῃ καὶ ἀποφασίσῃ περὶ τῆς τύχης τῶν κατὰ τῶν Νόμων αὐτῶν κινήσαντων.

Ἡμεῖς δὲν θέλομεν νὰ ἐξετάσωμεν τὰ αἷτια τὰ κινήσαντα τοὺς κύριους Ζαίμην, Λόντον καὶ λοιποὺς εἰς ἀποστασίαν· ὅποια δὲ καὶ ἀν' ᾦναι ταῦτα τὰ αἷτια, τὸ ἀνταρτικὸν κίνημά των δὲν ἡμπορεῖ νὰ μὴν ᾦναι ἔγκλημα καθοσιώσεως. Κάνει δὲν ἔδωκεν εἰς τοὺτους τοὺς κύριους ἐξουσίαν νὰ γενῶσι κριταὶ τοῦ ἔθνους, καὶ ἐὰν ᾦναι τις ὅστις θέλει νὰ εἴπῃ ὅτι εἶχον παρομοίαν κυριότητα, γίνεται τοῦ αὐτοῦ ἀμαρτήματος ὑποπτος. Ἀλλ' εἶναι τάχα μόνον οἱ ἀνωτέρω, οἵτινες ἐνέστησαν κατὰ τῶν καθεστῶτων Νόμων; ὅχι βέβαια! διότι ὅταν τις κυρίως ἢ φανερά, ἢ διὰ μηχανουργημάτων, ἢ διὰ τῶν ὃπλων, ἐνεργεῖ παρὰ νόμον, τὸ ἀμαρτήμα λογίζεται καὶ εἶναι τὸ αὐτό. Εἶθε νὰ μὴν ἔχωμεν χρεῖαν νὰ κατηγορήσωμεν μίαν ἡμέραν ἄτομα τινα, τὰ ὅποια πρεσβεύοντα καὶ ἐπικαλούμενα Νόμους καὶ Διοικήσιν, ἀντιπράσσουν καθημέραν εἰς τοὺς νόμους.

Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἔχει τὴν σήμερον πρὸ ὀφθαλμῶν μέγα παράδειγμα, ἀπὸ τοῦ ὅποιον ἡμπορεῖ νὰ λάβῃ μαθήματα ὠφελιμώτατα εἰς τὴν μέλλουσαν διαβύθυσιν τῶν πράξεών του, καὶ τοῦτο αὐτὸ εὐχόμεθα ἐκ καρδίας νὰ ἴδωμεν, προσθέτοντες ἄλλως, ὅτι οἱ καλοὶ Νόμοι θέλουν καὶ καλοὺς Ἐκτελεστάς, ἀπαθεῖς δηλαδὴ ἀνυποκρίτους, καὶ ὅχι ποτὲ τὸ μερικόν των ὑπὸ τὸ πρόσχημα τοῦ κοινοῦ συμφέροντος ἐνεργούντας· τοιοῦτοι δὲ ὄντες, θέλουν εὐρίσκει πάντοτε πόλιν πειθόμενους κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς τοὺς Νόμους, καὶ αὐτοὺς τοὺς ἀπειθοῦντας, ἐὰν ποτὲ τοιοῦτοι ἐν τῷ μεταξὺ ἀντρανῶσι, θέλουν ἔχει ὅλον τὸ κύρος, καὶ ὅλην τὴν ἰσχύν νὰ τοὺς ὑποβάλλωσιν εἰς τῶν Νόμων τὸν σωτήριον ζυγόν.

Ὅσα περὶ τῶν ἐσχάτως εἰς Ἀλβανίαν γενομένων πολιτικῶν μεταβολῶν ἐδημοσιεύσαμεν προλαβόντως (αρ. 103) ἐπιβεβαιώνονται πολλαχόθεν, μὲ μόνην τὴν διαφοράν ὅτι ὁ Ὀμὲρ-Βρίνης ἀντὶ νὰ εἶναι φερμανλὴς διωρίσθη ἀπὸ τὸν Σουλτάνον Πασᾶς τῆς Θεσσαλονίκης· τὸ ὅποιον καὶ τοῦτο πάλιν δὲν σημαίνει κυρίως ἄλλο τι παρὰ τὴν καταδρομὴν του μὲ τῶσαν εὐσχημότερον· καθόσον ἡ μετάθεσις τῶν σκοπῶν ἔχει προηγουμένως μὲν τὸν ἀπὸ τὴν Πάτριον Γῆν ἀποσπασμὸν του, καὶ ἀκολούθως τὴν εὐκολον καὶ ἀνεμψώδιστον ἐξουσίαν του.

Ἡ συνέχ. τῆς ἐπιστ. τοῦ Κοραῖ μένει διὰ τὰ ἐπ. φύλ.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ .

Ag. 106

Γμῇ ἐτησίᾳ Τάλ. Ἰσπανικὰ ἐξ προκληρωτέα
κατὰ τριμηνίαν· Ἐκδίδεται δις τῆς ἐβδομάδος .

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι,
Φραγκλῖνος .

ΜΕΣΟΛΟΥΓΓΙΟΝ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1824 .

ΣΤΡΕΛΕΥΣΙΣ Τῆς ΔΥΤ. Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ .

Τὴν 23 Δεκεβ. 1824 Ἀνατολικῷ ἡμ. Τρίτην .

Ἀνεγνώσθησαν τὰ χθεσινὰ πρακτικὰ καὶ ἐνεκρίθησαν . Ἐπειτα ἀνεγνώσθη σχέδιον ἐπιστολῆς ἀπὸ μέρους τῆς Συνελεύσεως πρὸς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν, διὰ τῆς ὁποίας ὁμολογοῦνται τὰ ἀγαθὰ φρονήματα τῆς Δυτικῆς Χέρσῃ Ἑλλάδος ὑπὲρ αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον δι' εὐγνωμοσύνης κηρύττει ἡ Συνέλευσις Παλίτῃ τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος . Ἡ ἐπιστολὴ ἐνεκρίθη, καὶ ἐστάλη πρὸς τὸν Γ. Διευθυντὴν διὰ τῶν κυρίων, τοῦ Βιλευτοῦ Σπυρίδωνος Τρικούπη καὶ τοῦ Στρατηγοῦ Μικολάν Στρενάρη, οἱ ὁποῖοι μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν των ἐκοινολόγησαν πρὸς τὴν Συνέλευσιν τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ τὴν Ἰδιαιτέραν ἀγάπην τοῦ Πρίγκιπος εἰς τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα . Ἐνέκρινε προσέτι ἡ Συνέλευσις νὰ ἐκδοθῇ καὶ διὰ τύπῃ ἡ ἐπιστολὴ τῆς .

Ἐκλαμπρότατε .

Ἀνεγνώσθησαν σήμερον ἐπὶ Συνελεύσεως τὰ πρὸς τὴν Ἐκλαμπρότητά Σου προσκλητικὰ τῆς Διοικήσεως Γράμματα .

Ὁ λαὸς τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος ὅσον περισσότερον στοχάζεται τὰ μεγάλα καλὰ ὅσα ἐπήγασαν ἐξ αἰτίας τῆς ἐνταῦθα Διοικητικῆς Σου ἐπιστασίας εἰς δ. οὐ τὸ διάστημα τῶν παρελθουσῶν κρισίμων καὶ δυσχερῶν περιστάσεων, τόσον περισσότερον σήμερον ἐλπίεται καθ' ὅτι Σὲ στερεῖται, καὶ ἤθελεν ἐξάπνυτος ὁλος ὁμοθυμαδὸν ἐπικαλεσθῇ παρὰ τῆς Σεβαστῆς Διοικήσεως τὴν χάριν τοῦ νὰ παραταθῇ ἐνταῦθα ἡ τόσον ἀναγκαία διατριβὴ Σου, ἂν δὲν ἔβλεπεν ἀπὸ τὰ ἴδια ἔγγραφα τῆς Διοικήσεως, ὅτι ἀναγκαιότερα εἶναι ἡ ἐκεί παρούσα Σου .

Ἀνεξάλειπτος εἶναι εἰς τὰς ψυχὰς ὅλων τῶν Ἑγκατοίκων τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος ἡ μνήμη τῶν δεινῶν ὑπὲρ αὐτῆς καμάτων Σου, καὶ τῶν λαμπρῶν ἀγόνων Σου· διακαὲς εἶναι καὶ ἡ ἀγάπη, βαθὺ καὶ τὸ πρὸς

τὴν Ἐκλαμπρότητά Σου σέβας τοῦ . Εἰς ἔνδειξιν ταύτων, τῆς Δυτ. Ἑλλάδος ἡ Συνέλευσις Σὲ προσφέρει σήμερον ἐπισημῶς τὰς πανδήμους καὶ εἰλικρινεῖς εὐχαριστίας τῆς, καὶ εἰς σημεῖον χροστοιμένης εὐγνωμοσύνης Σὲ ἀνακηρύττει διὰ τοῦ παρόντος ΠΟΛΙΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, τὴς ὁποίας τὰ ἔνδοξα χρονικὰ εἶναι ἡ ἀνευδεστάτη μαρτυρία τῆς δόξης Σου καὶ τῆς ὁλικῆς εἰς τὴν φιλότιμὴν Σου Πατρίδα μας ἀφοσιώ. εἰς Σου . Δέξου λοιπὸν, λαμπρῇ καὶ εὐτυχῇ συναγωνιστὰ τῆς ἐλευθερίας τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος, δέξου τὴν εἰλικρινὴ προσφορὰν τῶν Δυτικοελλαδιτῶν, οἱ ὁποῖοι θέλουν ζῆσαι πάντοτε εἰς τοὺς κόλπους τῆς δόξης καὶ τῆς Εὐδemonίας, ἐν ὅσῳ μιμούνται τὰς λαμπρὰς πράξεις μὲ τὰς ὁποίας, ἔχοντες Σε σύμβουλον συνεργάτην καὶ προκιδυνούντα, ἐδοξάσθησαν .

Ἐγράφη ἐπὶ τῆς ἐν Ἀνατολικῷ Συνελεύσεως .
Τῇ 22 Δεκεβ. 1824 . Ὁ Γενόεδρος τῆς Συνελεύσεως .
Γ. Τζόγκας .

δ Γραμματεὺς Κωνσταντῖνος Παλυχρῖνος .
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΚΛΑΜΠΡΟΤΑΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ ΜΑΤΡΟΚΟΡΔΑΤΟΝ τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος .

Ἐνέκρινεν ὁμοίως νὰ ὁμολογηθοῦν χάριτες καὶ πρὸς τὴν ἱριμελὴ ἐπιτροπὴν, τὴν ἐν ἀπασίᾳ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ ἐνεργούσαν, καὶ συγκειμένην ἀπὸ τοὺς κυρίους Γεώργγιον Πραϊδὴν, Τάτσην Κ. Μαγλῖναν καὶ Ι. Ἰάκωβον Μάγερ, διὰ τὸν ζῆλον καὶ τὴν ἀξιότητα, μὲ τὰ ὅποια ἐνέεργησαν τὰ χρέετων· καὶ ἐπειδὴ ὁ κύριος Γεώργγιος Πραϊδῆς ἔδειξε καὶ ἄλλας πολλὰς ἐκδηλεύσεις εἰς τὰ μέρη τοῦτα, ἐνεκρίθη νὰ πολιτογραφηθῇ, καὶ ἐγράφη τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς, καθὼς παρόμοιον καὶ διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους καὶ πρὸς τὸν κύριον Ἀναστάσιον Πολυζωῖδην, τὰ ὅποια νὰ ἐκδοθοῦν ὁμοίως διὰ τοῦ τύπου .

Κύριε Γεώργγιε Πραϊδῇ .

Ἡ Συνέλευσις τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος, τιμῶσα τοὺς ἐνερgetοὺς Πατριώτας καὶ τοὺς κατ' ἐξοχὴν ὑπὲρ τοῦ μέρους τούτου ἀγωνιζομένους, Σὲ ἀνακηρύττει ΠΟΛΙΤΗΝ τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος εἰς ἀνταμωτὴν τὴν πρὸς

ἐπὶ τὴν πίστιν καὶ μακρὸν ἐκδουλεύσας σου .
Ἐγγράφῃ ἐπὶ τῆς ἐν Ἀνατολικῇ Συνελεύσεως
τῇ 23 Δεκεμβρίου 1824 .
Ὁ Πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως Γ. Τζόγγας .
ὁ Γραμματεὺς Κωνσταντῖνος Πολυχρόνης .

Κύριε Ἀναστάσιε Πολυζωΐδη .

Ἡ Συνέλευσις τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος τιμῶσα τοὺς
ἐναρέτους Πατριώτας , καὶ τοὺς κατ' ἐξοχὴν ὑπὲρ τοῦ
μέρους τούτου ἀγωνισαμένους , Σὲ ἀνακηρύττει Πολί-
την τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος , ἐν τῇ σημερινῇ Συνεδριά-
σει , εἰς ἀνταμοιβὴν τῶν πρὸς αὐτὴν πιστῶν ἐκδουλεύ-
σεών σου .

ἐγγράφῃ ἐπὶ τῆς ἐν Ἀνατολικῇ Συνελεύσεως τῇ 23
Δεκεμβρίου 1824 .

Ὁ Πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως Γ. Τζόγγας
ὁ Γραμματεὺς Κωνσταντῖνος Πολυχρόνης .

Ἀνεγνώσθη ἔπειτα ἐπιστολὴ τοῦ κυρίῃ Ἀν-
δρέα Ζαΐμη , ἡ ὁποία εἶναι ἡ ἀκόλουθος .

Πρὸς τὸν Ἐκλαμπρότατον κύριον Ἀλέξαν-
δρον Μαυροκορδάτον . πρὸς τοὺς Πανεγενεστά-
τους Προκρίτους τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος καὶ πρὸς
τοὺς Ἐξοχωτάτους Στρατηγοὺς κυρίως Νότην
Μπότσαρη , Γεώργιον Τζούλαν , Νικόλαον
Στηρνάρην , Δημήτριον Μακεῆν , Γιαννάκιον
Ῥάβλον , Ἀλεξάνδρον Βλαχόπουλον , καὶ Γρη-
γόριον Λιακατᾶν .

Ἀδελφοὶ .

Κατατρέχομαι μέχρι ζωῆς δι' αἰτίας τὰς ὁ-
ποίας θέλει δικάσει ἡ ἀδέκαστος ἱστορία , καὶ
ἐγὼ θέλω σᾶς ἐκθέσω διὰ λόγον ὅταν σᾶς ἀντα-
μώσω . καταφεύγω λοιπὸν πρὸς ὑμᾶς , ζητῶν
ἄσυλον , καὶ τοῦτο ἐπειδὴ ὥρπισθην νὰ ἀπο-
θάνω ἐπάνω εἰς τὴν φίλην μη Πατρίδα , μα-
χόμενος ὑπὲρ αὐτῆς , καὶ ἐπειδὴ ἔχω φίλους
τοὺς περισσοτέρους τῶν σημαντικωτέρων Πολιτι-
κῶν καὶ Πολεμιστῶν τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος ,
γνωρίζοντας κάλλιστα τὸν χαρακτήρα μου .

Δὲν ἔρχομαι μὲ σκοπὸν ἄλλον παρὰ νὰ μεί-
νω παρ' ὑμῶν ὡς ἐνέχειρον , διὰ νὰ δώσω λόγον
τῶν πράξεών μου εἰς τὸ ἀδέκαστον Κεῖθῆριον .
τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν , ἃν τὸ ἔθνος θελήσῃ
νὰ τὴν κάμῃ , εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ ὅποιοι θέ-
λει κλίνω ἄφρονος τὸν αὐχένα . εὐαρεστηθῆτε
λοιπὸν νὰ μὴ ἀποκριθῆτε , διὰ νὰ εὐγὼ πρὸς
ἐντάμωσίν σας . ἤθελα ἔλθῃ μόνος μου , ἀλλ'
ἐπειδὴ οἱ σύντροφοί μου δὲν μὴ ἀπεχωρίζοντο ,
ἦν ἐσώηρα μαζί μου , εἶναι δὲ περίωπὸν τῶν ἐ-

κατὸν . μένω .

ἀπὸ τοῦ πλοίου τὴν 21 Δεκεμβρίου 1824 .
ὁ ἀδελφός .

Ἀνδρέας Ζαΐμης .

Κα' γὰρ σᾶς ἀσπάζομαι ἀδελφικῶς , καὶ
ἔρχομαι καὶ ἐγὼ ἡμῶις πρὸς ἐντάμωσίν σας .
Νικητὰς Σταματελόπουλος .

Εἰς τὴν ἀνέλπιτον τούτην ἐπιστολὴν εἰς
κρίσιν νὰ γένῃ ἡ κατωτέρω ἀπάντησις .

Κύριε . (α)

Ἐλάβαμεν τὴν ἀπὸ 21 τρέχοντος γράμμα σας , σημει-
ωμένον ἐκ τοῦ πλοίου , τὸ ὅποιον , ἐπειδὴ εὐρέθημεν εἰς
τοπικὴν Συνέλευσιν . ἐπαρρησίασθη εἰς αὐτὴν . Λυπού-
μεθα διὰ τὰς δυστυχίας σας , καὶ ἐπὶ οὐδὲν ἐλπίσμο-
νήσαμεν τὰς προηγουμένους ἐκδουλεύσεις ἰδιαιτέρως
καὶ πρὸς τὴν Πατρίδα μας , πιστεύετε βέβαια πόσον
ἐπιθυμοῦμεν νὰ μετρίσωμεν τὰς θλίψεις σας κατὰ τὸ
δυνατὸν , τὸ ὅποιον ἡμῶς περιβάλλεται μεγάλως ἀπὸ τὴν
ἀπαράλτῃ του χρέος κάθε πολίτου νὰ πειθεται εἰς τὸν
Νόμον , καὶ νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὴν Διοίκησιν , τὴν ὁ-
ποίαν ἐκλεξε τὸ ἔθνος ἑθνος . Ἐκτὸς τῶν γενικῶν τούτων
ἀρχῶν , περιβάλλεται πολλὰ ἡ Συνέλευσις ἀπὸ τὴν κα-
τάκτισιν καὶ κατάραν , τὰς ὁποίας διεσπασίσαμεν κα-
τὰ παντὸς ἐνόπλιον κινήματος κατὰ τῆς Διοικήσεως .
Ἐπεὶ λοιπὸν νὰ μὴν ἡμποροῦμεν νὰ διαφεντεύσωμεν
καρμύναν ἀπὸ τὰς ἀρχάς , τὰς ὁποίας δημοσίᾳ κατε-
δικάσαμεν .

Ἐκ τούτων λοιπὸν συμπεραίνετε ὅτι δὲν ἡμποροῦ-
μεν νὰ σᾶς δώσωμεν ὑπόσχεσιν ἄλλην , πρὶν νὰ μεσι-
τεύσωμεν ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς τὴν Σ. Διοίκησιν .

Ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις δὲν ἡξυρῶμεν πότε γίνεται ,
καὶ διὰ τοῦτο , ἐὰν ἀποφασίστετε ἢ ὅπου εὐρυσκε-
σθε νὰ ἔλθετε ἐδῶ , ἡμπορεῖτε μὲν νὰ ἔλθετε , ἀλ-
λὰ πάντοτε γνωρίζοντε . ὅτι ἐὰν ζητηθῇτε ἀπὸ τὴν
Διοίκησιν , πρέπει νὰ ὑπακούσῃτε καὶ νὰ ὑπαγάγετε .

Ἐὰν δὲν ἀμφιβάλλετε εἰς τὴν εὐγνώμονι διάθεσιν
τῶν Δυτικοελλαδιτῶν , καὶ εἰς τὴν προθυμίαν των τοῦ
νὰ πράξουν ὅ,τι εἶναι δυνατὸν εἰς αὐτοὺς , συγχωρη-
τὸν ὅμως καὶ ἀπὸ τοὺς Νόμους καὶ διὰ νὰ παρηγο-
ρήσουν καὶ νὰ μετρίσωμεν τὰς θλίψεις , δὲν θέλετε βέ-
βαια δυσχερεσθῆν ἀπὸ τὴν εἰλικρινῇ ἐξήγησίν των ,
ἡ ὁποία μὴν τοὺς συγχωρεῖται ἀπὸ τὰ ἱερὰτα χρέη .

Ἐὰν ἀποφασίστετε νὰ ἔλθετε κατὰ τὰ ἀνωτέρω ,

(α) εἰς τὸ Παράρτημά μας τοῦ φύλλου ἐπ. 103 ,
διὰ νὰ εὐχαριστήσωμεν τὴν περιέργειαν τοῦ Κοινοῦ ,
ἐσπεύσαμεν νὰ οἰκοδομήσωμεν τὴν ἀνωτέρω ἐπιστο-
λὴν , πρὶν μᾶς ἔλθουν ἀκόμη τὰ Πρακτικά τῆς Συνε-
λεύσεως , ἐπικυρωμένα , εὐχαριστήθentes εἰς τὸ τυχὸν ἀν-
τίγραφον , τὸ ὅποιον εἶχε γραφῇ φαίνεται , ἐκ μνήμης ,
καὶ διὰ τοῦτο ἰδοὺ ξαναεὐκρίνεται αὐτὴν τὴν ἐπιστο-
λὴν κατὰ τὸ αὐθεντικὸν ἀντίγραφον τῆς Συνελεύσεως .

(ὁ Ἐκδότης)

πρέπει νὰ μᾶς ἀπικριθῇτε πρότερον ἐγγράφως. Τὰ αὐτὰ ἐννοοῦνται καὶ διὰ τὸν Γενναίωτατον Νικήταν.

Τὴν 23 Δεκεμβρίου 1824 ἐν Ἀνατολικῷ.

Ἐπειτα ἐπιοβλήθη νὰ γένῃ αὐριον εἰς τὴν Τετάρτην ὥραν τῆς ἡμέρας ἡ τελευταία Συνεδρίασις εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἀκούσῃ ἡ Συνέλευσις τὰ συμπεράσματα τῆς ἐπιτροπῆς περὶ τῆς καταστάσεως τῶν εἰσοδημάτων καὶ ἐξόδων. Σήμερον δὲ τὸ δειλινὸν εἰς τὰς 10 ὥρας καὶ ὑπάρχον οἱ Ἀρχηγοὶ μετὰ τοῦ Ἐφρέου τῶν στρατευμάτων εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν διὰ νὰ ἀποφασίσουν τὸ περὶ μεταβάσεως τῶν στρατιωτικῶν εἰς Πελοπόννησον· ἀνεφέρθη ἔπειτα τὸ περὶ ἐπιτροπῆς εἰς τὴν ἀναφορὰν τοῦ κυρίου Ν. Σούττα, καὶ ἐπιοβλήθησαν οἱ κύριοι Γ. Πλέσσος, Ἐδσαρδὸς Γρασσέτης καὶ ὁ Ἐπαμινώνδας Μαυρομμάτης, διὰ νὰ θεωρήσων τὴν ἀναφορὰν τοῦ Ν. Σούττα κατὰ τὴν ἀπόκρισιν τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ, οἱ ὅποιοι καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἐπιοβλήθησαν ἔπειτα διάφορα ἐνόματα διὰ νὰ γενῇ Τριμελὴς ἐπιτροπὴ, ἡ ὁποία νὰ ἐξετάσῃ τὰς ἀναφορὰς τῶν ἐχόντων παρὰ πρὸς τὰ στρατιωτικῶν, καθὼς καὶ τὰς ἐγκληματικὰς διαφορὰς μεταξὺ τῶν ἰδίων· ἀλλ' ἐπειδὴ ἔγινε φιλονεικία περὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν ὑποκειμένων καὶ τῆς διαρκείας τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐνεκρίθη καθὼς καὶ εἶναι νόμιμον, νὰ τὰ ἐκλέξη καὶ νὰ προσδιορίσῃ τὴν διάρκειαν καὶ τὰ χρεῖα τῶν ἡ Διοικήσεως.

Ἐπειτα ἀνεγνώσθησαν τρεῖς διαταγαὶ τοῦ Σεβαστοῦ Ἐκτελεστικοῦ Σώματος, ἡ πρώτη ἀπὸ 3 Ὀκτωβρίου πρὸς τοὺς Μισολογίτας, καὶ αἱ δύο ἀπὸ 12 καὶ 17 Νοεμβρίου· αἱ τελευταῖαι ἀποτείνονται κοινῶς καὶ πρὸς Μισολογίτας καὶ Ἀνατολικιώτας, καὶ ἐλέγχον πικρῶς ἀμφοτέρως, διότι ἐφέρθησαν ἀπανθρώπως πρὸς τὰς φαμηλλίας τῶν Σηλιωτῶν, ἐλθούσας ἀπὸ Ἐπταάνησον· διατάττονται δὲ οἱ κάτοικοι τῶν δύο Πίλων νὰ φέρωνται εἰς τὸ ἐξῆς φιλανθρωπότερα, καὶ νὰ δώσων εἰς αὐτὰς τὰς ἀναγκαίας κατοικίας. Οἱ μὲν Ἀνατολικιώται ἐξώτησαν τοὺς παρευρισκομένους Σηλιώτας, ἐὰν ἔχον παρὰ πρὸς τὴν ἐναντίον των καὶ ἀπεκρίθησαν, ὅχι. Οἱ δὲ ἀποσταλμένοι Μισολογίται ἐπαράστησαν διὰ λόγον τὰς πολυεῖδεις ζημίας καὶ ἐνοχλήσεις, ὅσας κατὰ καιροὺς ὑπέφεραν ἀπὸ μέρους διαφόρων Σηλιωτῶν,

καὶ μὲν ὅλον ὅτι εἰς τὴν Πόλιν των δὲν εὐρίσκονται ἔθνικα σπήτια, ἐδέχθησαν εἰς μερικάτων ὑπὲρ τὰς 40 φαμηλλίας, αἱ ὁποῖαι καὶ τὴν σήμερον ἀκόμη εὐρίσκονται εἰς τὴν Πόλιν των· ἐπρόσθεσαν δὲ καὶ ἄλλα δικαιολογήματα, τὰ ὅποια μέλλων ν' ἀναφέρων πρὸς τὴν Διοίκησιν, ἡ ὁποία δὲν ἡμπορεῖ νὰ καταπατήσῃ τὸν ὑπὲρ ἰδιοκτησίας Νόμον.

Τὴν 24 Δεκεμβρίου 1824 Ἀνατολικῷ ἡμέραν Τετάρτην.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ χθεςινὰ Πρακτικὰ καὶ ἐνεκρίθησαν· ἀνεγνώσθη ἔπειτα ἐπιστολὴ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Συνελεύσεως, διὰ τῆς ὁποίας ἐξηγεῖ τὰ αἴτια, τὰ ὅποια τὸν ἔκαμαν ν' ἀναβάλῃ τὴν δημοσιεύσιν τῶν μετακαλεστηρίων ἀπὸ τὴν Σεβαστὴν Διοίκησιν, ὁμολογεῖ τὰ αἰσθημάτων τε πρὸς τοὺς Δυτικοελλαδίτας, καὶ κηρύττει τὴν εὐχαριστήσιν τε διὰ τὴν εὐπειθειάν των εἰς τὴν Σεβαστὴν Διοίκησιν, καὶ τέλος εὐχαριστεῖ τὴν Συνέλευσιν διὰ τὸ πολιτογραφῆμα τε· ἐνεκρίθη δὲ καὶ ἡ ἐπιστολὴ αὕτη, καθὼς καὶ ὅ, τι ἄλλο ἔγραψεν ὁ Γεν. Διευθυντὴς πρὸς τὴν Συνέλευσιν νὰ δημοσιευθῶν διὰ τοῦ Ὑποπ.

Ἐπειτα ἐκοινολόγησεν ὁ Γραμματεὺς πρὸς τὴν Συνέλευσιν, ὅτι οἱ ἐγκαλεσθέντες Μισολογίται διὰ τὸν φόνον τοῦ ἀνέσιου Ντόδα δὲν ἦλθαν. Ὁ Ἀστυνόμος Αἰτωλίας ἀναφέρει πρὸς τὴν Διοίκησιν ὅτι δὲν εὐρίσκονται οἱ ἐγκαλεσμένοι εἰς Μισολόγιον, ὁ δὲ Ντόδας λέγει κατὰ μαρτυρίαν ἐξ ἀνθρώπων τε ὅτι εὐρίσκονται εἰς Μισολόγιον· ἀνεγνώσθη καὶ ἀναφορὰ τοῦ Ἐφωργίου Ντόδα, ἀδελφοῦ τοῦ φονευθέντος, ὁ ὅποιος ἀναιρεῖ τὴν ἐπιτροπιάν τοῦ Δείκτη, διὰ νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν δικαίωσιν διὰ τὸν φόνον τοῦ ἀδελφοῦ τε. Ἡ Συνέλευσις ἐνέκρινε νὰ προσμεῖνῃ πρῶτον τὸ μνηστὴν πρόβλημα τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ καὶ ἔπειτα ν' ἀποφασίσῃ τὸ πρακτέον.

Ἐπαρρησιάζετο ἀνυπόγραφος ἀναφορὰ ἀπὸ μέρους τῶν Βενετικιωτῶν, καὶ δὲν ἐδέχθη ὡς ἀνυπόγραφος.

Ἐπειτα ἐπροσκαλέσθη ὁ Γραμματεὺς τῆς ἐνδεκαμελοῦς Ἐπιτροπῆς, διὰ νὰ ἀναγνῶνῃ τὰ συμπεράσματα τῶν ἐξατάων της, ἐκ τῶν ὁποίων ἀφ' οὗ ἀνεγνώσθησαν τὰ περισσότερα, ἐνεκρίθη νὰ ἀναβληθῇ ἡ περὶ αὐτῶν ἀπόφασις,

ἕως νὰ γένῃ τὸ πρόβλημα τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ, τὸ ὅποιον εἶναι τὸ ἀκόλθον, καὶ ἔγινε διὰ στόματος τοῦ Γραμματέως· ἐπειδὴ αἱ σημεριναὶ περιπτώσεις τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος εἶναι ἔκτακτοι, καὶ ἐπειδὴ χθὲς ἡ Συνέλευσις ἔγραψεν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Ἀνδρέαν Ζαΐμην καὶ μετὰ τὸν αὐτογνώμονα ἐρχομὸν διαφόρων Σημαντικῶν Ἀνταρτῶν ἡμπορεῖ νὰ συμβῇ ἀνέλπιστόν τι, ὁ Γεν. Διευθυντὴς ζητᾷ ἀπὸ τὴν Συνέλευσιν νὰ ἐκλέξῃ μίαν Ἐπιτροπὴν, ἔχουσαν ὅλην τὴν ἐμπιστοσύνην, καὶ τὴν ἀπαιτημένην ἰκανότητα, ὅθεν ἐνεκρίθησαν οἱ Στρατηγοὶ κύριοι Γ. Τζόγγας καὶ Γιαννάκης Ῥάγκος, ὁ Χιλίαςρχος Σωτήρης Γιωτῆ, καὶ οἱ κύριοι Ἀθανάσιος Ῥαζὴ Κότζηκας καὶ Σπύρος Κηκερμέλης. Ἡ πενταμελής ταύτη ἐπιτροπὴ πρὸς νὰ παραλάβῃ καὶ τὰ συμπεράσματα τῆς ἐνδεκαμελοῦς Ἐπιτροπῆς διὰ νὰ τὰ παραστήσῃ εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν, πρὸς τὸν ὅποιον νὰ προβληθῇ καὶ τὸ σχέδιον, περὶ τοῦ πῶς ἡμπορεῖ νὰ καταγραφοῦν τὰ ἔθνη κατὰ κτήματα, ἡ ὅποια μὲ τὴν συναίνεσιν τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ νὰ τελεωθῇ τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν Συνέλευσιν, καθὼς τὸ πρὸς συστάσεως πολεμικοῦ Κριτηρίου, τὸ περὶ καταγραφῆς καὶ θέσεως τῶν στρατιωτῶν, καὶ τὸ περὶ ἐκτελέσεως τῶν ἀναφορῶν πρὸς τὴν Συνέλευσιν, περὶ τῶν ὁποίων εἴτε ἐγνωμοδότησεν εἴτε μὴ ἡ Συνέλευσις, νὰ δώσῃ γνώμην πρὸς τὸν Γ. Διευθυντὴν καὶ νὰ συνεργήσῃ νὰ ἐκτελεσθῶν, κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν τῆς Συνελεύσεως νὰ ὑπερασπισθῇ τὰς ἀποφάσεις τῆς Διοικήσεως.

Ἐπιδεικνύμεθα καὶ ἀπεδέχθη ὁμοφώνως ἀπὸ τὴν Συνέλευσιν νὰ κατακριθῶν οἱ λεγόμενοι πλιατσκατζῆδες καὶ νὰ ἐπιφορτισθῇ ἡ τριμελής ἀποστολὴ τῆς πρὸς τὴν Σ. Διοίκησιν, διὰ νὰ γένῃ θέσπισμα κατὰ τῶν κακούργων τούτων.

Ἀνεγνώσθη καὶ ἡ ἐπιστολὴ τῆς τριμελεῦς Ἐπιτροπῆς περὶ τοῦ Ν. Σούτη, καὶ ἐνεκρίθη τὸ πρόβλημά της.

Ἐπειτα ἀνεγνώσθη ὁ Ἐπίλογος τοῦ Βηλευτοῦ Κ Σπυριδωνος Τρικοῦπη (α), καὶ ἐχειροκροτήθη· ἡ Συνέλευσις ἀπεφάσισεν ὁμοφώνως τὴν ἐκδοσίν τε διὰ τοῦ τύπου καὶ οὕτως ἐτελείωσεν ἡ Συνέλευσις τὴν ἐβδόμην ἑβδ. τῆς ἐ-

τίας ἡμέρας, ἀφ' οὗ πρῶτον ὑπεγράφησαν οἱ ἀποσταλμένοι τῶν ἐπαρχιῶν καὶ οἱ πρόκριτοι τοῦ Στρατιωτικοῦ.

Μισολόγιον 31 Δεκεμβρίου 1824.

Ἐφθάσαν Τελοσπάντων τὰ πρὸ ἡμερῶν ἀναγγελθέντα, καὶ ἀνυπομόνως προσδοκώμενα Τέσσαρα Σπετσώτικα Πλοῖα, διωρισμένα παρὰ τῆς Σ. Διοικήσεως εἰς ἀποκλεισμὸν τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου· δύο ἐξ αὐτῶν ἄραξαν χθὲς ἐσπέρας μετὰ τοῦ ἀκρωτηρίου Πάπια καὶ τοῦ Βασιλαδίου· τὰ δ' ἄλλα δύο μέιναντα πρὸς ὀλίγον εἰς Νέοκαστρον διὰ νὰ παλαμῇσιν, σήμερον, ἡ αὐριον Δέλην φανῇ καὶ αὐτὰ ἀφείκτως εἰς τὸν ἴσπον τοῦ προδιορισμοῦ των· Ναύαρχος τῆς μικρᾶς μὲν ταύτης, ἀλλ' ἰκανῆς διὰ τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος ἀποκλεισμὸν Ναυτικῆς Μοίρας εἶναι ὁ Καπιτὰν Νικόλαος τοῦ Μυλωνᾶ Σπετσώτης, τοῦ ὁποίου σπεύδομεν νὰ δημοσιεύσωμεν τὴν ἀκίλθον Διακήρυξιν.

Πρὸς τοὺς κυρίους Ἐπαρχίους, Ἀστυνόμους καὶ Λιμενάρχας τῶν Παραλίων τοῦ Κορινθιακοῦ Κόλπου.

Ἐπειδὴ καὶ ἔφθασεν ἐνταῦθα ἡ διατεταγμένη παρὰ τῆς Σ. Διοικήσεως Ἑλληνικὴ Θαλάσσιος Μοῖρα διὰ τὸν ἀποκλεισμὸν τῶν Πατρῶν, θέλετε ἰδεᾶσαι ὅλα τὰ αὐτοῖς εὐερισκόμενα μὲ ξένους Σημαίας πλοῖα, ὅτι εἰς διορίαν εἰκοσιμίας ἡμέρας ἔχον τὴν ἄδειαν νὰ ἐξέλθῃ τοῦ Κόλπου· μετὰ δὲ τὴν παρέλευσιν τῆς ἄνωθεν προθεσμίας δὲν θέλει συγχωρηθῇ εἰς αὐτοὺς ἡ ἔξοδος.

Ὅσα δὲ πλοῖα εἶναι μὲ διαταγὴν τῆς Διοικήσεως διὰ νὰ φορτώσῃν λάδι ἢ καὶ ἄλλο πᾶγμα, ἔχον μὲν τὴν ἄδειαν νὰ ἐξέλθῃ καὶ μετὰ τὴν διορίαν, ἀλλὰ πρὸς πάντοτε νὰ ἔχῃ ἀποδεικτικὸν, ὅτι τῷ ἡμερῶν ἔχον τὴν ἄδειαν παρὰ τῆς Διοικήσεως.

Τὸ παρὸν, ἐπειδὴ εἶναι κοινὸν, νὰ γνωστοποιηθῇ πρὸς ἅπαντας τοὺς Ἀστυνόμους καὶ Λιμενάρχας διὰ νὰ γενῇ ἡ ἐκτέλεσίς τε.

Τὴν 29 Δεκεμβρίου 1824.

ἐκ τοῦ Ναυαρχικοῦ πλοίου ὁ Σόλων.

ὁ Νικτάρχος Νικόλαος Μυλωνᾶς.

(α) Θέλει δημοσιεῖσθαι εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον.

